

Người giống người

Từ trước đến nay, hoa cúc vẫn là loài hoa được nhiều văn nhân nho sĩ ưa thích: dịu dịu thanh cao tự hồn hoa (1), đại diện cho phong thái đấng quân tử---phẩm cách cao thượng, tiết tháo kiên trinh (2) ---người người tôn kính ngưỡng mộ! Hoa cúc như mùa thu, rất tự nhiên, đem lại cho con người cảm giác thoải mái. Mùa thu khiến người ta thư thái. Hoa cúc cũng vậy.

Nơi cúc hoa đang kiêu hãnh đua nở (3) này chính là ngự hoa viên Thanh triều.

Trời thu. Cao vời vợi. Xanh thăm thẳm. Không gợn mây (4). Không khí mát mẻ trong lành khiến tâm trạng con người như cũng vui vẻ sảng khoái hơn. Lúc này, Ai Xin Jue Luo – Xuan Ye (5) đang dạo bước trong vườn, ngắm nhìn những bông hoa muôn sắc nghìn thái (6), miệng ngâm: “Thường cửu nguyệt cửu nhật xuất trạch biên cúc từng trung tọa, cửu chi, mãn thủ bả cúc. Hốt Tri Hoảng tổng tửu chí, tức tiện tự chúc, túy nhi hậu quy.” (7)

Đại nội tổng quản Li De Quan (8), theo hầu phía sau, thấy Kang Xi (9) ngâm thơ, đoán biết tâm trạng chủ nhân chắc hẳn không tồi nên cất tiếng nói: “Hiếm khi Vạn Tuế Gia (10) có hứng ngâm thơ, tiếc thay nô tài học vấn hạn hẹp, nếu như trung đường (11) có ở đây, nhất định có thể ngâm vài câu giúp vui Vạn Tuế.”

Kang Xi cười nói: “Theo hầu trăm lâu rồi mà chẳng chút tiến bộ! Đây nào phải thơ trăm. Có nghe “Thính qua thái cúc đông li hạ, du nhiên kiến nam sơn” (12) chứ?”

“Câu này nô tài biết! Của Tao Yuan Ming (13). “ Li De Quan cũng có đọc qua vài trang sách.

Gần đây Kang Xi long thể không tốt, lại gặp phải quá nhiều chuyện phiền não, thường xuyên không có chút tinh thần, hiếm có khi nào được vui vẻ như hôm nay, Li De Quan kiếm chuyện nói: “Vạn Tuế Gia, hoa cúc năm

nay nở đẹp hơn năm ngoái!”

Kang Xi chỉ gật đầu, không đáp.

Li De Quan liếc thấy Kang Xi không có vẻ gì phật lòng, lại nói: “Vạn Tuế Gia, nô tài có ý này, không biết có nên nói?”

“Nói.”

“Nô tài trộm nghĩ, hoa nở đẹp thế này nên có nhiều người cùng thưởng thức, cũng tiện hầu Vạn Tuế Gia ngâm thơ, túy nhi hậu quy (14)! ”

Nghe Li De Quan nói thế, Kang Xi mỉm cười, “Túy nhi hậu quy!”. Đột nhiên dừng bước, nhìn Li De Quan, nói: “Có điều...ý này của ngươi không tôi, trẫm cũng đang buồn bực trong lòng...uhm... việc này giao ngươi sắp xếp!”

Vạn Tuế Gia mời quần thần uống rượu ngắm hoa, phạm đại đa số quan chức kinh thành đều có cơ hội tham dự, 1 số khác chức vị không cao càng cảm thấy muôn phần vinh dự.

Yến tiệc chiều mới bắt đầu nhưng đám quan chức đó sớm đã có mặt đông đủ. Hoàng đế thiết tiệc, ai dám đến muộn! Không ai muốn đến muộn ấy chứ! Cả đám tụ tập lại 1 chỗ, quen biết thì hô huynh gọi đệ, chuyện trò vui vẻ; dù những người ngày thường ít qua lại, lúc này cũng gật đầu, chấp tay, vái chào, bắt chuyện cùng nhau.

Cuối cùng thì cũng đợi được đến lúc truyền gọi, quần thần đồng loạt chỉnh đốn lại y phục, theo đúng cấp bậc lần lượt bước vào ngự hoa viên.

Trong vườn, hàng chục chiếc bàn vuông nhỏ xếp thành 2 dãy thẳng tắp; phía trước, ở chính giữa là 1 chiếc bàn lớn; trên mỗi bàn đều có bày đủ loại hoa quả tươi ngon, từng chậu cảnh từng chậu cảnh hoa cúc, trắng, vàng, hồng, tím, đủ màu đủ sắc; hoặc tựa, hoặc nghiêng, hoặc vươn cao, hoặc cúi mình; như ca, như múa, như cười, như nói, tranh nhau đua nở, khoe sắc khoe hương.

Nhìn thấy các hoàng tử sớm đã ngồi ở đó, quần thần lập tức tiến lên trước yết kiến.

Tứ A Ca Yin Zhen (1) thường ngày vốn điềm đạm ít nói, chỉ khẽ gật đầu. Khác với Yin Zhen, bát A Ca Yin Si (2) , dù quen biết hay không, đều nhiệt tình đáp lễ, thấy 1 vài vị quan chức vụ thấp, ăn mặc tương đối mỏng manh, còn đặc biệt quan tâm vài câu đại loại như chú ý giữ gìn sức khỏe... khiến bọn họ cảm động phát khóc.

Yin Zhen lạnh lùng quan sát Yin Si, bụng nghĩ: “Thật biết cách mua chuộc lòng người! Để xem xem nó có thể lung lạc được bao nhiêu người!”, chợt nhìn thấy Li De Quan diu Kang Xi bước về phía mình, vội vàng đứng dậy.

Những người khác cũng đều nhìn thấy Kang Xi, lập tức trở về chỗ của mình, im lặng, cúi đầu thi lễ.

Kang Xi đến bên bàn lớn ngồi xuống, Li De Quan đứng hầu bên cạnh, bên kia còn có 1 thanh niên mặc trang phục thị vệ, khoảng 30 tuổi, mày đậm, mắt long lanh có thần, sống mũi cao, môi hơi mỏng nam tính, da sạm nắng, vóc người, dùng cách nói của chúng ta bây giờ, tầm 1m76. ‘Chàng’ vừa xuất hiện, lập tức thu hút ánh mắt ngưỡng mộ của toàn bộ đám cung nữ (yuetian: hứ! 招蜂引蝶---dụ ong dồ bướm!)- Vài cô tự thấy mình có chút nhan sắc, bạo dạn hướng về phía ‘chàng’ liếc mắt đưa tình, ‘truyền điện’ tới tấp, tiếc thay ‘chàng’ như không hề nhìn thấy, vẻ mặt lãnh đạm chẳng biểu hiện chút cảm xúc (yuetian: kiêu!!!). Vị này họ Na Lan, tên De Yu (3) , con trai độc nhất của Cửu môn Đề đốc Na Lan Hong (4). Đừng thấy anh ta còn trẻ mà coi thường, võ công No 1, được tôn vinh Đại nội đệ nhất cao thủ, hiện là Tổng lĩnh hoàng cung thị vệ.

chú thích:

(1) 胤禛 (Yin Zhen): Dận Chân

胤 (yin) <nghĩa> đời sau

禛 (zhen) <nghĩa> phước lành

(2) 胤禩 (Yin Si): Dận Tự

禩 (sì) <giống祀> cúng tế hoặc chỉ năm (tháng)

(3) 纳兰德聿 (Na Lan De Yu): Nạp Lan Đức Duật (nam chính, dịch ra mất hứng nên để nguyên, nói j thì nói phát âm vẫn hay hơn!)

(4) 纳兰宏 (Na Lan Hong): Nạp Lan Hồng (papa của nam chính)

Nữ chính: 钟心怡---Zhong Xin Yi---Chung Tâm Di

Nam chính: 纳兰德聿---Na Lan De Yu---Nạp Lan Đức Duật

n/v fu:

Hoàng Đế: 康熙---Kang Xi---Khang Hy

Tứ A Ca: 胤禛---Yin Zhen

Bát A Ca: 胤禩---Yin Si

Tổng quản thái giám: 李德全---Li De Quan

Sau khi yên vị, Kang Xi vẫy tay ra hiệu, nói: “Ngồi cả đi, giờ không phải lúc thiết triều, thoải mái chút, không cần quá chú trọng lễ tiết.” Đợi quần thần về hết chỗ, Kang Xi lại nói: “Trầm rồi rồi thấy trong vườn hoa cúc đua nở, nghĩ gần đây cũng không có việc gì cấp bách, bèn vờ các khanh đến thưởng rượu ngắm hoa, cùng vui vẻ thoải mái 1 bữa. Ai...đừng ngây ra thế chứ, uống rượu, ngâm thơ, có không khí chút coi!”

Yin Zhen vội tiếp lời: “Hoàng A Mã, nhi thần mạn phép mở đầu.” Nói xong liền ngâm: “Táp táp tây phong mãn viện tài, nhụy hàn hương lãnh điệp nan lai. Tha niên ngã nhược vi Thanh Đế, báo dữ đào hoa nhất xứ khai.” (1)

“ ‘Đề cúc hoa’ của Huang Chao (2).” Kang Xi gật đầu.

Mấy câu thơ rất bình thường, có lúc, vào tai người khác, liền trở nên...khác

thường, Yin Zhen vừa dứt lời, Cửu A Ca liền...: “Tha niên ngã nhược vi Thanh---Đế, tứ ca thật biết chọn thơ!”

“Lão cửu, ý gì thế hả?” Yin Zhen nén giận hỏi.

Kang Xi cũng hiểu ra, khẽ nhú

“Cửu đệ, mới nhấp có vài chén đã say rồi! Đệ xem, thơ cụ Tao có câu: Thu cúc hữu giai sắc, áp lộ chuyết (đốt) kì anh. Phiếm thử vong ưu vật, viễn ngã di thế tình. Nhất thương tuy độc tiến, bôi tận hồ tự khuynh. Nhật nhập quần động tức, quy điều xu lâm minh. Tiểu ngạo đông hiên hạ, liêu phục đắc thử sinh (3).” Bát A Ca khuyên.

“Đệ đã uống đâu, sao say được, đệ nào có phúc như cụ Tao, hưởng thụ cuộc sống nhàn nhã thanh thoi như thế, ai! Khả thán đông li cúc, kinh sơ diệp thả vi. Tuy ngôn dị lan huệ, diệc tự hữu phương phi. Vị phiến doanh tôn tửu, đồ triêm thanh lộ huy. Đương vinh quân bất thái, phiêu lạc dục hà y (4).” Cửu A Ca Yin Tang thừa biết Yin Si muốn hòa giải, nhưng vẫn vờ như không hay.

Thơ ca vốn là ‘bài tập bắt buộc’ từ nhỏ, sớm đã thuộc nằm lòng, Yin Zhen lập tức tiếp lời: “ ‘Cảm ngộ’ của Li Bai (5), cửu đệ ngâm bài này, không lẽ đệ cũng buồn bực bất đắc chí?”

Vẻ mặt Kang Xi lúc này không còn mấy vui vẻ, liếc nhìn 1 vòng đám ‘quý tử’, nói: “Muôn cái lộn ra ngoài cái, đừng có ở đây làm người khác mất hứng!”

Biết làm Kang Xi mất vui, bọn họ lập tức đứng dậy tạ lỗi: “Nhi thần không dám.”

‘Biến cố’ đó khiến không khí buổi tiệc ‘hạ nhiệt’ nhanh chóng, quần thần chỉ biết nhìn nhau, không dám ho he lấy 1 tiếng.

Thấy các vị ‘ái khanh’ đồng loạt...cắm đầu vào cốc rượu của mình, Kang

Xi không khỏi cụt hứng: “Hừ, sao không nói gì cả thế? Trẫm kêu các khanh đến thưởng cúc là để thư giãn, thay đổi không khí, quân thần cùng chung vui. Các khanh mắt to nhìn mắt nhỏ, mắt nhỏ nhìn mắt to có gì hay, đừng chỉ biết ngâm vịnh thơ cổ như thế, ai đó làm 1 bài coi? Không biết làm thơ thì kể chuyện cười cũng được.” Chỉ vào Thủ Phụ Đại Học Sĩ Zhang Ting Yu (6), “Heng Chen, khanh mở đầu đi, kể 1 chuyện cười trẫm nghe xem.”

Zhang Ting Yu đứng dậy nói: “Bẩm hoàng thượng, thần xin phép làm thơ thì hơn!”

Kang Xi lắc đầu, “Hôm nay trẫm không muốn nghe khanh đọc thơ, chỉ muốn nghe khanh kể chuyện.”

Zhang Ting Yu hơi do dự, “Điều này...để thần nghĩ đã.” Nói xong liền ngồi xuống, tự rót rượu vào chén của mình, nhấp 1 ngụm, thầm nghĩ, “Kể chuyện cười phải khiến hoàng thượng thấy đáng cười, bất ngờ thế này, thật không sao nghĩ ra!” Ông ta ngồi đó vắt óc suy nghĩ hoài vẫn không ra, vô tình ngẩng đầu nhìn lên, nét mặt lập tức từ vẻ nghĩ ngợi chuyển thành kinh ngạc.

Từ trong không trung, 1 điểm đen nhỏ xíu đang rơi xuống...

Chớp mắt, điểm đen đó càng ngày càng lớn dần...cuối cùng rơi thẳng xuống bàn đối diện bàn của Zhang Ting Yu, chỉ chéch có 1 chút, khiến Yin Zhen đang ngồi ở đó nhảy dựng lên, vội vội vàng vàng né qua 1 bên.

Cung nữ, thái giám bị sự cố bất ngờ này dọa cho la hét âm ỉ, tháo chạy tứ tán.

Na Lan De Yu cũng không khỏi ngỡ ra, nhưng anh nhanh chóng định thần lại, chạy đến ‘xem xét hiện trường’.

Quần thần đồng loạt đứng dậy, tò mò ngóng cổ ‘dòm’ xem vật thể ‘rơi’ không xác định đó là cái gì.

Chỉ nghe thấy 1 tiếng nói: “Aiyaya...đau chết được!”

“Ý, biết nói kìa, là người...người sao lại rơi từ trên trời xuống được?”-mọi người thì thâm bàn tán.

Na Lan De Yu cũng đưa mắt quan sát ‘con người’ đang ngồi dưới đất, “Trời! Mình chưa bao giờ nhìn thấy cô nào thô thảm như cô này!”

Cuối cùng thì cô gái đó trông thô thảm đến mức nào? Mái tóc dài rối tung rối mù, khuôn mặt dính đầy đồ ăn, nước quả, xanh xanh đỏ đỏ...căn bản không cách nào nhìn rõ dung nhan của cô ra làm sao; quần áo thì...ống tay áo ngắn trên cả khuỷu tay, còn để lộ ra nửa bả vai, cánh tay cũng đen nhem nhem, bản thủ khủng khiếp; ống quần chỉ vừa đến đầu gối, lộ ra cẳng chân, 1 cái vỏ chuối nằm vắt vẻo bên trên, mép ống quần rách te tua, rủ xuống từng sợi sợi, trên bắp đùi còn có 2 lỗ thủng, toàn thân ‘nhuộm’ bảy sắc cầu vồng (yuetian: phong kiến!, ying: nói thừa wa đi, không phong kiến là j?!).

Cô gái thử động dậy tay chân: “May quá, chưa ngã gãy cái nào.” Vừa đưa tay nhặt cọng rau dính trên mũi vừa lầm bầm: “Nơi quỷ quái gì thế này?” rồi 1 tay xoa xoa cái ‘bàn tọa’ đáng thương của mình, 1 tay chống đất đứng dậy: “Đau!”

Đột nhiên cô ta đứng im: 1 thanh kiếm sắc lạnh, sáng loáng đang chĩa thẳng vào ngực cô, thuận theo chiều dài thanh kiếm, ánh mắt cô nhìn thẳng vào người đứng đối diện. Cái nhìn này không khỏi khiến cô ngây người ra, ánh mắt như dán chặt vào khuôn mặt Na Lan De Yu không cách nào rời ra được, trong tim cảm xúc trào dâng, suýt nữa thì thốt ra 2 tiếng “Zi Jian!” nhưng môi cô chỉ hơi mấp máy, không thốt thành lời, “Không phải, đó không phải là Zi Jian, Zi Jian đã...đã không còn trên thế gian này nữa...Nhưng sao người đó lại giống Zi Jian đến vậy, cứ như anh em sinh đôi ấy.”

Cô gái đứng ngây ra đó thâm nghĩ.

Nhưng Na Lan De Yu lại hiểu nhầm, “Ai...đẹp trai cũng là cái tội!” (yuetian: ‘lemon question’!; ying: what?!; yuetian: chảnh; ying: có từ này

sao?!; yuetian: sao ko?! Tiếng Anh kiêu Việt mờ lại. ‘Kém tắm’!; ying---im luôn.)

2 người nhìn qua nhìn lại hồi lâu, cuối cùng Na Lan De Yu bị ‘nghĩa’ cho... hết còn tự nhiên nổi, bụng nghĩ: “Vẫn chưa nhìn đủ sao trời!”, thế là anh khẽ ho khan vài tiếng.

Cô gái giờ mới chợt nhận ra này giờ mình cứ nhìn chăm chăm con cái nhà người ta, “Ah, sorry nghen, làm ảnh hưởng các anh quay phim. Đạo diễn của các anh đâu? Để tôi đến xin lỗi ông ta 1 tiếng.”

“Đạo...diễn?” Từ nhỏ đến lớn, Na Lan De Yu có từng nghe thấy từ ngữ này bao giờ đâu, mặt mày dần thối ra. (ying: yue ngốc, miêu tả thế hả? hồng hết hình tượng ‘bach mã hoàng tử’; yuetian: tự do ngôn luận, ko fan sự...đi chỗ khác chơi!; ying <tức điên>)

“Uh, không có đạo diễn sao quay phim? Đừng nói với tôi anh không biết đạo diễn là ai nhé!”

Na Lan De Yu cau mày nói: “Chẳng hiểu cô đang nói gì hết. Cô là ai? Âm mưu gì ở đây?”

Cô gái bị hỏi ngớ người ra: “Làm gì căng dzữ dzậy, tôi có cố ý đâu.”

“Nói! Nếu không, không khách sáo.” Na Lan De Yu lạnh như băng.

Cô gái cũng bắt đầu cảm thấy khó chịu: “Âm mưu gì chứ? Có phải tôi thích đến đây đâu! Ông trời quăng tôi xuống đây, tôi làm gì được?! Đến lượt anh trả lời---ai là đạo diễn?”

“Ai là đạo diễn? Đạo diễn là cái gì?” Vô cùng bực mình với câu trả lời chẳng khớp chút nào với câu hỏi của cô ta.

Cô gái dăm dăm nhìn Na Lan, “Ngất trên cành quất! Sao đạo diễn lại đi

chọn người đầu đất như anh làm diễn viên nhĩ? Thế này chẳng phải là tôi cũng có thể đóng vai nữ chính! Thôi, cho qua, tìm đạo diễn khó gì chứ. Ê, chĩa thanh kiếm gĩ của anh ra chỗ khác, thật coi mình là thị vệ chắc!” Nói xong, dùng 2 ngón tay kẹp chặt lưỡi kiếm định đẩy qua 1 bên nhưng thanh kiếm không hề nhúc nhích, tức mình, lại đẩy 1 cái thật mạnh, không cẩn thận làm đứt tay mình.

Nhìn máu chảy ra từ ngón tay mình, cô gái không khỏi ngơ ra. Vội đưa ngón tay lên miệng, mút hết máu, hét thẳng vào mặt Na Lan De Yu, “Mấy người...tổ làm phim gì chứ! Diễn viên không biết đạo diễn là ai!! Phụ trách đạo cụ lại đem kiếm thật cho diễn viên dùng!!! Chết người như chơi à nha!!!!”

Na Lan De Yu vẫn giữ nguyên tư thế ban đầu, “Đương nhiên là kiếm thật, dù có là giả, cũng đừng hòng nhích được phân nào, cô nghĩ thị vệ bọn tôi ăn chay sống chắc?”

Cô gái tròn tròn mắt, “Anh là thị...vệ? Đồ thật?”

Na Lan De Yu không đáp lời, trái lại, khẽ mỉm cười. Nụ cười của anh khiến đám cung nữ đứng quanh đó hồn xiêu phách lạc. (ying <phách lạc hồn xiêu>: choáng!!!!!!!!!!; yuetian: thật ko bít xấu hổ!; ying: quyền tự do!; yuetian:...!!!)

Cô gái chẳng chút quan tâm nụ cười của Na Lan mê hồn đến mức nào, chỉ cúi đầu nghĩ ngợi, “Chả nhẽ đây không phải làng điện ảnh?” Quay đầu nhìn xung quanh, “AAAHHHHH!!!!!!!!!! Không có máy quay phim!” Nhìn thật kỹ trang phục của đám đông lần nữa, không khỏi thầm kêu khổ, “Thôi rồi, xem ra mình đi ngược thời gian quay về triều Thanh thật rồi.”

Thấy mọi người đều nhìn mình bằng ánh mắt hiếu kỳ, cô gái tròn mắt nhìn lại: “Nhìn gì mà nhìn, chưa thấy mỹ nhân bao giờ hả?”

Thường ngày vốn điềm đạm như Na Lan De Yu, lúc này cũng không khỏi bật cười: “Cô? Mỹ nhân? Có mỹ nhân nào trông bản thiú như cô thế này không?”

“Xí, đó là do anh không có con mắt thẩm mỹ, không biết thưởng thức cái đẹp.” Cô gái cũng không chịu thiệt, lập tức phản bác.

Na Lan De Yu giấu đi nụ cười: “Tôi cũng không cần biết thưởng thức vẻ đẹp của cô. Tôi chỉ cần cô nói rõ tên tuổi? nhà ở đâu? đến đây vì mục đích gì?”

“Anh nói anh là ai trước đã!”

“Ngự tiền thị vệ thống lĩnh Na Lan De Yu.” Na Lan cũng thật thà.

Cô gái nhấn mạnh từng chữ 1: “Na, Lan, De, Yu, phiền anh chữa kiếm ra chỗ khác, có được không?”

Na Lan De Yu vẫn đứng im.

Cát cao giọng: “Chữa ra chỗ khác, anh trông tôi giống người biết võ?!”

Na Lan De Yu hơi do dự, thu kiếm về bao.

“Ê, đây là triều Thanh thật hả?” Cô gái hỏi.

“Tôi không tên ‘Ê’.”

“Biết rồi. Na, Lan, De, Yu! Sao cha mẹ anh lại đặt cho anh cái tên phức tạp thế này nhỉ? Gọi chẳng thuận miệng chút nào!”

Na Lan De Yu chẳng mấy vui vẻ nói: “Tôi họ Na Lan.”

“Tôi cũng đâu ngu đến mức nghĩ anh họ Na!” Cô gái cười nói, “Ê, anh vẫn chưa trả lời câu hỏi của tôi.”

“Sao trên đời này lại có 1 cô gái như thế này, mở miệng ‘ê’, khép miệng ‘ê’, chẳng chút gia giáo.” Na Lan De Yu nghĩ, nhưng vẫn trả lời cô gái, “Không sai, đây là Ngự hoa viên của Tử Cẩm Thành.”

Cô gái hướng về phía anh khẽ phẩy tay.

Na Lan De Yu không hiểu, hỏi: “Gì?”

“Nhích ra 1 chút, đừng cản tầm nhìn của tôi. Anh thật không chỉ ngốc bình thường.” Cô gái lại giễu Na Lan 1 câu.

Na Lan De Yu cau mày nhưng vẫn nhích qua 1 bên.

Cô gái chỉ Kang Xi, “Ông ta là vua hả?”

“Đúng!” Na Lan De Yu đáp 1 cách cung kính.

“Hóa ra hoàng đế trong đời thực và trong phim chẳng khác nhau là mấy!” Cô gái nghiêng đầu nhìn Kang Xi.

Cãi nhau với Yin Zhen

Bất cứ ‘sự kiện’ gì xảy ra trong hoàng cung đều được truyền đi với tốc độ tên lửa, sự ‘náo động’ ở Ngự hoa viên cũng không ngoại lệ.

Khi cung nữ Xiao Tang chạy xộc vào cung điện của Yu phi, Yu phi đang cúi gắt quát tháo kẻ hầu người hạ. Mà thực ra cũng chẳng phải chuyện to tát gì cho cam. Chuyện là trong lúc quét dọn cung nữ Xiu Er vô ý làm rơi vỡ 1 chiếc bình hoa nhỏ, không may sao Yu phi lại từ phòng trong bước ra nhìn thấy, lập tức lửa giận bốc lên ngàn ngút.

“Xiu Er!” Yu phi ‘gầm’ lên.

Nghe tiếng Yu phi, Xiu Er run cầm cập, lập tức quỳ xuống, “Xin nương

nương thứ tội!”

“Tiện nhân, ngoài gây họa, phá hoại mày còn làm được gì nữa hả? Cậy có chút nhan sắc cả ngày chỉ nghĩ làm sao bay lên cành cao biển phượng hoàng phỏng?” Chửi trước tính tiếp.

Xiu Er vội biện bạch, “Nương nương, Xiu Er nào dám!”

Không nói còn tốt, vừa mở miệng giải thích liền khiến Yu phi càng tức đấy, “Hừ, không dám! Xiao Hong!”

Cung nữ Xiao Hong đang đứng ngoài sân cho chim ăn, nghe thấy bên trong vọng ra tiếng quát mắng, biết ngay là Xiu Er lại chọc giận Yu phi, chưa kịp nghĩ ra cách nào giải vây cho Xiu Er đã nghe Yu phi gọi tên mình, vội vàng chạy vào, “Nương nương cho gọi nô tì?”

Yu phi chỉ vào Xiu Er: “Tát vỡ mõm nó cho ta!”

Xiao Hong do dự.

“Người không điếc đấy chứ! Tát, tát thật mạnh vào!” Yu phi trừng mắt nhìn Xiao Hong.

Xiao Hong nghĩ nếu mình không đánh, Yu phi cũng sẽ ra lệnh cho người khác đánh, mình ra tay vẫn tốt hơn, có đánh còn biết nương tay. Nghĩ vậy đành giơ tay tát Xiu Er.

May sao mới tát 2, 3 cái, Xiao Tang đã chạy xộc vào, vừa chạy vừa hét: “Nương nương, nương nương...”

Xiao Hong ngay lập tức ngừng tay: “Xin nương nương tha cho Xiu Er!”

Yu phi hướng về phía Xiu Er phát tay, “Cút ra chỗ khác! Nhìn đã thấy khó chịu.”

Xiu Er khóc lóc, chạy vụt đi.

Yu phi quay đầu về phía Xiao Tang, hỏi với giọng bức tức: “Chuyện gì? Không để bọn cung được yên lấy 1 phút!”

“Tin nóng, tin nóng, nương nương!” Xiao Tang làm ra vẻ thần bí nói: “Trên trời, trên trời đột nhiên rơi xuống 1 người!”

Xiao Hong đứng bên cạnh nói xen vào, “Không phải chứ! Có nhầm không đấy! Chắc là từ chỗ nào đó ngã xuống ấy chứ?”

“Không nhầm được, hoàng thượng, cùng tất cả đại thần có mặt tại bữa tiệc đều nhìn thấy! Là 1 cô gái!” Xiao Tang khẳng định.

“Có chuyện này sao?” Yu phi tỏ vẻ nghi ngờ.

“Vớ vẩn, tôi còn lâu mới tin!” Xiao Hong vẫn không tin.

Điều mà Yu phi quan tâm nhất là thái độ của Kang Xi, liền hỏi: “Hoàng thượng có tin hay không?”

“Nô tì không rõ.” Xiao Hong đương nhiên không thể biết trong khoảng thời gian mà cô ta chạy về đây đã xảy ra chuyện gì ‘nghiêm trọng’.

Sự việc xảy ra ở Ngự hoa viên vô cùng...thú vị.

Kang Xi rất hứng thú với cô gái này, vừa để tâm quan sát từng cử chỉ, hành động của cô ta vừa nghĩ: “Nha đầu này cũng to gan đấy, thay bằng người khác e chỉ biết khóc lóc, đến nói cũng không nên lời chứ đừng mong... Rốt cuộc thì từ đâu chui ra nhỉ?”

Lại nói, Yin Zhen thấy Na Lan De Yu và cô gái kỳ quái này thăm thăm thì

thì nửa ngày trời, chắc cũng phải hỏi ra được chút gì, liền cất tiếng gọi: “Na Lan De Yu!”

“Vương Gia!” Na Lan De Yu quay qua Yin Zhen.

“Người đã hỏi ra lai lịch của cô ta chưa?” Yin Zhen hỏi.

“Bẩm, vẫn chưa.”

Yin Zhen lập tức đem chức vị ra đàn áp, “Thế vừa nãy người làm gì? Lâu như vậy, tâm sự chắc?”

Na Lan De Yu biết Yin Zhen vừa bị Cửu A Ca mát mẻ, đang chưa tìm ra chỗ xả, đúng lúc này lại gặp phải mình, đành thận trọng đáp lời chứ biết sao, “Bẩm Vương Gia, cô ta cứ vờ đánh trống lảng, ti chức chưa có cơ hội hỏi rõ.”

Yin Zhen “hừ” 1 tiếng, “Vô dụng, lui ra chỗ khác để bọn vương hỏi.” Vốn nghĩ bản thân chắc chắn sẽ hỏi ra được điều gì, ai ngờ cô gái này lại chẳng thềm nề mặt.

Lúc đó cô gái đang nhìn Kang Xi, 1 già 1 trẻ, 1 cô 1 kim đang 4 mắt nhìn nhau 1 cách chăm chú! Nghe tiếng Yin Zhen, cô gái liền bĩu môi: “Vương Gia oai lắm sao, chức vị có lớn đến đâu cũng không hơn được hoàng thượng.”

Vốn định ra oai dọa nạt cô ta trước, nào ngờ chỉ 1 câu nói của cô gái cũng đủ khiến những lời Yin Zhen muốn nói kẹt cứng luôn trong họng, nhất thời không sao phản bác được, mặt đánh lại nhưng không tiện nổi câu.

Nét mặt mấy vị A Ca khác lộ rõ vẻ chế giễu, Cửu A Ca, Thập A Ca lại càng được nước, nháy mắt ra hiệu cho nhau, rõ cái điệu xem kịch không mất tiền.

Cô gái không thềm để ý đến Yin Zhen, bước lên trước vài bước, Na Lan De Yu vội đưa tay ngăn lại.

Cô gái dừng bước, hướng về phía Kang Xi nói, “Lão tiên sinh hoàng đế thật hả?”

“Lão tiên sinh!” Kang Xi sững người, ngay sau đó cười ha hả: “Hahaaa... thú vị, thật thú vị!”

“Chẳng qua chỉ gọi 1 tiếng ‘lão tiên sinh’, có gì thú vị chứ!” Cô gái lầm bầm trong bụng.

Sau khi dứt tiếng cười, Kang Xi đáp: “Không sai, trẫm chính là hoàng đế.”

Cô gái bắt chước người Mãn hướng về phía Kang Xi hành lễ, “Tiểu nữ yết kiến hoàng thượng, chúc hoàng thượng thánh an!”

Kang Xi mỉm cười hài lòng, khẽ gật đầu, “Tiểu nha đầu cũng hiểu lễ nghi đấy chứ! Ai, sao vừa nãy nha đầu lại gọi trẫm là ‘lão tiên sinh’?”

“Tiểu nữ phải hỏi cho rõ trước đã, nếu ngài không phải là vua, mà tiểu nữ lại tôn xưng ngài ‘hoàng thượng’, còn hành lễ, yết kiến, há chẳng phải là tiểu nữ chịu thiệt hay sao!”

Không rõ tại sao Kang Xi lại nói 1 câu thế này: “Là trẫm chịu thiệt.”

“Chính thế, chính thế, sao có thể để hoàng thượng chịu thiệt được, hơn nữa, như thế là đại bất kính, là khi quân!” Cô gái nhanh chóng tiếp lời.

“Nha đầu thật biết ăn nói, trẫm bắt đầu thấy thích người rồi đấy!”

“Lịch sử Thanh triều chỉ có 2 vị hoàng đế cao tuổi, ngài là Kang Xi hay Qian Long (Càn Long)?”

“Trẫm là Kang Xi.”

“Ai Xin Jue Luo – Xuan Ye!” Cô gái buột miệng thốt lên.

Cuối cùng thì Yin Zhen cũng chớp được cơ hội: “To gan, dám gọi thẳng tên hoàng đế!” Ngờ đâu Kang Xi chẳng hề để ý, khẽ phẩy tay, tiếp tục trò chuyện với cô gái, “Qian Long mà ngươi nói là ai thế?”

“Cháu nội ngài chứ ai!”

Kang Xi không khỏi thắc mắc: “Ngươi mới có mấy tuổi! Sao biết cháu nội trăm sống lâu hay không?”

“Việc tiểu nữ biết cháu ngài sống lâu hay không có liên quan gì đến tuổi tác chứ?!”

“Không lẽ nhà ngươi có thể biết trước tương lai?” Kang Xi càng lúc càng thấy hứng thú.

“Chuyện tương lai tiểu nữ không thể biết trước, có điều, bất cứ 1 người nào đến từ cách đây tầm...300 năm ít nhiều đều biết về lịch sử đời Thanh, Kang Xi và Qian Long lại càng nổi tiếng, nhà nhà biết người người hay, già trẻ lớn bé không ai không rõ.”

“Ngươi nói ngươi đến từ 300 năm sau?” Kang Xi vô cùng kinh ngạc.

Cô gái gật đầu khẳng định: “Tiểu nữ đến từ Công nguyên 2012.”

Yin Zhen lớn giọng quát: “Nói xằng nói bậy!”

“Ê, ngài không nói cũng chẳng ai bảo ngài câm, tôi đang nói chuyện với hoàng thượng, ngài chớ mồm vào làm gì, có loại bê tôi nào như ngài không?!” Cô gái không chút né tránh, hét thẳng vào mặt Yin Zhen.

Yin Zhen tức đến mức lắp bắp mãi không thành lời: “Ngươi, ngươi, ngươi...”

Cô gái cũng chẳng để Yin Zhen có cơ hội nói, “Ngươi sao?! Tôi nói không đúng chắc?”

Thấy cô gái lớn tiếng la hét Yin Zhen, đám quan chức vị thấp sợ chết khiếp, mặt mày xanh lè xanh lét. Phải biết rằng vị Tứ A Ca này xưa nay vốn độc địa, cay nghiệt, nổi tiếng với danh xưng Lãnh diện vương gia. Đám đại thần nói chuyện với ông ta còn phải dè chừng, thận trọng hết mức có thể, chỉ lo nói sai điều gì chuốc vạ vào thân; hôm nay lại có người, mà còn là 1 cô gái nữa chứ, dám quát tháo Yin Zhen, không nhẽ cô nhóc phải gan hùm mật gấu?

Na Lan De Yu cũng bất ngờ trước sự to gan lớn mật của cô gái, “Có dũng khí! Nếu biết đó là Yong Vương gia, cô có còn dám nói với thái độ đó nữa hay không?”

Kang Xi càng nhận thấy nét cá tính nơi cô gái, “Nha đầu khá! Lại có thể khiến Yin Zhen nuốt mất lưỡi.”

Cô gái thấy Yin Zhen không nói được câu nào, mỉm cười hài lòng, quay qua Kang Xi: “Hoàng thượng, ngài tin hay không?”

“Làm sao chúng mình được nhà ngươi đến từ 300 năm sau?” Kang Xi nghĩ 1 lúc, nói.

“Quá đơn giản! Trang phục có thể chứng minh tiểu nữ không phải người thời đại này, còn nữa...” Cô gái cởi chiếc ba lô nhỏ này giờ vẫn khoác trên vai xuống. Mở khóa. Dốc ngược. Từ bên trong rơi ra nào điện thoại, nào ví, đồ trang điểm, còn cả 1 loạt những thứ đồ lặt vặt mà chỉ có chúa mới biết là gì, rồi chỉ vào đó nói: “Thanh triều chắc chắn là không thể có những thứ này!”

Tất cả mọi người đều hào hứng xúm vào xem.

Yin Zhen cũng thò đầu lại gần nhìn lướt qua 1 vòng, phản bác: “Hừ, trông cách ăn mặc của ngươi quái gở chết được, bại hoại thuần phong mỹ tục!

Không biết còn kiếm đâu ra 1 đồng tùm lum đồ vật kỳ quái. Theo bốn vương, nhà ngươi rõ ràng là yêu nữ, đem những thứ đồ yêu nghiệt này lên vào hoàng cung âm mưu hành thích hoàng thượng. Nói! Ai xúi giục ngươi làm việc này?”

Cô gái thoát 1 cái xông đến, chỉ thẳng mũi Yin Zhen hét lên: “Gọi những đồ vật mà bản thân chưa từng nhìn thấy, không hiểu là cái gì là đồ yêu nghiệt chỉ có thể chứng minh sự ngu xuẩn, dốt nát của ‘ngài’!”

“Chưa thấy con nha đầu nào thiếu gia giáo như ngươi!” Yin Zhen lùi về sau 1 bước.

“Tôi thiếu gia giáo? Bốn cô nương có học có hành đằng hoàng à nha!”

“Con nhà có học thức mà lại ăn mặc thế này sao? Còn chỉ tay vào thẳng mặt bốn vương nữa chứ?”

Từ đầu đến giờ Cửu A Ca, Thập A Ca chỉ đứng ngoài xem ‘kịch’, cuối cùng cũng không nhịn nổi cười phá lên. Đám văn võ đại thần đương nhiên không dám cười 1 cách trắng trợn như thế, người nào cũng cúi gầm mặt, bịt mũi che miệng cười thầm không ngớt, đến Kang Xi cũng suýt chút nữa bật cười thành tiếng, phải vội giả bộ uống trà che đi.

Mỗi mình Na Lan De Yu là không hề cười, anh đang rất lo cho cô gái đó, “Tiểu nha đầu thật không biết trời cao đất dày, không biết mình đã rước họa vào thân? Đắc tội Yong Vương Gia, hậu quả...” Anh thực không dám nghĩ tiếp.

Cô gái như cũng cảm thấy cử chỉ của mình có chút quá đáng liền rút tay lại, “Là do tôi bị ngài chọc tức đấy chứ! Ai bảo ngài gọi tôi yêu nữ chi?”

“Tiểu vương chọc tức nhà ngươi?” Yin Zhen thật muốn...khóc thét, rõ ràng là cô ta chọc cho mình tức phát điên lên, giờ bản thân lại thành vai phản diện, “Bốn vương không hơi đâu tranh cãi với ngươi, hôm nay ngươi không chịu khai rõ lai lịch thì đừng hòng rời khỏi hoàng cung!”

“Hoàng cung! Ngài vừa nói là tôi lên vào hoàng cung, đúng không?”

“Không phải thế chắc?”

“Vương Gia, nghe tôi nói này, ngài cũng biết đây là hoàng cung? E ngài muốn vào Tử Cấm Thành yết kiến hoàng thượng còn phải dâng chiếu thư, trình lệnh bài, tôi lại không biết phi thiềm tẩu bích (*ying <nhảy vào giải thích>: cái nì là khinh công á!; yuetian <xách chổi>: rút ra chỗ khác, <xong quay về phía độc giả, cười>: đừng để ý, mọi người xem tiếp, xem tiếp!!!*), dễ gì lên vào đây được?” Cô gái vẫn thờ ơ như không.

“Quy định trong cung biết không ít nhĩ!” Yin Zhen châm chọc.

“Tất nhiên! Còn nữa, mọi người đều nhìn thấy tôi từ trên trời rơi xuống. Hoàng thượng cũng thấy nữa. Sao? Mỗi ngài không thấy? Mắt ngài có vấn đề hả! Rồi, lùi 1 bước nói, cứ cho là tôi lên vào đi, trong cung bao nhiêu cung nữ thái giám đi qua đi lại, chả nhẽ bọn họ cũng giống ngài, không nhìn thấy 1 con người sống sờ sờ đây chắc? Ừ thì coi như tôi có cách che mắt bọn họ, ...” Cô gái liếc qua chỗ Na Lan De Yu, tiếp: “...đám đại nội cao thủ này dễ trưng bày chắc?”

Yin Zhen nghiêng rằng: “Mồm mép ra phết, thăm nào Na Lan De Yu đầu hàng là phải, ta thấy giao ngươi cho Hình bộ chắc sẽ khai hết thôi.”

“Hình bộ cao quá, ngài đi còn được, tôi với chưa tới cái mức ấy, Thuận Thiên Phủ được rồi.” Cô gái chẳng chút sợ hãi.

Lúc này Kang Xi mới chịu mở miệng: “Yin Zhen, ngày thường có thấy người hấp tấp thế này đâu, hôm nay sao thế, từ từ hỏi cho rõ đã.”

Lời nói của Kang Xi không khỏi khiến cô gái ngó người ra, quay đầu lại nhìn Yin Zhen lần nữa, “Yin Zhen á? Hóa ra đó chính là...”, tròn mắt đảo 1 vòng, “Ha, mình đang cãi lộn với Yong Zheng hoàng đế (tương lai) cơ

đấy, haha, xưa nay chưa ai có cái ‘vinh dự’ này à nha!”

Yin Zhen thấy Kang Xi có ý bao che cô gái, liền nói: “Hoàng A Mã, hà tất hỏi thêm, cô ta vô phương chứng minh mình đến từ tương lai, cho thấy những điều cô ta nói lúc này đều là dối trá, trừ phi cô ta đưa được ra bằng chứng thuyết phục.”

“Nha đầu, xem ra những điều người nói chưa đủ sức thuyết phục người khác đâu nhỉ!” Kang Xi nói với cô gái.

Cô gái nhìn qua Kang Xi rồi quay lại trừng mắt nhìn Yin Zhen: “Coi như tôi xui xẻo!”

Yin Zhen đắc ý: “Nói không ra chứ gì!”

Cô gái cũng chẳng thêm đề ý giọng điệu giễu cợt của Yin Zhen, quay đầu hỏi Na Lan De Yu: “Ê, giờ là Kang Xi năm bao nhiêu?”

“Kang Xi năm 59.” Na Lan De Yu trả lời, thực tình anh cũng rất tò mò muốn biết cô gái này làm thế nào chứng minh bản thân.

Cô gái không thêm đề ý đến ánh mắt hiếu kỳ của đám đông, bắt đầu nghĩ ngợi xem làm sao cho cái đám ‘đồ cổ’ này tin rằng mình thực sự đến từ tương lai, “Kang Xi năm 59 xảy ra sự kiện gì nhỉ...tiêu rồi...kiến thức lịch sử trả hết thầy cô, lúc động đến mới biết...ai...nghĩ kỹ coi nào!”

Bí mật kinh thiên động địa

Cô gái vòng quanh Na Lan De Yu vài vòng mà vẫn chưa nghĩ ra được gì, thế là ngồi phịch phất xuống đất, “Việc chưa xảy ra có nói cũng vô ích, bọn họ nhất định không tin, việc đã xảy ra rồi nói ra thì cũng...vô duyên...Uhm, tìm 1 chuyện gì chỉ ít người biết xem chừng khó quá.” Ngẩng đầu nhìn sang phía Yin Zhen, khuôn mặt vị ‘vương gia’ này hiện rõ vẻ nôn nóng nhưng tự tin, “Đắc ý ghê nhỉ nhưng còn lâu tôi mới chịu thua!” Ánh mắt lại ngó qua mấy vị A Ca khác đứng bên cạnh, “Y phục của mấy tay này chẳng khác Yin

Zhen là mấy, hần cũng phải là A Ca chứ không kém đâu được...Ai...Đợi đã...” Như chợt nghĩ ra điều gì, cô gái đứng bật dậy, quan sát Kang Xi thật kỹ. ”Kang Xi năm 59?! Kang Xi tại vị tổng cộng có 61 năm, vậy thì việc đó chắc phải quyết định rồi...A! Không được, không được, bí mật này quá lớn, nếu nói lộ ra, người đầu tiên không tha cho mình là Kang Xi. Dù Kang Xi không giết, mấy tay A Ca này cũng sẽ không chịu bỏ qua. Nhưng...ngoài chuyện này ra, mình thực không nghĩ ra gì khác, Yin Zhen đương nhiên cũng sẽ không cho mình thêm thời gian...Nhưng không nói, việc trước mắt cũng vô phương giải quyết...Ai...Làm sao bây giờ?”

Yin Zhen hết muồn kiên nhẫn đợi thêm nữa, mở miệng thúc: “Sao? Mới này còn bẻm mép lắm mà! Giờ cam rồi?”

“Ồn ào, để người ta nghĩ hăng.” Cô gái biết bản thân đã bước đến mép vực, không còn đường lui, “Không nói, chết chắc. Nói ra...biết đâu vẫn còn cơ hội. Mình không tin người hiện đại lại thua mấy thứ’ đồ cổ’. Hoàng đế cũng là người, cũng có tâm lý của con người, đánh cược vận may của mình xem! Trước mắt phải qua được cửa Kang Xi, còn việc sau này, sau này tính.”

“Nghĩ xong chưa?” Yin Zhen lại giục.

Cô gái hạ quyết tâm liều 1 phen, nói với Kang Xi: “Hoàng thượng, bằng chứng, tiểu nữ có rồi, nhưng tiểu nữ không thể nói, càng không dám nói, nói ra, ngài sẽ giết tiểu nữ mất.”

Kang Xi nói bằng giọng âm áp: “Trẫm là loại bạo chúa lạm sát người vô tội ư?”

Cô gái làm ra vẻ tủi thân, “Đương nhiên không phải! Nhưng...việc này hết sức nghiêm trọng. Nói ra, hoàng thượng không giết tiểu nữ, tiểu nữ cũng sẽ bị người khác giết người diệt khẩu.” Liếc Yin Zhen 1 phát, rồi nói với Na Lan De Yu, “Ai! Thôi, Tổng lĩnh đại ca, anh cứ giải tôi đến Hình bộ cho rồi. Nếu may mắn, không chừng có ngày được đặc xá cũng nên.”

Kang Xi trừng mắt nhìn Yin Zhen, “Yin Zhen, xem xem, người dọa người

ta sợ đến thế kia kìa. Nha đầu, có trăm ngòi đây, xem ai dám động nha đầu 1 sợi tóc, bắt luận nha đầu nói gì, trăm cũng quyết không bắt tội.”

Yin Zhen bề ngoài không dám cãi, trong bụng không ngót kêu oan: “Tôi dọa cô ta? Lá gan cô ta to hơn trời nữa kìa!”

Cô gái chỉ đợi câu nói này của Kang Xi, lập tức tiếp lời: “Hoàng thượng kim khâu ngọc ngôn, nói lời giữ lời, không được hời đâu đấy!”

“Trăm lại đi lừa tiểu nha đầu như người sao? Trăm, là vua 1 nước!”

Nghe đến đây, Na Lan De Yu đã biết cô nhóc này định chơi trò gì, “Khá! Lùi 1 bước tiến 3 bước! Về ngoài chẳng qua 20, 21 tuổi mà không chỉ biết ăn nói lại còn thông minh hơn người. Quả là hiếm thấy!”

Thấy nói chắc như đinh đóng cột, liền yên tâm, cười nói: “VẬY, việc tiểu nữ sắp nói nhất định chứng minh được tiểu nữ đến từ tương lai bởi vì trên đời này chỉ mình hoàng thượng, Ngài, biết chuyện này.”

“Uhm? Chỉ mình trăm biết? Là chuyện gì vậy?” Lòng hiếu kỳ của Kang Xi hoàn toàn bị ‘câu’ lên, vô cùng nóng lòng muốn biết đáp án, nhưng cô gái lại chần chừ không nói, liếc nhìn đám hoàng tử hoàng tôn.

Kang Xi nghĩ cô gái vẫn còn e ngại, liền nói: “Không việc gì phải sợ, có trăm đây, cứ nói.”

Cô gái hít 1 hơi thật sâu, nói liền 1 hơi: “Tiểu nữ biết NỘI DUNG DI CHIẾU SAU TẮM HOÀNH PHI ‘CHÍNH ĐẠI QUANG MINH’ TRONG CUNG CÀN THANH.” (*yuetian: heihei, đủ kinh thiên động địa chưa các vị?*)

Câu nói này ngang tiếng sét giữa trời xanh, khiến tất cả mọi người có mặt đều phải kinh hoàng. Kang Xi bật đứng dậy, chằm chằm nhìn cô gái... hồi lâu sau mới từ từ ngồi xuống.

Các vị A Ca cũng không khỏi nhìn nhau, kinh ngạc, phấn khích, vui sướng,

hoài nghi...đều hiện rõ trên từng nét mặt.

Mặc cho ngày thường ‘trầm tĩnh công’ của Yin Zhen có ‘thâm hậu’ đến cỡ nào, lúc này khuôn mặt cũng lộ vẻ kinh ngạc, không thể nào ngờ được rằng cô gái này lại nói ra 1 câu nói chấn động đến vậy.

Bát A Ca Yin Si chăm chăm nhìn cô gái, nôn nóng đợi cô ta nói tiếp. Tuy ánh mắt lộ rõ sự nghi ngờ, Cửu A Ca vẫn bị kích động đến mức tóm chặt lấy tay Thập A Ca, còn Thập A Ca, như không hề nhận thấy, mắt chữ O mồm chữ A, vừa kinh ngạc vừa phấn khích.

Bọn họ đều muốn biết ai là người kế thừa ngôi vị. Không chỉ đám A Ca, mà cả những người có mặt, e chừng không mấy ai không muốn biết. Các vị đại thần cũng bắt đầu ghé tai nhau, thì thầm bàn luận 1 cách sôi nổi.

Na Lan De Yu cũng kinh ngạc đến cực điểm: “Trời, thậm nào cô ta phải ‘dĩ thoái vi tiến’ (*lấy lùi làm tiến, vờ rút lui để sau tiến công*). Cô ta có biết mình đang nói gì không thể? Việc này có thể thích nói là nói được sao? Chẳng lẽ không còn chuyện gì khác? Chê hoàng cung vẫn chưa đủ loạn hay sao?! Giờ thì ‘vui’ rồi, bất luận cô biết thật hay giả, từ giờ trở đi cũng đừng hòng sống yên ổn.”

Ngự hoa viên đột nhiên bị bao trùm trong 1 bầu không khí tĩnh lặng đến ngạt thở, yên tĩnh đến mức nghe được cả tiếng lá rụng. Ánh mắt mọi người đều tập trung vào Kang Xi, lúc này Kang Xi đang nghĩ gì, không 1 ai đoán biết được. Trong lòng cô gái cũng đang thấp thỏm không yên. Cô hiểu rất rõ, thủ cấp của mình có giữ được trên cổ hay không tùy vào 1 câu nói của Kang Xi.

Thực ra, trong khoảng thời gian vài phút ngắn ngủi này, trong đầu Kang Xi đã nảy ra không ít ý nghĩ. Không phải ông ta không nghĩ đến việc giết cô gái. Đây là ý nghĩ đầu tiên sau khi ông nghe cô gái nói. Nhưng khi ông nhìn thấy vẻ mặt đám quý tử, liền thay đổi ý định.

“Cuối cùng thì trẫm cũng biết vì sao cô gái này hết lần này đến lần khác

muốn trăm hứa không bắt tội,giết cô ta. Cô ta đã sớm biết việc này có thể gây nên phản ứng lớn thế nào. Coi, ai ai cũng lộ ra ánh mắt thèm khát, chỉ hận 1 nỗi không lập tức biết ngay đi chiếu viết gì. Ai... Nha đầu, lá gan của người cũng to quá đấy! Trăm có thể tuân thủ lời hứa, nhưng...đám quý tử này thì...Quái lạ, sao trăm lại đi lo cho cô ta nhỉ?”

Kang Xi nhìn cô gái lần nữa, khuôn mặt cô gái ‘lọ lem’ hết sức, nhìn không rõ biểu hiện gì, nhưng ánh mắt điềm tĩnh, thản nhiên như mặt nước hồ không gợn sóng, Kang Xi thầm thở dài 1 tiếng: “Thôi, cứ để cô ta nói với trăm trước đã!”

Nghĩ đến đây, Kang Xi khẽ vẫy cô gái: “Nha đầu, đến đây!”

Cô gái bước đến trước mặt Kang Xi, cúi người, ghé vào tai ông...

Mặc dù đã chuẩn bị tâm lý từ trước, nghe cô gái nói xong, Kang Xi vẫn không khỏi dùng ánh mắt cổ quái nhìn cô gái: “Không thể nào? Cô ta không thể biết, càng không nên biết! Đến từ tương lai! Đúng là chỉ có người đến từ tương lai mới biết được! Thực ra dựa trên những điều quan sát được từ này, trăm đã có phần tin cô ta. Thật không nên để mặc Yin Zhen ép cô bé! Rắc rối của cô ta do trăm mà ra cả. Phải rồi, lúc này cô ta có nhắc đến Qian Long! Qian Long?! Liệu đó có phải là...?”

“Nha đầu, nói trăm hay, Qian Long là ai?” Trong thời khắc quyết định này, Kang Xi vẫn không quên hiếu kỳ.

Cô gái lại thì thầm vào tai Kang Xi.

Kang Xi vuốt râu: “Không sai! Trăm truyền ngôi cho Yin Zhen, chính là vì người đó. Ai, tiểu nha đầu, trăm phải làm gì với người bây giờ! Lời đã nói ra không thể rút lại, người thông minh đấy, biết sự việc hệ trọng liền nghĩ cách ‘bẫy’ trăm trước, giờ trò ‘mèo’ mà mặt mày vẫn cứ ngây thơ ‘vô số tội’, trăm càng ngày càng thích người đấy. Hừm, để nha đầu tự đối phó, đám quý tử này chắc gì đã thắng nổi...haha...cũng nên cho chúng ném chút mùi vị, trăm muốn xem xem chúng bày ra được trò gì nào!”

Nụ cười dần lộ ra trên mặt Kang Xi: “Uh, thế là tốt!”

Nhìn vẻ mặt Kang Xi, cô gái thở phào nhẹ nhõm: “Tốt rồi, vượt ải an toàn. ‘Khuyến mãi’ thêm chiếc...tàu bay giấy không tin ngài không nhận.”

“Hoàng thượng, ngài là vị hoàng đế nắm quyền lâu nhất không chỉ trong lịch sử Thanh triều mà trong cả lịch sử Trung Quốc nữa. Người đời sau tôn vinh ngài---Kang Xi Đại Đế, gọi thời đại ngài và cháu gái, Qian Long, cai trị---Kang Qian (Khang-Càn) Thịnh Thế.”

“Thật vậy sao? Hahaaa.....” Xem ra ‘tàu bay giấy’ của cô bé này đã triệt để phát huy tác dụng, Kang Xi vui không để đâu cho hết.

Không khí cũng dần dần dịu xuống, kẻ giỏi tăng bốc, nịnh hót lập tức phát huy sở trường: “Vạn Tuế Gia, công đức lớn lao của Người mãi lưu truyền ngàn đời vạn thế!”, đứng bên cạnh cũng không chịu kém: “E Yao Shun Yu Tang (Nghieu, Thuấn, Vũ, Thang) cũng không thể so bì cùng Thánh thượng!”, đám quan chức vạ thấp cũng vội gật đầu phụ họa, phút chốc, những lời ca công tụng đức vang lên không ngớt.

Kang Xi chỉ mặt quần thần, mắng: “Đừng cho trẫm ‘bay’ lên tận mây xanh nữa!” Nói là nói thế, khuôn mặt không giấu đâu được nụ cười sung sướng, Kang Xi quay sang hỏi cô gái: “Nha đầu tên gì?”

“Tiểu nữ Zhong Xin Yi, ‘xin yi’ trong ‘xin kuang shen yi’.” (*ying : ???; yuetian: ‘xin kuang shen yi’ nghĩa là ‘thành thoi’, ‘vui vẻ’, tên cô gái ‘xin yi’ viết giống 2 chữ ‘xin’, ‘yi’ trong câu này!!!*

“*Xin Yi!*” Kang Xi gật đầu, sai Li De Quan mang thêm ghế, “Nha đầu đến đây ngồi cạnh trẫm, kẻ trẫm nghe làm sao người đến được Thanh triều.”

Tâm trạng Kang Xi thật...không tồi, muốn nghe kể chuyện rồi đây.

Nụ cười trên gương mặt Xin Yi chợt biến mất, cô cúi đầu, nói với giọng

buồn bã: “Chuyện này phải kể từ 1 năm trước đây...Hôm đó, tiểu nữ cùng vài người bạn thân đi cắm trại mừng tốt nghiệp, cùng đi còn có Ling Zi Jian-chồng chưa cưới của tiểunữ...”

Đó là vết thương sâu nhất, đau đớn nhất trong tim Xin Yi, nếu không phải Kang Xi hỏi đến, cô định sẽ đem vết thương này chôn vùi vĩnh viễn.

Chúng ta hãy cùng Xin Yi quay trở lại thế kỷ 21!

Mặt trời mùa hè cháy bỏng cao cao treo trên đỉnh đầu, ve sầu rả rích cả ngày không mệt mỏi như muốn đốt kiệt toàn bộ sinh mệnh vào tiếng hát. Trên con đường đèo vùng ngoại ô, 1 tốp thanh niên lưng đeo ba lô vui vẻ đạp xe bên nhau, cả con đường tràn ngập tiếng cười nói, trêu đùa, vẫy gọi nhau, không gian như cũng tươi vui hơn, sống động hơn, tràn đầy nhựa sống.

Xin Yi chậm chậm đạp xe, đi lẫn vào giữa. Mọi người cùng cười cười nói nói cũng không thấy cái bóng râm của nắng hè. Đi được 1 đoạn, Xin Yi chợt cảm thấy xe đạp của mình kỳ kỳ sao ấy, cúi đầu nhìn xem, hóa ra là bị tuột xích, cô đành phải dừng lại.

Từ lúc xuất phát, Ling Zi Jian vẫn đạp sóng đôi bên cạnh, thi thoảng cũng vượt lên trước bắt chuyện với đám bạn học của cô. Như lúc này đây, anh đang vừa đạp xe vừa trò chuyện, phát hiện Xin Yi rớt lại phía sau, lập tức dừng lại, lớn tiếng hỏi: “Sao thế Xin Yi?”

Xin Yi loay hoay lắp lại xích, trả lời: “Không sao, xe bị tuột xích ấy mà.”

Ling Zi Jian liền nói với mấy người kia: “Các cậu cứ đi trước, bọn này sửa xong sẽ đuổi theo.” ‘Kép’ của Xin Yi, Qian Fan, nghe thấy cũng dừng xe lại, ngoái đầu trêu Ling Zi Jian: “No problem! 2 người cứ từ từ sửa, bọn này không dám cản trở vợ chồng người ta ‘ân ái’!”

Cả đám ha ha cười lớn, đạp đi.

“Đễ ghét, đợi chút nữa tính sổ với nhà ngươi!” Xin Yi hướng về phía Qian

Fan dứ dứ nắm đấm, Qian Fan càng được thể, HA HA HA cười còn ‘dã man’ hơn lúc nãy, leo lên xe đuổi theo đám bạn.

Zi Jian đến bên Xin Yi: “Tiểu thư, đôi bàn tay ngà ngọc, mảnh mai của nàng là để cầm dao phẫu thuật, công việc nặng nhọc thế này nên giao cho kẻ hèn này thì hơn!” Nói dứt lời, đưa cho Xin Yi gói khăn giấy rồi ngồi xuống bắt đầu sự nghiệp... sửaxe, “Em nghỉ chút đi, ủa loáng cái là xong.”

Xin Yi cầm lấy khăn, vừa lau tay vừa bước đến bên mép đường, duỗi tay duỗi chân, vươn vươn vai, hít thở thật sâu: “Không khí trên núi trong lành khoáng thật đấy. Zi Jian, sau này chúng mình dựng ngôi nhà tranh nhỏ sống trên núi cũng được đấy chứ?!”

Zi Jian, không hề ngẩng đầu lên, nói: “Được thì cũng được, nhưng chừng nào em mới định kết hôn với anh? Không phải đã nhất trí em tốt nghiệp xong chúng ta sẽ lập tức làm đám cưới? Em còn muốn anh đợi thêm bao lâu nữa? Anh đã hơn 30 rồi, mẹ anh mong bé cháu mong phát điên lên được kia kìa.”

Những điều anh nói đều là thật. Zi Jian và Xin Yi quen nhau trong bữa tiệc sinh nhật của 1 người bạn, Xin Yi tính tình hoạt bát, vui vẻ, lạc quan, lại hơi có chút tinh nghịch, cổ quái, Ling Zi Jian vừa gặp liền ‘kết’ ngay.

Mới đầu Xin Yi chẳng mấy để tâm đến sự theo đuổi của Ling Zi Jian, cũng không mấy nhiệt tình với những lời mời của anh, thường kéo đám Qian Fan cùng đi...nhưng 1 lần, khi mọi người cùng đi du ngoạn trên hồ, Zi Jian dũng cảm quên mình cứu 1 đứa bé trượt chân rơi xuống nước, không ngờ hành động anh hùng này lại cảm động ‘trái tim sắt đá’ của Xin Yi.

Từ sau ngày hôm đó, thái độ của Xin Yi đối với Zi Jian thay đổi hẳn, khuôn viên trường thường lưu lại bóng dáng họ thân mật bên nhau như hình với bóng. Cha mẹ Zi Jian cũng vô cùng yêu quý Xin Yi, khi biết Xin Yi không may mất đi song thân, cô út từ nhỏ, lại càng coi cô như con gái ruột của mình, thậm chí còn nhiều lần khuyên cô chuyển đến sống cùng gia đình, nhưng Xin Yi vẫn một mực từ chối. Thấy Xin Yi biết giữ lễ tiết như vậy, họ,

trái lại, càng thêm hài lòng về cô con dâu tương lai này, chỉ chờ Xin Yi tốt nghiệp đại học là lập tức tổ chức lễ cưới cho đôi trẻ.

Xin Yi hiểu lòng cha mẹ Zi Jian, cười thật tươi, đáp lời anh: “Em nói không chịu kết hôn bao giờ chưa? Anh cứ chuẩn bị đi!”

“Cuối cùng cũng chờ được đến lúc mưa tạnh trời quang, thật không dễ dàng gì!” Ling Zi Jian ngẩng đầu nhìn Xin Yi, ánh mắt tràn ngập niềm vui sướng, cảm động.

Xin Yi mắng...yêu: “Giờ hài lòng rồi chứ?”

“Còn 1 việc chưa vừa ý!” Zi Jian hơi bị...được voi đòi tiên, được nước lấn tới. (*ying: còn j nữa ko?; yuetian: còn! Được đằng chân lân đằng đầu, được 1 đòi 10, được...; ying: chúa ơi!!!*)

“Việc gì?” Xin Yi thắc mắc.

“Anh sửa xe vát vả thế này mà em chẳng có gì đáp lại sao?”

“Anh muốn em đáp lại thế nào?” Xin Yi biết thừa còn hỏi.

Zi Jian cười 1 cách...mập mờ: “Bây giờ không có ai.”

Xin Yi vẫn đứng nguyên chỗ cũ: “Không có ai thì sao?”

“Xin---Yi” Zi Jian kéo dài giọng, hơi đưa mặt ra trước, tỏ ý.

Xin Yi đưa tay lên mặt mình quệt quệt vài cái.

Zi Jian làm ra vẻ bất lực, tiếp tục công việc đang làm dở, Xin Yi vẫn đứng bên sườn núi ngắm cảnh, lúc sau, Zi Jian nắm lấy bàn đạp quay 1 vòng, nói: “Tốt rồi, đã sửa xong.”

“Vậy thì nhanh lên, không lại bị bọn họ chọc nữa cho coi.” Xin Yi vừa nhắc chân lên, chợt thấy từ trong lùm cỏ bò ra 1 con rắn, theo phản xạ lùi về sau 1 bước. Cô quên sau lưng mình là sườn núi dốc lùi về sau liền hụt chân, hiêm hiêm ngã xuống vực.

Zi Jian không ngờ lại xảy ra tình huống này, ngây ra mất 2 giây, chỉ 2 tiếng tích tắc, tuy sau đó anh đã lao đến với tốc độ nhanh nhất có thể, nhưng vì đứng cách Xin Yi 1 đoạn, cuối cùng vẫn không kịp.

“Xin Yiiiiiii.....” Zi Jian lao đến, quỳ bên mép vực, cúi người nhìn xuống, lo lắng hét gọi.

Trong lúc rơi xuống, may sao thân thể Xin Yi đập vào 1 khoảng đất nhỏ, khá bằng phẳng, nhô ra lưng chừng vực, phần nào làm giảm tốc độ rơi. Bản năng mách bảo cô giơ tay tóm lấy bất cứ vật gì có thể cứu mình, cuối cùng Xin Yi cũng tóm được 1 mẩu đá nhỏ, hơi lồi ra ngoài. Vận hết sức bình sinh bám chặt lấy mẩu đá, lớn tiếng hét: “Zi Jian, cứu em với!”

Ling Zi Jian nghe thấy tiếng kêu, biết Xin Yi tạm thời an toàn, cũng phần nào yên tâm, thét vọng xuống: “Xin Yi, đợi chút, anh đến cứu em ngay đây!” Vội vàng mở ba lô lấy dây thừng, chạy đến bên bờ vực, thả xuống: “Anh thả dây xuống rồi đây, bám chắc lấy, anh sẽ kéo em lên!” Dây thừng lơ lửng cách đầu Xin Yi 1 đoạn rồi ngừng hẳn lại.

“Gần thêm chút nữa. Em với không tới!” Xin Yi ngẩng đầu nhìn lên, hét lớn.

Ling Zi Jian nằm sấp bên mép vực, cố nhào người ra hết cỡ, hỏi: “Với tới chưa?”

Giọng nói của Xin Yi từ bên dưới vọng lên, vô cùng hoảng hốt: “Còn 1 chút nữa...Zi Jian, em không chịu nổi nữa rồi!”

“Bám chắc lấy, bám chắc lấy, đợi anh nghĩ cách khác!” Zi Jian vội trả lời, anh đang lo phát điên lên được, ở nơi hoang vắng không 1 bóng người này biết tìm đâu ra dây thừng bây giờ?

Con người trong lúc nguy cấp thường có 2 loại phản ứng: 1, sợ hãi đến mức không biết phải làm gì; 2, càng nguy hiểm càng sáng suốt. Zi Jian thuộc loại thứ 2.

Vô tình nhìn thấy chiếc xe đạp của mình, trong đầu anh chợt nảy ra 1 cách. vội chạy qua, tháo lấy xích xe, thắt chặt vào 1 đầu dây thừng, rồi chạy đến bên bờ vực, thả xuống: “Được chưa, Xin Yi? Mau trả lời anh!”

Anh vẫn ép sát người bên miệng vực, 1 lúc sau mới nghe thấy tiếng Xin Yi trả lời: “Được rồi!”

“Nắm chắc nhé, anh kéo em lên giờ đây.” Zi Jian ra sức kéo dây thừng, dần dần, khi thấy Xin Yi hiện ra trong tầm nhìn của mình, anh không khỏi thở phào nhẹ nhõm, nhào người xuống sâu hơn chút nữa, giơ tay ra: “Đưa tay cho anh!” Zi Jian nắm chặt lấy tay Xin Yi, kéo thật mạnh.

Do phần lớn thân thể nhào ra ngoài miệng vực, lại vội kéo Xin Yi lên, cho nên, lúc Xin Yi vừa đặt được tay lên mép vực, Ling Zi Jian mất thăng bằng, lao đầu xuống vực. Trong khoảnh khắc bị rơi xuống ấy, anh đẩy Xin Yi 1 cái thật mạnh, nhờ thế Xin Yi trèo lên được khỏi miệng vực. Đợi cô quay người lại, đã không còn thấy bóng Zi Jian.

“Zi Jiannnnnnnn.....!!!” Xin Yi vừa khóc vừa bò đến bên bờ vực, đau đớn thét gọi người yêu, nhưng đáp lời cô chỉ là im lặng.

Xin Yi lập tức bò dậy chạy lên núi tìm đám bạn.

Trên đỉnh núi, đám bạn học của cô đang vui vẻ dựng lều, vừa làm vừa...

“Sửa có mỗi cái xe mà sao lâu thế nhỉ?” Qian Fan nói với cô bạn đứng bên cạnh.

“Heihei, đằng ấy ngốc thật đấy, này gọi là ‘cơ hội’ biết chưa?!”

Nam sinh gầy gò cạnh đó ra vẻ vô cùng hiểu biết bổ sung: “Sau này nhớ lại khoảng thời gian ‘lịch sử’ này đảm bảo ‘dư âm sẽ còn vang mãi’ cho mi.”

“Thôi đi! Qian Kao Gu, ông thì chỉ biết có mỗi ‘lịch sử’, theo tôi, ông về quách thời cổ đại mà sống cho xong.” Qian Fan giễu. (*yuetian: Tên “khảo cổ---kao gu” thẳm nào học sử, heihei!!!*)

Nam sinh tên gọi Qian Kao Gu không phải dân Y nhưng rất thân với đám sinh viên trường này, hơn nữa lại đang...tình nguyện ‘làm đuôi’ của Qian Fan, tiếc thay Qian Fan thấy ‘hắn’ quá cổ bản, cứng nhắc nên thường...làm lơ. Nghe Qian Fan chế giễu, Qian Kao Gu cũng không bực, nói tiếp: “Tôi cũng muốn lắm, có điều, phải có bà cùng đi kia!”

Qian Fan trừng mắt nhìn kẻ vừa ‘phát ngôn bừa bãi’: “Xí...tôi cóc thèm đến cái nơi khỉ gió ấy! Chỗ đó vừa không có tivi lại chẳng có máy tính. Đến đó để mà chết vì buồn à! Muốn đi ông mình đi!”

Đang nói, thấy Xin Yi thở hồng hộc chạy lại, mặt mày đầm mồ hôi, người ngòm quần áo lem lem luốc luốc, giật thót mình, vội chạy đến đón: “Xin Yi, sao thế, xảy ra chuyện gì vậy?”

Đám còn lại cũng vội vạy đến, tranh nhau hỏi thăm.

“Zi Jian, Zi Jian ...” Xin Yi thấy bạn, càng thêm nước mắt ngấn nước mắt dài, nói không nên lời.

Trước nay chưa từng thấy Xin Yi như vậy, Qian Fan càng lo lắng: “Xin Yi, rốt cuộc thì có chuyện gì? Đừng khóc mãi thế!”

“Zi Jian...anh ấy rơi xuống vực rồi!”

“AAA...” Cả đám kinh hoàng!

Qian Kao Gu cũng nhanh trí, lập tức đưa ra ý kiến: “Đừng ‘A’ nữa, xuống núi xem sao, nhanh!”

Cả đám giờ mới bừng tỉnh, vội vội vàng vàng chộp lấy xe phi xuống núi. Lúc tìm thấy thi thể Ling Zi Jian dưới chân núi, không 1 ai nhẫn tâm để Xin Yi thấy, trước sự kiên quyết của cô, đành phải xuôi theo, để cô nhìn anh lần cuối, không ngờ cô lại quá kích động, vừa nhìn thấy liền ngất đi.

Tỉnh dậy đã thấy mình nằm trong bệnh viện, đứng trước sự thương tâm tột bậc vì mất đi đứa con trai độc nhất của ông bà Ling, cảm giác tội lỗi càng dâng lên trong lòng Xin Yi. May sao ông bà cũng là người hiểu lý lẽ, biết rõ Xin Yi cũng đau đớn không kém gì họ nên chẳng hề oán trách cô. Điều này càng khiến Xin Yi thêm hận bản thân mình.

Suốt 1 năm trời, Xin Yi đều ở trong tình trạng suy sụp. Qian Fan sợ cô nghĩ quẩn, thường ở bên cạnh cô, thi thoảng còn lôi cô đi dạo phố, mua sắm, hát karaoke, đi ăn...tóm lại là vất óc nghĩ mọi cách có thể giúp cô khuây khỏa, quên đi nỗi đau tưởng chừng như không thể vượt qua nỗi ấy.

Thời gian trôi qua như bóng câu ngoài cửa sổ, chớp mắt đã đến ngày giỗ đầu Zi Jian. Ban ngày, Xin Yi đến thăm, an ủi ông bà Ling, buổi tối, cô gọi Qian Fan cùng đi đến bờ vực nơi xảy ra sự cố thương tâm ngày nào.

Trên bầu trời đêm sâu thẳm treo 1 mảnh trăng vừa tròn, vừa sáng, những ngôi sao không ngừng lấp lánh thứ ánh sáng tuy nhỏ nhoi nhưng độc nhất vô nhị của riêng mình. Nếu nhìn kỹ, có thể thấy, bên cạnh mặt trăng, có 5 vì sao sáng hơn mọi vì sao khác, không những thế còn gần như xếp thành 1 đường thẳng tắp.

Xin Yi đương nhiên chẳng có tâm trạng nào đi ngắm nhìn vẻ đẹp của trời đêm. Cô đứng bên bờ vực nơi Zi Jian rơi xuống, cúi mình đốt nến, thắp

huong, rồi lặng lẽ đưa mắt nhìn đăm đăm từng dải núi đen sẫm tiếp nối nhau đằng xa.

Qian Fan vốn định dập tắt cái ý định đến đây của Xin Yi nên ban đầu hạ quyết tâm lôi bằng được Xin Yi đi dạo phố, ngắm đông nhìn tây, mua cái này, sắm cái nọ, nhưng kết quả vẫn phải đi cùng Xin Yi đến nơi này. Là bạn thân, cô là người làm chứng cho mối tình giữa Xin Yi và Zi Jian, 2 người, từ quen biết cho đến yêu, toàn bộ quá trình, cô đều biết. Cô hiểu rất rõ tình cảm của họ sâu sắc đến mức nào. Lúc này đây, tâm trạng Xin Yi thế nào, cô là người hiểu hơn ai hết. Nhưng cô thực không nhẫn tâm nhìn bạn mình, như người mất hồn, đứng thế này mãi. Cô càng sợ Xin Yi 1 phút nghĩ quẩn mà hành động nông nổi nên mở lời khuyên: “Xin Yi, về đi thôi, cậu đã viếng qua Zi Jian rồi còn gì.”

Cũng không biết Xin Yi có nghe thấy hay không, chỉ khẽ lắm nhẩm đọc:

“Thập niên sinh tử lưỡng mang mang, bất tư lượng, tự nan vong.
Thiên lý cô phần, vô xứ thoại thê lương.
Tung sứ tương phùng ưng bất thức, trần mẫn diện, bán như sương.
Dạ lai u mộng hốt hoàn hương, tiểu hiên song, chính sơ trang.
Tương cố vô ngôn, duy hữu lệ thiên hàng.
Liệu đắc niên niên trường đoạn xứ, minh nguyệt dạ, đoản tòng cương.”

Nước mắt hòa cùng giọng ngâm, “Đến hôm nay thực sự hiểu thấu bài thơ này của Su Dong Po (Tô Đông Pha).”

Qian Fan thở dài: “Nói 1 câu cũ rích: người chết rồi không thể sống lại. Cậu có thương tâm thế nào đi chăng nữa anh ấy cũng không quay lại được.”

“Phải, mình biết chứ, nhưng cậu có biết tim mình đau đớn, hối hận đến cỡ nào?! Giá như xe đạp của mình không bị hỏng, giá như mình không đến đứng bên bờ vực ấy, giá như anh ấy không vì cứu mình...mọi việc đều không xảy ra.”

“Xin Yi, cậu đừng tự mình đổ hết trách nhiệm lên bản thân mình như thế. Cậu cũng đâu có muốn vậy.”

“Ông trời ơi, vì sao ông lại tàn nhẫn đến như vậy?! Vì sao lại nhẫn tâm đoạt mất Zi Jian?! Xin ông đem anh ấy trả lại cho tôi! Trả cho tôi!!!” Xin Yi ngẩng đầu nhìn bầu trời đêm vô tận gào thét. Qian Fan thấy Xin Yi kích động như vậy, vội ôm chặt lấy cô: “Đừng thế, bình tĩnh lại đi, Xin Yi!”

Xin Yi khóc ngất đi trên vai Qian Fan: “Mình rất nhớ anh ấy, rất muốn gặp anh ấy, chỉ 1 lần thôi cũng đủ.” Đúng lúc đó, 1 trận cuồng phong thổi đến, cây cối ào ào rung động, cát bụi mịt mù, mặt đất cũng chấn động.

Qian Fan cảm nhận được sự rung động tuy rất khẽ của mặt đất dưới chân mình, liền nói với Xin Yi: “Xin Yi, nghi sắp có động đất, chúng ta mau rời khỏi đây.”

Xin Yi bị gió thổi muốn đứng không vững nhưng vẫn cố chấp: “Mình không đi đâu hết, cứ để gió cuốn mình đi, cứ để động đất chôn vùi mình, để mình có thể đến với Zi Jian.”

2 người bọn họ không hề phát hiện ra, chính lúc này, trên bầu trời, 5 vì sao đã hoàn toàn nối thành 1 đường thẳng, liền sau đó, 1 dải sáng trắng chiếu thẳng xuống, bao trùm lấy thân hình nhỏ nhắn của Xin Yi.

Xin Yi đưa tay che mắt, muốn cản bớt 1 phần làn ánh sáng chói lọi đó, lạ 1 điều là Qian Fan lại không hề thấy lóa mắt, cô chỉ nhìn thấy 1 vòng sáng êm dịu bao quanh Xin Yi, rồi vòng sáng bắt đầu chuyển động, càng lúc càng nhanh, cùng với sự chuyển động của vòng ánh sáng, thân thể Xin Yi dần dần rời khỏi mặt đất, bị hút vào vòng xoáy ánh sáng ở bên trên, biến mất.

Chỉ trong vòng có 2 phút ngắn ngủi đó, gió ngừng thổi, mặt đất cũng ngừng chấn động, tất cả đều khôi phục lại trạng thái ban đầu như chưa từng có gì xảy ra, chỉ mình Xin Yi là không rõ tăm tích, để lại Qian Fan vẫn đứng ngây ra đó.

“Chúa ơi! Không ngờ hiện tượng chỉ trong phim khoa học viễn tưởng mới có lại xảy ra ngay trước mắt mình!” Qian Fan giật mình thức tỉnh. Cô vội vàng đi báo cảnh sát nhưng chẳng 1 ai tin vào những gì cô nói. Sau đó, Qian Fan đã chạy khắp nơi tìm kiếm tung tích Xin Yi nhưng thất bại. Cô làm sao nghĩ ra được Xin Yi lại có thể chạy đến Thanh triều cơ chứ...

Nghe Xin Yi kể xong, Kang Xi thở dài không ngớt. Thấy Xin Yi nước mắt ngấn nước mắt dài, Kang Xi khẽ vỗ về an ủi cô: “Tội nghiệp, tội nghiệp!”

“Hoàng thượng, tiểu nữ làm ngài mất vui rồi.”

“Không, trẫm rất cảm động, cảm trước tình yêu của cậu trai ấy. Trẫm tin rằng, tâm nguyện lớn nhất của cậu ấy là cháu được sống vui vẻ, khỏe mạnh.”

“Cháu sẽ cố gắng.”

“Xin Yi này, cháu còn có thể về nhà không? Nếu cháu muốn, ta sẽ cố hết sức giúp cháu.”

“Về nhà ư? Đương nhiên là muốn rồi!” Xin Yi cười gượng, “Nhưng cháu làm sao về nhà được bây giờ? Cháu không có năng lực đó, cũng chẳng ai có năng lực giúp cháu trở về nhà!” Xin Yi khẽ lau nước mắt, đột nhiên đổi đề tài: “Hoàng thượng, cháu có thể ăn chút gì đó không?”

Kang Xi nghe thế liền đẩy thức ăn trên bàn đến trước mặt Xin Yi: “Cháu ăn đi!”

“Tạ ơn hoàng thượng!!!” Xin Yi chẳng chút khách sáo, cùng lúc dùng cả 2 tay bốc thức ăn.

Quần thần thấy thế chết ngất, lại bắt đầu nhỏ giọng bàn tán: “Ai lại dùng tay bốc thế kia chứ?!...Dễ là người tương lai không dùng đũa...Ăn uống kiểu gì mà chẳng nhả nhận chút nào!...Phải đấy, thiếu nữ gì mà lại thế này!”

Xin Yi ‘quét’ sạch toàn bộ thức ăn trên bàn, lại lấy thêm 1 quả chuối, lột vỏ, cắn 1 miếng to: “Hoàng thượng, có phải là cháu chẳng có dáng vẻ thực nữ chút nào không?”

Kang Xi chẳng hề để tâm, nói: “Người cô làm ra vẻ dè dặt nhìn thấy chưa đủ nhiều hay sao? Trẫm thích phong cách tự nhiên của cháu.”

“Haha! Cháu cứ nghĩ ở nơi đây việc gì cũng đòi hỏi quy tắc, luật lệ người tùy tiện như cháu chắc gì ngài đã thích.”

“Không có chuyện đó, thế này mới hay chứ!” Kang Xi quả thực chẳng chút để ý.

“Thật ư?”

“Đương nhiên là thật! Xin Yi, cháu cứ ở lại đây, để ta chăm sóc cháu!” Kang Xi nói.

Xin Yi không khỏi ngây ra: “Hoàng thượng, ngài định nuôi cháu thật ư? Ngài là vua 1 nước, còn Xin Yi chỉ là 1 con bé lai lịch không rõ ràng, cháu thực không dám nhận.”

“Trẫm nói được là được. Cháu là con gái, ở đây lại chỉ có 1 thân 1 mình, làm sao sống nổi! Cháu cứ yên tâm ở lại đây!” Giọng nói nghiêm nghị, không cho phép phản đối.

“Cũng được, cháu nghe lời ngài vậy!” Xin Yi biết rõ mình mà rời khỏi Kang Xi chắc chắn sẽ phải chết. Ăn hết chuối, Xin Yi cầm tách trà trước mặt Kang Xi uống cạn 1 hơi, tự nhủ: “Uhm, đằng nào cũng chẳng về được, ở lại đây thử nghiệm 1 chút cuộc sống Thanh triều cũng chẳng tồi!” Lại thò tay bóc 1 quả táo.

Kang Xi thấy thức ăn trên bàn bị ‘giải quyết’ cũng tương đối rồi mà Xin Yi lại còn cầm thêm 1 quả táo lên gặm, liền hỏi bằng giọng thương cảm:

“Cháu nhin ăn mấy ngày rồi, Xin Yi?”

Xin Yi vừa ‘cạp’ táo vừa trả lời: “Cháu cũng không biết nữa, chỉ thấy đói. Hoàng thượng, thực ra bình thường cháu ăn cũng không nhiều, không ăn hết cơm hết gạo của ngài đâu.”

Kang Xi cười ha hả: “Ăn được hết cơm gạo của trăm cũng là 1 loại bản lĩnh.” Nói rồi đứng dậy kéo tay Xin Yi: “Đi, theo trăm đến Nam thư phòng, ta muốn trò chuyện thêm với cháu.” Sau còn dặn dò thêm Li De Quan: “Đi nói Ngự thiện phòng bữa tối nay chuẩn bị kỹ 1 chút, Xin Yi sẽ cùng dùng cơm với trăm.”

“Zha! (cách nói cũ: Vâng/dạ, ở đây yuetian để nguyên fien âm, sau này sẽ dùng nhieu)” Li De Quan đáp, tuy không biết Kang Xi định nói chuyện gì với cô gái này nhưng Li tổng quản biết rõ việc tiếp theo đây mình phải làm là sắp xếp chỗ ở và chọn người hầu hạ.

Thường thì những việc như thế này vốn không cần Li tổng quản đích thân đi làm, chỉ việc dặn dò 1 tiếng là xong, nhưng có mù cũng thấy thái độ của Kang Xi, ông ta nào dám không tận tâm tận lực đích thân giải quyết, ở trong cung lâu thế rồi, điểm này vẫn không nhìn ra chắc?

Quần thần thấy Kang Xi đứng dậy cũng lập tức đứng lên, đồng thanh hô lớn: “Kính tiễn hoàng thượng.”

Xin Yi bước theo Kang Xi vài bước, chợt nhớ ra điều gì, liền dừng lại: “Hoàng thượng, còn đồ đặc của cháu...”

Kang Xi vỗ vỗ tay cô: “Yên tâm, sẽ không thiếu thứ gì đâu.”

Xin Yi gật đầu, quay sang nhìn Yin Zhen.

Đúng lúc Yin Zhen cũng vừa ngẩng đầu lên, thế là, Xin Yi rất đặc ý hướng về phía Yin Zhen giờ giờ quả táo cầm trong tay.

Yin Zhen trong bụng...âm ách không nói cũng biết: “Nha đầu này quả không đơn giản, Hoàng A Mã không những giữ lại trong cung, còn nói muốn chăm sóc cô ta, ‘bố già’ bao giờ đối tốt như thế với con trai mình?” Nghĩ là nghĩ vậy, vẫn mỉm cười với Xin Yi, có điều nụ cười này quả thực không mấy...ưa nhìn.

Tin tức lan truyền khắp Tử Cấm Thành

Đến Nam thư phòng, Kang Xi sai người bê nước đến, Xin Yi rửa sạch mặt, đem mái tóc dài bóng mượt của mình cột vồng lên. Lúc này, Kang Xi mới nhìn rõ khuôn mặt Xin Yi. Cô không đẹp nhưng toàn thân toát lên 1 thứ sức sống đặc biệt mà những cô gái chốn thâm cung nội viện không thể có.

Đợi Kang Xi cho đám cung nữ, thái giám đứng hầu lui hết ra ngoài, Xin Yi mới mở lời: “Hoàng thượng, ngài muốn hỏi gì tiểu nữ?”

Tuy trong lòng thầm khen ngợi sự thông minh của Xin Yi, Kang Xi vẫn nghiêm mặt, nói: “Nha đầu, lá gan nhà ngươi to thật đấy, dám đem điều cơ mật thế này nói ra, không sợ trẫm chém đầu ngươi chắc?”

Xin Yi cười nói: “Nếu thật muốn giết thì lúc này ngài đã giết rồi. Thực ra lúc đó tiểu nữ cũng rất sợ hãi, nhưng không nói, cũng sẽ bị coi là yêu nữ, thích khách đem chặt đầu nên đành liều 1 phen, đánh cược vận may của mình, cũng đánh cược xem liệu hoàng thượng có phải là 1 vị minh quân.”

“Và ngươi đã thắng cược.”

“Với hoàng thượng tiểu nữ đúng là đã thắng cược, nhưng tiểu nữ cũng biết tai họa từ miệng mình mà ra, e rằng mấy vị A Ca đó không chịu tha cho tiểu nữ.” Xin Yi biết Kang Xi là lá bùa hộ thân duy nhất mình có, muốn sống yên ổn ở chốn thâm cung này, không có sự bảo hộ của Kang Xi không được.

“Nếu đến 1 cô nhóc như ngươi trẫm cũng không bảo vệ được thì còn làm vua 1 nước làm gì chứ.” Kang Xi quả nhiên nói vậy.

“Ai!” Xin Yi thở dài 1 tiếng: “Hoàng thượng, tiểu nữ biết quá rõ giai đoạn lịch sử này. Vì ngôi vua, bọn họ sẵn sàng chém giết lẫn nhau, kết bè kéo phái, trừ khử bất kỳ ai cản đường mình, thậm chí đến tình cảm ruột thịt cũng chẳng đáng 1 xu. Tiểu nữ chỉ là 1 cô nhóc bình thường, không quyền thế cũng vô phương tự vệ, đối với bọn họ mà nói lại càng nhỏ nhoi, yếu đuối, lợi dụng được thì lợi dụng, không lợi dụng được thì...”

“Bọn chúng đều là con trai ruột của trẫm, trẫm chưa già đến mức mắt mờ tai điếc, lẽ nào lại không biết chúng nghĩ gì? Bọn chúng đừng có hòng mưu

tính gì ở chỗ ngươi, vả lại...” Kang Xi cười...nham hiểm, “ngươi thông minh thế, bọn chúng cũng đừng mong ‘mọi’ được gì từ ngươi.”

“Hoàng thượng, từ đâu mà ngài biết tiểu nữ thông minh?”

Kang Xi giơ tay dí dí vàng trán bướng bỉnh của Xin Yi: “Ngươi nghĩ trăm lại không biết ngươi ‘dĩ lùi vi tiến’ hay sao. Tiểu nha đầu, dám giở trò trước mặt trăm.”

“Uhhhh...hoàng thượng, ngài cố tình giả ngốc.” Xin Yi bắt đầu làm nũng.

“Có những lúc giả ngốc nhìn càng rõ, lúc này bọn chúng nghĩ gì đều viết hết trên mặt. Nhắc lại, là do trăm mà ra cả. Thực ra trăm cũng đã tin ngươi rồi, nhưng Yin Zhen vẫn cứ 1 mực không chịu buông tha làm trăm cũng không khỏi hiểu kỳ.”

“Cám ơn hoàng thượng.”

“Cám ơn trăm vì điều gì?” Kang Xi không hiểu.

“Cám ơn ngài đã tin tiểu nữ.”

Kang Xi mỉm cười hiền từ nhìn Xin Yi: “Không hiểu vì sao trăm vừa gặp là thấy thích ngươi ngay, cứ thấy có cảm giác gì đó gần gũi, thân thiết, giống như xa cách rất lâu rồi đến hôm nay lại gặp lại vậy.”

“Đây cũng là lý do vì sao ngài không lật tẩy tiểu nữ, không giết tiểu nữ, đúng không?” Xin Yi hỏi.

Kang Xi gật đầu: “Vốn đã tranh cướp, đấu đá nhau 1 mất 1 còn, có ngươi tham gia vào nữa càng thêm ‘náo nhiệt’

“Hóa ra là muốn mình kiểm soát cái đám ‘quý tử’ ấy, ai...ông già tội nghiệp, tốt thôi, coi như là báo đáp ơn chăm sóc cũng được!” Xin Yi nghĩ.

“Nha đầu, trăm không lập nhằm người đấy chứ?” Cuối cùng đã hỏi đến vấn đề then chốt rồi đây.

“Tuy hành sự có chút nham hiểm, độc ác nhưng biện pháp của người đó lại rất có hiệu quả, tạo lập nền tảng cho Qian Long thịnh thế sau này.” Xin Yi nghĩ 1 lúc rồi trả lời, “Hoàng thượng lập người đó cũng vì muốn đảm bảo Đại Thanh 3 đời phồn thịnh?!”

“Không sai, những việc của thời đại này đối với ngươi mà nói đều đã là lịch sử, không gì có thể giấu nổi ngươi. Từ năm 8 tuổi lên ngôi đến nay, đã trải qua quá nhiều chuyện, cũng chẳng có nguyện vọng gì khác nữa, trăm chỉ nhớ Zhu Yuan Zhang (Chu Nguyên Chương*) từng nói: Tự cổ Hồ nhân vô bách niên chi vận**, ngươi nói trăm hay, Thanh triều được bao năm vận số?”

“Từ 1616, Nu Er Ha Chi (Nỗ Nhĩ Cáp Xích) đến 1911, Pu Yi (Phổ Nghi), trải qua tất cả 295 năm, không kể Duo Er Gun (Đa Nhĩ Cổn), tổng cộng có 12 vị hoàng đế.” Xin Yi học sử cũng không tồi.

“Ha...295 năm? Tốt, tốt lắm, lâu hơn Minh triều.” Kang Xi hài lòng nói.

Xin Yi chợt nghĩ đến 1 chuyện, liền hỏi: “Hoàng thượng, tự cổ hoàng đế đều mong trường sinh bất lão, ngài...?”

Kang Xi ngắt lời cô: “Gì mà ‘trường sinh bất lão’, ‘vạn thọ vô cương’ chứ? Đều lừa người không hà! Người từng thấy ai sống đến 1 vạn tuổi giờ chưa? Có sinh ắt có tử, người cũng nói rồi đấy thôi, trăm là hoàng đế tại vị lâu nhất trong lịch sử, trăm còn gì không thỏa mãn nữa chứ? Biết vận số Đại Thanh, biết mình không lập sai người là trăm có thể an tâm đi gặp liệt tổ liệt tông rồi.”

Xin Yi không khỏi cảm than: “Kang Xi đúng là Kang Xi, quả nhiên không giống các hoàng đế khác!”

“Con bé này, miệng cứ như quét mật ấy!” Kang Xi cười mắng.

“Tuyệt đối là thật lòng đấy ạ!” Xin Yi nói 1 cách nghiêm túc. Thấy Kang Xi vẫn tiếp tục ‘ngắm’ mình từ trên xuống dưới, từ dưới lên trên, Xin Yi cũng chợt dạ nhìn lại mình: quần áo chỉ...hoi bị bẩn 1 chút, có gì khác lạ đâu nhỉ! Lấy làm ngạc nhiên, hỏi: “Hoàng thượng, tiểu nữ có gì không phải hay sao ạ?”

“Nhà người nghèo lắm sao?” Kang Xi hỏi.

Xi Yi càng thắc mắc đấy: “Đâu có đâu! Hoàng thượng, sao tự dưng ngài lại hỏi vậy?”

“Thế sao người lại ăn mặc rách rưới thế này? Đến ăn mỳ ở Đại Thanh triều chúng ta còn mặc tốt hơn người.” Kang Xi chỉ vào chiếc quần đầy những lỗ thủng của Xin Yi: “Coi, toàn lỗ là lỗ!”

Xin Yi cười khoái tử: “Hoàng thượng, đây là hàng hiệu đấy ạ! Nếu đổi ra thành ngân lượng, không 100 thì cũng phải 50.”

Kang Xi tròn tròn mắt: “Cái thứ quần áo hở tay lộ chân, thân đầy lỗ là lỗ, rách không để đâu cho hết này mà cũng đáng 100 lượng cơ á? Vật giá chỗ người cũng quá ư là vô lý! Còn nữa, đầu tóc con gái phải chải sao cho đẹp, cho kiểu cách, sao trăm cứ thấy tóc người giống...giống...cái đuôi ngựa ấy vậy?”

Xin Yi tinh nghịch mỉm cười với Kang Xi, cố tình lúc lắc cái...đuôi ngựa của mình.

Trong lúc Kang Xi và Xin Yi ngồi trò chuyện ở Nam thư phòng thì Li De Quan đang chạy ngược chạy xuôi sắp xếp chỗ ở cho cô. Chỉ nguyên chỗ ở cũng đủ khiến ông này phải nghĩ nát óc. Xin Yi không phải là cung nữ, đương nhiên không thể đi ở cùng với đám cung nữ được, cô cũng không phải là phi tần, nhưng dễ thấy là hoàng thượng rất thích cô, sẽ thường kiếm cô trò chuyện, thế nên cũng không thể ở quá xa...nghĩ hoài nghĩ mãi đành đến chỗ trước kia các hoàng tử khi còn vị thành niên vẫn ở. Li De Quan chọn ngay chóc chỗ Yin Zhen từng ở hồi nhỏ. Đó là 1 khu biệt lập, thanh tĩnh, cách Nam thư phòng, Càn Thanh Cung không quá xa. Nghĩ đến đây, lại hấp tấp chạy về phía phủ Nội vụ.

Nội vụ phủ tổng quản Wu Fu Qi là người 1 tay ông này đề bạt lên, thấy Li De Quan đến, vội chạy lại da qian*: “Li tổng quản, ngọn gió nào thổi ngài tới đây vậy? Hay chỗ Vạn Tuế Gia thiếu gì? Ai lại đề ngài phải đích thân đến thế này, cứ cho dặn dò 1 câu là được, lập tức đem qua ngay.” Vừa nói vừa sai tiểu thái giám rót trà.

Li De Quan nhấp 1 ngụm trà rồi nói: “Lần này za jia** không đích thân đi không được. Người sai người quét dọn sạch sẽ nơi tứ gia ở ngày trước, rồi chuẩn bị đồ dùng giành cho nữ giới, quần áo, chăn nệm đều phải chọn loại tốt nhất đưa qua...Nhớ chọn thêm 2 cung nữ, 2 thái giám, phải thật biết hầu hạ đây.”

Wu Fu Qi hơi bối rối: “Đồ dùng giành cho nữ giới? Chủ nhân mới ạ?”

Li De Quan liếc xéo tay này 1 phát: “Người nghĩ đi đâu vậy hả? Đi hỏi Kính sự phòng coi bao lâu rồi chủ nhân không lật qua thẻ bài***!”

“Thế vị cô nương này là...?”

“Không nghe chuyện xảy ra ở Ngự hoa viên lúc nãy?”

“Không...có chuyện gì thế ạ?” Wu Fu Qi lắc đầu hỏi.

Li De Quan cũng chẳng hơi đâu mà giải thích: “Mạng lưới tin tức của nhà

ngươi thật chẳng nhanh nhạy chút nào, làm ăn kiểu gì thế? Ta không rảnh ngồi đây kể chuyện với ngươi, tự mà đi nghe ngóng. Kỳ thực, ngươi nói chủ nhân mới cũng không sai, theo ta, không quá 3 ngày, hoàng thượng sẽ phong cô ta tước hiệu gì đấy cho mà coi. Thôi, không nhiều chuyện với ngươi nữa, ta còn phải đi dặn Ngự thiện phòng, tối nay Vạn Tuế Gia muốn dùng cơm cùng vị cô nương tên Xin Yi này!” Nói xong lại lật đật chạy đi.

Wu Fu Qi vội sai phái tiểu thái giám: “Nhanh, đi quét dọn cho thật sạch sẽ, nhân tiện nghe ngóng xem ban nãy Ngự hoa viên xảy ra chuyện gì, nhanh, nhanh lên!”

15 phút sau, cuối cùng thì Wu Fu Qi cũng hiểu ra vấn đề. Muốn làm việc chốn hoàng cung bề ngoài huy hoàng, bên trong đen tối này, đầu óc phải nhạy bén. Wu Fu Qi leo lên đến chức Nội vụ phủ tổng quản, đương nhiên cũng không đến nỗi ngu, lập tức tận tâm tận lực chọn lựa những thứ đồ tốt nhất, cố làm sao để lại ấn tượng tốt trước chủ nhân tương lai.

Lại nói Li De Quan, từ Nội vụ phủ đi ra, qua Ngự thiện phòng, rồi vừa đi vừa nghĩ xem còn việc gì cần làm tiếp theo. Phận nô tài, việc chủ nhân giao phải làm cho thật tốt, việc chủ nhân chưa giao thì phải nghĩ ra trước mà làm cho tốt.

Chứ không, ông này vừa nghĩ đến 1 chuyện rất ư quan trọng, thế là chặn 1 tiểu cung nữ lại hỏi: “Có thấy Na Lan thống lĩnh đâu không?”

Mắt tiểu cung nữ lập tức sáng rực: “Có, có, có, vừa đi về phía Càn Thanh Cung, Li công công, có cần nô tì đi cùng ngài không ạ?”

“Khỏi, ngươi phải làm gì thì đi làm đi, cứ nhắc đến Na Lan De Yu là chẳng còn nhớ gì hết! Thật không tài nào hiểu nổi đám con gái chúng bay!” Li De Quan quay người lại, hướng về phía Càn Thanh Cung thẳng tiến.

Tại cửa vào Càn Thanh Cung, quả nhiên nhìn thấy Na Lan De Yu, Li De Quan vội lên trước bắt chuyện: “Thống lĩnh, Na Lan thống lĩnh.”

Na Lan De Yu thấy Li De Quan gọi mình, liền hỏi: “Li công công, tìm tại hạ có việc gì?”

“Có, thống lĩnh có thể phái 2 thuộc hạ cho za jia?” Li De Quan vào ngay vấn đề chính.

Thấy mặt Na Lan De Yu hiện lên toàn dấu hỏi, Li De Quan vội giải thích: “Ấy là để bảo vệ vị cô nương tên Xin Yi đó.”

“À ra thế!” Na Lan tưởng đây là ý muốn của Kang Xi liền hỏi: “Cần thị vệ đẳng cấp nào?”

Lần này đến lượt Li tổng quản bối rối, đây vốn là do ông ta tự nghĩ ra, thế nên chỉ đành nói: “Vạn Tuế Gia không nói rõ.”

Na Lan De Yu nghĩ 1 lúc rồi nói: “Thế này vậy, cứ phái trước 2 tứ đẳng thị vệ qua bên, nếu cần thì sau này đổi cũng được!”

“Ai, thế cũng được!” Li De Quan không ngót tán thành: “Thống lĩnh này, giờ đi chọn người chứ!”

Na Lan De Yu chẳng có mấy thiện cảm với Xin Yi, thực lòng không muốn vì cô này mà đích thân đi chọn người, bèn tìm 1 lí do vừa phổ thông vừa dễ đuổi khéo người khác: “Tôi còn có việc phải làm, không thì, công công cứ tự đi chọn vậy!”

Li De Quan tinh tường cỡ nào, nhìn ngay ra Na Lan De Yu không muốn đi, bèn nói: “Không sao, việc vặt này za jia làm quen rồi, thống lĩnh bận gì thì cứ đi đi.”

“Thế thì đành phiền công công vậy!” Na Lan De Yu cũng chỉ mong có vậy.

Tạm gác chuyện Li De Quan đi tuyển thị vệ qua 1 bên, chúng ta cùng đem cái hậu cung này ra ‘buôn’ trước hăng.

Hậu cung là nơi ở của 1 đám những kẻ (*phi tần+cung nữ+thái giám*) thừa thời gian thiếu việc làm đến cực điểm, dù chỉ là những việc bé tí tẹo như hạt vừng hạt đỗ, chẳng bao lâu cũng khiến cả hoàng cung đều biết, huống hồ gì hôm nay lại xảy ra việc lớn như vậy, tin này mà lan đi thì nhanh phải biết. Sai vào đâu được nữa, trời chưa tối, toàn bộ Tử Cấm Thành đều đang kháo nhau trên trời rơi xuống 1 cô gái đến từ tương lai tên Xin Yi.

đương nhiên cũng không ngoại lệ. Bà là phi tử cuối cùng Kang Xi ân ái, về ngoài khoảng 36, 37 tuổi, sinh được khuôn mặt thông minh, tinh tường, tiếc là thân hình đã có chút phát phì, trước kia cũng khá được lòng Kang Xi. Chỉ là mấy năm gần đây Kang Xi tuổi tác đã cao, lại bận rộn việc triều chính, đám hoàng tử a ca phần công khai phần ngầm ngầm đấu đá tranh cướp ngôi vị càng khiến long thể Kang Xi yếu đi nhiều so với trước. Tuy đã nhiều năm không gần nữ sắc nhưng thỉnh thoảng vẫn đến cung Yu phi uống tách trà, ngồi chuyện phiếm.

Lẽ thường, người quá rảnh rồi thường thích hóng chuyện thị phi, kháo chuyện nhà này luận chuyện nhà kia, hiếm lắm mới kiếm được tin tức hay ho thế này, bỏ qua sao được! Huống gì mới bắt đầu Xiao Tang cũng đã báo cáo qua việc này rồi.

Chứ không, lúc này đây, Yu phi lại cùng đám cung nữ thân cận bàn luận xôn xao, không khí đang có chiều hướng nóng lên...

“Ai...các người có nhìn thấy mặt mũi con ranh đó? Xinh không?” Dung mạo vẫn là điều Yu phi quan tâm nhất.

“Nương nương, cô ta trông thế nào, Na Lan De Yu là người rõ nhất. Lúc đó họ đứng đối diện với nhau mà lại!” Xiao Tang nói.

“Chi bằng gọi Na Lan De Yu đến hỏi thử xem!” Xiao Hong đề nghị.

“Muốn gặp thì cứ nói thẳng ra, cần gì phải kiêu có.” Yu phi làm gì không biết tâm tư mấy nàng?

Xiao Hong là tì nữ Yu phi đem từ nhà mẹ đẻ qua, thân với Yu phi nhất nên nói năng nhiều khi chẳng kiêng dè gì hết: “Nương nương, chả nhẽ nương nương lại không muốn gặp hần?”

“Hừ, nha đầu chết tiệt, ta cần gặp hần làm gì?” Yu phi làm ra vẻ tức giận nói.

Xiao Tang che miệng cười: “Nương nương, nô tì ra ngoài chút.” Nói rồi chạy vụt đi.

“Ê...đi đâu đấy?”

“Nương nương, đây không phải biết rồi còn hỏi!” Xiao Hong trả lời thay Xiao Tang.

Xiao Tang đi đâu? Người thông minh ắt hần sẽ đoán ra ngay. Không sai! Cô nàng đi tìm Na Lan De Yu.

Yu phi cực kỳ hâm mộ Na Lan De Yu, cứ rảnh rỗi là lại đến vườn thượng uyển lượn lờ, như vậy cơ hội gặp được Na Lan De Yu nhiều hơn người khác rất nhiều, gặp rồi lại kiếm cớ chuyện ngẫu vài câu, dù chỉ nói được có 1, 2 câu cũng đủ để bà vui không để đâu cho hết.

Rốt cuộc thì hôm nay cũng chớp được cơ hội, có thể danh chính ngôn thuận bắt chuyện với Na Lan De Yu.

1 lúc sau Xiao Tang mới quay lại: “Nương nương, hần đến rồi đây ạ.”

“Thế người đâu?” Yu phi muốn nhảy cẫng lên.

“Ở ngoài cửa.”

“Sao không gọi hần vào?” Yu phi trách.

“Hắn nói nội cung hậu viện, không tiện vào, có việc gì, nương nương cứ cho dặn dò.” Xiao Tang đáp.

“Cũng được, để bốn cung đích thân đi mời vậy.” Để có thể gặp được Na Lan De Yu, thân phận địa vị gì thì Yu phi cũng vút qua 1 bên.

Bước đến cửa cung, quả nhiên thấy Na Lan De Yu chấp tay sau lưng đứng đó.

Nghe thấy tiếng bước chân, Na Lan De Yu bèn quay người lại, từ tốn hướng Yu phi hành lễ: “Yết kiến nương nương, không hay nương nương cho gọi có chuyện gì?”

“Chỉ là muốn hỏi người vài việc...” Yu phi cười nói.

“Xin nương nương cứ nói!”

“Vào trong ngồi nói chuyện, đứng ở cửa hoài không mệt!” Yu phi giơ tay kéo Na Lan De Yu.

Na Lan De Yu vội lùi về sau 1 bước: “Nương nương có chuyện gì cứ hỏi, vì thần hiện đang trực, không thể ở lại đây quá lâu.”

“Cũng chẳng có gì, nghe nói trên trời rơi xuống 1 cô gái, còn là người của vài trăm năm sau, thật có chuyện này?”

“Là tự cô ta nói thế.” Na Lan De Yu sớm đoán biết Yu phi muốn hỏi chuyện này.

“Trông thế nào? Có phải Vạn Tuế Gia rất thích cô ta?” Điều Yu phi muốn biết nhất vẫn là thái độ của Kang Xi.

“Hồi bẩm nương nương, vì thần không nhìn rõ dung mạo cô ta, còn chuyện Vạn Tuế Gia có thích cô ta hay không, nương nương không nên hỏi vì

thần.” Na Lan De Yu trả lời 1 cách điềm tĩnh.

“Không phải ngươi đứng đối diện với cô ta hay sao? Sao lại không nhìn rõ chứ?” Yu phi vẫn không chịu thôi.

“Vi thần chỉ để ý quan sát cử chỉ hành động của cô ta, không để tâm cô ta trông như thế nào! Nếu nương nương không còn chuyện gì khác, vi thần xin được rút lui.” Na Lan De Yu thực sự không còn chút nhẫn nại đứng đây nói chuyện tiếp với Yu phi, chỉ mong nhanh chóng thoát thân.

Yu phi thấy chẳng hỏi thêm được gì khác, đành thôi.

Na Lan De Yu rời đi lâu rồi mà Yu phi vẫn đứng bất động ở cửa cung.

Xiao Hong không nhịn được, cất tiếng gọi: “Nương nương...”

Yu phi thở dài 1 tiếng, hỏi: “Trông ta xấu xí lắm sao?”

“Đâu có, nương nương vô cùng xinh đẹp ấy chứ.”

“Vậy thì vì sao hắn không bao giờ muốn nói thêm với ta 1 câu?” Yu phi khẽ nói.

“Nương nương là chủ, hắn chỉ là nô tài, làm sao dám nói nhiều với nương nương chứ?” Xiao Hong chỉ có thể an ủi như vậy.

Toan tính

translator: hikarichan

Yu phi trở vào phòng, cảm giác như vừa mất mát điều gì đó: “Ta không như các ngươi, còn trẻ, còn hy vọng. Ta cũng chẳng sinh được a ca, cách cách nào, chỉ có thể đơn thân chiếc bóng trong chốn thâm cung lạnh lẽo này sống nốt phần đời còn lại. Na Lan De Yu là chàng trai nam tính nhất ta từng gặp, khí khái n tử hán, đại trượng phu... Với hắn, ta cũng chẳng dám có suy nghĩ gì khác, bởi nói gì thì nói, ta đã là người của hoàng thượng, chỉ mong được gặp hắn thường xuyên, chuyện trò với hắn vài câu cũng đủ mãn nguyện.”

“Nương nương, chuyện này có gì là khó, nương nương vẫn thường gặp hấn đây thôi!” Xiao Tang tiếp lời.

“Phải đấy, bọn nô tì cũng nhờ thế mà được gặp hấn!” Xiao Hong thêm.

“Ta biết các người đều thích hấn, có điều, đừng nằm mơ giữa ban ngày nữa. Các người đã bao giờ thấy hấn mỉm cười với cô gái nào chưa?” Yu phi quả là người từng trải.

“Rốt cuộc thì hấn thích người con gái như thế nào nhỉ?” Xiao Tang băn khoăn.

“Tiêu chuẩn của hấn cao lắm, theo nô tì, hấn muốn tiên nữ trên thiên giới kia.” Xiao Hong chua ngoa.

“Xiao Hong tử, tử đúng là ăn không được nho mới chê nho chua*!” Xiao Tang trêu.

“Xiao Hong nói cũng không sai! Nhắc đến tiên nữ, chốn cung cấm này quả có 1 vị, chỉ có điều hấn với không tới.” Yu phi cũng góp vào.

“Nương nương chỉ Wan cách cách chứ gì?” Xiao Tang đoán.

“Còn ai vào đây nữa?!” Xiao Hong khẳng định, “Cả hoàng cung chỉ có Wan cách cách là người xinh đẹp nhất. Nô tì mà là đàn ông thì cũng sẽ thích cô ta cho coi.”

“Nhưng nói gì đi nữa thì Wan cách cách cũng là cách cách, dù Na Lan De Yu có thích cô ta thì cũng chẳng có hy vọng gì.” Giọng Xiao Tang có chút tiếc nuối.

“Các người nói hết chưa?! Cứ nhắc đến Na Lan De Yu là quên hết mọi thứ. “Yu phi mắng, nhưng có thể nhận ra bà ta chẳng có vẻ gì khó chịu.

Sự xuất hiện của Xin Yi khiến các cung các viện đều chấn động. Người ta bàn tán, phỏng đoán...mãi đến tận đêm khuya vẫn chưa kết thúc. Chớp mắt đã đến bữa ăn tối, nói là bữa tối chứ thực ra chính xác phải là bữa khuya mới đúng.

Trong cung Thanh triều, ăn uống cũng có giờ giấc quy định. 1 ngày có 2 giờ ăn chính thức, tùy theo từng mùa mà có đôi chút khác biệt. Thường giờ thàn (*còn gọi ‘thìn’*) (7h-9h) ăn sáng, giờ mùi (*còn gọi ‘vị’*) (13h-15h) ăn tối, những giờ khác nếu cần thiết cũng có thể truyền gọi.**

Lúc Kang Xi thiết tiệc quần thần đã tính là bữa tối, cho nên thật sự đến bữa ăn vào buổi tối thì chính là “bữa khuya”.

Lúc này đây Yu phi cũng đang dùng bữa ăn khuya, Xiao Hong, Xiao Tang hầu Yu phi dùng bữa, còn Xiu Er đứng 1 bên bưng tách trà dùng để súc miệng. Yu phi ăn được vài miếng bèn hạ đũa xuống hỏi: “Xiao Tang, có thật Vạn Tuế Gia cùng con nhóc đó dùng cơm?”

Xiao Tang gật đầu đáp: “Không sai, chính miệng hoàng thượng dặn dò Li công công mà.

Yu phi nghĩ mãi mà vẫn không hiểu: “Rốt cục thì lão già ấy muốn gì chứ?”

“Suy nghĩ của Vạn Tuế Gia ai mà đoán được chứ!” Vẫn là Xiao Tang đáp lời: “Nô tì chỉ nghe nói, cô nương đó chẳng có chút gia giáo, lại to gan lớn mật khác thường, dám cãi lại Yong vương gia.”

“Quái lạ! Sao hoàng thượng lại muốn dùng cơm cùng 1 đứa thiếu giáo dục như vậy nhỉ?” Yu phi thắc mắc, “Mặt khác, chẳng mấy người là không sợ Yin Zhen, nó dám đắc tội lão tứ, nếu không phải là không biết trời cao đất dày thì...nó quả thật phải có điểm hơn người!”

“Nương nương, nha đầu đó chắc phải có bản lĩnh gì đó thật! Hình như cô ta biết hoàng thượng lập ai làm người kế vị thì phải!” Xiao Tang nói tiếp.

Yu phi nhướn mày: “Thật thế? Nguồn tin đáng tin cậy chứ? Hoàng thượng định lập ai?”

“Nô tì chẳng qua chỉ nghe đám cung nữ, thái giám hầu hạ ở Ngự hoa viên kể lại. Lúc đó hoàng thượng cũng rất sùng sốt, nhìn dáng vẻ hoàng thượng hình như cũng công nhận điều cô ta nói là thật. Còn về phần lập ai...” Xiao Tang lắc đầu, “thì chẳng ai biết cả.”

“Uh, nói như vậy thì nha đầu đó quả có thể lợi dụng được. Dùng nó đối phó lão tứ, lão bát được đấy.” Yu phi thầm toan tính.

Xiao Hong nói xen vào: “Nhưng nương nương, tứ gia, bát gia và những người khác đều biết chuyện này. Bọn họ nào phải kẻ ngốc! Bây giờ e rằng ai cũng muốn biết chư quân tương lai

Yu phi tán đồng: “Vậy thì phải xem ai dụ được con nhóc đó nói ra trước. Nữ giới giao thiệp với nữ giới tiện hơn nam giới bọn họ là cái chắc!” Nói rồi đứng dậy bước về phía trước, Xiu Er bung trà theo sau, chẳng may dẫm phải đuôi váy của Yu phi khiến Yu phi loạng choạng, suýt nữa thì ngã sấp.

“Nương nương cẩn thận!” Xiao Hong vội đỡ lấy Yu phi.

Yu phi đứng vững rồi, không khỏi nổi giận, quay ngoắt người lại, giáng cho Xiu Er 1 cái tát rõ mạnh.

“Nương nương, nô tì không cố ý!” Xiu Er nén đau giải thích.

“Còn dám cãi?!” Yu phi lại giơ tay định đánh tiếp.

Xiao Tang vội can ngăn: “Nương nương, hà tất so bì với bọn nô tì, không khéo tức giận ảnh hưởng sức khỏe.” Vừa nói vừa cầm lấy tách trà trong tay Xiu Er, không quên đưa mắt ra hiệu: “Còn không mau lui đi, ở đây tính chộc giận nương nương nữa hả?”

Nhìn Xiu Er nước mắt lưng tròng vội vàng rời đi, Yu phi vẫn chưa hết tức, càu nhàu trong miệng: “Thấy cái mặt nó là thấy khó chịu!”

Cung cấm đêm thu chìm trong yên tĩnh. Ánh trăng như sợi như tơ, như mộng như ảo rớt xuống, vương vãi trên mặt đất, trên cành lá và trên nóc mỗi cung điện. Đám côn trùng ẩn trong các góc nhà, bên chân tường rả rích hòa tấu dạ khúc, càng làm tăng thêm cái tĩnh lặng của đêm khuya.

Xiu Er chạy đến 1 hành lang vắng, dựa người vào cột khê nứt nẻ. Đây là 1 thiếu nữ mới 16 tuổi với làn da trắng mịn mềm mại, đôi mắt to tròn đen lay láy và cánh mũi nhỏ nhắn xinh xẻo hơi héch lên trên; tuy bị giày vò, hành hạ nhiều không kể xiết song vẫn không cách nào che lấp được dung mạo yêu kiều của Xiu Er. Tiếc thay trong đôi mắt to tròn ấy lại lộ ra vẻ bi thương, hoàn toàn không thấy dấu vết của niềm vui sướng, sự hồn nhiên mà những thiếu nữ ở lứa tuổi này vẫn có. Đang khóc, chợt thấy có ai đó vỗ nhẹ vào vai mình 1 cái khiến Xiu Er giật thót mình, vội vàng lau nước mắt, quay đầu lại: “A, ra là Qiu Ju tỷ tỷ!”

“Có phải tỷ làm muội giật mình?” Qiu Ju ân cần hỏi. Qiu Ju là 1 cung nữ có khuôn mặt trái xoan, thân hình nhỏ nhắn, thường ngày vốn ít nói, quen Xiu Er cũng chưa được bao lâu; lúc này, nhìn thấy 1 bên má Xiu Er sưng đỏ lên, hơi cau mày hỏi: “Muội sao thế? Lại bị chủ nhân đánh phải không?”

Xiu Er không nói, chỉ lặng lẽ rơi nước mắt.

Qiu Ju lau nước mắt cho Xiu Er, thở dài: “Ai, nô tài như chúng ta đều cái phận này cả!”

“Tỷ định đi đâu vậy?” Xiu Er khẽ hỏi.

“Đi hầu hạ chủ nhân mới.”

Xiu Er không khỏi thắc mắc: “Chủ nhân mới?”

“Chính là vị cô nương từ trên trời rơi xuống ấy.”

“À!” Xiu Er gật đầu rồi lại nói 1 cách lo lắng: “Muội nghe nói cô nương đó vô cùng thiếu gia giáo, chủ nhân hẳn là khó hầu hạ lắm!”

Qiu Ju khẽ thở dài 1 tiếng: “Biết làm sao được, có khó hầu hạ đến đâu thì vẫn cứ phải hầu! Cô ta cùng hoàng thượng dùng bữa xong sẽ về ngay. Thôi, không nói với muội nữa, tỷ phải qua bên đó đây, đến muộn là hỏng!”

“Thế thì tỷ đi nhanh đi!” Xiu Er rất muốn chuyện trò với Qiu Ju thêm lúc nữa nhưng cô cũng biết nếu Qiu Ju đến muộn thì hậu quả thật khôn lường.

Qiu Ju mới đi được vài bước lại quay đầu lại dặn dò: “Muội nên thận trọng chút, nếu tránh được thì cứ tránh xa Yu phi ra! Bà ta không nhìn thấy muội tự nhiên sẽ không có chỗ trút giận nữa.”

Xiu Er nghe xong, cúi mặt xuống: “Xiu Er mệnh khổ!”

“Phận nô tài, có ai là không khổ! Tỷ cũng không biết số phận mình sau này rồi sẽ ra sao nữa là!” Qiu Ju cũng vô cùng hoang mang với tương lai của chính mình.

Hiện tại 5 khu nhà phía đông tây không còn mấy a ca, cách cách ở cho nên nơi đó không khỏi có phần vắng vẻ, lạnh lẽo, tăm tối 1 vùng. Nhưng ở khu phía tây có 1 cung điện vẫn còn sáng đèn----đó là nơi ở của Wan Er.

Wan Er chính là thiên tiên mỹ nữ mà Yu phi nhắc đến. Tuy không phải con đẻ nhưng có thể coi là có cùng huyết thống với Kang Xi. A mã (cha) của Wan Er 2 năm trước tử trận trong cuộc chiến đánh đuổi Zhun Ge Er (Chuẩn Cát Nhĩ) xâm phạm Tây Tạng; ngạch nương (mẹ), sau khi nhận được hung tin, không bao lâu cũng vì đau khổ mà qua đời. Ngạch nương Wan Er là con gái của em trai họ Kang Xi, tính ra thì Wan Er cũng thuộc hàng cháu Kang Xi, thấy thân thế Wan Er đáng thương như vậy bèn vùi vào cung.

Lúc này, cung nữ thân cận của Wan Er đang hầu chủ nhân gỡ bỏ trang sức. Khuôn mặt Xiao Cao có thể coi là đoan trang, ít nhiều cũng có vài phần nhan sắc. Đám tiểu thái giám, thậm chí cả đám thị vệ, đều thích bắt chuyện với cô.

Đang hầu, chợt nghe Wan Er dịu giọng hỏi: “Xiao Cao, nghe nói, hôm nay từ trên trời rơi xuống 1 thiếu nữ, thật có chuyện này?”

“Bẩm cách cách, đúng là có chuyện như vậy, giờ này e hoàng thượng đang dùng cơm cùng cô ta.”

“Thế cô ấy cũng sẽ ở đây ư?”

“Không sai, khu nhà phía đông, chỗ trước đây tứ gia từng ở.”

“Vậy à, bao giờ rảnh, chúng ta cùng qua thăm cô ấy!”

Xiao Cao vội khuyên ngăn: “Cách cách đừng đi!”

“Vì sao?” Wan Er ngạc nhiên, quay đầu lại hỏi.

“Cô ta chỉ là 1 tiểu nha đầu, vô giáo dục, thiếu phép tắc.”

Wan Er tỏ vẻ không tin: “Nếu không nho nhã hiền thực, vô phép vô tắc thì sao hoàng thượng lại thích cô ta chứ?”>

“Điều này phải đi hỏi hoàng thượng! Hơn nữa, cách cách thân phận cao quý, ngạch nương lại mang họ Ai Xin Jue Luo, đến thăm cô ta, hừ, không phải tự hạ thấp thân phận mình hay sao?!” Xiao Cao làm ra vẻ khinh khỉnh, “Huống hồ cô ta nói chuyện với Yong vương gia, hết gào lại quát; với Na Lan thống lĩnh lại càng vô phép, mở miệng “ê”, ngậm miệng cũng “ê”. May cho cô ta là Na Lan thống lĩnh tốt tính, không thèm để bụng. Đúng rồi, lúc

được hoàng thượng ban thức ăn, cô ta ăn uống như kẻ sắp chết đói ấy, còn dùng tay bốc nữa chứ!”

“Không phải chứ?! Nếu thật như vậy thì sao hoàng thượng còn chịu đựng được. Các người cũng thật là, nghe gió cứ cho là mưa, chuyện này đồn qua đồn lại còn thật được bao nhiêu!”

“Cách cách, nô tì nói thật đấy, không khoa trương chút nào!”

“Ta vẫn không tin, đợi hôm nào gặp rồi, nhìn tận mắt mới công nhận.” Wan Er đi đến bên giường, ngồi xuống, như chợt nhớ ra điều gì, lại hỏi: “Xiao Cao, em vừa nói...Na Lan thống lĩnh...làm sao?”

Xiao Cao lém lỉnh bụm miệng cười: “Cách cách muốn biết gì ạ?”

“Nha đầu dễ ghét, còn không mau nói!” Wan Er trách.

“Nô tì chỉ biết Na Lan thống lĩnh và cô gái đó mặt đối mặt nói chuyện 1 hồi, còn nói chuyện gì thì nô tì không biết, hay là...cách cách tự đi hỏi vậy?!”

“Sao ta lại phải đi hỏi? Ta và huynh ấy có quan hệ gì chứ!” Wan Er chui vào nệm.

Xiao Cao là người hiểu rõ nhất tâm tư của vị chủ nhân này---Ngày đầu tiên vào cung, tình cờ nhìn thấy Na Lan De Yu ở Ngự hoa viên, Wan Er bèn đem lòng ái mộ. Kể từ đó trở đi, tâm tư lúc nào cũng đầy hình bóng chàng--liền nói: “Cách cách đừng ngưỡng nữa! Cách cách đối với Na Lan thống lĩnh thế nào, mọi người đều rõ. Nô tì đoán ngay cả hoàng thượng cũng biết rồi.”

Wan Er kéo chăn lên trùm kín mặt: “Ôi trời, xấu hổ chết được!”

Xiao Cao lật chăn ra: “Cách cách, chuyện này thì có gì chứ! Cách cách cũng đã đến tuổi hôn phối, hoàng thượng lại thương cách cách, cách cách nhắm thấy có dịp nào, nói rõ với hoàng thượng, xin hoàng thượng đem cách cách gả cho thống lĩnh là được chứ gì!”

“Em thật nhiều chuyện! Ta chỉ e “hoa rơi hữu ý, nước chảy vô tình”, nhờ huynh ấy không bằng lòng thì sao?”

“Không bằng lòng á?!” Xiao Cao bĩu môi, “Vậy thì thống lĩnh quả có mắt như mù! Chưa nói dung nhan cách cách khó ai sánh kịp mà chỉ nói “cầm kỳ thi họa” thôi, đến Zhang Ting Yu Zhang trung đường còn phải khen nữa là. Thống lĩnh mà lấy được cách cách là phúc phận mấy đời mới tu được ấy chứ!”

Wan Er thở dài 1 tiếng, ngồi dậy: “Nói là nói thế nhưng huynh ấy gặp ta cũng chỉ hờ hững, lãnh đạm, luôn giữ lễ nghĩa quân thần. Ta cũng không biết huynh ấy nghĩ thế nào nữa?!”

“Trong cung vốn nhiều tai mắt, thống lĩnh lại là thần tử, dù có muốn nói chuyện nhiều với cách cách cũng không dám. Cách cách thử tìm cơ hội dò hỏi thống lĩnh, như thế cũng có phần vững dạ hơn, rồi hẵng nói với hoàng thượng.” Chý của Xiao Cao cũng chẳng ít.

Wan Er mỉm cười gật nhẹ đầu rồi lại nằm xuống: “Mai dậy sớm 1 chút, ta muốn đem khúc nhạc mới phổ dâng lên hoàng thượng!”

Xiao Cao vừa hạ rèm giường xuống vừa nói: “Hoàng thượng chắc hẳn là sẽ vui lắm! Trong cung chẳng mấy ai được hoàng thượng sủng ái như cách cách cả đâu.”

Trong lúc bọn họ ở đây ‘tâm tình’ thì ở Càn Thanh cung cũng đang chuyện trò vui vẻ không kém. Kang Xi và Xin Yi đã dùng xong bữa, đang ngồi uống trà nói chuyện, còn Li De Quan thì đứng hầu bên cạnh.

“Xin Yi, thức ăn hợp khẩu vị chứ?” Kang Xi ân cần hỏi.

Xin Yi không ngớt gật đầu: “Đồ ăn trong cung quả là ngon thật, có điều hơi nhiều quá, ăn không hết thật lãng phí!”

“Ở nơi này, người là người đầu tiên nói với trẫm 2 chữ ‘lãng phí’ đấy, người khác thì chỉ chê ít!”

“Tiểu nữ không rành vật giá ở đây cho lắm nhưng có thể ước lượng số bạc tiêu cho bữa ăn lúc này e chừng đủ để 1 gia đình bình thường ăn tiêu hơn nửa năm trời.”

Kang Xi nhìn Xin Yi đầy tán thưởng: “Người ngoan lắm, có trái tim nhân ái, biết nghĩ đến bách tính.” Nói rồi quay đầu hỏi Li De Quan: “Đến giờ nào rồi?”

>Xin Yi giờ tay nhìn đồng hồ: “9 rưỡi rồi!”

Cùng lúc Li De Quan trả lời: “Bẩm vạn tuế, giờ hơi rồi ạ!”

Kang Xi cười hỏi: “Chỗ các người không tính giờ theo kiểu này sao?”

“Vâng, xem ra phải mất chút thời gian ghi nhớ khái niệm giờ giấc này đây!” Xin Yi thật thà.

Kang Xi cười lớn: “Hahaha...nhập gia thì phải tùy tục mà lại! Li De Quan, dặn nhà người tìm người hầu hạ Xin Yi đã sắp xếp ổn thỏa rồi chứ?”

Li De Quan cung kính đáp: “Bẩm vạn tuế, đều đã sắp xếp đâu vào đấy. Cung nữ, thái giám đều chọn người nhanh nhẹn, linh lợi cả.”

Kang Xi hài lòng gật nhẹ đầu: “Tốt, tốt lắm! Không còn sớm nữa, người đưa Xin Yi về nghỉ đi.”

“Zha!”

“Vậy tiểu nữ xin lui trước, hoàng thượng cũng nên sớm nghỉ ngơi!” 9 rưỡi đối với người già mà nói có thể coi là muộn rồi nên Xin Yi cũng không

khỏi quan tâm Kang Xi.

Nhìn theo Xin Yi cùng Li De Quan bước qua ngưỡng cửa, Kang Xi tự nhủ: “Tiểu nha đầu này, trầm thích. Có cô nhóc ở đây hẳn sẽ náo nhiệt cho mà coi! Trẫm muốn xem xenha đầu đại náo hoàng cung như thế nào!”

Thanh triều cũng thịnh thần tượng

Khu phía đông có 1 cung điện đèn đuốc sáng trưng, đây là nơi tứ a ca của Kang Xi từng ở, nay thuộc về Xin Yi, không biết đây có thể coi là 1 kiểu “duyên phận” mà ông trời sắp đặt sẵn, khiến 2 con người 1 cổ 1 kim này khởi đầu 1 chuỗi những ân ân oán oán kể không hết, nói không rõ...

Lúc này đây, có 6 người đang đứng ở gian ngoài, phần đông đều ngay ngắn, nghiêm túc chờ chủ nhân mới đến, duy chỉ có 1 tiểu thái giám thân hình thấp bé lúc nhấc chân phải lúc động chân trái, không chịu yên lấy 1 phút.

1 tiểu thái giám khác thân hình cao hơn, tuổi tác xem ra cũng lớn hơn, nhìn tiểu thái giám này nhòm lên nhòm xuống hoài, cuối cùng cũng không nhận được cất tiếng hỏi: “Làm cái khỉ gì thế?”

“Thư giãn chớ còn gì nữa, có thể mà cũng không hiểu! Đứng lâu như thế này rồi bộ huynh không thấy mệt chắc?” Tiểu thái giám lại hỏi 2 cung nữ đứng đối diện: “2 vị tỷ tỷ này, các tỷ không mệt sao?”

Cung nữ hơi cao hơn 1 chút, mắt to tròn, trả lời: “Đương nhiên là mệt! Dù gì thì cũng đã đứng hơn 1 giờ rồi còn gì*. Nhưng chúng ta chỉ là nô tài, có mệt thì cũng phải cố mà chịu.”

“Coi như bọn ta xui xẻo, bị điều đến hầu hạ vị cô nương dữ như chằn này!” Tiểu thái giám bắt đầu than phiền.

“Sao biết cô nương ấy dữ như chằn vậy?” Người đang hỏi chính là Qiu Ju.

“Cả hoàng cung này đều biết, cô ta dám chỉ thẳng mặt Yong vương gia, các tỷ nói cô ấy dữ không dữ?!”

Cung nữ cao hơn le lưỡi: “Thế thì chúng ta sau này chắc còn thảm hơn quá?!”

“Cho nên mới nói bọn chúng ta xui mà lại, người khác đều sợ, đùn qua đẩy lại, không ai dám đến, ai bảo tôi nhỏ tuổi nhất chi, mới bị tống đến đây chịu tội! Ai...còn các tỷ? Sao lại bị phái đến đây dzậy?” Tiểu thái giám chỉ cha chỉ chách ‘tuôn’ ngang súng liên thanh.

“Tôi vốn thuộc cung Xiao Hui hoàng thái hậu, từ 3 năm trước thái hậu qua đời vẫn tiếp tục trực ở đó, hôm nay Wu công công đến bảo Vũ Hoa các thiếu người, phái tôi đến hầu.” Cung nữ cao hơn nói.

“Còn tôi thì mới vào cung chưa lâu, trước đây ở cung của Mi tần**.” Qiu Ju tóm lược nói.

“Tôi thì làm chân sai vặt ở Ngự thiện phòng, không may hôm qua làm vỡ 1 cái bát, hôm nay liền bị điều đến đây, số nó khổ!” Thái giám lớn tuổi hơn mặt mày ủ ê nói.

“Đều giống nhau cả! Gặp phải chủ nhân nào rộng rãi, độ lượng, còn dễ sống chút, chứ như mấy người chúng ta sau này e...Chỉ nghĩ thôi cũng đã đủ hãi rồi!” Cung nữ cao hơn vẻ mặt buồn rầu.

Không thấy 2 thị vệ nói năng gì, thái giám thấp bé quay sang hỏi: “2 vị đại ca, còn các huynh?”

“Cấp trên bảo gì thì bọn này làm nấy thôi.” 1 trong 2 người trả lời.

“Là Na Lan thống lĩnh phái các huynh đến phải không?” Qiu Ju hỏi.

Không đợi 2 thị vệ đó kịp trả lời, tiểu thái giám đã lập tức xen vào: “Thật ganh với các huynh, ngày ngày được gặp Na Lan thống lĩnh.”

“Ganh á? Người cứ đi thử coi, đúng giờ Dần điểm danh diễn tập, ai mà dám đến muộn...hừ...!” Văn thị vệ đó đáp.

2 cung nữ cũng có chút hiếu kỳ: “Đến muộn thì sao?”

“Chống đẩy 200 cái, sau đó chạy quanh Tử Cấm Thành 3 vòng.”

“Má tôi ơi, chạy những 3 vòng, thế thì mệt chết người còn gì!” Thái giám thấp bé kêu lên.

Thị vệ đó nhìn tiểu thái giám, nói tiếp: “Chưa hết đâu, chạy xong đứng tấn 1 giờ đồng hồ.”

“Nói như thế, so với các huynh, bọn tôi còn sướng hơn nhiều.” Thái giám lớn tuổi hơn 1 chút cảm

“Thế cho nên, mới đứng có 1 lúc thế này, đâu đáng người phải kêu ầm lên chứ!” Thị vệ đó cười nhạo tiểu thái giám thấp bé.

“Tôi làm sao so được với các huynh?” Tiểu thái giám thấp bé phản bác, rồi lại đột ngột hỏi: “Huynh bị phạt mấy lần rồi hả?”

“Chẳng lần nào cả.”

“Quỷ mới tin!” Thái giám thấp bé nghi ngờ.

“Không có là không có. Nói thật, tôi cũng mong bị thống lĩnh phạt 1-2 lần...”

Qiu Ju cảm thấy khó hiểu: “Vì sao chứ? Bị phạt vậy khổ chết được, huynh còn mong?”

“1 là muốn tiếp xúc ở cự li gần, mặt đối mặt với thống lĩnh, 2 là phạt xong, thống lĩnh sẽ chỉ dẫn võ công cho, tính đi tính lại thì cũng chẳng thiệt!”

“Đơn giản, huynh cứ đến muộn 1 lần là được chứ gì!” Thái giám thấp bé xúi.

Thị vệ ‘hứ’ 1 tiếng: “Còn đợi dạy, tôi chưa thử chắc?”

“Kết quả sao?” 4 người kia hỏi.

“Không may hôm đó thống lĩnh đối ca với phó thống lĩnh, mất công toi hành xác 1 phen!”

“Haha...” Thái giám thấp bé không bỏ lỡ cơ hội cười trên nỗi đau của người khác.

“Suýt!” Thị vệ thứ 2 ra hiệu cho mọi người im lặng, “Hình như có người đến.”

Mọi người lập tức im lặng, quả nhiên, bên ngoài vọng lại tiếng chân bước nhón nháo. 1 lúc sau, nghe thấy tiếng người nói: “Đừng tiến nữa, đến nơi rồi, Li công công nên về đi thôi!”

“Xin Yi cô nương, thế thì za jia quay về vậy, nghỉ ngơi sớm chút, có chuyện gì cứ việc sai phái đám cung nữ thái giám.” Mọi người đều nhận ra là giọng Li De Quan.

“Được, tôi biết rồi, tối lửa tắt đèn thế này, trên đường về cẩn thận chút.” Xin Yi dặn dò.

“Cảm ơn cô nương quan tâm, đường xá trong cung za jia đi quen rồi, không ngại.”

Tiếng chân bước xa dần, ngay sau đó mọi người nhìn thấy 1 cô gái ăn mặc rách bươm như xơ mướp nhảy xổ vào.

Xin Yi vừa bước vào, 6 người liền hành lễ: “Tham kiến cô nương.”

Xin Yi nhìn bọn họ mỉm cười: “Khách sáo rồi, đừng đứng mãi thế, đến đây ngồi đi.” Vừa dứt lời, nhìn thấy ba lô của mình nằm trên bàn, lập tức xông đến, trút hết đồ đạc bên trong ra, bắt đầu xem xét từng món 1, “Di động, đây làm gì có sóng!” ‘bịch’ 1 phát vút thẳng vào trong ba lô, mở ví tiền ra, “Nhân dân tệ, thẻ tín dụng cũng vút đi, đây dùng vàng với bạc!” Lại vút vào ba lô, rồi mở hộp đựng đồ trang điểm ra, lục qua đảo lại, “Cái này còn dùng được nhưng phải tiết kiệm chút!” Nhìn thấy con dao Thụy Sĩ, “Ý, sao lại ở đây nhỉ, cũng tốt, để lại phòng thân!” Số còn lại là 1 đồng những lọ nhỏ, “Vitamin C, Vitamin E, này dùng để kháng khuẩn tiêu viêm, này để hạ sốt...quái lạ, vừa đến đây, cảm cúm cũng khỏi rồi, số thuốc này...ai...cứ để đấy đi, nhớ lại bệnh nữa, thảo dược trung y mình thật uống không quen!” Lại nhìn thấy 1 lọ nước hoa, “Rồi xong, Qian Fan vừa mới mua, còn hiệu CD nữa chứ! Thôi, cho không mình cũng được, cùng lắm sau này quay về mua lọ khác trả nhỏ!” Ngừng lại 1 lúc, tự giấu mình, “Quay về? Không biết

đời này kiếp này còn về được không nữa! Ai!!!” Thở dài 1 tiếng, đem tất cả đồ đạc nhét hết vào ba lô.

Quay đầu lại, thấy 6 người vẫn còn đứng ngây ra đó bèn nói: “Không phải kêu mấy người đến đây ngồi? Sao còn đứng đó?”

Thấy Xin Yi hỏi đến, cung nữ cao hơn vội nói: “Chúng nô tì là do hoàng thượng phái đến hầu hạ cô nương, sao dám ngồi ngang hàng với cô nương!”

“Đây không có người ngoài.”

“Chúng nô tì biết cô nương hảo tâm, nhưng quy tắc trong cung...nô tì không dám phá!”

Xin Yi khẽ gật đầu: “Hiểu rồi. Ai...mấy người tên gì?” Mấy người đó không chịu ngồi, mình Xin Yi ngồi cũng không tiện, đành đứng nói chuyện với bọn họ vậy.

“Nô tì tên Mei Xiang, còn đây là Qiu Ju.” Lại là cung nữ đó trả lời.

Xin Yi hơi cau mày, bụng nghĩ: “Tên gì ‘quê’ quá vậy!” Lại quay sang hỏi tiểu thái giám lớn tuổi hơn, “Còn người?”

“Nô tài tên gọi Xiao Hao Zi.”

“Hao Zi? Ta còn Lao Shu cơ!”*

Nghe xong, đám người còn lại đều che miệng...nhăn răng cười.

Xin Yi lại hỏi tiểu thái giám thấp hơn: “Chắc người không gọi Xiao Chong Zi, Xiao Ma Yi đấy chứ?” **

“Nô tài tên gọi Xiao Zhu Zi.” Thái giám thấp bé trả lời.

“Còn tạm chấp nhận được.” Xin Yi lại ‘tăm’ qua 2 thị vệ, “Đến lượt các người tự thông báo hộ khẩu.”

“Li Da Hu!”

“Li Er Hu!”

“Anh em ruột?”

Er Hu chính là thị vệ nói chuyện ban nãy, nghe Xin Yi hỏi vậy liền trả lời: “Vâng, anh trai hơn thuộc hạ 2 tuổi.”

“Hỏi chút, các người thực biết võ công?” Xin Yi muốn biết chết được.

Da Hu gật đầu: “Biết!”

“Thế điểm huyết, kinh công biết không biết?” Đối với mấy thứ này Xin Yi hiểu kỳ không để đâu cho hết, thuộc dạng truyện chường, phim kiếm hiệp xem nhiều đến mức “tẩu hỏa nhập ma” ấy.

“Biết chút chút.” Da Hu cũng khá khiêm nhường.

Gãi đúng chỗ ngứa rồi: “Thế có thể biểu diễn ta xem không?”

2 anh em nhìn nhau, bụng nghĩ: “Vị cô nương này thích võ! Thảm nào lá gan cô ta to đến mức dám chỉ tay thẳng mặt Yong vương gia! Xem ra sau

này bọn ta dễ thành đích ném phi tiêu của cô ta lắm!” Nghĩ là nghĩ vậy nhưng cũng không dám làm trái ý Xin Yi.

Thế là cả đám kéo nhau ra vườn, xem Da Hu, Er Hu song đấu.

Da Hu bắt đầu bằng thế song phong quán nhĩ của Thiếu Lâm tự, nắm đấm kèm tiếng gió rít, Er Hu nghiêng người né, phản công bằng thế bát vân kiến nhật, tiếp đó giơ chân đá Da Hu...2 người đấu qua đấu lại náo nhiệt khôn tả, những người khác xem biểu diễn miễn phí, hào hứng say sưa không để đâu cho hết>

Xin Yi xem được 1 lúc đã thấy mất hứng, đây thật chẳng đáng xách dép cho phim kiếm hiệp, liền hét: “Ngừng, ngừng lại! Các người đánh qua đánh lại chán chết được! Ta muốn xem các người biểu diễn kinh công, điểm huyệt. Da Hu, người có thể bay lên cây không?”

“Được!” Da Hu chỉ khẽ nhún người, chớp mắt đã ở trên cây.

Xin Yi ngẩng đầu ngó nghiêng, vẫy tay gọi: “Xuống đi, xuống đi!” Da Hu lập tức nhảy xuống, Xin Yi lượn quanh Da Hu 1 vòng, “Là thật, không phải dùng dây thép kéo lên! Er Hu, đến người trở tài rồi đây!”

Er Hu không nói câu nào, bước đến bên Xiao Zhu Zi, giơ tay điểm vài huyệt trên người cậu này.

Xiao Zhu Zi tức khắc đứng im như khúc gỗ, Xin Yi đến gần khẽ đẩy Xiao Zhu Zi 1 cái, cậu này liền đổ về 1 bên, Xiao Hao Zi vội vàng đỡ lấy.

Xin Yi tức cười nói: “Giải huyệt đi!”

Er Hu bèn giải huyệt, Xiao Zhu Zi thở hắt ra 1 tiếng: “Má tôi ơi, đến nói cũng không nói được!” Rồi quay qua Er Hu, nói 1 cách bức tức: “Er Hu, sao lại lấy tôi làm vật thí nghiệm chứ?!”

“Không lấy người lấy ai? Đây chỉ có người nhỏ nhất.”

Xiao Zhu Zi trề môi: “Người nhỏ dễ bắt nạt chứ gì?” Vừa nói vừa lườm cho Er Hu 1 phát.

Xin Yi vội an ủi Xiao Zhu Zi: “Đừng để bụng, Er Hu chỉ chọc người chút thôi mà!” Xin Yi vừa mở lời, Xiao Zhu Zi liền không dám nói gì thêm. Vào đến phòng, Xin Yi lập tức nhằm Hu huynh Hu đệ ‘phát pháo’: “Các người luyện võ được mấy năm rồi? Học võ khó không khó? Ai dạy các người? Hoàng cung có nhiều cao thủ không? Võ công 2 người bọn người trong cung xếp thứ mấy?”

Xin Yi liền 1 hơi hỏi chùng đó câu, Er Hu cũng không muốn trả lời hết, chỉ nói: “Làm gì đến lượt bọn thuộc hạ xếp hạng chứ, chỉ gọi là tạm chấp nhận được, nếu nói cao thủ, Tử Cẩm Thành này võ công cao cường nhất phải kể đến Ngự tiền Thị vệ Thống lĩnh Na Lan De Yu.”

Nghe đến cái tên này, Xin Yi nghiêng đầu ngẫm ngợi: “A...chính là kẻ dùng kiếm chỉ vào ta.”

Da Hu vội tiếp: “Na Lan thống lĩnh còn là người đứng đầu ‘Kinh thành Tam đại Thần tượng’ nữa kia.”

Xin Yi bật thốt lên: “Thần tượng! Lại còn ‘Tam đại Thần tượng’?”

“Đúng vậy! Bọn họ người nào người nấy võ công giỏi lại đẹp trai, 2 người kia còn là hoàng thân quốc thích nữa! Thanh niên chốn kinh thành tôn sùng bọn họ không để đâu cho hết, thậm chí, có mấy tiểu thư còn lén chạy đến trước cửa nhà họ chờ gặp mặt nữa kia.” Nhắc đến Na Lan De Yu là Da Hu nhiều chuyện hẳn lên.

Xin Yi chịu không nổi, bò lăn ra bàn cười phá lên: “Ngất trên cành quýt, không phải còn xin cả chữ ký chứ? Đừng có nói với ta các người đều là fans của Na Lan De Yu nhé!”>“fans’ là cái gì?” Xiao Zhu Zi không hiểu, mấy người kia cũng đàn thôi mặt.

“Là ‘người tôn sùng thần tượng’ á.” Xin Yi giải thích. Vừa dứt lời liền nhìn thấy 6 người bọn họ đồng loạt gật mạnh đầu.

Xin Yi lại bò lăn bò toài ra cười, vừa cười vừa hỏi: “Các người tôn sùng hán điểm nào?”

Da Hu cướp lời: “Giỏi võ.”

“Tứ chi phát triển, đầu óc ngu si.” Xin Yi phản bác.

“Đẹp trai ngời ngời! Đám đàn bà con gái trong cung không ai không thích!” Xiao Zhu Zi lại ‘mời’ ra 1 lí do.

“Thích vì cái gì? Vì đẹp trai ấy hả? Xiao Zhu Zi người cũng đâu có kém! ‘Trời cho cái vẻ thiên tài, để che giấu cái sơ sài bên trong’...ai mà biết được?! Lúc ở Ngự hoa viên ta đã lĩnh giáo rồi!”

Da Hu giọng không vui: “Xin Yi cô nương, cô không nên nói thống lĩnh như thế!”

Mei Xiang thấy Da Hu ngang bướng nói với Xin Yi như vậy, vội từ đằng sau kéo áo Da Hu.

Không may Da Hu không chịu nể mặt: “Kéo tôi làm gì?”, rồi lại quay sang nói với Xin Yi: “Xin Yi cô nương, tôi biết tôi nói thế này sẽ đắc tội cô, nhưng dù có đắc tội thì tôi vẫn cứ phải nói. Na Lan thống lĩnh là người tôi sùng bái nhất! Cô có thể không thích nhưng cô cũng không nên miệt thị huynh ấy!”

Xin Yi nín cười, nhìn Da Hu hồi lâu, rồi hỏi 1 cách nghiêm túc: “Có phải trong tim người hán là người toàn thiện toàn mỹ?”

Er Hu đứng về phía anh mình: “Thống lĩnh, trong tim rất nhiều người, đều toàn thiện toàn mỹ!”

“Trên đời này chẳng có ai là toàn thiện toàn mỹ cả, có điều, ta vẫn cần nói lời xin lỗi người. Thành thật xin lỗi!” Xin Yi thành khẩn nói, “Xem ra tôn sùng thần tượng không chỉ là quyền lợi riêng của người hiện đại! Có người là vì tâm linh trống trải mới gửi gắm tình cảm vào thần tượng; người thì mù quáng chạy theo trào lưu; cũng có người, quả thực, tìm thấy từ thần tượng điều bản thân mình không có...Các người thuộc dạng nào? Thực ra, bọn họ cũng chỉ là con người, bình thường như bao người, đừng coi bọn họ như thần như thánh, không cần thiết. Bây giờ người sùng bái người ta, biết đâu chừng có 1 ngày, người lại thành thần tượng trong tim người khác.”

Xiao Zhu Zi dù gì cũng còn ít tuổi nên nghe không hiểu: “Xin Yi cô nương nói khó hiểu quá đi!”

Da Hu, Er Hu thì nửa hiểu nửa không.

Xin Yi mỉm cười nói với Xiao Zhu Zi: “Người hăng còn nhỏ, từ từ sẽ hiểu. Đúng rồi, hoàng thượng sai các người đến hầu ta, như thế nghĩa là sau này ngày nào chúng ta cũng ở cùng nhau, phải không?”

Xiao Zhu Zi đặc biệt lạnh lùng, vội vàng nói: “Xin Yi cô nương, xem ra cô cũng không khó hầu

Xin Yi rắp tâm dọa nạt con nít: “Khó lắm đấy, ta dữ vô cùng, nếu người không nghe lời, ta sẽ không chỉ quát mắng thôi đâu, còn đánh người nữa!”

“Còn lâu ấy, Xin Yi cô nương nhất định là người tốt.” Xiao Zhu Zi tuy ít tuổi nhưng vô cùng lạnh lùng, biết Xin Yi chỉ dọa mình.

Er Hu nhìn không quen cái kiểu Xiao Zhu Zi lấy lòng người khác, buông 1 câu: “Nịnh hót!”

Xin Yi cách cách

Hóa ra tính khí Er Hu cũng rất thẳng thắn, Xin Yi nhận ra được tính cách từng người qua cách ăn nói, nên cũng chỉ mỉm cười, không hề để bụng. Cô kéo Xiao Zhu Zi lại gần, hỏi: “Người bao nhiêu tuổi rồi?”

“14 rồi ạ!”

Trong lòng Xin Yi bỗng dấy lên 1 niềm thương cảm pha lẫn xót xa. Ở xã hội hiện đại nơi cô từng sống, tuổi 14 vẫn chỉ là tuổi ăn tuổi chơi, vô lo vô nghĩ, được cha mẹ bảo bọc, thương yêu. Nhưng đứa trẻ này thì sao? 1m50 còn chưa tới, thân hình gầy yếu như que củi, chẳng khác học sinh tiểu học lớp 5 lớp 6 là mấy*.

“Xiao Zhu Zi, tuy không biết trước kia người sống ra sao nhưng ta có thể tưởng tượng ra được. A dua xu nịnh với các người như cơm ngày 3 bữa, là do hoàn cảnh sống bắt buộc, nhưng từ nay về sau, người không cần phải làm thế nữa. Ta và người, và các người, là bạn! Ta chủ nhân của các người! Ta chỉ là 1 người chị! Chúng ta là 1 gia đình!”

Xiao Zhu Zi không dám tin vào tai mình, tròn mắt nhìn Xin Yi. Từ khi bước chân vào chốn cửa quyền vàng son này, có ai từng hòa nhã vui vẻ nói với nó 1 câu? Thường ngày chỉ có người khua tay múa chân, hô qua gọi lại đối nó, không cần thận chút, nhẹ thì chửi rửa nhức mắng, nặng ư, bạt tai, dấm đập không hiếm. Nghe thấy những lời nói dịu dàng và chân thành ấy, Xiao Zhu Zi không khỏi cảm động, khóe mắt chột đỏ lên, rơm rớm nước, chỉ chực trào ra. Nó đưa mắt sang mấy người còn lại, có vẻ trong lòng họ cũng đang bồi hồi như nó, có ánh mắt cảm động, nhưng cũng không thiếu cái nhìn hoài nghi.

Xin Yi biết họ chẳng thể nào hoàn toàn tin lời nói của mình. Cô cũng không nghĩ bọn họ sẽ lập tức tin tưởng một con người xa lạ, quan hệ giữa

người với người chỉ có thời gian mới là câu trả lời đúng nhất...Xin Yi đưa tay lên nhìn đồng hồ: “10h hơn, muộn lắm rồi, mọi người về nghỉ đi!”

“Cô nương, để bọn nô tì hầu cô nương nghỉ ngơi!” Mei Xiang không dám quên bổn phận của mình.

Xin Yi khẽ lắc đầu: “Đi nghỉ đi! Ta tự làm được rồi.”

Mei Xiang còn muốn nói thêm nhưng Xin Yi đã ngăn lại. Trước sự kiên quyết của Xin Yi, bọn họ đành phải cáo lui. Vừa bước ra khỏi hậu viện, 6 người bắt đầu bàn tán sôi nổi.

“Chẳng phải mọi người nói cô ta rất hung dữ sao? Tôi thấy cũng tốt đấy chứ!” Qiu Ju khai mào.

“Đừng có vội mừng, ban đầu là thế, sau này đã chắc gì!” Er Hu đa nghi chẳng kém gì Tào Tháo.

“Tôi cũng thấy cô ấy được đấy chứ, ít nhất chịu hạ mình xin lỗi chúng ta, có mấy ai làm được như thế! Riêng câu xin lỗi ấy, tôi phục!” Da Hu phát biểu ý kiến.

“Xiao Zhu Zi đương nhiên chẳng nói cũng biết, nhất định cho cô ta là người tốt!” Mei Xiang liếc Xiao Zhu Zi có ý trêu chọc.

Xiao Zhu Zi vênh mặt đắc ý: “Ừ đấy, có sao không? Thấy cô ấy đối tôi tốt, mấy người ganh à?”

“Bọn này còn lâu mới ganh, chỉ sợ mình Xiao Hao Zi ganh thôi!” Xiao Hao Zi cũng bị lôi vào cuộc.

“Vớ vẩn, cô ấy tốt với Xiao Zhu Zi, chả lẽ lại tệ với chúng ta? Tôi thấy cô ấy chẳng dữ chút nào, rất biết phải trái đúng sai.” Xiao Hao Zi thành thật trả lời.

“Xem ra cuộc sống sau này của chúng ta không dễ sợ như tưởng tượng!” Giọng Mei Xiang rõ ràng nhẹ nhõm hơn nhiều.

Bọn họ trò chuyện 1 hồi rồi chia tay về phòng nghỉ ngơi. Phòng của 6 người đều ở trong khu này. Đáng lý ra thị vệ không được ở bên cạnh nữ giới, chỉ được phép tuần tra trực gác xung quanh mấy cung điện lớn phía ngoài. Vì sao Da Hu, Er Hu lại có ngoại lệ này? Nguyên nhân là ở Li De Quan, không phải ông không nắm rõ quy định, thực tế là vì những điều Xin Yi nói ra hôm nay vô cùng hệ trọng, nhờ xảy ra chuyện gì e Li De Quan có mấy cái đầu cũng không gánh hết tội, cho nên ông này không những giấu Kang Xi tự ra quyết định, còn ngầm nhắc nhở hai thị vệ rằng đây là lệnh của thống lĩnh, tuyệt đối không được để Xin Yi xảy ra sơ sót gì. Chính vì lẽ đó 2 huynh đệ này mới được phép ở>

Bầu trời đêm, như một tấm vải nhung mềm mại vắt giữa không trung, hay mái tóc người thiếu nữ đương trải dài, được tinh tú điểm trang, hòa cùng ánh trăng dịu nhẹ. Xin Yi lặng lẽ rời phòng, bước ra vườn, đắm mình trong thứ ánh sáng mờ ảo điểm xuyết qua muôn ngàn cây lá, ngẩng đầu lên là Ngân hà nơi vạn vì tinh tú tranh nhau tỏa sáng.

“Thật không dám tin là mình đang sống giữa thế kỷ XVIII, chân bước trên giang sơn Thanh triều. Vận mệnh đúng là kì quái! Đến giờ mình vẫn không sao hiểu nổi...Đương yên đương lành đứng trên núi, tự dung lại mất đi ý thức, tỉnh dậy đã...Qian Fan ở ngay bên cạnh mình, tại sao không phải là cô ấy? Tại sao bọn mình không cùng đến đây?”

Ngẫm nghĩ 1 hồi, tự nhiên cô cảm thấy gai gai lạnh, vội chạy vào phòng. Bàn ghế, giường tủ...bất kỳ đồ vật nào trong căn phòng này, đối với Xin Yi mà nói, đều hết sức xa lạ. Xin Yi quanh quẩn xem xét từ phòng trong ra phòng ngoài, rồi cởi giày leo lên giường ngồi.

“Chẳng nhẽ đời này kiếp này mình phải sống quanh quẩn trong cung ư? Còn...Na Lan De Yu...người đầu tiên mình gặp ở chốn này...giống Zi Jian một cách lạ kì.” Hình ảnh Ling Zi Jian chợt trào dâng trong cô, cứ nghĩ đến anh là tim cô lại thất lại, anh không còn bên cô, nhưng cái cảm giác cô đơn mất mát thì vẫn còn đó, tưởng chừng nỗi nhớ thương này sẽ là mãi mãi...ôm chặt lấy bờ vai gầy, không muốn khóc mà sao lệ cứ tuôn rơi.

Sáng ngày hôm sau, 6 người, theo lệ thường, dậy từ rất sớm, chuẩn bị chờ Xin Yi thức giấc. Qiu Ju rón rén đi vào phòng trong, thấy Xin Yi vẫn còn ngủ say, cũng không dám kinh động, lập tức lui ra, khẽ khàng dọn dẹp phòng ngoài.

Xiao Zhu Zi đương cầm chổi quét dọn lá rụng ngoài vườn, chợt thấy 1 nhóm thái giám cung nữ bước vào, cậu vội chạy lại hỏi: “Mấy người đến đây có việc gì?”

“Chúng tôi đến hầu hạ Xin Yi cách cách.” 1 thái giám trả lời.

Xiao Zhu Zi ngó người ra: “Xin Yi cô nương được phong cách cách? Vậy thì mình là đại tổng quản ở đây rồi, he he!” Nghĩ đến đây, cậu ta lập tức ‘trung’ ra bộ dạng đại-tổng-quản, nói với mấy người mới đến: “Uhm, các người đều đến hầu cách cách hả?”

Bọn họ không dám chắc thân phận Xiao Zhu Zi nên đáp lại 1 cách khách khí: “Đúng vậy...bọn chúng tôi đều đến hầu cách cách!”

“Đã đến đây rồi thì phải hiểu luật lệ! Có biết ta là ai không? Ta là Zhu tổng quản ở đây.” Vừa nói mặt vừa vênh tới trời, tay chống hông, tay kia hơi đưa ra đầy uy quyền. Đám thái giám cung nữ thấy thế vội cười nịnh, cúi

lót: “Ra mắt Zhu tổng quản...Zhu tổng quản, đây có chút lễ mọn, xin tổng quản vui vẻ nhận cho...Zhu tổng quản, sau này cũng mong ngài giúp đỡ nhiều...”

Xiao Zhu Zi chẳng chút khách sáo, rút bạc vào túi ngay tắp lự. Lúc này, mấy người còn lại nghe tiếng huyền não trong vườn, liền từ phòng riêng bước ra xem thực hư thế nào.

“Xiao Zhu Zi, chuyện gì mà ồn thế? Cô nương còn đang ngủ, các người không nhỏ giọng được chút?” Qiu Ju trách.

“Xiao Zhu Zi, bọn họ ở đâu ra vậy?” Mei Xiang hỏi.

Xiao Zhu Zi mặt mày hưng phấn nói với mấy người kia: “Mọi người không biết sao, chủ nhân chúng ta bây giờ là cách cách

“Người nghe ai nói vậy?” Bọn họ đều không tin.

Xiao Zhu Zi chỉ đám cung nữ thái giám: “Họ vừa được phái đến hầu hạ cách cách.”

1 thái giám trong đám đó tiếp lời: “Vâng, đúng là như vậy. Buổi chiều sáng nay, hoàng thượng đã hạ chỉ tấn phong cách cách.”

Xiao Zhu Zi tự nhiên như...ruồi chỉ huy đám “trẻ” tội nghiệp: “Mấy người kia, lại đây! Cung nữ thì đi theo Mei tỷ tỷ và Ju tỷ tỷ, số còn lại thì theo ta, Zhu đại tổng quản, cùng...” nhanh tay lôi Xiao Hao Zi lại gần, “vị này...phó tổng quản.”

“Ra mắt phó tổng quản!” Đám “trẻ” tội nghiệp đồng thanh thi lễ.

Er Hu đàn mặt: “Xiao Zhu Zi, người thành tổng quản từ lúc nào thế? Ai phong cho người vậy?”

“Đến trước thì được ăn cỗ, tôi cùng Xiao Hao Zi đến đây hôm qua, đương nhiên bọn tôi được làm lớn rồi, huống hồ cách cách cũng tôi như thế, tổng quản nơi đây không tôi thì còn ai!?” Xiao Zhu Zi rất biết cách tự đề cao bản thân.

Ngó qua mấy người kia, Da Hu vẻ mặt không-chịu-đựng-nổi, Er Hu lườm...nguyt Xiao Zhu Zi, 2 cô gái Mei và Ju thì đưa mắt nhìn nhau, đang định nói chột nghe ngoài cửa “kẹt” 1 tiếng, tiếp đó là giọng Li De Quan: “Các người đang làm gì đấy?”

“Li công công!” Mọi người cung kính chào.

“Mei Xiang, chắc cách cách vẫn chưa dậy nhỉ?” Li De Quan hỏi.

“Cách cách vẫn đang an giấc! Công công, có phải cần nghênh tiếp thánh chỉ? Để nô tì đánh thức cách cách.”

“Không cần, không cần! Ta chỉ đến báo 1 tiếng, hoàng thượng nói chừng nào cách cách dậy thì đến Nam thư phòng 1 chuyến, nhớ là không được

đánh thức cách cách đâu đây.”

“Dạ! Nô tì nhớ kỹ rồi!”

“Uh!” Li De Quan chuyển lời đến nơi rồi bèn rời đi.

Ông này vừa đi khỏi, lại 1 đám người lũ lượt kéo đến chúc mừng, Da Hu, Er Hu vội vàng ngăn lại ngoài cửa, nói cách cách vẫn chưa dậy, bảo họ chút nữa quay lại, nhưng đám người đó vẫn kiên quyết đứng chờ trước cửa.

Ở phòng trong, Xin Yi đang mơ mơ màng màng, nửa tỉnh nửa mê, chợt cảm thấy bên ngoài ồn ào láo nháo, bèn mở mắt ngồi dậy, lắng tai nghe, ngoài cửa quả thật huyền não kinh khủng.

“Hoàng cung mà cũng ồn thế này? Có để người khác ngủ không thế!” Xin Yi càu nhàu, hất chăn nhảy khỏi giường, vén rèm nhìn ra ngoài.>Bên ngoài, Mei Xiang, Qiu Ju đang đứng trước cửa, thò đầu vào sân nghiêng ngó.

“Các người đang nhìn gì vậy? Sao ngoài đó ồn ào thế?” Nghe tiếng, 2 người vội quay lại, quỳ xuống trước mặt Xin Yi, “Nô tì thỉnh an cách cách”

Xin Yi vỗ trán: “Hình như mình tỉnh rồi ấy nhỉ? Cách cách?! Ta á?”

“Đúng vậy!” Mei Xiang nhanh miệng đáp: “Buổi chiều sáng nay, Vạn Tuế Gia đã hạ chỉ, chủ nhân bây giờ là Xin Yi cách cách!”

Xin Yi cách cách (finished)

“Oh! Các người đứng dậy nói, đừng hơi 1 tí lại quỳ, ta không quen.”

“Vâng!” cả 2 cùng đứng lên.

Xin Yi lại hỏi: “Hoàng thượng hạ chỉ ta không cần nghênh tiếp à? Còn nữa, bên ngoài xảy ra chuyện gì, 4 người kia đều đứng ngoài đó làm gì thế?”

“Vạn Tuế Gia biết cách cách nhất định chưa dậy nên chỉ phái Li công công đến báo 1 tiếng, truyền cách cách dậy rồi thì đến Nam thư phòng, hoàng thượng ở đó đợi cách cách. Ngoài kia là 1 số tổng quản thái giám và ma ma có chút địa vị, còn 1 nhóm triều thần quan chức, muốn đến mừng cách cách, đều bị Da Hu, Er Hu ngăn ngoài cửa !” Qiu Ju tóm tắt ngắn gọn sự việc xảy ra.

“Cách cách, cách cách còn phải đi yết kiến hoàng thượng, mau mau rửa mặt, thay đồ!” Mei Xiang nhắc.

“Đúng đúng đúng! Không còn sớm nữa, nô tì hầu cách cách rửa mặt, chải đầu, để bọn Xiao Hao Zi truyền gọi bữa sáng tới. Cách cách muốn ăn gì ạ?”

“Tùy, có gì ăn nấy, ta không kén chọn. Đem bàn chải, kem đánh răng đây, tối qua chưa đánh răng đã lăn ra ngủ rồi!” (oạch 0_0) Xin Yi vươn vai

nói.

Mei Xiang, Qiu Ju đưa mắt nhìn nhau, không lên tiếng.

Xin Yi thấy bọn họ đứng ngây như phỗng, mới chợt nhớ ra: “Ya, quên mất, ở đây không có mấy thứ ấy. Ai, các người đánh răng bằng muối nhỉ?”

“Vâng ” 2 người đồng loạt gật đầu.

Xin Yi chớp chớp mắt, giờ cờ trắng chịu thua: ”Đành vậy, nhập gia tùy tục, đã về thời cổ đại thì đành dùng tạm vậy.”

Sau một hồi rửa mặt, chải đầu, thay đồ, Xin Yi ngấm mình trong gương, không dám tin vào mắt mình: “Không ngờ mình mặc trang phục cổ cũng được đấy chứ.”

“Người ta vẫn nói, người đẹp nhờ lụa. Cách cách hôm qua không điểm trang, hôm nay tất phải hơn chứ!” Mei Xiang khen.

“Hoàng thượng nhất định không nhận ra!” Qiu Ju cũng góp lời.

“Làm gì mà khoa trương thế! Được rồi, bữa sáng chuẩn bị xong chưa? Ăn xong ta còn phải đi yết kiến hoàng thượng.” Xin Yi giục.

“Đã chuẩn bị xong lâu rồi ạ.” Qiu Ju vừa vén màn cửa vừa lớn tiếng gọi: “Xiao Hao Zi, cách cách muốn dùng bữa.”

Ra đến phòng ngoài, Xiao Hao Zi và Xiao Zhu Zi thấy phục sức của Xin Yi, “ngơ” người luôn, Mei Xiang vội nói: “2 người các người còn đàn mặt ra đấy? Không mau ra mắt cách cách.”

“A, nô tài khấu kiến cách cách!” 2 người như vừa tỉnh mộng, “Nô tài cứ ngỡ tiên nữ hạ phàm!” Xiao Zhu Zi ngọt như mía lùi.

“Huyền thiên, ta đâu đẹp được thế!” Xin Yi cười nói.

“So với hôm qua, cứ như người nào khác ấy!” Xiao Hao Zi cũng sán đến nịnh nọt.

“Hôm qua trông ta xấu lắm hả?” Xin Yi hỏi.

“Đâu có, hôm qua trang phục cách cách chỉ hơi bị bẩn tí xíu!” Qiu Ju kéo ghế, mời Xin Yi ngồi xuống

Xiao Zhu Zi lập tức bước lên chỉ vào điểm tâm trên bàn giới thiệu từng món 1: “Cách cách, đây là cháo hồng đậu, đồ lạnh thì có dưa chuột cung đình, dưa muối, củ cải dầm, quế hoa ca la thầu; điểm tâm thì có bánh hấp phượng vĩ, bánh hạt sen, bánh cuộn nhân đậu, sủi cảo tứ hỉ. Hôm nay vội vàng quá, cũng không biết cách cách thích ăn gì, mời cách cách dùng tạm.” Nói rồi chấp tay đứng qua 1 bên.

“Nhiều thế này còn gọi ‘dùng tạm’, đồ ăn trong cung quả không chê vào đâu được!” Xin Yi cầm đũa gắp 1 cái bánh hấp, cắn 1 miếng, như chợt nhớ

ra điều gì, lại hỏi: “Còn các người? Đã ăn chưa? Chưa thì ngồi xuống cùng ăn luôn!”

“Hồi bữa cách cách, bọn nô tài ăn rồi, dù chưa ăn cũng không được ngồi cùng bàn với cách cách.” Xiao Hao Zi trả lời.

Xin Yi lúng búng: “Các người mà đứng nhìn ta ăn là ta thấy mất ngon liền hà!” Cô nuốt nốt miếng bánh, vội vàng húp bát cháo, ăn thêm 2 cái sủi cảo, còn bánh hạt sen, bánh cuộn nhân đậu mỗi loại 1 cái (*tốc độ phi thường, dạ dày siêu phàm, hàm ngang máy cán* 🍡), rồi nói: “Xong, ta đi gặp hoàng thượng đây! Nhưng mà ta không biết đường, các người ai chịu đi cùng ta?”

“Nô tì đi cùng cách cách.” Mei Xiang, Qiu Ju đồng thanh.

Tại Nam thư phòng, Kang Xi cùng Yin Zhen, Yin Si, Yin Tang đang luận bàn công việc, Xin Yi rón ra rón rén bước vào. Tại sao phải dùng “rón rén”? Ấy là vì Xin Yi không thể không “rón rén”, xỏ đôi “hài hoa” này**, chỉ có thể cẩn thận bước từng bước 1, mất cả tiếng đồng hồ mới đến được Nam thư phòng.

Xin Yi vừa bước vào, khẽ phát khăn ra sau, hướng về phía Kang Xi hơi ch gối hành lễ: “Hoàng thượng thánh an!”

Kang Xi lập tức đứng dậy, bước đến trước mặt Xin Yi, nhìn kỹ 1 vòng từ trên xuống dưới mới gật đầu hài lòng, cười nói: “Uh, này mới ra dáng tiểu thư, thiếu nữ chứ! Coi coi, xinh hơn hôm qua nhiều!”

“Hoàng thượng, tiểu nữ hôm qua trông tệ lắm sao?”

“Đâu chỉ tệ, tệ hết chỗ nói ấy chứ!” (*ác thế*)

“Hoàng thượng cứ trêu tiểu nữ, tiểu nữ không chịu đâu!” Xin Yi được thể làm nũng.

“Haha...” Kang Xi cười lớn: “Xin Yi, trăm ban cho người tước hiệu ‘cách cách’, người biết rồi chứ?”

“Tạ ơn hoàng thượng!”

“Thế này từ nay về sau không ai dám bắt nạt người nữa!” Kang Xi liếc nhìn đám quý tử đầy ắp ý.

Xin Yi quay người bước đến bên Yin Zhen, mỉm cười nói: “Yong vương gia! Hôm qua tiểu nữ vô ý đắc tội, mong ngài bỏ qua cho!”

Yin Zhen thấy giọng điệu của Xin Yi khác hẳn hôm qua, không khỏi có chút ngạc nhiên. Thấy Xin Yi khách khí vậy, bản thân không biểu hiện gì cũng kỳ, lại mang tiếng bắt nã, nên cũng khách sáo đáp lại: “Cách cách nói

gì lạ vậy, hôm qua tiểu vương cũng hơi qumong cách cách đừng giận mới phải”

“Tiểu nữ đâu hẹp hòi thế!”

“À, để tiểu vương giới thiệu với cách cách, “ Yin Zhen chỉ Yin Si, Yin Tang, “Đây là 2 em trai tiểu vương, Yin Si, Yin Tang.”

“Ra mắt Lian vương gia!” Xin Yi nói với Yin Si, rồi quay sang gật đầu chào Yin Tang, “Cửu A Ca!”

“Cách cách có vẻ hiểu huynh đệ chúng tôi nhỉ!” Yin Si nói.

“Lian vương gia quên tiểu nữ từ đâu đến?! Tiểu nữ đương nhiên biết rõ từng sự việc ở nơi này.” Xin Yi đáp.

“Được rồi, sau này các người còn nhiều cơ hội chuyện trò. Bàn luận quốc sự cả buổi sáng, trăm cũng mệt rồi, Xin Yi, đi dạo cùng trăm 1 lúc!” Kang Xi phát tay ra hiệu, 3 vị a ca lập tức biết điều lùi qua 1 bên, nhìn theo bóng Xin Yi thấp tùng Kang Xi rời đi.

***Ai có tiền, ai có quyền, ai đắc sủng...
người đó được “hâm mộ”***

Đường đi lối lại trong vườn được lát bằng những viên đá cuội đủ màu sắc, ghép hàng loạt bức tranh độc đáo: con người, hoa cỏ, cảnh vật, hí kịch, điển tích điển cố...Xin Yi cùng Kang Xi dạo bước trong vườn, ngắm nhìn cảnh vật 2 bên đường; Li De Quan, Mei Xiang, Qiu Ju cùng đám thái giám, cung nữ lũ lượt theo sau ở 1 khoảng cách nhất định.

“Xin Yi, tối qua ngủ ngon chứ?” Đi được 1 đoạn, Kang Xi lên tiếng.

“Cũng được ạ! Nghĩ ngợi linh tinh 1 hồi rồi cũng ngủ được.”

Kang Xi khẽ vỗ tay Xin Yi: “Hãy coi nơi này là nhà của cháu! Trăm biết sau này cháu sẽ gặp không ít rắc rối, nhưng có trăm ở đây, cháu cứ yên tâm, trăm sẽ bảo vệ cháu.”

“Tạ ơn hoàng thượng. Không phải ngài đã phái thị vệ đến bảo vệ cháu rồi sao?!”

Kang Xi ngạc nhiên nhìn Xin Yi rồi dừng bước quát gọi: “Li De Quan!”

“Có nô tài!” Nghe tiếng Kang Xi, Li De Quan lập tức bước đến, chấp tay đợi lệnh.

“Người đã phái bao nhiêu thị vệ đến chỗ Xin Yi?”

Li De Quan vội vã quỳ xuống: “Nô tài biết tội! Nô tài không nên tự quyết định!”

“Hừ!” Kang Xi nói 1 cách lạnh lùng: “Tự nói xem, người phạm phải tội gì?”

Xin Yi vừa nghe đã hiểu ngay: “À, thì ra không phải hoàng thượng phái Da Hu, Er Hu đến mà là Li De Quan. Ông ta cũng là có ý tốt!” Nghĩ đến đây, cô bèn kéo tay áo Kang Xi, nói: “Hoàng thượng, Li công công làm thế cũng vì sự an toàn của cháu, ngài đừng truy cứu nữa, nhé?”

Kỳ thực Kang Xi cũng không định trừng phạt Li De Quan, ông biết Li De Quan vì nghĩ cho Xin Yi mới làm như vậy, bèn đưa tay ra hiệu: “Đứng lên đi, niệm tình người hết lòng vì Xin Yi nên tha cho người lần này.”

“Tạ ơn hoàng thượng! Cảm tạ cách cách!” Li De Quan cảm kích nhìn Xin Yi, Xin Yi mỉm cười, khẽ lắc đầu.

Đúng lúc đó có tiếng đàn du dương vọng đến. Lắng tai nghe 1 hồi, Xin Yi cất tiếng hỏi: “Ai đang gảy đàn vậy nhỉ? Nghe hay quá!”

Thấy Xin Yi có vẻ hiếu kỳ, Kang Xi bèn cười nói: “Muốn biết không? Đi, chúng ta đi xem xem!”

Bọn họ theo tiếng đàn bước đến bên đình Phù Bích ở phía bắc. Đây là 1 ngôi đình vuông vắn, dựng trên mặt hồ, xung quanh, núi đá lấp ló giữa đám tùng, bách, trúc xanh tươi, muôn phần thanh nhã.

Trong đình 1 thiếu nữ 17, 18 tuổi đang ngồi gảy đàn. Thiếu nữ ấy không phải ai khác, chính là Wan Er; Xiao Cao cùng mấy cung nga khác đứng hầu bên cạnh. Tiếng đàn thánh thót âm vang khắp vườn, khiến người nghe như mê như say. Nhạc dứt, Xin Yi vỗ tay khen: “Khúc nhạc này chỉ thiên giới mới có, nhân gian mấy khi được nghe!”

Nghe lời khen, Wan Er từ tốn đứng dậy, bước ra khỏi đình, hướng về phía Kang Xi hành lễ, dịu dàng nói: “Wan Er khấu kiến hoàng thượng!” Đám cung nữ đứng đằng sau cũng vội làm theo.

“Wa, đàn hay, đến giọng nói cũng hay nữa!” Xin Yi thầm khen, đưa mắt ngắm nhìn dung mạo Wan Er, “Ya, đẹp, đẹp đến nỗi không từ ngữ nào có thể hình dung hết được. Giờ mới biết thế nào là ‘da trắng như tuyết’. Cô gái này mà đến thời hiện đại thì đám ngọc nữ minh tinh gì gì ấy xách dép không kịp. Minh mà làm quản lý của cô ta ấy hả, đảm bảo tiền vô như nước!” Xin Yi bắt đầu mơ tưởng.

“Miễn lễ, miễn lễ!” Lời nói của Kang Xi cắt ngang daydream của Xin Yi, “Wan Er, lại đây, trẫm giới thiệu với người 1 người!”

Wan Er nhìn sang Xin Yi: “Hoàng thượng, nếu Wan Er đoán không nhầm, vị tỷ tỷ này chắc hẳn là Xin Yi cách cách!”

“Minh là Xin Yi. Chào bạn, Wan Er!” Xin Yi chào hỏi 1 cách tự nhiên.

“Ha...” Kang Xi hết nhìn Xin Yi lại nhìn Wan Er, “Các người 1 người dịu dàng nội tâm, 1 người hoạt bát lanh lợi, tuyệt!”

“Tôi qua nghe nói chuyện tử tử từ trên trời rơi xuống, đang nghĩ không biết đến bao giờ mới có cơ hội diện kiến thần tiên tử tử, nào ngờ hôm nay lại được gặp mặt.” Wan Er khẽ nói.

“Đâu nào, Wan Er mới là thần tiên ấy chứ, xinh đẹp như tiên nữ vậy!” Xin Yi thực lòng khen ngợi

“Haha, được được, sau này các người cũng nên gần gũi nhau!” Kang Xi thấy 2 cô gái chuyện trò thân mật, rất mực hài lòng; lại nói: “Wan Er, người sức khỏe yếu, đừng đứng ngoài gió quá lâu. Xiao Cao, đưa cách cách về nghỉ.”

“Vâng!” Xiao Cao đứng sau Wan Er đáp lời.

Nhìn theo bóng Wan Er đi xa dần, Xin Yi không khỏi thốt lên: “Đến dáng người cũng đẹp nữa!”

“Wan Er không chỉ xinh đẹp mà còn tinh thông cầm kỳ thi họa! Cô ta thuộc chính hoàng kỳ, tổ phụ và phụ thân đều hy sinh thân mình vì nước, trong nhà chỉ còn lại mỗi mình cô ta.” Kang Xi nói với giọng tiếc thương.

“Cô ấy cũng mang họ Ai Xin Jue Luo ư?” Xin Yi hỏi.

“Ngạch nương Wan Er mới mang họ Ai Xin Jue Luo, nhưng cũng có thể coi là bàng hệ, trăm niệm tình thuộc cùng 1 gia tộc nên cho vào ở trong cung. Wan Er rất thông minh lại ngoan hiền, chỉ có điều sức khỏe hơi yếu, không như cháu, lúc nào cũng tràn đầy sức sống.”

“Cháu thường chạy bộ, tập aerobic...thân thể thường xuyên luyện tập mới khỏe mạnh được, cả ngày giam mình trong phòng, càng sợ nắng gió càng không khỏe!”

“Thiếu nữ chỗ cháu đều như vậy cả?” Kang Xi hỏi.

“Ít nhất không có chuyện cả ngày ở trong nhà không bước chân raHoàng thượng, cháu có thể ra ngoài cung chơi không?” Xin Yi đột nhiên cảm thấy nếu bản thân bị giam trong cung cả ngày này qua ngày khác như Wan Er sớm muộn cũng có 1 ngày cô sẽ buồn mà chết cho coi.

“Được, nhưng ra ngoài phải có nô tài cùng đi!” Kang Xi quay đầu nhìn Mei Xiang, Qiu Ju, “2 người các người không được, phải có thị vệ theo cùng. À, đợi lát nữa trăm đưa cháu lệnh bài để tiện ra vào hoàng cung.”

“Tạ ơn hoàng thượng!” Xin Yi ngẫm nghĩ 1 hồi, lại nói: “Hoàng thượng, cháu còn 1 thỉnh cầu nữa!”

“Cháu còn muốn điều gì?” Kang Xi hòa nhã hỏi.

“Cũng không tính là thỉnh cầu gì đâu ạ. Chỉ là cháu muốn đổi tên của cung nữ, thái giám hầu hạ bên mình. Tên bọn họ quả thực hơi khó nghe.”

“À! Trẫm cứ nghĩ là chuyện gì to tát. Bọn họ giao cho cháu rồi đương nhiên là nô tài của cháu, cháu muốn làm gì cũng được, không cần phải trưng cầu ý kiến trẫm!”

“Hoàng thượng, ngài thật tốt!” Xin Yi vui sướng ôm chầm lấy Kang Xi, hôn 1 cái thật kêu lên má. Hành động này không khỏi làm Li De Quan cùng đám cung nữ, thái giám tháp tùng sợ chết khiếp. Bọn họ chưa bao giờ thấy ai có hành vi thân thiết thế giữa thanh thiên bạch nhật, mà đối tượng lại là hoàng đế nữa chứ.

Mọi người đều căng thẳng quan sát phản ứng của Kang Xi.

Kang Xi cũng ngây ra mất 1 lúc, nói vớ được tự nhiên cho lắm: “Xin Yi, cách cảm ơn của cháu hình như hơi...hơi bị...đặc biệt 1 chút!”

“Hoàng thượng, cháu chỉ làm thế với những ai thân thiết nhất, nếu hoàng thượng không thích, sau này cháu sẽ không làm thế nữa! Cháu cũng khấu đầu tạ ơn vậy!” Xin Yi vừa nói vừa ép bản thân quỳ xuống.

Kang Xi vội giơ tay kéo Xin Yi: “Đừng khấu đầu! Số người khấu đầu trước mặt trẫm còn chưa đủ nhiều hay sao? Sau này cháu gặp trẫm cũng không cần khấu đầu hay hành lễ. Đừng để quy định trong cung trói buộc cháu!” Nói rồi thì thảm vào tai Xin Yi, “Trẫm rất thích cách tạ ơn đó của cháu, chỉ cần đừng làm thế trước mặt nhiều người là được.”

“Vâng!” Xin Yi cũng ghé tai Kang Xi cười nói: “Đây là bí mật giữa hoàng thượng và cháu đấy!”

Liền đó 2 người hội tâm cười phá lên. Bọn Li De Quan không biết vì sao hoàng đế và cách cách lại cười, nhưng dù gì thì mỉm cười luôn là điều tốt.

Tháp tùng Kang Xi đi dạo 1 vòng, nói đúng hơn là Kang Xi tháp tùng Xin Yi nhận biết đường. Xin Yi vốn mù đường có tiếng, không phân biệt được đâu là đông tây nam bắc, đường đi lối lại trong cung nhìn đường nào cũng giống đường nào, cung điện cũng xem xem nhau, kết quả thay vì nhớ được đường thì nằng ta vòng qua vòng lại choáng váng đầu óc, nếu không có Mei Xiang và Qiu Ju bên cạnh e tìm không ra đường về.

Để cho tiện, Kang Xi gọi nơi Xin Yi ở là “Di Uyển” (*Yi Yuan*). Lúc này đây, trong Di Uyển chen chúc những người và người, nhìn thoáng qua cũng đủ biết đám người này đã đợi ở đây khá lâu rồi. Xin Yi vừa bước chân vào, đám người đó liền quỳ xuống, đồng thanh hô: “Nô tài bái kiến Xin Yi cách cách!”

“Đứng dậy c Xin Yi phẩy tay ra hiệu.

Mei Xiang, Qiu Ju theo gót Xin Yi vào phòng trong. Đi đến cửa, thấy tổng quản phủ Nội vụ Wu Fu Qi thò đầu định nói gì đó với Xin Yi, Mei

Xiang vội giơ tay ngăn lại, không may Xiao Zhu Zi bắt gặp, đợi Xin Yi đi khuất rồi, cậu ta mới lên tiếng: “Wu tổng quản để cách cách nghỉ 1 chút, đợi lúc nữa cách cách rảnh, tôi sẽ báo cách cách giúp ông.”

Nếu là thường ngày, Xiao Zhu Zi nào dám lên giọng với Wu Fu Qi, nhưng nay đã khác xưa, từ lúc nghe tin Xin Yi được phong làm cách cách, Xiao Zhu Zi biết là mình gặp may rồi, sau này sẽ không bị đám thái giám lớn tuổi hơn đè đầu cưỡi cổ nữa. Quả nhiên, những kẻ tin tức nhanh nhạy, biết Di Uyển còn thiếu người, muốn xin vào hay tiến cử người khác vào, đều tích cực rút bạc vào tay cậu và Xiao Hao Zi, cả đám người trước đây hay bắt nạt cậu, hôm nay gặp mặt cũng khách khí không để đầu cho hết, chỉ sợ đắc tội tổng quản thân tín của Xin Yi cách cách thì phiền. Mới 1 buổi sáng, Xiao Zhu Zi và Xiao Hao Zi thu hoạch được không ít, đặc biệt là Xiao Zhu Zi, ra dáng Di Uyển đại tổng quản, không ngớt làm bộ, đến Wu Fu Qi cũng chẳng coi ra gì.

Trong lòng Wu Fu Qi ám ức phải biết, từ lúc dẫn 1 nhóm tiểu thái giám đặt chân vào Di Uyển đến giờ, đã lĩnh giáo không biết bao nhiêu ngạo khí từ Xiao Zhu Zi. Xiao Zhu Zi nhìn thấy Wu tổng quản cũng không da qian, chỉ chấp tay coi như chào hỏi, còn nói có thể làm chủ mọi chuyện, là đại tổng quản ở đây, bảo ông đứng đợi ở ngoài! Wu Fu Qi nghĩ Xiao Zhu Zi bây giờ là người của Xin Yi cách cách, có ám ức mấy thì cũng đành nhin chứ biết sao.

Chân xỏ hài hoa nên lúc bước vào phòng Xin Yi bị vấp vào ngạch cửa, Mei Xiang vội đưa tay đỡ: “Cách cách cẩn thận.”

“Cầm hận” nhìn “thủ phạm”, Xin Yi nói: “Kêu người đến đỡ đi kéo sớm muộn gì ta cũng mất mạng vì nó. À, còn đôi hài này nữa, đi lại thật bất tiện, có giày gì khác không?”>

“Có có có, nô tì đi lấy ngay.” Qiu Ju vội chạy vào phòng trong tìm.

Không bao lâu giày được mang đến, Xin Yi thay giày, bước thử vài bước: “Ai ya, thoải mái hơn nhiều, thật phục mấy người các người, xỏ đôi hài đó sao vẫn bước vững được thế?! Sau này nếu không bắt buộc, ta quyết không đi.”

“Cách cách, kỳ thực đi nhiều thì cũng quen cả!” Mei Xiang nói.

“No, no, no!” Xin Yi vội đến nỗi ngoại ngữ cũng phun ra, nói xong mới biết lỡ miệng, lập tức đổi lại: “Không đi, chết cũng không đi!” Xin Yi đã nói không, ai còn dám ép Xin Yi đi?! Sự việc này cũng dừng lại ở đây.

Qiu Ju rót trà dâng lên, Xin Yi vừa uống 1 hớp chợt nhớ ra điều gì: “À, phải rồi, có chuyện này ta muốn trưng cầu ý kiến các người, gọi 4 người

bọn họ vào cả đây.”

Qiu Ju đi gọi bọn Xiao Zhu Zi vào, vừa bước qua cửa, Xiao Zhu Zi bèn hỏi: “Cách cách gọi chúng nô tài có việc gì ạ?”

“Không có gì, chỉ là muốn đổi tên các người.”

Mei Xiang nói: “Cách cách là chủ nhân, chúng nô tì là người hầu của cách cách, đừng nói đổi tên, đến sinh mệnh của chúng nô tì cũng là của cách cách.”

“Ta không cần mạng sống của c người, ta chỉ muốn đổi tên thôi, tên các người thường quá.” Xin Yi nhăn mặt nhìn bọn họ nói.

“Mọi chuyện đều nghe cách cách!”

“Tốt, ta đã sớm nghĩ ra rồi!” Xin Yi cười, “Mei Xiang đổi thành Xiao Mei Zi, Qiu Ju thành Xiao Ju Zi!”

“Cách cách, còn bọn nô tài?” Xiao Zhu Zi hỏi.

“Người thì không cần, là hần!” Xin Yi chỉ vào Xiao Hao Zi, “Sao ta nghe cứ thấy giống như ‘chuột’ ấy, đổi thành Xiao Lan Zi, tên 4 người các người vừa hay đồng âm với mai, lan, trúc, cúc*, thế mới đặc biệt chứ.” Xin Yi đặc ý bê tách trà lên uống thêm 1 hớp, hỏi: “Bên ngoài là những ai thế?”

Xiao Zhu Zi liền đáp: “Hồi bẩm cách cách, đều là người hầu được phái đến cho cách cách, chủ yếu là làm việc vặt và giặt đồ.”

“Còn có người muốn xin vào làm trong bếp.” Xiao Lan Zi tiếp lời, “Nhà bếp đặc biệt thiết kế vì cách cách, cách cách muốn ăn gì bất cứ lúc nào cũng có thể sai bọn họ làm!”

“Người từ Ngự thiện phòng đến, chắc ít nhiều cũng biết nấu vài món!” Xin Yi vô cùng hứng thú với chuyện ăn uống.

“Nô tài không biết, ở đó nô tài chỉ rửa bát, nhặt rau...Đầu bếp không cho phép bọn nô tài bước chân vào bếp vì sợ bọn nô tài học mất tài nghệ.” Xiao Lan Zi thật thà hơn Xiao Zhu Zi nhiều.

“Ồ! Về sau những việc kiểu này các người cứ tự quyết định, không cần nói với ta.” Xin Yi chẳng hơi đâu quan tâm làm gì cho mệt.

Xiao Zhu Zi thấy Xin Yi không có ý kiến gì, vừa vui mừng vừa đặc ý, Er Hu hừ mũi xem thường: “Quả là thành Zhu đại tổng quản thật rồi.”

Xin Yi liếc Xiao Zhu Zi 1 cái, chỉ cười cười không nói, coi như ngầm thừa nhận, điều này càng khiến Xiao Zhu Zi đặc ý đẩy. Thấy không còn việc gì khác, Xiao Zhu Zi mới nói với Xin Yi: “Nội vụ phủ tổng quản Wu công công đã đợi ở ngoài lâu rồi, cách cách có muốn gặp ông ta không ạ?”

“Kêu ông ta vào đây.”

1 lúc sau, Wu Fu Qi bước vào, thấy Xin Yi lập tức quỳ xuống: “Nô tài Wu Fu Qi thỉnh an cách cách.”

Xin Yi vừa uống 1 ngụm trà, chưa kịp nuốt đã phun thẳng ra ngoài, chỉ Wu tổng quản bò lăn ra cười: “Người tên gì cơ.....”

Wu Fu Qi không hiểu Xin Yi cười gì, hỏi lại: “Cách cách, không biết tên của nô tài có chỗ nào không ổn ạ?”

Xin Yi vừa cười vừa nói: “Người đứng dậy đi. Sao cha mẹ người lại đặt cho người cái tên này?”

“Cách cách, nô tài vẫn không hiểu.” Wu Fu Qi đứng dậy hỏi.

Xin Yi quay sang bảo bọn Xiao Zhu Zi: “Các người đọc tên Wu công công xem.”

Nghe Xin Yi nói thế, bọn họ liền đọc nhầm lại, gần như ngay tức khắc, Xiao Ju Zi bụm miệng cười, tiếp đó những người còn lại cũng cười thầm không ngớt, mỗi mình Da Hu gãi đầu gãi tai, hỏi Er Hu: “Là ý gì?”

Er Hu nhìn đại ca, chỉ cười không đáp.

“Tên ngốc!” Ngoài thờ dài còn biết làm gì hơn, Xin Yi thấy Da Hu vẫn chưa hiểu ra, bèn hỏi: “Da Hu, tên của Wu công công là gì?”

“Là Wu Fu Qi!” Da Hu trả lời.

“Đọc lại lần nữa.”

“Wu Fu Qi!” Da Hu nhắc lại.

“Đọc tiếp, đọc thêm vài lần nữa.” Xin Yi cảm thấy Da Hu quả thực dễ thương hết sức.

“Wu Fu Qi.....” Da Hu lập đi lập lại, cuối cùng, anh ta chợt hiểu ra: “À, vô phúc!***”

Lần này không ai còn nhịn nổi nữa, Xiao Mei Zi tay chống bàn, Xiao Ju Zi bám lấy vai cô này, cùng cười phá lên; thụp xuống, cười đến mức không thẳng người lên nổi; Xiao Zhu Zi và Er Hu lôi kéo nhau, cười lăn cười bò; Da Hu vừa chỉ Wu Fu Qi vừa ngoác miệng ra cười; Wu Fu Qi thảm nhất, đã ngượng chín người còn phải đứng bên vờ cười theo.

Xin Yi đợi bọn họ cười đã rồi mới an ủi “người bị hại”: “Wu công công, đùa chút ấy mà, đừng để bụng.”

Wu Fu Qi vội nói: “Cách cách đùa với nô tài là phúc của nô tài, nô tài cầu còn không được ấy chứ. Nô tài vốn là kẻ vô phúc, nếu cách cách chịu để mắt đến là nô tài có phúc liền.”

“Wu công công thật biết ăn nói.” Xin Yi nhìn ra ngay Wu Fu Qi là người rất biết cách nịnh nọt.

“Bọn tiểu nhân làm nô tài trong chốn cung cấm này, việc gì không biết không sao, quan trọng nhất: 1 là biết ăn nói, 2 là khẩu đầu thật nhiều, như thế mới khiến chủ nhân vui, chủ nhân mà vui thì nô tài mới có thể sống yên ổn.” Thực ra những điều Wu Fu Qi nói đều là sự thật cả, trong cung, không học được 2 việc này làm sao có thể qua ngày!

“Ta không phải chủ nhân của ngươi, ngươi không cần khẩu đầu, mua vui cho ta.”

“Cách cách đương nhiên là chủ nhân của nô tài, trước mặt Vạn Tuế Gia, còn ai sánh được với cách cách, 1 câu của cách cách bằng chục câu, trăm câu của người khác ấy chứ.”

“Được rồi, được rồi, nịnh nọt ít thôi, nói chuyện chính đi!” Xin Yi thừa biết họ Wu này chỉ bợ đỡ mình>“Vâng, hoàng thượng sai nô tài giúp cách cách chuẩn bị 1 số vật dụng hàng ngày, nô tài đã đích thân lựa chọn vài món, không biết liệu có hợp ý cách cách không?”

“Đem đến ta xem.” Xin Yi đứng đưa 2 chân, nói.

Wu Fu Qi bước đến bên cửa, nói vọng ra: “Đem vào đây.” Liền đó, 5, 6 tiểu thái giám 2 tay bê đủ loại vật phẩm, nối đuôi nhau bước vào.

“Mời cách cách xem qua. Đây là sơn phấn thượng hảo hạng; số trâm cài và đồ trang sức này, người xem, tinh xảo biết mấy, vô cùng hợp với cách cách; số vải vóc này là hàng dệt Giang Nam đặc biệt tiến cống cách cách, nếu cách cách không thích những hoa văn này, nô tài thác tùng cách cách đến phủ Nội vụ chọn; còn có cả văn phòng tứ bảo, cũng là cống phẩm từ khắp nơi chuyển về, bút lông Hồ Châu, nghiên mực Đoan Khê.....” Wu Fu Qi lần lượt giới thiệu.

Tam tử muội

Đang nói hào hứng ngoài cửa chợt vọng lại tiếng gọi: “Có ai trong nhà không?”

“Như là Li công công!” Xin Yi nói.

Xiao Zhu Zi lập tức chạy ra đón.

Theo sau Li De Quan còn có 2 tiểu thái giám, vừa bước vào cửa ông này liền hướng về phía Xin Yi hành lễ: “Nô tài yết kiến cách cách!”

“Li công công khách sáo rồi, có chuyện gì vậy?” Xin Yi hỏi.

“Hoàng thượng sai nô tài đến đưa cách cách ít tiền tiêu vật.” Li De Quan nói rồi ra hiệu tiểu thái giám đi cùng đặt 2 chiếc rương nhỏ lên bàn.

Xiao Zhu Zi và Xiao Lan Zi vội đến mở nắp rương: 1 rương vàng và 1 rương bạc nguyên bảo được xếp ngay ngắn, đều tằm tấp.

Li De Quan lại đưa ra 1 chiếc lệnh bài: “Cách cách, đây là lệnh bài hoàng thượng hứa với cách cách.”

“Có thứ này là có thể tùy ý ra vào hoàng cung phải không?” Xin Yi có vẻ khoái lệnh bài hơn tiền nhiều.

“Đúng vậy! Cầm lệnh bài có thể tùy ý ra vào, nhưng đến tối sau khi khóa cửa cung thì không được.” Li De Quan nói.

“Không bao lâu đến lệnh bài ta cũng chẳng cần, nhẩn mặt rồi mà, haha.....” Xin Yi vừa nhận lệnh bài vừa nghĩ thầm trong bụng, liếc thấy đám thái giám đang dán mắt vào số vàng bạc đựng trong rương, chợt nảy ra ý...nhặt 1 đỉnh nguyên bảo bằng vàng lên ước lượng nặng nhẹ rồi dúi vào tay Li De Quan: “Li công công vất vả rồi! Sau này còn nhờ công công nhiều!”

Li De Quan cũng chẳng khách khí, mỉm cười nhận lấy: “Tạ ơn cách cách!”

>Xin Yi không quên Wu Fu Qi, cũng dúi cho ông này 1 đỉnh vàng: “Wu công công, đừng chê ít nhé!”

“Aiya, cách cách nói gì lạ vậy, nô tài nào dám chê ít!” Họ Wu cười tí, “Cách cách, sau này có việc gì cứ phái người đến tìm nô tài, nô tài nhất định làm đâu ra đấy.”

“Là công công nói đấy nhé, tương lai còn nhờ vả công công nhiều!” Xin Yi thừa biết có tiền có thể sai khiến cả ma quỷ.

Đám tiểu thái giám cùng đi tuy không được vàng nhưng Xin Yi cũng thưởng cho mỗi người 1 đỉnh bạc, khiến bọn họ cười sượng đến mức quên cả khép miệng lại.

Vừa ra khỏi Di Uyển, bọn họ đã bắt đầu bàn tán sôi nổi.

Thái giám có chức có quyền như Wu Fu Qi thường ngày được dúi không ít hồng bao, hưởng hồ hấn quản lý Nội vụ phủ, không tiền tán thì cũng tiền tạ qua tay, nhưng lúc này đây Wu công công vẫn không nén nổi cảm thán: “Li công công, vị cách cách từ trên trời rơi xuống này quả khác người, đã thưởng là thưởng hẳn 1 đỉnh vàng.”

“Ta theo hầu Vạn Tuế Gia mấy chục năm rồi, chưa từng thấy ai được sung ái như Xin Yi cách cách. Từ hôm qua đến giờ, trong đầu Vạn Tuế Gia chỉ có mình cách cách, cả buổi tối cứ nhắc đi nhắc lại: Nào là ở có quen không? Có nhớ nhà không? Nào là nô tài có chịu nghe lời không? Chẳng thế mà buổi chiều sáng nay liền phong tước hiệu cách cách. Xem ra về sau bọn ta còn phải chạy đến đây nhiều!” Li De Quan từ tốn nói.

>“Phải đấy, phải đấy, ai cũng nhìn ra Vạn Tuế Gia rất yêu thích Xin Yi cách cách! Vị chủ nhân này quả là hơn hẳn các cách cách khác, theo tiêu nhân, đến Vạn cách cách cũng không được yêu chiều như thế.”

Li De Quan vội ngăn: “Những lời này người nói với ta còn được, tuyệt đối không được truyền đến tai người khác. Dù Vạn cách cách không để bụng thì người bên cạnh cách cách chưa chắc đã bỏ qua.”

“Vâng, vâng, ở trong cung lâu rồi việc gì cũng nhìn thấu suốt cả, ngài cứ yên tâm, câu này 2 người chúng ta nói rồi coi như gió thổi qua tai.”

Đám tiểu thái giám tay cầm bạc đi phía sau 2 người cũng đang tranh nhau nói: “Xin Yi cách cách thật hào phóng! Tôi vào cung lâu vậy, lần đầu được thưởng nhiều thế này! Phải đấy, không giống chủ nhân khác, đừng nói thưởng nhiều thế này, có người đến chút bạc vụn cũng chẳng được ấy chứ.....Bọn họ sao bì được với Xin Yi cách cách, tuy đều là chủ nhân thật nhưng khác nhau 1 trời 1 vực kia!”

Ai! Đây chính là hoàng cung, ai có tiền, ai có quyền, ai đắc sủng, người đó được hâm mộ!

Wu Fu Qi nghe tiểu thái giám thảo luận, quay đầu lại giáo huấn: “Coi các người mừng đến thế kia à, hầu hạ cho tốt vị chủ nhân này, các người đều có phần. Cả mấy vị trong phòng của cách cách nữa, tuyệt đối không được đắc tội, bọn họ bây giờ cũng là bồ tát, phải thờ hết!”

Li De Quan cười nói với Wu Fu Qi: “Người tưởng bọn chúng đều là đồ ngốc không biết nhìn chắt? Vào trong chốn cung cấm này, dù có ngốc cũng phải thông minh ra, nếu không sao sống được chứ!”

Tạm để Xin Yi qua 1 bên, chúng ta cũng đừng quên chàng Na Lan “đẹp trai”----Hôm nay, Na Lan De Yu không có phiên trực, sáng sớm thức dậy, luyện công xong, chàng đang định ra ngoài đi dạo 1 vòng thì đụng ngay phụ thân Na Lan Hong về nhà sau buổi chiều sáng.

Na Lan Hong vừa thấy mặt con trai liền nói: “Yu Er biết không, buổi chiều sáng nay, hoàng thượng đã tấn phong cô gái hôm qua làm cách cách.”

“Sao, hoàng thượng già nên lẫn rồi chắc?” Na Lan De Yu buột miệng thốt lên.

Na Lan Hong mắng ngay: “Ai, Yu Er, sao lại nói những lời đại nghịch bất đạo đó chứ!”

Na Lan De Yu theo phụ thân vào phòng, ngồi xuống nói tiếp: “Không phải con đại nghịch bất đạo, cô gái đó nhân phẩm không có, dung mạo cũng không, lời nói cử chỉ thô tục vô lễ, nếu hoàng thượng không già lắm cảm thì

sao lại phong cô ta làm cách cách?! Cứ nhìn Wan cách cách mà xem, khác nhau 1 trời 1 vực.”

Na Lan Hong trêu: “E trong mắt con, ngoài Wan cách cách ra, chắc chẳng còn ai khác?”

Na Lan De Yu liếc nhìn phụ thân, vặn lại: “A mã nói vậy là ý gì?”

“Con trai, con nói thật với a mã, có phải con thích Wan cách cách không?”

Na Lan De Yu đáp ngay không cần nghĩ ngợi: “Không hề!”>“Có gì phải giấu a mã chứ? Tuy nói quân thân cách biệt nhưng nếu con thật sự thích Wan cách cách, a mã bất luận thế nào cũng nghĩ cách giúp con đạt thành ước nguyện.”

“Làm sao đạt thành ước nguyện? A mã định đi cầu tứ gia hay bát gia? A mã, ai mà chẳng yêu cái đẹp, con thừa nhận, đúng là con rất ngưỡng mộ Wan cách cách: xinh đẹp, dịu dàng lại có tài...nhưng cũng chỉ ở mức độ ngưỡng mộ mà thôi, không có ý gì khác, con hoàn toàn không tơ tưởng gì đến cô ấy.” Đây chính là chỗ thông minh của Na Lan shuai ge*----thịt thiên nga không phải ai cũng ăn được.

“Nhưng ta nghe trong cung đồn, hình như Wan cách cách rất có cảm tình với con.” Na Lan Hong vẫn không bỏ qua.

Na Lan De Yu điềm tĩnh trả lời: “Đó là việc của cô ấy, liên quan gì đến con.”

Con trai không chịu thừa nhận thì làm phụ thân cũng đành bất lực: “Tốt thôi.....Wan cách cách không liên quan gì đến con, thế thì ta hỏi chuyện khác liên quan đến con vậy----Rốt cuộc là con định cưới 1 cô gái thế nào hả?”

Từ lúc Na Lan Hong nhắc đến Wan cách cách, Na Lan De Yu biết ngay là thế nào phụ thân cũng sẽ hỏi đến hôn sự của mình, quả không sai, bèn nói: “A mã, sao người cứ nhắc đến chuyện này vậy?”

“Con còn chưa lấy vợ về thì ngày nào ta cũng nhắc!” Na Lan Hong không tài nào hiểu nổi, “Kính thành bao nhiêu cô gái, không cô nào lọt được vào mắt con chắc?”

Na Lan De Yu lặng lẽ bịt tai lại, Na Lan Hong thấy “nghịch tử” tâm trí để tận đâu đâu bèn không vui ra mặt: “Yu Er, ta đang nói với con, con có nghe không thế?”

Na Lan De Yu làm bộ bất lực: “A mã, con nghe rồi, nhưng người ta thường nói: duyên số chưa đến cũng đừng miễn cưỡng. Duyên phận còn chưa tới mà, chừng nào nên đến thì chừng đó sẽ đến thôi.”

“Con có kiên nhẫn đợi duyên phận, còn ta thì không. Ngày mai ta sẽ tìm người đi làm mồi...không...bây giờ đi ngay.” Na Lan Hong nói rồi đứng dậy bước về phía cửa.

“A mã, a mã.....”

Na Lan Hong nghe thấy nhưng bỏ ngoài tai, không thèm quay đầu lại lấy 1 cái, đi thẳng ra cửa.

Na Lan De Yu ngồi đàn ra 1 hồi mới giật mình nhận ra: “Ngu mới đợi ở đây! Muốn kiếm người làm mồi? Còn lâu mới có cửa! Chuồn ngay!” Nói xong liền vù khỏi nhà.

Thực ra Na Lan Hong cũng chỉ nói vậy thôi, ông chẳng còn mặt mũi nào đi tìm bà mai nữa. Từ sau khi Na Lan De Yu thành niên, ông đã bắt đầu bận tâm lo nghĩ đến hôn sự của con trai, bà mai bà mối khắp kinh thành đều từng tìm đến Na Lan phủ, nhưng kết quả không bị Na Lan De Yu đuổi đi thì mai mối cũng tức chết bỏ đi. Mối bận tâm này kéo dài mười mấy năm nay! Nhìn đám thanh niên cùng tuổi con mình con ẵm con bế sinh ra cả đàn rồi, còn bản thân, đến con dâu cũng chưa biết đang ở phương trời nào.

Na Lan Hong dạo 1 vòng phố xá, tình cờ vòng đến trước cửa nhà ông bạn thân Binh bộ Thị lang Xue Yan. Xue Yan là người Hán, đáng lý ra, khó có thể “cặp kè” được với Na Lan Hong là người Mãn, ít nhất cũng không thể thân thiết đến như vậy, nhưng 2 người lại đặc biệt hợp ý nhau nên cũng chẳng để tâm anh người Mãn-tôi người Hán

Na Lan Hong chẳng cần đợi gia nhân thông báo liền đi thẳng vào bên trong, quen đường thuộc lối đi đến đại sảnh, vừa lớn tiếng gọi tên chữ của Xue Yan vừa bước qua cửa: “Wen He!” Bên trong đại sảnh nào có bóng Xue Yan, chỉ thấy 3 thiếu nữ lạ mặt đang ngồi trò chuyện, Na Lan Hong ngượng đến mức không biết nên vào hay nên ra nữa.

3 cô gái vốn đang chuyện trò sôi nổi, thấy Na Lan Hong bước vào cũng chẳng tỏ vẻ hoảng hốt. 1 cô trông có vẻ ít tuổi nhất đứng dậy hỏi: “Xin hỏi ngài là ai, đến tìm cữu cữu** có chuyện gì?”

“Cữu cữu! Lẽ nào cháu chính là Qiu Yan?” Na Lan Hong nghe cách xưng hô liền biết ngay thiếu nữ này là ai. Trước đây Xue Yan từng kể mình còn có 1 cô cháu gái tên Qiu Yan, đang học võ xa nhà.

Qiu Yan mỉm cười: “Cháu cũng biết rồi, bác nhất định là Na Lan bá bá!”

“Quả là 1 cô bé thông minh!” Na Lan Hong thầm khen, không khỏi đưa mắt quan sát kỹ hơn: Qiu Yan tầm 16, 17 tuổi, khuôn mặt tròn trịa, nhỏ nhắn tuy vẫn còn nét ngây thơ nhưng đôi mắt ánh lên vẻ tinh anh, nhìn là biết nha đầu chẳng dễ bắt nạt.

Đang quan sát chột sau lưng vọng lại tiếng chân bước, Na Lan Hong mới nghe đã biết Xue Yan đến, vội quay người chào hỏi ông bạn thân: “Wen He, tôi không mời tự đến!”

“Quen rồi!” Xue Yan vỗ vai Na Lan Hong, “Để tôi giới thiệu với huynh!”

Thấy Xue Yan cô gái còn lại cũng đứng dậy.

Trước khi Xue Yan kịp giới thiệu Na Lan Hong đã chỉ vào Qiu Yan nói: “Tôi biết tiểu thư Qiu Yan rồi!”

“Haha, cũng tốt! Vậy để tôi giới thiệu với huynh 2 người kia.” Xue Yan mời Na Lan Hong ngồi. 2 người ngồi xuống, 3 cô gái bèn đứng ở bên cạnh, Xue Yan ra hiệu bọn họ mới dám ngồi xuống.

Xue Yan tiếp tục đề tài ban nãy, chỉ 2 cô gái còn lại nói: “Đây là 2 sư tỷ của Qiu Yan.”

“Đây là đại sư tỷ Chu Qin!” Qiu Yan chỉ vào thiếu nữ ngồi bên tay trái. Na Lan Hong quan sát 1 hồi: cô gái này mặt mày thanh tú, dáng vẻ điềm tĩnh chín chắn, tuổi tác vào khoảng hai mấy đồ lại. Na Lan Hong gật đầu khen thầm trong bụng: “Quả có phong thái đại sư tỷ!”

Lại nhìn sang thiếu nữ bên tay phải Qiu Yan, thuộc dạng dễ thương, trông có vẻ sắp xỉ tuổi Qiu Yan, nghe giới thiệu mới biết cô này tên Hong Yao, là nhị sư tỷ.

Nhìn 3 cô gái, Na Lan Hong bắt đầu suy tính, bất kỳ ai trong số họ làm con dâu mình đều hay, vừa xinh đẹp lại biết võ công, nhìn thế nào cũng đều sánh được với Yu Er, không tin tiểu tử thối còn có gì để bới lông tìm vết, chọn ngược chọn xuôi.

Xem ra Na Lan Hong cũng giỏi toan tính đấy chứ! Bụng nghĩ miệng bèn nói ngay với Xue Yan: “Wen He, tôi muốn nhờ huynh 1 việc!”

Xue Yan ngậy người hỏi: “Na Lan huynh gặp phải khó khăn gì
“Khó khăn của tôi huynh còn không biết sao?!” Na Lan Hong có vẻ không được tự nhiên, “Còn gì ngoài chuyện Yu Er nữa chứ!”

“À! Tôi hiểu rồi!” Xue Yan nhìn sang 3 cô gái, cười nói: “Qiu Yan, Chu Qin, Hong Yao, các cháu học võ lâu thế rồi có muốn tìm người thử tài nghệ không?”

“Đương nhiên là có!” Qiu Yan vốn háo thắng, đáp ngay.

Xue Yan chỉ Na Lan Hong: “Công tử nhà Na Lan bá bá chính là Đại nội đệ nhất cao thủ Na Lan De Yu. Sao, có hứng thú?”

“Ồ?! Sớm nghe đồn Na Lan De Yu võ công cao cường, hôm nay có cơ hội tốt thế này, 3 muội tử bọn cháu quả có ý muốn thọ giáo.” Lòng hiếu thắng trong Chu Qin cũng bị khơi dậy. Điều này cũng khó trách, bệnh chung của người luyện võ mà lại.

“Chỉ bằng bây giờ mọi người cùng đến Na Lan phủ, Yu Er vừa hay ở nhà, đám thanh niên các cháu có thể so tài với nhau.”

“Hay quá, hay quá!” Qiu Yan lập tức đứng dậy, thiếu điều muốn chạy đến Na Lan phủ ngay.

Hong Yao khẽ kéo áo sư muội: “Sao muội vẫn không sửa được cái tính hấp ta hấp tấp?! Để Na Lan bá bá ngồi chơi thêm lúc nữa đã nào!”

Thấy Qiu Yan nôn nóng, Xue Yan và Na Lan Hong cùng phá lên cười, 2 người đưa mắt nhìn nhau, mỉm cười hội ý. Bọn họ trò chuyện thêm 1 hồi nữa mới cùng nhau đến Na Lan phủ.

Đến nơi không thấy bóng dáng Na Lan De Yu, gọi gia nhân lên hỏi cũng không ai biết công tử đi đâu, mọi người đành ngồi đợi ở đại sảnh, khắc có người chuẩn bị trà nước điểm tâm.

Đợi mãi đến lúc mặt trời sắp lặn mới thấy Na Lan De Yu mò về, vừa bước vào cửa đã được gia nô báo cho biết có khách chờ ở đại sảnh, là 3 thiếu nữ, lão gia dặn về nhà phải đến đó ngay.

Na Lan De Yu mới nghe đã thấy phiền, nhưng không dám trái lời phụ thân, đành miễn cưỡng đi gặp, tới đâu thì tới. Đặt chân vào đại sảnh liền thấy phụ thân đang trò chuyện với Xue Yan, ngoài ra còn có 3 thiếu nữ ngồi ngay ngắn ở đó, Na Lan De Yu lăm bằm trong bụng: “Không phải chứ, a mã đi tìm chừng này người về thật!” Nhìn lướt qua 3 người, lập tức biết ngay võ công đều thuộc dạng khá, “Ồ, giờ tìm cả người biết võ công cơ đây, phục a mã thật!”

Nghĩ là nghĩ vậy, lễ nghi vẫn không thể thiếu, Na Lan shuai ge bèn bước lên trước hành lễ: “A mã! Xue đại nhân!”

Na Lan Hong thấy con trai về vội nói: “Yu Er, mau đến làm quen với 3 tiểu thư!”

Na Lan De Yu ngao ngán nhìn phụ thân, miễn cưỡng ra mặt, nhưng vẫn lịch sự hướng về phía 3 cô gái chấp tay: “Na Lan De Yu xin chào 3 tiểu thư!”

Tỉ võ chiêu thân>

Ba tỉ muội thấy Na Lan De Yu hướng về phía mình thì lễ, đương nhiên không thể không đáp lại, từ lúc Na Lan De Yu bước qua cửa, ánh mắt họ đã không rời anh lấy 1 phút. Quanh năm ở sư môn học võ, ít có cơ hội gặp được người khác giới, có chăng cũng đều là lớp trưởng bồi về mặt lúc nào cũng nghiêm nghị cứng nhắc, tuy cũng có sư huynh đệ đồng môn xun xoe sẵn đón thật đầy nhưng hầu hết bọn họ nếu không phải hạng thô lậu, vô biên, thiếu lãng mạn đến đáng thương thì cũng là con nít ranh mặt búng ra sữa, tính tình ấu trĩ; khôi ngô và nam tính như Na Lan De Yu đây căn bản không có; nên trong lòng 3 cô gái đều ngẫm ái mộ, tuy vậy cả 3 đều là phận nữ, dù yêu mến tới đâu cũng không thể biểu lộ, chỉ dám ngẫm đưa đẩy qua ánh mắt.

Liền đó 3 người đồng loạt đứng lên, hướng về Na Lan shuai ge oanh vàng thổ thê: “Na Lan công tử!”

“Na Lan hiền đệ, để ta giới thiệu với cháu...” Xue Yan vừa nói vừa chỉ vào từng người, “Đây là cô cháu ngoại nhỏ nhất của ta tên Qiu Yan, bên cạnh là nhị vị sư tỷ Chu Qin và Hong Yao, cả 3 đều luyện võ, công phu không tồi đâu!”

Na Lan De Yu chỉ khẽ gật đầu lấy lệ, không nói không rằng. Thái độ này của Na Lan khiến 3 cô gái rất không vui, đặc biệt là Qiu Yan. Vốn có cữu cữu làm quan trong triều nên Qiu Yan được đồng môn cưng chiều hết mực, thêm vào đó dung mạo cũng xinh đẹp hơn 2 sư tỷ nên thường được thể sai phái sư huynh đệ làm này làm kia, mà đám sư huynh sư đệ đó cũng nhất nhất nghe theo. Đúng là “nhất tiểu khuynh thành”! Vốn nghĩ Na Lan De Yu sẽ như người khác, tuy không đến mức công khai sẵn đón cô trước mặt mọi người thì ít nhất cũng để ý đến cô, ngờ đâu từ đầu đến cuối Na Lan chẳng thèm liếc mắt nhìn cô tới 1 lần, thử hỏi sao không khiến Qiu Yan phát cáu chứ!

Na Lan Hong thấy chàng lạnh nhạt vậy liền quay sang nói đỡ cho chàng cũng là mở đường để “đám trẻ” giao lưu với nhau: “Yu Er, sao không nói gì thế?! Con là chủ, họ là khách, con nên tròn vai trò chủ nhà, tỏ lòng mến

khách, trò chuyện với họ mới phải. Các con đều là người luyện võ, phải có tiếng nói chung chứ!”

“Bọn họ và con không phải đồng môn, lấy đâu ra tiếng nói chung.” Na Lan De Yu trả lời 1 cách lạnh nhạt.

“Hiền đệ à! Cháu dù sao cũng đã lớn rồi, a mã cháu lúc nào cũng bận tâm lo nghĩ về chuyện hôn nhân đại sự của cháu, cháu nên thấu hiểu và cảm thông cho tấm lòng của a mã mới phải. Sư tỷ muội họ tuy không phải quốc sắc thiên hương nhưng cũng đâu có thua kém ai, lẽ nào đều không lọt được vào mắt cháu?” Xue Yan thừa biết Na Lan De Yu ngán tận cổ vì bị “khủng bố” bởi những cuộc mai mối diễn ra chẳng khác gì cơm bữa này nên mỗi lần gặp phải nữ, 10 lần như 1, đều trung bột dạng lãnh đạm khó gần này ra nên đành phải nói thẳng.

Xue Yan đã nói rõ như vậy rồi thì Na Lan De Yu cũng chẳng vòng vo: “Các vị tiểu thư, có lẽ Xue đại nhân vì quá ưu ái nên đã không tiếc lời khen ngợi tại hạ trước mặt các vị. Kỳ thực tại hạ chẳng được giỏi giang, xuất chúng như lời họ nói, hoa quyền tú cước chỉ hay ở cái mã ngoài mà thôi. Chức tước vốn chẳng cao, tính tình thì chẳng cần nói các vị cũng đã biết, lại không biết xu nịnh hay lấy lòng thượng cấp, nghĩ gì nói vậy ít khi nín nhịn suy xét hậu quả. Các tiểu thư đều xuất thân danh môn, chắc hẳn cũng không bằng lòng gả cho 1 gã vừa thô lỗ vừa không có tiền đồ, tại hạ càng không dám làm lỡ hạnh phúc cả đời của các vị, mong các vị chọn người khác thì hơn!” Nói xong đứng dậy cúi mình thi lễ với Na Lan Hong và Xue Yan, “Thứ lỗi Yu Er không thể tiếp chuyện cùng a mã và bá bá!”, rồi cứ thế quay người đi về phía cửa.

Nghe những lời đó, Qiu Yan tức giận đứng phắt dậy, mắng: “Na Lan De Yu, ngươi quá tự cao tự đại rồi đấy, đừng ý mình võ công cao cường không coi người khác ra gì.”

Na Lan De Yu quay đầu lại, liếc mắt nhìn Qiu Yan tuyệt nhiên không chút khách khí: “Đúng là tôi không coi mấy người ra gì đấy.”

Na Lan Hong lúc này không thể im lặng được nữa, đập bàn đánh “rầm” 1 cái để gia uy: “Yu Er, nói chuyện kiểu gì thế!”

“Na Lan De Yu, ngươi có dám đấu với tỷ muội bọn ta không?” Qiu Yan thách thức.

Na Lan De Yu vẫn giữ thái độ lạnh lùng dửng dưng: “Không hứng!”

Qiu Yan không ngờ Na Lan De Yu từ chối tỉ võ cùng mình bèn nói khích: “Người sợ thua chứ gì?”

Na Lan De Yu làm gì không biết trong lòng tiểu nha đầu nghĩ gì, nhưng quả tình không muốn tham gia vào trò chơi ấu trĩ này: “Khỏi cần khích! Người luyện võ trước nhất phải biết giữ “tâm” tĩnh lặng. Xét khí thế, nhắm câu nói ban nãy cô đã thua trước rồi.”

“Dài dòng, cuối cùng thì người vẫn chỉ là con rùa rụt cổ.” Qiu Yan quyết không chịu bỏ qua.

Nếu không phải nể Xue Yan là bạn thân của a mã thì Na Lan De Yu sớm đã phát tay đi thẳng, hơi đâu đứng đây đôi co với cô ta, nhưng gặp phải cô gái hung hăng như vậy, nếu không gật đầu đồng ý cũng chẳng được yên thân: “Nếu tiểu thư khăng khăng đòi đấu thì tại hạ đành bỏ chút thời gian “đấu” với tiểu thư vậy.”

Chu Qin cũng đã nén nhịn khá lâu rồi, nhưng cô là đại sư tỷ, không thể bắt chước tính khí tùy tiện của Qiu Yan, mãi đến lúc Na Lan De Yu nhận lời thách đấu, cô mới lên tiếng: “Na Lan công tử, nếu công tử thua thì tính sao?”>Xue Yan nhận thấy cơ hội “nắm thóp” Na Lan De Yu liền xen vào, không để cho chàng kịp mở miệng: “Hiền điệt, nếu cháu thua thì cưới cả 3 người bọn họ.”

Na Lan Hong tiếp luôn: “Ý này hay đấy!”

3 cô gái lập tức đỏ mặt e thẹn.

Na Lan De Yu không nhịn được cau mày, ánh mắt trách móc hướng về phía phụ thân, nhưng trước mặt người ngoài cũng không tiện nói gì.

Na Lan Hong thấy Na Lan De Yu không đáp còn tưởng quý tử ngâm thừa nhận, vui sướng không để đâu cho hết, thiếu nước cười ngoác đến mang tai, hí hửng chủ trì đại cuộc: “Cứ quyết định vậy đi! Nơi này hơi chật, chúng ta ra ngoài vườn đi.” Chưa dứt lời đã thấy ông nhanh nhẩu lạ thường, chưa chi đã sắp ra khỏi cửa, những người khác cũng nhanh chóng đứng dậy theo gót Na Lan Hong.

Na Lan De Yu theo sau bọn họ, không quên nói nhỏ một câu : "Đừng tưởng dễ!"

Mọi người ra ngoài sân đứng chờ một lúc mới thấy Na Lan De Yu chậm rãi bước đến, ba tỷ muội đưa mắt nhìn nhau, trong lòng vô cùng ám ức.

Na Lan De Yu đến nơi cũng không thêm thủ thế gì sát, chỉ hướng về ba cô gái đưa tay ra hiệu: “Mời!”

Thái độ này quả động chạm không nhỏ đến ba tỷ muội, không để Na Lan De Yu kịp rút tay về, cả ba lập tức xuất chiêu, hợp tác rất ăn ý: đẩy, đánh, chẻ, quét...hết sức dồn dập và đồng nhất. Na Lan De Yu không hề biến sắc, điềm tĩnh dùng bộ pháp lướt qua lại ữa các khe hở của ba người như một

con thoi, tiếp đòn trả đòn trăm phần chuẩn xác. Ba cô gái thấy đánh hoài không nắm được phần thắng bèn vây Na Lan De Yu vào giữa, cùng lúc xuất chiêu tấn công, Na Lan De Yu nhún mình bay vút lên, dùng khinh công bật qua đầu bọn họ, thoát khỏi vòng vây.

“Chơi chán chưa?” Giọng nói vẫn mang âm điệu đều đều lạnh nhạt như chưa bao giờ thay đổi.

Tiểu Hong Yao dễ thương cong môi đáp trả: “Hình như anh vẫn chưa thắng bọn tôi.”

Qiu Yan mỉm cười đắc ý hỏi Na Lan Hong: ”Na Lan đại nhân, nếu không thắng phải chăng có thể coi là thua?”

Na Lan Hong vội vã gật đầu: “Có thể coi là như vậy.” Ông cũng chỉ mong con trai mình thua thôi!

Na Lan De Yu bất mãn nhìn phụ thân: “Có thể coi là như vậy?! Ba người họ mà cũng đòi thắng con á? Dù có ba người nữa cũng đừng hòng thắng nổi.” Nói rồi ném một chiếc trâm về phía Chu Qin, trâm ghim thẳng vào búi tóc cô không lệch một li khiến Chu Qin giật thót mình, hai người kia cũng bất giác đưa tay lên đầu kiểm tra.

Na Lan De Yu xòe tay phải ra: “Của Hong Yao tiểu thư là khuyên tai.”

Hong Yao hết sờ tai lại nhìn vật nằm trong tay Na Lan De Yu, quả là khuyên tai của mình thật, liền đỏ mặt bước đến nhận về.

Chu Qin và Hong Yao không hẹn cùng nhìn sang Qiu Yan, cố nhiên là để xem tiểu muội mất mát thứ gì vào tay

“Khuyên tai của muội còn đây, cả trâm cài và các thứ khác cũng thế.” Sau một hồi kiểm tra lại Qiu Yan trả lời.

Na Lan De Yu bước lên trước, giơ tay trái ra, thoáng cái vẫy tay đầy bất ngờ và khéo léo tựa như trò ảo thuật, biến ra một chuỗi trâm châu: ”Vật này của cô phải không?” Nói rồi hơi nghiêng tay, chuỗi trâm châu chậm chậm tuột khỏi các ngón tay dài mảnh khảnh, Chu Qin đứng cạnh đó vội đỡ lấy.

Qiu Yan như không thể tin vào mắt mình: “Đây.....” Cô nhìn hai vị sư tử, khuôn mặt bọn họ cũng đỏ bừng vì ngượng.

Nhìn lướt qua ba thiếu nữ, Na Lan De Yu nói một cách nghiêm túc: “A mã, Xue đại nhân và cả ba vị tiểu thư đây, mong các vị nghe kỹ những lời này! Không phải Na Lan De Yu quá tự cao, không coi người khác ra gì mà vì Na Lan sớm có tiêu chuẩn riêng. Hôn thê của Na Lan phải là người thông minh, tốt bụng, biết thấu hiểu và cảm thông, có cá tính nhưng không kiêu căng, ngang ngược. Xinh đẹp và biết võ công hay không không quan trọng, điều quan trọng là cô ấy và Na Lan hiểu nhau, thật lòng yêu thương nhau.”

Nghe những lời nói có phần lạ lùng đó, Xue Yan lắc đầu liên tục: “Na Lan huynh, điều kiện của lệnh lang mới nghe thì có vẻ không hà khắc nhưng trên thực tế những thiếu nữ phù hợp điều kiện này quá là ít ỏi! Nếu lệnh lang vẫn nhất quyết kiên trì thì, Na Lan huynh, e rằng đời này kiếp này huynh cũng đừng mong thấy con dâu bước chân qua ngưỡng cửa.”

“Yu Er, lẽ nào con không thể hạ thấp điều kiện xuống một chút?” Na Lan Hong hỏi một cách bất lực, chỉ mong cố gắng vớt vát được phần nào.

khẽ lắc đầu: “A mã, hôn nhân là chuyện đại sự cả đời, con không muốn mình suốt đời không hạnh phúc. A mã nói con bất hiếu cũng được, ích kỷ cũng xong, tóm lại, nếu không gặp được người con gái nào khiến con động lòng, con quyết không thành thân.”

Na Lan shuai ge đã nói thẳng ra đến vậy thì mọi người cũng đành thôi chứ biết sao. Na Lan Hong và Xue Yan lui đến thư phòng nói chuyện, còn Na Lan De Yu thì được “vinh dự” dẫn ba vị tiểu thư đi dạo quanh vườn. Đây chẳng qua cũng chỉ là cho tận nghĩa vụ chủ nhà, hơn nữa, hỏi ba câu thì may ra chàng trả lời được một câu, chỉ khi nào Chu Qin hỏi những vấn đề liên quan đến võ công Na Lan mới chịu nói nhiều hơn một chút.

Tuổi tác của Chu Qin không còn nhỏ, sau khi nghe những lời ban nãy Na Lan De Yu nói, cô liền loại bỏ những mộng tưởng không thực tế ra khỏi đầu óc; về phần Hong Yao, con người cô khá thuần khiết, suy nghĩ cũng đơn giản không tính toán, cảm thấy mình chẳng có hy vọng, lập tức buông tay, không chút vẩn vương lưu luyến; chỉ có Qiu Yan tính khí trẻ con là vẫn không chịu phục, thi thoảng lại gây chuyện với Na Lan, cố tình chọc tức anh, ngờ đâu Na Lan De Yu thừa biết trò mèo này của cô, căn bản không thèm để tâm, thành ra ít nói chuyện với cô nhất.

Cũng vì thế mà Qiu Yan tức muốn phát hỏa, trong lòng hậm hực mãi không thôi, dùng bữa ở nhà Na Lan xong về đến Xue phủ cô vẫn cảm thấy không vui. Chu Qin bèn lựa lời khuyên giải tiểu muội nóng tính, Qiu Yan ngoài thì có vẻ nghe theo nhưng trong lòng vẫn ngấm ngấm toan tính, tìm cơ hội phục thù Na Lan.

Qiu Yan đương không vui , thì tại hoàng cung , Di Uyển cũng có người phải khổ não ! Khổ não thì chắc chắn không phải Xin Yi mà là sáu “cái đuôi” quen thuộc của cô. Cả ngày hôm nay Xin Yi hào phóng đến độ khó có thể tưởng tượng, ngoài đám thái giám cung nữ mới đến Di Uyển được thưởng hồng bao ra, bất cứ ai đến đưa đồ hay báo tin, chuyển lời đều được cô thưởng tốt . Gieo nhân nào thì gặt quả ấy, có điều việc tốt lành chưa thấy đâu , chỉ biết khi Xiao Mei Zi kiểm lại sổ tiền tiêu vật mà Kang Xi vừa

ban tặng, phát hiện đã bị Xin Yi vung tay “thưởng” hết nửa, thật khiến cô nàng tiếc đứt ruột.

Tối đến, Xiao Mei Zi không nén được xót xa trước mức độ vung tay hết trán của Xin Yi bèn mở lời khuyên: “Cách cách, có ban thưởng thì cũng không cần phải ban thưởng nhiều đến thế, cách cách....hào phóng quá.”

“Phải đấy !” Da Hu cũng “tiện tay góp gió”

“Thời gian còn dài, sau này cách cách nên suy xét, liệu việc mà ban thưởng.”

Xin Yi thấy vẻ mặt tiếc tiền đứt ruột mấy người bọn họ, không nhịn được cười, nói: “Các người đúng là nông cạn, bộ nghĩ ta thấy tiền nhiều quá nên phải cố gắng ném bớt qua cửa sổ ? Ta làm thế là có mục đích cả đấy ! Hôm nay ta mới được phong làm cách cách, cố nhiên phải thưởng đủ, mà đã thưởng thì phải thưởng thật hào phóng mới thôi. Có thể mới lưu lại ấn tượng sâu sắc trong đầu bọn họ, để về sau có muốn làm việc gì cũng tiện hơn nhiều. Cho các người một ví dụ nhé : mùa đông sắp tới rồi, lỡ ta muốn có thêm một bộ chăn bông đắp, đến nội vụ phủ hỏi, thì vừa hay cách cách khác cũng cần một bộ, theo các người Nội vụ phủ sẽ làm thế nào?”

Xiao Ju Zi đáp ngay : “Nhờ chuyện hồi sáng, kiểu gì bọn họ cũng sẽ tính đưa cách cách trước.”

Xin Yi bật tay đánh tách 1 cái đầy tán thưởng : “Thông minh ! Bọn họ không những đưa cho ta trước mà chắc chắn sẽ là bộ tốt nhất. Nếu chẳng may chỉ còn lại một bộ, bọn họ nhất định sẽ để cho ta. Ở hoàng cung, kim tiền cũng tựa như thánh chỉ, có điều so với thánh chỉ có khi được việc hơn. Các người ở trong cung cũng khá lâu rồi, đạo lý này chẳng nhẽ lại không hiểu ? Ở đây, nếu đắc tội với hoàng thượng người còn có cơ may được tha thứ, đắc tội với đám công công quân sự ư ? Đừng hòng.” Xin Yi nhìn sang Xiao Zhu Zi – tất nhiên là có chủ ý, tiếp: “Xiao Zhu Zi, lấy người làm ví dụ nhé, hôm nay người ‘vét’ được bao nhiêu hả ? Đừng bảo ta là người chê tiền !”

Xiao Zhu Zi bị Xin Yi lật tẩy, ngượng chín mặt: “Sao cách cách biết hay vậy ?”

“Ha ...Hiện giờ ta đang đắc sủng, người lại là Di Uyển-Zhu đại tổng quản, muốn xin vào làm ở Di Uyển hay muốn mượn lời ta, nói vài câu tốt lành trước mặt hoàng thượng, thì cũng phải xét xem có qua được cửa các người không đã ”

Nghe những lời đó của Xin Yi, Er Hu bật thốt lên: “Cách cách, sao cách cách có thể nhìn thấu tâm can người khác đến vậy ?”

“Dưới mảnh trời này, hoàng cung là nơi thế lực nhất và cũng thiếu tình người nhất. Khi đắc sủng, có quyền có thế, người đến nhờ vả, bợ đỡ nhiều đến mức chen bung cửa. Thất sủng ư? bọn họ sẽ lập tức đạp người xuống đất, lật mặt còn nhanh hơn lật sách. Ta vốn không phải là người thích toan tính, nhưng xem ra đã vào chốn thâm cung này, thân bất do kỷ, nhiều việc không thể do mình làm chủ, không thấu được người ta há có thể an thân!”

“Cách cách của chúng ta quả hơn người, đúng là thiên ngoại cao nhân *, theo hầu cách cách, bọn nô tài chắc chắn không bị thiệt.” Xiao Zhu Zi thấy Xin Yi không đả động đến chuyện cậu ta ăn của đút nữa, trong lòng vừa cảm thấy nhẹ nhõm là lại bắt đầu bép xép.

“Đi theo ta chưa chắc đã phải là phúc. Tuy bây giờ ta là hồng nhân ** trước mặt Kang Xi nhưng không thể bảo đảm cũng là hồng nhân trước mặt vị hoàng đế kế nhiệm.” Xin Yi nói rồi cốc cho Xiao Zhu Zi một cái rõ vang: “Đừng có đem tên ta đi vét tiền người khác nữa, một vừa hai phải thôi. Còn nữa, sau này các người cũng đừng tự xưng nô tài, nô tì này nọ, Di Uyển không có nô tài, không phân địa vị cao quý hay thấp hèn, mọi người đều bình đẳng.”

“Cách cách, thế không được, nhờ lọt vào tai người khác thì chúng tôi đến bay đầu.” Xiao Lan Zi nhát chết.

“Có gì là không được chứ, ta và hoàng thượng cũng xưng hô thoải mái, kiêng kỵ gì đâu.”

Xiao Mei Zi vốn là người thật thà trung hậu liền giải thích: “Thân phận cách cách khác chúng nô tài!”

“Đều do mẹ sinh cha dưỡng cả, có ai sinh ra đã là nô tài?!” Xin Yi cũng hiểu cho cái khó của bọn họ nên bổ sung một câu để làm dịu không khí, “Thế này đi, khi có người ngoài các người cứ tuân thủ quy định của các người, lúc có mình ta thì vứt đống quy định nhảm nhí này đi, sau này đừng để ta nghe thấy mấy từ đó nữa!”

“Vâng!” Sáu người họ tất nhiên là rất vừa lòng, vui vẻ đáp.

“Cách cách, hoàng thượng ban lệnh bài là để cách cách tiện ra vào hoàng cung đúng không?” Xiao Zhu Zi mà đã mở miệng thì nhất nhất là phải có toan tính.

“Người muốn ta dẫn người theo chứ gì?” mấy câu dò hỏi của Xiao Zhu Zi làm sao lọt qua mắt Xin Yi chứ!

“Heihei.....Không có gì giấu nổi cách cách!” Xiao Zhu Zi cười gượng chữa thẹn.

“Yên tâm đi, cả sáu người các người ta đều dẫn theo hết !” Xin Yi vừa dứt lời Xiao Zhu Zi đã lộ ngay đuôi chồn , nhảy cẫng lên như thể bắt được vàng : “Hay quá, có thể ra ngoài cung chơi rồi !” Tuy vững vàng can trọng hơn Xiao Zhu Zi nhưng Xiao Lan Zi cũng không kìm được vung tay đấm một phát vào...không khí, đến Xiao Mei Zi và Xiao Ju Zi mặt hoa tươi rói , phải biết rằng ra ngoài cung đối với bọn họ quả là bắc thang lên trời.

“Thế...chùng nào chúng ta ra ngoài cung ạ ?” Xiao Zhu Zi chẳng buồn khách khí , rõ là đợi không nổi rồi.

“Đợi có người đưa thiệp mời đến đã ! Chùng nào đưa đến thì chùng đó đi.” Xin Yi có vẻ thủng thẳng lạ thường.

“Ai ! Ra ngoài cung cũng cần người mời sao ?” Da Hu dãn mặt ra, rõ là không hiểu gì .

“Người không tin ? Ta với người chờ xem, hôm nay không có thiệp mời thì ngày mai nhất định sẽ có, mà không chỉ một phần thôi đâu.” Xin Yi chắc như đinh đóng cột.

“Phải chăng là các vị vương gia ?” Er Hu nhân thể tập làm thầy bói.

Thiệp mời chất cao như núi

Có thể nói Er Hu suy nghĩ rất chu toàn, nhìn ra được cảnh ngộ hiện tại của Xin Yi.

Xin Yi quay sang Er Hu, gíơ ngón cái tỏ ý khen ngợi. Thấy thế Er Hu lập tức lo lắng nói: “Nếu vậy, cách cách chẳng phải đang ở trong tình thế vô cùng nguy hiểm ư!”

“Cho tiền bọn họ cũng không dám! Thứ nhất, hoàng thượng đương tại vị, họ không có cái gan đó. Thứ hai, phe này ngấm ngầm đề phòng phe kia, họ càng nghi kị thì ta càng an toàn. Huống hồ, không phải vẫn còn hai người bảo vệ ta sao!”

“Cách cách, bọn thuộc hạ võ công cũng chỉ là hạng tầm thường, nhờ thực sự xảy ra biến cố chỉ sợ lực bất tòng tâm. Nếu nói đủ năng lực bảo vệ cách cách, e chỉ có mình thống lĩnh!” Er Hu nói.

“Không sai, võ công của thống lĩnh quả thật vô cùng lợi hại!” Chỉ cần chủ đề là Na Lan De Yu thì Da Hu tức khắc trở nên phấn khích, gương mặt tràn đầy vẻ tự hào.

“Ai! Cứ nhắc đến hấn là người như uống phải thuốc kích thích ấy!” Xin Yi lắc đầu bó tay, “Mà hấn đã thành thân chưa?”

“Vẫn chưa, thống lĩnh đối xử lạnh nhạt với mọi cô gái! Nhưng càng như thế lại càng có nhiều người ái mộ thống lĩnh.” Er Hu thành thật “khai” hết.

“Này gọi là ‘vờ thanh cao’!” Xin Yi nhận xét. Nhưng câu tiếp theo mới khiến cả bọn tròn xoe mắt: “Để ta làm mai cho thống lĩnh các người!”

“Làm mai?!”

“Việc gì phải mắt tròn mắt dẹt lên thế?! Ta đã làm mai đảm bảo xứng đôi vừa lứa, môn đăng hộ đối. Mà đối tượng cũng chẳng phải ai xa lạ...!”

“Cách cách, chắc người đó không phải là chính cách cách đấy chứ?” Er Hu thận trọng hỏi.

“Xì, người nghĩ đi đâu vậy? Sao lại là ta?! Là WAN CÁCH CÁCH!” Xin Yi trình trọng tuyên bố.

Sáu “cái đuôi” không hẹn cùng đưa mắt nhìn nhau, vẻ mặt vô cùng cổ quái.

“Sao thế? Không lẽ hai người họ...có gì rồi?” Xin Yi mặt mày háo hức đúng kiểu...dân “buôn”.

“Cả hoàng cung đều biết Wan cách cách thích Na Lan De Yu!” Cuối cùng Xiao Mei Zi cũng lên tiếng.

“Vậy là rượu mừng chắc chắn vào tay ta rồi!” Xin Yi lại bắt đầu mơ hão: “Đợi đấy, hôm nào ta tìm cơ hội nói với hoàng thượng!”

“Cách cách đừng nói!” Xiao Ju Zi vội ngăn.

“Có vấn đề gì ư?” Xin Yi lập tức nhận ra có gì đó không ổn.

“Cách cách không biết đấy thôi, trước ngày hôm qua, Wan cách cách là người oàng thượng yêu mến nhất. Hoàng thượng thường đến chỗ cô ta nghe đàn, thi thơ, còn vờ cô ta đánh cờ, trò chuyện...Nhưng nay đến đàn hoàng thượng cũng chẳng buồn nghe, không nhìn ra Vạn Tuế Gia bây giờ cung cách cách nhất thì chỉ có người mù! Nếu cách cách đi làm mai, người hiểu lý thì cho cách cách có hảo ý, kẻ hẹp hòi há lại chẳng nghĩ.....” Xiao Ju Zi ngập ngừng.

Xin Yi vừa nghịch tóc vừa ỉu xìu xìu đáp: “Hiểu rồi! Ta vốn dĩ định kết bạn với cô ấy, bây giờ xem ra không được chứ gì?”

“Dù cách cách có muốn, người ta chưa chắc đã sẵn lòng!” Xiao Mei Zi cũng khuyên.

“Hoàng thượng nói Wan cách cách là người thấu tình đạt lý lại tinh thông cầm kỳ thư họa, ta nghĩ cô ấy chắc không hẹp hòi thế đâu!” Xin Yi vẫn kiên trì.

“Xiao Mei Zi và Xiao Ju Zi nói có lý, không phải ban nãy cách cách cũng nói: ‘hoàng cung là nơi thiếu tình người nhất’ đấy thôi!” Er Hu cũng góp lời.

“Chính vì thiếu tình người ta mới càng mong có bạn. Con người sao có thể sống thiếu bạn bè?! Các người và ta là bạn được thì Wan cách cách cũng có thể! Kết bạn quý ở cái tâm, can hệ gì đến địa vị, giàu nghèo.” Xin Yi ngưng một lát rồi nói tiếp, “Ta biết các người nhất thời khó mà chấp nhận được quan niệm của ta, nhưng ta vẫn muốn thử, người khác nghĩ gì mặc họ, ta không quan tâm!”

Bọn họ ở Di Uyển bàn luận về Wan Er thì ở bên này Wan Er cũng đang nghĩ đến Xin Yi.

“Cách cách đang nghĩ gì vậy? Từ l ở Ngự hoa viên về đến giờ cách cách cứ thần người ra!” Cung nữ thân cận của Wan Er - Xiao Cao - không nhịn được lên tiếng phá vỡ im lặng.

“Cũng chẳng có gì, ta đang nghĩ đến Xin Yi cách cách.”

“Cô ta có gì đáng để cách cách phải nghĩ chứ! Con bé vô giáo dục không biết từ đâu chui ra, tự xưng được phong làm cách cách. Đúng là chuyện lạ năm nào cũng có.....” Xiao Cao hoàn toàn chẳng coi Xin Yi ra gì.

“Xiao Cao, sao người lại nói vậy?!” Wan Er không hiểu.

“Vốn là thế mà! Người là cách cách chính hiệu, có huyết thống hoàng tộc, có học vấn lại biết lý lẽ, cầm kỳ thư họa ai sánh được với cách cách? Cô ta ấy hả----chỉ có ăn là giỏi! Nô tì nghe kể, cô ta ăn sống nuốt tươi chẳng khác gì ngạ quỷ đầu thai ấy, hừ, đúng là loại vô giáo dục mà!” Xiao Cao bắt mồm ra mặt.

“Có câu tam sao thất bản, các người càng đồn càng sai sự thật! Nếu cô ta quả thật không có gia giáo, sao hoàng thượng yêu thích cô ta được? Ta lại thấy Xin Yi cách cách tính khí tự nhiên, nói năng hoạt bát, không gò bó. Đây chính là điều ta không sánh kịp.” Wan Er mỉm cười dịu dàng nói.

“Cách cách thật không để bụng?”

“Để bụng chuyện gì?” Wan Er không hiểu điều Xiao Cao ám chỉ.

“Cô ta cướp vị trí của cách cách trong lòng hoàng thượng! Ngày trước nếu thấy cách cách đánh đàn thỏ nào hoàng thượng lưu lại lắng nghe, vậy mà hôm nay hoàng thượng lại sai nô tì đưa cách cách về phòng. Chẳng phải sự thật quá rõ ràng là cách cách đã thất sủng sao?!” Xiao Cao bất bình thay cho chủ nhân.

“Người nghĩ linh tinh gì vậy? Chẳng lẽ hoàng thượng không thể làm việc khác, cứ phải nghe ta đánh đàn mới là yêu quý ta sao!” Rốt cuộc Wan Er cũng hiểu ý Xiao Cao, “Ta thấy là người cảm thấy mình bị thất sủng mới đúng, hôm nay đám thái giám, cung nữ đó chẳng ai thèm đến tìm người nên

ngươi không vui chứ gì? Bọn họ đều chạy đến Di Uyển kiếm Mei Xiang và Qiu Ju, đây mới chính là điều khiến ngươi bất mãn.”

“Không phải thế đâu, cách cách, nô tì chỉ bất bình thay cho cách cách thôi!” Xiao Cao cố giấu đuôi cáo.

“Đủ rồi, ngươi không cần phải nói nữa, không ngờ lòng dạ ngươi hẹp hòi đến vậy!” Wan Er ngắt lời Xiao Cao, “Dù gì thì cô ấy cũng là cách cách do hoàng thượng đích thân tấn phong, là chủ nhân của ngươi!”

“Dạ, nô tì biết rồi!” Xiao Cao cúi gằm đầu đáp, vẻ hậm hực vẫn chưa tan.

Lúc này, ngoài Wan Er ra, còn có mấy vị hoàng tử cũng “nhớ” đến Xin Yi. Bằng chứng là bát a ca Yin Si, cửu a ca Yin Tang và thập a ca đang tụ tập trong thư phòng Lian vương phủ!

“Sao không nói gì thế? Muốn nói gì thì cứ nói ra!” Yin Si hỏi.

“Đệ thật không tài nào hiểu nổi, lão già uống nhầm thuốc hay sao mà lại đi phong nha đầu đó làm cách cách, cô ta có điểm nào giống cách cách chứ!” Thập a ca phát pháo đầu tiên, giọng điệu vô cùng bất mãn.>Sau khi nhấp vài ngụm trà, Yin Tang mới đặt tách xuống, đưa ra ý kiến: “Ông muốn phong ai thì phong, việc này chúng ta không cần quản làm gì, lúc này điều đệ đang phân vân chính là những lời nha đầu đó nói liệu có đáng tin, có thật cô ta biết nội dung di chiếu hay không?”

“Chắc chắn là thật, nếu không sao hoàng a mã lại tin cô ta.” Thập a ca chẳng thèm suy nghĩ vọt luôn ra đáp án.

Nhưng Yin Si lại không nghĩ như vậy: “Khó nói, lúc đó đâu ai nghe thấy cô ta nói gì với hoàng a mã, biết đâu hoàng a mã và cô ta thông đồng với nhau, diễn kịch cho chúng ta xem.”

“Đệ thấy không có khả năng này, có diễn cũng không thật được đến thế, vẻ mặt kinh hoàng của hoàng a mã lúc đó không giống cố tình biểu lộ ra chút nào.” Thập a ca phân tích.

Yin Tang ngẫm ngợi một hồi mới nói: “Đừng ngồi một chỗ đoán bừa nữa, đằng nào cô ta cũng sẽ ở trong cung một thời gian, hôm nào tìm có mồi cô ta dùng com, đến lúc đó tha hồ dụ cô ta nói ra.”

“Thế thì có gì khó, nha đầu ranh hiểu gì chuyện đời! Ngọc ngà, trang sức, phấn son, cô gái nào không thích chứ, cô ta muốn thứ gì chúng ta tặng cô ta thứ đó, lời ngon tiếng ngọt lấy lòng cô ta, cô ta vui thì gì mà chả khai tuốt.” Thập a ca vô cùng tự tin.

“Đệ nghĩ ra bộ lão tứ không nghĩ ra chắc?! Mà đâu chỉ mình lão tứ, cái đám ‘gió chiều nào che chiều ấy’ e cũng sớm có ý tiếp cận nha đầu này rồi,

chỉ vì chúng ta chưa có động tĩnh gì nên bọn họ mới không dám vượt mặt. Hừ, lão già phong cô ta làm cách cách chính là để cảnh cáo chúng ta đấy!” Xem ra cửu a ca có đầu óc hơn thập a ca nhiều

“Sợ gì chứ, Xin Yi cách cách mới chân ướt chân ráo đến đây, chúng ta nhiệt tình mời cô ta đến dùng cơm, tỏ chút lòng mến khách, không phải rất bình thường hay sao?” Bát a ca còn lâu mới để tâm.

Yin Tang mỉm cười hưởng ứng: “Đúng, rất bình thường!”

Thập a ca vốn hấp tấp, lập tức hỏi ngay: “VẬY chừng nào chúng ta mời?”

“Phải nhanh, tiên hạ thủ vi cường*, tuyệt đối không được để lão tứ chiếm ưu thế.” Yin Si đáp.

Yin Tang nhắc nhở anh trai: “Huynh chỉ nhớ mỗi lão tứ, đừng quên trong cung còn một người nữa đấy! Bà ta mới là kẻ có ưu thế nhất!”

Yin Si khinh khỉnh: “Yu phi? Hừ, bà ta thì làm được gì, bà ta mà moi được thông tin từ miệng nha đầu đó thì huynh là con bả!”

Nghe thế, Yin Tang liền hắt cho ông anh gáo nước lạnh: “Chưa chắc đâu, phụ nữ với nhau thường dễ nói chuyện hơn.”

Yin Si phẩy tay: “Đừng bận tâm đến bà ta làm gì, mục tiêu của chúng ta là Xin Yi cách cách, bất luận hoàng a mã lập ai, chúng ta đều cần sớm có sự chuẩn bị.” Bát a ca trước nay vẫn phòng Yin Zhen như phòng trộm ấy!

Bọn họ tính không sai, cùng lúc tại Yong vương phủ, Yin Zhen cũng đương nghĩ đến chuyện này. Vừa về đến phủ là Yin Zhen liền tự giam mình trong thư phòng, tỉ mỉ suy ngẫm từng lời Xin Yi nói. Yin Zhen thà tin những lời nói đó là thật còn hơn bỏ sót bất kỳ một khả năng nào.

Xin Yi đoán trúng phóc, hôm sau, mới sáng ra đã có thiệp mời đưa đến tận cửa, mà không chỉ một tấm.

“Wa, cách cách quả là liệu sự như thần!” Xiao Zhu Zi phục Xin Yi sát đất.

“Tối nay là bát a ca, trưa mai là tam a ca, buổi tối là Lại bộ Thương thư.” Xin Yi vừa xếp thiệp mời theo ngày tháng vừa ngoác miệng cười sung sướng: “Haha, mấy ngày liền không cần phải nấu cơm, ngày nào cũng có thể đi ăn ngoài.”

“Cách cách, lại có thiệp mời nữa này!” Xiao Lan Zi tay cầm mấy tấm thiệp bước vào.

Er Hu nhận lấy xem lướt qua một lượt: “Ý, Thái y viện cũng tham gia, cả Hữu đô Ngự sử của Giám sát viện nữa. Cách cách, xem ra quan chức cả kinh thành đều đưa thiệp mời đến...”

Số lượng thiệp mời nhiều ngoài dự kiến khiến Xin Yi không khỏi choáng váng, kê cằm lên mép bàn, miệng cô nàng không ngớt than vãn: “Không chịu đâu, nhiều thế này từng nhà từng nhà đi đến đời nào mới xong!”

Xin Yi vui đầu vào núi thiệp lật qua đảo lại một hồi, phát hiện không có thiệp mời của tứ a ca Yin Zhen: “Lão tứ chưa có động tĩnh gì cơ à! Heihei, quả cao hơn người khác một bậc! Nói thật ta chỉ muốn trò chuyện với anh ta, còn người khác ấy hả, đến ăn là được rồi!” Nghĩ đến đây bèn quay sang nói với bọn Xiao Zhu Zi: “Kê, chúng ta cứ lần lượt đi từng

“Cách cách, có mấy nhà e chẳng dễ ăn chút nào!” Er Hu tinh ý nhất trong số sáu người, nhìn ra ngay dụng tâm của bọn họ.

“Người sợ là Hồng Môn yến** chứ gì?”

“Hồng Môn yến thì chưa đến nỗi nhưng cũng cần thận trọng!” Er Hu lo lắng cho sự an nguy của Xin Yi.

“Chẳng việc gì phải sợ! Giờ ta là cách cách, lại được hoàng thượng đứng đằng sau đỡ lưng, bọn họ muốn làm gì ta thì phải cân nhắc thật kỹ. Hơn nữa, ta đi đâu cũng báo trước với hoàng thượng một tiếng, nếu xảy ra chuyện ở nhà nào, bọn họ thoát được trách nhiệm chắc? Không vì gì khác thì cũng phải tính xem liệu có bị người khác ‘nắm đuôi’ hay không, bọn họ kiêng kị, kìm hãm nhau vậy nên ta rất an toàn. Yên tâm đi, bọn họ không những không dám đụng đến một sợi tóc của ta mà còn bảo vệ ta cẩn thận ấy chứ.”

“Thuộc hạ cũng sẽ bảo vệ cách cách!” Da Hu vỗ ngực tuyên bố rất hoành tráng.

Xiao Zhu Zi lập tức phản bác: “Cho xin, võ công hạng xoàng mà cũng đòi bảo vệ cách cách! Hừ! Theo tôi ấy à, phải do Na Lan thống lĩnh bảo vệ cách cách mới đúng.”

Nhắc đến Na Lan De Yu, Xin Yi lại lục lọi núi thiệp lần nữa: “Na Lan phủ có đưa thiệp đến không? Nếu có thì xếp bọn họ lên đầu.” Lật tìm một hồi không kết quả.

Er Hu cười nói: “Chắc Na Lan thống lĩnh không đưa thiệp mời đến đâu, tính khí thống lĩnh hơi bị kiêu!”

“Hắn kiêu chắc gì cha hắn đã kiêu, nhưng có đứa con ‘vênh’ thế này xem ra nhà họ không đưa thiệp đến thật. Cậy có chút võ công, ngoại hình không đến nỗi nào, lại thạo ‘làm cao’, mắt mọc trên đỉnh đầu như hắn, hahaha, ‘ế’ đáng đời!”

Tối đó, Xin Yi ăn vận chỉnh tề, dẫn theo sáu “cái đuôi” xuất cung.

Lian vương phủ đương nhiên sớm đã chuẩn bị đầu ra đầy, sớm có người thông báo lúc nào cách cách rời cung, nhằm tính cũng gần đến giờ rồi, Yin Si, Yin Tang và thập a ca bèn ra cửa phủ đón đợi. Không bao lâu, một chiếc kiệu nhỏ nhắn phủ bạt vàng từ từ khiêng đến, Mei, Lan, Zhu, Ju, Da Hu, Er Hu tháp tùng hai bên, kiệu vừa đến trước cửa bèn dừng lại, Xiao Ju Zi khẽ vén màn che, Xin Yi mặc Hán phục từ trong kiệu bước ra. Ba huynh đệ vội bước xuống bậc cấp đón “nhân vật chính”.

Đến nơi, Yin Si lập tức rào đón: “Xin Yi cách cách để huynh đệ chúng tôi đợi lâu quá đấy!”

“Chao, cả ba đều có mặt cơ à!” Xin Yi đáp, coi như chào hỏi luôn.

“Hai người bọn họ cứ nhất quyết đến góp vui!” Yin Si nói.

Xin Yi cũng chẳng để tâm: “Cũng tốt, Xin Yi khỏi phải chạy từng nhà.”

“Cách cách nhận được nhiều thiệp mời lắm sao?” Yin Si muốn biết động tĩnh bên Yin Zhen chết được.

“Vâng, nhiều lắm, xem ra Xin Yi sẽ bận rộn một thời gian đây! Như ngày mai chẳng hạn, buổi trưa là tam a ca, tối là.....” Xin Yi quay đầu hỏi Er Hu, “Ai nhỉ?”

“Để nô tài kiểm lại.” Er Hu bắt đầu lục tìm danh sách.

“Thôi, đừng tìm nữa,” Xin Yi thừa biết bát a ca muốn hỏi gì, bèn thẳng thắn trả lời: “Tứ ca nhà vương gia không đưa thiệp đến.”

“Ồ, vậy sao?” Cho tiền Yin Si cũng không tin, theo suy đoán, Yin Zhen không thể không quan tâm đến chuyện này.

“Bát ca, chúng ta đừng đứng ở cửa mãi thế, vào trong nhà nói chuyện tiếp!” Cửu a ca Yin Tang đề nghị.

Thế là bọn họ bèn mời Xin Yi vào dự yến, Mei, Lan, Zhu, Ju, và Da Hu, Er Hu tự khắc có người chiêu đãi. Huynh đệ nhà “hổ” vốn định theo sát Xin Yi nhưng bị cô ngăn lại, nói: phủ bát vương gia như nhà mình vậy, không cần bảo vệ làm gì, khiến Yin Si ức chết được nhưng vẫn phải ngậm bồ hòn làm ngọt, không dám ho he.

Bọn họ vừa hàn huyên vừa bước vào phòng khách, “Mời cách cách thượng tọa!” Yin Si khách sáo nói.

“Nào đến lượt Xin Yi, bát gia là chủ, Xin Yi là khách, sao dám chiếm vị trí chủ nhà chứ!” Xin Yi cũng khách khí.

“Không ngại không ngại! Mời cách cách!” Yin Si vẫn kiên trì.

“Mời bát gia thì hơn!”

“Mời cách cách!”

Mời qua mời lại một hồi chẳng chút tiến triển, Xin Yi không nén được thăm rủa: "Vờ khách sáo! Thích khách sáo nhường người khách sáo một mình, ta không thừa thời gian chơi với người." Nghĩ xong bèn lên tiếng: "Bát gia đã nói đến vậy nếu Xin Yi còn kiên trì lại thành ra câu nệ!" Nói rồi thản nhiên ngồi vào ghế chủ nhà.

Ba huynh đệ đưa mắt nhìn nhau, cũng lần lượt ngồi xuống.

Dự yến bát vương phủ

Tuy rằng có mục đích nhưng vì mượn danh nghĩa mời cơm, đương nhiên không thể đi thẳng vào vấn đề ngay nên mọi người mới ngồi chuyện phiếm vài câu trước đã.

"Cách cách ở trong cung đã quen chưa?" Yin Si hỏi.

"Cũng được! Đến cũng đã đến rồi, từ từ thích nghi thôi!" Xin Yi dói meo, không đợi bọn họ mất công mời, tự động gấp một miếng thịt hươu cho vào miệng. Ăn trước đã đành, cô nàng còn không quên nhắc ba huynh đệ, làm như đây là nhà mình vậy: "Ai, sao mọi người không ăn, động tay đi nào, đừng khách sáo! Uhm, mùi vị không tồi!"

Yin Tang không biết nên khóc hay cười, rốt cuộc thì ai mời ai chứ: "Cách cách, đây không phải là Di Uyển của cách cách đâu đấy, lẽ nào cách cách không sợ thức ăn có vấn đề?!"

Xin Yi chẳng hề để tâm: "Có vấn đề gì chứ, nếu Xin Yi xảy ra chuyện gì ở bát vương phủ, hoàng thượng liệu có tha cho các ngài? Chắc các ngài chẳng ngốc đến mức đó đâu nhỉ!" Nói rồi lại gấp một miếng nữa.

Ba huynh đệ thực khâm phục dạ dày và lá gan của Xin Yi, thấy Xin Yi tự nhiên thế cũng lần lượt nâng cốc, động đũa. Trò chuyện một hồi, ba người đưa mắt ra hiệu cho nhau, Yin Si lại lên tiếng.

"Phải rồi, Xin Yi, huynh đệ chúng tôi có chuẩn bị vài món quà nho nhỏ tặng cách cách, coi như là quà gặp mặt!" Dứt lời Yin Si khẽ vỗ tay, gia nô liền bung hai chiếc rương nhỏ vào trước, rồi lại khiêng thêm một chiếc rương to vào.

"Là gì thế?" Xin Yi tò mò hỏi, cô quả thực rất hiếu kỳ.

"Mời cách cách xem!" Yin Si đích thân mở nắp rương.

"Waaaaa!" Ánh sáng lấp lánh chói lóa của châu báu ngọc ngà khiến Xin Yi không nén được bật thốt lên.

Nhìn Xin Yi lật qua đảo lại đóng châu bảo đó, Yin Si mỉm cười tự đắc hỏi, "Cách cách thích chứ?"

"Đương nhiên, ai không thích th này chứ! Đẹp ghê! Tất cả đều tặng Xin Yi?"

“Chút quà mọn ấy mà!” Yin Tang đáp.

Xin Yi đeo một chuỗi trân châu lên cổ: “Đẹp không?”

“Đẹp lắm!”

“Đa tạ ba vị a ca!” Xin Yi thật lòng cảm ơn bọn họ, phen này cô lại có thể phung phí một thời gian rồi.

“Đây mới là quà của tôi.” Yin Tang mở rương lớn ra.

Trong rương là một loạt những cuộn giấy xếp ngay ngắn. Yin Tang nhặt lấy một cuộn trong số đó, giở ra, bên trên vẽ hình một mỹ nữ tay cầm quạt, mé trái chéch lên trên một chút đề thơ: “Thu lai hoàn phiên hợp thâm tàng, hà sự giai nhân trọng cảm thương, thỉnh bả thể tình tường tế khán, đại đô thùy bất trực viêm lương.” Lạc khoản Tô Châu Tang Huang.

“Đây là *của Tang Bo Hu!” Xin Yi tuy không rành tranh nhưng Tang Bo Hu không đến nỗi không biết.

“Cách cách quả có con mắt tinh đời!” Yin Tang khen.

“Còn gì nữa?” Xin Yi giở một cuộn giấy khác ra, đó là một bức Hành thư.

“Cách cách có biết đây là bút tích của ai?” Yin Tang ngẫm thử Xin Yi.

“Xin Yi không mấy hiểu thư họa, cửu a ca thử nói tên bức thư pháp này, biết đâu Xin Yi lại biết.” Xin Yi xưa nay vốn thẳng thắn, không biết thì nhận không biết.

“Thực Tố Thiệp**!” Yin Tang nói ra một cái tên.

“Nghe rất quen, đây chắc hẳn là Hành thư, nổi tiếng cũng chỉ có một vài bức, lẽ nào là bút tích của Mi Fei?” Xin Yi đoán.

“Chính xác!” Yin Tang cuộn tranh chữ lại, cất vào trong rương.

“Để cửu a ca phải tốn kém rồi!”

“Tại hạ thực không biết nên tặng cách cách thứ gì, đành đem sổ thư họa này ra làm bạn mắt cách cách! Không rõ cách cách có thích không nữa.”

“Đây đều là kiệt tác của các danh gia, có tiền chưa chắc đã mua được, cửu a ca không tiếc tặng Xin Yi?”

Yin Tang chẳng chút tiếc rẻ: “Có gì phải tiếc chứ, tại hạ treo trên tường để ngắm, cách cách treo trên tường cũng là ngắm, khác nhau chỗ nào nào!”

“Cửu a ca, không ngờ ngài lại phóng khoáng như thế

Thập a ca cũng vội bày tỏ lòng thành: “Cách cách, thứ hay thứ tốt đều bị bọn họ tặng hết rồi, tôi đành tặng cách cách vật này vậy.” Túi rơm thập*** móc ra một tờ giấy, đưa cho Xin Yi.

Xin Yi cầm lấy, mở ra xem: “A, khế ruộng đất! Lẽ nào thập a ca định tặng hẳn Xin Yi một tòa nhà?! Xin Yi có dùng đến đâu!”

“Không dùng đến thì cho thuê, xung quanh còn có ngàn mẫu ruộng loại tốt, đều thuộc quyền sở hữu của cách cách.”

“Thập a ca tặng cả nhà cả đất cho Xin Yi thế thập a ca không thiệt sao?!”

Yin E thấy tay: “Ngàn mẫu đất có là gì.”

Ai tặng gì Xin Yi đều nhận tuốt, không chút khách sáo nhét khế đất vào túi nhỏ đeo ở thắt lưng: “Xin Yi mà từ chối thì thành ra thất kính với thập a ca, thôi thì để Xin Yi làm địa chủ một lần cho biết, haha!”

“Nào nào, chúng ta vừa ăn vừa nói chuyện.” Yin Si nhiệt tình gấp thức ăn mời Xin Yi, “Cách cách thử nếm món ‘long phụng nhu tình****’ này xem!”

Xin Yi không khách khí, đưa lên miệng từ từ thưởng thức: “Ngon, tên cũng hay nữa, cụ thể là gì vậy?”

“Bên này là cá quế, kia là thịt ức gà, phải lột da lóc xương, ức gà bỏ da lọc gân, đều chia thành sợi dài một tấc hẹp năm phân.”

Xin Yi nghe đến đây không ngớt lắc đầu: “Phiền phức thế cơ à, vương gia mà không nói chắc Xin Yi cũng chỉ nhận ra ở giữa là mầm đậu, thế đâu là long, đâu là phụng?”

Yin Si cười lớn: “Haha, cách cách không phải là phụng sao? Còn long ấy à.....phụ thuộc vào lời nói của cách cách!”

“Rồi, bắt đầu rồi đây!” Xin Yi biết lòng kiên nhẫn của bọn họ cuối cùng cũng bị mài mòn, bèn tập trung tinh thần chuẩn bị ứng phó, “‘long’ có hai cách hiểu, cách thứ nhất cố nhiên chỉ hoàng thượng.”

Yin Tang vội tiếp: “Còn cách thứ hai?”

“Cách hiểu thứ hai.....nếu bát vương gia đã nói Xin Yi là phụng thì người kết đôi với Xin Yi đương nhiên là long rồi, chỉ có điều, người đó vẫn chưa xuất hiện!”

Yin Si lập tức ỉu xiu: “‘long’ mà cách cách nói là nghĩa này ư, thế thì khó gì, cháu đích tôn của He thân vương – Qi Rui – văn võ toàn tài, vừa hay có thể sánh đôi với cách cách.”

“Người bát gia giới thiệu nhất định là có quan hệ tốt với ngài.” Xin Yi sớm đã moi từ miệng Er Hu thông tin đầy đủ về mạng lưới quan hệ của đám hoàng thân quốc thích, nhưng vẫn cố tình giả bộ không biết.

Yin Si cũng nói thẳng: “Không giấu cách cách, He thân vương và ba huynh đệ chúng tôi quả thực quan hệ rất mực thân thiết.”

Xin Yi cười nhạt: “Bộ các người không sợ mang tiếng kéo bè kết đảng? Nhớ trước kia, lúc hoàng a mã các người lần đầu phế thái tử, không phải bát gia từng bị ‘gán’ cho cái tội này sao?”

Nghe Xin Yi nói vậy, Yin Tang không khỏi kinh hoàng, việc này tuy cách nay cũng khá lâu rồi, nhưng bất luận là năm đó hay bây giờ, cũng không ai dám nói trắng ra như vậy, thế nên thận trọng hỏi, “Đến chuyện này cách cách cũng biết!”

Xin Yi liếc nhìn Yin Tang: “Hình như cữu a ca không tin Xin Yi thì phải, nếu vậy bữa nay hà tất mời Xin Yi đến?”

Yin Tang vội xua tay biện bạch: ”Đâu có.....Tại hạ đương nhiên tin lời cách cách, thế...liệu cách cách có thể chỉ bảo cho huynh đệ chúng tôi ít nhiều?”

“Chỉ bảo gì cơ?” Xin Yi bắt đầu vờ ngây thơ.

Yin Si thấy vậy, thảm nhủ: “Cô ta không hiểu thật hay giả vờ không hiểu!”

Tính cách thập a ca thuộc loại thẳng ruột ngựa, thấy hai ông anh cứ vòng vo ám chỉ hoài, quả thực hết chịu đựng nổi, bèn nói: “Cách cách, hôm nay mời cách cách đến đây là muốn cách cách nói một câu thôi!”

“Mỗi thập a ca thẳng thắn!” Xin Yi nhìn vẻ mặt kiên quyết có phần nóng vội của Yin E, cười thầm trong bụng, “Có gì nói vậy!”

Thập a ca quay đầu nhìn sang lão bát, lão cửu, thấy bọn họ khẽ gật đầu tỏ ý đồng tình, nói tiếp: “Cách cách, những lời cách cách nói khi ở Ngự hoa viên là thật?”

“Cuối cùng cũng chịu đi thẳng vào vấn đề, cũng tốt, đỡ phải quanh co phiền phức!” Xin Yi nghĩ thầm, “Có điều...muốn biết đáp án?! Quên đi!” Nhìn thẳng vào ba huynh đệ, hỏi vặn lại, “Các vị nghĩ sao?”

“Chẳng...chẳng phải là bọn tôi đoán không ra sao! Nên mới phải mời cách cách nói rõ.” Đây là tiếng lòng của Yin Si, thật ngang vàng ròn ậy!

“Lập ai làm người kế vị quan hệ đến tương lai đất nước, hoàng a mã của các vị là minh quân một thời, tuyệt đối không lập nhầm người đâu.”

“Thế.....người đó là ai?” Yin Tang hạ thấp giọng.

Hai người kia vênh tai lên hết cỡ có thể, chỉ sợ nghe lọt mất chữ nào.

Tự cổ chí kim, vì vương vị, anh em, cha con, chú cháu tàn sát lẫn nhau nhiều không kể xiết, rõ ràng, quyền lực quá mê hoặc lòng người! Và nay, cuộc tranh quyền cướp ngôi cữu long đoạt đích cũng đã bày ra trước mắt mọi người, không ai không biết, không người không hay.

Xin Yi cố nhiên biết kết quả, nhưng cô không thể nói: “Cữu a ca.....” Xin Yi gọi Yin Tang.

>Ngờ đâu lại khiến Yin Tang hiểu lầm, khuôn mặt đỏ ửng vì hưng phấn, cặp mắt lóe sáng: ”Là tôi ư?”

Yin Si cũng hiểu lắm luôn, cứ nghĩ hoàng đế tương lai phải là tứ ca hoặc thập tứ đệ, đây là hai người có khả năng kế thừa ngôi vị nhất trong mắt công chúng và cũng là đối thủ lớn nhất của bản thân, nhưng Xin Yi lại thốt lên ba chữ “cửu a ca”, Yin Si thực sự không thể ngờ nổi. Liếc nhìn Yin Tang, vẻ mặt “bát ca” âm u như bầu trời sắp bão, trong lòng đổ kỵ không để đâu cho hết. Đừng nói Yin Si kinh ngạc, đến thập a ca cũng không tin: “Có nhầm không đấy, là cửu ca thật?”

“Sao, bộ cửu ca của đệ tồi lắm hả?” Yin Tang hơi bị...bất mãn.

“Chúc mừng cửu đệ!” Tuy nét mặt Yin Si không mấy vui vẻ nhưng miệng vẫn cứ ngọt như đường.

Xin Yi nhìn hành vi cử chỉ của ba người là biết bọn họ nghe không hết đã vội đoán, mà “đoán già, đoán non, chẳng qua...đoán trật”, không cách nào nhịn nổi, bật cười thành tiếng: “Cửu a ca, Xin Yi nói ngài là hoàng đế tương lai hồi nào?”

“Không phải vừa nãy.....”

“Xin Yi chỉ gọi cửu a ca thôi, cửu a ca có cần kích động đến thế?!”

Yin Tang tức khắc như quả bóng xì hơi, mặt mày ủ ê.

Nghe câu này của Xin Yi, các vị a ca nhà ta mới biết Xin Yi còn chưa nói hết, thế là lão thập bèn thở phào, “bình” cho một câu: “Làm đệ cứ tưởng.....Sao là cửu ca được chứ, đệ thấy bát ca có khả năng hơn!”

Xin Yi nghĩa Yin Si, Yin Tang: “Làm hoàng đế có gì hay mà các người cam lòng đấu đá nhau như gà chọi thế!”

“Chúng tôi đều là con trai hoàng a mã, chỉ cần là con vua, ai lại không muốn kế thừa ngôi vị.” Yin Si nói.

“Rốt cuộc thì bát gia cũng công nhận, đều là con vua, vậy thì người kế vị ắt cũng là con vua, các người hà tất phải hỏi nhiều?”

“Cách cách nói cũng như không.” Mãi đến lúc này Yin Si mới phát hiện Xin Yi không dễ lừa như bọn họ vẫn tưởng.

“Nói thế đúng là không sai nhưng.....” Yin Si chưa nói dứt câu đã bị Xin Yi cắt ngang, “Nhưng đó không phải là đáp án các người mong muốn chứ gì! Lian vương gia, tôi biết tất cả các người đều muốn một cái tên nhưng...vương gia nghĩ tôi có thể nói cho bất kỳ ai trong số các người biết cái tên đó chắc? Vương gia cho rằng chỉ cần ban cho Xin Yi chút ân huệ là có được thứ mình muốn?! Hoàng a mã của các vị không nghĩ vậy đâu.”

Yin Si nhìn Xin Yi một hồi lâu mới thở dài, nói: “Rốt cuộc ta cũng hiểu tại sao hoàng a mã lại sủng ái và tin tưởng cách cách đến vậy, cách cách không giống bất kỳ một cô gái nào đất Thanh triều.”

“Lian vương gia quá khen! Xin Yi dùng đủ rồi, cũng đến lúc nên cáo từ, về muộn e hoàng thượng không yên tâm.” Xin Yi thực không muốn ở lại thêm một phút nào nữa, bê Kang Xi ra làm khi>

Quả nhiên lập tức nhận được câu hỏi của Yin Si: “Hoàng thượng biết cách cách đến bát vương phủ?”

“Đương nhiên biết, Xin Yi không muốn hoàng thượng lo nên đi đâu cũng báo trước một tiếng!”

Câu nói này phát huy hiệu quả ngay lập tức, bằng chứng là Yin Si...: “Đã vậy huynh đệ chúng tôi cũng không tiện giữ cách cách, nhờ đâu hoàng thượng lại nghĩ bọn tôi bắt cóc cách cách!”

Xin Yi thầm nghĩ: “Này cũng gọi là hài hước?! Chẳng buồn cười chút nào! Nếu ta không bê ông già các người ra, chắc gì các người đã dễ dàng thả ta về cung thế này!” Nghĩ là nghĩ vậy, miệng vẫn cười mím chi cộp: “Bát gia thật hóm hỉnh, cảm ơn ngài về bữa tiệc và quà tặng, lúc nào rảnh chúng ta lại trò chuyện tiếp!”

“Được, được!” Cho dù không được Yin Si cũng phải nói được thôi!

Xin Yi đến Lian vương phủ dự yến, Kang Xi ở trong cung thấp thỏm không yên, tuy vẫn phê duyệt tấu chương như thường lệ nhưng tư tưởng không tài nào tập trung được, chốc chốc lại hỏi giờ Li De Quan.

Li De Quan cũng biết Kang Xi lo lắng điều gì, khuyên rất nhiều lần rồi nhưng không mấy hiệu quả, đến giờ tuất***** Kang Xi chịu hết nổi sai Li De Quan cầm lệnh bài dẫn theo vài chục thị vệ đến Lian vương phủ đón Xin Yi về. Li De Quan vội vàng lĩnh chỉ dẫn người đi ngay.

Lúc Yin Si, Yin Tang, Yin E tiễn Xin Yi ra cửa thì Li De Quan cũng vừa đến nơi. Li De Quan nhìn Xin Yi mới thở phào nhẹ nhõm, vội cất tiếng gọi: “Cách cách!”

Sự xuất hiện của Li De Quan khiến mọi người không khỏi ngơ ngác. Yin Si liếc thấy họ Li dẫn nhiều thị vệ đến vậy lập tức cau tiết, quát: “Li De Quan, người dẫn thị vệ đến Lian vương phủ có chuyện gì?”

Li De Quan có lệnh bài trong tay còn lâu mới sợ, trả lời không chút khách khí: “Vương gia, Vạn tuế gia đặc phái nô tài đến đón cách cách hồi cung, ngài xem!” Nói rồi giơ lệnh bài ra.

Yin Si, Yin Tang, Yin E vừa thấy lệnh bài liền cúi người thi lễ: “Hoàng thượng thánh an!”

Đây là luật lệ của Thanh cung, hễ có lời truyền hoặc chỉ thị từ hoàng đế, thân là hoàng tử và thân tử đều phải lên tiếng cung nghênh. Trong tay Li De Quan có lệnh bài của Kang Xi, bọn họ cố nhiên phải hành lễ.

Li De Quan cũng dựa theo quy tắc đáp lại: “Thánh cung an!”

Xin Yi đứng bên cạnh quan sát toàn bộ diễn biến, trong lòng vô cùng cảm kích.

Li De Quan trả lời ba vị a ca xong quay sang nói với Xin Yi: “Cách cách, chúng ta về cung thôi!”

Xin Yi tỏ ý tán đồng, ngoảnh đầu chào bọn Yin Si: “Ba vị xin dừng bước, Xin Yi có Li công công và thị vệ đi cùng, các vị cứ yên tâm.”

>“Đương nhiên, đương nhiên! Vậy huynh đệ bọn tôi không tiễn cách cách nữa.” Yin Si mỉm cười có phần thiếu tự nhiên.

Xiao Ju Zi vén rèm kiệu mời Xin Yi ngồi vào trong.

Li De Quan tuy phụng mệnh Kang Xi nhưng vẫn không quên lễ tiết, hướng về phía “bát gia đảng*****” hành lễ: “Nô tài xin phép được cáo từ! Khởi kiệu!”

Kiệu phu khiêng kiệu đi trước, những người còn lại theo sau, hướng về hoàng cung thẳng tiến, ba huynh đệ đứng ở cửa phủ dõi theo bóng đoàn người khuất vào màn đêm.

“Lão già sai hử Li De Quan đến đón, rõ ràng là không tin chúng ta mà!” Yin Si nói một cách tức tối.

“Lão già không tin đâu chỉ mỗi mình chúng ta!” Yin Tang tiếp.

“Mất oan bao nhiêu lễ vật!” Thập a ca xót của.

“Tiền là chuyện nhỏ, huynh lo là lo tứ ca kia!” Bát a ca luôn canh cánh động tĩnh phe Yin Zhen.

Tất cả vì di chiếu

Yin Si để mắt đến Yin Zhen, Yin Zhen cũng chẳng dám quên đáp lễ, lúc này, tứ vương gia còn đương tĩnh tâm trong thư phòng, tiện tay lật qua lật lại lọ thuốc ngủ, đợi chờ tin tức.

Long Ke Duo vội vội vàng vàng bước qua cửa, cúi đầu thi lễ : "Vương gi Yin Zhen không buồn đả động, chỉ ngẩng lên nhìn Long Ke Duo.

"Li De Quan đích thân dẫn thị vệ đến Lian vương phủ đón cách cách về cung." Long Ke Duo báo cáo.

Yin Zhen khẽ nhếch miệng cười: "Ta nói có sai đâu, hoàng thượng quả là không yên tâm, toàn một lũ tay chân đi trước đầu óc , thích ngồi mâm trên !"

"Vương gia anh minh ! Vậy...chùng nào đến lượt chúng ta...ra tay?"

Yin Zhen quả là bản lĩnh hơn người , tới giờ vẫn ung dung : "Không phải vội, cứ từ từ hẵng, có dịp lên núi mà xem hổ đánh nhau , tội gì !" ,rồi như

chợt nhớ ra điều gì, không an tâm liền hỏi lại "Còn người trong cung ? Bà ta có động tĩnh gì không ?"

"Tạm thời chưa có gì!"

"Trên đời này không gì đáng sợ bằng tâm địa đàn bà. Trông chừng cẩn thận đấy !"

"Vâng, thuộc hạ sớm đã phái người đến chỗ bà ta rồi." Long Ke Duo thừa hiểu Yin Zhen đang ám chỉ ai.

Long Ke Duo đi rồi Yin Zhen mới lộ ra nụ cười đắc ý , thể nào đêm nay mấy ông em cũng thắc thỏm như ngòi trên đồng lửa cho mà xem. Kỳ thực Yin Zhen cũng muốn biết người kế vị là ai lắm chứ nhưng Yin Zhen thừa hiểu cá tính của phụ vương , nóng vội thì chỉ tổ thành đích ngắm cho a mã "để mắt" , nhất định sẽ bị canh kỹ. Quả nhiên trúng phóc, dù đang vui mừng vì bản thân đã xử sự khôn ngoan, Yin Zhen cũng không khỏi toát mồ hôi lạnh, sự việc này khiến tứ vương gia không khỏi nhắc nhở mình về cách hành xử trước mặt Kang Xi, sai một li đủ đi nghìn dặm.

Cổ nhân có câu,. việc tốt chẳng ai hay chuyện xấu truyền ngàn dặm . Mới có một đêm, toàn thể văn võ bá quan đều biết Kang Xi sai Li De Quan dẫn thị vệ đến Lian vương phủ đón Xin Yi cách cách hồi cung, không nghi ngờ gì đây đích thực là biến cố mà Kang Xi khéo léo chung ra , vừa chỉ rõ tầm quan trọng của Xin Yi trong lòng Kang Xi vừa là lời cảnh cáo: Mời cơm thì được nhưng đừng toan tính chuyện gì ám muội, bức vách còn có tai !

Cũng vì lẽ đó mà buổi chiều sáng nay văn võ quần thần đều ghé tai nhau xì xầm bàn tán, mãi đến khi nhìn thấy Yin Si bước vào mới chịu im

Yin Zhen thấy bọn Yin Si đi đến , cố tình bước lại hỏi thăm: "Ba đệ hôm qua ngủ ngon chứ, tiệc tùng tốn kém không ít nhỉ ?"

Nhìn nụ cười giả tạo của Yin Zhen, Yin Si chỉ muốn táng cho ông anh một quả giữa mặt , nhưng trước mặt bao nhiêu người thế này, đành ngậm bồ hòn làm ngọt, cố nặn nụ cười nói: "Đa tạ tứ ca quan tâm, nào có tốn kém gì đâu, bữa cơm gia đình ấy mà, hôm nào tiện,mời tứ ca quá bộ sang chơi."

"Phiền bát đệ rồi !" Yin Zhen cũng vờ khách sáo.

Huynh đệ đương trò chuyện "thân mật" chợt có thái giám đến truyền chỉ: "Hôm nay hoàng thượng cảm thấy không được khỏe nên không thiết triều, có việc gì cần bẩm thì dâng lệnh bài lên đợi triệu kiến !" . Thế nên ai không có việc bèn về nhà...ôm vợ con, ai có chuyện cần tấu thì đưa lệnh bài đợi triệu gọi.

Quốc gia đại sự tạm gác sang một bên, chúng ta cùng nói về người đàn bà bí hiểm mà Yin Zhen từng đề cập đến !

Yu phi khác đám phi tần chốn thâm cung, người ta dù tò mò muốn chết mấy chuyện kể vị này nọ , cũng chỉ là lén lút dò la hóng đôi ba câu chuyện , nào dám có quan hệ mật thiết với vị vương gia nào, mỗi mình bà ta công khai đứng về phía thập tứ vì nhà Yu phi từng chịu ơn thập tứ a ca, tiếc rằng thập tứ a ca được phong danh hiệu "Đại tướng quân vương" rồi kinh mãi đến nay chẳng thấy quay về . Yu phi không biết làm gì hơn đành cầu trời khẩn phật thầm mong Kang Xi lập thập tứ, có như thế gia đình họ mới có thể tiếp tục vinh quang, thế diện hơn người.

Xin Yi biết trử quân là ai, Yu phi đương nhiên không thể bỏ qua, rất muốn moi tin từ miệng cô nàng, biết tin các vị vương gia thiết tiệc khoản đãi Xin Yi, bản thân cũng không thể kém cạnh , bèn phái Xiao Tang đến Di Uyển nghe ngóng, đợi một hồi lâu mới thấy Xiao Tang hấp ta hấp tấp chạy về, vội vàng hỏi: "Sao? Xin Yi cách cách nói sao ?"

Xiao Tang lắc đầu quầy quậy: "Nô tì chưa thấy cách cách mày ngang mũi dọc ra sao đã bị người của cách cách chặn lại, bọn họ nói gần đây thiệp mời nhận được chất đông, nường nường muốn mời cách cách thì phải gửi thiệp trước để cách cách còn sắp xếp thời gian, có điều đợi đến lượt e cũng phải một, hai tháng nữa cơ !"

Yu phi nghe xong lập tức nhảy tanh tách như thượng "Một, hai tháng nữa thì còn làm ăn gì nữa , tứ gia , bát gia sớm đã biết hết đầu đuôi rồi." Vừa phần nộ vừa không cam lòng, Yu phi ngồi cái phịch xuống ghế, "Bất luận thế nào cũng phải đi trước bọn họ một bước, dụ Xin Yi cách cách tiết lộ nội dung di chiếu."

"E không dễ, nô tì nghe nói hôm qua bát gia đã bày tiệc mời Xin Yi cách cách rồi." Mạng lưới thông tin của Xiao Hong quả nhanh nhạy, "Kết quả , vạn tuế gia phái Li công công đem thị vệ đón cách cách hồi cung."

"Xem ra muốn dò la tin tức không dễ chút nào!" Yu phi nghĩ mà lo.

"Chi bằng nường nường đến thẳng Di Uyển, vờ thăm hỏi trò chuyện, dụ ngon đồ ngọt . Đường đường chính chính như vậy còn ai dám nói gì !" Xiao Tang "hiền kế".

Yu phi vỗ bàn đánh đốp một cái : "Đúng, ta không tin cô ta tránh mãi được, đi, chúng ta đi ngay bây giờ."

Xiao Tang ngăn Yu phi lại, nhắc: "Nường nường định đi tay không ư ? Ít ra cũng phải chuẩn bị quà đã chứ !"

"Ừ nhi.....!" Yu phi chợt nhớ ra, "Việc này không khó, kêu em ta chuẩn bị một phần quà hậu hĩnh là được chứ gì ! Xiao Tang, người chạy qua nhà ta một chuyến, thông báo Fu Yi giúp ta chuẩn bị một phần hậu lễ nhanh nhất có thể."

Nhận được sai bảo của chị, Fu Yi lập tức làm theo, nhân lúc rảnh rỗi Yu phi nói với Kang Xi rằng mình rất nhớ em trai, được Kang Xi gật đầu cho phép, Fu Yi liền vào cung thăm chị. Lâu không gặp, chị em họ nhìn nhau vui mừng khôn xiết, Yu phi nhiệt tình nắm tay Fu Yi, quan sát một vòng.

"Sao lâu nay không đến thăm tỷ, đừng lông bông mãi, để hôm nào tỷ xin hoàng thượng xem có chức quan gì còn trống xếp đệ vào."

Fu Yi chẳng buồn để tâm: "Mấy thứ quan chức đó thì được bao nhiêu bổng lộc, nhà chúng ta thiếu gì tiền, cần gì quan tước chứ."

Yu phi lập tức ra tay "giáo dục tư tưởng": "Chúng ta đương nhiên không thiếu mấy đồng tiền đó, nhưng đệ phải biết, nếu đệ có chỗ đứng trên quan trường, quan có thể giúp thương, thương lại giúp quan thăng tiến, quan thương liên kết ai còn dám coi thường chúng ta, thế lực của tỷ trong hậu cung càng vững, lần này t bảo đệ chuẩn bị quà là để đáp đường cho đệ đấy."

"Tỷ nghĩ số quà này có thể cạy miệng Xin Yi cách cách? Đừng tưởng đệ ở ngoài không biết chuyện trong cung, giờ ai mà chả muốn nhắm vào cô ta!"

"Thế nên tỷ càng phải tìm cách biết trước nội tình. Thập tứ gia ở xa kinh thành, mọi chuyện đành dựa vào chúng ta vậy, dù lão già lập ai tỷ cũng quyết đứng về phía thập tứ gia, thăm dò tin tức giúp ngài có sự chuẩn bị. Thứ nữa chính là vì đệ, hiện hoàng thượng cưng chiều Xin Yi cách cách hết mực, nhờ cô ta nói hộ với hoàng thượng là nhất, người khác làm sao sánh kịp." Yu phi tính toán đã kỹ, quả không then là người cả bát gia đảng lẫn tứ vương gia đều có ý đề phòng..

Fu Yi chỉ biết gật đầu: "Cũng được, nếu tỷ thấy số lễ vật này không đủ đệ sẽ đi mua nữa, đằng nào thì tiền nhà chúng ta cũng có thừa."

Có quà trong tay, Yu phi vội vàng đến Di Uyển, chỉ thiếu điều mọc cánh mà bay sang, ai ngờ đến nơi chỉ nhìn thấy mấy tên thái giám sai vật, hỏi ra mới biết Xin Yi lại đi dự yến, Yu phi không biết làm gì hơn đành để quà lại, tiu ngiu quay về tẩm cung.

Mấy ngày sau dò la biết Xin Yi đang ở Di Uyển, Yu phi lập tức chạy qua, vừa vào thì thấy Xin Yi dẫn theo mấy người cũng vừa bước đến cửa.

Mọi người vội hành lễ, chỉ mình Xin Yi đứng trơ ra đó, chẳng thèm động tay động chân lấy một cái, lạnh nhạt hỏi Yu phi: “Nương nương đến có việc gì thế?”

“Chẳng có việc gì đâu, chỉ là cách cách đến lâu vậy rồi mà ta chưa có dịp qua thăm hỏi cách cách, thật thất lễ quá!” Yu phi vờ khách sáo.

Xin Yi biết đương yên đương lành không phải tự dưng Yu phi đến tìm mình, lễ vật trước đó giờ vẫn còn lù lù trong phòng kia, lần “thăm viếng” này chắc hẳn liên quan đến di chiếu, bèn đáp lại một cách lãnh đạm: “Không dám.”

Yu phi thấy Xin Yi không mấy nhiệt tình, vội nói: “Xiao Tang, mau dâng lễ vật lên!”

Xiao Tang đưa lễ vật ra. Xiao Mei Zi liền nhận lấy, mang vào trong phòng.

“Hôm nay ta đến là muốn thăm hỏi, chuyện trò với cách cách, xem cách cách còn thiếu gì không...” Yu phi cứ tưởng tặng quà xong là Xin Yi sẽ tiếp mình, không ngờ vẫn phải đứng trong vườn, bèn chủ động mở lời: “Cách cách, chi bằng chúng ta vào trong nhà nói chuyện!”

“Thật ngại quá, Xin Yi đang vội ra ngoài, hôm nay Hộ bộ Thị lang mời cơm, nếu nương nương muốn mời Xin Yi, phiền nương nương gửi thiệp đến trước, Xin Yi còn sắp xếp thời gian. Mong nương nương thứ lỗi! Mei Lan Zhu Ju, Da Hu, Er Hu, chúng ta đi, đừng để người ta phải đợi.” Nói rồi dẫn đầu đoàn người rời đi, bỏ mặc Yu phi đứng đó.

Yu phi ngây người nhìn theo bóng Xin Yi. Ha! Lễ vật nhận cũng đã nhận rồi, lại bỏ ta lại đây là ý gì chứ?!

Cùng lúc đó, Na Lan phủ cũng đang cân nhắc việc mời tiệc Xin Yi. Na Lan Hong vốn muốn mời, ý thì đã rõ mười mươi nhưng bị Na Lan De Yu phản đối kịch liệt, lý do: các vị a ca mời cô ta vì muốn biết nội dung di chiếu, quan lại trong triều mời đương nhiên đều có mục đích riêng, chúng ta chẳng có chuyện gì cần nhờ vả cô ta nên cần quái gì phải mời.

Tuy Na Lan Hong thấy con trai nói cũng có lý, nhưng người khác đều mời mỗi nhà mình là không, sợ Xin Yi phật ý lại nghĩ này nghĩ nọ. Cha con tranh luận đương đến hồi gay cấn thì Xue Yan đến. Ông này tìm bạn già Na Lan cũng chính vì chuyện đó, đương nhiên còn có ba chị em Qiu Yan làm cái đuôi theo sau.

Na Lan De Yu thấy Chu Qin và Hong Yao còn chấp nhận được, độc mỗi Qiu Yan là anh tuyệt đối không muốn dính dáng, tính kiêu kỳ ngạo

mạn của vị tiểu thư này thực khiến anh đau đầu nhưng giờ có muốn lĩnh cũng chẳng kịp.

“Na Lan huynh, huynh mau giúp tôi quyết định đi!” Xue Yan vừa vào đã oang oang.

“Wen He, tôi cũng muốn huynh cho ý kiến đây!”

Nghe Na Lan Hong nói vậy, Xue Yan liền hỏi: “Huynh có việc gì? Không phải là chuyện mời Xin Yi cách cách đây chứ?”

“Không sai!”

“A mã, Xue đại nhân, con nghĩ chúng ta không cần thiết phải theo đuôi người khác, chẳng khác nào tự làm xấu mặt mình, hoàng thượng cũng không vì chúng ta có mời cô ta hay không mà phân biệt đối xử.” Ngừng lại một lúc, Na Lan De Yu nói tiếp: “Dù ai là hoàng đế, chúng ta cứ tận tâm tận lực với công việc của mình là được.”

“Na Lan công tử nói có lý!” Chu Qin tán đồng.

“Mời thì có sao, đằng nào thì người ta cũng đều mời cả.” Đây là ý kiến của Qiu Yan.

“Muốn mời mọi người đi mà mời, đến lúc đó con không tiếp đâu đấy! Nói thật con chẳng có ấn tượng tốt đẹp gì về cô ta, bảo con theo sau nói những lời cô ta thích nghe, nằm mơ!” Na Lan De Yu nói xong đứng dậy bỏ ra ngoài.

Na Lan Hong cau mày: “Yu Er, con không thể ở lại tiếp sư tỷ muội Qiu Yan một lúc chắc.”

“A mã, Du Xing A bệnh ba ngày nay, con trực thế cậu ta ba ngày, mệt chết được, giờ con chỉ muốn ngủ một giấc!” Không phải Na Lan De Yu kiếm cớ, anh quả thực cảm thấy mệt mỏi vô cùng, tuy võ công của Na Lan ít ai sánh kịp nhưng anh không phải mình đồng da sắt, đòi anh ép mình tiếp chuyện ba vị tiểu thư này, lúc này e còn khó hơn hái sao trên trời.

Xin Yi ngày ngày dự yến, cứ đi là có quà đem về, lần nào Xin Yi cũng nói cứ tạm để đây hẵng, chùng nào rảnh rồi xếp sau, bọn Xiao Zhu Zi chẳng dám tự ý động vào thành ra trong phòng đâu đâu cũng thấy hộp to hộp nhỏ chất đống.

Cuối cùng thì tối nay cũng không có tiệc tùng gì, Xin Yi mới định sắp xếp lại, nếu còn để mặc đó e đến chỗ ngủ cũng thành vấn đề, trách chỉ trách bản thân, trước nay quen thói tiện đâu quăng đấy, thói xấu này theo Xin Yi đến tận Thanh triều. Dọn dẹp một hồi Xin Yi bắt đầu cảm thấy đầu óc quay mòng mòng, đành kêu “đàn em” vào giúp.

Sáu người đầu tắt mặt tối, tay chân muốn loạn cào cào lao vào phân loại đủ thứ quà cáp, cứ được một lúc là Xiao Mei Zi cất tiếng hỏi: “Cách cách, những thứ này cất đâu ạ?”.....lúc sau, Xiao Ju Zi lại nói: “Cách cách, trong tủ hết chỗ để rồi.”

Sáu người dừng tay, không hiểu Xin Yi định làm gì.

“Sao thế cách cách?” Xiao Ju Zi hỏi.

“Ngoài những thứ hoàng thượng ban tặng và sổ tranh chữ này, cả thứ này, này nữa...” Xin Yi chỉ vào mấy chiếc rương nói, “Còn lại các người thích gì cứ lấy tự nhiên.”

“Cách cách, đây đều là quà của các vị nương nương, phúc tấn và vương công đại thần tặng cách cách.” Xiao Mei Zi nói.

“Đã tặng ta rồi thì là của ta, ta muốn làm gì chả được, đừng khách sáo, thích gì cứ lấy.” Xin Yi không buồn để tâm..

Xiao Zhu Zi nhảy cẫng lên vì vui sướng: “Cách cách, thật có thể lấy được?”

“Ta nói được là được, ta ra Ngự hoa viên đi dạo một vòng, các người từ từ lựa, đừng tranh nhau sút đầu mẻ trán là được.” Nói rồi Xin Yi mở cửa đi ra ngoài.

Xin Yi sợ có mặt mình ở đó bọn họ ngại không dám lấy. Vừa bước đến cửa sân đã nghe thấy trong phòng vọng ra một chuỗi tiếng “bình bình bộp bộp” và tiếng người la hét như có bạo động.

Xin Yi lắc đầu, đưa tay bịt tai, chân không dừng bước, vừa đi vừa tự nhủ: “Không phải đánh nhau vỡ đầu thật chứ! Nếu thế thì là tội lỗi của mình hết.”

Sau hai tiếng đồng hồ lượn Ngự hoa viên, về đến phòng, mắt Xin Yi thiếu nước rớt khỏi tròng .

Phòng bữa như bãi rác thì thôi không đề cập nhiều làm gì, hướng ống kính vào sáu “chiến sĩ”: mắt phải của Er Hu và mắt trái của Xiao Zhu Zi đều thâm tím, không khác mắt gấu trúc là mấy; mũi Xiao Lan Zi sưng vù; bím tóc của Da Hu bị giật tung, rối nùi; hai cô gái còn lại cũng chẳng thoát khỏi...số phận đưa đẩy, Xiao Mei Zi không biết mất đâu một chiếc hài, ống tay áo của Xiao Ju Zi thì bị kéo rách.

Xin Yi nhìn bọn họ một hồi mới lên tiếng: “Đã dặn các người đừng tranh giành nhau rồi, coi coi, người nào người nấy trông có ra gì, xem ngày mai các người làm sao chường mặt ra ngoài?!”

Xiao Zhu Zi ra vẻ tủi thân,đáp: “Huynh đệ bọn họ họp lại bắt nạt nô tài.”

Xiao Zhu Zi ít tuổi nhất, thường ngày hay bám riết lấy Xin Yi, hỏi này hỏi nọ, bản thân Xin Yi cũng thích sự lém lỉnh, tinh ranh của cậu nhóc này , coi Xiao Zhu Zi như em trai, hết lòng bênh vực...thế nên quay sang trách huynh đệ nhà Hồ, “Hai người cũng thật là, Xiao Zhu Zi nhỏ nhất, nhường nhịn chút thì có sao!”

“May mà hăn nhỏ, chứ lớn tí nữa chắc huynh đệ thuộc hạ đánh không lại, theo thuộc hạ, Xiao Zhu Zi nên gọi là Xiao Hu Zi (*Tiểu Hồ Tử*) mới đúng, biết cần cả người ta, cách cách xem!” Da Hu vừa nói vừa giơ tay trái ra, trên cánh tay hăn rõ vết răng.

“Xiao Zhu Zi, sao ngươi cần Da Hu?” Xin Yi quay đầu hỏi Xiao Zhu Zi.

“Hăn nắm tóc nô tài.”

Da Hu đáp trả ngay: “Nó đánh em thuộc hạ.”

“Er Hu cướp đồ của nô tài trước.” Xiao Zhu Zi còn lâu mới chịu!

Xin Yi bắt đầu bực mình: “Hăn cướp gì của ngươi?”

“Một chiếc bát bạc.”

“Thuộc hạ cầm lên trước.” Er Hu cũng không chịu thiệt.

“Các người đợi đây!” Xin Yi quay người đi vào phòng trong, chẳng ai biết cô đi làm gì, vài phút sau Xin Yi cầm một tấm gương nhỏ bước ra, tấm gương này cô mang theo từ thế kỷ XXI, Xin Yi chìa gương cho Er Hu, hỏi: “Ngươi nhìn thấy gì?”

Er Hu nhìn vào gương, nói: “Thấy bản thân mình.”

Xin Yi lại đưa gương cho Xiao Zhu Zi xem: “Còn ngươi?”

Xiao Zhu Zi nhìn lướt qua, trả lời: “Thấy bản thân mình.”

“Tốt, đợi chút!” Xin Yi dùng một con dao nhỏ cào lớp thủy ngân đằng sau gương, cào sạch rồi mới đưa gương cho Er Hu, “Nhìn lại xem, giờ ngươi thấy gì?”

Lúc này gương đã trở thành tấm kính, Er Hu cầm lấy, nhìn vào “gương” đáp: “Thấy anh trai, Xiao Lan Zi, Xiao Zhu Zi, Xiao Mei Zi, Xiao Ju Zi và cả cách cách nữa.”

“Trong tay ngươi bây giờ không còn là ‘gương’ mà là ‘kính’, điểm khác biệt giữa gương và kính là lớp bạc mỏng bôi ở mặt sau, nhưng chính chút bạc ít ỏi này lại khiến các người chỉ nhìn thấy bản thân mình, không nhìn thấy người khác.”

Nghe Xin Yi nói vậy, sáu người đều lặng thinh, cúi gằm đầu.

Xin Yi thấy đã đến lúc nên dạy bọn họ bài học nho nhỏ bèn nói: “Chúng ta cùng chơi một trò chơi, các người đợi chút, ta đi lấy vài thứ.” Nói rồi chạy ra cửa.

Không bao lâu đã thấy Xin Yi bê vào một cái bình thân to miệng nhỏ, đặt lên bàn, nói với sáu người: “Trong bình này có sáu quả bóng nhỏ đại diện cho sáu người các người, trên mỗi quả bóng ta đã buộc sẵn một sợi dây, các người mỗi người cầm lấy một sợi.”

Sáu người không biết Xin Yi định làm gì, cũng không có gan hỏi, chỉ lặng lẽ làm theo.

“Giả sử chiếc bình này là một miệng giếng cạn, các người đều đang ở dưới giếng, đột nhiên nước dâng lên từ đáy giếng, nhưng miệng giếng lại quá hẹp, chỉ vừa một người qua, các người phải dùng cách nhanh nhất thoát thân, đợi ta ra hiệu các người bắt đầu kéo dây.” Trò này vốn Xin Yi lấy từ một bộ phim thuộc hàng “đồ cổ”.

Nghe Xin Yi nói thế, sáu người nắm chặt lấy đầu dây, vẻ mặt vô cùng căng thẳng, chỉ đợi Xin Yi ra hiệu. Xin Yi vừa hét “bắt đầu”, bọn họ lập tức kéo dây, kết quả đều bị kẹt cứng ở miệng bình, không ai kéo ra được.

Kết quả này không nằm ngoài dự đoán, Xin Yi mặt mày chẳng biểu hiện chút xíu thái độ gì, chỉ nói: “Chết đuối hết, lại lần nữa, chuẩn bị, bắt đầu!”

Hết như lần trước, cả sáu đồng thời kéo dây, có ai thoát ra được mới lạ.

“Chết tiếp.” Xin Yi giễu.

Er Hu không khỏi sốt ruột, nói: “Cách cách để bọn thuộc hạ thương lượng chút.”

“Được!” Vốn đích ngắm của Xin Yi chỉ là mong bọn họ đoàn kết lại.

Sáu người chạy ra một góc thì thầm bàn bạc, to nhỏ một hồi, lúc sau mới quay lại bàn, Er Hu nói với Xin Yi: “Cách cách, lần này nhất định thành công.”

“Tốt, chuẩn bị...bắt đầu!” Xin Yi phát lệnh.

Lần này Xiao Zhu Zi kéo ra đầu tiên, tiếp đến là Xiao Ju Zi, Xiao Mei Zi, Xiao Lan Zi, Er Hu và Da Hu. Cả bọn nhảy căng lên, la hét hoan hô: “Thành công rồi, thành công rồi!”

Xin Yi cười hỏi: “Sao lại xếp theo thứ tự này?”

Er Hu chỉ vào Xiao Zhu Zi: “Xiao Zhu Zi nhỏ nhất nên để cậu ta lên trước.”

Xiao Lan Zi tiếp: “Xiao Mei Zi và Xiao Ju Zi là con gái.”

Da Hu cũng góp lời: “Thuộc hạ lớn tuổi nhất nên lên sau cùng.”

“Nếu các người đều đã hiểu chắc không cần ta phải giảng đạo lý nữa nhỉ!” Xin Yi quả thực rất vui vì bọn họ biết đoàn kết, nhường nhịn nhau.

Xiao Zhu Zi lập tức quay sang xin lỗi Da Hu: “Xin lỗi huynh nhé, Da Hu, đệ không nên cần huynh.”

Da Hu cũng thấy ngại, nói: “Là huynh lỗi tóc đệ trước.”

Er Hu bê bát bạc đến bên Xiao Zhu Zi: “Xiao Zhu Zi, cho cậu đây.”

Xiao Zhu Zi lại đưa cho Xiao Lan Zi: “Huynh cầm đi, đệ biết huynh cũng thích nó.”

Xiao Lan Zi khiêm nhường đáp: “Huynh có một đôi đũa bạc rồi.”

“Vừa hay thành một bộ!” Xiao Zhu Zi nhét bằng đũa bát bạc vào tay Xiao Lan Zi mới thôi.

“Thế mới phải chứ!” Xin Yi bước đến bên bọn họ, “Tu hành trăm năm mới được đồng hội đồng thuyền, chúng ta có thể gặp gỡ chính là một loại duyên phận. Đã sống dưới cùng một mái nhà, ta mong mọi người có thể hòa thuận yêu thương nhau như anh chị em ruột thịt.” Dứt lời giơ tay ra, sáu người đưa mắt nhìn nhau, lần lượt đặt tay mình lên.

Vì hầu như ngày nào cũng đi dự yến nên hơn một tháng trời nay Xin Yi không thò mặt đến chỗ Kang Xi khiến đức hoàng thượng Kang Xi vô cùng...bức xúc.

Hôm nay, tại Nam thư phòng, Kang Xi nhìn người này không thuận mắt, ngó việc kia không vừa ý, báo hại người đến bẩm việc, dâng tấu lo lắng không yên đã đành mà kẻ hầu người hạ xung quanh cũng nơm nớp run sợ. Trong bụng Li De Quan thừa biết lý do vì sao, khó khăn lắm mới ngời ra được một lúc, liền ba chân bốn cẳng chạy đến Di Uyển kiểm Xin Yi.

“Chao, may mà cách cách vẫn còn đây!” Li De Quan như người chết đuối vớ được cọc.

“Li công công đến vừa hay, muộn chút nữa là Xin Yi đi rồi.”

“Hôm nay cách cách đừng đi đâu hết, đến chỗ hoàng thượng ngồi một lúc đi!” Li De Quan vừa lau mồ hôi vừa nói.

Xiao Zhu Zi dâng trà lên, nói xen vào: “Li tổng quản, đằng sau có người rượt hay sao mà ngài chạy gấp thế.” “Zhu tổng quản” ăn nói càng ngày càng vô phép vô tắc, đương nhiên Xin Yi là ngoại lệ.

“Ra chỗ khác, nhóc con, làm rối thêm.”

“Hoàng thượng có chuyện gì ư?” Xin Yi hỏi thẳng.

“Hoàng thượng vẫn khỏe, chỉ có điều tâm trạng không được tốt, lâu lắm rồi cách cách không đến chỗ hoàng thượng còn gì.”

“Rõ rồi, hôm nay mà không đi chắc các người gặp họa hết.” Xin Yi nói.

“Đa tạ cách cách thương xót bọn nô tài.” Li De Quan hướng về phía Xin Yi đáp tạ.

Lát sau Xin Yi đã đứng trước Nam thư phòng, cô nàng vừa nhảy vào cửa liền hét: “Hoàng thượng! Xin Yi nhớ Ngài ghê!” Đây chính là chiêu thứ nhất – Mê hồn đại pháp.

Cung nữ, thái giám đứng hầu trong Nam thư phòng thấy Xin Yi đến bèn thở phào nhẹ nhõm, rất biết điều hành lễ rút lui cả. Kang Xi nhìn thấy Xin Yi là mừng nhưng vẫn cố tình nghiêm sắc mặt: “Bao lâu rồi người không đến trò chuyện cùng trẫm?”

“Xin Yi bận mà!”

Kang Xi liếc Xin Yi một cái: “Người bận? Người bận hơn cả trẫm?!”

“Hoàng thượng ngày bận trăm công nghìn việc, vì quốc gia đại sự lao tâm khổ trí, Xin Yi sao dám bì với Ngài chứ?” Xin Yi khẽ kéo tay áo Kang Xi, lắc qua lắc lại. Đây là chiêu thứ hai – Làm nũng.

“Thôi đi, quốc gia đại sự của trẫm sao bằng việc người đi từng nhà dự yến, nhận quà.”

Xin Yi nhe răng cười: “Nhận hay không cũng thế cả, đại gì không nhận chứ, đều do bọn họ chủ động đến tận cửa mời, dâng quà đến tận tay, Xin Yi còn chê quà của bọn họ không hợp ý ấy!”

“Người đã ăn nhà người ta lại nhận quà của người ta, dù gì cũng nên khách sáo chút, nói thế nào thì bọn họ cũng là đại thần nhất, nhị phẩm trong triều, bị người chơi xỏ đến mức đó mất mặt lắm.” Kang Xi phải xấu hổ thay cho đám đại thần của mình.

Xin Yi vẫn như không có chuyện gì xảy ra: “Này gọi là ‘Zhou Yu đánh Huang Gai, người muốn đánh, kẻ nguyện nhận’*.”

“Hình như trẫm quá cứng chiêu người rồi?!”

“Hoàng thượng không cứng Xin Yi, Xin Yi sẽ bị người ta bắt nạt đấy! Hoàng thượng, Ngài đành lòng ư?” Vừa nói vừa đâm lưng cho Kang Xi. Chiêu thứ ba đã ra rồi.

Nghe xong Kang Xi thật không biết nên khóc hay nên cười nhưng cũng chẳng tức giận: “Rốt cuộc thì ai bắt nạt ai, là đại thần cốt cán của trẫm bị người bắt nạt mới đúng.”

“Đại thần cốt cán đích thực mới không đến nịnh bợ Xin Yi, Xin Yi đâu có nhận được thiệp của Zhang Ting Yu.” Xin Yi nói một cách nghiêm túc, “Phàm những ai mời cơm Xin Yi ít nhiều đều có mục đích riêng không thể để lộ với người khác, thân là thần tử, trên nên báo đáp triều đình, dưới nên vì lê dân bách tính mưu cầu no ấm, thử hỏi hiện giờ tâm tư bọn họ đều dùng

vào đâu? Người nào người nấy chỉ biết toan tính chuyện thăng quan tiến chức, phát tài phát lộc.”

Kang Xi lắc đầu bất lực: “Trẫm sớm biết sẽ có người tìm người cầu cạnh nhưng không ngờ lại nhiều đến vậy.”

“Hoàng thượng, Xin Yi không phải cô nhóc ngây thơ, không hiểu việc đời, con gái bọn cháu thời đại đó không như đây – chẳng được bước chân ra cửa, chỉ luẩn quẩn trong bốn bức tường. Bọn cháu hòa nhập vào xã hội, tự do giao lưu tiếp xúc, những gì đã, đang và sẽ trải nghiệm, đối mặt đều vượt quá sức tưởng tượng của các ngài, nghĩ Xin Yi là nữ nhi dễ gạt là sai sót trăm trọng.”

“Số người xem nhẹ người có vẻ không ít nhỉ, ai...tất cả a ca đều mời người rồi?”

“Chưa đâu, vẫn còn một người, cháu đang đợi người đó đây, chắc chỉ hai, ba ngày nữa thôi!”

Kang Xi “hứ” một tiếng: “Coi coi, trẫm sinh ra loại con cái gì, người nào người nấy cũng chỉ nhắm nhe cái ghế này của trẫm.”

Xin Yi khẽ vỗ tay ghế, an ủi: oàng thượng, cũng tại chiếc ghế này quá mê hoặc lòng người.”

“Được rồi, được rồi, đừng nói bọn họ nữa, cứ nhắc đến là trẫm lại bực mình.”

“Hoàng thượng đừng cáu, Xin Yi giúp Ngài giải khuây, hoàng thượng muốn nghe Xin Yi kể chuyện gì?” Xin Yi “dỗ” Kang Xi.

“Lần trước trẫm nghe người kể cái điện thoại gì ấy rất tiện lợi, Xin Yi này.....” Kang Xi mới nói được một nửa Xin Yi đã hét toáng lên, “Đừng, hoàng thượng, Ngài tha cho cháu đi!”

“Làm gì thế, trẫm đã nói gì đâu mà người đã hét loạn lên!”

“Xin Yi hét trước không đợi đến lúc Ngài hạ thánh chỉ, đến cơ hội phản đối cũng không có. Hoàng thượng, Ngài làm ơn làm phúc đừng nảy ra ý nghĩ này! Cháu không biết! Dù có biết cháu cũng không làm ra được!” Xin Yi thật khâm phục Kang Xi, trí tưởng tượng phong phú cỡ này, lần trước mới nghe Xin Yi nói đến khái niệm “điện thoại”, lập tức muốn áp dụng vào thực tế.

“Người ấy!” Kang Xi quả tình rất thích nha đầu cổ quái tinh ranh này, trò chuyện với Xin Yi là một kiểu “hưởng thụ”, không hề nghe lời răn rấp, gặp mình là run như cây sậy hay sợ một phép nói chẳng nên lời, càng không cần tốn tâm sức giải thích hay thuyết giáo. Cảm giác thoải mái và thú vị này trước nay chưa từng có.

“Hoàng thượng, Xin Yi thật phục Ngài, Ngài lại có thể tiếp thu những tư tưởng tân tiến thế này.” Xin Yi thực lòng thốt lên.

“Con người không tiếp thu tư tưởng mới, sự vật mới thì sao tiến bộ được? Nếu cứ đứng ì một chỗ, không muốn vươn lên, quốc gia sao có thể hùng cường?! Trẫm thấy hình học và thiên văn của phương Tây rất thú vị, giải phẫu lại càng huyền diệu sâu xa!”

Câu cuối cùng khiến Xin Yi giật thót mình: “Hoàng thượng từng giải phẫu con gì rồi?”

“Gấu ngủ đông!” Kang Xi tự hào nói.

“Hoàng thượng, cháu biết Ngài tinh thông văn s, số học, thiên văn, địa lý, nhưng không ngờ Ngài còn biết cả giải phẫu!” Xin Yi hết sức bất ngờ.

“Hihi, chuyện này rất ít người biết!” Kang Xi không khỏi đắc ý.

“Hoàng thượng, có cơ hội chúng ta thử lần nữa nhé!” Hứng thú trong lòng Xin Yi lập tức bị khơi dậy, không ngờ ở Thanh triều người có tiếng nói chung với cô lại là Kang Xi. Trước đây Xin Yi từng đến Thái y viện xem qua, cả căn phòng rất được thảo Đông Y khiến cô ngồi chưa ấm chỗ đã chạy mất tằm, thật không tài nào “giao lưu” được với đám thái y bảo thủ đó.

“Có khó gì! Để trẫm kêu người chuẩn bị!” Kang Xi vui như con nít nhận được quà ấy.

Mấy ngày sau đó Xin Yi hết trò chuyện lại đi dạo cùng Kang Xi, kể với Kang Xi vô vàn sự việc lý thú trong tương lai, thi thoảng gặp Yin Zhen ở Nam thư phòng bèn khách khí chào hỏi vài câu, Yin Zhen cũng không đả động gì đến chuyện mời Xin Yi, cứ như chuyện tiệc tùng mời mọc này đã kết thúc rồi hoặc trước nay chưa từng tồn tại.

Nhưng việc phải đến thì vẫn cứ đến, hôm đó, Xin Yi vừa rời Nam thư phòng là Yin Zhen liền theo ra ngoài.

“Cách cách dừng bước!”

Nghe Yin Zhen gọi mình, Xin Yi khẽ mỉm cười, quay người lại đáp: “Vương gia!”

“Ngày mai cách cách rảnh chứ?”

“Đương nhiên! Xin Yi ngày nào cũng rảnh, dù bận nhất định sẽ xếp thời gian đến phủ vương gia.” Xin Yi chủ động nhắc.

Yin Zhen mỉm cười: “Cách cách quả nhiên tinh tế, tiểu vương chưa nói cách cách đã đoán ra rồi.”

“Vương gia cũng thật nhẫn nại, đợi lâu vậy mới chịu mở lời.”

“Khiến cách cách chê cười rồi, vậy là ngày mai tiểu vương ở phủ đệ cung kính đợi cách cách giá đáo.” Yin Zhen cảm thấy nói chuyện với Xin

Yi thật thoải mái, không phải vòngam quốc,mắt công rào trước đón sau.

Xin Yi gật đầu, cũng chẳng cần nói gì thêm, quay người rời đi, Yin Zhen nhìn theo bóng Xin Yi, thầm nhủ: “Nhất định phải nắm chặt lấy cô ta, khiến cô ta giúp mình đạt thành đại nghiệp.”

“Bắc Kinh” của Thanh triều không chỉ là trung tâm chính trị, đồng thời cũng là đô thành thương nghiệp mậu dịch lớn nhất nhì cả nước. Tiệm thuốc Đồng Nhân Đường, vải lụa Thụy Phù Tường, hiệu giày Nội Liên Thăng, tạp phẩm Lục Tất Cư, sủi cảo Đô Nhất Xứ ...đều danh vang bốn biển,tầm tiếng lẫy lừng, không ai không biết.

Trên cầu Thiên Kiều, các nghệ nhân tạp kỹ ra sức phô trương tài nghệ khiến đám đông vây quanh vỗ tay khen ngợi không ngớt; đường xá người qua kẻ lại tấp nập, cửa hiệu, hàng quán lớn nhỏ mọc lên san sát, nhộn nhịp khách vào ra, đến cả những người buôn bán vật bên lề đường cũng lớn tiếng mời chào, rao bán; khung cảnh náo náo nhiệt nhiệt thực không sao kể xiết.

Lúc này, Xin Yi đang dẫn đầu đoàn người bước đi trên đường chính.

Bất luận thế nào Xin Yi cũng không chịu mặc Kì phục, nói mặc lên người khó đi lại, Kang Xi cũng chẳng ép nên thường ngày Xin Yi toàn mặc Hán phục chạy qua chạy lại trong - ngoài cung, chẳng chút kiêng dè. Được cái “cách cách” tính tình hiền hòa, dễ gần lại khiêm nhường, không đem địa vị ra đề nén người khác nên rất được “kẻ dưới” – cung nữ, thái giám và thị vệ trong cung quý mến; nhờ vậy Xin Yi ra vào hoàng cung chẳng bao giờ phải dùng đến lệnh bài, quả đúng như cô nàng nghĩ lúc ban đầu.

Hôm nay, Xin Yi mặc áo màu tím nhạt, ngoài khoác một chiếc áo cánh không tay, đậm màu hơn áo trong một chút, phần tay áo sát vai viền một vòng lông trắng, bên dưới vạt váy đuôi phượng đồng màu với áo, tóc thả tự nhiên, đằng sau búi bích hoa vấn lỏng, trên cài một chiếc trâm hoa, tai đeo khuyên dài tầm một tấc, đung đưa qua lại theo từng nhịp chuyển động, ngoài ra không còn thứ trang sức nào khác. Phục sức nhìn thì giản dị mà giá chẳng hề “giản dị” chút nào đâu nhé ! Vải là lụa Hàng - Đề Hoa lụa nức tiếng, lông viền trên tay áo là lông bạch hồ hiếm gặp, trâm cài tóc làm bằng hoàng ngọc vô cùng trân quý, mỗi một chiếc khuyên tai đều do sáu hạt trân châu Quảng Tây – Hợp Phố tròn trịa, cỡ bằng hạt đậu đỏ, kích thước như nhau kết thành. Ngoài những thứ đó, trên người Xin Yi còn đeo chênh chênh một chiếc túi nhỏ thuần thủ công tinh tế, đương nhiên là hàng thêu do Tô Châu tiến c

Xiao Mei Zi và Xiao Ju Zi ăn vận như thiếu nữ người Hán, Xiao Zhu Zi và Xiao Lan Zhi ăn mặc giống người hầu, còn Da Hu và Er Hu thì trang

phục chả khác thường ngày, trà trộn trong đám đông cũng không đến nổi bắt mắt. Vừa ra khỏi cung là bọn họ như chim xổ lồng, không ngớt nhìn đông nhìn tây, đặc biệt là Xiao Zhu Zi, sà vào từng sạp hàng một ngó nghiêng, xuýt xoa.

Xin Yi chốc chốc lại phải dừng lại chờ bọn họ ngắm thật đã mới đi tiếp, nhưng cái kiểu cứ bước vài bước lại dừng một lần này khiến cô nàng không nén được ,lên tiếng phàn nàn: “Các người không chán hay sao, gần đây ngày nào chả xuất cung dạo phố, xem vẫn còn chưa đã ư?”

“Bao nhiêu thứ hấp dẫn thế này, sao xem hết chứ! Bọn nô tài chỉ mong càng nhiều người đến mời càng tốt, ngày nào cũng có thể ra ngoài chơi.” Xiao Zhu Zi ham vui nhất bọn.

Er Hu phát cho Xiao Zhu Zi một cái vào đầu: “Người thì chỉ biết chơi thôi.”

Xiao Zhu Zi đòi nào chịu lép: “Sao lại đánh tôi?”

“Ai đánh ngươi?!” Không hiểu sao Er Hu cứ khoái bắt nạt Xiao Zhu Zi.

“Cách cách, Er Hu bắt bạt nô tài.” Xiao Zhu Zi mách ngay.

Er Hu “kêu oan”: “Cách cách, thuộc hạ có bắt nạt cậu ta đâu.”

Xin Yi nhìn cặp “bảo bối” này, chỉ còn biết lắc đầu: “Ta sắp thành cô giáo vườn trẻ rồi, các người ngày không cãi lộn đêm ngủ không yên hả? Cứ tưởng các người sẽ thành huynh đệ tốt chứ!”

Xiao Zhu Zi không khỏi thắc mắc: “Cách cách, vườn trẻ là nơi nào thế? Có vui không?”

Xin Yi trả lời không khách khí: “Vui. Một cô giáo chăm mười mấy đứa trẻ bốn, năm tuổi, kể chuyện cho chúng nghe, dạy chúng hát, tập vẽ, chơi trò chơi...Ngươi bảo có vui không?”

“A.....nô tài.....” Xiao Zhu Zi gãi đầu gãi tai, ngượng chín

Er Hu đứng bên cạnh cười thầm, Xin Yi cũng không bỏ qua: “Còn ngươi, hôm nào ta phải đi hỏi xem thống lĩnh các người quản cái kiểu gì mới được.”

Er Hu sợ một phép: “Đừng, đừng, cách cách đừng nói với thống lĩnh.”

“Tại sao?”

Xiao Zhu Zi được thể xúi Xin Yi: “Cách cách cứ mách cho hần bị phạt, để hần chạy quanh Tử Cấm Thành ba vòng, không, cách cách nói Na Lan thống lĩnh bắt hần chạy năm vòng ấy, mệt chết thôi!”

Er Hu mắmmôi mắmmôi lợi trừng mắt nhìn Xiao Zhu Zi.

“Xiao Zhu Zi, ngươi đừng cười trước nỗi khổ của người khác, bây giờ chúng ta đều theo hần cách cách, là người một nhà, Er Hu bị phạt ngươi

được lợi gì chứ?” Xiao Mei Zi bênh Er Hu.

“Nghe chưa, thế mới là đạo lý. Nếu các người hiểu biết được như Xiao Mei Zi thì đỡ cho ta biết mấy.”

Xiao Lan Zi sấp đến bên Xin Yi, nói: “Cách cách, đây là Xiao Mei Zi xót Er Hu. Thực ra, Er Hu rất muốn bị phạt, cậu ta nói chịu phạt xong sẽ được Na Lan thống lĩnh dạy võ cho.”

“Không phải đâu! Cách cách đừng nghe Xiao Lan Zi nói bậy.” Xiao Mei Zi mặt đỏ bừng bừng, lấp liếm.

Xiao Zhu Zi nào chịu tha: “Xiao Lan Zi đúng đây cách cách!”

“Không đúng!”

“Đúng, đúng, đúng.” Tranh cãi bùng nổ, Xiao Zhu Zi và Xiao Mei Zi không ai chịu ai.

“Ngừng! Có chịu thôi hay không hả?” Xin Yi hét một tiếng, bọn họ lập tức ngoan ngoãn ngậm miệng.

Xin Yi lôi đồng hồ đeo tay từ trong chiếc túi nhỏ đeo theo người ra xem giờ: “Cứ thế này e đến tối còn chưa thấy cựa rương phủ. Chúng ta dự tiệc về rồi xem tiếp, chịu không?”

Chú thích :

‘Zhou Yu đánh Huang Gai, người muốn đánh, kẻ nguyện nhận’ : (điển tích lấy từ Tam Quốc) trận Xích Bích ,Hoàng Cái trá hàng ,đưa thuyền tới hội quân với Tào Tháo,thực chất trên thuyền toàn là chất dẫn hỏa. Trước đó,để khiến Tào Tháo tin mình thực bụng xin hàng,Hoàng Cái đã chịu 50 roi đến “thịt nát,xương tan” của Chu Du,sau đó sai Tướng Cấn đi dâng biểu cho Tào.

Yin Zhen mời khách (Yin Zhen vs Xin Yi)

Nghe Xin Yi nói vậy, bọn họ mới không nhìn ngược nhìn xuôi nữa mà nhằm Yong vương phủ đi thẳng một mạch, nào ngờ vừa tới nơi liền bị lính gác cửa chặn lại: “Các người là ai? Không nhìn thấy đây là Yong vương phủ hả? Mau rút ra chỗ khác!”

Xin Yi còn lâu mới bị dọa, “hừ” một tiếng: “Không phải Yong vương phủ ta còn không đến ấy chứ!”

Da Hu vội nói: “Không mau đi thông báo, Xin Yi cách cách đến.”

Lính gác nghi ngờ nhìn Xin Yi từ đầu xuống chân: “Cô ta là Xin Yi cách cách?”

“Sao? Không giống?” Xin Yi hỏi vặn.

“Nếu là cách cách thì ít nhất cũng phải ngồi kiệu, làm gì có chuyện cách cách tự đi bộ đến chứ!” Lính gác cười giễu.

“Hihi, xem ra ta không giống cách cách nhỉ! Thôi, tùy người, đằng nào ta cũng đến rồi, mai gặp ta sẽ kiến nghị vương gia chặt bớt ngưỡng cửa, có điều là...đến lúc đó chủ người chặt ngưỡng cửa hay chặt người thì phải xem phúc âm tổ tiên nhà người thế nào.” Ai ngờ Xin Yi chẳng hề tức giận còn mỉm cười nói với lính gác, dứt lời liền quay đầu về phía sáu “cái đuôi”, nói: “Đi thôi, chúng ta dạo một vòng phố xá!”

Sáu người lục tục theo gót mình Er Hu tụt lại sau cùng, rút lệnh bài giắt ở hông giờ ra trước mắt lính gác, còn mỉm cười với bọn họ. Đám lính canh cửa tức khắc há hốc miệng, sợ toát mồ hôi.

Bọn Xin Yi bị chặn ở bên ngoài, Yin Zhen ở trong phủ chẳng hề hay biết. Tứ vương gia nhà ta đã đợi đến phát cuồng, muôn phần lo lắng.

Tiệc rượu được bày biện sẵn sàng trong phòng khách Yong vương phủ. Yin Zhen đứng ngồi không yên, sải bước đi qua đi lại trong phòng, Long Ke Duo cũng sốt ruột đứng trên bậc cửa ngóng ra.

Yin Zhen hỏi bằng giọng có phần bức bối: “Đã vào cung hỏi thử chưa?”

“Hỏi rồi ạ, nghe bảo mới sáng ra cách cách đã rời cung. Kinh thành có nhiều nơi thú vị thế, hay là cách cách ham vui, quên cả thời gian?” Long Ke Duo trả lời.

“Quên cả thời gian?” Yin Zhen cười nhạt, “Người cho cô ta là con nít ba tuổi?! Đừng học đám lão bát coi thường cô ta. Nha đầu này chẳng vừa đâu! Bọn họ có ai moi được lời nào từ miệng cô ta? Không những thế còn bị cô ta chửi khéo. Chút nữa liệu mà ăn nói cẩn thận, đừng giờ mặt ra cho người ta mắng, hỏi được là tốt nhất, hỏi không ra cũng chẳng sao, cứ thiết lập quan hệ với cô ta trước đã, khiến cô ta cảm thấy chúng ta không có ý đồ gì, chỉ thuần túy mời cơm thôi.” Đang nói chợt thấy lính gác đi đến, vội hét gọi, “Các người nhớ mở to mắt ra, cách cách đến lập tức thông báo, bốn vương đích thân ra đón!”

“Vâng!” Lính canh đáp xong lại áp ứng hỏi: “Vương gia, là vị cách cách nào thế ạ?”

“Còn cách cách nào nữa, đương nhiên là Xin Yi cách cách!” Yin Zhen trách.

“Ồ...hồi bẩm vương gia, bên ngoài có một vị tự xưng là Xin Yi cách cách!” Lính gác bắt đầu cảm thấy không lành.

“Sao!” Yin Zhen mắng, “Tại sao các người không thông báo!”

Lính gác run lẩy bẩy, nói không nên lời: “Vương gia thứ tội, nô tài...nô tài...nô tài vừa đắc tội cách cách.”

Yin Zhen vung tay tát cho lính gác một cái, không nói thêm lời nào, lập tức bước ra cửa.

“Người chết chắc rồi.” Long Ke Duo nhìn lính gác nói.

Anh này “uych” một tiếng quỳ xuống: “Xin đại nhân cứu mạng!”

“Cầu xin ta vô ích, lát nữa đợi cách cách vào, người đi cầu xin cách cách ấy!” Dù gì Long Ke Duo cũng chỉ cho anh ta con đường sống.

Yin Zhen ra đến cửa phủ chỉ thấy mỗi mình Da Hu đứng đó. Nhìn thấy Yin Zhen, Da Hu vội vàng hành lễ: “Bái kiến vương gia.”

“Cách cách đâu?” Yin Zhen ngó quanh không thấy người mình muốn tìm, chỉ lo Xin Yi bỏ về thì công cốc, liền hỏi Da Hu.

Da Hu chỉ vào tượng sư tử đá cạnh cửa, Yin Zhen vội theo chỉ dẫn của Da Hu, vòng qua sư tử đá mới thở phào, thì ra Xin Yi đang tựa người trên tượng sư tử, tay vung vẩy nhánh cỏ sâu róm giết thời gian, thấy Yin Zhen đứng trước mặt vẫn cố tình làm ngơ.

Yin Zhen đành cười lấy lòng Xin Yi: “Cách cách, tiểu vương không đón tiếp từ xa, mong cách cách lượng thứ.”

Xin Yi ném nhánh cỏ sâu róm xuống đất, mát mẻ: “Người ta nói ‘cửa nhà quyền quý sâu tựa biển’, hôm nay Xin Yi coi như được lĩnh giáo. Vương gia, ngài mời cơm hay tính mời Xin Yi đứng ngoài cửa vậy?”

“Cách cách đừng giận, có gì chúng ta vào trong phủ nói tiếp. Tiểu vương giao bọn nô tài không có mắt nhìn người ấy tùy cách cách định đoạt.” Hiện tại Yin Zhen nào dám đắc tội Xin Yi.

Dễ được Xin Yi vào phủ, vừa đến đại sảnh, Xin Yi đã thấy tay lính canh ban nãy quỳ ở đó rồi. Long Ke Duo vội bước lên trước: “Diện kiến cách cách!”

Lính canh vừa nhìn thấy Xin Yi liền cúi đầu lạy hết lần này đến lần khác: “Cách cách tha mạng!”

ng dậy đi, sau này mắt đừng có mọc trên đỉnh đầu, xem thường người khác.” Xin Yi chẳng hơi đâu để ý ba cái chuyện vặt!

“Còn không cúi!” Yin Zhen quát.

“Tạ ơn cách cách, tạ ơn vương gia!” Lính gác lạy thêm cái nữa mới lui ra, Long Ke Duo khép cửa phòng khách, bàn tiệc chỉ còn lại Xin Yi, Yin Zhen và Long Ke Duo, Xin Yi ngồi giữa.

Yin Zhen rót đầy chén Xin Yi và chén của mình rồi nâng chén lên, nói: “Vừa nãy tiếp đón không được chu đáo, tiểu vương tự phạt mình một

chén.” Uống cạn một hơi lại rót đầy, “Chén này tiểu vương mong cách cách bỏ quá cho chuyện ở Ngự hoa viên.”

Xin Yi cười nói: “Chuyện nhỏ ấy mà, vương gia cũng vì an nguy của hoàng thượng, Xin Yi không để bụng đâu.”

Long Ke Duo ngồi bên cạnh, vừa rót rượu cho mình vừa nói: “Cách cách khoan hồng đại lượng khó ai bì kịp, Long Ke Duo và vương gia xin kính cách cách.”

Ba người cùng cạn ly, Yin Zhen nhiệt tình gấp thức ăn mời Xin Yi: “Cách cách nếm thử xem tài nghệ đầu bếp bổn vương phủ có hơn nơi khác?”

Xin Yi thử một miếng, hỏi: “Đây là món gì? Thật đặc biệt.”

Yin Zhen đắc ý nói: “Món này làm từ cá và tay gấu, đặc biệt lắm phải không?”

“Được cả cá lẫn tay gấu*, đến Ngự thiện phòng cũng không có món này, vương gia, ngài giấu trong phủ một đầu bếp tài ba đây!” Xin Yi nửa khen ngợi nửa nói móc Yin Zhen.

Yin Zhen không hiểu mới lạ, liền lựa lời chối khéo: “Đâu có, đâu có, đầu bếp trong phủ chỉ biết làm vài món ăn thường nên tiểu vương mới không dám mời, quả thực là sợ làm phật lòng cách cách. Nhưng các a ca khác đều lần lượt thiết tiệc mời cách cách, tiểu vương không mời lại sợ cách cách nghĩ ngợi. Để chiêu đãi cách cách, tiểu vương mới sai đầu bếp nghiên cứu chế biến ra món ăn này, tổng cộng giết sáu con gấu, thử nghiệm rất nhiều lần mới nấu được cái vị này. Nếu cách cách thấy ngon, ngày mai tiểu vương lập tức dâng lên hoàng thượng.”

“Sáu con gấu đổi một món ăn, vương gia không thấy quá tàn nhẫn?”

“Cách cách, giết vài con gấu có là gì, hàng năm đi săn bắt, giết không biết bao nhiêu hổ, gấu, hươu, hoẵng ấy chứ, thứ súc sinh này trong rừng đâu đâu chẳng có.” Long Ke Duo giải thích.

“Người trước trồng cây, người sau hóng mát; người trước gây nghiệp chướng, người sau gặp tai ương. Thảo nào đến thời đại chúng tôi rất nhiều động vật bị tuyệt chủng, sự trừng phạt của tự nhiên thể hiện trên thể hệ con cháu các ngài. Món tay gấu này tôi nuốt không trôi.” Xin Yi rất có ý thức bảo vệ môi trường.

Yin Zhen vội nói: “Vậy thì chúng ta đổi món khác.”

“Không cần, vương gia, Xin Yi thích đi thẳng vào vấn đề, hôm nay ngài mời tôi đến vì mục đích gì?” Xin Yi đi guốc trong bụng Yin Zhen nhưng vẫn cố ý hỏi.

Yin Zhen vẫn đánh trống lảng: “Thuần túy là bữa cơm gia đình, nói thế nào thì bây giờ chúng ta cũng là người một nhà!”

“Đã là người một nhà Xin Yi cũng chẳng khách sáo. Tất cả những người mời tiệc Xin Yi đều vì một mục đích duy nhất – nội dung di chiếu. Xin Yi đến Thanh triều là chuyện ngoài ý muốn, bản thân không thể không chế được, Xin Yi căn bản không muốn bị cuốn vào cuộc tranh giành tước đoạt của các ngài, nhưng ông trời lại đưa Xin Yi đến đúng cái giai đoạn nhiều biến cố này, còn để Xin Yi bị kéo vào giữa các ngài. Kỳ thực, đối với Xin Yi mà nói, các ngài là quá khứ, là lịch sử, hiện giờ Xin Yi chỉ đang đích thân trải nghiệm lịch sử, tận mắt chứng kiến lịch sự lặp lại quỹ đạo của nó, các ngài đừng coi Xin Yi là người có thể thay đổi lịch sử, lịch sử vốn không thể thay đổi.” Xin Yi nói thẳng với Yin Zhen.

“Cách cách đã đề cập đến chuyện này thì tiểu vương cũng chẳng vòng vo nữa. Xin Yi, cô nghĩ cô có thể khoan tay đứng nhìn ư? Từ lúc cô thốt ra câu nói đó ở Ngự hoa viên, có biết bao nhiêu con mắt canh chừng cô. Cô đến chỗ lão bát, tôi biết; hôm nay cô đến đây dự yến, bọn họ cũng biết.” Yin Zhen bắt đầu chịu nói thật.

“Yong vương gia, kết quả này không phải là nhờ ngài sao, nếu ngài không ép tôi đến đường cùng, nếu không vì tự vệ thì việc gì tôi lại để lộ bí mật đó ra, tự chuốc họa vào thân.”

“Hóa ra cách cách vẫn trách tiểu vương, lúc đó, tiểu vương có phần quá chén nên mới hồ đồ thế.”

“Thôi, không nhắc chuyện này nữa. Thực ra tôi hiểu dù tôi có nói câu đó hay không cũng thế cả, một người từ tương lai, lại thấu hiểu lịch sử quay về quá khứ, còn rơi vào đúng cái nơi phức tạp nhất – hoàng cung nội viện, cô ta bị quyền thế, bị nguy hiểm, bị vô vàn những người và sự việc không thể ngờ tới bao vây, cuộc sống của cô ta sao có thể bình yên tĩnh lặng chứ?” Đây là tiếng thở dài của Xin Yi trước vận mệnh.

“Cách cách là người hiểu biết, vậy.....” Mục đích chủ yếu của Yin Zhen vẫn là thám thính ngài vàng sẽ thuộc về ai.

Xin Yi lắc đầu: “Tôi hiểu chả lẽ ngài lại không hiểu? Các ngài thân là con vua, đúng ra phải hiểu rõ hơn tôi chứ! Các ngài đều là người thông minh nhưng hoàng a mã của các ngài còn thông minh hơn các ngài gấp chục lần, trăm lần. Kế sách dĩ thoái vi tiến của tôi hoàng thượng hiểu, các ngài lắm le rình rập ngài vàng hoàng thượng càng rõ hơn ai hết. Mọi người đều đang đấu trí óc, đấu mưu mẹo, nhưng chẳng ai đấu thắng được Ai Xin Jue Luo – Xuan Ye.”

“Không sai, hoàng thượng quả thật là người nhìn xa trông rộng, thấu suốt mọi sự!”

“Yong vương gia, chân thành tặng ngài vài câu, những lời này tôi tuyệt đối không nói với bọn họ, vì tôi thấy đầu óc ngài khá tỉnh táo, không như bọn họ, trong đầu đặc những hồ là hồ, suốt ngày chỉ lo kéo bè kết phái, mà không biết rằng, ông già cầm hận nhất chính là loại người này.”

Người ta thi nhau ước chừng, phỏng đoán tâm tư Kang Xi, tiếc thay chẳng ai đoán thấu, điều này qua hai lần phế thái tử thực đã rõ như ban ngày. Tuy hôm nay Xin Yi không nói thẳng ra nhưng đã tiết lộ tâm ý thực sự của Kang Xi. Yin Zhen bắt đầu nỗ lực phục Xin Yi, những lời này đã chỉ ra điểm mấu chốt của vấn đề, có thể thấy Xin Yi không hề ghi hận, trái lại còn đối xử với bản thân tương đối thật lòng, điều này khiến Yin Zhen mừng thầm trong bụng, “Xem ra phần thắng của mình tương đối lớn, nếu không nha đầu này đã không nói với mình.”

Xin Yi thừa hiểu những lời mình nói giống như một mồi lửa, rất có thể những toan tính trong lòng Yin Zhen không chịu an phận, bèn bổ sung thêm một câu: “Chịu khó làm tròn bổn phận của mình, cho dù vương vị không đến lượt ngài thì cũng chẳng thiệt đâu.”

Câu này vừa thốt ra, sự hưng phấn của Yin Zhen lập tức trở về “mo”, nhưng nét mặt hoàn toàn không biểu lộ: “Rất cảm ơn lời khuyên của cách cách, tiểu vương xin ghi nhớ.”

“Những gì nên nói Xin Yi đều đã nói rồi, nếu từ nay về sau vương gia không hỏi chuyện di chiếu nữa, sau này vương gia gặp phải khó khăn, Xin Yi nhất định góp chút sức mọn giúp vương gia.” Xin Yi chừa cho mình đường lui.

Yin Zhen biết chắc không hỏi thêm được gì nữa: “Điều này.....” Tứ vương gia thầm nghĩ, “Dây cung không nên kéo quá căng, căng quá sẽ đứt mất, hiện giờ cô ta chẳng tin bất kỳ ai, nên hoãn cứ hoãn, sau này vẫn còn cơ hội.” Nghĩ đến đây, bèn nói: “Được, tiểu vương hứa từ nay không đả động đến chuyện này nữa.”

“Đa tạ vương gia.” Xin Yi không ngờ Yin Zhen gạt đầu nhanh thế.

Bọn họ ở Yong vương phủ trò chuyện thì ở Lian vương phủ cũng đang bàn tán sôi nổi.

“Bữa nay lão tứ mời nha đầu đó nhỉ?” Bát a ca Yin Si canh chừng Yin Zhen ráo riết.

“Ừ, lúc này đang trên bàn tiệc!” Thập a ca đáp.

Cửu a ca Yin Tang mai mỉa: “Đệ cứ nghĩ hắn không hứng thú với di chiếu chứ!”

“Không hứng thú? Đây là ‘lấy tĩnh chế động’, lợi hại hơn chúng ta nhiều.” Lại là Yin Si.

Yin Tang hỏi: “Theo hai người, liệu hắn có moi được lời nào không?”

“Chúng ta đã hỏi không ra thì hắn cũng thế mà thôi. Huynh coi như lĩnh giáo nha đầu đó rồi, để lão tứ thử một lần cho biết.” Yin Si rất tự tin.

“Chẳng phải hắn đã sớm lĩnh giáo qua rồi sao? Còn nhớ chuyện một câu nói của nha đầu đó thôi cũng đủ hắn ghen hòng.” Yin Tang bắt chước giọng điệu Xin Yi, “Vương Gia oai lắm sao, chức vị có lớn đến đâu cũng không hơn được hoàng thượng.”, “Ngài không nói cũng chẳng ai bảo ngài cam, tôi đang nói chuyện với hoàng thượng, ngài chỗ mồm vào làm gì, có loại bề tôi nào như ngài không?!”

Thập a ca lập tức...phun trà: “Ha.....Cửu ca bắt chước giống thật đấy.”

Yin Si cũng không nhịn được cười.

Yin Tang tiếp tục nói: “Cái mặt hắn lúc đó ấy à, thật không biết giấu vào đâu. Hôm nay chắc nha đầu đó càng không nể, ha, đệ muốn nhìn bộ dạng ỉu xiu của hắn chết được.”

“Cũng tại chúng ta quá coi thường nha đầu đó, cơ trí của cô ta e chẳng thua kém bọn ta, một lũ đàn ông đâu không nổi một tiểu nha đầu, truyền ra ngoài thế nào cũng bị cười ê mặt.” Yin Si hậm hực nói, “Thành thực mà nói, nha đầu này quả có chút bản lĩnh, nếu lôi kéo được cô ta, lo gì đại sự không thành. Chỉ có điều, cô ta như con hồ ly, lướt qua lướt lại trước mắt khiến người ta ngứa ngáy, muốn bắt nhưng bắt không được...” Đối với Xin Yi, Yin Si vừa hận lại vừa yêu, cũng không nhẫn tâm như Yin Tang.

“Tuy cô ta biết giữ im lặng nhưng đệ vẫn không yên tâm. Không có ích gì với chúng ta, để lại chỉ phiền phức.” Cửu a ca Yin Tang có ý muốn giết Xin Yi.

Yin Si giật thót mình: “Đệ định làm gì? Đừng làm bừa, hiện giờ cô ta là bảo bối trên tay lão già, cô ta ho một tiếng, lão già nhảy đồng lên ấy chứ.”

“Vậy là nếu cô ta xảy ra chuyện gì, lão già nhất định truy cứu đến cùng, truy cứu ra mà là lỗi của lão tứ hoặc lão thập tứ thì.....” Cửu a ca lắp lửng.

Yin Si trầm tư không đáp.

Trở lại Yong vương phủ, chuyện trò vẫn tiếp diễn, chỉ có điều đã chuyển sang những việc, có thể nói là, nhỏ nhặt hết sức.

“Cách cách vẫn chưa xuất giá nhỉ?” Không hiểu sao Long Ke Duo lại đột nhiên đề cập đến chuyện này

Xin Yi hơi ngượng: “Sao, Long đại nhân định làm mối?”

“Ấy, Long Ke Duo, làm mối cho Xin Yi cách cách là việc của bốn vương.” Yin Zhen cướp lời.

“Vương gia, Xin Yi không phải loại ‘cha mẹ đặt đâu con ngồi đấy’, ‘nghe lời mai mối quyết định chung thân’ đâu nhé.” Xin Yi cứ nghĩ đến việc bị bao biện hôn nhân là toàn thân nổi da gà, “Nếu phải lấy một người không quen biết, Xin Yi thà cả đời ở giá.”

“Tiểu vương hiểu!” Yin Zhen nói.

Long Ke Duo cũng vun vào: “Cách cách thân phận cao quý, muốn sánh đôi với cách cách, xem ra chỉ có ba người bọn họ.”

“Không được!” Yin Zhen phản đối ngay, “Qì Rui là cháu He thân vương, là người phe lão bát; Fu Yi thì...chị hắn là Yu phi, bọn họ ủng hộ thập tứ.”

“Vậy là chỉ còn lại.....” Long Ke Duo không nghĩ được ra ai khác.

“Hắn cũng không được. Không đủ tư cách.” Yin Zhen vẫn phủ quyết.

Xin Yi ngó người ra, hỏi: “Các ngài đang nói về ai thế?”

“Kinh thành tam đại thần tượng.” Long Ke Duo trả lời.

Xin Yi không khỏi lấy làm lạ: “Các ngài cũng biết họ?”

Long Ke Duo giải thích cho Xin Yi: “Ai chẳng biết, đến hoàng thượng cũng biết nữa là. Chốn kinh thành này, bách tính tò mò chuyện trong cung; người trong cung lại rồi hơi muốn biết mấy chuyện vật vãnh bên ngoài, thành ra có người chuyên làm ‘nghề’ này. Cứ lấy cách cách làm ví dụ, bây giờ toàn kinh thành đều biết trên trời rơi xuống một vị cách cách.”

“Sao giống đám ký giả chuyên săn tin đồn nhảm, xì căng đan thế nhỉ!” Xin Yi nghĩ thầm. “Hôn nhân đại sự của mình, mình tự quyết định, bọn họ xen vào làm khỉ gù! Cứ từ chối trước đã, phòng trường hợp bọn họ nhiệt tình quá đáng, kéo mình đi ‘xem mắt’ thì.....chạy không kịp!” Nghĩ đến đây, Xin Yi nói: “Hiện tại Xin Yi chưa muốn xuất giá, đợi tìm được người hợp ý, Xin Yi sẽ đến phiên vương gia!”

“Được được được, nhưng Xin Yi này, rượu cảm ơn của cô bốn vương uống chắc đấy.” Yin Zhen có vẻ rất khoái vụ mai mối.

Đương lúc Yin Zhen và Xin Yi chuyện trò cao hứng thì ngoài cửa sổ vọng vào tiếng trẻ con nô đùa. Yin Zhen không khỏi cau mày.

Long Ke Duo lập tức đứng dậy mở cửa ra ngoài xem xét, lúc sau, quay lại nói: “Là Hong Shi, Hong Li, Hong Zhou.”

“Vương gia, Xin Yi muốn gặp bọn trẻ.”

Yin Zhen gật đầu. Long Ke Duo lại đi ra cửa, không bao lâu, ba đứa trẻ bước vào, quỳ xuống hành lễ, giọng trẻ con non nớt đồng thanh cất lên: “Thỉnh an a mã! Thỉnh an Xin Yi cách cách!”

Yin Zhen nghiêm khắc nói: ”Đứng dậy đi! Sao không ở thư phòng học mà chạy ra vườn đùa giỡn thế hả?”

Hong Shi lớn tuổi nhất, vội đáp: “Hồi a mã, vừa mới học xong ạ!”

Xin Yi thấy Yin Zhen mặt mày lạnh tanh, bèn nói: “Thật không hổ là ‘lãnh diện vương gia’, đến con ruột mình cũng tiếc nụ cười.”

“Nhà có giàu cũng không quá ba đời, bọn chúng đứa nào đứa nấy chơi bời lêu lổng, nếu quản thúc không nghiêm, mai sau e chỉ biết xách lồng chim, đấu dế.” Kỳ thực gia giáo họ Ai Xin Jue Luo đều hết sức nghiêm, chỉ có điều nhà Yin Zhen, so với các nhà khác, còn cao hơn một bậc.

“Quản giáo là điều nên làm, nhưng trẻ con vốn hiếu động ham chơi, không nhất thiết phải hà khắc đến mức này. Chẳng biết họ Ai Xin Jue Luo các người ai đặt ra cái lệ: chỉ bé cháu không bế con, con gặp cha mà như chumèo ấy.” Xin Yi thật tình thông cảm với đám trẻ này.

“Tổ huấn là thế, tiểu vương cũng được dạy dỗ như vậy.” Yin Zhen nói.

Xin Yi cảm than: “Thật đáng thương! Ở giữa là Hong Li phải không, lại đây, lại chỗ cô.”

Hong Li không dám nhúc nhích, ngẩng đầu nhìn Yin Zhen dò hỏi.

“Cách cách gọi kìa.” Yin Zhen nghiêm giọng.

Thấy a mã đồng ý Hong Li mới dám bước đến bên Xin Yi.

“Quái lạ, tại sao đứa bé này lại trở thành hoàng đế nhỉ! Ai, âu cũng là số phận đã định rồi!” Xin Yi nhìn Hong Li từ đầu đến chân, khẽ vuốt bím tóc đứa nhỏ, nói với Yin Zhen: “Xin Yi thường nghe hoàng thượng khen Hong Li thông minh lanh lợi, xuất chúng nổi trội hơn hẳn các hoàng tôn khác, hôm nay được gặp, quả là thế thật.”

“Cách cách quá khen, trong ba đứa này e chỉ có Hong Li là còn coi được.” Yin Zhen khiêm nhường.

“Còn coi được thôi á? Có đứa con trai thế này đủ để ngài mừng thầm rồi!” Xin Yi liếc Yin Zhen một cái, trong lòng bổ sung thêm, “Con hơn cha!”

Yin Zhen như “tóm” được điều gì, hỏi ngay: “Nghe khẩu khí cách cách, thằng bé này rất có tương lai...”

Xin Yi chỉ cười không đáp, quay đầu hỏi Hong Li: “Đói rồi phải không?”

Hong Li khẽ gật đầu.

“Ngồi xuống đây!” Xin Yi kéo ghế cho Hong Li ngồi

“Cảm ơn Xin Yi cách cách, Hong Li không dám phá luật.” Tuy mới có 8-9 tuổi nhưng từ nhỏ quản thúc nghiêm ngặt khiến Hong Li chín chắn hơn hẳn những đứa trẻ cùng tuổi khác.

“Lại là luật lệ! Có ai biết dám hoàng tử, hoàng tôn các người phải sống mệt, sống khổ như thế này! Không nên để trẻ con chịu đói, vương gia, nể mặt Xin Yi phá lệ một lần, cho ba đứa trẻ này được ăn đôi chút!” Xin Yi chịu không thấu mấy thứ lễ tiết thôi phiền hà, cô xưa nay vốn thích tự do thoải mái, không ưa gò bó như vậy chút nào.

“Cách cách đã nói thế thì tiểu vương đành phá lệ một lần.” Yin Zhen khá là nể mặt Xin Yi.

Sau khi dùng cơm xong, Yin Zhen tiễn Xin Yi ra tận cửa, cầm lấy chiếc hộp gấm trong tay Long Ke Duo, nói: “Xin Yi, cách cách đến vương phủ khác dự yến, bọn họ đều có hậu lễ dâng tặng, tiểu vương chỉ có chút quà mọn, mong cách cách nhận cho. Đây là tấm áo khoác tử điều *, mùa đông phương bắc đến sớm, tiểu vương sợ cách cách chưa kịp chuẩn bị nên thay cách cách dự bị sẵn, mong cách cách đừng chê.”

“Đây mà là ‘lễ mọn’? Đa tạ vương gia, Xin Yi xin nhận!” Xin Yi trước nay vốn chẳng chê quà, ra hiệu cho Xiao Mei Zi đón lấy hộp gấm rồi nói tiếp: “Nhận quà mà không đáp lại e thất lễ, vương gia đã tặng món quà quý thế này thì Xin Yi cũng xin tặng lại vương gia một câu. Vương gia, những thứ vốn là của ngài, người khác cướp không được; không phải là của ngài, dù có đoạt cũng chẳng đến tay. Vương gia xin tự bảo trọng, cáo từ.”

Yin Zhen đứng trước cửa vương phủ, trầm ngâm nhìn theo bóng Xin Yi...

Rời khỏi Yong vương phủ, bọn họ lại bắt đầu lòng vòng phố xá. Xiao Ju Zi khơi mào: “Cách cách, lần nào đi làm khách cách cách cũng đều có quà đem về.”

“Món quà này của Yong vương gia rất thực dụng.” Xin Yi bỗng nhớ đến một chuyện, “Ê, các người nhớ kỹ, lần sau đi trên đường tuyết đói không được gọi ta ‘cách cách’, gây phiền phức.”

“Vậy thì phải gọi cách cách thế nào?” Xiao Lan Zi hỏi.

Er Hu nhanh nhạy nhất đám: “Gọi là ‘tiểu thư’! Như thế sẽ không thu hút sự chú ý.”

“Quyết định vậy đi!” Xin Yi gật đầu tỏ ý hài lòng.

Xiao Zhu Zi lại hỏi: “Tiểu thư, bây giờ chúng ta về cung ư?”

“Ta biết các người vẫn chưa đạo chán, nhưng trước tiên phải tìm tởu lâu cho ta ăn chút gì đã! Mỗi lần dự yến ta đều ôm bụng đói về. Dùng cơm cùng bọn họ, lễ này tiết nọ nhiều muốn phát khùng ,đã thế quay qua quay lại nói còn nhiều hơn ăn, kiểu đó mà no mới lạ.” Sức ăn của Xin Yi xem ra cũng thật đáng nể.

Xiao Ju Zi cười nói: “Thảo nào đầu bếp Di Uyển cứ hỏi, sao lần nào đi dự yến về cách cách cũng sai làm nhiều đồ ăn thế, ăn được hết thật?”

“Chứ không vào bụng lũ phàm ăn các người!” Xin Yi điếm mặt bọn Xiao Zhu Zi.

Xiao Zhu Zi lè lưỡi, chỉ phía trước mặt đánh trống lảng: ”Tiểu thư, đám đông kia không biết xúm xít lại làm gì, chúng ta cũng đi xem xem.”

“Hóng chuyện đúng là việc người khoái nhất. Đi, cùng qua đó xem.”

Bọn họ chen vào giữa đám đông.

Ở trung tâm đám đông ,giữa khoảng trống hạn hẹp là một phụ nữ đang khóc thút thít, tay bồng một đứa trẻ. Bên cạnh còn có một người bán dưa, dưới đất lẫn lóc ba quả dưa khá to. Người bán dưa đang lớn tiếng nói gì đó, nước bọt văng tứ tán, thấy người đi đường xúm lại hóng chuyện ngày càng đông, ông ta nói càng hăng“Ông bà cô bác nói xem, người đàn bà này đã trộm dưa của tôi còn không nhận, tôi có nên làm ra lẽ chuyện này.”

Một người qua đường nói với giọng miệt thị: “A, trộm dưa? Chuyện này cũng làm?”

Người phụ nữ thấy người đó tin lời tay bán dưa bèn kêu oan: “Mọi người đừng nghe ông ta nói xằng, ban nãy tôi chỉ mua một quả dưa, đi chưa được vài bước đã bị ông ta tóm lại, nhất quyết đồ cho tôi ăn trộm ba quả dưa.”

“Rõ ràng cô trộm của tôi ba quả dưa, dưa vẫn nằm đây đó thôi, còn không chịu nhận. Tôi thấy cô là đàn bà con gái mới không giải lên quan, chỉ cần trả đủ tiền dưa là được.” Người bán dưa nói có vẻ rất thấu tình đạt lý.

Người phụ nữ nổi giận ùng ùng phản bác: “Rõ ràng chỉ mua của ông có một quả dưa, sao lại vu cáo tôi ăn trộm những ba quả, ông có nói lý không thế?”

“Hei! Cô đã trộm dưa còn nói tôi không biết phải trái, đi, chúng ta lên quan làm cho ra nhẽ.” Tay bán dưa quyết ép đến cùng.

Đám đông vây quanh bắt đầu giảng hòa, người này nói: “Cái chị này, trả ông ta tiền ba quả dưa là xong, lên quan còn thiệt nữa.”, người kia nói: “Phải đây, người ta bán dưa nuôi vợ nuôi con cũng chẳng dễ dàng.”, lại có người nói: “Đúng đúng, trả tiền cho người ta có phải xong không.”

Người phụ nữ rơm rớm nước mắt chỉ chực trào ra, đứa bé chị ta ôm trong lòng sợ hãi khóc lóc âm ỉ.

“Tôi không ăn trộm, tôi thật sự không ăn trộm dưa!” Phụ nữ là người trung hậu thật thà, ngoài hai câu này ra, không tìm được lời nào khác để biện bạch cho bản thân.

Xin Yi nhìn lướt qua là biết chân tướng sự việc, hạ thấp giọng rủa đám đông: “Lũ đàn, hiển nhiên thế này mà không nhìn ra ai đúng ai sai, chỉ giỏi

Xiao Zhu Zi nghe thấy, hỏi nhỏ Xin Yi: “Ý tiểu thư...tay bán dưa đó là kẻ vu khống?”

“Sao lại nói thế?” Da Hu không hiểu.

“Người có thể ôm một lúc ba quả dưa không? Ý ta là ‘cùng một lúc’ ấy.” Xin Yi hỏi Da Hu.

Da Hu nghĩ một hồi, đáp: “Có vẻ khó.”

“Nếu bảo người bế thêm một đứa bé?” Xin Yi hỏi tiếp.

“Hoàn toàn không thể.” Da Hu lập tức trả lời.

“Người đàn ông trai tráng còn không làm được, huống hồ là người phụ nữ kia.” Xin Yi chỉ ra điểm mấu chốt.

Đến đây mọi người đều hiểu cả.

“Tiểu thư, chi bằng chúng ta đứng ra bênh vực phụ nữ đó.” Er Hu nôn nóng muốn thử.

Xin Yi đang định gật đầu, chợt nhìn thấy Na Lan De Yu rẽ đám đông bước ra, bèn nói: “Chẳng đến lượt người làm anh hùng đâu, coi, thần tượng của các người ra mặt rồi kìa.”

“Đúng rồi! Là Na Lan De Yu.” Xiao Lan Zi cũng nhìn thấy.

Na Lan De Yu bước ra giữa khoảng trống, nói với tay bán dưa: “Vị huynh đài này, chị ta đã trộm dưa của huynh thì cứ giải lên nha môn, tôi đi cùng huynh.”

Tay bán dưa vui mừng ôn xiết: “Ra là Na Lan công tử, có công tử làm chứng thì còn gì bằng.”

Na Lan De Yu chỉ vào ba quả dưa nằm dưới đất: “Ba quả dưa này là vật chứng, huynh ôm cho chắc, đừng đánh rơi.”

“Vâng vâng!” Tay bán dưa vừa nói vừa khom lưng nhặt lấy hai quả dưa, mỗi tay ôm một quả, quả thứ ba không sao cầm lên được.

“Vị nào đến giúp tôi một tay?” Tên bán dưa nhờ vả đám đông vây quanh.

Na Lan De Yu cúi người bê quả dưa còn lại lên, đặt vào lòng tay bán dưa.

Tên ngọc đó ôm chặt lấy ba quả dưa, nói: “Na Lan công tử, chúng ta đi thôi.”

Na Lan De Yu hỏi vặn lại: “Đi đâu cơ?”

“Lên nha môn chứ đâu?” Gã bán dưa còn đang tự hỏi vì sao Na Lan De Yu lại nhanh quên đến thế.

Na Lan De Yu chỉ vào đứa bé trong tay người phụ nữ: “Nếu huynh đài có thể bế cả đứa bé này thì tôi đi cùng huynh ngay.”

“Na Lan công tử, công tử đừng đùa chứ, sao bế thêm được.” Gã bán dưa...muốn khóc thét.

Na Lan De Yu im lặng nhìn tên bán dưa, ánh mắt đầy vẻ chế giễu.

Có người chợt tỉnh ra: “Ừ nhỉ, đơn giản thế mà mình nghĩ không ra.”

Na Lan De Yu hỏi những người vây quanh: “Các vị phụ lão hương thân, ai trong các vị có thể vừa bế một đứa bé vừa ôm ba quả dưa? Vị này? Vị>

Mọi người đều lắc đầu.

“Không ai làm được chứ gì, vậy thì người phụ nữ này sao có thể vừa bế đứa bé lại ăn trộm ba quả dưa chứ?” Na Lan De Yu liếc nhìn tên bán dưa.

Tay này hỏ thẹn không nói nên lời.

Người phụ nữ cảm kích vô cùng, cảm ơn Na Lan De Yu hết lần này đến lần khác: “Đa tạ Na Lan công tử! Đa tạ Na Lan công tử!”

Trong đám đông có thiếu nữ kích động đến mức hét lớn: “Na Lan De Yu, chàng thật là thông minh! Thiếp yêu chàng!”

Na Lan De Yu chẳng thèm ngó thiếu nữ “dũng cảm” đó lấy một cái, rẽ đám đông đi thẳng. Đám đông cũng dần dần giải tán.

Xiao Zhu Zi không bỏ lỡ cơ hội khoe với Xin Yi như sợ người khác không biết Na Lan thần tượng thông minh đến cỡ nào: “Tiểu thư, lần này tiểu thư không nghĩ anh ta đầu óc ngu si, tứ chi phát triển nữa chứ!”

“Chút khôn vặt đấy mà.” Xin Yi nói, giọng không tán thành thấy rõ: “Nhìn cái bộ dạng khinh người của hắn kia, làm như mỗi mình hắn thông minh ấy!”

“Anh ta thông minh thật mà!” Xiao Lan Zi nói với giọng sùng bái.

“Rồi rồi rồi, hắn thông minh, đã được chưa!” Xin Yi chẳng hơi đâu tranh luận với bọn Xiao Zhu Zi cho mệt, “Cứ nhắc đến hắn là mắt các người sáng rực. Các người đứng đó mà ngưỡng mộ, ta đây còn phải kiếm chỗ tể cái dạ dày đã.”

Đoàn người đến trước cửa một lầu lớn.

Từ lầu nhộn nhịp khách khứa, tiếng trò chuyện cười nói, tiếng gọi thức ăn, thêm trà thêm nước vang lên không ngớt, tiểu nhị chạy tới chạy lui giữa

các bàn ăn, bận như chong chóng. Vừa tiễn vài người khách ra về, chợt nhìn thấy bọn Xin Yi đứng trước cửa, tiểu nhị vội vàng mời chào: “Khách quan, các vị đến dùng cơm phải không, mời vào, mời vào!”

Xiao Zhu Zi đưa mắt nhìn một vòng đại sảnh ồn như chợ vỡ, nói: “Ồn thế này sao ăn, có nhã tọa** không?”

“Có có, trên lầu có nhã tọa, vô cùng yên tĩnh! Xin mời các vị!” Tiểu nhị trả lời hết sức khách khí.

Xin Yi vừa lên lầu liền thấy Na Lan De Yu ngồi ở chiếc bàn cạnh cửa sổ, đương một mình hưởng thụ.

“Ta muốn chỗ cạnh cửa sổ!” Xin Yi nói với tiểu nhị.

Tiểu nhị vô cùng khó xử: “Tiểu thư, bàn cạnh cửa sổ đều có khách ngồi rồi!”

“Kêu hẳn nhường!” Xin Yi chỉ Na Lan De Yu.

Bọn Xin Yi mới đặt chân lên lầu là Na Lan De Yu đã chú ý đến rồi. Anh nhìn ra Da Hu, Er Hu có chút võ công, lại thấy Xiao Zhu Zi và Xiao Lan Zi ăn mặc kiêu người hầu, bụng nghĩ chắc là thiên kim tiểu thư nhà nào ở hoài trong phòng phát cuồng, trốn ra ngoài giải khuây, thành ra cũng chẳng để ý.

Nghe thấy Xin Yi đòi mình nhường chỗ, Na Lan shuai ge không khỏi nghiêng đầu quan sát Xin Yi một vòng, tuy dung mạo không nổi trội nhưng từ phục sức có thể đoán ra cô gái này thuộc gia đình quyền quý, bèn “hừ” một tiếng: “Dựa vào cái gì mà tôi phải nhường?”

“Chẳng dựa vào cái gì, bốn tiểu thư muốn ngồi bàn này!” Xin Yi cố tình kiếm chuyện.>“Loại tiểu thư kiêu kỳ như cô tôi gặp nhiều rồi, nếu cô đủ xinh, không biết chừng tôi còn nhường, tiếc thay cô không phải mỹ nữ... Muốn lên mặt ra vẻ, về nhà mà “diễn”!” Na Lan De Yu lạnh lùng đáp trả.

Câu nói này ngay lập tức làm tổn thương lòng tự tôn của Xin Yi, vốn dĩ chỉ định chọc phá đôi chút chứ thực tâm không trọng chỗ ngồi...kỳ này Xin Yi quả máu nóng bốc lên đỉnh đầu: “Thế nào thì ngươi mới chịu nhường? Na Lan De Yu!”

“Cô biết tôi?”

“Xếp đầu ‘Kính thành tam đại thần tượng’, ai mà không biết!”

“Nếu đã biết chắc cô cũng rõ thuộc hạ nhà cô không phải đối thủ của tôi, tốt nhất là dập tắt ý định dùng vũ lực giải quyết vấn đề.” Na Lan De Yu quả nhiên thẳng thắn.

“Thứ này thì sao?” Xin Yi thừa biết vác tiền ra cũng vô dụng nhưng vẫn đặt một tờ ngân phiếu lên bàn.

“Một nghìn lượng mua chỗ tôi ngồi? Chắc.....Hào phóng ghê! Tôi nên lập tức đứng dậy nhường chỗ cho cô nhỉ?” Na Lan De Yu châm chọc.

“Là người ta mới trả nghìn lượng, người khác còn lâu mới có giá này.”

Na Lan De Yu càng xem thường: “Ha.....Thật là vinh hạnh! Cô nghĩ tiền có thể mua được mọi thứ? Ngoài tiền ra cô còn gì nữa? Chẳng có gì hết! Về nhà cũng nên dùng tới cái đầu mà nghĩ xem, đừng tưởng cả thiên hạ ai cũng như cô, coi tiền là quý!”

“Có khí phách! Người bảo ta dùng đầu óc, được, chúng ta thì xem ai thông minh hơn ai! Ta phải dạy cho người biết người không phải là người thông minh nhất kinh thành!” Xin Yi bị...gãi đúng chỗ ngứa.

Na Lan De Yu hoàn toàn không coi Xin Yi ra gì: “Thi nổi câu đối hay thi làm thơ?”

“Không thi thứ đó!”

“Thi thứ này cơ hội thắng của cô còn cao hơn một chút!”

“Mấy thứ đó chẳng cho thấy ai là người thông minh!” Kỳ thực Xin Yi không biết làm thơ, cô phải chọn món gì sở trường đấu với Na Lan De Yu.

“Cho cô chọn, nếu thắng, chiếc bàn này nhường cô.” Na Lan De Yu hết sức tự tin.

“Được, mỗi người nêu ba câu đối, ai không trả lời được coi như thua!”

Na Lan De Yu bắt đầu hứng lên rồi: “Nhất ngôn cửu đỉnh! Nếu cô trả lời đúng hết cũng coi như cô thắng, cô là con gái, nhường cô hỏi trước.”

“Hừ, trọng nam khinh nữ quá lắm, hôm nay nhất định bắt người chịu thua!” Xin Yi suy tính.

Xin Yi “lục” lại một lượt kho câu đối trí tuệ mà cô từng làm trước kia, lập tức đưa ra câu hỏi.

“Nghe kỹ nhé, trong làn có rất nhiều táo, đem số táo này chia cho ba người. Người thứ nhất lấy một nửa số táo có trong làn cộng thêm nửa quả táo; người thứ hai lấy một nửa số táo còn lại trong làn, thêm nửa quả; người thứ ba cũng vậy, lấy một nửa số táo mà người thứ hai để lại và thêm nửa quả; đến lúc này thì số táo có trong làn vừa hay chia hết mà phần táo mỗi người nhận được đều là nguyên quả. Đoán xem trong làn có tất cả bao nhiêu quả táo?” Xin Yi nói liền một hơi.

Tửu lâu gây rối (Xin Yi vs Na Lan)

Na Lan De Yu quả nhiên thông minh, trả lời ngay không cần nghĩ ngợi.

“Đơn giản, có thể tính ngược từ dưới lên: người thứ ba lấy một nửa số táo còn lại của hai người trước cộng thêm nửa quả, mà phần táo này

nguyên vẹn, không có quả dở, suy ra số táo người thứ ba có là 1 quả. Cứ thế tính ngược lên, người thứ hai lấy 2 quả, người thứ nhất lấy 4 quả, như vậy trong làn có tất cả 7 quả táo.” Na Lan De Yu tìm ra đáp án để như ăn kẹo, chẳng tốn chút công sức.

“Chính xác, đến lượt anh ra đề!”

“Cô dùng táo làm đề thì tôi cũng dùng táo làm đề. 100 quả táo xếp vào 6 chiếc làn, yêu cầu số táo trong mỗi làn đều bao hàm số 6, cô tính xem nên xếp như thế nào?”

“Dễ thôi, làn thứ nhất 60 quả, làn thứ hai 16 quả, bốn làn còn lại mỗi làn 6 quả là vừa hết 100 quả táo. Na Lan De Yu, tôi nói không sai chứ!” Xin Yi lại tiếp, “Đến lượt tôi ra đề! Một con gà mái rưỡi trong một ngày rưỡi đẻ ra một quả trứng rưỡi, sáu con gà mái trong sáu ngày đẻ ra bao nhiêu quả trứng?”

Na Lan De Yu cười đáp: “Người không hiểu thế nào cũng bị cô làm rối trí, thực ra rất dễ tính, tổng cộng đẻ 24 quả trứng! Tôi trả lời đúng hai câu rồi nhé.”

“Đừng vội đắc ý! Đã kết thúc đâu!”

“Đến lượt cô trả lời câu thứ hai: một sợi dây thừng chập đôi, lại chập đôi lần nữa rồi dùng kéo cắt ngang thì thành mấy đoạn?”

“5 đoạn! Làm ơn hỏi câu nào khó chút!” Giọng Xin Yi có phần chế giễu.

“Thật không nhìn ra, cô cũng chẳng ngốc nhỉ!” Miệng Na Lan De Yu nói vậy chứ kỳ thực trong lòng không còn dám xem thường Xin Yi.

“Hiện có 3 lá cờ hình chữ nhật đỏ, vàng, lam và 6 cái kẹp dùng để treo cờ, hỏi có bao nhiêu cách treo cờ” Xin Yi hỏi câu cuối cùng.

Câu hỏi này làm khó Na Lan De Yu rồi! Na Lan shuai ge nghĩ ngợi hồi lâu không ra kết quả cũng không muốn hạ mình hỏi Xin Yi đáp án, chỉ ngồi chờ ra đó, chẳng nói chẳng rằng.

Thấy bộ dạng “câm như hến, im như thóc” của anh, Xin Yi ngậm thò ngón tay út khẽ chấm rượu trong chén Na Lan rồi viết lên bàn con số 78, Na Lan De Yu thấy động tác này bèn ngẩng đầu nhìn Xin Yi.

“Anh nói to hơn một chút được không? Tôi nghe không rõ!” Xin Yi bắc thang cho Na Lan xuống.

Na Lan De Yu đỏ mặt, không dám nhìn Xin Yi, ngoảnh mặt qua một bên nói: “Bảy mươi tám.”

”Gì cơ?” Xin Yi hỏi lại.

“Bảy mươi tám!” Lúc này Na Lan De Yu hồ thẹn không để đâu cho hết, chỉ muốn tìm cái hồ rúc xuống cho xong.

“Anh trả lời đúng hết, thôi, không tranh chỗ với anh nữa!” Xin Yi quay sang tiểu nhị, “Bàn kia đi!” Chẳng hề nhìn Na Lan De Yu, cô chọn đại một chiếc bàn ngồi xuống.

Tiểu nhị thấy mọi chuyện êm thấm, vội chạy đến lau bàn, vừa lau vừa hỏi: “Các vị gọi món gì?”

Xiao Zhu Zi đưa cho tiểu nhị một đĩnh bạc: “Món nào ngon bung hết lên đây, phải nhanh đấy!”

“Tiểu thư, sao tiểu thư không đầu tiếp?” Da Hu hạ thấp giọng hỏi.

Xin Yi cười cười: “Hắn thắng rồi thôi!”

Động tác ban nãy của Xin Yi nào lọt qua mắt Er Hu: “Á, đáp án cuối cùng là tiểu thư bảo anh ta mà.”

Da Hu vẫn ngờ nghệch: “Sao huynh không biết nhỉ.”

Xin Yi không muốn đề cập đến chuyện này nữa bèn đổi đề tài: “Ai, hắn là của các người, sao lại không nhận ra hai người?”

“Tiểu thư, thị vệ trong cung nhiều vô số kể, thống lĩnh làm sao nhận ra hết được, giới lắm cũng chỉ thấy quen quen, huống hồ bọn thuộc hạ vận thường phục.” Er Hu giải thích.

Lúc sau tiểu nhị bung thức ăn lên: “Mời quan khách!”

Xin Yi vừa chộp lấy đĩa vừa nói: “Đói chết được, các người cũng đừng ngồi ngây ra thế, động đũa đi chứ, ở bên ngoài càng không cần giữ kẽ!” Nghe Xin Yi nói vậy bọn họ tự nhiên hăng, cầm đũa lên bắt đầu ăn.

Na Lan De Yu vẫn ngồi nguyên tại chỗ, tay cầm chén rượu, thần người ra như đang suy nghĩ chuyện gì. Kỳ thực ban nãy anh đã định rời đi ngay lập tức nhưng không rõ vì sao chân anh chẳng muốn nhích đi mảy may.

Anh hơi nghiêng đầu, ánh mắt động lại trên người Xin Yi: “Sao mình lại thua cô ta chứ?! Na Lan De Yu, người thật đáng xấu hổ! Nhưng nói gì thì nói, cô ấy cũng giữ thể diện cho mình, ít nhất ‘được lý biết dừng’, không ép người. Ban đầu cứ nghĩ cô ấy là loại tiểu thư kiêu kỳ, ngang ngược, giờ mới biết mình sai lầm nghiêm trọng, aiya...mấy lời mình nói lúc nãy hình như có phần hơi quá, thật không nên nhìn mặt bắt hình dong. Thực ra cô ấy trông cũng đâu đến nỗi, tuy không bằng Wan cách cách, nhưng trên đời này có mấy người xinh đẹp như Wan cách cách chứ.”

Bên kia, Xiao Mei Zi thì thầm vào tai Xin Yi: “Tiểu thư, Na Lan De Yu nhìn tiểu thư hoài!”

“Ta đâu phải mỹ nữ, có gì đáng nhìn chứ! Kệ hă, chúng ta cứ ăn tự nhiên.” Xin Yi chẳng thèm ngẩng lên lấy một cái, chỉ vùi đầu vào những món ăn hấp dẫn trước mặt.

Mọi người lặng lẽ ăn uống một hồi...Xiao Zhu Zi vốn hiếu động, im lặng thế này cậu ta tài nào chịu nổi, bèn gợi ý: “Tiểu thư, chúng ta có thể oản tù tì không ạ?”

“Hay đấy, nên làm thế lâu rồi.” Xin Yi cũng chịu không thấu không khí im lìm, tẻ nhạt này.

Xin Yi vừa gạt đầu, Xiao Zhu Zi và Xiao Lan Zi liền lớn tiếng oản tù tì. Da Hu, Er Hu mới đầu ngồi nhìn, sau cũng không kì được tham gia vào.

“Thế này mới phải, tự do thoải mái.”

Được Xin Yi khuyến khích, bọn họ càng chơi càng hăng, Xin Yi ngồi bên cạnh rót rượu cho người thua, gấp thức ăn cho người thắng, cả bọn chơi đùa, nói cười ầm ĩ. Khách ăn xung quanh thấy bọn họ ồn ào vậy, thì thảo bàn tán không ngớt.

Na Lan De Yu cũng không bỏ qua mọi diễn biến bên bàn Xin Yi, ánh mắt quét từ mặt xuống chân cô: “Cô ấy không bó chân, chắc không phải người Hán, không biết là con cái nhà ai? Lần đầu gặp cô gái thế này, không những ngồi chung bàn với kẻ hầu người hạ còn rót rượu, gấp thức ăn cho họ, chẳng ngần ngại gì cả.”

Bàn cạnh đó ngồi bốn, năm tên công tử nhà giàu, bọn chúng đưa mắt nhìn nhau, đồng loạt rời chỗ, bước đến bên bàn Xin Yi.

Tên đứng giữa có vẻ như đầu lĩnh nói: “Náo nhiệt nhĩ! Huynh đệ bọn tôi cũng muốn góp vui, không biết các vị có hoan nghênh?”

Xin Yi chỉ lo gấp thức ăn, chẳng thèm ngẩng đầu lên nhìn, lạnh lùng quảng cho bọn chúng một câu: “Không hoan nghênh.”

“Chao, tiểu nha đầu không nể mặt kìa!”

Tên đứng cạnh bộ dạng như tay sai nói: “Biết bọn ta là ai không?”

Xin Yi liếc xéo kẻ đó: “Các người có là ai cũng mặc, cút ra một góc, đừng làm phiền bọn ta dùng bữa.”

“Dữ ghê ta ời, hợp khẩu vị bổn thiếu gia!” Tên cầm đầu nói.

Thái độ hung hăng càn rỡ của bọn chúng khiến Da Hu ngửa mặt, anh đứng bật dậy, quát: “Điếc à, không nghe thấy tiểu thư chúng ta bảo cút đi hay sao?!”

“Người đuổi là bọn ta đi chắc, thế còn mặt mũi nào nữa chứ!”

Er Hu thấy lũ người đó cố ý gây sự, sợ anh trai mình không ứng phó được, cũng đứng dậy, hỏi: “Vậy phải thế nào mới không mất mặt hả!”

“Kêu tiểu thư nhà các người uống với bọn ta vài chén.”

Xiao Zhu Zi nhỏ một bãi nước bọt: “Người cũng xứng?! Không tề một vũng soi xem mặt mình thế nào...”

Một tên trong đám thấy Xiao Zhu Zi nhỏ người bèn giơ tay vỗ đầu cậu: “Tiểu tử thôi, thích ăn đập hả?”

“Khốn kiếp, cả gan động tay động chân, ta thấy các người không chỉ muốn ăn đòn mà còn chán sống! Người có bao nhiêu cái đầu, tiểu thư nhà ta cũng dám trêu ghẹo?!” Xiao Zhu Zi còn lâu mới sợ hấn.

“Bọn ta cũng muốn xem xem ai là kẻ chán sống.” Tên cầm đầu khề đá chân, nói.

Tên vừa đánh Xiao Zhu Zi chỉ vào đầu lĩnh: “Đây là cháu ruột của Yu phi nương nương – Yuan Tai thiếu gia, ta là anh con bảo mẫu của Fu Yi – em trai út Yu phi nương nương.”

“À, ra là hoàng thân quốc thích cơ đấy, thăm nào ngang ngược thế. Tiếc rằng hậu đãi của chúng ta vững hơn người nhiều.” Xin Yi nói một cách từ tốn.

Một tên tay sai nghe vậy, nhất thời không dám xem thường: “Ha, hậu đãi của người là ai, nói nghe xem.”

“Người đó họ Ai Xin Jue Luo, là chủ của chủ các người.” Xin Yi đã nói rõ ràng đến thế, tiếc thay lũ công tử con nhà quyền quý này ngày thường ngang ngược quen rồi, không tên nào nghe ra.

“Haha.....Thành Bắc Kinh này khối người họ Ai Xin Jue Luo nhưng không phải ai cũng đủ tư cách trưng lên.” Yuan Tai ý có cô là phi tần của Kang Xi, chẳng chút bận tâm, nói.

“Ta đã nói đến mức đó rồi, các người không chịu đi thì đừng trách ta đuổi.” Xin Yi biết nói nữa cũng vô ích, phải dùng vũ lực giải quyết mới xong.

“Ghe nhĩ, người định làm cách nào đuổi chúng ta?” Bọn này cũng chẳng nhường

“Đuổi mấy con ruồi nhiều sự này đi.” Xin Yi phẩy tay ra hiệu cho Da Hu, Er Hu cứ như lũ người này là mấy con ruồi bẩn thỉu ấy.

“Cút, để huynh đệ bọn ta ra tay thì không đẹp mặt đâu.” Er Hu bày ra điệu bộ chuẩn bị đánh nhau.

“Hừ, rượu mời không uống...ngươi nghĩ bọn ta sợ ngươi chắc, huynh đệ, lên.” Dứt lời, vung tay định đâm Er Hu, Er Hu sớm phòng bị, đưa tay đỡ đòn.

Da Hu, Er Hu và mấy tên trong bọn đến kiếm chuyện xông vào đánh sập lá cà. Khách ăn xunh quanh thấy có người đánh lộn, sợ liên lụy đến mình, xô đẩy nhau chạy xuống lầu.

Xiao Zhu Zi và Xiao Lan Zi không biết võ, liên thủ đối phó một tên. Xiao Lan Zi ôm lấy tên đó, cúi đầu cắn cho hắn một phát vào hông. Tên đó vừa đau vừa buồn, ngoác miệng không biết nên hét hay nên cười. Xiao Zhu Zi thấy vậy, tiện tay tóm bát tương ớt trên bàn hất thẳng vào mặt hắn. Mặt mày, mũi miệng toàn ớt là ớt, tên đó tức khắc nước mắt nước mũi tèm lem, thè lưỡi nhỏ phì phì.

“Tương ớt ngon chứ!” Xiao Zhu Zi chế giễu.

Xin Yi không nhịn được cười, hét: “Giúp hắn đổi khẩu vị.”

“Có ngay!” Xiao Zhu Zi lại bốc một lọ gia vị khác lên, ngửi ngửi: “Dấm lão Trần Sơn Tây.” (*yue: túm chung là “dấm”*)

Vừa hay Xiao Lan Zi húc cho hắn một phát thật lực, tên đó đã cay choáng váng đầu óc, lại bị Xiao Lan Zi húc giữa bụng, loạng choạng ngồi phịch xuống đất.

Xiao Zhu Zi nhìn thấy thế, hét bảo: “Bóp mũi hắn.”

Xiao Lan Zi lập tức làm theo, bóp chặt lấy mũi tên đó. Tên đó bị bóp mũi, không thở được, cố nhiên phải há miệng ra. Xiao Zhu Zi thừa cơ đồ dấm vào miệng hắn: “Biết ngươi cay mới giúp ngươi súc miệng đây.”

Xin Yi và Xiao Mei Zi, Xiao Ju Zi cười bò lăn bò càng.

Na Lan De Yu vừa quan sát tình hình “chiến trận” vừa cười thầm trong bụng.

Yuan Tai nhân lúc người khác đánh nhau, lén đến ngồi cạnh Xin Yi: “Tiểu thư, họ đánh mặc họ, phần ta ta cứ uống. Chẳng hay tiểu thư là thiên kim nhà nào, lệnh tôn đương nhiệm chức vị gì? Tại hạ vô cùng ngưỡng mộ tiểu thư, chúng ta làm quen nhé!” Vừa nói vừa quàng tay lên vai Xin Yi.

Xiao Mei Zi, Xiao Ju Zi thấy vậy, kinh hãi thét lên: “Buông tiểu thư nhà chúng ta ra.”

Xin Yi vẫn ngồi im, chẳng thèm liếc nhìn lấy một cái: “Bỏ móng heo của ngươi xuống.”

Na Lan De Yu thấy Xin Yi chẳng hoảng hốt tẹo nào, cũng không khỏi ngạc nhiên: “Đến mức này mà vẫn trấn tĩnh như thế! Lẽ nào cô ta có vũ khí bí mật gì? Không, không giống...Điểm này mình dám chắc.”

Xin Yi thò tay vào trong túi, thầm nhủ: “Muốn chết, ta cho người ném thử sự lợi hại của vũ khí phòng thân hiện đại, ai...vác nước hoa CD ra làm vũ khí có xa xỉ quá không nhỉ?!” Liếc qua chỗ Na Lan De Yu, “Gượng đã, mình phải thử xem liệu Na Lan De Yu có tinh thần chính nghĩa, gặp chuyện bất bình ra tay giúp đỡ hay không?”

Yuan Tai vẫn ngồi lì ra đó: “Chắc hẳn tiểu thư cũng xuất thân gia đình quan lại, chúng ta coi như môn đăng hộ đối, nếu tiểu thư không chê.....”

“Ta không chê.” Xin Yi cố tình nói.

Yuan Tai lại càng to gan, sáp mặt vào Xin Yi: “Thật ư? A, người tiểu thư có mùi hương gì vậy? Thật đặc biệt, trước giờ chưa từng ngửi qua, để ta ngửi thêm chút nữa...”

“Đồ khốn, người mà dám chạm vào ta, ta sẽ cho người biết tay. Na Lan De Yu, người không chịu giúp thì cũng coi chừng đấy.” Xin Yi quyết liều một phen.

Na Lan De Yu tính chờ xem Xin Yi làm thế nào ứng phó nên mới không ra tay. Lúc nhìn thấy miệng Yuan Tai sắp chạm vào má Xin Yi, Na Lan shuai ge không thể khoanh tay ngồi nhìn nữa. Anh gấp hạt lạc trong đĩa lên, dùng sức ném đi, hạt lạc bắn Yuan Tai gác trên vai Xin Yi.

Yuan Tai lập tức nhảy dựng lên, không đợi hấn kịp mở miệng hỏi, một hạt lạc khác đã bắn trúng môi hấn, trước sau chỉ cách có hai giây.

Xin Yi nhếch miệng cười, mắt nhìn Na Lan De Yu, thầm nghĩ: “Còn đáng mặt nam nhi.” Trong khi đó Na Lan De Yu vẫn làm ra vẻ chẳng liên quan gì đến mình, gấp một hạt lạc đưa lên miệng.

Nhìn một vòng không thấy ai ngoài Na Lan De Yu, Yuan Tai cười nhạt, bước đến bên Na Lan De Yu, gõ gõ mặt bàn, hỏi tội: “Na Lan De Yu, người thích chõ mũi vào chuyện người khác nhĩ!”

Na Lan De Yu bình thản trả lời: “Tôi ngồi đây này giờ, có nhúc nhích đâu!”

“Người được lắm! Dám đắc tội ta, không sợ ta mách Yu phi nương nương ư?” Yuan Tai bêu Yu phi nương nương ra dọa.

“Yu phi nương nương có thể bênh người, nhưng nếu để hoàng thượng biết, ta e người sẽ rất thảm.” Na Lan De Yu phản bác thẳng thừng.

Yuan Tai nghĩ thấy Na Lan De Yu nói cũng phải, việc này mà kinh động đến Kang Xi, chắc gì đã dễ thoát thân, tuy không cam tâm nhưng... đành quát gọi đám tay sai: ”Dừng tay, không thấy Đại nội đệ nhất cao thủ ngồi đây sao, đừng bôi gio trát trấu vào mặt ta!”

Đám tay sai nghe lời ngừng tay. Bọn chúng không đánh nữa, Da Hu và Er Hu cũng chẳng tham chiến.

“Na Lan De Yu, chúng ta cứ đợi mà xem!” Yuan Tai bực tức cảnh cáo Na Lan, dẫn đàn em lũ lượt bỏ đi.

Chủ tiệm được tin chạy đến hiện trường, nhìn thấy bàn ghế gãy đổ chỏng chơ, bát đĩa rơi vỡ, đồ ăn thức uống văng tứ tán, mặt mày thiểu não, lắp bắp mãi không thành lời: “Đây, đây.....”

Xin Yi đưa mắt ra hiệu cho Xiao Zhu Zi, Xiao Zhu Zi ném một đỉnh nguyên bảo lên bàn: “Chỉ nhiều không ít, tiểu thư nhà chúng ta không giống lũ người đó, tuyệt đối không để ông phải thiệt.”

Chủ tiệm cảm kích nói: “Đa tạ tiểu thư, hay là bốn tiệm chuẩn bị bàn khác cho tiểu thư?”

“Không cần, ông còn phải dọn dẹp đồng lộn xộn này nữa, chúng ta cũng về thôi.” Xin Yi chẳng còn tâm tư đâu mà ăn với uống.

Xin Yi đến bên cầu thang, vừa hay Na Lan De Yu cũng đi đến, hai người đều dừng lại, ra hiệu nhường đối phương. Na Lan De Yu lùi về sau một bước, Xin Yi khẽ gật đầu với anh: “Đa tạ!” Nói xong bước xuống cầu thang, sáu người còn lại vội nổi gót theo sau. Xuống được nửa đường, Xin Yi lại ngoảnh đầu nhìn lên, ánh mắt hai người không hẹn mà gặp. Xin Yi mỉm cười với Na Lan, nhanh chân đi tiếp, mắt Na Lan De Yu vẫn tiếp tục dõi theo bóng Xin Yi: “Thật là một cô gái đặc biệt!”

Nhìn đám tàn tích, anh chỉ biết lắc đầu, bước xuống cầu thang, ra đến đường, Na Lan De Yu không khỏi đưa mắt nhìn chung quanh, nhưng không còn thấy bóng bọn Xin Yi đâu nữa.

Xiu Er

Xin Yi về đến hoàng cung liền chạy đi gặp Kang Xi trước tiên, nào ngờ Kang Xi không có ở thư phòng mà đã qua chỗ Wan cách cách, Xin Yi bèn dạo dò cung nữ một tiếng rồi trở về Di Uyển nghỉ ngơi.

Hôm nay Kang Xi không mấy bận rộn, chợt nghĩ cũng khá lâu rồi không đi thăm Wan Er bèn đi giá đến khuê phòng Wan cách cách ở. Wan Er đang gảy đàn, đắm mình trong giai điệu du dương, không phát hiện Kang Xi lặng lẽ bước vào. Xiao Cao đứng hầu bên cạnh, nhìn thấy Kang Xi đi vào, vừa định hành lễ thì bị Kang Xi phẩy tay ngăn lại.

Nhạc dứt, Wan Er mới nhận ra chẳng biết Kang Xi đứng cạnh từ lúc nào, vội đứng dậy khẽ nhún người: “Wan Er bái kiến hoàng thượng, sao hoàng thượng không cho người thông báo Wan Er?”

“Miễn lễ miễn lễ, trẫm nghe thấy tiếng đàn, sợ cất ngang mới không để bọn họ thông báo.”

“Mời hoàng thượng ngồi!”

Kang Xi vừa ngồi xuống Xiao Cao liền bưng trà lên: “Hoàng thượng, mời dùng trà!”

“Tách Long Tỉnh này là trà hái trước mưa thì phải!” Kang Xi nhấp một ngụm, hỏi.

“Hồi hoàng thượng, chính thế.” Xiao Cao đáp.

“Wan Er, chỗ cháu không có trà hái trước tiết Thanh Minh ư?”

“Hồi hoàng thượng, không ạ.” Vẫn là Xiao Cao trả lời.

Nghe thế Kang Xi bèn hỏi Xiao Cao: “Sao không đến Nội vụ phủ lĩnh?”

“Nội vụ phủ nói trà trước Thanh Minh vốn không nhiều, vừa hay Xin Yi cách cách đến nên đưa cho cách cách hết rồi.”

Kang Xi gật đầu: “Ồ, mai trăm sai người mang sang đây một ít.”

Wan Er mỉm cười từ chối: “Tạ ơn hoàng thượng, hoàng thượng cứ để lại dùng, Wan Er thường ngày không mấy chú trọng trà nước.”

Kang Xi khẽ vỗ tay Wan Er an ủi: “Ngoan! Đi, đi dạo với trăm một lúc!”

“Vâng!” Wan Er cùng Kang Xi đi ra ngoài.

Hai người một già một trẻ thành thói đạo bước trong vườn, Kang Xi nhìn Wan Er từ trên xuống dưới, lại đưa tay sờ thử trang phục của cô, quan tâm nói: “Sức khỏe cháu không tốt, trời lạnh rồi, nên mặc ấm hơn một chút.”

“Tạ ơn hoàng thượng quan tâm, hoàng thượng ngày đêm lao tâm khổ trí, càng cần bảo trọng!”

“Cháu và Xin Yi quan hệ tốt chứ?” Kang Xi hỏi.

“Cô ấy chẳng mấy khi ở trong cung nên hầu như không gặp.”

Kang Xi cười nói: “Xin Yi tính khí hiếu động, thích chạy ra ngoài chơi, trái ngược hẳn với chá Wan Er, Xin Yi một thân một mình đến đây, chẳng có người thân nào, lại không phải người Thanh triều chúng ta, thì thoảng trăm có thiên lệch đôi chút, cháu đừng để bụng nhé!”

“Hoàng thượng nói gì lạ vậy, sao Wan Er lại để bụng chứ, Wan Er đâu vì hoàng thượng cưng chiều Xin Yi cách cách mà không vui, trái lại Wan Er rất muốn kết thân với Xin Yi cách cách, chỉ tiếc là cô ấy ít ở trong cung làm Wan Er đến hụt mấy lần!”

Kang Xi nhẹ lòng pha lẫn mừng vui, đây vốn là nguyên nhân chính của cuộc trò chuyện, giờ thì Kang Xi hoàn toàn yên tâm rồi: “Cháu nghĩ được thế là rất tốt, trăm cũng mong hai đứa trở thành bạn thân.”

“Hoàng thượng cứ yên tâm!”

Nhìn dáng vẻ ngoan hiền của Wan Er lại nhớ đến việc cha mẹ cô bé sớm qua đời, Kang Xi không khỏi xót thương: “Wan Er này, cháu cũng không còn nhỏ nữa, đợi mùa xuân năm tới trăm sẽ tính chuyện tìm phò mã cho cháu.”

Tim Wan Er giật thót một cái, cô cuống quýt nói: “Hoàng thượng, Wan Er không muốn lấy chồng.”

“Ai, có cô gái nào là không gả chồng chứ.”

“Wan Er không nỡ rời xa hoàng thượng.” Wan Er khẽ nói, cô cũng không tìm ra lý do nào khác từ chối.

“Tổ phụ và a mã cháu đều hy sinh thân mình vì nước, ngạch nương của cháu là người nhà Ai Xin Jue Luo, bất luận thế nào trăm cũng phải giúp cháu nên gia nên thất, có thể mới không hổ thẹn với người đã mất! Wan Er, có phải cháu sợ bị gả đến Mông Cổ? Đừng lo, trăm không gả cháu đi xa thế đâu, trăm sẽ chọn cho cháu một người ngay tại kinh thành này, đảm bảo xứng đôi vừa lứa, tuyệt đối không để cháu chịu khổ chịu thiệt.”

Tới mức độ này thì phải công nhận rằng Kang Xi đã rất nghĩ cho Wan Er, đến con gái ruột của mình cũng chẳng chu đáo như thế, hầu hết đều gả đi xa, thánh chỉ ban xuống, muốn hay không cũng phải đi. Cùng Mông Cổ kết thông gia vốn là chiêu bài chính trị tất yếu, cách cách Thanh triều đều thấu hiểu.

Wan Er thích Na Lan De Yu, Kang Xi có nghe nói, nhưng chỉ coi là đám cung nữ thái giám đồn đãi thế thôi, trước nay Kang Xi chẳng hề đặt Na Lan De Yu vào phạm vi kén chồng cho Wan Er.

Kang Xi chấp thuận tìm hôn phu cho Wan Er ngay tại kinh thành khiến trong lòng Wan Er sáng lên một tia hy vọng. Cô rất muốn nói với Kang Xi rằng mình nặng lòng Na Lan De Yu, nguyện gả làm vợ chàng nhưng lễ nghi, gia giáo được truyền dạy từ nhỏ không cho phép cô nói ra điều đó, Wan Er đành nuốt xuống bụng lời nói đã quanh quẩn bên miệng chỉ chực thốt ra: “Wan Er nghe hoàng thượng quyết định!”

“Haha, thế mới là trẻ ngoan chứ!” Kang Xi vô cùng hài lòng.

Yuan Tai bị Na Lan De Yu sỉ nhục đương nhiên không cam tâm, về nhà xúi Fu Yi đến kiện với Yu phi. Fu Yi nhờ người vào cung chuyển lời cho chị, vài ngày sau nhận được phép, hai tên này lập tức vào cung.

Đúng là bọn chúng xúi tận mạng, vừa hay hôm đó Xin Yi và đám tiểu quỷ cũng nhắc đến Yu phi.

Lúc đó Xin Yi đương ôm một con chó nhỏ nằm trên ghế đọc sách. Mei, Ju ngồi một góc lặng lẽ thêu thùa may vá, góc kia Er Hu và Xiao Zhu Zi chụm đầu lại chơi cờ tướng, Da Hu đứng giữa “ngọa sơn quan hổ đấu”.

Xiao Lan Zi đẩy cửa bước vào mang theo một luồng gió đông buốt giá, vừa vào trong phòng bèn chà xát hai tay, miệng xuýt xoa: “Trong này ấm áp thật.”

Xiao Zhu Zi chẳng thèm ngẩng đầu lấy một cái, phát biểu: “Đâu ai bắt ở ngoài đó chịu rét.”

“Thì cũng phải có người làm việc chứ!”

“Việc gì to tát đến mức Lan công công phải thân chinh đi làm thế, sai tiểu thái giám một tiếng là xong!” Xiao Zhu Zi ngoảnh đầu liếc nhìn Xiao Lan Zi.

Xiao Ju Zi thấy chướng mắt, đập cho cậu ta một câu: “Xiao Zhu Zi, từ khi theo hầu cách cách người càng ngày càng lười đây, việc gì cũng sai tiểu thái giám.”

“Tôi có lười đâu, là người khác giành nhau làm giúp đây chứ.” Xiao Zhu Zi đắc ý nói.

“Nay đã khác xưa, Xiao Zhu Zi ở Kính sự phòng chuyên môn bị bắt nạt ngày nào, nay có bao nhiêu người ‘Zhu công công, Zhu công công’ ngọt xớt bợ đỡ, nịnh nọt.” Xiao Lan Zi vừa đứng sưởi bên lò lửa vừa châm chọc.

“Hồi đó bọn họ nói cách cách trên trời rơi xuống không dễ hầu hạ, ức hiếp tôi nhỏ người, đá qua bên này, bây giờ có hối hận muốn tông tường cũng muộn. Mà huynh cũng đâu kém, số người theo đuôi huynh còn ít sao?” Xiao Zhu Zi lớn tiếng đáp lại.

Lúc này Er Hu mới mở miệng: “Này gọi là ‘một người thăng tiên, gà chó đắc đạo’, được theo hầu cách cách là các cậu gặp may.”

“Mỗi bọn tôi gặp may, hai người các huynh thì không chắc?” Xiao Zhu Zi và Er Hu quả là oan gia.

Da Hu đương nhiên nghiêng về phía em trai: “Chúng tôi có được thom lây đâu nhỉ?!”

“Aiya, ăn nói thiếu lương tâm quá đi, giờ sáng sớm có thể ngủ nướng, không bị thống lĩnh các huynh giáo huấn, trời lạnh thế này không phải thay phiên trực tuần, ở đây ăn chẳng mất tiền cơm, ngủ chẳng lo tiền nhà, lại có người rót nước bung trà...huynh còn muốn *thom lây* kiểu gì nữa? Nhìn xem, theo hầu cách cách béo ra bao nhiêu, bụng phưỡn hẳn ra kìa.” Xiao Zhu Zi “độc mồm độc miệng”.

“Xiao Zhu Zi, đại ca nói mỗi một câu mà người lách cha lách chách tuôn trả một tràng.” Er Hu lắc đầu.

Xiao Lan Zi bênh Xiao Zhu Zi: “Er Hu huynh, Xiao Zhu Zi nói đúng đây, các huynh còn có thể thường xuyên đi nghe kịch, lên quán trà...trước kia làm gì được rảnh rỗi thế?”

Xiao Zhu Zi lập tức tiếp lời: “Phải phải, giờ bỗng lộc mỗi người các huynh tiêu đi bao nhiêu? Có thể tích lại sau này cưới vợ nữa kìa.”

Er Hu tóm lấy lời Xiao Zhu Zi, nói móc: “Ai, bọn tôi có thể lấy vợ còn cậu thì không được rồi.”

Xin Yi thấy bọn họ đấu võ...mồm cũng chẳng can ngăn, nghe đến đây mới nhắc nhở Er Hu: “Er Hu, cãi cò chơi chơi không sao, đừng vạch vết thương

“Vâng!” Er Hu tức khắc tỉnh ngộ, không khỏi hổ thẹn, quay sang xin lỗi Xiao Zhu Zi, “Huynh nhất thời nhỡ miệng, Xiao Zhu Zi đừng để bụng!”

Xiao Zhu Zi vô cùng độ lượng phẩy tay: “Không sao, đệ sớm biết thân biết phận rồi, được theo hầu cách cách là tạo hóa của đệ!”

“Er Hu nói không sai, theo hầu chủ nhân tốt như cách cách quả thực là phúc phận của bọn nô tài.” Xiao Mei Zi cũng góp lời.

“Chứ lại không, chốn cung đình này ai sánh được với cách cách nhà chúng ta, từ trên xuống dưới có ai là không khen chủ nhân chúng ta tốt bụng, khoan dung, hào phóng.” Xiao Lan Zi cười ấm người rồi đến bên bàn rót cho mình một tách trà, vừa uống vừa nói.

“Trên hết, cách cách coi chúng ta là người.” Xiao Zhu Zi phục Xin Yi chính là điểm này đây.

Xiao Ju Zi ngừng tay, gạt đầu đồng tình: “Phải đấy, trong mắt một số phi tần, cung nữ thái giám còn thua xa chó mèo, không vừa ý là lôi ra trút giận, mắng nhiếc vài câu còn phúc đức, đánh đập cũng là chuyện thường ngày ở huyện.”

“Hôm trước Xiu Er lại bị chủ cô ta đánh, gãy cả một ngón tay cơ, thật là đáng thương.” Xiao Mei Zi thở dài, “Hỏi rõ ngọn ngành mới biết hóa ra chỉ vì trà nóng quá, ài!”

“Vậy nên đám cung nữ đó ai chẳng ganh tị với các tỷ.” Lại là Xiao Zhu Zi.

“Chủ cô ta là ai mà quá đáng thế?” Xin Yi thuận miệng hỏi.

Vẫn là Xiao Zhu Zi nhanh mồm nhanh miệng: “Yu phi nương nương chứ ai!”

Xin Yi “hừ” một tiếng: “Xem ra cả nhà đó đều cùng một *đức hạnh*.”

“Cách cách, chi bằng cách cách đòi Xiu Er về Di Uyển!” Xiao Mei Zi chọt đề nghị.

“Ghét nhất người như Yu phi nên mỗi lần bà ta đến ta đều kiếm có đuổi khéo, chẳng được tích sự gì ngoài chuyện đồ kỵ tranh giành ân sủng, nói xấu sau lưng, rêu rao này nọ...người nhà bà ta còn cậy thế ý quyền ngang ngược hống hách, không coi ai ra gì.” Xin Yi chẳng muốn dính dáng đến Yu phi tẹo nào.

Xiao Ju Zi cũng nài nỉ: “Cách cách mà không giúp Xiu Er thì sớm muộn gì cô ta cũng bị Yu phi đánh chết. Kỳ thực Yu phi nương nương đồ kỵ Xiu Er trẻ trung, xinh đẹp. Nghe bảo hoàng thượng từng nói đùa Xiu Er: nếu là mười mấy năm trước thể nào cũng thu Xiu Er làm phi tần, chẳng biết sao lại truyền đến tai Yu phi, Xiu Er không xui xẻo mới là chuyện lạ!”

Xin Yi nhìn hai cô gái: “À, ra là các người xúi ta trút giận giùm Xiu Er!”

“Cách cách tốt bụng, thương người thế nhất định không nhẫn tâm mặc cho Xiu Er bị đánh đập, cách cách đi một lần đi!” Xiao Ju Zi thừa biết vị này ưa nói ngọt.

“Đúng đấy, cách cách, đi một lần đi mà!” Xiao Mei Zi chạy đến kéo tay áo Xin Yi.

Xin Yi chịu không nổi bọn họ nài nỉ, đành phải đồng ý: “Được rồi được rồi, ta mà không đi thể nào các người cũng nói ta lòng dạ sắt đá. Ta đi là được chứ gì?”

“Cách cách lòng dạ Bồ tát mà.” Xiao Mei Zi thỉnh thoảng cũng biết nịnh.

“Nói trước nhé, chỉ lần này thôi đấy! Nếu có Xiu Er thứ hai, thứ ba ta đều đòi về được chắc? Cách này không thể giải quyết tận gốc vấn đề.” Xin Yi nói thẳng, không Di Uyển sẽ thành trại...tế bần mắt.

Nói đi là đi ngay, Xin Yi quẳng sách xuống ghế dẫn theo Xiao Mei, Xiao Ju qua “thăm hỏi” Yu phi.

Tại nơi ở của “Yu phi nương nương”, Yuan Tai, Fu Yi và Yu phi chuyện trò...sôi nổi. Yuan Tai thêm dầu thêm mỡ tường thuật chuyện xảy ra ở tửu lầu, đương nói đến đoạn Na Lan De Yu ỷ võ công cao ức hiếp mình, cố nhiên là hấn giấu nhem việc trêu ghẹo Xin Yi.

Xiu Er run rẩy bung trà lên, ngón út bàn tay trái quẩn một lớp băng mỏng.

Yuan Tai tùy tiện vuốt má Xiu Er, Xiu Er vội né, tách trà không cẩn thận lật úp, hắt đầy váy áo Yu phi.

Yu phi lập tức vung tay tát cho Xiu Er một cái, Xiu Er đứng không vững ngã oạch xuống đất, khay trà cũng chung số phận, cốc rơi tách vỡ nước văng tung tóe. Yu phi đứng bật dậy định giơ chân bồi cho Xiu Er phát nữa.

Đúng lúc đó Xin Yi dẫn Xiao Mei, Xiao Ju bước vào, cảnh tượng này khiến lửa giận trong lòng cô bùng lên, bọn Xiao Zhu Zi nói chẳng sai chút

nào, đưa mắt liếc qua những người có mặt trong phòng một lượt, phát hiện ra “người quen” Yuan Tai liền nảy sinh kế hoạch báo thù.

“Yu phi nương nương.” Xin Yi vờ như không nhìn thấy, cất tiếng chào.

Ngẩng đầu lên thấy Xin Yi, Yu phi vội thụt chân về, cười tươi như hoa: “Chao, tưởng ai, ra là Xin Yi cách cách đến chơi, khách quý khách quý, mau mau mời ngồi!”

Yu phi có nghĩ vờ đầu cũng không ra mục đích cuộc viếng thăm của Xin Yi, phải biết rằng vị cách cách này ngày thường chẳng dễ *mời* chút nào, bản thân Yu phi đã thử mời vài lần, tính gây thiện cảm với Xin Yi nhưng lần nào cũng bị Xin Yi tìm đủ mọi lý do gạt phắt.

Yuan Tai thấy Xin Yi xuất hiện, tim đập thành thịch, vừa sợ vừa lo Xin Yi lật lại chuyện cũ: “Cô ta là Xin Yi cách cách? Thảm rồi! Cầu trời khẩn phạt cô ta đừng có nhận ra mình.” Vội vàng ngoảnh mặt đi chỗ khác.

Xin Yi bước vào phòng, không những chẳng chút khách sáo còn làm ra vẻ ngênh ngang ngồi xuống ghế.

Yu phi ngoảnh mặt về phía Xiu Er: “Còn không mau rót trà mời cách cách.”

Xiu Er nén không để nước mắt trào ra, nhặt khay tách lên, ra ngoài bê trà.

“Để ta giới thiệu với hai cậu, vị này là Xin Yi cách cách. Cách cách, đây là em trai út của ta Fu Yi.” Yu phi nói.

Fu Yi nho nhã lịch thiệp cúi người chào hỏi Xin Yi: “Fu Yi bái kiến”

“Ồ!” Xin Yi ngồi nguyên tại chỗ nhận lễ.

Yu phi lại chỉ Yuan Tai: “Đây là.....”

Từ lúc đứng ngoài cửa Xin Yi đã phát hiện Yuan Tai lăm lét tránh né, ngoảnh mặt đi chỗ khác không dám nhìn mình, cũng chẳng lật tẩy, thấy Yu phi chuẩn bị giới thiệu bèn cướp lời: “Yuan Tai thiếu gia, chúng ta lại gặp nhau rồi.”

Yuan Tai chợt dạ hướng về phía Xin Yi da qian: “Bái.....bái kiến cách cách.”

Yu phi hỏi với giọng ngạc nhiên thấy rõ: “Ý, hai người quen biết nhau từ khi nào vậy?”

“Chuyện này chút nữa hẵng nói.” Xin Yi không thích phí lời với Yu phi, đi thẳng vào vấn đề: “Nương nương, Xin Yi không tự dưng đăng điện Tam Bảo, Xin Yi vừa mất một người trong cung của nương nương, không biết liệu nương nương có tiện nhường?”

“Cách cách khách sáo quá, vừa mắt ai cách cách cứ nói.” Yu phi chấp thuận ngay không suy nghĩ.

Vừa hay Xiu Er bung trà lên mời Xin Yi, Xin Yi bèn chỉ vào Xiu Er, nói: “Chính là cô ta.”

Yu phi ngậy người, vội lấp liếm: “Cách cách, Xiu Er tay chân vụng về, e không biết hầu hạ, cách cách chọn người nhanh nhẹn tháo vát ấy, Xiao Hong, Xiao Tang đều được.”

“Tôi chỉ chọn Xiu Er.” Xin Yi từ chối thẳng thừng.

Nghe câu này, Yu phi như chợt hiểu ra điều gì nhưng không dám lật mặt với Xin Yi, đành giận cá chém thớt----trừng mắt nhìn Xiu Er: “Giỏi, giỏi lắm, người thật biết tìm chủ...Sao, thấy chỗ ta chật chội nên không muốn ở, tính leo lên cành cao chứ gì?”

Xiu Er lùi liên mấy bước, sợ sệt nói: “Nương nương, Xiu Er không dám.”

“Nương nương không việc gì phải trừng mắt với Xiu Er, đó là ý của tôi. Xiao Mei Zi, qua Xiu Er thu dọn đồ đạc.” Xin Yi chẳng thêm bận tâm liệu Yu phi bằng lòng hay không.

Xiao Mei Zi ứng tiếng, kéo Xiu Er đi thẳng.

“Đứng lại! Cách cách, Xiu Er là người của ta, cách cách thích là đòi đi chắt?!” Yu phi đâu có chịu thả người dễ vậy!

“Vậy nương nương định sao?” Xin Yi hỏi.

“Đợi ta hỏi bẩm hoàng thượng, mai sẽ sai người đưa Xiu Er qua chỗ cách cách.” Yu phi tính dùng chiến thuật hoãn binh đây mà.

Yu phi rõ ràng không muốn Xiu Er qua chỗ Xin Yi, bà ta coi Xin Yi là con nít dễ gạt, định hoãn vài ngày, ngầm ngầm hại Xiu Er, xong việc bảo: bệnh chết, ai dám thắc mắc nào.

Ngờ đâu Xin Yi sớm biết trò mèo này của bà ta, cười nhạt một tiếng: “Mai? Mai đi nhạt xác cho Xiu Er là vừa, đừng nghĩ tôi không biết mấy trò giết người không để lại dấu vết nhé.” Ngừng lại chốc lát mới nói tiếp, “Nương nương chẳng nhắc đến hoàng thượng thì thôi, nhắc đến hoàng thượng...aiya...Xin Yi còn một câu chuyện chưa kể hoàng thượng nghe. Yuan Tai thiếu gia, hoàng thượng nghe xong câu chuyện này sẽ thế nào nhỉ?” Phen này Xin Yi quyết không tha cho Yuan Tai.

Thay Xiu Er trút giận

Yuan Tai sớm đã đứng ngồi không yên, nghe câu nói này của Xin Yi, mặt mày lập tức trắng bệch.

Yu phi cũng đánh hơi thấy vấn đề, hỏi: “Yuan Tai, chuyện gì thế?”

Yuan Tai quỳ sụp xuống: “Cô, chuyện này mà đến tai hoàng thượng thì cháu chết mất, cách cách đòi ai cô cứ đưa đi!”

“Nói rõ ràng, đã xảy ra chuyện gì?” Yu phi nghe là biết thằng cháu quý hóa không chỉ gây họa mà còn bị Xin Yi nắm thóp, nếu không đã chẳng hoảng sợ đến mức này.

Yuan Tai ngượng chín mặt, ấp a ấp úng mãi không dám nói racô tại tửu lâu hôm đó. Hắn càng thế, Yu phi càng lo lắng, Fu Yi cũng muốn biết rốt cuộc thì Yuan Tai đã làm gì đắc tội Xin Yi, bản thân còn biết đường xoay xở hòa giải.

Xin Yi cũng im lặng, ung dung thưởng thức tách trà cầm trên tay, dùng ánh mắt lạnh băng quan sát Yuan Tai toàn thân run rẩy, mồ hôi lạnh vã như tắm, bụng nghĩ: “Ta không nói, coi người làm sao kể!”

.....

Xiao Mei Zi lên tiếng phá vỡ bầu không khí tĩnh lặng có phần quái dị này: “Nương nương, cháu của người – Yuan Tai thiếu gia – hôm rồi ở tửu lâu chọc ghẹo cách cách.”

Yu phi há hốc miệng, giáng cho Yuan Tai một cái tát nảy lửa: “Súc sinh, người ăn phải gan hùm mật gấu hả, người...người chỉ rành gây phiền phức cho ta.”

Yuan Tai ôm lấy mặt, thiếu não nói: “Cháu...cháu không biết cô ta là Xin Yi cách cách, nếu biết cháu đã chẳng dám...!”

Việc đã rồi, điều cần làm bây giờ là nhanh chóng thu dọn tàn cuộc, thế là Yu phi bèn quay sang ngọt nhạt với Xin Yi, không quên cười lấy lòng: “Cách cách, chuyện này là lỗi của Yuan Tai.....” Vừa nói vừa đưa mắt ra hiệu.

Yuan Tai hội ý, lập tức cúi đầu hạ giọng van nài Xin Yi: “Cách cách, lần trước là kẻ hèn này có mắt không trông, mạo phạm cách cách, mong cách cách giơ cao đánh khẽ, tha cho kẻ hèn này một lần!”

Fu Yi đứng bên cạnh cũng nói vun vào: “Cách cách, tục ngữ có câu: không biết không có tội, Yuan Tai đã hối lỗi rồi, việc này đừng để hoàng thượng biết, kéo làm vạ tuế gia tức giận.”

“Việc này con trai bảo mẫu Fu Yi thiếu gia cũng có phần.” Xin Yi lại lôi ra người nữa.

Fu Yi suýt lẫn đùng ngắt xiu, chuyện chẳng phải đùa, không dễ được vị đại tiểu thư này thì còn rắc rối đây, nghĩ thế bèn nói với Xin Yi: “Cách cách thân phận cao sang, hà tất so bì cùng đám nô tài, không đáng, tại hạ về phủ nhất định quản giáo chặt chẽ.” Hắn giỏi ăn nói hơn Yuan Tai nhiều.

“Cũng được, chuyện này bồn cách cách có thể không kể với hoàng thượng, nhưng tiền cơm rượu hôm đó và tiền bồi thường đồ đạc các người làm hư hại đều do bồn cách cách đây móc hầu bao trả.” Xin Yi có vẻ dễ tính.

Yuan Tai vội vàng lấy tiền nộp cho Xin Yi. Hắn rút ra một tệp ngân phiếu, còn đang phân vân nên đưa bao nhiêu, Fu Yi đã rút phắt lấy một tờ năm trăm lượng đưa cho Xin Yi.

Xin Yi chẳng khách sáo nhận luôn: “Thật hào phóng, vung tay một cái là năm trăm lượng bạc.” Thuận tay đưa ngân phiếu cho Xiao Ju Zi đứng đằng sau, “Cất cẩn thận.”, lại trở Xiu Er, “Còn cô ta?”

Đến nước này Yu phi cũng đành thỏa hiệp: “Xiu Er, lọt được vào mắt cách cách là tạo hóa của người, người theo hầu cách cách đi!”

“Nương nương tính đây cô ta đi nhanh thế?” Xin Yi đâu có bỏ qua dễ dàng vậy, cô quyết giúp Xiu Er hả lòng hả dạ mới thôi.

Yu phi không hiểu ý Xin Yi, hỏi: “Thế phải thế nào? Chẳng lẽ ta còn phải bù hồi môn?”

“Của hồi môn thì không cần, nhưng nương nương đánh đập cô ta đến nông nổi này, cũng nên chi tiền thuốc thang điều trị chứ! ” Xin Yi bắt đầu rồi đây.

Yu phi nén nhịn: “Được, ta chi, cô muốn bao nhiêu?”

Xin Yi từ tốn xòe bàn tay...đếm ngón tay: “Để tính xem, ngoài tiền thuốc thang, còn tiền tẩm dưỡng, tiền nhờ việc.....”

“Tiền nhờ việc là gì?” Yu phi đàn mặt.

“Cô ta đến chỗ tôi làm việc không phải đến dưỡng lão, nhưng giờ sao...?” Xin Yi túm lấy tay Xiu Er, giờ lên, “Thế này làm việc được không? Tôi còn phải kiếm người hầu cô ta ấy chứ, đây không phải ‘nhờ việc’ thì l

“Cô...cô ép người quá đáng.” Cuối cùng Yu phi đã ngộ ra.

Xin Yi cũng chẳng giận: “Tiếc hử, vậy tôi đi đòi hoàng thượng.”

Fu Yi đứng sau kéo áo Yu phi, hạ thấp giọng nói: “Chẳng qua vài lượng bạc mọn, đưa cô ta cho rồi!”

“Được được được, hết rồi phải không?” Lúc này Yu phi chỉ muốn mời Xin Yi về càng sớm càng tốt.

“Ai bảo hết rồi, còn khoản thương tật tinh thần nữa chứ.”

Đến lượt Fu Yi ngó người: “Xin thỉnh giáo cách cách, tiền thương tật tinh thần là gì vậy?”

“Ồ đây Xiu Er không những phải thức khuya dậy sớm, bị sai đi gọi lại mà còn bị mắng nhiếc, đánh đập thậm tệ...ngoài thương tích thể xác, tâm

linh bé nhỏ của Xiu Er còn lưu lại những vết thương khó có thể chữa lành. Những tổn thương tinh thần này sẽ ảnh hưởng lớn đến cuộc sống sau này của Xiu Er, nếu nghiêm trọng có thể gây nên chứng trầm uất...” Xin Yi ngừng lại uống hớp trà rồi mới nói tiếp, “Có biết hậu quả của chứng bệnh này không?”

Đến lúc này thì đám người đó đã dần thôi mặt ra, đáng ngạc nhiên là khi nghe Xin Yi hỏi, Fu Yi vẫn còn đủ “minh mẫn” để tiếp lời: “Hậu quả gì?”

“Nhẹ ấy à, sẽ hay nghĩ ngợi lung tung, nặng thì...ai mà biết được, thất cổ tự vẫn, uống độc lao giềng, không thì nhảy từ trên cao xuống, aiya, may thì chết là hết chuyện, không may thì gãy tay gãy chân, nằm bất động một chỗ, aiyayaya...ta lỗ to.” Xin Yi nghĩ, đằng nào các người cũng không hiểu, ta nói thế nào chả được, càng nghiêm trọng càng tốt.

Đầu óc Xiu Er cũng quay mòng mòng, cô bé tội nghiệp hết nhìn Xin Yi lại giương mắt ngó Xiao Mei Zi.

Xiao Mei Zi hiểu ý định của Xin Yi, ghé tai Xiu Er trấn an: ”Đừng lo, cách cách đang giúp mọi người cắt cổ bọn họ đấy!”

“Ta cũng chẳng đòi nhiều, gộp tất cả lại...một vạn lạng.” Xin Yi ra giá.

“Một vạn lạng!” Yu phi kêu thét.

“Cách cách, một vạn lạng hình như có hơi nhiều!” Fu Yi không ngờ Xin Yi ăn cướp trắng trợn thế.

“Ta hét giá thì người có thể mặc cả mà!” Xin Yi thừa biết bọn họ không chịu.

“Một ngàn lạng?” Fu Yi nói.

“Người cũng thật biết chém giá, bớt hẳn một số 0, một vạn thành một ngàn.” Xin Yi sầm mặt.

“Một ngàn lạng ta cũng không có.” Nhà Yu phi tuy giàu nứt đổ đổ vách nhưng bà này thuộc dạng vắt cổ chày ra nước.

“Đừng kêu nghèo.” Xin Yi còn lâu mới tin Yu phi không có tiền, cô chỉ vào Yuan Tai, “Hắn có, một tệp dày nữa kia, nộp ra đây, cô ruột gấp khó khăn lẽ nào cháu lại ngoảnh mặt làm ngơ?”

Yuan Tai mặt nhăn mày nhíu rút ngân phiếu ra: “Cách cách, tôi chỉ có ngàn này.”

“Đếm.” Hôm nay mà không moi được tiền, Xin Yi quyết không thôi.

Yuan Tai lật từng tờ một đếm, trả lời bằng giọng điệu con nít bị ăn hiếp, đáng thương khùng khiếp: “Cách cách, đây có một ngàn chín trăm lạng.”

“Còn thiếu nhiều!” Xin Yi bất mãn nói, cô ngó qua Yu phi, “Yu phi nương nương, tiền riêng của nương nương nhất định không ít, đưa ra đi!”

“Ta làm gì có tiền riêng, thay bằng đồ trang sức đi. Xiao Hong, có bao nhiêu trang sức hoàng thượng thưởng ta từ trước đến nay đem hết ra cho cách cách chọn.” Yu phi quả nhiên tiếc tiền.

“Không! Ta đâu có ngu, xưa nay chỉ có ta nắm thóp người khác, làm gì có chuyện để các người giở trò. Ngân phiếu không ký tên, không đóng dấu, cầm trong tay yên tâm.” Xin Yi nào chịu tha cho Yu phi.

Fu Yi biết hôm nay mà không cầm được tiền thì Xin Yi còn lâu mới chịu yên chuyện, bèn móc toàn bộ số tiền mang theo trên người ra, đếm một lượt: “Cách cách, cộng thêm chỗ này là được ba ngàn sáu trăm lạng.”

“Dù thế nào cũng phải gom đủ năm ngàn lạng, giảm một nửa là quá rẻ rồi.” Tuy mục đích của Xin Yi chỉ là ép Yu phi nộp tiền ra nhưng con số này chưa khiến cô vừa ý.

“Xin Yi cách cách, cô cậy được hoàng thượng cưng chiều ức hiếp người khác hả?” Yu phi nén giận chất vấn.

Xin Yi cũng nói thẳng: “Người trên đe kẻ dưới, cháu trai quý hóa của bà có thể mượn thế bà đi ức hiếp người khác thì tôi cũng có thể mượn thế hoàng thượng ức hiếp bà, rất công bằng.”

Yu phi ức nghẹn họng: “Được, được, cô được lắm, gặp phải cô coi như ta xui, ta đưa.” Bà ta dùng dùng đi vào phòng trong lấy ngân phiếu ra quẳng lên bàn, “Cầm đi.”

Xin Yi chẳng hề khách khí cầm lên đếm kỹ một lượt: “Tạm coi là đủ!” Nói rồi dúi hết vào tay Xiu Er.

Xiu Er sợ hãi xua tay: “Cách cách, đây...không.....”

“Cầm lấy, đây là phần cô đáng được hưởng, thiếu một nửa ta còn thấy thiệt áy chứ!” Xin Yi ngoảnh đầu nhìn cô cháu Yu phi, giễu, “Yuan Tai thiếu gia, lần sau lại gặp nhau ở tửu lâu nhé. Không còn sớm nữa, nương nương nghỉ ngơi đi, khỏi cần tiền.”

Nhìn theo bóng chủ tớ Xin Yi khuất dần, Yu phi tức tối la hét ồm ồm: “Tức chết đi được! Thật là tức chết mà!”

Fu Yi xem chừng phong độ hơn Yu phi nhiều: “Tỷ, hà tất phải thế, có năm ngàn lạng bạc còn con.”

“Đệ nghĩ tỷ thật tiếc tiền chắc, cục tức này tỷ nuốt không trôi. Fu Yi, giúp tỷ nghĩ cách hả giận đi!” Yu phi chặn ngực thở dốc.

Fu Yi hoàn toàn bỏ ngoài tai lời Yu phi, hẩn đang suy tính chuyện khác.

“Nói đi chứ!” Yu phi giục.

“Tỷ, hoàng thượng rất cưng chiều cô ta?” Fu Yi hỏi.

Yu phi nhìn cậu em, ánh mắt như muốn nói “Cậu ngốc hả?”: “Không cưng cô ta dám thế?! Ngoài ngai vàng ra, nha đầu đó chỉ cần mở miệng đòi thứ gì là lão già gật tất.”

“Tỷ, tỷ đi xin hoàng thượng gả cô ta cho đệ.” Fu Yi lại nói.

Yu phi tròn tròn mắt ngó Fu Yi cứ như trước đây chưa từng quen biết cậu em: “Đệ uống nhầm thuốc hả, cưới tiểu ma nữ này về nhà cửa còn được yên tĩnh không? Không bị cô ta làm loạn lên mới lạ!”

“Dù có sập nhà đệ cũng chịu, cưới cô ta hoàng thượng vì thương cô ta sẽ thương cả nhà chúng ta, còn có thể biết ai là người kế thừa ngai vàng, phần đời còn lại vinh hoa phú quý nhờ cô ta cả.” Fu Yi nhắm vào chính là mục đích này đây.

Mãi đến bây giờ Yu phi mới hiểu ra, vỗ trán cái bốp: “Phải rồi, sao tỷ không nghĩ ra nhỉ, được, tỷ sẽ tìm cơ hội nói với hoàng thượng, đệ thế mà khá, biết toan tính.”

“Em trai tỷ xưa này đâu có ngu.” Fu Yi phe phẩy quạt, đắc ý nói.

Lại nói Xin Yi, vừa ra khỏi tầm cung của Yu phi liền nói với bọn Xiao Mei Zi đang vô cùng hưng phấn: “Các người cứ về Di Uyển trước, ta qua kể chuyện này với Wan Er, nghe xong chắc cô ấy cũng cảm thấy hả lòng hả dạ.”

“Ai, cách cách.....” Xiao Mei Zi định ngăn nhưng không kịp nữa, Xin Yi đã chạy một quãng xa.

“Tỷ định ngăn không để cách cách đi?” Xiao Ju Zi nói, “Chẳng ngăn nổi đâu.”

“Việc này mà truyền đến tai hoàng thượng không biết có gây phiền phức cho cách cách không?” Xiu Er không khỏi lo lắng.

“Muội cứ yên tâm, nếu hoàng thượng biết cách cách nhà chúng ta bị bắt nạt, muội nghĩ hoàng thượng sẽ trừng phạt Yuan Tai thế nào, chuyện này cách cách nắm đằng chuôi, bọn họ dám để hoàng thượng biết chắc!” Xiao Ju Zi trấn an Xiu Er.

“Phải đấy Xiu Er, từ giờ trở đi muội không phải sống trong thấp thỏm lo âu nữa, Di Uyển là chốn đào nguyên giữa hoàng cung, tỷ dám chắc không bao lâu muội sẽ lại là Xiu Er xinh đẹp, hoạt bát trước kia.”

Nghe Xiao Mei Zi nói vậy, nụ cười xuất phát từ đáy lòng lâu nay vốn bị vùi lấp đi lại nở ra trên môi Xiu Er, cứ nghĩ đến sau này không còn phải thấp thỏm không yên, bị đánh đập mắng nhiếc, trong lòng Xiu Er nhẹ nhõm

hắn. Áp lực vừa cất đi, tấm thân bị giày vò hành hạ một thời gian dài không gắng gượng nổi nữa, trước mắt Xiu Er tối đen, cô liền ngất đi.

Xiao Mei Zi và Xiao Ju Zi không ngớt hét gọi.

“Mei Zi, chi bằng tỷ ở đây canh chừng Xiu Er, muội về Di Uyển gọi người đến giúp.” Xiao Ju Zi nói.

“Ừ, muội mau đi đi!” Xiao Mei Zi hối thúc.

Xin Yi còn chưa biết chỗ bọn Xiao Mei Zi xảy ra chuyện, lúc này cô đang vô cùng hưng phấn vì hành vi hành hiệp trượng nghĩa của mình! Cô xông vào khuê phòng của Wan Er.

“Wan Er!”

Wan Er từ trong phòng bước ra, giọng nói ngạc nhiên pha lẫn vui sướng: “Xin Yi cách cách!”

“Mình đã gọi bạn là Wan Er thì bạn cũng gọi mình là Xin Yi đi, đừng thêm hậu tố được không?!” Xin Yi nói.

Wan Er không hiểu: “Hậu tố là gì cơ?”

Xin Yi giải thích: “Là cách cách, công chúa, a ca, bói lặc*, v.v

Wan Er che miệng cười khúc khích: “Tỷ nói chuyện thú vị thật đấy, sao hôm nay Xin Yi tỷ lại rảnh rỗi đến chỗ muội thế?”

Xin Yi hào hứng nói: “Tỷ từ chỗ Yu phi về là chạy thẳng đến đây, ban nãy tỷ khiến bà ta tức nghẹn họng, haha, thật là đã.”

“Tỷ đã làm gì?” Wan Er tò mò hỏi.

“Tỷ không chỉ đòi Xiu Er qua chỗ tỷ mà còn moi của Yu phi năm ngàn lạng bạc khiến bà ta tiếc đứt ruột!” Xin Yi thực tình muốn tất cả mọi người đều biết chuyện Yu phi bị bắt nạt nhưng ở nơi cung cấm này cô cũng chẳng quen biết ai, đành kể cho Wan Er nghe.

Xiao Cao đứng bên cạnh lạnh lùng nói: “Xin Yi cách cách, tiền của cách cách còn chưa đủ nhiều hay sao?”

“Xiao Cao, đây không đến lượt ngươi nói, khách đến nửa ngày trời rồi ngươi cũng không biết đi rót trà.” Wan Er giáo huấn Xiao Cao.

“Không cần rót trà đâu, tỷ không khát.” Xin Yi khẽ phẩy tay, “Xiao Cao, ngươi hiểu nhầm rồi, số bạc đó là ta đòi giùm Xiu Er.”

”Muội cũng nghe nói Yu phi đối xử với Xiu Er không tốt, hẳn là tỷ đứng ra bênh vực Xiu Er, dạy cho Yu phi một bài học.” Xem ra tiếng tăm của Yu phi quả thực chẳng mấy tốt đẹp, đến Wan Er cũng biết bà ta ngược đãi Xiu Er.

“Tỷ vốn chẳng định nhúng tay vào nhưng nhìn thấy Xiu Er thương tích đầy mình là không kìm được. Nhưng ngoài chuyện moi của bà ta một số

tiền lớn khiến bà ta tiếc của cũng chẳng còn cách nào khác, chả nhẽ đánh cho bà ta một trận!” Xin Yi nói.

“Muội vẫn không hiểu vì sao Yu phi nương nương lại ngoan ngoãn nộp tiền ra?” Wan Er hỏi tiếp.

Xin Yi đắc ý đi quanh một vòng: “Son nhân tự hữu diệu kế**, ai bảo cháu bà ta ở tửu lâu trên ghẹo tử! Tử chỉ dọa nếu bà ta không chịu nộp tiền ra, tử sẽ đem chuyện này nói với hoàng thượng!”

Xiao Cao lại nói leo: “Tuởng thế nào, hóa ra cách cách phải bê hoàng thượng ra thì mới xong.”

“Xiao Cao, trong mắt ngươi còn có phép tắc không hả?! Xin Yi tử đừng giận!”

Xin Yi nhún vai: “Tử không giận, kỳ thực Xiao Cao nói chẳng sai, tử vẫn phải bê hoàng thượng ra mới giải quyết được, công nhận là vô quýt dài có móng tay nhọn!”

“Xin Yi tử vừa nhắc đến tửu lâu... tử ra ngoài cung à?” Wan Er khá là ganh tị với Xin Yi, có thể tùy ý ra vào cung.

“Ồ, Wan Er, chả lẽ muội chưa bao giờ ra ngoài cung?” Xin Yi thấy Wan Er thật đáng thương, tối ngày bị nhốt trong bốn bức tường.

Wan Er lắc đầu: “Xin Yi tử, bên ngoài vui không? So với trong cung thế nào?”

“Bên ngoài có vui hay không muội phải tự mình cảm nhận, hay là lần tới tử rủ muội cùng đi!”

Wan Er mới đầu rất hào hứng nhưng ngay sau đó lại cúi gằm đầu xuống: “Thôi! Ma ma*** bảo ngoài cung vừa hỗn tạp lại không an toàn, con gái tốt nhất là ở trong nhà, tử cũng gặp phải kẻ xấu rồi đấy thôi!”

“Hừ, tử sợ lũ người đó chắc?! Ai, Wan Er, muội suốt ngày giam mình trong chốn thâm cung này không buồn sao!”

“Buồn thì gảy đàn, vẽ tranh! Bây giờ còn có Xin Yi tử đến làm bạn, trò chuyện với muội nữa!” Wan Er chẳng thấy chuyện này có gì kỳ lạ, những phép tắc, quy định được dạy dỗ từ nhỏ khiến cô quen với việc phục tùng.

“Tử mà là muội thế nào cũng chết vì buồn chán!” Xin Yi chịu không thấu cái cảnh giam lỏng này, vài ngày còn được chút thời gian mà dài chút ắt là cô sẽ phát khùng.

Xin Yi và Wan Er đang nói chuyện thì Xiao Ju Zi chạy xộc vào: “Tham kiến Wan cách cách!”

“Chuyện gì mà chạy gấp thế?” Xin Yi hỏi.

“Cách cách, Xiu Er ngắt xiù rồi.” Xiao Ju Zi lo lắng nói.

Xin Yi lập tức đứng dậy: “Để ta đi xem xem thế nào, người đi truyền thái y.”

“Cách cách, không có lệ này.” Xiao Ju Zi nói.

“Xem bệnh còn phân biệt ai với ai, cứ nói ta bệnh, đi đi.” Xin Yi còn lâu mới để tâm đến đồng luật lệ vớ vẩn đó.

Wan Er cũng nói: “Đương yên đương lành sao tỷ lại bảo mình bệnh chứ!”

“Không sao, thuận miệng ấy mà, người bệnh trì hoãn đâu được, Wan Er, tỷ về xem thế nào, hôm khác lại qua.” Xin Yi và Xiao Ju Zi vội vàng rời đi.

Xin Yi vừa đi khỏi, Xiao Cao lại bắt đầu bói móc: “Thật biết giả làm người tốt, tiếng thơm một mình cô ta chiếm cả.”

Wan Er không hài lòng nói: “Xiao Cao, người trở nên nhỏ nhen thế từ bao giờ, nếu còn để ta nghe thấy người nói xấu Xin Yi cách cách thì đừng ở lại đây nữa.”

Xiao Cao không dám cãi nhưng trong mắt tràn đầy oán hận.

Nguy cơ rình rập

Trong một căn phòng nhỏ tại Di Uyển, Xiu Er nằm bất tỉnh trên giường, Xiao Mei Zi ngồi canh một bên, mấy người khác cũng đang chen chúc đầy phòng. “Tránh đường, cách cách đến rồi!” Xiao Zhu Zi tinh mắt, thấy Xin Yi chạy về phía này bèn nhắc, vừa hay Xin Yi vội vội vàng vàng rào bước vào trong phòng.

“Sao thế, tự nhiên sao lại ngất đi chứ?” Xin Yi hỏi.

“Nô tì không biết, cách cách vừa đi được một lúc, bọn nô tì đang trên đường về thì Xiu Er đột nhiên ngất xỉu.” Xiao Mei Zi đáp với 1 vẻ lo lắng.

Xin Yi đến bên giường, hết sờ trán lại vạch m Xiu Er quan sát, lúc nhắc tay Xiu Er lên, ống tay áo tuột xuống lộ ra cánh tay trắng trẻo chỉ chút vết thương.

“Trời ơi!” Xiao Mei Zi kinh hãi hét lên.

Những người còn lại cũng đã nhìn thấy.

“Cha mẹ ơi! Yu phi nương nương quả là ác quá mà!” Xiao Zhu Zi nhăn mặt nhíu mày.

“Không phải là người!” Da Hu nghiêng răng bất mãn.

Xin Yi tháo dải băng trên ngón út Xiu Er ra, ngón tay đã sưng tấy lên, thử nắn nắn xương ngón tay, toàn thân Xiu Er không khỏi run rẩy, Xiu Er khẽ rên lên một tiếng, giật mình tỉnh dậy. Vừa mở mắt ra đã thấy Xin Yi ngồi ngay bên cạnh, Xiu Er hấp tấp định ngồi dậy thì bị Xin Yi ngăn lại:

"Xương ngón tay người bị trặc rồi, nếu không nắn lại sau này không lành nổi đâu, người chịu khó chút, tương đối đau đấy."

Xiao Mei Zi vội đỡ lời : "Xiu Er, nghe lời cách cách, chịu khó chút."

Xiu Er khẽ gật đầu.

Xin Yi cầm ngón tay Xiu Er nắn mạnh một cái, Xiu Er đau quá kêu thét lên, nước mắt và mồ hôi lạnh tuôn đầm đìa.

"Xong, nắn lại rồi ! Da Hu, đi tìm hai mảnh gỗ nhỏ lại đây. Er Hu, người ra ngoài, ta phải kiểm tra thương tích trên người Xiu Er. Xiao Lan Zi, bê một chậu nước nóng vào đây, đừng nóng quá đấy. Xiao Zhu Zi, người không có việc gì thì cũng ra ngoài chờ." Xin Yi bảo từng người một.

Bọn họ vâng lời lui ra ngoài cửa.

"Xiu Er, để ta xem thương tích của người thế nào." Xin Er đỡ Xiu Er ngồi dậy.

Xiu Er vội khước từ: "Không cần đâu, cách cách, chỉ là mấy vết thương vặt."

Xin Yi biết Xiu Er vừa ngượng vừa sợ, bèn dịu giọng trấn an: "Ngoan nào , ở chỗ ta ta cũng là đại phu, vết thương trên mình người không tiện để thái y xem!"

Xiao Mei Zi cũng khuyên: "Xiu Er, không việc gì phải giấu cách cách, cách cách chỉ muốn tốt cho cô thôi."

Xiu Er khẽ gật đầu, Xin Yi liền cởi áo Xiu Er, áo vừa cởi ra, trong giây lát Xin Yi và Xiao Mei Zi đều phải ngoảnh đi không dám nhìn. Trên thân Xiu Er chỗ thâm chỗ tím, một vài nơi đã sưng tấy mưng mủ, gần như không chỗ nào lành lặn.

"Yu phi ác đến phát rồ rồi hay sao mà hành hạ người ta ra nông nổi này!" Xin Yi vừa hận Yu phi vừa thương Xiu Er, "May mà bọn Xiao Mei Zi nói với ta, nếu cứ thế này e rằng người sẽ bị hành đến chết."

Xiu Er nước mắt lưng tròng: "Ban đầu thi thoảng nô tỳ mới bị đánh đập nhưng từ sau tết Đoan Ngọ, hầu như không ngày nào là không phải chịu đòn."

Xiao Lan Zi vừa lúc đó bê chậu vào: "Cách cách, nước đến rồi ạ."

"Đặt trên bàn ấy, người ra ngoài đi!"

Xiao Lan Zi lập tức lui ra, Xin Yi đến bên bàn đắp nước vào khăn, vắt khô rồi quay lại bên giường, giúp Xiu Er lau rửa vết thương.

"Cách cách, việc này cứ để nô tì !" Xiao Mei Zi không quên bồn phận.

Xin Yi gạt đi: "Không sao, đây là việc đại phu nên làm, người coi, có mấy vết thương viêm tấy lên rồi."

"Cách cách, Xiu Er chỉ là nô tài, đâu đáng để cách cách làm vậy." Xiu Er không ngừng rơi nước mắt.

"Xiao Mei Zi, lặp lại lời của ta cho Xiu Er nghe."

"Cách cách nói: Di Uyển không có nô tài, mọi người đều bình đẳng." Đây là câu mà mỗi người ở Di Uyển đều thuộc lòng.

"Cách cách tốt với Xiu Er thế, Xiu Er chỉ mong làm trâu làm ngựa báo đáp cách cách !"

Xin Yi lắc đầu: "Đừng ngốc thế, ta cần trâu cần ngựa không biết ra ngoài mua chắt ! Người không cần phải nghĩ ngợi gì hết, cứ yên tâm ở đây dưỡng bệnh, nhìn người gầy thế kia, ta phải vỗ béo cho người mới được, béo đến mức muốn uống thuốc giảm cân luôn."

Xiu Er mắt rung rung, cổ nuốt lệ , mỉm cười . Đúng lúc đó, Xiao Ju Zi dẫn thái y vào, Xiao Mei Zi vội khoác áo cho Xiu Er.

Thái y hướng về phía Xin Yi thì lễ * : "Nô tài thỉnh an cách cách !"

"Thái y không cần đa lễ !"

"Cách cách không được khỏe ư ? Chỗ nào cảm thấy khó chịu ạ ?" Thái y thấy Xin Yi mặt tươi, mắt sáng , chẳng giống như có bệnh chút nào.

"Không phải ta!" Xin Yi chỉ Xiu Er, "Là cô ấy."

Thái y ngăn người, cung nữ mắc bệnh đâu nên gọi ông ta chứ.

"Thầy thuốc nên hết lòng vì bệnh nhân**, đã hành nghề y bất luận ai mắc bệnh cũng đều nên chữa trị !" Xin Yi thừa hiểu trong lòng thái y nghĩ gì.

"Vâng....." Thái y đáp, ông cũng nghe nói vị cách cách này chẳng theo quy tắc luật lệ bao giờ, lập tức mở hộp thuốc ra, chuẩn bị chẩn bệnh.

Xin Yi vội kêu Xiao Mei Zi lấy ghế cho thái y, rồi hai cô cùng tránh qua một bên, nhường chỗ cho thái y bắt mạch.

Thái y bắt mạch cho Xiu Er, nói: "Cô nương là do tinh thần căng thẳng, âu lo quá độ dẫn đến khí huyết bị tổn hại, không việc gì nghiêm trọng, chỉ cần chuyên tâm tĩnh dưỡng bồi bổ là ổn."

"Chọn thuốc tốt mà kê đơn." Xin Yi dặn dò thái y, ngẫm ngợi một hồi lại nói: "Ngoài ra, lấy thêm ít tam thất, bạch dược Vân Nam nữa." Cô tính tự mình trị ngoại thương cho Xiu Er .

Đêm trong cung cấm, mọi người đều đã an giấc nhưng Xiao Cao không tài nào ngủ được, có một nỗi oán hận không sao nói rõ ghen ở trong tim, thế là Xiao Cao bèn trở dậy khoác áo, mở cửa nhón chân bước ra ngoài.

Một mình dạo bước men theo con đường nhỏ, vô tình đến bên dòng sông chảy qua Ngự hoa viên, Xiao Cao ngồi lên một hòn đá cạnh sông, đắm

chìm trong thế giới riêng.

Xiao Cao là người Bát Kì, thông qua tuyển chọn tú nữ vào cung. Chắc hẳn có người không rõ, đã là tuyển tú nữ vì sao lại sa vào phận nô tì, ở đây xin giới thiệu sơ lược để mọi người cùng hiểu thế nào là "tuyển chọn tú nữ".

Người Bát Kì được phân thành "bát kì" và "bao y tam kì thuộc Nội vụ phủ" hai nhóm khác nhau. "Bát kì" bao gồm Mãn Châu bát kì, Mông Cổ bát kì và Hán quân bát kì, tổng cộng 24 kì, đây là trụ cột thống trị chính của chính quyền đời Thanh; còn "bao y tam kì thuộc Nội vụ phủ" là nô lệ của hoàng thất Thanh triều, địa vị chính trị của hai nhóm này khác nhau. Thế cho nên, dù thiếu nữ bát kì và bao y tam kì đều được gọi là "tú nữ" nhưng phương thức tuyển chọn và địa vị của họ trong cung cũng rất khác nhau.

Tú nữ bát kì, ba năm tuyển lựa một lần, do Hộ bộ chủ trì, được chọn làm hậu phi hoặc thê thiếp của chư vương và các hoàng tử; tú nữ bao y tam kì, mỗi năm tuyển lựa một lần, do Nội vụ phủ chủ trì, tuy trong số đó cũng có một vài người dần dần thăng làm phi tần nhưng mọi việc tạp dịch chốn hậu cung đều do những thiếu nữ bao y của Nội vụ phủ này gánh vác.

Ngoài ra, tất cả tú nữ chưa qua tuyển, trước khi chính thức tuyển lựa, đều không được phép thành thân mà phải đợi đến khi tuyển chọn xong rồi (*không bị lưu lại chờ kì tuyển sau*) mới được kết hôn cưới hỏi. Trước khi tuyển chọn, người nào tự ý thành thân với vương công tôn thất, nhà gái sẽ bị luận tội chiếu theo lệ che giấu tú nữ. Độ tuổi tham dự tuyển chọn tú nữ thông thường là từ 11 đến 20 tuổi.

Xiao Cao là tú nữ bao y tam kì, tuy dung mạo thanh tú, thân hình yếu điệu duyên dáng nhưng xuất thân thấp hèn, trừ phi lọt vào mắt vương gia hay hoàng tử nào, còn không đừng hòng có cơ hội "chim sẻ hóa phượng hoàng", mở mày mở mặt với thiên hạ. Vì thế cho nên Xiao Cao luôn canh cánh bên lòng nhưng vận mệnh không tốt biết làm sao. Xiao Cao 17 tuổi rồi, quanh năm hầu hạ Wan Er cũng thấy chán, nhưng Wan Er đối đãi với Xiao Cao không tồi nên cô ta cũng quyết một lòng theo hầu vị cách cách này.

Thiếu nữ 17 tuổi mới hiểu chuyện yêu đương, thật không may, chốn thâm cung đại nội đàn ông con trai lại ít đến tội nghiệp. Giống như rất nhiều cung nữ khác, Xiao Cao cũng mến mộ Na Lan De Yu, ngoài ngoại hình anh tuấn phong độ, võ công cao cường ra, quan trọng nhất là gia thế, hai cha con anh đều có quan có chức, lại thuộc Tương Hoàng Kì, nếu có thể gả cho anh, bản thân sẽ thoát khỏi số phận bao y nô tì. Biết Wan Er phải lòng Na Lan De Yu, cô ta cảm thấy mình có hy vọng, nếu Wan Er gả cho Na Lan thì

bản thân cũng có thể đi theo, đàn ông tam thê tứ thiếp là chuyện thường, chỉ cần vào được tộc phổ họ Na Lan, làm thiếp thì đã sao chứ !

Từ số phận mình cô ta nghĩ đến Xin Yi, thường ngày vốn thân thiện là thế mà hôm nay Wan cách cách lại vì Xin Yi nổi cáu với mình, còn bảo sẽ đuổi mình đi, há không khiến Xiao Cao uất hận bùng phát ?! Bèn nhặt một viên đá nhỏ, vung tay ném xuống sông: "Gì mà Xin Yi cách cách, làm như hay lắm ấy, hứ ! Chẳng qua là con nha đầu vô giáo dục, ngoại hình còn thua xa mình nữa kìa ! Dựa vào đâu mà cô ta lại thành cảnh vàng lá ngọc , còn mình chỉ là nô tài !"

Xiao Cao chẳng qua cũng chỉ muốn xỉ vả cho bỏ ghét,giải tỏa mối hận trong lòng, cô ta lấy đâu ra bản lĩnh chống đối Xin Yi , làm thế khác gì tự tìm đường chết chứ, vốn nghĩ đêm khuya thanh vắng không ai nghe thấy, nào ngờ vừa mới dứt lời, sau lưng vọng đến tiếng người nói: "Nói xấu chủ nhân nên luận tội gì hả ?"

Xiao Cao giật thót mình, quay phắt người lại, nhìn thấy Yin Si, Yin Tang không khỏi thất kinh hồn vía, vội vàng quỳ xuống xin tha: "Nô tì đáng chết ! Xin hai vị tha cho nô tì, nếu câu này truyền đến tai cách cách thì nô tì chẳng chôn dung thân."

Lão bát, lão cửu từ chỗ Kang Xi nghị sự ra, đương ngang qua Ngự hoa viên, hai người vừa bị "ông già" giáo huấn cho một chập, trong lòng ám ức khó chịu bèn lang thang trong vườn một vòng giải khuây, thấy bên sông có bóng người liền lặng lẽ tiến đến, Xiao Cao đang đắm mình trong suy nghĩ nên không phát hiện ra.

Câu nói chất chứa oán hận đó khiến hai người bọn họ không khỏi thắc mắc, theo như họ biết, quan hệ quần chúng của Xin Yi tốt không để đâu cho hết, trong cung từ trên xuống dưới gần như không ai là không thích cô, sao đây lại có người bất mãn với Xin Yi nhỉ !

"Người hầu hạ vị cách cách nào ?" Bát a ca Yin Si hỏi.

"Nô tì theo hầu Wan cách cách." Xiao Cao trả lời.

"À, thảo nào! Chủ người không đặc sủng như trước nên người bất bình thay chủ chứ gì ?" Yin Si dễ dàng nhìn thấu tâm tư Xiao Cao.

"Nô tì không dám !"

Yin Tang tiếp lời: "Trong mắt người Xin Yi cách cách không sánh được với chủ người, thậm chí còn chẳng bằng người, cầm kì thi họa hoàn toàn mù tịt, cái gì cũng kém cỏi mà lại bay lên cảnh cao thành phượng hoàng nên trong lòng người bất bình, đúng không ?"

"Xin hai vị a ca tha cho nô tì, nô tì lần sau không dám nữa !" Xiao Cao run rẩy van xin.

Yin Tang đưa mắt nhìn Yin Si: "Đứng dậy trả lời, người tên gì ?" Yin Tang đổi giọng thân thiện, ân cần hỏi.

Xiao Cao đứng dậy: "Hồi bẩm cửu a ca, nô tì tên là Xiao Cao."

Yin Tang cười: "Tên người đặt thật không sai, người đúng là cỏ***, nhưng nếu người nghe lời bọn ta, tương lai sẽ không phải là cỏ dưới chân người khác nữa."

"Chẳng hay hai vị a ca muốn Xiao Cao làm gì ?" Xiao Cao cũng khá lạnh lợi, làm gì nghe không ra ẩn ý trong lời Yin Tang.

"Không phải người hận Xin Yi cách cách sao , chúng ta giúp người !" Yin Tang lấy ra một chiếc lọ nhỏ, "Chủ người hay qua chỗ Xin Yi, người đi theo, tìm cách nhỏ thứ này vào thức ăn của Xin Yi cách cách, chỉ cần một giọt là đủ, không màu không mùi ."

Xiao Cao rung mình, lời cửu a ca nói đã quá rõ ràng, tuy bất mãn với Xin Yi nhưng bảo cô ta đi giết người, Xiao Cao cố nhiên không tr khởi sợ hãi: "Cửu a ca muốn.....muốn nô tì giết....."

"Người không còn lựa chọn nào khác , nghị luận sau lưng chủ nhân, nhẹ thì bị chủ người đuổi , nếu truyền đến tai hoàng thượng, hừ, với địa vị hiện nay của Xin Yi cách cách , chẳng cần ta nói hậu quả nhĩ , huống hồ người đã biết bí mật của bọn ta , người tự cân nhắc đi !" Yin Si vừa đám vừa xoa, "Sự thành, ta bảo Qi Rui thu nạp người, dù có làm tam, tứ phúc tấn vẫn là phúc đức của người rồi !"

Câu này càng khiến Xiao Cao động lòng, không sai, so với Na Lan De Yu, Qi Rui còn cao hơn một bậc, bối lực cơ mà, tương lai có thể thừa hưởng tước vị vương gia, danh giá vinh hiển này họ Na Lan làm sao bì kịp.

Yin Tang giờ lộ ra trước mặt Xiao Cao gần giọng : "Cô ta và người, phải có một người chết !"

Xiao Cao biết bản thân không còn đường lui , quyết định đánh liều một phen , dùng bàn tay run lẩy bẩy đón lấy chiếc lọ.

"Ta không cần biết quá trình, chỉ cần kết quả." Giọng nói và ánh mắt Yin Tang lạnh băng khiến Xiao Cao không rét mà run.

Yin Si phẩy tay , Xiao Cao cầm chặt lọ rời đi, nhìn theo bóng Xiao Cao khuất vào màn đêm , cửu a ca cười lạnh 1 tiếng

"Cô ta chưa chắc đã được việc." Yin Si không yên tâm, nói.

"Đã có lòng thù hận thì hành sự bất chấp hậu quả , chút xiu ‘hận’ thôi cũng đủ đốt cháy cô ta, huống hồ huynh còn hứa giúp cô ta trèo cao , loại

người này được việc nhất, hơn nữa ả còn đường lui sao." Yin Tang nói.

Yin Si gật đầu: "Nói là nói thế chứ sao có thể đổ hết vốn vào một canh bạc, chỗ khác cũng không được thả lỏng."

"Yên tâm, đệ đã tìm được người rồi."

Về đến vương phủ của mình, Yin Tang lập tức triệu người mà hắn tìm được đến. Bọn họ vào trong thư phòng, đóng chặt cửa.

Yin Si quan sát hai sát thủ đứng trước mặt, hỏi Yin Tang: "Chính là bọn họ?"

"Họ không phải người kinh thành, lạ mặt, xong việc đi luôn, không ai tra ra đâu."

"Năm chắc bao nhiêu? Liệu có một lần ăn ngay được không?" Yin Si chỉ lo việc không thành sẽ lưu lại hậu họa.>Yin Tang trấn an: "Bát ca, huynh cũng thật cả nghĩ, cô ta chỉ là một con nhóc lại không biết võ công, huống hồ chúng ta ra tay ở ngoài cung."

Yin Si liếc cậu em một cái: "Chẳng lẽ đệ còn tính ra tay ở trong cung, bọn họ là đối thủ của Na Lan De Yu chắc?"

"Thế nên đệ mới kêu chúng ra tay ở ngoài cung, không phải nha đầu đó thích chạy loăng quăng khắp nơi sao, đợi nha đầu đó đến chỗ vắng vẻ thì hành động, bên cạnh chỉ có hai tên thị vệ tứ đẳng, không đáng lo ngại."

Yin Si gật nhẹ đầu: "Lần này huynh nghe đệ nhưng huynh nói trước nhé, lần này mà không thành thì đừng hòng có lần sau, nha đầu đó tinh ranh hơn quỷ, nếu thất bại, cô ta sẽ đoán ra chủ mưu ngay, việc này mà kinh động đến hoàng a mã thì đừng hòng yên thân."

"Đệ đương nhiên không để nha đầu đó nghi ngờ chúng ta, thập tứ đệ không ở kinh thành, có nghi cũng chỉ nghi lão tứ." Cửu a ca nở nụ cười bí hiểm pha lẫn đắc ý, nói.

Yin Si biết cậu em này khá ranh mãnh nên cũng chẳng nói nhiều, chỉ dặn dò sát thủ: "Làm cho gọn gàng sạch sẽ chút, đừng lòi đuôi ra cho người ta nắm."

"Vương gia yên tâm !" Sát thủ lộ rõ vẻ tự tin.

Yin Si phẩy tay ra hiệu, tay sát thủ bèn lui ra khỏi phòng. Yin Si quay sang Yin Tang, mỉm cười một cách khiên cưỡng: "Không rõ vì sao huynh cứ cảm thấy bọn chúng không thể làm gì được nha đầu đó."

Hồng rồi, nguy hiểm đang mon men đến gần mà Xin Yi vẫn không hay biết , chán ở trong cung là lại chạy ra ngoài lòng vòng phố xá, chỉ có bọn Xiao Zhu Zi là hưởng lợi.

Ai da ! Có trách cũng chỉ trách hoạt động giải trí ngày xưa quá ư là ít ỏi !

Cứu tinh

Hôm nay thấy trời nắng đẹp, Xin Yi chán ở trong cung bèn dẫn sáu cái đuôi ra ngoài chơi.

“Cheng cheng cheng.....” Một chuỗi tiếng cồng chiêng vang lên thu hút sự chú ý của mọi người.

Xiao Zhu Zi vô cùng hào hứng: “Tiểu thư, đằng trước có xiếc khỉ, chúng ta đi xem xem!”

Đối với trẻ con mà nói xiếc khỉ có sức hấp dẫn lớn nhưng Xin Yi gì mà chẳng gặp qua! “Con khỉ đó bắn chết được, có gì đáng xem, các người thích thì cứ tự nhiên!” Xin Yi chẳng chút hứng thú nói, “Ta lại tiệm sách đầu đường đằng kia lựa xem có tiểu thuyết dã sử gì không, lát nữa các người qua đó tìm ta.”

“Tiểu thư đi một mình e không an toàn.” Da Hu vẫn còn chưa quên chức phận của mình.

“Ban ngày ban mặt có gì không an toàn chứ? Cứ yên tâm đi xem xiếc khỉ của các người đi! Không sao đâu.” Xin Yi không muốn làm bọn họ cụt hứng.

“Vậy.....” Da Hu quả thực cũng rất muốn xem.

“Đi đi!” Nói rồi Xin Yi một mình rời đi, những người khác cũng bu lại chỗ diễn xiếc khỉ.

Hai tên sát thủ bên kia đường bám theo Xin Yi như hình với bóng từ lúc cô bước chân ra khỏi cung, bọn chúng đã chờ ở cửa cung mấy ngày nay rồi, khó khăn lắm mới chớp được cơ hội Xin Yi tách riêng, vội đưa mắt ra hiệu cho nhau, lập tức theo sát cô.

Xin Yi đi vào một con ngõ nhỏ, từ đằng sau, hai tên sát thủ nhanh chóng xông lên, chặn trước mặt cô: “Xin Yi cách cách!” Bọn chúng cần xác nhận để không giết nhầm người.

“Tôi đâu có quen các anh!” Câu trả lời này đã chứng thực thân phận của Xin Yi, hai tên sát thủ gật đầu, một tên nói: “Cô không cần quen biết bọn ta!”

Tên kia giờ đoán đao lên: “Chỉ cần biết thứ này là đủ.” Vừa dứt lời đã nhắm hướng Xin Yi mà vung dao.

Xin Yi thấy bọn chúng rút dao ra liền hiểu ngay, không đợi hai tên sát thủ tiến đến gần, co giò chạy biến ra ngoài, vừa chạy vừa la: “Cứu! Cứu tôi với!” Tuy chẳng hi vọng bọn Da Hu, Er Hu nghe thấy nhưng chỉ cần chạy ra ngoài ngõ, người qua người lại đông hơn, sát thủ ít nhiều sẽ do dự, bản thân cũng có cơ hội chạy thoát, ai ngờ trong lúc cuống quýt Xin Yi vấp phải hòn đá ngã sập.

Sát thủ tức khắc đâm dao vào lưng Xin Yi, Xin Yi linh hoạt, thuận đà lăn một vòng né được nhát dao này nhưng tránh vỏ dừa gặp vỏ dừa, vừa hay đụng phải tên kia, lần này thì cô vô phương tránh né, đoản đao nhắm hướng ngực Xin Yi đâm tới.

Xin Yi chỉ còn nước nhắm mắt chờ tử thần đến rước: “Mình chết chắc rồi!”

Chính lúc ngàn cân treo sợi tóc, cứu tinh xuất hiện! Kẻ cũng trùng hợp, Na Lan De Yu vừa hay bước đến đầu ngõ, nghe tiếng kêu cứu lại vừa vặn bắt gặp cảnh tượng này, mắt nhìn đoản đao sắp đâm vào tim cô gái, có chạy đến cũng chẳng kịp. Nhanh như điện xẹt, Na Lan dùng mũi chân hất một hòn đá nhỏ dưới đất lên, hòn đá nhắm hướng đoản đao trong tay sát thủ phóng đến, keng một tiếng lưỡi dao gãy làm đôi, không đợi sát thủ kịp phản ứng, anh vung tay chém cho hấn một phát vào cổ tay, sát thủ ôm tay lùi liền mấy bước, ngẩng đầu lên thấy Na Lan De Yu đương nhìn mình với ánh mắt sắc lạnh, đây vẻ cảnh cáo.

Sát thủ thứ hai không chịu bỏ cuộc, vung dao đâm Na Lan De Yu, cùng lúc, tên bị thương cổ tay cũng phát động tấn công. Na Lan De Yu ung dung hóa giải từng chiêu thức một, triển khai phản công.

Xin Yi nhắm mắt nghe thấy tiếng đánh đấm, vô cùng thắc mắc: “Giết người cần gây ra tiếng động lớn thế này? Lâu thế rồi sao vẫn chưa ra tay nhỉ?” Cô len lén hé một bên mắt ra, nhìn thấy có người đang đấu đá với hai tên sát thủ, lập tức quên rằng bản thân mình còn trong tình thế nguy hiểm, mở to mắt hào hứng quan sát trận đấu.

Sát thủ thấy vô phương thắng được Na Lan De Yu, liền đưa mắt ra hiệu cho nhau, bất ngờ ném ra một quả đạn khói, Na Lan De Yu tức khắc lùi về sau che chắn cho Xin Yi, đồng thời phát chương xua tan khói.

Khói tan, sát thủ cũng mất dạng tự khi nào. Na Lan De Yu thở dài một tiếng, ngoảnh đầu nhìn thiếu nữ được mình cứu, vừa nhìn rõ mặt, hai người không khỏi ngỡ ngàng.

“Là cô (anh)!” Bọn họ đồng thanh kêu lên.

Thấy Xin Yi vẫn ngồi bệt trên đất, Na Lan De Yu vội đỡ cô đứng dậy: “Sao lại là cô?”

“Trùng hợp ghê, may có anh không tôi đã mất mạng rồi!”

Na Lan De Yu chạy ra khỏi ngõ, nhìn quanh quất một hồi quay lại hỏi: “Sao chỉ có mình cô? Sáu cái đuôi kia đâu rồi?”

“Hình như anh hiểu tôi cũng khá rõ đấy chứ!” Xin Yi cũng chẳng trả lời.

“Thiếu nữ đặc biệt như cô ở chốn kinh thành này không nhiều.”

Xin Yi đã bình tĩnh lại, đáp với giọng tự tin: “Nói đúng hơn là ‘độc nhất vô

nhị’.”

Na Lan De Yu nhìn Xin Yi với ánh mắt tán dương: “Không sai, quả thực là ‘độc nhất vô nhị’. Lần trước ở tửu lâu tôi nói có phần quá lời, mong cô thứ lỗi.”

Nghe Na Lan hạ giọng xin lỗi, Xin Yi cũng nói: “Là do tôi cố tình kiếm chuyện trước.”

“Cảm ơn cô hôm đó đã giữ thể diện giúp tôi!” Na Lan tiếp.

“Anh làm gì không nghĩ ra, chẳng qua lúc đó hơi mất bình tĩnh thôi!” Xin Yi lại bổ sung thêm một câu, “Huống hồ, đúng là tôi không đẹp.”

“Thì ra cô vẫn đề bụng câu tôi nói, Na Lan thành tâm mong tiểu thư bỏ quá cho.” Na Lan De Yu gập mình hết cỡ.

Xin Yi mỉm cười đáp: “Ban nãy anh cứu mạng tôi không hơn mọi lời xin lỗi ư! À, anh đừng kể chuyện vừa xảy ra với những người khác nhé, tôi không muốn bọn họ lo lắng.”

“Bọn họ không làm tròn phận sự bảo vệ cô, đáng ăn đòn.”

“Có thêm bao nhiêu người nữa thì cũng không bằng một Na Lan De Yu.”

Na Lan De Yu cười nói: “Cô nói quá lời rồi, phải rồi, vì sao có người muốn giết cô?”

“Không biết. Sao anh không tóm một tên hỏi cho rõ!” Kỳ thực trong lòng Xin Yi cũng đã đoán ra bảy, tám phần, cô chỉ không ngờ bọn họ lại dám ra tay giữa ban ngày ban mặt thế này.

“Chỉ lo bảo vệ cô thành thử để chúng chạy thoát, nhưng bọn chúng bỏ lại thứ này.” Na Lan De Yu cúi xuống nhặt nửa thanh đoản đao đưa cho Xin

Yi.

Xin Yi cầm lấy, lật qua lật lại xem xét một cách tỉ mỉ, phát hiện trên cán dao có khắc chữ “Yong” rất nhỏ. Sắc mặt không hề thay đổi, cô nói với Na Lan: “Nửa thanh đoản đao thì biết được gì chứ!” Nói rồi nhét vào chiếc túi nhỏ đeo trên người.

Na Lan De Yu cũng chẳng để ý động tác này của Xin Yi, nói: “Cô định đi đâu, tôi đưa cô đi!”

Hai người vừa đến đầu ngõ đã thấy sáu cái đuôi cưỡi nói rôm rả đi về phía này.

Xiao Zhu Zi kinh ngạc kêu lên: “Ý, Na Lan De Yu!”

“Nhìn thấy tôi có đáng hét toáng lên thế? Tôi có ba đầu sáu tay đâu.” Na Lan De Yu không nhịn được cười, nói.

“Cậu ta kích động thì đúng hơn, ai bảo anh là thần tượng của bọn họ!” Xin Yi giải thích giùm Xiao Zhu Zi.

“Thế còn cô?” Na Lan De Yu hỏi.

“Tôi chẳng tôn sùng ai hết.” Xin Yi vừa đi vừa đáp, giọng khá thờ ơ. Câu nói này ít nhiều khiến Na Lan De Yu thất vọng, tuy sớm biết vị cô nương này rất khác người nhưng trong thâm tâm anh vẫn hi vọng ri chuyện này cô cũng giống những người khác.

Ra khỏi ngõ, mới rẽ qua một khúc quanh liền thấy phía trước có rất nhiều người vây quanh một ngôi nhà chỉ chỉ trỏ trỏ, bọn họ cũng chen vào xem.

Hai bên cửa lớn ngôi nhà, một bên treo đèn lồng đỏ, viết chữ “hỉ”, một bên treo đèn lồng trắng, viết chữ “điện*”.

“Ồ, người nhà này làm thế là ý gì?” Xiao Lan Zi hết sức ngạc nhiên.

Một người láng giềng đứng cạnh bảo với bọn họ: “Ấy là mấy người không biết, kể cũng hay, hôm qua con trai nhà họ mới cưới vợ, bày tiệc rượu náo nhiệt vô cùng, ai ngờ nửa đêm ông bố lẫn ra chết, lại vội vội vàng vàng làm lễ tang.”

“Việc thế này quả hiếm thấy!” Xin Yi có thể coi là hiểu biết rộng thế mà lần đầu mới gặp phải việc này, cô chợt bật ra vẻ đối: “Đương hiểu tử tổ tôn lang, khóc tiểu bất đắc**.”

Na Lan De Yu lập tức tiếp ngay: “Thủ lĩnh đường nhập động phòng, tả hữu vi nan***.”

Xin Yi nhìn anh với ánh mắt tán thưởng: “Phản ứng nhanh đấy, mà cũng rất sát!”

“Không dám, không dám, tại hạ nào dám khoe tài trước mặt tiểu thư!”

Xin Yi khẽ mỉm cười: “Cứ nghĩ anh xưa nay nghiêm chỉnh lắm, không ngờ cũng biết ăn ngon nói ngọt.”

“Oan quá, tôi nào có chứ!” Na Lan De Yu cũng không hiểu tại sao cứ ở trước mặt Xin Yi là mình lại thay đổi hoàn toàn.

Bỗng gần đó vọng lại tiếng trống gõ dồn dập, lập tức kéo sự chú ý của mọi người khỏi căn nhà.

“Ai, có người gõ trống báo án ở Thuận Thiên phủ.....”

“Đi xem xem.....” Mọi người lục tục kéo đi.

Xin Yi trở tay theo hướng dân chúng kéo nhau đi, nói với Na Lan De Yu: “Đằng đó mới có người kêu oan kia!”

“Chúng ta cũng đi xem thử!” Na Lan De Yu đề nghị.

Bọn họ theo chân bách tính đến ngoài nha môn Thuận Thiên phủ, chỉ thấy một thiếu nữ 13, 14 tuổi mặc tang phục đang ra sức đánh trống.

Nghe thấy tiếng trống, nha dịch chạy lên công trường trước tiên, gõ uy vũ bỗng rầm rầm, tiếp đó Thuận Thiên phủ doãn và sư gia thẳng đường, công đường trên dưới tức khắc im phăng phắc.

Phủ doãn gõ kinh đường một cái rầm: “Người nào quỳ dưới kia, vì lẽ gì đánh trống kêu oan?”

Thiếu nữ quỳ dưới công trường, đáp: “Dân nữ He Mei Xian khấu kiến đại nhân.”

“He Mei Xian, người ít tuổi thế có việc chi oan ức?” Phủ doãn thuận theo lệ thường hỏi.

“Đại nhân, thân mẫu của dân nữ He Huang thị**** đột ngột từ trần, dân nữ nghi nhĩ nương giết hại mẫu thân, mong đại nhân làm chủ giùm dân nữ.” He Mei Xian tuy ít tuổi nhưng trả lời đâu ra đấy.

Nghe có án mạng, phủ doãn nào dám chậm trễ, lập tức ra lệnh: “Ồ? Người đâu, theo bọn phủ đến nhà họ He khám nghiệm tử thi! He Mei Xian, bọn phủ nhất định trả lại công bằng cho ngươi.”

“Đa tạ đại nhân.” He Mei Xian liền khấu đầu tạ ơn.

Từ cổ chí kim, chẳng hiểu tại sao người ta đều rất hứng thú với việc chết người, thấy tình huống này cũng lũ lượt đi theo, Xin Yi vốn không muốn đi nhưng chịu không thấu Xiao Lan Zi và Xiao Zhu Zi nheo nhéo bên cạnh, đành đi xem cùng bọn họ.

Uy Viễn võ quán chính là nhà họ He, đằng trước là võ quán, hậu viện là nơi gia đình He Mei Xian sinh sống.

Tuy nha dịch lập hàng rào ngăn bách tính ở ngoài cửa, nhưng Xiao Zhu Zi linh hoạt, ra sức rẽ đám đông, dân chúng thấy cách ăn mặc, hành xử của bọn Xin Yi khá có quyền thế, đành nhường bọn họ lên tận hàng đầu.

Trong nhà, phụ thân của He Mei Xian đương khẩu kiến phủ doãn: “Thảo dân He Shu Ping khẩu kiến đại nhân.”

“He Shu Ping, người làm nghề gì mưu sinh?” Đây không phải là thừa biết còn hỏi mà là trình tự thẩm vấn.

“Hồi bẩm đại nhân, thảo dân chính là quán chủ của Uy Viễn võ quán.” He Shu Ping trả lời.

“Người là chồng của He Huang thị?” Phủ doãn lại hỏi.

“Thưa vâng.”

“Vậy bốn phủ hỏi người, thê tử người He Huang thị chết vào lúc nào, vì sao chết?” Là chồng của người chết, He Shu Ping chắc hẳn phải biết rõ hơn ai hết, phu doãn nghĩ.

Nào ngờ He Shu Ping đáp: “Thảo dân không rõ.”

Phủ doãn ngó người: “Sao người lại không rõ chứ, hai người các người không phải là phu thê ư?”

“Bẩm đại nhân, thê tử thảo dân vốn ốm yếu, tới hôm qua.....” He Shu Ping bắt đầu thuật lại sự việc xảy ra tới qua.

Đêm qua, tại Uy Viễn võ quán, vợ của He Shu Ping – He Huang thị dùng com xong không lâu bèn cảm thấy lồng ngực đau nhói.

He Huang thị năm nay 32 tuổi, gả đến nhà họ He đã hơn mười năm, không sinh được người con trai nào, độc mỗi cô con gái, vì họ He cũng là gia đình khá giả nên thường ngày sống sung sướng, thành ra trông vẻ ngoài như chưa đến ba mươi, chỉ có điều từ nhỏ mắc bệnh tim, thân thể yếu ớt, mời bao nhiêu danh y, uống bao nhiêu thuốc rồi mà vẫn không thấy khỏi, mấy năm gần đây lại càng trở nặng.

He Shu Ping thấy vợ ôm ngực, mặt mày trắng bệch, môi tím ngắt, bèn hỏi: “Nàng sao thế?”

“Chắc là bệnh cũ tái phát, tức ngực, chẳng có tí sức nào.” He Huang thị đáp.

“Thuốc đâu, thuốc viên lần trước kê đã uống chưa?”

“Uống rồi, thiếp muốn đi nghỉ sớm.”

Thế là He Shu Ping đỡ He Huang thị nằm lên giường.

”Thiếp không sao, chàng không cần ở đây với thiếp, qua chỗ cô ấy đi, không cô ấy lại không vui.” He Huang thị là người phụ nữ giữ nền nếp cũ song lại hết sức hiền thực, “cô ấy” trong miệng bà chính là thiếp của chồng.

He Shu Ping kéo chăn đắp cho vợ: “Vậy ta qua bên đó, nàng chịu khó nghỉ ngơi.”

Sáng sớm ngày hôm sau, con gái của họ He Mei Xian lo lắng cho bệnh tình của mẫu thân, thức dậy từ sớm, đến phòng của He Huang thị, đẩy cửa bước vào: “Mẹ*****!”

Không thấy He Huang thị trả lời, He Mei Xian tưởng mẫu thân còn đang an giấc bèn rón rén bước đến bên giường. Đến sát giường mới cảm thấy có gì đó không ổn, chỉ nhìn thấy He Huang thị nằm sấp, một tay chặn ngực, tay

kia tóm chặt khăn trải giường, miệng mở to, vẻ mặt vô cùng đau đớn.

“Mẹ, mẹ làm sao thế?” He Mei Xian hét gọi.

Cô bé giơ ngón tay run lẩy bẩy đến trước mũi He Huang thị dò hơi thở, ngay lập tức lại rút phắt về, không dám tin đứng lặng mất một lúc rồi mới chạy ra cửa, hô hoán: “Cha, cha ơi.....mau đến đây.....”

He Shu Ping nghe tiếng, từ một căn phòng khác chạy ra, hỏi: “Xảy ra chuyện gì thế?”

He Mei Xian vừa khóc nức nở vừa nói: “Cha, mẹ.....mẹ chết rồi.”

He Shu Ping cũng đờ người ra một hồi, chạy vào trong phòng, đến bên giường, đặt tay lên cổ He Huang thị bắt mạch, thất kinh ngồi phịch xuống giường. Mei Xian khóc lóc hồi lâu, đột nhiên quay đầu chạy ra ngoài cửa.

He Shu Ping vội hét gọi: “Mei Xian, con định đi đâu thế?”

“Con đi báo quan, nhất định là bà ta hại chết mẹ.” Người He Mei Xian nhắc đến chính là thiếp của He Shu Ping – Li Yu Chan.

Li Yu Chan gả vào nhà họ He hai năm trước, từ lúc bước chân vào gia đình này, cả nhà gần như lấy bà ta làm trung tâm, He Shu Ping chiều chuộng Li Yu Chan hết mực, thậm chí còn phục tùng răm rắp.

Tuy Li Yu Chan đối xử với Mei Xian không đến nỗi nào nhưng dù gì cũng không phải là mẹ ruột, huống hồ từ ngày gả về đây, Li Yu Chan chẳng coi He Huang thị ra gì, cô bé 13, 14 tuổi cũng đã khá hiểu chuyện...nên tiêu Mei Xian tương đối bất mãn với Li Yu Chan. Hôm nay nhìn thấy mẫu thân chết thảm như vậy, Mei Xian bản năng nghĩ rằng Li Yu Chan đã hại chết mẹ mình.

He Shu Ping cảm thấy con gái thật không biết điều, mẫu thân vừa qua đời,

đã không giúp lo liệu hậu sự thì thôi còn chạy đi báo quan, chỉ rắc gậy rối, bèn nói: “Không được làm càn, mẹ con từ trước vốn đã hay đau tim, lúc nghiêm trọng còn ngất đi nữa. Cha biết hôm qua cha không ở bên mẹ con, mẹ con mất cha cũng có trách nhiệm. Nhưng con cũng không nên vì thế mà nói nhị nương giết mẹ con.”

“Là bà ta, chắc chắn là bà ta.” He Mei Xian cũng rất cố chấp.

He Shu Ping lựa lời khuyên bảo: “Cha cũng biết chút y thuật, cha đã kiểm tra thi thể của mẹ con rồi, hoàn toàn không có gì bất thường.”

He Mei Xian nào chịu nghe: “Cha, ngày thường cha bệnh vực nhị nương cũng chẳng sao, nay mẹ chết không minh bạch như thế, con phải thay mẹ đòi lại công bằng, con quyết đi báo quan...”

Phủ doãn nghe He Shu Ping trần thuật xong, quay sang hỏi người khám nghiệm tử thi: “Ngỗ tác*****, kết quả thế nào?”

“Bẩm đại nhân, thi thể không có gì bất thường. Xem ra, quả thực chết vì bệnh tim phát tác.” Người khám nghiệm trả lời.

“He Mei Xian, người nghe thấy rồi đây!” Sau khi nghe câu trả lời của người khám nghiệm, phủ doãn nói với He Mei Xian, “Mẫu thân người chết vì bệnh tim, niệm tình người còn nhỏ lại có lòng hiếu thảo, bản phủ không truy cứu tội người vu cáo người khác.”

“Đại nhân, nhị nương tinh thông y thuật, thường ngày lại bất hòa với mẫu thân, nói không chừng chính bà ta ngấm hạ độc hại thân mẫu dân nữ.” He Mei Xian quyết không bỏ cuộc.

Phủ doãn cũng kiên nhẫn hỏi người khám nghiệm thêm lần nữa: “Ngỗ tác, người chết có hiện tượng trúng độc không?”

“Hồi bẩm đại nhân, không có.”

“He Mei Xian, mẫu thân ngươi đột ngột qua đời, ngươi rất đau lòng, bổn phủ có thể thông cảm, nhưng thực tế cho thấy mẫu thân ngươi chết do bệnh tim phát tác chứ không phải bị người khác ám hại, vụ án này kết thúc ở đây, ngươi cũng nên nghe lời cha ngươi mà sống cho tốt đi!” Phủ doãn tính kết án.

He Mei Xian còn định nói thêm nhưng tâm tư đâu mà nghe nữa, hét gọi nha dịch gác ở bên ngoài, “Hồi phủ!” ,nói rồi đứng dậy dẫn đầu đoàn người rời đi.

He Shu Ping nói với con gái: “Mei Xian, cha đi sắp đặt việc hậu sự cho mẹ con, con ở yên trong nhà, đừng chạy lung tung.” Dứt lời cũng bỏ đi.

He Mei Xian không nói không rằng, chỉ ôm xác mẹ khóc ngất.

Khám nghiệm

Translator: hikarichan

Đám đông hiếu kỳ thấy chẳng còn gì để “hóng” nữa dần dần tản đi hết, chỉ trơ lại mình bọn Xin Yi.

Na Lan De Yu quay sang nhắc Xin Yi: “Chúng ta cũng đi thôi!”

Xin Yi đi được vài bước không hiểu sao lại quay lại, bước vào trong phòng.

Cả đám kinh ngạc nhìn nhau, cuối cùng cũng đành theo chân cô.

Xin Yi đến bên He Mei Xian, dịu giọng đề nghị: “Tiểu muội muội, tỷ cũng có biết chút y thuật, để tỷ xem qua thi hài mẫu thân muội được không?”

“Tỷ là ai?”

“Tỷ là ai không quan trọng, để tỷ thử kiểm tra xem, biết đâu lại có phát hiện gì.”

He Mei Xian sứt sứt hỏi: “Tỷ tỷ, tỷ có thể tra ra thật?”

“Tỷ không dám hứa chắc, phải chờ kiểm tra xong mới biết được.” Xin Yi cũng không nắm chắc trăm phần trăm.

He Mei Xian lau nước mắt, nói: “Vậy tỷ kiểm tra đi!”

lập tức lên tiếng ngăn cản: “Cô định làm gì thế, chẳng phải Thuận Thiên phủ đã định án rồi sao?!”

Xin Yi ngẩng đầu nhìn Na Lan De Yu, hỏi vặn: “Nếu là án oan thì sao?”

“Khi này ngỗ tác đã khám nghiệm rồi đó thôi.” Na Lan De Yu đáp.

Xin Yi khẽ lắc đầu: “Ngỗ tác là đàn ông, hướng hồ ban này ông ta chỉ xem lướt qua, đâu có kiểm tra kỹ càng!” Xin Yi dùng khăn tay拭 mặt lại hỏi mượn Mei Xian một đôi găng tay, trong lúc chờ đợi cô tranh thủ quan sát quanh phòng một lượt.

Căn phòng hết sức bình thường, cửa chính hướng bắc cửa sổ hướng nam, đồ đạc không có gì đặc biệt nhưng được thu dọn khá gọn gàng sạch sẽ, chứng tỏ chủ nhân là người chăm chỉ chịu khó. Sát tường kê một chiếc giường, màn vén lên một nửa, đầu nạn nhân quay ra ngoài, chân hướng vào trong cho thấy lúc đó nạn nhân cố bò ra khỏi giường nhưng không thành công.

Xin Yi nhận lấy găng tay đeo vào rồi bắt đầu cởi quần áo người chết, mấy bậc tu mi nam tử thấy thế bèn lật đật quay mặt đi chỗ khác.

Xin Yi nhắc tay nạn nhân lên ấn thử vào da, thầm nhủ: “Căn cứ vào độ cương cứng của tử thi* thì thời gian tử vong hẳn là sáng sớm ngày hôm nay, khoảng canh năm, điểm này phù hợp với lời khai của cha con họ He.” Cô lại quan sát sơ qua biểu cảm trên mặt người chết, “Sắc mặt bà ta có vẻ rất đau đớn, theo như miêu tả của He Shu Ping thì bệnh của người đàn bà này thuộc dạng mãn tính, chức năng tim không hoàn thiện. Nếu nói chết vì suy tim cũng không phải là không có lý.”

Tiếp đó Xin Yi mở khoang miệng của nạn nhân ra xem, rồi bắt đầu nắn lần theo xương từ trên xuống dưới, nhưng không phát hiện ra chỗ xương nào bị gãy cũng không thấy bất cứ thương tích gì.

Xin Yi ngừng tay, gọi: “Xiao Zhu Zi, Xiao Lan Zi, lại giúp ta một tay.”

Xiao Lan Zi thất kinh hồn vía: ”A! Chúng tôi ư?”

Xiao Zhu Zi cũng trưng ra vẻ mặt vô cùng miễn cưỡng: “Sao lại kêu bọn tôi chứ?” Nói rồi chỉ Da Hu và Er Hu, “Bọn họ không được

“Hai người họ là đàn ông, không tiện.” Ý của Xin Yi rõ đến thế là cùng.

Xiao Zhu Zi buột miệng nói: “Thế chúng tôi chẳng phải đàn.....?” Chữ cuối cùng phải nuốt vào trong bụng không thốt ra được, cả hai đành vác bộ mặt thiếu não lết đến bên người chết.

“Lật tử thi lại cho ta.” Xin Yi chỉ huy.

Bộ dạng của Xiao Zhu Zi không thoát qua cặp mắt Na Lan De Yu. Anh cứ nghĩ Lan, Zhu chẳng qua là hai người hầu, giờ mới để ý kỹ. Nhưng Xiao

Zhu Zi trông có vẻ nhỏ con, Xiao Lan Zi cũng chẳng lớn hơn Xiao Zhu Zi là mấy, vẫn chỉ là hai tên nhóc, không dễ phân biệt như thái giám thành niên nên dù nhìn thế nào cũng chẳng nhận ra, “Bọn họ là công công? Ngoài hoàng cung thì cũng chỉ có vương phủ là được dùng thái giám.” Ánh mắt Na Lan De Yu lại hướng vào Xin Yi, “Cô ấy ở vương phủ nào nhỉ? Có vương phủ nào lại để con gái chưa xuất giá chường mặt ra đường thế này!”

Xin Yi kiểm tra thi thể một lượt, phát hiện sau lưng thi thể có dấu chấm nhỏ màu đỏ: “Gì đây?” bèn thò tay sờ thử.

Na Lan De Yu thấy nét mặt Xin Yi hơi khác thường vội hỏi: “Cô phát hiện ra điều gì thế?”

“Anh tới xem.” Xin Yi vội gọi.

Na Lan De Yu ban đầu còn do dự vì “nam nữ hữu biệt”, về sau lại nghĩ đây cũng là để trả lại công bằng cho nạn nhân nên bình thần bước đến gần cúi xuống xem xét.

Xin Yi chỉ vào chấm đỏ: “Anh xem, là cái này.”

Na Lan De Yu nhìn kỹ một hồi mới cất tiếng: “Vết nhỏ thế này...như là bị ám khí giống cây kim chích phải.”

“Ám khí?” Xin Yi ngẩng đầu lên hỏi He Mei Xian, “Tiểu muội muội, nhị nương của muội biết võ không?”

“Muội không biết, muội chỉ biết nhị nương rành y thuật thôi.”

Xin Yi trầm nghĩ: “Mình nhớ trước kia từng xem qua một bộ phim hoạt hình, hung thủ dùng kim thêu giết người.....” Nghĩ vậy cô liền kéo áo lót của người chết ra xem, quả nhiên trên áo có một lỗ thủng rất nhỏ, vừa hay khớp với chấm đỏ kia.

“Vị trí này.....?” Xin Yi nói với Na Lan De Yu, “Na Lan De Yu, anh xoay lưng lại chút.”

“Để làm gì?” Na Lan De Yu vừa hỏi vừa quay lưng lại phía Xin Yi.

Xin Yi dùng ngón tay điểm một cái vào lưng anh, nói: “Đây là vị trí vết đỏ trên mình nạn nhân.” Rồi thò đầu qua vai Na Lan De Yu tìm vị trí phôi, điểm một cái trước ngực: “Quả không sai!”

Na Lan De Yu bị cô nàng chỉ chỉ điểm điểm, lại ngửi thấy mùi hương trên mình Xin Yi liền đứng đờ ra như bị điểm huyết, nhất thời không sao động đậy được mà thực tâm cũng chẳng muốn động đậy chút nào.

“Thủ pháp cao minh thật, tiểu muội muội, đi đánh trống lần nữa, mẹ em chắc chắn là bị mưu sát.” Xin Yi đưa ra kết luận.

He Mei Xian gật đầu, lập tức đứng dậy.

Na Lan De Yu giật mình một cái hoàn hồn, vội giơ tay ngăn cản: "Chờ đã, cô khẳng định? Chỉ dựa vào chấm đỏ này?!"

"Đúng, chỉ dựa vào chấm đỏ này." Xin Yi quả quyết.

"Đừng nói bừa, chấm đỏ nhỏ xíu này thì chúng mình được gì?" Na Lan De Yu không tin.

"Tôi đâu nói bừa, tôi có thể khẳng định với anh chấm đỏ này chính là bằng chứng vững chắc."

"Cô có biết nếu không thuyết phục được phủ doãn Thuận Thiên, cô cũng sẽ bị hỏi tội?!" Ngờ khí của Na Lan De Yu hàm chứa sự quan tâm không che giấu.

"Anh lo cho tôi?" Xin Yi nghe ra bèn nhìn thẳng vào mắt anh, hỏi.

Na Lan De Yu nhìn cô không nói, cả hai cứ thế nhìn nhau một lúc lâu.

Xin Yi từng trải nghiệm qua sao lại nhìn không ra ý tứ trong mắt Na Lan De Yu, nào dám tiếp tục nhìn anh, hấp tấp quay sang nói với He Mei Xian: "Bọn tỳ đi đánh trống cùng muội."

Thấy Xin Yi kiên quyết như vậy Na Lan De Yu cũng không tiện ngăn nữa, trong lòng thầm nghĩ lỡ có rắc rối gì mình đành đánh tiếng với Thuận Thiên phủ doãn, nếu vẫn không được thì kéo cả bố già vào cuộc chứ không thể để Xin Yi bị "bắt nạt".

Tiếng trống báo án vang lên lần thứ hai, dân chúng lại xúm vào.

"Ai, sao vẫn là cô bé này.....Án đã định rồi còn không chịu thôi."

Phủ doãn thẳng đường, gõ án gia uy: "Người nào đánh trống?"

"Đại nhân, là tiểu nữ." He Mei Xian ngẩng đầu, nói.

"Lại là người? He Mei Xian, vụ án của mẹ ngươi đã kết rồi, bà ta chết vì bệnh chứ không phải bị giết. Ngươi đừng đánh trống nữa, nếu còn tiếp tục gây rối đừng trách bản quan không khách sáo, thoái đường!" Phủ doãn cất bước định đi.

"Khoan! Đại nhân, He Huang thị không chết vì bệnh mà là bị mưu sát." Xin Yi bước lên công đường.

Phủ doãn trợn mắt, nạt: "To gan, ngươi là ai mà dám nói bừa trên công đường!"

"Ta là chị của He Mei Xian."

"Chị? Cô ta chẳng phải con một sao?" Phủ doãn đàn mặt.

"Vừa nhận xong." Xin Yi thuận miệng nói ra một cái cớ.

Na Lan de Yu thəm lắ đầu: "Tinh quái!"

"Lên công đường sao còn không quỳ?" Phủ doãn lại hỏi.

Xin Yi cười cười: “Muốn ta quỳ trừ phi ngươi không cần mũ ô sa trên đầu nữa.”

“Khẩu khí lớn thật, rốt cuộc thì ai đỡ lưng cho cô ta?” Na Lan De Yu càng lúc càng nhìn không thấu Xin Yi.

Phủ doãn cũng bị khí thế của Xin Yi trấn áp, không rõ lai lịch của cô nàng thế nào bèn hỏi lại lần nữa: “Cô rốt cuộc là ai?”

“Ngươi không cần quan tâm ta là ai, chỉ cần thẩm án là được.” Xin Yi bày ra dáng vẻ cách cách.

“Được, không quỳ thì không quỳ vậy, bản quan hỏi cô, cô dựa vào đâu mà quả quyết He Huang thị bị mưu sát? Nếu không đưa ra được bằng chứng xác thực, bản quan sẽ trị cô tội náo loạn công đường.” Phủ doãn thấy Xin Yi kiêu ngạo thế cũng không dám đắc tội.

Xiao Zhu Zi ở dưới cười hì hì, nói: “Muốn trị tội tiểu thư?! Hấn mất trí rồi.”

“Hấn đương nhiên không thể trị tội tiểu thư, nhưng nếu tiểu thư không đưa ra được bằng chứng thì cũng rầy rà lắm.” Er Hu tiếp lời.

Na Lan De Yu nghe nói thế lại bắt đầu đoán già đoán non thân phận Xin Yi: “Cô ấy rốt cục là ai mà đến Thuận Thiên phủ cũng không buồn để mắt?”

Trên kia Xin Yi nói với phủ doãn: “Đại nhân, bằng chứng nằm trên thi thể.”

“Vậy sao?” Phủ doãn tỏ vẻ nghi ngờ, “Người đâu, gọi ngỗ tác ra đây.”

Lát sau ngỗ tác bước lên công đường.

“Ngỗ tác, vị cô nương này nói He Huang thị bị mưu sát, chứng cứ nằm trên tử thi, ngươi có gì để nói không?” Phủ doãn lên tiếng chất vấn.

“Đại nhân, lúc này tiểu nhân đã kiểm tra kỹ càng rồi, trên tử thi không có bất kỳ vết thương nào.” Ngỗ tác cố nhiên không thừa nhận mình khám nghiệm sai sót.

“Thủ pháp của hung thủ vô cùng cao minh, người ngoài rất khó phát hiện, huống chi khi này ngươi không kiểm tra lưng nạn nhân.” Xin Yi chỉ ra sai sót của ông ta, “Đại nhân, xin hãy tới hiện trường lần nữa.”

Phủ doãn không giấu vẻ bức bối: “Lại phải đi nữa?”

“Trả lại công bằng cho người chết vốn là chức trách của phủ doãn đại nhân ngài, nếu không đi, ngài có nghĩ đến hậu quả?” Xin Yi chỉ vào đám đông bên ngoài, “Mắt bách tính sáng lắm, ngài cho rằng có thể che mắt bịt miệng chừng ấy người?”

“Đúng lắm.....Vị cô nương này nói đúng lắm.....” Đám đông bên dưới ồ lên hưởng ứng.

Trước tình thế này phủ doãn đành phải đến nhà họ He thêm lần nữa.

Tới He gia, thấy He Shu Ping đương thay y quan khâm liệm cho vợ, Xin Yi vội hét lớn: “Đội đã, chút nữa hẵng thay.” Cô vén áo người chết lên, nói với phủ doãn và ngỗ tác, “Các người xem, lưng nạn nhân có một chấm đỏ.”

“Thứ này nói lên được điều gì, cũng có thể là bị muỗi đốt mà!” Ngỗ tác căn bản không buồn nhìn.

“Bây giờ là mùa đông lấy đâu ra muỗi, kể cả bị muỗi đốt đi nữa thì cũng phải phòng lên chứ, người thử sờ xem có phòng lên không hả!” Xin Yi hết sức bất mãn với thái độ của ngỗ tác.

Ngỗ tác bất đắc dĩ phải đưa tay ra kiểm tra.

“Ngỗ tác, có bị phòng lên không?” Phủ doãn hỏi.

“Bẩm đại nhân, không có.” Ngỗ tác vẫn tìm cách vạy lại Xin Yi, “Nhưng trên người có chấm đỏ là chuyện bình thường, cô dám nói cô không có không?”

“Không sai, trên người có chấm đỏ rất bình thường, nhưng.....” kéo áo lót của người chết xuống, chỉ vào lỗ thủng nhỏ xíu trên đó, nói: “Nhìn kỹ đi, lỗ thủng trên áo bà ta vừa khéo trùng với vị trí chấm đỏ kia, người giải thích thế nào đây?”

“Có thể là bà ta sơ ý.....” Lời ngỗ tác bị Xin Yi cắt ngang, “Người có uốn lưỡi trước khi nói không đây? Người làm ngỗ tác, khám nghiệm tử thi đòi hỏi thực tế, về ngâm cứu “Tẩy oan tập lục” của Song Ci** xem người ta khám nghiệm tử thi thế nào.”

“Ta khám nghiệm tử thi mười mấy năm chưa từng sai sót, không cần tiểu nha đầu như người giáo huấn, lúc ta theo nghề này người còn chưa sinh ra nữa là!” Ngỗ tác cáu tiết.

Xiao Zhu Zi lớn giọng đáp lễ: “Người chán sống rồi, dám mắng tiểu thư nhà chúng ta.”

Xin Yi xua tay ngăn Xiao Zhu Zi, bụng nghĩ: “Đúng là ta chưa ra đời, người hơn ta những ba trăm tuổi ấy chứ.”

Xiao Zhu Zi không làm sao được, đành lẩm bẩm trong miệng: “Tiểu thư thật quá độ lượng.”

“Người đừng nhao nhao lên nữa, tiểu thư nhất định có cách khiến gã ngỗ tác đó ngậm miệng.” Xiao Ju Zi kéo Xiao Zhu Zi.

Chỉ nghe Xin Yi nói tiếp: “Mười mấy năm không sai sót không có nghĩa lần này không sai sót, thực tế chứng minh! Người sơ...ý...tạo ra một lỗ thủng nhỏ tại vị trí này trên áo lót cho ta xem xem, làm thành lỗ thủng nhỏ như vậy chỉ có một khả năng duy nhất chính là kim khâu.”

“Ý cô là kim khâu đâm chết bà ta?” Ngổ tác phản vấn.

“Đúng.” Xin Yi khẳng định.

“Nực cười, kim khâu sao có thể đâm chết người?” Ngổ tác cười khẩy.

Xin Yi chẳng bận tâm đến vẻ mai mỉa của ông ta: “Đương nhiên có thể. Nếu hung thủ vừa biết võ công lại hiểu y lý thì dư sức làm được.”

Phủ doãn “chộp” được máu chốt, vội hỏi: “He Mei Xian, nhị nương có biết võ không?”

“Dân nữ chỉ biết bà ta giỏi y thuật, còn về võ công thì quả tình không được rõ.” He Mei Xian thành thật trả lời.

“Đại nhân cứ cho gọi nhị nương của Mei Xian ra hỏi là biết ngay.” Xin Yi đề nghị.

Phủ doãn khẽ gật đầu: “Được, đi truyền nhị nương của He Mei Xian tới đây.”

Đám đông đứng xem càng lúc càng phấn khích: “Này, mọi người nói xem He Huang thị rốt cục có phải là bị mưu sát? Tôi thấy có khả năng, cô gái đó khá là tự tin.....Chả phải, nhóc con hiểu gì, muốn khoe mẽ ấy mà!”

Xiao Zhu Zi nghe rõ mồn một, muốn nhảy đồng lên: “Hừ, tiểu thư chúng ta không hiểu, người hiểu chắc? Nói cho người biết, tiểu thư ta bảo là mưu sát thì nhất định là mưu sát.”

“Tiểu thư nhà người nào phải thần tiên, huống chi phá án vốn coi trọng bằng chứng.” Na Lan De Yu từ đầu đến cuối không thốt ra lời nào, giờ mới xen vô.

“Na Lan.....thống lĩnh, người khác không tin tiểu thư chúng tôi cũng đành, sao ngài cũng không tin?” Da Hu ủng hộ Xiao Zhu Zi.

“Đúng đấy, cứ chờ xem, tiểu thư chúng ta nhất định sẽ khiến các người tâm phục khẩu phục.” Xiao Zhu Zi sớm đã thần tượng Xin Yi vượt trên cả Na Lan De Yu.

“Ta chỉ tin vào chứng cứ.” Na Lan De Yu vẫn kiên trì bảo lưu ý kiến.

Không bao lâu Li Yu Chan liền có mặt, Na Lan De Yu để ý thấy dáng đi của Li Yu Chan, bất giác nhíu chặt lông mày.

“Đại nhân, đã đưa Li Yu Chan đến.” Nha dịch bẩm báo.

“Dân phụ Li Yu Chan khấu kiến đại nhân.” Li Yu Chan quỳ xuống nói.

Xin Yi chăm chú quan sát Li Yu Chan. Người đàn bà này khoảng ba mươi tuổi, gương mặt vốn xinh đẹp thanh tú lại thêm một lúm đồng tiền ẩn hiện nơi khóe miệng khiến dung nhan càng thêm cuốn hút.

“Người đàn bà này đẹp hơn He Huang thị nhiều, chẳng trách He Shu Ping thiên vị bà ta.” Xin Yi nghĩ thầm.

Phủ doãn hỏi He Shu Ping: “He Shu Ping, thiếp ngươi có biết võ công?”

“Thưa đại nhân, không ạ.” He Shu Ping đáp.

Na Lan De Yu không nén được chỉ trích: “He Shu Ping, ngươi nói láo.”

Phủ doãn ngoảnh đầu về hướng phát ra tiếng nói, không đợi ông ta lên tiếng, Na Lan De Yu phất áo bước vào trong phòng.

“Thì ra là Na Lan thống lĩnh.” Phủ doãn biết mặt Na Lan De Yu.

Na Lan De Yu chấp tay đáp lễ: “Phủ doãn đại nhân thứ lỗi, cắt ngang buổi xử án của ngài rồi.”

Phủ doãn cũng khách khí hỏi: “Na Lan thống lĩnh, sao ngài biết He Shu Ping nói dối?”

“Phủ doãn đại nhân, lẽ nào tôi lại không phân biệt được một người có võ công hay không?” Trên phương diện này, Na Lan De Yu khá là tự phụ.

“Cũng phải, He Shu Ping, ngươi còn không mau khai thật.” Phủ doãn đương nhiên tin Na Lan De Yu.

He Shu Ping lập tức kêu oan: “Na Lan đại nhân, thiếp tiểu nhân quả thực không biết võ, trước đây nàng cũng từng sống ở kinh thành, bà con lối xóm đều có thể làm chứng nàng mảnh mai yếu ớt, hoàn toàn không rành võ công.”

“Bước đi của người thường vốn nặng nề, người luyện võ thì khác hẳn, võ công càng cao, bước chân càng uyển chuyển nhẹ nhàng.” Na Lan De Yu nhìn vào Li Yu Chan, nói.

Li Yu Chan không biến sắc mảy may, như chẳng hề nghe thấy những lời vừa rồi của Na Lan De Yu.

“He Shu Ping, ngươi chẳng hiểu gì về người cùng chân gối với ngươi, cô ta không những biết võ mà võ công còn cao hơn ngươi nữa kia.” Thấy thần thái Li Yu Chan bình thản vậy, Na Lan De Yu bắt đầu đề cao cảnh giác.

He Shu Ping vẫn không tin: “Không thể nào!”

Cây kim thoa

Translator: hikarichan

“Trên đời này có rất nhiều chuyện ông không thể ngờ tới.” Xin Yi chẳng muốn phí thời gian tranh luận với He Shu Ping về chuyện thê thiếp

ông ta có biết võ công hay không, giờ cô chỉ muốn vạch trần thủ pháp gây án của Li Yu Chan, bèn chĩa mũi dùi vào đối tượng: "Thủ pháp của cô rất cao siêu, quả thực là không chê vào đâu được. Vốn dĩ có thể che mắt thiên hạ khiến người ta tưởng He Huang thị chết vì bệnh tật, tiếc thay cô không ngờ được He Mei Xian lại cố chấp đến vậy, một mực cho rằng cô là hung thủ, càng không lường tới sự xuất hiện của tôi."

"Cô nương, tôi không hiểu cô đang nói gì, nếu cô cứ nhất quyết cho rằng tôi là hung thủ mời cô đưa bằng chứng ra đây, bằng không tôi sẽ kiện cô hủy hoại danh dự người khác." Li Yu Chan đáp trả không chút hoang mang.

"Hừ, đúng là chưa thấy quan tài chưa đổ lệ! Cô nghĩ không ai nhìn ra thủ pháp gây án của cô thật chắc?" Xin Yi biết nếu không trưng chứng có ra trước mắt Li Yu Chan thì cô ta đời nào chịu nhận tội, bèn nói: "Cô đòi bằng chứng chứ gì, có ngay đây! Na Lan De Yu, tôi muốn phiền anh giúp một tay, được chứ?"

"Tiểu thư cứ nói!" Giúp đỡ người mình mến, Na Lan De Yu cam tâm tình nguyện.

"Cô ta dùng nội lực bắn kim thêu vào người nạn nhân, bây giờ lại phiền anh dùng nội lực đẩy nó ra. Với võ công của anh mà nói, việc này có khó gì!" Đến lúc này rồi Xin Yi vẫn không quên tâng bốc Na Lan De Yu.

"Cô khẳng định kim thêu ở trong người nạn nhân?" Na Lan De Yu vẫn muốn xác nhận lại lần nữa.>Xin Yi nói chắc như đinh đóng cột: "Tôi khẳng định, bên trong vết đỏ nhất định có một cây kim thêu!"

Na Lan De Yu thấy Xin Yi tự tin vậy bèn gật đầu ưng thuận: "Được!"

Phút chốc hiện trường chìm trong tĩnh lặng, ai nấy cũng đều nín thở hồi hộp chờ đợi.

Na Lan De Yu đến bên xác chết, vận công đánh xuống một chưởng, liền đó một chiếc kim thêu bật ra từ vết đỏ, "keng" một tiếng rơi xuống đất.

Khoảnh khắc đó, giữa căn phòng lặng ngắt như tờ, tiếng "keng" ấy còn vang hơn sét giữa trời quang.

Na Lan De Yu kinh ngạc ngẩng đầu nhìn Xin Yi, bất gập nụ cười tràn đầy tự tin của cô, chàng thống lĩnh trẻ tuổi như bị bắt mất hồn: "Mình chưa bao giờ nhìn thấy nụ cười tự tin như thế."

Vừa thấy kim, Li Yu Chan liền nhắm mắt lại.

Phủ doãn và đám đông hiếu kỳ đều tròn tròn mắt, há hốc miệng, không dám tin vào cảnh tượng vừa xảy ra.

Sau khoảnh khắc câm lặng, đám đông vây quanh bắt đầu bàn tán sôi nổi chưa từng thấy: “Wa, có kim thật ă! Thật không tài nào ngờ nổi! Cô gái đó làm sao biết được nhỉ? Suyt, đừng làm ồn, xem tiếp xem Li Yu Chan có chịu nhận tội không!”

Xiao Zhu Zi vô cùng đắc ý: “Ha, ta bảo rồi mà, tiểu thư nhà chúng ta nói cấm có sai.”

Ngỗ tác thấy sự thật rành rành ra đó cũng đành chịu thua, lẳng lặng cúi xuống nhặt hung khí, cẩn thận đặt lên một miếng vải trắng: “Khải bẩm đại nhân, trên kim vẫn còn dính máu.”

“Đây...làm sao có thể.....?” Phủ doãn hết nhìn cây kim lại quay sang ngó Xin Yi.

Xin Yi vẫy tay ra hiệu, mọi người lập tức yên lặng, chỉ nghe Xin Yi nói: “Li Yu Chan, tự cô giải thích cho đại nhân hay là để tôi?!”

Li Yu Chan không đáp, nhìn Xin Yi bằng ánh mắt oán hận như muốn ăn tươi nuốt sống cô.

“Vị cô nương này, sao cô biết trong thân người chết có kim thêu?” Điều phủ doãn muốn hỏi cũng chính là thắc mắc của những người có mặt tại hiện trường.

“Trước tiên, áo người chết mặc là áo lót, bà ta không thể mặc áo lót đi ra ngoài phòng. Mọi người hãy quan sát kỹ căn phòng này, trên giường, trên tường đều không có cái đinh nào nên khả năng bị móc rách là không thể xảy ra. Thứ nhì, giả sử quả thực như lời ngỗ tác ban nãy: lỗ thủng trên áo là do nạn nhân sơ ý móc rách thì theo lí mà nói mép vết rách phải xỏ ra ngoài, nhưng ở đây mép lỗ thủng trên áo người chết lại hướng vào trong nên tôi đoán cây kim đâm vào chưa bị rút ra.” Xin Yi giải thích đến đây liếc nhìn Li Yu Chan, “Hung thủ đã sơ suất ở chi tiết nhỏ này.”

“Vì sao cô lại nghĩ nạn nhân bị kim thêu đâm chết?” Phủ doãn hỏi tiếp.

Xin Yi cười nhìn Na Lan De Yu: “Việc này phải cảm ơn Na Lan De Yu đã gợi ý cho tôi.”

He Shu Ping đột nhiên cướp lời: “Không, đại nhân, tiểu nhân mới là hung thủ.”

“He Shu Ping, ông nói ông là hung thủ vậy phiền ông giải thích xem cây kim đó làm sao giết chết người.” Thấy He Shu Ping muốn gán tội thay Li Yu Chan, Xin Yi liền chất vấn.

“Việc này.....”

“Đừng phân biện nữa, cho ông nghĩ thêm một năm nữa e cũng chỉ đến thế mà thôi. Nghĩ ra được cách thức giết người này phải là người tinh thông

y thuật, hướng hồ chỉ có phụ nữ mới dùng kim khâu, ông là đàn ông, có muốn giết vợ cũng tuyệt đối không dùng loại hung khí này.” Xin Yi nói một cách ung dung, “Vị trí kim đâm chính là lá phổi trong cơ thể người. Nguyên nhân cái chết của He Huang thị là do bị kim khâu xuyên thủng phổi dẫn đến suy hô hấp. Vì bà ta vốn mắc bệnh tim mãn tính nên dùng cách này giết người người khác sẽ chỉ nghĩ bà ta chết vì cố tật tái phát, hoàn toàn không nghi ngờ gì. Xem ra hung thủ đã đợi cơ hội này lâu lắm rồi, Li Yu Chan, tôi nói đúng chứ?”

Nghe Xin Yi nói xong Li Yu Chan mới lên tiếng: “Không ngờ trông cô trẻ vậy mà cũng tinh thông y đạo.”

“Hiểu biết của tôi chỉ có thể hơn, tuyệt đối không kém cô.” Xin Yi không nói ngoa, dù gì cô cũng tốt nghiệp trường Y ra.

“Được lắm, đợi cô xuống địa phủ ta sẽ bái cô làm sư phụ!” Dứt lời Li Yu Chan bèn xuất chiêu công kích Xin Yi.

Na Lan De Yu sớm đã phòng bị, thấy cô ta muốn tấn công Xin Yi, nhanh như cắt kéo Xin Yi tránh qua một bên.

Li Yu Chan đánh hụt một chiêu vẫn không chịu bỏ cuộc, xoay người tiếp tục lao tới.

Na Lan De Yu không khỏi “nóng máu”: “Người cũng thật chẳng coi Na Lan De Yu ta ra gì.” Vừa nói vừa giơ tay tiếp chiêu của Li Yu Chan.

Vốn nghĩ Li Yu Chan là đàn bà con gái, võ công có cao cường cũng chẳng tới đâu nên không mấy dùng sức đỡ đòn, nào ngờ Li Yu Chan dốc toàn lực tấn công khiến Na Lan De Yu bị chấn lùi về sau.

Giờ thì Na Lan De Yu chẳng dám khinh suất nữa, chuyên tâm tỉ đấu với Li Yu Chan.

He Shu Ping thấy vậy hét lớn: “Yu Chan, ta tới giúp nàng!” Nói đoạn toan chạy đến giúp sức.

“He Shu Ping, ông mà giúp cô ta thì ông cũng có tội, lẽ nào ông không nghĩ cho con gái mình?” Xin Yi quát lớn.

He Mei Xian cũng ôm chặt lấy cha: “Cha, bà ta giết chết mẹ, cha không được giúp bà ta!”

He Shu Ping hết nhìn Li Yu Chan lại nhìn con gái, lòng rối như tơ vò.

Bên kia, Na Lan De Yu càng đánh càng thấy có gì đó không ổn: “Võ công của Li Yu Chan này có vẻ quen quen, mình đã thấy ở đâu rồi nhỉ, sao lại nhớ không ra chứ!” Nghĩ thế nên cũng không vội đánh bại Li Yu Chan mà chỉ chậm rãi vờn quanh.

Qua ba trăm năm mươi chiêu vẫn bất phân thắng bại, Li Yu Chan liền buông lời giễu cợt: “Na Lan De Yu, hóa ra võ công của ngươi cũng chỉ đến thế mà thôi.”

“Ta thấy ngươi là phụ nữ nên mới nương tay, ngươi đừng không biết điều.”

“Ta cứ không biết điều đấy.”

“Nếu không phải muốn biết lai lịch võ công của ngươi, ta còn lâu mới lãng phí thời gian chơi với ngươi!” Na Lan De Yu trầm nghĩ.

Li Yu Chan nào hay suy tính của Na Lan De Yu, vẫn không ngừng tấn công.

Na Lan De Yu từ tốn hóa giải rồi đột nhiên thần tốc phản công khiến Li Yu Chan hoa mắt chóng mặt, nhất thời không phòng bị trúng cước ngã xuống.

“Yu Chan! Nàng không sao chứ!” He Shu Ping vội vàng đỡ Li Yu Chan đứng dậy, quan tâm hỏi han.

Na Lan De Yu lạnh lùng nói: “Ngươi thấy chưa He Shu Ping, bị cô ta lừa cũng không biết!” Rồi quay sang Xin Yi dịu giọng hỏi: “Cô không sao chứ?”

“Có đại nội đệ nhất cao thủ ở đây tôi làm sao có chuyện được!” Hôm nay Xin Yi rốt cuộc cũng tận mắt chứng kiến bản lĩnh của Na Lan De Yu.

Phủ doãn thấy Li Yu Chan bị đánh bại mới thở phào nhẹ nhõm: “He Shu Ping, chẳng phải ngươi vừa nói Li Yu Chan không biết võ công?”

He Shu Ping chưa kịp đáp đã bị Li Yu Chan cướp lời: “Đại nhân, chàng quả thực không hay, võ công của tôi là do chồng cũ dạy.”

“Chồng cũ?” Phủ doãn lại đàn mặt.

“Việc đã đến nước này tôi cũng chẳng giấu giếm làm gì, xin đại nhân nghe tôi thuật rõ ngọn ngành.” Li Yu Chan biết mọi chuyện đã kết thúc rồi.

Chúng ta hãy cùng quay lại hơn mười năm trước, khi ấy Li Yu Chan vẫn còn là một thiếu nữ ngây thơ hồn nhiên. Một lần đang đi trên đường Li Yu Chan bị bọn vô lại trêu ghẹo, may sao được He Shu Ping ra tay cứu giúp.

Màn anh hùng cứu mỹ nhân xưa như Trái Đất ấy đã giúp hai người quen nhau, rồi sau đó tình cảm dần dần nảy nở.

Thiên tình sử của hai người họ không tốn giấy mực kể lẽ dài dòng ở đây làm gì, vẫn là một kết cục cũ xì cũ rách: hai người yêu nhau phải chịu cảnh chia duyên rẽ thùy.

Li Yu Chan đã bị phụ thân định sẵn chuyện trăm năm, chỉ chờ ngày xuất giá. Trước ngày lên kiệu hoa, cô tìm đủ mọi phương cách để có thể gặp He Shu Ping lần cuối.

Li Yu Chan tựa đầu vào ngực He Shu Ping, thở thê: “Ping ca, vì sao chàng không đến gặp cha cầu thân? Thiếp thực không muốn lấy hấn.” Ngữ khí có phần oán trách.

“Sao ta lại không đến? Nhưng cha nàng một mực cự tuyệt, ông không thích người luyện võ, nói cả ngày chém chém giết giết, không có cảm giác an toàn, chẳng thể mang lại hạnh phúc cho nàng.” He Shu Ping bắt đắc dĩ giải thích.

“Thiếp biết, cha luôn muốn gả thiếp vào gia đình dòng dõi thư hương, giờ thì cha toại nguyện rồi, nhưng còn thiếp? Ông ấy chẳng hề nghĩ cho thiếp.”

He Shu Ping thở dài một tiếng: “Ai! Hôn nhân là lệnh cha mẹ, chúng ta nào được làm chủ, mẹ ta cũng đã thay ta tìm mối cầu thân, sang năm là phải cưới. Yu Chan, có lẽ đời này kiếp này hai ta không có duyên làm phu thê.”

“Tại sao hai người yêu nhau lại chẳng thể ở bên nhau?” Li Yu Chan vốn là cô gái dám làm dám chịu, “Không, Shu Ping, chúng ta trở thành phu thê ngay bây giờ đi, hai ngày nữa thiếp xuất giá đến vùng Sơn Tây xa xôi cách trở, chỉ e cả đời cũng không có cơ hội về lại kinh thành. Ping ca, hãy lưu lại cho thiếp một hồi ước đẹp!”

“Yu Chan.....”

“Ping ca ca.....”

Hai người cứ thế ôm hôn nhau thắm thiết.

Kể đến đó, mắt Li Yu Chan đã ướt đầm lệ: “Cha tin lời mai mối, cứ tưởng đã gả tôi vào dòng dõi thư hương, nào hay tôi lại bị gả cho võ lâm thế gia, phu quân là Lin Dong Hao.”

Nghe đến đây, Na Lan De Yu đứng bên cạnh buột miệng nói: “Thanh Liên sơn trang trang chủ!”

Li Yu Chan gạt đầu: “Không sai, võ công của tôi là do ông ấy dạy.”

“Thảm nào, khi này ta cảm thấy võ công của cô rất quen, thì ra cô là vợ của Lin Dong Hao.” Na Lan De Yu giờ mới hiểu ra.

Li Yu Chan liếc nhìn Na Lan De Yu: “Na Lan De Yu, nói cho cùng ta với người còn có huyết hải thâm thù đấy.”

Na Lan De Yu cũng nhớ lại chuyện năm đó mình dẫn quan binh xông vào sơn trang. Dưới sự chỉ huy của anh, quan binh lập tức vung đao kiếm truy sát thành viên Thiên Địa hội, đám người Thiên Địa hội cũng rút vũ khí nghênh chiến. Trong giây lát, ánh đao bóng kiếm trùng trùng điệp điệp, tiếng chém giết, la hét vang vọng không ngớt. Na Lan De Yu ra tay không chút lưu tình, bóng tiếng đi đến đâu, thành viên Thiên Địa hội ngã rạp đến đó, hương chủ Qin Feng thấy thế bèn xông đến tiếp chiến Na Lan De Yu.

Na Lan De Yu vừa đánh vừa nói: “Không tệ, cuối cùng cũng có một kẻ không đến nỗi nào.”

“Ngông cuồng!” Qin Feng trước nay vốn tự đắc võ công cao cường, chỉ phục mỗi mình tổng đà chủ Yu Xiao Quan.

Hắn kiêu, Na Lan De Yu còn kiêu hơn: “Được đấu tay đôi với ta là vinh hạnh của nhà ngươi, ngươi tên gì?”

“Nhớ cho kỹ, Thiên Địa hội hương chủ Qin Feng!”

Na Lan De Yu căn bản chẳng coi Qin Feng ra gì: “Tổng đà chủ của các ngươi trốn đâu mất rồi? Lẽ nào Phách Sơn thần chưởng chỉ có hư danh!”

“Người không đủ tư cách giao đấu với tổng đà chủ.” Lin Dong Hao cũng lao ra nghênh

Na Lan De Yu cười nhạt một tiếng: “Lại thêm một kẻ chán sống, người là ai đây?”

“Lin Dong Hao!”

“Ồ, ra là trang chủ đây mà, Đông Tây song hào sao hôm nay chỉ có mình người?” Na Lan De Yu rành bộn họ ra phết.

Nghe anh nói vậy, Lin Dong Hao không khỏi ngạc nhiên: “Người cũng hiểu rõ về bọn ta đấy nhỉ, người là ai?”

“Lẽ nào người không hiểu câu ‘biết người biết ta’? Ta là ai, xuống hỏi Diêm Vương ấy!”

Lin Dong Hao và Qin Feng liên thủ quyết đấu với Na Lan De Yu. Kiếm của Lin Dong Hao và đao của Qin Feng phối hợp ăn ý, chiêu nào chiêu nấy đều công vào chỗ hiểm của Na Lan De Yu, Na Lan De Yu một mình một kiếm đối địch hai người: “Thế nào, ta đủ tư cách đấu với tổng đà chủ của các người chứ? Đường đường tổng đà chủ, đừng bắt chước con rùa rụt cổ, gọi hấn ra đây.”

Qin Feng đòi nào chịu nhận: “Tổng đà chủ không có ở đây, nếu có đã chẳng để người hung hăng can rỡ thế này.”

“Không ở đây là may phước cho hấn! Vậy thì hai người các người nộp mạng lại đây!” Na Lan De Yu xuất ra kiếm khí khiến Qin Feng vô phương tiếp cận nhưng lại ép sát Lin Dong Hao, mỗi một nhát kiếm đều khiến thân Lin Dong Hao thêm một vết thương, Lin Dong Hao chật vật chống đỡ. Chiêu cuối cùng, kiếm khí lướt qua cổ Lin Dong Hao, Lin Dong Hao tận mắt nhìn thấy máu tươi từ đó phun ra như suối.

Lin Dong Hao gượng chút hơi tàn, hỏi: “Người, người rốt cuộc là ai?”

“Cho người biết cũng chẳng hại gì, Na Lan De Yu!”

Qin Feng kêu lên thất thanh: “Đại nội đệ nhất cao thủ?!”

Na Lan De Yu buông tiếng cười lạnh: “Giờ tới lượt người.”

“chạy!” Lin Dong Hao vừa nói dứt câu cuối cùng liền đổ ngửa ra đất.

Qin Feng giờ mới biết mình không phải là đối thủ của Na Lan De Yu, đành kìm nén bi thương phần hận trong lòng, quay đầu bỏ chạy.

“Muốn chạy!” Na Lan De Yu nhắm Qin Feng phóng kiếm, kiếm ghim thẳng vào giữa lưng Qin Feng, Qin Feng lập tức ngã xuống. Na Lan De Yu bước đến bên Qin Feng, rút kiếm ra, cũng không buồn xem Qin Feng đã chết thật hay chưa, xoay người trông thấy vẫn còn nhóm nhỏ thành viên Thiên Địa hội đương liều mạng đấu với quan binh bèn xông đến thẳng tay

chém giết, thành viên Thiên Địa hội kêu gào thảm thiết, đổ xuống như rạ. Kiếm trên tay Na Lan De Yu máu nhỏ thành giọt, trang viện xác người ngổn ngang.

Trận huyết chiến này khép lại bằng cảnh Thiên Địa hội toàn quân chôn vùi.

Nghĩ đến đây Na Lan De Yu chỉ “hừ” một tiếng: “Chồng ngươi là người của Thiên Địa hội, năm ấy ta chẳng qua phụng mệnh hành sự, tiêu diệt phản đảng.”

“Hay cho câu ‘phụng mệnh hành sự’! Ngươi tắm máu cả sơn trang thì có!”

“Bọn họ phạm thượng tạo phản, mưu đồ lật đổ Đại Thanh, chẳng lẽ không đáng chết? Toàn trang năm mươi ba người không một ai sống sót, ta chỉ lạ là sao năm đó lại để lọt mất ngươi, nếu không đã chẳng xảy ra sự việc hôm nay!”

“Vừa hay ta đi dâng hương không có nhà nên mới thoát khỏi tai kiếp.” Thanh âm của Li Yu Chan mang bao nỗi chua chát, “Không ngờ hôm nay lại đụng phải ngươi, âu cũng là số mệnh! Thanh Liên sơn trang bị ngươi hủy, ta một thân một mình quay trở lại kinh thành, cha mất từ lâu, nhà cũng chẳng còn, đêm đó ta vật vờ lang thang trên đường.....”

“Chân mệnh” xuất hiện

Translator: hikarichan

Li Yu Chan nhớ lại ngày hôm ấy. Đó là một đêm mưa, tuy không lớn nhưng dày đặc, hạt nọ tiếp nối hạt kia, lất phất bay, một mình bước trên con đường vắng, không biết đi đâu về đâu. Mưa dần nặng hạt, đợi đến lúc Li Yu Chan nhận ra thì người cô đã ướt gần hết, cô chạy như bay trên con đường bị sự vắng vẻ và cơn mưa đêm mở rộng, kéo dài ra tưởng như vô tận hòng tìm một chỗ có thể trú mưa.

Từ xa trông thấy một võ quán tên Uy Viễn, mái hiên cong cong, vươn ra ngoài một khoảng khá rộng, Li Yu Chan liền chạy tới núp dưới hiên. Trời mưa như trút nước, gió cũng mặc sức tung hoành, mang theo mưa hắt vào trong hiên khiến Li Yu Chan ướt lướt thướt, buộc phải đưa tay gõ cửa.

Lát sau cửa mở, He Mei Xian che ô ra hỏi: “Chị tìm ai?”

“Em gái, có thể cho chị trú nhờ nhà em một đêm không?” Li Yu Chan khẩn khoản nói.

“Chị đợi chút, em vào hỏi cha xem sao.” He Mei Xian không dám tự ý quyết định, nói rồi đóng cửa đi vào trong.

Li Yu Chan tiếp tục hứng mưa hứng gió đợi ngoài cửa, tuy thời gian rất ngắn, tính như chúng ta bây giờ chỉ chừng 5-6 phút nhưng Li Yu Chan hoàn toàn không hay biết 5-6 phút đợi chờ này có thể thay đổi tất cả.

Cửa lại mở ra, He Mei Xian cầm thêm một chiếc ô đưa cho Li Yu Chan, “Chị vào đi!”

“Cảm ơn em!” Li Yu Chan hết sức cảm kích.

He Mei Xian đi trước dẫn đường, Li Yu Chan theo sau: “Em gái, chị nên đi gặp cha mẹ em nói lời cảm tạ!”

He Mei Xian không quay đầu lại đáp: “Mẹ em bệnh, cha đang chăm sóc mẹ.”

“Em gái, chị có học qua y thuật, để chị thử xem bệnh cho mẹ em.” Li Yu Chan thực lòng muốn báo đáp ân tình của gia chủ.

“Hay quá!” He Mei Xian reo lên.

Cô bé liền dẫn Li Yu Chan đến phòng mẹ. He Huang thị nằm trên giường, tay ôm ngực, lông mày nhíu chặt lại vì đau đớn, He Shu Ping ngồi cạnh bên giường vợ, về phía cửa.

He Mei Xian vừa bước vào phòng đã nói: “Cha, vị cô cô này nói cô ấy biết chữa bệnh!”

Nghe tiếng con gái, He Shu Ping liền quay người lại, ngẩng đầu lên nhìn. Đúng lúc ấy, Li Yu Chan cũng vừa bước vào, ánh mắt chạm nhau, cả hai đều sững sờ.

Xa cách lâu ngày mới trùng phùng có ai không xúc động, hướng chi lại là người tình cũ. Hai người rất muốn bắt cháp tất cả ôm chầm lấy nhau nhưng nay đã khác trước, dẫu có ngàn vạn lời muốn nói cũng đành tạm gác qua một bên. Li Yu Chan cố kìm nén cảm xúc, bước lên trước nói: “Xin để tôi xem bệnh cho bà ấy.”

He Shu Ping lùi sang một bên, lặng lẽ nhìn Li Yu Chan bận rộn bắt mạch kê đơn, chuyện năm xưa bỗng trào lên như sóng cuộn trong lòng. Mỗi tới khi có tiếng con gái gọi bên tai, ông mới sực tỉnh: “A! Có chuyện gì?”

“Cha, cha đang nghĩ gì thế? Mau xem kìa, mẹ đỡ nhiều rồi, y thuật của cô cô thật lợi hại!” He Mei Xian vẫn hồn nhiên, nào hay biết tâm tư của phụ thân.

“Mei Xian, con ở lại chăm sóc mẹ, cha thấy hơi mệt, muốn đi nghỉ một chút, nhân tiện đưa cô cô đến phòng khách!” Vừa nói vừa ngoảnh đầu nhìn Li Yu Chan.

Li Yu Chan và He Shu Ping ý hợp tâm đầu, sao không hiểu hàm ý trong mắt đối phương, liền theo ra khỏi phòng.

Vừa đặt chân vào phòng khách, He Shu Ping liền nói: “Yu Chan, thật là trùng hợp!”

“Ping ca, không ngờ thiếp còn có thể gặp lại chàng.” Nơi đáy mắt Li Yu Chan hiện lên thâm tình sâu đậm.

“Sao nàng lại về kinh thành, từ lúc nào vậy, tại sao chỉ có một mình thế này?” He Shu Ping làm cho một tràng.

“Chuyện dài lắm. Ping ca, chàng già đi nhiều!”

“Hơn mười năm rồi, sao không già đi được?!” Nói hết câu, hai người im lặng nhìn nhau, trong mắt đối phương đều ngập cảm xúc.

Đột nhiên Li Yu Chan hắt xì một cái.

“Mau thay quần áo ướt ra, coi chừng cảm lạnh.” He Shu Ping quan tâm nói.

Li Yu Chan xoay lưng trút bỏ bộ đồ ướt, He Shu Ping thấy thân hình người tình cũ vẫn thon thả yếu điệu như ngày nào, không kìm nổi lòng ôm chặt lấy cô từ phía sau. Toàn thân Li Yu Chan bỗng nhiên mềm nhũn, cả hai ngã xuống giường.

“Cuối cùng tôi cũng có thể ở bên Ping ca, vậy mà vẫn còn một Huang He thị xen vào giữa. Thường ngày, khi bệnh trở nặng, thuốc cũng không có tác dụng, đành dựa cả vào tài năng châm cứu của tôi nên cô ta luôn nhún nhường tôi. Nhưng chừng nào còn cô ta, tôi vĩnh viễn không thể có được Ping ca trọn vẹn nên tôi luôn nghĩ cách loại bỏ cô ta mà không bị nghi ngờ, rốt cuộc cũng tìm ra cách thập toàn thập mỹ. Tối qua cô ta lại phát bệnh, tôi biết thời cơ đã tới, trời vừa tảng sáng, tôi lên vào phòng cô ta.....” Li Yu Chan tiếp tục hồi tưởng.

Li Yu Chan đến bên giường thấy He Huang thị nằm xoay mặt vào trong đương say giấc. Li Yu Chan đứng trước giường một lúc lâu, trong lòng không khỏi do dự bởi dù gì mạng người đáng quý. Nhưng cứ nghĩ từ nay về sau có thể cùng Ping ca ân ân ái ái, Li Yu Chan bèn dần lòng rút kim khâu giắt trên áo ra, một tay dùng chặn bịt miệng He Huang thị, tay kia cầm kia đâm vào lưng bà ta.

He Huang thị ôm ngực thở dốc, chỉ vào Li Yu Chan muốn kêu mà kêu chẳng thành tiếng, đau đớn vật vã trên giường.

Li Yu Chan chẳng buồn đếm xỉa đến He Huang thị, mỉm cười đắc ý rồi khỏi phòng.

“Tôi lại về phòng ngủ tiếp. Sáng ra, nghe tiếng hét kinh hoàng của Mei Xian, tôi biết mình đã thành công. Sau đó, Mei Xian đòi đi báo quan, tôi cũng chẳng lo lắng vì ngỗ tác chắc chắn không thể tra ra, quả nhiên đại

nhân phán định cô ta chết vì bệnh. Kế hoạch vốn hoàn mỹ là thế, nào ngờ.....”

“Nào ngờ bị tôi phá hỏng.” Xin Yi tổng kết.

“Cô từ đâu chui ra vậy? Sao ông trời lại phái cô tới đối địch với ta?” Đối với tên Cheng Yao Jin* giữa đường nhảy ra Li Yu Chan cảm hận không để đâu cho hết.

“Là cô tự làm tự chịu thì có!” Xin Yi thấy Li Yu Chan cố chấp vậy bèn nói, “Học y là để trị bệnh cứu người, thế mà cô lại đem thuật cứu người đi hại người, dù không có tôi, cô thành công thật đi chẳng nữa, liệu cô có thực sự hạnh phúc? Tự vấn lòng mình, liệu lương tâm cô có thể thanh thản? Yêu một mình là mong người ấy luôn vui vẻ hạnh phúc, nhưng việc cô làm chỉ khiến ông ta đau khổ cả đời. Cô và He Huang thị là hai người phụ nữ quan trọng trong cuộc đời ông ấy, vậy mà giờ đây, ông ấy đồng thời mất đi cả hai chỉ trong một ngày ngắn ngủi, ông ấy làm sao chịu đựng nổi? Cô gọi đó là yêu ư? Đó là hủy hoại mới đúng, hủy hoại bản thân cô, hủy hoại ông ấy, hủy hoại cả một gia đình!”

Những lời này làm Li Yu Chan thức tỉnh, lúc này đây, cô mới hiểu mình đã phạm phải một sai lầm vĩnh viễn khôn thể cứu vãn, lệ bất giác tuôn rơi.

Xin Yi nhìn cảnh ba người họ ôm nhau khóc lóc, không nén nổi than thầm: “Rất nhiều lầm lỗi bắt đầu từ ý nghĩ sai lạc, chỉ một chút suy nghĩ ích kỷ thôi cũng đủ tạo thành sai lầm nghiêm trọng.” Quay đầu liếc nhìn Na Lan De Yu thấy anh không để ý bèn lặng lẽ rút lui.

Thấy sự việc đã được giải quyết, Na Lan De Yu cáo từ phủ doãn chuẩn bị rời đi, ngoảnh đầu lại chẳng thấy bóng Xin Yi đâu, cả sáu cái đôi cũng mất tăm mất tích. Chàng liền ba chân bốn cẳng chạy ra ngoài, nhìn qua nhìn lại một hồi thấy bọn họ chưa đi xa, lập tức đuổi theo.

Xin Yi đương mãi cúi đầu đi trên đường bỗng nghe thấy tiếng Na Lan De Yu: “Tôi giúp cô mà chẳng nhận được lời cảm tạ nào hay sao!”

Xin Yi không dừng bước, chỉ nói một câu: “Cảm ơn anh!”

“Sao thế, phá được án lẽ ra cô phải vui chứ!” Na Lan De Yu thấy tâm trạng Xin Yi có vẻ sa sút.

“Tôi không vui nổi.” Xin Yi vẫn vừa đi vừa nói.

“Cô hối hận?”

“Không, bất kể lí do gì, cô ta cũng không có quyền tước đi sinh mạng của người khác.” Xin Yi v định nói anh cũng không có quyền tước đoạt sinh mạng của ngàn ấy người, nhưng chợt nhớ tới thời đại mình đang ở, bèn đổi

lời, “Tôi chẳng qua cảm thấy tiếc cho cô ta, cô ta cũng là người bị hại, là vật hi sinh.”

“Đừng nghĩ nhiều như thế làm gì.” Na Lan De Yu chỉ nghĩ Xin Yi không đành lòng, thương cảm trước quá khứ của Li Yu Chan, bèn cố ý đánh lạc hướng chú ý của Xin Yi, “Ai, tôi với cô bây giờ cũng coi như quen thân rồi nhỉ?”

Xin Yi dừng bước, nghiêng đầu nhìn anh, hỏi: “Là ý gì?”

“Tôi giúp cô phá án, lại cứu mạng cô vậy mà đến tận bây giờ tôi vẫn không biết cô là ai, thật quá bất công! Cô ở vương phủ nào thế?” Na Lan De Yu hỏi.

“Anh dựa vào đâu mà cho rằng tôi là người trong vương phủ?” Xin Yi lấy làm lạ vì sao Na Lan De Yu lại nghĩ mình là người của vương phủ nào đó.

Na Lan De Yu trở vào Zhu và Lan, nói: “Hai người bọn họ là công công, trừ phi là hoàng thân quốc thích, không có nhà nào đủ tư cách dùng thái giám.”

“Đừng tự cho mình thông minh.” Xin Yi cười nói: “Không còn sớm nữa, tôi phải về rồi.”

“Này.....” Na Lan De Yu còn muốn hỏi thêm nhưng bị Xin Yi cắt ngang, “Tôi họ Xin, anh cứ từ từ mà tra!” Nói xong nở nụ cười tinh nghịch, quay người bỏ đi.

Na Lan De Yu không tiện đi theo, đành đứng đó nhìn bóng Xin Yi đi xa dần.

Về đến phủ, lại thấy mặt ba tử muội kia, nhưng hôm nay tâm trạng Na Lan De Yu dường như hơi khác nên chủ động lên tiếng chào hỏi, khiến những người có mặt đều kinh ngạc không sao hiểu nổi.

“Yu Er, con gặp chuyện gì vui à?” Na Lan Hong hỏi.

“Đâu có chuyện vui gì, xem Thuận Thiên phủ phá một vụ án mạng ấy mà! Khá thú vị.” Nghĩ tới Xin Yi, Na Lan De Yu không khỏi mỉm cười.

“Chà, án mạng cơ à Qiu Yan hào hứng kêu lên, “Sớm biết thế chúng ta cũng đi xem!”

Hong Yao khẽ mỉm cười, nói: “Tỷ nói dạo thêm một lát nữa nhưng muội cứ đòi qua đây ngay đó thôi!”

“Na Lan đại ca, nhìn vẻ mặt huynh hẳn là vụ án này phải đặc biệt lắm, mau kể cho bọn muội nghe đi!”

“Đúng đúng, mau kể đi!” Qiu Yan tiếp lời đại sư tỷ.

Thế là Na Lan De Yu bèn đem tình tiết vụ án kể qua một lượt, không quên hết lời ca ngợi sự thông minh của Xin Yi, đương nhiên lược bỏ một phần chuyện của hai người.

Nghe Na Lan De Yu tán dương Xin Yi, Qiu Yan khó chịu ra mặt: “Na Lan đại ca, cứ như huynh nói thì cô gái đó thông minh nhất trên đời, tôi còn lâu mới tin!”

“Tôi không hề khoa trương! Tin hay không tùy cô!”

“Cô ta tên gì thế, hôm nào có dịp tôi phải tỉ thí với cô ta một phen!” Qiu Yan giận dữ nói.

“Tôi không biết tên cô ấy, mà cô định tỉ thí gì cơ, người ta đâu biết võ công!” Na Lan De Yu bênh Xin Yi chăm chặt, “Nếu so trí tuệ, cô thua là cái chắc.”

Qiu Yan càng không phục: “Ha, chưa đâu sao anh biết tôi sẽ thua chứ!”

“Đương nhiên, đến tôi còn thua, huống gì cô!” Na Lan De Yu nói thầm trong lòng, chuyện mất mặt ấy còn khuya anh mới để lộ ra, nếu không nhất định sẽ bị tỉ muội bọn họ cười cho thối mũi!

Đêm đến, Na Lan De Yu nằm trên giường, trần trọc không sao ngủ được: “Cô ấy là ai nhỉ? Trước nay mình chưa từng thấy cô gái nào đặc biệt, thông minh lại có cá tính như thế. Hôm đó cô ấy rõ ràng đã thắng mình nhưng lại tự nguyện chịu thua, hôm nay lại nhìn ra thủ pháp giết người tinh tế như vậy, thật không đơn giản. Họ Xin? Dẫn theo thái giám còn nói không phải người trong vương phủ, ai tin chứ! Chắc cô ấy cố tình bịa ra họ đó để lấp liếm mình!”

Ngoài cửa sổ vọng vào tiếng mưa rơi rả rích. Na Lan de Yu ngồi dậy, xuống giường bước đến bên cửa sổ nhìn từng hạt mưa tí tách rơi trên những tàu lá chuối bên ngoài: “Li Shang Yin** ‘lưu lại sen tàn nghe tiếng mưa’, còn mình thì ‘lưu lại lá tàn nghe tiếng mưa’.”

Na Lan ở đây tương tự Xin Yi, Xin Yi ở trong cung cũng đang nghĩ đến anh. Cô nhào người trên bệ cửa sổ nhìn từng hạt mưa tí tách rơi trên những tàu lá chuối bên ngoài: “Li Shang Yin** ‘lưu lại sen tàn nghe tiếng mưa’, còn mình thì ‘lưu lại lá tàn nghe tiếng mưa’.”

Ngắm mưa rơi một hồi Xin Yi khép cửa sổ lại, quán mình trong chăn: “Ai, buổi tối ở đây chẳng có sinh hoạt gì, chán chết đi được!” Nói rồi bèn nằm xuống, “Ngủ thôi!”

Bảo đi ngủ nhưng mắt Xin Yi cứ mở thao láo: “Mình không sao ngủ được, Na Lan De Yu...hôm nay anh ta lại cứu mình!”

Nhớ đến chuyện xảy ra lúc ban ngày, trong lòng Xin Yi không ngừng gợn sóng: “Anh ta mà là Zi Jian thì tốt biết mấy!” Lập tức lắc mạnh đầu xua đi ý nghĩ vừa rồi, “Bọn họ chỉ có hình dáng giống nhau thôi, anh ta là anh ta, Zi Jian là Zi Jian, mình phải phân biệt rõ ràng, đừng gộp họ thành một người. Aiya!” Chợt nhớ ra chuyện gì, Xin Yi rút từ chiếc túi nhỏ đặt bên gối ra một thanh đoản đao, chăm chú nhìn chữ ”Yong” khắc trên chuôi, “Yong! Ông ta đâu gốc thế, muốn giết mình còn để lại tang vật?! Vậy là đám lão bát, lão cửu rồi?” Nghĩ ngợi một hồi, “Mình có nên nói với hoàng thượng? Không được, không có chuyện này thì mâu thuẫn giữa phụ tử huynh đệ nhà họ cũng đủ nhiều rồi, đừng gây thêm rắc rối nữa. A, mình không nói, còn Na Lan De Yu? Chắc không đâu, anh ta đâu biết mình là ai.”

Xin Yi đặt đoản đao vào chỗ cũ, nhắm mắt lại: “Ngủ thôi!”

Mơ mơ màng màng, cửa bị đẩy ra, Ling Zi Jian đến bên giường Xin Yi, dịu dàng nhìn cô, khẽ gọi: “Xin Yi.....”

Xin Yi mở mắt, vừa kinh ngạc vừa vui mừng ngồi bật dậy: “Zi Jian!” Giang tay ôm lấy anh, nào ngờ chỉ chạm vào khoảng không, “Sao em không thể chạm vào anh?”

“Xin Yi, anh chỉ tới thăm em, thấy em vẫn khỏe là anh yên tâm rồi.

“Zi Jian, đừng bỏ em lại một mình.”

“Xin Yi, hai chúng ta đã cách biệt âm dương, sau này anh ta sẽ chăm sóc em.”

“Ai?”

Ling Zi Jian chỉ ra cửa: “Em xem, chẳng phải anh ta đã tới rồi ư?” Cùng với tiếng nói, Na Lan De Yu bước vào phòng.

“Xin Yi, đừng để lỡ mất anh ta! Anh đi đây!” Ling Zi Jian vẫy tay với Xin Yi.

“Không, Zi Jian, anh đừng đi!” Xin Yi lao về phía Ling Zi Jian, Ling Zi Jian mỉm cười, tan biến vào hư không.

“Zi Jian!” Xin Yi thét lên bừng tỉnh, nước mắt đầm mi tự khi nào.

Xiao Mei Zi và Xiao Ju Zi nghe tiếng chạy vào, thấy Xin Yi khóc, vội hỏi: “Cách cách! Xảy ra chuyện gì thế?”

“Không có gì! Chỉ là một giấc mơ, các người cứ đi ngủ đi!”

Hai người kiểm tra lại cửa nẻo, thấy không có gì bất thường, đỡ Xin Yi nằm xuống xong mới rời đi.

Xin Yi nghĩ đến giấc mơ ban nãy, nước mắt lại tuôn rơi: “Zi Jian, em không thể coi anh ta là anh, đây là Thanh triều, em không có tự do, không thể làm chủ việc hôn nhân của mình!”

Chuyện này thật khiến người ta đau lòng, đối với Na Lan De Yu, trái tim Xin Yi đâu phải hoàn toàn phẳng lặng. Nhưng cô không thổ lộ điều này với bất kỳ người nào vì cô quá rõ hoàn cảnh hiện tại của mình, bất cứ lúc nào cũng có thể bị đe dọa tính mạng. Nếu ở bên Na Lan De Yu, cô sẽ làm liên lụy đến anh, so với việc hại thêm một người nữa, cô thà giữ nguyên khoảng cách. Huống hồ, Kang Xi chắc chắn sẽ không đồng ý để cô và Na Lan De Yu bên nhau, địa vị thân thế của Na Lan De Yu quá thấp. Nếu bất chấp môn đăng hộ đối, yêu đến chết đi sống lại, rốt cuộc cũng sẽ bị chia lìa, chuốc lấy cái khổ vào thân làm gì!

Càng nghĩ Xin Yi càng cảm thấy mâu thuẫn, không biết làm sao đối mặt với Na Lan De Yu.

Tề gia

Translator: hikarichan

Trời vừa tảng sáng Xin Yi đã trở dậy, không kinh động đến ai, một mình đi loanh quanh trong cung, coi như tập thể dục buổi sáng luôn! Đang đi thì gặp mấy thị vệ hấp tấp chạy ngang qua, Xin Yi thuận miệng gọi bọn họ lại.

Đám thị vệ vội đứng lại: “Nô tài tham kiến Xin Yi cách cách!”

“Làm gì mà vội vàng thế?”

Thị vệ bẩm báo mà trong lòng như có lửa đốt: “Hồi bẩm cách cách, nô tài sắp muộn giờ điểm danh rồi.”

Xin Yi liền xua tay: “Mau đi đi!”

“Tạ ơn cách cách, chúng nô tài cáo lui!” Nói rồi ba chân bốn cẳng chạy đi.

“Đến muộn thì sao nhỉ? Nghe nói sẽ bị phạt thảm lắm! Đi xem xem!”

Trên bãi đất trống trong cung, chúng thị vệ hàng ngũ chỉnh tề đợi lệnh. Na Lan De Yu đứng trước đội hình, đối diện với toàn thể cấp dưới mà lòng dạ để tận đâu đâu ấy. Có hai thị vệ tới muộn, không dám vào hàng, lặng lẽ đứng qua một bên. Xin Yi rón rén nấp vào một góc lên quan sát.

Đợi một lúc lâu, Na Lan De Yu mới hồi tỉnh, nghiêm mặt nhìn đám thuộc hạ: “Người nào về vị trí người này!” Nói xong bèn quay đầu đi thẳng. Mọi người lập tức vây lấy hai thị vệ đến muộn kia, bàn luận sôi nổi.

“Hai người các người may thật đấy, đến muộn mà không bị thống lĩnh phạt.....Hình như hôm nay thống lĩnh có tâm sự, mới để lọt hai người các người.”

Xin Yi từ từ tiến đến sau lưng bọn họ, thỉnh thoảng lên tiếng: “Thống lĩnh vừa vắng mặt, các người đã thành thế này rồi.”

Cả đám giật thót mình, quay người lại thấy Xin Yi, lập tức hành lễ: “Tham kiến Xin Yi cách cách!”

“Cách cách dậy sớm thế?” Một thị vệ hỏi.

“Ngủ không được, dậy đi dạo một chút. Các người ngày nào cũng phải dậy sớm thế này hả?”

“Đúng ạ! Chúng nô tài không dám đến muộn, bằng không nhất định bị thống lĩnh phạt.” Nói rồi chỉ vào hai người tới muộn, “Bọn họ hôm nay thật may mắn, thống lĩnh hình như không để ý.”

Cả đám mồm năm miệng mười tán dóc với Xin Yi, trong cung đông người thế nhưng chỉ mình Xin Yi bọn họ mới dám nói chuyện suông sã vậy, than phiền đôi câu thậm chí nói tục một chút, Xin Yi cũng không để bụng.

Trò chuyện một hồi, Xin Yi hỏi bọn họ: “Các người không phải làm việc sao?”

Một thị vệ cười tí tởn, trả lời: “Hầu chuyện cách cách cũng là làm việc mà!”

Xin Yi bật cười, nói: “Thôi đi, còn không mau đi tuần, bị thống lĩnh các người bắt gặp các người đứng đây tán dóc thì thảm lắm đấy, hắn không dễ tính như ta đâu!”

Đám thị vệ vội nịnh: “Cả hoàng cung này cách cách là để nói chuyện nhất!”

“Có phải cách cách dễ nói chuyện, các người liền quên hết phép tắc luật lệ không?” Giọng trẻ con non nớt thình lình cất lên.

Chúng thị vệ thất kinh, đồng loạt hướng về phía phát ra tiếng nói da qian: “Tham kiến tiểu a ca!”

Xin Yi ngoảnh lại nhìn, thì ra là Hong Li.

Hong Li tuy còn ít tuổi nhưng đã có khí chất nổi trội hơn hẳn các hoàng tôn khác, chỉ thấy cậu nghiêm mặt quát đám thị vệ: “Còn chưa chịu đi?”

“Vâng!” Đám thị vệ nhanh chóng rời đi.

Thấy thị vệ đi hết rồi, Hong Li mới cúi chào Xin Yi: “Hong Li thỉnh an Xin Yi cách cách!”

“Ngoan, sau này cứ gọi ta là cô cô. Cháu lên thư phòng từ sớm à?”

Hong Li gật đầu: “Đã học được một canh giờ rồi ạ, cháu tranh thủ ra ngoài một lát cho thoáng.”

“Hoàng thượng bãi triều chưa?”

“Rồi ạ, ban nãy còn kiểm tra việc học hành của Hong Li nữa!”

“Giờ hoàng thượng đang ở đâu? Cô muốn qua thăm.”

“Đang ở Nam thư phòng. Cô cô, Hong Li không thể ở đây trò chuyện với cô cô nữa, cháu lấy có đi vệ sinh chuồn ra ngoài, giờ phải về rồi.” Nói xong liền chạy biến đi.

Xin Yi mỉm cười: “Chung quy cũng chỉ là đứa trẻ, còn chưa hết tình nghịch, làm hoàng tử hoàng tôn cũng chẳng dễ chút nào!”

Đến Nam thư phòng, Xin Yi nép ở cửa thò đầu vào ngó nghiêng, sợ có vị đại thần nào ở trong đó, vừa hay Kang Xi ngẩng đầu trông ra, thấy Xin Yi bèn mỉm cười vẫy tay gọi cô, Xin Yi nhảy ngay vào phòng: “Hoàng thượng, buổi sáng tốt lành!”

Kang Xi hòa nhã nhìn cô: “Hôm nay dậy sớm thế, dùng cơm sáng chưa?”

Xin Yi lắc đầu: “Chưa ạ, chút nữa về rồi ăn.”

Kang Xi vẫy vẫy bản tấu cầm trong tay: “Thuận Thiên phủ dâng tấu lên trăm nói có một cô gái đã giúp hẩn phá vụ án mạng, cô gái này là cháu phải không?”

Kang Xi hài lòng gật đầu: “Còn có Na Lan De Yu giúp cháu nữa, giỏi đấy!”

“Na Lan De Yu không biết cháu là ai, hoàng thượng nhất định phải giữ bí mật nhé!”

Kang Xi thắc mắc: “Hẩn không nhận ra cháu ư?”

“Không. Hôm ở Ngự hoa viên, cháu bị thức ăn dính đầy người, nhếch nhác không chịu nổi, giờ cháu ăn mặc khác thế này, sao anh ta nhận ra được!” Sự thực trăm phần trăm, đúng là Na Lan De Yu hoàn toàn không ngờ rằng cả hai đều là một người.

“Đợi lát nữa hẩn tới, lại không biết cháu là ai chắc?” Kang Xi quả là thích cười trên nỗi khổ của người khác mà!

“Á.....Để hẩn biết cháu là ai thì chán chết, cháu chạy trước đây!” Xin Yi không muốn chạm mặt Na Lan De Yu, định bụng chuồn sớm.

Mới bước được hai bước, Li De Quan đã vào bẩm: “Hoàng thượng, Na Lan De Yu đang chờ ở ngoài điện!”

Xin Yi dậm chân: “Aiya.....Hoàng thượng, để cháu trốn trước đã.” Cô nhìn quanh thư phòng một vòng, cuối cùng khom lưng trốn xuống dưới ngự án.

“Truyền!” Kang Xi cố nín cười, nói với Li De Quan.

Na Lan De Yu sải bước qua cửa: “Cung thỉnh hoàng thượng thánh an!” Lễ quân thần không thể thiếu.

“Đứng dậy đi!”

“Tạ ơn hoàng thượng!”

“Nghe nói hôm qua ngươi cùng một cô gái phá vụ án giết người?” Kang Xi hỏi.

“Hồi hoàng thượng, thần chỉ đứng bên cạnh trợ giúp, chính cô gái đó mới là người phát hiện ra điểm khả nghi.” Na Lan De Yu thành thực trả lời

“Cô gái này không đơn giản nhỉ! Trẫm thật muốn gặp cô ta, ngươi biết thân phận của cô gái đó chứ?” Kang Xi vờ như không biết.

“Cô ấy chỉ nói mình họ Xin, ngoài ra còn dẫn theo hai tiểu thái giám.” Na Lan tội nghiệp bị Kang Xi giỡn cho một mẻ.

“Tiểu thái giám? Rất có thể là người trong vương phủ nào đó.”

Xin Yi núp dưới ngự án cười thầm: “Ha, không ngờ Kang Xi diễn đỉnh thế!”

Na Lan De Yu nằm mơ cũng không ngờ Kang Xi lại thông đồng với Xin Yi, tới lúc này vẫn ngu ngơ: “Thần cũng đoán thế.” Ngừng một lát, anh lại nói: “A, hoàng thượng, còn một chuyện thần thấy khá là kỳ quái.”

“Đừng ấp a ấp úng mãi, có gì cứ nói thẳng!” Kang Xi chúa ghét người khác giấu giếm mình.

“Lúc thần gặp cô ấy, cô ấy đương bị người ta truy sát.”

Lời Na Lan De Yu nói ra khiến Kang Xi cả kinh: “Sao? Có người muốn giết cô ta? Là kẻ nào?”

“Na Lan De Yu chết tiệt, sao ngươi cứ thích mách lẻo thế, đã bảo đừng nói rồi còn tự khai ra, lại còn nói với hoàng thượng nữa chứ, thật biết cách ‘giúp’ mình kiếm phiền phức mà!” Xin Yi không tiếc lời rửa thầm trong lòng.

“Thần không biết.” Na Lan De Yu trả lời Kang Xi.

“Một cô gái trẻ sao lại có kẻ thù chứ?” Kang Xi lập tức sầm mặt, “Na Lan De Yu, tại sao ngươi không tóm kẻ hành hung hỏi cho rõ?”

“Thần chỉ lo cứu người nên để bọn chúng thừa cơ chạy mất.” Na Lan De Yu cảm thấy Kang Xi rất không hài lòng.

Kang Xi vô cùng phẫn nộ, mắng: “Giữa thanh thiên bạch nhật lại dám ra tay giết người, Thuận Thiên phủ làm gì không biết, cả a mã ngươi nữa, việc trị an kinh thành hần cũng trách nhiệm.”

Nghe thấy liên quan đến phụ thân, Na Lan De Yu vội quỳ xuống: “Hoàng thượng bớt giận!”

“Ngươi phải điều tra thật rõ chuyện này về báo lại trẫm, lui xuống đi!” Kang Xi chẳng muốn phí lời với Na Lan De Yu, nghĩ bụng, “Hỏi người

cũng như không, tiểu nha đầu chắc chắn biết, hừ, xảy ra chuyện lớn như vậy lại không nói cho trẫm hay!”

“Vâng, thần xin cáo lui.” Na Lan De Yu lui ra ngoài.

Na Lan De Yu vừa đi khỏi, Xin Yi liền từ dưới ngự án chui lên: “Haha, hoàng thượng, diễn xuất của Ngài thật tuyệt vời.”

“Người có vẻ vui nhỉ? May mà Na Lan De Yu nói với trẫm, không thì người định giấu trẫm đến bao giờ?” Kang Xi thực sự không vui.

“Hoàng thượng, cháu chỉ sợ Ngài lo lắng thôi mà!” Xin Yi thấy Kang Xi giận, vội giải thích.

“Đám nô tài đó đâu, chúng không theo hầu cháu à? Li De Quan, đi gọi mấy tên nô tài đó tới đây, trẫm phải hỏi xem chúng tận trung với chủ nhân kiểu gì?” Kang Xi không nỡ trút giận vào Xin Yi.

Xin Yi vội ngăn: “Đừng.....Hoàng thượng, không phải lỗi của bọn họ, là cháu cố ý tách khỏi họ.”

“Cháu còn bao che cho chúng, chúng ỷ thế cháu coi trời bằng vung, gây rối ở tửu lầu, đúng là có chuyện này không?” Không hiểu Kang Xi làm thế nào biết được.

“Đây là tại có người chọc ghẹo cháu, bọn họ mới dạy cho chúng một bài học.” Xin Yi mãi biện hộ cho bọn Da Hu, buột miệng để lộ ra.

Kang Xi lại tóm được ‘đuôi’ của Xin Yi: ”A, chuyện này cháu cũng không nói với trẫm.”

“Hoàng thượng, mấy chuyện vật vãnh này cháu tự xử lý được.” Xin Yi cho rằng chuyện xảy ra ở tửu lầu căn bản không đáng nhắc tới.

“Chuyện vật vãnh?” Kang Xi cảm thấy Xin Yi quá xem nhẹ một vài người, “Bây giờ có người muốn giết cháu, cháu có biết kẻ đó là ai không?”

Xin Yi lấy thanh đoản đao gãy trong túi ra, đưa cho Kang Xi.

Kang Xi xem kỹ một lượt, phát hiện trên cán có chữ, chăm chú nhìn một hồi mới hỏi: “Cháu nghĩ sao?”

“Cháu không biết, trực giác mách bảo cháu không phải ông ta, nhưng không thể phủ nhận, ông ấy có lẽ cũng có suy nghĩ này. Hoàng thượng, cháu không nói với ngài một là sợ ngài lo lắng, hai là muốn xem xem sau lần thất bại này, bọn họ có dám liều thêm lần nữa.”

“Cái gì, một lần còn chưa đủ hay sao? Không phải lần nào cũng có Na Lan De Yu cứu cháu.”

“Bọn họ không ngốc, biết sau sự việc lần này cháu sẽ phòng bị, nói không chừng còn kinh động đến ngài, chắc là không có lần thứ hai đâu.”

Xin Yi nói những lời này là để an ủi Kang Xi, bất luận hung thủ là ai, cô cũng không muốn cha con họ phát sinh tranh chấp.

Kang Xi làm gì không rõ tâm tư Xin Yi, vừa xúc động vì tấm lòng lương thiện của cô vừa cảm thấy hổ thẹn vì đám quý tử, bèn nói: “Trẫm không thể để cháu mạo hiểm, sau này xuất cung mang thêm vài người nữa, trẫm sẽ phái thêm thị vệ cho cháu.”

“Hoàng thượng, đừng làm lớn chuyện, việc này ngài coi như không biết đi, đoán đao cứ để ở chỗ cháu, tìm được cơ hội cháu sẽ thử thăm dò bọn họ.” Xin Yi thực không muốn tất cả mọi người đều biết việc này.

Kang Xi cân nhắc một lúc rồi nói: “Cũng được, có điều sau này phải thật cẩn trọng, có chuyện gì nhất định phải cho trẫm hay, không được giấu giếm!”

“Xin Yi nghe theo ý chỉ của hoàng thượng!” Xin Yi cười nịnh: “Hết giận rồi chứ!”

“Mau thành thực khai báo chuyện ở tửu lâu với trẫm.” Kang Xi cố tình nghiêm mặt.

“Cháu!” Xin Yi bắt đầu đánh trống lảng.

Kang Xi nào chịu bỏ qua, cốc cho Xin Yi một phát: “Cái đầu này mà quên ấy hả?”

“Hoàng thượng, chuyện cũng qua rồi, ngài nghe xong lại không vui cho coi.”

“Nói, kẻ nào to gan thế, dám trêu ghẹo cả cháu?” Kang Xi quyết truy tới cùng.

Xin Yi không tránh được, đành thốt ra hai chữ: “Yuan Tai!”

“Yuan Tai? Cái tên này nghe rất quen tai!” Kang Xi nhất thời không nhớ ra.

Li De Quan từ đầu đến cuối đứng nghe bên cạnh, lúc này nói chen vào: “Vạn tuế gia, đó là cháu của Yu phi nương nương.”

“Cần rõ, đi, gọi Yu phi tới đây.” Kang Xi đập bàn cái rầm.

Li De Quan vội bưng trà đến trước mặt Kang Xi: “Vạn tuế gia bớt giận.”

“Phải đấy, tức giận với loại tiểu nhân đó chỉ thiệt mình thôi!” Xin Yi cũng vội vuốt ngực cho Kang Xi.

Kang Xi không lý gì đến trà: “Đến cháu hấn còn dám trêu ghẹo thì ngày thường không biết còn ra oai tác quái thế nào nữa!”

“Hắn đã ném mùi đầu khổ rồi, cháu dọa cô cháu họ một mẻ lấy năm ngàn lạng bạc và cả Xiu Er, khiến bọn họ tức ghen hòng.” Xin Yi đặc ý

nói.

“Xiu Er? Xiu Er ở chỗ Yu phi ấy hả? Sao chuyện này lại can hệ đến Xiu Er?” Kang Xi nghe ra vấn đề rồi đây. “Xin Yi, còn chuyện gì trăm không biết nữa?” Kang Xi biết chắc chắn tiểu nha đầu này lại giở trò rồi.

“Được rồi, được rồi, cháu khai hết, nhưng hoàng thượng phải hứa không nổi giận cơ.” Kang Xi mà câu lên thì khối người gặp phải tai ương.

“Được, trăm coi như kể chuyện.” Kang Xi lập tức đồng ý.

“Cháu vô tình nghe thấy đám cung nữ nói chuyện.” Xin Yi không dám kể là bọn Xiao Mei Zi nói, sợ liên lụy đến bọn họ, “Biết Xiu Er thường bị Yu phi nương nương đánh, vừa hay xảy ra chuyện ở tửu lâu, bèn quyết định ‘đòi nợ’ luôn một thể.”

“Nô tài mắc lỗi bị chủ đánh vài cái, mắng vài câu là chuyện thường, cháu có quan trọng hóa vấn đề không thế?” Kang Xi không đồng ý với Xin Yi.

“Có phải hoàng thượng từng nói đùa với Xiu Er câu gì?” Xin Yi thấy Kang Xi thờ ơ vậy, bèn hỏi khéo.

Kang Xi ngớ người ra: “Trăm không nhớ! Trăm từng nói gì? Điều này thì liên quan gì đến việc Xiu Er bị đánh?”

Đương sự quên sạch sành sanh, nhưng người đứng nghe bên cạnh lại nhớ như in. Li De Quan nghe qua là hiểu ngay mọi chuyện, bèn nói: “Vạn tuế gia, ngài có nhớ tết Đoan Ngọ năm nay, Yu phi nương nương gói món bánh ngài thích ăn mời ngài qua thưởng thức? Lúc ngài tới chỉ có mình Xiu Er ở đó, cô ta bóc bánh mời ngài, ngài nói đùa với cô ta.....” Li De Quan ngừng lại không nói tiếp nữa.

“Đoan Ngọ.....A, nhớ ra rồi, lúc đó hình như trăm có nói, nếu là mười năm trước, nói không chừng trăm sẽ sủng ái cô ta, trăm còn nhớ mặt Xiu Er đỏ như.....Lẽ nào là vì câu nói này?” Kang Xi hỏi bằng giọng không mấy chắc chắn.

“Chính là vì câu nói này.” Xin Yi khẳng định với Kang Xi.

“Trăm chỉ nói đùa thôi, Xiu Er mới bấy nhiêu tuổi...” Kang Xi thực không chịu đựng nổi mấy chuyện thị phi nơi hậu cung.

“Hoàng thượng chỉ nói đùa nhưng vào tai Yu phi nương nương thì không còn là chuyện đùa nữa. Hoàng thượng có biết trên thân Xiu Er có bao nhiêu vết thương? Những tui nhục và thương tổn mà Xiu Er gánh chịu mấy tháng qua không phải là năm ngàn lạng có thể bù đắp.”

“Trăm không ngờ, thực sự không ngờ.....”Kang Xi không biết nên nói thế nào, hơi loạng choạng ngồi xuống long ý, hồi lâu chẳng thốt thành lời.

“Hoàng thượng!” Xin Yi khẽ gọi, “Ngài cũng không thể quản hết mọi chuyện, bây giờ Xiu Er ở chỗ cháu rất tốt!”

Kang Xi thở dài một tiếng: “Trẫm có thể trị quốc bình thiên hạ, vậy mà không tề nội gia!”

“Nhà nhà đều có cái khó riêng, chuyện trong hoàng thất lại càng phức tạp, hoàng thượng đã làm rất tốt rồi.” Xin Yi an ủi Kang Xi.

Na Lan De Yu rời Nam thư phòng, lòng vòng một hồi không ngờ lại tới trước cổng Di Uyển. Nghe bên trong chí cha chí chách hết sức huyền não, anh dừng bước nhìn lên tấm hoành phi trên cửa: “Di Uyển! Ha, trời biết vì sao nha đầu đó thành cách cách được, có đánh chết mình cũng không muốn gặp lại cô ta.”

Vừa ngoảnh đầu lại thấy Wan Er dẫn theo Xiao Cao đang đi về hướng Di Uyển.

“Này cũng phải tránh.” Na Lan De Yu lĩnh ngay không cần suy nghĩ nhiều.

Tình đầu chớm nở

Người tốt thì suy nghĩ cũng giản đơn, Wan Er nào hay tâm tư của Xiao Cao, đồng ý ngay chẳng nghĩ ngợi gì: “Được, người đi đi!”

“Mei tử tử, muội qua giúp tử một tay.” Nhìn Xin Yi và Wan Er nắm tay nhau đi vào trong phòng, Xiao Cao nói.

Nhà bếp của Di Uyển tuy không lớn nhưng được cái đầy đủ, chẳng kém cạnh Ngự Thiện phòng chút nào.

Đám đầu bếp đang bận rộn chuẩn bị bữa tối, thực đơn được đưa xuống từ hôm qua. Làm đầu bếp ở đây nhẹ nhàng hơn ở Ngự Thiện phòng nhiều, Xin Yi chẳng mấy kén cá chọn canh, cũng không hay chê bai mặn nhạt, khiến họ phải đau đầu suy tính cách chiều lòng, thậm chí lúc hứng lên còn chạy đến kiểm họ học hỏi vài chiêu, tự giải trí mua vui. Nói gì chứ, thức ăn Xin Yi nấu cũng không tệ chút nào.

Xiao Mei Zi vào trong bếp, hỏi: “Băng đường yến oa ⁽¹⁾ đã xong chưa?”

“Xong ngay đây.” Đầu bếp phụ trách hầm tổ yến vặn nhỏ lửa, đáp.

Xiao Cao nhanh tay lấy hai chiếc bát bày lên khay, nói: “Mei tử tử, tử bận gì cứ làm đi, đây có muội rồi!”

“Thế cũng tốt, Xiao Ju Zi đến Nội Vụ phủ rồi, mình tử thực tình lo không xuể. Muội đợi ở đây nhé, tử đi xem hai vị cách cách có gọi gì nữa không!” Xiao Mei Zi làm sao biết được mưu đồ xấu xa của Xiao Cao, cô quay người đi ra khỏi bếp.

Xiao Cao mừng hóm như bắt được vàng , cũng may là Xiao Mei Zi chứ thay bằng Xiao Ju Zi thì chưa chắc đã trót lọt thế này.

Đuổi khéo được Xiao Mei Zi , Xiao Cao đưa mắt nhìn đầu bếp, thấy ông này đang xoay lưng về phía mình , lại quay đầu nhìn những người khác , ai ai cũng đương bận công việc của mình.

Xiao Cao mau lẹ rút lọ thuốc độc ra , lần đầu làm việc bất nghĩa , không khỏi tim loạn nhịp , tay run run nhỏ một giọt thuốc vào một trong hai chiếc bát xong lập tức giấu lọ đi . Ngẩng đầu lên nhìn một vòng xung quanh lần nữa , thấy không ai chú ý đến động tác vừa rồi của mình , Xiao Cao không khỏi thở phào nhẹ nhõm , cầm giẻ lau bàn như chẳng có chuyện gì xảy ra.

Không bao lâu thì tổ yến hầm xong , múc vào trong bát , Xiao Cao bụng khay bước ra khỏi nhà bếp . Lúc này trước mắt Xiao Cao như hiện lên cảnh Xin Yi đau khổ vì trúng độc , khóe miệng không tìm được lộ ra nụ cười đắc thắng.

Giả sử sự việc bại lộ , cô ta cũng chẳng sợ vì dù bản thân có bị nghi ngờ, nhất định cũng sẽ không việc gì . Bát a ca và cửu a ca đã hứa đỡ lưng cho cô ả , mà lẽ nào Wan cách cách lại khoanh tay làm ngơ hay sao ?

Xiao Cao vừa đi vừa mãi suy tính không để ý đã bước lên bậc cấp , chính lúc đó, chó và mèo Xin Yi nuôi rượt đuổi nhau , từ trên mái nhà lần lượt nhảy xuống . Chúa mới biết vì sao lại trùng hợp như vậy, vừa hay nhảy trúng khay đặt bát , chỉ nghe một tiếng “choang” , bát đĩa rơi xuống đất vỡ tan tành.

“Con mèo chết tiết !” Xiao Cao cáu tiết xỉ vả

Nghe động, Xin Yi và Wan Er từ trong phòng bước ra xem.

“Xảy ra chuyện gì thế ?” Wan Er hỏi.

“Không sao , không sao , ai mà chả có lúc lỡ tay !” Xin Yi vội giải vây cho Xiao Cao rồi lại nhìn xuống đất , gọi : “Xiao Zhu Zi , kêu người lấy nước gội sạch chỗ này , vừa ngọt vừa ngậy kiểu này chỉ tổ mời kiến đến viếng.”

“Ai , xong ngay !” Xiao Zhu Zi lớn tiếng đáp , chỉ huy đám tiểu thái giám quét dọn mặt đất.

Mèo nhóc thấy mình gây họa bèn nép ở góc tường kêu meo meo , Xin Yi chạy đến xách cổ mèo ta, dọa: “Ha , tóm được rồi nhé, ta phải đét cho mi vài phát xem mi còn dám gây rối nữa không !”

“Xin Yi , tỷ chấp với chó mèo làm gì .” Wan Er bật cười.

“Muội đừng tưởng chó mèo nghe không hiểu , chúng khôn lắm . Như Wang Wang đây, tỷ dạy nó làm tính , nó cũng biết đấy !” Xin Yi ôm mèo nhóc vào lòng đáp, nói thế chứ nào nỡ đánh nó chứ !

Wan Er không tin: “Thật sao ?”

Xin Yi lập tức bắt được sóng : “Tỷ làm thử muội xem nhé ! Xiao Zhu Zi , tóm Wang Wang qua đây .” Hai cô gái lập tức quên phất vụ đồ vỡ hồi nãy.

Xiao Zhu Zi ôm chó theo vào trong phòng , ngoài đám tiểu thái giám đương quét dọn ra , trong vườn chỉ còn mình Xiao Cao cắn chặt môi , tức tối đứng chôn chân ở đó.

Cơ hội tốt thế lại để một con mèo phá hỏng , xem ra mọi việc đều đã được ông trời an bài cả rồi.

Quảng Hòa lâu là vườn kịch có tiếng thành Bắc Kinh , nằm bên ngoài cổng vào khu chợ búa sầm uất.

Vườn kịch ngày xưa và viện kịch ngày nay có sự khác biệt khá lớn . Vườn kịch cũ thường gần đường , trước cửa dựng một tấm biển gỗ , trên biển đề tên vườn , phần đỉnh có một mái nhỏ hình xương sống để che mưa che nắng.

Bục diễn trong vườn kịch hình vuông , kết cấu gạch và gỗ , bốn góc bục đều có cột gỗ , hai cột phía trước treo một đôi câu đối :

“Nhật nguyệt đăng , giang hải du , phong lôi cổ bản, thiên địa gian nhất
phiên hí trường

Nghiêu Thuấn đán, văn võ mạt, mãng thao sử tịnh, cổ kim lai hứa đa
giác sắc⁽²⁾”

Đôi câu đối này là do Kang Xi ban tặng cho Quảng Hòa lâu.

Chính diện bục diễn có một hàng rào điêu khắc rất tinh xảo . Đỉnh rào được điểm xuyết bằng hoa sen hoặc sư tử nhỏ khắc từ gỗ , phần trần bục diễn có lan can thùi hoa lấp chúc xuống , đối xứng với hàng rào bên dưới.

Chỗ ngồi của khán giả đặt bàn dài, ghế băng dài . Ba mặt bục diễn đều có chỗ ngồi và khán lâu . Chỗ ngồi chính diện dưới lầu bố trí vuông góc với bục diễn , khán giả ngồi đối diện nhau thường trà nghe kịch, muốn xem thì phải nghiêng người quay đầu . Chỗ ngồi hai bên bục bố trí chênh lệch , ghép với bục thành góc nhọn , khán giả cũng ngồi đối diện nhau , muốn xem phải nghiêng người quay đầu.

Kỳ thực vườn kịch thời bấy giờ gọi là trà viên hoặc trà lâu , thường trà là chính xem kịch chỉ là phụ nên ngày trước thường hay nói “nghe kịch”, hiếm khi nói “xem kịch”.

Chỗ ngồi trên lầu ba mặt đều vuông góc với bức diễn , vì địa điểm khá chật nên từng khu vực đều có tên riêng . Khu vực chính diện dưới lầu gọi là “trì tọa”, hai bên cánh gọi là “lưỡng sương” , đằng sau lưỡng sương sát với tường có kê ghế gỗ cao , gọi là “đại tường” . Trên lầu gọi là “lâu tọa” , đằng trước là “bao sương” , hai cánh sau bức diễn gọi là “hậu lâu” . Ở hậu lâu xem kịch chỉ có thể nhìn thấy bóng lưng nên hậu lâu không thu phí , thường là nơi bằng hữu thân thuộc của nhân viên nội bộ xem kịch .

Vườn kịch thời xưa còn có một địa điểm đặc biệt , đó chính là “đàn áp tịch” được bố trí ở giữa , đằng sau chỗ ngồi dành cho khán giả dưới lầu , đối diện với bức diễn . Tại đàn áp tịch đặt một chiếc bàn chữ nhật , trên bàn dựng một tấm biển đề ba chữ “đàn áp tịch”, ngoài ra còn có một giá gỗ nhỏ cắm lệnh tiễn. Vị trí này được thiết kế nhằm duy trì trị an trong vườn , khi kịch bắt đầu diễn binh sĩ vũ trang từ đầu đến chân vào chỗ ngồi , phía vườn kịch bùng trà nước điểm tâm lên mời , lễ lạt tết nhất còn đưa hồng bao những mong phía quan lại chính quyền quan tâm giúp đỡ .

Lúc này trên bức đương diễn kịch , trà bác sĩ⁽³⁾ chạy qua chạy lại giữa các bàn bận bụi rót trà thêm nước , khán giả ngồi bên dưới uống trà , cắn hạt dưa.

Bọn Xin Yi cố nhiên ngồi tại trì tọa , bao trọn hai chiếc bàn. Tuy Xin Yi không mấy thích kinh kịch nhưng vì đám Da Hu , Er Hu thích nghe nên cô cũng thường vào vườn kịch ngồi giết thời gian , hóng tin vỉa hè. Mà kể ra đây cũng là địa điểm giết thời gian khá lí tưởng .

Ngồi được hơn nửa giờ⁽⁴⁾ thì Na Lan De Yu từ ngoài cửa bước vào . Anh vừa đi vừa tìm chỗ ngồi , nhìn quanh một vòng không thấy bàn nào còn trống nhưng lại phát hiện ra Xin Yi . Ánh mắt anh bỗng sáng như sao , trong lòng không khỏi phấn khích, bèn đi về phía bàn Xin Yi.

Xiao Lan Zi và Xiao Zhu Zi ngồi cùng bàn với Xin Yi . Xiao Lan Zi ngẫu nhiên trông thấy Na Lan liền đưa mắt ra hiệu cho Xiao Zhu Zi , hai tên này rất biết điều rút qua bên bàn đám Da Hu .

Xin Yi xoay lưng lại phía cửa , tuy không biết vì sao hai tên nhóc này rời đi nhưng đoán bọn họ nhất định là có lí do nên vẫn chăm chú nhìn lên bức diễn. Liền đó cảm thấy có người ngồi xuống bên cạnh mình , chẳng cần nhìn cô cũng biết đó là Na Lan De Yu , nếu không Xiao Zhu Zi và Xiao Lan Zi đã chẳng rời đi.

“Gần đây tiểu thư vẫn khỏe chứ ?” Ánh mắt đọng lại trên gương mặt Xin Yi một lúc lâu , Na Lan De Yu mới thốt lên lời.

“Ồ !” Xin Yi buông 1 câu lấy lệ.

“Lâu lắm mới gặp lại tiểu thư .” Thấy Xin Yi lãnh đạm vậy , Na Lan De Yu càng thêm kiên trì.

Lần này Xin Yi rộng rãi bao thêm 1 chữ : “ Bao lâu ? ”

Cuối cùng , cũng nhờ cái sự hồ của Na Lan , Xin mới chịu hạ cổ tròn mắt sang nhìn anh : “ Cái gì ? Ăn nói tầm bậy , nhiều nhất tám, chín ngày, chắc chắn không thể hơn mười ngày.”

Na Lan De Yu ngẫm 1 lúc rồi nói : “ Chính xác là chín ngày.”

“ Thế sao bạn này anh nói mấy chục năm ? ” Xin Yi vắn vẹo.

Na Lan De Yu lập tức phản pháo: “ Cô biết làm tính chứ ! ”

Xin Yi gật đầu : “ Biết, nhưng tôi chẳng hiểu anh tính ra kiểu gì ? ”

“ Chẳng phải có câu: một ngày không gặp như cách ba.....” Nói đến đây, chợt ý thức được điều gì, Na Lan De Yu lập tức ngậm miệng , giả bộ uống trà để tránh ánh mắt Xin Yi.

Xin Yi cũng ngoảnh mặt lên sâu khấu , nghĩ thầm: “ Đây là ý gì , ám thị chắc ? Mà kiểu ám thị như này ngốc quá đi ! ”

Na Lan De Yu miệng uống trà mà như nước vối : “ Mình nói linh tinh gì thế này , Na Lan De Yu, người ăn nói vụng về thế từ khi nào ? Cô ấy thông minh như thế không hiểu mới lạ , aiya... cô ấy không giận chứ ? Nếu cô ấy giận , không thèm để ý đến mình nữa thì tính sao ? ”

Thiên thu vạn cổ , yêu là khổ , bị “ tình yêu ” tông trúng , Na Lan De Yu đã hoàn toàn ngã quỵ , IQ tuột dốc thảm thương.

Hai người cứ ngồi bất động như thế , không nói không rằng, bầu không khí nặng nề này khiến bàn bên kia vô cùng thắc mắc .

“ Sao họ chẳng nói gì thế ? ” Xiao Lan Zi là người đầu tiên khơi mào.

“ Tôi làm sao biết được ! ” Xiao Zhu Zi trả lời.

Er làm ra vẻ từng trải , nói : “ Người thì làm sao hiểu được , thời khắc này ‘ vô thanh thắng hữu thanh ’⁽⁵⁾ ! ”

“ Thôi đi ! ” Xiao Zhu Zi lập tức châm chọc: “ Khi huynh và Mei tỷ tỷ bên nhau cũng ‘ vô thanh thắng hữu thanh ’ chắc ? ”

“ Xiao Zhu Zi, người thêm ăn mắng hả ! ” Xiao Mei Zi đỏ bừng mặt , mắng.

Đúng lúc đó , không biết trên bục diễn đến đoạn nào mà rộ lên tiếng cười, khiến cho khán giả ngồi bên dưới không nhịn được cười hòa theo.

Cuối cùng Na Lan De Yu cũng tìm được đề tài , nói : “ Lần gặp trước cô ra về trên , tôi đổi về dưới , giờ đến lượt tôi ra về trên : Đài thượng tiểu, đài hạ tiểu, đài thượng đài hạ tiểu nhĩ tiểu ! ”

“Tôi không thạo đối câu đối cho lắm , để tôi nghĩ hăng.” Xin Yi tất nhiên chẳng rành lắm mấy thú vui tao nhã này.

“Nếu cô không đối được thì phải cho tôi biết nhà cô ở đâu .” Na Lan De Yu lập tức chộp lấy thời cơ.

Xin Yi lại không đoán ra : “Hóa ra đây mới là mục đích của anh , anh không có cơ hội rồi , nghe kỹ: Khán cổ nhân, khán kim nhân, khán cổ khán kim nhân khán nhân!”⁽⁶⁾

“Rốt cuộc là vương phủ nào dạy dỗ ra được cô gái đặc biệt như cô , tôi nghĩ hoài nghĩ mãi mà chẳng thể nghĩ ra , triều đình văn võ bá quan đâu có ai mang họ Xin đâu.” Na Lan De Yu rất muốn bức cung nhưng lại không nỡ , cũng chẳng có cái gan đó , đành nhẫn nại dò hỏi chớ biết làm sao.

“Ý anh là tôi lừa gạt anh ?” Còn khướt Xin Yi mới chịu “khai thật”.

Na Lan De Yu nắm lấy tay Xin Yi : “Nói cho tôi biết đi.”

Xin Yi giật mình rút tay về, mắng : “Anh thật vô lễ , tôi không nói với anh nữa.” Dứt lời, đứng dậy đi về phía cửa.

Đám còn lại nhìn Na Lan De Yu một cái rồi cũng lục tục theo gót

Na Lan De Yu tự cốc đầu mình : “Ngốc!”

Xin Yi chẳng phân phương hướng cứ thế lang thang trên đường , trong đầu cô cũng đương rối tung rối mù : “Anh ta thích mình, mình có thể khẳng định, còn mình thì sao ? Nếu nói thích vì anh ta trông giống Zi Jian , vậy người mình thích vẫn là Zi Jian , anh ta chỉ là thể thân , như thế thật không công bằng . Nhưng nói không thích cũng không phải , mình thích sự ngông nghênh kiêu ngạo của hắn , thích sự dịu dàng của hắn , trời ! Mình làm sao thể nhỉ.....Zi Jian mới rời đi không lâu , sao mình có thể thay lòng đổi dạ chứ !”

Xin Yi chỉ lo nghĩ ngợi lung tung , không phát giác bị Na Lan De Yu theo đuôi.

Nhưng những người khác đâu có mù , Xiao Zhu Zi ngoảnh đầu nhìn mấy lần , cuối cùng không nhịn được nói với Xin Yi : “Tiểu thư, Na Lan De Yu bám đuôi chúng ta !”

“Gì cơ ?” Xin Yi bừng tỉnh.

“Anh ta đã đi theo chúng ta hai con phố rồi !” Da Hu nói.

“Kệ hắn.” Xin Yi mặc kệ : “Hắn thích theo cứ việc theo !”

“Đâu có được , chúng ta phải về cung mà.” Xiao Ju Zi nhắc.

“Đi thêm đoạn nữa coi sao !” Bất luận bọn Xin Yi rẽ ngang rẽ dọc , vòng tới vòng lui trên đường kiêu gì , Na Lan De Yu vẫn giữ một khoảng cách nhất định đằng sau họ.

“Tiểu thư , sao giờ ? Chẳng làm cách nào cắt được cái đuôi thừa ấy !”
Xiao Mei Zi hết chịu đựng nổi rồi.

Xin Yi dừng bước , nói: “Đợi ở đây.” Cô quay người , xông đến chỗ Na Lan De Yu.

Na Lan De Yu thấy Xin Yi đi về phía mình cũng đứng lại.

Xin Yi đến trước mặt Na Lan De Yu , đương định mở miệng chất vấn thì bị Na Lan De Yu cướp lời : “Muốn nói cho tôi biết ư ?”

“Anh trả lời tôi trước , vì sao lại đi theo tôi?” Trên khuôn mặt Xin Yi chẳng tìm ra lấy một nụ cười .

“Hồi nào ? Là cô đi đằng trước tôi đấy chứ.”

Xin Yi nhất thời ghen hòng , Na Lan De Yu chỉ cười cười nhìn cô.

“Đây là lí do bất hợp lí nhất tôi từng nghe đấy。” Xin Yi mỉm cười một cách miễn cưỡng.

“Đã là lí do,sao lại bất hợp lí nhỉ ? Chúng ta chẳng qua chỉ là trùng hợp đi chung một đường thôi mà. Na Lan De Yu điềm đạm giải thích.

Xin Yi không vui ra mặt , “sát khí” đằng đằng : “Xin hỏi Na Lan công tử , tiếp theo đây công tử định đi đâu ?”

“Ồ thì...tùy thích , rất có thể lại cùng đường với bọn cô.” Na Lan De Yu xem ra đúng là mặt dày.

“Xem ra hôm nay anh nhất quyết phải biết bằng được mới thôi.”

“Vì tiểu thư không chịu cho biết nên tại hạ chỉ còn hạ sách này.” Cuối cùng thì Na Lan De Yu cũng thẳng thắn nói ra mục đích của mình.

“Tại sao anh cứ nhất định muốn biết ? Quá mức hiếu kỳ không phải chuyện hay đâu.” Xin Yi không biết nên làm thế nào để che mắt Na Lan.

“Tại hạ quả thực có chút hiếu kỳ nhưng hơn thế là lo lắng.” Về mặt Na Lan De Yu đột nhiên nghiêm túc hẳn.

“Lo lắng chuyện gì ? Có gì đáng lo chứ?”

“Giữa ban ngày ban mặt tiểu thư bị thích khách truy sát , lẽ nào không đáng lo lắng hay sao ? Huống hồ tại hạ phụng mệnh hoàng thượng triệt để điều tra này.”

“Ồ , ra điều anh lo lắng là không hoàn thành được nhiệm vụ bị hoàng thượng hỏi tội.”

“Tôi thực lòng lo lắng cho cô . Là cô hay người thân của cô gây thù chuốc oán với người khác ? Tôi giúp được gì cho cô không?” Từng lời của Na Lan De Yu đều chứa chan tình cảm .

“Với ai anh cũng tốt vậy ư ?” Xin Yi hỏi.

Na Lan De Yu hơi do dự nhưng rồi thẳng thắn đáp: “Không , chỉ một mình cô.”

Xin Yi không ngờ Na Lan thẳng thắn đến thế, nhất thời không thốt nên lời , chỉ có thể ngậy người nhìn anh . Dần dần , cô không phân biệt được người đứng trước mặt mình là Ling Zi Jian hay Na Lan De Yu , khẽ lẩm bẩm: “Anh vĩnh viễn tốt với em như vậy !”

“Tiểu thư !” Thấy Xin Yi như người mất hồn , Na Lan De Yu bèn gọi.

Xin Yi tỉnh lại , dần lòng nói: “Tôi sẽ không nói cho anh biết tôi là ai , anh cũng không cần đối xử với tôi tốt như vậy , đừng lãng phí thời gian ở chỗ tôi vô ích , nếu anh vẫn muốn theo thì tùy !” Nói rồi mặc cho Na Lan De Yu đứng đó , dẫn theo những người khác đi thẳng một mạch.

Lưu lại Yong vương phủ

Na Lan De Yu không khỏi thần thờ, trước nay chỉ có con gái phải lòng anh, đến Wan cách cách xinh đẹp kiều diễm cũng không ngoại lệ, chỉ cần anh nói một tiếng là có bao nhiêu thiếu nữ kinh thành xếp hàng tranh nhau gả cho anh! Bị con gái từ chối, đây đúng thực là lần đầu tiên. Cứ như tính khí thường ngày, Na Lan De Yu đã phát tay bỏ đi lâu rồi nhưng giờ.....

Dõi theo bóng Xin Yi xa dần, Na Lan De Yu không cam tâm tự nhủ: “Nàng đừng hòng chạy thoát, đời này kiếp này ta quyết theo đến cùng!”

Bọn Xin Yi đi được một đoạn, Xiao Zhu Zi ngoảnh đầu nhìn ra sau, nói: “Hắn không bám theo nữa rồi! Tiểu thư, vừa nãy tiểu thư nói gì với hắn ta thế?”

“Hắn mà không theo thì đã chẳng phải là Na Lan De Yu!” Xin Yi biết những lời mình nói không ngăn cản được Na Lan De Yu, “Bây giờ không về cung nữa, tìm nhà nào lánh tạm đã!”

“Tiểu thư đến nhà nào, nhà ấy chả mừng muốn chết ấy chứ!” Xiao Lan Zi nói.

“Giờ chúng ta đường nào?” Xin Yi hỏi.

“Đi thêm một đoạn nữa là Đông Trục Môn! Gần đây nhất là Li thân vương phủ.” Da Hu nói.

“Từ Li thân vương phủ theo hướng Bắc là Yong vương phủ!” Er Hu bổ sung.

“Đến Yong vương phủ!”

Bọn Xin Yi đến trước cửa, lần này lính gác nhận ra ngay, vội hướng về Xin Yi hành lễ: “Tham kiến cách cách!”

“Nghe này, lát nữa bất kể người nào đến hỏi các người ta là ai thì các người nói ta là họ hàng xa của phúc tấn, họ Xin, nếu còn hỏi gì khác cứ trả lời không biết, đã nhớ chưa?” Xin Yi dặn đi dặn lại.

“Nhớ rồi ạ!”

Xin Yi dẫn đầu đoàn người bước vào vương phủ.

Na Lan De Yu quan sát bọn họ từ xa, trong lòng tự hỏi: “Cô ấy là người của Yong vương phủ ư?”

Xin Yi vừa đặt chân vào đại sảnh Yong vương phủ thì một tách trà vừa hay từ đầu bay ra “đón” ngay trước mũi giày, bèn vội né qua một bên.

“Cút ra ngoài!” Yin Zhen còn bận nổi cơn lôi đình, hoàn toàn không để ý Xin Yi đang đứng ở cửa.

“Xem ra tôi đến không phải lúc, xin cáo từ vậy!” Xin Yi quay người bước ra ngoài cửa.

“A! Xin Yi!” Yin Zhen giờ mới nhìn rõ là ai, vội vàng gọi Xin Yi lại, rồi quay sang nạt đám người hầu đương cung cung kính kính đứng đó: “Câm hết rồi hả?”

Đám người hầu chắc là bị Yin Zhen mắng đến ngu luôn, giờ mới đồng thanh nói: “Tham kiến cách cách.”

Yin Zhen khoát tay ra hiệu, bọn họ bèn lui xuống.

“Sao cách cách lại rồi rồi đến phủ tiểu vương thế?” Yin Zhen hỏi.

“Chỉ là tiện đường ngang qua!” Xin Yi nhìn mảnh gốm sứ rơi vỡ đầy trên sàn, nói: “Vương gia, đây là...?”

Yin Zhen thở dài một tiếng: “Ai! Nói ra cũng không sợ cách cách chê cười, trong phủ bị mất trộm.”

“Thật là to gan, lại dám đến Yong vương phủ trộm đồ, bị mất những gì?”

“Ít tranh chữ, đều là bút tích của danh gia cả.”

“Chao, còn là một tên nhãi tặc cơ à, cũng tinh tường đấy chứ!” Xin Yi lại nói: “Chuyện xảy ra lúc nào?”

“Mới đây thôi. Số tranh chữ này tiểu vương vốn định đến Tết dâng lên hoàng a mã nên cẩn thận niêm phong trong hòm, ai ngờ đi vệ sinh một lúc quay về đã chẳng thấy đâu rồi. Cách cách xem, chính là chiếc hòm này.” Yin Zhen chỉ vào một chiếc hòm dài đặt trong sảnh, nói.

“Giữa ban ngày ban mặt, trong khoảng thời gian ngắn như vậy trộm đi, ắt phải là người trong phủ.” Xin Yi phân tích.

“Tiểu vương cũng nghĩ thế nên đương tra hỏi từng người một đây!” Yin Zhen đột nhiên phát hiện ra cứu tinh, “Ôi, cách cách đến thật đúng lúc, phiền cách cách tra giúp bốn vương.”

“Làm sao tra? Phủ vương gia có tới vài trăm người ấy chứ, việc này tôi giúp

không nổi.” Xin Yi nhanh miệng thoái thác ngay, nhủ thầm trong bụng, “Tìm một tên trộm trong chừng đó người, họa chăng là Sherlock Holmes.”

“Đến án mạng cách cách còn phá được, tra một tên trộm vặt có là gì, tiểu vương xin cảm ơn cách cách trước.” Yin Zhen chấp tay với Xin Yi.

Thấy bộ dạng lo lắng của Yin Zhen, Xin Yi cũng không đành lòng, bèn nói: “Thử xem sao vậy, có điều tôi không hứa chắc, chỉ có thể cố hết sức. Ban này vương gia tra hỏi có phát hiện gì không?”

“Có mấy người tương đối khả nghi.”

“Là những ai? Gọi vào đây.” Xin Yi bắt đầu ra tay rồi.

Trong thời gian chờ đợi, Xin Yi mở hòm xem kỹ một lượt.

Lát sau năm người hầu bước vào, Xin Yi chẳng nói chẳng rằng đi qua đi lại trước mặt bọn họ, ánh mắt quét qua từng người một, không bỏ sót bất kỳ một biểu cảm nào lộ ra trên mặt họ.

Áp lực vô hình này khiến bọn họ cảm thấy như có kim chích sau lưng, nét mặt người nào cũng căng như dây đàn.

Nhìn lướt qua một hồi Xin Yi mới ngồi lên ghế, tiếp tục quan sát bọn họ từ đầu xuống chân, vẫn không thốt ra lời nào. Cuối cùng ánh mắt cô dừng lại trên tay người thứ tư, ngón cái bàn tay trái của người này có vết bản màu xanh đen, không những thế còn bị cửa rách một đường.

“Người làm việc gì trong phủ?” Xin Yi hỏi người đó.

“Hồi bẩm cách cách, nô tài phụ trách quét dọn sân vườn.”

“Tay sao thế?”

“Lúc nhặt mảnh sứ vỡ không cẩn thận bị cửa rách.” Người đó trả lời.

“Bôi thuốc chưa?”

“Cảm tạ cách cách quan tâm, bôi thuốc rồi ạ.”

Nghe Xin Yi hỏi vậy Yin Zhen không khỏi lấy làm thắc mắc, này can hệ gì đến việc điều tra kẻ trộm chứ!

Nào ngờ tiếp theo đó Xin Yi đột ngột đổi đề tài: “Người giấu tranh chữ ở đâu?”

Người đó ngây ra mất vài giây rồi...giả nai: “Cách cách, tranh chữ nào cơ ạ? Nô tài không biết.”

Xin Yi cũng không ép hấn, chỉ hỏi: “Người có thể giải thích ta hay màu trên tay người từ đâu ra?”

“Chắc là, chắc là chạm phải thứ gì bẩn.”

Xin Yi cười cười, ngoảnh đầu nói với Yin Zhen: “Vương gia, phiền ngài cho người đem rượu thuốc và hồ dán đến đây.”

“Được, được, được!” Tuy không biết Xin Yi đòi những thứ đó làm gì nhưng Yin Zhen vẫn sai người đi lấy.

Xin Yi trải một mảnh vải trắng lên bàn, đổ rượu thuốc lên vải rồi lại bôi một ít hồ lên trên, không bao lâu vải trắng chuyển thành màu xanh đen.

“Đây.....cách cách, đây là trò ảo thuật gì vậy?” Yin Zhen tròn tròn mắt.

“Lúc này mở hòm ra tôi phát hiện hồ trên giấy niêm phong chưa khô hẳn, tay tôi có thể dính vào thì thủ phạm chắc chắn cũng phải bị dính. Trong rượu thuốc có chứa i-ốt, i-ốt gặp hồ dán sẽ biến thành màu xanh đen.” Xin

Yi nhìn kẻ trộm, nói tiếp, “Trong năm người chỉ có người là tay bị thương, đổi màu. Nếu người làm việc trong bếp thì còn giải thích được vì i-ốt gặp những thứ như cơm gạo cũng đổi màu, nhưng người lại phụ trách quét dọn sân vườn, làm sao.....”

“Tiểu vương hiểu rồi, cách cách quả thực uyên bác.” Yin Zhen mắt lạnh như băng nhìn kẻ trộm.

Kẻ trộm bất giác quỳ sụp xuống.

Bên trong Sherlock Holmes đang phá án thì ngoài kia có người vẫn “trương tu” Xin Yi kia!

Na Lan De Yu vờ rất tình cờ ngang qua, nhàn nhã bước đến trước cửa lớn vương phủ.

Lính canh đưa mắt ra hiệu cho nhau, một người trong bọn lên tiếng: “Chao, ai như Na Lan thống lĩnh, ngài đến vương phủ có việc công ư?”

“Ồ, không không, ơ...có chút chuyện riêng muốn thỉnh giáo các anh.”

“Ngài đừng khách sáo, có chuyện gì cứ nói!”

“Cho hỏi, vị cô nương ban nãy chẳng hay có quan hệ thế nào với phủ ta?”

“Ồ, cô ấy là.....” Lính gác cố tình làm ra vẻ khó xử, “Cô ấy không cho chúng tôi nói.”

Na Lan De Yu ngoài mặt tỉnh không, lệ tay dúm cho hắt một đỉnh bạc nhỏ.

“Cô ấy là họ hàng xa của phúc tấn nhà chúng tôi, họ Xin.” Lính canh “sao y bản chính” lời Xin Yi dặn.

“Cô ấy sẽ ở vương phủ bao lâu?” Na Lan De Yu lại hỏi.

“Điều này thì chịu.”

“Đa tạ!” Tôn Ngộ Không chạy không thoát lòng bàn tay phật Như Lai, suy tính của Na Lan De Yu đều bị Xin Yi đoán không sai một mảy.

Trong đại sảnh Yong vương phủ, Yin Zhen hết lời khen ngợi Xin Yi: “Cách cách trí tuệ hơn người, tiểu vương khâm phục.” Đây là câu nói thực lòng của Yin Zhen, hoàn toàn không có ý khách sáo.

“Vương gia xin đừng nói vậy, kỳ thực hôm nay tôi đến phủ vương gia là để lánh nạn.” Xin Yi nghĩ đã đến Yong vương phủ rồi thì nên tận dụng cơ hội thăm dò xem thế nào.

“Lánh nạn?” Yin Zhen không hiểu.

Đương trò chuyện thì lính gác cửa bước vào đại sảnh, hành lễ với Yin Zhen và Xin Yi: “Tham kiến vương gia, cách cách.”

Xin Yi vừa thấy liền đoán biết được vài phần: “Hắn đến rồi?”

“Cách cách liệu sự như thần, là Na Lan De Yu, anh ta đến hỏi việc cách cách đã dặn dò. Bọn nô tài cố ý lấp lửng, anh ta còn dúi cho nô tài một đỉnh bạc!” Lính gác phục Xin Yi sát đất, nhìn cô bằng ánh mắt đầy ngưỡng mộ.

Xin Yi cười nói: “Làm tốt lắm, đỉnh bạc đó coi như thưởng cho ngươi, lui xuống đi.”

Lính canh đi rồi Yin Zhen mới thắc mắc: “Xin Yi, chuyện này là thế nào?”

“Vương gia, tôi cho ngài xem một vật.” Xin Yi rút đoản đao ra đưa Yin Zhen.

Yin Zhen cầm lấy, xem xong thờ ơ nói: “Nửa thanh đoản đao? Là ý gì?”

Xin Yi thấy thần sắc Yin Zhen không hề biến đổi, trong lòng ít nhất cũng nắm chắc vài phần, biết trực giác của mình không sai, bèn nói: “Trên cán có chữ.”

Yin Zhen vốn đương mỉm cười, đợi nhìn thấy chữ “Yong” trên cán dao lập tức biến sắc: “Đây.....” Hoảng kinh hỏi Xin Yi, “Cách cách, đoản đao này từ đâu ra vậy?”

“Ngài hỏi tôi, tôi biết đi hỏi ai?” Xin Yi nhìn vẻ căng thẳng lo lắng của Yin Zhen, nói tiếp : “Vương gia, có phải tôi không tồn tại ngài sẽ an tâm hơn?”

“Không không không, cách cách, Yin Zhen chưa bao giờ có ý nghĩ này, đây tuyệt đối không phải là người trong Yong vương phủ.” Yin Zhen kêu khổ không ngớt, thầm nghĩ, “Việc này mà đổ lên đầu mình thì có nhảy xuống Hoàng Hà cũng rửa không sạch, hoàng a mã mà biết thì tiêu chắc!”

Dù thường ngày Yin Zhen có thông minh cỡ nào, lúc này cũng chẳng biết phải giải thích thế nào với Xin Yi, trời lạnh là thế mà trán toát mồ hôi.

“Tôi vốn định giấu chuyện này nhưng hoàng thượng gọi Na Lan De Yu đến hỏi vụ án của Thuận Thiên phủ, lúc sự việc xảy ra hắn vừa hay ngang qua cứu mạng tôi, kết quả để lộ cho hoàng thượng biết. Có điều Na Lan De Yu không biết tôi là ai, hoàng thượng sai điều tra việc này nên hắn bám đuôi tôi, không làm sao dứt ra được đành đến phủ vương gia lánh nạn.” Xin Yi kỳ thực đã nhìn thấy dáng vẻ thảm hại của Yin Zhen nhưng vẫn nói một cách từ tốn.

“A.....hoàng thượng cũng biết!” Yin Zhen cảm thấy lưng áo mình ướt đầm mồ hôi lạnh, “Thế hoàng thượng có nói gì không?”

“Hoàng thượng không nói gì nhưng không nói chưa chắc đã không nghĩ ngợi.”

Yin Zhen lúc này đã bình tĩnh được đôi chút: “Cách cách, nếu tiểu vương

muốn hại cách cách thì sao có thể để lại bằng chứng? Đây rõ ràng là có người muốn vu oan giá họa.”

Xin Yi gật đầu: “Nói có lý, nhưng nghĩ theo khía cạnh khác cũng có thể là ngài cố ý để lại bằng chứng nhằm chứng minh có người muốn giá họa cho ngài.”

“Cách cách không tin Yin Zhen có thể thề với trời.....”

Xin Yi cắt ngang: “Đừng thề thốt bừa bãi, thỉnh thoảng cũng linh nghiệm lắm đấy, tôi tin hay không không quan trọng, vấn đề là hoàng thượng có tin hay không?”

“Cách cách, tôi không hề làm hại cách cách, sự việc này còn phải nhờ cách cách nói đỡ cho!” Yin Zhen chấp tay thi lễ lia lịa như bái Phật.

“Rồi, biết rồi, chỗ hoàng thượng tôi đã giải thích giùm ngài, sau này đừng nhắc đến chuyện này nữa, đoán đao ngài cứ giữ lấy. A, còn nữa, vương gia nhớ là tôi họ Xin, là họ hàng xa của phúc tấn.”

“Đa tạ!” Yin Zhen thở phào nhẹ nhõm, “Tiểu vương nhớ rồi!” Thấy Xin Yi đứng dậy định đi, vội nói: “Cách cách định về sao?”

“Còn chuyện gì nữa?”

“Nếu Na Lan De Yu vẫn ở bên ngoài thì sao, cách cách mà ra há chẳng lộ tẩy hết?” Yin Zhen nhắc Xin Yi.

“Nhưng rốt cuộc thì tôi vẫn phải về cung!”

“Chi bằng nghỉ lại vương phủ một đêm?” Yin Zhen đề nghị.

Ban đầu Xin Yi có chút do dự nhưng rốt cuộc...: “Cũng tốt, vậy tôi làm phiền vương gia một đêm, ngài phái người bẩm với hoàng thượng một

tiếng.”

“Không làm phiền, tiểu vương mong còn chẳng được ấy chứ. Tiểu vương lập tức cho người bẩm báo hoàng thượng để Người yên tâm!” Yin Zhen bước ra cửa, gọi: “Người đâu!”

Tức khắc có người hầu chạy lại: “Vương gia có gì cần sai bảo?”

“Phải người vào cung bẩm báo hoàng thượng hôm nay Xin Yi cách cách nghỉ lại Yong vương phủ, rồi đi báo với phúc tấn, trắc phúc tấn gọi bọn họ đến trò chuyện giải khuây với cách cách. Còn nữa, tăng cường lính gác tuần tra trong phủ, nếu cách cách xảy ra chuyện gì, các người bê đầu đến gặp ta!”

Không nói Xin Yi ở Yong vương phủ được khoản đãi nhiệt tình cỡ nào, chúng ta cũng không nên quên nam nhân vật chính!

Na Lan De Yu tội nghiệp bị Xin Yi cho ăn quả lừa mà không hay, về đến nhà, một mình ngồi trong phòng nghĩ ngợi vẩn vơ: “Cô ấy thật là họ hàng của phúc tấn? Lần trước cô ấy nói hậu đài của cô ấy họ Ai Xin Jue Luo, điều này không sai rồi, nhưng đúng ra hoàng thượng phải biết cô ấy, cần gì mình điều tra chứ! Huống hồ cô ấy gặp phải thích khách, Yong vương phủ chẳng thể nào yên bình thế này mà sớm đã náo loạn lên rồi, vậy là không phải. Nếu không phải họ hàng sao cô ấy có thể dẫn theo thái giám tự do ra vào vương phủ? Vì sao cô ấy lại bị thích khách truy sát, hung thủ là ai, mục đích là gì?” Nghĩ đi nghĩ lại cũng chẳng ra.

Mãi đến khi Na Lan Hong đến gọi đi ăn cơm tối, Na Lan De Yu mới ra khỏi phòng.

Trong lúc ăn, Na Lan De Yu vẫn tiếp tục suy nghĩ: “Từ lời lẽ cử chỉ có thể thấy cô ấy không phải con gái nhà bình dân cũng chẳng phải tiểu thư khuê các, không giống với bất kỳ thiếu nữ nào mình từng gặp, phải chăng vì cô ấy đặc biệt thế nên mình mới không tài nào quên được.” Tư tưởng “treo ngược cành cây” kiểu đó động tác “có vấn đề” là lẽ đương nhiên, thò đầu

vào bát canh chẳng gấp gì cũng cho lên miệng.

Na Lan Hong tròn mắt nhìn con trai, còn cô tình giơ bát của mình đến trước mặt Na Lan De Yu, Na Lan De Yu tiện tay thò đũa gấp luôn cơm trong bát Na Lan Hong.

Na Lan Hong cố nhin cười đặt bát xuống, lên tiếng đánh thức kẻ đang mộng du: “Yu Er!”

Na Lan De Yu tỉnh con mê, vội lấp liếm : “A, a mã, thức ăn hôm nay không tệ.”

“Ta hỏi con chuyện này hồi nào?”

“Thế a mã hỏi gì con?”

Na Lan Hong liếc con trai bằng nửa con mắt: “Ta chẳng hỏi gì cả.”

“Ồ, vậy, a mã, xoi cơm.”

“Con trai, rốt cuộc thì con nghĩ gì thế?”

“Đâu có!” Na Lan De Yu đòi nào dám khai thật với phụ thân.

“Không có?!” Na Lan Hong nào phải dứa trẻ lên ba, đâu dễ tin thế, “Ta thấy con mấy ngày nay cứ như người mất hồn ấy, đến võ cũng chẳng luyện, không lang thang ngoài đường cả ngày thì một mình ngồi ngây ra, rốt cuộc là vì lẽ gì? Nói ra biết đâu a mã giúp được gì!”

“A mã, có những việc a mã không giúp được, chỉ còn cách dựa vào mình thôi.”

“Trừ hôn sự của con ra, hình như những việc khác a mã đều có thể giúp được. Có phải cô nương nhà nào lại phải lòng con, con đang lo né?”

Na Lan De Yu đương không tìm ra lí do gì lấp liếm, nghe phụ thân nói thế bèn thuận miệng ứng phó: “Không sai, là thế đấy! Ăn cơm đi!”

Nhưng Na Lan Hong vẫn lẩm bẩm: “Quái lạ, trước nay chỉ thấy con né con gái chứ chẳng thấy con theo đuổi cô nào. Yu Er, không phải là con không thích con gái đấy chứ?”

Na Lan De Yu trợn mắt: “A mã nghĩ gì vậy, con rất bình thường!”

“Thế thì con đi cưới một cô về đây!”

“Được, sang năm con nhất định để a mã nhìn thấy con dâu bước qua cửa.” Nói rồi Na Lan De Yu mau chóng và hết cơm, đứng dậy, “Giờ con đi tìm, a mã đã vừa ý chưa?” Chẳng đợi Na Lan Hong trả lời đã rời khỏi phòng ăn.

“Vừa ý! Ngày mai dẫn con dâu về nhà luôn thì càng tốt.” Na Lan Hong vui đến mở cờ trong bụng, nói với theo con trai.

Đêm thăm vương phủ

Na Lan De Yu về đến phòng lại tiếp tục “tương tư”, anh chàng tự cốc đầu mình: “Ai! Từ lúc nào mình trở nên ngốc thế này nhỉ! Tại sao mình lại nóng lòng muốn biết cô ấy là ai đến thế? Là vì hoàng thượng hay vì mình? Chết tiệt! Trong đầu toàn hình bóng cô ấy! Chi bằng đến Yong vương phủ xem xem!” Ý nghĩ táo bạo này đột nhiên n trong óc Na Lan, “Không ổn, nếu như bị Yong vương gia phát giác thì mình biết giải thích thế nào? Sợ gì chứ, với võ công của mình lại để người khác phát giác hay sao?” Ý nghĩ này càng lúc càng lúc càng trở nên mãnh liệt. Khó khăn lắm mới trụ qua canh một, Na Lan De Yu lập tức trang bị chỉnh tề, mở cửa ra thấy xung quanh không có ai bèn khẽ nhún mình bay lên nóc nhà, nhảy qua nhảy lại vài cái đã mất hút vào màn đêm.

Toàn thân bọc trong bộ đồ dạ hành, bịt kín mặt, Na Lan De Yu nhảy vào trong Yong vương phủ. Lợi dụng bóng đêm an toàn tránh qua vài nhóm lính gác, vừa thò đầu khỏi khúc quanh chợt thấy một tốp lính tuần đương đi về phía mình mà chung quanh lại chẳng có nơi nào ẩn nấp, ngẩng đầu nhìn thấy xà ngang phía trên hành lang, Na Lan De Yu bèn nhảy lên bám lấy.

Vừa kịp nắp thì tốp lính tuần đi ngang qua, bọn họ vừa đi vừa nói: “Thận trọng chút, đêm nay Xin Yi cách cách nghỉ lại trong phủ, lỡ xảy ra chuyện gì anh em không gánh nổi đâu...Biết rồi, vương gia sớm đã dặn dò đi dặn dò lại, nếu bình an vô sự ngày mai anh em đều có thưởng.....Người thì chỉ nhớ mỗi thưởng, món tiền thưởng này chả dễ cầm đâu, phải hết sức cảnh giác đấy.....Cùng lắm thì cả đêm thức trắng, tôi không tin chừng này người bảo vệ không nổi một người.....Tóm lại vạn sự cẩn trọng là hơn.....”

Na Lan De Yu đu người trên xà nhìn đám lính tuần đi qua rồi mới nhảy xuống đất: “Mình cứ bảo làm sao đêm nay canh gác nghiêm ngặt thế, ra là Xin Yi cách cách ở lại phủ, mình đến thật không phải lúc. Ai, mình cũng có đến tìm cô ta đâu, cô ta ở việc cô ta, mình tìm việc mình.”

Na Lan De Yu chỉ thần ra ngẫm ngợi có thể mà lại một tốp lính tuần nữa từ hướng khác đi đến.

Xin Yi ở lại vương phủ tự khắc đám lính gác này cảnh giác hơn ngày thường rất nhiều, có người tinh mắt phát hiện ra Na Lan De Yu, lập tức thét hỏi: “Kẻ nào?”

“Hồng rồi!” Na Lan De Yu thầm kêu khổ, tam thập lục kế tẩu vi thượng sách, còn hơi sức đâu lo tìm người nữa. Chẳng phải vì sợ đánh không lại, Na Lan De Yu chỉ sợ kinh động quá nhiều người, nếu bị nhận ra thân phận, giải thích thế nào là thứ yếu, làm to chuyện lên không khéo còn liên lụy phụ thân.

Na Lan De Yu lúi dúi về phía bờ tường, ai ngờ tốp lính tuần ngang qua ban nãy nghe tiếng đã vòng trở lại, chắn mất đường thoát của anh. Na Lan De Yu buộc phải ph thân lên nóc nhà, vốn định lợi dụng thời cơ thoát khỏi vương phủ, không ngờ đứng trên cao nhìn lướt qua một vòng, bên ngoài sớm đã bố trí cung thủ chờ sẵn.

Hộ vệ trong vườn hét nhao nhao: “Có thích khách, bắt thích khách.....” Mắt nhìn càng ngày càng đông thị vệ tụ về từ bốn phương tám hướng, thân thủ của Na Lan De Yu có giỏi mấy, thời khắc này cũng chỉ có thể chạy về hướng không có thị vệ.

Nơi không có thị vệ là nội viện - chỗ ở của nữ giới.

Na Lan De Yu rẽ qua vòng lại một hồi thấy có căn phòng vẫn còn sáng đèn, đưa tay đẩy thử một cái cửa liền mở ra.

Căn phòng này vốn không lớn, cũng không phân làm hai phòng trong ngoài thành ra chỉ cần đảo mắt 1 vòng là có thể nhìn bao quát, bài trí cũng rất đơn giản: một chiếc bàn bát tiên gỗ hồng đào đặt sát mé trái, cạnh bàn có

mấy chiếc ghế. Đối diện với bàn, hơi chéch một chút, là một chiếc giường, màn giường rủ xuống một nửa, hai bộ chăn trên giường đều thêu hoa mẫu đơn, trải phẳng.

Đằng sau giường là một tấm bình phong lớn, trên bình phong vắt 1 bộ quần áo.

Na Lan De Yu chẳng hề chú ý xem liệu trong phòng có người hay không, chỉ khép cửa phòng, chạy thẳng ra sau bình phong.

Sau bình phong có một thùng gỗ lớn, vẫn đang tỏa hơi nóng.

Xin Yi vừa mới tắm xong, dưới mặc chiếc quần lót, trên độc mỗi mảnh yếm, nghe tiếng la hét bên ngoài không khỏi tự nhủ: "Hết kẻ trộm lại đến thích khách, Yong vương phủ cũng thật náo nhiệt." Vừa nói vừa lấy áo lót vắt trên bình phong xuống trông lên mình.

Một người bịt mặt áo đen bất ngờ xuất hiện trước mắt cô, Xin Yi có bạo gan đến mấy thì lúc này cũng hoảng, há miệng tính hét.

Người bịt mặt cố nhiên là Na Lan De Yu, nhìn thấy Xin Yi cũng hơi sững người, biết cô định hét, chớp nhoáng xông đến bịt

Xin Yi ra sức giãy giụa.

Na Lan De Yu ghé tai cô khẽ nói: "Là tôi!"

Xin Yi đâu ngờ người này là Na Lan De Yu, phản ứng tự vệ theo bản năng: "Người là ai cũng mặc, ăn một đòn của ta trước đã!"

Xin Yi tặng cho "thích khách" đứng sau lưng một cùi chỏ, vừa hay động trúng bụng Na Lan De Yu.

Na Lan De Yu không phòng bị, khẽ rên một tiếng, thả Xin Yi ra ôm lấy bụng.

Xin Yi quay người vớ lấy gáo nước, nhè đầu, mình Na Lan De Yu gõ thật lực, không quên hét gọi: "Người đâu~!"

Na Lan De Yu một tay chặn gáo, tay kia kéo khăn bịt mặt xuống: "Đừng đánh nữa, là tôi đây!"

Tay Xin Yi tức khắc ngừng lại giữa chừng, cô ngạc nhiên hỏi: "Sao lại là anh?"

Na Lan De Yu xoa xoa chỗ bị đánh: "Chẳng phải ban nãy đã nói với cô là tôi rồi!"

"Tôi không nghe rõ." Xin Yi áy náy đáp, "Có chỗ nào bị thương không?"

Lúc này từ ngoài cửa vọng vào tiếng bước chân hỗn loạn.

"Tuy bây giờ chưa bị thương nhưng người bị cô gọi đến rồi, lát nữa thế nào cũng thương tích đầy mình cho coi." Lúc này rồi mà Na Lan De Yu vẫn

còn tâm tư pha trò.

“Đám thị vệ đó gây thương tích cho anh được chắc?”

“Cô nghĩ tôi mình đồng da sắt hay sao, bên ngoài đâu đâu cũng có cung thủ canh chừng!”

“Trốn đi!”

“Trốn đâu?” Na Lan De Yu hỏi.

Xin Yi trở thùng đựng nước tắm: “Đây!”

“Đây?”

“Không thích thì tôi giao anh cho họ vậy.” Xin Yi nói vẻ rất nghiêm túc.

“Cô nữ?” Na Lan De Yu hạ thấp giọng nào ngờ vẫn bị Xin Yi nghe thấy, liền giơ gáo làm bộ sắp đánh, Na Lan De Yu vội trèo vào trong thùng, “Rời rời rời, thức thời mới là tuấn kiệt!”

Hộ vệ vương phủ cũng thật quá cục cung tận tụy với chức trách, nghe thấy tiếng kêu của Xin Yi, lập tức chạy tới, đến cửa thì bị Xiao Mei Zi và Xiao Ju Zi ngăn lại.

Tới đây ắt hẳn có người thắc mắc ban nãy hai người bọn họ chạy đi đâu. Vốn dĩ cả hai đều canh ở cửa, nhưng đúng lúc Na Lan De Yu vào phủ, Er Hu gọi Xiao Mei Zi ra chỗ khác, bỏ lại mình Xiao Ju Zi. Nghe bên ngoài la hét có thích khách, Xiao Ju Zi cuống lên, lại chạy đi tìm Da Hu, Er Hu, thành ra khi Na Lan De Yu đến, trước cửa chẳng có một ai.

Hộ vệ hấp ta hấp tấp đổ xô đến nơi thì Xiao Ju Zi và Xiao Mei Zi cũng vừa về. Thấy đám hộ vệ tính xông vào phòng, Xiao Ju Zi vội ngăn lại hỏi: “Các người định làm gì?”

Đầu lĩnh hộ vệ biết bọn họ là người của Xin Yi nên không dám đắc tội, mỉm cười lấy lòng đáp: “Hai vị tỷ tỷ, có thích khách xông vào trong phủ, vừa nãy nghe tiếng cách cách gọi người đến.”

Xiao Mei Zi nghe nói thế cũng chẳng nghĩ ngợi gì, vội đẩy cửa gọi: “Cách cách.....”

Không đợi Xiao Mei Zi kịp bước vào, đầu lĩnh hộ vệ muốn lập công tranh vào trước, vừa bước chân qua cửa đã bất thành lình lình luôn một chiếc gáo nước vào đầu.

“Cách cách ở phòng bên cạnh, đến giờ vẫn còn nhầm lẫn, óc người là óc heo hay sao, ngu chết được, cắt ngay cho ta!” Xin Yi tay chống hông rửa, chanh chua đánh đá khùng khiếp.>Xiao Ju Zi và Xiao Mei Zi vội theo vào, thấy Xin Yi chỉ mặc đồ lót vội đứng chắn trước mặt Xin Yi.

Xiao Ju Zi lạnh lợi hơn Xiao Mei Zi, mới nghe đã hiểu ý của Xin Yi, vội tiếp lời: “Đúng đúng, ở phòng bên cạnh, phòng này là của Xin đại tiểu thư, các người mau sang phòng bên kia, đi mau! Còn không đi? Các người định thừa cơ nhìn trộm tiểu thư chúng ta tắm hả?”

Đầu lĩnh hộ vệ bị gáo nước gỗ cho một cái choáng váng, cúi gằm đầu nói liền một hơi: “Không dám, không dám, chúng tôi lập tức sang phòng bên cạnh.” Nói rồi ôm đầu ba chân bốn cẳng chuồn ra khỏi phòng, trong lòng không ngớt lẩm bẩm, “Bên cạnh đâu có ai ở đâu!” Nhưng cũng không dám nói, sợ ăn thêm gáo nữa.

Xin Yi nhìn Xiao Ju Zi với ánh mắt tán dương, bụng nghĩ: “Xiao Mei Zi thật thà quá, may mà Xiao Ju Zi biết tùy cơ ứng biến, không đã lộ tẩy rồi!”

Lát sau, hộ vệ đi hết rồi Xin Yi mới quay sang nói với Xiao Mei Zi và Xiao Ju Zi: “Hai người cũng ra ngoài một lúc.”

Xiao Ju Zi và Xiao Mei Zi bốn mắt nhìn nhau, cũng lui khỏi phòng.

Xin Yi vội cài cửa lại, đến bên thùng gỗ mấy cái: “Được rồi, không còn ai đâu, chui ra đi!”

Na Lan De Yu từ trong thùng thò đầu ra ngoài, thở một hơi dài: “May là tôi nội công thâm hậu, ví bằng người khác thể nào cũng chết ngạt.”

“Cũng chỉ có anh, thay bằng người khác tôi còn lâu mới giúp! Phải rồi, anh mò đến đây làm gì?” Xin Yi vịn tay lên miệng thùng hỏi.

Na Lan De Yu quay đầu, tình cờ nhìn thấy ngực Xin Yi hơi lộ, tim anh chàng liền loạn nhịp, nào dám nhìn tiếp, vội vàng ngoảnh mặt đi.

Xin Yi thấy Na Lan De Yu quay mặt đi chỗ khác bèn vòng đến đứng trước mặt anh: “Ngoảnh mặt đi chi, nói đi chứ!”

Na Lan De Yu nhìn cô: “Cô làm ơn mặc đồ chỉnh tề giùm.”

Xin Yi cúi đầu nhìn lại mình, thấy bản thân chỉ tròng một chiếc áo lót mỏng bên ngoài yếm, không những thế còn chưa buộc chặt, vội xoay người “chỉnh đốn” dây áo, giọng oanh vàng phải tăng lên mấy tông: “Không được nhìn!”

“Đâu phải tôi muốn nhìn, ai bảo cô đứng trước mặt tôi chi.”

“Đúng là ngụy biện!.” Xin Yi buộc xong áo nói.

“Vốn là thế mà, tôi đã quay đầu đi rồi cô còn đến đứng trước mặt tôi.”

Na Lan De Yu oan ức vô cùng.

“Anh có lý, hài lòng chưa? Còn không chịu chui ra, nước nguội rồi không lạnh hả?”

Na Lan De Yu trèo ra khỏi thùng, ướt như chuột lột, nước nhỏ tong tong.

“Anh còn chưa trả lời tôi tại sao anh lại đến đây.” Xin Yi đoán Na Lan De Yu đến đây vì mình, không khỏi mừng thầm, hôm nay ở lại Yong vương phủ quả không sai.

“Không ngủ được nên ra ngoài đi lòng vòng.” Na Lan De Yu mà chịu thành thực khai báo thì đã chẳng còn là Na Lan De Yu.

“Đi lòng vòng? Có người nào mặc đồ dạ hành đi lòng vòng chứ?” Xin Yi lật tẩy anh chàng, “Còn đến Yong vương phủ lòng vòng, Yong vương phủ là chỗ cho anh lòng vòng chắc?”

“Tôi thích thế đấy.” Na Lan De Yu ngang như cua.

Xin Yi cũng chẳng truy hỏi, thấy từ đầu đến chân chàng Na Lan tội nghiệp ướt lướt thướt, nước thi nhau rỏ xuống đất, không nhịn được cười.

“Cô cười gì?”

“Cười anh đấy, đường đường Đại nội đệ nhất cao thủ, Ngự tiền thị vệ thống lĩnh lại thảm đến nước này.” Xin Yi trêu.

Na Lan De Yu vắt tóc ra cả vũng nước: “Tiểu thư, đã giúp thì giúp đến nơi đến chốn, lấy giùm tôi bộ đồ khô để thay đi.”

“Chỗ tôi lấy đâu ra quần áo đàn ông.”

“Vậy tôi phải làm sao? Cứ thế này ra ngoài, chỉ cần men theo vết nước là bị phát hiện liền.” Na Lan De Yu bắt đầu kêu khổ.

“Anh cởi đồ ướt ra trước đi, dính trên người coi chừng cảm lạnh.” Xin Yi quan tâm nói.

“Dù gì thì tôi cũng phải mặc đồ chứ?”

Xin Yi lôi anh đến trước giường: “Quần tạm chặn lên mình, để tôi nghĩ xem.”

Na Lan De Yu đương chuẩn bị cởi đồ, thấy Xin Yi vẫn nhìn mình vội nói: “Đàn ông thay đồ, đàn bà con gái không được phép nhìn!”

Xin Yi buồn cười muốn chết nhưng vẫn xoay lưng lại, nghĩ thầm: “Có gì to tát chứ, trong tiết giải phẫu có gì là mình chưa nhìn qua!”

Lúc sau nghe tiếng “xong rồi!”, vừa quay đầu liền thấy Na Lan De Yu quần chặn ngồi trên giường, chỉ thò ra mỗi cái đầu khiến Xin Yi không nén được phì cười.

“Buồn cười lắm, phải không!”

“Ừ!” Xin Yi vừa nói vừa thả rèm giường xuống, dặn: “Gì cũng không được lên tiếng đâu đấy!”

Xin Yi đá bộ quần áo ướt Na Lan vừa thay xuống gầm giường rồi đi ra mở cửa gọi Mei, Ju vào phòng.

“Cách.....” Xiao Mei Zi thực l à “nói trước quên sau”, Xin Yi vội tiếp lời, “Cách cách phòng bên không việc gì chứ?”

“Không việc gì, không việc gì, khỏe lắm lắm!” Xiao Ju Zi vội nói.

“Không sao là tốt rồi, nếu không mọi người đều khó thoát phiền phức. Xiao Mei, gọi người khiêng thùng ra ngoài.” Xin Yi cảm thấy nên đuổi khéo Xiao Mei Zi trước.

Xiao Mei Zi vâng lời ra khỏi phòng.

Xin Yi thì thầm với Xiao Ju Zi: “Người đi mua một bộ quần áo đàn ông về đây.” Từ hành động cử chỉ ban nãy của Xin Yi, Xiao Ju Zi đã đoán được vài phần, chỉ liếc nhìn rèm giường không đáp.

Xin Yi dùng hai tay nâng mặt Xiao Ju Zi, xoay đầu cô về phía mình: “Đừng nhìn đông nhìn tây nữa, mau đi mua.”

Xiao Ju Zi nói một cách khó xử: “Bây giờ là lúc nào rồi, tiểu thư kêu nô tì đi đâu mua!”

“Không mua được thì đi mượn.” Xin Yi chẳng muốn Na Lan De Yu qua đêm ở đây tẹo nào.

“Hỏi mượn ai?” Xiao Ju Zi tiếp tục hỏi.

Xin Yi nghĩ cũng phải, kêu Xiao Ju Zi đi đâu mượn, do dự một lát mới nói: “Người đi có vẻ không tiện thật, chỉ bằng kêu huynh đệ nhà Hồ đi mượn.”

“Như thế lại càng không được, nếu bọn họ hỏi nô tì cần quần áo đàn ông làm gì, nô tì biết trả lời sao? Việc này mà truyền ra thì càng phiền, lỡ để vương gia biết há chẳng hại.....” Xiao Ju Zi chỉ về phía giường, “.....anh ta!”

Xin Yi thấy Xiao Ju Zi đã nhìn ra “vấn đề”, cười nói: “Coi như người thông minh!”

Đương nói Xiao Mei Zi dẫn người vào lấy thùng, hai người lập tức ngậm miệng, đợi cho bọn họ đi hết Xin Yi mới nói tiếp: “Bất luận thế nào sáng sớm mai người cũng phải kiếm ra một bộ.”

“Vậy đêm nay.....?” Tuy không biết người trên giường là ai nhưng Xiao Ju Zi có thể khẳng định người đó là đàn ông, để mình cách cách chung phòng với một người đàn ông cả đêm sao được!

Xin Yi cũng hết vấn nói: “Ta tự giải quyết được, người cứ đi đi. Ai..... Chuyện này ra khỏi miệng ta chỉ vào trong tai người thôi đấy.”

“Tiểu thư yên tâm, tuyệt đối không có người thứ ba biết chuyện.” Dứt lời lui ra khỏi phòng. Xiao Ju Zi biết chuyện này mà truyền ra ngoài thì mình là người đầu tiên lãnh đủ. Về phần cách cách làm thế nào đối phó người đó, cô thực không lo, thủ đoạn của vị chủ nhân này chẳng phải thường, kiêu gì cũng không thiệt.

Xin Yi cài cửa cẩn thận xong lại chạy về bên giường, vén rèm nói: “Nghe thấy rồi đấy, đêm nay không có đâu, phải sáng sớm mai mới có quần áo.”

“Vậy là tôi phải quần chăn cả đêm à?” Na Lan De Yu hỏi.

“Đi ngủ vốn phải đắp chăn mà!” Xin Yi trừng mắt với anh, nói thầm trong bụng, “Hỏi thừa!”

“Tôi ngủ ở đâu?” Na Lan De Yu lại hỏi.

Xin Yi chỉ giường: “Ở đây.”

“Tôi chiếm giường của cô, cô ngủ đâu?” Na Lan De Yu tiếp tục hỏi.

“Hỏi gì mà hỏi lắm thế!” Xin Yi cũng làm liều, “Anh bảo căn phòng này còn nơi nào khác có thể ngủ?”

Nghe câu nói này Na Lan De Yu trợn tròn mắt nhìn Xin Yi.

“Biết mất anh to rồi không cần phải trợn lên nữa đâu, ngủ thôi!” Xin Yi ngồi lên giường.

Na Lan De Yu giật thót mình, vội nói: “Đợi, đợi, đợi đã, chúng ta..... chúng ta ngủ cùng một giường?”

“Có vấn đề gì?”

“Có, cô nam quả nữ.....”

Xin Yi biết anh ta muốn nói gì liền cắt ngang: “Thế này quả không ổn nhưng “ngộ biến từng quyền”, tình huống đặc biệt không nên để bụng, huống hồ hình như người nên so bì, nên căng thẳng phải là tôi mới đúng.”

“Tiểu thư, tư tưởng của cô quá...quá...quá là khác người đấy.” Na Lan De Yu biết mình có phản đối cũng vô ích, ai bảo bản thân không mặc đồ chứ!

“Hết câu hỏi rồi chứ! Nếu anh không muốn ngủ thì cứ ngồi đấy, tôi phải ngủ đây, buồn ngủ chết được.” Nói rồi Xin Yi chui vào chiếc chăn còn lại.

“Cô thật tin tưởng tôi?” Na Lan De Yu lại đưa ra câu hỏi.

Xin Yi khẽ ậm ừ một tiếng coi như trả lời.

“Cô không sợ tôi...với cô...có gì.....” Na Lan De Yu vẫn nói không biết mệt.

“Anh phiền phức quá đi, đừng hỏi nữa, mí mắt trên dưới của tôi muốn dính vào nhau rồi.” Xin Yi nhắm mắt đáp.

“Nói trước nhé, tôi không phải Liu Xia Hui*, xảy ra chuyện gì tôi không chịu trách nhiệm.” Na Lan De Yu cũng thật nhiều chuyện.

Không thấy Xin Yi đáp lời, Na Lan De Yu sáp lại gần: “Mới đây mà đã ngủ say rồi, vậy mình cũng ngủ thôi.” Anh cũng nằm xuống giường.

Chú thích :

🌟Liu Xia Hui : Liễu Hạ Huệ (sinh 720 TCN, mất 621 TCN) tức Triền Cầm, tên Hoạch, tự là Quý, đất phong ở Liễu Hạ (Huệ là tên thụy đặt sau khi mất), người nước Lỗ, thời Xuân Thu, nổi tiếng là một chính nhân quân tử, từng ba lần làm Sĩ Sư (một chức hình quan).

Tương truyền Liễu Hạ Huệ một hôm dừng chân nghỉ qua đêm trước cổng thành, có một phụ nữ cũng đến trú chân. Trời lạnh người phụ nữ này bị cảm lạnh rét cóng, Liễu Hạ Huệ liền cởi áo mình ra khoác lên người cô ta rồi ôm vào lòng để cô ta hết lạnh, mà trong lòng không hề có một chút tà tâm.

Có lần Liễu Hạ Huệ ngồi xe ngựa với phụ nữ, đi cả quãng đường dài mà mắt ông chỉ nhìn thẳng chứ không hề liếc ngang lần nào.

Chung giường

Na Lan De Yu chong mắt nhìn trần, chẳng hề buồn ngủ: “Giai nhân kề bên mà không được chạm, thật...giết người không dao, không động chạm được thì ngấm thôi vậy!” Anh nằm nghiêng người nhìn Xin Yi, chỉ thấy mái tóc đen nhánh mượt mà của cô trải nhẹ trên gối, không kìm nổi cảm lên một lọn tóc đen, trùi mền ngấm nhìn, khẽ vuốt, chẳng muốn rời tay.

Xin Yi đương say giấc nồng, ánh mắt Na Lan De Yu dời đến khuôn mặt người yêu: lông mày thanh tú, đôi hàng mi đen mượt, vừa dài vừa mau cứ như vẽ nên, mũi tuy không cao nhưng nhỏ nhắn xinh xẻo, đôi môi hồng cũng nhỏ xinh, làn da không trắng ngần nõn nà nhưng lộ rõ nét khỏe mạnh, tràn đầy sức sống.

Na Lan De Yu chăm chú ngấm nhìn Xin Yi, mặt dần dần ghé sát, khẽ đặt một nụ hôn lên má, nhìn đôi môi hấp dẫn như chùm quả chín mọng kia, nhịp thở của Na Lan De Yu liền có chút gấp gáp: “Ta không phải Liu Xia Hui, đối diện với nàng, quả tình chẳng thể nào kìm nén.” Nhẹ nhàng kéo chăn đắp trên mình Xin Yi, cởi dây áo cô, dưới tấm áo lót mỏng manh là lồng ngực thiếu nữ lên xuống đều đặn, mời gọi mê hoặc Na Lan De Yu. Anh cảm thấy bụng dưới như cháy lên một đốm lửa, nắm lấy dây áo chỉ muốn giựt đứt ngay, chính lúc Na Lan De Yu định tuân theo bản năng mách

bảo thì trong đầu anh chợt vọng lên tiếng nói: “Na Lan De Yu, người không phải người, nàng tin tưởng người thế mà người lại tính làm chuyện bỉ ổi còn thua kém cả loài súc vật này.”

Na Lan De Yu lập tức ngừng tay, nhìn Xin Yi an giấc, anh tự vả cho mình một phát thật lực: “Xúc phạm nàng là xúc phạm tình cảm của mình đối với nàng.”

Lý trí phục hồi, dục niệm liền tan biến, Na Lan De Yu kéo chăn đắp cho Xin Yi, bản thân cũng nằm vào trong “ổ” riêng, nhắm mắt lại nói: “Đếm cừ vậy, đếm một hồi là ngủ được thôi.” Na Lan tội nghiệp bắt đầu đếm thật, “Một con cừ, hai con cừ, ba con cừ.....hai trăm bảy mươi ba con cừ, hai trăm bảy mươi tư con cừ, hai trăm bảy mươi lăm con cừ.....bốn trăm chín mươi bảy con cừ, bốn trăm chín mươi tám con cừ.....”

Nằm đếm cừ, dần dần...khi Na Lan De Yu lơ mơ sắp chợp mắt thì Xin Yi trở người một cái, gác tay lên ngực anh, cơn buồn ngủ của Na Lan bị cô nàng “ác ôn” này nhát cho chạy mất hút. Mở mắt, nhấc tay Xin Yi khỏi ngực mình nhưng liền đó Xin Yi lại gác tay lên, không những thế còn ngang nhiên gác cả chân lên bụng Na Lan.

“Tư thế ngủ thật hết nói nổi!” Na Lan De Yu chỉ biết thở dài.

Đúng là tư thế ngủ của Xin Yi có phần tệ thật, đã gác tay gác chân thì chớ còn không ngừng lấn chiếm địa bàn của Na Lan De Yu, dồn anh vào sát bên trong.

“Tiểu thư, đừng ép nữa, tôi áp sát tường rồi còn gì.” Na Lan De Yu xụ mặt.

Người Xin Yi dồn vào trong nhưng chặn lại bị cô đá xuống giường.

Na Lan De Yu bị ép dính vào tường vô phương cử động, muốn giúp Xin Yi nhấc chân lên cũng không được, lại sợ cô lạnh đành ôm cô vào trong chăn của mình.

Nhìn vẻ ham ngủ của Xin Yi, Na Lan De Yu chỉ biết than số khổ: “Cô thì ngủ thoải mái rồi, mỗi tôi là thảm!”

Đêm nay là đêm Na Lan De Yu bị dày vò thể thảm nhất từ khi chui ra khỏi bụng mẹ, cuối cùng cũng gắng gượng được đến lúc trời sáng.

Trời vừa tảng sáng Xiao Ju Zi đã đến gõ cửa: “Tiểu thư, tiểu thư.....”

Xin Yi vẫn còn ngái ngủ, chỉ khẽ động mí mắt, càu nhàu: “Ai thế, mới sáng ngày ra...!” Mở mắt thấy mình nằm trong chăn Na Lan De Yu, lập tức nhảy dựng lên, điểm mặt anh không thốt nên lời.

Xiao Ju Zi vẫn tiếp tục gõ cửa, Xin Yi nhảy xuống giường, mở cửa ngó ra thấy Xiao Ju Zi cầm bọc đồ đứng bên ngoài.

Bị gió lạnh thổi cho một cái Xin Yi bèn tỉnh hẳn, nhớ lại chuyện tối qua liền nhận bọc đồ từ tay Xiao Ju Zi, hỏi: “Không ai thấy chứ?”

“Không ạ.”

“Đi thuê chiếc kiệu, nửa giờ sau quay lại đây.” Nói xong đóng cửa lại, bước đến trước giường vung tay ném bọc đồ vào người Na Lan De Yu.

Na Lan De Yu đỡ lấy: “Sao thế, mới sáng sớm đã nóng vậy?”

“Nói, tại sao tôi lại ở trong chăn của anh?” Xin Yi nổi giận đùng đùng hỏi.

“Đừng vội giở tính khí tiểu thư ra thế được không, xem xem chăn cô nằm đâu?” Na Lan De Yu bình thản nói.

Xin Yi giờ mới phát hiện vật cô đang dẫm dưới chân chính là cái chăn đáng thương của mình, cô cúi người ôm chăn lên: “Anh đừng bảo là tôi tự đá chăn của mình xuống đất.”

Na Lan De Yu gật đầu.

Xin Yi trùm chăn ngồi lại lên giường: “Anh không nhân cơ hội tẩy máy tay chân đấy chứ?”

“Không hề!”

“Trả lời dứt khoát thế!” Khẩu khí của Xin Yi có chút nghi ngờ.

“Không là không!” Na Lan De Yu được lý càng cao giọng.

“Chút xíu tà niệm cũng không có?” Xin Yi truy vấn.

Na Lan De Yu hơi do dự, nói: “Tôi là người đàn ông vô cùng bình thường, có nghĩ ngợi cũng không lạ.”

Xin Yi nhếch miệng cười: “Coi như anh thành thực.”

“Đương nhiên rồi, cô nhìn tôi mà coi, bị cô dồn sập tường cả đêm ngủ không yên, lát nữa đem bộ mặt thâu đêm này đến gặp hoàng thượng tôi biết giải thích thế nào đây!”

Xin Yi áy náy nói: “Xin lỗi nhé, tư thế ngủ của tôi không được tốt lắm!”

“Giờ thì cô biết tôi thành thực thế nào rồi chứ!” Na Lan De Yu tiếp tục biểu dương mình, “Không chỉ thành thực mà còn rất có trách nhiệm, nếu tôi xúc phạm cô thì nhất định cưới cô.”

“Nằm mơ, nếu có chuyện này thật, sớm đã.....” Không đợi Xin Yi nói hết, Na Lan De Yu tiếp lời, “Vô đại lao rồi.”

“Chém đầu toàn gia!” Cách dùng từ của Xin Yi chẳng khác được Na Lan De Yu, “Theo luật lệ Đại Thanh, phạm tội gian dâm không can hệ đến

người nhà.”

“Nếu anh phạm thì nhất định là chém đầu toàn gia, liên lụy cả tộc.”

“Vì sao tôi lại được đãi ngộ đặc biệt?” Na Lan De Yu thắc mắc.

“Vì người anh xúc phạm là tôi!” Xin Yi đáp.

Na Lan De Yu cười nói: “Tôi không tin, luật lệ Đại Thanh không vì cô mà thay đổi.”

“Xem ra anh muốn thử?”

Na Lan De Yu nhìn Xin Yi một hồi, cười rất gian, nói: “Đúng, tôi muốn thử xem.” Dứt lời làm ra vẻ định ôm cô.

Xin Yi vội chạy đến đầu giường bên kia, Na Lan De Yu chỉ thò tay tóm một cái là giật được chân của Xin Yi.

Xin Yi nép trong góc giường mắng: “Anh bắt nạt người ta!”

Na Lan De Yu ghé đến bên cạnh cô: “Biết sợ chưa?”

“Anh sẽ không làm thế, tôi thấy trong mắt anh không có tà niệm!”

Na Lan De Yu kéo chăn trùm cho Xin Yi: “Tôi sẽ làm thế!”

“Nếu vậy thì đêm qua anh đã.....”>“Tôi thật sẽ làm như thế, đêm qua suýt nữa tôi chẳng kiềm chế nổi mình.” Na Lan De Yu thẳng thắn nói.

“Nhưng anh đã kiềm chế được.”

“Tôi là người, quan trọng hơn là tôi không muốn chà đạp lên tình cảm của mình.” Na Lan De Yu nhìn Xin Yi bằng ánh mắt chan chứa tình yêu.

Xin Yi không dám nhìn vào mắt anh, nếu cứ tiếp tục cô sợ mình sẽ là người không kiềm chế được, cúi gằm đầu nói: “Mau mặc quần áo vào, tôi đưa anh ra ngoài.”

Trong sân vương phủ, Xiao Ju Zi đang chỉ huy kiệu phu: “Đi, đi theo ta.”

Hai kiệu phu khiêng kiệu theo sau Xiao Ju Zi, chẳng may đụng phải Yin Zhen.

“Bái kiến vương gia!” Xiao Ju Zi hướng về phía Yin Zhen hành lễ.

Yin Zhen trở tay vào kiệu, hỏi: “Này để làm gì?”

“Hồi vương gia, là cách cách sai nô tỳ thuê kiệu.”

“Trong phủ có sẵn kiệu, hà tất ra ngoài thuê?”

“Cách cách không muốn làm phiền vương gia.”

Yin Zhen lại hỏi: “Đúng ra bọn họ phải đợi ngoài cửa chứ, sao lại khiêng vào trong phủ?”

“Ồ, đây cũng là ý của cách cách, cách cách nói không muốn người khác nhìn thấy.”

Lý do này quả thực vô lý, nhưng Yin Zhen cũng chẳng hỏi thêm: “Đi đi!”

“Vâng!” Kiệu phu khiêng kiệu theo gót Xiao Ju Zi rời đi.

Yin Zhen dõi theo, vẻ mặt hồ nghi thấy rõ: “Xin Yi lại bày trò gì thế nhỉ, thuê kiệu thôi đã chẳng nói, còn khiêng kiệu vào trong phủ, nhất định là có chuyện.”

Trong phòng, Xin Yi vụng về tết tóc cho Na Lan De Yu: “Thật không phải, trước nay tôi chưa từng tết tóc cho người khác, anh đừng chê nhé.”

“Không đâu, cô là đại tiểu thư mà, xưa nay đều do người khác hầu hạ cô cả.”

Làm đi làm lại mấy lần cuối cùng Xin Yi cũng tết xong: “Xong rồi, anh xem thử coi!”

Na Lan De Yu kéo tóc ra đằng trước xem lướt qua: “Đẹp đấy chứ.” Quay người cầm tay Xin Yi, “Ta thực mong mỗi ngày đều như hôm nay, cùng nàng thức dậy, rồi nàng chải đầu cho ta.”

Xin Yi cúi đầu: “Càng nói càng không nghiêm túc.”

“Ta chưa từng nói câu này với ai khác, nàng là người đầu tiên và cũng là duy nhất.” Na Lan De Yu tỏ bày với Xin Yi cảm xúc tự đáy lòng.

Hai người đắm đắm nhìn vào mắt nhau, khoảnh khắc đó, họ quên hết mọi chuyện xung quanh, quên cả việc bản thân đang ở đâu...mãi cho đến lúc bên ngoài vọng vào tiếng gõ cửa.

Xin Yi rút tay về: “Có người đến.”

“Tiểu thư, kiệu đến rồi.” Xiao Ju Zi đứng ngoài cửa nói.

“Đợi chút.” Xin Yi chỉ vào giường bảo Na Lan De Yu: “Anh lánh mặt đi hẵng.”

Na Lan De Yu nấp trên giường, Xin Yi cũng ngồi lên trên giường, thả rèm xuống.

Xin Yi lớn tiếng gọi: “Khiêng kiệu vào rồi bảo kiệu phu lui ra ngoài.”

Kiệu phu khiêng kiệu vào trong phòng rồi lại đi ra, Xin Yi vén rèm nhìn một vòng mới nhảy xuống đất, nói với Na Lan De Yu: “Anh ngồi vào trước.”

“Ju Zi, chúng ta ra thôi!” Xin Yi nói xong cũng vào kiệu.

Kiệu phu đương khiêng kiệu đi trong sân Yong vương phủ thì lại đụng đầu Yin Zhen. Kỳ thực Yin Zhen cố tình đứng đợi ở đó, thấy kiệu đến bèn ra hiệu bọn họ dừng lại: “Đi đâu vậy?”

“Vương gia, tôi ra ngoài dạo một vòng.” Xin Yi ngồi trong kiệu đáp.

“Cách cách giấu gì trong kiệu mà nặng thế?” Yin Zhen hỏi tiếp.

Bên trong kiệu, Na Lan De Yu lo lắng đưa mắt nhìn Xin Yi, Xin Yi xua tay: “Có gì đâu!”

”Thật là không có?” Yin Zhen vẫn không chịu cho qua, tiếp tục hỏi.

Xin Yi ngồi trong kiệu nói vọng ra: “Vương gia nghĩ tôi giấu gì?”

“Cách cách xuống kiệu để bọn vương kiểm tra là biết liền.”

Xin Yi vén lên một khe hở nhỏ, nhìn ra: “Vương gia không tin hay nghi ngờ Xin Yi tự ý lấy tài sản của vương phủ?”

Yin Zhen mỉm cười xảo quyệt: “Bọn vương tin cách cách không lấy tài sản của vương phủ đem ra ngoài nhưng thứ khác thì chưa biết chừng.”

“Xin Yi không hiểu điều vương gia muốn nói.”

“Không hiểu thì thôi, đi đi, trên đường nhớ cẩn trọng.” Yin Zhen cũng chẳng buồn ngăn nữa, tiếp tục ngăn cản chỉ e sẽ chọc giận Xin Yi.

Kiệu phu khiêng kiệu đi.

Yin Zhen nhìn theo kiệu, nhủ thầm: “Trong kiệu rõ ràng còn một người nữa, có thể là ai nhỉ? Thích khách đêm qua chẳng? Vì sao Xin Yi lại che

giấu cho tên thích khách đó? Người Xin Yi che giấu chắc chắn có quan hệ đặc biệt với cô ta, mình phải suy xét xem có ai Xin Yi làm vậy?”

Ở Thanh triều ngồi kiệu cũng có luật. Theo quy định chỉ có quan văn, quan võ nhị phẩm tuổi từ sáu mươi trở lên, mới được ngồi kiệu, còn quan võ, bất luận cấp bậc cao thấp, đều không được phép ngồi kiệu.

Kinh thành chỉ có kiệu bốn người khiêng, tuyệt đối không có kiệu tám người khiêng. Kiệu tám người khiêng là Đốc phủ* đại diện thiên tử tuần tra địa phương, dù có là đại học sĩ, thân vương cũng chỉ được ngồi kiệu bốn người khiêng; thường dân chỉ được phép ngồi kiệu hai người khiêng. Một số phim truyền hình hiện nay không lưu ý đến chi tiết này, đây là nói ngoài lề.

Trở lại đề tài chính, sáng sớm trên đường đã lác đác người qua lại, mọi người đều nhìn thấy một chiếc kiệu hai người khiêng, đòn kiệu bị đè oằn xuống, kiệu phu không ngớt thở hổn hển.

Kiệu phu đằng trước không khỏi lẩm bẩm: “Cứ nghĩ sáng sớm mở hàng đại cát, vớ được quý nhân, ai ngờ mệt thế, vị này nặng thật!”

Đằng sau cũng tương tự: “Chắc là một tên bụng phệ đây, mệt chết người, sớm biết nặng thế ông đếch thêm!”

Bọn Da Hu ngay từ đầu đã phát hiện ra, nén nhin mãi rốt cuộc cũng mở miệng: “Quái lạ, trong kiệu có gì mà bọn họ khiêng cực thế nhỉ?”

“Không biết, hỏi đám Xiao Mei Zi coi.” Er Hu cũng rất tò mò.

“Tôi cũng chẳng biết.” Xiao Mei Zi nói, “Kiệu khiêng vào trong phòng tiểu thư trước rồi mới khiêng ra.”

Xiao Lan Zi kéo áo Xiao Ju Zi: ”Ju tỷ tỷ nhất định biết.”

“Không biết.” Xiao Ju Zi nào dám bép xép.

“Lạ nhỉ, bình thường tiểu thư có bảo mật với bọn tôi thì cũng chẳng giấu hai người, sao lần này lại thần bí thế?” Xiao Zhu Zi vò đầu bứt tai.

“Xiao Zhu Zi, đừng lảm nhảm nữa, đến nơi thì áo một tiếng.” Trong kiệu vọng ra tiếng Xin Yi.

“Vâng!” Xiao Zhu Zi lớn tiếng đáp lời.

Xin Yi và Na Lan De Yu chen chúc trong một chiếc kiệu cũng chả sướng gì, kiệu quá nhỏ nên cả hai phải ngồi nghiêng nửa người thành ra gần như mặt áp mặt, kiệu chòng chành lắc lư hoài khiến bọn họ chốc chốc lại va vào nhau.

Đi được một hồi, chẳng hiểu kiệu phu đằng trước đâm phải vật gì, loạng choạng một cái khiến kiệu nghiêng về một bên, người ngồi trong kiệu

đương nhiên cũng bị nghiêng theo, Xin Yi thuận đà nhào vào vòng Na Lan De Yu, Na Lan liền ôm chầm lấy cô.

Xin Yi tắm cho Na Lan De Yu một phút, anh chàng lập tức làm ra vẻ ngây thơ nhưng tay thì quyết không chịu buông, Xin Yi cũng đành mặc kệ. Hít thở mùi hương thoang thoảng trên người Xin Yi, giai nhân ôm trong vòng tay, Na Lan De Yu chỉ mong kiệu đi thật chậm để phút giây này có thể kéo dài mãi. Nhưng dù chậm thế nào thì cũng có lúc đến nơi.

“Ai, dừng kiệu, dừng kiệu!” Xiao Zhu Zi kêu lớn.

Kiệu dừng hẳn.

Xiao Zhu Zi đứng ngoài bẩm báo: “Tiểu thư, đến nơi rồi.”

Xin Yi vẫn ngồi nguyên trong kiệu đáp: “Bảo kiệu phu đứng hết ra đằng sau kiệu, đầu lưng lại.”

“Đây là luật gì chứ?” Kiệu phu đằng trước không khỏi thắc mắc.

“Chắc là vị tiểu thư này béo quá, sợ bọn ta nhìn thấy.” Đằng sau tiếp lời.

“Các người đầu ra mà nhiều lời thế, kêu các người làm gì thì cứ làm theo.” Xiao Zhu Zi mắng.

Kiệu phu đành đứng ra sau kiệu.

Xin Yi bước xuống kiệu nói với sáu người còn lại: “Các người cũng không được nhìn, xoay lưng.”

“A? Bọn nô tài cũng không được nhìn?!” Xiao Zhu Zi vọt miệng hỏi.

Xiao Ju Zi kéo Xiao Zhu Zi: “Việc không nên nhìn thì người đừng nhìn, xoay người.”

Thế là tất cả mọi người đều đứng quay lưng về phía kiệu, Xiao Zhu Zi hiếu kỳ chết được nào chịu ngoan ngoãn nghe lời, cu cậu lén nghiêng đầu tính liếc một cái, ngờ đâu Xin Yi canh sẵn rồi, cậu vừa động đậy Xin Yi liền nói: “Xiao Zhu Zi, người mà dám quay đầu lại thì ta không cần người nữa!”

Câu nói này hiệu quả phải biết, Xiao Zhu Zi bị dọa cho đứng im không dám nhúc nhích.

Lúc này Xin Yi mới ra hiệu cho người trong kiệu chui ra.

Na Lan De Yu ra khỏi kiệu, ghé tai Xin Yi khẽ nói: “Đa tạ.”

“Đừng khách sáo, anh cũng từng giúp đỡ lại cứu mạng tôi đấy thôi!” Xin Yi hạ thấp giọng.

“Tôi đi đây.” Na Lan De Yu thực không nỡ rời đi.

“Đi đi, chẳng phải anh nói hôm nay có phiên trực ư? Đến muộn coi chừng bị hoàng thượng mắng.”

Mãi đến khi Na Lan De Yu khuất khỏi tầm nhìn, Xin Yi mới giải trừ lệnh cấm: “Được rồi, quay lại cả đi!”

Cả đám lục tục quay người lại, Xiao Zhu Zi lập tức thò đầu ngó nghiêng “xác” kiệu: “Chẳng có gì trong đó cả!”

Kiệu phu cũng nhỏ giọng bàn luận với nhau: “Vị tiểu thư này có béo đâu...Ừ...Tôi đoán bên trong có gì đó...Chắc thế thật, không đã chẳng nặng vậy, lại cấm bọn ta nhìn...”

Xin Yi mặc cho bọn họ đoán già đoán non, nói với Xiao Ju Zi: “Ju Zi, thưởng, đưa gấp đôi, nhìn họ mệt thế kia...”

“Không mệt, không mệt, cảm ơn tiểu thư.” Kiệu phu nghe có gấp tiền, sự mỗi một ban này tức khắc bay mất hút, cười toét miệng nhận bạc rồi khiêng kiệu không rời đi.

Xiao Zhu Zi vẫn không bỏ cuộc, quán lấy Xin Yi: “Tiểu thư, rốt cuộc là gì thế?”

“Đừng hỏi nữa, có hỏi ta cũng không nói, đi, các người muốn đi đâu chơi?” Xin Yi chuyển đề tài.

Xiao Mei Zi khuyên can: “Tiểu thư, nên về cung thôi, cả đêm qua không về, Vạn tuế gia chắc lo lắng lắm.”

Xin Yi đành gật đầu, nói: “Ừ, về điểm danh trước vậy, nghe hoàng thượng ‘giáo huấn’.”

Lại rơi xuống núi

Tuyết rơi, hoa tuyết lất phất bay.

Wan Er đứng bên cửa sổ, ngậy người nhìn tuyết rơi ngoài sân, chợt nghe có tiếng người ngâm thơ:

“Liên không xuân tuyết minh như tiền, hốt ức giang thanh thủy kiến sa.

Dạ thính sơ sơ hoàn mật mật, hiểu kiến chinh chinh phúc tà tà.

Phong hồi cộng tác bà sa vũ, thiên xảo năng khai khoảnh khắc hoa.

Chính sử tận tình hàn chí cốt, bất phương đào lí dụng niên hoa.”

Wan Er lập tức phấn chấn hẳn lên: “Là Na Lan De Yu.” Vội quay đầu bảo Xiao Cao, “Xiao Cao, mau đi mời Na Lan thống lĩnh vào đây.”

Xiao Cao ứng tiếng chạy ra cửa, thấy Na Lan De Yu đã đi khá xa rồi liền hấp tấp đuổi theo: “Na Lan thống lĩnh, Na Lan thống lĩnh!”

Na Lan De Yu đứng lại: “Xiao Cao! Có chuyện gì thế?”

Thống lĩnh, cách cách có lời mời!”

“Ta đang phiên trực.” Na Lan De Yu thực chẳng muốn đi chút nào.

“Nhưng cách cách tìm ngài có việc!”

Na Lan De Yu thở dài một tiếng, đành cùng Xiao Cao đi ngược lại đường cũ.

Không bao lâu Na Lan De Yu người phủ đầy tuyết bước vào phòng Wan Er, cúi mình hành lễ: “Tham kiến Wan cách cách!”

“Miễn lễ!” Wan Er thấy Xiao Cao đứng ngó ra bên cạnh bèn quở trách: “Xiao Cao, sống ra đó làm gì, còn không mau rót trà nóng và đem lò sưởi đến.”

Xiao Cao rót xong trà lại đưa lò sưởi, Na Lan De Yu chỉ khẽ gật đầu tỏ ý cảm ơn chứ không cầm lấy nên cô đành đặt lên bàn. Xiao Cao biết Wan Er muốn nói chuyện riêng với Na Lan De Yu nên tế nhị lui ra ngoài.

Thấy trên mũ, trên áo Na Lan De Yu vương đầy hoa tuyết, Wan Er định giơ tay phui giúp anh, Na Lan De Yu vội tránh qua một bên: “Không dám phiền cách cách, tại hạ tự làm được.”

“Mời thống lĩnh ngồi.” Dù gì Wan Er cũng là cách cách, lễ giáo được dạy dỗ từ nhỏ khiến cô lập tức trở nên dè dặt.

“Trước mặt cách cách nào có chỗ cho tại hạ ngồi, cách cách có chuyện gì xin cứ sai bảo.” Na Lan De Yu thận trọng giữ lễ quân thần, nghiêm mặt nói.

“Cũng chẳng có chuyện gì, vừa nãy nghe thấy thống lĩnh ngâm thơ, nghĩ ngoài trời gió đông rét buốt mới gọi thống lĩnh vào sưởi cho ấm.” Wan Er chẳng qua chỉ muốn gặp mặt Na Lan De Yu thôi.

“Đa tạ hảo ý của cách cách, bảo vệ hoàng cung là chức trách của tại hạ, đừng nói mưa tuyết, dù là mưa đao mưa kiếm cũng không thể tự ý rời bỏ vị trí. Na Lan De Yu ở đây sưởi ấm mà thuộc hạ phải đứng ngoài kia chịu rét thì quả tình vô lý, sau này tại hạ làm sao quản lý bọn họ, làm sao khiến người khác phục tùng. Nếu cách cách không có việc gì khác, tại hạ xin cáo từ.” Na Lan De Yu chẳng dám ở lâu, cung cấm vốn nhiều chuyện thị phi, để đám cung nữ thái giám ưa bép xép truyền ra ngoài có trời biết sẽ thành thế nào.

Wan Er vội gọi anh lại: “Đợi chút, tôi còn chuyện này muốn nói với thống lĩnh.”

“Mời cách cách nói!”

Wan Er nhìn Na Lan De Yu một hồi, đột nhiên đỏ mặt, cúi gằm đầu, lí nhí không thành câu: “Na Lan...Na Lan De Yu, tôi, tôi.....” Lời đã đến đầu môi mà không biết nên mở miệng thế nào, “Aiya, kêu mình cách nào lên tiếng đây, ngượng chết đi được.”

Thấy bộ dạng e thẹn đó của Wan Er, Na Lan De Yu không hiểu mới lạ, chỉ cần nhìn thái độ thường ngày của Wan Er là đủ biết.

“Tôi biết cô định nói gì nhưng trong lòng tôi.....Thôi, có những điều cứ nói thẳng ra thì tốt hơn!” Nghĩ đến đây, Na Lan De Yu nói: “Cách cách, Na Lan De Yu không phải cỏ cây, đương nhiên có tình cảm. Nhưng cách cách như tiên nga trên trời mà tại hạ chỉ là kẻ phàm phu tục tử, tiên phàm đôi ngả, Na Lan De Yu đối với cách cách trước nay chỉ dám đứng nhìn từ xa chứ không có ý trèo cao. Cách cách có lòng ưu ái, tại hạ hết sức cảm tạ.”

Lời nói của Na Lan De Yu vừa hàm súc lại rõ ràng, nhưng đối với thiếu nữ mà nói, bị từ chối luôn là chuyện vô cùng đáng xấu hổ. Wan Er ai oán nhìn Na Lan De Yu, hồi lâu mới ngoảnh đầu nhìn ra cửa sổ, khẽ thở dài: “Tôi hiểu, tôi chỉ hận mình sinh ra là người hoàng tộc.”

Chuyện đã nói rõ thì cũng nên rời đi: “Cách cách, Na Lan De Yu còn công vụ phải làm, cáo từ.”

Ngẩn người nhìn Na Lan De Yu đi khuất rồi, nước mắt Wan Er mới lã chã tuôn rơi.

Xiao Cao ở bên ngoài thấy Na Lan De Yu rời đi, không khỏi thắc mắc sao hai người họ trò chuyện nhanh thế, vừa ngấm ngội vừa bước vào phòng: “Cách cách, sao thống lĩnh về nhanh thế?” Nhìn thấy Wan Er khóc liền giật thót mình, “Cách cách, sao cách cách lại khóc, là thống lĩnh bắt nạt cách cách phải không?”

Wan Er chỉ lắc đầu.

Xiao Cao vốn biết tâm sự của bộ dạng này của chủ nhân bèn đoán: “Không lẽ thống lĩnh.....hắn từ chối cách cách?”

Wan Er chẳng nói chẳng rằng, chỉ lặng lẽ rơi lệ.

“Hừ, đã nể mặt còn không biết điều, hắn nghĩ hắn là ai chứ, đến cách cách cũng không vừa ý thì hắn còn muốn thế nào nữa?” Kỳ thực Xiao Cao cũng không đến nỗi xấu bụng, chẳng qua chỉ bị chữ “trung” ăn sâu trong óc hại thôi.

“Không trách chàng, chỉ tại thân phận chúng ta quá cách biệt, dù chàng có bằng lòng thì hoàng thượng cũng không đồng ý. Người hoàng tộc chẳng thể làm chủ hôn nhân của mình.” Wan Er khóc một hồi cũng nghĩ thông.

“Thôi, cách cách quên hẳn đi, rồi hoàng thượng sẽ tìm cho cách cách phò mã tốt hơn.” Xiao Cao an ủi Wan Er.

Wan Er hướng mắt ra cửa sổ, miệng lẩm bẩm: “Còn ai tốt hơn chàng nữa chứ!”

Na Lan De Yu ra khỏi cửa, vừa đi vừa nghĩ: “Wan cách cách thuận khiết thông minh thế chắc hiểu ý mình nói. Thật xin lỗi, cô là kim chi ngọc điệp tôi sao xứng được, huống chi trong tim tôi đã có hình bóng một người.” Nghĩ đến Xin Yi, anh bất giác mỉm cười, “Cô nhóc tinh quái đó lúc này đang làm gì nhỉ, không biết bao giờ mới được gặp lại?!”

Na Lan De Yu tương tư Xin Yi, tiếc thay Xin Yi chẳng thừa thời gian nhớ anh. Nhìn thấy hoa tuyết bay đầy trời, cô nàng đương hưng phấn hết sức! Xin Yi đứng trong sân, giơ tay đón tuyết rơi: “Thần khởi khai môn tuyết mãn sơn, tuyết tinh vân đạm nhật quang hàn. Thiềm lưu vị trích mai hoa đông, nhất chủng thanh cô bất đẳng nhân. Trước nay ta chưa từng thấy tuyết rơi nhiều thế này! Đẹp thật! Thích thật!” Cô hét gọi bọn Xiao Zhu Zi, “Zhu Zi, Lan Zi ra đây, chúng ta đắp người tuyết chơi!”

Xiao Zhu Zi co ro bước từ trong phòng ra, vừa ra đã kêu oai oái: “Lạnh lắm, cách cách!”

Xin Yi cúi người vốc một nắm tuyết ném Xiao Zhu Zi. Xiao Zhu Zi vội tránh, cầu tuyết bay sượt qua người cậu, liền đó quả cầu tuyết thứ hai lại ném đến. Vừa hay Er Hu cũng bước từ trong phòng ra, quả cầu tuyết “bạch” một tiếng trúng mặt Er Hu, Xiao Zhu Zi lập tức cười phá lên.

“Người dám cười!” Er Hu ra đến sân cũng bốc một nắm tuyết ném Xiao Zhu Zi, lần này Xiao Zhu Zi chậm chân nên trúng đòn.

Xiao Zhu Zi hét toáng lên: “Sao huynh lại ném tôi, là cách cách ném huynh đấy chứ, có gan thì ném lại cách cách ấy. Tôi phải báo thù!” Dứt lời cũng chạy vào trong sân nặn bóng tuyết.

Xin Yi nhận lúc bọn họ bận chí chóa không chú ý, mỗi tay nặn một quả bóng tuyết, nhằm Xiao Zhu Zi và Er Hu ném đi. Er Hu biết Xin Yi không giận nên cũng chẳng nghĩ ngợi nhiều, nặn bóng tuyết phản kích, ba người cứ thế ném qua ném lại.

Nghe tiếng ồn bên ngoài, mấy người kia lục tục kéo ra, thấy bọn họ chơi vui vậy cũng tham gia vào trận chiến, chẳng bao lâu người nào người nấy đều dính đầy tuyết.

“Ya, chơi đã quá!” Cuối cùng thì Xin Yi cũng thấy mệt.

“Phải đấy, lâu lắm mới chơi vui thế này!” Er Hu gật đầu đồng tình.

Xiu Er vừa phủi tuyết bám trên người vừa nói: “Nếu là ở chỗ Yu phi nô tì có nghĩ thôi cũng chẳng dám.”

“Theo hầu cách cách là sướng nhất!” Xiao Zhu Zi ngồi trên tuyết nói.

“Này, mai chúng ta đi đắp tuyết thưởng mai đi.” Xin Yi cũng thật lắm trò.

Xiao Mei Zi tiếp lời cô: “Cách cách, mai nô tì không đi đâu, còn mười mấy ngày nữa là Tết rồi, nhiều việc nô tì cần đôn đốc tiểu thái giám, cung nữ làm.”

“Tùy người thôi, các người muốn đi không?” Xin Yi hỏi đám còn lại.

Nghe đi chơi là Xiao Zhu Zi tích cực nhất, lập tức nhảy căng lên gio tay thiết cao: “Nô tài đi!”

Ngày hôm sau, tuyết vẫn tiếp tục rơi, bông lớn cũng phải bằng đoá hoa mai. Tuyết bay khắp chốn, rợp trời kín đất, đường xá, cổng ngà, nóc nhà, đồng ruộng...đều đắp một lớp chần tuyết dày, không phân biệt được đâu là đường, đâu là kênh mương nữa.

Đường lên núi cũng tích đầy những tuyết, thời tiết này chẳng có lấy một bóng du khách. Mà ai còn muốn ra ngoài chứ, chỉ có nhóm Xin Yi, Da Hu, Er Hu và Xiao Zhu Zi xuất hiện trên con đường vắng vẻ này. Xiao Zhu Zi tụt lại sau cùng, leo chậm rì rì.

Xin Yi nhìn bộ dạng uể oải của Xiao Zhu Zi, chạy xuống lôi cậu ta: “Xiao Zhu Zi, người cũng thật vô dụng, mới leo một lúc đã không chịu được rồi, đúng là thiếu vận động mà.”

“Sớm biết phải leo núi nô tài đã không theo. Tuyết lớn thế này đi leo núi, nô tài cũng thật phục tiểu thư, chẳng hiểu tiểu thư nghĩ gì!” Xiao Zhu Zi thở dốc nói.

“Cái đồ không biết thưởng thức, phải trèo cao mới nhìn được xa. Đứng trên đỉnh núi ngắm cảnh tuyết mới gọi là đẹp!” Xin Yi không để Xiao Zhu Zi có cơ hội phản đối, vừa lôi cậu ta đi vừa nói.

“Tiểu thư, trước mặt có ngôi đình, chúng ta nghỉ chút rồi leo tiếp.” Er Hu chỉ vào ngôi đình ở lưng chừng núi nói.

Xiao Zhu Zi vội hưởng ứng: “Phải đấy, cho nô tài xả hơi một lúc.”

“Cũng được!” Xin Yi lại quay sang “chì chiết” Xiao Zhu Zi, “Người nói người được tích sự gì, đi có một đoạn đã kêu mệt, lần sau ta không dẫn người ra ngoài cung chơi nữa.”

Vừa vào đến đình Xiao Zhu Zi liền ngồi phịch xuống ghé đá, chẳng cần biết có lạnh hay không: “Aiya, mệt chết đi được!”

Da Hu, Er Hu cũng ngồi xuống nghỉ.

Xin Yi chê ghé lạnh, không muốn ngồi, đứng ngắm cảnh sắc xung quanh: “Cảnh vật lưng chừng núi cũng thật độc đáo, các người xem, mấy cây mai kia nở đẹp thật đấy, ta muốn hái một cành đem về.”

“Chẳng phải trong vườn cũng có đấy thôi?!” Xiao Zhu Zi vừa đám bóp chân tay vừa nói.

“Tronguờn sao nở đẹp bằng đây!” Nói rồi, Xin Yi bước ra khỏi đình.

“Tiểu thư, để thuộc hạ hái cho!” Da Hu thấy cây mai đó mọc nghiêng ra ngoài, sợ nguy hiểm, vội xung phong đảm nhận.

Nhưng Xin Yi lại muốn tự mình hái cơ: “Không, người đâu biết cành nào đẹp, ta tự hái được rồi.” Da Hu vẫn không yên tâm, theo gót Xin Yi ra ngoài đình.

Cây mọc bên vách núi, Xin Yi kiễng chân hái.

Da Hu đứng cạnh nhắc: “Tiểu thư, cẩn thận đấy!”

“Không việc gì đâu!” Xin Yi vươn người ra trước bẻ một cành mai, bẻ xong vừa quay lại thì trượt chân, ngã nhào xuống núi.

Da Hu phản ứng chậm một nhịp tóm hụt Xin Yi, không khỏi hét lên: “Tiểu thư.....”

Nghe tiếng thét của Da Hu, hai người kia vội chạy đến: “Có chuyện gì thế.....Tiểu thư làm sao.....”

“Tiểu thư rơi xuống núi rồi!” Dứt lời Da Hu định nhảy xuống núi cứu Xin Yi.

Er Hu vội vàng ngăn lại: “Khinh công của anh giỏi lắm sao?!”

“Nhưng, nhưng tiểu thư.....” Da Hu nhìn khe núi sâu không thấy đáy, trong bụng cũng biết khinh công của mình không đủ cao để nhảy xuống.

“Cứu tôi.....” Từ dưới núi vọng lên tiếng Xin Yi kêu cứu.

“A, tiểu thư không sao, mau mau mau, chúng ta mau tìm dây thừng tròng xuống.” Xiao Zhu Zi giục.

“Đi đâu tìm dây thừng chứ?” Da Hu ngó con đường núi vắng tanh vắng ngắt mà buồn.

May sao Er Hu nhanh trí: “Mau, mau cởi áo ra buộc lại với nhau.”>“Được không đây?” Da Hu vẫn do dự.

Er Hu vừa cởi áo vừa nói: “Đành vậy, dù gì cũng phải thử xem. Xiao Zhu Zi, còn ngại ra đó làm gì, cởi áo, nhanh!”

“Ồ.....” Ba người họ vội vàng cởi đồ để buộc thành dây cứu Xin Yi.

Xiao Zhu Zi còn không quên hét vọng xuống: “Tiểu thư, chúng nô tài đến cứu tiểu thư ngay đây.”

Khi rơi xuống vách núi, Xin Yi may mắn tóm được một cành cây chìa ra ngoài, giờ cô đang treo lơ lửng giữa không trung, gắng sức bám lấy cơ hội sống sót duy nhất: “Mau lên, ta sắp tuột tay rồi.”

Chếch đối diện với ngọn núi này còn một ngọn núi nữa, một bóng người cô độc đang đứng ngắm cảnh trên đỉnh núi. Nghe thấp thoáng trong

gió tuyết có tiếng kêu cứu, người đó không khỏi lấy làm lạ: “Mình có nghe nhầm không nhỉ, như có người kêu cứu?”

Lắng tai nghe kỹ lại không thấy tiếng gì nên người đó cũng chẳng để tâm, nghĩ chắc là mình nghe nhầm.

Trên ngọn núi bên này, bọn Da Hu đang cuống quýt buộc áo lại với nhau nhưng Xin Yi không thể kiên trì nổi nữa, tay cô dần dần tuột khỏi cành cây: “Lịch sử lại lặp lại, lần này chắc chẳng thể may mắn như lần trước, xem ra số mình phải ngã xuống vực.” Xin Yi nghĩ.

Rốt cuộc cô cũng tuột tay: “Zi Jian, chúng ta sắp gặp lại rồi.” Xin Yi nhắm nghiền mắt mặc cho thân mình lao xuống vách núi.

Chính lúc ngàn cân treo sợi tóc đó thì người trên ngọn núi đối diện nhìn thấy. Người đó lập tức vận khí, thi triển khinh công bay đến, kịp thời đỡ lấy Xin Yi. Phát hiện ra người mình cứu là Xin Yi, anh ta không khỏi ngạc nhiên, chân khí phân tán, khoảnh khắc lơ là này khiến hai người đồng thời lao xuống núi. Cảm thấy sự việc không hay đến nơi, anh đạp chân lên một hòn đá để mượn sức, điều chỉnh lại nội lực, từ từ hạ xuống.

Xin Yi vốn định ninh mình chết chắc, bỗng cảm thấy có người ôm lấy mình, tốc độ rơi cũng giảm xuống rõ rệt, bèn mở mắt ra. Ng nhìn thấy chẳng phải ai khác, chính là Na Lan De Yu.

Hai người đáp xuống an toàn. Xin Yi vẫn như trong mộng, hai tay ôm lấy thắt lưng Na Lan De Yu, ngẩn người nhìn anh, nhìn đôi mắt sáng ngời đó của anh.

Na Lan De Yu bị Xin Yi nhìn...đần luôn, trong ấn tượng của anh, Xin Yi chưa bao giờ nhìn anh bằng ánh mắt đó: “Không sao chứ?” Na Lan De Yu dịu giọng hỏi.

Xin Yi lập tức thức tỉnh, hấp tấp buông tay, xoay lưng lại với Na Lan: “Mình làm sao thế nhỉ, Zhong Xin Yi, người tỉnh táo lại đi, anh ấy không phải Zi Jian... Nhưng ban nãy rõ ràng là Zi Jian mà...Không, không phải, là Na Lan De Yu, anh ấy là Na Lan De Yu!”

Khó khăn lắm mới ổn định được tâm trạng, Xin Yi quay người lại, cảm kích nói với Na Lan De Yu: ”Cảm ơn anh, ban nãy, tôi.....”

“Sợ lắm phải không?” Na Lan De Yu đoán không thấu suy nghĩ của Xin Yi, đành hỏi câu này.

Xin Yi cũng chỉ có thể gật đầu.

Na Lan De Yu đưa mắt nhìn một vòng xung quanh, nói: “Đằng kia có sơn động, chúng ta vào đó nghỉ một lát!”

Xin Yi theo Na Lan De Yu vào trong hang tránh gió tuyết, quên bẵng ba cái đuôi vẫn còn trên núi.

Bọn họ buộc áo thành thùng, Da Hu từ từ tròng thùng xuống vách núi.

Xiao Zhu Zi hét vọng xuống: “Tiểu thư.....”, hét nửa ngày chẳng thấy Xin Yi đáp một câu, Xiao Zhu Zi không khỏi cuống lên, bò ra đất thò đầu nhìn xuống, chẳng nhìn thấy gì hết, tức khắc mặt mày thiểu não quay đầu nói với Da Hu và Er Hu: “Không thấy tiểu thư nữa rồi.”

“Sao?” Er Hu giật bắn mình, vội cùng Da Hu đồng thanh hét vọng xuống: “Tiểu thư, tiểu thư.....”

“Hết rồi, hết rồi, lần này hết thật rồi, tiểu thư rơi xuống núi rồi.” Xiao Zhu Zi òa lên khóc.

“Đều tại tôi, tôi phản ứng chậm quá.” Da Hu vừa gõ đầu mình thật lực vừa tự trách.

Mỗi Er Hu là bình tĩnh nhất: “Không thể nào, tiểu thư là người tốt sẽ được ông trời phò hộ, chắc không sao đâu, chúng ta xuống núi tìm xem.”

Mau tìm tiểu thần tiên cứu mạng

Trong sơn động, Xin Yi nhẹ nhàng hỏi: “Đây là lần thứ mấy anh cứu tôi rồi?”

“Không nhớ nữa.”

“Vì sao lần nào anh cũng xuất hiện đúng lúc thế?” Xin Yi lại hỏi.

“Tôi cũng không rõ, có người rơi xuống núi lẽ nào thấy chết không cứu, chẳng ngờ lại là cô, liệu đây có phải là duyên phận không nhỉ?” Trong ánh mắt Na Lan De Yu chan chứa tình cảm.

Xin Yi né tránh ánh mắt anh, cô chợt nhớ đến bọn Da Hu: “Hồng rồi, tôi rơi xuống núi, không biết bọn họ lo lắng cỡ nào.” Nói rồi hấp tấp bước ra ngoài.

“Cô định đi đâu?”

“Tôi về nhà!”

“Trời tôi rồi mà tuyết lại đang rơi, đường núi gập ghềnh thế này cô làm sao đi?” Na Lan De Yu hỏi.

Xin Yi đứng ở cửa hang nhìn ra ngoài, chỉ thấy hoa tuyết bay đầy trời, từng bông tuyết lớn lặng lẽ bay xuống mặt đất, tiếp nối nhau không dứt, hoa tuyết nhiều đến nỗi bầu trời chẳng tìm thấy kẽ hở, dường như ông trời muốn lấp đầy mọi không gian chia cách trời đất. Cô ngoảnh đầu nói với Na Lan De Yu: “Anh dùng khinh công đưa tôi lên lần nữa được không? Nếu tôi nay tôi không về, ở nhà.....ở nhà đừng mong được thanh bình.”

“Cũng đành chịu, vì cứu cô, ban nãy tôi bay từ ngọn núi khác đến, hao cạn nội lực, trong điều kiện thời tiết và đường núi này mình tôi còn khó về chứ chưa nói dẫn theo cô.” Chẳng phải Na Lan De Yu cố tình tìm lí do thoái thác, thực tế, khoảng cách giữa hai ngọn núi khá lớn, lại từ trên đỉnh núi học tốc chạy xuống, giữa đường cũng chẳng có chỗ nào để mượn lực, xuống đến chân núi liền cảm thấy đan điền trống không, cơ thể mệt nhoài.

“Thảm rồi, thảm rồi, phen này thảm thật rồi.” Xin Yi nghĩ mà phát lo.

“Tê đến thế sao?”

“Tôi không nói tôi, người gặp phiền phức là bọn họ.”

“Để lạc mất cô bọn họ phải chịu phạt.”

“Chịu phạt thôi còn là may, không cần thận, đến đâu cũng chẳng giữ được ấy chứ.” Xin Yi không dám tưởng tượng Kang Xi nổi giận lôi đình thì sẽ thế nào.

“Làm gì nghiêm trọng đến mức đó, Yong vương gia tuy mang tiếng ‘lãnh diện’ nhưng cũng đâu đến nỗi.....” Na Lan De Yu làm bộ chặt đầu.

“Anh không hiểu đâu.” Xin Yi vô phương giải thích với Na Lan De Yu.

“Có sốt ruột cũng chẳng làm gì được, cửa động gió to, cô cứ vào trong này đã, tôi cũng cần phải vận công điều khí.” Nói rồi Na Lan De Yu tìm một chỗ sạch sẽ khoanh chân ngồi xuống.

“Thật xin lỗi, tôi hại anh đến nông nỗi này, anh không sao chứ?”

“Chẳng phải việc nghiêm trọng, cô đừng lo.” Dứt lời Na Lan De Yu nhắm mắt tập trung vận khí.

Tuy không hiểu võ công nhưng ít nhiều cũng từng xem phim võ hiệp, Xin Yi biết lúc này Na Lan De Yu cần yên tĩnh tuyệt đối nên không dám làm phiền anh, c ngồi ở một góc động, lặng lẽ quan sát Na Lan.

Mỗi cây mỗi hoa, mỗi nhà mỗi cảnh. Chúng ta không nói Na Lan De Yu điều khí thế nào, cũng không nói bọn Da Hu tìm kiếm Xin Yi ra sao mà nói tình hình trong cung.

Xiao Ju Zi và Xiao Mei Zi vốn nghĩ bọn Xin Yi thế nào cũng về trước bữa tối, dù gì bây giờ là mùa đông, trời tối sớm, nhưng đợi hoài đợi mãi, đợi đến tận hoàng hôn rồi mà vẫn chẳng thấy Xin Yi về.

Ở đây xen ngang chút, cách tính giờ ngày xưa không giống chúng ta ngày nay, người xưa gọi khoảng thời gian từ 3-5 giờ là bộ thời, 5-7 giờ là nhật nhập, 7-9 giờ là hoàng hôn, 9-11 giờ là nhân định. Chẳng phải có câu: “Nguyệt thượng liễu tiêu đầu, nhân ước hoàng hôn hậu” hay sao, hoàng hôn ở đây chính là 7-9 giờ tối.

Thôi, không nói xa xôi nữa, chúng ta cùng quay trở lại Di Uyển – nơi bọn Xiao Mei Zi đang sốt ruột chờ Xin Yi. “Xiao Ju Zi, muộn thế này rồi sao cách cách vẫn chưa về nhỉ?” Xiao Mei Zi đã đứng ngóng ở cửa khá lâu rồi mà vẫn chưa thấy bóng dáng Xin Yi.

Xiao Lan Zi cũng lo lắng hết sức, đứng ngồi không yên, bèn nói: “Tôi ra cửa cung ngóng xem!”

“Cũng được, che ô đi!” Xiao Ju Zi lại quay sang nói với Xiao Mei Zi: “Tuyết rơi lớn thế này thật đáng lo. Mei Zi, mắt tỷ này giờ cứ máy hoài, chắc không xảy ra chuyện gì chứ.”

“Cách cách sao xảy ra chuyện gì được, nhưng...nói thật trong lòng muội cũng thấp thỏm.”

Ở đây đương nóng ruột, bên kia cũng có người lo sốt vó. Ai vậy? Đám a ca! Vì lẽ gì? Kang Xi bệnh, mà bệnh lại chẳng nhẹ chút nào.

Tầm cung của Kang Xi lúc này đương loạn cào cào, chen chúc những người là người, a ca, thái y, cung nữ, thái giám đủ cả. Kang Xi đang nằm trên giường hôn mê bất tỉnh, Li De Quan ở bên cạnh chăm sóc.

Thái y đương bu quanh bàn hạ thấp giọng thảo luận điều gì. Máy vị a ca, có người t ruột đi qua đi lại, có người im lặng ngồi trên ghế, chốc chốc lại liếc Kang Xi một cái, người thì nhìn đám thái y, mắt kiên nhẫn ra mặt.

“Thái y, rốt cuộc thế nào, đã nghĩ được ra cách chữa trị chưa?” Đợi đến mức không còn có thể kiên nhẫn nổi, Yin Zhen cất tiếng hỏi.

“Bẩm chư vị vương gia, a ca, chúng thần đang thương thảo.” Thái y trả lời.

Thập a ca vốn nóng tính, nghe thế đương nhiên chẳng để yên: “Thương thảo thương thảo, các người chỉ biết mỗi thương thảo.”

“Các người đã thương thảo cả giờ rồi, từ qua đến nay thuốc uống không ít, tại sao hoàng thượng vẫn không hạ sốt?” Bát a ca Yin Si cũng phát cáu.

Thái y vội nhận tội, đảm bảo ngay : “Các vị vương gia bớt giận, chúng thần nhất định nghĩ ra cách chữa trị.”

Yin Zhen lạnh lùng nói: “Tốt nhất là thế, nếu không đừng hòng đầu các người còn giữ được trên cần cổ.”

Một giờ nữa lại trôi qua, thái y rốt cuộc cũng thảo luận ra kết quả, tự khắc có thái giám cầm đơn đi bốc thuốc, chúng ta không cần kể lễ nhiều làm gì. Thuốc bê lên, Li De Quan thận trọng đỡ Kang Xi dậy, dứt Kang Xi uống từng thìa thuốc một.

Kang Xi uống được vài thìa thuốc đột nhiên muốn nôn, tiểu thái giám vội vàng bê ống nhổ đến, nhưng Kang Xi chỉ nôn khan vài cái. Kang Xi yếu

ót phẩy tay tỏ ý không muốn uống nữa, Li De Quan bèn đỡ Kang Xi nằm xuống.

Li De Quan nhìn sắc mặt ảm đạm, thiếu sức sống của Kang Xi, lo lắng nói với chúng a ca: “Vạn tuế gia đã nôn mấy lần rồi, giờ chẳng còn gì để nôn ra nữa, các vị vương gia, chắc phải mau mau nghĩ cách gì thôi, hoàng thượng tuổi cao, cứ giầy vò thế này e khó chịu nổi.”

Yin Zhen trừng mắt nhìn thái y: “Thang thuốc này còn không có tác dụng là tất cả các người dọn đến Đại Lí tự mà ở!”

Chính lúc đó, chợt nghe thấy Kang Xi mơ mơ hồ hồ gọi: “Xin Yi.....”

Yin Zhen nghe không rõ, vội hỏi Li De Quan: “Hoàng thượng nói gì thế?”

Li De Quan đến bên giường Kang Xi, khẽ hỏi: “Vạn tuế gia, người vừa nói gì ạ?”

Tiếng Kang Xi nhỏ như tiếng muỗi bay: “Xin Yi...Xin Yi...” nhưng Li De Quan vẫn nghe rõ, lập tức nói với Yin Zhen: “Vương gia, vạn tuế gia gọi tên Xin Yi cách cách!”

Mắt Yin Zhen bỗng sáng rực, âu lo tan biến: “Phải rồi, sao lại quên mất tiểu thần tiên này nhỉ! Mau, mau đi mời Xin Yi cách cách đến.”

“Vâng, nô tài lập tức đi ngay!” Li De Quan co giò chạy ra ngoài.

Trong Di Uyển, Xiao Ju Zi đứng ngồi không yên, lòng cứ thấp thỏm mãi: “Tuyết càng rơi càng lớn mà sao bọn họ vẫn chưa về nhỉ? Thật lo chết đi được!”

Xiao Mei Zi cũng vô cùng sốt ruột, lên tiếng an ủi Xiao Ju Zi cũng là tự an ủi mình: “Tỷ đừng lo, chẳng phải Xiao Lan Zi ra cửa cung chờ rồi sao, nói không chừng lúc nữa là bọn họ về thôi.” nói rồi lại đưa mắt ngó ra ngoài cửa sổ. Đột nhiên Xiao Mei Zi mừng rỡ gọi Xiao Ju Zi, “Về rồi, về rồi, bọn họ về rồi!”

Nghe thế Xiao Ju Zi vội chạy ra mở cửa.

Da Hu, Er Hu và Xiao Lan Zi mang theo gió lạnh bước vào phòng.

“Cuối cùng cũng về, thật khiến người khác lo chết được!” Xiao Ju Zi vừa nói vừa nhìn mấy người bọn họ một lượt, phát hiện không có Xin Yi, ngạc nhiên hỏi: “Cách cách đâu? Sao không thấy cách cách?”

Bốn người chỉ nhìn nhau, chẳng nói chẳng rằng.

Xiao Mei Zi xông đến, túm lấy Xiao Zhu Zi tra hỏi: “Nói đi chứ, người câm rồi sao, cách cách đi đâu rồi?”

Xiao Zhu Zi mặt cúi gằm, không thốt ra tiếng.

“Các người để lạc mất cách cách rồi phải không?” Giọng Xiao Ju Zi nghe như sắp khóc.

Da Hu mặt buồn rười rượi nói: “Cách cách...cách cách rơi xuống núi rồi.”

“Sao?” Xiao Mei Zi, Xiao Ju Zi bỗng cảm thấy đầu óc choáng váng.

“Vậy các người quay về làm gì, còn không mau đi tìm.” Xiao Ju Zi thật muốn đập mấy tên này ra khỏi cửa.

“Bọn tôi tìm rồi, nhưng tuyết rơi nhiều, trời lại tối, không tìm tiếp được. Nghĩ ở nhà nhất định nóng ruột mới vội về báo tin, mọi người cùng bàn xem nên làm thế nào.” Ý kiến của Er Hu rất thực tế.

Sáu người ngồi xuống bên bàn, dăm chiêu lo lắng nhìn nhau.

“Giấu, cứ giấu trước rồi tính.” Xiao Mei Zi ngồi thẩn ra nửa ngày trời mới thốt lên được một câu.

“Giấu được bao lâu, nhờ hoàng thượng muốn gặp cách cách.....” Xiao Ju Zi suy nghĩ có phần thấu đáo hơn Xiao Mei Zi.

“Hôm nay muộn rồi, hoàng thượng chắc không tìm cách cách đâu. Ngày mai trời vừa sáng, mấy người lập tức đi tìm lại lần nữa. Nếu hoàng thượng muốn gặp cách cách thì chúng ta cứ nói cách cách ra ngoài cung rồi.” Xiao Mei Zi dùng kế hoãn binh.

“Được không đấy?” Đến Xiao Lan Zi cũng thấy cách này không ổn, “Cách cách mà bình an vô sự thì chẳng sao, lỡ xảy ra chuyện gì thật.....”

: “Lỡ xảy ra chuyện gì thật, toàn thể Di Uyển trên dưới cảm chắc mất mạng.”

Đúng là sợ cái gì y như rằng cái đó tìm đến. Đương lúc sáu người ngồi quanh bàn mặt buồn rười rượi trơ mắt nhìn nhau, từ ngoài vọng vào tiếng gõ cửa dồn dập khiến cả bọn giật nảy mình.

Xiao Ju Zi cố làm ra vẻ trấn tĩnh: “Đừng hoảng, đừng hoảng, để tôi ra mở cửa.”

Cửa mở ra, Li De Quan vừa bước vào liền trách: “Sao lâu thế mới ra mở cửa, đang làm gì vậy hả?”

“Li công công, mời ngồi, ngoài trời lạnh, nô tì rót chén trà công công uống cho ấm người.” Xiao Ju Zi thấy Li De Quan đến vào giờ này ắt là có chuyện gì đây, trong lòng chỉ biết cầu thần khẩn phật: “Làm ơn làm phúc đừng đến tìm cách cách!”

Chỉ nghe Li De Quan nói: “Aiya, không cần đâu, ta vội đến toát mồ hôi đây này! Cách cách ngủ rồi à?”

Xiao Mei Zi hỏi mà lòng cứ nơm nớp: “Muộn thế này rồi vạn tuế gia còn tìm cách cách ư?”

Li De Quan vẫn chưa phát giác ra vấn đề, nói: “Hoàng thượng bệnh, thuốc của thái y không có tác dụng, các vị vương gia đều phát cáu lên rồi, Yong vương gia nói cách cách tài cán hơn người, sai ta đến mời cách cách qua xem xem thế nào. Ai, còn ngây ra đó làm gì, không mau đi hầu cách cách dậy!”

Sáu người đưa mắt nhìn nhau, đồng loạt quỳ xuống trước mặt Li De Quan khiến ông này không khỏi giật mình: “Ai.....Này là ý gì?”

Xiao Mei Zi đành khai thật: “Li công công, cách cách...cách cách không có ở đây.”

“Không ở đây? Giờ này còn có thể đi đâu chứ?”

Cả bọn đều lặng thinh không đáp.

“Nói đi chứ!” Linh cảm mách bảo Li De Quan: có chuyện chẳng lành.

“Bọn nô tì cũng không biết.” Xiao Mei Zi thỏ thẻ nói.

“Li công công, ngài nghĩ cách cứu bọn nô tì với!” Xiao Zhu Zi thường ngày mạnh mẽ nhất, mà giờ nhuệ khí cũng bay sạch.

Tim Li De Quan thiếu nước “xò” khỏi lồng ngực, “Xảy ra chuyện rồi!” Lúc này cần nhất là làm rõ tình hình, bèn nói: “Đứng dậy, đứng dậy trước đã, mau nói thật với ta, mấy người các người lại gây ra tai vạ gì rồi?”

Xiao Zhu Zi vừa khóc vừa kể: “Buổi chiều nô tài và Da Hu, Er Hu tháp tùng cách cách lên núi ngắm tuyết, cách cách không cẩn thận rơi xuống núi, bọn nô tài xuống chân núi tìm nhưng không thấy.”

Li De Quan nghe xong mặt trắng bệch: “A.....Đồ chết dịch, chuyện lớn thế này lại giấu nhẹm đi không báo, các người, các người có mấy cái đầu hả?”

Xiao Lan Zi cũng khổ sở van nài: “Li công công, nô tài cầu xin ngài, mau nghĩ cách gì đi.”

Li De Quan vung tay phó mặc: “Ta có cách gì chứ, chỗ hoàng thượng còn đang đợi cứu mạng kìa!”

“Thế lại càng không thể để hoàng thượng biết, lúc này tuyệt đối không được thêm dầu vào lửa.” Xiao Ju Zi nói.

“Dù giấu được hoàng thượng nhưng ta làm thế nào phục mệnh các vị vương gia chứ? Ôi giờ ời, hoàng thượng bệnh nặng, cách cách không rõ sống chết ra sao, chuyện này chưa hết chuyện khác họa vào, giờ hay rồi, ngự thiện phòng, thái y viện, Di Uyển lôi ra chém tuốt, một nhát xong.” Li De Quan cũng chẳng biết nên làm thế nào mới phải.

Bên này như ngồi trên đồng lửa, sơn động bên kia thì sao?

Na Lan De Yu vận công một hồi cảm thấy thể lực hồi phục được ít nhiều, mở mắt ra thấy Xin Yi ôm chặt lấy người, co ro trong góc.

“Lạnh lắm phải không? Tôi đi tìm ít củi khô về nhóm lửa sưởi cho ấm.” Na Lan De Yu nói rồi đứng dậy bước ra cửa động.

“Không được đi, tôi tắm thể này, dù anh có nhặt về tôi cũng chẳng cảm ơn anh đâu.” Nghe có vẻ như Xin Yi trái khoáy, kỳ thực cô sợ Na Lan gặp phải chuyện gì.

Na Lan De Yu không nghe ra mới lạ, trái tim run lên vì vui sướng, anh dịu dàng trìu mến nhìn Xin Yi.

Xin Yi thấy mình lỡ lời, vội giải thích: “Ý tôi là tuyết rơi lớn thế này lấy đâu ra củi khô cho anh nhặt.”

Na Lan De Yu bước đến bên cô, lặng lẽ cởi áo khoác lông mặc trên mình xuống, khoác lên vai Xin Yi.

Xin Yi bỗng cảm thấy ấm áp hẳn lên, nhưng khi gió lạnh thổi vào, thấy Na Lan De Yu hơi run rẩy vội hỏi: “Anh không lạnh ư?”

“Tôi có võ công hộ thân, cô thì chịu rồi.” Na Lan De Yu nói như đó chỉ là chuyện vặt.

“Võ công của anh có tốt mấy cũng không phải mình đồng da sắt.” Giọng Xin Yi nghe thật dịu, pha chút xót xa, không nỡ. Cô kéo Na Lan De Yu ngồi xuống bên cạnh, đem áo khoác của anh đắp lên chân hai người, lại dùng áo khoác lông tử điều của mình phủ lên thân mình và Na Lan, “Thế này là không lạnh nữa.”

Nhưng áo khoác của Xin Yi khá nhỏ, không sao trùm kín được cả hai.

Kéo lên kéo xuống một hồi, cuối cùng Na Lan De Yu lấy hết cam đảm ôm Xin Yi vào lòng, áo khoác lông tử điều quấn chặt lấy hai người.

“Mạo phạm tiểu thư!”

“Trước đây không lâu còn ngủ chung một giường, bây giờ lại làm ra vẻ đạo mạo.” Xin Yi trêu.

“Lần trước là bất đắc dĩ.”

“Thế còn hôm nay?”

Na Lan De Yu không đáp, chỉ ôm chặt lấy Xin Yi, tham lam hít thở mùi hương trên người cô.

Xin Yi ngoan ngoãn ngồi trong lòng Na Lan De Yu, tựa người lên ngực anh, tuy cách lớp áo khá dày nhưng cô vẫn cảm thấy cơ bắp rắn chắc của anh, lắng nghe tiếng tim đập mạnh và đều đặn, mùi vị của người đàn ông trưởng thành vây lấy cô...hồi lâu, Xin Yi mới lên tiếng: “Chúng ta có thể

tính là đã ‘gần gũi’* chưa? Lễ nghi của người Hán quy định nam nữ không được thân mật thế này, nếu không, nếu không.....” Cô thật không tiện nói tiếp.

“Nếu không thì sao, nếu không nàng phải gả cho ta?! Lễ nghi của người Hán quá gò bó, cứng nhắc, có những việc nên tùy cơ ứng biến. Đừng nghĩ chuyện này nữa được không, ta hỏi nàng, có thật nàng là người của Yong vương phủ?” Thân phận Xin Yi luôn là dấu hỏi lớn canh cánh trong lòng Na Lan De Yu.

“Anh nghĩ sao?”

“Nàng như một câu đố, khiến người khác đoán không thấu.”

“Từ từ rồi sẽ đoán ra thôi.”

“Nàng, nàng đã đính hôn chưa?” Na Lan De Yu đột nhiên hỏi.

Xin Yi ngẩng mặt lên khỏi áo khoác tử điều: “Tự xưng hỏi chuyện này làm gì?”

“Ta muốn biết mình có còn tư cách giải đố hay không?”

Xin Yi cụp mắt xuống: “Câu đố này quá khó, chẳng ai dám giải.”

“Khó mấy thì cũng có đáp án.”

“Chàng muốn đoán thì cứ đoán đi, chỉ e biết được đáp án, chàng sẽ thấy câu đố này chẳng có ý nghĩa gì, đến lúc đó hồi tưởng lại quá trình giải đố, e chỉ còn lại đau khổ.”

“Ta không hiểu.” Lúc này Na Lan De Yu không hiểu hàm ý trong lời nói của Xin Yi, nhưng sau này, khi hồi tưởng lại, anh mới hiểu hóa ra Xin Yi đã sớm dự đoán được kết cục của họ.

“Sau này chàng sẽ hiểu.” Xin Yi chuyển đề tài, “Nói chuyện của anh đi, người đứng đầu tam đại thần tượng kinh thành vì sao vẫn chưa thành thân, đừng nên đòi hỏi quá cao!”

Na Lan De Yu cười nói: “Không phải ta cao ngạo, mà vì tình cảm chưa có nơi gửi gắm, thà thiếu hơn thừa**.”

“Đồng ý, biển người mênh mông, muốn tìm người tâm đầu ý hợp với mình thật không dễ.”

“Ta tin mình sẽ tìm thấy, hơn nữa.....” Na Lan De Yu cúi đầu thâm tình nhìn Xin Yi: “Ta đã tìm thấy rồi.” Anh từ từ cúi đầu xuống, trước mắt Xin Yi thoát là Na Lan De Yu, thoát lại là Zi Jian, dần dần, hình ảnh hai người trùng lên nhau, cô bất giác quên đi thực tại, từ từ nhắm mắt lại.

Làn môi đỏ hồng, mềm mại như cánh hoa động sương buổi bình minh ấy khiến Na Lan De Yu không kiềm chế nổi nữa, đặt lên môi Xin Yi một nụ hôn thật sâu...Đây là lần đầu tiên trong đời Na Lan De Yu nếm trải vẻ đẹp

ngọt ngào và quyến rũ của nữ giới. Tuy trong đêm đông buốt giá nhưng anh cảm thấy vây quanh mình là gió xuân ấm áp, anh đang bước vào thiên đường của tình yêu.

Nước sôi lửa bỏng

Lại nói bị mấy người kia quần riết lấy, hết cách đành đồng ý che giấu giúp họ, thế là ông này rón ra rón rén về đến tấm cung của Kang Xi.

Yin Zhen vừa thấy ông ta liền hỏi: “Sao chỉ có mình ngươi, Xin Yi cách cách đâu?”

“Hồi vương gia, thật không may, cách cách cũng ốm rồi. Nô tài đến đúng lúc cách cách vừa đi nghỉ, nô tài không dám đánh thức cách cách.” Đây là cái cơ Li De Quan nghĩ ra trên đường về, ông này cũng giỏi bịa đấy chứ!

Tiết thay lí do thực chẳng cao minh chút nào, Yin Zhen mới nghe đã thấy có vấn đề: Xin Yi bệnh sao không truyền thái y, đám thái y còn cả đây mà! Hẳn là Xin Yi không ở trong cung, mà giờ này cô ta còn có thể đi đâu nhỉ?

Trong lòng nghĩ vậy nhưng cũng không tiện thốt ra miệng, Yin Zhen chỉ nói: “Làm sao giờ...đành vậy, hai giờ nữa là trời sáng rồi, Li De Quan, đợi trời sáng ngươi chạy qua đó lần nữa.” Yin Zhen nghĩ chắc sáng ra là Xin Yi chịu mò về thôi!

“Zha!” Li De Quan miệng ứng tiếng mà bụng không ngớt lẩm bẩm, “Chết mất thôi, chút nữa mình phải tìm lí do gì đây, đám ranh đó cũng thật là, hại mình đến thảm.”

Đêm đó, đối với nhiều người mà nói, dài như cả thế kỷ...cuối cùng thì trời cũng chịu sáng.

Trong lòng canh cánh không yên nên ngủ chẳng thể sâu, Xiao Mei Zi là người đầu tiên tỉnh dậy, nhìn ra cửa sổ thấy trời mờ mờ sáng, tuyết đã ngừng rơi, vội vàng đánh thức mấy người kia: “Dậy dậy...trời sáng rồi.”

Da Hu nhảy dựng lên: “A, mau, mau, mau đi tìm cách cách.”

Bọn Da Hu cuống cuống đến mức bỏ cả rửa mặt, ba chân bốn cẳng phi ra cửa. Trước khi đi, Xiao Ju Zi nói với họ: “Nếu cách cách xảy ra chuyện gì thật thì bốn người các anh đừng quay về nữa, về cũng chỉ đợi chặt đầu, trốn được cứ trốn!”

“Không được, không thể để hai người các cô gánh tội, chết thì cùng chết.” Da Hu cự tuyệt thẳng thừng

“Đừng vội nhụt chí, đã đến phút chót đâu nào!” Er Hu chẳng bi quan như mấy người kia.

Tựa người ở cửa nhìn bốn người bọn họ rời đi, Xiao Ju Zi khẽ cầu khẩn: “Bồ tát phù hộ, mong cách cách và bọn họ đều bình an trở về.”

Bên trong sơn động cũng dần sáng lên. Na Lan De Yu cả đêm chẳng hề chớp mắt, cúi đầu nhìn Xin Yi nằm trong lòng mình mà vẫn ngủ ngon lành, không khỏi hạnh phúc mỉm cười, “Nàng, ai...sao đâu cũng ngủ được thế!” Lại một khoảng thời gian nữa qua đi, cảm thấy không còn sớm nữa, Na Lan De Yu bèn khẽ vỗ má Xin Yi, dịu giọng gọi: “Dậy đi, trời sáng rồi.”

Xin Yi khẽ cử động, mở mắt ra nhìn thấy mắt Na Lan De Yu đỏ ngầu, quan tâm hỏi: “Cả đêm anh không chớp mắt chút nào ư?”

“Làm sao dám ngủ chứ, nhờ đã thú tìm đến thì sao?” Na Lan De Yu đứng dậy, “Đừng nói chuyện này nữa, mau về nhà đi, chắc ở nhà lo lắng.”

Hai người vốc tuyết rửa qua mặt mũi rồi lên đường. Họ đi nhau trên đường núi phủ đầy tuyết, chốc chốc Na Lan De Yu lại nhắc Xin Yi: “Cẩn thận.....Chậm chút.....”

“Tôi sốt ruột, muốn về nhà thật nhanh.” Xin Yi ngoảnh đầu nói, không để ý dưới chân, kết quả ngã cái bịch xuống đất.

Na Lan De Yu vội đỡ Xin Yi dậy: “Có sao không?”

Xin Yi vừa phủi tuyết bám trên quần áo vừa đáp: “Không sao! Như ngã lên bông gòn ấy!”, trong lòng thầm nhủ, “Lần trước từ trên trời cao thế ngã xuống mà chẳng việc gì! Kể cũng lạ, sao mình cứ ngã hoài vậy nhỉ?”

Na Lan De Yu nhìn một vòng xung quanh: “Đây không có ai, tôi công cô một đoạn.”

“Chẳng phải anh nói dùng cạn nội lực rồi?!”

Na Lan De Yu cười nói: “Cả một buổi tối còn không đủ điều khí hay sao?”

Xin Yi dẫu môi: “Biết đâu tối qua anh cố tình muốn ở lại trong sơn động, tôi nghi lắm!”

“Cô nghĩ tôi đang lừa gạt cô ư?”

“Dù anh có lừa gạt tôi, tôi cũng cam tâm tình nguyện!” Xin Yi e thẹn tiếp, “Tôi tin mọi lời anh nói.”

Na Lan De Yu vui mừng khôn xiết: “Thật ư?”

Xin Yi khẽ gạt đầu: “Nếu sau này anh phát hiện tôi lừa gạt anh, anh có giận tôi, có vì thế mà không muốn gặp tôi nữa?”

Na Lan De Yu nắm lấy bàn tay nhỏ nhắn của Xin Yi: “Nếu nàng lừa gạt ta, ta sẽ rất buồn, nàng nhẫn tâm khiến ta đau lòng sao?”

“Có thể!”

Bộ dạng nghiêm túc của Xin Yi khiến Na Lan De Yu phì cười, anh chẳng tin chút nào: “Bỏ qua chuyện này đi, lại đây, ta công nòng!”

Xin Yi nhào người trên lưng Na Lan De Yu, Na Lan De Yu thi triển khinh công, đạp tuyết lao vút đi.

“Bay lượn thật là sướng, không biết sau này còn được bay như bây giờ không, giữa trời đất chỉ có hai chúng ta.” Tuy không nhìn thấy nét mặt Na Lan De Yu, tuy trong lòng canh cánh âu lo, tuy đất trời lạnh cóng rét mướt, tựa người trên tấm lưng rộng, đầy nam tính của Na Lan De Yu, một cảm giác ấm áp trào dâng lên trong Xin Yi, vây bọc lấy cô.

Gần giữa trưa bọn họ mới về đến Đông Trục môn, năm hết tết đến, hai bên đường, người viết câu đối, bán pháo tết, kẻ xách đèn lồng, lựa hàng hóa...nhộn nhịp không sao kể xiết, đâu đâu cũng toát lên bầu không khí náo nhiệt vui tươi đón tết.

Xin Yi và Na Lan De Yu sánh v bước.

Bên đường, Qiu Yan, Chu Qin, Hong Yao ba tỷ muội đương đứng chọn sợi tơ ở một sạp hàng nhỏ.

Chu Qin lựa qua lựa lại một hồi không lựa được màu sắc ưng ý bèn nói với hai người kia: “Các muội chọn đi, tỷ chẳng ưng màu nào cả.” Cô đặt sợi tơ cầm trên tay xuống, vừa ngoảnh đầu liền nhìn thấy Na Lan De Yu và Xin Yi vai kề vai đi ngang qua, vội dùng khuỷu tay thúc Qiu Yan và Hong Yao, “Nhìn kia!”

“Nhìn gì cơ?” Hong Yao vừa nhìn quanh vừa hỏi.

Chu Qin trở bóng Na Lan De Yu và Xin Yi, đáp: “Na Lan De Yu chứ gì nữa, bên cạnh còn có một cô gái, bọn họ vừa sánh bước vừa cười nói, trông có vẻ vui lắm.”

“Tỷ có nhìn nhầm không thế, bên cạnh Na Lan De Yu có một cô gái, còn nói cười vui vẻ nữa?!” Đánh chết Hong Yao cũng chẳng tin.

Qiu Yan cũng không mấy tin: “Đi, chúng ta theo xem xem.”

Ba người liền theo gót đối tượng, lúc này, Na Lan De Yu và Xin Yi đã đến ngã tư đường.

“Tôi đưa cô về phủ!”

Xin Yi lập tức từ chối: “Không cần đâu, suốt đêm không thấy anh về chắc a mã anh cũng lo lắng lắm, anh mau về ngủ bù một giấc đi.”

“Đâu được! Nhỡ gặp phiền phức gì thì sao?” Nhớ lại chuyện xảy ra lần trước là Na Lan De Yu không cách nào an tâm để Xin Yi đi về một mình.

Trái ngược với thái độ căng thẳng lo lắng của anh, Xin Yi chẳng chút để tâm đến “quá khứ” đó: “Yong vương phủ cách đây không xa, lại đều là

đường lớn cả, yên tâm đi, không sao đâu mà!”

Thấy Xin Yi kiên quyết vậy Na Lan De Yu cũng đành thôi: “Được, vậy chúng ta chia tay ở đây, cô đi một mình cẩn thận. Tôi...chúng có thể gặp lại?”

Bản thân Xin Yi cũng không biết đến bao giờ mới có thể gặp lại Na Lan, đành đáp: “Nếu rảnh tôi sẽ đến tìm anh.”, dứt lời mỉm cười thay lời chào tạm biệt, quay người rời đi. Na Lan De Yu đứng ngây ra đó dõi theo bóng Xin Yi hồi lâu mới quay người đi về hướng Na Lan phủ.

Ba tỷ muội ngăm quan sát từ đầu đến cuối, thấy Na Lan De Yu thân mật nhiệt tình với Xin Yi như vậy đều không khỏi bất ngờ, Qiu Yan lại càng không vui, cô này đảo mắt một vòng, nói với Hong Yao: “Nhị sư tỷ, tỷ bám theo cô gái đó xem cô ta là tiểu thư nhà nào? Muội và đại sư tỷ đi gặp Na Lan De Yu.”

“Ồ!” Hong Yao ứng tiếng, lập tức theo sát Xin Yi.

“Đại sư tỷ, chúng ta đi!” Qiu Yan gọi Chu Qin một tiếng, nhanh chân theo sau Na Lan De Yu, theo được một hồi thấy anh rẽ vào một con ngõ nhỏ, đây là đường tắt về Na Lan phủ, bèn đưa mắt nhìn đại sư tỷ. Chu Qin và Qiu Yan đồng môn nhiều năm nên không cần nói cũng hiểu ý nhau, hai người đồng thời xuất chiêu nhắm lưng Na Lan De Yu tấn công.

Na Lan De Yu sớm phát hiện có người bám theo mình, nghe sau lưng có tiếng gió lập tức bước chệch một bước né qua bên, đương định trả đòn thì thấy người tấn công mình là Qiu Yan và Chu Qin lại hạ tay xuống, nghiêm mặt nói: “Các cô đừng nhàn rồi thế được không!”

Qiu Yan “hừ” một tiếng: “Thấy chúng tôi là đánh mặt, chẳng cười lấy được một cái, sao ban nãy vui vẻ thế?”

“Không liên quan đến các cô.” Na Lan De Yu lạnh lùng đáp trả xong quay người đi thẳng, hai tỷ muội lên trước chặn đường.

“Chúng tôi không có ý gì khác, chỉ hiếu kỳ cô ấy là ai thôi!” Chu Qin nói.

Ấn tượng của Na Lan De Yu với Chu Qin cũng không tồi, cộng thêm tâm trạng anh lúc này khá là vui vẻ, bèn hỏi: “Tôi không nói thì sao nào?”

“Thì chúng tôi sẽ quần riết lấy cho đến khi anh chịu nói mới thôi, anh nghĩ xem trên đường nhiều người thế này, nếu thấy chúng ta hỗn chiến sẽ nói gì, chuyện này truyền đến tai cô gái đó, cô ta sẽ nghĩ thế nào?” Qiu Yan cũng khá là tinh quái.

“Chủ ý chẳng tồi, có điều, cô đừng tốn công vô ích, cô ấy không giống các cô gái khác.”

“Tôi không tin, có cô gái nào nghe nói người mình thích dây mơ rễ má với cô gái khác mà không nghi kỵ chứ.” Cách nghĩ của Qiu Yan cũng là lẽ thường tình.

Na Lan De Yu chẳng rời hơi giải thích nhiều, chỉ nói: “Tôi nói lần cuối cùng, cô ấy không giống bất kỳ người con gái nào khác. Đừng bám theo nữa, nếu không đừng trách tôi chẳng nể mặt Xue đại nhân.”

Qiu Yan bĩu môi: “Không nói thì thôi, đằng nào Hong Yao cũng dò la được.”

Na Lan De Yu liếc nhìn hai tỷ muội Qiu Yan: “Tôi còn đang nghĩ ba tỷ muội các cô sao thiếu mất một người!” Anh mỉm cười như chẳng có chuyện gì xảy ra, “Tốt thôi, tôi thực muốn xem xem Hong Yao có thể dò la được tin tức gì. Nếu muốn các cô có thể đến nhà tôi đợi.”

Câu này ngẫm đúng chỗ ngựa trong lòng Qiu Yan, cô hào hứng kéo tay Chu Qin: “Được! Chúng tôi đến nhà anh đợi.”

Xin Yi cáo biệt Na Lan De Yu, vốn định về thẳng hoàng cung lại sợ Na Lan De Yu theo sau, bèn hướng Yong vương phủ thẳng tiến, đi được một lúc Xin Yi cũng cảm thấy có người bám theo: “Anh ta vẫn không yên tâm mình đây mà!” Xin Yi không quay đầu, cứ đinh ninh là Na Lan De Yu, trong lòng vừa ngọt ngào vừa lo âu, ngọt ngào vì Na Lan De Yu quan tâm mình, lo âu là vì tương lai không biết nên làm thế nào.

Đến cửa Yong vương phủ, Xin Yi ngoảnh đầu nhìn, thấy thế Hong Yao vội nấp đi. Hong Yao mà không nấp thì đã chẳng có chuyện gì, Xin Yi cũng không nghi ngờ, cô ta vừa nấp lập tức khiến Xin Yi thắc mắc: “Lẽ nào ban này không phải Na Lan De Yu mà là cô gái này bám theo mình?” Trong lòng Xin Yi nảy sinh một dấu hỏi to ạch, cô bèn quay người chạy vụt vào Yong vương phủ.

Hong Yao nấp một lúc, đợi thò đầu nhìn ra thì chẳng thấy Xin Yi đâu nữa, liền hấp tấp chạy lên trước vài bước, cô vẫn chưa phát hiện mình đang đứng trước cửa lớn của Yong vương phủ: “Ý, đâu rồi?”

Xin Yi từ trong cửa bước ra: “Tìm tôi phải không?”

Hong Yao giật thót mình, quay người định đi. Lúc này, trong cửa xông ra một nhóm thị vệ, vây Hong Yao vào giữa.

Xin Yi bước xuống bậc cấp, cười hỏi: “Vì sao đi theo tôi?”

“Đâu có!” Hong Yao chối phắt.

“Tôi không có thời gian vòng vo với cô, nếu bây giờ cô chịu nói tôi sẽ coi như chẳng có chuyện gì xảy ra, nếu cô không chịu nói thì xin lỗi vậy!” Xin Yi nói với chúng thị vệ, “Cứ bắt lại đã.”

“Đợi chút!” Hong Yao hơi do dự, “Tôi chỉ muốn biết cô là ai?!”

“Lí do?”

Hong Yao đỏ bừng mặt: “Ban này cô và Na.....”

Xin Yi lập tức phẩy tay cắt ngang: “Không cần nói nữa. Cô là ai? Ở phủ nào?”

“Tiểu sư muội của tôi là cháu gái Binh bộ Thị lang.”

“Xue Yan?!” Điều này quả có khiến Xin Yi bất ngờ, cô vốn định hỏi thêm nhưng nghĩ đến mấy người ở Di Uyển, bèn nói với Hong Yao: “Cô theo tôi.”

“A! Chẳng phải cô nói chỉ cần tôi chịu nói thì coi như không có chuyện gì xảy ra?”

“Yên tâm, tôi chẳng làm gì cô đâu, nhưng giờ tôi có việc gấp phải làm, đành tạm tui thân cô đôi chút, cô đi theo tôi”

Đám thị vệ không có lệnh của Xin Yi, vẫn vây chặt lấy Hong Yao, hảo hán biết thời thế, trước tình huống này, Hong Yao chẳng còn cách nào khác, đành theo Xin Yi vào trong vương phủ.

Xin Yi đưa Hong Yao vào phòng dành cho khách: “Cô tên gì? Xue Yan bảo cô bám theo tôi à?”

“Không phải, không phải! Chuyện này không liên quan gì đến Xue bá bá.” Hong Yao có ngay thơ mấy cũng biết đây là Yong vương phủ, cô nào dám để sự việc này liên lụy đến Xue Yan, vội vàng giải thích, “Tôi tên Hong Yao, tiểu sư muội tôi tên Qiu Yan, là tiểu sư muội bảo tôi bám theo cô!”

“Tôi không muốn truy cứu việc xảy ra hôm nay nhưng tôi phải cảnh báo Qiu Yan, ai bảo cô ta thừa hơi rồi việc.” Xin Yi nói rồi cầm bút đặt trên bàn viết vài chữ lên một tờ giấy, viết xong bỏ vào trong phong thư.

Đến bây giờ Hong Yao mới thật sự sợ hãi: “Cô định làm gì?”

Xin Yi cười đáp: “Cô yên tâm, tôi sẽ không làm hại cô ta, càng không làm hại cô. Tôi quả thực có việc gấp phải giải quyết, cô tạm lưu lại vương phủ, đợi đến tối tôi sẽ đưa cô về.”

“Tỷ tỷ, tỷ tên gì thế?” Hong Yao thấy Xin Yi không có ác ý nên cũng mạnh dạn hơn hẳn.

“Tỷ họ Xin. Hong Yao muội muội, tỷ tiểu nhân trước quân tử sau, cửa tỷ không khóa nhưng muội cũng đừng tìm cách rời khỏi đây, ngoài cửa có lính canh đấy. Nếu muội làm liều, tỷ không bảo vệ nổi muội đâu, Yong vương gia là người thế nào chắc muội cũng biết ít nhiều nhĩ.”

Hong Yao khẽ gật đầu: “Tỷ tỷ, vì sao tỷ thẳng thắn nói cả với muội thế?”

“Thẳng thắn chút không tốt sao, tránh để muối nghị ngời lung tung. Chỉ cần không bước chân khỏi cửa, muốn ăn uống gì muối cứ sai phái bọn họ. Tỷ đi nhé!” Dứt lời Xin Yi ra khỏi phòng.

“Chỉ cần cô ta không bước chân ra cửa, đừng làm khó cô ta, dặn dò tiếp đãi tử tế.”

“Vâng!” Lính gác nghĩ rồi lại hỏi: “Nếu vương gia hỏi đến thì...?”

“Sao người lắm vấn đề thế! Vương gia hỏi đến thì nói là khách của ta.” Xin Yi đương vội về cung nên khẩu khí có phần nóng nảy, đi được vài bước lại nhớ ra một việc, đưa lá thư vừa viết xong cho lính gác khác, bảo: “Đưa thư này đến nhà Binh bộ Thị lang Xue Yan, giao cho tiểu thư Qiu Yan! Nhớ kỹ, nhất định phải giao tận tay tiểu thư Qiu Yan đây.”

Lính canh vội nhận thư rồi đi, Xin Yi cũng vội vàng quay về hoàng cung, cô chỉ lo sáu cái đuôi ở Di Uyển xảy ra chuyện.

Trị bệnh

Translator: hakuren

Di Uyển quả thực là sắp chết người đến nơi...

Trời vừa sáng Yin Zhen lại thúc Li De Quan tới Di Uyển, Li De Quan vâng mệnh chạy đến Di Uyển lần nữa thì nghe Xiao Mei Zi nói bọn Da Hu đi tìm rồi, năn nỉ Li De Quan nghĩ cách kéo dài thời gian.

Li De Quan bất đắc dĩ đành hỏi bầm Yin Zhen rằng Xin Yi còn chưa thức giấc.

Yin Zhen lúc này đã dám chắc Xin Yi không có trong cung, lòng như lửa đốt, phần lo cho bệnh tình của Kang Xi, phần khác không biết Xin Yi rốt cuộc xảy ra chuyện gì, nhưng vì mấy ông em đều ở đó nên Yin Zhen không tiện hỏi, hướng hồ còn phải xử lý quốc sự mà dám đại thần báo lên, đợi xong việc thì mặt trời đã lên tới đỉnh đầu.

Nhân mấy ông em không chú ý Yin Zhen gọi Li De Quan ra ngoài: “Đến đây, nếu còn mời không được thì tiểu vương đích thân đi mời!” Yin Zhen nói thế là muốn Li De Quan tự giác khai báo, nào ngờ Li De Quan chết nhất không dám nói thật, vẫn ứng tiếng đi Di Uyển.

Yin Zhen không khỏi “hừ” một tiếng: “Cho cơ hội thì người không cần, để xem lát nữa người làm sao hồi bẩm ta.”

“Thật bị các người hại thảm rồi, cũng tại hôm qua nhất thời mềm lòng đồng ý giấu giếm các người, giờ có muốn nói dối cũng khó.” Li De Quan vừa đến Di Uyển liền “tổ khổ” với Xiao Mei Zi.

Không đợi Xiao Mei Zi lên tiếng, Xiu Er đã mở lời cầu xin: “Li công công, ngài tìm cách kéo thêm chút thời gian nữa đi, đợi các huynh ấy về rồi

tính.” Xiu Er mãi sáng nay mới biết chuyện Xin Yi rơi xuống núi, vừa nghe tin cô lập tức òa khóc, Xin Yi tốt với cô nào có ít, cô thấy mình đến Di Uyển đúng là đến dưỡng lão, Xin Yi gần như chẳng để cô làm gì, việc gì cũng nghĩ cho cô bất kể lớn nhỏ, đến nỗi có lúc bọn Xiao Mei Zi cố tình làm ra vẻ ganh tỵ với cô.

Xiu Er cũng coi Xin Yi như chị ruột của mình, thậm chí còn thân hơn cả chị ruột ấy chứ, có chuyện gì đều kể với Xin Yi, đến đêm ngủ nằm mơ cũng không sót. Xiu Er càng ngày càng y lại vào Xin Yi mà sự ngoan ngoãn của cô cũng khiến Xin Yi càng yêu thương cô hơn.

Mấy ngày nay, Xiu Er vừa hay trong người không khỏe nên đi nghỉ sớm, giờ biết Xin Yi đột ngột lâm nạn, sao cô không lo cho được! Xin Yi là chỗ dựa lớn nhất của cô, không có Xin Yi, còn ai ân cần hỏi han cô, ai chọc cô cười, ai nghe cô tâm sự! Đáng sợ nhất là phải quay về chỗ Yu phi, cam chịu hành hạ ngược đãi.

“Phải đấy, bọn họ cũng sắp về rồi!” Tuy biết kéo dài thời gian chẳng phải cách hay nhưng Xiao Ju Zi quả tình bó tay, nghĩ không ra kế gì khác hơn.

“Các người đâu phải không biết Yong vương gia, ‘tinh’ lắm! Tối qua ta nói cách cách cũng bệnh đã đi nghỉ, sáng nay lại bảo cách cách còn chưa dậy ông đã nghỉ rồi, chẳng qua ngại mấy vị vương gia kia mới không hỏi chứ không thì sớm lòi mặt chuột. Giờ trưa rồi ta biết tìm lý do gì đây hai bà trẻ?” Li De Quan lòng nóng như lửa đốt.

“Li công công, ngài định bằm thật với Yong vương gia ư?” Xiao Ju Zi hỏi.

“Không còn biết làm sao?”

“Thế chẳng khác nào nói từ tối qua ngài đã lừa ông ấy!” Xiao Ju Zi đánh trúng chỗ đau của Li De Quan.

“Thế này không được, thế kia cũng chẳng xong, thôi ta kiếm sợi dây treo cổ quách cho rồi!” Li De Quan cuống đến mức chỉ còn biết giậm chân bứt tóc.

Xin Yi vừa bước vào, nghe thấy câu cuối của Li De Quan bèn hỏi: “Ai định treo cổ thế?”

Xiao Ju Zi nửa kinh ngạc nửa mừng rỡ, buột miệng hét lớn: “Cách cách!”

Mei, Ju chạy tới ôm chầm lấy Xin Yi òa khóc: “Cách cách, cuối cùng cách cách cũng về, làm bọn nô tỳ lo muốn chết.” Xiao Mei Zi vừa khóc vừa

nói. Xiu Er tuy không chạy qua nhưng cũng đứng bên cạnh khóc như mưa, thấy Xin Yi bình an trở về là điều khiến cô vui mừng nhẹ nhõm nhất.

“Đừng khóc, đừng khóc, ta biết các người nhất định lo lắng vô cùng nhưng tôi qua quả thực không cách nào về được.” Xin Yi vỗ về bọn họ an ủi, “Xiu Er, người cũng lo lắng phải không!”

Xiu Er lau nước mắt, đáp: “Cách cách về là em yên tâm rồi!”

“Bọn Da Hu nói cách cách rơi xuống núi, chúng nô tỳ còn tưởng.....” Xiao Ju Zi nước mắt lưng tròng nói.

“Mạng ta lớn lắm, coi, không phải ta vẫn khỏe mạnh đứng đây sao, có thiếu chân thiếu tay đâu nào.”

Li De Quan đứng một bên cũng thở phào nhẹ nhõm: “Ôi mẹ ơi, đầu lại trở về trên cần cổ rồi. Mà mấy người đừng chỉ vội khóc thế, chỗ ta còn đang đợi cứu mạng kìa!”

“Cứu mạng ại?” Xin Yi hỏi.

“Cứu Vạn tuế gia, trên non dưới thảo sót đừng đừng, đám thái y thuốc gì cũng dùng rồi mà chẳng thấy hiệu quả, cách cách mau qua xem thế nào.”

“Được, Li công công chờ một lát, ta lấy ít đồ rồi đi.”

Xin Yi theo sau Li De Quan đi vào, ai nấy đều thở ra nhẹ nhõm.

Thái y thấy Xin Yi vội vàng thì lễ: “Thỉnh an cách cách.”

Xin Yi phẩy tay: “Miễn lễ!”, bụng nghĩ, “Lúc này còn câu nệ lễ tiết, đúng là cổ hủ!”

“Xin Yi, đỡ hơn rồi chứ?” Yin Zhen nhìn thấy Xin Yi trong lòng trấn tĩnh không ít, bèn quan tâm hỏi một câu.

Trên đường Li De Quan đã đem sự tình kể qua một lượt với Xin Yi, giờ nghe Yin Zhen hỏi vậy, lập tức trả lời: “Đa tạ vương gia quan tâm, Xin Yi không sao, hoàng thượng thế nào rồi? Tôi đến xem xem.” Nói rồi bước tới bên giường Kang Xi, đặt tay lên trán ông, “Nóng thật, thế này bao lâu rồi?”

Thái y đáp: “Hồi cách cách, từ nửa sau đêm hôm kia hoàng thượng bắt đầu đau bụng tiêu chảy, tiếp đó nôn mửa không ngừng, tới chiều qua thì sốt cao hoài không thấy giảm, chúng thần đã kê đơn bốc thuốc nhưng hoàng thượng cứ uống vào là lại nôn ra.”

“Có ăn phải thứ gì không hợp vệ sinh không?” Trên non dưới thảo kiểu này thì chỉ có ngộ độc.

Li De Quan bổ sung: “Đang cho tra xét Ngự thiện phòng, đây là bản ghi những món Vạn tuế gia đã dùng.”

Xin Yi cầm lấy bản ghi của Li De Quan đưa qua, xem xong liền cau mày, “Hoàng thượng tuổi đã cao, mấy thứ này vừa khó tiêu lại thuộc hàn

tính, hiện giờ thời tiết đương lạnh, không thận trọng chút nội công ngoại kích chịu sao nổi.”

Thái y không ngớt đồng tình: “Chúng thần cũng cho là vậy. Đây là đơn thuốc, mời cách cách xem qua.” Dứt lời dâng đơn thuốc lên.

Xin Yi mỉm cười nhìn ông ta, không nhận đơn thuốc, chỉ nói một câu khiến tất cả đều mắt chữ O mồm chữ A: “Ta không hiểu trung y.”

“Cách cách, sao người có thể không biết chứ?” Li De Quan không khỏi quỳnh lên.

“Ta nói mình biết trung y lúc nào á!”

“Xin Yi, cô không hiểu y thuật thế vụ án giết người đó cô phá cách nào?” Yin Zhen cũng phát hoảng, cầu viện Xin Yi là chủ ý Yin Zhen nghĩ ra, giờ thấy hy vọng cuối cùng bay mất, Yong vương gia không cuống sao được?

Quả nhiên, thập a ca nói: “Đúng là mèo mù vớ cá rán.”

“Tứ ca, huynh đặt nhăm cửa rồi, coi cô ta như thần tiên, mong mồn con mắt rớt cuộc là công dã tràng.” Cửu a ca Yin Tang không lỡ cơ hội mát mẻ.

Bát a ca Yin Si khách sáo nói với Xin Yi: “Xin Yi cách cách, cách cách cũng không khỏe nên về nghỉ ngơi tĩnh dưỡng thì hơn!”

“Xin Yi, ta nhớ cô từng nói cô học y mà.” Trí nhớ của Yin Zhen đâu đã đến mức thoái hóa!

“Học y thì bệnh gì cũng xem được sao! Kỳ quái!” Xin Yi trong bụng lắm bả vậy nhưng ngoài miệng lại nói: “Tôi quả có học y nhưng đâu nói là trung y! Li công công, hoàng thượng bài tiết ra thế nào?”

“Giống như nước.”

“Không đáng ngại, đi rót bát nước ấm đến đây.” Xin Yi đã biết nên dùng thuốc gì rồi.

Li De Quan bung nước tới, chỉ thấy Xin Yi rút trong túi ra mấy chiếc lọ nhỏ, đổ ra vài viên thuốc: “May mà lúc đó mình cũng bị cảm, không thì bó tay.”

Đám thái y hiếu kỳ vờn cổ cò chăm chú nhìn.

Xin Yi đặt thuốc vào tay Li De Quan: “Cho hoàng thượng uống với nước.”

Yin Si vội hỏi: “Cô cho hoàng thượng uống gì thế?”

Xin Yi liếc Yin Si một cái, đáp: “Yên tâm, tôi còn mong hoàng thượng trường thọ hơn ngài nữa kìa.”

Yin Zhen đỡ Kang Xi dậy, Li De Quan hầu Kang Xi uống thuốc.

“Li công công, sai người đem ít muối lại đây.” Xin Yi nói.

“Muối?” Li De Quan lấy làm lạ.

“Đúng, muối ăn ấy.” Xin Yi nhắc lại.

“Còn không mau đi?” Yin Zhen giọng cao lên mấy cung.

Tiểu thái giám vội vàng ứng tiếng đi lấy.

Kỳ thực Yin Zhen cũng rất tò mò, hỏi: “Cách cách cần muối làm gì?”

“Hoàng thượng đau bụng đi ngoài nên mất nước nghiêm trọng, cần bổ sung muối để cân bằng lượng nước trong cơ thể. Ban nãy tôi cho hoàng thượng uống thuốc giảm sốt và ngừng tả, đến tối là sẽ hạ sốt thôi.” Xin Yi dùng cách nói dễ hiểu nhất giải thích cho bọn họ.

“Ha, thái y kê chừng đó đơn thuốc còn không hiệu nghiệm, chỉ dựa vào mấy viên thuốc bé tẹo đó mà được sao?” Thập a ca trước nay chẳng trông chờ gì ở Xin Yi.

“Thập đệ, nói hết chưa, lẽ nào đệ không mong hoàng a mã bình phục?” Yin Zhen nạt.

“Tôi chỉ không tin cô ta, mỗi tứ ca coi cô ta là quan âm cứu thế.” Thập a ca bật lại ngay.

Yin Si xua tay ra hiệu cho ông em, ý bảo không cần nhiều lời, cứ chờ xem kết quả!

Lúc sau, tiểu thái giám cầm một bao muối đến, Li De Quan vội vàng đón lấy mang tới trước mặt Xin Yi.

Xin Yi bốc một ít muối vào bát, đổ nước vào rồi dùng thìa khuấy đều, uống thử một ngụm mớiLi De Quan, "Người uống trước một ngụm, sau đó giúp hoàng thượng uống."

Li De Quan y lời, xong lại hỏi: “Cách cách, còn cần làm gì nữa không ạ?”

"Người đã biết một chén nước thêm bao nhiêu muối rồi, cứ cách nửa canh giờ cho hoàng thượng uống một chén, tạm ngừng dùng thuốc của thái y, thuốc bổ cũng không ngoại lệ. Ngoài ra, bảo Ngự thiện phòng nấu ít cháo trắng để phòng tối hoàng thượng đói bụng, ba canh giờ sau ta trở lại." Nói xong cũng không lý gì đến bọn họ, bỏ đi thẳng.

Cô vừa đi, Yin Si lập tức hỏi Yin Zhen: "Tứ ca, huynh dựa vào đâu mà tin tưởng cô ta thế chứ, lỡ có vấn đề gì ai chịu trách nhiệm?"

"Đệ có cách gì hay hơn thì nói thử xem!" Yin Zhen hỏi vặn.

Bát a ca không hó hê gì được.

"Được, chúng ta chờ xem linh đan diệu dược của tiểu thần tiên linh nghiệm thế nào!" Yin Tang vẫn giữ cái giọng trêu người đó.

Lại nói lính canh của Yong vương phủ theo lệnh Xin Yi tới Xue gia tìm Qiu Yan, vừa hay cô nàng đi vắng. Hắn làm sao cứ thế mà về được, bèn kêu người của Xue phủ gọi Xue Yan tới.

Người ta vẫn nói quan lớn đề chết người, người của Yong vương phủ ai dám đắc tội, Xue Yan đành phải ra gặp gã lính canh quèn này. Nói muốn rách mép mà hắn vẫn không chịu để thư lại, nhất định phải giao tận tay Qiu Yan, Xue Yan bắt đắc dĩ, không còn cách nào khác hơn là để hắn đến Na Lan phủ một phen.

Na Lan phủ, Na Lan De Yu bỏ hai tỷ muội lại phòng khách, chạy về phòng ngủ bù.

Tuy có người hầu hạ, nhưng đợi cả canh giờ vẫn không thấy bóng dáng Na Lan De Yu đâu, Qiu Yan càng không vui, bĩu môi phàn nàn, "Bỏ hai chúng ta ở đây còn mình chạy mất mặt là ý gì chứ!"

Chu Qin kiên nhẫn hơn: "Muội cũng đừng càu nhàu nữa, anh ta đi vào phủ là khá lắm rồi, muội còn hi vọng hắn tiếp chuyện nữa sao? Mà muội vẫn chưa chịu bỏ cuộc ư? Từ sau hôm đó tỷ đã không còn trông mong gì rồi. Muội để ý mà xem, thái độ của anh ta với chúng ta so với cô gái kia khác nhau một trời một vực."

"Muội đâu có mù, đương nhiên nhìn ra, chỉ là có chút không phục. Sư tỷ, tỷ nói dung mạo, công phu, xuất thân của muội cũng chẳng kém, tới đâu cũng có người theo đuổi, mỗi lần xem muội chẳng ra gì." Thấy Chu Qin đột nhiên xua xua tay, bèn hỏi, "Tỷ xua tay gì chứ?"

Chu Qin chỉ ra cửa, Qiu Yan xoay người, đã thấy Na Lan De Yu đứng sừng sững ở đó, vội vàng quay lại le lưỡi với Chu Qin.

Na Lan De Yu cũng không so đo với cô ta, quay đầu nói vọng ra ngoài cửa: "Vào đi!"

Lính canh đi vào phòng khách, lên tiếng hỏi: "Xin hỏi, vị nào là tiểu thư Qiu Yan?"

"Là ta!"

Hắn trình thư lên, "Đây là thư mà tiểu thư nhà chúng tôi sai giao cho tiểu thư, nói nhất định phải giao tận tay!"

Qiu Yan nhận thư, "Tiểu thư nhà các người là ai?"

"Tiểu thư đọc sẽ rõ! Tiểu nhân cáo từ!" Hắn cúi người hành lễ với Na Lan De Yu rồi rời đi.

"Qiu Yan, là thư của ai, trong thư nói gì thế?" Chu Qin hỏi.

Qiu Yan xem thư xong, sắc mặt nghi hoặc, bèn đưa cho Chu Qin.

Chu Qin vừa xem vừa đọc lên: "Qiu Yan, giờ Hợi đêm nay đến ngõ Tiểu Đâu Hủ cạnh Pháp Hoa Tự đón người, Xin*. Xin là ai? Muốn chúng ta đi đón ai chứ?"

Na Lan De Yu vừa nghe đã hiểu, "Đương nhiên là đón Hong Yao nhà các cô rồi!"

"Sao Hong Yao lại ở đó? Muội ấy không phải đi theo..." Chu Qin và Qiu Yan liếc nhìn nhau, trong lòng dấy lên dự cảm không lành.

Na Lan De Yu mỉm cười: "Theo dõi ra chuyện rồi chứ gì! Ta đã bảo người các cô định theo dõi không dễ đối phó như các cô tưởng mà."

"Võ công cô ta lợi hại lắm sao?" Qiu Yan không phục hỏi.

Na Lan De Yu lắc đầu, "Cô ấy hoàn toàn không biết võ."

Chu Qin cũng không sao hiểu được, "Thế sao Hong Yao lại rơi vào tay cô ta?"

"Đôi khi trí tuệ còn có ích hơn võ công, luận đấu trí, ta dám chắc ba người các cô cộng lại cũng không thắng cô ấy." Na Lan De Yu nói với giọng tự hào thấy rõ, nhìn bộ dạng nôn nóng của họ anh nói thêm, "Các cô cứ yên tâm, Hong Yao nhất định không việc gì."

"Na Lan công tử, tối nay huynh có thể đi cùng bọn tôi không?" Chu Qin rút cuộc vẫn là đại sư tử, biết nếu có Na Lan De Yu cùng đi sẽ dễ giải quyết hơn nhiều, cô chỉ lo anh không đồng ý nên hướng về phía anh trân trọng thi lễ.

Na Lan De Yu vốn muốn đi, sáng khoái đồng ý liền, "Được, đến lúc đó tôi đi cùng các cô."

Đệ 31 chương: (ba mươi mốt) thì rớt xuống sông

Tuyết rơi, bông tuyết phiêu tung bay dương địa tát lạt.

Uyển nhi đứng ở bên cửa sổ, nhìn bên ngoài bông tuyết ngán người, chợt nghe đến bên ngoài có người ngâm thi:" Ngay cả khoảng không xuân tuyết minh bằng tuyết, hốt ức giang nước trong gặp sa. Đêm nghe sơ sơ còn mật mật, hiểu xem suốt phục tà tà. Phong quay về cộng chỉ che phủ vũ, thiên có thể lái được khoảng cách hoa. Chính đem hết tình hàn tới cốt, không ngại đào lý dùng thì giờ."

Uyển nhi không khỏi tinh thần rung lên," Là Nạp Lan đức duật." Vội quay đầu lại dặn cỏ nhỏ," Cỏ nhỏ, nhanh đi thỉnh Nạp Lan thống lĩnh tiến vào."

Cỏ nhỏ lên tiếng trả lời đi ra ngoài, chạy ra cánh cửa đi, gặp Nạp Lan đức duật đã muốn đi xa, vội vượt qua đi," Nạp Lan thống lĩnh, Nạp Lan

thống lĩnh!”

Nạp Lan đức duật trạm đình quay đầu lại,” Cỏ nhỏ! Chuyện gì a?”

“Thống lĩnh, chúng ta khanh khách cho mời!”

“Ta hiện tại đang lúc giá trị.” Nạp Lan đức duật thật sự không nghĩ đi.

“Chính là khanh khách có việc tìm ngài a!”

Nạp Lan đức duật thở dài, đành phải đi theo cỏ nhỏ đường cũ quay lại.

Không bao lâu, Nạp Lan đức duật mang theo đầy người bông tuyết vào Uyển nhi phòng, khom người được rồi thi lễ,” Gặp qua uyển khanh khách!”

“Miễn lễ!” Uyển nhi gặp cỏ nhỏ ở bên góc đứng, oán trách nói:” Cỏ nhỏ, thất thần gì chứ, còn không thật trà nóng, bắt tay lô cũng lấy

Cỏ nhỏ thật trên trà thì đệ bắt đầu lô, Nạp Lan đức duật chính là khê gặt đầu trí tạ ơn, nhưng đều không có tiếp, cỏ nhỏ đành phải đặt ở trên bàn. Nàng biết Uyển nhi có chuyện cùng với Nạp Lan đức duật nói, cho nên liền thức thời đi ra ngoài.

Nhìn đến Nạp Lan đức duật trên người dính đầy bông tuyết, Uyển nhi theo bản năng địa vươn tay nghĩ muốn thay hấn phách đi, Nạp Lan đức duật vội hướng giữ di từng bước, trốn tránh,” Không dám làm phiền khanh khách, ta chính mình đến.”

“Thống lĩnh mời ngồi.” Uyển nhi dù sao cũng là khanh khách, từ nhỏ sở chịu giáo dục làm cho nàng lập tức khôi phục rụt rè.

“Khanh khách trước mặt, nào có tại hạ chỗ ngồi, khanh khách có việc thỉnh phân phó.” Nạp Lan đức duật tuân thủ nghiêm ngặt quân thần chi lễ, không mang theo một tia biểu tình địa nói xong.

“Không có gì sự, vừa rồi nghe được người ở ngâm thi, nghĩ trời giá rét địa đông lạnh, đã kêu người tiến vào ấm áp ấm áp.” Uyển nhi quả thật cũng không có gì sự, chính là muốn gặp gặp Nạp Lan đức duật mà thôi.

“Đa tạ khanh khách hảo ý, thủ hộ hoàng cung là ở hạ chức trách, đừng nói hạ tuyết, chính là hạ đao, cũng không có thể thiện tạm rời cương vị công tác thủ, ta ở trong này ấm áp, dưới tay nhóm lại bên ngoài đầu đứng, không thể nào nói nổi a, tại hạ còn như thế nào quản lý bọn họ, có thể nào phục chúng. Khanh khách nếu không có khác sự, tại hạ cáo từ.” Nạp Lan đức duật cũng không dám ở trong này lâu ngốc, trong cung thị phi nhiều, làm cho này yêu nói láo đầu truyền ra đi, không biết sẽ nói thành cái gì đâu.

Uyển nhi vội gọi lại hấn,” Vân vân, ta còn có chuyện cùng với người nói.”

“Khanh khách thỉnh giảng!”

Uyển nhi nhìn Nạp Lan đức duật một trận, đột nhiên mặt đỏ lên, cúi đầu:” Nạp Lan... Nạp Lan đức duật, ta, người...” Nàng nói đến bên miệng, rồi lại không biết nên như thế nào khái khẩu,” Ai nha, bảo ta như thế nào mở miệng cùng hắn nói đi, mắc cỡ chết người.”

Gặp Uyển nhi muốn nói lại thôi, Nạp Lan đức duật thì như thế nào hội không rõ đầu, từ ngày thường lý Uyển nhi đối chính mình thái độ trên đã sớm đã muốn đã hiểu.

“Ta biết ngươi muốn nói cái gì, chính là lòng ta lý... Thôi, có chút nói vẫn là nói trắng ra có điều hảo!” Nghĩ đến đây, Nạp Lan đức duật nói:”Khanh khách, Nạp Lan đức duật đều không phải là cỏ cây, chính là khanh khách người giống như tiên tử, mà ta cũng là một giới phàm phu tục tử, tiên phàm thù địch, Nạp Lan đức duật đối khanh khách từ trước đến nay chỉ dám xa xem mà không dám gần vọng, nhận được khanh khách luôn luôn quan tâm, tại hạ vô cùng cảm kích.”

Nạp Lan đức duật trong lời nói ký hàm súc thì rõ ràng, nhưng đối với một cái cô gái mà nói, bị cự tuyệt, luôn một kiện thập phần nan kham chuyện, Uyển nhi dùng u oán địa ánh mắt nhìn Nạp Lan đức duật, hồi lâu, mới quay đầu, nhìn ngoài cửa sổ, sâu kín địa thở dài,” Ta hiểu được, ta chỉ hận chính mình sinh ở hoàng cung.”

Nói đã muốn nói rõ, nên chạy lấy người,” Khanh khách, Nạp Lan đức duật công vụ trong người

Uyển nhi si ngốc địa nhìn Nạp Lan đức duật rời đi, rốt cục đại tích đại tích địa rút xuống lệ đến.

Cỏ nhỏ bên ngoài đầu gặp Nạp Lan đức duật rời đi, còn kỳ quái bọn họ như thế nào nhanh như vậy đã nói hoàn nói, biên cân nhắc vào đề vào cửa,” Khanh khách, hắn đi như thế nào?” Thấy Uyển nhi ở khóc, hoảng sợ,” Khanh khách, ngươi vì cái gì khóc a, có phải hay không hắn khi dễ ngươi?”

Uyển nhi lắc đầu.

Cỏ nhỏ là biết Uyển nhi tâm sự, gặp chủ tử này phó bộ dáng, đoán nói:” Nan phải không hắn... Hắn cự tuyệt?”

Uyển nhi không hé răng, chính là yên lặng rơi lệ.

“Hừ, cấp mặt không biết xấu hổ, hắn nghĩ đến hắn là ai vậy a, ngay cả khanh khách ngài đều tiêu không hơn, hắn còn nghĩ muốn cái gì dạng?” Kỳ thật cỏ nhỏ đều không phải là là xấu tâm địa, chính là ý nghĩ trung một cái”Trung” tự hại nàng.

“ Không trách hấn, chúng ta thân phận rất cách xa, ngay cả hấn nguyện ý, cũng quá không được Hoàng Thượng kia một cửa, hoàng gia hôn nhân là không phải do chính mình làm chủ.” Uyển nhi khóc một trận, cũng muốn hiểu được.

“ Quên đi, khanh khách, ngài liền đã quên hấn đi, sửa Minh Nhi Hoàng Thượng hội chỉ cho ngài một cái rất tốt ngạch phụ.” Cỏ nhỏ an ủi nói.

Uyển nhi nhìn phía ngoài cửa sổ, lẩm bẩm nói:” Còn có ai so với hấn rất tốt a!”

Nạp Lan đức duật trở ra cửa, cũng là vừa đi vừa tư,”Uyển khanh khách bằng tuyệt thông minh, hấn là hiểu được ý tứ của ta, thật sự là thực xin lỗi, ngươi là kim chi ngọc diệp, khởi là ta xứng đôi, hướng chi lòng ta lý đã muốn có một người.” Nghĩ đến tâm di, hấn không khỏi lộ ra tươi cười,” Cái kia quỷ tinh linh giờ phút này đang làm gì, không biết khi nào mới có thể tái kiến nàng.”

Nạp Lan đức duật nghĩ đến tâm di, tâm di cũng không không tưởng hấn, gặp đầy trời tuyết bay, nàng khả hưng phấn đâu! Đứng ở trong viện, thân thủ đi tiếp bay xuống bông tuyết,”Thần tránh ra cánh cửa tuyết mẫn son, tuyết tình vân đậm ánh nắng hàn. Diêm lưu chưa tích hoa mai đông lạnh, một loại thanh cô không đợi nhân. Ta còn cho tới bây giờ chưa thấy qua hạ lớn như vậy tuyết đâu, thật khá, ta thích.” Nàng hô tiểu gậy trúc bọn họ,” Gậy trúc, rõ, đến, chúng ta đến đôi người tuyết ngoạn!”

Tiểu gậy trúc chân tay co cống địa từ trong phòng đi ra, vừa ra tới đã kêu,” Hảo lãnh a, khanh khách!”

Tâm di từ trên mặt đất dúm khởi một đoàn tuyết, liền hướng tiểu gậy trúc ném đi. Tiểu gậy trúc một trốn, không ném trung, Ngay sau đó người thứ hai tuyết cầu thì ném lại đây. Vừa lúc nhị hồ cũng từ trong phòng đi ra, tuyết cầu ba địa ở giữa trên mặt hấn, tiểu gậy trúc vui sướng khi người gặp họa địa cười to.

“ Ngươi cười ta!” Nhị hồ đến trong viện cũng bắt, cầu, cào một phen tuyết, hướng tiểu gậy trúc ném đi, cái này tiểu gậy trúc không né tránh, trúng chiêu.

Tiểu gậy trúc kêu to:” Ngươi gì chứ ném ta, là khanh khách ném của ngươi, có bản lĩnh ngươi đi ném nàng. Ta muốn báo thù!” Nói xong, cũng chạy đến trong viện, đi niết tuyết đoàn.

Tâm di ở bọn họ nháo thời điểm, trợ thủ đắc lực các nhéo một cái, phân biệt hướng tiểu gậy trúc cùng nhị hồ ném quá khứ, nhị hồ biết tâm di

sẽ không tức giận, cho nên cũng bắt chấp tất cả, nắm bắt tuyết đoàn đánh trả cấp tâm di, ba người cho nhau ném.

Nghe được bên ngoài sảo thanh, mặt khác mấy người cũng từ trong phòng đi ra, thấy bọn họ ngoạn đắc như vậy vui vẻ, cũng gia nhập chiến tranh, mọi người ngoạn đắc đầu đầy đầy người đều là tuyết.

“ Ôi, sống khá giả nghiệm nga!” Tâm di rút cục ngoạn mệt mỗi.

“ Đúng vậy, đã lâu không như vậy chơi!” Nhị hồ cũng nói.

Tú nhi vỗ trên người tuyết,” Nếu ở dư phi nơi đó là muốn cũng không dám nghĩ muốn.”

“ Đi theo khanh khách chính là hảo!” Tiểu gậy trúc ngồi ở tuyết địa thảo luận.

“Ai, ngày mai chúng ta đi đập tuyết phần thưởng mai.” Tâm di đa dạng cũng quá nhiều.

Tiểu cây mơ tiếp đề bụng dihanh khách, Minh Nhi ta sẽ không đi, còn có hơn mười ngày liền lễ mừng năm mới, rất nhiều sự ta muốn đốc xúc phía dưới người đi làm.”

“ Tùy người a, các người ai muốn ý đi?” Tâm di hỏi.

Nghe được đi ra ngoài ngoạn, tiểu gậy trúc là tối tích cực, lập tức bính đứng lên giờ lên cao bắt tay vào làm,” Ta đi!”

Ngày hôm sau, tuyết còn tiếp tục rơi xuống, đại có hoa mai lớn như vậy, bay đầy trời vũ, phô thiên cái địa, ngã tư đường, cổng ngằm, nóc nhà, ruộng lý đều cái thật dày một tầng tuyết bị, phân không rõ không phải lộ, không phải cừ.

Sơn đạo trên cũng tràn đầy tuyết đọng, loại này thời tiết một cái du khách đều không có, ai còn đi ra a, chỉ có tâm di, đại hồ, nhị hồ cùng tiểu gậy trúc một hàng tại triều đỉnh núi mà đi, tiểu gậy trúc dừng ở cuối cùng, chậm rãi nuốt nuốt địa.

Tâm di nhìn tiểu gậy trúc hữu khí vô lực địa bộ dáng, chạy xuống đi kéo hấn một phen,”Tiểu gậy trúc, ngươi thật vô dụng, mới đi lúc này, ngươi lại không được lập, khuyết thiếu rèn luyện.”

“ Sớm biết rằng là tới đi sơn, ta sẽ không đi theo đến đây. Nay đại tuyết thiên đi sơn, tiểu thư, ngươi nghĩ như thế nào nha!” Tiểu gậy trúc thở phì phò nói.

“ Không tình thú, đi đắc tài cao nhìn xem xa. Đứng ở đỉnh núi xem cảnh tuyết, kia mới xinh đẹp đâu!” Tâm di tóm hấn v

“Tiểu thư, phía trước có cái đình, hiết một lát tái đi.” Nhị hồ chỉ vào giữa sườn núi một cái đình nói.

Tiểu gậy trúc chạy nhanh nói:” Đúng vậy, làm cho ta suyễn khẩu khí.”

“Hảo!” Tâm di thì quở trách tiểu gậy trúc,” Người nói người có ích lợi gì a, đi điểm ấy lộ đã kêu mệt, về sau không mang theo người đi ra chơi.”

Khó khăn đi vào đình lý, tiểu gậy trúc cũng không cố lãnh, đặt mông ngồi ở thạch đấng trên,” Ai nha, mệt chết ta!”

Đại hồ nhị hồ cũng ngồi xuống nghỉ ngơi.

Tâm di ngại thạch đấng lãnh, không muốn tọa, đứng xem chung quanh cảnh sắc,” Giữa sườn núi phong cảnh cũng thực độc đáo, các người xem, kia vài cọng hồng mai khai nhiều lắm tươi đẹp, ta muốn hái một chi mang về.”

“ Trong viện không phải có sao?” Tiểu gậy trúc chủ chân nói.

“ Trong viện không nó khai đặc xinh đẹp.” Nói xong, tâm di bước ra đình.

“Tiểu thư, ta đi hái đi!” Đại hồ gấp mai thụ tà hướng vách núi ngoại, sợ có nguy hiểm, vội xung phong nhận

Cố tình tâm di còn không phải hấn đi hái,” Không được a, người cũng đều không hiểu na(vậy) chi đẹp, ta chính mình đi.” Đại hồ vẫn là lo lắng, đi theo tâm di ra đình.

Mai thụ sinh trưởng ở vách núi biên, tâm di kiễng chân đi hái hồng mai.

Đại hồ ở bên nhắc nhở,” Tiểu thư, cẩn thận a!”

“ Không có việc gì!” Tâm di thân mình hơi hơi tiền tham, chiết một chi mai, mới vừa quay người lại, dưới chân vừa trượt, nhân một thời hướng dưới chân núi đi vòng quanh.

Đại hồ phản ứng chậm trễ, không có bắt lấy tâm di, không khỏi quát to một tiếng:” Tiểu thư...”

Nghe được đại hồ tiếng kêu, mặt khác hai người cũng chạy vội tới,” Chuyện gì... Tiểu thư làm sao...”

“Nàng ngã xuống!” Đại hồ nói xong thả người sẽ nhảy xuống.

Nhị hồ chạy nhanh ngăn lại,”Ca, của người khinh công tốt lắm sao?”

“ Chính là, chính là tiểu thư...” Đại hồ nhìn sâu không thấy đáy sơn cốc, cũng biết bằng chính mình khinh công là

“ Cứu mạng...” Dưới chân núi truyền đến tâm di tiếng kêu cứu.

“ A, tiểu thư không có việc gì, mau mau mau, các người mau tìm dây thừng.” Tiểu gây trúc vội la lên.

“ Lần này tử trên na(vậy) đi tìm a?” Đại hủ xem xét trống rỗng sơn đạo.

Mau mẫn nhị hủ phản ứng còn không tính chậm,” Mau, mau cởi quần áo ra, cột vào cùng nhau.”

“ Được không a?” Đại hủ còn tại do dự.

Nhị hủ một bên cởi quần áo vừa nói:” Chỉ có thể như vậy, dù sao cũng phải thử xem xem, tiểu gây trúc, ngươi còn lảng gi chứ, cởi quần áo.”

“Úc...” Ba người vội vàng vội vội bắt đầu địa cởi quần áo.

Tiểu gây trúc biên cởi quần áo biên lên núi lễ Phật hạ hảm:” Tiểu thư, chúng ta lập tức sẽ cứu ngươi.”

Vách núi hạ tâm di bắt lấy một cây hoành rời núi thể nhánh cây, treo ở giữa không trung,” Nhanh lên, ta mau trao không được.”

Ngon núi này tà đối diện còn có một ngọn núi, trên đỉnh núi có một người một mình ở phần thượng cảnh tuyết, phong tuyết trong tiếng hân loáng thoáng nghe được có người ở hảm cứu mạng, không khỏi kỳ quái nói:” Có phải hay không ta nghe lầm, có người ở hảm cứu mạng?”

Vừa cẩn thận nghe xong nghe, không có nghe đến cái gì, cũng sẽ không để ở trong lòng, chính làm chính mình nghe lầm.

Kia đầu trên núi, đại hủ bọn họ còn tại luống cuống tay chân mà đem quần áo thắt, vừa ý di đã muốn không thể tái kiên trì, dần dần trao không được nhánh cây, thủ chậm rãi đi xuống,” Lịch sử vừa nặng diễn, lần này sẽ không may mắn như vậy, xem ra ta mệnh lý một định là muốn ngã xuống sơn.” Tâm di nghĩ.

Nàng rút cục trao không được,”Tử kiện, chúng ta rất nhanh có thể gặp mặt.” Tâm di từ từ nhắm hai mắt mặc cho thân mình đi xuống trụ.

Tâm di này một rơi xuống, đối diện nhân thấy được, lập tức nhắc tới một ngụm chân khí, thi triển khinh công ra sức đuổi quá khứ, rút cục đứng lúc ôm lấy tâm di, nhìn đến cứu nhân là tâm di, không khỏi sửng sốt, khí bụng lỏng, hai người đồng thời nhanh chóng đau quận bụng dưới, hân đồn giác không ổn, chân ở một khối núi đá trên mượn mượn lực, điều hoà một chút nội lực, chậm rãi giảm xuống.

Tâm di vốn tự nhận là hân phải chết không thể nghi ngờ, đột nhiên cảm giác được giữa không trung có người nắm ở chính mình, hơn nữa giảm

xuống tốc độ rõ ràng địa chậm lại, liền mở mắt, đập vào mắt liền không phải người khác, đúng là Nạp Lan đức duật.

Hai người bình an tới đáy cốc, tâm di còn như mộng như ảo, hai tay hoàn Nạp Lan đức duật thất lưng, si ngốc địa nhìn hấn, nhìn hấn cặp kia sáng ngời ánh mắt

Nạp Lan đức duật thật bị nàng xem sững sốt, ở hấn ấn tượng lý, tâm di chưa bao giờ dùng như vậy ánh mắt chăm chú nhìn quá hấn,” Người không sao chứ?” Hấn nhẹ giọng hỏi.

Tâm di lập tức tỉnh táo lại, cuống quít buông ra thủ, xoay người,” Ta đây là làm sao, chung tâm di, người thanh tỉnh một chút, hấn không phải tử kiện, khả vừa rồi, rõ ràng là tử kiện a, không phải, là Nạp Lan đức duật, hấn là Nạp Lan đức duật!”

Thật vất vả ổn định cảm xúc, tâm di xoay người,” Cảm ơn người, vừa rồi, ta...”

“Dạ, phải không?” Nạp Lan đức duật đoán không ra tâm di suy nghĩ cái gì, đành phải hỏi như vậy.

Tâm di chỉ có thể gật gật đầu.

Nạp Lan đức duật nhìn nhìn bốn phía,” Bên kia có cái sơn động, đi vào nghỉ ngơi trong chốc lát đi!”

Tâm di theo Nạp Lan đức duật vào núi động tránh né phong tuyết đi, đem nhai thượng ba người cấp đã quên.

Bọn họ thật vất vả đem quần áo buộc thành dây thừng, từ đại hồ chậm rãi buông.

Tiểu gậy trúc hướng tới dưới chân núi hảm:” Tiểu thư...”, hô nửa ngày cũng nghe gặp tâm di trả lời, tiểu gậy trúc nóng nảy, quỳ rạp trên mặt đất tìm hiểu đầu xuống phía dưới nhìn lại, cái gì cũng chưa thấy, hấn lập tức về mặt cầu xin quay đầu lại đối đại hồ nhị hồ nói:” Tiểu thư không thấy.”

“Không thể nào?” Nhị hồ một run run, vì thế chạy nhanh cùng đại hồ cùng nhau hướng hạ hảm:” Tiểu thư, tiểu thư...”

“Xong rồi, xong rồi, cái này xong rồi, tiểu thư rút xuống sơn đi.” Tiểu gậy trúc khóc.

“Đều do ta, của ta phản ứng quá chậm.” Đại hồ dùng sức xao đầu tự trách nói.

Nhị hồ coi như bình tĩnh,” Sẽ không, tiểu thư cát nhân thiên tướng, tuyệt không có việc gì, chúng ta đi xuống tìm.”

=====

Đệ 32 chương: (ba mươi hai) mau tìm tiểu thần tiên cứu mạng

Trong sơn động, tâm di ôn nhu hỏi:” Đây là người lần thứ mấy cứu ta?”

“ Không nhớ rõ.”

“ Vì cái gì người tổng hội ở ta bên người xuất hiện?” Tâm di lại hỏi.

“ Ta cũng không biết, thấy có người rớt xuống sơn, tổng không thể thấy chết mà không cứu được đi, không nghĩ tới là người, có phải hay không duyên phận a?” Nạp Lan đức duật đôi mắt trung không tự giác địa biểu lộ tình cảm.

Tâm di tránh né hấn ánh mắt, trong giây lát nhớ tới đại hủ bọn họ,” Nguy rồi, ta đến rơi xuống, bọn họ cũng không thông báo cấp thành cái dạng gì.” Nói xong, vội vàng hướng ngoại đi.

“ Người muốn đi đâu?”

“ Về nhà a!”

“ Trời đã tối rồi, thì rơi xuống tuyết, núi này lộ người đi như thế nào?” Nạp Lan đức duật nói.

Tâm di từ cái động khẩu vọng đi ra ngoài, chỉ thấy đầy trời bông tuyết đại đoá đại đoá địa dương xuống dưới, trù đặc không trung không có khe hở, thoát nhìn như là lão thiên gia muốn đem trong thiên địa khe hở nhồi. Nàng quay đầu lại đối Nạp Lan đức duật nói:” Người lại dùng một lần khinh công mang ta đi lên, được không? Ta hôm nay buổi tối không quay về trong lời nói, trong nhà... Trong nhà cũng đừng nghĩ muốn thái bình.”

“ Kia cũng không có cách nào khác tử, vì cứu người, vừa rồi ta từ một khác tòa sơn đầu lại đây, hao hết nội lực, loại này thời tiết, loại này sơn đạo, ta chính mình đều rất khó đi trở về, càng đừng nói mang theo người.” Nạp Lan đức duật thật không phải ở tìm lấy cớ, trên thực tế, hai tòa sơn khoảng cách rất lớn, lại là từ đỉnh núi đi xuống dưới, trung gian cũng không có có thể mượn lực địa phương, hạ đặc địa đến, liền cảm giác được đan Điền Trung trống rỗng, một tia nội lực

“ Thảm, thảm, cái này thảm thấu.” Tâm di cũng sốt ruột.

“ Có như vậy không xong sao?”

“ Ta không phải chỉ ta, là bọn hấn.”

“ Dem người lộng đã đánh mất, bọn họ hội bị phạt.”

“ Khởi chỉ bị phạt, muốn làm không tốt, ngay cả đầu cũng chưa.” Tâm di không dám tưởng tượng Khang Hi tức giận bộ dáng.

“ Không có như vậy nghiêm trọng đi, ung Vương gia mặc dù có mặt lạnh danh xưng là, còn không đến mức...” Nạp Lan đức duật làm cái khảm đầu thủ thế.

“ Người sẽ không hiểu được.” Tâm di không có cách nào khác cùng hấn giải thích.

“ Cấp cũng không có dùng, người tiên tiến đến, cái động khẩu gió lớn, ta cũng muốn trước điều tức một chút.” Nạp Lan đức duật nói xong, tìm cái sạch sẽ mặt đất, khoanh chân ngồi xuống.

“ Thực xin lỗi, là ta hại người như vậy, người có nặng lắm không?”

“ Không phải thực nghiêm trọng chuyện, người đừng Nạp Lan đức duật nhắm mắt điều tức.

Tâm di mặc dù không hiểu võ công, khả võ hiệp phiên tổng xem qua, không dám quấy nhiễu hấn, ôi tới rồi góc sáng sửa, lẳng lặng địa nhìn hấn.

Hoa khai hai đóa, các biểu một chi. Chúng ta không nói Nạp Lan đức duật như thế nào điều tức, cũng không nói đại hỏ bọn họ như thế nào tìm kiếm tâm di, lại nói nói trong hoàng cung đích tình huống.

Tiểu quả cam cùng tiểu cây mơ nguyên bản đánh giá bữa tối phía trước tâm di bọn họ nên đã trở lại, dù sao hiện tại là mùa đông, bầu trời tối đen đặc sớm, khả tả chờ hữu chờ, vẫn đợi cho hoàng hôn cũng không gặp bọn họ trở về.

Nơi này sấp một đoạn, hiện tại nhân thời khắc phương pháp cùng cổ nhân không giống với, cổ nhân đem tam điểm đến năm giờ tên là bô khi, năm giờ đến bảy giờ tên là ngày nhập, bảy giờ đến chín giờ tên là hoàng hôn, chín giờ đến mười một điểm tên là nhân định. Không phải có câu” Nguyệt trên liễu đầu cành, nhân ước hoàng hôn sau” thôi, này hoàng hôn đó là bảy giờ đến chín giờ.

Không xa xa, chúng ta tiếp tục nói tiểu cây mơ các nàng lo lắng,”Tiểu quả cam, đều giờ nào, khanh khách bọn họ như thế nào còn không có trở về?” Tiểu cây mơ ở cửa đã muốn đứng đã lâu, đôi mắt - trông mong vọng đặc cổ đều toan.

Tiểu rỏ cũng đỉnh sốt ruột địa, liền nói:” Ta đi cửa cung hậu hậu đi!”

“ Cũng tốt, đánh đem tán đi!” Tiểu quả cam thì đối tiểu cây mơ nói:”Tuyệt hạ đặc lớn như vậy, thực làm cho người ta lo lắng, cây mơ, ta mí mắt thẳng khiêu, hay là ra chuyện gì nhi

“Phi...” Khanh khách như thế nào sẽ có chuyện này, tuy vậy, nói trở về, ta này trong đầu cũng không kiên định.”

Bên này ở sốt ruột, bên kia cũng có người ở sốt ruột, ai nha, đại ca nhóm, vì cái gì nha, Khang Hi bị bệnh, hơn nữa bệnh cũng không nhẹ.

Khang Hi tâm cung lý, chính lộn xộn địa tế một đám người, đại ca, thái y, cung nữ, thái giám, Khang Hi chính mờ mịt địa nằm ở trên giường, lý đức tất cả giữ chăm sóc.

Thái y nhóm chính vây quanh cái bàn thấp giọng thương thảo cái gì, vài vị đại ca có lo lắng địa qua lại đi tới; có tỉnh tọa ở ghế trên, thỉnh thoảng phiêu liếc mắt một cái Khang Hi; có không kiên nhẫn địa nhìn thái y nhóm.

“ Thái y, rốt cuộc thế nào, nghĩ ra phương thuốc đến đây sao?” Dân 禪 rốt cuộc chờ đắc không kiên nhẫn, mở miệng hỏi nói.

“ Chư vị Vương gia, đại ca, thần chờ đang ở thương thảo.” Thái y đáp lời nói.

Mười đại ca tính tình lên đây,” Thương thảo thương thảo, các người chỉ biết thương thảo.”

“ Các người đều thương thảo một cái canh giờ, từ hôm qua đến hiện tại, dược hết lên không ít, vì cái gì Hoàng Thượng vẫn là sốt cao không lùi?” Bát đại ca dân tự cũng có chút phát h

Thái y vội bồi tội,” Vài vị Vương gia bớt giận, thần chờ một định hội nghĩ ra hảo phương thuốc đến.”

Dân 禪 lạnh lùng nói:” Tốt một là như vậy, nếu không, các người ăn cơm tên liền bằng nghĩ muốn ở lại trên cổ.”

Thì qua một cái lâu ngày thần, thái y nhóm cuối cùng có cái kết quả, đều có thái giám cầm phương thuốc đi ngao dược, cái này không dài dòng. Dược bùng tới sau, lý đức toàn bộ thật cẩn thận mà đem Khang Hi nâng dậy nửa thân mình, một ngậm một ngậm địa uy Khang Hi uống dược.

Khang Hi hét lên mấy khẩu dược, đột nhiên nghĩ muốn phun, tiểu thái giám chạy nhanh đoạn quá ống nhỏ, khả Khang Hi nôn khan vài cái, cũng không phun ra đồ vật này nọ đến. Hắn suy yếu địa khoát tay áo, ý bảo không nghĩ uống nữa, lý đức toàn bộ vội giúp đỡ Khang Hi nằm xuống.

Lý đức toàn bộ nhìn nhìn Khang Hi u ám sắc mặt, lo lắng địa đối chúng đại ca nói:” Vạn tuế gia đã ỏi ra vài trở về, rốt cuộc phun không ngoài cái gì, vài vị Vương gia, đắc chạy nhanh ý tưởng a, Hoàng Thượng tuổi tác lớn, kinh không dậy nổi như vậy thượng thổ hạ tả địa gây sức ép.”

Dân 禪 trừng mắt thái y,” Này phó dược tái vô dụng, các người liền bàn đến lớn đề ý tự đi trụ đi!”

Lúc này, chỉ nghe trên giường Khang Hi mơ mơ màng màng địa hô:” Tâm di...”

Dận 禔 không có nghe thanh, vội hỏi lý đức toàn bộ,” Hoàng Thượng nói cái gì?”

Lý đức toàn bộ tiến đến Khang Hi trước mặt hỏi:” Vạn tuế gia, ngài nói cái gì?”

Khang Hi thanh âm yếu ớt văn ruồi,” Tâm di... Tâm di...” Khả lý đức toàn bộ hay là nghe thanh, lập tức đổi dạ 禔 nói:” Vương gia, vạn tuế gia nhắc tới tâm di khanh khách đâu!”

Dận 禔 một thời hai mắt tỏa ánh sáng, khuôn mặt u sầu biến mất,” Đúng rồi, như thế nào đêm này tiểu thần tiên cấp đã quên, mau, chạy nhanh đi giao (ngoại ô) trái tim di khanh khách mời đến.”

“ Là, nô tài cái này đi.” Lý đức toàn bộ chạy đi tựa văng ngoại bào.

Di uyển lý, tiểu quả cam đứng ngồi không yên,” Này tuyệt là càng rơi xuống càng lớn, bọn họ như thế nào còn không có trở về a, thực cấp chết người.”

Tiểu cây mơ cũng sốt ruột đặc không được, an ủi tiểu quả cam cũng an ủi chính mình,” Đừng vội, tiểu rỏ không phải đi cửa thành sao, nói không chừng, trong chốc lát, bọn họ cùng nhau đã trở lại.” Nói xong, thì hướng ngoài cửa sổ nhìn lại, đột nhiên cao hứng địa tiếp đón tiểu quả cam,” Đã trở lại, đã trở lại, bọn họ đã trở lại.”

he vậy, tiểu quả cam chạy nhanh đi mở cửa.

Đại hồ, nhị hồ cùng tiểu gậy trúc, tiểu rỏ mang theo gió lạnh đi vào ốc đến.

“ Các người khả đã trở lại, thực đem nhân vội muốn chết!” Tiểu quả cam vừa nói vừa hướng mấy người nhìn lại, cũng không thấy tâm di, không khỏi kinh ngạc nói:”Ai, khanh khách đâu? Như thế nào không thấy khanh khách?”

Bốn người hai mặt nhìn nhau, cũng không nói chuyện.

Tiểu cây mơ tiến lên, ôm đồm trụ tiểu gậy trúc,” Nói chuyện nha, người cầm điếu lạp, khanh khách trên người nào vậy?”

Tiểu gậy trúc cúi đầu, không hé răng.

“ Các người đem khanh khách lộng đã đánh mất, có phải hay không?” Tiểu quả cam đều nhanh khóc đi ra.

Đại hồ vẽ mặt cầu xin nói:” Khanh khách, khanh khách nàng rớt xuống son.”

“Cái gì?” Tiểu cây mơ, tiểu quả cam tam hồn mắt lục phách.

“Vậy người nhóm quay về tới làm gì, còn không đi tìm.” Tiểu quả cam hận không thể đem bọn họ đá

“Chúng ta đi tìm qua, tuyệt quá lớn, thiên thì đen, không có cách nào khác sẽ tìm. Nghĩ các người một định lo lắng vô cùng, quan trọng hơn về trước đến, mọi người thương lượng một chút nên làm gì bây giờ.” Nhị hồ trong lời nói cũng thật sự.

Sáu người ngồi ở trước bàn, mặt co mày cau địa cho nhau nhìn.

“Trước gạt, một định đắc trước gạt.” Tiểu cây mơ suy nghĩ nửa ngày, ghen ra một câu.

“Có thể giấu diếm bao lâu, vạn một Hoàng Thượng muốn gặp khanh khách...” Tiểu quả cam lo lắng đắc khá xa.

“Hôm nay đã muốn chậm, Hoàng Thượng sẽ không tái kiến khanh khách. Ngày mai thiên sáng ngồi, các người vài cái chạy nhanh lại đi tìm. Vạn một Hoàng Thượng muốn gặp khanh khách, chúng ta đã nói khanh khách trên đường phố.” Tiểu cây mơ chọn dùng chính là kéo dài thuật.

“Có thể thành sao?” Ngay cả tiểu rở đều cảm thấy được này biện pháp không quá diệu,” Khanh khách nếu bình an vô sự cũng liền thôi, phải thực sự cái gì...”

Tiểu quả cam tiếp trên nói:” Phải thực sự cái gì, di uyển lý mọi người, hết thấy đầu người khó giữ được.”

Thật sự là sợ cái gì đến cái gì, bọn họ chính sâu mi khổ kiếm địa vây quanh cái bàn người xem xem ta, ta xem nhìn người khi, bên ngoài truyền đến dồn dập tiếng gõ cửa, đem mấy người hoảng sợ.

Tiểu quả cam cường tự trấn định,” Đừng hoảng hốt, đừng hoảng hốt, ta đi mở cửa.”

Mở ra cánh cửa, lý đức toàn bộ tiến vào đã nói:” Như thế nào lâu như vậy mới mở cửa, đang làm gì đâu?”

“Lý công công, ngài tọa, bên ngoài lãnh, ta cho ngài thật chén trà nóng khu khu hàn.” Tiểu quả cam gặp lý đức toàn bộ lúc này lại đây, chuẩn là có sự, trong lòng cầu nguyện,” Ngàn vạn lần hay là tìm đến khanh khách!”

Chỉ nghe lý đức toàn bộ nói:” Ai nha, không cần, ta đều gấp đến độ đồ mồ hôi đầu! Khanh khách đã muốn ngủ hạ?”

Tiểu cây mơ sợ hãi hỏi:” Đã trể thế này, vạn tuế gia còn tìm khanh khách?”

Lý đức toàn bộ còn không có giác ra không thích hợp, nói:” Hoàng Thượng bị bệnh, thái y nhóm được mặc kệ dùng, vài vị Vương gia tính tình lớn đầu, ung Vương gia nói khanh khách năng lực đại, bảo ta đến thỉnh khanh khách quá khứ nhìn một cái. Ai, đều thất thần gì chứ, còn không mau đi hầu hạ khanh khách rồi giường.”

Sáu người cho nhau nhìn xem, đột nhiên cùng nhau hướng lý đức toàn bộ quỳ xuống, trực lợi lý đức toàn bộ hoảng sợ,”Ai... Đây là có chuyện gì?”

Tiểu cây mơ đành phải nói thật,”Lý công công, khanh khách, khanh khách không ở

“ Không ở? Này một chút còn có thể trên người nào vậy?”

Mấy người cũng không lên tiếng.

“ Nói chuyện a!” Lý đức toàn bộ loáng thoáng cảm giác đã xảy ra chuyện.

“ Chúng ta cũng không biết.” Tiểu cây mơ nức nở nói.

“Lý công công, ngài lão ý tưởng nhi cứu cứu chúng ta đi!” Tiểu gậy trúc hiện tại cũng không tinh khí thần.

Lý đức toàn tâm lý lộn bộp một chút,” Đã xảy ra chuyện!” Trước mặt tôi quan trọng hơn chính là hiểu biết ra chuyện gì, vì thế nói:” Đứng lên, đều trước đứng lên, chạy nhanh cho ta nói thật, các người vài cái sấm cái gì họa?”

Tiểu gậy trúc biên khóc biên nói:” Buổi chiều ta cùng đại hồ, nhị hồ bồi khanh khách lên núi nhìn cảnh tuyết, khanh khách không nghĩ qua là rét xuống sơn, chúng ta xuống núi tìm, không tìm.”

Lý đức toàn bộ mặt mũi trắng bệch,” A... Con thỏ nhỏ thằng nhãi con, chuyện lớn như vậy cư nhiên gạt không trở về, các người, các người có mấy cái đầu a?”

Tiểu rô cũng cầu xin,”Lý công công, van cầu ngài, mau ngẫm lại b

Lý đức toàn bộ vung thủ,” Ta có thể có cái gì biện pháp, Hoàng Thượng chỗ còn chờ cứu mạng đâu!”

“ Vậy càng không thể làm cho Hoàng Thượng đã biết, lửa cháy đổ thêm dầu, tuyệt đối không được a!” Tiểu quả cam nói.

“ Cho dù có thể gạt vạn tuế gia, ta thì như thế nào hướng vài vị Vương gia phục mệnh? Ôi, ông trời ai, Hoàng Thượng bệnh nặng, khanh khách thì sinh tử chưa biết, càng sốt ruột lại càng gặp chuyện không may, toàn bộ ghé vào cùng nơi, như thế rất tốt, ngự phòng ăn, thái y viện, di uyển, hết thầy đều hí lý răng rắc, áp đặt.” Lý đức toàn bộ cũng không biết phải làm gì cho đúng.

Bên này là gấp đến độ thượng hoả, bên kia trong sơn động thì đã xảy ra chút cái gì đâu?

Nạp Lan đức duật điều tức một trận, cảm giác sơ qua khôi phục chút thể lực, mở to mắt, gấp tâm di ôm chặt thân mình, cuộn mình ở trong góc.

“Người là không phải rất lạnh? Ta đi tìm chút khô chi vội tới người sinh cái hỏa.” Nạp Lan đức duật nói xong đứng dậy đi hướng cái động khẩu.

“Không được đi, tôi đen một mảnh, người cho dù giả hỏi đến ta cũng không lĩnh người này tình.” Nghe đi lên tâm di là ở đùa giỡn tiểu tính, kỳ thật là sợ hãi có cái sơ xuất.

Nạp Lan đức duật như thế nào hội nghe không ngoài, trong lòng run lên, u địa nhìn nàng.

Tâm di ý thức được chính mình thất thố, vội giải thích, “Ta là nói, hạ lớn như vậy tuyết, chỗ nào còn có làm khô chi cho người kiếm.”

Nạp Lan đức duật đi đến bên người nàng, một ngữ không phát địa cời chính mình trên người da lông áo ba-đờ-xuy, cấp tâm di vây trên.

Tâm di đón gió ấm áp rất nhiều, khả gió lạnh thổi vào đến khi, gấp Nạp Lan đức duật có điểm hơi hơi run run, vội hỏi: “Người không lạnh sao?”

“Ta có võ công đấy, người lại không được.” Nạp Lan đức duật không sao cả địa nói xong.

“Của người võ công dù cho, cũng không phải làm bằng sắt.” Tâm di thanh âm nghe đi lên là như vậy địa nhu, mang theo đau tích. Nàng lôi kéo Nạp Lan đức duật ngồi xuống góc sáng sủa, đưa hắn da lông áo ba-đờ-xuy cái ở hai người trên đùi, lại dùng chính mình chồn tía áo khoác phi ở hai người trên người,” Như vậy cũng không hội lạnh.”

Khả áo khoác không thể hoàn toàn vây quanh hai người thân thể, cái Nạp Lan đức duật liền cái không được tâm di.

Tam phiên vài lần sau, Nạp Lan đức duật rốt cục đánh bạo ôm tâm di kiên, đem nàng lăm nhập trong áo, chồn tía áo khoác gắt gao bao lấy bọn họ.

“Bạo phạm tiểu thư!”

“Không lâu phía trước còn đồng tháp mà miên, hiện tại thì cố tình đứng đắn.” Tâm di chế nhạo hắn.

“Lần trước là bất đắc dĩ.”

“Kia hôm nay đâu?”

Nạp Lan đức duật không ra tiếng, chính là gắt gao vây quanh tâm di, tham lam địa khừ tâm di trên người đặc thù mùi.

Tâm di ôi ở Nạp Lan đức duật trong lòng, ngực, tựa vào hân trước ngực, cách quần áo cũng có thể cảm xúc đến hân rần chắc cơ thể, nghe hân hữu lực tim đập, một cổ thành thực nam tử hơi thở huân đặc nàng có điểm say. Hồi lâu, mới mở miệng nói:” Chúng ta có tính không từng có da thịt chi thân a? Hán nhân lễ nghi trung quy định nam nữ trong lúc đó không thể như vậy thân mật, nếu không, nếu không...” Câu nói kế tiếp, nàng ngượng ngùng hơn nữa.

“ Nếu không như thế nào, nếu không sẽ gả cho ta, có phải hay không? Hán nhân lễ nghi quá câu thúc, rất cứng nhắc, có một số việc có thể tạm thích ứng biến báo. Có thể hay không không nghĩ này a, ta hỏi ngươi, ngươi thật là ung vương phủ người sao?” Tâm di thân phận thủy chung là Nạp Lan đức duật trong lòng một cái dấu chấm hỏi.

“ Ngươi nói đâu?”

“ Ngươi giống một điều bí ẩn, làm cho người ta đoán không ra

“ Chậm rãi đoán, tổng hội đoán được.”

“ Ngươi, ngươi đính hôn không có?” Nạp Lan đức duật đột nhiên hỏi.

Tâm di từ chồn tía áo khoác lý ngắt khuôn mặt nhỏ nhắn,” Vô duyên vô cớ gì chứ hỏi cái này?”

“ Ta nghĩ biết ta còn có hay không tư cách đến say mê?”

Tâm di thùy hạ mi mắt,” Này mê quá khó khăn, không ai dám đoán.”

“ Tái nan, cũng là có đáp án.”

“ Ngươi nếu nguyện ý đoán, liền đoán đi, chính là đã biết đáp án, ngươi sẽ cảm thấy được này mê không có ý tứ, đến lúc đó tái hồi tưởng say mê quá trình, có thể là một loại thống khổ.”

“ Ta không rõ.” Giờ phút này Nạp Lan đức duật không rõ tâm di trong lời nói hàm nghĩa, đến sau lại hân hồi tưởng đứng lên, mới hiểu nguyên lai tâm di đã sớm đoán trước tới rồi bọn họ kết cục.

“ Về sau ngươi sẽ hiểu được.” Tâm di nói sang chuyện khác,” Nói nói ngươi đi, kinh thành tam đại thần tượng đứng đầu, ngươi vì cái gì còn không có thành thân, ánh mắt không được

Nạp Lan đức duật cười cười nói:” Không phải ta ánh mắt cao, chính là tâm không chỗ nào chúc, trữ thiếu chó lạm.”

“ Ta đồng ý, mờ mịt biến người, muốn tìm một cái cùng chính mình tình đầu ý hợp nhân không dễ dàng.”

“ Ta tin tưởng ta sẽ tìm được, hơn nữa...” Nạp Lan đức duật cúi đầu thâm tình nhìn tâm di:” Đã muốn tìm được rồi.” Hắc chậm rãi cúi đầu xuống, tâm di trước mắt trong chốc lát là Nạp Lan đức duật mặt, trong chốc lát lại là tử kiện mặt, dần dần địa, bọn họ hai cái mặt trọng điệp, nàng không tự chủ được địa nhắm hai mắt lại.

Nhìn tâm di kia hình dáng cực kỳ nhu hòa môi, hồng nhuận môi, tựa như hai phiến mang lộ đoá hoa, Nạp Lan đức duật rốt cuộc không chế không được, thật sâu hôn ở tâm di thần, đây là hắc lần đầu tiên thường đến nữ tính khó có thể ngôn truyền kiều mỹ vẻ đẹp, tuy rằng là ở giá lạnh tuyết ban đêm, khả hắc cảm thấy được chung quanh là ấm áp xuân phong, hắc chính tiến nhập yêu chỗ vui chơi.

=====

Đệ 33 chương: (ba mươi ba) nước sôi lửa bỏng

Nói sau lý đức toàn bộ, bị kia mấy người cuốn lấy không có cách nào khác, đành phải đáp ứng trước thay bọn họ giấu diếm hạ, vì thế hắc khinh thủ khinh cước địa về tới Khang Hi tâm cung.

Dận 禔 vừa thấy hắc liền hỏi:” Như thế nào chỉ có ngươi một người, tâm di khanh khách đâu?”

“ Quay về Vương gia, thực không khéo, khanh khách cũng bệnh, nô tài đi thời điểm, khanh khách mới ngủ hạ, nô tài không dám đánh thức khanh khách.” Đây là lý đức tất cả trên đường đã nghĩ tốt nói từ, hắc cũng thật có thể biên a!

Tuy vậy này lấy có thật sự không thế nào, dận 禔 vừa nghe chột nghe ra vấn đề, tâm di bị bệnh, như thế nào không truyền quá thái y, này giúp đỡ thái y tất cả nơi này đâu! Một định là tâm di không ở trong hoàng cung, chính là hiện tại đều giờ nào, nàng hội đi nơi nào?

Trong lòng mặc dù nghĩ như vậy, nhưng là khó mà nói đi ra, chỉ có thể nói,” Này khả như thế nào cho phải, cũng thế, tiếp qua hai canh giờ thiên liên sáng, lý đức toàn bộ, hừng đông sau ngươi tái chạy một lần.” Dận 禔 nghĩ hừng đông tổng nên trở về đến đây đi!

“Tra!” Lý đức toàn bộ trong miệng đáp lời, trong lòng thẳng nói thầm,” Thật muốn mệnh, chờ một chút ta sẽ tìm cái gì lý do a, này giúp đỡ con thỏ nhỏ thẳng nhai con, nhưng làm ta hại khổ lâu.”

Này một túc, đối với rất nhiều người mà nói, đều là dài dòng, rốt cục chịu đựng được đến hừng đông.

Trong lòng có việc, ngủ đắc cũng rất bưng tỉnh, tiểu cây mơ cái thứ một tỉnh lại, trông thấy ngoài cửa sổ sắc trời đã tờ mờ sáng, tuyết đã muốn ngừng, chạy nhanh thôi tỉnh những người khác,” Tỉnh tỉnh... Trời đã sá

Đại hồ nhảy dựng lên,” A, mau, mau, nhanh đi tìm khanh khách.”

Mấy người hoang mang rồi loạn trưng trưng địa ngay cả mặt cũng không tẩy, quan trọng hơn tự ra cánh cửa, xuất môn tiên, tiểu quả cam đối bọn họ nói:” Ta nói, nếu khanh khách thực có chuyện gì nhi, các người bốn cũng đừng đã trở lại, trở về cũng là khám đầu, có thể đi thì đi đi!”

“ Phải không thể cho các người lương gánh tội thay, phải chết, cùng nơi tử.” Đại hồ một ngum từ chối.

“ Trước đừng nói này đó ử rữ nói, không phải còn chưa tới cuối cùng thời điểm thôi!” Nhị hồ không như vậy bị quan.

Nhìn bốn người ra cửa, tiểu quả cam ý ở cửa thấp giọng nói:” Bò Tát phù hộ, chỉ mong khanh khách có thể cùng bọn họ cùng nhau bình an trở về.”

Trong sơn động cũng dần dần sáng sủa. Nạp Lan đức duật cũng là một túc không ngủ, cúi đầu gập tâm di oa ở chính mình trong lòng, ngực còn vù vù ngủ ngon, không khỏi lộ ra hạnh phúc mỉm cười,” Người như thế nào đến chỗ nào đều ngủ được a!” Thì một lát sau nhi, cảm giác thời điểm không còn sớm, vì thế vỗ nhẹ tâm di khuôn mặt nhỏ nhắn, mềm nhẹ địa kêu,” Tỉnh tỉnh, trời đã sáng.”

Tâm di xoay giật mình thân mình, trợn mắt mở mắt liền nhìn đến Nạp Lan đức duật hai mắt che kín tơ máu,” Người cả đêm cũng chưa chợp mắt?”

“ Ta làm sao dám ngủ, vạn một có dã thú làm sao bây giờ?” Nạp Lan đức duật đứng lên,” Đừng nói nhiều như vậy, chạy nhanh về nhà đi, trong nhà sợ là sẽ lo lắng.”

Hai người liền bên ngoài tuyết thủy lung tung xoa xoa mặt, liền nhích người, cùng giúp đỡ đi ở che kín đại tuyết sơn đạo trên, Nạp Lan đức duật thỉnh thoảng nhắc nhở tâm di,” Cẩn thận một chút... Chậm đã điểm...”

“ Ta cấp nha, nghĩ muốn nhanh lên về nhà.” Tâm di quay đầu nói một câu, không chú ý dưới chân, kết quả bẹp quăng ngã đặt mông đôn.

Nạp Lan đức duật quan trọng hơn nâng dậy nàng,” Có hay không té bị thương?”

Tâm di vỗ mông trên tuyết,” Không có! Giống suât ở bông trên giống nhau!” Nàng trong lòng nói,” Lần trước từ cao như vậy bầu trời đến rơi

xuống cũng chưa sự a! Thật sự là kỳ quái, ta như thế nào luôn phải suýt đâu?”

Nạp Lan đức duật nhìn bốn phía,” Nơi này không ai, ta mang người đi một đoạn.”

“Người không phải nói không có nội lực sao?”

Nạp Lan đức duật cười cười,” Một buổi tối còn chưa đủ điều tức sao?”

Tâm di đô một chút miệng,” Thực hoài nghi người đêm qua là không phải cố ý nghĩ muốn lưu ở

“Người là không phải cảm thấy được ta ở lừa người?”

“Cho dù người gạt ta, ta cũng vậy nguyện ý bị người lừa!” Tâm di ngượng ngùng địa nói xong,” Ta tin tưởng của người mỗi một câu.”

Nạp Lan đức duật vui sướng vạn phần,” Thật sự?”

Tâm di gật gật đầu, trong đầu hiện lên một sự kiện, vì thế còn nói:” Nếu tương lai người phát hiện ta lừa người, người có thể hay không tức giận, có thể hay không không bao giờ... nữa bằng lòng gặp đến ta?”

Nạp Lan đức duật cảm tâm di tay nhỏ bé,” Nếu người gạt ta, ta sẽ thực thương tâm, người sẽ làm ta thương tâm sao?”

“Hội!”

Nàng nghiêm túc bộ dáng làm cho Nạp Lan đức duật cười, hấn căn bản là không tin,” Không nói này, đến, ta công người!”

Tâm di phục trên Nạp Lan đức duật bối, Nạp Lan đức duật thi triển khinh công, đạp tuyết bay nhanh.

“Bay lượn cảm giác thật tốt, không biết về sau còn có thể không thể giống nhau như bây giờ, trong thiên địa chỉ có chúng ta hai cái.” Tuy rằng nhìn không tới Nạp Lan đức duật khuôn mặt, tuy rằng trong lòng có sầu lo, tuy rằng là trời giá địa đông lạnh, nhưng nằm ở hấn kia dày rộng trên lưng, một loại ấm áp cảm giác vẫn là quay chung quanh tâm di.

Mau ngày làm chính ngọ khi, bọn họ về tới cổng Đông Trục cánh cửa, tới gần năm vĩ, ngã tư đường hai bên, viết câu đối xuân, bán pháo, trát đèn lồng, chọn hàng tết, rất náo nhiệt, nơi chốn lộ ra lễ mừng năm mới vui mừng.

Tâm di cùng Nạp Lan đức duật sóng vai mà đi.

Bên đường, thu yến, sở cầm, hồng dao Tam tử muội đang ở bán sợi tơ tiểu quán trên chọn lựa.

Sở cầm chọn trong chốc lát đều không có chính mình vừa nhan sắc, vì thế đối khác hai người nói:” Các người chọn đi, ta đều xem không trúng.” Nàng buông sợi tơ, uốn éo đầu, nhìn thấy Nạp Lan đức duật cùng tâm di sóng vai đi qua, vội thống thống bên cạnh thu yển cùng hồng dao,” Các người mau nhìn!”

“ Nhìn cái gì?” Hồng dao bên nhìn xung quanh bên hỏi.

Sở cầm chỉ vào Nạp Lan đức duật cùng tâm di bóng dáng,” Nạp Lan đại ca nha, bên cạnh còn có cái nữ hài tử, bọn họ hữu thuyết hữu tiếu.”

“ Người có hay không nhìn lầm a, Nạp Lan đức duật bên cạnh sẽ có nữ hài tử, còn hữu thuyết hữu tiếu?” Hồng dao một chút cũng không tín.

Thu yển cũng không phải thực tín,” Đi, chúng ta cùng quá khứ nhìn

Ba người liền theo đi lên, lúc này, Nạp Lan đức duật cùng tâm di chạy tới ngã tư đường.

“ Ta đưa người hồi phủ đi!”

Tâm di chạy nhanh cự tuyệt,” Không cần, người cả đêm không trở về, người a mã cũng sẽ lo lắng, người chạy nhanh trở về bổ giác.”

“ Không tốt đi! Vạn một đụng tới cái gì phiền toái đâu?” Nạp Lan đức duật nghĩ đến lần trước chuyện liền nghĩ mà sợ.

Cùng hắc khản trương so sánh với, tâm di lại một chút cũng không để ý,”Ung vương phủ ly người này cũng không xa, đều là trên đường cái, thì không tiến ngõ tắt nhỏ tử, không có việc gì, yên tâm đi!”

Gặp tâm di kiên trì không được đưa, Nạp Lan đức duật cũng đành phải thôi,” Tốt lắm, ta sẽ không đưa ngươi, chính ngươi cần thận. Ta, ta khi nào thì mới có thể tái kiến ngươi?”

Tâm di chính mình cũng không biết khi nào thì có thể tái kiến hân, đành phải nói:” Có rảnh ta sẽ tới tìm ngươi.” Sau đó hướng hân cười cười, xoay người rời đi, Nạp Lan đức duật ngơ ngác địa nhìn tâm di bóng dáng đã lâu, mới xoay người hướng chính mình gia phương hướng đi đến.

Tam tử muội vẫn tránh ở âm thầm nhìn, thấy Nạp Lan đức duật đối tâm di thân thiết bộ dáng, trong lòng đều có điểm ngoài ý muốn, thu yển lại không vui, nhãn châu - xoay động, đối hồng dao nói:” Nhị ngươi đi đi theo cái kia nữ hài tử, nhìn xem nàng là nhà ai? Ta cùng Đại sư tử lại đi hội hội Nạp Lan đức duật.”

“Nga!” Hồng dao lên tiếng, lập tức đi theo tung tâm di.

“Đại sư tử, đi!” Thu yển tiếp đón một tiếng sở cầm, bước nhanh đuổi kịp Nạp Lan đức duật, theo một trận, thấy hân quẹo vào một cái ngõ nhỏ, đây là đến Nạp Lan gia tiếp kính, vì thế hướng Đại sư tử nhìn thoáng qua, sở cầm cùng nàng đồng môn nhiều năm, tâm ý tương thông, lập tức hiểu được, hai người đồng thời ra chiêu hướng Nạp Lan đức duật sau lưng công tới.

Nạp Lan đức duật sớm phát hiện có người vẫn đi theo chính mình, nghe được sau lưng chuông phong, lập tức cảnh giác địa tà khóa từng bước, tránh thoát, vừa định còn chiêu, gặp là thu yển cùng sở cầm, thì buông xuống thủ, phụng phịu nói:” Các ngươi có thể hay không đừng như vậy nhàm chán a!”

Thu yển hừ một tiếng,” Nhìn đến chúng ta sẽ không có tươi cười, vừa rồi như thế nào liền như vậy vui vẻ a?”

“Cái đó và các ngươi không quan hệ.” Nạp Lan đức duật lạnh lùng địa trả lời hoàn, xoay người liền đi, hai tử muội tiến lên ngăn lại.

“Chúng ta không có khác ý tứ, chính là rất ngạc nhiên, nàng là ai?” Sở cầm hỏi.

Nạp Lan đức duật đối sở cầm ấn tượng vẫn là không tồi, thêm chi hiện tại tâm tình tốt lắm, liền cười hỏi:” Ta muốn là không nói đâu?”

“Chúng ta đây liền triển đến ngươi nói mới thôi, ngươi nghĩ muốn a, trên đường nhiều người như vậy, nếu nhìn đến chúng ta cùng một chỗ triển đấu, hội nói cái gì đó, rơi vào tay cái kia cô gái trong tai, nàng thì hội nghĩ như thế nào?” Thu yển nghĩ đến là không tồi.

“Chủ ý là không tồi, tuy vậy, người đừng uống phí tâm cơ, nàng cùng nữ hài tử khác không giống với.”

“Ta không tin, không có một cái cô gái nghe được người mình thích cùng khác cô gái có liên quan hội không đoán nghi.” Thu yển ý tưởng phi thường bình thường.

Nạp Lan đức duật cũng không cao hứng thú cùng nàng giải thích, chính là nói,” Ta nói sau cuối cùng một lần, nàng cùng gì cô gái cũng không giống nhau. Đừng nữa theo kịp, nếu không đừng trách ta không để cho tiết đại nhân mặt mũi.

Thu yển một bĩu môi,” Không nói đừng nói, dù sao hồng dao có thể hỏi thăm đi ra.”

Nạp Lan đức duật nhìn nhìn hai người bọn họ,” Ta còn suy nghĩ các người Tam tử muội vì cái gì thiếu một cái đầu!” Hắc không sao cả địa cười,” Được rồi, ta thật muốn nhìn một chút hồng dao có thể hỏi thăm ra cái gì đến. Nếu các người nguyện ý, không ngại đi nhà của ta chờ.”

Lời này ở giữa thu yển lòng kẻ dưới này, nàng hưng phấn mà lôi kéo sờ cằm,” Hảo! Phải đi hắc gia chờ.”

Tâm di cáo biệt Nạp Lan đức duật, định trực tiếp chạy tới hoàng cung, lại sợ Nạp Lan đức duật ở phía sau đi theo, vì thế lập tức hướng ung vương phủ đi đến, đi tới đi tới, nàng cũng cảm giác được có người ở đi theo chính mình,” Hắc vẫn là lo lắng ta a!” Tâm di không có quay đầu lại, chắc hẳn phải vậy địa tưởng Nạp Lan đức duật, trong lòng thì ngọt ngào thì lo lắng, ngọt ngào chính là Nạp Lan đức duật như vậy để ý chính mình, lo lắng chính là tương lai không biết nên làm gì bây giờ.

Tới rồi ung vương phủ cửa, tâm di trở về một chút đầu, hồng dao lập tức né tránh, vốn không né thật không có gì, tâm di cũng sẽ không hoài nghi, nàng một trốn thật khiến cho tâm di nghi vấn,” Chẳng lẽ không phải mới vừa Nạp Lan đức duật? Mà là này nữ hài tử vẫn đi theo ta?” Nàng trong lòng sinh ra một cái thật to đầu chấm hỏi, vì thế xoay người, rất nhanh bốn tiến vương phủ.

Hồng dao né một chút, lại lóe lên thân đi ra sẽ không thấy tâm di, vì thế quan trọng hơn về phía trước chạy vài bước, nàng còn không có chú ý tới chính mình đang ở ung vương phủ cửa,” Di, người ni?”

Tâm di từ đại môn lý đi ra,” Có phải hay không tìm ta?”

Hồng dao cả kinh, xoay người liền đi. Lúc này, từ đại môn lý lao ra nhiều thủ vệ, đem hồng dao bao quanh vây quanh.

Tâm đi đi xuống bậc thang, cười hỏi:” Vì cái gì đi theo ta?”

“ Không có a!” Hồng dao không thừa nhận.

“ Ta không thời gian cùng người đi vòng vèo nói chuyện, nếu người hiện tại muốn nói, ta coi như chuyện gì cũng chưa phát sinh quá, nếu người không nghĩ nói, vậy thực xin lỗi.” Tâm đi đối chúng thủ vệ nói,” Trước bắt lại.”

“ Vân vân!” Hồng dao do dự một chút,” Ta chỉ là muốn biết người là ai?”

“ Nguyên nhân?”

Hồng dao mặt đỏ lên,” Vừa rồi người cùng nạp...”

Tâm đi lập tức vung tay lên đánh gãy,” Không cần phải nói. Người là ai? Nhà ai?”

“ Ta Tiểu sư muội là Bình Bộ Thị Lang ngoại sinh nữ.”

“Tiết ngôn?!” Như thế tâm đi không nghĩ tới, nàng vốn định tái hỏi nhiều vài câu, nhưng vương bận di uyển lý vài người, vì thế đối hồng dao nói:” Người theo ta đến.”

“ A! Người không phải nói ta nói coi như cái gì cũng chưa phát sinh quá sao?”

“ Người yên tâm, ta sẽ không bắt người thế nào, nhưng ta hiện tại có điểm quan trọng hơn chuyện đi làm, đành phải trước ủy khuất người một chút, người theo ta đến.”

Này thủ vệ không có tâm di mệnh lệnh, vẫn là vây quanh hồng dao, hảo hán không biết trước mắt mặt, ở tình huống như vậy hạ, hồng dao đành phải đi theo tâm đi vào v

Tâm đi đem hồng dao an bài ở trong khách phòng,” Người tên gì? Là tiết ngôn gọi người đi theo của ta?”

“ Không đúng không đúng! Cái đó và tiết bá bá không quan hệ.” Hồng dao tái khờ dại, cũng biết đây là ung vương phủ, nàng cũng không dám đem việc này liên lụy đến tiết ngôn trên người, vội giải thích,” Ta gọi là hồng dao, ta Tiểu sư muội kêu thu yến, bảo ta đi theo người là của nàng ý tứ!”

“ Ta không nghĩ truy cứu hôm nay chuyện, nhưng ta muốn cấp thu yến một cái cảnh cáo, kêu nàng đừng không có việc gì tìm việc.” Tâm đi nói xong, cầm lấy trên bàn chỉ bút, ở hé ra chỉ trên viết vài, bỏ vào phong thư lý.

Hồng dao sợ hãi,” Người muốn làm gì?”

Tâm di cười cười,” Người yên tâm, ta sẽ không thương tổn nàng, lại càng không sẽ làm bị thương hại người, tuy vậy, ta hiện tại thật sự có việc gấp muốn làm, người trước hết ở lại trong phủ, chờ buổi tối cho nữa người trở về.”

“ Tỷ tỷ, người tên gì?” Hồng dao gặp tâm di cũng không ác ý, vì thế lá gan cũng lớn một ít.

“ Ta họ tân. Hồng dao muội muội, ta trước tiểu nhân sau quân tử, cánh cửa ta không khóa, nhưng người cũng đừng có rời đi ý niệm trong đầu, cửa chính là có thủ vệ. Người nếu xằng bậy, ta khả không bảo đảm người, ung Vương gia là thái độ làm người nói vậy người cũng biết một chút.”

Hồng dao gật gật đầu,” T người vì cái gì như vậy thẳng thắn địa nói cho ta biết a?”

“ Thẳng thắn điểm không tốt sao, miễn cho người miên man suy nghĩ. Chỉ cần đừng ra khỏi phòng cánh cửa, muốn ăn muốn uống người cứ việc sai sử bọn họ tốt lắm. Ta đi rồi!” Nói xong, tâm di ra cửa phòng.

Cửa thủ vệ cung kính hỏi:”Tân tiểu thư, người muốn chúng ta làm như thế nào?”

“ Chỉ cần nàng không ngoài này cửa phòng, đừng làm khó dễ nàng, giao (ngoại ô) đãi, cho đi xuống, sành ăn hầu hạ.”

“ Là!” Thủ vệ nghĩ nghĩ lại hỏi:” Nếu Vương gia hỏi đâu?”

“ Người như thế nào nhiều như vậy vấn đề a! Vương gia hỏi đã nói là của ta khách nhân.” Tâm di sốt ruột địa quan trọng hơn đi, đi rồi vài bước lại nghĩ tới một sự kiện, đem vừa rồi viết tín cho một khác danh thủ vệ,” Đem này đưa đến Binh Bộ Thị Lang tiết ngôn gia, giao (ngoại ô) cho thu Yên tiểu thư thân khái! Nhớ kỹ, một định đưa phải thu Yên tiểu thư trong tay.”

Thủ vệ vội tiếp tín rời đi, tâm di cũng vội vàng chạy tới hoàng cung, nàng lo lắng di uyển lý kia hỏa nhân.

=====

Đệ 34 chương: (ba mươi bốn) chữa bệnh

Di uyển lý quả thật phải cấp tai nạn chết người.

Hùng đông sau, dân 禔 lại thúc giục lý đức toàn bộ đi trước di uyển, lý đức toàn bộ hướng di uyển lý chạy một lần, tiểu cây mơ nói cho hắn, đại hồ bọn họ đi tìm, năn nỉ lý đức toàn bộ nghĩ biện pháp tái tha tha.

Lý đức toàn bộ bất đắc dĩ, đành phải hồi bẩm dân 禔, tâm di còn không có rời giường.

Dận 禔 lúc này đã muốn hoàn toàn có thể khẳng định tâm di không ở trong hoàng cung, hẳn trong lòng cũng sốt ruột, cùng lúc là lo lắng Khang Hi bệnh, về phương diện khác, hẳn không biết tâm di rốt cuộc ra chuyện gì, nhưng vài cái đệ đệ đều ở, hẳn không mở miệng được, nhưng lại phải xử lý một ít đại thần báo đi lên quốc sự, đợi hẳn vội hoàn, đã muốn mặt trời đã cao đỉnh đầu.

Thừa dịp đệ đệ không chú ý dyn 禔 đem lý đức toàn bộ kêu ra phòng,” Đi đem khanh khách mời đến, tái thỉnh không đến, tiểu vương tự mình đi thỉnh!” Hẳn nói lời này chính là muốn làm cho lý đức toàn bộ đối chính mình nói lời nói thật, không nghĩ lý đức toàn bộ căn bản không dám đối hẳn nói thật, vẫn là lên tiếng trả lời đi di uyển.

Dận 禔 kêu lên một tiếng đau đớn,” Cho người cơ hội người không được, ta xem người chờ một chút như thế nào hướng ta hồi bẩm.”

“ Thực bị các người hại thảm, đều do ta ngày hôm qua một thời mềm lòng, đáp ứng thay các người trước gạt, hiện tại này đối ta là viên không nổi nữa.” Lý đức toàn bộ tới rồi di uyển liền hướng tiểu cây mơ kêu khổ.

Không đợi tiểu cây mơ nói chuyện đâu, tú nhi liền cầu xin,”Lý công công, ngài còn muốn biện pháp tha một tha đi, chờ đại hủ bọn họ trở về nói sau.” Tú nhi là hôm nay sáng sớm mới biết được tâm di rốt xuống sơn chuyện, vừa nghe đến này tin tức, nàng lập tức liền khóc, tâm di đối của nàng rất là một chút, nàng cảm thấy được chính mình đến di uyển đến căn bản là là tới dưỡng lão, tâm di ít làm cho nàng làm chuyện gì, mọi thứ sự tình đều vương bạn nàng, có đôi khi tiểu cây mơ bọn họ cố ý ở nàng trước mặt nói ghen với nàng.

Tú nhi cũng giao (ngoại ô) trái tim di làm chính mình thân tỷ tỷ giống nhau, thậm chí so với chính mình thân tỷ tỷ còn muốn thân, mặc kệ có chuyện gì, đều hướng tâm di kể ra, liền ngay cả buổi tối làm gì mộng đều đã nói cho tâm di, đối tâm di ỷ lại cũng càng ngày càng mãnh liệt, của nàng nhu thuận cũng làm cho tâm di phá lệ địa đau nàng.

Mấy ngày nay, nàng vừa lúc trên người không thoải mái, cho nên sớm địa liền ngủ, hiện tại biết tâm di đột nhiên xảy ra chuyện, như thế nào không cho nàng lo lắng đâu! Tâm di là nàng lớn một dựa vào, không có tâm di, ai còn hội đối nàng hỏi han ân cần, ai còn hội đau chính mình vui vẻ, ai còn hội nghe chính mình nói tâm sự a! Nàng sợ một chính là vừa muốn trở lại dư phi nơi nào đây.

“ Đứng vậy, bọn họ cũng mau trở lại.” Tiểu quả cam biết rõ” Tha” không phải tốt biện pháp, nhưng là nghĩ không ra khác đến.

“ Các người cũng không phải không biết ung Vương gia người này, tinh rất, hôm qua buổi tối ta cùng hắn nói khanh khách cũng bệnh, đã muốn ngủ hạ, hôm nay buổi sáng ta cùng hắn nói khanh khách còn không có khởi, hắn đã muốn khả nghi tâm, chẳng qua e ngại có cái khác Vương gia ở, không truy vấn, bằng không, sớm làm lộ lạp. Hiện tại đều đã muốn buổi trưa, ta sẽ tìm cái gì lý do a, nhị vị tiểu cô nãi nãi.” Lý đức toàn bộ lòng nóng như lửa đ

“Lý công công, ngài là tính toán theo thực quay về tâu ung Vương gia sao?” Tiểu quả cam hỏi.

“ Nếu không, còn có thể như thế nào?”

“ Vậy tương đương nói cho hắn, ngài từ hôm qua buổi tối khởi ngay tại lừa hắn.” Tiểu quả cam cũng điếm ra lý đức toàn bộ nhược điểm.

“ Đây cũng không thành, kia cũng không thành, ta xem, ta tìm cái dây thừng thắt cổ được.” Lý đức toàn bộ gấp đến độ thẳng dậm chân.

Tâm di vừa lúc vào cửa nghe thấy lý đức toàn bộ cuối cùng một câu, liền hỏi:” Ai muốn thắt cổ?”

Tiểu quả cam kinh hỉ vạn phần,” Khanh khách!”

Mai, kết hai người chạy vội quá khứ ôm lấy tâm di liền khóc mở,” Khanh khách, ngài khả đã trở lại, nhưng làm chúng ta cấp vội muốn chết.” Tiểu cây mơ biên khóc biên nói. Tú nhi không có buồn quá khứ, nhưng nàng đã ở bên cạnh không ngừng khóc, thấy tâm di bình an trở về, là nàng tối vui mừng chuyện.

“ Đừng khóc, đừng khóc, ta biết các người một định lo lắng vô cùng, khả hôm qua buổi tối thật sự là không có cách nào khác trở về.” Tâm di vỗ các nàng bồi nói,”Tú nhi, người cũng lo lắng đi!”

Tú nhi sát nước mắt,” Khanh khách trở về ta sẽ không lo lắng!”

“Đại hử bọn họ nói ngài rút xuống sơn, chúng ta còn tưởng rằng ngài...” Tiểu quả cam nước mắt lưng tròng địa nói xong.

“ Ta mạng lớn, tiểu, ta này không phải hảo hảo thôi, không thiếu cánh tay ít chân.”

Bên cạnh lý đức toàn bộ cũng nhẹ nhàng thở ra:” Ôi, của ta mẹ ai, ta này cái đầu lại nhớ tới trên cổ. Ta nói, các người đừng quan trọng hơn khóc, ta chỗ còn chờ cứu mạng đâu!”

“Cứu ai mệnh?” Tâm di hỏi.

“ Là vạn tuế gia, thượng thổ hạ tả phát sốt, thái y nhóm cái gì phương đều dùng, cũng chưa hiệu, ngài chạy nhanh đi nhìn một cái đi.”

“ Hảo, lý công công chờ, ta lấy vài thứ phải đi.”

Tâm di đi theo lý đức toàn bộ vừa vào cửa, tất cả mọi người thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Thái y nhóm thấy tâm di chạy nhanh thì lễ:” Cấp khanh khách thỉnh an.”

Tâm di huy phát tay,”Miễn!” Nàng thầm nghĩ,” Lúc này còn muốn giảng cấp bậc lễ nghĩa, thật sự là cổ hủ!

“ Tâm di, của ngươi thân mình được chút?” Dận 禔 thấy tâm di, tâm định rồi không ít, đành quan tâm hỏi một câu.

Lý đức tất cả trên đường liền cùng tâm di đem sự tình nói một lần, hiện tại tâm di nghe được dận 禔 hỏi như vậy, lập tức trả lời:” Đa tạ Vương gia quan tâm, ta không sao nhi, Hoàng Thượng ra sao? Ta coi tiều.” Đi vào Khang Hi trước giường, thân thủ sờ sờ Khang Hi cái trán,” Hảo năng, có bao nhiêu lâu?”

Thái y đáp lời nói:” Quay về khanh khách, Hoàng Thượng từ trước khi sau nửa đêm khởi tiêu chày, đi theo thì nôn mửa không chỉ, tới rồi hôm qua buổi chiều liền sốt cao không lùi, thần chờ mở phương thuốc, khả Hoàng Thượng hét lên thì ói ra.”

“ Ăn cái gì không sạch sẽ gì đó không có?” Thượng thổ hạ tả đơn giản chính là ăn hồng rồi.

Lý đức toàn bộ bổ sung nói:” Đang ở tra ngự phòng ăn đâu, đây là vạn tuế gia dùng bữa bản ghi chép.”

Tâm di tiếp nhận lý đức toàn bộ đưa qua bản ghi chép, nhìn, cau mày,” Hoàng Thượng tuổi tác lớn, mấy thứ này vừa không dễ dàng tiêu hóa, thì chúc hàn tính, hiện tại thời tiết thì lạnh, hơi một... không... thậm, trong ngoài giáp công liền nan thừa nhận rồi.”

Thái y liên tục xưng là,”Thần chờ cũng là như vậy cho rằng. Đây là phương thuốc, thỉnh khanh khách xem qua.” Bọn họ đệ trên phương thuốc

Tâm di hướng hân cười cười, cũng không tiếp phương thuốc, nói một câu làm cho tất cả mọi người trợn mắt há hốc mồm trong lời nói:” Ta không hiểu trung y.”

“ Khanh khách, ngài như thế nào có thể không đồng đầu?” Lý đức toàn bộ nóng nảy.

“ Ta khi nào thì nói qua ta đồng trung y lập!”

“ Tâm di, ngươi không hiểu y, kia kiện giết người án ngươi là như thế nào phá?” Dận 禔 cũng luống cuống, xin giúp đỡ tâm di chính là hấn nghĩ ra được, hiện tại hy vọng sợ là phải thất bại, hấn có thể không cấp sao?

Quả nhiên, mười đại ca nói:”Hạt miêu đãi tử chuột.”

“ Tứ ca, của ngươi bảo áp sai lầm rồi, đem nàng làm thần tiên, đôi mắt - trông mong địa phán cả đêm, kết quả là trúc cái giỏ mức nước công đã tràn.” Cửu đại ca dận 禔 lời nói lạnh nhạt nói.

Bát đại ca dận tự đôi tâm di khách khí địa nói:” Tâm di khanh khách, ngươi bản thân thân mình cũng không hảo, vẫn là trở về hảo hảo dưỡng đi!”

“ Tâm di, ta nhớ rõ ngươi đã nói ngươi là học y.” Dận 禔 cảm thấy được chính mình trí nhớ không kém nha

“Học y nên cái gì bệnh đều có thể xem a! Kỳ quái!” Tâm di trong lòng nói thầm, ngoài miệng lại nói:” Ta là học y, cũng không nói là trung y a! Lý công công, Hoàng Thượng bài tiết vật như thế nào?”

“ Như nước dạng.”

“ Vấn đề không lớn, đi thật bát ôn thủy đến.” Tâm di đã muốn không sai biệt lắm có thể kê đơn.

Lý đức toàn bộ bung thủy lại đây, chỉ thấy tâm di từ nhỏ đầu lý xuất ra vài cái bình nhỏ, ngã mấy lạp viên thuốc đi ra,” Mất đi ta khi đó cũng cảm bạo, bằng không, thật đúng là không có cách nào khác tử.”

Chúng thái y thân dài quá cổ tò mò địa nhìn.

Tâm di đem viên thuốc đặt ở lý đức toàn bộ trong lòng bàn tay,” Liên thủy cấp Hoàng Thượng nuốt vào.”

Dận tự vội hỏi:” Ngươi cấp Hoàng Thượng ăn cái gì?”

Tâm di hướng hấn nhìn nhìn,” Yên tâm, ta so với ngươi càng hy vọng Hoàng Thượng dài mệnh trăm tuổi.”

Dận 禔 nâng dậy Khang Hi, lý đức toàn bộ hầu hạ Khang Hi ăn được.

“Lý công công, tái gọi người đi lấy chút diêm đến.” Tâm di dặn nói.

“Diêm?” Lý đức toàn bộ kỳ quái nói.

“ Đói, ăn diêm.” Tâm di lập lại một lần.

“ Còn không mau đi?” Dận 禔 đề cao giọng.

Một cái tiểu thái giám chạy nhanh lên tiếng trả lời đi.

Kỳ thật dận 禔 cũng tốt kỳ, hỏi:” Khanh khách phải diêm làm gì?”

“ Hoàng Thượng vẫn tiêu chảy, đã muốn nghiêm trọng mất nước, cần bổ sung diêm phân đến cân bằng dịch, ta vừa rồi cấp Hoàng Thượng ăn hạ

sốt cùng chỉ tả được, đến muộn trên có thể hạ sốt.” Tâm di dùng đơn giản một ngôn ngữ giải thích cho bọn hần nghe.

“ Hừ, thái y mở nhiều như vậy được cũng không thấy hiệu quả, chỉ bằng kia mấy lap nhỏ nhỏ cái gì vậy, có thể dùng được?” Mùoi đại ca cho tới bây giờ sẽ không đổi tâm di ôm lấy hy vọng.

“ Mùoi đệ, người có hoàn không để yên, chẳng lẽ người không hy vọng hoàng a mã khang phục sao?” ận 禔 nói.

“ Ta chỉ là không tin nằng, chỉ có tứ ca người mới có thể đem nằng làm cứu mạng Bồ Tát.” Mùoi đại ca vẫn là tức giận địa nói xong.

Dận tự hướng đệ đệ hơi hơi khoát tay áo, ý bảo không được nhiều lời, mọi người xem kết quả đi!

Không lâu ngày, tiểu thái giám đang cầm một bao diêm tiến vào, lý đức toàn bộ chạy nhanh tiếp nhận phủng đến tâm di trước mặt.

Tâm di dúm một ít diêm ở trong bát, ngã vào thủy, dùng thìa giao giao, uống một ngụm, đưa cho lý đức toàn bộ,” Người uống trước một ngụm, sau đó uy Hoàng Thượng uống.”

Lý đức toàn bộ theo lời mà đi, xong rồi lại hỏi:” Khanh khách, còn muốn làm gì?”

“ Người đã muốn đã biết, một chén nước thêm nhiều ít phân lượng diêm, mỗi cách tiểu nửa canh giờ cấp Hoàng Thượng uống một chén, thái y nhóm được trước ngừng, thuốc bỏ một mực cũng không có thể đi vào, mặt khác, kêu ngự phòng ăn đi ngao một ít thuốc chúc, phỏng chừng tới rồi buổi tối Hoàng Thượng hội đói, ba cái canh giờ sau ta lại đến.” Nói xong, cũng không để ý mọi người, thẳng đi rồi.

Nằng vừa đi, dân tự liền hỏi dân 禔:” Tứ ca, người dựa vào cái gì như vậy tin tưởng nằng, nếu chậm trễ bệnh tình ai phụ được trách

“ Nếu người có rất tốt biện pháp, người nói a!” Dân 禔 hỏi ngược lại.

Bát đại ca không hé răng.

“ Hảo, chúng ta đây liền nhìn xem tiểu thần tiên linh đan diệu dược là như thế nào linh nghiệm đi!” Dân 禔 thủy chung là một bộ quái làn điệu.

Nói sau ung trong vương phủ thủ vệ ân tâm di mệnh lệnh, đi vào tiết gia tìm thu yến, bị cáo chi không ở. Thủ vệ không thể liền như vậy trở về phục mệnh a, vì thế cường ngạnh địa làm cho Tiết phủ nhân đem tiết ngôn gọi tới.

Tục ngữ nói, quan đại áp người chết, ung vương người trong phủ ai dám đắc tội, tiết ngôn cũng chỉ hảo tiến đến gặp này nhỏ thủ vệ, làm

cho hắn đem tín lưu lại, nhưng thủ vệ như thế nào cũng không chịu, một định phải giáp mặt nộp, tiết ngôn bắt đắc dĩ, đành phải làm cho hắn đi Nạp Lan gia thử thời vận.

Nạp Lan phủ, Nạp Lan đức duật đem tỷ muội hai người ném ở phòng khách lý, chính mình chạy về trong phòng đi bổ giấc.

Tuy nói có người hầu hạ, nhưng đợi một cái canh giờ cũng không gặp Nạp Lan đức duật hiện thân, thu yên lại càng không vui, bủ môi thẳng nén giận,” Này tính cái gì nha, đem chúng ta hai cái ném ở trong này, chính mình chạy mất.” Sở cầm nhưng thật ra có kiên nhẫn,” Người cũng đừng càu nhàu, hắn có thể làm cho chúng ta vào phủ sẽ không sai lầm rồi, người còn trông cậy vào hắn theo giúp ta nhóm nói chuyện nha? Ta nói sư muội, người còn không hết hy vọng sao? Ta tự ngày đó lúc sau sẽ không trông cậy vào cái gì. Người có điều một chút, hắn đối chúng ta nói chuyện thái độ cùng hắn đối cái kia nữ hài tử thái độ quả thực chính là cách biệt một trời.”

“ Ta không phải người mù, đương nhiên nhìn ra được đến, ta chính là có điểm không phục, sư tỷ, người nói ta bộ dáng, công phu, xuất thân cũng không kém đi, đi đến làm sao cũng đều có nam nhân hội nhiều xem ta vài lần, chính là hắn người kia xem ta tựa như xem hé ra giấy trắng.” Gặp sở cầm hướng về phía chính mình thẳng xua tay, lại hỏi,” Người điều cái gì thủ a?”

Sở cầm chia chia cửa, thu yên xoay người, gặp Nạp Lan đức duật đứng ở cửa, vội thì quay lại thân, hướng về phía sở cầm ỏi ra một chút đầu lưỡi.

Nạp Lan đức duật cũng không đi cùng nàng so đo, quay đầu cửa đó diện ngoại nói:” Vào đi!”

Thủ vệ đi vào phòng khách,” Xin hỏi, vị ấy là thu Yên tiểu thư?”

“ Ta là!”

Thủ vệ trình lên tín,” Đây là chúng ta tiểu thư phải tiểu nhân chuyên giao (ngoại ô) cho ngài, nói một định phải ngài thân khai!”

Thu yên tiếp nhận tín,” Các người tiểu thư

“ Nhìn tín ngài sẽ biết! Tiểu nhân cáo từ!” Thủ vệ hướng Nạp Lan đức duật cúi người hành lễ, ly khai.

“Thu yên, ai tín, tín trên nói cái gì?” Sở cầm hỏi.

Thu yên nhìn tín sau, trên mặt có nghi hoặc biểu tình, theo sau đem tín đưa cho sở cầm.

Sở cầm vừa nhìn vừa niệm:”Thu yên, đêm nay hội đang ở pháp hoa tự giữ đậu đỏ hủ hạng tiếp nhân, tân. Tân là ai? Muốn chúng ta đi tiếp ai?”

Nạp Lan đức duật vừa nghe liền hiểu được,” Đương nhiên là tiếp các người hồng dao nha!”

“Hồng dao vì cái gì sẽ ở nơi đó? Nàng không phải đi theo dõi...” Sở cầm cùng thu yên nhìn nhau liếc mắt một cái, trong lòng có một loại niềm xấu dự cảm.

Nạp Lan đức duật mỉm cười:” Theo dõi xảy ra chuyện đến đây đi! Ta sớm nói, các người muốn theo dõi nhân không phải các người tưởng tượng rằng tốt như vậy đối phó.”

“ Của nàng võ công tốt lắm sao?” Thu yên không phục hỏi.

Nạp Lan đức duật lắc đầu,” Nàng một chút võ công cũng không hề Sở cầm cũng không hiểu được,” Kia hồng dao như thế nào hội dừng ở nàng trong tay?”

“ Trí tuệ có đôi khi luận võ công cũng có dừng, luận đấu trí, ta dám nói, các người ba cái thêm đứng lên đều so với tuy vậy nàng.” Nạp Lan đức duật mang theo tự hào địa ngữ khí đối với các nàng nói, thấy các nàng sốt ruột bộ dáng, thì bồi thêm một câu,” Tuy vậy, các người cứ yên tâm đi, hồng dao một định không có việc gì.”

“ Nạp Lan công tử, buổi tối người có thể hay không cùng chúng ta cùng đi?” Sở cầm rút cuộc là Đại sư tỷ, biết có Nạp Lan đức duật ở, khẳng định tốt nói chuyện nhiều lắm, rất sợ hấn không đáp ứng, vì thế hướng tới hấn thật sâu một phúc.

Nạp Lan đức duật vốn đã nghĩ đi, liền thực sảng khoái địa đáp ứng rồi,” Có thể, đến lúc đó ta liền cùng các người đi một lần.”

=====

Đệ 35 chương: (ba mươi lăm) thống lĩnh có thể trở thành ngạch phụ sao

Mau bầu trời tối đen khi, đại hồ, nhị hồ cùng tiêu gậy trúc, tiêu rỏ ử rử địa về tới di uyển.

Tiểu cây mơ thấy bọn họ, húc đầu liền hỏi:” Tìm khanh khách không?”

Mấy người mặc không lên tiếng, chính là lắc đầu.

“ Chúng ta chết chắc rồi.” Tiểu rỏ nói.

“ Chết thì chết đi, đến âm phủ lý đi tìm khanh khách, khi đó, chúng ta còn đi theo nàng.” Tiểu gậy trúc lau nước mắt.

Nhị hồ cũng đỏ hốc mắt,” Khanh khách hảo đáng thương, ngay cả thi thể tìm khắp không đến.”

Đại hồ khóc thút thít,” Khanh khách, đại hồ vô dụng, đại hồ không giữ chặt người.” Khóc là hội lây bệnh, vì thế bọn họ vài cái dùng sức địa khóc mở.

Tiểu gây trúc biên khóc biên chỉ trích mai kết hai người,” Các người không lương tâm, một giọt nước mắt cũng không có.”

Tiểu cây mơ cùng tiểu quả cam cho nhau xem xét xem xét, ghen cười, không nói lời nào, các nàng có thể đến mức trụ, khả tú nhi không nín được, thì khóc lên.

Tâm di từ buồng trong lặng lẽ đi ra, trong mắt cũng nước mắt lòe lòe, nói:” Khóc cái gì, ta còn không chết đâu!”

Vài người lập tức ngừng tiếng khóc, há to miệng, đại hồ một chút nhảy dựng lên,” Khanh khách!”

Tiểu gây trúc mạnh tiến lên ôm lấy tâm di, khóc đặc lợi hại hơn,” Khanh khách, người không ch, thật tốt quá, chúng ta đây cũng không dùng đã chết.”

“Tiểu gây trúc, cảm tình người khóc không phải vì khanh khách, là cho người bản thân a!” Nhị hồ lau khô nước mắt, chỉ trích nói.

“ Ai nói, người như thế nào biết ta không phải vì khanh khách khóc?”

“ Được rồi, được rồi, nước mắt còn bắt tại trên mặt đâu, thì sảo mở.” Tâm di thay tiểu gây trúc sát nước mắt.

“Úc, hai người các người, các người sớm biết Douglas cách đã muốn đã trở lại, cố ý xem chúng ta chê cười, trách không được không nước mắt.” Tiểu rõ bùng tỉnh đại ngộ chỉ vào mai kết các nàng.

“ Chính là, hại ta điều nhiều như vậy nước mắt.”

Tiểu cây mơ nói:” Không rơi đầu chính là vạn hạnh lập, các người không biết, ung Vương gia thúc giục lý công công đến đây vài quay về, nếu không phải khanh khách vừa mới trở về, ngay cả lý công công đều phải bị liên lụy.”

“ Không phải cho các người đừng đã trở lại thôi, như thế nào không nghe đâu?” Tiểu quả cam hỏi.

Tiểu gây trúc lớn tiếng địa nói:” Không thể cho các người lưỡng chịu tiếng xấu thay cho người khác, chúng ta là người một nhà thôi!”

“ Ta hảo cảm động, nguyên tưởng rằng tại đây nhà tù bên trong chỉ có lục đục với nhau, người lừa ta gạt, không nghĩ tới cũng có chân tình.” Tâm di cảm động địa nói.

“ Lấy tình đổi tình, khanh khách đợi chúng ta như huynh đệ tử muội, chúng ta nguyện là khanh khách làm một chuyện gì.” Nhị hồ nói ra mọi

người trong lòng nói.

“Cám ơn các người!” Tâm di nhin không được cũng trào ra nước mắt,” Vì này phân chân tình, chúng ta có phải hay không hẳn là làm một ly?”

Tiểu gậy trúc lập tức hưởng ứng,” Hảo oa! Có thể có một bữa cơm no đủ lập!”

“Người chỉ có biết ăn thôi.” Nhị hồ lại bắt đầu chọn tiểu gậy trúc đâm.

Tiểu gậy trúc lảm bảm:” Người ta từ đêm qua đến hiện tại cũng chưa ném qua đồ vật này nọ, ai, kỳ quái, phía trước tâm sự thật mạnh, cũng không giác đói.”

Tiểu rỏ đột nhiên nhớ tới cái gì,” Khanh khách, người ngã xuống về phía sau không có việc gì sao?”

“Ta cũng không phải thần tiên, như vậy cao sơn, người suất một lần cho ta xem có hay không sự?”

“Khanh khách mạng lớn phú đại, hữu thần minh phù hộ.” Đại hồ nói.

“Thần minh đâu là không có, có người mạng mới là thật.” Nghĩ đến Nạp Lan đức duật, tươi cười nổi lên tâm di mặt.

“Là ai vậy?” Tiểu gậy trúc vĩnh viễn là tò mò cục cưng.

“Không nói cho người.”

Tiểu gậy trúc giống cái mút quả bần địa kề cận tâm di,” Khanh khách, rốt cuộc là ai vậy, đừng thừa nước đục thả câu thôi.”

Đại hồ cũng nói:” Đúng vậy, nói cho chúng ta biết là ai, chúng ta đi cho hẳn dập đầu.”

Tâm di bị triển tuy vậy, đành phải nói cho bọn họ:” Các người... Thần tượng!”

“Nạp Lan đức duật!” Mọi người kêu sợ hãi.

Nhị hồ ngữ điệu là lạ địa,” Khanh khách, vậy người đêm qua là cùng hẳn cùng một chỗ lâu?”

“Đúng vậy, hạ lớn như vậy tuyết, chúng ta tìm cái sơn động trốn một trốn lập!” Nói vừa xong, chỉ thấy bọn họ mỗi người biểu tình cổ quái địa cho nhau nhìn xem, sau đó đồng thời phát ra một tiếng quái kêu:”Úc...”

Tâm di lập tức hiểu được bọn họ là có ý tứ gì, thân thủ ở mỗi người đầu trên gõ một cái bạo cây dẻ,”Úc cái gì úc? Các người tiểu não túi qua lý đều suy nghĩ cái gì

“Khanh khách, Nạp Lan đức duật đối với người có ý tứ.” Tiểu gậy trúc ở mọi người lý, nói chuyện là tối dám không lớn không nhỏ.

“ Tiểu quý đầu, người cũng biết cái gì kêu có ý tứ?” Tâm di cũng không tức giận.

“ Khanh khách, ta đồng.”

Tâm di bạch liễu tha một nhãn,” Người biết cái gì? Người na(vậy) con mắt nhìn đến hấn đôi ta có ý tứ nha?”

“ Chúng ta hết thấy nhìn đến lạp.” Bọn họ trăm miệng một lời địa nói.

“ Khi nào thì như vậy đoàn kết?” Tâm di thực chịu không nổi bọn họ.

“ Khanh khách, thống lĩnh luôn luôn không đứng gì nữ hài tử hơi giả sắc thái, đối với người liên...” Đại hủ trong lời nói còn chưa nói hoàn, nhị hủ cướp nói:” Ân tình đưa tình, nói lên nói đến ôn nhu lời nói nhỏ nhẹ...” Gặp tâm di xoa thắt lưng nhìn chính mình, nhị hủ bật người im miệng.

“ Nói nha, tiếp tục nói, như thế nào không nói lạp? Có lá gan, đem lời này đối với các người thống lĩnh đi nói, ta xem người là khiếm tấu.” Tâm di giáo huấn xong rồi nhị hủ, thì chia chia những người khác,” Các người nha, một đám còn nhỏ quý đại, kinh nghiệm phong phú đặc dường như nói qua mười bảy tám lần luyện ái dường như, khiến cho giống tình yêu chuyên gia, hừ, chờ ta xem qua Hoàng Thượng trở về tái cùng các người tính toán sổ sách

Mấy người chờ tâm di sau khi rời khỏi đây thì nghị luận mở, tiêu gây trúc tối hăng say,”Ai... Các người nói, Nạp Lan đức duật có thể hay không trở thành chúng ta ngạch phụ a?”

“ Mới có thể nga!” Tiểu rỏ nói.

Đại hủ nghĩ muốn chính là khác một chuyện tốt,”Oa, nếu thống lĩnh có thể trở thành ngạch phụ, chúng ta đây còn có cơ hội cùng hấn học võ.”

Nhị hủ cũng có đồng cảm,” Đúng rồi đúng rồi, nếu hấn không chịu dạy ta nhóm, nói làm bầm, đã kêu khanh khách đừng để ý đến hấn.”

Tiểu cây mơ lại cho bọn hấn ngã một chậu nước lạnh,” Người nghĩ đến đỉnh mỹ, khanh khách có thích hay không hấn còn không biết đâu!”

“ Ta xem, tám phần cũng là thích.” Tiểu quả cam chậm rãi địa nói.

“ Lý do đâu?” Mọi người hỏi.

“ Khanh khách tính tình các người còn không hiểu biết sao? Nếu là xem không vừa mắt, đã sớm đem hấn đặt đặc rất xa, không bao giờ... nữa hội để ý đến hấn, khả lần trước ở rạp hát, ta coi gặp Nạp Lan đức duật kéo khanh khách thủ, sau khanh khách cũng không tức giận, lúc này bọn họ thì ở sơn động qua một đêm, mặc dù không đến mức có cái gì, nhưng là sẽ không không có gì!” Kỳ thật tiểu quả cam đã muốn nhớ tới ngày đó ở ung

vương phủ chuyện, nàng trên cơ bản có thể kết luận, ngày đó trong phòng nhân chính là Nạp Lan đức duật, nhưng nàng không dám nói không có thể nói.

“Kia khanh khách còn không thừa nhận.” Tiểu rồ không rõ địa nói.

“Khanh khách chung quy là nữ hài tử nha!” Tiểu cây mơ nói.

“Xem ra, di uyển lý sắp bận việc vui lạc!” Đại hồ có điểm hưng phấn, hấn trong lời nói thì điều động không khí, bọn họ lại bắt đầu ghé vào cùng nhau nói thầm cái gì.

Tiểu quả cam không có gia nhập bọn họ, trong lòng loáng thoáng đặc cảm thấy được việc này sẽ không thuận lợi vậy.

Tâm di đi vào Khang Hi tẩm cung khi, một gã thái y chính cấp Khang Hi bắt mạch, nàng liền đứng ở cửa không ra tiếng.

“Thế nào?” Dận 禛 hỏi.

“Khanh khách được thật sự là thần kỳ, Hoàng Thượng đã muốn không ngại, chính là thân mình còn suy yếu chút, bệnh nặng lúc sau, này cũng là bình thường hiện tượng, chỉ cần hảo hảo điều dưỡng có thể.” Thái y đáp lời nói.

Nghe xong lời này, lý đức toàn bộ kêu một tiếng:”A di đà phật, tâm di khanh khách thật sự là cứu mạng Bồ Tát.” Một mắt lé, gấp tâm di ở cửa đứng, vội vài bước đi vào nàng trước mặt, quỳ xuống nói:”Khanh khách, nô tài cho ngài dập đầu

Tâm di vội ngăn trở,”Lý công công, người làm gì vậy, mau đứng lên.”

Lý đức toàn bộ dám khải xong rồi ba cái đầu mới đứng dậy,”Khanh khách y tốt lắm vạn tuế gia, nô tài này đầu là một định phải khải.”

“Học y vốn là chỉ dùng để đến chữa bệnh, không có gì khả tạ ơn, Hoàng Thượng nhiều sao?” Tâm di tối quan tâm vẫn là Khang Hi bệnh.

“Khanh khách y thuật cao siêu, thần chớ bội phục.” Thái y nhóm đối tâm di bội phục đặc là ngũ thể đầu địa.

“Lý công công, lại cho Hoàng Thượng ăn khóa dược, cũng cố một chút.” Tâm di ý bảo lý đức toàn bộ thật thủy, sau đó thì đối thái y nhóm nói:”Các người không cần bội phục ta, thuốc tây hiệu quả trị liệu phải so với thuốc Đông y tới cũng nhanh, nhưng nói lên điều dưỡng, trung y hơn xa Tây y, còn lại chuyện liên giao (ngoại ô) cho các người.”

Khang Hi đã muốn thanh tỉnh, nghe được bọn họ rất đúng đáp, hỏi:”Là tâm di sao?”

Tâm di chạy nhanh đi vào Khang Hi trước giường,” Là ta, Hoàng Thượng còn cảm thấy được chỗ nào không thích hợp sao?”

“ Trẫm tốt hơn nhiều, chính là tứ chi vô lực.”

“ Bệ bằng kéo tợ, tái ăn mấy thiếp ôn bổ được, quá mấy ngày ngay cả lão hồ đều đánh cho tử.” Thầy thuốc đối phía bệnh nhân trong lời nói cơ bản là đều là nói như vậy.

Khang Hi cũng không hảo hống,” Thì hống trẫm không phải? Tuy vậy, của ngươi được quả thật dùng được, có rảnh giáo giáo thái y nhóm.”

“ Là, thần chờ một định hướng tâm di khanh khách thỉnh giáo.” Thái y nhóm đứng khiêm tốn, vừa ý di cũng không rất nguyên ý dạy hấn nhóm, không phải nàng có cái gì tư tâm, mà là sợ dọa này đó thái y, vì thế nói:” Trung Quốc và Phương Tây y không đồng dạng như vậy, có chút lý luận phương diện các ngươi chỉ sợ rất khó nhận.”

Lý đức toàn bộ xen vào nói:” Vạn tuế gia, này y thuật cũng không phải một chỗ có thể học được, trước các một các đi, ngài thân mình mới là là tối trọng yếu, chủ tử cần phải tiến chút cái gì sao?”

“ Ngươi không đề cập tới còn không cảm thấy được, trẫm thật là có chút đói bụng.”

Lý đức toàn bộ vừa nghe thì vui vẻ:” Lại bị khanh khách liêu trung, vạn tuế gia, khanh khách đã sớm kêu nô tài dự bị thanh chúc, nô tài cái này đi đoan.”

Khang Hi bệnh không đáng ngại, tất cả mọi người nhẹ nhàng thở ra, vài vị đại ca cũng đều lục tục rời đi hoàng cung quay về chính mình phủ đệ. Dận 禔 cũng trở về ung vương phủ, vừa vào cửa, còn có nhân nói cho hấn, tâm di đem một cái cô gái nhốt tại trong phủ.

Dận 禔 đứng buồn bực, lại nghĩ tới đêm qua tâm di không ở hoàng cung chuyện, hấn khẳng định này bị xem ra cô gái cùng tâm di ngày hôm qua mất tích có liên hệ, vì thế phải đi giam giữ hồng dao phòng.

Hồng dao nhìn thấy một cái xa lạ nam nhân vào phòng, hoảng sợ.

Dận 禔 đánh giá hồng dao một phen, sau đó đại thứ thứ địa ngồi xuống, hỏi:” Ngươi tên gì? Tâm... Tâm nhi vì cái gì đem ngươi nhốt tại nơi này?”

“ Ngươi là ai, ta vì cái gì phải về đáp ngươi!”

“ Ta là chủ nhân nơi này.”

Hồng dao thật hấp một ngụm lãnh khí,”Ung... Ung Vương gia?!”

“ Đúng là!” Dân 禔 gặp hồng dao khuôn mặt nhỏ nhắn mang theo hoảng sợ, liền hoãn hoãn sắc mặt, tận lực đem ngữ khí phóng đặc nhu hòa điểm,” Đừng sợ, Tâm nhi không làm khó dễ ngươi, bản vương cũng sẽ không làm khó dễ ngươi!”

Gặp dân 禔 cũng không cái gì ác ý, hồng dao thoáng thả chút tâm, vì thế đem sự tình nói một lần, dân 禔 sau khi nghe xong, đem sự tình trước sau liên hệ tưởng tượng, liền kết luận đem qua tâm đi là cùng Nạp Lan đức duật cùng một chỗ, hẳn trong lòng thành thích nhảy dựng,” Nạp Lan tiểu tử này cư nhiên có này chờ vận khí, nhưng thật ra ngoài ý muốn, tuy vậy muốn đem tâm đi thú lại mặt, cũng không dễ dàng như vậy! Đừng nói hoàng a mã không đáp ứng, ta cũng sẽ không đáp ứng

Hồng dao gặp dân 禔 sau khi nghe xong, một ngữ không phát, trên mặt âm tình bất định, vì thế sợ hãi địa nói:” Vương gia, ngươi ngàn vạn lần đừng làm khó dễ tân tử tử cùng Nạp Lan đại ca!”

Dân 禔 cười hắc hắc,” Ngươi tự thân đều khó bảo toàn, còn muốn bọn họ?” Dừng một chút còn nói:” Tâm nhi là bản vương chính phúc tấn nhà mẹ đẻ thân thích, ngươi nói của ngươi Nạp Lan đại ca xứng đôi sao?”

“ Chính là, chính là ta xem Nạp Lan đại ca thực thích tân tử tử a! Vương gia, ngươi thành toàn bọn họ đi!”

“Cáp...” Dân 禔 nhìn không được cười ha ha,”Hồng dao tiểu thư, nhĩ hảo khờ dại a!”

Hồng dao đỏ hồng mặt,” Vương gia, ngài cười cái gì?”

Dân 禔 cũng không trả lời, nói câu” Ngươi tiếp tục ngốc đi!” Liền mở ra cánh cửa đi ra ngoài, đem hồng dao khiến cho không hiểu ra sao.

Nói sau Nạp Lan trong phủ, Nạp Lan đức duật đang ở chính mình trong phòng, ngồi ở trước bàn chuyển động bắt tay vào làm lý chén trà, nghĩ tâm sự, Nạp Lan hoành đẩy cửa vào được,”Duật nhi, rốt cuộc ra chuyện gì? Hồng dao làm sao?”

Nạp Lan hoành là làm sao mà biết được? Đương nhiên là tiết ngôn tìm hấn. Truyền tin nhân đi rồi về sau, tiết ngôn trái lo phải nghĩ, cảm thấy được không thích hợp, ung vương phủ nhân sẽ không vô duyên vô cớ địa tìm thu yến, khẳng định là nha đầu kia muốn làm xảy ra chuyện gì đến đây, vì thế chạy nhanh đi trước ung vương phủ, muốn nghe được một chút, nhưng cửa người ta nói Vương gia còn không có hồi phủ.

Tiết ngôn không có cách, đành phải tìm Nạp Lan hoành đi, hẳn biết Nạp Lan hoành hôm nay đi vác đốc nha môn xử lý sự tình, vì thế chạy tới

vác đốc nha môn, đãi Nạp Lan hoành xử lý xong rồi sự tình, mới cùng nhau trở về Nạp Lan phủ, tới rồi Nạp Lan phủ, quả nhiên nhìn thấy sở cầm cùng thu yến, hỏi phía sau tri huyện tình trải qua.

Nghe phụ thân như vậy vừa hỏi, Nạp Lan đức duật buông cái chén, đứng lên, thân nhiên địa trả lời, "A mã, không có gì đại sự! Người đừng sốt ruột."

"Ta không nóng nảy, lão tiết sốt ruột a! Còn có a, người đem qua đi nơi nào?"

"Ta đi trên núi, tuyết hạ đặc quá lớn, tìm cái sơn động qua đêm."

"Người cũng biết Hoàng Thượng bị bệnh?" Nạp Lan hoành hỏi.

Nạp Lan đức duật một chút cũng không biết, "Hoàng Thượng bị bệnh? Đã nhiều ngày không phải ta làm giá trị, chưa tiến vào."

"Bệnh cũng không nhẹ, bên trong truyền ra tin tức, nói là sốt cao không lùi, chỉ sợ

Nạp Lan đức duật vội an ủi, "A mã, bên trong những người đó nghe phong chính là vũ, rõ ràng là chi ma rơi vào tay sau lại liền biến thành dưa hấu."

"Nói không thể nói như vậy, Hoàng Thượng mau bảy mươi, tinh thần đầu nhĩ là một năm không bằng một năm, nếu thực long ngự thượng tân, đám kia đại ca nhóm phi đấu cái người chết ta sống không thể, đến lúc đó... Ai!" Nạp Lan hoành lo lắng, "Bất luận Hoàng Thượng lập chính là ai, còn lại người nào cũng không là tinh du đẳng, tứ gia, bát gia, còn có bên ngoài đầu mười bốn gia, sợ là ai cũng sẽ không ngoan ngoãn địa phụng chiếu."

"A mã, Hoàng Thượng ra sao chờ khôn khéo nhân, sao lại không làm lo lắng, người cũng đừng nghĩ muốn nhiều như vậy."

"Ai, cùng người nói nhiều như vậy, đem quan trọng hơn chuyện cấp đã quên, người nhanh đi trông thấy tiết ngôn, thu yến cùng sở cầm kia hai cái nha đầu đều bị tiết ngôn huấn."

"Này tất cả đều là các nàng chính mình muốn làm đi ra chuyện!" "Nạp Lan đức duật tức giận theo sát theo phụ thân xuất môn."

Đi vào phòng khách, gặp qua tiết ngôn, đảo mắt gặp thu yến nước mắt lưng tròng bộ dáng, thực rõ ràng, ai quá mẫn. Gặp Nạp Lan đức duật tiến đến, tiết ngôn chạy nhanh nói: "Hiền chất, nha đầu không hiểu chuyện, người còn nhiều tha thứ, buổi tối cứu hồng dao chuyện mong rằng người nhiều hỗ trợ."

Nạp Lan hoành cũng đi theo nói:” Muốn hay không a mã phải những người này đến giú

Nạp Lan đức duật lắc đầu,” Không cần, ta có thể thu phục.”

“ Ta và các người cùng đi đi!” Tiết ngôn đề nghị.

Nạp Lan đức duật cự tuyệt,” Yên tâm, tân tiểu thư là một cái sẽ không võ công thiếu nữ tử, ta nghĩ nàng không ác ý, chính là nghĩ muốn cấp thu yển một chút nho nhỏ cảnh cáo mà thôi, nếu các người hưng sư động chúng, ngược lại hội đem sự tình làm hỏng.”

“ Sẽ không võ công đem một cái hội võ công cấp bắt đi, nói ra đi sẽ làm nhân giữ cửa nha cấp cười điệu a!” Tiết ngôn cảm thấy được thật sự là mất mặt.

“Duật nhi, này tân tiểu thư rốt cuộc là cái gì đến đây?” Nạp Lan hoành hỏi đứa con.

“Ung Vương gia chính phúc tấn nhà mẹ đẻ thân thích.”

“ Ai! Các người thực hội gặp rắc rối a!” Tiết ngôn chia chia thu yển,” Gặp phải ung vương phủ nhân, ta xem các người là chán sống!”

Ban đêm, tâm di ra hoàng cung, đi vào ung vương phủ, cũng không đi gặp dân 禪, thẳng đi giam giữ hồng dao địa phương, làm cho người ta điếm hồng dao huyết, sau đó kêu một chiếc cỗ kiệu, đem hồng dao tặc đi vào, chính mình cũng ngồi vào đi, ly khai ung vương phủ.

=====

Đệ 36 chương: (ba mươi sáu) đậu đỏ hủ hạng

Dân 禪 đã sớm biết tâm di hết thầy hành tung, đãi tâm di mang theo hồng dao đi rồi lúc sau, hấn cũng dẫn theo nhân đi theo mà đi.

Thật vất vả ai tới rồi hội chính thời gian, Nạp Lan đức duật, thu yển, sở cầm đi vào chỉ định địa điếm.

“ Có phải hay không nơi này a?” Sở cầm không phải rất quen thuộc kinh thành lộ.

“ Này chính là đậu đỏ hủ hạng.” Nạp Lan đức duật trả lời.

Ngõ nhỏ lý có một tòa phòng nhỏ, thực rách nát bộ dáng, cửa phòng hé mở, thu yển chỉ vào nói:” Nơi này có tòa khoảng không ốc, có thể hay không ngay tại nhà này?”

Nạp Lan đức duật đẩy ra cánh cửa.

Ba người vào cửa, đi vào trong phòng, liền thấy tâm di ngồi ở một cái đại thớt trên, loạng choạng hai chân. Thấy bọn họ vào cửa, tâm di hướng bọn họ đánh thanh tiếp đón,” Tới

Thu yển lập tức hỏi,” Sư tử của ta đâu?”

Tâm di chia chia ốc sừng trên mặt đất. Thu yển quay đầu vừa thấy, hồng dao chính vẫn không nhúc nhích địa ngòi dưới đất.

Sở cảm vừa thấy liền hiểu được, vội chạy tới thay hồng dao giải huyết.

Thu yển đối tâm di nói:” Người không phải sẽ không võ công sao, như thế nào hội điểm huyết?”

“ Người như thế nào hỏi cái này sao bỗng vấn đề?” Tâm di tổn hại nàng một câu,” Ta sẽ không cũng không đại biểu không ai hội, thu Yển cô nương, về sau đừng đùa loại này theo dõi trò chơi, một chút cũng không hảo ngoạn.”

Thu yển cắn hạ môi, đột nhiên vẫn trụ Nạp Lan đức duật cánh tay, chỉ vào tâm di,” Nạp Lan đại ca, chúng ta Tam tử muội bị nàng khi dễ a, người cũng không quản.”

“ Buông tay!” Nạp Lan đức duật nghĩ muốn bỏ ra thu yển, không ngờ bị nàng gắt gao giữ chặt.

“ Người có tâm hoan sẽ không phải cũ yêu, hảo không lương tâm a!” Thu yển cố ý nháo.

Nạp Lan đức duật vừa giận vừa vội,” Người nói bậy bạ gì đó?” Biên Hoà thu yển lập xả, biên đối tâm di nói:” Người đừng nghe của nàng

Ở đây mọi người nghĩ đến tâm di hội tức giận, hội tức giận, nào biết nàng giống liếc diễm giống nhau địa vỗ tay,” Hảo hảo hảo, diễm đắc hảo! Tiếp tục a, thu Yển cô nương, kế tiếp người muốn nói cái gì, là nhớ lại các người thanh mai trúc mã tình cảm thâm hậu đâu, vẫn là chỉ trích hấn bội tình bạc nghĩa nha?

Này vừa nói, thu yển một thời ghen lời, cũng không náo loạn.

Tâm di nhảy xuống thót,” Ta không có hứng thú cùng người chơi, hồng dao muội muội, ta đi rồi.”

“ Đứng lại, người cũng không nói rõ ràng sao lại thế này, đã muốn đi?” Thu yển còn không bỏ qua.

“ Người sẽ không hỏi người sư tử a?”

Nhưng thật ra hồng dao còn vương bận tâm di,” Tân tử tử, chúng ta còn có không có cơ hội gặp mặt?”

Tâm di cười gật gật đầu,” Hẳn là có, tùy duyên đi! Ta thực cần phải đi!”

Thẳng đến giờ phút này Nạp Lan đức duật mới đúng tâm di nói trên nói,” Đã khuya, ta đưa người trở về.”

Vừa dứt lời, dân 禔 khóa tiến vào,” Không nh người lo lắng, Nạp Lan thông lĩnh.”

Mọi người đều sửng sốt, hồng dao thốt ra:”Ung Vương gia!”

Dân 禔 hoành Nạp Lan đức duật liếc mắt một cái, đổi tâm di nói,” Đã trể thế này, ngươi một người đến loại địa phương này tới làm gì, cũng không dẫn người, nếu xảy ra chuyện làm sao bây giờ?”

“ Sẽ không.”

“ Ngươi như thế nào biết không hội, ngươi sẽ không võ công, nếu có người đánh ngươi chủ ý, ngươi chẳng phải nguy hiểm.” Dân 禔 thoai lý hữu thoai.

“ Vương gia nhiều lo lắng.”

Dân 禔 xem xét Nạp Lan đức duật nói:” Không phải bồn vương nhiều lự, mà là trước mắt còn có nhân tồn này tâm.”

Lời này đã muốn thực sáng tỏ, không đợi Nạp Lan đức duật trả lời, thu yển sáp trên,”Ung Vương gia, ngài đây là chỉ ai đâu?”

Dân 禔 lãnh nghiêm mặt,” Bồn vương nói chuyện không có ngươi này tiểu nha đầu xen mồm phân, Nạp Lan đức duật, nàng là gì của

“ Quay về Vương gia, nàng không phải ta người nào.” Nạp Lan đức duật đã muốn nhìn ra dân 禔 là hướng về phía chính mình tới.

“ Ta là Bình Bộ Thị Lang tiết ngôn ngoại sinh nữ.”

“ Hừ, tiết ngôn sẽ dạy ngươi như vậy một vốn một lời vương nói chuyện sao?” Dân 禔 trong mắt lộ ra một tia hàn quang.

Tâm di vội hoà giải,” Nàng còn nhỏ, không hiểu chuyện, Vương gia đừng để trong lòng, đi thôi, ta cái này trở về!” Nàng xem xét Nạp Lan đức duật liếc mắt một cái, trước bước ra cánh cửa đi.

Dân 禔 cũng không xuất môn, đi lên tiền từng bước, đi vào Nạp Lan đức duật trước mặt,” Nhân phải có tự mình hiểu lấy, ngươi không xứng với nàng.” Nói xong, cũng bước ra cánh cửa đi.

Lời này rất đả thương người tự tôn, khả người nói chuyện là dân 禔, Nạp Lan đức duật tái đại con tức cũng chỉ hảo ghen, cảm tức địa một quyền chủy ở trên tường.

Hồng dao cảm thấy không đành lòng,” Nạp Lan đại ca, ngươi cũng đừng rất sinh khí, tân tử tử là ung Vương gia chính phúc tấn nhà mẹ đẻ thân thích, thân phận là quý điếm, cũng khó trách ung Vương gia hội nói như vậy.”

Sở cầm cũng nhìn không được,” Ung Vương gia cũng không phải tân cô nương a mã, quân không đến của nàng hôn sự, Nạp Lan đại ca, đến lúc đó, người nhiều quá ung Vương gia, trực tiếp đi nhà nàng cầu hôn, chỉ cần tân cô nương a mã ngách nương đồng ý, ung Vương gia cũng sẽ không nói đâu có.”

“Việc này về sau nói sau, hồng dao, hôm nay rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?” Nạp Lan đức duật không nghĩ vác không thoải mái chuyện.

Hồng dao đơn giản mà đem sự tình nói một chút.

Sau khi nghe xong, Nạp Lan đức duật hỏi:” Nói như vậy, nàng đã sớm biết người đi theo nàng.”

“Ta nghĩ cũng là.” Hồng dao đổi tâm di ấn tượng tốt lắm,” Tân tỷ tỷ không có gạt ta, trừ bỏ có thủ vệ nhìn, mặt khác ta một chút ủy khuất cũng chưa chịu, sành ăn hầu hạ rất, chính là đi ra thời điểm, nàng gọi người điếm của ta huyết.”

“Mới nhiều công phu, người liền một ngum một cái tỷ tỷ địa kêu.” Thu yến chua địa nói.

“Sư muội, có câu ta nói người đừng không vui, luận tài trí, chúng ta so ra kém nàng, luận trí tuệ, nàng là ta gặp qua tối khoan dung lớn một độ, vừa rồi người như vậy, đã sớm ở cửa nàng dự kiến trung, nàng đều nói với ta, người hội nói cái gì đó làm chút cái gì. Ha hả, ta xem như ăn xong, Nạp Lan đại ca thật sự là hảo ánh mắt.” Hồng dao trong lời nói làm cho thu yến buồn rớt, nàng bùi môi không hé răng.

ót lắm, sự tình đều trôi qua, chúng ta cũng cần phải trở về, nếu không, tiết bá bá đến lượt nóng này.” Sở cầm gặp sự tình đã xong, sợ trong nhà nhân sốt ruột, liền thúc giục bọn họ đi.

Nạp Lan đức duật đột nhiên nhớ tới cái gì, nói:” Không đề cập tới tiết đại nhân ta thiếu chút nữa đã quên, thu yến, người sau khi trở về nói cho tiết đại nhân, mấy ngày nay ngàn vạn lần đừng tìm ung Vương gia sinh ra cái gì xung đột, phải biết rằng người vừa rồi đã muốn đắc tội hắn.”

“Sợ cái gì!” Thu yến vẫn là kia phó không biết trời cao đất rộng bộ dáng.

Sở cầm chạy nhanh cấp thu yến xao một chung,” Nạp Lan đại ca nói đúng, kia chính là tứ đại ca, ung Vương gia, không thể trêu vào.”

“Đã biết, đi thôi!” Thu yến nói xong, dẫn đầu bước ra cánh cửa.

Sở cầm nhịn không được lắc đầu,” Ai! Đây thu yến!”

Nạp Lan đức duật trong lời nói, tiết ngôn nghe lọt được, thật cẩn thận địa qua vài ngày, cũng không gặp tứ đại ca có động tĩnh gì, trong lòng tảng đá lớn đầu dần dần thả xuống dưới.

Ngày này, hạ hướng, chúng thần tốp năm tốp ba địa từ trong điện đi ra, kết bạn hướng ngoài cung đi, Nạp Lan hoành cùng tiết ngôn tự nhiên là kết bạn mà đi nói chuyện.

“Tiết huynh, đến ta chỗ đi tọa ngồi đi, kêu kia ba cái nha đầu cũng cùng nơi đến, gần một, duật nhi đường ư cùng các nàng rút tới chặt chẽ, đó là một hảo hữu a!” Nạp Lan hoành liền vương bạn việc này.

Tiết nói cười nói:” Đúng vậy, nếu chúng ta có thể thành thân gia, thật là tốt biết bao!”

Chính đi tới, nghênh diện gặp phải tâm di, hai người chạy nhanh hành lễ:” Gặp qua khanh khách!”

“ Hai vị đại nhân hảo! Ta vừa rồi nghe được các người nói muốn thành thân gia, đến lúc đó ta cũng muốn đến uống rượu mừng.”

Tiết ngôn liên tục xua tay,” Không có không có, chúng ta chính là nói nếu có thể thành thân gia thì tốt rồi.”

Tâm di cười cười,” Ta đây sẽ chờ, đừng quên bảo ta.” Nói xong, liền rời đi.

Nạp Lan hoành tán thưởng,” Tâm di khanh khách thái độ làm người thật không sai, nhìn thấy chúng ta này đó thần tử đều là khách khách khí tức giận, chưa bao giờ tự cao tự đại.” Uốn eo đầu, nhìn thấy dân 禔 đang ở bọn họ hai người bên cạnh đứng.

Hai người vội chào hỏi,” Vương gia!”

Dân 禔 hắc bình tĩnh mặt,” Nạp Lan hoành, người đưa con có phải hay không thực không rảnh a, không có việc gì đi ra bốn vương trong phủ đến lui cánh cửa, nhưng lại không phải đi cửa chính.

Nạp Lan hoành buồn bực địa,” Có việc này sao?”

“ Trở về nói cho hần, không được ý vào chính mình bộ dạng anh tuấn, lại có điểm võ công, đi ra chỗ câu dẫn đàn ông nữ tử.” Dân 禔 lời này làm cho Nạp Lan hoành xấu hổ không chịu nổi, thập phần xấu hổ.

Tiết ngôn vội cho thỏa đáng hữu biện giải,” Vương gia hay không làm, Nạp Lan đức duật không phải người như thế.”

Hần không nói lời nào cũng sẽ không sự, vừa nói nói dân 禔 càng làm mục tiêu nhắm ngay hần,”Tiết ngôn, người cũng giống nhau, trở về hảo hảo

quản giáo nhà người ba giờ nha đầu, không được cùng Nạp Lan đức duật cùng một chỗ nơi nơi gây chuyện thị phi.” Nói xong, phát tay áo tử đi rồi.

“Này, này từ đâu nói lên. Nạp Lan huynh, bọn họ vài cái có phải hay không có chuyện gì đặc tội ung Vương gia?” Tiết ngôn cũng hôn mê, kia Tam tử muội không đem cùng ung Vương gia tranh luận chuyện nói cho tiết ngôn.

Nạp Lan hoành tức giận đến đều nói không ra lời,” Này nghịch tử, ta trở về phi hảo hảo giáo huấn hử không thể.”

Nổi giận bùng bùng Nạp Lan hoành trở về phủ, lập tức gọi người đi đem Nạp Lan đức duật gọi tới, tiết ngôn ở bên liên tục khuyên, khả Nạp Lan hoành làm sao nghe được đi vào, chính mình cấp ung Vương gia quở trách cũng là không sao cả, khả bị trách chính là đứa con, trả lại cho xoa bóp như vậy một cái không tốt nghe thanh danh, điều này sao có thể không làm cho hử có giận a!

Nghe được phụ thân gọi về, Nạp Lan đức duật vội đi vào phòng khách,”A mã, tìm ta chuyện gì?”

“Cho ta quỳ xuống.” Nạp Lan hoành quát.

Nạp Lan đức duật ngăn người, từ mười tuổi lúc sau chính mình vốn không có bị phụ thân quở trách quá, càng đừng nói phải chính mình quỳ xuống, hôm nay đây là làm sao, gặp phụ thân về mặt tức giận, mặc dù không biết ngọn nguồn, nhưng tất có ẩn tình, vì thế ngoan ngoãn liêu y bào quỳ xuống,”A mã, không biết đứa con làm sai cái gì?”

“Ta hỏi ngươi, ngươi đi quá ung vương phủ không có?”

“A mã như thế nào đột nhiên hỏi cái này.” Nạp Lan đức duật trong lòng vòng vo mây vòng, mơ hồ cảm thấy sự tình có điểm không ổn.

“Đi không đi qua?”

“Đi qua.” Nạp Lan đức duật thành thành thật thật địa trả lời.

“Đi cửa chính vẫn là trèo tường?”

Nạp Lan đức duật lập tức hiểu được, ung Vương gia là đã biết ngày đó buổi tối chuyện, xem ra chính mình a mã đã muốn bị ung Vương gia cấp răn dạy qua, cho nên mới như vậy tức giận, nghĩ đến đây, hử lúc này đành phải thừa nhận,” Trèo tường.

Nạp Lan hoành tức giận đến liên tục chửi cái bần.

Tiết ngôn vội khuyên giải,” Nạp Lan huynh, sự tình vị tất là ung Vương gia nói như vậy.”

“Không phải như vậy vẫn là như thế nào?” Nạp Lan hoành chất vấn đứa con,”Duật nhi, người học được võ công chính là vì trèo tường tiến ung vương phủ đi làm kia cầu thả việc sao?”

“A mã, đứa con phải đi quá ung vương phủ, khả tuyệt không có làm gì cầu thả việc. Ta biết, ngài hôm nay hỏi cái này, một định là bởi vì ung Vương gia đối ngài nói gì đó, ta thừa nhận, ta là đắc tội hắc, không chỉ có là ta, còn có tiết gia Tam tử muội.”

Tiết ngôn cũng sừng sốt,” Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?”

“A mã, đứa con cũng không thể được trạm đứng lên mà nói.” Nạp Lan đức duật không nghĩ quỳ.

“Đứng lên nói!” Nạp Lan hoành cũng không phải không rõ để ý nhân, chính mình đứa con vẫn là hiểu biết, tuy rằng quật cường, nhưng còn không về phần không biết liêm sỉ.

Ung vương phủ, dọn 禔 một hồi gia, khiến cho nhân phao tốt một trà, sau đó đem chính mình nhốt tại thư phòng lý, cân nhắc sự,” Nạp Lan hoành về nhà một định sẽ tìm Nạp Lan đức duật hỏi, lấy Nạp Lan đức duật thông minh đương nhiên hiểu được ta đã biết ngày đó là hắc sấm của ta phủ đệ, ta không có vạch trần, hắc nên ý tưởng.”

Nâng chung trà lên, uống mấy ngụm trà, trà hương xoay quanh ở trong miệng,” Tâm di kia nha đầu nhìn qua như là thích trên Nạp Lan đức duật, ta rốt cuộc muốn hay không thành toàn nàng? Nếu đem bọn họ cứng rắn chia rẽ, sợ là sẽ bị nàng hận cả đời, này tuyệt đối không được, ta còn muốn dựa vào nàng trợ ta giúp một tay; nếu thành toàn bọn họ, kia thì nên dùng cái gì biện pháp, làm cho bọn họ nhớ kỹ ta vì bọn họ chuyện ra lực đâu? Nhưng lại phải làm đắc không thể bị những người khác nhìn ra đến, thực sự bị thương cân não a!”

Hắc buông cái chén, bước đi thông thả đến cửa sổ, mở ra cửa sổ, đình viện lý đã muốn bắt đầu bố trí chuẩn bị lễ mừng năm mới,” Lễ mừng năm mới, hảo, thật tốt! Này lại là một cái cơ hội tốt!”

Không thể không nói dọn 禔 tâm tư tinh mịn, ánh mắt độc đáo, hắc đã muốn so với mặt khác vài vị đại ca giành trước từng bước bắt đầu hành động, tuy rằng hắc đối tâm di tâm tư còn không có hoàn toàn sờ thấu, nhưng đã muốn xem chuẩn tâm di nhược điểm ở nơi nào.

Nạp Lan trong phủ, Nạp Lan đức duật còn tại kể ra,” Ta cùng tân cô nương chính là như vậy nhận thức, ta cũng quả thật đi ung vương phủ tìm nàng, đối với chúng ta cũng không có làm gì cầu thả việc, ngày hôm qua, ta

cùng nàng ở trên đường đi, bị thu yển các nàng nhìn đến, các nàng tò mò, vì thế hồng dao đi theo tung tâu cô nương, kết quả bị nàng bắt đi, sau lại chuyện các người đều biết nói.”

“Kia ung Vương gia là như thế nào biết việc này?”

Nạp Lan đức duật lắc đầu,” Cái này không rõ ràng lắm, ta cũng không biết ung Vương gia là từ đâu lý được đến tin tức, cư nhiên tìm được nơi đó, thu yển nói chuyện thì vọt điểm, ungương gia lúc ấy liền trầm hạ mặt, may mắn tâm cô nương khuyên ở, mới không phát tác.”

“Ai, thu yển nha đầu kia, muốn ta nói cái gì cho phải a! Học điểm võ, nên cái gì cũng không để vào mắt, thật sự là không biết trời cao đất rộng.” Tiết ngôn cũng lấy này ngoại sinh nữ không có cách.

Nạp Lan hoành khuyên,” Nữ hài tử thôi, luôn có điểm tiểu tính tình, không quan hệ, nghĩ đến ung Vương gia cũng sẽ không cùng một cái tiêu cô nương so đo.” Xoay mặt thì đối đưa con nói,” Nhưng thật ra duật nhân huynh, về sau cũng, nhưng đừng lại đi tìm cái kia tâm cô nương, dù sao nàng là ung Vương gia thân thích, chúng ta trèo cao không hơn.”

“A mã...” Nạp Lan đức duật vừa định đối phụ thân nói chính mình đã muốn thích trên tâm cô nương, đã bị Nạp Lan hoành đánh gãy,” Tốt lắm, đừng nói nữa, thiên hạ hảo con gái có khi là, ta cũng không tin, trừ bỏ tâm cô nương bên ngoài liền không còn có thích hợp của người.”

Nạp Lan đức duật không hé răng, đừng quay đầu, nhìn ngoài cửa,” Đã không có, chỉ có nàng mới là tối thích hợp của ta.”

=====

Đệ 37 chương: (ba mươi bảy) trưởng thành thú người

Rất nhanh, lễ mừng năm mới.

Thanh đại cung tục lấy” Một nguyên phục thủy vạn vật đổi mới, thánh hướng lên trời tử cùng dân đồng nhạc” làm cơ sở điều, mỗi khi tân ni, Khang Hi tổng yếu ở bên trong đình ngự bút viết chắc chắn”Phúc” tự. Hắn viết ra cái thứ một”Phúc” tự, bình thường là giắt ở Càn Thanh cung chính điện, có khác một ít”Phúc” tự, dán ở vườn ngự uyển các nơi, mặt khác”Phúc” tự, bình thường ban tứ cấp ở kinh cửu khanh triều thần cùng địa phương biên giới đại quan, lấy này liên lạc quân thần cảm tình.

Khang Hi ban thưởng”Phúc” tự, dùng là chỉ tiên nhiều là ti quyền chế tác, lấy đan sa là màu lót, trên hội kim vân long văn. Được đến thiên tử ban cho”Phúc” tự, đủ loại quan lại đều là thâm nghĩ đến quang vinh, đều bị coi là chí bảo mà ti mi bảo quản.

Thanh đại hoàng đế ngự ban thưởng”Phúc” tự tập tục, đúng là từ Khang Hi bắt đầu, đời sau hoàng đế đều noi theo hần, kính theo gia pháp, tuổi tuổi thì hành theo. Ung Chính cực kỳ sau các vị thanh đế hàng năm ngự thư thứ một phen”Phúc” tự khi, tất cung kính địa xuất ra Khang Hi dùng quá kia chỉ bút, viết xuống này”Phúc” tự.

Khang Hi là thanh nhập quan sau vị thứ hai hoàng đế, bởi vì phía trước Thuận Trị hoàng đế tại vị thời gian thực đoản, cho nên thanh hướng hoàng gia lễ mừng năm mới một ít quy củ, đại đô là tự Khang Hi hoàng đế bắt đầu noi theo.

Hoàng đế bình thường ở tháng chạp hai mươi lục ngày”Phong bút”,”Phong tỳ”, nói cách khác chính mình cấp chính mình nghỉ, tới rồi tháng giêng lần đầu đại điển trên một lần nữa” Khai bút”,”Khai tỳ”, các đại thần hội sớm liền bị hảo”Biểu”,”Biểu” chính là đối hoàng đế ca công tụng đức tấu chương, sau đó trình cấp hoàng đế. Lúc này, hoàng đế liền đem sớm chuẩn bị tốt trang có” Như ý” hà bao, ban cho bên người bát lá cờ đệ, cung nữ bọn thái giám, hà bao lý” Như ý” bình thường có kim như ý, ngân như ý, ngọc như ý cùng tiền bạc vài loại.

Mặt khác còn có trọng yếu hoạt động, bằng hiến tế, thiên, địa, kỳ cốc, thái miếu, xã tắc là đại tự, trong đó hiến tế thiên địa, thái miếu cùng xã tắc, hoàng đế muốn đích thân hoàng đế nếu không thể tham gia đại tự, cũng có thể cho hần sở coi trọng hoàng tử hoặc thân vương đại tế, cho nên mọi người thường thường từ hoàng đế tuyển ai tới đại tế, phán đoán người này hay không là hoàng đế sở y trọng.

Thanh hướng đế vương nhóm đại đô hỉ hàn sở nhiệt, một năm trung tuyệt đại bộ phận thời gian đều là ở”Sướng xuân viên” chờ lâm viên lý vượt qua, chỉ có tới rồi hàng năm tết âm lịch, mới khởi giá quay về trâm dương hành cung.

Hoàng đế lễ mừng năm mới cũng muốn mời khách, chia làm quốc yến cập gia yến hai loại, quốc yến là mở tiệc chiêu đãi đại thần cùng với quanh thân khu quân vương, mà gia yến là làm bát kỳ kỳ chủ một trong hoàng đế, mở tiệc chiêu đãi mặt khác thất vị kỳ chủ, đồng thời, hoàng đế cũng sẽ nhận mặt khác vương công đại thần cập kỳ chủ mở tiệc chiêu đãi.

Bởi vì mấy năm nay Khang Hi thân thể dần dần suy nhược, cho nên lễ mừng năm mới cơ bản ngay tại Bắc Kinh, không đi trâm dương, hơn nữa đối với các đại thần mở tiệc chiêu đãi cũng không đi.

Đây là tâm di ở thanh hướng cái thứ một năm, bởi vì không thuộc loại thành viên hoàng thất, cho nên không cần đi tham gia này hoạt động, tuy rằng nàng đôi này đó rất có hứng thú, nhưng tưởng tượng đến này đó hoạt động mới có thể sẽ có Nạp Lan đức duật ở đây, cho nên liền đánh mất ý niệm trong đầu. Ở trong cung, tâm di cũng không dám cùng Nạp Lan đức duật chạm mặt, may mắn hoàng cung cũng đại, nếu không cố ý tránh đi, có thể gặp được tỷ lệ liền có điều tiểu.

Đối với trong cung tiêu sái thân phóng hữu tâm di thật sự không có hứng thú, trừ bỏ đi cấp Khang Hi cùng vài vị hoàng quý phi đã bãi năm ở ngoài, cũng chỉ có đến Uyển nhi nơi đó chạy trốn người sai vật, nhưng cấp nàng đến chúc tết nhân thật không ít, tâm di cũng tự nhiên cho không ít tiền lì xì, tuy vậy cùng nàng thu vào lễ vật so sánh vẫn là doanh

Lễ mừng năm mới luôn rất khoái nhạc chuyện, đặc biệt giống tiểu gậy trúc như vậy đứa nhỏ, tâm di thì đặc biệt đau lòng bọn họ, cho nên lại làm cho bọn họ làm càn sống phóng túng, đem tiểu gậy trúc mừng rỡ tốt một mỗi ngày đều là lễ mừng năm mới.

“Khanh khách, chúng ta ngày mai đi ra ngoài ngoạn đi!” Tiểu, tiểu gậy trúc lại bắt đầu hướng tâm di lược thuật trọng điểm cầu, ở tiểu gậy trúc trong lòng, tâm di đã muốn là hấn thân nhân, hấn tỷ tỷ, hấn đối tâm di cảm tình đã muốn hoàn toàn bay lên tới rồi tỷ đệ loại tình cảm.

“Người mấy ngày nay ở trong cung ngoạn nị a?”

“Hắc hắc, trong cung đùa cũng liền này đó đa dạng!”

“Đi, các người có đi hay không?” Tâm di hỏi những người khác.

Những người khác cũng muốn đi ra ngoài nhìn xem dân gian lễ mừng năm mới cảnh tượng, tự nhiên cũng đều đáp ứng, đặc biệt tú nhi.

“Khanh khách, ta muốn đi xem cửa ta a mã ngạch nương!”

“Người a mã ngạch nương ở kinh thành sao?” Tâm di cho tới bây giờ cũng không có nghe tú nhi nhắc tới quá.

“Ân, nhà của chúng ta là liêm Vương gia gia bao con nhộng nô tài, vốn ngạch nương trông cậy vào ta ở trong cung có thể có vận khí tốt, bọn họ cũng tốt triêm quang, tài năng ở bát gia gia có chút diện mạo, chính là...”

Tú nhi không có nói thêm gì đi nữa, nhưng tâm di đã muốn hiểu được, bao con nhộng nô tài cũng chia ba bảy loại, tú nhi gia khẳng định là tối mặt chờ, vì thế một ngum đáp ứng,” Hảo, ngày mai chúng ta cùng đi nhà người!”

“Không cần, khanh khách, ta chính mình trở về là có thể.”

Tâm di thay tú nhi long một chút quần áo,” Ta cho người phong phong cảnh quang địa quay về một lần gia, cho người a mã ngạch nương biết người ở trong cung quá rất khá!”

“Tú nhi, thật sự là hâm mộ người, có thể về nhà gặp a mã ngạch nương.” Tiểu cây mơ tiểu quả cam đem tú nhi một tả một hữu vây quanh, liú ríu địa nói mở,” Chúng ta sẽ không tốt như vậy vận khí.”

“ Các người gia không ở kinh thành, vậy không có biện pháp.” Đại hồ ở một bên nói.

Nói đến về nhà, tâm di chính mình cũng muốn gia, vì thế nặng nề mà thở dài một hơi,” Ai! Các người tái xa, ít một cũng là có thể nói ra cái địa phương, có thể thấy mặt, ta đâu, ta đi gặp ai nha?”

Nàng này vừa nói, tất cả mọi người không hé răng,” Ta vĩnh viễn cũng trở về không được!” Tâm di thấp giọng thở dài, trong mắt nhìn không được hiện lên một tầng mờ mịt.

“ Khanh khách, ngài còn có taiểu quả cam nhẹ nhàng mà nói một câu,” Đúng vậy đúng vậy, khanh khách, chúng ta hội vẫn cùng ngài.” Trong phòng nhân thất chủy bát thiết??? địa nói xong.

“ Đừng choáng váng, các người tương lai một đám đều đã có chính mình cuộc sống, lập gia đình lập gia đình, cưới vợ cưới vợ, như thế nào có thể vẫn cùng ta đâu!”

“ Ta có thể nha!” Tiểu gây trúc giơ lên cao thủ,” Khanh khách, ta sẽ vẫn cùng của người.”

Tâm di ôm tiểu gây trúc bả vai,”Tiểu đứá ngốc, ta sẽ không phải người vẫn cùng của ta, tương lai ta sẽ an bài người cùng tiểu rõ ròi đi hoàng cung, cho các người quá người thường cuộc sống.”

“ Không, khanh khách, ta cùng tiểu gây trúc liền nguyện đi theo người.” Tiểu rõ cũng không nguyện ý ròi đi tâm di.

“ Tốt lắm tốt lắm, lỗi nặng năm, các người tần nói này đó không vui trong lời nói.” Nhị hồ càng nghe càng không phải khẩu vị, vội đem đề tài chuyển hướng,”Tú nhi, người ngày mai tính toán mặc cái gì nha, muốn đánh phần đặc phiêu xinh đẹp lượng về nhà.”

“ Đúng rồi đúng rồi, đến, tú nhi, ta có thiệt nhiều trang sức, người đi chọn!” Tâm di lôi kéo tú nhi hướng buồng trong đi, vừa đi vừa nói chuyện:” Năm trước làm cho người vài bộ bộ đồ mới thường đâu, lấy ra nữa mặc a, trở về nhiều ở vài ngày, mỗi ngày đổi. Cây mơ quả cam, các người đến giúp nàng chọn.”

“ Khanh khách, ngài làm cho ta ở nhà trụ?” Tú nhi vui vẻ

“ Nếu không này đó chế độ, này đó quy củ, người mỗi ngày về nhà ta cũng không ý kiến.” Đi vào buồng trong, tâm di mở ra trang sức hạp,” Tùy tiện chọn!”

Ngày hôm sau, tú nhi cách ăn mặc đặc biệt xinh đẹp lượng ra hiện tại mọi người trước mặt,”Oa nga!” Tâm di vây quanh nàng dạo qua một vòng,” Thật khá a! Người dịu dàng nhi có thể một so với.”

Tú nhi cười đến thực ngọt,” Khanh khách, ta làm sao có thể cùng uyển khanh khách so với a!”

“ Mỗi người mỗi vẻ! Tương lai không biết là ai có này phúc khí thú người.”

Mọi người còn chưa đi ra di uyển, hoàng lịch tự ra hiện tại mọi người trước mặt,” Bác, hoàng lịch cấp bác chúc tết!”

“ Người hiện tại mới nghĩ vội tới ta chúc tết! Hôm nay đều sơ mấy?”

“Hoàng lịch đã sớm nghĩ đến, khả mỗi ngày có nhiều như vậy người đến khách hướng, thật sự không thời gian, bác thứ tội!”

“ Có này phân tâm là đến nơi!” Tâm di đổi tiểu cây mơ nói,” Đi đem ta chuẩn bị gì đó lấy đến!” Tiểu cây mơ lên tiếng trả lời trở về trong phòng, phủng ra bốn lễ hạp đưa cho tâm di.

“ Cấp, đã sớm chuẩn bị!” Tâm di đ trong đó một cái lớn một lễ hạp đưa cho hoàng lịch,” Đây là người a mã, khác ba cái là cho người cùng hoàng khi, hoàng ban ngày, trở về với người a mã nói, ta sẽ không đi cho hân chúc tết.”

“ Là! Hoàng lịch một định đem nói đưa.”

“ Có thể lấy sao? Không thể lấy ta làm cho người ta cho người lấy đến cửa cung đi, dù sao ta cũng muốn đi ra ngoài.”

Đại hồ nhị hồ lập tức tiếp nhận lễ hạp.

“ Tạ ơn bác, bác đây là muốn đi đâu?”

Tâm di chia chia tú nhi,” Nàng nghĩ muốn trở về nhìn xem cửa nàng a mã ngạch nương, chúng ta liền cùng nơi đi.”

Hoàng lịch liếc tú nhi liếc mắt một cái, một thời bị hấp dẫn ở, mười tuổi tiểu hài tử còn không đồng nam nữ việc, hiện tại hân chỉ biết là trước mặt này nhân rất được, này thoáng nhìn, của nàng dung mạo đã muốn hoàn toàn khắc ở hoàng lịch trong đầu, này thoáng nhìn liền một định tú nhi tương lai vận mệnh.

“ Người tên gì?” Hoàng lịch hỏi.

“ Quay về tiểu đại ca, nô tỳ kêu tú nhi.” Tuy rằng hoàng lịch vẫn là cái tiểu hài tử, nhưng dù sao cũng là đại ca, tú nhi thấy hắn nhìn chăm chăm vào chính mình xem, cũng làm cho nàng pha không được tự nhiên.

“Tú nhi, danh nếu như nhân, tú nhi, ta trưởng thành muốn kết hôn người!”

Lời kia vừa thốt ra, đem mọi người giật nảy mình.

“Hoàng lịch!” Tâm di quát to một tiếng.

Hoàng lịch các đời tâm di nhìn xem, chợt nhả địa nói:” Bác, ta hay nói giỡn đâu!”

“ Đây là đại ca nói trong lời nói sao? Người mới nhiều, không đứng đắn học bài, cũng đã nghĩ cưới vợ!” Tâm di biết vị này tương lai Càn long hoàng đế là một phong lưu, nhưng nàng vô luận như thế nào không nghĩ tới mới mười tuổi hoàng lịch đã muốn đem mục tiêu nhắm ngay tú nhi.

Cũng khó trách, tú nhi vốn liền xinh đẹp, tâm di các nàng thì là tú nhi tỉ mỉ cách ăn mặc một phen, hiện tại tú nhi làm sao còn nhìn ra được là cái hầu hạ nhân tiểu cung nữ, rõ ràng là cái quan gia Đại tiểu thư bộ dáng.

Tâm di trong lòng ần ần bất an, đành phải đem dận 禪 bàn đi ra,” Lời này nếu cho người a mã nghe thấy, người nói hắn hội như thế nào phạt người?”

Hoàng lịch đối dận 禪 vẫn là sợ hãi, lập tức hướng tâm di xin tha,” Bác, hoàng lịch biết sai rồi, bác ngàn vạn lần đừng nói cho ta a mã!”

“ Về sau khả ngàn vạn lần đừng nói như thế nữa, đại ca đặc có đại ca bộ dáng, hôm nay cho dù, về sau nếu là có nói như vậy, ta phi cho người a mã yết da của người không thể.”

“ Bác, hoàng lịch không dám, bác đừng nóng giận.”

“ Được rồi được rồi, ta cũng nên đi ra ngoài, người cũng cần phải trở về.”

“Hoàng lịch bồi bác cùng nhau đi!” Hoàng lịch một bên vẫn trụ tâm di thủ, một bên lại xem xét tú nhi.

Tâm di đem hắn hành động đều tiêu ở trong mắt, trong lòng thâm nghĩ,” Xem ra, ta phải sớm một chút làm cho tú nhi đi ra ngoài, hiện tại hoàng lịch còn nhỏ, còn không lúc còn nhỏ, tiếp qua hai năm, khả bảo không chính xác hắn hội đối tú nhi thế nào đâu! Phải nhanh một chút chặt đứt hoàng lịch ý niệm trong đầu.”

=====

Đệ 38 chương: (ba mươi tám) tú nhi về nhà

Lão Bắc Kinh có cái cách nói, kêu”Đông phú tây quý, nam bản bắc tiện”,”Đông phú tây quý” hảo giải thích, lấy Tử Cấm thành là giới hạn, phía tây kêu”Tây thành”, nơi đó nha môn khẩu nhiều, làm quan nhiều, ở tại nơi đó quan đương nhiên cũng nhiều, cho nên kêu”Quý”.

Đang đời cấp sâm nghiêm xã hội phong kiến, quan là thứ một giai tầng, lại có tiền người giàu có, người không có trải qua khoa cử cuộc thi, không có cấp bậc, cũng không có thể cùng quan viên lão gia hỗn trụ, vì thế này phú thương lớn cổ liền tương đối tụ tập ở Tử Cấm thành đông sườn, cũng chính là bình thường nói đông thành vùng, cho nên xưng”Phú”.

“Nam bản bắc tiện”“Nam bản” là chỉ ở thành Bắc Kinh nam bộ tụ tập nhiều là chút chạy nạn Hán nhân dân chúng.”Bắc tiện” danh như ý nghĩa, phương Bắc dân chúng địa vị đều có điều thấp, này chủ yếu là chỉ phương Bắc” Nô tài cùng bao con nhộng nô tài” nhiều.

Bao con nhộng là dân tộc Mãn ngữ, tức bao con nhộng a cấp tên gọi tắt, thì chỉ a cấp. Bao con nhộng tức” Gia”, a cấp tức” Nô lệ”, Hán ngữ dịch là gia nô, nô lệ, nô bộc hoặc nô tài, là dân tộc Mãn thượng tầng giai cấp thống trị quý tộc sở giữ lấy, bị bắt làm các loại gia vụ lao động nặng nề sinh sản lao động, không có tự do thân thể. Nơi phát ra chủ yếu là chiến tranh tù binh, tội phạm, mắc nợ phá sản giả cùng với bao con nhộng chính mình sở sinh đứa con chờ. Đến thanh hướng ở cả nước trong phạm vi thành lập thống trị sau, bao con nhộng cũng có nhân chiến công chờ mà đặt mình trong cho hiển quý, bằng lý vệ, nhưng đối này chủ tử vẫn đang giữ lại này nô tài thân phận.

Đây là thanh hướng dân tộc Mãn nhân đặc biệt có, thanh hướng đối thành Bắc Kinh bắc vẫn là có điều coi trọng, bởi vì liên yuan đến bọn họ lão gia, cho nên không chế có điều nghiêm khắc. Bắc thành nhân cũng không đều là mãn nhân, cũng có không hề ít Hán nhân chậm rãi đã bị mãn nhân quý tộc không chế, dần dần bán mình thành mãn người ta lý nô tài, có bởi vì biểu hiện hảo, thậm chí chiếm được” Nâng kỳ”, trở thành dân tộc Mãn người Bát Kỳ, nhưng là bởi vì dù sao cũng là nô tài xuất thân, cho nên địa vị vẫn là đề tiện.

Tú nhi gia ngay tại phương Bắc, theo tú nhi nói, trong nhà trừ bỏ song thân ngoại, còn có một cái ca ca một cái tỷ tỷ, tỷ tỷ đã muốn xuất giá, đó cũng là thấp hơn nô tài, ca ca cùng chị dâu đều là thành thật bổn phận nhân, sẽ không luôn cúi thúc ngựa, tự nhiên cũng không có gì hảo tòi cho hắn đi làm. A mã ngạch nương đều trông cậy vào tú nhi tài năng ở trong cung hỗn

ra điểm danh đường đến, khả tú nhi mười bốn tuổi tiến cung đến hiện tại nếu không không có tránh quay về cái gì thể diện, hơn nữa bị không ít tội, bị dư phi ngược đãi chuyện người nhà của hấn cũng không biết. Vốn thôi, nhân đưa vào trong cung đi, là tốt là xấu toàn bộ bằng mọi người tạo hóa.

Tú nhi dẫn theo tâm di bọn họ đi tới chính mình cửa nhà. Lễ mừng năm mới tiết, mỗi người nhà gia đều giống nhau, trên cửa dán câu đối xuân, "Phúc" tự, trên mặt đất là nhiên tản pháo hoa pháo mảnh vụn.

Tâm di bọn họ đoàn người mặc dù không có tọa kiệu, nhưng nhiều người, khí thế cũng liên lớn chút, đi vào này "Bắc tiện" nơi, có vẻ thực rêu rao, một đường đi tới, đã muốn có người ở cửa quan vọng.

Thấy chính mình gia, tú nhi giống chích khoái hoạt chim nhỏ, phịch liên vào cửa, "A mã, ngạch nương, ta đã trở về!"

Mọi người cũng đi theo tiến vào, đây là một gian không lớn tứ hợp viện, bố cục tương đối đơn giản, bắc phòng 2 gian, đồ vật này nọ sương phòng các 2 gian, nam phòng 3 gian, trong viện là thanh chuyên mạn dừng dạo.

Được nghe tú nhi kêu gọi thanh, trong phòng mọi người chọn rèm cửa đi ra xem, nhìn thấy nữ nhân, lão phu thê vừa mừng vừa sợ.

Hỉ chính là lỗi nặng năm, nữ nhân cũng trở về nhà, một nhà có thể đoàn tụ, kinh chính là nữ nhân như thế nào có thể ra hoàng cung, chớ không phải là đã xảy ra chuyện gì.

"Ngạch nương!" Tú nhi một đầu chui vào mẫu thân trong lòng, ngực, nước mắt liên phác phác địa đi xuống

Tú nhi ca tẩu, tỷ tỷ tỷ phu đều ở nhà, lập tức liền đem tú nhi xúm lại đứng lên, hỏi han, tú nhi lập tức cũng không biết về trước đáp ai.

Vẫn là nàng a mã hằng cát phát hiện đứng ở cửa tâm di liên can nhân, vội hỏi nữ nhân, "Tú nhi, đó là..."

"Nga!" Tú nhi chạy nhanh chạy đến tâm di bên người, "Khanh khách, ta đem ngài cấp đã quên!"

Tâm di cười cười, "Không có việc gì, thấy người cùng người nhà đoàn tụ, chúng ta cũng thực vui vẻ."

Tú nhi chạy nhanh đối chính mình người nhà giới thiệu tâm di, "A mã, vị này chính là tâm di khanh khách, nữ nhân hiện tại ngay tại khanh khách bên người, hầu hạ khanh khách."

Tâm di khanh khách tên này đối với hằng cát mà nói đã sớm là như sấm quán nhĩ, chẳng qua luôn luôn là chỉ nghe kỳ danh, không thấy một

thân, hơn nữa giống bọn họ như vậy thân phận nhân cũng căn bản không có cơ hội nhìn thấy.

Hiện tại nhìn thấy đương kim Thánh Thượng bên người đồ thăm nhân ra hiện tại chính mình gia, như thế nào có thể không kinh sợ đâu, cho nên cuống quít tiếp đón cả nhà cùng nhau quỳ xuống,” Nô tài cấp tâm di khanh khách thỉnh an! Cấp khanh khách chúc tết!”

Tâm di biết chính mình nếu không chịu bọn họ lễ, bọn họ ngược lại hội bất an, cho nên cũng khiến cho bọn họ khải xong rồi đầu, đi xong rồi lễ,” Đứng lên đi! Tiêu cây mơ, em phần thưởng!”

Tiền lì xì là đã sớm chuẩn bị tốt, tiêu cây mơ đã sớm hướng tú nhi hỏi thăm qua trong nhà có người nào, ẩn đầu người chuẩn bị bất đồng phần thưởng ngân, mỗi người đều có phần.

Trừ bỏ tiền lì xì ngoại, tâm di còn chuẩn bị vật liệu may mặc lá trà được liệu thực phẩm chờ đồ vật này nọ, cái này nhưng làm tú nhi người nhà cấp mừng rỡ không biết phương hướng, khanh khách tự mình đến thăm không nói, còn có nhiều như vậy lễ vật ban cho, đây là nhiều vinh quang a! Thì khải đầu, cảm tạ phần thưởng, lúc này mới bỏ qua.

“A mã, ngài đừng làm cho khanh khách đứng bên ngoài đầu a!” Tú nhi nhắc nhở chính mình phụ thân.

“ Đứng đứng đôi! Khanh khách ngài ngàn vạn lần đừng trách móc, nô tài nhà này lý a, cho tới bây giờ không có tới quá đại nhân vật, cũng không biết như thế nào chiêu đãi, khanh khách ngài thỉnh trong phòng tọa!”

Cả nhà nhân gia (ngoại ô) trái tim đi làm cho vào nam phòng, tú nhi thuần thực địa bung lên lò sưởi tay,” Khanh khách, ấm áp thủ!”

Tú nhi ngạch nương cũng vội ngâm vào nước nhà trên lý tốt một trà cung kính địa đoan cho tâm di, còn có chút mứt hoa quả mứt và vân vân, thấy bọn họ đều câu thúc địa đứng ở một bên, tâm di thật cảm thấy được không được tự nhiên,”Tú nhi, cho người a mã ngạch nương đều ngồi xuống nói chuyện đi!”

“ Khanh khách trước mặt nào có nô tài tòa a, nô tài vẫn là đứng nói chuyện có điều hảo! Không biết khanh khách hôm nay đến có gì phân phó?” Hằng cát khoanh tay ở bên

“ Không có gì phân phó, chính là lỗi nặng năm, tú nhi nói muốn gia, cho nên liền cùng nơi lại đây nhìn xem.”

“ Khanh khách ngài áo phong tú nhi, là tú nhi phúc khí! Tú nhi không hiểu chuyện, còn thỉnh khanh khách ngài nhiều tha thứ.”

“A mã, khanh khách đối ta được đâu, người xem, ta này trên người mặc mang tất cả đều là khanh khách cấp.” Tú nhi ở nàng a mã trước mặt dạo qua một vòng.

Nhìn nữ nhi hồng nhuận sắc mặt, vui vẻ thần sắc, làm phụ mẫu tâm thả xuống dưới, gặp tâm di lại là thực hiện hoà bộ dáng, lúc này mới chậm rãi thả lỏng chút, lớn lá gan cùng tâm di lao nổi lên việc nhà.

Hằng cát gia tới khách nhân cư nhiên chính là đại danh鼎鼎 tâm di khanh khách, tin tức này lập tức ngay tại lảng giềng lảng giềng truyền mở, tầng tầng trên truyền, rơi vào tay bát đại ca dân tự trong tai đã muốn là qua buổi trưa.

“Cái gì? Người nói tâm di khanh khách đi hằng cát gia?”

“Đúng vậy, Vương gia, nguyên lai hằng cát nữ nhân chính là tú nhi, hiện tại trong lòng di khanh khách bên người hầu hạ đâu!” Đại quân gia quay về dân tự trong lời nói.

“Như vậy chuyện trọng yếu cư nhiên không ai nói cho bốn vương, các người đều đang

“Nô tài cũng là vừa mới được đến tin tức!”

“Mau, chuẩn bị ngựa, bốn vương muốn đi hằng cát gia.” Dân tự nói xong, vội vàng hướng ra phía ngoài đi đến.

Nhanh đuổi chậm đuổi địa tới rồi hằng cát gia, một tiếng”Liêm Vương gia đến!” Càng làm cho hằng cát không biết làm sao, một ngày lý đến đây hai cái quý nhân, chứ không phải là chính mình gia phải giao (ngoại ô) hảo vận?

“Khanh khách đâu?” Dân tự nhìn thấy hằng cát liền hỏi.

Tâm di sớm nghe được, vì thế đi ra cửa,” Vương gia, ta ở đâu?”

“Yêu, tâm di khanh khách, tiểu vương còn tưởng rằng phía dưới nhân nói bừa đâu, nguyên lai là thật sự.”

“Ta đưa tú nhi về nhà đến xem nàng a mã ngạch nương, hơn nữa, ta luôn luôn thích tán loạn người sai vật, Vương gia không cần như vậy ngạc nhiên.”

“Đúng vậy đúng vậy, khanh khách nếu đến ta trong phủ nô tài gia chạy trốn, kia cũng hãnh diện đi tiểu vương quý phủ tọa ngồi đi!”

Tâm di một ngụm đáp ứng:”Đi a, Vương gia về trước phủ đi, ta chờ một chút lại đây

Dân tự lòng tràn đầy vui mừng,” Kia tiểu vương đi trước dự bị!”

“Vương gia, người đừng đem người bọn đệ đệ tìm khắp đến, nhiều người làm cho hoảng!” Tâm di thực không nghĩ gặp người nhiều như vậy.

Dận tự nghĩ muốn xóa liễu, còn tưởng rằng tâm di có cái gì nói cùng với chính mình một mình nói, trong lòng lại cao hứng, vui sướng hài lòng địa rời đi hăng cát gia, quay về vương phủ chuẩn bị đi.

Trở lại nam ốc, tâm di thì cùng bọn họ hàn huyên trong chốc lát, biết được tú nhi có thể ở lại trong nhà cùng người nhà đoàn tụ vài ngày, nhưng làm hăng cát lão phu thê cấp kích động đặc gì cũng không sẽ nói, chỉ biết liên tục dập đầu.

Rời đi hăng cát gia, mọi người đi ở trên đường, tiểu câi mơ hỏi:” Tiểu thư, ngài thật muốn đi bát gia nơi đó sao?”

“Đúng vậy! Đáp ứng hần, phải đi bát, ta cũng muốn xem bọn hần là như thế nào lễ mừng năm mới.”

“Tiểu thư, không sợ có nguy hiểm sao?” Đại hồ thân thiết hỏi.

“Người khi hần là gốc tử a, không có việc gì tông nghiên cứu giết ta sao? Hần mục tiêu là tứ gia cùng mười bốn gia, ta gần đây cùng tứ đại ca đi được đỉnh gân, này không tốt, khó tránh khỏi làm cho người ta sẽ có ý tưởng, cho nên này liên vương phủ ta một định lấy được.”

Nhị hồ đồng ý,” Tiểu thư lo lắng đặc là, không thể làm cho người ta hiểu làm cái gì.”

Mọi người vừa đi vừa nói chuyện, tới rồi hán điện, kia một đường phong vị ăn vặt hấp dẫn tiểu gây trúc, bánh mật, nguyên tiêu, yêu oa oa, cháo bột, súc ruột, đậu hũ, sao can chờ, tối có đặc sắc chính là ba thước dài hơn đại mút quả, nó cơ hồ thành cuống hán điện dấu hiệu.

Tiểu gây trúc cùng tiểu rỏ nhân thủ một câi, một đường đi vừa đi lộ ăn, còn không khi địa nhìn này món đồ chơi, gió to xe, đồ chơi lúc lắc, trực trái đất nhi, xiếc khi, tổng nhân, mặt nạ, cửu liên hoàn, trúc xà, kính chiếu ảnh, chuyển hoa đồng, âm tiền, cung chờ.

“Thích liền mua a!” Có những lời này, tiểu gây trúc cùng tiểu rỏ để lại mở tay chân, thỉnh thoảng nói tiểu thư này hảo ngoạn, tiểu thư mua cái kia, tâm di giống sủng nhà mình đệ đệ giống nhau, phàm là bọn họ muốn, đều bị đáp ứng.

“Tiểu thư, hôm nay là sơ bát, chúng ta đi mây trắng xem đi!” Tiểu quả cam đề nghị.

“Đúng rồi đúng rồi!” Lời của nàng chiếm được mọi người một trí hưởng ứng, nhưng thật ra tâm di không rõ,” Sơ bát có cái gì đặc biệt? Vì cái

gì một định phải đi mây trắng xem?”

Nhị hồ cấp tâm di tinh tế địa giải thích,” Sơ bát là thuận tinh ngày, tất cả mọi người đi hiến tế chính mình năm bốn mạng tinh chủ, cho nên cũng kêu tế tinh, ngày mai sơ cửu vẫn là Ngọc Hoàng đại đế sinh nhật, cho nên nơi đó khả

“ Nga, kia không đi chẳng phải đáng tiếc, đi a!” Tâm di cũng là cái thích náo nhiệt nhân.

“ Kia bát gia nơi đó đâu?” Tiểu cây mơ hỏi.

“ Gấp cái gì, trước chơi lại đi!” Tâm di mới mặc kệ dận tự như thế nào chờ chính mình đâu, mang theo mọi người đi trước mây trắng xem.

Mây trắng xem là đạo giáo Toàn Chân long môn phái tổ đình, trừ bỏ bình thường hội chùa cùng sở hữu đích tình huống ngoại, còn có” Sờ thạch hầu” cùng” Đánh tiền tài mất” nhị hạng cực phú đặc sắc hoạt động. Xem nội có năm thạch hầu phù điêu, khách hành hương người nào bộ vị có bệnh, liền sờ thạch hầu người nào bộ vị, chứng bệnh có thể chữa khỏi, nghe nói sơn môn nội hữu phía dưới cái kia thạch hầu tối linh.

Tâm di đối này không có hứng thú, nàng cảm thấy hứng thú chính là” Đánh tiền tài mất”, kỳ thật chính là lấy thực tiền đến đánh giả tiền hoạt động, xem nội có tòa cầu đá danh”Oa phong kiều”, kiều hạ vô thủy, vòm cầu trung tọa một nhắm mắt ngưng thần đạo sĩ, ở hán đầu phía trên, tiền, sau các điều huyền một quả cứng rắn chỉ làm đồng tiền lớn tạo hình, tiền phương khổng nội quả một chuông đồng, khách hành hương nhóm dùng tiền đồng đầu đánh khổng nội chuông đồng, cái này kêu là” Đánh tiền tài mất”, nếu đánh trúng chuông đồng, kia người này liền một năm thuận lợi.

Vài người cầm một bó to đồng tiền, một đám địa hướng nhắm chuông đồng ném đi, tiểu gây trúc tới hăng say, khả ném mười mấy cũng không có ném chuẩn, nhưng thật ra tiểu rõ một kích liền chuẩn, lại làm cho tiểu gây trúc ghen tị, hán không chết tâm, thì hợp với ném đi, rốt cục cho hán ném chuẩn một cái, đem hán mừng rỡ một bính tam khiêu.

Vận khí tốt một vẫn là tâm di, ném mười trung sáu cái, những người khác cũng đều trung vài cái.

Đang lúc bọn họ có khả năng sức lực khi, có người ở tâm di phía sau hô một tiếng,” Tiểu thư!” Tâm di quay đầu lại, là cái không biết nam tử, ba mươi lăm sáu tuổi bộ dáng, dáng người to lớn dài, có một thước bát như vậy, tướng mạo cũng coi như anh tuấn, tuy vậy trên mặt có chứa tang thương cảm, mặc có điều bình thường.

“Người bảo ta?”

“Tiểu thư khả thiếu cái gì vậy không?” Nam tử hỏi.

Nghe hắn như vậy vừa nói, tâm di chạy nhanh kiểm tra chính mình vật, một kiểm tra phát hiện thất lưng tể trên giắt ngọc con bướm không thấy, kia chính là tốt một nam dương độc sơn ngọc, chính là lúc trước bát đại ca bọn họ mở tiệc chiêu đãi khi đưa kia một thùng trang sức lý một kiện.

“Của ta ngọc con bướm đã đánh mất!”

“Chính là này?” Nam tử giơ lên bên cạnh người nam tử thủ, trong tay một chích phấn hồng màu vi trong suốt ngọc con bướm,” Người vừa rồi ném đồng tiền thời điểm rất dụng tâm, hắn đem người ngọc con bướm cấp trâu.”

Đại hồ ở bên cạnh vừa nghe liền phát hỏa, huy khởi nắm tay sẽ đánh, bị tâm di ngăn lại, nàng hướng tới tiểu trâu đánh giá một phen, thấy vậy nhân thư sinh bộ dáng, quần áo cổ xưa, nhưng tẩy thật sự sạch sẽ, khuôn mặt hoàng gầy, tóc tiê tụy, thực rõ ràng, đó là trường kỳ dinh dưỡng bất lương sở tạo thành, lại nhìn hắn sắc mặt xấu hổ, không giống cái loại này chân chính tiểu trâu, vì thế liền hướng nam tử cao lớn nói:” Vị này đại ca, người hiểu lầm, chúng ta nhận thức, hắn ở cùng ta hay nói giỡn.”

Lời này làm cho tất cả mọi người sững sốt, tâm di tiếp tục nói:” Ta cùng hắn đánh đố, nếu hắn có thể làm cho ta không phát giác trộm đi của ta ngọc con bướm, kia hắn liền thắng ta mười hai bạc.” Nói xong, quay đầu nhìn về phía tiểu quả cam, tiểu quả cam vội xuất ra một cái nguyên bảo.

Tâm di tiếp nhận, giao (ngoại ô) cho thư sinh, sau đó từ hắn trong tay gỡ xuống ngọc con bướm,” Người thắng!”

Thư sinh mặt đỏ lên, cầm kia mười hai bạc ngập ngừng, lại cái gì cũng chưa nói ra khẩu, tâm di hướng hắn cười cười,” Lỗi nặng năm, mau trở về đi thôi, trong nhà mọi người chờ đâu!”

Thư sinh đi rồi, thân hình cao lớn nam tử lập tức vẫn tâm di:” Người rõ ràng không biết hắn, vì cái gì phải như vậy giữ gìn hắn?”

“Người cảm thấy được hắn là chân chính tiểu trâu sao? Rõ ràng là một cái nghèo túng thư sinh, đường cùng bất đắc dĩ mới ra này hạ sách, nếu ta đem hắn đưa đến quan phủ, hắn cả đời liền xong rồi, nói không chừng hắn trong nhà còn có thể nhi già trẻ, kia người nhà của hắn làm sao bây giờ?”

Nghe tâm di như vậy vừa nói, kia nam tử rất là ngoài ý muốn,” Tiểu thư thật sự là tâm địa thiện lương, có thể như vậy là người khác suy nghĩ,

thật sự khó được, nếu không có việc gì, kia tại hạ liền cáo từ.” Hấn xoay người dục rời đi

Tâm di gọi lại hấn,” Vị này đại ca, ngươi họ gì a, ta còn không tạ ơn ngươi đâu?”

“ Tại hạ họ cho, việc rất nhỏ, không có gì khả tạ ơn.” Nói xong, hướng tâm di bế ôm quyền, xoay người rời đi, rất nhanh liền dung nhập trong đám người

=====

Đệ 39 chương: (ba mươi chín) đêm du liêm vương phủ

Từ mây trắng xem đi ra, vừa mới chuyển quá một cái loan, liền thấy vừa rồi tên kia thư sinh trạm ở trong góc, nhìn thấy tâm di, lập tức đi vào nàng trước mặt, bùm quỳ xuống, khải một cái đầu:” Tiểu thư, đa tạ tiểu thư vừa rồi thủ hạ lưu tình, tiểu sinh tương tích dương cuộc đời này không quên tiểu thư đích xác ân tình.”

“ Nam nhi dưới trướng có hoàng kim, ngươi không nên hướng ta quỳ! Mau đứng lên!”

Tương tích dương đứng lên,” Xin hỏi tiểu thư phương danh, ngày sau tiểu sinh nếu là có xuất đầu ngày, ôn thỏa hồi báo tiểu thư hôm nay đại ân.”

“ Ta cũng không cầu ngươi cái gì hồi báo, ngày sau ngươi nếu có chút xuất đầu ngày, nghĩ nhiều dân chúng là đến nơi.” Nói xong, tâm di mang theo nhân từ hấn bên người rời đi.

Tâm di t chính mình là làm một chuyện tốt, nàng vô luận như thế nào không nghĩ tới, chắc chắn năm sau, này từng nói phải về báo nàng đại ân bởi vì hấn chủ tử Càn long, hoàn toàn đã quên hôm nay theo như lời trong lời nói.

Đây là nói sau, tạm thời không đề cập tới, hiện tại tâm di nên đi trước liêm vương phủ.

Vương phủ cánh cửa ngũ gian, tiền có cánh cửa cái lồng, trên có khởi sống nóc nhà xuống không cửa cửa sổ giả viết” Cái lồng”, lối đi nhỏ cao hơn mặt đất. Phủ cánh cửa đồ vật này nọ các hữu cửa nách một gian, cùng kê a ti cánh cửa, cung mọi người xuất nhập. Phủ ngoài cửa có thạch sư, đăng trụ, thuyền cọc buộc ngựa chờ phương tiện.

Dân gian câu đối xuân toàn bộ dùng đỏ thắm chỉ viết, vương phủ cùng cung vua tắc bằng không, chỉ dùng để giấy trắng viết, sau đó phiếu trang ở cố định cách thế mặt trên, này cao thấp tả hữu tương trong vòng hồng ngoại lam hai điều quá hẹp chỉ biên, hơn nữa” Phi tôn thất giả không được thiện

dùng”, mặt khác cùng dân gian còn có sở bất đồng chính là, chích quả câu đối xuân, không cần hoành phi.

Vương phủ lễ mừng năm mới trừ quả câu đối xuân ngoại, cũng quả môn thân. Phủ cánh cửa, nghi cánh cửa, cửa nách chờ trên cửa môn thân hình vẽ, một vị mặt trắng, một vị mặt đen, đều là giáp trụ chấp qua, huyền cung bội kiếm, uy vũ phi phạm, tục xưng tằm quỳnh, kính đức là cũng, loại này hình vẽ cùng dân gian sở dụng giả giống nhau, chính là hoạ sĩ tinh tế mà thôi.

Dận tự vừa được tri tâm di tiến đến, lập tức xuất môn nghênh đón,” Ai nha, tâm di khanh khách, người khả tính ra, tiểu vương còn tưởng rằng người đừng tới đâu!”

“ Như thế nào hội đâu, ta nói hảo tới.” Tâm di cười khanh khách địa đối dyn tự nói.

“ Mau mời tiến!” Chủ tử như thế nhiệt tình, phía dưới nô bộc tự nhiên cũng là gấp đôi ân cần, mỗi người đều cung kính vạn phần, tâm di người hầu nhóm tự nhiên cũng là đãi ngộ vô cùng tốt, cấp an bài đến nơi khác đi chiêu đãi.

“ Khanh khách, lần trước là buổi chiều, không có mang khanh khách đi thăm một chút ta phủ, hôm nay làm cho tiểu vương tiếp khách lĩnh khanh khách xem một chút, như thế nào?”

“ Tốt!” Đi thăm quá ung vương phủ, tâm di cũng muốn nhìn xem liêm vương phủ.

Bình thường thân vương phủ đều là như vậy vận mệnh, vào phủ cánh cửa, đồ vật này nọ hai bên chái nhà các hữu nhà lầu tam gian, tái hướng lý chính là đại điện, tục xưng ngân an điện, đại điện cùng phủ cánh cửa cùng dùng lục ngọc lưu ly ống ngói, mọi người xuất nhập cùng tu nhiều đồ vật này nọ dừng đạo mà đi. Từ dừng đạo đi vào một tràng kiến trúc là nhị phủ cánh cửa, thì xưng tiểu điện. Nhị phủ cánh cửa đồ vật này nọ các hữu phòng ở tam gian, là thủ lĩnh thái giám cập sai sử thái giám chỗ ở.

Nhị phủ cánh cửa trong viện mặt đông dựng thẳng một cây” Tổ tông cột”, trên có lộ, mỗi phòng hiến tế, bày đặt trư nội tạng chờ thực phẩm ở bên trong. Nhị phủ cánh cửa chính bắc chính là thần điện, có ngũ gian, hai bên cũng có đồ vật này nọ điện thờ phụ. Ở phổ thông đông bắc sừng, kiến có từ đường một tràng, thì xưng ảnh đường.

Vương phủ phía tây không xa, có một chỗ cát tường sở. Trong phủ phục vụ nhân viên, bằng phụ kém, hầu gái, tán kém thái giám chờ, vừa đến bệnh tình nguy kịch đều đưa đến cát tường sở đi, khả lúc này dưỡng bệnh, nhưng không thể bạn tang sự. Trong phủ cơ thiếp cùng chưa đình” Cái miệng nhỏ”, nhiều ở cát tường phát ra t

Hiện tại là lễ mừng năm mới, một đường đi tới, phủ cánh cửa, cửa nách, nghi cánh cửa cùng điện phủ, phạm có cánh cửa giả, đều bị giắt câu đối xuân. Mặt trên tự nhiên là chút cát tường thảo khẩu màu câu nói, bằng”Bảo sắt cùng dao cầm, trăm tử bên cạnh ao xuân mãi; kim kha ngay cả ngọc diệp, vạn năm chi trên vân nhiều.”

Phòng hiến quán cũng lộ vẻ môn thần, cùng dân gian bất đồng. Đây môn thần hình vẽ, tả mặc đồ đỏ, hữu mặc lục, ô sa cung bào quan văn bộ đáng, thần hậu đều có một đồng tử phủng một khay, mâm, trên các màu cát tường các đồ lật vật. Nghe nói tả là phúc thần, hữu là lộc thần, gọi chung là” Thăng quan tiến chức”.

Hoa viên nội núi giả điệp thạch, khúc hành lang đình tạ, hồ nước hoa và cây cảnh, hết sức tráng lệ. Viện vũ to, hành lang vũ chu tiếp, rất có khí phái, bên trong dùng cây lim gian mộc cách, động phòng khúc hộ, quanh co tứ hợp, cực kỳ tinh diệu.

Bởi vì là lễ mừng năm mới, còn treo các thức đèn lồng, điện phủ trên quả ngư sừng đặng, trên tường quả đèn tường, bên trong huyền đèn cung đình, hoa viên hiên quán, hành lang trên quả quyên đặng.

Cửu đại vương phủ một vòng đầu xuống dưới, cũng mất không bao lâu gian, dân tự ở bên không nề này phiên địa giới thiệu, tâm di cũng là nghe được có kết có vị.

Đợi cho tiệc rượu bị hao, tâm di vào tịch, do vì gia yến, cho nên vài vị phúc tấn sườn phúc tấn đều đang ngồi cùng bồi, mọi người tùy ý địa nói giỡn nói chuyện phiếm, không đề cập chính sự cũng là thoải mái.

ích sau, còn có một cái hoạt động, chính là”Tế tinh”, lúc trước đã muốn nói, sơ bát là thuận tinh ngày, tương truyền, hôm nay buổi tối, chư tinh hạ giới, lấy nhiên đặng là tế, khởi nguyên cho khi nào, khó có thể khảo chứng.

Tế tinh sử dụng đặng, không cần ngọn nến chiếu sáng, mà dùng cao chân tiểu đồng trần, đổ đầy dầu vừng, dùng màu vàng hoa đèn dây giấy thành” Hoa đèn”, để vào trần nội.

Cầm đèn lúc sau, ở thần điện trong viện, thiết hai trương bàn bát tiên cung tinh thần hình vẽ, công phẩm là ngũ bát nguyên tiêu. Công phẩm tiên, bãi tiểu đồng trần một trăm lẻ tám trần, tái căn cứ Vương gia niên kỉ linh, ấn mỗi tăng một tuổi thêm một trần, phân đông tiểu đồng trần, cùng nhau châm, xán nêu đầy sao, đèn đủ tình thú.

Tâm di cùng mọi người cùng nhau tham gia”Tế tinh”, tế tất, phóng pháo,” Nói tinh hi”, ăn nguyên tiêu.

Ngày đó buổi tối, tâm di ngủ lại ở liêm vương phủ, tin tức này Khang Hi cái thứ một biết, rất nhanh dân 禩 cũng biết, tiếp theo cửu đại ca, mười đại ca đều biết nói.

Khang Hi biết sau biểu tình cổ quái địa cười cười, coi như chuyện gì cũng không có phát sinh quá giống nhau, nên làm gì làm gì.

Cửu đại ca mười đại ca biết sau, trong lòng âm thầm mắng dân tự không phải đồ vật này nọ, tâm di đi hấn gia, hấn liền và thông nhau biết cũng không thông tri một tiếng.

Dận 禎 sau khi nghe được lại không vui,” Khá lắm người cũng đến này bộ, ta cũng không tin tâm di có thể cho người cái gì.”

Lúc này bát đại ca cũng thông minh, không hề vẩn tâm di lập chiếu chuyện, mà là cùng nàng đại đàm chính mình khó xử, khổ sở, nói chính mình quá đắc có bao nhiêu không dễ dàng, oán chính mình mệnh không tốt.

“Bát gia, người là hoàng đế đưa con, thiên hoàng hậu duệ quý tộc, người nói mạng người không tốt, kia còn có ai mệnh tốt.”

“Hoàng đế đưa con thì làm sao, hoàng a mã có 35 con trai, ta là tối không được hấn niềm vui.”

“Kia muốn trách chính người, người như thế nào sẽ đi tin tưởng cái kia trương minh đức? Nay thầy bà trong lời nói người cũng tín, kết quả người hoàng a mã nói người cái gì, đại bồi thần nói, muốn nhân mưu sát dân nhưng, cùng loạn thần tặc tử kết thành vây cánh.” Tâm di cảm thấy được lão Bát tại đây sự kiện trên làm được thật sự là bốn.

Kỳ thật dân tự là Khang Hi chứa nhiều đứa con trung có điều có tài hoa một vị, chính là mũi nhọn quá mức lộ, lúc này mới làm cho Khang Hi cảm thấy được bất an, cùng lão Bát so sánh với, lão Tứ liền hàm súc hơn, dân 禎 trong lòng tuy có tranh đoạt ý tưởng, nhưng hấn làm được không phải như vậy rõ ràng, hơn nữa cực lực biểu hiện chính mình thành hiếu hoàng phụ, hữu ái huynh đệ, cần cù chuyên nghiệp.

Tại đây điểm trên, bát đại ca quả thật không bằng hấn tứ ca, cho nên dân tự không chiếm được ngôi vị hoàng đế cũng là ở tình lý bên trong.

“Ai!” Dân tự thán khí,” Đúng vậy, ta cũng h vô cùng, hoàng a mã đều tức giận đến hoà giải ta phụ tử chi ân tuyệt hĩ!”

“Người cũng đừng nghĩ đến nhiều lắm, Hoàng Thượng chính là một thời tức giận, sự tình qua đã vượt qua, về sau người nhiều thảo Hoàng Thượng niềm vui không phải đúng rồi!” Tâm di những lời này chẳng qua là thuận miệng an ủi thôi, đối dân tự nàng vẫn là đồng tình, nghĩ đến về sau dân 禎 như vậy đối hấn, trong lòng vẫn là có điểm khổ sở, cho nên đối với hấn lúc sau câu hỏi cũng liền hữu vấn tất đáp, nương tham thảo quốc sự ở trong giọng nói âm thầm chỉ điểm hấn, tuy rằng nàng cũng biết chính mình tái làm như thế nào, đều thay đổi không được hấn là sẽ phát sinh chuyện.

Đêm nay, hai người trò chuyện với nhau thật vui, vẫn nói tới dân tự chuẩn bị tiến cung, tuy rằng hiện tại là lễ mừng năm mới, nhưng cấp hoàng a mã thỉnh an hay là muốn mỗi ngày đều đi, dân tự cùng tâm di đang đi

trước hoàng cung, tới rồi hoàng thành cửa, cùng dân 禩, dân 禳 cùng với mười đại ca gặp phải.

Mười đại ca cái thứ một thiếu kiên nhẫn,” Khanh khách tới hôm qua ở liêm vương phủ được a? Ngủ đắc khả An Ôn?”

“ Ta tốt lắm, cảm ơn mười đại ca quan tâm! Ngày hôm qua cùng bát gia hàn huyền cả đêm, mệt mỏi, ta trước xin lỗi không tiếp được!” Tâm di đánh ngáp, không bao giờ... nữa để ý những người khác, thẳng hướng lý đi đến, đem bọn họ mấy huynh đệ ném vào nơi đó.

“ Bát đệ, ngươi là như thế nào thỉnh đến tâm di khanh khách? Lúc này lễ mừng năm mới, nàng nhà ai cũng chưa đi, lại tới rồi ngươi trong phủ, xem ra, cũng là ngươi mặt mũi khá lớn a

“ Ha hả!” Gặp tất cả mọi người quan tâm việc này, dân tự trong lòng âm thầm đắc ý,” Đúng vậy, ta cũng không dự đoán được tâm di khanh khách sẽ tới ta quý phủ đến lui người sai vật! Chúng ta cầm đuốc soi đêm đàm, tán gẫu thật sự là đầu cơ, tuy rằng cả đêm không có ngủ, nhưng là giá trị a!” Rõ ràng là hấn thỉnh tâm di đi, hiện tại thật thành tâm di đi lui cánh cửa.

Mọi người khác không tin, nhưng này cả đêm không ngủ đều tin, từ tâm di sắc mặt trên liền đó có thể thấy được đến đây, quả thật thực mệt mỏi bộ dáng, dân tự mặc dù không có giống tâm di như vậy ngáp liên tục, nhưng là đó có thể thấy được là nhìn một đêm.

Một buổi tối không có ngủ, bọn họ đã nói những gì, mọi người trong lòng đoán đều không sai biệt lắm, lại hỏi không ra khẩu, đành phải buồn ở trong bụng, cho nhau khách khí đi vào.

Đảo mắt chính là tháng giêng mười lăm, trong cung tự nhiên cũng có hội đèn lồng, tâm di cảm thấy được một định phải đi dân gian nháo nguyên tiêu mới có ý tứ, cho nên không đợi bầu trời tối đen, mấy người bọn họ liền sột ruột trên mặt đất phố.

Màn đêm tiến đến, mọi người dìu già dắt trẻ, ủng hướng đầu đường, xem đèn màu, đoán đồ đèn, não nhiệt phi phạm. Các gia cửa hàng, đặc biệt điểm tâm phô, bố phô, tơ lụa trang, cùng tự phát địa quả ra lớn nhỏ, chiều cao, phương viên hình thức không đợi các loại hoa đăng, mặt trên hội có nước từ trên núi chảy xuống nhân vật, tranh hoa điều trùng ngư, cổ đại truyền thuyết chuyện xưa, ngoài ra, còn có”Phúc ở trước mắt”“ Bình an may mắn” chờ cát tường đồ án tạo thành các hình quyền đăng, đều bị nhan sắc ngon, diệu thái vẽ truyền thần. Có còn quả ra đồ đèn, đoán trúng tương

thường một ít hoa quả tươi, ăn vặt chờ v Trong đó tối phồn hoa, quy mô lớn một đoạn đường có đông tứ công chào, tây tứ công chào, địa an cánh cửa, lầu canh, Chính Dương cánh cửa, hán điện.

Mặt đường trên còn có lâm thời tiêu thương bán” Đèn kéo quân”,” May mắn đăng”,” Tức chết phong đăng” cùng với sư, cầu, dương, thỏ chò động vật hình tượng chỉ đăng, cung nhân mua, bọn đều dẫn theo mua tới đèn lồng chung quanh du lịch chơi đùa, đương nhiên, tiêu gậy trúc cùng tiêu rỏ cũng thuộc loại tiêu hải tử kia một loại lý.

Chân trời trắng sáng, trên đường đèn sáng, cao thấp cùng sáng, tôn nhau lên thành thú. Cái gọi là”Mãn thành ngọn đèn dầu điệu phố hồng, huyền quán sinh ca nơi nơi đồng. Thật sự là thái bình đêm cảnh, vạn gia lầu các nguyệt minh trung.”

Tâm di đi ra đi rước đèn hội, Nạp Lan đức duật sao lại không đến a, đã muốn hỏi lâu không có nhìn thấy tâm di, một loại kêu tương tư gì đó tra tấn hần, hần đã nghĩ hôm nay có không có vận khí lại gặp phải, cho nên hần ở trong đám người không phải xem đăng, mà là xem nhân, nơi nơi sưu tầm tâm di thân ảnh.

Nhưng xem đăng nhân thật sự là nhiều, sao có thể tìm nhìn thấy, cuống đến một nhà tơ lụa trang cửa, gặp vây quanh một đám người ở đoán đồ đèn, vì thế cũng dừng bước xem. Trong đó một điều bí ẩn mặt là” Cử án tề mi”, đoán chức quan danh.

Nạp Lan đức duật cười, thâm nghĩ,” Hảo đơn giản!” Vừa định mở miệng nói, bên cạnh có người thường ở hần phía trước,” Cái kia cử án tề mi là thị lang đi!”

“Đối!” Tơ lụa trang lý nhân

“Hạ đến tam canh, đoán trúng được, hần là là phục linh”. Vẫn là người nọ đang nói.

“ Phản ứng thực mau a!” Nạp Lan đắc duật thâm nghĩ.

“ Ưu sầu ưu tư chỉ ly tao, đoán thất ngôn đường thi một, ai, có phải hay không giống như tổ bình sinh thất bại?”

“ Là là là! Vị tiên sinh này, người thật giỏi a!” Tơ lụa trang tiêu nhị đưa ra một hạp nguyên tiêu,” Cấp, đây là điềm có tiền.”

Người nọ ha hả cười tiếp nhận,” Cảm tạ!”

“ Tiên sinh, người này còn có một cái, người xem xem đáp án hần là là cái gì?”

Mọi người theo tơ lụa trang tiểu nhị chỉ nhìn lại,” Thân là cây bồ đề, tâm bằng gương sáng thái, đoán ngũ ngôn đường thi một câu”, một bên có người nhớ kỹ.

Người nọ đối với đồ đèn suy tư về, Nạp Lan đức duật đã ở động cân não, không trong chốc lát, hai người đồng thời trả lời” Tạo hóa chung thần tú”. Nạp Lan đức duật nhìn không được lại hướng người nọ nhìn lại, người nọ cũng hướng hần xem ra, ánh mắt hai người lẫn nhau một va chạm, đều là trong mắt sáng ngời, bọn họ đều nhìn ra đối phương có mang một thân võ nghệ.

“ Xin hỏi, này chỉ giải thích thế nào a?” Trong đám người có người hỏi.

“Đỗ thi nguyên nghĩa là chỉ hết thủy sơn xuyên cảnh vật thanh tú khí, tần tụ tập cho thái sơn, cho nên xưng là thần tú, đặc biệt giải là thần tú thiên sư danh, tạo hóa tắc hoà hợp là ngộ đạo tiến tới nơi tuyệt hảo, sử thân thành bồ đề, tâm bằng gương sáng.” Nạp Lan đức duật giải thích.

Người nọ tiếp theo Nạp Lan đức duật trong lời nói nói:” Chung tắc chỉ thích ý chỉ giải, kể từ đó, nguyên lai là thái sơn nãi chung thanh tú dục khí, biến thành thần tú thiên sư ngộ đạo thành công, đạt được này sư hướng vào mà trao tặng tâm ấn.”

Nạp Lan đức duật liên tục gật đầu,” Không tồi, này mê chẳng những tràn ngập mê vị, lại có vô hạn thiện vị!”

Điểm phương thì cấp hai người các đưa lên một hạp nguyên tiêu, bọn họ tiếp sau bài trừ đám người, Nạp Lan đức duật hướng người nọ cười cười,” Huynh đài thật sự là văn võ song toàn a! Bội phục!”

“ Người làm sao thường không phải!” Người nọ cũng cười nói,” Tiểu đệ cho túc thủy, không biết huynh đài đại danh?”

“ Ta gọi là nạp thanh!” Nạp Lan đức duật chưa nói lời nói thật, đem chính mình tên cấp sửa lại, đem mặt sau hai chữ cấp tỉnh lược, lan đổi thành thanh ý tứ là trò giỏi hơn thầy.

Hần chưa nói lời nói thật, vị k cũng chưa nói lời nói thật, Nạp Lan đức duật nằm mơ cũng chưa nghĩ đến, trạm ở trước mặt hần cùng hần xưng huynh gọi đệ nhân không phải người bên ngoài, đúng là hần đối thủ một mất một còn, thiên địa hội tổng đà chủ cho khiêu tuyến, cũng chính là ngày đó thay tâm di bất lấy tiểu thân nhân.

=====

Đệ 40 chương: (bốn mươi) cho khiêu tuyến

Trên thế giới chuyện chính là như vậy kỳ diệu, hai cái sinh tử đối đầu đụng phải cùng nhau, lại một kiến như cố, thường thức đối phương tài hoa. Nạp Lan đức duật ở kinh trong thành có thể nói là ngạo thị quần hùng, không có đối thủ, mà cho khiêu tuyến ở trong chốn giang hồ cũng là tiếng tăm lừng lẫy, được xưng” Phá núi thần chưởng”, hai người đều đối với đối phương có điều nghe thấy, lại chưa từng có đã gặp mặt.

“ Cho huynh, người ở đây nhiều lắm, chúng ta tìm một chỗ nói chuyện đi!”

“ Ta cũng đang có ý này, nghe nói phục thuận trai tương thịt bò rất có danh, không bằng chúng ta phải đi nơi đó đi!”

“ Hảo!” Nạp Lan đức duật ở tại kinh thành, lộ thực, cho nên mang theo cho khiêu tuyến đi trước.

Phục thuận trai ở đại hàng rào nhỏ nhỏ khung cửa ngõ nhỏ lý, nơi đó tụ tập phần đông ăn vặt phô, trừ bỏ phục thuận trai tương thịt bò còn có mặt khác một lưu ăn vặt, các loại mùi xuyên nổi lên suốt một cái ngõ nhỏ.

Hai người đi vào cửa hàng, trong điểm sinh ý thập phần náo nhiệt, vừa lúc có người ăn xong làm cho ra tòa, bọn họ an vị hạ, phải hai cân thịt bò, một tiểu vò rượu, đem vừa rồi đặc tới nguyên tiêu giao (ngoại ô) đãi, cho cấp phòng bếp đi chờ, sau đó hai người vừa ăn vừa nói chuyện mở.

Từ này tương thịt bò bắt đầu nói về, giảng đến các nơi mỹ thực, thì từ mỹ thực cho tới các nơi phong tình, sau đó còn nói nổi lên các nơi võ công môn phái, ha ha nói một chút, thập phần đầu cơ, bất giác một cái lâu ngày thần trôi qua, rượu cũng uống không có, Nạp Lan đức duật vừa mới chuyển cúi đầu tiếp đón tiểu nhị trở lên rượu, nhìn thấy tâm di từ cửa sổ trải qua, lập tức phao uống rượu ý niệm trong đầu, đối với khiêu tuyến nói:” Cho huynh, ta xem gặp một cái người quen, ngượng ngùng, ta đi trước!”

“ Không có việc gì, người mau đi đi! Ta đến trả tiền!” Cho khiêu tuyến cười nói.

“ Lần sau ta thỉnh!” Nạp Lan đức duật vừa nói vừa vội vàng hướng ra phía ngoài đi đến.

Ra điểm, hấn hướng tâm di đi địa phương đuổi theo ra ngõ nhỏ, một mảnh người ta tấp nập, còn muốn tìm tâm di sẽ không ảnh, hấn nặng nề mà thở dài, vừa định tái quay về ngõ nhỏ, đột nhiên nhớ tới, có thể đi ung vương phủ chờ tâm di trở về, vì thế quay đầu liền hướng ung vương phủ mà đi.

Nạp Lan đức duật không có gặp được tâm di, cho khiêu tuyến lại gặp, hấn là ở”Hỏa phán” này hoạt động trông được đến tâm di.

“Hỏa phán” chính là dùng con tò te thành thật lớn phán quan hình tượng, bên trong là một cái lòng lò, bên trong trên môi, điểm thượng hỏa, phán quan bị cháy sạch cả người đồ bùng, ngọn lửa từ phán quan thất khiếu trung phun toát ra đến, trông rất đẹp mắt, đưa tới rất nhiều dân chúng vây x

Tâm di chưa từng có gặp qua, cảm thấy được thực tâm kỳ, nhìn xem mùi ngon, những người khác cũng là hăng say thật sự. Cho khiếu tuyên đã ở trong đám người nhìn trong chốc lát náo nhiệt, vừa định rời đi, lại liếc mắt một cái thoáng nhìn tâm di, tâm di cũng thấy hấn, hướng hấn lắc lắc thủ, cười cười.

Cho khiếu tuyên tể quá khứ,” Tiểu thư! Chúng ta lại thấy mặt!”

“Đúng vậy, Vu đại ca!” Tâm di đối hấn ấn tượng không tồi.

“Khó được tiểu thư còn có thể nhớ kỹ ta!”

“Ha ha, ta trí nhớ tốt lắm!” Tâm di cười nói,” Ta họ tâm!”

“Nga, tâm cô nương!” Cho khiếu tuyên chia chia”Hỏa phán” nói,” Đây là kinh thành đặc biệt có đi!”

Tâm di nghĩ nghĩ,” Đại khái đi, ta không đi qua địa phương khác. Vu đại ca không phải Bắc Kinh nhân?”

Cho khiếu tuyên gật gật đầu,” Đối, ta không phải, ta là đến thăm người thân.”

“Kia không tồi a, cảm thụ một chút kinh thành niên kỷ chút - ý vị!”

Hai người biên xem”Hỏa phán” biên nói chuyện, nhìn ra ngoài một hồi, tâm di mới mở sức lực nhi cũng trôi qua, vì thế quay đầu lại hỏi vài cái người hầu:” Còn muốn đi nơi nào đâu?”

“Không đi làm sao, cần phải trở về!” Tiểu cây mơ nói.

“Đúng vậy, canh giờ không còn sớm, tâm cô nương nên sớm một chút về nhà mới là.” Cho khiếu tuyên cũng nhận thức cùng nói,” Cô nương nghỉ ngơi ở đâu, tiện đường trong lời nói ta tiễn người một đoạn đường!”

“Không cần! Vị tất tiện đường!” Tâm di chạy nhanh cự tuyệt.

Cho khiếu tuyên cũng không miễn cưỡng, cười nói:” Tốt lắm, ta trước cáo từ! Sau này còn gặp lại!”

Cáo biệt cho khiếu tuyên, tâm di đám người cũng hướng hoàng cung phương hướng đi đến. Đi qua mấy cái phố, chính là hiền lương tự, đột nhiên, nhị hồ lôi kéo tâm di,” Tiểu thư, trốn một chút!”

Bọn họ mặc dù không biết nguyên do, nhưng là lập tức tránh ở tường sau, lặng lẽ tìm hiểu đầu xem. Chỉ thấy cửa chùa khẩu đình xe ngựa, có vài

nhân đang từ từ nội đi ra, hướng trên mã xa bàn cái gì. Từ quần áo trên, đó có thể thấy được không phải hòa thượng.

“Dường như có cổ quái a!” Tâm di đề thấp thanh âm nói, bên cạnh không ai hưởng ứng, tâm di cũng không cảm thấy cái gì kỳ quái, tất cả mọi người đang nhìn thôi!

Một lát sau nhi, có một thanh âm ở sau người vang lên,” Nhìn cái gì đâu?”

“Đừng lớn tiếng như vậy!” Tâm di cũng không quay đầu lại, hướng sau khoát tay áo,” Làm cho bọn họ phát hiện sẽ không tốt lắm!” Mới vừa nói xong câu này, cảm giác không thích hợp, nói chuyện thanh âm không phải đại hồ nhị hồ, hơn nữa không khí cũng không đúng, phía sau dường như có rất nhiều nhân, vì thế nàng chậm rãi xoay người, thấy đứng trước mặt mười đến người, trong đó một người chính là vừa rồi Vu đại ca, trừ bỏ chính mình, tiểu người hầu nhóm đều bị điểm huyết, thân không thể động, miệng không thể nói,

Tâm di thật hấp một ngụm lãnh khí,” Ngươi...”

“Ngươi xem tới rồi không nên xem!” Cho khiêu tuyến không mang theo tươi cười địa nói xong.

“Không thể tưởng được ngươi là gà gáy câu đạo hạng người!” Tâm di cũng bất cứ giá nào,” Vài thứ kia là ngươi thân tới vẫn là thưởng tới?”

Nghe tâm di như vậy vừa nói, cho khiêu tuyến ngược lại nở nụ cười,” Tân cô nương, cái gọi là đạo cũng có câu ngươi tổng nên biết chưa!”

Tâm di nhìn nhìn kia mấy chiếc xe ngựa, thì nhìn nhìn cho khiêu tuyến,” Vậy ngươi muốn thế nào đâu?”

“Ngươi nói đâu?” Cho khiêu tuyến hỏi ngược lại,” Ngươi hy vọng ta như thế nào đối với

Càng là nguy cấp thời khắc, tâm di lại càng bình tĩnh, nàng xem xuất phát từ khiêu tuyến cũng không có muốn giết bọn hắn ý tứ, vì thế liền cố ý nói:” Giết chúng ta là ngươi tốt một biện pháp, xong hết mọi chuyện.”

Lời này thật làm cho cho khiêu tuyến sửng sốt, thâm thúy ánh mắt giao (ngoại ô) trái tim di nhìn thì xem,” Ngươi không sợ chết sao?”

“Sợ, rất sợ! Nhưng ngươi nói ngươi là đạo cũng có câu, nghĩ đến vài thứ kia cũng là thủ chi tham quan ô lại, như vậy ngươi sẽ không hội giết lung tung vô tội, nếu ngươi hôm nay giết chúng ta, còn có thể xưng là hiệp đạo sao?”

“Này nữ hài tử nhưng thật ra đặc biệt a!” Cho khiêu tuyến khoe miệng lộ ra một tia mỉm cười, đôi tâm di ngôn nói:” Người nhưng thật ra đỉnh sẽ nói, phải ta không thể giết người nhóm cũng có thể, người lưu lại, thẳng đến chúng ta đem đồ vật này nọ chờ đi.”

“Đi, ta lưu lại! Thả bọn họ đi!”

“Các người đều phải lưu lại!” Gặp tâm di chau mày đầu, cho khiêu tuyến thì bổ sung một câu,” Người không tư cách cùng ta nói điều kiện, ta không thể cho người hồng rồi chúng ta đại sự.” Nói xong, thân thủ điểm tâm di huyết đạo, khiêng lên nạng,” Ủy khuất người!”

Liên can nhân bị khiêng tới rồi tự nội, sáu cái người hầu cùng tâm di bị tách ra đến giam giữ.

Cho khiêu tuyến buông tâm di, giải huyết,” Chúng ta nói chuyện đi!”

Tâm di ngồi vào ghế trên,” Nói chuyện gì? Ta là của người tù nhân, người muốn thế nào cứ việc nói thẳng.”

“Ta không muốn thế nào, chờ bọn hán xong xuôi sự, ta sẽ tha cho người!”

“Người là bọn họ đầu nhi?” Tâm di đã muốn đã nhìn ra, có ý hỏi.

Cho khiêu tuyến cũng không giấu diếm, gật gật đầu,” Đúng!”

“Các người cướp đoạt nhiều như vậy đồ vật này nọ, muốn làm gì đâu, phân cho dân chúng vẫn là chính mình dùng?”

“Người hỏi nhiều lắm!”

Vốn tâm di chính là thuận miệng hỏi một chút, nhưng cho khiêu tuyến như vậy trả lời thật làm cho tâm di có ý tưởng, nạng cảm giác này không phải bình thường giang hồ hảo hán, cũng không phải cái loại này sơn trại thổ phỉ, bọn họ dường như đặc biệt thần bí.

“Người suy nghĩ cái gì?” Cho khiêu tuyến gặp tâm di không hé răng, ngưng thần suy tư bộ dáng, cảm thấy được có điểm kỳ quái.

“Phản thanh hồi phục thị lực!” Tâm di trong đầu đột nhiên toát ra này bốn chữ, nạng không khỏi một giật mình, giương mắt hướng cho khiêu tuyến nhìn lại,” Khó trách hán tang cảm sâu như vậy!”

“Như thế nào không nói lời nào?”

Tâm di lắc đầu,” Không nghĩ nói, ta chờ người thả ta!”

Cho khiêu tuyến cười,” Người như thế nào một chút còn không sợ a? Thay đổi người khác, chỉ sợ hội dọa hôn mê!”

“Bởi vì ta không phải người khác!” Tâm di nhìn thẳng cho khiêu tuyến, ngạo nghễ hồi đáp,” Ta không muốn cùng người nói nhiều lời, gọi

ngươi các huynh đệ động tác nhanh lên, ta còn nghĩ muốn về nhà ngủ đâu!”

“Ngươi cứ nhiên dùng loại này mệnh lệnh khẩu khí nói với ta nói?” Cho khiêu tuyến càng ngày càng cảm thấy được trước mặt này cô gái có ý tứ.

Tâm di cũng không để ý đến hắn, đem tám vé ghế dựa bàn đến cùng nhau, thâu thành một dài điều, sau đó ở trên mặt một nằm,” Ta mệt mỏi, chờ ngươi các huynh đệ cạo xát xong rồi bảo ta!” Nói xong, nhắm mắt lại, chợp mắt đứng lên.

Nàng này hành động thì ra ngoài cho khiêu tuyến dự kiến, tâm di ngủ, hắn còn có thể nơi này ngồi sao? Đành phải mở ra cánh cửa, đi rồi đi ra ngoài. Hắn vừa ra đi, tâm di liền mở mắt,” Còn tưởng rằng hắn là người tốt đâu, nguyên lai... Tuy vậy hắn cũng không tính người xấu a! Ai nha, kính nhờ bọn họ nhanh lên a, ta cũng không nghĩ muốn tái ngoạn mất tích!” Tâm di lấy ra bọc nhỏ trong bao đồng hồ nhìn nhìn, đã qua 12 điểm,” Ngày mai vừa muốn bị Khang Hi hu

Nàng ở trong này vô kế khả thi địa chờ, Nạp Lan đức duật đã ở đau khổ chờ, đợi đã lâu, cũng không gặp tâm di trở về,” Có thể hay không nàng từ khác cánh cửa đi vào!”

Đang lúc hắn tính toán tiến lên hỏi một chút thủ vệ khi, đại môn đột nhiên mở ra, đi ra đúng là dân 禪, dân 禪 như thế nào xảy ra tới, còn không phải là vì Nạp Lan đức duật. Thủ vệ đã sớm báo lại cáo qua, Nạp Lan đức duật ở cửa chuyển động hảo một trận tử, dân 禪 nghe xong sau cũng không nói cái gì, chính là làm cho thủ vệ tùy thời đến hội báo.

Khả tới rồi nửa đêm, thủ vệ còn nói Nạp Lan đức duật ở cửa, dân 禪 ngốc không được, đứng dậy đi ra, thấy dân 禪 ra cửa, Nạp Lan đức duật cũng choáng váng, hắn không nghĩ tới dân 禪 xảy ra đến.

“Nạp Lan đức duật, ngươi ở bốn vương phủ ngoại chuyển động thật lâu, rốt cuộc muốn làm gì?”

“Vương gia, xin hỏi, tân cô nương quay về có tới không?”

Dân 禪 mỉm cười,” Ngươi muốn gặp nàng?”

“Ách...” Nạp Lan đức duật không biết nên nói như thế nào.

“Ha ha, trở về đi! Đừng ở chỗ này lý lãng phí thời gian!”

“Vương gia, nàng có phải hay không còn không có trở về, đã trễ thế này nàng còn không có trở về, Vương gia không lo lắng sao?”

“Ngươi ở nơi nào nhìn thấy cửa nàng?”

Lời này vừa hỏi, ở Nạp Lan đức duật nghe tới chính là thừa nhận tâm di còn không có trở về, vì thế hấn vội trả lời, “Ở nhỏ nhỏ khung cửa ngõ nhỏ.”

Dận 禔 không có Nạp Lan đức duật như vậy lo lắng, hôm nay là nguyên tiêu, tâm di ngoạn đắc vẫn một chút cũng là có thể lý giải, hướng chỉ bên người một định có kia sáu cái nhân, cho nên hấn cũng không có hiện ra thực lo lắng bộ dáng.

Gặp dân 禔 không nói nói, Nạp Lan đức duật thiếu kiên nhẫn, “Vương gia, ngài không phải người đi tìm tìm sao?”

“Không cần, ngươi yên tâm trở về đi!”

“Vương gia...” Nạp Lan đức duật còn muốn nói cái gì nữa, khả dân 禔 đã muốn chuyển qua thân, đi lên bậc thang, ngay tại khóa vào cửa thời điểm, hấn thì quay lại thân, “Nạp Lan đức duật, ngươi nếu còn ở nơi này lại, đừng trách bốn vương không khách khí.” Nói xong, hấn vào phủ. Nhìn phủ cánh cửa chậm rãi đóng cửa Nạp Lan đức duật cũng chỉ hảo bất đắc dĩ địa xoay người rời đi.

Nói sau tâm di nằm nằm, cư nhiên mơ mơ màng màng địa đang ngủ, lúc trước nói qua, của nàng ngủ cùng thập phần kém, này không, một cái xoay người, rầm suất trên mặt đất, vừa lúc cho khiêu tuyên mở cửa tiến vào thấy, nhin không được cười lên tiếng, “Ha ha, tân cô nương, ngươi làm gì?”

Tâm di xấu hổ địa từ trên mặt đất đứng lên, vỗ vỗ trên người bụi, “Biết rõ cô!”

Cho khiêu tuyên nhin cười, “Tốt lắm, ngươi có thể đi rồi!”

“Thật sự? Các ngươi tang vật đều bàn đi rồi?”

“Ngươi không biết là ngươi quá yêu chỗ mồm vào sao?” Cho khiêu tuyên lãnh nghiêm mặt nói, “Này thói quen không tốt!”

“Lòng hiếu kỳ mỗi người đều có!” Tâm di cũng không nghĩ muốn vạch trần hấn, vì thế hướng tới cửa đi đến, “Ta đây đi rồi, chính ngươi nhiều hơn bảo trọng đi!”

“Tân cô nương, ngươi đừng ý đồ đi báo quan, bọn họ tới nơi này cái gì đều phát hiện không được, cũng cái gì tìm khắp không đến.”

Tâm di quay đầu lại, “Chỉ có trong nha môn này ngu ngốc mới có thể tin tưởng các ngươi hội lưu chút cái gì dấu vết xuống dưới, hừ, ta mới không như vậy bọn đâu! Phóng một trăm tâm, ta chưa bao giờ cùng ngu ngốc giao (ngoại ô) tiếp!”

Đi đến bên ngoài, thấy đại hồ bọn họ đã muốn chờ, vì thế tiếp đón bọn họ một tiếng,” Chúng ta đi!”

Bọn họ ly khai, cho khiêu tuyến còn đứng ở tại chỗ, ngẩng đầu nhìn không trung, trắng tròn bằng bàn, hần liền như vậy nhìn, không ai biết hần khi nào thì rời đi.

=====

Đệ 41 chương: (bốn mươi một) đêm hội

Chuyện này, trong lòng di trong lòng để lại rất sâu ấn tượng, nàng nghiêm trọng cảnh cáo mặt khác sáu người, không chính xác đối bất luận kẻ nào nói ra việc này. Mọi người cũng biết rõ trong đó lợi hại, cho nên đều không hề không đề cập tới, cho dù mọi người tụ cùng một chỗ nói chuyện phiếm, cũng chưa bao giờ nói về quá.

Quá xong rồi năm, rất nhanh chính là mùa xuân.

Từ nguyên tiêu sau, tâm di ngay cả phố cũng rất ít trên, nàng sợ gặp được Nạp Lan đức duật, sợ chính mình hội yêu trên hần, thậm chí hoài nghi chính mình đã muốn yêu trên hần. Mặt khác, nàng còn sợ gặp được cho khiêu tuyến, này nhân lệnh nàng cảm thấy có điểm bất an, nhưng bất an ở nơi nào, tâm di chính mình cũng nói không nên lời.

Hôm nay ban đêm, tâm di thôi nói một mỗi, sớm địa liền hiện lên giường, kỳ thật một chút buồn ngủ cũng không có, ôm lấy bị tựa vào trên giường ngẩn người, tiểu chó Nhật tam khiêu hai khiêu địa bính trên lưng tròn địa kêu hai tiếng.

“Hừ, đừng sảo người khác ngủ. Cầu cầu, người nói hiện tại hần đang làm gì? Gần một ta dường như không quá nghĩ muốn tử kiện, hần ở ta trong mộng xuất hiện đặc càng ngày càng ít, ta đột nhiên hảo muốn gặp hần, ngô, ta là muốn gặp hần, vẫn là nghĩ muốn... Tử kiện?” Tâm di trong lòng mâu thuẫn cực kỳ, nàng không thể xác định chính mình cảm tình.

Càng muốn trong đầu càng hỗn loạn, đột nhiên toát ra một cái lớn mật chủ ý, đi tìm Nạp Lan đức duật. Nàng chạy đến hồ tử huynh đệ lưỡng chỗ ở, chỉ có đại hồ ở, nhị hồ không biết chạy đi nơi đâu.

Tâm di gặp đại hồ đã muốn đi vào giấc ngủ, dùng sức thôi tỉnh hần, đại hồ mở mắt thấy là tâm di, hoảng sợ,” Khanh khách, ngài, ngài như thế nào trên người này đến đây, này cũng không phải là ngài tới địa phương, chúng ta nơi này giống ỏ chó dường như, đừng ô uế khanh khách ngài!”

“Người đứng lên, theo giúp ta đi ra ngoài một lần!” Tâm di nói.

“ Đi ra ngoài? Khanh khách, hiện tại cửa cung đã muốn hạ thược, không có Hoàng Thượng đặc biệt cho phép, ai cũng không có thể đi vào ra.”

“ Lời nói nhảm, ta đương nhiên biết, bằng không tới tìm người gì chứ? Mau mặc quần áo, ta bên ngoài hạ một người, nhỏ giọng điếm, đừng kinh động người khác!”

Rất nhanh, đại hủ đi ra, bọn họ chính đại quang minh địa vây quanh cung tường tha một vòng, sở đến chỗ, đương nhiên là có tuần tra ban đêm thị vệ, nhưng tất cả mọi người biết vị này khanh khách có khi hội làm chút chuyện cổ quái đến, cho nên thấy nàng như vậy khuya còn đi ra, cũng không thấy quái.

Bọn họ đi tới cung tường tối hẻo lánh địa phương, tâm di chia chia mặt trên, đại hủ nhỏ giọng địa nói:” Khanh khách, rất cao, ta dường như không thể quá a!”

“ Thử xem xem! Không thử như thế nào biết a!”

Đại hủ thả người nhảy lên, chích trên đến hai phần ba chỗ, liền rút cuộc không thể đi lên, hạ đặc địa đến, thực hủ then địa bộ dáng.

Tâm di cười cười nói:” Quên đi, ta có hai tay chuẩn bị, nếu không thể vụng trộm khuông sờ, vậy thoải mái địa đi ra ngoài.”

“ Như thế nào thoải mái a?”

“ Đến!” Tâm di mang theo đại hủ đi vào cửa chính, đối thủ vệ thị vệ nói:” Mở cửa, ta muốn đi ra ngoài bàn bạc sự!”

“ Ôi, khanh khách, trong cung đâu có quy củ, hạ thược sẽ không có thể đi ra ngoài.” Thủ vệ khách khí địa nói.

“ Quy củ là tử, nhân là sống, nhiều một một cái canh giờ, ta sẽ trở lại.” Tâm di nói.

“ Khanh khách, nếu thả ngài đi ra ngoài, nếu như bị Hoàng Thượng biết, nô tài nhóm đầu sẽ không bảo, cho dù Hoàng Thượng không biết, làm cho thống lĩnh đã biết, nô tài nhóm cũng muốn tao ương, khanh khách liền áo phong áo phong nô tài đi!”

“ Các người trong mắt chỉ có Hoàng Thượng cùng thống lĩnh, sẽ không sợ đắc tội ta, phải không? Có phải hay không ta bình thường đối với các người quá khách khí?”

“ Khanh khách ngày thường lý đối nô tài nhóm là thực chiếu cố.”

“ Biết là tốt rồi!” Tâm di lấy ra hế ra ngân phiếu,” Cảm phân, chính mình ngoài miệng trang đem khóa!”

Thị vệ nhìn lên ngân phiếu trên con số, đành phải nuốt một ngụm nước miếng.

Tâm di tiêu ở trong mắt, cười nói, "Phân cũng để được với người một năm bổng lộc đi! Ta sẽ nhớ rõ các người vài cái, hôm nay làm cho ta đi ra ngoài, tháng sau, các người vài cái sẽ không dùng thủ cửa thành!"

Lời này phải so với bạc dùng được, vài cái thị vệ lập tức nhận lấy ngân phiếu, giao (ngoại ô) trái tim đi mang hướng cửa hồng, nhỏ giọng thì mở ra một cái cánh cửa phùng," Ủy khuất khanh khách!"

"Một lúc lâu sau ta còn từ bên này tiến!"

"Là là, vẫn là nô tài vài cái cho ngài mở cửa!"

Ra cung, đại hồ hướng tâm di giờ ngón tay cái lên," Khanh khách, ngài c

"Chút lòng thành, điểm ấy còn muốn làm không chừng sao! Chạy nhanh đi, đi nhanh về nhanh, ta cũng không nghĩ muốn cho bọn hần tìm phiền toái!"

"Chúng ta muốn đi đâu nhi?" Đại hồ lúc này mới hỏi.

"Các người đầu nhi gia."

Đại hồ thật hấp một hơi," Khanh khách, đêm hôm khuya khoắc, làm cho người ta đã biết khả như thế nào được."

"Người không nói, không ai sẽ biết!"

Bọn họ vội vàng đi tới Nạp Lan phủ ngoại, gặp mấy chỉ đại thụ chạc cây hoành xuất viện tường, tâm di chia chia nói," Lần này không thành vẫn đề đi? Giúp ta lộng lên cây."

Đại hồ giữ chặt tâm di thả người đem tâm di mang cho thụ.

"Người bên ngoài hạng một ta." Tâm di nói xong, từ trên cây chậm rãi đi vào sân.

Vào trong viện, tâm di liền sờ không được phương hướng rồi," Ai nha, hần ở tại na(vậy) gian ốc a?" Gặp có một ốc đèn sáng hỏa, vì thế điểm chân thật cẩn thận địa đến gần, nhẹ nhàng đâm cửa sổ chỉ xem đi vào," Là cái lão nhân, đại khái là hần lão b

Nàng tiếp tục điểm chân lạng lẽ rời đi, xuyên qua hành lang gấp khúc, có một ốc cũng lạng, vì thế đi rồi quá khứ, không chú ý dưới chân, không cẩn thận đá đến cái chậu hoa.

Tâm di không khỏi ôi một tiếng, lập tức biết không hảo, lập tức trốn núi giả sau.

Quả nhiên, cửa phòng mở, Nạp Lan đức duật đi ra, nhìn quét một vòng sau ánh mắt dừng ở núi giả trên, hần chậm rãi bước đi thông thả đến núi giả giữ, thấp giọng nói:” Ta đếm tới tam, ngươi tốt một chính mình đi ra, nếu không...”

Tâm di từ núi giả sau tìm hiểu nửa đầu, nói nhỏ:” Không cần sô.”

Nạp Lan đức duật cũng không thấy rõ là ai, tiếp tục nói:” Lá gan không nhỏ a, Nạp Lan gia ngươi cũng dám sấm!”

Tâm di từ núi giả sau đi ra,” Người khác không dám, ta dám.”

Nạp Lan đức duật lúc này mới thấy rõ là ai, chân động,” Ngươi, như thế nào là ngươi? Ngươi là vào bằng cách nào?”

“Đi tường a!”

Nạp Lan đức duật vừa mừng vừa sợ, một tay lấy nàng kéo đến bên người, nhìn xung quanh một chút bốn phía, hỏi:” Có hay không nhìn đến ngươi?”

Tâm di lắc đầu.

Nạp Lan đức duật nhanh chóng giao (ngoại ô) trái tim di mang về phòng của mình, đóng cửa lại nói:” Tiểu thư, lá gan của ngươi cũng quá lớn đi, hoàn hảo không bị ta a mã phát hiện.”

“Thôi oanh oanh có thể đi tây sương hội trưng quân thụ, ta vì cái gì không thể tới nhìn xem ngươi.” Tâm di mới mặc kệ đầu, nàng chỉ biết là chính mình đêm nay không đến trong lời nói, sợ là hội chính đêm ngủ không được.

“Chúng ta mãi nhân mặc dù vô Hán nhân nhiều như vậy lễ giáo, khả vạn một bị người biết, cũng có tổn hại của ngươi danh dự. Nếu như bị ung Vương gia biết, kia lại càng không được!” Nạp Lan đức duật nhìn đến tâm di, trong lòng tuy rằng vui sướng, nhưng là có chút cố kỵ, hần không sợ chính mình sẽ có cái gì phiền toái, nếu làm cho tâm di đã bị trách phạt, hỏng rồi tâm di thanh danh cũng không hảo.

“Tâm ngày thơ niệm, cho dù hòa thượng ni cô ngồi ở một cái băng ghế trên cũng không vội, ung Vương gia nơi đó, ngươi càng không cần lo lắng, hần sẽ không biết.”

“Thật sự không ai phát hiện ngươi đi ra?”

“Không có!”

“Đến, ngồi xuống nói chuyện!” Nạp Lan đức duật lôi kéo tâm di ngồi xuống, vừa định kể ra đầy bụng tương tư, chợt nghe đến ngoài cửa truyền đến tiếng đập cửa,”Duật

Nạp Lan đức duật cả kinh, đề thấp giọng:” Ta a mã.”

Nạp Lan hoành còn tại gõ cửa,”Duật nhi, người đã ngủ chưa?”

“ A, ta mới vừa nằm xuống.” Nạp Lan đức duật một bên trả lời, một bên giao (ngoại ô) trái tim di thôi trên giường, dùng chăn che trụ nạng, sau đó buông màn, tiếp theo thì luống cuống tay chân địa bỏ đi áo khoác, ồn ồn tâm thần đi mở cửa.

Nạp Lan hoành vào nhà liền hỏi:”Duật nhi, ta như thế nào dường như nghe thấy người ở cùng người ta nói nói.”

“ Không có a, ta mới vừa ngủ hạ còn không về phần nói nói mới đi!” Nạp Lan đức duật vội phủ nhận.

Nạp Lan hoành thực tin tưởng đứa con, vô tình cười cười nói:” Có lẽ là ta nghe lầm. Ai, nhân lão liễu, thất nghĩ muốn bát nghĩ muốn địa ngủ không được, lại đây cùng người tâm sự thiên.”

“ Tốt, a mã, tọa.” Nạp Lan đức duật có thể nói không tốt thôi!

Nguyên tưởng rằng Nạp Lan hoành ngồi xuống nói trên vài câu sẽ đi, nào biết hấn ngồi xuống sau, mắt nhìn giường nói:”Ai, duật nhi, không bằng chúng ta trên giường nằm nói, ấm áp chút.”

“ A...” Nạp Lan đức duật không nghĩ tới hấn lão cha sẽ có này ý niệm trong đầu, trong lòng âm thầm kêu khổ,” Trên giường nói chuyện, kia còn không lòi a!” Hấn vụng trộm phiêu phiêu giường nói:”Ách, a mã, nằm ta nói không được hai câu nói sẽ ngủ, vẫn là ngồi nói đi!”

“ Ngủ liền ngủ đi, khó được phụ tử lưỡng đồng tháp mà miên.” Nạp Lan hoành nói xong liền đứng dậy hướng giường đi đến.

“ Nguy rồi!” Nạp Lan đức duật chạy nhanh thường ở phía trước,”A mã, ngài ngồi, ta đi trải giường chiếu.”

Nạp Lan đức duật một bên chậm rãi chăn đệm nằm dưới đất sự cạy, vừa nghĩ chủ ý, cố tình tâm di còn không thành thật, từ ổ chăn lý ló, Nạp Lan đức duật chạy nhanh đem cửa nạng đầu bịt kín.

Tâm di thì rút ra, ý bảo chính mình buồn đã chết, Nạp Lan đức duật về mặt đau khổ, khóe miệng hướng ra phía ngoài nỡ nỡ, tâm di bủ môi, cai đầu dài lùi về ổ chăn.

“Duật nhi, tốt lắm sao, người phô cái giường lâu như vậy!” Nạp Lan hoành chờ đắc có điểm không kiên nhẫn.

“ Tốt lắm, tốt lắm!” Nạp Lan đức duật âm thầm ra sức, chỉ nghe”Lạc” một tiếng vang nhỏ, một cái giường chân mở cái khe, theo sau, hấn cố ý thực dùng sức địa ngồi trên đi, ngồi xuống trên giường, giường nghiêng.

Ồ chần lý tâm di nào biết lòng đường hội đột nhiên nghiêng, thiếu chút nữa không suất đi ra, may mắn bị Nạp Lan đức duật ngăn trở

Nạp Lan đức duật đứng dậy làm ra vẻ làm dạng địa nhìn xem chính mình kiệt tác, đối Nạp Lan hoành nói:”A mã, của ta giường cũ, ngày mai cho ta đổi một cái tân đi, đêm nay ta đến người nơi nào đây đồng tháp mà miên.”

Nạp Lan hoành thì khả khí thì buồn cười,” Trên giường ngủ không phải cùng nhân luận võ, không cần như vậy dùng sức, ngày khác, ta thể nào cũng phải tìm người cho người nói cánh cửa việc hôn nhân, đỡ phải người tinh lực quá thừa, hôm nay buổi tối chính mình chấp nhận đi!” Vừa nói vừa phe phẩy đầu xuất môn.

“A mã, chẳng lẽ muốn ta hôm nay ngã ra đất nghỉ a?”

“Có cái gì không thể sao?” Nạp Lan hoành cũng không quay đầu lại.

Nạp Lan đức duật gặp phụ thân đi rồi, lập tức đóng cửa lại, rất lớn thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Tâm di cũng lập tức vạch trần chăn nhảy xuống giường nén giận,” Buồn tử ta, người cũng không lên tiếng kêu gọi, ta thiếu chút nữa không ngã xuống tới.”

“Như thế nào chào hỏi? Ta không cần này biện pháp, a mã phi phát hiện người không thể, cái này được rồi, ta hôm nay buổi tối như thế nào ngủ?” Nạp Lan đức duật nhìn chính mình giường.

Tâm di mân nói thẳng cười,” Chấp nhận

“Người còn cười, đều oán người.”

Tâm di cười nói:”Ta dường như luôn luôn tại cho người tìm phiền toái.”

“Ta cũng nguyện ý giúp người giải quyết phiền toái” Nạp Lan đức duật nói xong đem tâm di kéo vào trong lòng, ngực.

“Ung Vương gia có hay không đi tìm người phiền toái?” Tâm di thân thiết hỏi.

“Đi tìm, hần hướng ta a mã cáo trạng, nói ta câu dẫn đảng hoàng con gái.” Nạp Lan đức duật cười khỏ trả lời,” Ta a mã nghe xong lúc sau tức giận đến không được, muốn ta về sau đừng nữa gặp người.”

“Hần như thế nào có thể nói như vậy người.” Tâm di rất không vừa lòng dặn 禔 thực hiện, nghĩ nghĩ lại hỏi:”Người đáp ứng rồi?”

Nạp Lan đức duật phe phẩy đầu,” Ta như thế nào có thể không gặp người, như thế nào có thể không thấy người, nhìn không tới người, ta cũng

không biết ngày nên như thế nào quá.”

“Tốt lắm quá a, tiết gia không trả có ba cái cô nương sao?”

“Ta cùng các nàng không có gì.” Nạp Lan đức duật vội giải thích

Tâm di cười,” Biết, cùng ngươi chỉ đùa một chút, ta muốn là không tin ngươi, hôm nay còn có thể tới sao?”

“Ta chỉ phải ngươi một cái là đủ rồi, tuyệt đối không có người thứ hai.”

Tâm di ngượng ngùng địa cúi đầu,” Cái gì một cái hai, tần nói lung tung.”

“Nguyên tiêu ngày đó, ta nhìn thấy ngươi, khả nháy mắt thì tìm không thấy ngươi, sau lại ta đi ung vương phủ chờ ngươi, kết quả lại bị ung Vương gia huân một chút.”

“Ngươi về sau đừng tới tìm ta, bị Vương gia thấy thật sự không tốt.”

“Đối với ngươi muốn gặp ngươi.” Nạp Lan đức duật thật sự khó nhịn tương tư nổi khổ.

Tâm di nghĩ nghĩ nói:” Như vậy đi, chúng ta mỗi phùng sơ ngũ, mười lăm, hai mươi lăm gặp mặt, được không?”

“Thật sự? Đáp ứng rồi không được không đến.”

“Cam đoan đến! Ngươi định cái địa phương đi!”

“Vui sướng đình! Nơi thanh tĩnh.”

“Hảo!” Tâm di một ngụm đáp ứng, theo sau còn nói:” Không còn sớm, ta muốn đi trở về, ta chính là chuồn êm đi ra, bị người phát hiện sợ lại là một đồng lớn phiền toái.”

Nạp Lan đức duật vẫn luyện tiếu buông tay,” Tái góc trong chốc lát.” Hai người rúc vào cùng nhau, cũng là các hoài tâm sự.

Tâm di trong lòng là lo lắng cùng sợ hãi, Khang Hi là sớm hay muộn phải đi, về phần Ung Chính, sách sử trên ghi lại thật sự rõ ràng, chính mình cũng cùng hắn đánh quá giao (ngoại ô) tế, về sau ngày sợ không hiện tại tốt như vậy quá, ở thanh hướng, trừ bỏ Nạp Lan đức duật, không nữa có thể ỷ lại người.” Nạp Lan, đừng trách ta gạt ngươi, ta sợ hãi a, nếu ngươi có biết của ta thân phận, còn có thể yêu ta sao, nếu Khang Hi biết chuyện của chúng ta, ta sợ tính mệnh của ngươi đều khó bảo toàn a! Ta đã muốn mất đi tử kiện, không nghĩ tái mất đi ngươi!”

Nạp Lan đức duật ôm tâm di, nghĩ muốn chính là khi nào thì có thể chính đại quang minh địa cùng tâm di cùng một chỗ, hắn đã muốn tính toán tiếp theo chỉ điểm tâm di cầu thân, giai nhân nhập hoài, hắn sẽ thấy cũng

không muốn cho nàng ly khai, không tự giác mà đem tâm đi càng lâu càng chặt, hai tay vuốt ve của nàng phát, của nàng bối, hô hấp cũng dần dần dồn dập đứng lên, tâm di cũng cảm giác được Nạp Lan đức duật đích xác sinh lý biến hóa, vội đẩy ra hẳn, nhưng thôi bất động, ngẩng đầu nhìn hẳn liếc mắt một cái, chỉ nhìn thấy hẳn trong mắt nồng đậm thâm tình, gấp tâm di ngẩng đầu, Nạp Lan đức duật lập tức hôn ở cửa nàng thần, đoạt lấy nàng trong miệng thơm, triền miên vừa hôn càng làm cho Nạp Lan đức duật không tha đắc buông tay,” Chớ đi!”

“ Không được!” Tâm di lập tức cự tuyệt,” Nạp Lan, ta muốn là hôm nay lưu lại, tương lai chẳng những sẽ bị người xem khinh, hơn nữa sẽ bị mọi người xem nhẹ, người cũng sẽ có họa sát thân, nếu người nghĩ muốn chúng ta có tương lai trong lời nói, phải làm cho ta trở về.”

Nàng như vậy vừa nói, Nạp Lan đức duật lại có tất cả không tha cũng chỉ có thể buông tay,” Người nói cho ta biết, nhà người ở nơi nào, ta muốn đi nhà người cầu hôn.”

“ Người có biết nhà của ta ngay tại ung vương phủ.”

“ Vậy người a mã ngạch nương đâu?”

“ Ta lúc còn rất nhỏ liền mất đi bọn họ!” Tâm di những lời này nhưng thật ra không có lừa Nạp Lan đức duật.

“ Nói như vậy, ta là một định phải quá ung Vương gia kia một cửa?”

Tới rồi loại tình trạng này, tâm di chỉ có thể gật đầu, trong lòng lại có khôn kể khổ trung,” Người phải quá chính là Khang Hi kia một cửa a! Người căn bản là quá không được.”

“ Hảo, ta sẽ chọn ngày đi về phía ung Vương gia giải thích bạch.”

“ Không! Người đi rất bạo tùy tiện, làm cho ta đi trước thâu điểm phong.” Nàng an ủi Nạp Lan đức duật, cũng là an ủi chính mình,” Ta sẽ thuyết phục hẳn.” Nói xong, hôn hôn Nạp Lan đức duật hai má,” Hai tình nếu là lâu dài khi, thì khởi tại triều sớm tối mộ.”

Nạp Lan đức duật dùng sức ôm nàng một chút,” Ta đưa người đi ra ngoài

Vẫn là trèo tường đi ra ngoài, nhưng lần này dễ dàng hơn, đại hồ ở bên ngoài đã muốn chờ thật sự lo lắng, nhìn thấy tâm di đi ra, mới thả tâm.

Nạp Lan đức duật nhìn xem đại hồ, nói:” Trên đường cẩn thận!” Lại nhìn tâm di liếc mắt một cái, dục thân vào tường.

Tâm di ngờ ngác địa nhìn tường viện, giống như muốn đem tường viện nhìn thấu, trong lòng hiểu được chính mình cùng Nạp Lan đức duật

trong lúc đó sở cách không chỉ có là một đạo tường viện, trong lòng đột nhiên dâng lên một cổ điệp xấu dự cảm.

=====

Đệ 42 chương: (bốn mươi hai) giúp nạn thiên tai bán đấu giá

Vui sướng đình là Khang Hi ba mươi bốn năm công bộ lang trung giang tảo phụng mệnh giam đề ý hắc chỗ trú hán thời điểm kiến tạo, thủ bạch cư dịch thi” Càng đãi cục hoàng gia nhượng thực, cùng quân một túy một vui sướng” câu trung” Vui sướng” hai chữ vì danh. Bên trong vườn cây rừng xanh um, hoa cỏ sum xuê, lầu các so le, đình thai thấp thoáng, cảnh sắc hợp lòng người.

Ước hội chuyện này cổ đại cũng có, chính là không có hiện đại như vậy minh mục trưng đảm mà thôi.

Nạp Lan đức duật sở bắt tay vào làm đầu ngón tay đợi cho sơ ngũ, sáng sớm chạy tới vui sướng đình, lo lắng địa chờ một lúc lâu sau, mới nhìn thấy tâm di tiến đến

“ Người rốt cục đến đây! Ta đã muốn đợi thật lâu!”

Tâm di ngẩng đầu nhìn nhìn bầu trời,” Hiện tại là giờ Ty, vừa lúc a, người rất sớm đi ra sao?”

“ Ta giờ Thìn đi ra!”

“ Ha hả!” Tâm di nhin không được nở nụ cười,” Quá sớm, về sau đừng như vậy sớm!”

“ Ta cấp nha, nghĩ muốn sớm một chút nhìn thấy người!”

“ Quá sớm ta ra không được!” Tâm di mang theo xin lỗi nói.

Nạp Lan đức duật nhìn nhìn tâm di phía sau, vài cái tiểu người hầu không ở,” Bọn họ đâu?” Mấy người kia đã sớm thực thức thời địa bản thân đi chơi, còn dùng đắc Nạp Lan đức duật hỏi a!

“ Đi một chút đi!” Nạp Lan đức duật thân thủ cầm tâm di nhu đề, hai người chậm rãi tán bước.

Vân đạm phong thanh, ánh mặt trời ấm áp, chim hót mùi hoa, mùa xuân là xinh đẹp, ở người yêu trong mắt tình yêu mùa xuân lại xinh đẹp. Tuy vậy này xinh đẹp không lâu lâu Bình thường, tâm di luôn luôn sẽ địa đi Khang Hi nơi đó nói một chút nói, hôm nay, cùng thường rút tới giống nhau, nàng rón ra rón rén địa đi vào Càn Thanh cung buồng lò sưởi, gặp Khang Hi một bộ mỗi một bộ dáng, từ từ nhắm hai mắt lệch qua nhuyển sụp trên. Tâm di huy phát tay, trong phòng cung nữ thái giám liền đều rút xuống.

“ Là tâm di sao?” Khang Hi cảm giác được, từ từ nhắm hai mắt hỏi.

“ Hoàng Thượng, người thì không thoải mái sao?” Tâm di thân thiết nói.

Khang Hi mở mắt ra ngẩng đầu, thở dài,” Trẫm là không thoải mái, trong đầu không thoải mái.”

Tâm di là Khang Hi chủ bồi,” Làm sao, Hoàng Thượng, có chuyện gì ta có thể hỗ trợ?”

Khang Hi cười cười,” Trẫm biết người thông minh có khả năng, khả năng tái thông minh cũng biến không ngoài tiền đến a!”

“ Hoàng Thượng thiếu tiền dùng sao?” Tâm di ngã chén trà, đoán cấp Khang Hi.

Khang Hi uống một ngụm nói:” Thiếu, thiếu rất nhiều.”

“ Hoàng Thượng, theo lý thuyết, ta không nên hỏi đến quốc gia đại sự, chính là Hoàng Thượng đối ta tốt như vậy, ta cuối cùng nên là Hoàng Thượng phân điểm ưu a! Đại sự làm không đến, việc nhỏ cũng có thể nha!”

Khang Hi vui mừng địa nói:” Người có này phân tâm, trẫm đã muốn thật cao hứng!” Dừng một chút còn nói:” Trẫm nuôi không nhiều như vậy nữ nhân, không một cái có thể thay trẫm phân ưu, ai! Hàng năm tu Hoàng Hà, Hoàng Hà hàng năm quyết, quốc khó lý lấy không ngoài nhiều lắm bạc giúp nạn thiên tai, trẫm hao tổn tâm trí a!

“ Hoàng Thượng, phải nhiều ít bạc a?” Tâm di đối tiền luôn luôn không có gì khái niệm, tới rồi thanh hương, lại không vì tiền quan tâm.

“100 vạn lượng, người có sao?”

Tâm di lắc đầu,” Ta không có, chính là ta sẽ nghĩ biện pháp đi gom góp.”

“ Gom góp? Như thế nào trừ a, người đừng nói cho trẫm, người muốn đánh nhau trong triều văn võ đại thần chủ ý, bọn họ này bỗng lộc là muốn dưỡng gia sống tạm, hưởng chi như muối bỏ biển, giải quyết không được vấn đề.”

Tâm di chuyển suy nghĩ châu,” Ta mới không nhìn trúng các đại thần này bỗng lộc đâu, này bỗng lộc đỉnh cái cái gì dùng a, Hoàng Thượng người chờ coi, ta không dám nói một định có thể có 100 vạn, nhưng hẳn là so với Hoàng Thượng người nghĩ muốn nhiều, ta hiện tại phải đi trừ tiền.” Nói xong, bay nhanh địa chạy đi ra ngoài.

Trở lại di uyển, tâm di lập tức phô mở văn chương, ở thiếp mời trên viết cái gì.

Đoàn người đều xem không hiểu, bọn họ đến bây giờ còn chưa từng gặp tâm di lấy bút viết tự đâu, hôm nay là làm sao?

Tiểu quả cam trước mở miệng hỏi:” Khanh khách, ngài viết nhiều như vậy bài post, tính toán làm gì a?”

“ Vay tiền!” Tâm di bính ra hai chữ.

Tiểu cây mơ ma miêu tả nói:” Khanh khách ngài thiếu tiền dùng cùng Hoàng Thượng nói một tiếng không phải được.”

“ Là Hoàng Thượng thiếu tiền dùng.” Tâm di chỉ lo chính mình viết, cũng không ngại đầu.

“ Hoàng Thượng cũng sẽ thiếu tiền dùng?” Tiểu gậy trúc kỳ quái nói.

“ Người cho là Hoàng Thượng chính là đại phú ông a, Hoàng Thượng sẽ không vì tiền phát sầu?” Tâm di tiểu tiểu gậy trúc liếc mắt một cái, thì cúi đầu tiếp tục của nàng công khóa.

“ Khanh khách, vay tiền chính là phải còn! Ngài lấy cái gì còn a?” Tiểu cây mơ có điểm lo lắng địa nói.

“ Không cần còn, đến lúc đó bọn họ đều đã cam tâm tình nguyện lấy ra nữa.” Tâm di cười nói.

“ Chính là, chúng ta khanh khách khi nào thì đã làm lỗ vốn sinh ý a!” Đòi tâm di, tiểu gậy trúc cho tới bây giờ sẽ không lặn ca ngợi chi từ.

“ Khanh khách, người tính như thế nào cái tá pháp đâu?” Tiểu quả cam lại hỏi.

“ Đừng nóng vội, chờ ta viết xong tái nói cho các người!”

Tâm di rút cục các hạ bút, kêu lên:”Tiểu gậy trúc tiểu rõ!”

“ Ồ!” Tiểu gậy trúc, tiểu rõ vội đáp.

Tâm di đem thiệp mời giao (ngoại ô) cho bọn họ,” Đi đưa đến các phủ các thương gia các đại chùa miếu, đã nói ung vương phủ ngày mai ở ngọc lưu ly hán cử hành giúp nạn thiên tai đấu giá hội.”

Bắc Kinh ngọc lưu ly hán ở đông ngoài cửa, nguyên kê hải vương thôn, nguyên hướng khi vì kiến tạo đại đô thành, ở trong này thiết chuyên môn đốt chế màu sắc rực rỡ ngọc lưu ly ngói ngọc lưu ly hán. Minh triều khi kiến tạo ngoại la thành, ngọc lưu ly hán bị vòng ở tại bên trong thành, nơi này ngã tư đường liên tiệm có quy mô, một ít ẩn rút quan lại liền mang theo đại lượng sách báo cùng lỗi thời tới đây định cư, đồng thời còn hấp dẫn vào kinh đi thi cử nhân nhóm tiến đến xin vay bộ sách hoặc thưởng thức lỗi thời, mẫn nhân nhập quan kiến thanh hướng lúc sau, ngọc lưu ly hán ngọc lưu ly sinh sản dần dần yên lặng, nhưng nơi này vẫn đang là du

thương người bán hàng rong tập trung địa, dân tộc Hán nhân trung nổi tiếng văn nhân học giả mê luyện ngọc lưu ly hán văn hóa bầu không khí trạch ở này.

Khi đó ngọc lưu ly hán thư tứ, đồ cổ điểm san sát nối tiếp nhau, cho đã mắt sinh huy, từng quân các, nhị đậu đường, văn quang lâu, tụy văn trai, hòe âm sơn phòng, bác cổ trai... Nghiễm nhiên trở thành kinh thành văn hóa trung tâm, là rất nhiều văn nhân nhĩ sĩ thường xuyên tụ hội chỗ.

Tâm di bài post rất nhanh liền đưa đến các phủ các thương gia trong tay, dân 禪 thu được bài post sau buồn bức nửa ngày, phát thiếp nhân dùng là là ung vương phủ danh nghĩa, kết quả bài post còn đưa vào ung vương phủ, này tính cái gì sự nha! Bài post trên một tay lạn tự lại không dám khen tặng, cẩn thận nghĩ nghĩ, đoán được là tâm di gây nên, nhưng như thế nào cũng muốn không ngoài nòng phát này thiếp rốt cuộc phải làm gì trò.

Không nghĩ ra nhân khởi chỉ hẩn một cái, ngày hôm sau, chúng đại thần ở hậu hướng khi liền đàm luận đi lên, làm cho ngay cả vào triều đều không yên lòng. Mang theo lòng hiếu kỳ, một chút lâm triều liền hết thấy thẳng đến ngọc lưu ly hán, này không, tiết giảng hòa Nạp Lan hoành cũng muốn đi vô giúp vui.

“Nạp Lan huynh, chúng ta là đi qua đi vẫn là kỵ mã đi.”

Nạp Lan hoành không chút nghĩ ngợi đã nói:” Bên kia nhân một định rất nhiều, chúng ta vẫn là đi đường đi!”

Hai người chính đi tới, đột nhiên nghe được có người kêu:” Nạp Lan hoành, tiết ngôn!”

Hai người quay đầu lại, gặp là dân 禪, lập tức trạm ngừng,” Vương gia!”

“ Hai người các ngươi mang cho nhân mã đi Hà Nam giúp nạn thiên tai, tức khắc xuất phát.” Dân 禪 dặn

Nạp Lan hoành ngăn người,” Vương gia, này không phải bộ binh chuyện nha!”

Dân 禪 không có gì biểu tình địa trả lời:” Bên kia nhân thủ không đủ, các ngươi nhân rồi cũng là nhân rồi, phải đi chạy một lần đi!”

Ung Vương gia phân phó, bọn họ đành phải tuân mệnh,” Là!” Hai người mang theo thất vọng thì bất đắc dĩ biểu tình rời đi.

Bọn họ vừa đi, dân 禪 lập tức mỉm cười,” Các ngươi hai cái nếu đi đấu giá hội, kia còn không lập tức làm lộ a! Tâm di, ngươi nên như thế nào cảm tạ ta đâu?” Hẩn đắc ý xoay người, cũng hướng tới ngọc lưu ly hán mà đi.

Ngọc lưu ly hán một khối đất trống giữ, dựng một cái thai, thai phía trên lôi kéo dài điều biểu ngữ, trên viết” Giúp nạn thiên tai bán đấu giá đại hội”. Rất nhiều dân chúng đã muốn xúm lại ở dưới đài, chỉ trở. Một ít thân vương, đại ca, các đại thần cũng đứng ở dưới đài quan vọng.

“ Lão Tứ nghĩ muốn làm gì?” Bát đại ca dân tự muốn làm không hiểu hán tứ ca đang làm gì trò, vừa rồi tại triều trên hán không đãi cơ hội hỏi.

“ Không biết, hán đa dạng nhiều một.” Cửu đại ca dân 禔 mặc dù không hài lòng, nhưng náo nhiệt vẫn là nguyện ý đến xem tiêu, nhìn xung quanh một phen, gặp dân 禔 cổ kiêu vừa xong, vì thế nói:”Nha, lão Tứ đến đây, quá khư hỏi một chút”

Bọn họ tề đến dân 禔 bên cạnh.

“ Tứ ca!” Dân tự hô, hán ở cấp bậc lễ nghĩa trên luôn sẽ không khiếm khuyết.

Dân 禔 cũng khách khí địa trả lời:” Bát đệ, cửu đệ, mười đệ, các người cũng tới rồi!”

“ Tứ ca, hôm nay này có ý tứ gì?” Dân tự chia chia khoảng không thai.

Dân 禔 nói:” Ta cũng không biết.”

“ Không phải người phát bài post sao?” Dân 禔 kỳ quái nói.

“ Không phải ta.”

“ Đó là ai? Ai còn dám bạo của người danh?”

Đang nói, tâm di nhảy bắn trên thai.

Dân 禔 chia chia tâm di,” Tự nhiên là v này tân Đại tiểu thư đùa đa dạng, các người nhớ kỹ, nàng không nghĩ làm cho người ta biết thân thể của nàng phân, đối ngoại chỉ nói họ tân, đừng nói lậu miệng, chọc giận nàng, không thể thiếu lại bị hoàng a mã giáo huấn một chút, ta đã muốn đối những người khác đều dặn dò qua”.

Tất cả mọi người biết tâm di mê, cho nên cũng sẽ không đem nàng vì cái gì phải sửa họ tân làm một hồi sự. Chỉ thấy tâm di đi vào trên đài, liền ôm quyền, đi thẳng vào vấn đề địa nói:” Các vị ông nội nãi nãi, bà nội, thúc thúc thăm thăm, huynh đệ bọn tử muội, nói vậy tất cả mọi người đã muốn đã biết Hoàng Hà gặp họa chuyện, hôm nay tiêu nữ tử ở trong này cử hành một cái giúp nạn thiên tai bán đấu giá đại hội, hy vọng mọi người vưon viện trợ tay, giúp một tay này gặp tai họa nhân.”

Dưới đài có người lớn tiếng hỏi:” Chúng ta vì cái gì phải giúp bọn họ a?”

“ Nếu này là các người người nhà, thân bằng bạn tốt, các người có thể hay không giúp đỡ a?” Tâm di hỏi ngược lại.

“ Hội!” Đây là nhân chi thường tình.

“ Trái lại suy nghĩ một chút, nếu là người có khó khăn, hi không hy vọng có người đến giúp người a?” Tâm di tiếp tục hỏi.

“ Hy vọng!” Dân chúng nhóm giống học sinh tiểu học trả lời lão sư vấn đề giống nhau, chỉnh tề địa đáp.

“ Ta tin tưởng các người là có tình yêu, suy bụng ta ra bụng người, các người một định không muốn nhìn đến bọn họ trôi giạt khắp nơi, duyên phở ăn xin. Vì có thể giúp bọn hắn trùng kiến gia viên, cho nên thỉnh mọi người có tiền quyên tiền, có vật quyên v một văn tiền không chê ít, một kiện y không chê bạc, một cân thuốc cũng là một phần tâm.” Nói này bộ từ tâm di cũng không dùng cất cở cáo, ở hiện đại xã hội lý, nghe được còn ít sao!

Có người vác xảy ra vấn đề,” Chúng ta đây như thế nào tin tưởng người đem chúng ta tiền chỉ dùng để đến trợ giúp nạn dân đâu?”

“ Các người có thể không tin ta, nhưng tổng nên tin tưởng ung Vương gia cùng liêm Vương gia đi, có bọn họ làm chứng.” Tâm di xem xét dân 禔 cùng dân tự,” Hai vị Vương gia, khả nguyện làm chứng a?”

Dân 禔 tự nhiên là miệng đầy ứng thừa,” Là, bổn vương nguyện ý đảm bảo lần này trừ đắc tiền khoản vật phẩm đều dùng cho nạn dân trên người.”

Dân tự khởi khảng đem loại này mặt mày rạng rỡ chuyện tặng cho dân 禔 một người, vội nói:” Đồi, tiểu vương cũng nguyện ý làm chứng, hơn nữa, tiểu vương trước mở ra cái đầu, quyên ngân một ngàn hai.” Nói xong, liền lấy ra ngân phiếu để vào quyên tiền tương trung.

“ Đa tạ liêm Vương gia khảng khái giúp tiền! Ta thay tai khu dân chúng tạ ơn quá liêm vương.” Theo sau tâm di thì đồi ở đây người ta nói đến:” Các vị phụ lão hương thân, nơi này còn có chút đồ cổ tranh chữ bán đấu giá, mọi người ký khả hiến một phần tình yêu thì có khó được trân phẩm, có sao mà không làm đâu? Hiện tại bán đấu giá bắt đầu!”

Nàng nơi này bán đấu giá, nam thư phòng lý, Khang Hi buồn bực, hạ hướng, càng nghĩ càng không thích hợp, vì thế hỏi lý đức toàn bộ:” Hôm nay sao lại thế này, một đám tại triều trên đều tâm thần không chừng, dưới thích thích xúc xúc còn tại mở ra tiểu hội.”

Lý đức toàn bộ cười đáp lời,” Vạn tuế gia, ngài còn không biết a?”

“ Biết cái gì?”

“ Hôm nay tứ gia ở ngọc lưu ly hán cử hành giúp nạn thiên tai bán đấu giá đại hội, nô tài phỏng chừng này các đại thần đều vội vả muốn đi xem

náo nhiệt đâu!”

“Dận 禎?” Khang Hi đầy cỏi lòng nghi vấn hỏi,” Hấn hội muốn làm này? Loại sự tình này tâm di muốn làm còn kém không nhiều lắm!” Vừa nói đến tâm di, hấn lập tức nghĩ tới,” Khẳng định là tâm di, nha đầu kia hôm qua còn nói nên vì trăm đi trù tiền, nguyên lai nàng chỉ dùng để này biện pháp a!” Khang Hi lập tức hiện ra rất có hưng trí địa bộ dáng:” Mới mẻ, trăm cũng phải đi nhìn một cái.”

Lý đức toàn bộ chạy nhanh là Khang Hi thay đổi y phục hàng ngày, cũng không gọi người, thẳng ra hoàng cung đi trước, đi được tới nửa đường, ở ngự hoa viên gặp gỡ Uyển nhi một mình ở tản bộ.

Thấy Khang Hi, Uyển nhi vội hành lễ,” Gặp qua Hoàng Thượng! Hoàng Thượng đây là đi chỗ nào nha?”

“Đến ngoài cung nhìn mới mẻ biểu diễn, có nghĩ là đi?” Khang Hi hỏi.

Nghe nói là ra hoàng cung, Uyển nhi cao hứng cực kỳ, vội vàng đáp ứng,” Tốt! Hoàng Thượng, muốn hay không kêu lên thị vệ a?”

Khang Hi vội xua tay,” Không muốn không muốn, nhiều người phiền toái, muốn đi cũng sắp, trăm không nghĩ có một đại bang nhân đi theo.”

“Ân!” Uyển nhi lập tức đi theo Khang Hi cùng nhau đi rồi.

Phòng đấu giá trên, đại hồ cùng nhị hồ triển khai một quyền trực.

Dưới đài có biết hàng lập tức nói:” A! Cố khái chi 《 lạc thần phú 》 !”

“Vị công tử này hảo ánh mắt, nhìn đáng vẻ của người chỉ biết là tài trí hơn người, tin tưởng tương lai một định hội phong quan bá cùng, làm rạng rỡ tổ tông.” Tâm di tăng bốc không cần tiền.

Lời hay ai không thích nghe nha, người nọ mừng rỡ cười toe tõe, cười nói:” Đa tạ tiểu thư cát ngôn, xin hỏi 《 lạc thần phú 》 bán giới mấy phần a?”

“Khởi phách giới năm nghìn hai, tăng giá biên độ là năm trăm hai.” Này giới thực không tính quý.

Lập tức có người nhắc tay,” Lục ngàn hai!”

“Vị này đại ca hảo khí phách! Có hay không so với lục ngàn hai rất cao?” Tâm di lớn tiếng hỏi.

“Lục ngàn năm trăm hai... Bát ngàn hai... Một vạn hai...!”

“Oa, có người ra một vạn hai a, còn có không có tăng giá?” Tâm di cảm thấy được đã muốn rất cao,” Một vạn hai một lần, một vạn hai hai lần...”

“ Hai vạn hai!” Có người báo ra giá cả.

=====

Đệ 43 chương: (bốn mươi ba) bán đấu giá phân tranh

Tâm di hướng hằm giời hi vọng của mọi người đi, người này tuổi ở hai mươi lục thất cao thấp, mặt hình lược phương, trong ánh mắt có một loại cả vú lấp miệng em thần sắc, trên đầu mũ trung tượng một khối ngọc bích, một cây thô lượng mái tóc thùy đến bên hông, bên hông hệ đoạn màu vàng hà bao, còn có một khối Lang Gia bội ngọc, khí độ phi phàm.

“ Nga nga! Lại là một cái dễ nhìn, đại thanh hướng dễ nhìn thật đúng là đẹp mắt, cùng Nạp Lan đức duật cũng là hiểu được một so với.” Tâm di nhìn thấy hấn bên hông hà bao,” Ngô, hấn dám dùng đoạn màu vàng, xem ra cũng là hoàng thất con nôi dòng!”

Nghĩ đến đây, liền cười khanh khách địa nói:” Có người ra hai vạn hai, còn có rất cao sao?” Không ai lên tiếng trả lời, không phải ra không dậy nổi, mà là đại bộ phận mọi người nhận thức người này, cho nên không dám cùng hấn tranh.

“ Hai vạn hai một lần, hai vạn hai hai lần, hai vạn hai ba lượt! Hảo, 《 lạc thần phú 》 về vị công tử này, công tử tôn tính đại danh?” Tâm di hỏi.

“ Tại hạ kỳ duệ, gặp qua tân tiểu thư!”

“ Nga, nguyên lai là kỳ duệ kỳ bối lạc, thất kính thất kính!” Tâm di nghĩ muốn,” Khó trách như vậy đẹp trai đâu, nguyên lai là tam đại thần tượng một trong a, ba người ta đều gặp qua, luận tướng bạo, ba người mỗi người mỗi vẻ, luận khí độ, kỳ duệ trong khung mang theo hoàng gia dáng vẻ bệ vệ, phát dục có điểm lỗ mảng, là kém cõi một, ha ha, tốt một đương nhiên là Nạp Lan đức duật, trầm ổn kiên định, thành thực thì không kiêu ngạo!”

Nàng đang nghĩ ngợi, tới, bên cạnh có người chen vào nói:”Kỳ bối lạc thực là đại thủ bút a!”

Kỳ duệ quay đầu vừa thấy, cười nói:”Phát dục, ngươi đến chậm một bước, 《 lạc thần phú 》 về ta.”

“ Không quan hệ a, ta trước quyền năm nghìn hai, lại đến phách cái khác.” Phát dục đối tâm di làm thi lễ,”Tân tiểu thư, đây là năm nghìn hai ngân phiếu, thỉnh xin vui lòng nhận cho!”

Tâm di phát dục coi như là nhận thức, vì thế cười nói:”, hôm nay ngươi như thế nào lớn như vậy phương a, bên kia có cái quyền tiền tương, bỏ vào đi thôi!”

Phát dục đem ngân phiếu để vào sau nói:” Ngày hôm qua thu được bài post, tại hạ còn đang suy nghĩ là ai như vậy có tình yêu, nguyên lai là tân tiểu thư, nếu là tân tiểu thư muốn làm hoạt động, tại hạ sao có thể không đến cổ động đâu?”

“Phát dục, người nói lời này thật không buồn nôn a!” Một bên kỳ duệ thấy bọn họ đàm đả thân thiện, có điểm không phải tư vị, hỏi:” Người cùng tân tiểu thư nhận thức?”

“ Đúng vậy, nếu không nhận thức, hơn nữa rất quen thuộc, không tin người hỏi tân tiểu thư.” Phát dục cố ý nói ngoa.

Tâm di cũng liền theo phát dục trong lời nói,” Đúng vậy, rất quen thuộc.” Thoáng nhìn mắt, gặp nguyên thai tránh ở phát dục phía sau, lập tức bắt được,”Nguyên thai, đừng trốn, của người đâu?”

“ Có có có, ta sớm chuẩn bị tốt, một ngàn hai!” Nguyên thai vội vàng bỏ tiền.

Tâm di không hài lòng,” Mới một ngàn hai! Người sẽ không có thể ít ngoạn mấy chích điều, ít trên vài lần tẩu lâu a!”

“ Ta đây tái thêm tái thêm, ba ngàn hai như thế nào?” Nguyên thai vội vàng hơn nữa hai ngàn hai.

Tâm di quả thực lại là xảo trá, cố tình còn muốn nói:” Đây còn kém không nhiều lắm, lưu lại chớ đi, chờ một chút ta thỉnh ăn cơm

“ Không dám không dám, nào có làm cho ngài thỉnh để ý a!” Nguyên thai đời này tối không hay ho chuyện, chính là chọc tới tâm di.

Tâm di tự nhiên là khách khí, nàng mới sẽ không thỉnh nguyên thai ăn cơm đâu! Vì thế cười cười nói:” Hảo, chúng ta tiếp tục, kế tiếp này trương là lục cơ 《 bình phục thiếp 》 , khởi phách giới cũng là năm ngàn hai.”

Tiếng nói vừa dứt, phát dục bật người ra giá,” Ta ra bát ngàn hai!”

“ Phô bày giàu sang a, liền nhà các người có tiền, ta ra một vạn hai.” Kỳ duệ nhân phát dục nhận thức tâm di trước đây, trong đầu có điểm không thoải mái, liền cùng hắc góc hăng hái.

“ Một vạn ngũ!” Phát dục mới không sợ hắc đâu!

“ Hai vạn!”

“ Tam vạn!”

Vừa mới bắt đầu vẫn là năm ngàn một thêm, hiện tại là một vạn một bỏ thêm! Tâm di cũng không hô, ghé vào trên bàn xem bọn hắc nhưng lại giới,” Các người đều có tiền, tốt, làm cho càng hưng giới càng cao, gom góp tiền cũng càng nhiều.” Toàn bộ nhi một bộ không ngoài tiền liếc diễn

“Ngũ vạn!” Phát dục hô lên này giới sau, dận tự xả hạ kỳ duệ vạt áo, thấp giọng nói:”Đừng tìm hấn đầu tiên, người đầu không lại hấn.”

Kỳ duệ lúc này mới không hướng càng thêm, nói:”Phát dục, lần này ta cho ngươi, 《 bình phục thiếp 》 là ngươi.”

Phát dục giống như cũng hiểu được này khẩu khí đồ đắc quá lợi hại, vừa rồi kỳ duệ chỉ điểm một vạn hai liền phách tới rồi 《 lạc thần phú 》 , chính mình ra nhiều như vậy, trong lòng có chút bất bình, liền nói:” Nhĩ hảo tượng còn không có quyên tiền đi!”

“ Yên tâm, ta sẽ không nhỏ mọn như vậy!” Kỳ duệ hướng trong buồng ném hé ra ngân phiếu, thì chia chia tâm di, đối phát dục nói:” Hừ! Ngươi cho là dùng bạc có thể lấy lòng nàng?”

Phát dục lập tức phủ nhận,” Ta cũng không phải là vì lấy lòng nàng, ta là vì giúp nạn thiên tai.”

Bọn họ tranh chấp làm cho từ lúc trong đám người Nạp Lan đức duật hồ nghi đứng lên,” Nàng rốt cuộc là cái gì thân phận, vì cái gì kỳ duệ nói phát dục lấy lòng nàng, lấy lòng nàng thì vì cái gì?” Tuy vậy hấn cũng không nghĩ nhiều, thì chú ý khởi bán đấu giá đến đây, đây là Nạp Lan đức duật thất sách, nếu hấn tái nghĩ nhiều nghĩ muốn, phân tích một chút, lập tức có thể đoán ra tâm di thân phận, tuy vậy cũng may mắn hấn không nghĩ nhiều, bằng không, hai người đều phải trống không hận

“ Nàng này giúp nạn thiên tai biện pháp đỉnh không tồi, nguyên lai nàng trừ bỏ thông minh nghịch ngợm đáng yêu ở ngoài, còn như vậy thiện lương như vậy có tình yêu.” Nạp Lan đức duật đối tâm di lại, vừa nhiều vài phần hiểu biết.

Kỳ duệ khí không địa phương ra, mắt lé gặp được Nạp Lan đức duật, liền bắt đầu tìm hấn phiền toái,”Yêu, ta nói ai vậy đâu, nguyên lai là Nạp Lan công tử a! Nạp Lan công tử, của ngươi danh hào xếp hạng chúng ta hai cái phía trước, vậy ngươi quyên nhiều ít a?”

Gặp kỳ duệ đầu mâu chỉ hướng chính mình, Nạp Lan đức duật tránh đi nói:” Ta có thể sánh bằng không hơn hai vị như vậy khoát xước, một trăm hai.”

Phát dục luôn luôn cũng là đối Nạp Lan đức duật không quá nhìn xem thuận mắt, hướng chi nguyên thai từng cùng hấn nói lên quá tửu lâu lý chuyện, vì thế hấn lập tức cùng kỳ duệ liên thành một mạch,” Ôi, ta nói Nạp Lan đức duật, ngươi cũng quá keo kiệt đi!”

Nạp Lan đức duật không khách khí địa đáp lễ,” Ta tức không có thân là thân vương tổ phụ, cũng không có làm quý phi tỷ tỷ, một trăm hai là xuất từ của ta bổng ngân.”

Ngự ý ai đều nghe hiểu được, kỳ duệ lại không vui,” Kia cũng quá thiếu điểm a! Ta cũng không tin ngươi hội không có tiền!” Kỳ duệ mục đích là muốn Nạp Lan đức duật ra xấu mặt, nhưng dù sao cũng là xuất thân hoàng gia, nói chuyện còn biết nặng nhẹ.

Phất dực sẽ không đồng, nói ra nói đến đã có thể khó nghe,” Ngươi không có tiền đừng lo, có nhiều như vậy tỷ tỷ muội muội nghĩ muốn bác ngươi cười, ngươi không ngại chọn vài cái có tiền bán một lần a!”

Lời này rõ ràng còn có vũ nhục ý tứ hàm xúc, Nạp Lan đức duật một thời lửa giận tận trời, e ngại ở đây có nhiều như vậy vương công đại thần cùng dân chúng ở, kiềm nén lửa giận, chích cho rằng không có nghe đến.

Hắn có thể chịu, trên đài đại hồ nhị hồ nhần không được, hướng về phía phất dực liên khai mắng,”Phất dực, ngươi đừng khinh người quá đáng, ngươi tuy vậy là ý vào tỷ tỷ ngươi thôi, đối với ngươi tỷ tỷ, ngươi thí cũng không là, Nạp Lan thống lĩnh quyền tiền sạch sẽ, không giống có chút nhân, quyền tái nhiều cũng không phải chính mình, tất cả đều là cướp đoạt tới mồ hôi nước mắt nhân dân!”

Phất dực chưa từng bị người mắng quá, lập tức chửi,” Các ngươi hai cái nô tài cư nhiên dám mắng ta, nói như thế nào ta cũng vậy quốc cữu gia, các ngươi thích cường xuất đầu, tốt, đến a, đừng nói ta không để cho các ngươi chủ tử mặt mũi! Hôm nay ta muốn thay các ngươi chủ tử giáo huấn một chút các ngươi hai cái tiểu nô tài!”

“ Khá lắm quốc cữu gia, ngươi nghĩ muốn như thế nào giáo huấn bọn họ?” Phất dực vũ nhục Nạp Lan đức duật, tâm di sao lại không cảm tức, hiện tại lại thấy hắn muốn dạy huấn đại hồ nhị hồ, vì thế lạnh lùng địa nói:” Của ta nhân ta thì sẽ dạy dỗ, không cần ngươi nhúng tay. Ngươi là không phải nghĩ đến ngươi hoàng phi tỷ tỷ thật sự cái gì đều có thể cái lòng ngươi a?”

“ Không đúng không đúng!” Gặp tâm di lãnh hạ mặt đến, phất dực vội thoái nhượng,” Ta chỉ là thuận miệng nói nói thôi!”

Một bên nhìn bọn họ đấu dân 禳, dân tự bọn họ trong lòng ám nhạc, bởi vì bọn họ đối dư phi đều thực không quen nhìn.”Phất dực, ngươi càng nói càng không giống nói, ai chẳng biết nói ngươi có tiền, có tiền là có thể không coi ai ra gì sao?” Dân tự là tâm di hát đệm.

Dận 禪 cũng che chở tâm di,”Phát dục, nếu người tái hồ ngôn loạn ngữ, đừng nói bốn vương không để cho tử tử người mặt mũi.”

Phát dục tiếng sấm vang, nhưng không vũ, bị tâm di như vậy vừa nói, hơn nữa hai vị Vương gia cũng đã mở miệng, một thời không có lạc tràng, rầu rĩ địa nhìn Nạp Lan đức duật liếc mắt một cái, thấp giọng nói:” Một trăm hai cũng lấy cho ra thủ, khu cánh cửa!”

Dận 禪 cũng liếc miết Nạp Lan đức duật,”Phát dục người ai không hảo đắc tội a, đắc tội Nạp Lan đức duật, kia này tiểu nha đầu còn có thể cho người hoà nhã màu xem sao?” Chỉ thấy Nạp Lan đức duật ánh mắt vẫn dừng lại trong lòng di trên người, không khỏi thì thầm nghĩ,” Muốn ta giúp người hoàn thành tâm nguyện cũng có thể, tuy vậy, người phải trả giá đại giới.”

Đang nghĩ ngợi, tới, lại nghe đến tâm di nói chuyện,”Phát dục, ai đều biết nói nhà người có tiền, chính là quyền bao nhiêu tiền là mọi người một phần tâm ý, không phải vì đấu phú so với rộng rãi, chỉ cần là thật tâm thành ý địa là tai khu dân chúng, cho dù chích quyền một văn tiền cũng là công đức vô lượng.”

“ A di đà phật! Nữ thí chủ lời này nói cho cùng, lão nạp đã muốn nhìn thật lâu, lão nạp đại biểu quang lộc tự quyền ngân một ngàn hai.” Một vị phương trượng giả dạng hòa thượng đi ra đám người hướng tâm di nói.

“ A di đà phật, đa tạ đại sư!” Tâm di mỉm cười tiếp nhận

Lúc này, Nạp Lan đức duật cũng đi vào trước đài,” Tại hạ quả thật lấy không ngoài càng nhiều ngân lượng, đành phải... Tiểu thư tá văn chương dùng một chút.”

Đại hồ nhị hồ vội mang tới giấy và bút mực, Nạp Lan đức duật huy mực viết một cái” Yêu” tự,” Bêu xấu, nếu vị ấy thích, sẽ theo liền ra cái giới đi!” Nạp Lan đức duật không sao cả địa nói.

Tâm di một lòng phải Nạp Lan đức duật tranh quay về mặt mũi, lớn tiếng cổ động nói:” Như thế nào có thể tùy tiện ra giá, một trăm hai khởi phách, ai ngờ phải a, đây chính là kinh thành tam đại thần tượng đứng đầu bản vẽ đẹp, độc này hé ra, ngàn vạn lần đừng bỏ lỡ!”

Người còn đừng nói, của nàng quảng cáo có rất đại hiệu ứng, dưới đài quần chúng đều hưởng ứng,” Ta ra ba trăm hai, ta ra lục trăm hai, ta ra một ngàn...

Tâm di cầm phách chũy một trận mãnh xao,” Im lặng im lặng, từng chuyện mà nói.”

“ Ta ra năm nghìn hai!” Một cái ngọt thanh âm ở mọi người bên tai vang lên.

Mọi người ánh mắt đều đầu hướng về phía thanh âm nơi phát ra,”Oa, thật khá a... Đúng vậy, thiên tiên a...”

Tâm di cũng nhìn quá khứ, không phải người khác, đúng là Uyển nhi, nàng bên cạnh là y phục hàng ngày Khang Hi, lý đức toàn bộ

“ Bọn họ như thế nào cũng đến đây? Cái này khả não nhiệt!” Tâm di thầm nghĩ.

Đâu chỉ nàng một người nghĩ như vậy, Vương gia, đại ca cập các đại thần đều cảm thấy được ngoài ý muốn, nhưng nhìn thấy lý đức toàn bộ hướng bọn họ hơi hơi sử xem qua màu, sẽ gặp ý, biết Khang Hi không nghĩ bóc trần thân phận, cũng liền thập phần phối hợp, cho rằng không nhận biết.

Nạp Lan đức duật cũng không dám giải đãi, lập tức tề quá khứ, hạ giọng,” Hoàng Thượng, ngài như thế nào cũng đến đây?”

“ Như vậy não nhiệt chuyện, ta hoàng lão gia như thế nào có thể không đến!” Khang Hi lớn tiếng nói xong.

Tâm di gặp ánh mắt mọi người đều hướng Uyển nhi nhìn lại, ngay cả Nạp Lan đức duật cũng chạy quá khứ, trong đầu nhiều ít có điểm a-xít pan-tô-te-nic,” Xinh đẹp luôn có điều được hoan nghênh, ta muốn có Uyển nhi như vậy xinh đẹp, đừng nói 100 vạn, tái nhiều cũng trừ được đến, đáng về không giống như hiện tại, cổ động cả buổi, thùng để còn không có cái trụ đâu!”

Tưởng quy tưởng, nhưng chính mình là chủ trì toàn cục, không thể không có thanh âm, vì thế nói:” Vị cô nương này ra năm nghìn hai, có hay không so với nàng cao?”

Tất cả mọi người đang nhìn Uyển nhi, không ai lên tiếng trả lời,” Năm nghìn hai một lần, năm nghìn hai lần thứ hai, năm nghìn hai lần thứ ba, thành giao (ngoại ô)!” Tâm di lạc chuy

Uyển nhi nhẹ nhàng liên bước, tiến lên lấy tự, trở lại trong đám người, đứng ở Nạp Lan đức duật bên cạnh.

Dân chúng lại là một trận nghị luận:” Hai người bọn họ hảo xứng đôi a... Đúng rồi đúng rồi, trai tài gái sắc, quả thực chính là trời sinh một đôi...” Ca ngợi thưởng thức chỉ từ không dứt cho khẩu.

Uyển nhi nghe vào trong tai, ngượng ngùng địa liếc liếc mắt một cái Nạp Lan đức duật, mỉm cười, này khiến nàng thoát nhìn đẹp hơn.

Nạp Lan đức duật cũng là chút biểu tình cũng không có, xem cũng không hướng Uyển nhi xem, là hẳn không có nghe đến sao? Đương nhiên không phải, hẳn thì không điếc, cái gì nguyên nhân đâu? Cùng lúc, hẳn phải phụ trách Khang Hi an toàn, về phương diện khác, Uyển nhi là mỹ nhưng gần là dung bạo xinh đẹp mà thôi, tâm di dung bạo mặc dù hơn một chút, nhưng trên người tản mát ra sức sống, cơ trí là Uyển nhi không có, tâm di xinh đẹp là thành lập ở của nàng tính cách, khí độ cùng hành động trên, đó là một loại chinh thể mỹ, cho nên hẳn tự nhiên không là Uyển nhi sở động, cái này kêu là tình nhân trong mắt ra Tây Thi.

Lúc này, tâm di thoáng nhìn trong đám người chen vào tiết gia Tam tỷ muội, vì thế thấp giọng nói thầm:” Ai! Vừa muốn đến quấy rối.”

Quả nhiên, thu yển tề tiến lên, mở miệng nói:”Tân cô nương, ta cũng đến quyền tiền, hoan không chào đón?”

Tâm di hướng nàng cười cười,” Của ngươi bạc không tốt lắm lấy

“Tân cô nương quả nhiên thông minh!”

“ Có chuyện nói thẳng.” Tâm di cũng không cao hứng thú cùng nàng đánh cái gì qua loa mắt.

“ Sảng khoái!” Thu yển trực tiếp sảng khoái địa nói xong:” Cũng không phải cái gì rất khó, ta có ba đạo đề phải tân cô nương giải, thứ một đề, một ngàn hai, thứ hai đề, ba nghìn hai, đệ tam đề, năm nghìn hai.”

Tâm di một ngụm ứng thừa,” Hảo!”

“ Nếu trả lời không ngoài đâu?”

“ Ngươi nơi đó là cửu ngàn hai, ta trở mình lần cấp.”

Thu yển dựng thẳng ngón tay cái,” Liền hướng ngươi những lời này, ta giao (ngoại ô) định ngươi này bằng hữu.”

“ Ra đề mục đi!”

Thu yển xoay người làm cho ra thông đạo, một cái dương giáo sĩ đi ra.

Tâm di thốt ra,” Tốt, cư nhiên thỉnh cái ngoài nghề

Dương giáo sĩ phủng chừng cũng là lần đầu tiên nghe thể loại xưng hô, vì thế dùng cứng ngắt tiếng Trung Quốc hỏi:” Cái gì là ngoài nghề?”

“ Ngươi tuổi khá lớn, chính là lão, ngươi là từ chúng ta đại thanh quốc bên ngoài địa phương tới, chính là ngoại, ngay cả đứng lên đã kêu ngoài nghề.” Tâm di giải thích.

Mọi người cười to.

Dương giáo sĩ cũng lơ đãng, hướng tâm di khom người loan một chút thất lung,”Tân tiểu thư, nhĩ hảo, ta gọi là bảo lý tư.”

“ Cái gì, bao người chết!” Nguyên thai đột nhiên nói như vậy một câu.
Mọi người lại là một trận cười to.

Tâm di cũng cười, hướng bảo lý tư nói:”Hello, MisterBoris. Hesaidthisinjoke. Pleasedon’ tmind.” (nhĩ hảo, bảo lý tư tiên sinh, hần nói lời này là hay nói giỡn. Thỉnh không được để ý.)

Bảo lý tư ngăn ra,” Người sẽ nói chúng ta quốc gia ngôn ngữ?”

Đừng nói bảo lý tư ngoài ý muốn, tất cả mọi người ngoài ý muốn, dù sao khi đó hội giảng tiếng Anh rất ít, hồng dao dùng ánh mắt sùng bái nhìn tâm di,”Tân tử tử, nhĩ hảo lợi hại

Nạp Lan đức duật thì lĩnh giáo tâm di không giống người thường,”
Nàng ngay cả tiếng nước ngoài đều đồng, còn có thể chút cái gì khác?”

Tâm di cười cười,” Ở trong này đã nói tiếng Trung Quốc đi, tất cả mọi người nghe hiểu được.”

=====

Đệ 44 chương: (bốn mươi bốn) nan đề

“ Hảo, như vậy thỉnh tân tiểu thư nghe thứ một đề!” Bảo lý tư không nhanh không chậm địa nói xong,” Nghe nói ở công nguyên 333 năm 3 nguyệt 3 ngày, từng có người cấu tứ ra một đạo kỳ đề. Hần dùng 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 này chín con số tạo thành một đạo phép trừ biểu thức số học, tân tiểu thư thỉnh xem.”

Thu yến triển khai hé ra chỉ, triển lãm cấp mọi người thấy.

□□□□

— □□□□

33333

Bảo lý tư tiếp tục nói xong:” Vì sử dụng số thâu thành 33333, người kia ước chừng tiêu phí nửa giờ gian! Hần nói ai có thể đoán ra số bị trừ cùng số trừ các là nhiều ít, kia quả thực chính là thần nhân, còn nói chủ đề là không có thứ hai loại đáp án! Tân tiểu thư, người có thể chứ?”

Tâm di lược lược suy tư một chút, nói:” Chỉ cần xác định số bị trừ thủ vị trên con số, sẽ không nan thâu ra đáp án.” Nói xong, trao quá lớn hồ trong tay bút, trên giấy điền trên con số $41286-7953=33333$.” Về phần thứ hai giải cũng giống nhau có thể liên tưởng đi ra!” Nàng thì viết xuống người biểu thức số học $41268-7935=33333$,” Tốt lắm!”

Mọi người sợ hãi than,”Oa, thông minh nha, nhanh như vậy cho dù đi ra.”

Khang Hi liên tiếp gật đầu.

“ Hảo, ta không nuốt lời.” Thu yển xuất ra hé ra một ngàn hai ngàn phiếu ném vào quyền tiền tương.

Bảo lý tư lại bắt đầu nói đệ 2 đề, chỉ thấy hần xuất ra một cái cây táo,” Ta nơi này có cái cây táo.”

Tâm di, Nạp Lan đức duật đồng thời nghĩ đến,” Như thế nào lại là cây táo?” Tâm di nhìn phía Nạp Lan đức duật, Nạp Lan đức duật cũng đang hảo nhìn phía tâm di, hai người hiểu ý địa mỉm cười. Dân 禪 vẫn chú ý hai người bọn họ, hần đem này nhỏ bé chi tiết xem ở tại trong mắt.

“ Ta có một cái bồn sự, tước cây táo da, từ bính ngay thẳng đến một chỗ khác, cây táo da liên miên không ngừng, phẩm chất một trí.” Bảo lý tư

Tâm di sợ hần cũng muốn đã biết sao làm, vội nói ở phía trước,” Ta không bồn sự này.”

Bảo lý tư cười khoát tay,” Ta không phải phải tâm tiêu thư tước cây táo da, mà là muốn hỏi nếu đem một chĩnh điều cây táo da ở tước hoàn sau quán bính ở trên bàn, như vậy lúc này cây táo da hội bày biện ra bộ dáng gì nữa đến đâu?”

Tâm di nhú một chút mày,” Vấn đề này giá trị ba nghìn hai? Các người cũng thật có tiền.”

“Tâm tiêu thư cho rằng rất đơn giản sao? Ta hỏi hiện tại không ai trả lời.” Bảo lý tư nói xong.

“ Đó là bởi vì bình thường không ai chú ý này chi tiết, hai quả nhiên cây táo da là trình xoắn ốc trạng, nhưng trung gian còn hần là có một đoạn thẳng tấp, thì bởi vì hai đoạn xoắn ốc tuyến chuyển hướng bất đồng, cho nên trình” Như ý” trạng. Chính là giống chúng ta trong nhà bãi phóng cái loại này ngọc như ý bộ dáng.” Tâm di chậm rãi mà nói.

Dân 禪 vì phải chứng thật tâm di cách nói, vì thế đối bảo lý tư nói:” Vị này ngoài nghề, người không ngại tước đi ra cấp mọi người xem xem.”

“ Đúng vậy... Đúng vậy...” Mọi người phụ họa.

Vì thế bảo lý tư xuất ra tiểu đao bắt đầu tước da, tất cả mọi người thân dài cổ xem.

Khang Hi với lý đức toàn bộ nói:” Này cây táo da vấn đề thật đúng là không chú ý quá.”

“ Đúng vậy!” Lý đức toàn bộ cũng đi theo nói,” Gia, ngài nói vị này tâm cô nương nói được khả chính xác a?”

“ Không biết! Chúng ta sẽ chờ xem đi!”

Thu yển xuất ra một khối tám ván gỗ, dài bảo lý tư tước hoàn cây táo da, đem da bình quán ở tám ván gỗ trên sau, mọi người lại là một trận nghị luận, "Ai, thật sự nha... Chính là như ý bộ dáng... Là nha là nha..."

"Ba nghìn hai!" Dận 禪 cười nói.

Thu yển lấy ra tam tám ngân phiếu, nhét vào quyển tiền tương sau thì đối tâm di nói: "Cuối cùng một đề là năm nghìn hai, nếu đáp không ngoài, người cần phải bồi một vạn hai."

Tâm di thần nhiên ứng đối, không hề sợ hãi, "Ra đề mục đi!"

Thu yển xuất ra ba cái lớn nhỏ không đợi cái chai phóng tới trên đài.

Bảo lý tư chỉ vào lớn một, "Này cái chai dung lượng là 8 thăng, bên trong đầy rượu." Sau đó chỉ vào tiểu nhân, "Này 3 thăng, là trống không." Theo sau thì chỉ vào trung gian một cái, "Này 5 thăng, cũng là trống không, tân tiểu thư, xin hỏi như thế nào thật có thể nâng cốc chia làm hai cái 4 thăng?"

Tâm di mỉm cười, thâm nghĩ, "Này cũng có thể tránh năm nghìn hai, hắc hắc, thanh hương tiền thật tốt kiếm! Loại này đề mục cho chúng ta nơi đó năm sáu niên cấp học sinh tiểu học đều có thể đáp ra." Vì thế đối thu yển nói: "Thu Yển cô nương, chuẩn bị tốt ngân phiếu."

"Người về trước đáp."

Tâm di bắt đầu chỉ huy, "Tiểu gậy trúc, đem bình lấy đến trên bàn đến, làm cho tất cả mọi người thấy rõ sở chút, sau đó ta nói người làm."

"Là!" Tiểu gậy trúc theo lời mà đi.

"Trước đem đại bình lý rượu đảo lẫn tam thăng tiểu bình." Tiểu gậy trúc thật cẩn thận địa thật." Sau đó đem tiểu bình lý rượu tái ngã vào ngũ thăng trung bình. Tốt lắm, lại dùng đại bình lý rượu đem tiểu bình đảo lẫn, vẫn đang dùng tiểu bình lý rượu tái thật tiến trung bình."

Tiểu gậy trúc thật hoàn, hỏi: "Kia tiểu bình lý còn lại làm sao bây giờ?"

"Đừng nóng vội, hiện tại tiểu bình lý còn có một thăng rượu, tiểu gậy trúc, người sẽ đem trung bình lý rượu thật trở lại bát thăng đại bình lý." Tâm di tiếp tục chỉ huy.

"Đây là gì chứ a, thật đến thật đi?" Phát dục còn không

"Ta đã muốn bị muốn làm hôn mê." Mười đại ca cũng hò hò.

"Hiện tại đem tiểu bình lý còn lại một thăng rượu thật tiến trung bình lý."

Tâm di những lời này nói xong, Khang Hi gật đầu nói: "Đúng là như thế!"

“ Sau đó sẽ đem đại bình lý rượu trang mãn tam thăng tiểu bình, cuối cùng đem tiểu bình lý rượu thật tiền ngũ thăng trung bình lý, tốt lắm, hiện tại bát thăng đại bình cùng ngũ thăng trung bình lý các hữu tứ thăng rượu.”

Nạp Lan đức duật đi đầu vỗ tay, mọi người cũng đi theo cổ lấy chưởng đến.

Dận 禪 cười to,” Ha ha, năm nghìn hai!”

Tới rồi giờ phút này, thu yến không thể không bội phục,”Tân tử tử, ta tính phục ngươi, này ba đạo đề, ta nghĩ một buổi tối cũng chưa nghĩ ra được.” Nàng xuất ra ngân phiếu, bỏ vào quyền tiền tương.

Bảo lý tư cũng liên tục khen ngợi,” Bội phục! Bội phục! Không nghĩ tới này đó nan đề cư nhiên đều bị ngươi trả lời đi ra, rất giỏi!”

Tâm di khiêm tốn địa nói:” Không có gì rất giỏi, đại thanh quốc nhân tài đông đúc, ta chỉ là muối bỏ biển thôi.” Ở người nước ngoài trước mặt tránh mặt, nhưng làm Khang Hi nhạc hồng rồi, tươi cười vẫn bắt tại hán trên mặt.

“ Nếu tân tiểu thư vì tai khu dân chúng như vậy lo lắng, ta cũng đến tỏ vẻ một chút tâm ý.” Bảo lý tư quay đầu đối sở cầm hồng dao nói,” Đem ta chuẩn bị tốt thùng lấy lại đây đi!”

Sở cầm bài trừ đám người, tất cả mọi người thân đầu nhìn. Rất nhanh, nàng dẫn theo một cái ước 2 thước hình vuông thùng trở về, hồng dao mở ra, là tràn đầy một tương kim sa.

Tâm di lại là liên tiếp tiếng Anh,”Oh, MisterBoris, Thankyou, thankyouverymuch!”

“ Hảo... Ngay cả vị này ngoài nghề đều có sở tỏ vẻ, lão phu cũng không có thể quang xem bất động!” Khang Hi lại đem không khí nâng lên đến, lấy ra ngân phiếu,” Không nhiều lắm, năm trăm hai.” Hấn đem tiền ném vào thùng sau, hướng tâm di trừng mắt nhìn.

“ Đa tạ hoàng lão gia cử động!” Tâm di biết Khang Hi mục đích, cười nói.

“Hoàng a mã cư nhiên cũng đến vô giúp vui.” Dận tự đôi vai cái huynh đệ nói:” Tốt lắm, hấn đến lúc này, nghĩ muốn quang xem náo nhiệt, không ngoài tiền không thể được!”

Quả nhiên, nghe được Khang Hi đang nói:” Ta nói ở đây các vị, đừng đều nhìn nha, làm quan đem cấp dưới hiếu kính lấy một chút đi ra, buôn bán ít kiếm chia ra lợi, trợ nhân nãi khoái hoạt gốc rễ a!”

“ Đứng đứng đối, trợ nhân nãi khoái hoạt gốc rễ, nhiều ít đều là tâm ý, tích cát thành tháp, ta cũng ra năm trăm hai.” Dân 禳 cái thứ một theo vào, nhưng không dám vượt qua Khang Hi, ra giống nhau ngân lượng.

Hoàng Thượng mở miệng, quần thần nhóm ai dám nhìn bất động, vì thế người hai trăm, ta ba trăm đều hướng trong rương phóng tiền, trong triều các đại thần mở đầu, dân chúng nhóm đã hành động đi lên, quyền tiền tương nội tiền đồng, bạc vụn, ngân phiếu chậm rãi tăng nhiều đứng lên. Quyền tiền đội ngũ xếp thành hàng dài, còn có người đưa đến thước, bột mì, quần áo chớ.

Tâm di, Nạp Lan đức duật, thu yến, sở cầm, hồng dao cùng mai cái giỏ trúc kết, đại hồ, nhị hồ cùng nhau giúp đỡ sửa sang lại phân loại, làm được khí thế ngất trời.

Mấy ngày nội sở trừ đến tiền vật vượt qua mọi người dự đoán, vì không cho này đó vật phẩm bị người tham ô, tạm thời đều thôi ở tại di uyển lý.

Vốn vì giúp nạn thiên tai chuyện, Khang Hi thực hao tổn tâm trí, hiện tại, hấn khả yên tâm lý tảng đá lớn đầu, mấy ngày nay, nam thư phòng lý thường thường có Khang Hi tiếng cười,”Cáp... Tâm di, người đi, nghĩ ra loại này biện pháp trừ tiền, cư nhiên cho người trừ đến nhiều như vậy!” Khang Hi tán thưởng tâm di.

“ Ít nhiều Hoàng Thượng đến cổ động, bằng không, ta nói phá mồm mép cũng không bao nhiêu người đến quyền tiền, vẫn là Hoàng Thượng kêu gọi lực lớn!” Đây là tâm di hội làm người, không đem công lao làm của riêng.” Đáng tiếc chính là ở kinh thành lý quyền tiền, nếu nhiều chia xuống đất phương liền càng nhiều tiền.” Tâm di tiếp tục nói.

Khang Hi đã muốn thực thỏa mãn,” Tốt lắm, người đã vì trẫm giải quyết rất lớn một bộ phận.

“ Có thể là Hoàng Thượng phân ưu, tâm di thực nguyện ý a! Tuy vậy, này có tính không can thiệp triều chính a?”

“ Ai dám nói người là can thiệp triều chính, người nào nói, trẫm khiến cho hấn đi trừ khoản, xem hấn còn có không có này năng lực trừ đến nhiều như vậy!” Khang Hi tâm tình hảo tới cực điểm, còn nói:” Trẫm nên phần thưởng người cái gì đâu?”

“ Ta không thiếu cái gì a!” Tâm di nói.

“ Đúng vậy, người quả thật không thiếu cái gì, thì không thể làm quan, a a, trẫm nghĩ đến người thiếu cái gì, đúng rồi, người nhiều?”

“Hoàng Thượng, ta không được.” Tâm di vừa nghe chỉ biết Khang Hi nghĩ tới cái gì, chạy nhanh từ chối.

Quả nhiên, Khang Hi nói:”Nữ kế hoạch lớn đó, lần trước dư phi cùng trăm nhắc tới, nói phát dục thực thích người, muốn thú người, trăm cho rằng hẳn không thích hợp, cấp bác trở về, nhưng thật ra kỳ duệ, trăm cảm thấy được cũng không tệ lắm.”

“Hoàng Thượng, nói ta không được thôi!” Tâm di không dám cùng hắn vác Nạp Lan đức duật, đành phải nói không được.

“Tâm di, trăm lão liễu, trăm nghĩ muốn ở sinh thời nhìn đến người chung thân có dựa vào!” Khang Hi đau tích địa nói.

Tâm di cũng biết đây là Khang Hi một phen hảo ý, bất đắc dĩ đành phải trước có lệ,”Hoàng Thượng, người làm cho ta nghĩ tưởng tượng, được không, quá một trận tử tái trả lời thuyết phục người.”

“Vây người hảo hảo ngẫm lại! Cũng, nhưng đừng nghĩ muốn lâu lắm nga!”

Tâm di âm thầm thở dài,”Người nghĩ rằng ta nếu muốn cái gì, ta muốn ngẫm lại như thế nào cùng người mở miệng nói a!”

Lúc này, dân 禪 đi vào cánh cửa.

Tâm di vội hỏi:”Hoàng Thượng, các người đàm quốc sự, ta trước cáo rút!” Nói xong, nàng ly khai nam thư phòng.

Dân 禪 hướng Khang Hi hỏi an, sau đó hỏi:”Hoàng a mã, gọi nhi thần đến không biết chuyện gì?”

“Còn không phải cứu tế chuyện, dân chúng nhóm quyền tới tài vật đều đòi ở di uyển đầu, chỗ địa phương cũng không đại, người chạy nhanh đem chuyện này cấp xử lý.”

“Là, nhi thần lập tức đi làm.” Dân 禪 dừng một chút còn nói:”Hoàng a mã, nhi thần mặt khác còn có sự kiện muốn cùng hoàng a mã thương lượng.

“Nói đi!”

“Là có quan tâm di khanh khách hôn sự, nàng cũng không nhỏ, nên có cái tin tức.”

Khang Hi đốt đầu,”Vừa rồi trăm còn cùng nàng nói chuyện này đâu, nàng nói nếu muốn nghĩ muốn. Dân 禪, người nói, kỳ duệ như thế nào? Trăm cảm thấy được hẳn còn thích hợp.”

Dân 禪 vừa nghe, này chọn người cũng không phải là chính mình muốn, nhưng hẳn cũng không dám vác Nạp Lan đức duật, đành phải uyển

chuyển địa nói:”Hoàng a mã, việc này hay là nên làm cho khanh khách chính mình đến quyết định, có lẽ, nàng có rất tốt chọn người đâu?”

“Rất tốt? Ai nha?” Khang Hi tựa hồ nghe ra cái gì.

Dận 禔 vội che dấu,”Nhi thần chính là đoán, hoàng a mã, ngài khiến cho khanh khách hảo hảo ngẫm lại, chờ thêm một trận tử tìm cái thích hợp cơ hội tái cùng nàng vác. Nữ hài tử thôi, da mặt luôn bạc.”

“Ngươi nói đối với, việc này trước các một các, ngươi nắm chặt đem giúp nạn thiên tai chuyện cấp làm tốt.”

=====

Đệ 45 chương: (bốn mươi lăm) kiếp này phi nàng không cưới

Nói sau tâm di, từ Khang Hi nơi đó đi ra sau ngay tại ngự hoa viên lý lắc lư, hoảng mệt mỗi, liền ở núi giả sau trên tảng đá ngồi xuống, một mình ngẩn người. Ngồi trong chốc lát, cảm thấy được trên người có điểm lạnh, vừa định đứng dậy quay về vũ hoa các, chợt nghe đến núi giả sau có người nói chuyện.

“Như vậy xảo a!”

“Là thực xảo!”

“Này đã kêu hữu duyên thôi!”

Tam câu, ba người nói, câu đầu tiên là Uyển nhi, thứ hai câu là Nạp Lan đức duật, đệ tam câu là cỏ nhỏ cây cỏ.

“Ta không phải cố ý phải nghe lén! Ai cho các ngươi vừa lúc ở nơi này nói chuyện!” Tâm di cấp chính mình tìm lý do.

“Duyên tự như thế nào giải, ta cùng rất nhiều người nhận thức, là duyên, đi ở trên đường, đụng phải một người, là duyên, cho dù cùng nhân cãi nhau, cũng là một loại duyên.” Nạp Lan đức duật đối cỏ nhỏ nói xong.

“Cỏ nhỏ, ngươi trở về giúp ta lấy kiện áo choàng đến, ta có điểm lãnh!” Uyển nhi nói.

“Là!” Cỏ nhỏ đáp lời.

“Uyển nhi chỉ khai cỏ nhỏ, một định có cái gì nói cùng với Nạp Lan đức duật nói.” Tâm di đoán.

“Khanh khách, có chuyện không ngại nói thẳng!” Nạp Lan đức duật gặp Uyển nhi chỉ mở cỏ nhỏ, lòng trước nàng nói ra suy nghĩ của mình.

“Nạp Lan, lần trước ngươi nói ý tứ ta đồng, ta biết ngươi là sợ Hoàng Thượng sẽ không đồng ý, kỳ thật ngươi không cần lo lắng này, ngày đó ở đấu giá hội trên, ngươi cũng nghe tới rồi tất cả mọi người nói chúng ta là, là trai tài gái sắc, Hoàng Thượng lúc ấy đã ở a, hắn đều cười hì hì nhìn chúng ta vài mắt, hôm nào ta xem xét một cơ hội uyển chuyển địa cùng Hoàng

Thượng nói nói, hấn một định là cùng ý.” Uyển nhi đã muốn là cổ chừng dững khí nói xong này lời nói, nếu không trên mặt một mảnh rặng mây đỏ, ngay cả buông xuống cổ trên cũng là ứng đỏ.

Đôi mắt Uyển nhi như thế si tình, Nạp Lan đức duật trong khoảng thời gian ngắn nói cái gì cũng nói không nên lời.

Tâm di nghe xong Uyển nhi thông báo, chỉ cảm thấy cả người vô lực, ngồi ở trên tảng đá khởi không được thân,” Nguyên lai này đồn đãi là thật, Uyển nhi thật sự thích Nạp Lan đức duật, Nạp Lan đức duật, người như thế nào không nói lời nào, người nhưng thật ra nói chuyện nha, người trong lòng rốt cuộc có hay không nàng?”

Nạp Lan đức duật trầm mặc hồi lâu, rốt cục mở miệng nói:” Đa tạ khanh khách ưu ái, không phải ta không biết quý trọng, thật sự là ta đã muốn lòng có tương ứng, ta nếu đáp ứng khanh khách, liền thực xin lỗi

“ Người, người đã muốn lòng có tương ứng? Ta không tin!” Uyển nhi cho rằng Nạp Lan đức duật là lý do.

“ Thiên chân vạn xác!”

“ Nàng so với ta xinh đẹp?”

“ Khanh khách ngài dung bạo không người có thể cập!”

“ Kia nàng một định là cảm kỳ thư họa nổi tiếng!”

“ Có thể siêu càn khanh khách cảm kỳ thư họa giả cũng là có thể đếm được trên đầu ngón tay.”

“ Kia, vậy người thích nàng cái gì?” Uyển nhi không rõ.

“ Nàng thông minh hoạt bát, nghịch ngợm đáng yêu, thiện lương sẵn sóc, có đảm lược có tình yêu, Nạp Lan đức duật kiếp này phi nàng không cưới!” Nói không nhiều lắm, nhưng trăm nghìn tiệt tiệt.

Uyển nhi nước mắt đương trường đã đi xuống đến đây, núi giả sau tâm di cũng hi cực mà khóc, sợ kinh động bọn họ, cái đầu dài chôn ở đầu gối trên, mặc cho nước mắt làm ướt quần áo, Uyển nhi cùng Nạp Lan đức duật sau lại nói chút cái gì, cũng không có nghe đến, không biết qua bao lâu, nàng ngẩng đầu, chỉ cảm thấy bốn phía một mảnh yên tĩnh, duy có chim chóc vui địa tiếng kêu to.

Tâm di lặng lẽ đứng dậy, hướng núi giả sau dò xét thăm dò, không ai, vì thế liền như vậy rung rung mang cười địa về tới di uyển, cũng không xem trong phòng vài người, thẳng hướng buồng trong đi, trực lợi kia vài vị khiến cho không rõ cho nên.

Lệch qua buồng trong nhuyển tháp trên, si ngốc ngo ngác địa hồi tưởng câu kia” Nạp Lan đức duật kiếp này phi nàng không cưới!”, như trảng trảm chuyên, tâm ngọt bằng mật, lại muốn đến tương lai cũng không biết hội như thế nào, Khang Hi có thể hay không đồng ý, liền thì nhả lại mi, bắt tri bắt giác, chỉ không được địa rớt xuống lệ đến.

Bên ngoài vài cái cách màn hướng vào phía trong nhìn xung quanh, gặp tâm di hốt khóc hốt cười, không khỏi lung tung đoán đứng lên.

“Khanh khách làm sao, như thế nào đi Hoàng Thượng chỗ một lần, trở về cứ như vậy?” Tiểu cây mơ kỳ quái địa nói.

“Chính là, dĩ vãng cũng không như vậy!” Đại hồ đi theo nói.

“Có thể hay không ở trong vườn gặp được cái gì không sạch sẽ?” Tiểu rồ toát ra như vậy một câu.

“Đừng nói lung tung!” Nhị hồ trách mắng.

“Kết tử tử, ngươi đi hỏi hỏi!” Tiểu gây trúc giựt giây t

Tiểu quả cam một ngum từ chối,” Ta không đi, khanh khách nếu không nghĩ nói, hỏi cũng hỏi không.”

Tú nhi đã ở, nhưng nàng không nói chuyện, chính là dùng lo lắng ánh mắt nhìn buồng trong.

Bọn họ vẫn đợi cho cơm chiều thời gian, tâm di cũng không đi ra, tiểu gây trúc đói đặc chịu không nổi, thì thúc giục tiểu quả cam,”Kết tử tử, ngươi đi nhìn xem a!”

Tiểu quả cam kiên trì vào buồng trong, gặp tâm di vẫn là kia phó bộ dáng, liền nhỏ giọng nói:”Khanh khách, nên dùng bữa tối!”

Hoán vài thanh, tâm di mới thanh tỉnh lại,”A, trời đã tối rồi!”

“Đúng vậy!” Tiểu quả cam giảo đem khăn mặt, đưa cho tâm di,”Khanh khách, ngài hôm nay là làm sao, bọn họ nói ngài ở trong vườn gặp được không sạch sẽ gì đó!”

“Nói hư nói vượn!” Tâm di sát quá mặt, đối với gương chiếu chiếu, hai ánh mắt hồng hồng, mau vượt qua con thỏ,”Bằng nghe bọn hần, ta hảo thật sự, ăn cơm đi thôi, sợ là có người đói đặc chịu không nổi đi!” Nói xong chọn màn đi vào bên ngoài.

Gặp tiểu gây trúc nhìn một bàn tử thức ăn thẳng nuốt nước miếng, liền cười nói:”Tiểu ngươi tham, đói bụng gì chứ không còn sớm điểm đến bảo ta, đến, mau ngồi xuống

Theo lý thuyết, thái giám, cung nữ là không thể cùng chủ tử cùng nhau ngồi cùng bàn ăn cơm, nhưng ở trong này ngoại lệ, tâm di cùng bọn họ cho

tới bây giờ đều là cùng nhau ăn, tú nhi vừa tới khi thấy sớ tới mức cũng không dám ăn, chậm rãi mới thói quen, gắp tâm di đi ra, vội đi thỉnh cơm.

Tiểu gậy trúc ý vào tâm di hiểu rõ một hắc, nói:” Khanh khách, là ai khi dễ ngài, nói cho ta biết, ta hảo hảo sửa chữa hắc.”

“ Ta sẽ làm cho người ta khi dễ sao? Ai, người không đói bụng a, còn nhiều như vậy nói, chạy nhanh ăn của người.” Gặp đoàn người cũng không tin tưởng biểu tình, thì bổ sung nói:” Đừng đoán mò, ta hôm nay nghe xong một ít nói, có chút cảm xúc thôi!”

“ Khanh khách, ngài nhưng cho tới bây giờ không như vậy quá, đoàn người đều lo lắng ngài ra chuyện gì nhi đâu!” Tiểu cây mơ nói.

“ Mọi người có yếu đuối thời điểm, đừng cho là ta sẽ không khóc, tốt lắm, đã khóc sẽ không sợ, ăn cơm ăn cơm!” Tâm di lại nhớ tới trước kia trạng thái.

Làm trò kia mấy người mặt tâm di là thực tiêu sái, nhưng nhân sau lưng, lại là một mình thương cảm, buổi tối, nằm ở ổ chăn lý, nghĩ ban ngày Nạp Lan đức duật trong lời nói, không khỏi lẩm bầm:” Nạp Lan, người đối ta như thế thâm tình, ta thật sự thật là cao hứng, chính là ta thì thực lo lắng, Khang Hi nơi đó, ta cũng không biết nên như thế nào đi cùng hắc nói, nói về sau, hắc có thể hay không tức giận, có thể hay không phản đối a, ta nghĩ một định hội, ta muốn làm như thế nào, mới có thể giai đại vui mừng đâu!”

Vài ngày sau một cái sáng sớm, tâm di không có ngự hoa viên hái hoa, chính thái, gặp được phiên toái, cái gì phiên toái? Nạp Lan đức duật!

Nạp Lan đức duật tuần tra đến vậy, nhìn thấy tâm di, không khỏi buồn bực,” Nàng như thế nào sẽ ở trong hoàng cung?” Hắc còn không rất dám xác nhận, vì thế đi lên tiên thử thăm dò tiếp đón,” Tân cô nương!”

Nghe được Nạp Lan đức duật thanh âm, tâm di một dọa, ngẩng đầu nhìn đi,” Nạp Lan...”

“ Người như thế nào lại ở chỗ này?”

Tâm di nói quanh co,” A, ta, ách, nga, là Hoàng Thượng tìm ta.”

Nạp Lan đức duật nhìn nhìn của nàng giả dạng,” Người sẽ mặc này thân tới gặp Hoàng Thượng? Người làm nơi này là phó xá a, ung Vương gia không nói cho người phải mặc trang phục phụ nữ Mãn Thanh sao?”

Tâm di phản ứng cũng coi như mau,” Ách... Ta đương nhiên là mặc trang phục phụ nữ Mãn Thanh tới, này quy củ ta đồng.”

“ Khả người hiện tại mặc chính là hán trang.”

“ Ta, ta thay đổi.”

Nạp Lan đức duật khó hiểu địa nhìn nàng.

“Ai nha, người không biết lạ, ta là đi trước gặp tâm di khanh khách, còn không có gặp Hoàng Thượng đâu! Khanh khách đem của nàng quần áo đều lấy ra nữa làm cho ta chọn, ta liền chọn này thân. Nàng nói thích hoa tươi, ta tụt ra đến hái.” Này giải thích cũng chỉ có tâm di có thể nghĩ ra được.

Nạp Lan đức duật nhíu nhíu mày,” Ít cùng cái kia tâm di khanh khách cùng một chỗ, nàng làm gì Hoàng Thượng cũng không sẽ có ý kiến, người sẽ không đồng, chạy nhanh đi đổi trở về, bằng không chờ một chút không có cách nào khác gặp Hoàng Thượng.”

Tâm di vội gật đầu,” Nga! Người theo giúp ta đi sao?”

Nạp Lan đức duật lắc đầu,” Không được, ta hiện tại làm giá trị, hơn nữa, ta không nghĩ gặp cái kia khanh khách.”

“Vì cái gì nha?”

“Không vì cái gì, chán ghét thấy nàng.”

Tâm di cười cười,” Tốt lắm, ta chính mình đi.”

Nạp Lan đức duật thì dặn dò nàng,” Thấy Hoàng Thượng cẩn thận nói chuyện.”

“Đã biết.” Tâm di cảm thấy được Nạp Lan đức duật cũng man

Nạp Lan đức duật nhìn nàng đi rồi vài bước, lại bảo ở nàng,”Tâm cô nương, ngày mai là hai mươi lăm!”

Tâm di quay đầu lại hướng hẩn cười cười,” Đã biết, ta sẽ không quên.”

Phùng ngũ là Nạp Lan đức duật tối vui vẻ ngày, khả hôm nay đã có vài cái bóng đèn đi theo, đi theo liền đi theo đi, dù sao các nàng cũng biết chính mình cùng tâm di chuyện.

Kia vài cái bóng đèn không phải người khác, đúng là tiết gia Tam tử muội.

Các nàng cũng không cái gì tâm sự, cùng đại hồ, nhị hồ hi hi ha ha địa cười nói, có bọn họ ở, Nạp Lan đức duật cùng tâm di sẽ không rất đâu có lạng lẽ nói.

Tam tử muội cũng không biết cùng Lý gia huynh đệ nói gì đó, trong chốc lát, bọn họ liền ở đất trống trên so với võ, những người khác hoặc ngồi hoặc đứng địa nhìn, Nạp Lan đức duật liên tục lắc đầu, đối tâm di nói:” Người của người phải thua!” Lời này nói mới trong chốc lát, đại hồ nhị hồ liền bị thua.

Thu yển cười,” Ha ha, tân tử tử, rốt cục thắng ngươi một hồi.” Nhìn nhìn tâm di, gặp tâm di không cười dung, vì thế nói:” Làm sao, bọn họ thua, ngươi mất hứng a?”

Tâm di lắc đầu,” Các ngươi xuất từ danh sư, bọn họ hai cái vốn chính là hoa mẫu kỹ năng, bại bởi các ngươi một chút cũng không oan.”

“Thu Yển cô nương, ngươi có thể hay không dạy ta nhóm mấy chiêu a?” Đại hồ nói.

Sở cầm chạy nhanh nói:” Chúng ta học đều là âm nhu công phu, không thích hợp các ngươi.”

“Đại hồ ca, nhĩ hảo ngọc nha, bày đặt trước mặt lương sư không đi bái, ngược lại tới tìm chúng ta.” Hồng dao ở một bên tiếp trên nói.

Nhị hồ tự nhiên biết hồng dao chỉ chính là ai, liền nhìn Nạp Lan đức duật,” Chúng ta cũng muốn a, cũng không biết sư phụ có chịu hay không thu chúng ta hai cái.”

Tiêu gây trúc thẩu đi lên,” Nhị hồ ca, ta cho ngươi ra cái chủ ý, tìm người giết dây dẫn tiến nha!” Nói xong, hướng tới tâm di chia chia, mọi người cũng nhìn về phía tâm di.

Hồng dao gặp tâm di vẻ mặt khuôn mặt u sầu, vội hỏi:” Tân tử tử, ngươi làm sao vậy, dường như không vui nha!”

“ Ta là không vui.” Tâm di cũng không phủ nhận.

Nạp Lan đức duật khản trương,” Phát sinh chuyện gì?”

Tâm di sâu kín địa nói:” Ta muốn lập gia đình.”

Nạp Lan đức duật cả kinh,” Cái gì, ngươi phải gả cho ai?”

“ Không biết, còn không có định.”

“ Có phải hay không ung Vương gia ý tứ?” Thu yển hỏi.

“ Tử tử, của ngươi hôn sự từ ung Vương gia làm chủ sao, cha ngươi nương mặc kệ sao?” Hồng dao cũng sốt ruột hỏi.

Tới rồi lúc này, tâm di đành phải như vậy giải thích,” Ta thuở nhỏ cha mẹ chết sớm, hơn nữa ta cũng không phải ở trong này lớn lên, ta luôn luôn tại địa phương khác cuộc sống, nơi đó không học tứ thư ngũ kinh, chư tử bách gia, ta học chính là số học, khoa học tự nhiên, tiếng nước ngoài, y học.”

“ Nga!” Sở cầm giật mình nói,” Khó trách ngươi hội tiếng nước ngoài đâu! Vậy ngươi có hay không cùng ung Vương gia nói rõ ràng ngươi cùng Nạp Lan đại ca chuyện đâu?”

Không đợi tâm di trả lời, Nạp Lan đức duật lập tức đã nói:” Ta a mã hậu thiên sẽ trở lại, hấn một hồi đến ta khiến cho hấn đến ung vương phủ đi cầu hôn.”

Tâm di nhìn hấn,” Hôn sự là Hoàng Thượng ý tứ, ngày đó Hoàng Thượng thấy ta, nói cấp cho ta chỉ hôn.”

“ A, Hoàng Thượng ý tứ, kia Nạp Lan đại ca chẳng phải là một chút hy vọng đều không có.” Tiểu hồng dao thốt ra. Vừa nghe lời này, Nạp Lan đức duật chạy đi bước đi. Hồng dao vội truy vấn,” Nạp Lan đại ca ngươi muốn đi đâu?”

Vẫn là tâm di hiểu biết Nạp Lan đức duật,” Hấn muốn đi tìm Hoàng Thượng.”

Nạp Lan đức duật trạm đình, xoay người trở lại tâm di bên người,” Cùng ta cùng đi gặp Hoàng Thượng, chúng ta đi cầu Hoàng Thượng thành toàn.”

Nhị hồ trong lòng di bên người lâu, cũng hiểu được đây là không có khả năng chuyện, vì thế nói:” Hoàng Thượng không sẽ đồng ý.”

“ Chưa thử qua, như thế nào biết Hoàng Thượng sẽ không đồng ý?” Nạp Lan đức duật chưa từ bỏ ý định.

“ Nói trong lòng nói, chúng ta đều hy vọng ngươi cùng tiểu thư tài năng ở cùng nơi, chính là...” Nhị hồ do dự một chút, vẫn là nói,” Ngài chức quan quá nhỏ.”

Thu yến không phục,” Hôn nhân một định phải giảng môn đương hộ đối sao?”

Hồng dao tóm tâm di ống tay áo,” Tân tử tử, ngươi như vậy thông minh, một định sẽ có mặt khác biện pháp, có phải hay không?”

Tâm di hơi hơi phe phẩy đầu,” Ta không có lực lượng đi cùng Hoàng Thượng chống lại, ta càng không hi vọng...” Nàng nhìn Nạp Lan đức duật,” Ngươi xảy ra chuyện gì.” Nàng khe khẽ thở dài,” Ta cần phải trở về, bằng không vừa muốn tìm

Nạp Lan đức duật mang theo đau xót ánh mắt nhìn tâm di đám người rời đi.

=====

Đệ 46 chương: (bốn mươi sáu) làm quan chi đạo

Tâm di những lời này, kia xem như cho Nạp Lan đức duật ám chỉ, bọn họ muốn cùng một chỗ khó khăn phi thường lớn, lúc trước còn chính là

phải ung Vương gia đồng ý, khả hiện tại là cần Hoàng Thượng đồng ý, này đối với Nạp Lan đức duật mà nói, phải so với lên trời còn nan.

Nạp Lan đức duật sâu sắc không có cách nào khác tử, đành phải kiên trì đi gặp dân 禪.

Nghe được Nạp Lan đức duật tiến đến, dân 禪 trong lòng còn có sợ, hẳn một định là vì tâm di mà đến, vì thế sai người đem Nạp Lan đức duật mang đi thư phòng chờ, đã biết mới chậm rãi bước đi thông thả bước quá khứ.

“ Gặp qua Vương gia!” Nạp Lan đức duật trước hướng dân 禪 thỉnh an.

“ Thôi, ngươi hôm nay tìm đến bốn vương gây nên chuyện gì?” Dân 禪 ở ghế trên ngồi xuống, lúc này mới

“ Không dối gạt Vương gia, là vì tâm cô nương mà đến.”

Dân 禪 hướng hẳn nhìn nhìn, mỉm cười,” Muốn kết hôn nàng?”

Nạp Lan đức duật không dự đoán được dân 禪 như vậy trực tiếp, trong lúc một thời còn có điểm ngượng ngùng, nhưng tưởng tượng, nếu chính mình nếu không thừa nhận, chỉ sợ cũng không cơ hội, vì thế cũng thực rõ ràng địa nói.” Là! Không biết Vương gia có không thành toàn?”

“ Không thể!” Dân 禪 nghĩ muốn cũng không dùng nghĩ muốn, một ngậm cự tuyệt.

“ Vương gia...”

Dân 禪 khoát tay chặn lại,” Cái gì cũng không dùng nói, Tâm nhi hôn sự tiểu vương không làm chủ được, ngươi có lá gan đi cùng Hoàng Thượng nói, làm cho Hoàng Thượng thành toàn.”

“ Vương gia, nô tài nào có tư cách đi cùng Hoàng Thượng nói!” Tới rồi lúc này, Nạp Lan đức duật đành phải ăn nói khép nép đi khẩn cầu dân 禪,” Ngài là Hoàng Thượng đại ca, tâm cô nương lại là ung vương phủ nhân, ngài hướng Hoàng thượng mở miệng có điều dễ dàng chút.”

“ Các ngươi tư định chung thân,àm cho bốn vương đi về phía Hoàng Thượng mở miệng, ta nói cho ra khẩu sao? Nạp Lan, ngươi cũng không nhỏ, hẳn đến hiện tại mới là cái thị vệ thống lĩnh, nếu ngươi sớm đi đi theo bốn vương, chỉ sợ đã sớm quan thăng mấy cấp, gì về phần hiện tại ta không có cách nào khác nhi đi về phía Hoàng Thượng mở miệng đâu!”

Trong lời nói trong lời nói, Nạp Lan đức duật nghe hiểu được, nói đến nói đi vẫn là chính mình quan chức rất thấp, trừ bỏ này, ung Vương gia còn

muốn chính mình đứng ở hấn kia một bên, gia nhập tứ gia đẳng, chỉ có như vậy, hấn mới bằng lòng xuất lực.

Nạp Lan phụ tử ban đầu là ôm định tôn chỉ, làm trung lập phái, các không phân giúp đỡ, hiện tại xem ra, thị phi đặc phái có sở lựa chọn, khả Nạp Lan đức duật thật đúng là không nghĩ giúp đỡ người nào, phải biết rằng, một khi giúp đỡ sai lầm rồi, tương lai chính là họa sát thân. Cho nên, hấn do dự mà không hé răng.

Dận 禔 cũng không ép hấn,” Người trở về hảo hảo ngẫm lại đi! Tốt một nhanh lên hiểu rõ sở, bằng không, Hoàng Thượng chỉ hôn, vậy một chút quay về đường sống đều không có.”

Từ ung vương phủ đi ra, Nạp Lan đức duật trong đầu trống rỗng, không biết chính mình nên đi nơi nào, Về đến nhà trung, liền đem chính mình nhốt tại trong phòng, bắt đầu suy tư chính mình vận mệnh.

Thẳng đến bầu trời tối đen, phó dong tiến đến gõ cửa,” Thiếu gia, lão gia đã trở lại!”

Nghe được a mã trở về, Nạp Lan đức duật lúc này mới ra phòng đến tiền đình đi gặp

“A mã, đã trở lại, hết thấy khả thuận lợi?”

“ Thuận lợi, duật nhi, người có khỏe không? Như thế nào hạ nhân nói người gần một luôn tinh thần hoảng hốt bộ dáng?”

“ Không có gì, có điểm mệt mà thôi.” Nạp Lan đức duật còn không rất nghĩ muốn đối phụ thân nói, cho dù nói, phụ thân cũng không có biện pháp là chính mình giải ưu, chính mình phiền não đã muốn đủ liễu, làm gì tái làm cho phụ thân cũng đi theo cùng nhau phiền lòng đâu?

Khả Nạp Lan hoành còn không bỏ qua,”Duật nhi, có phải hay không vì ung vương phủ cái kia cô nương?”

Nạp Lan đức duật không hé răng.

“ Ta không phải đã sớm cùng người nói, không được lại đi nghĩ cái kia cô nương, người như thế nào không nghe đâu? Người không xông ra cái gì họa đến đây đi, có hay không đắc tội ung Vương gia?”

“ Không có, a mã người đừng loạn suy nghĩ, ta như thế nào hội đắc tội ung Vương gia đâu! Gần một là thân thể không khỏe, có thể luyện công luyện xóa liễu, nghỉ ngơi vài ngày thì tốt rồi!”

“ Ân! Không gặp rắc rối là tốt rồi! Nếu thực có chuyện gì một định phải nói cho a mã, đã biết sao?” Nạp Lan hoành vẫn là có điểm lo lắng

“ Đã biết!” Nạp Lan đức duật đáp ứng.

Hắn phiền não, tâm di cũng là có cường điệu trọng tâm sự, nàng biết chính mình cũng không có thể tái kéo, suy nghĩ luôn mãi, nghĩ muốn tốt lắm hẳn là như thế nào giảng, vì thế quyết định đi cùng Khang Hi thăng thần.

Phiên liễu phiên lịch, chọn cái ngày, tâm di sáng sớm liền đi trước Càn Thanh cung buồng lò sưởi, gặp không ai, liền hỏi một cái cung nữ:” Hoàng Thượng đâu?”

“ Quay về khanh khách, Hoàng Thượng còn không có hạ lâm triều đâu!”

Tâm di nhìn nhìn đại đồng hồ báo giờ, đều nhanh tám giờ, không khỏi kỳ quái nói:” Còn không có hạ lâm triều? Đều đã trễ thế này!”

Ngồi chờ nửa giờ, cũng sẽ không kiên nhẫn, đứng dậy rời đi. Nguyên là tính toán quay về di uyển, đi đến bán nói, mới vừa một quả loan, liền thấy Nạp Lan đức duật tuần tra lại đây, vội xoay người hướng một khác phương hướng đi đến, cái kia lộ là thông hướng dưỡng tâm điện.

Phải về di uyển hoặc là liền trở về đi, hoặc là liền từ dưỡng tâm điện bên này quá khứ, sau đó nhiều một cái vòng lớn tử. Trở về đi, tâm di không dám, sợ gặp gỡ Nạp Lan đức duật, vì thế liền hướng dưỡng tâm điện bên kia đi đến.

Trải qua dưỡng tâm điện khi, tâm di ở ngoài cửa dò xét tham đầu, kiến giải trên quỳ nhiều nhân, một đám nơm nớp lo sợ, nhìn qua Khang Hi như là mới vừa phát hoàn tính tình, nàng lập tức rút trở về, nhưng Khang Hi vẫn là thấy được,” Bên ngoài là ai?”

Tâm di dựa khung cửa nói:” Hoàng Thượng, ta không đã quấy rầy người, ta đi về trước.”

“ Nếu đến đây, liền vào đi.” Khang Hi nói.

Lời này vừa nói ra, làm cho tất cả mọi người ngây ngẩn cả người, người này chính là nghị luận triều chính địa phương, hậu cung phanh phi là không thể vào, tuy nói tâm di không phải hậu cung phanh phi, nhưng nàng cũng là cái nữ nhân a!

Tâm di cũng biết, cho nên ở ngoài cửa nói:” Hoàng Thượng, này không quá hợp quy củ đi!”

“ Tiến vào, trẫm có chuyện hỏi người!”

Gặp Khang Hi kiên trì, tâm di cũng liền khóa đi vào, trong điện áp lực không khí làm cho nàng có điểm không được tự nhiên, đi vào đi lúc sau, tả hữu thoáng nhìn, gặp quần thần nhóm đều mặc quan phục, mà chính mình

còn lại là một thân hán trang cách ăn mặc, đứng ở bọn họ trung gian thật sự là chẳng ra cái gì cả.

Khang Hi cũng cảm giác được, đôi tâm di vẫy tay, ý bảo nàng đứng ở chính mình bên cạnh đến, tâm di cũng liền bắt chấp tất cả, đứng ở Khang Hi bên cạnh, nhìn nhìn quỳ trên mặt đất nhân, nhỏ giọng hỏi:” Bọn họ thì làm sai sự lạp?”

Khang Hi không trả lời, chính là hỏi:” Tâm di, các người chỗ có thể có tham quan?”

“ Gì quốc gia na(vậy) hướng na(vậy) đại đều có tham quan.”

“ Trẫm cũng không biết xử tử quá nhiều ít tham quan, khả vì cái gì vẫn là có người dám tiếp tục tham, vết xe đổ chẳng lẽ không có thấy sao?” Khang Hi sắc mặt nhục nhĩ.

“ Không phải không phát hiện, mà là tâm tồn may mắn, nghĩ vị tất hội sự việc đã bại lộ.” Tâm di đại khái có thể đoán đến Khang Hi là vì chuyện gì tức giận.

Quả nhiên Khang Hi buồn vừa nói:” Chỉ có thể bao được hỏa sao?”

Tâm di không có trả lời, hỏi lại Khang Hi,” Hoàng Thượng, ta hỏi trước người một vấn đề, người cảm thấy được quan dễ làm sao?”

“ Đương nhiên không tốt làm.” Khang Hi đương nhiên địa nói.

“ Phòng chính, người nói đâu?” Tâm di hỏi trương đình ngọc.

Trương đình ngọc cũng trả lời không tốt làm.

“ Vài vị Vương gia cái nhìn đâu?”

“ Không tốt l” Dận 禎 cũng hồi đáp.

Tâm di lại hỏi cả triều văn võ,” Các người nói đi?”

Chúng thần đều lắc đầu,” Không tốt làm...”

Tất cả mọi người trả lời quan không tốt làm, tâm di cười cười nói:” Ta không như vậy cho rằng, thiên hạ dễ dàng một chuyện, đó là chức vị, nếu người này ngay cả quan cũng không hội làm, vậy rất không còn dùng được. Kỳ thật, chức vị cũng có chức vị bí quyết, cũng cần tu luyện. Năm giữ quan bí quyết, có thể con đường làm quan trôi chảy, số làm quan, nếu không chẳng những không thể thăng quan, ngược lại có thể đầu quan, rơi đầu.”

Trương đình ngọc nghe thú vị, làm đương triều đại học sĩ, hắn cũng đoán tới rồi tâm di nói ra suy nghĩ của mình, vì thế hướng nàng chấp tay nói:” Khanh khách, không ngại chỉ giáo một chút.”

Tâm di thực vừa lòng trương đình ngọc tiếp lòng công, nhân tiện nói:” Thứ một, nhiều dập đầu, ít một nói, tấu chương cũng muốn chỉ nói chuyện

tốt, không nói chuyện xấu. Thứ hai, phải nhớ kỹ, khéo đưa đẩy là sáng suốt, ngay thẳng là cuồng ngu. Tam phải duy trên là từ, phải biết rằng thủ trưởng đối cấp dưới thật là tốt ác đối với chức quan lên xuống khởi thật lớn tác dụng. Thứ bốn, chống lại ti phải xu nịnh nịnh bợ, đặc biệt nếu không sợ thẹn thùng, phải biết rằng của người thủ trưởng cũng có thủ trưởng, hấn nịnh bợ khởi thủ trưởng đến, cùng người nịnh bợ hấn là giống nhau, cho nên không cần thẹn thùng, làm dong quan, hấn quan nếu muốn làm được yên tam thoải mái, cũng muốn không sợ thẹn thùng.”

Nghe lời này, Khang Hi không biết là nên cười hay là nên giận, đành phải nói:” Tâm di, người đối chức vị nhưng thật ra thực tình thông

“Hoàng Thượng, ta chỉ nói một cái đại phạm vi, còn chưa nói chi tiết nhỏ đâu!”

Khang Hi hừ một tiếng,” Trẫm chăm chú lắng nghe!”

“Thất tự khẩu quyết, căng thẳng nhị chậm tam bỏ qua.” Tâm di từ bắt đầu giảng bài.

Dân 禪 cũng nghe thật sự có cảm xúc, vì thế quan trọng hơn tiếp trên nói:” Khanh khách có không kể lại giải thích?”

“Nói ví dụ, gặp được sự tình, trước làm cho người ta gia một hạ mã uy, gần một gọi người gia sợ hãi, thứ hai làm cho thủ trưởng cảm giác người này không tồi, làm việc còn thật sự, này liền tên là căng thẳng, đợi cho người ta sợ, tự nhiên hội sinh ra mặt sau vô số văn vẻ, thủ trưởng gặp nhanh ở phía trước, quyết không hội tái lòng nghi ngờ có cái gì, sau đó đem việc này hoãn xuống dưới, hảo đảm người gia đến chuẩn bị, cái này gọi là làm nhị chậm, vô luận nguyên cáo như thế nào đến thúc giục, chính là cho hấn một cái không để ý tới, dân chúng gặp không để ý tới, bọn họ tự nhiên không đến cáo trạng, cái này kêu là làm tam bỏ qua.”

Khang Hi rốt cuộc nghe không nổi nữa, tức giận địa vỗ ngực án,” Hảo một cái căng thẳng nhị chậm tam bỏ qua, rốt cuộc có bao nhiêu quan là như thế này khi hạ giấu diếm trên?”

“Hoàng Thượng thứ tội!” Chúng thần chạy nhanh quỳ xuốngTâm di gặp Khang Hi sinh khí, vì thế liền dùng một loại khác phương thức đến hóa giải,” Hoàng Thượng trước đừng nóng giận, trước đem quốc gia đại sự phóng một phóng, nghe một chút ta làm thi, sau đó tái mắng hấn nhóm, được không?”

“Úc, người hội khác trẫm không kỳ quái, làm thi thôi! Nhưng thật ra đầu một tao, niệm tới nghe một chút.” Chiêu này đỉnh dùng được, Khang Hi biết tâm di không học quá này, hiện tại đột nhiên nói làm thi, không khởi rất muốn nghe một chút.

“Hoàng Thượng, ta niệm a!” Tâm di thì thầm,”Xuân miên bắt giác hiểu...”

“Ai ai ai... Đây là người làm thi?” Nếu không Khang Hi vẽ mặt chịu không nổi biểu tình, quần thần nhóm cũng âm thầm cười trộm, không khí lập tức vốn không có vừa rồi như vậy áp lực.

Tâm di cười cười nói:” Hoàng Thượng, nghe ta niệm xong nói sau thôi!”

“Hảo, trăm chột nghe nghe lời người mãnh liệt, chờ một chút làm cho trương đình ngọc hảo hảo lời bình lời bình.”

Tâm di thanh thanh cổ họng, bắt đầu ngâm thi:”Xuân miên bắt giác hiểu, nơi chốn thân thủ phải. Hôm qua tra trưởng thanh, quan lạc biết nhiều ít.” Nàng biên niệm biên hướng Khang Hi nhìn lại, Khang Hi trên mặt biểu tình rất kỳ quái, tựa tiểu phi tiểu, giống như giận giận.

“Còn có, xuân hoa thu nguyệt chuyện gì, nhận hối lộ biết nhiều ít. Đêm qua tiểu lâu ôn nhu hương, ngày khác nghĩ lại mà kinh lao ngục trung. Điều lan ngọc thể nay do ở, chính là chu nhan sữa. Hối quân có thể có bao nhiêu hối, đúng như một giang xuân thủy hướng đông lưu.” Tâm di tiếp tục nhớ kỹ

Nghe xong này, Khang Hi biểu tình đã muốn biến thành cười lạnh.

“Tái nghe một thiên văn vẻ, quan không ở đại, có quyền tắc đi; tiền không ở nhiều, có lấy tắc linh. Tư này trong mắt, duy không thể kỷ. Hiếu kính nhà trên cánh cửa, khổng phương nhập lung tay áo; đàm tiểu giai giao (ngoại ô) dịch, rút tới vô bạch đình. Có thể điều phê chỉ thị, giận sôi lênh; thị cảnh báo là loạn nhĩ, vô công văn chi làm phiền hình. Vẻ ngoài liêm minh tịnh, nội bộ phì mãn tràng. Chư tử vân: khi nào có thể thanh?”

Lúc trước mọi người còn nghe được mãi có ý tứ, nghe xong một nửa, một đám đều cười không nổi, đãi tâm di niệm xong, trong điện lặng ngắt như tờ.

Khang Hi ngay cả cười lạnh đều không có, trăm mặc thật lâu sau sau hỏi:”Hành thần, khanh khách thi chữ Nhật chương làm được như thế nào?”

“Quay về Hoàng Thượng, khanh khách thi chữ Nhật chương sử dụng tiền nhân cách thức, nghe giống như khôi hài, kì thực những câu điếc tai, khiến người tỉnh ngộ.” Trương đình ngọc cùng tâm di không đánh quá nhiều ít giao (ngoại ô) tế, gặp mặt cũng chính là đi cái quần thần chi lễ, sau đó tâm di thực khách khí địa đáp lại một tiếng.

Hôm nay hẳn cuối cùng hiểu được vị này khanh khách thâm chịu Khang Hi tin một bề nguyên nhân, không khỏi đi ngày xưa khinh thị chi tâm, bắt đầu tính toán khi nào mời tâm đi đến nói chuyện chính sự.

“ Khi nào có thể thanh? Khi nào có thể thanh a?” Khang Hi

“ Hoàng Thượng, phải thanh chỉ có tâm không tham, tâm không tham tắc thủ không thân.” Tâm di uyển chuyển địa nói.

“ Như thế nào làm được?” Khang Hi hỏi.

“ Có bao nhiêu nhân làm quan có thể làm đến a!” Tâm di cảm thấy được vấn đề này không tốt trả lời, nghĩ nghĩ mới nói:” Nói nan cũng không nan, nói dịch cũng không dịch. Phòng chính, người học phú ngũ xe, lại là thủ phụ đại thần, có không trả lời ta một vấn đề.”

“ Khanh khách thỉnh giảng!” Trương đình ngọc cung kính địa lắng nghe.

“ Người hàng năm bỗng lộc từ đâu mà đến?”

“ Hoàng Thượng ban tặng.”

“ Kia Hoàng Thượng lại là từ đâu mà đắc đâu?” Tâm di lại hỏi.

“ Quốc khó a!” Trương đình ngọc không biết tâm di trong hồ lô muốn làm gì.

“ Ân này ý nghĩ xuống chút nữa đâu?” Tâm di không hỏi, làm cho trương đình ngọc chính mình suy nghĩ.

Trương đình ngọc nghĩ, thần sắc trọng đứng lên, sau đó nói:” Khanh khách, thần hiểu được.”

“Hành thần, nói nói người hiểu được cái gì.” Khang Hi cũng loáng thoáng hiểu được tâm di ý tứ,

“ Hoàng Thượng, theo vừa rồi theo như lời xuống chút nữa đó là quốc khó chi ngân thủ chi cho thuế, thuế thì thủ chi cho dân. Nói cách khác, thiên hạ đủ loại quan lại là thiên hạ dân chúng sở dưỡng, cái gọi là quan phụ mẫu... Kỳ thật dân chúng mới là làm quan giả áo cơm cha mẹ.” Trương đình ngọc chậm rãi mà nói.

Tâm di tiếp đi lên nói:” Hoàng Thượng, nếu từng cái chức vị đều có thể hiểu được là dân chúng hai tay đưa bọn họ giờ lên cao trên vai trên, nếu bọn họ trong mắt nhìn đến không phải hoàng kim bạc trắng, mà là một đôi song lao khổ đại chúng thủ, như vậy, phạm là có điểm lương biết quan, này thủ sợ sẽ thân không ngoài đi.”

Khang Hi trầm mặc hồi lâu, mới nói:” Đều đứng lên đi, trầm không biết các người trung gian có bao nhiêu nhân là hiểu được, cho dù hiện tại đã

biết rõ, chờ trắng bóng bạc đặt ở các người trước mặt khi, chỉ sợ thì cũng không hiểu được, một lần không tham dễ dàng, nan chính là cả đời không tham!”

=====

Đệ 46 chương: (bốn mươi sáu) làm quan chỉ đạo

Tâm di những lời này, kia xem như cho Nạp Lan đức duật ám chỉ, bọn họ muốn cùng một chỗ khó khăn phi thường lớn, lúc trước còn chính là phải ung Vương gia đồng ý, khả hiện tại là cần Hoàng Thượng đồng ý, này đối với Nạp Lan đức duật mà nói, phải so với lên trời còn nan

Nạp Lan đức duật sâu sắc không có cách nào khác tử, đành phải kiên trì đi gặp dân 禔.

Nghe được Nạp Lan đức duật tiến đến, dân 禔 trong lòng còn có sợ, hẳn một định là vì tâm di mà đến, vì thế sai người đem Nạp Lan đức duật mang đi thư phòng chờ, đã biết mới chậm rãi bước đi thông thả bước quá khứ.

“ Gặp qua Vương gia!” Nạp Lan đức duật trước hướng dân 禔 thỉnh an.

“ Thôi, người hôm nay tìm đến bốn vương gây nên chuyện gì?” Dân 禔 ở ghế trên ngồi xuống, lúc này mới hỏi.

“ Không đối gặt Vương gia, là vì tân cô nương mà đến.”

Dân 禔 hướng hẳn nhìn nhìn, mỉm cười,” Muốn kết hôn nàng?”

Nạp Lan đức duật không dự đoán được dân 禔 như vậy trực tiếp, trong lúc một thời còn có điểm ngượng ngùng, nhưng tưởng tượng, nếu chính mình nếu không thừa nhận, chỉ sợ cũng không cơ hội, vì thế cũng thực rõ ràng địa nói:” Là! Không biết Vương gia có không thành toàn?”

“ Không thể!” Dân 禔 nghĩ muốn cũng không dùng nghĩ muốn, một ngum cự tuyệt.

“ Vương gia...”

Dân 禔 khoát tay chặn lại,” Cái gì cũng không dùng nói, Tâm nhi hôn sự tiểu vương không làm chủ được, người có lá gan đi cùng Hoàng Thượng nói, làm cho Hoàng Thượng thành toàn.”

“ Vương gia, nô tài nào có tư cách đi cùng Hoàng Thượng nói!” Tới rồi lúc này, Nạp Lan đức duật đành phải ăn nói khép nép đi khẩn cầu dân 禔,” Ngài là Hoàng Thượng đại ca, tân cô nương lại là ung vương phủ nhân, ngài hướng Hoàng thượng mở miệng có điều dễ dàng chút.”

“ Các người tư định chung thân, lại làm cho bốn vương đi về phía Hoàng Thượng mở miệng, ta nói cho ra khẩu sao? Nạp Lan, người cũng không nhỏ, hỗn đến hiện tại mới là cái thị vệ thống lĩnh, nếu người sớm đi đi theo bốn vương, chỉ sợ đã sớm quan thăng mấy cấp, gì về phần hiện tại ta không có cách nào khác nhĩ đi về phía Hoàng Thượng mở miệng đâu!”

Trong lời nói trong lời nói, Nạp Lan đức duật nghe hiểu được, nói đến nói đi vẫn là chính mình quan chức rất thấp, trừ bỏ này, ung Vương gia còn muốn chính mình đứng ở hần kia một bên, gia nhập tứ gia đẳng, chỉ có như vậy, hần mới bằng lòng xuất lực.

Nạp Lan phụ tử ban đầu là ôm định tôn chỉ, làm trung lập phái, các không phân giúp đỡ, hiện tại xem ra, thị phi đặc phải có sở lựa chọn, khả Nạp Lan đức duật thật đúng là không nghĩ giúp đỡ người nào, phải biết rằng, một khi giúp đỡ sai lầm rồi, tương lai chính là họa sát thân. Cho nên, hần do dự mà

Dận 禔 cũng không ép hần,” Người trở về hảo hảo ngẫm lại đi! Tốt một nhanh lên hiểu rõ sở, bằng không, Hoàng Thượng chỉ hôn, vậy một chút quay về đường sống đều không có.”

Từ ung vương phủ đi ra, Nạp Lan đức duật trong đầu trống rỗng, không biết chính mình nên đi nơi nào, Về đến nhà trung, liền đem chính mình nhốt tại trong phòng, bắt đầu suy tư chính mình vận mệnh.

Thăng đến bầu trời tối đen, phó dong tiến đến gõ cửa,” Thiếu gia, lão gia đã trở lại!”

Nghe được a mã trở về, Nạp Lan đức duật lúc này mới ra phòng đến tiền thính đi gặp Nạp Lan hoành.

“A mã, đã trở lại, hết thấy khả thuận lợi?”

“ Thuận lợi, duật nhĩ, người có khỏe không? Như thế nào hạ nhân nói người gần một luôn tinh thần hoảng hốt bộ dáng?”

“ Không có gì, có điểm mệt mà thôi.” Nạp Lan đức duật còn không rất nghĩ muốn đối phụ thân nói, cho dù nói, phụ thân cũng không có biện pháp là chính mình giải ưu, chính mình phiền não đã muốn đủ liễu, làm gì tái làm cho phụ thân cũng đi theo cùng nhau phiền lòng đâu?

Khả Nạp Lan hoành còn không bỏ qua,”Duật nhĩ, có phải hay không vì ung vương phủ cái kia cô nương?”

Nạp Lan đức duật không hé răng.

“ Ta không phải đã sớm cùng người nói, không được lại đi nghĩ cái kia cô nương, người như thế nào không nghe đâu? Người không xông ra cái gì

họa đến đây đi, có hay không đắc tội ung Vương gia?”

“Không có, a mã người đừng loạn suy nghĩ, ta như thế nào hội đắc tội ung Vương gia đâu! Gần một là thân thể không khỏe, có thể luyện công luyện xóa liễu, nghỉ ngơi vài ngày thì tốt rồi!”

“Ân! Không gặp rắc rối là tốt rồi! Nếu thực có chuyện gì một định phải nói cho a mã, đã biết sao?” Nạp Lan hoành vẫn là có điểm lo lắng.

“Đã biết!” Nạp Lan đức duật đáp ứng.

Hắn phiền não, tâm di cũng là có cường điệu trọng tâm sự, nàng biết chính mình cũng không có thể tái kéo, suy nghĩ luôn mãi, nghĩ muốn tốt lắm hẳn là như thế nào giảng, vì thế quyết định đi cùng Khang Hi thẳng thắn.

Phiên liễu phiên lịch, chọn cái ngày, tâm di sáng sớm liền đi trước Càn Thanh cung buồng lò sưởi, gặp không ai, liền hỏi một cái cung nữ:” Hoàng Thượng đâu?”

“ Quay về khanh khách, Hoàng Thượng còn không có hạ lâm triều đâu!”

nhìn nhìn đại đồng hồ báo giờ, đều nhanh tám giờ, không khỏi kỳ quái nói:” Còn không có hạ lâm triều? Đều đã trễ thế này!”

Ngồi chờ nửa giờ, cũng sẽ không kiên nhẫn, đứng dậy rời đi. Nguyên là tính toán quay về di uyển, đi đến bán nói, mới vừa một quả loan, liền thấy Nạp Lan đức duật tuần tra lại đây, vội xoay người hướng một khác phương hướng đi đến, cái kia lộ là thông hướng dưỡng tâm điện.

Phải về di uyển hoặc là liền trở về đi, hoặc là liền từ dưỡng tâm điện bên này quá khứ, sau đó nhiều một cái vòng lớn tử. Trở về đi, tâm di không dám, sợ gặp gỡ Nạp Lan đức duật, vì thế liền hướng dưỡng tâm điện bên kia đi đến.

Trải qua dưỡng tâm điện khi, tâm di ở ngoài cửa dò xét tham đầu, kiến giải trên quỳ nhiều nhân, đứng cũng một đám nom nớp lo sợ, nhìn qua Khang Hi như là mới vừa phát hoàn tính tình, nàng lập tức rút trở về, nhưng Khang Hi vẫn là thấy được,” Bên ngoài là ai?”

Tâm di dựa khung cửa nói:” Hoàng Thượng, ta không đã quấy rầy người, ta đi về trước.”

“ Nếu đến đây, liền vào đi.” Khang Hi nói.

Lời này vừa nói ra, làm cho tất cả mọi người ngây ngẩn cả người, người này chính là nghị luận triều chính địa phương, hậu cung phanh phi là

không thể vào, tuy nói tâm di không phải hậu cung phanh phi, nhưng nàng cũng là cái nữ nhân a!

Tâm di cũng biết, cho nên ở ngoài cửa nói:” Hoàng Thượng, này không quá hợp

“Tiến vào, trẫm có chuyện hỏi ngươi!”

Gặp Khang Hi kiên trì, tâm di cũng liền khóa đi vào, trong điện áp lực không khí làm cho nàng có điểm không được tự nhiên, đi vào đi lúc sau, tả hữu thoáng nhìn, gặp quần thần nhóm đều mặc quan phục, mà chính mình còn lại là một thân hán trang cách ăn mặc, đứng ở bọn họ trung gian thật sự là chẳng ra cái gì cả.

Khang Hi cũng cảm giác được, đối tâm di vẫy tay, ý bảo nàng đứng ở chính mình bên cạnh đến, tâm di cũng liền bất chấp tất cả, đứng ở Khang Hi bên cạnh, nhìn nhìn quý trên mặt đất nhân, nhỏ giọng hỏi:” Bọn họ thì làm sai sự lạp?”

Khang Hi không trả lời, chính là hỏi:” Tâm di, các ngươi chỗ có thể có tham quan?”

“Gì quốc gia na(vậy) hướng na(vậy) đại đều có tham quan.”

“Trẫm cũng không biết xử tử quá nhiều ít tham quan, khả vì cái gì vẫn là có người dám tiếp tục tham, vết xe đổ chẳng lẽ không có thấy sao?” Khang Hi sắc mặt nhục nhã.

“Không phải không phát hiện, mà là tâm tồn may mắn, nghĩ vị tất hội sự việc đã bại lộ.” Tâm di đại khái có thể đoán đến Khang Hi là vì chuyện gì tức giận.

Quả nhiên Khang Hi buồn vừa nói:” Chỉ có thể bao được hỏa

Tâm di không có trả lời, hỏi lại Khang Hi,” Hoàng Thượng, ta hỏi trước ngươi một vấn đề, ngươi cảm thấy được quan dễ làm sao?”

“Đương nhiên không tốt làm.” Khang Hi đương nhiên địa nói.

“Phòng chính, ngươi nói đâu?” Tâm di hỏi trương đình ngọc.

Trương đình ngọc cũng trả lời không tốt làm.

“Vài vị Vương gia cái nhìn đâu?”

“Không tốt làm.” Dận 禔 cũng hỏi đáp.

Tâm di lại hỏi cả triều văn võ,” Các ngươi nói đi?”

Chúng thần đều lắc đầu,” Không tốt làm...”

Tất cả mọi người trả lời quan không tốt làm, tâm di cười cười nói:” Ta không như vậy cho rằng, thiên hạ dễ dàng một chuyện, đó là chức vị, nếu người này ngay cả quan cũng không hội làm, vậy rất không còn dùng được.

Kỳ thật, chức vị cũng có chức vị bí quyết, cũng cần tu luyện. Nắm giữ quan bí quyết, có thể con đường làm quan trôi chảy, số làm quan, nếu không chẳng những không thể thăng quan, ngược lại có thể đầu quan, rơi đầu

Trương đình ngọc nghe thú vị, làm đương triều đại học sĩ, hẳn cũng đoán tới rồi tâm di nói ra suy nghĩ của mình, vì thế hướng nàng chấp tay nói:” Khanh khách, không ngại chỉ giáo một chút.”

Tâm di thực vừa lòng trương đình ngọc tiếp lòng công, nhân tiện nói:” Thứ một, nhiều dập đầu, ít một nói, tâu chương cũng muốn chỉ nói chuyện tốt, không nói chuyện xấu. Thứ hai, phải nhớ kỹ, khéo đưa đây là sáng suốt, ngay thẳng là cuồng ngu. Tam phải duy trên là từ, phải biết rằng thủ trưởng đối cấp dưới thật là tốt ác đối với chức quan lên xuống khởi thật lớn tác dụng. Thứ bốn, chống lại ti phải xu nịnh nịnh bợ, đặc biệt nếu không sợ then thùng, phải biết rằng của người thủ trưởng cũng có thủ trưởng, hẳn nịnh bợ khởi thủ trưởng đến, cùng người nịnh bợ hẳn là giống nhau, cho nên không cần then thùng, làm dong quan, hắc quan nếu muốn làm được yên tam thoải mái, cũng muốn không sợ then thùng.”

Nghe lời này, Khang Hi không biết là nên cười hay là nên giận, đành phải nói:” Tâm di, người đối chức vị nhưng thật ra thực tình thông a!”

“Hoàng Thượng, ta chỉ nói một cái đại phạm vi, còn chưa nói chi tiết nhỏ đâu!”

Khang Hi hừ một tiếng,” Trẫm chăm chú lắng nghe!”

“Thất tự khẩu quyết, căng thẳng nhị chậm tam bỏ qua.” Tâm di từ bắt đầu giảng bài.

Dân 禪 cũng nghe thật sự có cảm xúc, vì thế quan trọng hơn tiếp trên nói:” Khanh khách có không kể lại giải thích

“Nói ví dụ, gặp được sự tình, trước làm cho người ta gia một hạ mã uy, gần một gọi người gia sợ hãi, thứ hai làm cho thủ trưởng cảm giác người này không tồi, làm việc còn thật sự, này liền tên là căng thẳng, đợi cho người ta sợ, tự nhiên hội sinh ra mặt sau vô số văn vẻ, thủ trưởng gặp nhanh ở phía trước, quyết không hội tái lòng nghi ngờ có cái gì, sau đó đem việc này hoãn xuống dưới, hảo đám người gia đến chuẩn bị, cái này gọi là làm nhị chậm, vô luận nguyên cớ như thế nào đến thúc giục, chính là cho hẳn một cái không để ý tới, dân chúng gặp không để ý tới, bọn họ tự nhiên không đến cáo trạng, cái này kêu là làm tam bỏ qua.”

Khang Hi rốt cuộc nghe không nổi nữa, tức giận địa vỗ ngực án,” Hảo một cái căng thẳng nhị chậm tam bỏ qua, rốt cuộc có bao nhiêu quan là như

thế này khi hạ giầu điểm trên?”

“Hoàng Thượng thứ tội!” Chúng thần chạy nhanh quỳ xuống.

Tâm di gặp Khang Hi sinh khí, vì thế liền dùng một loại khác phương thức đến hóa giải,” Hoàng Thượng trước dùng nóng giận, trước đem quốc gia đại sự phóng một phóng, nghe một chút ta làm thi, sau đó tái mắng hần nhóm, được không?”

“Úc, người hội khác trăm không kỳ quái, làm thi thôi! Nhưng thật ra đầu một tao, niệm tới nghe một chút.” Chiêu này đỉnh dùng được, Khang Hi biết tâm di không học quá này, hiện tại đột nhiên nói làm thi, không khỏi rất muốn nghe một chút.

“Hoàng Thượng, ta niệm a!” Tâm di thì thầm,”Xuân miên bắt giắc hiểu...”

“Ai ai ai... Đây là người làm thi?” Nếu không Khang Hi vẻ mặt chịu không nổi biểu quần thần nhóm cũng âm thầm cười trộm, không khí lập tức vốn không có vừa rồi như vậy áp lực.

Tâm di cười cười nói:” Hoàng Thượng, nghe ta niệm xong nói sau thôi!”

“Hảo, trăm chột nghe nghe lời người mãnh liệt, chờ một chút làm cho trương đình ngọc hảo hảo lời bình lời bình.”

Tâm di thanh thanh cổ họng, bắt đầu ngâm thi:”Xuân miên bắt giắc hiểu, nơi chốn thân thủ phải. Hôm qua tra trưởng thanh, quan lạc biết nhiều ít.” Nàng biên niệm biên hướng Khang Hi nhìn lại, Khang Hi trên mặt biểu tình rất kỳ quái, tựa tiểu phi tiểu, giống như giận phi giận.

“Còn có, xuân hoa thu nguyệt chuyện gì, nhận hỏi lộ biết nhiều ít. Đêm qua tiểu lâu ôn nhu hương, ngày khác nghĩ lại mà kinh lao ngục trung. Điều lan ngọc thể nay do ở, chính là chu nhan sửa. Hỏi quân có thể có bao nhiêu hỏi, đúng như một giang xuân thủy hướng đông lưu.” Tâm di tiếp tục nhớ kỹ.

Nghe xong này, Khang Hi biểu tình đã muốn biến thành cười lạnh.

“Tái nghe một thiên văn vẻ, quan không ở đại, có quyền tắc đi; tiền không ở nhiều, có lấy tắc linh. Tư này trong mắt, duy không thể kỷ. Hiếu kính nhà trên cánh cửa, không phương nhập lung tay áo; đàm tiểu giai giao (ngoại ô) dịch, rút tới vô bạch đỉnh. Có thể điều phê chỉ thị, giận sôi lệnh; thị cảnh báo là loạn nhĩ, vô công văn chỉ làm phiên hình. Vẻ ngoài liêm minh tịnh, nội bộ phì mẫn tràng. Chư tử vân: khi nào có thể thanh?”

Lúc trước mọi người còn nghe được mẫn có ý tứ, nghe xong một nửa, một đám đều cười không nổi, đãi tâm di niệm xong, trong điện lặng ngắt như tờ

Khang Hi ngay cả cười lạnh đều không có, trầm mặc thật lâu sau sau hỏi:”Hành thần, khanh khách thi chữ Nhật chương làm được như thế nào?”

“ Quay về Hoàng Thượng, khanh khách thi chữ Nhật chương sử dụng tiền nhân cách thức, nghe giống như khôì hài, kì thực những câu điếc tai, khiến người tỉnh ngộ.” Trương đình ngọc cùng tâm di không đánh quá nhiều ít giao (ngoại ô) tế, gặp mặt cũng chính là đi cái quân thần chi lễ, sau đó tâm di thực khách khí địa đáp lại một tiếng.

Hôm nay hẳn cuối cùng hiểu được vị này khanh khách thâm chịu Khang Hi tin một bề nguyên nhân, không khỏi đi ngày xưa khinh thị chi tâm, bắt đầu tính toán khi nào mời tâm di đến nói chuyện chính sự.

“ Khi nào có thể thanh? Khi nào có thể thanh a?” Khang Hi nhắc tới.

“ Hoàng Thượng, phải thanh chỉ có tâm không tham, tâm không tham tất thủ không thân.” Tâm di uyển chuyển địa nói.

“ Như thế nào làm được?” Khang Hi hỏi.

“ Có bao nhiêu nhân làm quan có thể làm đến a!” Tâm di cảm thấy được vấn đề này không tốt trả lời, nghĩ nghĩ mới nói:” Nói nan cũng không nan, nói dịch cũng không dịch. Phòng chính, người học phú ngũ xe, lại là thủ phụ đại thần, có không trả lời ta một vấn đề.”

“ Khanh khách thỉnh giảng!” Trương đình ngọc cung kính địa lắng ng

“ Người hàng năm bỗng lộc từ đâu mà đến?”

“ Hoàng Thượng ban tặng.”

“ Kia Hoàng Thượng lại là từ đâu mà đắc đâu?” Tâm di lại hỏi.

“ Quốc khó a!” Trương đình ngọc không biết tâm di trong hồ lô muốn làm gì.

“ Ân này ý nghĩ xuống chút nữa đâu?” Tâm di không hỏi, làm cho trương đình ngọc chính mình suy nghĩ.

Trương đình ngọc nghĩ, thần sắc cũng ngưng trọng đứng lên, sau đó nói:” Khanh khách, thần hiểu được.”

“Hành thần, nói nói người hiểu được cái gì.” Khang Hi cũng loáng thoáng hiểu được tâm di ý tứ,

“ Hoàng Thượng, theo vừa rồi theo như lời xuống chút nữa đó là quốc khó chi ngân thủ chi cho thuế, thuế thì thủ chi cho dân. Nói cách khác, thiên hạ đủ loại quan lại là thiên hạ dân chúng sở dưỡng, cái gọi là quan phụ

mẫu... Kỳ thật dân chúng mới là làm quan giả áo cơm cha mẹ.” Trương đình ngọc chậm rãi mà nói.

Tâm đi tiếp đi lên nói:” Hoàng Thượng, nếu từng cái chức vị đều có thể hiểu được là dân chúng hai tay đưa bọn họ giơ lên cao trên vai trên, nếu bọn họ trong mắt nhìn đến không phải hoàng kim bạc trắng, mà là một đôi song lao khổ đại chng thủ, như vậy, phạm là có điểm lương biết quan, này thủ sợ sẽ thân không ngoài đi.”

Khang Hi trầm mặc hồi lâu, mới nói:” Đều đứng lên đi, trầm không biết các người trung gian có bao nhiêu nhân là hiểu được, cho dù hiện tại đã biết rõ, chờ trắng bóng bạc đặt ở các người trước mặt khi, chỉ sợ thì cũng không hiểu được, một lần không tham dễ dàng, nan chính là cả đời không tham!”

=====

Đệ 48 chương: (bốn mươi tám) hiệp đạo cũng đi dự thi

Tiểu quả cam liêu đặc một chút cũng chưa sai, Nạp Lan đức duật nếu không không đi báo danh, hơn nữa vì việc này, Nạp Lan phụ tử nổi lên tranh chấp.

Lúc ấy, Nạp Lan đức duật đang ngồi ở bàn học tiền đọc sách, nhìn thật lâu, vẫn là kia một tờ,” Cùng hận không bằng triều có tín, tương tự thủy giác hải phi thâm. Chẳng lẽ người thật sự liên phiết hạ chúng ta này đoạn cảm tình sao, thật sự nguyện ý gả cho người khác?” Ngay cả Nạp Lan hoành đi vào thư phòng, hắn đều không có phát hiện.

“Duật nhi, cái gì thư, nhìn xem như vậy nhập thần.” Nạp Lan hoành hỏi.

Nạp Lan đức duật lấy lại tinh thần,”A mã, không có gì, ta chỉ là tùy tiện trở mình trở mình.”

“ Hoàng Thượng là tâm di khanh khách chọn rề chuyện người có biết đi?” Nạp Lan hoành thẳng thiết chính đề.

“ Biết, hiện tại vua và dân cao thấp không người không biết.” Nạp Lan đức duật buông thư, bắt đầu thưởng thức một phen thước chặn giấy.

Nạp Lan hoành gấp đưa con thờ ơ bộ dáng, không khỏi sốt ruột, vội hỏi:” Người có tính toán gì không?”

“ Cái gì tính toán? Không có a, cái đó và ta có cái gì quan hệ?” Nạp Lan đức duật căn bản không nghĩ tới chuyện này.

“ Như thế nào không quan hệ, chẳng lẽ người không nghĩ thú tâm di khanh khách?”

“ Chưa từng nghĩ tới.”

“ Chưa từng nghĩ tới? Hiện tại vua và dân cao thấp, phù hợp điều kiện người nào không nghĩ.”

Nạp Lan đức duật vẫn là một bộ không sao cả bộ đáng,” Người khác muốn làm cái kia mộng, khiến cho bọn họ đi làm tốt lắm.”

“ Này không phải nằm mơ, duật nhi, người cũng nên là chính mình tính toán tính toán a!” Nạp Lan hoành khuyên nhủ.

“A mã, người không phải là muốn muốn ta thú cái lão bà trở về sao, ta đáp ứng người, năm nay một định hoàn thành nhiệm vụ này, cái kia nào nhiệt đâu, ta sẽ không đi thâu.”

“ Không phải thú lão bà đơn giản như vậy, duật nhi, luận tướng bạo, văn tài, võ công, người cũng không bại bởi người khác, nếu không, như thế nào sẽ bị nhân bầu thành tam đại thần tượng đứng đầu? Phóng nhãn toàn bộ triều đình, có thể cùng người một tranh cao thấp cũng chỉ có mặt khác hai, người vì cái gì không tranh thủ một chút đâu?” Nạp Lan hoành phân tích đắc không tồi.

Nạp Lan đức duật buong thước chặn giầy, thực còn thật sự địa nói:”A mã, người có hay không nghĩ tới bọn họ vì sao muốn kết hôn tâm di khanh khách? Dứt bỏ nàng là đương kim Thánh Thượng trước mặt người tâm phúc không nói, tôi là tôi trọng yếu là nàng sao biết được tương lai, bọn họ đều muốn biết di chiếu nội dung, này quan hệ tương lai vinh hoa phú quý.”

“ Người có biết là tốt rồi, a mã đều không phải là nịnh nọt người, a mã này Cửu Môn Đề Độc quan mặc dù không lớn, khả kinh thành binh mã đều về ta quản, mà người quản hạt toàn bộ hoàng cung thị vệ, bọn họ đều muốn mượn sức chúng ta phụ tử, mắt nhìn Hoàng Thượng từ từ thể nhược, này đoạt vị chi tranh càng ngày càng lợi hại, a mã còn muốn bảo trì trung lập sợ cũng không được, hiện tại có tốt như vậy cơ hội, chúng ta không nên buong tha cho.” Này đều không phải là là Nạp Lan hoành một lòng một dạ nghĩ muốn thấy người sang bắt quàng làm họ, hẳn chủ yếu là là đứa con lo lắng, đây là nhân chi thường tình, không có sai, cố tình hấn sinh cái quật cường đứa con.

“A mã, ta hiểu được của người khó xử, nhưng này chọn rể đại tái ta còn là sẽ không đi tham gia, ta và người nói qua, ta có ý trung nhân.”

“Ung Vương gia gia, có phải hay không? Ta chỉ biết người đôi nàng chưa từ bỏ ý định.”

Nạp Lan đức duật cũng không phủ nhận,” Là! Ta là chưa từ bỏ ý định, ta chỉ thích nàng, cũng chỉ muốn hôn nàng.” Trừ bỏ tình yêu bên ngoài, còn có một tầng nguyên nhân hẳn không thể hướng phụ thân nói, thì phải là ung Vương gia ám chỉ, đến hiện tại hẳn cũng không biết nên đầu nhập vào vẫn là không nên đầu nhập vào. Nếu đem nguyên nhân này nói cho phụ thân, chỉ sợ phụ thân càng hội phản đối.

Quả nhiên, hẳn không nói tầng này nguyên nhân, phụ thân đã muốn ở nói ra,” Nàng là ung vương phủ, chúng ta trào cao không hơn.”

“Ung vương phủ trào cao không hơn, tâm di khanh khách ta liền rất cao phần không hơn!”

Nạp Lan hoành nại tâm khuyên bảo,” Đây không giống với, khanh khách là ở cả nước chọn rể, bất luận xuất thân môn hộ, lấy mới là trên. Nghe a mã trong lời nói, ung vương phủ kia cánh cửa việc hôn nhân khẳng định không diễn, người còn không bằng giao (ngoại ô) trái tim tư phóng tới lần này đại tái trên, ta đã muốn thay người báo danh.”

“A mã, người vì cái gì một định phải bức ta đâu? Tâm di khanh khách là mỹ là xấu, tính tình là tốt là xấu, ta hết thấy không biết, vạn một nàng là cái điều ngoa công chúa, thú tiến vào sau trong nhà chẳng phải là gà chó không yên, cho dù có tái nhiều vinh hoa phú quý, ta cũng sẽ không vui vẻ.” Nạp Lan đức duật biết rõ này khanh khách công chúa nhóm tính tình đều rất xấu, hơn nữa bên người có một đống lớn hầu hạ nhân, nghe nói ngạch phụ cũng không tốt làm, không chỉ có sẽ đối thê tử đi quân thân đại lễ, đặc biệt ở vợ chồng cuộc sống trên, nếu không để cho này hầu hạ tiền lì xì, thậm chí ngay cả phòng đều vào không được. Nạp Lan đức duật nghe được loại tình huống này, cảm thấy được này căn bản không phải thành thân, mà là chịu tội.

Nạp Lan hoành nào biết nói đùa con có nhiều như vậy ý tưởng, còn tại tiếp tục nói:” Tâm di khanh khách thâm chịu Hoàng Thượng sủng ái, tính tình nghĩ đến cũng sẽ không kém đi nơi nào, về phần dung mạo, ta đã thấy, không lắm, người ở ngự hoa viên không phải cũng gặp qua nàng

“ Ta chưa bao giờ đi di uyển, trong cung cũng từ chưa từng thấy nàng, chỉ có nàng tới ngày đó gặp qua một mặt, nàng ngày đó cái kia quý dạng, ta đã sớm không nhớ rõ.” Nạp Lan đức duật tức giận địa nói, hẳn đối tâm di ấn tượng đầu tiên là tao thâu.

Nạp Lan hoành nói lâu như vậy, gặp vẫn là giảng không thông, đã muốn không có cái gì kiên nhẫn, liền trực tiếp mệnh lệnh nói:” Tốt lắm,

mặc kệ nàng bộ dạng cái dạng gì, tóm lại, người một định phải đi tham gia tỷ thí, năng lực của người a mã biết.”

“A mã, ta lặp lại lần nữa, ta sẽ không đi tham gia!” Nạp Lan đức duật cố chấp,” Nếu ngài không nên ta đi... Phải thôi còn không dễ dàng.”

“Hỗn trưởng!” Nạp Lan hoành tức giận đến cho đũa con thật mạnh một bạt tai.

Nạp Lan đức duật ngẩn ngơ, chạy đi rút ra cánh cửa bỏ chạy đi ra ngoài, mặc cho phụ thân ở phía sau quát to.

Đi vào trên đường, ở một nhà trà phô trung ngồi xuống, mới vừa ngồi xuống, chợt nghe đến mọi người ở nghị luận.

“Ai, nghe nói không, Hoàng Thượng tự cấp tâm di khanh khách chọn lựa ngạch phụ.”

“Người đây là năm xưa chuyện cũ lặp, hiện tại ngay cả ba tuổi tiểu hài tử đều biết nói việc này.”

“Chính là, ngay cả nhà của ta cách vách vương nhị mặt rõ đều đi báo danh.”

“Cáp... Hửn, hửn đều dám làm này mộng, không phải nói chuyện ngũ quan không chính giả không chính xác báo danh sao?”

“Hoàng bang trên thì chưa nói có mặt rõ không thể báo danh.”

“Còn có a, nhà của ta kia lỗ hồng anh em bà con coi như là tuần tú lịch sự, tiền chút ngày mới thành thân, cái này nhưng làm hửn cấp âu đã chết, nói này hoàng bang sớm đi phát nên thật tốt a.”

“Các người nói, ai có thể có tốt như vậy vận khí lên làm ngạch phụ?”

“Trón không thoát tam đại thần tượng.”

“Vị tất, còn có kinh thành ngoại đầu, nghe nói, tâm di khanh khách chính là không bán này tam đại thần tượng trưởng, mới nghĩ ra như vậy cái chủ ý.”

“Chúng ta liền bằng thao này phân tâm, đến lúc đó tiêu náo nhiệt đảm nhiệm hay không đảm nhiệm chức vụ là lặp.”

Nạp Lan đức duật nghe đến đó, ngay cả trà cũng không hết lên, đứng dậy bước

Ra trà phô cách đó không xa chính là một cái báo danh điểm, thật dài đội ngũ nhìn không thấy vĩ, hai gã quan sai ngồi ở cái bàn sau chính vội hồ.

“Phí báo danh.” Một cái gậy quan sai hướng báo danh giả nói.

“Còn muốn phí báo danh?” Báo danh giả có điểm buồn bực.

“Không quý, mới ngũ văn.”

Báo danh giả ở trên bàn thả năm đồng tiền, quan sai đem đồng tiền một 撿, chỉ nghe rầm một tiếng, rơi vào bên cạnh bàn cái sọt trung, đồng tiền đã trang đầy hơn phân nửa khuông.

Một bên một khác quan sai chĩa chĩa bảng,” Điền rõ ràng.”

“Ta, ta không biết chữ.” Báo danh giả xấu hổ địa nói.

“Vậy ngươi đến xem náo nhiệt gì, khanh khách hội gả cho ngươi này trợn mắt hạt? Đi đi đi, một bên mát mẻ đi.”

Báo danh giả còn biện giải,” Chưa nói một định phải biết chữ

Quan sai trào phúng,” Không thấy quá hoàng bảng a, trừ bỏ võ thí, còn có văn thí đâu.”

Mặt sau xếp hàng nói:” Hắn không phải không biết chữ thôi, thấy thế nào hoàng bảng a? Đi thôi.”

“Ai, kia, ta đây ngũ văn tiền đâu?” Người nọ còn nhớ thương tiền đâu!

“Phí báo danh một mực không lùi. Ai cho ngươi không hỏi thăm rõ ràng, kể tiếp.” Gầy quan sai không kiên nhẫn địa nói.

Một khác báo danh giả kết giao (ngoại ô) ngũ văn tiền.

Quan sai cũng không thu,” Hỏi trước rõ ràng, biết chữ sao?”

“Ta ngũ tuổi sẽ làm thi.”

“Này còn kém không nhiều lắm.” Nói xong, đem đồng tiền 撿 đến khuông nội.

Người này lả tả vài nét bút điền hoàn bảng, giao (ngoại ô) đi lên, quan sai cho hắn một khối dây số bài,” Thu tốt lắm, đánh rơi không bỏ, không bài tử không thể vào trường

Người này cầm bài, cao hứng địa ly khai.

“Kể tiếp.”

Thì một cái báo danh giả kết giao (ngoại ô) ngũ văn tiền, lại là rầm một tiếng...

Lúc này, tâm di một hàng cũng đi tới chợ trên, nghe được mọi người đàm luận cũng đều là về chọn rể đại tái trong lời nói đề, tâm di tự giễu nói,” Ta cho tới bây giờ không nghĩ tới chính mình hội trở thành nhiệt điểm nhân vật.”

“Ai... Bán mã lạp, bán thiên lý mã, chân chính thiên lý mã...” Một cái mã buôn lậu nắm hai con ngựa ở chợ trên chào hàng, lập tức có mấy người vây quanh đi lên.

“Này thật là thiên lý mã?”

“ Tuyệt đối thiên lý mã, như giả bao hoán.” Gặp có người hỏi, mã phiến tỉnh thần tỉnh táo.

“ Cái gì giá cả?”

“ Lục trăm hai một.”

“Oa, người giựt tiền a!” Có người lớn tiếng ồn ào

“ Chia ra giới chia ra hóa, ta từ trong Mông Cổ dẫn theo một đám lại đây, dọc theo đường đi người ta đều cướp mua, kỳ thật, bọn họ còn không xem như tối biết hàng, các người đừng nhìn này hai con ngựa bộ dáng không sao, khả chạy trốn mau, là đám kia mã trung tốt một.” Mã phiến nói được nước miếng bay tứ tung.

“ Tiều người nói đắc ba hoa chích choè, ai biết có phải hay không thật sự?”

“ Có thể hay không cười thử a?”

“ Kia như thế nào thành, đây là thiên lý mã, người kỵ trên nó chạy, ta trên chỗ nào đuổi theo?” Mã phiến lắc đầu không chịu.

“ Nói được cũng là a!” Lại có người ta nói nói:” Nếu thật có thể ở thuật cỡi ngựa này hạng một trên thẳng, cũng là đáng giá.”

“ Ta còn là cảm thấy được quý.”

“Ai, người có thể hay không tiện nghi điểm, tiện nghi điểm hai chúng ta một người một mua.” Rốt cục có người tâm động, bắt đầu trả giá.

“ Đối, năm trăm hai mua hai con ngựa.”

Mã phiến cắn chặt không chịu phóng giá thấp cách,” Quá thấp, ta đại thật xa lại đây cũng không dễ dàng, các người nhiều ít cũng phải nhường ta kiếm điểm.

“ Không thấp lạp, bán người cũng không thoải mái thôi.” Mọi người giựt giây.

Mã phiến cố tình do dự nói:” Đây... Ai, được rồi, xem ở các người là thành tâm muốn, ta liền bán bán bán tặng, các người người thành phố cũng thật tỉnh.”

Mua giả lập tức lấy ra ngân phiếu, giao (ngoại ô) cho mã phiến, mã phiến nhận lấy ngân phiếu, đem ngựa dây cương cho bọn họ,”Nhạ, tiền trao cháo múc, chúc các người vận may!” Sinh ý thành giao (ngoại ô), mọi người đều tự tán đi.

“ Hai cái đồ ngốc.” Tâm di đám người luôn luôn tại giữ nhìn.

“ Có người mượn cơ hội nổi giận tài!” Đại hủ nói.

“ Như thế nào giảng?” Tâm di không rõ.

Nhị hồ bổ sung nói:” Trừ bỏ mã phiến, còn có khách điểm cũng sinh ý thịnh vượng, các nơi tới rồi dự thi đều trụ đây, phòng giới phải so với nguyên lai cao hơn gấp đôi, cũng liên quan mặt khác buôn bán phát hỏa đứng lên.”

“ Ha hả, ta là ở thời động thị trường kinh tế phát triển!” Tâm di thấp giọng nói thầm. Vừa nhắc mắt, thấy một cái quen thuộc thân ảnh,” Cho...” Nàng vội tiếp đón những người khác,” Đi mau!”

ng còn kịp rồi, cho khiêu tuyến đã muốn xem thấy bọn họ, hơn nữa đã muốn hướng bọn họ đã đi tới,”Tân cô nương, biệt lai vô dạng a!”

Tâm di gặp đi không được, cũng liền rõ ràng thoải mái về phía hấn chào hỏi,”Yêu, ta nói là ai đâu, nguyên lai là hiệp đạo a! Như thế nào, lại có cái gì hảo mua bán?”

“Tân cô nương, ngươi không cần nói móc ta, lần này, ta nhưng không làm mua bán, ta là tới tham gia chọn rể.”

“ Ngươi cũng tham gia chọn rể?” Tâm di hướng hấn nhìn nhìn,” Ngươi cảm thấy được chính mình có bao nhiêu đại phần thắng?”

“ Của ta phần thắng rất cao a, bộ dạng không kém, lại có công phu.”

Tâm di bật cười,” Của ngươi mình cảm giác như thế nào tốt như vậy a, theo ta thấy, ngươi ngay cả mặt mũi thí đều không qua được.”

“ Vì cái gì? Cũng không phải ngươi phỏng vấn!” Cho khiêu tuyến tham gia chọn rể đều không phải là là muốn tranh cái gì ngạch phụ, mà là có khác mục đích, hấn đúng là nghĩ thông suốt quá chọn rể đại tái ám sát Khang Hi.

“ Hào, ta đến lúc đó một định đi nhìn ngươi kiệt xuất biểu hiện!” Tâm di mang theo châm biếm nói,” Ngươi là mấy hào a?”

“ Một trăm linh số bảy, tân cô nương, đến lúc đó ta một định cho ngươi xem ra trò h

“ Đi! Ngươi đừng làm cho ta thất vọng! Ta còn có việc, đi trước!” Tâm di không muốn cùng hấn nhiều lời, mang theo vài cái tiểu người hầu đi rồi.

=====

Đệ 49 chương: (bốn mươi chín) chân tình thông báo

Tâm di vừa ly khai, cho khiêu bên suối trên tự ra hiện vài người, trong đó một cái mập mạp nói:” Đà chủ, này Tiểu cô nương rất phiền toái, ngươi như thế nào có thể nói cho nàng ngươi cũng muốn dự thi đâu?”

“ Phiền toái không phải nàng, mà là Nạp Lan đức duật, ngày đó, hấn khẳng định ở, càng không xong chính là, tuyển thủ chỉ có thể mang ba cái gia quyến tiền tràng, đến lúc đó chúng ta nhân quá ít.”

“ Chúng ta còn muốn biện pháp khác.”

“ Ân, các người đi trước đi, ta tùy tiện đi bộ một chút, buổi tối khách điểm chạm trán!” Cho khiêu tuyến phân phó, theo sau một hỏa nhân trước sau tản ra.

Tạm thời không đề cập tới bọn họ suy nghĩ biện pháp gì, chỉ nói tâm di, nàng mang theo người tới Nạp Lan cửa nhà, chính mình không hơn tiền, chích làm cho nhị hủ tiến đến gõ cửa. Nhị hủ ở cửa cùng mở cửa nhân nói vài câu sẽ trở lại,” Không ở nhà, nói là mới ra

“ Đi vui sướng đình!” Tâm di đoán Nạp Lan đức duật có thể đi địa phương. Vì thế mấy người thì đi trước vui sướng đình, quả nhiên, xa xa địa liền thấy ở bọn họ thường tụ địa phương, Nạp Lan đức duật bồi thủ mà đứng.

Vài cái tiểu người hầu thực thức thời địa chạy ra, tâm di chậm rãi đến gần Nạp Lan đức duật, đại khái ba mươi đến bước khoảng cách, nàng đã muốn cân não vòng vo mấy vòng, còn kém năm sáu bước thời điểm, Nạp Lan đức duật thực miễn cảm địa cảm giác được phía sau có người, một hồi thân lập tức lộ ra vui sướng tươi cười,”Tân cô nương!”

Tâm di nhìn hắn, đầy bụng lời nói không thể chứng minh.

“ Người làm sao vậy, dường như có tâm sự a!” Nạp Lan đức duật đã nhìn ra.

“ Người đi dự thi sao?” Tâm di trực tiếp hỏi.

Nạp Lan đức duật hiểu lầm, còn tưởng rằng tâm di là lo lắng hắn đi dự thi, vội nói:” Không đi, ta sẽ không đi thấy người sang bắt quàng làm họ.”

“ Thật sự không đi báo danh?” Tâm di âm thầm hăm dọa.

“ Ta không có, ta a mã cứng rắn thay ta báo, làm cho này sự, ta còn cùng hắn sảo một trận, đã trúng hắn một cái tát.” Nạp Lan đức duật một bụng không thoải mái.

Tâm di một trận đau lòng, khả ở trên mặt không dám biểu lộ ra đến, không có gì biểu tình địa nói:” Người vẫn là đi thôi! Có lẽ, đối với người mà nói là một cơ hội.”

“ Không đi.” Nạp Lan đức duật kiên quyết địa nói.

“ Đi thôi, người nhìn thấy nàng sẽ sửa chủ ý.” Tâm di không thể nói rõ, đành phải uyển chuyển địa khuyên nhủ.

“ Nàng là từ bầu trời đến rơi xuống, khả nàng không phải thần tiên, không có pháp thuật, không thể thay đổi nhân tâm ý.”

Tâm di cúi đầu,” Người bên ngoài ta không biết, khả người thấy nàng liền một định hội sửa chủ ý, ta đã thấy của nàng, nàng so với ta xinh đẹp, so với ta thông minh.”

“ Nàng có xinh đẹp hay không, thông minh hay không cùng ta cả người không giáp với.” Nạp Lan đức duật không rõ tâm di là làm sao, vì cái gì vẫn khuyên hấn đi dự thi.

“ Cười nàng, lập tức quan thăng ba cấp, tổng sống khá giả người hiện tại này thị vệ thống lĩnh.”

“ Ta sẽ không vì hướng về phía trước đi liền vì phạm chính mình đạo đức, lương tâm.”

“ Đạo đức, lương tâm so ra kém công danh phú quý phân lượng trọng, tâm di một người dưới, vạn nhân phía trên, ta so ra kém nàng.”

Nạp Lan đức duật quả thực không thể tin được lời này là xuất từ tâm di chi khẩu,” Người tán thành ta đi dự thi, sau đó thú nàng?”

Tâm di chậm rãi gật đầu,” Là nha, ta cảm thấy được rất tốt.”

“ Không tốt, nhược thủy ba nghìn, ta chỉ thủ một biểu.” Nạp Lan đức duật quả quyết cự tuyệt.

“ Ta là cho người hảo, người như thế nào như vậy cố chấp a!” Tâm di vì hấn ngoan cố sốt ruột.

“ Ta là cố chấp, bởi vì ta thàm nghĩ thú người.” Nạp Lan đức duật rất cuộc bất chấp rất nhiều,” Ta không phải hay nói giỡn, ta là phi thường phi thường còn thật sự, ta yêu người, ta có thể cảm giác được người cũng giống nhau... Yêu ta.” Nạp Lan đức duật cực kỳ còn thật sự địa nói.

Tâm di hít một hơi, Nạp Lan đức duật tâm tư nàng là sớm biết rằng, hiện tại chính tai nghe được hấn nói ra, hơn nữa là làm trò chính mình mặt, cảm giác lại là không đồng dạng như vậy, nhưng giờ này khắc này, tâm di không dám toát ra chút tình yêu, nàng phải dùng phép khích tướng bức Nạp Lan đức duật đi dự thi, vì thế cố nén trong lòng kích động, đừng quay đầu,” Nạp Lan đức duật, tới rồi hiện tại ta không ngại đối với người nói thật đi, từ đầu tới đuôi, ta không có yêu người, đều là người một sương tình nguyện.”

Nạp Lan đức duật ngây ngẩn cả người, này trả lời làm hấn rất ngoài ý muốn,” Không có khả năng, ta không tin, nếu người không thương ta, chúng ta đây trước kia đủ loại tính

Tâm di dùng khinh phiêu phiêu ngữ khí nói:” Không tính cái gì, chính là hảo ngoan, đã sớm nghe nói Nạp Lan đức duật trong mắt không có gì nữ hài tử, ta liền Không tín, cho nên cố tình thần bí khiến cho của người lòng

hiếu kỳ, người quả nhiên đối ta sinh ra hứng thú, kỳ thật này chính là một hồi trò chơi, mọi người chính là ngoạn ngoạn mà thôi, người không nên thật sao.”

Tâm di trong lời nói bằng mùa đông lý một chậu nước lạnh, làm cho Nạp Lan đức duật từ đầu lạnh đến chân, giống như không biết bàn địa nhìn nàng sau một lúc lâu, mới nói:” Một hồi trò chơi? Tam mươi mấy năm qua, ta luôn luôn tại chờ đợi, chờ một cái có thể cho ta yêu, làm cho ta liên, làm cho ta sủng nhân xuất hiện, người xuất hiện, mỗi lần gặp nhau người đều làm cho ta có bất đồng cảm giác, chưa từng có gì một người làm cho ta như thế nóng ruột nóng gan, như thế khó có thể quên, ta mãi đầu óc tất cả đều là người, của người một cái nhíu mi một cái tươi cười đều làm cho lòng ta không động đây đã, đi ở trên đường ta sẽ không tự chủ được địa tìm của người thân ảnh, Về đến nhà lý ta sẽ một lần một lần địa trở về chỗ cũ cùng người ở chung từng tí, ta quên không được người ở tửu lâu lý cùng ta đấu trí, quên không được người trước khi đi ngoái đầu nhìn lại cười, quên không được người phá án khi kia phân tự tin, quên không được chúng ta đồng giường cộng chằm một đêm kia, quên không được trong sơn động người đối của ta quan tâm, quên không được người khuya khoắt đi tường đến xem ta, ta yêu người thông huệ, yêu của người bướng bỉnh, yêu của người không giống người thường, yêu của người độc một vô nhị, tuy rằng người ta thân phận cách xa, nhưng này cũng không trọng yếu, quan trọng là... người ta yêu nhau, ta cảm kích ông trời cho người ra hiện tại của ta cuộc sống trung, cảm kích ông trời đối của ta ưu ái, ta nghĩ đến ở về sau năm tháng lý, ta sẽ không tái cô độc, bởi vì ta sinh mệnh lý hơn người, người hội trở thành ta sinh mệnh lý không thể phân cách một bộ phận, chúng ta có thể dắt tay làm bạn đến già, đối với người tuyệt đối thật không ngờ người của ta gặp nhau, quen biết chính là người cái gọi là một hồi trò chơi.”

Nạp Lan đức duật trong lời nói giống như từng trận ba đào, đánh ra tâm di trong lòng, lệnh nàng kích động, lệnh nàng đau đớn, đó là một loại cái dạng gì thổ lộ, một người nam nhân, một cái thực vĩ đại nam nhân lấy tâm đào phé địa chân tình biểu lộ, đối mặt loại này chân tâm di thật muốn cùng hắn nói thật, nhưng không thể, không thể nha, hiện tại nàng chỉ có thể cứng rắn khởi tâm địa, cắn chặt răng, đem chính mình thâm tình chân ái giấu đứng lên, thay đổi vẻ mặt cười nhạt,” Đó là người bồn, người đem trò chơi thật sao, hiện tại trò chơi đã xong.”

Tâm di thờ ơ lệnh Nạp Lan đức duật trái tim bằng giá, nhưng hấn vẫn là ôm cuối cùng một lần hy vọng hỏi:” Người chưa bao giờ đổi ta động quá một chút chân tình?”

“ Không có! Hoàng Thượng sẽ vì ta chỉ hôn, ta muốn đó tất nhiên là vương công quý tộc con nối dòng, Nạp Lan đức duật, người không tư cách cùng ta đàm hôn luận đó, một cái nho nhỏ thị vệ thống lĩnh cũng muốn thú ta, thật sự là buồn cười, người không xứng với ta.” Tâm di cho hấn trí mạng một kích.

Nạp Lan đức duật vẻ mặt bị thương biểu tình, hấn yên lặng nhìn tâm di, gian nan địa phun ra vài,” Người nói lại lần nữa xem.”

Tâm di nắm chặt quyền, móng tay kháp vào lòng bàn tay, lạnh lùng địa lập lại một lần,” Người nghe rõ rồi chứ, Nạp Lan đức duật, người không xứng với ta.”

Này vừa mới dứt lời, trên mặt liền hỏa lạt lạt địa tê rần,” Yêu trên người, là ta Nạp Lan đức duật mắt bị mù.”

“ Chúng ta huề nhau.” Tâm di bình tĩnh địa nói.

Nạp Lan đức duật lạnh lùng địa nhìn tâm di liếc mắt một cái, sau đó cũng không quay đầu lại địa ly khai

Một giây đồng hồ nội, tâm di đáy lòng sóng triều từ trong mắt trào ra, Nạp Lan đức duật là luyện qua võ nhân, tuy rằng trên tay không mang nội lực, nhưng ra tay vẫn là trọng, khả trên mặt đau so ra kém trong lòng đau, tâm di bằng tượng điêu khắc gỗ bàn vẫn không nhúc nhích, mặc cho nước mắt cuộn cuộn mà rơi.

Thẳng khóc cái trời đen kịt, khóc đến tình trạng kiệt sức khi, trong lòng mới cảm thấy được dễ chịu chút, xoay người, gặp kia sáu người không biết khi nào đứng ở nàng sau lưng, dùng lo lắng ánh mắt nhìn nàng. Nhìn bọn họ, tâm di thật vất vả ngừng nước mắt thì không không chịu thua kém địa đứng đi lên, tiểu cây mơ cùng tiểu quả cam cũng không nói nói, yên lặng đệ trên rãnh tay khăn tử, rất nhanh, khăn tử liền thấp một hơn phân nửa.

“ Ta, ta đem hấn khí đi rồi, ta cũng không nghĩ muốn, khả chỉ có như vậy a!” Tâm di nức nở nói.

“ Chúng ta trở về đi!” Tiểu quả cam nhẹ giọng ngôn nói.

Tâm di gật gật đầu, nhị hồ vội đi gọi chiếc xe ngựa, ở mọi người cùng đi hạ, trở về hoàng cung.

Nạp Lan đức duật đánh tâm di, vừa ý lý cũng không có dễ chịu nhiều ít, tâm di câu nói kia làm hấn ruột gan đứt từng khúc, trong lòng từng đợt địa đau, bằng châm thứ, như đao cắt. Hấn thất hồn lạc phách địa ở trên đường lặc lự, không biết chính mình nên đi nơi nào, bất tri bất giác đi ra thành, đi tới một mảnh vùng hoang vu, ở một tòa phá phách tiểu cầu gỗ trên trạm định rồi, vô thần ánh mắt nhìn kiêu hạ sông nhỏ.

Cũng không biết hấn suy nghĩ cái gì, chỉ biết là hấn một chút cảnh giới năng lực đều không có, ngay cả bên cạnh hơn người cũng chưa phát hiện, bên cạnh nhân cũng không mở miệng, chính là nhìn chăm chú vào hấn, đã lâu lúc sau mới mở miệng,” Ngươi suy nghĩ cái gì nha, vì cái gì ngay cả tối thiểu cảm giác đều không có.”

Nghe được nói chuyện thanh, Nạp Lan đức duật mới lấy lại tinh thần, hướng thanh âm nơi phát ra nhìn lại,” Cho huynh!”

“May mắn ta không phải của ngươi địch nhân, bằng không, ngươi còn có mệnh ở sao?”

“Ta thật hy vọng ngươi là của ta địch nhân, một chương đánh chết ta cũng là xong hết mọi chuyện.”

Cho khiêu tuyên buồn bực hỏi:” Chuyện gì đáng giá ngươi như thế hao tổn tinh thần?”

Nạp Lan đức duật không trả lời, hỏi lại hấn:” Ngươi có hay không tham gia chọn rệp đại tái?”

“Có! Như thế nào, ngươi cũng tham gia?”

Nạp Lan đức duật phe phẩy đầu,” Điều nổi điên, từ hoàng băng thiếp ra sau, không vài người là bình thường.”

“Mọi người đều túy ngươi độc tỉnh? Mọi người là có dục vọng, ngươi dám nói ngươi không có sao?” Cho khiêu tuyên nhìn hấn nói.

“Ta có, ta chỉ nghĩ muốn nàng lấy về nhà, chính là...” Nạp Lan đức duật thống khổ địa nhắm mắt lại,” Ta một mảnh thiệt tình kết quả là thay đổi nàng một câu, đây là một hồi trò chơi!”

Cho khiêu tuyên cũng nhíu mày,” Là cái gì dạng cô gái như thế vô tình?”

“Cho huynh, ta là không phải thực vô dụng, bị người chơi còn đối nàng nhớ mãi không quên.”

“Ngươi quá yêu nàng, đáng tiếc gặp mấy không thuộc mình, đã quên nàng đi, trên thế giới, hảo cô gái có khi là.”

Nạp Lan đức duật nhìn nhìn cho khiêu tuyên,” Ngươi có yêu sao?”

“ Không có!”

“ Na(vậy) một ngày người có yêu sẽ biết quên là rất khó chuyện, chẳng sợ nàng đối với người như vậy vô tình, người cũng quên không được.”

Cho khiêu tuyến cong cong đầu,” Nếu yêu như vậy thống khổ, ta tình nguyện không thương!”

“ Cảm tình là một loại cực kỳ vi diệu gì đó, nó tới thời điểm, như gió vũ, là sẽ không theo người trước ước định, một ngày nào đó, người hội yêu, cái kia thời điểm người có thể cảm nhận được ta hiện tại cảm giác.” Nạp Lan đức duật nói lời này thời điểm vô luận như thế nào cũng chưa nghĩ đến ở không lâu lúc sau, cho khiêu tuyến quả thật yêu, hơn nữa cùng hấn yêu chính là cùng

“ Ta nghĩ ta sẽ không đối ai động tình, ta trên người trọng trách không cho phép ta đối ai động tình.” Cho khiêu tuyến này không thể nói lời lối ra, nói ra khẩu trong lời nói là,” Nghĩ muốn khai điểm đi! Thiên nhai nơi nào vô phương cây cỏ! Người tổng sẽ không nghĩ muốn nhảy xuống đi thôi!” Hấn chỉ vào kiêu hạ sông nhỏ.

Vừa dứt lời, Nạp Lan đức duật một cái thả người liền từ kiêu trên nhảy xuống, vũng vàng địa đứng ở giữa sông, nước sông chỉ tới hấn đầu gối, hấn ngẩng đầu đối với khiêu tuyến hô:” Quá nhỏ bé, yêm bắt tử ta!”

Cho khiêu tuyến cười lớn,” Ha ha... Ta đến người!” Nói xong, cũng nhảy vào giữa sông,” Đủ bạn hữu nghĩa khí đi! Người nhảy sông tự vận ta cũng nhảy sông tự vận!”

“ Ha ha, đủ nghĩa khí!” Bị hấn như vậy một nháo, Nạp Lan đức duật tạm thời dứt bỏ rồi không thoải mái,” Lên bờ, chúng ta tìm địa phương uống rượu đi!”

Uống rượu phải giảng tâm tình, khoái trá uống rượu là rượu phùng tri kỷ ngàn chén ít, sâu muộn địa uống rượu còn lại là rượu nhập khổ tâm sâu càng sâu. Nạp Lan đức duật thuộc loại người sau, lôi kéo cho khiêu tuyến uống rượu, vốn định là một túy giải ngàn sầu, nào biết càng uống tâm tình càng không tốt, cho khiêu tuyến thấy hấn như vậy, trong lòng thì thương tiếc thì lo lắng, khả hấn không có trải qua quá tình cảm gặp được, nghĩ muốn khuyên cũng khuyên không được.

Nạp Lan đức duật tửu lượng tốt lắm, hai cái bình đi xuống, cũng không có gì men say, khả cho khiêu tuyến ngốc không nổi nữa, hấn còn muốn quay về khách điểm đi gặp hấn các huynh đệ, cho nên mang theo xin

lỗi nói đến:”Nạp huynh, thứ tiểu đệ không thể phụng bồi, ta còn có việc, lần sau đi, lần sau ta tái cùng người hảo hảo uống

“Đi thôi, không cần theo giúp ta!” Nạp Lan đức duật vô tình hướng hắc huy bắt tay vào làm,” Ta sẽ không ngốc đến luẩn quẩn trong lòng đi nhảy sông tự vận, không thương sẽ không yêu đi, không có gì rất giỏi!”

Cho khiêu tuyến biết hắc là ở ra vẻ thoải mái, vì thế thở dài một hơi,” Hắc là phát tiết vẫn là phát tiết thật là tốt, ghen ở trong lòng không ưu đãi, ta sẽ mỗi ngày đến nơi đây tới, người có rảnh cứ tới đây, ta đi trước!” Nói xong, cho khiêu tuyến vội vàng vội vội địa ly khai.

Không có người nghe, không có an ủi nhân, Nạp Lan đức duật thậm giác không thú vị, một mình thì ngồi trong chốc lát, mới hướng gia đi đến. Hành tẩu ở trống trơn trên đường, làm bạn hắc chỉ có kia không trung bán luân trắng rằm, một loại cô tịch cảm đánh úp về phía trong lòng, trải qua ung vương phủ khi, hắc hướng tới đại môn nhìn liếc mắt một cái, tim như bị đao cắt bàn, cố nén bước nhanh tránh ra đi.

Về đến nhà trung, thấy phụ thân còn không có ngủ, đang ở phòng khách lý ngồi, hắc cũng không đi vào, chỉ tại cửa nói một câu,”A mã, ta đã trở về.”

Nạp Lan hoành hôm nay đánh đũa con, trong lòng có chút hối hận, tới rồi buổi tối cũng không gặp đũa con trở về, đành phải một người ăn cơm chiều, sau đó đối tham không tham gia chọn rể trái lo phải nghĩ, ngẫm lại đũa con trong lời nói cũng có đạo lý, nếu thực đem khanh khách thú vào cửa, vạn một ở chung không tốt, chính mình nhiều một khí giáp quy điền, quay về đông bắc lão gia đi, khả bị khinh bỉ còn không phải đũa con, đũa con cùng với nàng quá cả đời nha! Đũa con nếu không vui nhạc, vinh hoa phú quý lại có có ý tứ gì.

Cho nên nhìn thấy đũa con trở về nhà, hắc lập tức đi ra nói:”Duật nhi, người nếu thật sự không muốn tham gia tử thí, a mã không mi cưỡng người, a mã nhà mình này Trương lão mặt, đi cầu ung Vương gia là được.”

Nạp Lan đức duật cũng không lên tiếng, chính là hướng chính mình phòng đi đến, Nạp Lan hoành gặp đũa con không nói lời nào, lại lo lắng, vì thế đi theo hắc, rất nhanh, hắc thấy đũa con cầm thanh kiếm từ phòng đi ra, này nhưng làm hắc hoảng sợ,”Duật nhi, người muốn làm gì?”

“Luyện công!” Nạp Lan đức duật đi vào đình viện lý, nổi điên dường như vũ kiếm, kiếm khí lướt qua, trên cây lá cây đều hạ xuống. Nạp Lan hoành yên lặng địa ở bên nhìn. Nạp Lan đức duật giao (ngoại ô) trái tim

trung tất cả không vui đều rót vào kiếm trung, cuối cùng một chiêu, hấn cầm trong tay kiếm đầu hướng núi giả, núi giả bị chấn đắc dập nát.

Hết thấy thì quy về yên tĩnh,”A mã, ta không được nguoi đi cầu bất luận kẻ nào, ta sẽ đi tham gia tỷ thí, hơn nữa, ta một định phải thắng, một định phải đem khanh khách lấy về nhà.” Lời này tuyệt đối là hàm chứa dỗi thành phần, Nạp Lan hoành nhìn sang đứa con, thì nhìn sang chấn đắc dập nát núi giả, nhúu mày.

=====

Đệ 50 chương: (năm mươi) không có đường rút

Đồng dạng ban đêm, tâm di trong lòng cũng là đau xót không thôi, nằm ở trên giường vô luận như thế nào cũng ngủ không được, đứng lên ra cửa, ngồi ở cửa bậc thang trên, ngơ ngác địa nhìn trong trời đêm bán luân ánh trăng,” Nạp Lan đức duật, thực xin lỗi, ta không nghĩ cho nguoi thương tâm, đối với nguoi chỉ có thể cho nguoi thương tâm một lần, chỉ mong nguoi có thể hiểu được của ta bất đắc dĩ.”

Tiểu quả cam thời khắc quan tâm tâm di động thái, nghe được tâm di khai cửa phòng thanh âm, cũng từ chính mình trong phòng đi ra, cấp tâm di phi kiện quần áo,” Khanh khách, đêm lạnh, cẩn thận đông lạnh.”

Tâm di lôi kéo tiểu quả cam ngồi xuống, cái đầu dài tựa vào nàng trên vai,” Hấn hôm nay buổi tối có thể ngủ sao? Ta hảo muốn đi nhìn hấn, đối với nguoi không thể, hấn đã muốn đem ta hận thấu xương. Trời biết ta muốn phí nhiều sức lực mới có thể nói ra này thì lãnh vừa ngoan trong lời nói, nhìn đến hấn vẻ mặt đau đớn, lòng cũng bởi vì hấn đau mà đau. Từng, ta đem Nạp Lan đức duật trở thành tử kiện, thẳng đến hôm nay hấn xoay người rời đi kia một khắc, ta đột nhiên hiểu được, lòng đã sớm cho hấn chiếm được tràn đầy, ta nghĩ gọi lại hấn, nói cho hấn ta thương hấn, nói cho hấn ta nguyện ý cùng hấn dặt tay cả đời, đối với nguoi không thể, ta sợ hấn biết chân tướng sau đối ta kính nhi viễn chi, ta sợ hấn xúc động đến đi cùng Hoàng Thượng giảng. Cái gì kêu đáng thương sinh ở đế vương gia, ta rốt cục có thiết thân thể hội, đó là một loại nói không nên lời khổ, nói không nên lời bất đắc dĩ, người thường trong mắt thiên hoàng hậu duệ quý tộc, đại ca cũng tốt, khanh khách cũng thế, kỳ thật là một đám đáng thương một tuy vậy kẻ đáng thương.” Nói xong nói xong, nước mắt thì xuống dưới

“ Khanh khách, ngài đừng khổ sở, chọn rẽ đại tái trên Nạp Lan thống lĩnh chỉ cần vừa thấy đến ngài, sẽ hiểu được ngài khổ trung.”

“ Hội sao?” Tâm di có điểm không xác định hỏi.

“ Một định hội, nếu không, hấn chẳng phải cô phụ khanh khách một phen khổ tâm.” Tiểu quả cam ôm tâm di, ở tiểu quả cam cảm nhận trung, tâm di vẫn là thực kiên cường lạc quan, khả gần một, lại lão nhìn đến nàng ở điệu nước mắt,” Khanh khách, không phải nói yêu là rất khoái nhạc thực hạnh phúc sao, như thế nào ngài lại luôn khóc đâu?”

“ Yêu trung bao hàm ngọt toan khổ lạt, người không có yêu, sẽ không đ

“ Ta tình nguyện không được yêu, ta chỉ phải cả đời đi theo khanh khách là tốt rồi!” Tiểu quả cam nói.

“ Ta cũng không biết gần một như thế nào như vậy đa sầu đa cảm, cũng không giống ta, có thể là ta từng mất đi quá một lần, cho nên ta sợ hãi, sợ hãi tái mất đi hấn.”

“ Khanh khách, ngài thái độ làm người tốt như vậy, ông trời sẽ không như vậy tàn nhẫn, nó một định sẽ làm ngài có tốt quy túc.”

“ Làm vận mệnh không ở chính mình trong tay thời điểm, mới có thể đi cầu ông trời, đi cầu thần minh, đối với người thủy chung tin tưởng, có chút đồ vật này nọ là muốn chính mình đi tranh thủ, nếu chính mình đều buông tha cho, cho dù ông trời nghĩ muốn giúp người, cũng không giúp được.” Tâm di ngẩng đầu thì nhìn trời, âm thầm cầu nguyện,” Nạp Lan đức duật, người ngàn vạn lần không thể buông tha cho, nếu không, chúng ta hội di hận cả đời.”

Lúc sau trong cuộc sống, chọn rể đại tái chuẩn bị công tác đầu vào đây địa tiến hành, trừ bị công tác là từ dân 禪 phụ trách, hấn đem an toàn bảo vệ kia một bộ phận đương nhiên địa giao (ngoại ô) cho Nạp Lan đức duật.

“ Vương gia, nhiệm vụ này quá nặng, ngài khác tìm người khác đi!” Nạp Lan đức duật chối từ.

Dân 禪 xem xét nơi khác, trong miệng nói:” Người vì cái gì muốn đẩy từ, này không phải vì bốn vương hiệu lực, mà là là Hoàng Thượng hiệu lực, không cần lo lắng hội nhận người không phải ch

Nạp Lan đức duật ngẫm lại cũng là, rất kiên trì ngược lại có vẻ chính mình già mồm cãi láo, vì thế liền đáp ứng rồi,” Thỉnh Vương gia phân phó!”

“ Bốn vương không có gì phân phó, thật muốn nghe xem người tính toán như thế nào làm được an toàn một đâu?”

“ Vương gia đã muốn quyết định từng cái dự thi tuyển thủ có thể mang ba cái gia quyến, phải không?”

“Đối, không cho gia quyền tiến tràng đường như không thể nào nói nổi. Như thế nào? Người cảm thấy được nhiều lắm sao?” Dận 禎 nghe xảy ra vấn đề.

Nạp Lan đức duật gật gật đầu,” Nhiều lắm, tuy nói ba mươi lăm còn chưa lập gia đình không nhiều lắm, nhưng cả nước thêm đứng lên cũng rất khả quan, chỉ là trong kinh thành tuyển thủ liền vượt qua hai trăm, tỉnh ngoài tuyển thủ ít một cũng sẽ gần ngàn, mỗi người tái mang ba cái gia quyền, như vậy tính xuống dưới, còn có ba nghìn nhiều người, hơn nữa chúng ta cũng không biết những người này rốt cuộc có phải hay không tuyển thủ gia quyền, nếu trà trộn vào một ít không hề quý ý đồ nhân, đến lúc đó chúng ta rất khó không chế cục diện.”

Nghe Nạp Lan đức duật như vậy vừa nói, dận 禎 trong lòng âm thầm tán thưởng,” Không tồi, nói được hữu lý! Nạp Lan đức duật lo lắng đặc vẫn là thực chu đáo.” Hắn luôn luôn sẽ không dễ dàng bề mặt - quả đất dương nhân, cho nên trên mặt cũng không có biểu lộ ra đến, chính là tiếp tục hỏi:” Người có cái gì giải quyết biện pháp

“Y ty chức ý tứ, tỉnh ngoài không chính xác mang gia quyền, trong kinh thành vẫn khả giữ lại ba cái danh ngạch, nhưng là phải có cánh cửa khoán mới có thể tiến tràng, như vậy có thể phân rõ rốt cuộc có phải hay không gia quyền.” Phỏng chừng khi đó không có sách lậu ý thức, không có chế giả phiền giả, bằng không Nạp Lan đức duật biện pháp không thể thực hiện được.

“Ý kiến hay! Còn có đâu?”

“Mặt khác, chúng ta có thể thiết trí ba loại ghế, một là trong triều văn võ đại thần, nhị là kinh trong thành danh môn vọng tộc hiển hách thương nhân, tam chính là có chút nhũ danh thanh bình dân dân chúng, đối với... sau, chúng ta có thể số lượng cho vay vào bàn cánh cửa khoán, đương nhiên, cửa này khoán không phải tặng không.”

Không đợi Nạp Lan đức duật nói xong, dận 禎 nhin không được hô một tiếng,”Diệu a! Kỳ có thể hạn chế nhân viên còn có thể có tài chính thu vào, một cử lưỡng tiện.”

“Không, là vừa mới tứ đắc!”

“Nga? Còn có hai đắc là cái gì?” Dận 禎 sột ruột hỏi.

Nạp Lan đức duật cười cười,” Khác hai đắc, một là là Hoàng Thượng mà đắc, dân chúng có thể có cơ hội gần gũi nhìn đến Hoàng Thượng, có thể cho dân chúng cảm thấy Hoàng Thượng thân cùng, lung lạc lòng người

cũng tốt, cùng dân đồng nhạc cũng thế, tóm lại như vậy có thể làm cho mọi người cảm giác Hoàng Thượng trong lòng có dân chúng. Còn có vừa được, là dân chúng đặc, từng tham gia quá như vậy không thể nghi ngờ là một kiện thực thù quang vinh chuyện, bọn họ một định hội đối Hoàng Thượng cảm ơn tán tụng, đời đời con cháu mà đem chuyện này truyền xuống đi, đối với bọn họ con cháu mà nói, cũng là một bút tài phú, đây chính là thể diện thiếp vàng chuyện a!”

“ Nạp Lan a Nạp Lan, bốn vương không có nhìn lầm người, người quả thật là khả dùng chỉ tài, có trí có dũng!” Dân 禔 không bao giờ... nữa keo kiệt ca ngợi chi từ.

“ Vương gia khích lệ!” Nạp Lan đức duật cũng không dám có chút kiêu ngạo về, vẫn là khiêm cung địa trả lời.

“ Tọa!” Dân 禔 chia chia một bên ghé dựa.

Tài năng ở dân 禔 trước mặt có tòa, thật sự là rất ngoài ý muốn, Nạp Lan đức duật ngăn người, không dám tọa,” Ty chức vẫn là đứng nói rất đúng!”

Dân 禔 cười cười, cũng không miễn cưỡng,” Ân, người còn có khác thiết tưởng sao?”

“Tái tràng ở đại tá tràng, đại tá tràng không có cánh cửa, cho nên ty chức đề nghị phải có một cái khoảng cách hạn chế, đến ngày đó ly sản vật nhiều ít khoảng cách trong vòng không thể có tạp vụ nhân chờ, phải phải thị vệ vây quanh sản vật một vòng thủ hộ.”

“ Hảo, nghĩ đến thực chu đáo!” Dân 禔 thực vừa lòng địa nói,” Nạp Lan, phương pháp là người nghĩ liền từ người đi làm đi, nếu còn có khác cái gì, người liền chính mình làm chủ, không cần mọi chuyện đến xin chỉ thị, bốn vương hội giao (ngoại ô) đãi, cho đi xuống, chỉ cần là vì tái tràng an toàn, không ai dám trở ngại người.”

“ Tạ ơn Vương gia!”

Về đến nhà trung, phụ thân còn không có trở về, Nạp Lan đức duật đang muốn về phòng của mình cân nhắc cụ thể phương án, tiết ngôn mang theo Tam tử muội lại đây bái phỏng, Nạp Lan hoành không ở, Nạp Lan đức duật tự nhiên phải cùng bồi trong chốc lát.

“Hiền chất a, nghe nói ung Vương gia cho người phụ trách tái tràng bảo vệ?” Tiết ngôn tin tức thật sự là linh thông, không hổ là Binh Bộ Thị Lang.

“Là, đến lúc đó còn muốn tiết đại nhân nhiều hơn hỗ trợ.”

Tiết ngôn một ngum ứng thừa,” Một định một định! Đây là lão phu phân nội chuyện.”

“Nạp Lan đại ca, người nhiệm vụ lần này dường như man trọng nga!” Hồng dao cười nói.

“Là Hoàng Thượng hiệu lực là hãn là.” Nạp Lan đức duật thân nhiên địa nói xong.

Lúc này, thu yển rất không thức thời hỏi một câu,” Nạp Lan đại ca, tân cô nương đâu, người có hay không tái kiến quá

Nạp Lan đức duật trên mặt một thời giống cái lồng một tầng sương lạnh, một ngữ không phát. Sở cảm thấy thế, liêu một định đã xảy ra chuyện gì, vội âm thầm xả một chút thu yển, thu yển quay đầu lại, sở cảm hương nàng hơi hơi lắc lắc đầu, thu yển cũng ý thức được, vội chuyển hướng đề tài, mọi người tán gẫu nổi lên khác.

Đãi Nạp Lan hoành sau khi trở về, còn nói một hồi tử nói, Nạp Lan đức duật liền nói chính mình muốn đi thiết tướng bố trí, đi trước ly khai phòng khách. Hãn vừa đi, Tam tử muội cũng lập tức tìm lấy cơ hội đi hoa viên tản bộ, chạy tới.

Các nàng ở Nạp Lan gia đã muốn tùy tiện quán, thẳng đến thư phòng, không ai, sau đó thì chạy hướng Nạp Lan đức duật phòng, cũng không ai, cuối cùng vẫn là ở hoa viên lý tìm được rồi hãn.

“Ta chỉ biết các người muốn tìm ta, cho nên không đi phòng.” Nạp Lan đức duật cũng thật sự là bội phục các nàng tìm người nghị lực.

“Nạp Lan đại ca, chúng ta là quan tâm người nha!” Sở cầm tiếp trên nói,” Vừa rồi nhắc tới đến tân cô nương, người sẽ không vui vẻ, có phải hay không ra chuyện gì?”

Nạp Lan đức duật do dự thật lâu mới đem sự tình đối với các nàng nói một lần.

Thu yển kinh ngạc địa,” Nàng thật sự như vậy nói?”

“ Không có khả năng, ta không tin tâm tử tử hội như vậy v” Hồng dao lập tức lắc đầu phủ định.

Sở cầm suy nghĩ một chút, cũng nói:” Nàng có thể hay không có cái gì khó ngôn chi ần a, lần trước nàng không phải nói Hoàng Thượng cấp cho nàng chỉ hôn thôi, cho nên hẳn mới cự tuyệt người?”

“ Nàng nói được thực hiểu được, Nạp Lan đức duật chính là một cái nho nhỏ thị vệ thống lĩnh, không xứng với nàng.” Nạp Lan đức duật nói lời này thời điểm trong lòng lại là một trận quần đau.

Thu yến một bĩu môi,” Nàng không được người, là nàng không ánh mắt, Nạp Lan đại ca, chúng ta duy trì người đi dự thi, giao (ngoại ô) trái tim đi khanh khách lấy về nhà, sau đó người tái mang theo khanh khách đến ung vương phủ, nhục nhã bọn họ một phen.”

“ Nạp Lan đại ca, người thử xem lại đi tìm xem nàng, hỏi một chút rõ ràng.” Hồng dao đổi tâm di vẫn là thực tin tưởng.

“ Không được đi, bị nàng nhục nhã đắc còn chưa đủ sao, còn muốn chính mình đưa lên cánh cửa đi.” Thu yến lập tức phản đối.

Nạp Lan đức duật bị các nàng riu ra riu rít địa vừa nói, đầu cũng lớn,”Sở cầm, người có ý kiến gì không?”

“ Ta nói không ngoài, tổng cảm giác này trong đó có ần tình. Tuy vậy, ta đồng ý hồng dao, người hẳn là đi một lần ung vương phủ, nếu không có kết quả, vậy người sẽ chết tâm đi, không bao giờ... nữa muốn đi nghĩ muốn nàng, một lòng một dạ địa đi tham gia đại tái, đem khanh khách lấy

“ Hảo, ta hiện tại phải đi.” Kỳ thật hẳn trong lòng là vẫn nghĩ muốn hỏi lại cái hiểu được, chính là không có dũng khí, kéo không dưới này mặt, tiết gia Tam tử muội này vừa nói, vô hình trung còn có hậu viên duy trì, hẳn rất cuộc bất chấp cái gì, lập tức tự ra cánh cửa.

Đi vào ung vương phủ, Nạp Lan đức duật thẳng đi lên bậc thang.

Thủ vệ vội hỏi:” Nạp Lan thống lĩnh, đến ung vương phủ có việc sao?”

“ Phiền toái thông báo quý phủ tân tiểu thư, Nạp Lan đức duật cầu kiến.” Nạp Lan đức duật thật sự là bồn a, vì cái gì không nói là tới tìm ung Vương gia thương lượng sự tình đâu? Người nói tìm tân tiểu thư, cửa này sẽ không hảo vào nha!

“ Ngài chờ!” Thủ vệ vào cửa đi.

Ung vương phủ hoa viên lý, dận 禎 đang đứng ở trong hoa viên thưởng thức bồn hoa. Thủ vệ vội vàng chạy tới:”Bẩm Vương gia, Nạp Lan đức duật

muốn gặp tân tiểu thư.”

“Nói cho hắn, không ở.” Dận 禔 không cần suy nghĩ phải trả lời. Thủ vệ vừa đi, dận 禔 tưởng tượng không đúng, có chút nói vừa rồi ở bộ binh không tốt lắm đối Nạp Lan đức duật nói, hiện tại hắn nếu đã tìm tới cửa, không ngại liền đối hắn nói rõ đi! Cũng không gọi người đi thông tri cửa thủ vệ, chính mình hướng đại mô

Nạp Lan đức duật ở cửa chờ, thật vất vả nhìn thấy thủ vệ chạy đến.

“Nạp Lan thông lĩnh, tân tiểu thư không ở.”

Nạp Lan đức duật làm sao tin tưởng,” Ta biết nàng một định ở, đừng một câu không ở liền phái ta, hôm nay cho dù bị ung Vương gia trách phạt ta cũng một định phải thấy nàng.” Nói xong, liền hướng lý sâm, thủ vệ lập tức đao kiếm ra khỏi vỏ.

“Các người cho rằng ngăn được ta sao?” Nạp Lan đức duật hỏi.

“Ngăn không được cũng muốn ngăn đón.” Thủ vệ nhóm nói.

Nạp Lan đức duật kêu lên một tiếng đau đớn, một cái 360 độ xoay người, thủ vệ nhóm đao kiếm đều điều rơi trên mặt đất, Nạp Lan đức duật tiếp tục hướng bên trong cánh cửa đi, dận 禔 ra hiện tại cửa.

“Vương gia, ta muốn gặp tân tiểu thư.” Nhìn thấy dận 禔, Nạp Lan đức duật cuối cùng còn không có vong cấp bậc lễ nghĩa.

Dận 禔 nhìn hắn một cái, âm thầm nói thầm một câu,” Một cái rơi vào tình yêu bầy rập đại ngó

Gặp dận 禔 không nói lời nào, Nạp Lan đức duật khẩn cầu nói:” Vương gia, mời người làm cho ta thấy nàng, ta chỉ cùng nàng nói nói mấy câu, nói xong bước đi, sẽ không quấy rầy nàng lâu lắm.”

“Vào đi!”

Nạp Lan đức duật đi theo dận 禔 đi vào thư phòng, dận 禔 đóng cửa lại, ngồi xuống, Nạp Lan đức duật khó hiểu địa nhìn dận 禔.

“Ngồi đi!”

“Vương gia!”

“Trước ngồi xuống.” Dận 禔 dùng không để cho phản kháng ngữ điệu nói xong,” Ngồi xuống, ta có lời sẽ đối người nói.”

Nạp Lan đức duật gặp dận 禔 như vậy kiên trì, đành phải ngồi xuống, khả ngồi xuống sau thì không thấy dận 禔 nói cái gì, chính là chuyển động ngón tay cái trên ngọc ban chỉ. Nạp Lan đức duật cũng không dám thúc giục, đành phải kiên nhẫn chờ, qua một hồi lâu nhi, dận 禔 mới mở miệng,”

Người người muốn tìm không ở. Nạp Lan, nghe bốn vương một câu, không được sẽ tìm nàng, giao (ngoại ô) trái tim tư phóng tới chọn rẽ đại tái đi lên

“Vương gia, người làm cho ta thấy tâm tiểu thư.” Nạp Lan đức duật chích cho là dân 禩 có lệ chính mình.

“Nàng quả thật không ở, người nếu không tin, đại khả chính mình đến trong phủ đi tìm, ta có thể truyền lệnh đi xuống, nhâm người tìm tòi, tuyệt không ngăn trở.”

Gặp dân 禩 nói như vậy, Nạp Lan đức duật không thể không tin, nhưng hắn còn không hết hy vọng,” Vương gia có không cáo chi nàng đi nơi nào?”

Dân 禩 cảm thấy được Nạp Lan đức duật thật sự là du mộc vương mắc không ra khiếu, không khỏi âm thầm lắc đầu, khuyên nói:” Nạp Lan, làm gì đâu, không được như vậy cố chấp, của người đường ra ở chọn rẽ đại tái trên, đến lúc đó, bốn vương hội trợ người giúp một tay.”

Lời này đã muốn rất hiểu không qua, biểu lộ dân 禩 phải giúp Nạp Lan đức duật, khả Nạp Lan đức duật cũng hiểu được ung Vương gia giúp đỡ chính mình chiếu cố là muốn trả giá đại giới, vì thế trực tiếp hỏi:” Vương gia đột nhiên đối ta như thế ưu ái, có phải hay không nghĩ muốn đem ta cho rằng của người lợi thế?”

Dân 禩 cũng không tức giận, mỉm cười,” Ta hỏi người, người thật sự cam nguyện cả đời làm một cái nhỏ nhỏ thị vệ thống lĩnh sao, người sẽ không nghĩ muốn phong hầu được phong hầu, trở nên nổi bật? Người muốn cùng người a mã giống nhau, ai cũng không đặc tội, có thể sao? Người yêu trên bốn vương trong phủ nhân, chẳng khác nào là đứng ở ta bên này.”

Giờ phút này, Nạp Lan đức duật biết chính mình đã muốn không có đường rút, đành phải trầm mặc không nói.

Dân 禩 tiếp tục nói:” Người đoạt giải một, Tâm nhi tự nhiên sẽ xuất hiện, về sau, bốn vương cũng sẽ không bạc đãi người, nếu không, người đem thương tiếc chung thân.”

-----oOo-----

Đệ 51 chương: (năm mươi một) mọi người các tâm tư

Nạp Lan đức duật Về đến nhà, đi vào đại sảnh, mọi người đã sớm chờ đến lo lắng, Nạp Lan hoành gặp đưa con trở về, vội hỏi:”Duật nhi, người đã trở lại, ung Vương gia có không Hữu Vi nan người, người không cùng hắn phát sinh cái gì xung đột đi?”

“ Ta như thế nào hội cùng hấn phát sinh xung đột đâu,” Nạp Lan đức duật ngồi vào ghế trên,”A mã không cần lo lắng, ta tốt lắm.”

“ Vậy người nhìn thấy tân tử tử không có?” Đây mới là tối quan trọng hơn, hồng dao tối quan tâm này.

“ Không có. Ung Vương gia nói, chỉ có ta đoạt giải một, mới có thể nhìn thấy nàng.” Nạp Lan đức duật sắc mặt ngưng trọng địa

Sở cầm bưng tỉnh đại ngộ địa bộ đáng,” Nói như vậy, ung Vương gia là đem tân tử tử làm lợi thế! Trách không được nàng muốn cự tuyệt người.”

Nạp Lan đức duật cười khở một tiếng,” Không chỉ có là tân cô nương, ngay cả ta cũng vậy hấn lợi thế, tứ gia bàn tính đã muốn đánh cho cẩn thận.”

“Ung Vương gia phải người cùng kỳ duệ, phát dục chống lại, Trên thực tế chính là cùng bát gia, mười bốn gia một tranh cao thấp. Ai! Xem ra, chúng ta vẫn là cuốn vào trận này phân tranh.” Nạp Lan hoành cũng ý thức được chính mình không thể tái bảo trì trung lập, cứ việc hấn không muốn, nhưng đã muốn không phải do hấn.

Cùng Nạp Lan hoành giống nhau, tiết ngôn cũng là phái trung gian, thấy vậy trạng huống, hấn cũng là chính mình tiền đồ lo lắng, ai đều biết nói hấn cùng Nạp Lan hoành là bạn tốt, hai nhà nhân ích lợi là khiên ở tại cùng nhau, hiện giờ Nạp Lan đức duật tại triều tứ đại ca dựa, kia hấn cũng chỉ có thể đi theo, cho nên, hấn lập tức tiếp đi lên hỏi:” Hiền chất, người đáp ứng rồi sao?”

Nạp Lan đức duật hướng tiết ngôn nhìn thoáng qua, vẻ mặt bất đắc dĩ,” Ta dường như cũng không nói gì không quyền lợi.” Giờ phút này, Nạp Lan đức duật đã muốn không có đường rút, không đi tham gia, chính mình vĩnh viễn không thấy được tân cô nương, đi tham gia, chẳng khác nào đầu hướng dân 禳, dù sao đều là cửa ải khó khăn, kia còn không bằng đi xông vào một lần, ngấm lại chính mình, duy một không rất sống khá giả kia quan chính là văn thí, ai cũng không biết tâm di khanh khách thi toàn quốc cái gì, nhưng sau lưng có dân 禳 chỗ dựa, hấn lo lắng cũng chừng chút. Nếu không thắng được, chính mình cũng hết lực, đến lúc đó ung Vương gia cũng tìm không ra cái gì lý do đến trách cứ, nếu thắng, nhưng thật ra kiện hao tổn tâm trí chuyện, khẳng định phải ủy khuất tân cô nương, đây là hấn không muốn

Đồng dạng nghĩ muốn thắng nhân rất nhiều, Nạp Lan đức duật lớn một đôi thủ cạnh tranh tự nhiên là khác hai vị. Liêm trong vương phủ, đã ở

thương lượng chuyện này.

“Kỳ duệ, lần này chọn rể đại tái, người phải hảo hảo chuẩn bị, vô luận như thế nào phải bạt đắc thứ một.” Dân tự đem toàn bộ hy vọng đều ký thác ở kỳ duệ trên người.

“Vương gia yên tâm, lấy của ta thân thủ, này ngạch phụ phi ta mặc chúc.” Kỳ duệ quả nhiên là một bộ cậu ấm ngạo khí tâm tính.

Cửu đại ca dân 禳 vội nhắc nhở, “Đừng phớt lờ, mặt khác hai cái cùng người nổi danh, đều khó đối phó, đặc biệt phát dục, đã sớm thắc hấn tỷ tỷ hướng Hoàng thượng ám chỉ muốn kết hôn tâm di.”

Kỳ duệ hừ một tiếng, “Nạp Lan đức duật chính là võ công trên chiếm chút tiện nghi, lần này cũng không phải luận võ chọn rể, phát dục, hấn màu sắc đẹp để chưa bao giờ thắng quá ta, dựa vào cái gì theo ta đấu.”

“Lần này là tâm di khanh khách tuyển ngạch phụ chuyện là lão Tứ nghĩ ra được, hấn nơi đó có cái gì... không nhân có thể cùng chúng ta một tranh cao thấp a?” Dân tự thì ở cân nhắc hấn tứ ca.

“Ta đã sớm nghĩ tới, đem tứ gia đẳng nhân sắp xếp một lần, không phát hiện có cái gì đặc biệt cao thủ.” Dân 禳 cùng hấn ca ca giống nhau, bọn họ mục tiêu một trí, “Hấn có thể hay không có cái gì nhân không có làm cho chúng ta biết đến?”

“Thí, hấn trong tay căn bản không ai, hấn chính là nghĩ muốn lấy lòng cái kia nha đầu, ta xem các người hai cái nhiều lo lắng!” Mười đại ca ý nghĩ còn không tính nhiều lắm loan loan.

Dân tự ha hả cười, “Kia nha đầu vị tất lĩnh này tình, ngày đó, ta coi nàng vẻ mặt không vui, chẳng qua e ngại hoàng a mã, e ngại nhiều như vậy đại thần, không có cách nào khác đương trường phát tác.”

“Lúc này chúng ta tứ ca lại là cố hết sức không lấy lòng, hắc hắc, thật làm cho chúng ta đãi một cơ hội.” Dân 禳 cũng dặn dò, “Kỳ duệ, chúng ta nhưng làm bảo áp ở người trên người, người ngàn vạn lần phải không chịu thua kém a!”

Kỳ duệ vẫn là kia phó chí ở một định phải bộ dáng, “Ta sẽ không làm cho chư vị Vương gia, đại ca thất vọng.”

“Hảo, tốt lắm, chúng ta chờ coi lão Tứ vẻ mặt cầu xin bộ dáng, ha ha, ngẫm lại đều thống khoái.” Bọn họ cũng đem dân 禳 nghĩ đến rất đơn giản, cho nên nói vì cái gì bọn họ thành không được khí hậu đâu, đây là a! Cho tới nay, dân 禳 làm sao làm cho bọn họ xem qua chê cười? Dân 禳 so với bọn hấn dài hơn cái tâm mắt.

Đồng dạng, đừng đem một vị khác thần tượng cấp quên, dư phi đã ở cùng chính mình đệ đệ kế hoạch.

“Phát dục, tỷ tỷ đã muốn thay người nghĩ tới, người lớn một chương ngại chính là kỳ duệ cùng Nạp Lan đức duật, ý duệ nơi đó là khẳng định cũng muốn đoạt giải một, nhưng thật ra Nạp Lan đức duật có thể động động cân não.”

“Người muốn nhận mua hấn?” Tỷ đệ gian vẫn là có điều có thông minh sắc xảo, phát dục vừa nghe liền hiểu được.

“Ân, là có này ý tưởng.”

“Ta xem coi như hết!” Phát dục thật so với hấn tỷ tỷ xưa đuổi khỏi ý nghĩ,” Đừng đi mũi dính đầy tro, ngã đầu vội tới nhân hạ xuống trò cười, làm gì đâu! Ta tự nhận văn thao vũ lược không thua cho bọn hấn, này ngạch phụ còn không định là ai đâu! Người liền đối với người đệ đệ như vậy không tin tưởng?”

Này đó bồi lặc, con nhà giàu đều rất có tự tin a, xem ra là tiền, quyền cấp sung đi ra, cũng không phải không cùng tâm di đánh quá giao (ngoại ô) tể, như thế nào đã nghĩ không đến tâm di là bình thường tiêu cô nương sao? Nàng sẽ làm tuyển thủ nhóm dễ dàng quá quan sao?

Vẫn là dư phi ném qua đầu khổ, chạy nhanh cấp đệ đệ tẩy não,” Phát dục, người đừng khinh địch, không nói đến đối thủ của người trình độ cùng người giống nhau, mượn tâm di khanh khách mà nói, nàng cũng là cái lợi hại, nếu tỷ tỷ đoán không sai, này võ thí văn thí na(vậy) một cửa cũng không sống khá giả, cho nên đối thủ của người là ít một cái hảo một cái.”

“Vậy người tính toán như thế nào thu mua Nạp Lan đức duật a?”

“Tự nhiên là tiền a, thiếu hấn khẳng định mặc kệ, ta nghĩ như vậy a, chúng ta cho hấn một gian hiệu cầm đồ, một cái ngân hàng tư nhân, cộng thêm ruộng tốt ngàn mẫu, như vậy hấn là

“Tả, lúc này người như thế nào lớn như vậy phương a?” Phát dục nghĩ nghĩ,” Không đủ, nếu thắng trong lời nói, hấn có thể được đến xa xa không chỉ này đó, người nói, hấn hội hiếm lạ người điểm ấy sao?”

“Tiền không đủ, tái thêm nhân, đi xem xét mấy mỹ nữ cùng nhau đưa cho hấn.”

Phát dục vẫn là lắc đầu,” Cửa ta tỷ tỷ a, người hồ đồ, hấn là ham mê nữ sắc người sao? Nghĩ muốn cấp lại nữ nhân của hấn có khi là!”

“Này cũng không được, kia cũng không được, chẳng lẽ vốn không có được không?” Dư phi không cam lòng.

“ Có a, cũng không biết tử tử ngươi dám không dám làm?”

“ Chỉ cần không phải làm cho ta đi giết nhân, không có không dám.”

Phát dục cười cười, ghé vào dư phi bên tai đích nói vài câu, dư phi nghe xong sau lập tức nhảy dựng lên,” Cái gì, ngươi muốn ta đi...” Có lẽ là ý thức được chính mình thất thố, vội bưng kín miệng, rút ra cánh cửa nhìn nhìn, may mắn không ai.

“ Này nếu làm cho Hoàng Thượng đã biết, tử tử ta còn có mệnh sao?”

“ Nếu không có như thế, như thế nào có thể làm cho Nạp Lan đức duật khuất phục?” Phát dục lay động trong tay chiết,” Tả, ta biết ngươi thích hấn, ký cho ngươi thỏa mãn một hồi thì cảm hấn nhược điểm, như vậy chẳng phải là một cử lưỡng tiện.”

Dư phi mặt đỏ lên, sắc giọng:” Ngươi đều nói, hấn không ham mê nữ sắc, như thế nào có thể làm cho hấn khuất phục a? Còn có, chẳng lẽ phải ở trong cung sao, vạn một bị ai gặp được...”

“ Tử tử ngươi là thông minh một đời, hồ đồ một thời a, việc này đương nhiên ở bên ngoài làm, yên tâm, ta sẽ cho ngươi an bài, ngươi trước tìm cái có thể ra cung lý do.”

Ai, vì tranh cái ngạch phụ, động cân não đều động đến này phân trên, cảm thấy thẹn cùng lương biết hoàn toàn đánh mất, lòng người trung xấu một lậu một mặt ở quyền này mặt chữ tiền triển lăm đặc trần trụi mà thấu triệt.

Bọn họ nghĩ muốn diệt trừ Nạp Lan đức duật đối thủ này, có người lại muốn cho tâm di đem Nạp Lan đức duật làm cho đi ra.

Tâm di mấy ngày nay vẫn oa ở di uyển lý không ngoài đi, thường thường là cùng con chó nhỏ con mèo nhỏ ngoạn, nếu không nữa thì chính là chính mình buồn đầu đọc sách, mỗi đến ban đêm còn có thể nhìn chính mình này hiện đại vật phẩm, một một thưởng thức.

Hôm nay, tâm di chính ôm con chó nhỏ ngẩn người. Tiêu gậy trúc vào cửa bẩm báo,” Khanh khách, uyển khanh khách đến đây.”

“ Mau mời!”

Uyển nhi đã muốn vào phòng,” Ta đã muốn vào được, cấp tử tử chúc mừng.” Uyển nhi tao nhã địa cấp tâm di được rồi thì lễ.

“ Ta có cái gì hỉ a!” Tâm di chạy nhanh nhường chỗ ngồi.

Uyển nhi cười nói:” Tử tử sắp chiêu đặc như ý lang quân, chẳng lẽ không đúng hỉ sao?”

“ Vạn một không phải như ý lang quân đâu?”

“Ồ tử tử hà khắc yêu cầu hạ thấp được, một định là nổi tiếng người, Uyển nhi thật sự là hâm mộ, không biết ta tương lai có thể có tử tử tốt như vậy phúc khí.” Uyển nhi nói.

La nghe vang, nói nghe âm, tâm di ra sao chờ người thông minh, lập tức cảm giác được, ý bảo kết mai hai người đi ra ngoài, cỏ nhỏ cũng theo ra cửa.

“Uyển nhi, người hôm nay đến không đơn giản là cho ta chúc mừng đi, có chuyện gì muốn ta hỗ trợ?” Tâm di tối không thích quanh co lòng vòng.

Uyển nhi thở dài:” Khó trách Hoàng Thượng như vậy thích người, tử tử thật sự quá thông minh.”

“Uyển nhi, chúng ta tử muội còn có cái gì không thể nói lời, chỉ cần là ta năng lực có thể đạt được, ta một định giúp người.” Tâm di thành khẩn địa nói.

ngượng ngùng địa nói:” Tử tử một định có thể giúp đỡ.”

“Rốt cuộc chuyện gì a?” Tâm di tối chịu không nổi cổ đại nữ tử xoay nhãn nhó niết.

“Tử tử ngàn vạn lần đừng giễu cợt nga, ta, ta là nghĩ muốn cầu tử tử ở trước mặt hoàng thượng lời nói nói.” Uyển nhi còn tại đi vòng vèo.

“Nói cái gì không nên ta đi nói, chính người không thể nói sao?”

“Ta như thế nào không biết xấu hổ a!” Uyển nhi cúi đầu, then thùng vô cùng.

Tâm di giễu cợt nàng,” Di, người mặt thực hồng thực hồng thực hồng a!”

“Tử tử!” Uyển nhi dặt tâm di vạt áo.

“Hảo hảo hảo, ta không nói, người rốt cuộc muốn ta cùng Hoàng Thượng nói cái gì a?”

“Ta nghĩ thỉnh tử tử ở chọn rẽ đại tái sau khi chấm dứt cùng Hoàng Thượng nói, cũng lo lắng một chút ta, chuyện của ta nhi!” Tâm di lẳng lẳng địa chờ Uyển nhi câu dưới,” Phiền toái tử tử cùng Hoàng Thượng nói, đem ta chỉ cấp, chỉ cấp Nạp Lan đức duật.”

Tâm di trong đầu” Ông” địa một tiếng, một thời không có tươi cười, gặp Uyển nhi xấu hổ cúi đầu không nói, không khỏi tâm loạn như ma,” Ta như thế nào đem chuyện này cấp đã quên, còn tưởng rằng Nạp Lan đức duật cự tuyệt nàng, sẽ không sự, hiện tại muốn ta như thế nào trả lời nàng nha?” Suy nghĩ trong chốc lát mới tìm cái lý do cự tuyệt nói:” Chuyện này ta

không có cách nào khác đáp ứng người, nếu là Nạp Lan đức duật thắng được đâu?”

“Tỷ tỷ có thể không cho hấn thắng được a!”

“Này, này dường như có không công bình đi!” Ngay cả tâm di cơ trí linh mẫn, hiện tại cũng vô kế khả thi.

Uyển nhi nào biết tâm di tâm tư, tiếp tục nói:” Ta sinh trưởng ở này thâm cung đại viện nội, có thể nhìn thấy nam nhân có thể đếm được trên đầu ngón tay, mà này đó nam nhân trung duy có Nạp Lan đức duật làm cho lòng ta động, tỷ tỷ, người liền giúp đỡ giúp ta đi! Của ta chung thân hạnh phúc ngay tại người một câu.”

“Của người chung thân hạnh phúc ở ta trên tay, ta đây chung thân hạnh phúc thì ở ai trên tay a?” Uyển nhi trong lời nói xúc động tới rồi tâm di yếu ớt một địa phương. Trầm mặc trong chốc lát, tâm di rốt cục mở miệng,” Uyển nhi, người không nên đem vận mệnh của người giao (ngoại ô) cho người khác, mỗi người hạnh phúc hấn là nắm chắc ở chính mình trong tay, người muốn hạnh phúc, phải chính mình đi tranh thủ.”

“Tỷ tỷ vì sao nói như vậy?” Uyển nhi có chút ngoài ý muốn, đột nhiên hiểu được,” Chẳng lẽ người cũng...”

Tâm di dùng ánh náy địa ánh mắt nhìn Uyển nhi.

Hai người liền như vậy không nói gì địa ngồi, qua đã lâu, Uyển nhi thì thấp giọng nói,” Tâm di, hoặc là chúng ta, chúng ta có thể, có thể noi theo nga hoàng nữ anh, cộng sự một phu.”

“Uyển nhi!” Tâm di giật mình địa nhìn nàng.

“Nam nhân ba vợ bốn nàng hầu thực bình thường, tỷ tỷ nếu khẳng định đáp ứng, ta nguyện ý làm tiểu.”

Uyển nhi tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục, làm cho tâm di cảm thấy bi ai,” Uyển nhi! Người vì cái gì phải như vậy ăn nói khép nép địa đến cầu ta, người chính là chính thống khanh khách, người trên người chầy yêu tân giác La gia huyết, ta không có cách nào đến thay đổi người cái loại này thâm căn cố đế nam tôn nữ ti tư tưởng, đối với người là tuyệt đối không thể nhận cái gọi là một cái âm trà có thể xứng vài cái chén trà cách nói, cái gì đều có thể cho, cô đơn trượng phu không thể, ta quyết không có thể cùng nữ nhân khác chia xẻ một cái trượng phu!”

“Tâm di, người cũng biết, hấn là cô ý người trong, cho dù hấn tài năng ở đại tái trung bạt đắc thứ một, hấn một định cũng sẽ đem hấn ý trung nhân lấy về nhà trung, khi đó, người cũng không giống nhau cùng người khác

chia xẻ sao, nhiều ta, cũng coi như không được cái gì, đến lúc đó nếu có chút cái gì phân tranh, ta cũng có thể cùng người đứng ở cùng lập trường a!”

“Thực xin lỗi, Uyển nhi, người từ nhỏ nhận quan niệm là nam nhân là thiên, xuất giá từ phu, mà ta không phải, ở trong này ta không thể thay đổi người khác tư tưởng, cũng bị bách nhận một ít ta không muốn nhận điều nhục lễ, nhưng ở của ta hôn nhân trung, mặc kệ của ta trượng phu là ai, ta là tuyệt đối sẽ không khuất tùng ba vợ bốn nàng hầu, bất luận kẻ nào đều không có thương lượng đường sống.”

“Nếu là Hoàng Thượng ý chỉ, người cũng cự tuyệt sao?” Uyển nhi chưa từ bỏ ý định hỏi

“Là!” Tâm di kiên định đối lấy Uyển nhi ai oán mà tuyệt vọng ánh mắt.

Tâm di khi đó đã muốn nổi lên tuyệt niệm, thà làm ngọc vỡ, không là ngói lành, nếu Nạp Lan đức duật thất bại, nàng khẳng định đào hôn, chẳng sợ chính là lưu lạc thiên nhai, cũng sẽ không gả cho chính mình không thích nam nhân.

Uyển nhi vừa đi, tiểu cây mơ các nàng lập tức liền vây quanh tâm di hỏi mở.

“Khanh khách, uyển khanh khách như thế nào dường như không vui đi rồi?” Tiểu quả cam uyển chuyển hỏi.

“Nàng muốn ta cầu Hoàng Thượng, đem nàng chỉ cấp Nạp Lan đức duật!”

“A?!...” Mọi người kinh ngạc địa kêu.

“Khanh khách, ngài đáp ứng rồi không?” Tiểu gậy trúc khẩn trương hỏi.

“Lời nói nhảm, khanh khách nếu đáp ứng, uyển khanh khách hội như vậy không vui?” Nhị hồ trắng tiểu gậy trúc liếc mắt một cái.

Tiểu cây mơ thật xua đuổi khỏi ý nghĩ,” Nhị nữ cộng sự một phu, cũng không thường không thể nha, khanh khách ngài thông minh, uyển khanh khách xinh đẹp, truyền ra đi, cũng là nhân gian một đoạn giai thoại

Tâm di trừng mắt nhìn tiểu cây mơ liếc mắt một cái,” Người nào gian giai thoại, ta xem người trúng độc quá sâu, chờ ta chuyện giải quyết, ta muốn hảo hảo cho người gột rửa đầu óc, đem này đó độc đều cấp giết chết, đừng nói ta không nhắc nhở quá người nha, xem trọng của người bạn trai,

hiện tại người có ủy khuất còn có thể cùng ta tổ, tương lai người đi đối ai tổ?”

“ Khanh khách, ta cũng không phải là cái loại này chần chừ nam nhân!” Nhị hủ lập tức kêu oan.

“ Ta nói người sao? Không đánh đã khai!”

Nhị hủ mặt đỏ bừng địa một chút liền đỏ, mọi người cũng hắc hắc thẳng nhạc.

Kinh như vậy một nháo, tâm di tâm tình thì tốt lắm đứng lên,” Đi ra ngoài đi một chút đi, này hoàng cung thật sự là có thể ghen người chết địa phương!”

=====

Đệ 51 chương: (năm mươi một) mọi người các tâm tư

Nạp Lan đức duật Về đến nhà, đi vào đại sảnh, mọi người đã sớm chờ đến lo lắng, Nạp Lan hoành gấp đưa con trở về, vội hỏi:”Duật nhi, người đã trở lại, ung Vương gia có không Hữu Vi nan người, người không cùng hắc phát sinh cái gì xung đột

“ Ta như thế nào hội cùng hắc phát sinh xung đột đâu,” Nạp Lan đức duật ngồi vào ghế trên,”A mã không cần lo lắng, ta tốt lắm.”

“ Vậy người nhìn thấy tân tử tử không có?” Đây mới là tối quan trọng hơn, hồng dao tối quan tâm này.

“ Không có. Ung Vương gia nói, chỉ có ta đoạt giải một, mới có thể nhìn thấy nàng.” Nạp Lan đức duật sắc mặt ngưng trọng địa nói.

Sở cầm bưng tỉnh đại ngộ địa bộ đáng,” Nói như vậy, ung Vương gia là đem tân tử tử làm lợi thế! Trách không được nàng muốn cự tuyệt người.”

Nạp Lan đức duật cười khở một tiếng,” Không chỉ có là tân cô nương, ngay cả ta cũng vậy hắc lợi thế, tứ gia bàn tính đã muốn đánh cho cẩn thận.”

“Ung Vương gia phải người cùng kỳ duệ, phát dục chống lại, Trên thực tế chính là cùng bát gia, mười bốn gia một tranh cao thấp. Ai! Xem ra, chúng ta vẫn là cuốn vào trận này phân tranh.” Nạp Lan hoành cũng ý thức được chính mình không thể tái bảo trì trung lập, cứ việc hắc không muốn, nhưng đã muốn không phải do hắc.

Cùng Nạp Lan hoành giống nhau, tiết ngôn cũng là phái trung gian, thấy vậy trạng huống, hắc cũng là chính mình tiên đồ lo lắng, ai đều biết nói hắc cùng Nạp Lan hoành là bạn tốt, hai nhà nhân ích lợi là khiên ở tại cùng

nhau, hiện giờ Nạp Lan đức duật tại triều tứ đại ca dựa, kia hấn cũng chỉ có thể đi theo, cho nên, hấn lập tức tiếp đi lên hỏi:” Hiền chất, người đáp ứng

Nạp Lan đức duật hướng tiết ngôn nhìn thoáng qua, vẻ mặt bất đắc dĩ,” Ta đường như cũng không nói gì không quyền lợi.” Giờ phút này, Nạp Lan đức duật đã muốn không có đường rút, không đi tham gia, chính mình vĩnh viễn không thấy được tân cô nương, đi tham gia, chẳng khác nào đầu hướng dân 禳, dù sao đều là cửa ải khó khăn, kia còn không bằng đi xông vào một lần, ngấm lại chính mình, duy một không rất sống khá giả kia quan chính là văn thí, ai cũng không biết tâm di khanh khách thi toàn quốc cái gì, nhưng sau lưng có dân 禳 chỗ dựa, hấn lo lắng cũng chừng chút. Nếu không thắng được, chính mình cũng hết lực, đến lúc đó ung Vương gia cũng tìm không ra cái gì lý do đến trách cứ, nếu thắng, nhưng thật ra kiện hao tổn tâm trí chuyện, khẳng định phải ủy khuất tân cô nương, đây là hấn không muốn.

Đồng dạng nghĩ muốn thắng nhân rất nhiều, Nạp Lan đức duật lớn một đối thủ cạnh tranh tự nhiên là khác hai vị. Liêm trong vương phủ, đã ở thương lượng chuyện này.

“Kỳ duệ, lần này chọn rể đại tái, người phải hảo hảo chuẩn bị, vô luận như thế nào phải bạt đắc thứ một.” Dân tự đem toàn bộ hy vọng đều ký thác ở kỳ duệ trên người.

“ Vương gia yên tâm, lấy của ta thân thủ, này ngạch phụ phi ta mặc chúc.” Kỳ duệ quả nhiên là một bộ cậu ấm ngạo khí tâm tính.

Cửu đại ca dân 禳 vội nhắc nhở,” Đừng phớt lờ, mặt khác hai cái cùng người nổi danh, đều khó đối phó, đặc biệt phát dục, đã sớm thác hấn tỷ tỷ hướng Hoàng thượng ám chỉ muốn kết hôn tâm di.”

Kỳ duệ hừ một tiếng,” võ công trên chiếm chút tiện nghi, lần này cũng không phải luận võ chọn rể, phát dục, hấn màu sắc đẹp để chưa bao giờ thắng quá ta, dựa vào cái gì theo ta đâu.”

“ Lần này là tâm di khanh khách tuyển ngạch phụ chuyện là lão Tứ nghĩ ra được, hấn nơi đó có cái gì... không nhân có thể cùng chúng ta một tranh cao thấp a?” Dân tự thì ở cân nhắc hấn tứ ca.

“ Ta đã sớm nghĩ tới, đem tứ gia đẳng nhân sắp xếp một lần, không phát hiện có cái gì đặc biệt cao thủ.” Dân 禳 cùng hấn ca ca giống nhau, bọn họ mục tiêu một trí,” Hấn có thể hay không có cái gì nhân không có làm cho chúng ta biết đến?”

“Thí, hấn trong tay căn bản không ai, hấn chính là nghĩ muốn lấy lòng cái kia nha đầu, ta xem các người hai cái nhiều lo lắng!” Mười đại ca ý nghĩ còn không tính nhiều lắm loan loan.

Dận tự ha hả cười,” Kia nha đầu vị tất lĩnh này tình, ngày đó, ta coi nàng vẻ mặt không vui, chẳng qua e ngại hoàng a mã, e ngại nhiều như vậy đại thần, không có cách nào khác đương trường phát tác.”

“Lúc này chúng ta tứ ca lại là cố hết sức không lấy lòng, hắc hắc, thật làm cho chúng ta đãi một cơ hội.” Dận 禔 cũng dặn dò,”Kỳ duệ, chúng ta nhưng làm bảo áp ở người trên người, người ngàn vạn lần phải không chịu thua kém a!”

Kỳ duệ vẫn là kia phó chí ở một định phải bộ dáng,” Ta sẽ không làm cho chư vị Vương gia, đại ca thất vọng.”

“Hảo, tốt lắm, chúng ta chờ coi lão Tứ vẻ mặt cầu xin bộ dáng, ha ha, ngẫm lại lòng khoái.” Bọn họ cũng đem dận 禔 nghĩ đến rất đơn giản, cho nên nói vì cái gì bọn họ thành không được khí hậu đâu, đây là a! Cho tới nay, dận 禔 làm sao làm cho bọn họ xem qua chê cười? Dận 禔 so với bọn hấn dài hơn cái tâm mắt.

Đồng dạng, đừng đem một vị khác thần tượng cấp quên, dư phi đã ở cùng chính mình đệ đệ kế hoạch.

“Phát dục, tỷ tỷ đã muốn thay người nghĩ tới, người lớn một chương ngại chính là kỳ duệ cùng Nạp Lan đức duật, kỳ duệ nơi đó là khẳng định cũng muốn đoạt giải một, nhưng thật ra Nạp Lan đức duật có thể động động cân não.”

“Người muốn nhận mua hấn?” Tỷ đệ gian vẫn là có điều có thông minh sắc xảo, phát dục vừa nghe liền hiểu được.

“Ân, là có này ý tưởng.”

“Ta xem coi như hết!” Phát dục thật so với hấn tỷ tỷ xưa đuổi khỏi ý nghĩ,” Đừng đi mũi dính đầy tro, ngã đầu vội tới nhân hạ xuống trò cười, làm gì đâu! Ta tự nhận văn thao vũ lược không thua cho bọn hấn, này ngách phụ còn không định là ai đâu! Người liên đối với người đệ đệ như vậy không tin tưởng?”

Này đó bồi lặc, con nhà giàu đều rất có tự tin a, xem ra là tiền, quyền cấp sung đi ra, cũng không phải không cùng tâm di đánh quá giao (ngoại ô) tế, như thế nào đã nghĩ không đến tâm di là bình thường tiểu cô nương sao? Nàng sẽ làm tuyển thủ nhóm dễ dàng quá quan sao?

V dư phi ném qua đầu khỏ, chạy nhanh cấp đê đê tấy nã,”Phát dục, người đừng khinh địch, không nói đến đôi thủ của người trình độ cùng người giống nhau, mượn tâm di khách khách mà nói, nàng cũng là cái lợi hại, nếu tỷ tỷ đoán không sai, này vô thí văn thí na(vậy) một cửa cũng không sống khá giả, cho nên đôi thủ của người là ít một cái hảo một cái.”

“ Vậy người tính toán như thế nào thu mua Nạp Lan đức duật a?”

“ Tự nhiên là tiền a, thiếu hẳn khẳng định mặc kệ, ta nghĩ như vậy a, chúng ta cho hẳn một gian hiệu cầm đồ, một cái ngân hàng tư nhân, cộng thêm ruộng tốt ngàn mẫu, như vậy hẳn là đủ liễu!”

“ Tả, lúc này người như thế nào lớn như vậy phương a?” Phát dục nghĩ nghĩ,” Không đủ, nếu thắng trong lời nói, hẳn có thể được đến xa xa không chỉ này đó, người nói, hẳn hội hiếm lạ người điếm ấy sao?”

“ Tiền không đủ, tái thêm nhân, đi xem xét mấy mỹ nữ cùng nhau đưa cho hẳn.”

Phát dục vẫn là lắc đầu,” Cửa ta tỷ tỷ a, người hồ đồ, hẳn là ham mê nữ sắc người sao? Nghĩ muốn cấp lại nữ nhân của hẳn có khi là!”

“ Này cũng không được, kia cũng không được, chẳng lẽ vốn không có được không?” Dư phi không cam lòng.

“ Có a, cũng không biết tỷ tỷ người dám không dám làm?”

“ Chỉ cần không phải làm cho ta đi giết nhân, không có không dám

Phát dục cười cười, ghé vào dư phi bên tai đích nói vài câu, dư phi nghe xong sau lập tức nhảy dựng lên,” Cái gì, người muốn ta đi...” Có lẽ là ý thức được chính mình thất thố, vội bưng kín miệng, rút ra cánh cửa nhìn nhìn, may mắn không ai.

“ Này nếu làm cho Hoàng Thượng đã biết, tỷ tỷ ta còn có mệnh sao?”

“ Nếu không có như thế, như thế nào có thể làm cho Nạp Lan đức duật khuất phục?” Phát dục lay động trong tay chiết phiến,” Tả, ta biết người thích hẳn, ký cho người thỏa mãn một hồi thì cầm hẳn nhược điếm, như vậy chẳng phải là một cử lưỡng tiện.”

Dư phi mặt đỏ lên, sắc giọng:” Người đều nói, hẳn không ham mê nữ sắc, như thế nào có thể làm cho hẳn khuất phục a? Còn có, chẳng lẽ phải ở trong cung sao, vạn một bị ai gặp được...”

“ Tỷ tỷ người là thông minh một đời, hồ đồ một thời a, việc này đương nhiên ở bên ngoài làm, yên tâm, ta sẽ cho người an bài, người trước tìm cái có thể ra cung lý do.”

Ai, vì tranh cái ngạch phụ, động cân não đều động đến này phân trên, cảm thấy thẹn cùng lương biết hoàn toàn đánh mất, lòng người trung xấu

một lậu một mặt ở quyền này mặt chữ tiền triển lăm đắc trần trụi mà thấu triệt.

Bọn họ nghĩ muốn diệt trừ Nạp Lan đức duật đối thủ này, có người lại muốn cho tâm di đem Nạp Lan đức duật làm cho đi ra. Tâm di mấy ngày nay vẫn oa ở di uyển lý không ngoài đi, thường thường là cùng con chó nhỏ con mèo nhỏ ngoạn, nếu không nữa thì chính là chính mình buồn đầu đọc sách, mỗi đến ban đêm còn có thể nhìn chính mình này hiện đại vật phẩm, một một thưởng thức.

Hôm nay, tâm di chính ôm con chó nhỏ ngẩn người. Tiêu gậy trúc vào cửa bầm báo,” Khanh khách, uyển khanh khách đến đây.”

“ Mau mời!”

Vừa dứt lời, Uyển nhi đã muốn vào phòng,” Ta đã muốn vào được, cấp tỷ tỷ chúc mừng.” Uyển nhi tao nhã địa cấp tâm di được rồi thì lễ.

“ Ta có cái gì hỉ a!” Tâm di chạy nhanh nhường chỗ ngồi.

Uyển nhi cười nói:” Tỷ tỷ sắp chiêu đắc như ý lang quân, chẳng lẽ không đứng hỉ sao?”

“ Vạn một không phải như ý lang quân đâu?”

“ Ở tỷ tỷ hà khắc yêu cầu hạ thắng được, một định là nổi tiếng người, Uyển nhi thật sự là hâm mộ, không biết ta tương lai có thể có tỷ tỷ tốt như vậy phúc khí.” Uyển nhi nói.

La nghe vang, nói nghe âm, tâm di ra sao chờ người thông minh, lập tức cảm giác được, ý bảo kết mai hai người đi ra ngoài, cỏ nhỏ cũng theo ra cửa. “ Uyển nhi, người hôm nay đến không đơn giản là cho ta chúc mừng đi, có chuyện gì muốn ta hỗ trợ?” Tâm di tối không thích quanh co lòng vòng.

Uyển nhi thờ dãi:” Khó trách Hoàng Thượng như vậy thích người, tỷ tỷ thật sự quá thông minh.”

“ Uyển nhi, chúng ta tỷ muội còn có cái gì không thể nói lời, chỉ cần là ta năng lực có thể đạt được, ta một định giúp người.” Tâm di thành khẩn địa nói.

Uyển nhi ngượng ngùng địa nói:” Tỷ tỷ một định có thể giúp đỡ.”

“ Rốt cuộc chuyện gì a?” Tâm di tối chịu không nổi cổ đại nữ tử xoay nhãn nhó niết.

“ Tỷ tỷ ngàn vạn lần đừng giễu cợt nga, ta, ta là nghĩ muốn cầu tỷ tỷ ở trước mặt hoàng thượng lời nói nói.” Uyển nhi còn tại đi vòng vèo.

“ Nói cái gì không nên ta đi nói, chính người không thể nói sao?”

“ Ta như thế nào không biết xấu hổ a!” Uyển nhi cúi đầu, thẹn thùng vô cùng.

Tâm di giễu cợt nàng,” Di, người mặt thực hồng thực hồng thực hồng a!”

“ Tỷ tỷ!” Uyển nhi dặt tâm di vạt áo

“ Hảo hảo hảo, ta không nói, người rốt cuộc muốn ta cùng Hoàng Thượng nói cái gì a?”

“ Ta nghĩ thỉnh tỷ tỷ ở chọn rể đại tái sau khi chấm dứt cùng Hoàng Thượng nói, cũng lo lắng một chút ta, chuyện của ta nhi!” Tâm di lẳng lẳng địa chờ Uyển nhi câu dưới,” Phiên toái tỷ tỷ cùng Hoàng Thượng nói, đem ta chỉ cấp, chỉ cấp Nạp Lan đức duật.”

Tâm di trong đầu” Ông” địa một tiếng, một thời không có tươi cười, gặp Uyển nhi xấu hổ cúi đầu không nói, không khỏi tâm loạn như ma,” Ta như thế nào đem chuyện này cấp đã quên, còn tưởng rằng Nạp Lan đức duật cự tuyệt nàng, sẽ không sự, hiện tại muốn ta như thế nào trả lời nàng nha?” Suy nghĩ trong chốc lát mới tìm cái lý do cự tuyệt nói:” Chuyện này ta không có cách nào khác đáp ứng người, nếu là Nạp Lan đức duật thắng được đâu?”

“ Tỷ tỷ có thể không cho hản thắng được a!”

“ Này, này dường như có không công bình đi!” Ngay cả tâm di cơ trí linh mẫn, hiện tại cũng vô kế khả thi.

Uyển nhi nào biết tâm di tâm tư, tiếp tục nói:” Ta sinh trưởng ở này thâm cung đại viện nội, có thể nhìn thấy nam nhân có thể đếm được trên đầu ngón tay, mà này đó nam nhân trung duy có Nạp Lan đức duật làm cho lòng ta động, tỷ tỷ, người liền giúp đỡ giúp ta đi! Của ta chung thân hạnh phúc ngay tại người một câu.”

“ Của người chung thân hạnh phúc ở ta trên tay, ta đây chung thân hạnh phúc thì ở ai trên tay a?” Uyển nhi trong lời nói xúc động tới rồi tâm di yếu ớt một địa phương. Trầm mặc trong chốc lát, tâm di rốt cục mở miệng,” Uyển nhi, người không nên đem vận mệnh của người giao (ngoại ô) cho người khác, mỗi người hạnh phúc hản là nắm chắc ở chính mình trong tay, người muốn hạnh phúc, phải chính mình đi tranh thủ.”

“ Tỷ tỷ vì sao nói như vậy?” Uyển nhi có chút ngoài ý muốn, đột nhiên hiểu được,” Chẳng lẽ người cũng...”

Tâm di dùng áy náy địa ánh mắt nhìn Uyển nhi.

Hai người liền như vậy không nói gì địa ngòi, qua đã lâu, Uyển nhi thì thấp giọng nói,” Tâm di, hoặc là chúng ta, chúng ta có thể, có thể noi theo nga hoàng nữ anh, cộng sự một phu.”

“Uyển nhi!” Tâm di giật mình địa nhìn nàng.

“Nam nhân ba vợ bốn nàng hầu thực bình thường, tỷ tỷ nếu khẳng đáp ứng, ta nguyện ý làm tiểu.”

Uyển nhi tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục, làm cho tâm di cảm thấy bị ai,” Uyển nhi! Người vì cái gì phải như vậy ăn nói khép nép địa đến cầu ta, người chính là chính thống khanh khách, người trên người chảy yêu tân giác La gia huyết, ta không có cách nào đến thay đổi người cái loại này thâm căn cố đế nam tôn nữ ti tư tưởng, đối với người là tuyệt đối không thể nhận cái gọi là một cái ẩm trà có thể xứng vài cái chén trà cách nói, cái gì đều có thể cho, cô đơn trượng phu không thể, ta quyết không có thể cùng nữ nhân khác chia xẻ một cái trượng phu!”

“Tâm di, người cũng biết, hấn là cô ý người trong, cho dù hấn tài năng ở đại tái trung bạt đắc thứ một, hấn một định cũng sẽ đem hấn ý trung nhân lấy về nhà trung, khi đó, người cũng không giống nhau cùng người khác chia xẻ sao, nhiều ta, cũng coi như không được cái gì, đến lúc đó nếu có chút cái gì tranh, ta cũng có thể cùng người đứng ở cùng lập trường a!”

“Thực xin lỗi, Uyển nhi, người từ nhỏ nhận quan niệm là nam nhân là thiên, xuất giá từ phu, mà ta không phải, ở trong này ta không thể thay đổi người khác tư tưởng, cũng bị bách nhận một ít ta không muốn nhận điều nhục lễ, nhưng ở của ta hôn nhân trung, mặc kệ của ta trượng phu là ai, ta là tuyệt đối sẽ không khuất tùng ba vợ bốn nàng hầu, bất luận kẻ nào đều không có thương lượng đường sống.”

“Nếu là Hoàng Thượng ý chỉ, người cũng cự tuyệt sao?” Uyển nhi chưa từ bỏ ý định hỏi.

“Là!” Tâm di kiên định đối lấy Uyển nhi ai oán mà tuyệt vọng ánh mắt.

Tâm di khi đó đã muốn nổi lên tuyệt niệm, thà làm ngọc vỡ, không là ngói lành, nếu Nạp Lan đức duật thất bại, nàng khẳng định đào hôn, chẳng sợ chính là lưu lạc thiên nhai, cũng sẽ không gả cho chính mình không thích nam nhân.

Uyển nhi vừa đi, tiểu cây mơ các nàng lập tức liền vây quanh tâm di hỏi mở.

“ Khanh khách, uyển khanh khách như thế nào dường như không vui địa đi rồi?” Tiểu quả cam uyển chuyển hỏi.

“ Nàng muốn ta cầu Hoàng Thượng, đem nàng chỉ cấp Nạp Lan đức duật!”

“ A?!...” Mọi người kinh ngạc địa kêu.

“ Khanh khách, ngài đáp ứng rồi không?” Tiểu gây trúc khản trương hỏi.

“ Lời nói nhảm, khanh khách nếu đáp ứng, uyển khanh khách hội như vậy không vui?” Nhị hồ trắng tiểu gây trúc liếc mắt một cái.

Tiểu cây mơ thật xua đuổi khỏi ý nghĩ,” Nhị nữ cộng sự một phu, cũng không thường không thể nha, khanh khách ngài thông minh, uyển khanh khách xinh đẹp, truyền ra đi, cũng là nhân gian một đoạn giai thoại!”

Tâm di trùng mắt nhìn tiểu cây mơ liếc mắt một cái,” Người nào gian giai thoại, ta xem ngươi trúng độc quá sâu, chờ ta chuyện giải quyết, ta muốn hảo hảo cho ngươi gột rửa đầu óc, đem này đó độc đều cấp giết chết, đừng nói ta không nhắc nhở quá ngươi nha, xem trọng của ngươi bạn trai, hiện tại ngươi có ủy khuất còn có thể cùng ta tổ, tương lai ngươi đi đối ai tổ?”

“ Khanh khách, ta cũng không phải là cái loại này chân chừ nam nhân!” Nhị hồ lập tức kêu oan.

“ Ta nói ngươi sao? Không đánh đã khai!”

Nhị hồ mặt đằng địa một chút liên đỏ, mọi người cũng hắc hắc thẳng nhạc.

Kinh như vậy một nháo, tâm di tâm tình thì tốt lắm đứng lên,” Đi ra ngoài đi một chút đi, này hoàng cung thật sự là có thể ghen người chết địa phương!

=====

Đệ 53 chương: (năm mươi ba) ân cứu mạng

Nạp Lan đức duật chạy ra phát dục gia, một lòng muốn tìm cái thanh tĩnh địa phương đi bức độc, cho nên hấn chỉch hướng hẻo lánh đường nhỏ trên chạy, chạy nhị ba dặm, mới nhìn gặp một tòa phá phá tiểu nhà tranh, vì thế lập tức đẩy cửa đi vào.

Đây là một gian khoảng không ốc, nóc nhà trên có cái thật to lỗ thùng, phòng trong cũng chỉ còn lại hé ra phá y, vẫn là tam chân, hoành ở tại góc giữ. Nạp Lan đức duật cũng cố không hơn nhiều như vậy, khoanh chân trên mặt đất ngồi xuống, vận công bắt đầu sắp xếp độc, chính là trong cơ thể

đích thực khí vô luận như thế nào cũng vô pháp tụ tập cùng một chỗ, mà hấn cả người nóng, mặt mang ửng hồng, một viên khóa đậu đại mô hôi không ngừng mà từ trên trán tích lạc xuống dưới, rớt cục, hấn thống khổ địa ngã xuống trên mặt đất, xé rách chính mình xiêm y, không ngừng quay cuồng.

“ Ông trời, người vì cái gì như vậy tàn nhẫn, vừa không làm cho ta cùng âu yếm người đang cùng nhau, còn muốn làm cho ta lấy như vậy phương pháp chết đi?” Đây là Nạp Lan đức duật ở lâm vào hôn mê tiền cuối cùng ý thức.

Đội hấn lại khôi phục ý thức thời điểm, phát hiện có người cùng chính mình song chương cùng để, một cỗ cường hữu lực nội khí đang ở khai thông chính mình hỗn loạn đích thực khí, nhìn kỹ, người nọ cũng là đầu đầy đỏ mô hôi, thực cố hết sức địa bộ dáng, người này không phải người khác, đúng là cho khiêu tuyên.

Gặp Nạp Lan đức duật có ý thức, cho khiêu tuyên vội nói:” Thả lỏng, cái gì cũng không nếu muốn, cũng không cùng với của ta nội lực kháng cự.” Nạp Lan theo lời mà đi, sử chính mình toàn thân hoàn toàn địa lỏng xuống dưới, cũng không biết bao lâu, nghe được một tiếng,” Tốt lắm!” Hấn mở to mắt, thấy ở khiêu tuyên thùy xuống tay, hai người bàn tay gian đều là một mảnh màu đỏ bột phấn, kia màu đỏ hồng đặc chói mắt, hồng đặc cực kỳ hấp dẫn.

“ Cho huynh, người thế nào?” Nạp Lan đức duật quan trọng hơn hỏi.

Cho khiêu tuyên vô lực địa tựa vào trên tường, sắc mặt tái nhợt hữu khí vô lực địa hồi đáp:” Hoàn hảo, người như thế nào hội trúng độc, nhưng lại là trung hồng nhan tri kỷ?”

“ Đây độc kêu hồng nhan tri kỷ? Tên thật rất êm tai a!” Nạp Lan đức duật cũng là cả người vô lực, tay chân cùng sử dụng địa đi đến tường biên, tựa vào trên tường,” Ta trung người ta bộ! Dục hãm ta cho bất nhân bất nghĩa, bất trung bất hiếu nông nổi.”

“ Biết vì cái gì kêu hồng nhan tri kỷ sao?”

“ Vì cái gì?”

“ Ha hả, danh như ý nghĩa, trung này độc, gì nữ nhân đều có thể trở thành của người hồng nhan tri kỷ.”

“ Vô sỉ cực kỳ!” Nạp Lan đức duật mắng một câu, sau đó lại hỏi,” Cho huynh, người như thế nào hội trải qua nơi này?”

Cho khiêu tuyến chia chia bên ngoài,” Tiếp qua đi một chút, chính là nhà của ta.” Hấn không có nói dối, thiên địa hội tổng bộ ngay tại phía trước cách đó không xa một cái trong sơn trang,” Nếu không, người đến nhà của ta đi nghỉ ngơi một buổi tối đi!”

“ Đa tạ, hôm nay không được, ta còn muốn trở về xử lý sự tình.” Nạp Lan đức duật trong lòng tuy có một cỗ vô danh hỏa ở bốc lên, nhưng hấn hay là muốn trở về, bằng không Khang Hi hỏi, gọi người hộ tổng dư phi, người chạy đi nơi đâu, hấn nên như thế nào trả lời, còn nữa, hấn không quay về, dư phi ở Khang Hi trước mặt bàn lộng thị phi, hấn chính là giảng không rõ ràng lắm.

Cúi đầu nhìn nhìn chính mình quần áo, phiên phiên từng đợt từng đợt, không có cách nào khác đi ra ngoài gặp người, đành phải hướng cho khiêu tuyến nói:” Cho huynh, người tốt làm được để, thoát một kiện của người quần áo cho ta.”

“ Ha hã...” Cho khiêu tuyến chia chia hấn, biên cười biên cời chính mình quần áo cho hấn. Nạp Lan đức duật so với cho khiêu tuyến ả điếm, nhưng hai người hình thể kém không lớn, quần áo mặc cũng coi như vừa người, đi rồi vài bước, cảm thấy được dưới chân đánh phiêu, không khỏi lại mắng một tiếng,” Chết tiệt, ta còn cho tới bây giờ không như vậy chật vật quá.”

“ Người không phải trung một chút, bọn họ cho người hạ phân lượng thật lớn, đủ để cho người ngự nữ mấy người!” Nghe xong cho khiêu tuyến trong lời nói, Nạp Lan đức duật mặt đằng đả liền đỏ,” Đừng nói nữa, đủ mất mặt! Cho huynh, có chuyện ta vẫn gạt người, hôm nay người đã cứu ta, ta giấu điếm nữa thật sự là không thể nào nói nổi, ta không gọi nạp thanh, ta gọi là Nạp Lan đức duật, hy vọng cho huynh người có thể lượng giải ta chưa nói tên thật khổ trung. Đại ân không lời nào cảm tạ hết được, cho huynh người hôm nay ân cứu mạng, ta suốt đời không quên!” Nói xong, hướng cho khiêu tuyến cũng một chút thủ,” Ta đi về trước, người có thể đến nhà của ta lý tới tìm ta, chúng ta sau này còn gặp lại!”

Nghe được Nạp Lan đức duật bốn chữ, cho khiêu tuyến trong đầu ông địa một tiếng, Nạp Lan đức duật câu nói kế tiếp hấn đều không có nghe thấy, qua một hồi lâu nhi mới hồi phục tinh thần lại, đã muốn không thấy Nạp Lan đức duật. Cho khiêu tuyến buồn bực cực kỳ, luôn luôn tại tìm đối thủ một mất một còn ngay tại chính mình bên người, chính mình lại không biết nói, cùng hấn xung huynh gọi đệ không tính, hôm nay cư nhiên còn có

thể hao hết nội lực cứu hấn, cho khiêu tuyến nâng thủ cho chính mình một bạt tai,” Ngu xuân! Bỏ đắc cây mạt dược cứu!” Giúp đỡ tường đứng lên, vừa đi lộ, cũng hiểu được một chút sức lực nói đều không có, không khỏi thì diêu một chút đầu,” Cho khiêu tuyến a cho khiêu tuyến, chuyện này nếu rơi vào tay trong chốn giang hồ đi, người còn có mặt mũi làm tổng đà chủ sao?” Hấn rầu rĩ không vui địa hướng chính mình sơn trang phương hướng đi đến.

Nạp Lan đức duật trang làm một bộ chuyện gì cũng chưa phát sinh bộ đáng trở lại phát dược gia, phát dược cùng dư phi chưa kịp Nạp Lan đức duật chạy đi chuyện thương nghị kế tiếp nên làm gì bây giờ, mắt thấy trời sắp tối rồi, phải về cung, hỏi cung sau muốn hay không hướng Khang Hi đây một phen đâu? Hai người có bất đồng ý kiến.

Dư phi dù sao cũng là nữ nhân, không nghĩ đem sự tình khiến cho quá lớn, đề nghị coi như chuyện gì cũng chưa phát sinh quá.

Phát dược còn lại là một loại khác ý tưởng,” Chúng ta trước thử một chút ý tứ của hấn, nếu hấn không nghĩ đem sự tình muốn làm đại, như vậy tự ra điểm hàn phí, tất cả mọi người làm không có chuyện này, nói cách khác, tỷ tỷ người liên đới Hoàng Thượng nói hấn rượu sau dược đi phi lễ! Ta nghĩ hấn cũng là biết tốt xấu.”

Đang nói, nguyên thai vào cửa đến đây,” Nạp Lan đức duật đã trở lại!”

“A! Hấn cái gì tình huống?” Dư phi chạy nhanh hỏi.

“Thực bình thường! Chỉ hỏi ta một câu, nương nương tính toá hỏi cung sao?” Nguyên thai trả lời.

“Thực bình thường?!” Phát dược thẳng lắc đầu,” Rất bình thường chính là không bình thường! Ta đi tìm hấn nói chuyện!” Nói xong, đứng dậy đi rồi đi ra ngoài. Đi ra cánh cửa đi, gặp Nạp Lan đức duật chính đứng ở ngoài cửa chờ, phát dược vội khách khí địa nói:” Nạp Lan, vất vả!”

Nạp Lan đức duật hướng hấn nhìn thoáng qua,” Ta có các người vất vả sao?”

Phát dược xấu hổ địa cười,” Nạp Lan, ta nghĩ chúng ta trong lúc đó có điểm hiểu lầm! Không bằng đến thư phòng đi nói chuyện. Thỉnh!”

“Ta xem các người còn có thể nháo ra cái gì đến!” Nạp Lan đức duật không sao cả theo sát phát dược đi thư phòng.

Vào thư phòng, phát dược vội giữ cửa đóng cửa,” Nạp Lan, tọa a!” Nạp Lan đức duật cũng không khách khí, ngồi xuống ghế trên.

“ Ngươi vân vân a!” Phát dục mở ra một phiến thụ cánh cửa, xuất ra cái tráp, từ tráp lý xuất ra một điệp ngân phiếu sổ sổ, đưa tới Nạp Lan đức duật trước mặt,” Đây là nương nương cùng của ta một chút tâm ý, đừng ngại ít!”

Nạp Lan đức duật tiếp nhận, lật xem một lần, ngoan ngoãn, suốt tam vạn lượng, đều là phát dục gia chính mình cửa hàng bạc, hắc bất động thanh sắc địa nhìn phát dục,” Này tiền tổng nên có cái trò đi!”

“ Hắc hắc, Nạp Lan, mọi người trong lòng biết rõ ràng, ngươi cũng nên biết, tỷ tỷ của ta là Hoàng Thượng nữ nhân, nếu bị Hoàng Thượng biết, cho dù tỷ tỷ của ta bị biếm lãnh cung, ngươi cũng tốt không đi nơi nào, làm gì khiến cho lưỡng bại câu thương đâu!” Phát dục đem Nạp Lan đức duật ngón tay hướng trong lòng bàn tay một 摺,” Việc này coi như không phát sinh quá!”

“ Không phát sinh quá? Ta thiếu chút nữa bị mất mạng, nếu ta thật sự đã chết, các ngươi thì có thể hành động lớn văn vẻ!” Nạp Lan đức duật phe phẩy đầu,” Điểm ấy không đủ!”

Vốn phát dục nghĩ đến Nạp Lan đức duật không được này đó tiền, đang định trở mặt, ai ngờ Nạp Lan đức duật nói không đủ, cái này hắc khả yên tâm, không sợ ngươi nói không đủ, chỉ sợ ngươi không lấy! Vì thế thì từ thụ lý xuất ra người tráp, từ tráp bên trong thì xuất ra chỉ, sau đó lấy ra một bên giấy trắng, viết chút cái gì, viết xong, đưa cho Nạp Lan đức duật,” Nạp Lan, đây là nhà của ta mấy chỗ đất vườn, hiện tại là ngươi! Đây là khế đất!”

Nạp Lan đức duật tiếp nhận, nhìn kỹ xem, một mực nhận lấy,” Này còn kém không nhiều lắm!” Thấy hắc thu, phát dục rất lớn thở dài nhẹ nhõm một hơi, trong lòng hối hận không ngừng,” Sớm biết rằng hắc đòi tiền, ta cần gì phải ra này hạ sách, thật sự là tiền mất tật mang!”

“ Sắc trời không còn sớm, nương nương hắc là hồi cung!” Nạp Lan đức duật nhắc nhở phát dục.

“ Là là là, ta cái này đi thông tri.”

Rất nhanh, dư phi trên phượng liễn, trong phủ nhân khẩu đưa nương nương hồi cung, dọc theo đường đi, dư phi thỉnh thoảng vén lên bức màn, rình coi Nạp Lan đức duật thần sắc, Nạp Lan đức duật phát hiện sau cư nhiên không chút nào để ý, còn hướng dư phi mỉm cười, dư phi trong lòng rốt cục kiên định.

Đem dư phi hộ tổng hồi cung, hướng Khang Hi hồi bẩm hết thầy bình an sau Nạp Lan đức duật ra hoàng cung, tuy vậy hấn không có quay về chính mình gia, trực tiếp đi ung vương phủ, hấn biết chính mình không có năng lực đi cùng dư phi đối kháng, chỉ có mượn dùng dân 禔 lực lượng.

Dân 禔 nghe hấn đem sự tình vừa nói, rất là giật mình, hậu cung tân phi không chịu nổi tịch tịch, tìm người yêu đương vụng trộm hấn cũng từng nghe nói qua, bình thường các nàng sẽ tìm thế đi không phải thực hoàn toàn thái giám đến được thông qua, nhưng giống dư phi như vậy mình mục trương đảm hơn nữa dùng này để cho tam lạp thủ đoạn còn chưa bao giờ từng có. Dân 禔 vốn liền khinh thường dư phi, hiện giờ lại khinh thường, nhưng hấn hiện tại không nghĩ tại đây sự kiện trên động thủ,” Nạp Lan, trước đem việc này các một bên, đem chính sự làm tốt, về sau không sợ không cơ hội ra này khẩu khí! Phát dục đưa cho người đồ vật này nọ trước dùng nhúc nhích, đều thu tốt lắm, về sau phải được với tác dụng.”

“Vương gia, không bằng liền từ ngài bảo quản đi!” Nạp Lan đức duật đem này đều giao (ngoại ô) cho dân 禔, dân 禔 đối hấn hành động thực vừa lòng, theo như cái này thì, Nạp Lan đức duật đã muốn hoàn toàn địa đầu hướng về phía chính mình.

“Hảo, người đã như thế tín nhiệm bốn vương, kia bốn vương cho người cái hứa hẹn, một định thay người ra này khẩu khí!”

“Tạ ơn Vương gia!”

Theo sau, hai người thì nói một tr tử nhàn thoại, nói chuyện một chút tái tràng bố trí tình huống, Nạp Lan đức duật lúc này mới cáo từ về nhà. Nạp Lan đức duật đi rồi, dân 禔 cao hứng đắc cười toe tóe,”Dư phi, người là trên đời này tối ngu xuẩn nữ nhân, người hấn là sửa kẻ ngu phi mới đúng! Lớn như vậy một cái nhược điểm cho ta lấy ở, ha ha, mười bốn đệ, tính người không hay ho!”

Nạp Lan đức duật trong lòng khó chịu, cho khiêu tuyền trong lòng lại càng không thích, trở lại sơn trang, mọi người thấy hấn như thế bộ dáng, đều thực kinh ngạc, đặc biệt Tần Phong, lại sốt ruột.

“Đà chủ, người cùng nhân đánh nhau?”

“Không có!” Cho khiêu tuyền ngồi vào ghế trên, mặt mũi lắc lắc đầu,”Ta cứu người!”

Tần Phong nháy ánh mắt,” Là ai đáng giá đà chủ như thế đại hảo nội lực?”

Cho khiêu tuyền cười khỏ,”Tần hương chủ, ta thật sự là thực xin lỗi ngươi!” Tần Phong lại mặc danh kỳ diệu, chỉ nghe cho khiêu tuyền tiếp tục nói,” Ta cứu nhân là Nạp Lan đức duật!”

“ A...” Tần Phong miệng trương đắc rất lớn, đã lâu đều bế không hơn.

“ Ta cùng hần ở nguyên tiêu ngày đó nhận thức, hần nói cho ta biết hần họ nạp, thẳng đến vừa rồi ta mới biết được nguyên lai hần chính là Nạp Lan đức duật, buồn cười ta còn đem hần làm bằng hữu, hôm nay hần bị người hãm hại, sinh mệnh đe dọa, ta vừa lúc đi ngang qua, liền cứu hần, hần cảm ơn, nói cho ta biết tên thật.” Nói tới đây, cho khiêu tuyền nặng nề mà hít một tiếng,” Ai! Ông trời cũng quá hội trêu người đi! Vì cái gì phải lấy phương thức này làm cho ta cùng hần nhận thức?”

“ Đà chủ, ngươi cũng không dùng rất tự trách, trước đó ngươi thì không biết Hần là ai vậy.” Một cái tú lệ nữ tử ở một bên an ủi. Thiên địa hội trung cực nhỏ nữ tính, thêm chi nàng lại là cái tuổi trẻ xinh đẹp, ở một đám nam nhân trung có vẻ rất là xông ra, nói đến nàng này, cũng là tiếng tăm lừng lẫy, lịch sử trên Ung Chính đến chết lưu lại huyền nghi, trong đó một cái chính là cùng nàng có liên quan, nàng chính là lữ tứ nương, Minh triều nổi tiếng văn nhân lữ lưu lương hậu đại.

Lữ tứ nương lại hỏi,” Vu đại ca, như vậy Nạp Lan đức duật có biết hay không thân phận của ngươi?”

“ Không biết! Nói đến thú vị, ta cũng không nói cho hần tên thật, ở trước mặt hần, ta gọi là cho túc thủy.”

Tứ nương xì một tiếng nở nụ cười,” Ngươi chưa nói, hần cũng chưa nói, đương nhiên liền hiểu lầm, tuy vậy không biết cũng có không biết thật là tốt chỗ, ngươi ám hần mình, chúng ta muốn động thủ liền có điều phương tiện!”

“ Đúng đúng đối! Thừa dịp hần chưa chuẩn bị, một đao kết quả hần!” Tần Phong từ bị Nạp Lan đức duật bị thương sau, nếu không phải bởi vì hần trái tim sinh trưởng ở bên phải, nếu không phải cho khiêu tuyền gấp trở về cứu hần, hần na(vậy) còn có thể sống đến hiện tại, cho nên hần đối Nạp Lan đức duật hận thấu xương, nhớ mãi không quên báo thù.

“ Đúng vậy, tần hương chủ trong lời nói có thể lo lắng, ta nghĩ, về sau các ngươi còn có thể gặp mặt, tìm cơ hội cơ diệt trừ hần.”

Cho khiêu tuyền trầm ngâm một chút,” Không tồi, ly chọn rẽ đại tái chỉ có vài ngày, nếu mấy ngày nay lý không gặp được Nạp Lan đức duật,

không diệt trừ hấn, chúng ta phải ở đại tái trên sát Khang Hi còn có rất lớn khó khăn.”

“ Dù sao hiện tại biết Hấn là ai vậy, chúng ta có thể ước hấn đi ra.” Tứ nương đề nghị.

“ Ân, nhưng là ước đi ra sau đâu, chúng ta nếu muốn cái chu toàn kế sách, một kích mà trung, nếu không, sẽ bại lộ chúng ta chính mình, hấn nếu đào thoát, một định hội mang binh tiến đến, ta không nghĩ tái phát sinh thanh liên sơn trang thảm án!” Nhắc tới thanh liên sơn trang, ngồi ở cửa một cái vẫn không nói gì nam tử lập tức đứng lên, đi rồi đi ra ngoài.

“Tây hào, người đi đâu lý?” Cho khiêu tuyên vội quát to.

Tần Phong lập tức đuổi theo, biên truy biên nói, “ Ta đi nhìn xem!”

“ Lâm đại ca trong lòng cừ hận so với ai khác đều thâm!” Lữ tứ nương cảm thán.

Cho khiêu tuyên cùng Lâm gia huynh đệ nhận thức nhiều năm, biết rõ lâm tây hào tính tình, “ Đúng vậy! Tây hào tính cách lại là như vậy xúc động, ta cũng không biết nên khuyên như thế nào hấn, hy vọng hấn lần này có thể trầm được khí, vào tái tràng không được xằng bậy.”

“ Nói đến trận đấu, Vu đại ca, người còn không biết sao, tỉnh ngoài tuyên thủ không thể mang gia quyến.”

“ Cái gì? Không thể mang? Kia chỉ có t một người đi?”

“ Đúng vậy!”

“ Ba cái ta đều ngại ít, hiện tại một cái cũng không có thể đi vào, ta xem cái này phải chuyện xấu!” Cho khiêu tuyên cau mày, “ Cho dù không có Nạp Lan đức duật, muốn ta một người ứng phó nhiều như vậy quan binh, đánh tới ta mệt chết đều giết không được Khang Hi.”

“ Chính là! Xem ra chúng ta đặc hảo hảo nghĩ muốn cái biện pháp!”

Đã trải qua ban ngày sự kiện, Nạp Lan đức duật tâm thần không yên, buổi tối trần trọc nan miên, từ dư phi nghĩ đến tâm di, lại không thể đi vào giấc ngủ, rõ ràng vén lên chăn xuống giường mở ra cánh cửa, làm cho gió lạnh thổi nhập, “ Người có khổ trung, vì cái gì không thể nói với ta? Có phải hay không sợ ta không thể lượng giải? Sẽ không, người nghĩ như vậy ta, vẫn là không đủ tin tưởng ta!” Hấn ở cửa đứng đã lâu, mới thì đóng cửa lại, trở lại ngủ trên giường hạ.

Nhắm mắt lại không trong chốc lát, còn có nhân nắm mũi hấn, mở mắt ra, thấy tâm di cười khanh khách địa đứng ở trước giường, hấn mạnh ngồi dậy, “ Người...”

“Người là không phải ở giận ta a?” Tâm di hỏi.

“Ta là tức giận, tức giận người vì cái gì không đúng ta nói lời nói thật?”

“Những lời này, kia không phải tâm lý của ta nói, người nghĩ rằng ta nguyện ý nói sao?” Tâm di ôm lấy hấn, ôi ở hấn trong lòng, ngực,” Người làm thật không rõ sao?”

Nạp Lan đức duật ôm chặt lấy nàng,” Ta biết, ta hiểu được khổ cho người sở.”

“Thật sự? Người thật sự hiểu được?”

“Hiểu được! Thật sự hiểu được!” Nạp Lan đức duật vuốt ve tâm di phát,” Không được tái rời đi ta.”

Tâm di đốt đầu,” Người một định phải đi dự thi, bằng không, chúng ta vĩnh viễn cũng không có thể cùng một chỗ.”

“Ta sẽ, ta một định sẽ thắng. Hôm nay buổi tối không được đi rồi, được không?” Nạp Lan đức duật không bao giờ... nữa muốn cho tâm di rời đi chính mình, tâm di thâm tình địa nhìn hấn, sau đó hôn ở Nạp Lan đức duật.

=====

Đệ 54 chương: (năm mươi bốn) điểm khả nghi thật mạnh

Ngọt ngào ban đêm rất nhanh liền trôi qua, tia nắng ban mai xao cửa sổ.

Nạp Lan đức duật vừa cảm giác tỉnh lại, mới phát hiện đây là giấc mộng Nam Kha, chính mình trong lòng, ngực ôm chính là gối đầu, nhìn về phía ngoài cửa sổ, trời đã sáng choang, một thời ném xuống gối đầu nhảy dựng lên,” Không xong, quá hạn

Vội vàng vội vội địa mặc quần áo, dùng chậu rửa mặt lý thủy bát điểm ở trên mặt, cho dù rửa mặt, sau đó dùng nhanh một tốc độ trên mặt đất độ chạy ra khỏi cửa phòng, chạy tới hoàng cung.

Nam thư phòng, tâm di ghé vào án thư trên, thủ chống đỡ cằm,” Làm hoàng đế thực mệt, mỗi ngày đều có nhiều chuyện như vậy.”

“Có thể có nhân vẫn là rất muốn làm hoàng đế a!” Khang Hi biên phê duyệt tấu chương biên nói.

“Vua nào triều thần nấy, làm hoàng đế, cao cao tại thượng, quân phải thần tử, thần không thể không tử, sinh tử quyền to nắm ở trong tay, cái loại này tư vị... Ai, ai đều muốn thường.”

Đang nói, Nạp Lan đức duật vội vàng vào cửa,” Nạp Lan đức duật cung thỉnh Hoàng Thượng thánh an!”

Tâm di lập tức cúi đầu đưa lưng về nhau Nạp Lan đức duật.

“Đứng lên. Trẫm hỏi ngươi, hiện tại giờ nào?” Khang Hi tuy có điểm bất mãn, nhưng không có phát giận.

“Thần biết tội.” Nạp Lan đức duật không dám nói chính mình ngu quên.

“Trẫm nhìn của ngươi bố trí phương án, phi thường tốt, từng cái chi tiết đều muốn tới rồi, không tồi!” khen, tiện đà lại hỏi,” Đều chứng thực sao?”

“Quay về Hoàng Thượng, hết thấy bố trí thỏa đáng.”

“Àn, cái này hảo, nhanh, còn có vài ngày a?” Khang Hi quay đầu nhìn phía tâm di, gặp tâm di chĩa chĩa trên bàn trên hể ra chỉ, Khang Hi vừa thấy, chỉ trên viết” Chạy nhanh phải hẩn đi”.

Khang Hi mỉm cười, ánh mắt chuyển hướng Nạp Lan đức duật, thấy hẩn càng không ngừng phiêu tâm di, vì thế hỏi,” Nạp Lan đức duật, ngươi đang nhìn cái gì?”

“A... Không có gì.” Nạp Lan đức duật vội thu hồi ánh mắt.

Khang Hi chĩa chĩa tâm di, nàng chính là tâm di khanh khách.”

Nạp Lan đức duật hướng tâm di đánh cái ngàn,” Nạp Lan đức duật gặp qua khanh khách,.”

“Miễn lễ.” Tâm di đề thấp giọng nói, theo sau, liêu mạng hướng Khang Hi nháy mắt, Khang Hi làm bộ như không phát hiện, lại hỏi:” Nạp Lan đức duật, lần này ngươi có từng báo danh dự thi a?”

“Quay về Hoàng Thượng, thần a mã thay thần báo danh.”

Khang Hi giống ở làm mai mối dường như,” Tâm di, Nạp Lan thống lĩnh ngươi gặp qua, ai, hẩn chính là kinh thành tam đại thần tượng đứng đầu đầu, văn võ s nga!”

Tâm di trong lòng âm thầm kêu khổ,” Xuống lần nữa đi phải làm lộ, ta còn là trước lưu đi!” Vì thế chạy nhanh đối Khang Hi nói:” Hoàng Thượng ngươi vội, ta đi rồi.” Nói xong, cúi đầu, trốn ra ngự thư phòng.

Trải qua Nạp Lan đức duật bên cạnh khi, mang quá một trận làn gió thom, Nạp Lan đức duật hút một chút cái mũi,” Này mùi...” Không đợi hẩn cẩn thận nghĩ muốn, chỉ nghe Khang Hi phân phó,” Nạp Lan đức duật, ngươi cũng quỳ an đi!”

Nạp Lan đức duật vừa đi, Khang Hi cười ha ha.

Lý đức toàn bộ cũng cười hỏi:” Vạn tuế gia, ngài như thế nào không vạch trần đâu?”

“ Vạch trần, sẽ không việc vui lạp. Tiều vừa rồi, nhiều có ý tứ! Cáp... Này tiều nha đầu, trăm rớt cục chính nàng một hồi.” Khang Hi nghĩ vừa rồi đích tình cảnh, lại là một trận cười to.

Nạp Lan đức duật đi ra nam thư phòng, thở dài nhẹ nhõm một hơi,” Hoàn hảo có tâm di khanh khách ở, Hoàng Thượng tâm tình hảo, khó trách có nhiều người như vậy đều tranh nhau phải nịnh bợ nàng, hảo một cái bùa hộ mệnh. Ai, ta như thế nào nhìn thân thể của nàng hình như vậy quen thuộc a! Còn có, trên người nàng mùi, rất giống... Không có khả năng...” Hắn do dự thật lâu, vẫn là khởi bước hướng di uyển mà đi.

Mà chúng ta tâm di như là làm kẻ trộm đường như bôn quay về ốc, trong phòng vài người đang ở nói giỡn, thấy vậy tình cảnh, khó hiểu hỏi:” Khanh khách, xảy ra chuyện

“ Đừng nói nữa, ta đang cùng Hoàng Thượng nói chuyện đâu, Nạp Lan đức duật đến đây, thiếu chút nữa cùng hắn đụng phải cái mặt đối mặt, ta làm cho Hoàng Thượng chạy nhanh phải hắn đi, nào biết Hoàng Thượng đả cơ hội, cố ý cho chúng ta giới thiệu đến giới thiệu đi, kết quả ta chỉ có thể chạy trời chết.” Tâm di thở phì phò nói.

“ Hoàng Thượng thực sự ý tứ.” Tiều quả cam cười nói.

Mọi người cũng không đem việc này để ở trong lòng, tiếp tục đàm tiếu.

Mà Nạp Lan đức duật cũng đi tới di uyển cửa, đây là hắn luôn luôn không muốn tới địa phương, hiện giờ này cánh cửa lý nhân có lẽ cùng chính mình có quan hệ, hội sao? Hắn nhìn di uyển cánh cửa biển, do dự luôn mãi, nhắc tay gõ cửa.

Tất cả mọi người ở buồng trong trò chuyện thiên đầu, mặt khác tiều tô kéo tiều các cung nữ gặp không có gì sự cũng liên đều tự đi lười biếng, dù sao tâm di cũng không hội chỉ trích bọn họ, nhưng thật ra tiều cây mơ chờ có khi còn có thể nhìn bọn hắn chăm chăm, thường giáo huấn bọn họ đừng tưởng rằng tâm di đâu có nói liền đã quên đúng mực.

“ Đến đây!” Có người nghe được tiếng đập cửa, tú nhi vừa vặn đi một về phòng của mình, mới ra đến, chợt nghe tới rồi tiếng đập cửa, liền đi quá khứ mở cửa, giương mắt gặp là Nạp Lan đức duật, không khỏi sững sốt một chút,” Hắn như thế nào sẽ đến?” Vừa nghĩ biên hướng hắn được rồi cái lễ,” Nạp Lan thống lĩnh!”

“ Vị cô nương này, phiền toái người

“ Thống lĩnh tìm chúng ta khanh khách có chuyện gì sao?” Tú nhi cũng thông minh, hỏi trước thanh nguyên nhân.

Nạp Lan đức duật suy nghĩ cái không thể nào tốt lý do,” Nga, ta nghĩ hỏi một chút khanh khách, phải tới thị vệ có thể coi tâm, muốn hay không thay đổi người, muốn hay không thêm nữa thêm nhân thủ?”

Làm bọn họ thủ trưởng, cũng không quan tâm cấp dưới hướng đi, có thể thấy được, Nạp Lan đức duật đổi tâm di chưa bao giờ làm hồi sự, này khanh khách ở hẳn trong mắt căn bản là không tồn tại.

Đối Nạp Lan đức duật, tú nhi tự nhiên là phải khách khí địa,” Thống lĩnh, đặc làm phiền ngài bên ngoài hạng một, ta đi hỏi qua chúng ta khanh khách.”

“ Đa tạ!”

Tú nhi giữ cửa đóng cửa, biên hướng tâm di trong phòng đi, biên buồn cười địa nghĩ,” Này tính cái gì lý do a, ngay cả ta đều nghe ra tặc xấu đến đây, đại hủ ca nhị hủ ca đi vào nơi này đã muốn đã bao lâu a, so với ta còn sớm đâu! Người vẫn là lần đầu tiên tới hỏi bọn họ đích tình huống, có thể thấy được thật sự là nổi lên lòng nghi ngờ.” Vào phòng, đi vào tâm di bên người,” Khanh khách, Nạp Lan thống lĩnh cầu kiến.”

“ Hẳn đến gì chứ? Có không nói gì thêm chuyện này?”

“ Thống lĩnh khả nghi tâm, hẳn hỏi khanh khách, hai gã thị vệ có thể coi tâm, muốn hay không thêm nữa mấy người?” Tú nhi trả lời.

“ Quả nhiên đúng vậy, tuy vậy, này lý do cũng quá kém, đại hủ, nhị hủ đến đây lâu như vậy, hẳn hôm nay mới nghĩ đến tới hỏi ta xưng không thỏa mãn? A, các người đầu nhĩ đối với các người lưỡng cũng quá không quan tâm.” Tâm di chỉ vào hủ huynh hủ đệ nói.

“ Khanh khách, ta đi phái hẳn đi.” Tiểu cây mơ nói.

“ Không được, không được, các người sáu cái hẳn đều nhận thức, nơi này chỉ có tú nhi hẳn chưa thấy qua. Tú nhi, này gian khổ nhiệm vụ liên giao (ngoại ô) cho người.”

Tú nhi gật gật đầu,” Khanh khách yên tâm, ta biết nói như thế nào.”

Kỳ thật tú nhi từ đi vào đến đi ra chẳng qua năm sáu phút thời gian, khả Nạp Lan đức duật đã muốn lo lắng vạn phần, đứng ở ngoài cửa miên man suy nghĩ, các nàng rốt cuộc có phải hay không cùng người a? Nếu không phải cũng liên thôi, nếu phải.. Hẳn không dám nghĩ muốn đi xuống.

Cánh cửa rốt cục mở ra, nhìn thấy tú nhi đi ra, hấn vội hỏi:” Thế nào, khanh khách gặp ta sao?”

“ Quay về thống lĩnh trong lời nói, chúng ta khanh khách nói trên người mệt mỏi, không nghĩ gặp khách. Hai vị thị vệ đại ca cũng không ở, bọn họ thay khanh khách làm việc đi. Khanh khách làm cho nô tỳ chuyển cáo thống lĩnh nói không cần thêm nữa thêm nhân thủ, hết thấy đều thực thỏa mãn. Thống lĩnh nếu là có cái gì nói phải công đạo hai vị thị vệ đại ca, tú nhi chắc chắn một chữ không lậu địa thuật lại.” Tú nhi cũng thực hội ứng phó.

Như vậy trả lời, Nạp Lan đức duật cũng đành phải thôi, tổng không thể xông vào đi, vì thế nói:” Ngươi kêu tú nhi? Chính là bị khanh khách từ dư phi nương nương chỗ cứu ra tú nhi?”

“ Đúng là nô tỳ.”

“ Các ngươi khanh khách thực trọng nghĩa a!”

Tú nhi cười nói:” Chúng ta khanh khách là trên đời này tốt một khanh khách.”

“ Như vậy đi, chờ ta hai cái dưới tay sau khi trở về, phiên toái ngươi chuyển cáo bọn họ, gọi bọn hấn ngày mai rồi rảnh tới gặp ta.”

“ Là, nô tỳ một định đem nói đưa.”

Nạp Lan đức duật công đạo hoàn, liền rời đi, tú nhi nhìn hấn bóng dáng, nghịch ngợm địa cười.

Trở lại trong phòng, tú nhi thuật lại vừa rồi vấn đáp, đại hồ liên thanh nói:” Khanh khách, thống lĩnh muốn chúng ta đi gặp hấn, làm sao bây giờ a?”

“ Tha! Ta mặc kệ các ngươi dùng cái gì phương pháp, tóm lại, đại tái tiền, không thể cho hấn biết của ta thân phận, nếu không... Nếu không hậu quả như thế nào, ta không thể tưởng tượng.” Tâm di cũng quản không được

Hợp với ba ngày, đại hồ nhị hồ đều trốn tránh không ngoài cánh cửa, cũng không đi gặp Nạp Lan đức duật, đừng nói bọn họ, ngay cả tiểu gậy trúc bọn họ cũng không dám đi ra ngoài, sợ gặp được, hiện tại có thể tự do hoạt động chỉ có tú nhi. Bọn họ không đi, Nạp Lan đức duật càng thêm địa ngờ vực vô căn cứ đứng lên, khả hấn tìm tới cánh cửa thời điểm, lại bị tú nhi dùng đủ loại lý do cấp đuổi rồi.

Ngày thứ ba buổi tối, Nạp Lan đức duật ở phòng nội ngồi cũng không xong, đứng cũng không được, hấn thì động sấm hoàng cung ý niệm trong đầu,” Ta muốn không được đi? Đi vào là rất dễ dàng, nhưng tư sấm hậu

cung nội uyển là tử tội a, không phải mỗi lần đều đã giống ở ung vương phủ tốt như vậy vận khí. Tân cô nương... Tâm di... Ung Vương gia xưng nàng là Tâm nhi, ta đi ung vương phủ ngày đó, tâm di khanh khách đã ở, là trùng hợp sao? Từ lâu lý nàng nói của nàng hậu trường là yêu tân giác la, khả Hoàng Thượng cùng ung Vương gia đều họ yêu tân giác la a! Đấu giá hội trên, kỳ duệ, phát dục đều tranh cùng lấy lòng nàng, nếu nàng là tâm di khanh khách, này giải thích đã nói đặc thông, nói như vậy, nàng chính là tâm di khanh khách!” Như vậy tưởng tượng, Nạp Lan đức duật choáng váng,” Vì cái gì hội như vậy, các nàng là cùng một người? Trong sơn động nàng nói nàng là mê, đãi đáp án công bố ngày đó... Không... Ta tình nguyện nàng không phải, nàng không phải, nàng không phải!”

Nạp Lan đức duật đều nhanh bị chính mình tư tưởng cấp tra tấn điên rồi, cũng khó trách a, hắn vẫn cho rằng tân cô nương cùng tâm di là hai người, một cái là âu yếm nhân, một cái là người đáng ghét, hiện tại muốn đem hai người về làm một thể, thật sự làm cho hắn khó có thể nhận, càng làm cho hắn sợ hãi chính là, vạn một tân cô nương chính là tâm di, như vậy này chọn rẽ đại tái chính là hắn khóa tuy vậy đi một cửa, hắn sợ thâm, này tưởng tượng, không khỏi mồ hôi lạnh gió mát, phải hắn tận mắt chính mình âu yếm người trước mặt mọi người gả cho người khác, hắn sẽ chịu không nổi.

“ Không phải cùng người, nữ hài tử thân hình đều không sai biệt lắm, huân hương trong cung có, ung vương phủ cũng sẽ có, không có gì khả kỳ quái.” Hắn lừa mình dối người địa an ủi nghĩ lại lại muốn,” Không được, ngày mai ta không nên lộng cái tra ra manh mối!”

Tối tới rút rút gây sức ép vài cái canh giờ, rốt cục đem chính mình ném tới trên giường,” Ai, ngủ ngủ!”

Hắn nơi này là chịu tâm lý tra tấn, bên kia cũng có người đồng dạng ngủ không yên, ai? Cho khiêu tuyên! Bọn họ thiên địa hội phó đà chủ lâm tây hào đồng chí mất tích.

Ngày đó Tần Phong đem lâm tây hào đuổi theo trở về, cho khiêu tuyên liền cùng hắn nói chuyện đã lâu, phải hắn tạm thời nhẫn nại, nếu đã muốn nhìn lâu như vậy, đợi lát nữa vài ngày làm sao phương. Lâm tây hào giáp mặt đáp ứng địa hảo hảo, khả quay người lại thì không biết chạy đi nơi đâu, liền tiếp vài ngày luôn sớm ra vãn về, hôm nay rất tốt, mau canh ba, còn không có trở về, điều này sao không cho cho khiêu tuyên lo lắng đâu!

“ Ta biết hần tiền hai ngày mỗi ngày đều đi hoàng cung bên kia chuyển động, thật sự là sợ hần một thời xúc động đi hoàng cung ám sát!”

“ Đà chủ, người cũng không dùng rất lo lắng, hoàng cung đại nội rất khó đi vào đi.” Tần Phong khuyên.

“ Ta thật tình nguyện hần vào không được, bằng không...” Cho khiêu tuyên phe phẩy đầu, mày nhăn lại đến vận thành một cái vương mắc.

Cho khiêu tuyên lo lắng không phải không có đạo lý, từ đã biết chọn rề đại tái không thể vào gia quyến, lâm tây hào mà bắt đầu mặt khác nghĩ cách, hần biết hoàng cung nước uống đều là từ ngọc tuyên mang tới, mỗi ngày dùng guồng nước đến ngọc tuyên sơn đi vận thủy, xe la trang dừng, trên cái long cái, trên xe sắp trứ long k đêm khi ra tây thẳng cánh cửa, đài trở về vừa lúc sắc trời không rõ, này đó thủy chính là một ngày hoàng thành lý sở nhu. Cho nên hần liền luôn luôn tại tây thẳng cánh cửa quan sát đến, vài ngày xuống dưới, nắm giữ bọn họ quy luật, cho nên hôm nay buổi tối hần là được động.

Đãi cây mã đề nước hương ngọc tuyên khi, hần theo đuôi ở phía sau, cũng khéo, vừa lúc có cái thái giám cỡi thủ, lâm tây hào liền đánh hôn mê hần, bác hạ thái giám phục mặc, lớn nhỏ cũng là thích hợp, đêm đen, cũng không có chú ý tới có người bị thay đổi, cứ như vậy, hần một mình trà trộn vào hoàng thành.

Vào thành, sắc trời đã minh, trong hoàng cung hết thấy đều có thể thấy rõ ràng, nhưng hần cũng trợn tròn mắt, phương hướng đều sờ không được, Khang Hi ở nơi nào? Không biết, không biết tìm bái, dù sao chính mình mặc thái giám trang phục, vì thế liền bắt đầu hạt lủi, khả hần đã quên chính mình không phải thái giám, hần có nam nhân tối thấy được dấu hiệu, râu! Hơn nữa, thái giám có thể tùy tiện ở trong cung tán loạn sao? Ngay từ đầu cũng là không làm cho người ta phát hiện, một lúc sau lại không được, trong cung thị vệ tùy ý đều ở tuần tra, tính hần không hay ho, gặp gỡ.

Nhìn thấy một đội thị vệ lại đây, hần không muốn cùng bọn họ phát sinh xung đột, dù sao, hần không nghĩ ở không có nhìn thấy Khang Hi phía trước đã bị nhân đuổi giết, vì thế liền xoay người quay đầu về phía sau đi, kỳ thật hần đón quá khứ cũng là vị tất sẽ có sự, nhưng này đột nhiên địa quay người lại, ngược lại có vẻ bộ dạng khả nghi. Quả nhiên, thị vệ liền hô,” Đứng lại!”

Lâm tây hào cũng không dám không đứng lại, chính là cúi đầu.

“ Ngươi làm sao, với ai, không biết nơi này bình thường không thể tới sao?” Thị vệ quát lớn. Nguyên lai lâm tây hào thất đi bát đi tới phụng trước điện, phụng trước, danh như ý nghĩa chính là cung phụng tổ tiên cung điện, này điện ở vào Tử Cấm thành cung vua đông sườn, là minh thanh hoàng thất hiển tế tổ tiên từ đường, ngày thường 1 trừ bỏ chuyên gia quét dọn ngoại, không ai sẽ đến nơi này. Khả lâm tây hào không biết nha, hắc nào biết nói người nào cung, thì không dám nói lung tung, sợ nói sai rồi càng không xong, cũng không nói cũng là không xong, nào có thái giám không biết chính mình là chỗ nào, không biết chủ tử là ai? Thị vệ một thời đề phòng đứng lên, lập tức tiến lên đưa hắc vây quanh,” Nói mau!”

“... Ta là...” Lâm tây hào này hai chữ vừa ra khỏi miệng liền hồng rồi sự, đầu tiên tiếng nói không đúng, thái giám nói chuyện không một định tất cả đều là ảo là công áp tạng, khả khẳng định sẽ không là cả tiếng, tiếp theo, làn điệu cũng không đúng, cùng đối phương nói chuyện, nhân nhân mà bất đồng, trên cơ bản đều tự xưng” Chúng ta, tiểu nhân, nô tài”,” Ta” này tự ở bình thường chỉ tại đồng cấp khác thái giám trong lúc đó mới dùng.

Thị vệ một chút chột nghe xảy ra vấn đề,” Ngươi không phải trong cung nhân!” Theo tiếng, bọn họ kiếm ra khỏi vỏ, chuẩn bị động thủ, gặp bọn thị vệ xem thấu, lâm tây hào cũng sẽ không ở trốn trốn tránh tránh, hơn nữa hắc động tác so với bọn thị vệ mau, võ công cũng so với bọn hắc cao, rất nhanh tiến lên từng bước, tay không đoạt đao sắc, từ tới gần chính mình một gã thị vệ trong tay đoạt lấy kiếm, đồng thời một chương đem thị vệ cấp đánh bại!.

=====

Đệ 55 chương: (năm mươi lăm) chân tướng rõ ràng

Ở lâm tây hào cùng bọn thị vệ động thủ thời khắc, Khang Hi cùng tâm di đang ở nam thư phòng nói chuyện, nói chuyện nội dung tự nhiên là cùng chọn rể có liên quan.

“ Còn có hai ngày chính là người chọn rể ngày, có hay không thực hưng phấn a?”

“ Hoàng Thượng, ta như thế nào cảm thấy được người so với ta còn hăng say a?”

“ Trong cung thật lâu không có bạn việc vui. Trẫm suy nghĩ, có thể quá người này thật mạnh cửa ải khó khăn, một định là nổi tiếng, ai nha, trẫm đều có điểm chờ không kịp.”

“ Kính nhờ, rốt cuộc là ai phải lập gia đình a?” Tâm di trong lòng nói thầm. Đột nhiên, nàng hỏi:” Hoàng Thượng, ta hiện tại cũng không thể

được đòi ý a?”

Khang Hi mở to hai mắt nhìn,” A...!?”

Tâm di chạy nhanh nói:” Hay nói giỡn lạp!”

“Dọa trầm nhẩy dựng.” Khang Hi chích cho là tâm di vui đùa nói, mấy ngày nay hẳn tâm tình hảo thật sự, sẽ chờ chọn rể đại tái,” A, người xuất giá về sau, không ai cả ngày ở cái lỗ tai biên lú rú, trầm bên tai có thể thanh tĩnh chút, không biết tiếp được đi ai hội như vậy không hay ho ác!” Khang Hi chế nhạo nàng.

Tâm di dọa chân, lạp xả Khang Hi ống tay áo tát kiêu,” Ngô... Hoàng Thượng...”

Khang Hi ha hả địa cười, vỗ tâm di thủ,” Còn làm nũng đâu, sang năm lúc này sẽ làm nương!” Một câu làm cho tâm di đỏ mặt,” Hoàng Thượng, người giễu cợt ta!” Hai người chính đàm tiếu, đột nhiên nghe được bên ngoài truyền đến bọn thị vệ lảng nhục thanh cùng đao kiếm tiếng đánh.

“Bên ngoài như thế nào như vậy sảo a?” Khang Hi đang muốn gọi người đi xem, tâm di ngăn trở,” Hoàng Thượng, ta đi nhìn xem đã xảy ra chuyện gì?” Nói xong, tưng vãng ngoại bào.

Chạy đến ngự trong hoa viên, thấy bọn thị vệ đang cùng lâm tây hào ở đánh nhau, lâm tây hào võ công thật không sai, một cây đao tả huy hữu vũ, bên cạnh thị vệ bất đồng trình độ địa bị thương hoặc là rồi ngã xuống.

Kỳ thật lâm tây hào đánh cho cũng mệt mỏi, dù sao hẳn chỉ có lẻ loi một mình, mà bốn phía không ngừng có nghe thấy tấn mà đến thị vệ gia nhập vây công, cũng cao giọng hô:” Trảo thích khách... Đừng làm cho bọn họ chạy.”

Lâm tây hào biên đánh biên lo lắng,” Ta cũng không thể tái như vậy cùng bọn họ dây dưa đi xuống, bằng không tìm được Khang Hi, ta trước hết một chết, chính là, kia cầu hoàng đế ở nơi nào đâu?”

Hắn đang nghĩ ngợi, tới, tâm di chạy tới, đánh nhau cái, tâm di là một chút cũng không sợ hãi, nàng vĩnh viễn cảm thấy được cổ đại đánh nhau là kiện rất thú vị chuyện, loại này đánh nhau cùng nàng ở hiện đại chỗ đã thấy đánh nhau không giống với. Tâm di không sợ hãi, một bên thị vệ sợ hãi, sợ hãi nàng có cái gì sơ xuất, có thị vệ hô to:” Bảo hộ khanh khách.”

Thị vệ tiếng la lâm tây hào nghe được, đồng thời cũng thấy được nhân, vội xuất liên tục mấy chiêu, thoát khỏi vây công nhân, hướng tâm di mà đến, hẳn hẳn ý là muốn kèm hai bên tâm di đến Khang Hi nơi nào đây, hẳn

vừa động thân hình, lập tức có thị vệ ngăn ở hẳn phía trước, ngăn cản cũng hô to:” Khanh khách mau rời đi.

Tâm di cũng đã nhìn ra, nhanh chân bỏ chạy, chạy về thư phòng, vội vàng vội vội địa đối Khang Hi nói:” Hoàng Thượng, mau, người mau tìm một chỗ trốn một trốn, có thích khách.”

Khang Hi một chút cũng không sợ hãi,” Trẫm tại vị mấy năm nay, gặp được thích khách còn ít sao? Trẫm không phải làm theo hảo hảo.”

“ Chính là cái kia thích khách võ công tốt lắm, ta xem bọn thị vệ cũng không là đối thủ của hắn.”

Khang Hi không ra tiếng, dường như ở suy tư về cái gì, một lát sau thì mới thực nghiêm túc hỏi:” Tâm di, có chuyện trẫm chưa bao giờ hỏi qua người, hiện tại trẫm hỏi người, trẫm đại nạn có phải hay không hôm nay?”

Tâm di thẳng lắc đầu,” Không phải.”

“ Vậy người còn lo lắng cái gì, không cần sợ.” Khang Hi trái lại an ủi tâm di.

Lâm tây hào động tác coi như là mau, một đường đi theo mà đến, lúc này đã muốn tới rồi ngoài cửa, Khang Hi cùng tâm di đã muốn nghe được đao kiếm tiếng đánh ngay tại ngoài cửa.

“ Hoàng Thượng, ta sợ!”

“ Không sợ, có trẫm ở, trẫm là chân mệnh thiên tử, một định hội che chở của người.” Khang Hi không sợ hãi.

Tâm di đột nhiên có một loại thực dự cảm bất hảo, Khang Hi đại nạn không phải hôm nay, như vậy chính mình đâu?

Rốt cục, cánh cửa 咣 làm một tiếng rồi ngã xuống, trước ngã vào tới là vài tên thị vệ, theo sau lâm tây hào dẫn theo đao cũng vọt tiến vào, thấy Khang Hi, hắn ha ha cười,” Thật tốt quá, rốt cục tìm được rồi!” Hắn hướng tới Khang Hi mà đi, theo sau tới rồi thị vệ theo sát sau vọt tiến vào, lại cùng thích khách chiến đấu kịch liệt ở một chỗ. Không bao lâu, cuối cùng một gã thị vệ cũng ngã xuống.

Lâm tây hào dẫn theo lấy máu đao từng bước một hướng Khang Hi đi đến,” Cầu hoàng đế, xem thì còn ai ra cứu người?”

Tâm di cũng không biết từ đâu tới đây dũng khí, kêu to,” Người đừng lại đây.” Nàng che ở Khang Hi trước người, che chở Khang Hi từng bước rút về phía sau. Lâm tây hào từng bước ép sát, tâm di cùng Khang Hi chậm rãi thối rút đến góc tường biên, rốt cuộc không đường thối rút.

“Tiểu nha đầu, ngươi tránh ra, ta chỉ muốn lấy cầu hoàng đế mệnh.” Lâm tây không chút nào nghĩ muốn liên lụy vô tội.

“Không cho!” Tâm di kiên quyết địa nói

“Tâm di, tránh ra, hấn phải chính là trẫm mệnh.” Khang Hi dục đẩy ra tâm di, tâm di gắt gao địa chống đỡ,” Hoàng Thượng, thứ ta không nghe lời, không cho chính là không cho.”

“Vậy đừng trách ta.” Lâm tây hào nói xong, cử đao bỏ quá khứ.

Tâm di bản năng nâng lên tay trái đi chắn.

Thích khách không nghĩ tới tâm di thật sự không né, đao thoáng trở về rớt nửa phần, do là như thế, tâm di cánh tay đã huyết lưu bằng chú.

“A...” Tâm di đau hô một tiếng, lập tức dùng tay phải băng bó cánh tay, ngoài miệng còn không tha,” Ngươi thật sự là anh hùng, sát một cái tay không tác sát nữ hài tử.”

“Ta không nghĩ giết ngươi, là ngươi chính mình nên vì này cầu hoàng đế chôn cùng.”

“Ngươi chỉ có giết ta mới có thể giết hấn.”

Tâm di như thế cố chấp, thật ra ngoài lâm tây hào dự kiến, hấn vốn tưởng rằng tâm di như vậy cô gái thực gầy yếu, không nghĩ tới bị thương nàng vẫn là như vậy kiên trì không chịu tránh ra, lâm tây hào ngoan một chút tâm,” Vì thiên hạ dân chúng, chỉ có xin lỗi, ta sẽ cho ngươi bị chết không có thống khổ.” Hấn lại dương đao chặt bỏ, tâm di nhận mệnh địa nhắm mắt lại.

Ngay tại đao phong ly tâm di đầu một tác khi, một phen kiếm đẩy ra đao, trên thân kiếm khí lực phi thường lớn, lâm tây hào bị đẩy rút hai bước,” Thật là lợi hại nội lực!” Ổn định nện bước, định thần nhìn, một cái cực kỳ anh tuấn nam tử, dùng lạnh lùng ánh mắt nhìn chính mình, lâm tây hào trong đầu linh quang chợt lóe, thốt ra:” Nạp Lan đức duật!

Đúng vậy, đúng là Nạp Lan đức duật, hấn vì cái gì tới như vậy tri? Đi di uyển, lúc ấy hấn đang ở di uyển ngoại đứng, còn muốn muốn tìm cái cái gì lý do cầu kiến, nếu lại bị cự tuyệt nên làm gì bây giờ vấn đề. Gặp bọn thị vệ đều hướng ngự hoa viên chạy đi, vội ngăn lại một cái thị vệ, vừa hỏi mới biết ngự hoa viên có thích khách, vội vàng tiến đến, từ di uyển đến ngự hoa viên tái đến nam thư phòng chung quy là cần thời gian một định, may mắn hấn tới kịp khi, bằng không tâm di liền thân thủ dị chỗ. Ai! Thát trách a, nghiêm trọng thát trách!

“Ngươi là ai, vì sao tiến cung ám sát?” Nạp Lan đức duật hỏi.

Lâm tây hào mới sẽ không nói cho hần,” Đến hỏi diêm vương gia đi, xem chiêu.” Nói xong, cử đao hướng tới Nạp Lan đức duật bên hông hoành phách lại đây, Nạp Lan đức duật sao lại làm cho hần bổ trúng, đao phong ly thất lưng còn có một hơn phân nửa khoảng cách khi liền một kiếm ngăn, hai người chiến đấu kịch liệt đứng lên.

Khang Hi gặp Nạp Lan đức duật xuất hiện, trong lòng một định, quay đầu hỏi:” Tâm di, người thế nào?”

Tâm di mở to mắt, thấy Nạp Lan đức duật, cũng thả tâm, cổ nén đau đón nói:” Không có gì, cắt qua điểm da.”

“ Cắt qua điểm da hội lưu nhiều như vậy huyết sao? Làm cho trăm nhìn một cái.” Khang Hi mới không tin, thân thủ sẽ nhìn tâm di cánh tay.

“ Hoàng Thượng, đừng nhìn.” Tâm di vội

Khang Hi cũng không dám bính, sợ đụng tới nàng miệng vết thương, đành phải bỏ qua, ngược lại nhìn phía đánh nhau trung hai người, tâm di cũng cố không hơn chính mình đau xót, ánh mắt gắt gao đi theo Nạp Lan đức duật.

Nạp Lan đức duật võ công so với lâm tây hào cao hơn rất nhiều, giờ phút này đã làm cho lâm tây hào chỉ có thể liên tiếp chống đỡ mà không có nào hoàn thủ lực, chỉ thấy trong tay hần kiếm giữ ra ngàn đóa kiếm hoa, lâm tây hào nhìn xem mắt đều tìm, phân không rõ người nào mới là chân chính kiếm đầu.

Đợi hần phân rõ, Nạp Lan đức duật kiếm đã chỉ ở hần cổ họng chỗ, nghe thấy tấn tới rồi thị vệ vọt vào phòng trong, trối lại thích khách.

“Áp đi xuống, chờ đợi xử lý.” Nạp Lan đức duật nói xong, vội vàng xoay người hướng Khang Hi quỳ xuống,”Thần hộ giá đến chậm, làm cho Hoàng Thượng, khanh khách bị sợ hãi.”

Đã bại thích khách ngược lại làm cho Khang Hi lời đình giận dữ,” Nạp Lan đức duật, người này ngự tiền thị vệ thống lĩnh là như thế nào làm? Vừa rồi người đi nơi nào? Làm cho thích khách trà trộn vào cung đến không tính, cư nhiên còn làm cho hần bị thương tâm di khanh khách.”

“ Là, thần thất trách.” Nghe Khang Hi ngữ khí, Nạp Lan đức duật thậm kêu không ổn.

“ Trăm phải trì người cái hộ giá bắt lực chi tội.” Khang Hi tiếp tục gào thét.

Tâm di như thế nào bỏ được, vội hỏi:” Hoàng Thượng, hần cứu giá có công a!”

“ Hừ, hẳn cho người bị thương chính là có tội.” Khang Hi cảm tức địa nói.

Tâm di nửa tay áo đã bị máu tươi nhiễm hồng, cả người đã lắc lắc lắc, nhưng nàng vô luận như thế nào cũng không nhẫn tâm làm cho Nạp Lan đức duật chịu tội, cường chống nói:” Hoàng Thượng, không có hẳn, ta đã sớm đã chết, Nạp Lan đức duật nếu không vô tội hơn nữa có công a!”

“ Chính là hẳn tới như vậy vẫn...” Khang Hi vẫn là cơn giận còn sót lại chưa tiêu, tâm di nói chuyện thanh âm cũng thay đổi,” Hoàng Thượng, ta chưa từng cầu quá người cái gì, hiện tại ta cầu người, cầu người không nên trách tội hẳn.”

“ Hảo... Trẫm y người, trẫm không trách tội hẳn.” Gặp tâm di như thế, Khang Hi không hề kiên trì, quay đầu đối Nạp Lan đức duật nói:” Nạp Lan đức duật, xem trong lòng di khanh khách cho người cầu tình phân trên, trẫm tạm tha người, đứng lên đi!”

“ Tạ ơn Hoàng Thượng, tạ ơn tâm di khanh khách.” Nạp Lan đức duật âm thầm lau mồ hôi, đứng dậy, vừa nhắc đầu, nhìn đến chính là sắc mặt tái nhợt, lắc lắc muốn ngã tâm di, không khỏi ngây ra như phỗng. Trong nháy mắt, tất cả nỗi băn khoăn đều giải khai, tâm di cho hẳn một cái suy yếu mỉm cười, rốt cuộc duy trì không được, mềm địa rồi ngã xuống.

Nạp Lan đức duật không nữa phản ứng, vậy không phải Nạp Lan đức duật, hẳn một cái bước xa tiến lên, ôm lấy tâm di, nhanh chóng điềm nàng cánh tay huyết đạo, sau đó đối Khang Hi nói:” Hoàng Thượng, ta trước đưa khanh khách quay về di uyển, ngài chạy nhanh kêu thái y.” Nói xong, ôm lấy tâm di bước đi.

Nạp Lan đức duật ôm tâm di hướng tới di uyển vội vã địa đi đến, dọc theo đường đi, bên tai không ngừng vang lên tâm di cùng dặn 禔 trong lời nói.

“ Ta không có lực lượng đi cùng Hoàng Thượng chống lại... Người thấy nàng liền một định hội sửa chủ ý... Ta là cho người hảo, người như thế nào như vậy có chấp a!”

“ Nghe bốn vương một câu, không được sẽ tìm nàng, giao (ngoại ô) trái tim tư phóng tới chọn rẽ đại tái đi lên... Của người đường ra ở chọn rẽ đại tái trên.”

“ Tâm di, ta như thế nào sẽ không nghe hiểu của người nói đâu, còn tại liều mạng nghiên cứu các người là không phải cùng người, nếu ta sớm một chút tới rồi, người sẽ không hội ai này một đao.” Nạp Lan đức duật lại là

hồi lại là hận, hồi chính mình không nghe tâm di cùng dân 禩 trong lời nói, hận chính mình đến chậm từng bước.

Chạy vội đi vào di uyển cửa, Nạp Lan đức duật cũng không gõ cửa, trên tay ôm tâm di đầu, cũng không dư thừa thủ đi gõ cửa, một cước đang mở di uyển đại môn, gặp trong viện một người đều không có, không khỏi rống to, "Người ni? Đi ra cho ta!"

Mọi người đi nơi nào? Cùng dĩ vãng giống nhau, nên nói chuyện phiếm nói chuyện phiếm, nên xuất môn đi bộ xuất môn đi bộ, này một chút nghe được có người la to, tiểu gậy trúc liền từ phòng trong đi ra, "Ai nha, hô to gọi nhỏ? Không biết nơi này là di uyển sao?" Tập trung nhìn vào, Nạp Lan đức duật ôm người trạm ở trước mặt hắn, tái cẩn thận nhìn lên, kinh hô một tiếng, "Khanh khách, khanh khách như thế nào lạ?"

Đại hồ, nhị hồ theo sát sau cũng đi ra, trước thấy Nạp Lan đức duật, "A... Thống lĩnh!"

"Các người hai cái hỗn đản, như thế nào không đi theo nàng." Nạp Lan đức duật thật muốn tấu bọn họ.

"Khanh khách không cho chúng ta cùng." Đại hồ còn tại ngây ngốc địa giải thích, còn giải thích cái gì nha, tái giải thích cũng chưa dùng, chạy nhanh nhường đường nha, thật sự là bồn nga!

"Này bút trưởng về sau tái cùng các người tính. Làm cho con đường a!" Đại hồ chạy nhanh hướng giữ tránh ra, Nạp Lan đức duật ôm tâm di vào phòng.

Vừa vào cửa, Nạp Lan đức duật đã đem tâm di đặt ở trên giường, sau đó khoan chân ngồi ở trên giường là tâm di chữa thương.

"Khanh khách như thế nào hội bị thương, trời ạ, lưu nhiều như vậy huyết." Tiểu cây mơ không biết làm sao địa nói.

Có người trong nhà đều luống cuống thần, ba chân bốn cẳng địa nghĩ muốn hỗ trợ, thì không biết nên làm gì, vẫn là tiểu quả cam có điều trấn định, "Tất cả mọi người đừng loạn, tiểu gậy trúc, nhanh đi truyền thái y."

Tiểu gậy trúc biên đáp lời biên hướng ra phía ngoài chạy.

truyền, lập tức đi ra." Nạp Lan đức duật nói.

"Tú nhi, đánh chút nước ấm đến, tiểu rô, lại đi bàn giường chăn, chảy nhiều như vậy huyết, sợ lạnh." Tiểu quả cam thì dặn những người khác.

Không bao lâu, Nạp Lan đức duật thu công phù tâm di nằm xuống, nhẹ nhàng cái trên chăn, vỗ về tâm di bạch đắc tượng chỉ giống nhau mặt, thanh thanh tự trách, "Ta thực bồn, không có so với ta càng bồn, ta sớm nên

nghe đến, người đã muốn ám chỉ quá ta, đối với người... Tâm di, thực xin lỗi! Thực xin lỗi...”

“ Thống lĩnh, khanh khách không nói cho ngài là có khổ trung.” Tiểu quả cam ngôn nói.

“ Người không cần phải nói, ta toàn bộ hiểu được.” Nạp Lan đức duật lúc này đau lòng so với lúc ấy tâm di cự tuyệt hẳn khi đau lòng tới càng sâu.

Tú nhi hàm chứa lệ bùng thủy lại đây,” Thống lĩnh, làm cho nô tỳ trước thay khanh khách đem vết máu lau đi!”

Nạp Lan đức duật đứng dậy ngồi ở một bên, nhị hỷ vội cho hắn châm trà.

“ Thống lĩnh, chúng ta không kết thúc bảo hộ khanh khách trách nhiệm, ngài trách phạt chúng ta đi!” Đại hỷ thù đầu nói.

“ Các người dường như đã muốn không phải lần đầu tiên, phải các người tới là vì bảo hộ an toàn của hắn, không phải cho các người cả ngày đứng ở trong phòng nói chuyện phiếm, cũng không phải cho các người cả ngày trên đường phở ngoạn, nằng ở trên đường chuyện thời điểm các người ở nơi nào, nằng rút xuống vách núi thời điểm các người ở nơi nào, còn có vừa rồi, nếu ta tái vãn từng bước, nằng sẽ không mệnh, này một đao, hẳn là các người đi là Hoàng Thượng chắn, đây là các người chức trách, ngẫm lại xem, các người hết chức trách không có?” Nạp Lan đức duật dừng một chút còn nói:” Đương nhiên, ta so với các người càng sai, đi chậm!”

Đại hỷ còn tại hỏi:” Khanh khách khi nào thì gặp chuyện quá, chúng ta như thế nào không biết?”

“ Người hoàn hảo ý tứ hỏi.” Nạp Lan đức duật trừng mắt đại hỷ.

Nhị hỷ chạy nhanh kéo kéo đại hỷ vạt áo, tiểu cây mơ với đại hỷ âm thầm lắc đầu ý bảo.

Lúc này, thái y vội vàng vội vội địa bồn tiến vào, thấy Nạp Lan đức duật liền cúi chào,” Gặp qua thống lĩnh.”

“ Đừng nói cứu này lạ, cứu người a!” Nạp Lan đức duật sốt ruột địa nói.

Thái y vội chạy hướng bên giường, thay tâm di bắt mạch, chính chân, chỉ nghe đến bên ngoài lý đức toàn bộ thanh âm.” Vạn tuế gia, ngài đi chậm một chút.”

“ Người tránh ra, trẫm không được người phù!”

=====

Đệ 56 chương: (năm mươi sáu) hữu kinh vô hiểm

Theo đang nói, Khang Hi vào phòng, có người trong nhà tề lả tả quỳ xuống.” Khấu kiến Hoàng Thượng.”

Khang Hi hướng bọn họ khoát tay áo, lập tức hỏi:” Thái y, khanh khách thương thế như thế nào?”

“ Quay về Hoàng Thượng, đao tổn thương thâm có thể thấy được cốt, tái thâm chút, nầy cánh tay liền phế đi, tuy vậy, khanh khách hơi thở coi như vững vàng, nghĩ đến, Nạp Lan thống lĩnh đã thay khanh khách liệu quá bị thương.” Thái y quay về nói.

“Thần điểm khanh khách mấy chỗ huyết vị, đem huyết ngừng.” Nạp Lan đức duật bổ sung nói.

“ Ít nhiều là ngừng huyết, bằng không, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi a! Hoàng Thượng, thần cái này đi khai căn.” Thái y đến gian ngoài đi khai căn.

Khang Hi gấp tú nhĩ bung về mặt bồn máu loãng đi ra ngoài, vội vàng đi đến bên giường, đau lòng địa long liễu long tâm di mái tóc, tiếp nhận tiểu rỏ đưa đến chần, tự mình cái trên,” Nha đầu ngốc, khổ ngươi, đều là vì trẫm a!”

Tâm di hơi hơi giật giật, chậm rãi mở hai mắt.

“ Khanh khách tỉnh.” T thấy.

Khang Hi vội nhẹ giọng hỏi:” Tâm di, ngươi cảm thấy được như thế nào?”

“ Hoàng Thượng, ta không sao.” Tâm di suy yếu địa trả lời.

“ Còn nói không có việc gì, ngay cả nói đều nói không ngoài.”

“ Kia Hoàng Thượng bên tai tử có thể thanh tĩnh hai ngày.”

“ Trẫm đã muốn thói quen.”

Tiểu quả cam cấp Khang Hi bung lên trà, Khang Hi khoát tay áo, không có tiếp. Tiểu quả cam liền đem trà phóng tới trên bàn, vốn Nạp Lan đức duật đứng ở bên cạnh bàn, liền hướng giữ làm cho vài bước, cấp tiểu quả cam đi đường. Bởi vậy, hấn vừa lúc liền đứng ở giường vĩ, cùng nhị hồ đặt song song.

Thấy Nạp Lan đức duật, tâm di ánh mắt liền đứng ở hấn trên mặt. Nạp Lan đức duật nhìn tâm di, trong mắt tràn ngập xin lỗi, đau tích, nhu tình cập thật sâu tình yêu, thiên ngôn vạn ngữ đều ở không nói trung.

Khang Hi thay tâm di dịch dịch góc chần, phát hiện tâm di ánh mắt ân tình đưa tình, theo của nàng ánh mắt nhìn lại, gặp Nạp Lan đức duật cũng là đồng dạng ánh mắt, không khỏi lông mi nhướng lên, trong lòng lộ bộ một

chút,” Trầm có hay không nhìn lầm a, bọn họ...” Hấn chú ý Nạp Lan đức duật một hồi lâu nhi, Nạp Lan đức duật một chút đều không có phát hiện, chính là vẫn vẫn nhìn tâm di. Khang Hi là cái nhiều khôn khéo nhân a, như vậy đánh giá sát trên cơ bản đã muốn cùng Nạp Lan đức duật trong lúc đó hữu tình tố, hấn tự nhiên không lại ở chỗ này liền điều tra, vì thế bất động thanh sắc địa đối trong phòng người ta nói:” Các người rất chiều cố khanh khách, thiếu cái gì, có chuyện gì chạy nhanh quay về trầm.”

“ Phải” mọi người đáp.

Khang Hi thì đối tâm di nói:” Tâm di, trầm đi về trước, người ngoan ngoan dưỡng thương, nhớ rõ phải đúng hạn đổi dược.” Quay đầu đối Nạp Lan đức duật nói:” Nạp Lan đức duật, cùng trầm đến, trầm có chuyện hỏi người.” Nói xong, đắp lý đức toàn bộ thủ đi rồi vài bước, quay đầu lại nhìn nhìn, Nạp Lan đức duật còn đứng ở tại chỗ nhìn tâm di.

“ Nạp Lan đức duật!” Khang Hi không khỏi đề cao giọng.

Nạp Lan đức duật cư nhiên vẫn là không phản ứng, nhị hồ chạy nhanh thống hấn một chút, thấp giọng nói:” Hoàng Thượng kêu đâu!”

“ Hoàng Thượng có gì phân phó?” Nạp Lan đức duật lúc này mới lấy lại tinh thần.

Lúc này Khang Hi sắc mặt đã muốn thật không tốt nhìn, mang theo giận dữ nói:” Cùng trầm đến.”

Đi theo Khang Hi tới rồi nam thư phòng trung, Khang Hi cũng không nói nói, nhìn chăm chú vào Nạp Lan đức duật, như là muốn đem hấn nhìn thấu, nhìn đã lâu vẫn là không nói lời nào, trên mặt cũng nhìn không ra gì hi giận, trong phòng không khí như là đọng lại.

Trên, Khang Hi trong lòng là phi thường tức giận,” Hảo người cái Nạp Lan đức duật, cư nhiên dám đánh khởi tâm di chủ ý, nhìn vừa rồi thần sắc, đã muốn phi một ngày hai ngày, hừ! Khó trách kia tiểu nha đầu nên vì người cầu tình.”

Nạp Lan đức duật trong lòng cũng là bất ổn,” Bảo ta đến, thì không nói lời nào, không biết rốt cuộc muốn nói gì, chẳng lẽ còn là chuyện vừa rồi?”

Lý đức tất cả đều là biết hấn chủ tử tính tình, biết loại này bình tĩnh lúc sau một định là bão táp, nhưng hấn cũng không biết Khang Hi là vì chuyện gì, vì thế bồi cẩn thận nói:” Vạn tuế gia, tuy rằng khanh khách bị thương, nhưng chung quy không có trở ngại, cũng mất đi Nạp Lan thống lĩnh đứng lúc đuổi tới, hóa hiểm vi di.”

Khang Hi tiếp theo lý đức toàn bộ trong lời nói:” Ngươi, Nạp Lan đức duật coi như là có công, trăm nên phần thưởng ngươi cái gì đâu?”

Nạp Lan đức duật vội hỏi:” Đây là thần chức trách chỗ, nơi, thần không cầu ban cho.”

“ Ngươi đã cứu khanh khách, trăm liền đem khanh khách thưởng cho ngươi!” Khang Hi vừa nói vừa chú ý Nạp Lan đức duật biểu tình. Quả nhiên, Nạp Lan đức duật trên mặt hiện ra thần sắc mừng rỡ.

“ Hừ! Nằm mơ!” Khang Hi cường chế cháy nói:” Phần đông khanh khách trung Uyển nhi tối xinh đẹp, tính tình tối mềm mại tuy vậy, âm luật thi từ cũng là xuất chúng, xứng ngươi, không có nhục không đi!”

Lời vừa nói ra, Nạp Lan đức duật kinh hãi:” Hoàng Thượng, thần, thần trèo cao không hơn.”

Khang Hi cười lạnh,”Uyển khanh khách ngươi trèo cao không hơn, kia tâm di khanh khách ngươi liền trèo cao được với? Ngươi là xem trăm lão liêu, lão hồ đồ một cái, hảo hồ lộng, có phải hay không? Trăm là lão liêu, khả vẫn đang nhĩ thanh mắt sáng, ngươi làm trăm nhìn không ra tâm tư của ngươi sao, trăm nói phải phần thưởng ngươi cái khanh khách, ngươi thực hưng phấn, hừ, ngươi cho là trăm hội giao (ngoại ô) trái tim di cho ngươi sao?”

“ Hoàng Thượng, thần không có không an phận chi nghĩ muốn.” Nạp Lan đức duật biết không diếu.

“ Hảo một cái không có không an phận chi nghĩ muốn! Y trăm xem, ngươi không khỏi có không an phận chi nghĩ muốn, chỉ sợ ngay cả không an phận cử chỉ đều có đi! Nói, ngươi là như thế nào câu dẫn tâm di khanh khách?” Lòng người chính là như thế kỳ quái, Khang Hi không trách tâm di, đem sai đều tính ở Nạp Lan đức duật trên đầu.

Nạp Lan đức duật thật hấp một ngụm lãnh khí, câu dẫn khanh khách, này tội danh cùng khi quân phạm thượng không sai biệt lắm, một khi định tội, kia thật sự là phải cả nhà tịch thu tài sản giết kẻ phạm tội, vì thế vội biện giải:” Hoàng Thượng, thần không có, thần cũng là hôm nay mới biết nàng đó là tâm di khanh khách.”

“ Ngươi cho trăm nói thật, ngươi cùng tâm di tới rồi loại nào trình độ? Ngươi có hay không xâm phạm quá nàng?” Khang Hi lời này nhìn như hỏi thật sự uyển chuyên, Trên thực tế đã muốn hàm chứa sát khí, nếu ngươi Nạp Lan đức duật đã muốn chiếm tâm di thân mình, kia một định phải chết.

Nạp Lan đức duật như thế nào hội nghe không ngoài Khang Hi trong lời nói hàm nghĩa đâu! Không khỏi toát ra một trận mồ hôi lạnh,” Hoàng Thượng, thần mặc dù không phải xuất thân từ thư hương dòng dõi, nhưng là đọc quá khổng Mạnh, biết lễ nghĩa liêm sỉ, thần cùng khanh khách là tương duyệt, phát hồ cho tình, chỉ hồ cho lễ, còn thỉnh Hoàng Thượng thành toàn.” Nạp Lan đức duật quỳ xuống.

Khang Hi nghe xong sau, thì xem xét hẩn thật lâu, thấy hẩn vẻ mặt thần nhiên, không có chút che dấu, liền tin một nửa, nhưng cơn tức cũng không có tiêu,” Trẫm thành toàn ngươi, ai tới thành toàn trẫm, không chỉ nói trẫm đã muốn chiêu cáo thiên hạ là tâm di công khai chọn rẽ, cho dù không có việc này, cũng không tới phiên ngươi.” Khang Hi trên mặt giống xoát 糗 hồ.

“Hoàng Thượng, thần cùng khanh khách quen biết chỉ do ngẫu nhiên, thần cảm thấy được nàng không đáng về kệch cỡm, nàng thông minh, lớn mật, lý trí, tự tin, thì có chứa chút bướng bỉnh, thần không tự chủ được địa bị nàng thật sâu hấp dẫn, hỏi qua thân thể của nàng phân, nàng không chịu giảng; theo dõi nàng, nàng trốn vào ung vương phủ, thần vẫn không rõ, nàng vì sao làm như vậy, hiện tại, thần rốt cục đã biết, bởi vì nàng so với bất luận kẻ nào đều rõ ràng, Hoàng Thượng là sẽ không cho phép thần cùng một cái khanh khách rút tới, luận thân phận địa vị, thần không xứng với, khả thần đã muốn yêu, nếu Hoàng Thượng cho rằng yêu trên khanh khách là có tội trong lời nói, thần nhận tội, Hoàng Thượng chính là muốn thần tử, thần cũng nhận thức.”

Nạp Lan đức duật nói ra này lời nói nếu không không có đánh động Khang Hi, ngược lại làm hẩn hơn tức giận:” Hảo! Nói được như thế đúng lý hợp tình, ngươi cho là trẫm không dám giết ngươi sao?” Hẩn xoay người rút ra bắt tại trên tường bảo kiếm, hướng tới Nạp Lan đức duật ngực đâm tới.

Nạp Lan đức duật vẫn không nhúc nhích địa quỳ, giống như không có thấy. Khang Hi phản ứng làm cho hẩn nản lòng thoái chí, kia một khắc, hẩn tình nguyện bị Khang Hi một kiếm thứ tử.

Lý đức toàn bộ vừa thấy không đúng, chạy nhanh phác quá khứ, gắt gao tóm trụ Khang Hi thủ, quỳ xuống nói:” Chủ tử, không được, tuyệt đối không được, Nạp Lan thống lĩnh mới cứu giá, nếu giết hẩn, ạn tuế gia như thế nào hướng văn võ bá quan công đạo, như thế nào hướng người trong thiên hạ công đạo, tôi không có cách nào khác công đạo, chính là khanh khách.”

“Không giết hẩn, trẫm mới không có cách nào khác công đạo đâu, nếu bị người biết hẩn cùng khanh khách có tư tình, ngươi làm cho trẫm mặt hướng chỗ nào các?” Nhìn đến không, đây là hoàng đế, hẩn vĩnh viễn tiên khảo lự chính mình mặt, tâm di chậm chạp không muốn nói cho Nạp Lan đức duật chân tướng, chính là sợ có hiện tại chuyện phát sinh, lâm tây hào xuất hiện quấy rầy hết thảy, người định không bằng trời định a!

“ Vạn tuế, khanh khách đúng là bận tâm ngài mặt, mới phải cử hành chọn rể đại tái a, nếu không, ngày đó nàng liền cùng ngài nói rõ, ngài nghĩ muốn a, làm trò văn võ bá quan mặt, ngài là đáp ứng hảo vẫn là không đáp ứng hảo, kia mới nan kham đâu! Gia, vì ngài, khanh khách ngay cả mệnh đều có thể không được, nàng một lòng đều là là ngài suy nghĩ a, vạn tuế gia, khanh khách tính tình ngài là biết đến, ngài nếu giết Nạp Lan thống lĩnh, chẳng phải làm cho khanh khách trái tim băng giá, khanh khách sợ là cũng, cũng không sống nổi.” Vẫn là lý đức toàn bộ nhìn xem hiểu được.

Khang Hi ngẫm lại với, giết Nạp Lan đức duật, cũng quả thật là khó có thể tự bào chữa, nếu tâm di thực sự cái gì, càng thêm là không thể xong việc, tuy rằng Nạp Lan đức duật nói không có xâm phạm đa nghi di, nhưng này chính là hấn nói, sự thật thế nào, chỉ có chính bọn nó biết, vạn một có đâu? Cho dù giết Nạp Lan đức duật, tâm di còn có thể đổ người khác sao? Lúc này, Khang Hi cũng có chút khó khăn, vì thế khẩu khí cũng uyển chuyển rất nhiều,” Biết việc này còn có mai cái giỏ trúc kết bọn họ vài cái đi!”

“ Nô tài lấy đầu bảo đảm, bọn họ đối khanh khách là một trăm hai mươi phân trung tâm, tuyệt không hội để lộ nửa điểm tiếng gió, chỉ cần Nạp Lan thống lĩnh ở chọn rể đại tái trên thắng được, ai cũng chưa nói, khi đó vạn tuế gia ngài biết thời biết thế, chẳng phải giai đại vui mừng.” Mất đi có lý đức toàn bộ, bằng không này hậu quả thật đúng là khó mà

Khang Hi nghe xong, trầm mặc sau một lúc lâu, việc đã đến nước này, cũng chỉ hảo theo tình thế chính mình đi phát triển, là thắng là thua, vậy muốn xem Nạp Lan đức duật chính mình, nghĩ đến đây, nhẹ buông tay, kiếm rơi xuống đất, lý đức toàn bộ vội vàng nhặt lên đến quai quay về chỗ cũ. Vừa quay đầu lại, gặp Khang Hi còn trừng mắt Nạp Lan đức duật, vội đem Khang Hi nâng đến chỗ ngồi trên.

Đối chuyện vừa rồi Nạp Lan đức duật giống như không phát hiện giống nhau, dường như việc này cùng hấn không quan hệ dường như, vẫn là quỳ đắc thẳng tắp, vẫn không nhúc nhích. Thấy hấn như vậy, Khang Hi thật nổi lên thương hại ý, dù sao, thành yêu mà không cần sinh tử nhân không nhiều lắm, xem ra, Nạp Lan đức duật đối tâm di quả thật là thật yêu, vì thế nói:” Việc này trăm tạm thời không truy cứu, tuy vậy, người nếu không phải công bình địa thắng được, liền đừng trách trăm trở mặt vô tình.”

Sự tình có chuyển cơ, thay đổi người khác một định hội tạ ơn một chút Hoàng Thượng không giết chi ân, khả Nạp Lan đức duật nếu không không

tạ ơn, còn cùng Khang Hi cố chấp trên,” Nếu Hoàng Thượng cho rằng tâm di khanh khách hội thiên vị thần, kia ngài thật là nhìn lầm nàng, nàng tuyệt không hội đối thần làm việc thiên tư, bởi vì nàng đối thần có tin tưởng.” Nhìn một cái Nạp Lan đức duật này tính tình, khó trách tâm di không dám nói cho hần chân tướng.

Khả hần trong lời nói thật đỉnh hợp Khang Hi tính nết, Khang Hi dùng tán thưởng ánh mắt nhìn hần:” Người thực ngạo khí a!”

“ Quay về Hoàng Thượng, thần không ngạo khí, chỉ có nông nghênh.”

Khang Hi ngữ khí ôn hòa rất nhiều,” Ngạo khí cũng tốt, nông nghênh cũng thế, tóm lại, người chỉ có thể thắng không thể thua, bởi vì người thua không dậy nổi. Còn có, cái kia thích khách trầm cũng giao (ngoại ô) cho người xử trí, mặc kệ dùng cái gì phương pháp, khiêu khai cái miệng của hần.”

“Thần lĩnh chỉ.” Tình thế trở nên nhanh như vậy, cũng là làm cho Nạp Lan đức duật ngoài ý muốn,

“ Quỳ an đi!” Khang Hi cũng mệt mỏi, đãi Nạp Lan đức duật sau khi rời khỏi đây, ở lưng ghế dựa trên lại gần trong chốc lát, đối lý đức toàn bộ nói:”Lý đức toàn bộ, lấy bình Thiên Sơn Tuyết Liên cấp khanh khách đưa đi, nhìn xem nàng còn cần cái gì.”

“Tra!”

Lý đức toàn bộ xuất môn, mới vừa một quả loan, chỉ thấy đến Nạp Lan đức duật đứng ở nơi đó.

Nạp Lan đức duật chấp tay nói:”Lý công công, vừa rồi đa tạ.”

“ Thống lĩnh không cần khách khí, vừa rồi thiếu chút nữa không đem chúng ta hèn dọa điệu, cũng khó trách vạn tuế gia phát lớn như vậy hỏa, ta ai, ngài này họa sấm đặc đủ đại.”

“ Hoàng Thượng tức giận đã ở tình lý bên trong, ai làm cho ta vô quyền vô thế đâu? Cố tình yêu trên chính là Hoàng Thượng tối sùng ái khanh khách.”

“ Vạn tuế gia cũng không phải không chấp nhận được người, chính là một chốc không tiếp thụ được, chúng ta nhìn vạn tuế gia sau lại ý tứ nhưng thật ra đỉnh vừa của người.”

Nạp Lan đức duật cười khỏ,” Công công không cần an ủi ta.”

“ Không phải, chúng ta theo vạn tuế gia vài thập niên, chủ tử tâm tư nhiều ít cũng có thể nghiền ngẫm đến một ít, lúc này chủ tử tức giận không đơn giản là ngài cùng khanh khách chuyện nhi, cái kia thích khách đem

khanh khách tổn thương thành như vậy, lão gia tử đau lòng, vừa vắn lại có ngài chuyện nhi sắm cùng đi vào, này không, khí đều hướng ngài đã tới.” Lý đức tất cả Khang Hi bên người nhiều như vậy năm không có bạch ngọc.

“ Công công, hôm nay chuyện, khả ngàn vạn lần đừng làm cho ta a mã biết.”

Lý đức toàn bộ nở nụ cười,” Yên tâm đi! Chúng ta không phải nhiều như vậy miệng nhân.”

“ Công công này phân tình, Nạp Lan đức duật nhớ kỹ, ngày sau ôn thỏa hồi báo!”

“ Chỗ nào trong lời nói!” Ở trong cung nhìn thấu nhân tình âm lạnh, lý đức toàn bộ ngược lại cảm thấy được Nạp Lan đức duật không có những người khác luôn cúi mưu lợi, vẫn là có thật tình, hơn nữa, tâm di cùng Nạp Lan đức duật vốn là yêu nhau, vì cái gì phải chia rẽ người ta đâu? Về phần Nạp Lan đức duật hồi báo, hắn cũng không cái gọi là, dù sao chính mình đã muốn tính một chân bước vào quan tài.

Nạp Lan đức duật không dám cùng hắn nhiều tán gẫu, thanh hương có chế độ, ngoại quan không thể cùng nội hoạn qua lại chặt chẽ, nhân tiện nói:” Công công, ta còn dẫn chỉ đâu! Lấy được

“ Kia thống lĩnh ngài vội đi, chúng ta cũng phải cấp khanh khách đưa thuốc đâu.” Lý đức toàn bộ nói.

Hai người phân công nhau bận đều tự chuyện đi, chúng ta trước tiên là nói về Nạp Lan đức duật, hắn giờ phút này tâm tình là xấu tới cực điểm, tâm tình không tốt tự nhiên muốn tìm địa phương phát tiết, ai là hắn nơi trút giận? Tự nhiên là cái kia không hay ho lâm tây hào.

Nạp Lan đức duật đi vào hình bộ đại lao. Nơi này giam giữ đều là trọng phạm, ngục tốt nhóm thấy hắn đến, vội khách khí hỏi:” Nạp Lan thống lĩnh, ngài có việc?”

“ Phụng Hoàng Thượng khẩu dụ, đến thăm vấn thích khách!” Nạp Lan đức duật sắc mặt nhìn xem ngục tốt nhóm kinh hãi.

Hình phòng nội, các loại hình cụ làm người ta đảm chiến, lâm tây hào bị trói ở cọc gỗ trên, trên thân trần trụi, vài tên ngục tốt đang ở quát hắn, thích khách trên người vết máu loang lổ.

“ Hỏi ra cái gì?” Nạp Lan đức duật khóa tiến vào hỏi.

“ Hắn cân nhắc thật sự, một chữ không phun.” Ngục đầu bàn quá ghé dựa, ân cần địa thỉnh Nạp Lan đức duật tọa.

“ Tiếp tục!” Nạp Lan đức duật ngồi xuống

Hắn lãnh khốc địa nhìn lâm tây hào trên người chảy ra máu tươi, này máu tươi trong mắt hắn dần dần hồi ở tại cùng nhau, huyền thành một cái thẳng đầy máu tươi cánh tay, Nạp Lan đức duật không khỏi hận từ tâm sinh, nói:” Dừng tay, các người đi ra ngoài hiết một lát, ta tới hỏi.”

Ngục tốt nhóm đáp ứng đi ra ngoài.

Nạp Lan đức duật đi vào lâm tây hào trước mặt, nâng lên hắn mặt,” Người nhận thức ta? Chúng ta đã gặp mặt sao?”

“ Hừ, ta đương nhiên nhận thức người! Hóa thành tro cũng nhận thức!”

“ Ta thật muốn nhìn ai trước hóa thành tro, người cho là người không nói, ta liền đoán không được sao, thiên địa hội, Bạch Liên giáo, đơn giản chính là này mấy nhà, ta nói có đúng hay không?”

“ Người mơ tưởng từ ta miệng bộ ra một chữ.”

“ Xem ra của người hình chịu còn chưa đủ trọng.” Nạp Lan đức duật lộ ra tàn khốc mỉm cười.

“ Nạp Lan đức duật, muốn giết cứ giết, lão tử một chút nhú mày sẽ không là anh hùng.”

“ Anh hùng? Hướng một cái tay không tác sát, sẽ không võ công nữ hài tử xuống tay, người còn nói người là anh hùng. Hảo, ta thật nhìn người có bao nhiêu anh hùng.” Nạp Lan đức duật nói xong, điểm lâm tây hào mấy chỗ huyết vị.

Lâm tây hào ngay từ đầu còn cắn chặt răng chịu đựng, cuối cùng thật sự không thể chịu đựng được, thở phì phò nói:” Người, người cho ta đến cái thống khoái, đừng dùng loại này hạ tam lạm thủ đoạn tra tấn nhân.”

“ Rất đau có phải hay không?” Nạp Lan đức duật căn bản bất vi sở động, vây quanh cọc gỗ dạo qua một vòng.” Người có biết người hôm nay chém ai sao, thay đổi người khác, ta sẽ không như vậy tra tấn người, khả người tổn thương chính là của ta yêu một, nàng thiếu chút nữa mất mạng.”

“ Người... Người quan báo tư thù.” Lâm tây hào đau đến trên đầu, trên người ứa ra mồ hôi lạnh.

Nạp Lan đức duật không sao cả địa nói:” Đúng thì thế nào, ta không cần người chiêu không nhận tội, chính là phải người thập bội gấp trăm lần địa hoàn lại nàng sở chịu đau, một lúc lâu sau huyết đạo tự giải. Đừng ý đồ giải huyết, hiện tại người ngay cả tự sát khí lực cũng không có.” Nói xong, hắn ra bên ngoài bước đi, đi tới cửa, còn nói:” Ta ngày mai còn có thể đến, nếu không nghĩ như vậy chịu tội, liền sớm làm nói thật!”

=====

Đệ 57 chương: (năm mươi bảy) đóng cửa không thấy

Ra hình bộ, hần nguyên nghĩ muốn tái quay về hoàng cung thăm hỏi tâm di, thì tướng tượng, hiện tại đi rất không thích hợp, tâm di bị thương tin tức một định truyền mở, này hai ngày thăm nhân khẳng định rất nhiều, đi cũng nói không được nói, vẫn là quá hai ngày đi! Khá vậy không nghĩ về nhà, một người ường lung tung đi tới, đi tới đi tới, đi tới vui sướng đình, đó là hần cùng tâm di phát sinh tranh chấp địa phương, cảnh vật như trước, chính là tâm tình cũng không đồng, từ khoái hoạt đến thất vọng đau lòng, thì từ thất vọng đau lòng đến khiếp sợ, đến đau lòng, đến lý giải, lại đã hiện tại nóng ruột nóng gan,” Mặt sau còn có thể có chuyện gì phát sinh, đại tái, đối, Hoàng Thượng nói đúng, ta chỉ có thể thắng không thể thua, bởi vì thua không dậy nổi, nếu thua, mất đi không phải một cái ngạch phụ danh hào, mà là ta cùng tâm di cả đời hạnh phúc.” Nạp Lan đức duật nổi lòng như nước, khó có thể bình tĩnh.

Nạp Lan đức duật nghĩ muốn tâm sự, chúng ta thả mặc kệ, mà nói một vị khác.

Di uyển lý, tâm di nằm ở trên giường, chỉ cảm thấy cánh tay vô cùng đau đớn, khả tinh thần thật còn không kém, đương nhiên, có cao thủ nội lực giáo huấn qua. Cũng không thể lão nằm, tổng yếu giải quyết mỡ ta sinh lý vấn đề đi, vì thế nàng cố sức địa nghĩ muốn ngồi dậy.

Tiểu quả cam chạy nhanh 摠 trụ,” Khanh khách, mau nằm xuống, thái y ngàn dặn dò vạn dặn tuyệt đối không thể lộng nứt ra miệng vết thương.”

“ Không quan trọng, chính là da thịt tổn thương, đừng nghe thái y hạt khăn trương, ta cũng vậy thầy thuốc, biết chính mình bị thương không nặng.”

“ Ngài còn nói bị thương không nặng, toàn bộ ống tay áo tựa như từ màu đỏ chảo nhuộm lý lao đi ra, nhưng làm chúng ta sợ hãi!” Tiểu cây mơ cũng khuyên.

“ Khanh khách, cầu ngài, nằm đi, đừng làm cho chúng ta trong lòng cũng không dễ chịu.” Tú nhi nói xong thì đỏ hốc mắt

“ Đừng khóc, ta chờ một chút liền nằm xuống, khả hiện tại ta muốn cỡi thủ a!” Tâm di vẽ mặt đau khổ nói,” Các người tổng không thể không làm cho ta đi đi!” Như vậy vừa nói, tiểu quả cam cùng tiểu cây mơ vội cẩn thận địa nâng dậy nàng, một chút cũng không dám đụng tới của nàng tổn thương chỗ, đãi giải quyết xong rồi, thì thật cẩn thận địa phủ nàng nằm xuống.

Mới vừa nằm xuống, tiểu gậy trúc dẫn lý đức toàn bộ vào phòng,” Khanh khách, lý công công đến đây.”

“ Khanh khách, nô tài phụng vạn tuế gia chi mệnh đưa Thiên Sơn Tuyết Liên cho ngài.”

Tâm di hơi hơi đốt đầu,” Làm phiên lý công công.”

“ Nô tài chạy tranh chân tính cái gì, nô tài hận không thể thay khanh khách ai này một đao.” Lý đức toàn bộ gặp tâm di nói chuyện đều mệt, không khỏi lòng chua xót đứng lên, dĩ vãng nhìn thấy đều là thần thái rạng rỡ, đầy sinh lực a!

Tâm di vương bạn Nạp Lan đức duật, vì thế hỏi:”Lý công công, cũng biết Hoàng Thượng tìm Nạp Lan... Thống lĩnh chuyện gì sao?”

Lý đức toàn tâm tiếp theo trận khổ sở,” Tôn thương thành như vậy còn nhớ hân, ai!”

Gặp lý đức toàn bộ không nói lời nào, tâm di khẩn trương,” Công

“ Hoàng Thượng thiếu chút nữa không có giết Nạp Lan thống lĩnh.” Lý đức toàn bộ không dám nhiều lời, chích này một câu.

Câu này liền đủ làm cho tâm di hoảng sợ, rốt cuộc bất chấp tôn thương, cường lực khởi động thân,” Vì cái gì? Hoàng Thượng không phải không trách hân sao?”

“ Khanh khách, ngài hân là hiểu được Hoàng Thượng là vì chuyện gì.” Lý đức toàn bộ hàm hồ nói.

Hân hàm hồ, tâm di một chút liền hiểu được, Khang Hi đã nhìn ra, coi hân đối Khang Hi cùng Nạp Lan đức duật hiểu biết, nàng cơ hồ có thể tưởng tượng ra Khang Hi tức giận cùng Nạp Lan cố chấp đầu cố chấp não, này còn không gặp rắc rối a! Nhìn lý đức toàn bộ một hồi lâu nhi, tâm di mới chiến hơi hơi hỏi han:” Hoàng Thượng... Nói như thế nào?”

“ Hoàng Thượng bắt đầu thực tức giận, tuy vậy sau lại cũng không như thế nào, trả lại cho một đạo ý chỉ làm cho thống lĩnh đi thăm vấn thích khách.” Lý đức toàn bộ trấn an nói.

Tâm di lập tức thở dài nhẹ nhõm một hơi, ở trên giường hơi hơi hạ thấp người,” Đa tạ công công từ giữa chu toàn.”

“ Khanh khách sao biết...” Lý đức toàn bộ kinh ngạc cực kỳ.

Gặp lý đức toàn bộ dù sao cũng đã muốn đã biết, tâm di cũng sẽ không giấu diếm cái gì,” Ta có thể tưởng tượng cho ra, lấy hân tính tình, khẳng định làm cho thêm giận.” Quay đầu thì đối tiểu cây mơ nói:”Tiểu cây mơ, lấy năm mươi hai hoàng kim cấp lý công công.”

“Khanh khách, nô tài cũng không làm cho này năm mươi hai hoàng kim, nô tài là thật tâm hy vọng khanh khách có thể có tốt quý túc.” Lý đức toàn bộ nghiêm mặt nói, sau đó thì đổi những người khác nói:” Các người vài cái, ngoài miệng trang đem khóa, đừng thì cho ta thêm phiền toái, chúng ta chính là dùng đầu đảm bảo các người.”

“Là, công công yên tâm.” Tất cả mọi người biết việc này nghiêm trọng tính.

“Khanh khách, phải không khác chuyện này, nô tài cáo rút.”

Lý đức toàn bộ xuất môn sau, tiểu quả cam liền hỏi:” Khanh khách, Hoàng Thượng có phải hay không đã muốn đã biết ngài cùng thống lĩnh chuyện nhi?”

Tâm di chậm rãi gật gật đầu.

“Là người nào vương bát đản đánh đập tiểu báo cáo, bị ta điều tra ra, phi tiền hấn đầu lưỡi.” Tiểu gây trúc nảo.

“Không ai, là hấn chính mình.” Tâm di trong giọng nói lộ ra mỗi mết.

Tiểu gây trúc vẻ mặt không rõ,” Hấn, chính hấn?”

“Là hấn đôi của ta quan tâm nói cho Hoàng Thượng, Hoàng Thượng loại nào khôn khéo, một nhìn ra hấn đôi của ta quan tâm khác tầm thường, xa xa siêu cang thái độ làm người thần tử ứng với có trình độ.” Tâm di suy nghĩ một trận còn nói:” Đã biết cũng tốt, đỡ phải ta luôn lo lắng đề phòng.”

“Nghe lý công công khẩu khí, Hoàng Thượng đối thống lĩnh dường như vài phần kính trọng.” Tiểu quả cam trong lòng di dạy dỗ hạ là càng ngày càng có thể nghiền ngẫm người.

“Không đơn giản như vậy” tâm di nhớ tới một sự kiện,”Tiểu quả cam, truyền của ta nói đi xuống, từ hôm nay trở đi đến chọn rể đại tái chấm dứt phía trước, di uyển nhân giống nhau ở di uyển ngủ lại, không chính xác ra di uyển nửa bước, phải đi ra ngoài, đặc có ta phê chuẩn, nếu không, sau khi rời khỏi đây sẽ không dùng vào được.”

“Là, ta cái này đi truyền khanh khách trong lời nói, đã nói là muốn bọn họ chuyên tâm hầu hạ khanh khách ngài dưỡng thương, này lý do rất tốt một chút.”

“Quả cam, người càng ngày càng tinh minh rồi. Nhớ kỹ, các người vài cái, lại càng không chuẩn gặp Nạp Lan đức duật. Đại hử, nhị hử đâu?” Tâm di hỏi.

“Chúng ta ở đâu!” Hai huynh đệ ở lý đức đi hết sau cũng vào phòng.

“Mấy ngày nay, một định có rất nhiều người đến xem ta, ta một mực không thấy, còn có, hai người các người ở cửa cho ta thủ, nhìn thấy Nạp

Lan đức duật chuyển cáo hấn nói mấy câu.” Tâm di dự đoán được Nạp Lan đức duật một định sẽ đến.

Quả nhiên, tâm di bị thương tin tức truyền ra về phía sau, đến thăm nhân nôi liền không dứt, có thể ngăn đều bị cản, thật sự chẵn không được cũng chỉ làm cho bên ngoài ốc ngồi tọa

Tam bốn ngày sau một cái buổi chiều, bầu trời bay mưa phùn, Nạp Lan đức duật đi tới di uyển, còn chưa đi gần, liền thấy đại hồ, nhị hồ giống hai tôn môn thần giống nhau canh giữ ở cửa.

Gặp Nạp Lan đức duật đi vào trước mặt, hai người hướng hấn làm thi lễ,” Gặp qua thống lĩnh.”

Tuy nói Nạp Lan đức duật là bọn hấn thủ trưởng, nhưng giờ phút này bọn họ là đại biểu di uyển, đại biểu tâm di, cho nên Nạp Lan đức duật thực khách khí địa nói:” Thỉnh thông báo khanh khách, Nạp Lan đức duật cầu kiến.”

“ Thực xin lỗi, thống lĩnh, khanh khách có thương tích trong người, thứ không thấy khách.” Đại hồ cứng rắn địa nói.

Nạp Lan đức duật ngăn ra:” Ngay cả ta cũng không gặp sao?”

“ Không dối gạt thống lĩnh, người khác có lẽ còn có thể gặp, ngài là quả quyết sẽ không gặp.” Nhị hồ nói.

“ Vì cái gì?” Nạp Lan đức duật không nghĩ ra.

“ Khanh khách có mệnh, di uyển lý người đang chọn rê đại tái chắm dứt phía trước không được ra di uyển từng bước, chúng ta vài cái lại càng không chuẩn gặp ngài, hôm nay, chúng ta là phụng mệnh truyền lời.”

Đại hồ tiếp theo nhị hồ trong lời nói nói:” Khanh khách nói, hôm nay không thấy là vì ngày khác gặp lại.”

Nhị hồ thì nói tiếp:” Khanh khách còn nói, nếu hôm nay gặp lại, ngày khác nếu không nan hướng Hoàng thượng công đạo, càng khó đổ thiên hạ từ từ chi khẩu.”

“ Thống lĩnh, thỉnh quay về.” Hai huynh đệ sau khi nói xong, lập tức xoay người vào di uyển.

Di uyển đại môn chậm rãi đóng lại.

Nạp Lan đức duật ngơ ngác địa đứng lặng ở cửa, nhìn kia phiến nhắm chặt màu sơn đại môn, trong lòng từng đợt quặn đau,” Người nếu nguyện ý đoán, liền đoán đi, chính là đã biết đáp án, người sẽ cảm thấy được này mê không có ý tứ, đến lúc đó tái hồi tưởng say mê quá trình, có thể là một loại thống khổ.” Tâm di ở trong sơn động trong lời nói tiếng vọng ở bên tai, giờ

phút này, hẳn hiểu được những lời này hàm nghĩa, hồi tưởng khởi này đoạn quá trình, hẳn đau, nhưng là, hẳn không hối hận,” Tâm di, tâm di, này phiền cánh cửa ngăn không được ta, ta một định có thể quang minh chính đại địa cùng người cùng một chỗ.”

Vũ càng rơi xuống càng lớn.

Tiểu rồ chạy vào nhà, vỗ vỗ trên người mưa.” Khanh khách, thống lĩnh còn tại bên ngoài.”

“ Khanh khách, nếu không, làm cho thống lĩnh tiến vào tránh mưa đi.” Tiểu cây mơ có chút không

“ Đúng vậy, hội cảm lạnh.” Tiểu gậy trúc giúp đỡ nói.

Tâm di tà tựa vào trên giường, kiên quyết địa nói:” Không được, vô luận như thế nào cũng không có thể làm cho người ta hạ xuống đầu đề câu chuyện, rơi vũ không có việc gì.”

Tiểu quả cam nhin không được nói:” Khanh khách, ngài tâm địa cứng quá a!”

Tâm di nhìn nàng một cái,” Các ngươi đã cho ta nguyện ý nha! Làm người có đôi khi là không phải do chính mình! Thấy đủ đi, Hoàng Thượng đã muốn thực khoan hồng độ lượng! Hiện tại ta muốn là tái cùng hẳn có cái gì dây dưa, không hay ho, là hẳn!”

Nạp Lan đức duật vẫn đứng ở cả người ướt đẫm, mới lắc đầu trên mưa, ly khai di uyển. Tâm di đoán được một chút cũng không sai, Khang Hi là nhìn chằm chằm Nạp Lan đức duật đâu, hẳn một cử một động cũng chưa tránh được Khang Hi hiểu biết.

“ Vạn tuế gia, khanh khách cũng thật có thể ngoan đắc quyết tâm, Nạp Lan đức duật ở trong mưa lâm đắc tượng cái ướt sũng dường như, khanh khách chính là không ra cánh cửa.” Lý đức toàn bộ từ bên ngoài trở về bẩm báo, cảm tình là hẳn tự mình đi giám thị.

“ Trẫm chính là thưởng thức tâm di, thay đổi khác khanh khách, ai có thể làm được đến? Kỳ thật nàng trong lòng so với ai khác đều đau a! Nạp Lan đức duật tiểu tử này, ánh mắt không tồi, thật đúng là hội chọn.”

Lý đức toàn bộ nghe ra Khang Hi có tán thưởng địa ý tứ, nhân tiện nói:” Chủ tử, ngài không nào hẳn?”

“ Trẫm là như vậy bất cận nhân tình sao? Kỳ thật, hiện tại xem ra, hẳn vẫn là không tồi, trẫm nhìn ra được, hẳn là thiệt tình đối tâm di, không phải bởi vì tâm di thân phận, chính là đâu, chức vị thấp chút, cũng không phải danh môn hiển hách, trẫm tổng cảm thấy được có điểm ủy khuất tâm di.”

“Gia, này chức vị cao thấp còn không phải ngài định đoạt, hần lần này cứu giá, ngài trước hết làm cho hần thăng mấy cấp, về sau tái từ từ sẽ đến.” Lý đức toàn bộ tự nhận chính mình chủ ý không tồi.

Không ngờ Khang Hi trừng mắt nhìn hần liếc mắt một cái:” Câm miệng! Tổ huấn hoạn quan không được tham gia vào chính sự, đã quên sao?”

“ Là! Nô tài lảm miệng, vạn tuế gia thứ tội!”

Khang Hi nói tới nói rút, nhưng vẫn là đem lý đức toàn bộ trong lời nói nghe lọt được, đi ngủ tiên, giao (ngoại ô) cho lý đức toàn bộ một đạo thánh chỉ, làm cho hần lập tức đi Nạp Lan gia truyền chỉ.

Nạp Lan đức duật đang ngủ, chợt nghe ngoài cửa truyền đến dồn dập tiếng đập cửa.

“ Ai nha?” Hần có điểm căm tức hỏi. Gần đây hần tâm tình không tốt, có thể lý giải.

“Duật nhi, mở cửa nhanh!”

Nghe được là phụ thân thanh âm, hần vội đứng dậy mở cửa, Nạp Lan hoành vội vàng địa tiến vào,”Duật nhi, mau, nhanh đi tiếp thánh chỉ.”

“A mã, người đang nằm mơ đi, khuya khoắt, Hoàng Thượng cũng muốn ngủ.”

“ Người mới nằm mơ đâu, mau mặc quần áo, lý đức tất cả đại sảnh hậu rất!” Nạp Lan hoành thúc giục.

Nạp Lan đức duật lúc này mới thanh tỉnh,”Lý đức toàn bộ! Thật sự có thánh chỉ?”

“ Này còn có thể giả bộ, duật nhi, người mấy ngày hôm trước cứu giá có phải hay không đi đã muện mới lệnh khanh khách bị thương?” Nạp Lan hoành nghĩ tới mấy ngày trước đây tiền chuyện.

Nạp Lan đức duật một bên mặc y biên trả lời:” Là đã muện chút.”

“ Kia này thánh chỉ...?” Nạp Lan hoành là đưa con bắt đầu lo lắng.

“ Là họa tránh không khỏi, đi thôi!”

“ Phụng thiên thừa vận, hoàng đế chiêu viết, Nạp Lan đức duật luôn luôn tận trung cương vị công tác, ngày trước lực cảm thích khách, cứu giá có công, đặc biệt tấn là chính nhị phẩm. Khâm thử!” Lý đức toàn bộ niệm xong thánh chỉ, chờ Nạp Lan đức duật

Nạp Lan đức duật một thời còn chưa phản ứng lại đây, ngơ ngác địa nhìn lý đức toàn bộ, Nạp Lan hoành cũng là thần tình cao hứng.

“ Nạp Lan đức duật, còn không tạ ơn?”

“Thần linh chỉ tạ ơn.” Nạp Lan đức duật lúc này mới tiếp nhận thánh chỉ.

Công sự xong xuôi, lý đức toàn bộ thay đổi khuôn mặt tươi cười nói:”Nhiều thống lĩnh Thanh Mộng.”

“ Công công vất vả, ngồi xuống uống chén trà đi!”

“ Kia chúng ta sẽ không khách khí.”

“ Công công, Hoàng Thượng như thế nào nửa đêm làm cho ngài đến tuyên chỉ a?” Nạp Lan hoành tảo không nghĩ ra này.

“ Này ta nào biết nói, vạn tuế gia sai phái, chúng ta chỉ có phụng mệnh, vác đốc đại nhân có phải hay không hoảng sợ a?”

“ Như thế nào không phải!”

Lý đức toàn bộ cười nói:” Đừng nói là người, ngay cả ta giật nảy mình, vạn tuế gia đi ngủ tiền cho chúng ta đạo thánh chỉ này, muốn ta khắc đến tuyên, ta còn chưa bao giờ khuya khoắt trên mặt đất người ta phủ đệ đi tuyên chỉ đâu, cũng chính là thống lĩnh, đầu một tao a!”

“ Nghe nói khanh khách bị thương đỉnh trọng, lúc trước ta còn lo lắng Hoàng Thượng có phải hay không trách tội hấn cứu giá đi đã muộn, không nghĩ tới Hoàng Thượng nếu không không giáng tội, còn tấn chức cho hấn.” Nạp Lan hoành pha giác ngoài ý muốn.

“ Vác đốc đại nhân, ngài nghĩ đến Hoàng Thượng không tức giận sao?”

Nạp Lan hoành lại càng không đã hiểu,” Hoàng Thượng tức giận còn thăng hấn quan?”

“ Thống lĩnh là ngôi sao may mắn cao chiếu, có người ở vạn tuế gia trước mặt nói tốt đâu!” Lý đức toàn bộ xem xét xem xét Nạp Lan đức duật.

“ Chẳng lẽ là công công ngài...” Nạp Lan hoành hiểu lầm,

“ Ta nào có này phân lượng.” Lý đức toàn bộ vội lắc đầu.

“ Nan phải không là cách... Cách?” Nạp Lan hoành không quá khẳng định địa nói.

“ Đúng là.”

“ Chính là, khanh khách là bởi vì vì hấn đi đã muộn mới bị thương, vì cái gì còn thay hấn nói

“ Thay đổi người khác một định là quái thống lĩnh đi đã muộn, khanh khách lại cho rằng hoàn hảo thống lĩnh đúng lúc đuổi tới, bằng không ngay cả mạng sống cũng không còn, bị thương cùng không có mệnh so sánh với, người nào càng tao?” Lý đức toàn bộ cảm thấy được Nạp Lan hoành thực sự điềm linh không rõ, hỏi tam hỏi tứ hỏi nhiều như vậy.

Nạp Lan hoành thử dài:” Khó được khanh khách có thể như vậy áo phong, thật sự là chúng ta duật nhi tạo hóa, chính là không biết hấn có hay không này có phúc, có thể âu yếm.”

Nạp Lan đức duật trắng hấn lão cha liếc mắt một cái, thâm nghĩ,” Thân quá lạp, thiếu chút nữa đem đầu thân không có.”

Lý đức toàn bộ cũng hoành Nạp Lan hoành liếc mắt một cái, trong lòng âm thầm buồn cười,” Một thân! Có thể tam thân tứ thân đều có qua, ngươi còn giấu diếm ở cổ lý, ai nha, câu kia tối quan trọng hơn trong lời nói ta còn chưa nói đâu!” Nghĩ vậy, nhân tiện nói:” Vác độc đại nhân, nhân duyên đâu, lên trời đã sớm an bài tốt lắm, ngươi cấp cũng vô dụng, chỉ cần thống lĩnh ở chọn rể đại tái trên công bình địa thắng được, tự nhiên hết thấy như nguyện lấy thường.” Lý đức tất cả công bình hai chữ càng thêm trọng ngữ khí, cũng ý vị thâm trường địa nhìn Nạp Lan đức duật.

Nạp Lan đức duật lập tức hiểu được,” Nguyên lai, nửa đêm tuyên chỉ là vì những lời này.”

Tâm di bị thương, đại tái liền hướng sau na(vậy), mọi người nên làm gì còn làm gì, ngày một ngày thiên địa trôi qua, Nạp Lan đức duật tuy rằng thăng quan, nhưng chức vụ không có biến hóa, hơn nữa bởi vì gần đây cùng dân 禪 đi được có điều gần, ngược lại khiến cho một ít nhân nghị luận cùng xa lánh, này trong đó tự nhiên bọn họ.

Ngày đó, dân tự nhìn thấy Nạp Lan đức duật, hắc hắc địa hướng hấn cười cười, kia tươi cười làm cho Nạp Lan đức duật đón khởi một tầng nổi da gà, không đợi hấn phản ứng lại đây, chợt nghe dân tự nói:” Nạp Lan đức duật, không thể tưởng được a, nguyên lai ngươi cũng đầu hướng về phía lão Tứ, thật sự là làm cho chúng ta nhìn với cặp mắt khác xưa a!”

“Vương gia lời này làm cho người ta khó hiểu, thứ ty chức ngu dốt!”

“Cáp, ha ha, ngươi là quá thông minh, ngươi này nhị phẩm quan như thế nào tới, ngươi thực tưởng bởi vì cứu khanh khách sao? Không phải, đó là của ta tứ ca hướng Hoàng thượng cầu tới, khanh khách gặp chuyện không may lúc sau bị hấn Hoàng Thượng triệu kiến, mỗi ngày gặp, lúc sau không vài ngày, ngươi liền thăng, ha ha, nếu nói ngươi không phải tứ gia đẳng, chỉ sợ hiện tại ai cũng không sẽ tin!”

Nạp Lan đức duật không nghĩ tới này nhị phẩm quan hội đưa tới lớn như vậy phiền toái, chính mình đứng ở dân 禪 bên này, là rơi vào đường cùng lựa chọn, hiện tại lại bị trong triều vương công đại thần” Vài phần kính trọng”, hấn là đầy bụng chua xót không chỗ tỏ,” Nếu Vương gia đã

muốn nghĩ như vậy, ty chức cũng không thể nói gì hơn, nếu Vương gia cảm thấy được ty chức này nhị phẩm tới bất chính, đại khả hướng Hoàng thượng trên tấu chương, sẽ đem ty chức hàng trở về.”

Dận tự không nghĩ tới Nạp Lan đức duật cư nhiên cho hắn đến này một chiêu, ngược lại làm cho hắn nói cũng không được gì, đành phải cười khan vài tiếng,” Ha hả, đi, người đi!” Theo sau liền bước đi thông thả bước ly khai

Đệ 58 chương: (năm mươi tám) hình bộ đại lao

Nhìn liêm Vương gia rời đi bóng dáng, Nạp Lan đức duật trong lòng một mảnh hỗn loạn, hắn đột nhiên cảm thấy được chính mình đứng ở một cái đảo đơn độc trên, tứ phía đều là thủy, chính mình tứ cố vô thân.

“ Nạp Lan, suy nghĩ cái gì?” Phía sau một thanh âm hỏi.

Không cần quay đầu lại, Nạp Lan đức duật cũng nghe ra là dân 禔 thanh âm, thầm nghĩ,” Mới vừa đi một cái lại đây một cái, ta mau bị này đó Vương gia cấp phiền đã chết.” Vừa nghĩ biên xoay người, đợi hắn đối mặt dân 禔 thời điểm đã muốn là mặt mang mỉm cười,” Vương gia!”

“ Có phải hay không vừa rồi dân tự cho người nan kham?”

“ Không có, bát gia chính là ở chúc mừng ty chức.”

“ Chúc mừng? Chỉ sợ hắn chúc mừng không tốt như vậy hưởng thụ đi!” Dân 禔 biết rõ chính mình đệ đệ là ai,” Nạp Lan, có chút nói tới rồi hiện tại đã muốn không cần hơn nữa, người đã muốn đã biết Tâm nhi là ai, liền càng hắn là biết người không đường rút.”

“ Là!” Nạp Lan đức duật gật gật đầu,” Hết thấy đều hiểu

Dân 禔 chấp tay sau dít về phía trước đi rồi vài bước, Nạp Lan đức duật đi theo hắn phía sau,” Nạp Lan a, người trước ủy khuất chút, tùy vào bọn họ đi, đừng để ý tới là được, mọi sự nhẫn là trên.” Dân 禔 dừng một chút còn nói,” Chờ một chút ta đi thăm khanh khách, người có cái gì nói phải bẩm vương chuyển đạt?”

Lời này thật làm cho Nạp Lan đức duật giật mình, dân 禔 như thế nào đột nhiên trở nên như vậy thông nhân tình,” Tạ ơn Vương gia, không có!”

“ Thực không có?”

“ Không có! Tựa như Vương gia vừa rồi theo như lời, có chút nói đã muốn không cần hơn nữa, nói cũng uổng công!”

“ Ha hả!” Dân 禔 vừa lòng địa cười cười,” Tốt lắm, Nạp Lan, bẩm vương không có nhìn lầm người, khanh khách cũng không có nhìn lầm

người! Tốt lắm, bốn vương hiện tại đi di uyển!” Nạp Lan đức duật trạm ngừng cước bộ, nhìn dân 禳 dần dần đi xa.

Nạp Lan đức duật có đầy bụng chua xót, cho khiêu tuyền còn lại là đầy cỗi lòng lo âu, lâm tây hào bị nắm hãm là ngày hôm sau biết đến, khi đó hãm cùng Tần Phong lữ tứ nương đang định đi bên trong thành tìm kiếm lâm tây hào, thiên địa sẽ ở bên trong thành huynh đệ mang đến tin tức, nói là hoàng cung thiếp ra bằng cáo thị, bắt được thích khách một gã

Cho khiêu tuyền lúc ấy liền buồn,” Thích khách! Chẳng lẽ tây hào thật sự đi ám sát?”

“Đà chủ, trong cung ngày hôm qua quả thật đã xảy ra sự tình, hôm nay trong thành không khí không đúng, nghe nói, ngày hôm qua thích khách giao (ngoại ô) trái tim di khanh khách cấp bị thương, dường như còn bị thương đĩnh trọng, cho nên chọn rể đại tái duyên sau.”

“Kia có hay không hỏi thăm ra thích khách tính danh?” Cho khiêu tuyền tối muốn biết chính là này.

“Không có! Chích nghe được thích khách bị nhốt tại hình bộ đại lao.”

“Mặc kệ thích khách có phải hay không Lâm đại ca, hãm đều là phản quả niệm, phản quả niệm liền là bằng hữu của chúng ta, đà chủ, chúng ta đi cướp ngục đi! Không phải Lâm đại ca tốt một, nếu là vừa lúc đem hãm cứu ra.” Tần Phong đề nghị nói.

Lữ tứ nương tỏ vẻ phản đối,” Người chỉ biết đánh, đó là hình bộ đại lao không phải bình thường nhà tù, ám sát Khang Hi đó là mất đầu tội, khẳng định là trọng binh trông coi, người khác không cứu ra, thì đáp đi vào một đám huynh đệ.”

“Ý tứ của người chính là không cần cứu? Khiến cho Lâm nhị ca bị giết đầu?” Tần Phong hỏi.

“Ta chưa nói không cứu Lâm đại ca a!” Lữ tứ nương trả lời, nàng đối lâm tây hào xưng hô cùng Tần Phong

Lâm gia hai huynh đệ phân biệt kêu lâm đông hào cùng lâm tây hào, tây hào là đệ đệ, Tần Phong cùng Lâm gia đã sớm nhận thức, tự nhiên là Lâm đại ca Lâm nhị ca địa kêu, mà lữ tứ nương tiến thiên địa hội thời điểm, lâm đông hào đã sớm đã chết, cho nên hãm vẫn xưng hô lâm tây hào là Lâm đại ca.

“Vậy người có ý tứ gì đâu? Nói rõ điếm!” Tần Phong thực sốt ruột.

“Chúng ta đầu tiên phải xác nhận thích khách có phải hay không Lâm đại ca, sau đó điều tra hình bộ đại lao địa hình là thế nào, có bao nhiêu thủ

vệ, bọn họ thay quân có cái gì quy luật.”

Cho khiêu tuyến liên tục gặt đầu,” Đồi, tứ nương lo lắng thật sự chu đáo! Trừ lần đó ra, chúng ta còn muốn nghĩ muốn hảo cứu ra nhân sau nên đi như thế nào, phân mấy đường đi, cứu người khẳng định là nửa đêm lý, khi đó cửa thành đã đóng, chúng ta là ra khỏi thành vẫn là giấu kín ở trong thành, nếu là ra khỏi thành, như thế nào ra? Nếu là giấu kín, giấu ở nơi nào an toàn một?”

“Này đó đều phải bàn bạc kỹ hơn, mặt khác, chúng ta là trà trộn vào lao lý đi cứu vẫn là trực tiếp đánh bất tỉnh thủ vệ đi cứu? Có phải hay không có thể không đi đại lao mà lựa chọn đạo trường cứu người?”

Tần Phong càng không ngừng phe phẩy đầu,” Hao tổn tâm trí a hao tổn tâm trí, nhiều như vậy vẫn đề!” Hắn quay đầu đối báo tin người ta nói:” Vậy người nhóm đi trước hỏi thăm, rốt cuộc có phải hay không Lâm nhị ca a!”

“Hảo, ta cái này đi!” Báo tin xoay người muốn đi, bị cho khiêu tuyến gọi lại,” Người đừng đi, ta đi, ta đi tìm Nạp Lan đức duật hỏi thăm!”

“A! Đà chủ, ngài đi tìm hắn hỏi thăm a? Chính là Nạp Lan đức duật bất thích khách, nghe nói a, Khang Hi bởi vì hắn cứu giá có công còn thăng hắn quan!” Báo tin nói.

“Ta đây càng muốn tìm hắn đi hỏi thăm.” Cho khiêu tuyến mang theo vài phần bất đắc dĩ,” Ta cùng hắn là bằng hữu! Ta hiện tại liền vào thành đi.”

Lữ tứ nương thì ngăn cản,” Không, Vu đại ca, người hoãn hai ngày lại đi, ngày hôm qua ra chuyện, người hôm nay phải đi hỏi thăm, sẽ làm hắn khả nghi tâm, vẫn là làm cho trong thành các huynh đệ đi trước thám thính đi!”

Cho khiêu tuyến ngẫm lại với, như vậy đến hỏi, khẳng định sẽ khiến cho hoài nghi, hắn còn không nghĩ muốn lập tức liền đối Nạp Lan đức duật xuống tay, còn muốn lợi dụng một chút Nạp Lan đức duật, vì thế liền tiếp nhận rồi lữ tứ mẹ ôi đề nghị.

Lâm tây hào tử cũng không lộ khẩu phong, hắn không nói ra bản thân thân phận, tự nhiên, bên ngoài nhân cũng hỏi thăm không đến hắn đích thực tình hình thực tế hướng, nhưng là, người khác chậm chạp không có xuất hiện, cũng là không tranh chuyện thực, thiên địa hội trên cơ bản đã muốn nhận định bị nắm chính là lâm tây hào, cho khiêu tuyến rốt cuộc ngồi không yên.

Hôm nay chàng vạng, cho khiêu tuyến rót cục đi tới Nạp Lan đức duật cửa nhà, hấn đứng ở cửa do dự luôn mãi, dù sao đây là cừ địch gia, chính là vì lâm tây hào, hấn phải muồn vào này cánh cửa, hoài một loại phức tạp tâm tình, hấn khẩu vang kẻ đập cửa, nhưng bị cáo chi Nạp Lan đức duật còn không có trở về, hấn cũng không nghĩ muồn vào cửa chờ, vì thế liền

Nói đến cũng khéo, đi ra ngoài không xa, nghênh diện liền gặp Nạp Lan đức duật.

“ Cho huynh!” Nạp Lan đức duật liếc mắt một cái liền thấy hấn, đầu tiên tiếp đón.

Đồng dạng nhân, giờ phút này Nạp Lan đức duật ở chỗ khiêu tuyến trong lòng đã muồn không giống với, đây là hấn địch nhân, hấn dự trừ chi rồi sau đó mau cừu nhân, khả hiện tại lại phải tiếp tục đi cùng hấn xưng huynh gọi đệ, cho khiêu tuyến cảm thấy được chính mình thật sự là dối trá, khả vì lâm tây hào chỉ có thể cười đáp lại,” Nạp Lan huynh!”

Nạp Lan đức duật nhìn nhìn cho khiêu tuyến, thì nhìn nhìn chính mình cách đó không xa gia môn, hỏi:” Người đi quá nhà của ta?”

“ Đúng vậy, hôm nay vừa lúc vào thành đến xem bằng hữu, cho nên liền tiện đường lại đây bái phỏng.”

“ Đi, về đến nhà lý đi nói chuyện.” Nạp Lan đức duật thực nhiệt tình.

Nhưng cho khiêu tuyến không nghĩ tiến hấn gia cánh cửa, vì thế liền tìm cái lý do nói:” Người thăng quan, hấn là mời khách, đừng nghĩ dùng com thường đến phái ta.”

“ Người như thế nào biết ta thăng quan?”

“ Tự nhiên l nghe bằng hữu nói.”

“ Ha hả!” Nạp Lan đức duật cười cười,” Thật sự là chuyện tốt không ngoài cánh cửa, chuyện xấu truyền ngàn dặm a!”

“ Thăng quan là chuyện tốt, như thế nào sao nói là chuyện xấu đâu?”

Nạp Lan đức duật lắc đầu cười khở,” Người khác đều cho rằng là chuyện tốt, ta lại cho rằng là xấu sự.” Hấn lôi kéo cho khiêu tuyến,” Đi, người đã muồn ta mời khách ta xin mời, người nói đi, đi nơi nào?”

“ Tự nhiên là tốt một tửu lâu lạ!”

“ Không thành vấn đề! Chờ ta trở về đem quần áo thay đổi.” Nạp Lan đức duật trên người vẫn là quan phục.

Thay đổi quần áo, hai người đi tửu lâu, Nạp Lan đức duật vừa lên đến trước hết kính cho khiêu tuyến tam chén, tạ ơn quá lần trước ân cứu mạng, khả cho khiêu tuyến cũng là đầy cõi lòng tâm sự, nào có tâm tình uống rượu

a, miễn cưỡng cùng hấn hét lên mấy chén, liền buông xuống chiếc đĩa, mặt lộ khuôn mặt u sầu.

“Làm sao?” Nạp Lan đức duật đã nhìn ra.

“Nạp Lan huynh, có chuyện, ta nghĩ mời người hỗ trợ.”

“Cho huynh, chỉ cần ta làm được đến, người cứ việc

Cho khiêu tuyến trầm ngâm một chút,” Quên đi, thật sự là đỉnh làm khó dễ người.”

“Không quan hệ, người nói đi!”

“Là như vậy, ta bằng hữu thúc thúc phạm vào sự, bị nhốt tại hình bộ đại lao, chính là trọng hình phạm là không thể thăm tù, ta kia bằng hữu từ nhỏ chính là thúc thúc nuôi nấng đại, cho nên...”

Hấn còn chưa nói hoàn, Nạp Lan đức duật liền hiểu được,” Người nghĩ muốn thăm tù?”

Cho khiêu tuyến ngược ngùng địa điểm gật đầu,” Đúng vậy!”

Nạp Lan đức duật nghĩ nghĩ,” Ta có thể mang bọn người đi vào, tuy vậy, nhiều một chỉ có thể hai người đi.”

“Theo ta cùng ta bằng hữu!”

“Ân, người nghĩ muốn khi nào thì đi đâu, ta hảo an bài.”

“Khi nào thì đều có thể, người an bài đi!”

“Tốt lắm, hậu thiên đi, người vừa lúc có thể cho người bằng hữu chuẩn bị một chút, ta mang bọn người đi vào l không thành vấn đề, nhưng cửa này thủ vệ còn có lao đầu và vân vân cần chuẩn bị.”

“Ta hiểu được!” Cho khiêu tuyến không nghĩ tới sự tình như vậy thuận lợi, Nạp Lan đức duật như vậy sáng khoái đáp ứng, vì thế là Nạp Lan đức duật thật trên rượu,” Nạp Lan huynh, nga không, Nạp Lan đại nhân, ta kính người!”

“Uy, người chừng nào thì trở nên như vậy tục khí, nơi này không có gì Nạp Lan đại nhân, người còn làm không lo ta là bằng hữu a! Làm bằng hữu sẽ không hứa như vậy xung hô, bằng không ta khả trở mặt a!”

“Tiểu đệ tuân mệnh!” Có thể đi vào đại lao, cho khiêu tuyến tâm buông xuống, tùy ý địa cùng Nạp Lan đức duật ăn uống trò chuyện, cũng quanh co lòng vòng hỏi ngày đó đích tình huống.

Nạp Lan đức duật cũng không giấu diếm, đem ngay lúc đó tình huống nói một lần, còn nói tên kia thích khách võ công không tồi, nghe hấn nói chuyện khởi võ công con đường, cho khiêu tuyến đã muốn khẳng định vào cung ám sát chính là lâm tây hào.

Lâm tây hào cùng lâm đông hào tuy là huynh đệ, nhưng hai người sở tập võ công là không đồng dạng như vậy, Nạp Lan đức duật cùng lâm đông hào đã giao (ngoại ô) thủ, cho nên lúc trước mới có thể cảm thấy được lý ngọc thiên võ công giống như đã từng quen biết. Nếu lâm tây hào võ công cùng lâm đông hào xuất từ một mạch, Nạp Lan đức duật khẳng định có thể đoán ra thích khách thân phận.

Bất tri bất giác, hai người nói tới đã khuya, ngay từ đầu, cho khiêu tuyến vẫn là ở ứng phó, khả trò chuyện trò chuyện, đem cảnh giác đều phao rớt, thì giống dĩ vãng như vậy, trò chuyện với nhau thật vui. Thẳng đến chia tay sau, hắn mới phát hiện chính mình cư nhiên vẫn là đem Nạp Lan đức duật cho rằng bằng hữu, này không khỏi làm hắn có điểm hoang mang,” Ai! Vì cái gì ngươi là Nạp Lan đức duật a, nếu phải, chúng ta đây một định là tâm đầu ý hợp chi giao (ngoại ô).”

Trở lại sơn trang, Tần Phong cùng lữ tứ nương lập tức liền hỏi han, cho khiêu tuyến một một giải đáp.

“ Nói như vậy, ám sát nhân khẳng định là Lâm đại ca, Nạp Lan đức duật đáp ứng làm cho chúng ta tiến đại lao?” Lữ tứ nương hỏi.

“ Ân, tuy vậy, chỉ có thể ta và ngươi đi.”

“ Vì cái gì ta không thể đi?” Tần Phong lập tức kháng nghị.

“ Nạp Lan đức duật nhận thức ngươi, hơn nữa hắn chỉ cho hai người đi vào.” Cho khiêu tuyến nhìn lữ tứ nương,” Ta đối hắn nói là của ngươi thúc thúc phạm vào sự.”

Lữ tứ nương gật gật đầu,” Ta hiểu được, chính là vào lao thì làm sao bây giờ đâu, chúng ta đi thăm người nào a?”

Cho khiêu tuyến cười cười,” Yên tâm, hình bộ có chúng ta huynh đệ, tuy rằng hắn chính là một cái đầy tớ nhà quan, cũng là hình bộ thượng thư tối thân tín nhân, có thể tiếp xúc đến các loại văn án. Hôm nay ta ở đi gặp Nạp Lan đức duật phía trước, đi trước tìm hắn, chọn một cái phạm nhân đảm đương ngươi lâm thời thúc thúc.”

“ Ha hả, Vu đại ca, ngươi thật giỏi, đem hết thầy đều lo lắng ở bên trong.”

“ Một khi đã như vậy vì cái gì không cho vị này huynh đệ nghĩ biện pháp đi hỏi thăm tin tức đâu?” Tần Phong hỏi.

“ Hỏi thăm không đến, Nạp Lan đức duật chiếm hữu thánh chỉ, thích khách từ hắn toàn quyền phụ trách, hình bộ không nhúng tay. Vị này huynh đệ cũng muốn tiến lao đi xem, chính là hiện tại tiến đại lao, một định phải

có Nạp Lan đức duật phê chỉ thị, liền ngay cả hình bộ thẩm vấn phạm nhân cũng muốn đi trước cùng hấn chào hỏi.”

Tần Phong vừa phun đầu lưỡi,” Cửa ta má ời, Nạp Lan đức duật quyền lực lớn như vậy?”

“ Đúng vậy, thăng nhị phẩm, mặt sau lại có dận 禪 ở chỗ dựa!”

Lữ tứ nương giật mình,” Nguyên lai hấn là tứ gia đẳng. Tuy vậy, chúng ta chiêu này hiểm kỳ vẫn là đi đúng rồi.”

“ Đãi tây hào cứu ra sau, chúng ta sẽ không có thể tái lưu hấn, bằng không ngày sau, hấn quyền thế càng lúc càng lớn, chúng ta diệt trừ hấn chính là nan càng thêm khó khăn.”

“ Đối!” Lữ tứ nương đồng ý.

“ Có hay không này có thể, các người trực tiếp đem Lâm nhị ca cứu ra?” Tần Phong tỉnh tỉnh cấp

Vấn đề này cho khiêu tuyên đã sớm nghĩ tới, hấn phỏng chừng đến lúc đó Nạp Lan đức duật sẽ không ở bên cạnh nhìn, khi đó bọn họ là có thể quan sát lộ tuyến cập lao lý đích tình huống. Chính là trực tiếp cứu người, đó là không có khả năng, hấn không có cùng Nạp Lan đức duật đã giao (ngoại ô) thủ, từ bình thường nói chuyện với nhau cùng với đối Nạp Lan đức duật quan sát, hấn cảm giác Nạp Lan đức duật cùng chính mình ở sàn sàn như nhau trong lúc đó, hấn không nắm chắc một định có thể thắng, cho dù có thể thắng, cũng là cần rất dài thời gian, khi đó, sớm đã có đại lượng quan binh tiến đến, đến lúc đó hấn cùng lữ tứ nương cũng đi không thoát, hơn nữa, bởi vậy, Nạp Lan đức duật sẽ biết thân phận của hấn, về sau muốn âm thầm đối Nạp Lan đức duật xuống tay liền bằng suy nghĩ, đây là mất nhiều hơn được chuyện tình.

Cho nên, hấn đem này trong đó đạo lý cùng Tần Phong tỉnh tế nói, mới làm cho Tần Phong đánh mất trực tiếp cứu người ý niệm trong đầu.

Một ngày thời gian rất nhanh liền trôi qua, tới rồi ước tốt thời gian, sáng sớm, cho khiêu tuyên cùng lữ tứ nương sẽ đến hình bộ đại lao cửa chờ. Không trong chốc lát, Nạp Lan đức duật cũng đến đây, lữ tứ nương hướng tới vị này lâu nghe thấy đại danh nhân cẩn thận đánh giá một phen, khởi hoa san hô mũ miện, sư tử bỏ phục, tuần lẫm uy vũ, trong lòng không khỏi âm thầm tán thưởng,” Quả thật là người vật!”

Nạp Lan đức duật đi vào bọn họ trước mặt, hướng cho khiêu tuyên vừa chấp tay,” Cho huynh, đợi lâu!”

“ Không ý kiến sự!” Cho khiêu tuyến cười nói, sau đó chỉ chỉ bên cạnh lữ tứ nương,” Ta nói bằng hữu chính là nàng.”

Nạp Lan đức duật hướng lữ tứ nương nhìn lại, hắc hiếu làm,ương là cho khiêu tuyến người nào, vì thế giễu cợt,” Cho huynh, ta nói đâu, người như thế nào như vậy khó xử, nguyên lai là vì hồng nhan tri kỷ a!”

Cho khiêu tuyến nghe ra hắc trong miệng chế nhạo ý tứ, vì thế biết thời biết thế,” Ha ha, Nạp Lan huynh thật sự là hảo ánh mắt.”

Bọn họ hai cái vấn đáp làm cho lữ tứ nương bất giác đỏ mặt, nàng bộ dáng này, càng làm cho Nạp Lan đức duật tin tưởng chính mình phán đoán không có sai, vì thế cười nói:” Đừng ở ngoài cửa, vào đi thôi!”

Hắn đi vào cửa lao khải, thủ vệ nhìn thấy hắn, lập tức giữ cửa mở ra, cho khiêu tuyến cũng thực hiểu được, hướng thủ vệ trong tay tắc bạc,” Đa tạ!”

Có người lãnh đạo trực tiếp dẫn dắt, lại có bạc khả lấy, thủ vệ tự nhiên không có ý kiến, cho khiêu tuyến cùng lữ tứ nương liền vào đại lao, đồng dạng đối lao đầu cũng tắc bạc, cáo chỉ phạm nhân tên, lao đầu mang theo bọn họ đi trước.

Cùng cho khiêu tuyến đoán trước giống nhau, Nạp Lan đức duật chưa cùng bọn họ, mà là thẳng đi đại lao cuối kia một gian, cho khiêu tuyến kết luận kia gian trong phòng giam liền giam giữ lâm tây hào.

Nạp Lan đức duật vào giam giữ lâm tây hào phòng, nhìn nhìn lâm tây hào, hắn đã muốn không cột vào cọc gỗ trên, nhưng vẫn đang là xiềng xích thêm thân, nằm trên mặt đất, hấp hối, Nạp Lan đức duật đi vào, đi vào trước mặt hắn, ngồi xổm xuống thân, nâng lên đầu của hắn,” Như thế nào, nghĩ muốn hiểu chưa, tội gì mỗi ngày chịu này phân tội?”

“ Người giết ta

“ Ta sẽ không giết của ngươi, xem qua miêu tróc chuột sao, miêu bắt được chuột là sẽ không lập tức cắn chết, mà là phải chậm rãi ngoạn, hiện tại ngươi chính là chuột, ta là miêu.”

“ Nạp Lan đức duật, ngươi làm như vậy sẽ không sợ bị người trong giang hồ thóa mạ?”

“ Mỗi người đều có chính mình thân nhân, ngươi vì báo thù đến ám sát Hoàng Thượng, ta vì lòng ta yêu nhân tra tấn ngươi, lại nói tiếp đều là giống nhau đạo lý, chính là, rất không hạnh địa, ngươi hiện tại là tù nhân, này chỉ có thể oán ngươi học nghệ không tinh, trách không được ta xuống tay độc ác.”

Lâm tây hào bắt đắc dĩ địa thần,” Người nói đắc với, người thắng làm vua bại giả khấu, nếu đã rơi vào người thủ, ta cũng không nghĩ muốn sống thêm, người vĩnh viễn cũng đừng muốn biết ta là ai.” Nói xong, dục cắn lưỡi tự sát.

=====

Đệ 59 chương: (năm mươi chín) thăm tù

Hắn mới vừa hé ra miệng, Nạp Lan đức duật chỉ biết hắn muốn làm gì, bay nhanh địa thân thủ điểm hắn huyết, lâm tây hào lập tức liền miệng không thể nói, thân không thể động.

“ Muốn chết a, không dễ dàng như vậy, ta đã nói rồi, ta không ngoạn đủ!” Nạp Lan đức duật cười lạnh,” Đây là người tự tìm!” Nói xong, phân cân thác cốt thủ pháp tái lâm tây hào trên người lại trình diễn, lâm tây hào thân thể run rẩy, bởi vì bị điểm huyết căn bản nhúc nhích không được, thấy hắn mau không chịu nổi, Nạp Lan đức duật lúc này mới ở thủ,” Gì chứ đâu, thế nào cũng phải cùng chính mình không qua được, hôm nay người cũng không khí lực tự sát, ta cũng ngoạn cú liều, người yêu nói hay không đi, ngày mai ta đứng giờ lại đến.” Nói xong, không bao giờ... nữa để ý tới lâm tây hào, đi ra phòng.

Lao đầu nhìn hắn xanh mặt đi ra, biết bên trong vị kia không sai biệt lắm vừa muốn cả ngày mới có thể hoãn lại đây.” Nạp Lan đại nhân, tiểu nhân nhìn hắn dường như không được bộ dáng.”

“ Yên tâm đi, không chết được, hắn luyện qua võ, có thể chịu đựng được.”

“ Vẫn là cái gì cũng không nói sao?”

“ Đúng vậy, khấu cứng rắn thật sự, theo hắn đi thôi, nhìn hắn có thể đỉnh tới khi nào.” Nạp Lan đức duật nhớ tới cho khiếu tuyên, vì thế hỏi:” Ta kia hai cái bằng hữu đâu?”

“ Còn tại đâu!”

Đang nói, thấy cho khiếu tuyên cùng lữ tứ nương chính hướng bên này đi tới, vội nghênh liêu thượng khứ,” Nói xong?”

“ Ân!” Lữ tứ nương đốt đầu, hốc mắt có điểm hồng bộ dáng.

Nạp Lan đức duật an ủi nói:” Cũng đừng quá khó khăn qua, vào hình bộ trên cơ bản người cũng đừng trông cậy vào có thể đi ra ngoài, trừ phi ngày nào đó đại xá thiên hạ. Đi thôi!” Lữ tứ nương đành phải hướng tới cửa đi đến, Nạp Lan đức duật vài bước, phát hiện cho khiếu tuyên chưa cùng

trên, vì thế quay đầu lại nhìn, thấy hấn đang ở giam giữ lâm tây hào cửa nhìn xung quanh, liền kêu một tiếng,” Cho huynh!”

“ A!” Cho khiêu tuyên quay đầu lại,” Nạp Lan huynh!”

“ Cần phải đi!”

Cho khiêu tuyên lập tức từ cửa chạy đến Nạp Lan đức duật bên này,” Phương diện này quan là ai a, vì cái gì cùng người khác không giống với đâu?”

Nạp Lan đức duật lắc lắc đầu,” Hấn không chịu nói, chỉ biết là là ám sát Hoàng Thượng trọng phạm.”

“ Đó là tử tội!”

“ Đúng vậy! Cho huynh, đừng hỏi nhiều như vậy, ta mỗi ngày nhìn đến người này liền nhức đầu, tử không mở miệng, ta cũng lấy hấn không có cách!” Nói xong, ba người đi ra đại lao.

Đi vào lao ngoại, chói mắt dương quang cùng lao lý không có thiên lý hình thành tiên minh rất đúng so với, Nạp Lan đức duật thật sâu hô hấp một chút,” Cho huynh, ta còn có việc, không thể cùng các ngươi.”

“ Không quan hệ, ngươi đi vội đi!”

“ Có việc cứ việc tới tìm ta!” Nạp Lan đức duật hướng tới bọn họ bẻ ôm quyền,” Xin lỗi không tiếp được!” Nói xong, kỵ ngựa ly khai.

Nạp Lan đức duật đi rồi, cho khiêu tuyên cùng lữ tứ nương chậm rãi hướng về nhà trên đường đi đến. Hai người cũng không nói chuyện, đi rồi rất dài một đoạn đường, lữ tứ nương mới mở miệng,” Vu đại ca, xem ra Lâm đại ca mỗi ngày đều ở chịu tội.”

Cho khiêu tuyên cũng không mở miệng, chính là yên lặng địa gật gật đầu, hấn trong lòng phi thường trầm trọng, từ Nạp Lan đức duật trong lời nói trung hấn đã muốn đoán được Nạp Lan đức duật mỗi ngày đều ở tra tấn lâm tây hào, vừa rồi ở giam giữ lâm tây hào cửa, hấn cơ hồ có cùng Nạp Lan đức duật động thủ xúc động, sau đó đem kia phiến cánh cửa cấp tạt, cứu ra lâm tây hào, khả hấn cuối cùng vẫn là nhịn.

“ Vu đại ca, ngươi suy nghĩ cái gì?” Thấy ở khiêu tuyên không nói lời nào, lữ tứ nương hỏi.

“ Đại lao địa hình cũng không phức tạp, khả cửa thủ vệ rất nhiều, vừa rồi đang đợi hậu thời điểm ta quan sát một chút, mỗi cách nửa canh giờ mới có một cái khe hở, ta ở trong lòng yên lặng sổ sổ, đếm tới năm mươi, liền lại có người, khe hở thời gian phi thường đoản, giam giữ tây hào phòng kia phiến cánh cửa là đồng chủ, thế nào cũng phải có cái chìa khóa mới được,

cái chìa khóa ở Nạp Lan đức duật trong tay, ngực tốt đưa cơm đều là từ một bên lỗ nhỏ lý nhét vào đi, cái kia động căn bản không có cách nào khác chui.”

“Nói như vậy, là không có cách nào khác đến cướp ngực?”

“Thực khó khăn!”

Hai người vô kế khả thi địa về tới sơn trang, Tần Phong đã sớm chờ đắc không kiên nhẫn, trở về, quan trọng hơn hỏi tình huống. Lữ tứ nương đơn giản mà đem trải qua nói một lần, Tần Phong cũng trợn tròn mắt.

“Làm cho ta hảo hảo ngẫm lại, nên làm như thế nào.” Cho khiêu tuyến cảm thấy được mệt cực kỳ,” Ta về trước phòng đi nghỉ một lát nhi.” Hắc đây là tâm mệt.

Tâm mệt không phải hắc một cái, Nạp Lan đức duật đồng dạng tâm mệt, phải chịu tương tự nỗi khổ dày vò, còn muốn chịu một ít nhân khí, này không, lại có nhân tìm tra.

Hôm nay, Nạp Lan đức duật chính cúi đầu, không yên lòng địa ở trong hoàng cung đi tới, trải qua một đội tuần tra thị vệ bên cạnh, bọn thị vệ dừng lại hướng hắc chào hỏi, hắc cũng không có nghe đến, vẫn đang cúi đầu tiếp tục về phía trước đi.

Bọn thị vệ một tề oai quá... nhìn hắc đi qua, sau đó cho nhau xem xét xem xét, tiếp tục tuần tra.

Như vậy đi đường, phi gặp chuyện không may không thể, nhạ, Nạp Lan đức duật mới vừa đi quá góc, liền cùng người đánh vào cùng nhau, ngẩng đầu vừa thấy, đang cùng kỳ duệ đụng phải cái đầy côi lòng, đồng hành còn có phát dục chờ năm sáu cái hoàng thân quốc thích.

Nạp Lan đức duật vội chào hỏi,” Thực xin lỗi, kỳ bối lạc.”

“Ta tưởng là ai đâu, nguyên lai là tương lai ngạch phụ đại nhân, thật sự là thất kính a thất kính!” Kỳ duệ mở miệng còn có mùi thuốc s

“Kỳ bối lạc nói quá lời.” Nạp Lan đức duật không muốn cùng bọn họ Đa La sách, nói câu này, liền tính toán nhiều khai bọn họ.

Kỳ duệ đuổi ra thủ, ngăn lại,” Ta không nói quá lời, ngươi là kinh thành tam đại thần tượng đứng đầu, đem chúng ta đều so không bằng, chúng ta vài cái đương nhiên không dám cùng ngươi một tranh cao thấp a!”

“Kỳ bối lạc, này thần tượng nói đến chính là dân chúng nhóm trà dư tửu hậu nói xong đùa, đảm đương không nổi thực.” Nạp Lan đức duật thần nhiên địa trả lời.

“ Nếu biết đảm đương không nổi thực, tốt một sớm làm rời khỏi đại tái, ngạch phụ vị trí này, chỗ nào luân được đến người nha!” Kỳ duệ khinh miệt địa nói.

“ Cũng không suy nghĩ suy nghĩ chính mình, nho nhỏ ngự tiền thị vệ thống lĩnh cũng muốn thấy người sang bắt quàng làm họ.” Cũng không biết là người nào hoàng thân phụ họa nói.

Nạp Lan đức duật hiểu được bọn họ là cố ý gây chuyện, không kiêu ngạo không siểm nịnh địa nói:” Hoàng Thượng là hướng thiên hạ thiếp ra hoàng băng, phù hợp điều kiện đều có thể dự thi, công bình cạnh tranh, vô luận bình thường dân chúng vẫn là hoàng thân quốc thích đều ở cùng điều hàng bắt đầu trên.”

“ Nạp Lan đức duật, người ít đem Hoàng Thượng nâng đi ra, đều biết nói người trước đó vài ngày cứu giá có công.” Phát dục toan không kéo c

Kỳ duệ lại nói:” Có công sao? Ta như thế nào nghe nói Hoàng Thượng thiếu chút nữa giáng tội cho hần, nếu không tâm di khanh khách nhìn hần đáng thương, hướng Hoàng thượng cầu tình, này một chút hần còn có thể đứng ở người này cùng chúng ta nói chuyện sao?”

“ Nga, hiểu được, hần chuẩn này đây là khanh khách coi trọng hần mới thay hần cầu tình.” Phát dục trào phúng nói.

Mọi người một trận cười to.

Kỳ duệ vỗ vỗ Nạp Lan đức duật ngực,” Nạp Lan đức duật, đừng tự làm đa tình lạp, khanh khách hội coi trọng người? Trở về hảo hảo chiếu chiếu gương đi!”

“Kỳ bồi lặc, thỉnh ngài nói chuyện tôn trọng điếm.” Nạp Lan đức duật con tức cũng đến đây.

“ Tôn trọng? Người là ai, yêu tân giác La gia cầu, một cái nô tài mà thôi, cũng xứng đàm tôn trọng, cấp...” Kỳ duệ đắc ý cười.

Nạp Lan đức duật nắm chặt nắm tay trừng mắt hần, cố gắng áp chế lửa giận. Kỳ duệ vẻ mặt chẳng hề để ý.

Xa xa, bát đại ca dân tự chờ hướng bên này đi tới.

Kỳ duệ nhìn thấy, cố ý nói:” Như thế nào, không phục? Muốn động thủ có phải hay không? Hảo, liền lĩnh giáo lĩnh giáo người này đại nội đệ Trường Số 1 thủ võ công.” Nói xong, bạt quyền liền hướng Nạp Lan đức duật mặt đánh đi.

Nạp Lan đức duật không có hoàn thủ, chính là một mặt tránh né.

Kỳ duệ biên đánh biên nói:” Hoàn thủ a, như thế nào không hoàn thủ, người này người nhất gan.”

Lúc này, dân 禪 cùng long khoa nhiều từ một cái phương hướng cũng hướng bên này đi tới,” Tứ gia, ngài tiều, kỳ duệ ở cùng Nạp Lan đức duật đánh nhau.” Long khoa nhiều đôi dân 禪 nói.

Dân 禪 cũng nhìn đến dân tự đám người,” Đến già bát bọn họ sao? Một bộ liếc diễn bộ dáng.”

“ Chúng ta đây...?”

“ Vân vân nói sau.” Dân 禪 nếu nói đến ai khác là liếc diễn, chính mình cũng là tọa sơn quan hổ đấu, một bộ sự không liên quan mình bộ dáng nhìn hai người đánh nhau.

Nạp Lan đức duật rốt cục bị kỳ duệ cấp chọc giận, nhưng e ngại là ở trong cung, hấn cũng không hảo quá phận, chích chọn dùng thủ chiêu, cũng không phản công, thiên là kỳ duệ còn không bãi không ngót địa, một mặt triển đấu.

Nhìn trong chốc lát, mắt sắc dân 禪 nhìn thấy Nạp Lan đức duật từ kỳ duệ bên hông gỡ xuống một vật, không khỏi thở dài:” Nạp Lan đức duật võ công quả thật rất cao, kỳ duệ thật sự là không biết tốt xấu.”

Đột nhiên, mọi người nghe được một cái đồng âm hô:” Đều dừng tay!”

Mọi người vừa thấy, là hoàng lịch.

Nạp Lan đức duật trước dừng tay, kỳ duệ trang làm không thể thu tay lại, còn tại Nạp Lan đức duật trên vai đánh một chương mới bỏ qua.

“ Nơi này đúng vậy phương nào, còn có không có quy củ?” Tiếng nói mặc dù nộn, nhưng lộ ra uy nghiêm.

“Hoàng lịch, đối với người chuyện gì.” Kỳ duệ xem thường địa nói.

Hoàng lịch ra mặt, dân 禪 không thể không ra mặt, dân 禪, dân tự bọn người đã đi tới.

“Hoàng lịch gặp qua a mã cùng vài vị thúc thúc.”

“Hoàng lịch, người như thế nào lại ở chỗ này

“ Đưa con phụng hoàng ông nội chi mệnh, tiến đến thăm tâm di khanh khách.” Hoàng lịch cung kính địa trả lời.

“ Kia còn không mau đi.”

“ Là, đưa con cái này đi.”

Dân 禪 chờ đưa con rời đi, nói:” Nạp Lan đức duật, người cũng quá làm càn, thân là quan lớn kiêm thị vệ thống lĩnh, thế nhưng ở trong cung

cùng nhân đánh nhau, muốn đánh cũng phải nhìn xem nhân, Hấn là ai vậy, kỳ duệ kỳ bối lạc, hòa thân vương đơn độc cái dòng độc đỉnh, bảo bối tôn tử, người có thể cùng hấn đánh sao? Còn không mau đem đồ vật này nọ trả lại cho kỳ bối lạc.” Hấn minh nếu chỉ trích Nạp Lan đức duật, ngầm trong lời nói mỗi người đều nghe hiểu được.

Nạp Lan đức duật cầm trong tay dây chuyền đưa cho kỳ duệ,”Kỳ bối lạc, đắc tội.”

Kỳ duệ nhìn thấy Nạp Lan đức duật trong tay dây chuyền, cả kinh, vội nhìn chính mình bên hông, sau đó một phen đoạt quá dây chuyền, oán hận địa trừng mắt nhìn Nạp Lan đức duật liếc mắt một cái..

Dận 禪 lại nói:” Lão Bát, người liền như vậy nhìn bọn họ đánh, cũng không khuyên điểm nhi, không sợ quấy nhiễu Hoàng Thượng?”

“ Tứ ca, ta cũng mới đến, còn không có muốn làm rõ ràng là cái gì trạng huống đâu! Kỳ duệ, về sau đánh nhau biết rõ ràng đôi thủ bối cảnh, miễn cho cật liễu khuy còn không biết, hiện tại người ta mới vừa thắng nhị phẩm, thánh quyền chính long! Tứ ca, ta còn muốn đi gặp hoàng a mã, thứ không phụng bồi. Kỳ duệ, người đi trước ta trong phủ chờ.” Dận tự cũng trong lời nói có chuyện địa đáp lại hấn tứ ca.

Chỉ chốc lát sau, đi được sạch sẽ.

“ Nạp Lan, này một chút cùng bọn họ có cái gì khả đầu, phải đầu, ở chọn rể đại tái trên, chỉ cần người thắng, tức giận cái gì đều ra, tiểu vương đối với người ôm để vọng, tin tưởng khanh khách với người ôm để vọng a!” Dận 禪 nói xong, vỗ vỗ Nạp Lan đức duật bả vai, cũng ly khai.

“ Chọn rể đại tái thì thành Vương gia nhóm tranh giành chiến trường.” Nạp Lan đức duật ngốc lập trong chốc lát, xoay người, không khỏi thì ngây dại. Hoàng lịch bạn tâm di đang đứng ở một thân cây hạ nhìn hấn.

Tâm di như thế nào sẽ đến, bị hoàng lịch xúi giục tới.

Hoàng lịch vừa đến di uyển, đã bị nhiệt tình chiêu đãi,”Yêu, hoàng lịch, người hôm nay như thế nào có rảnh đến, mau tọa!” Tâm di tiếp đón hấn.

“Hoàng ông nội làm cho hoàng tử trước thăm bác, thuận tiện đưa chút thuốc bổ đến, bác thân mình được chút? Hoàng lịch vẫn không rảnh tới thăm, vừa ý lý vẫn là nhớ thương.” Tiểu gia hỏa này còn nhỏ nói ngọt, vừa nói vừa xem xét một bên tú nhi.

Tú nhi bị hấn nhìn xem ngượng ngùng đắc cúi thấp đầu xuống, tâm di xem ở trong mắt, âm thầm lắc đầu,” Hấn còn không có quên tú nhi a!” Vì

thể liền gảy hoảng lịch suy nghĩ,” Đã muốn không ý kiến sự! Đến, lại đây làm cho bác nhìn một cái, thì dài cao không ít! Thư niệm đặc được, có hay không tiến bộ a?”

Nàng này vừa nói, hoảng lịch đành phải đổi mặt tâm di đứng thẳng, quay về nói,”Hoàng lịch không dám không cần công.”

“Bác biết, tương lai người chính là tốt... Hảo có tiền đồ đưa nhỏ. Đúng rồi, Hoàng Thượng còn có cái gì nói phải người chuyển đạt sao?” Tâm di hỏi.

Hoàng lịch phe phẩy đầu,” Đã không có, chính là, hoảng lịch có một việc không biết nên không nên nói cho bác.”

“Nam đưa nhỏ làm việc phải rõ ràng lưu loát điểm.”

Hoàng lịch xem xét xem xét trong phòng những người khác, tâm di cười cười nói,” Nói đi, không ý kiến sự!”

“Hoàng lịch ở tới trên đường thấy Nạp Lan đức duật cùng kỳ duệ ở đánh nhau.”

Tâm di ngậy người ngẩn ngơ, sau đó dường như không có việc gì nói,” Bọn họ đánh nhau cùng ta có cái gì quan hệ.”

Hoàng lịch giao hoạt cười,” Bác, người thật sự không muốn đi xem?”

“Xú tiểu tử, người đều biết nói chút cái gì?” Tâm di sắc giọng.

“Hoàng lịch cái gì cũng không biết, cũng cái gì đều biết nói.”

“Thành thành thật thật địa đưa tới.”

Hoàng lịch cười cười,” Hoàng Thượng đem tiểu cây mơ cùng tiểu quả cam kê đến hỏi nói, ta ở bên cạnh đều nghe được.”

Tâm di trạc một chút hoảng lịch ót,” Trưởng thành sớm! Việc này cũng không thể tái truyền ra đi.”

“Yên tâm đi, bác, hoàng ông nội đã sớm huấn qua, cho dù hoàng ông nội không nói, hoảng lịch cũng biết trong đó lợi hại.” Hoàng lịch nhàn châu - xoay động,” Bác, ta bồi ngài đi một lần đi, bằng không ngài có thể An Tâm sao?”

“Ta không đi!”

“Có hoảng lịch cùng ngài shopping vườn, ai còn dám nói cái gì! Bác, đi thôi!” Hoàng lịch bán bức nửa tâm di đi tới sự phát địa.

Nạp Lan đức duật nhìn tâm di, hơn nửa ngày mới phản ứng lại đây,” Đây chính là ở trong cung.” Chạy nhanh hướng tâm di khom người thi lễ,” Gặp qua khanh khách, tiểu đại ca!”

Tâm di một câu đều nói không ngoài, vẫn là hoảng lịch nói câu:”

Nạp Lan đức duật ngẩng đầu thật sâu dừng ở tâm di.

Hai người liền như vậy hồ thị.

“ Vài bước lộ khoảng cách, lại như thế xa xôi.” Nạp Lan đức duật trong lòng trầm trọng.

Tâm di nhìn hấn hảo một trận, sau đó sâu kín địa thở dài một tiếng, chậm rãi xoay người, hoảng lịch hướng về phía Nạp Lan đức duật giả trang cái mặt quỷ, sau đó bạn tâm di trở về di uyển.

Trở về di uyển, hoảng lịch còn lại không chịu đi, trong chốc lát làm cho tú nhi cho hấn lấy điểm tâm, còn muốn tú nhi uy mới ăn,”Tú nhi, người uy ta!”

“Hoảng lịch a, người nhiều, còn muốn nhân uy!”

“ Người này không phải trong nhà, bác người khiến cho ta tự do chút đi, cũng chỉ có người nơi này cũng tối tự tại.” Xem ra vị này tiểu đại ca cũng đành chịu không nổi trời buộc.

Tâm di cũng không có cách nào khác tử, nghĩ dù sao hiện tại hoảng lịch vẫn là cái tiểu hài tử, cũng nháo cũng không được gì, vì thế cũng liền từ hấn,” Được rồi, đến lúc đó người a mã cần phải trách ta đem người quán hồng rồi.”

“ Ha hả! Vẫn là bác hảo!” Tâm di không phản, hoảng lịch liền càng làm càn, lôi kéo tú nhi,”Tú nhi, chơi với ta trong chốc lát!”

“Tiểu đại ca, người nghĩ muốn ngoạn cái gì?”

“ Chúng ta đến bên ngoài đi, đừng ở chỗ này lý sảo khanh khách nghỉ ngơi!” Nói xong, hấn trước khởi bước đi tới cửa, gặp tú nhi không dịch bước, liền thì tiếp đón,” Nhanh lên a!”

Tú nhi không nhúc nhích đặng, nhìn nhìn tâm di, tâm di hướng nàng huy phát tay,” Đi thôi, đừng làm cho hấn mệt.” Có tâm di dặn, tú nhi lúc này mới cùng hoảng lịch ra cửa.

Vừa ra khỏi cửa, hoảng lịch liền hỏi:”Tú nhi, người nghỉ ngơi ở đâu, ta trên người ốc đi nhìn một cái.”

“ Đại ca, ngài như thế nào có thể đi nô tỳ trong phòng, rất không ra thể thống gì!”

“ Ta nghĩ đi! Dẫn đường a!” Hoảng lịch phát ra tiểu tính tình,” Người không nghe của ta có phải hay không?”

“ Không phải a!”

“ Không phải còn không đi!”

Tú nhi bất đắc dĩ mà đem hoẵng lịch đưa chính mình trụ phòng ở, phòng ở tuy nhỏ, nhưng dù sao cũng là con gái gia trụ, thu thập đắc sạch sẽ sạch sẽ, mang theo thảo nhiên địa mù

=====

Đệ 60 chương: (sáu mươi) hoẵng lịch

Hoẵng lịch hút hấp cái mũi,” Dễ ngủ! Vì cái gì các người con gái gia phòng đều có tốt như vậy nghe thấy mùi! Bác cũng là, của nàng hương tối đặc biệt.”

“ Khanh khách hương là nàng từ bên kia mang đến, nơi này là không có, nô tỳ chính là chút bình thường huân hương.”

“ Lại đây tọa!” Hoẵng lịch có ghế dựa không tọa, ngồi xuống tú nhi trên giường, vỗ vỗ mép giường.

Tú nhi phe phẩy đầu, đứng ở một bên,” Nô tỳ cũng không dám cùng tiểu đại ca tọa cùng nơi.”

“ Các người đi uyển không phải tối không nói quy củ thôi, như thế nào người nhiều như vậy quy củ?”

“ Ở khanh khách trước mặt là không cần giảng, chính là hiện tại...”

“ Ta cũng không phải người giảng, ngồi xuống!” Hoẵng lịch mệnh lệnh. Hắn trong giọng nói có không để cho phản kháng uy nghiêm, tú nhi đành phải lần lượt hoẵng lịch Nàng ngồi xuống hạ, hoẵng lịch liền đem đầu tựa vào thân thể của nàng trên,” Tú nhi, người đừng lập gia đình, được không? Người chờ ta lớn lên.” Lời này phía trước hắn đã muốn nói qua vài lần, tú nhi mỗi lần cũng không hé răng, hoẵng lịch mỗi lần đều buộc nàng đáp ứng, lần này vẫn là diễn lại trò cũ,” Nói chuyện a! Thì không nói lời nào.”

“Tiểu đại ca, về sau khả ngàn vạn lần đừng nói lời này, nơi này không ai, nếu là bị những người khác nghe được, nô tỳ chính là tánh mạng khó giữ được, rơi vào tay ung Vương gia cái lỗ tai lý, một định cho rằng nô tỳ ở câu dẫn đại ca.”

“ Ta thích người, ta chính là thích người!” Hoẵng lịch không chút nào cố kỵ địa nhìn tú nhi nói.

Tú nhi đỏ mặt bưng kín hoẵng lịch miệng,” Cầu ngài, đừng nói nữa!”

Hoẵng lịch bắt lấy tú nhi thủ, hôn một cái, sau đó thì được một tác lại muốn tiến một thước địa ôm lấy tú nhi,” Tú nhi, đừng đem ta làm tiểu hài tử, ta không phải, nếu người dám gả cho người khác, ta sẽ đem người nọ cấp giết.”

Lời này làm cho tú nhi một trận hoảng hốt, ”Tiểu đại ca, ngàn vạn lần đừng nói lung tung!” Tú nhi dù sao đã muốn mười bảy tuổi, đối nam nữ việc có điều hiểu biết, nàng từ hoàng lịch hành động trung đã muốn khuy xuất vị này tiểu đại ca không phải ở hay nói giỡn, khả nàng vẫn là không phân Tín Một cái mười tuổi tiểu nam hài hội đồng cảm tình lúc này sự.

Kỳ thật mẫn nhân đại bộ phận đều tảo hôn, hoàng thất đưa nhỏ mười ba tứ tuổi kết hôn là thực phổ biến, cho dù không trước thú chính thất, cũng sẽ trước thu cái thị tì. Hoàng lịch năm nay đã muốn đầy mười một tuổi, hơn nữa bộ dạng cũng cao, tuy rằng nói chuyện còn mang theo đồng âm, khả đã muốn có đại đưa nhỏ bộ dáng. Ở trong vương phủ, dẫn bọn hắn m huynh đệ phó dong lão mục tử nhằm chán khi giảng một ít lời nói thô tục thường thường cũng không kiêng dè này vài cái tiểu hài tử, có chút nhân trong phòng còn có chút đông cung đồ cùng sách cấm, tiểu hài tử tò mò, vụng trộm địa nhìn quá vài lần, cứ việc là cái hiểu cái không, nhưng là đã muốn đã biết một ít.

Thích chung diện chi tâm, nhân đều có biết, ấn tượng đầu tiên thường thường là rất trọng yếu, hoàng lịch đối tú nhi hẳn là coi như là một kiến chung tình đi, đang ở hoàng thất, biết rõ chính mình tương lai chính phúc tấn là từ Hoàng Thượng làm chủ, một định sẽ không là tú nhi, nhưng này lại có cái gì quan hệ đâu, chỉ cần tú nhi không ngoài đó là được!

Tú nhi gặp hoàng lịch như thế, trong lòng không nghĩ pháp là không có khả năng, nàng cũng đành thích hoàng lịch, nhưng loại này thích trước mắt vẫn là đem hoàng lịch làm tiểu hài tử đau cái loại này thích, dù sao hai người trong lúc đó có quá lớn chênh lệch, không nói đến tuổi chiều ngang có lục bảy tuổi, là tối trọng yếu là thân phận cách xa, hoàng lịch chính là ung Vương gia tứ đại ca, Hoàng Thượng hiểu rõ một hoàng tôn, chính mình tính cái gì nha, xuất thân đệ tiện nô tài, cho dù hoàng lịch tương lai nguyện ý, ung Vương gia chỉ sợ cũng không chịu.

“ Suy nghĩ cái gì nha?” Hoàng lịch gặp tú nhi ngơ ngác địa sợ run, liền đẩy thôi nàng.

“ A!” Tú nhi lấy lại tinh thần, ” Không có gì! Thời điểm không còn sớm, đại ca cần phải trở về, bằng không Vương gia hội lo lắng!”

“ Còn sớm đâu, ta a mã biết ta trên người này đến, hắc hắc, hiện tại, bác là ta tốt một tấm mộc.” Hoàng lịch đắc ý nói, vừa nói vừa hướng tú nhi trên người niêm, ” Làm cho ta nghe thấy nghe thấy của ngươi hương!”

“Đại ca...” Tú nhi thì không dám cự tuyệt hẳn, đành phải hướng giữ na(vây) đi, h không chịu buông tha, đem tú nhi tể tới rồi bên giường, tú nhi rốt cuộc không có cách nào khác tử, chỉ có thể từ hoàng lịch oa ở chính mình trước ngực.

Hai người chính dính vào một khối, cửa một tiếng ho khan, hoảng đắ tú nhi vội đẩy ra hoàng lịch, giương mắt nhìn lên, là nhỏ quả cam, một thời mặt đỏ tới mang tai, nàng e lệ, tiểu quả cam cũng xấu hổ đến không được, quay sang,”Tiểu đại ca, ngài nên trở về, Vương gia vừa rồi truyền lời mà nói, làm cho ngài đi nam thư phòng.”

A mã gọi về, không thể không đi, hoàng lịch phiết một chút miệng, sửa sang lại một chút quần áo, đối tú nhi nói:” Đưa ta đi ra ngoài.” Tú nhi đỏ mặt cùng hoàng lịch đi ra ngoài.

Buổi chiều, tiểu quả cam đi vào tâm di phòng,” Khanh khách!” Há miệng thở dốc, muốn nói lại thôi, theo sau chạy đến gian ngoài nhìn xem, lúc này mới thì đi trở về đến,” Khanh khách, ta coi gặp tú nhi cùng...” Tiểu quả cam nói còn chưa nói, liền ửng hồng mặt.

“ Nhìn thấy cái gì?” Tâm di xem của nàng bộ dáng cũng đoán được thất chữ bát phân,” Có phải hay không buổi chiều hoàng lịch cùng tú nhi áp áp ôm một cái?”

“ Ân, khanh khách, tuy nói hẳn vẫn là cái tiểu hài tử, nhưng này dạng cũng không ra cái gì a!”

Tâm di cũng không có cách,” Người làm cho ta làm như thế nào đâu, đem tú nhi đó đi ra ngoài? Gả cho ai nha? Cũng phải có người muốn kết hôn a, hơn nữa, tú nhi nhạc không vui ý đâu? Đắc hai bên đều tình nguyện!”

“ Có cái có s

“ Ai nha?” Tâm di căn bản là không trông cậy vào này trong cung có ai có thể cùng tú nhi xứng đôi.

“Đại hử!”

“ Hử? Ta còn nghĩ đến người cùng hẳn là một đôi đâu!”

“ Khanh khách!” Tiểu quả cam mặt thì đỏ,” Không lúc này chuyện này, là nhỏ cây mơ nói cho ta biết, nói đại hử thích tú nhi.”

Tâm di cũng cười,” Gần một ta có điểm trì độn, như thế nào không thấy đi ra.”

“Đại hử đem tú nhi yên tâm lý, không dám nói, vẫn là cấp nhị hử bộ đi ra trong lời nói.” Hắc hắc, bọn họ vài cái trong lúc đó không có bí mật, nhị

hổ nói cho tiểu cây mơ, tiểu cây mơ một định thì cùng tiểu quả cam nói.

“Đại hổ thích tú nhi, khả tú nhi đâu, ta còn là câu nói kia, phải hai bên đều tình nguyện, thế đầu trọng trách một đầu nhiệt chuyện, kết quả là là không hảo kết quả, làm cho ta trước quan sát một chút bọn họ đích tình huống nói sau.”

Đây là tâm di lý do, nàng cũng không xem trọng đại hổ, này cũng không phải nói đại hổ nhân không tốt, đại hổ hàm hậu thành thật, có nghĩa khí, người ngoài thiết tình, đó như vậy nam nhân là thực tin cậy. Nhưng từ tú nhi đi vào di uyển sau, tâm di chưa từng thấy quá tú nhi đối đại hổ có cái gì đặc biệt, không giống tiểu cây mơ, rất nhiều sự trên liền rõ ràng địa nhìn ra nàng đối nhị hổ hữu tình. Trên thực tế, tâm di nhiều ít cũng có thể tú nhi trong lòng một ít ý tưởng, cho nên có điểm khó xử, từ hoàng lịch đi, sợ tú nhi tương lai muốn ăn một chịu ủy khuất, không chính xác tú nhi tái cùng hoàng lịch có cái gì liên quan đi, lại sợ tú nhi tương lai oán hận chính mình.

Luôn luôn thông minh có quyết đoán tâm di ở hoàng lịch cùng tú nhi chuyện này trên lại lấy không chừng chủ ý. Nghĩ tú nhi cảnh ngộ, còn muốn chính mình, trên thế giới tình này tự có bao nhiêu nhân có thể thoát được quá, tâm khó một nạn chính là mong muốn mà không thể thành tình yêu. Khẽ vượt chính mình cánh tay, đao tổn thương còn chưa khỏi hẳn, thường thường còn tại ần ần làm đau,” Này một đao, cùng với nói là là Khang Hi ai, còn không bằng nói là cho người Nạp Lan đức duật ai, phải không có này một đao, người thì như thế nào biết của ta một phen khổ tâm, phải không có này một đao, Khang Hi làm sao dễ dàng như vậy hãy bỏ qua người!”

Tâm di dựa cửa sổ nhìn phía không trung, không trung không có một mảnh vân, một vòng trăng tròn bắt tại trung thiên, đem nhu hòa trong suốt ngân quang đầu hướng nhân gian,” Ông trời, người là không phải cảm thấy được cướp đi tử kiện, rất đúng không dậy nổi ta, cho nên đem ta đưa thanh hướng đến, còn một cái Nạp Lan đức duật cho ta làm bồi thường? Nếu thực là như vậy nói, kia mời người phù hộ hắc, làm cho hắc ở chọn rẽ đại tái trên thắng được, ta thương hắc, ta hy vọng có thể cùng hắc làm bạn cả đời.”

Cùng lúc đó, Nạp Lan đức duật đã ở hoa viên lý, chấp tay sau đít nhìn thiên, lầm bầm nói:” Tình nhân oán xa đêm, nhưng lại tịch khởi tương tư! Ông trời, người giao (ngoại ô) trái tim di đưa thanh hướng đến, chính là vì thành tựu chúng ta này đoạn vượt qua ba trăm năm nhân duyên, có phải hay

không? Nếu là, mời người làm cho ta ở chọn rể đại tái trên thắng được, ta yêu nàng, ta muốn nàng, cả đời một đời.”

Nạp Lan hoành đi vào hấn phía sau, Nạp Lan đức duật lập tức phát hiện, quay đầu.

“Duật nhi, gần một nhĩ hảo tượng tâm sự thật mạnh a!” Phụ thân đối đứa con vẫn là chú ý.

“Không có gì, sự tình nhiều lắm.”

“Người hôm nay ở trong cung cùng kỳ duệ đánh nhau?”

“Là hấn trước khiêu khích ta.”

“Nói như thế nào hấn đều là cái bồi lặc, người nhin một chút thôi!”

Nạp Lan hoành khuyên nhủ.

“Ta đã muốn nhin, hấn nói năng lỗ măng, còn đối ta vung tay, chẳng lẽ ta nên đứng bất động bị hấn đánh sao?”

“Ta còn không phải sợ người ra tay quá nặng, làm bị thương hấn liền phiền toái.”

“Yên tâm lạp, a mã, điểm ấy đúng mực ta vẫn phải có, ta chỉ thủ chứ không tấn công, hấn một cây tóc cũng chưa tổn thương đến.” Nạp Lan đức duật đối chính mình võ công luôn luôn là thực tự phụ.

Nạp Lan hoành thật mạnh hít một tiếng,” Ai! Hiện tại xem ra, chúng ta dường như không có đường rút, bát gia bọn họ đã muốn đem người coi là đối thủ.”

“Tên đã trên dây, không thể không phát ra, ta chỉ có thể thắng, không thể thua.” Nạp Lan đức duật trong lòng áp lực so với bất luận kẻ nào đều đại.

Nạp Lan hoành không biết tình này trong đó có khác ẩn tình,” Đứa con, thật sự là làm khó người, hiện tại người quán vào đoạt đích phân tranh trung, a mã chỉ hy vọng người có thể tận lực toàn thân trở ra.”

Nạp Lan đức duật lắc lắc đầu,” Không có khả năng toàn thân trở ra, chúng ta hiện tại là tứ gia đẳng, trừ phi Hoàng Thượng truyền ngôi cấp ung Vương gia, bằng không... Nếu đã muốn đứng ở hấn kia một bên, hấn tự nhiên sẽ ở đại tái trên âm thầm trợ ta.”

“Người tin tưởng hấn trong lời nói?”

“Ta tin tưởng, bởi vì ta là hấn trong tay duy một lợi thế, hấn tìm không thấy so với ta rất tốt người đi đối phó kỳ duệ.” Nạp Lan đức duật rất rõ ràng hiện tại chính mình ly không được dân 禩, mà dân 禩 cũng muốn dựa vào hấn đi đả kích bát đại ca. Nhưng hấn không nghĩ làm cho phụ thân rất lo âu,

vì thế nói:”A mã, ngươi yên tâm, ta không có việc gì, canh giờ còn sớm, ta đi ra ngoài đi một chút, ngươi trước ngủ.”

Ban đêm ngã tư đường trên im ắng, ngẫu nhiên đi qua một cái người qua đường, Nạp Lan đức duật mạn vô mục đích địa đi tới, trải qua một nhà tiểu khách sạn, nhớ tới đây là cùng cho khiêu tuyến cùng nhau uống rượu địa phương, liền đạp đi vào.

Nhìn quét liếc mắt một cái, điểm tiểu nhị ở tới góc trên bàn đánh buồn ngủ, trong điểm chỉ có một khách hàng ở tự châm tự ẩm, không phải người khác, đúng là cho khiêu tuyến.

ho khiêu tuyến thật không phải không cố ý địa đang đợi ai, hấn cũng là đầy bụng tâm sự không chỗ giải sầu, cho nên đến nơi đây đến giải sầu, phát hiện có người đi vào đến, liền theo bản năng địa ngẩng đầu nhìn đi, gặp là Nạp Lan đức duật, trong lòng lộ bộ một chút,” Thật sự là oan gia ngõ hẹp!”

Nạp Lan đức duật thấy cho khiêu tuyến nhưng thật ra thật cao hứng,” Cho huynh! Cùng với một người độc tọa, không bằng hai người nâng cốc cộng tủy.” Hấn cũng không đi tiếp đón điểm tiểu nhị, chính mình đến quây trên cầm rượu ngồi xuống cho khiêu tuyến rất đúng mặt.

Thấy hấn như thế, cho khiêu tuyến liền ngã hai chén rượu, thứ nhất ly cấp Nạp Lan đức duật,” Đến, làm!”

“Làm!” Hai người huých chén, uống một hơi cạn sạch.

Hai người cùng nhau ẩm vài chén sau, cho khiêu tuyến mới mở miệng hỏi:” Ngươi vào thời điểm rầu rĩ không vui, có tâm sự a!”

“Nếu vô tâm sự, sẽ không hội một người chạy đến uống rượu.”

“Vẫn là vì cảm tình?”

Nạp Lan đức duật gật gật đầu,” Hiện tại không chỉ có là cảm tình, còn có ta thân gia tánh mạng!”

“Rốt cuộc vì chuyện gì?” Cho khiêu tuyến điều tra nói.

Rầu rĩ địa uống xong một chén rượu, thì trầm mặc trong chốc lát, Nạp Lan đức duật nói một câu,” Ta cuốn vào đoạt đích chi tranh.”

Cửu vương đoạt đích, cơ hồ là thế nhân đều biết nói chuyện, cho khiêu tuyến là phản quả niệm, tự nhiên là hy vọng bọn họ hoàng thất bên trong chi tranh càng hỗn loạn càng tốt, liền hỏi:” Ngươi đầu hướng về phía na(vậy) một đảng?”

Nạp Lan đức duật vươn bốn ngón tay.

Cho khiêu tuyến nở nụ cười,” Nếu đầu sai lầm rồi, người quả thật là có tánh mạng chi nguy!”

“Người nghĩ rằng ta nguyện ý? Ta là không có biện pháp, hiện tại nếu đã muốn là như vậy trạng huống, cũng chỉ hảo nhận mệnh,” Nạp Lan đức duật dừng một chút, mang theo vô hạn thương cảm còn nói,” Nếu mất đi nàng, này mệnh không được cũng thế.”

“Ta thật muốn biết là ai có thể cho người Nạp Lan đức duật như thế thất hồn lạc phách, như thế tinh thần sa sút, không có ý chí chiến đấu! Nàng có cái gì đặc biệt?”

“Người nói đúng rồi! Nàng chính là đặc biệt, nàng là thế giới này trên độc một vô nhị, ta may mắn gặp nàng.” Nạp Lan đức duật lộ ra thỏa mãn mỉm cười.

Thấy hắn như thế, cho khiêu tuyến cố ý kích thích hắn,” Ta cũng nhận thức một cái cô gái, ta cảm thấy được nàng mới đặc biệt đâu, ta cho tới bây giờ chưa thấy qua lớn như vậy, thì như vậy thông minh cô gái, nàng mỗi lần đều đem ta tức giận đến không nói đâu có.” Cho khiêu tuyến đã muốn ở bất tri bất giác trung đối tâm di có vi diệu đích tình cảm, chính là chính hắn còn không có ý thức được.

“Khả người lại lấy nàng không có biện pháp, có phải hay không?”

“Người như thế nào biết?” Cho khiêu tuyến hỏi lại.

“Ha ha, người xong rồi!” Nạp Lan đức duật cười đến thực tới,” Người rơi vào đi, người thích nàng!”

Cho khiêu tuyến không khỏi ngẩn ra,” Ta thích nàng?” Trong lòng như vậy tưởng tượng, tâm di giọng nói và dáng điệu nở nụ cười một thời ở trước mặt hắn thoáng hiện, hắn không tự giác địa khóe miệng hướng về phía trước hơi hơi nhếch lên,” Nha đầu kia!”

Nạp Lan đức duật chú ý tới hắn mặt bộ biến hóa,” Còn nói không phải, nhắc tới đến nàng người liền ngây ngốc địa cười!” Nói xong, thật trên rượu,” Cho người yêu làm một ly.”

“Đây là yêu? Yêu liền đơn giản như vậy a?” Cho khiêu tuyến phủ nhận.

Hắn không chịu thừa nhận, Nạp Lan đức duật càng muốn hắn thừa nhận,” Yêu vốn chính là rất đơn giản, ta hỏi người, vừa rồi nhắc tới nàng, người là không phải lập tức đã nghĩ nổi lên cùng nàng cùng một chỗ chuyện?”

“Ân!

“ Nàng khí người, người ở mặt ngoài thực tức giận, kỳ thật trong lòng cũng.”

“ Ân!”

“ Người hiện tại muốn gặp nàng sao?”

“ Ân!”

“ Người nhìn thấy nàng, có thể hay không muốn cùng nàng nhiều ngốc trong chốc lát?”

“ Ân!”

“ Nàng đi rồi, người có thể hay không như có điều thất cảm giác, chờ mong lần sau gặp mặt?”

“ Ân!”

Nạp Lan đức duật cười lớn,” Ha ha, này không phải đúng rồi, còn không thừa nhận! Đến, phạt rượu!”

Nạp Lan đức duật hiện tại là cười đến vui vẻ a, chờ hắn đã biết cho khiêu tuyền cùng hắn yêu trên chính là cùng người, nhìn hắn còn cười không cười cho ra.

bất đắc dĩ địa cùng hắn phạm một ly, buông chén rượu đối Nạp Lan đức duật đánh giá một phen nói:” Nạp Lan huynh, ta có cái yêu cầu, không biết người có đáp ứng hay không.”

“ Ta biết người muốn làm gì.” Nạp Lan đức duật trong lòng cũng có ý này,” Từ đầu tiên mắt nhìn thấy người khởi, ta liền nhìn ra người là cao thủ.”

“ Cũng vậy!”

“ Cho nên, ta một định đáp ứng của người yêu cầu, chúng ta tìm một chỗ đi!”

“ Ta dẫn đường.” Cho khiêu tuyền nói xong, thi khinh công chạy đi ra ngoài.

Nạp Lan đức duật tán thưởng một tiếng,” Hảo công phu!” Ném tiền thưởng, cũng theo sau gắt gao đi theo.

Bọn họ bỗng nhiên ở đất bằng phẳng, bỗng nhiên trên nóc nhà, bỗng nhiên ở trên ngọn cây phóng qua, Nạp Lan đức duật thủy chung cùng cho khiêu tuyền vẫn duy trì tam tứ bước lộ khoảng cách.

Hai người vẫn chạy trốn đến một trong rừng cây trồng trái nơi, mới dừng cước bộ.

“ Hảo khinh công!” Cho khiêu tuyền khen nói.

“ Đa t

Cho khiêu tuyến liền ôm quyền,” Ta không khách khí!”

“ Ta cũng sẽ không khách khí.” Nạp Lan đức duật nổi lên hiếu thắng tâm, vừa dứt lời, cho khiêu tuyến liền hướng hấn phát chiêu.

Hai người người một chiêu, ta một thức tỷ thí đứng lên, chương phong lướt qua, bị bám trên mặt đất lá rụng, lá rụng bay múa, giống như vũ điệu chỉ có. Một cái là hồi thông bách gia, một cái là Thiếu Lâm đệ tử; một cái là công lực thâm hậu, một cái là bác đại tinh thâm, bọn họ ở trong khi giao (ngoại ô) chiến cảm nhận được võ học khoái hoạt cùng mê người, đáng tiếc không ai nhìn đến trận này hai đại cao thủ kỹ càng tuyệt luân đại bỉ thí.

Cuối cùng, hết thấy đều yên lặng, lá rụng thì rơi xuống mặt đất. Hai người bàn tay các nhắm ngay đối phương yếu hại, bọn họ nhìn nhau cười, đồng thời thu chiêu.

“ Bội phục! Cho huynh công phu dường như xuất từ Thiếu Lâm?” Nạp Lan đức duật hỏi.

“ Đúng là!” Cho khiêu tuyến thâm hít sâu một hơi,” Người không hổ là đại nội đệ Trường Số 1 thủ, có thể gặp được người, là ta tam sinh hữu hạnh!”

-----oOo-----

Đệ 61 chương: (sáu mươi mốt) nội tâm tranh đấu

Nạp Lan đức duật không có nghe được cho khiêu tuyến trong lời nói chỉ nói, nghe được xa xa truyền đến xao càng thanh, mới biết đã muốn là canh ba thiên, nhân tiện nói:” Người lần trước nói người nghỉ ngơi ở đâu, hôm nào ta tới tìm người, chúng ta tái hảo hảo tâm sự,”

“ Mấy ngày nay ta ở trong thành, phúc thăng khách điểm, chữ thiên số 2 phòng, ta sẽ vẫn trụ đến lớn tái chấm dứt,”

“ Hảo, sau này còn gặp lại! Ta đi về trước,” Nạp Lan đức duật đi trước rồi đi,

Nhìn Nạp Lan đức duật bóng dáng, cho khiêu tuyến nội tâm hoang mang không thôi,” Vì cái gì vừa rồi ta đối hấn một chút sát ý cũng không có, vì cái gì cùng hấn tỷ thí thời điểm hội như vậy thưởng thức hấn, vì cái gì biết rõ hấn là của ta địch nhân, ta lại hận không đứng dậy, vì cái gì ta còn hội đem chính mình trong lòng nói nói cho hấn? Đây là vì cái gì? Cho khiêu tuyến, người làm sao?”

Một đường nghĩ trở lại phúc thăng khách điểm, một bước vào phòng gian, trong phòng mấy người đều đứng lên,

“Đà chủ, người khả đã trở lại, chúng ta đều lo lắng gần chết,” Tần Phong nói,

Cho khiêu tuyền cười nói:” Lo lắng ta cũng giống như vậy đi sám hoàng cung?

“Đúng vậy!”

“Sẽ không,”

“Vậy người như thế nào như vậy vẫn?” Tần Phong hỏi,

“Ta đến hoàng cung chung quanh nhìn xem, thủ vệ thập phần nghiêm, cũng không biết ngày đó tây hào là như thế nào trà trộn vào đi,” Cho khiêu tuyền tiếp nhận lỗ tứ nương thật trên trà,

“Vu đại ca, tần hương chủ nghĩ đến một cái chủ ý, có thể đem Lâm đại ca cứu ra,” Lỗ tứ nương chậm rãi nói đến,

“Nga? Nói đến nghe một chút!” Cho khiêu tuyền lập tức tinh thần tỉnh táo,

“Hiện tại Lâm đại ca rơi vào cầu hoàng đế trong tay, vậy dùng cầu hoàng đế tối bảo bồi người đi đổi,” Tần Phong chủ ý vẫn là không tồi,

Cho khiêu tuyền vừa chuyển ý niệm trong đầu,” Khang Hi tối bảo bồi nhân?,, Tâm di khanh khách!”

“Đúng vậy,”

“Chủ ý là không tồi, nan liên nan ở như thế nào mới có thể giao (ngoại ô) trái tim di khanh khách choux,”

Lỗ tứ nương nói:” Vu đại ca, người không phải đi tham gia chọn rể đại tái sao, nàng có cái phỏng vấn, kia chính là cùng tâm di khanh khách mặt đối mặt,”

“Đối! Ta như thế nào đem này cấp đã quên, đáng tiếc, các người còn không thể nào vào được,” Cho khiêu tuyền tiếc nuối địa nói,

Tần Phong thì ra chủ ý:” Chúng ta ý tưởng trà trộn vào sà vật,”

Cho khiêu tuyền phe phẩy đầu,”Hỗn không đi vào, có thể đi vào sà vật quan khán, phi phú tức quý, cho dù ở ngoại vi, cũng là có chút diện mạo, hơn nữa đều phải kiểm giữ cánh cửa khoán, ngay cả dự thi tuyển thủ thân thuộc cũng không ngoại lệ, một người hé ra, bằng khoán vào bàn,”

“Con mẹ nó, ai vậy nghĩ ra được?” Tần Phong mắng câu lời thô tục,

“Nạp Lan đức duật,” Cho khiêu tuyền nói,

“Vậy giá cả thu mua, ngày mai ta phải vài cái huynh đệ đi,” Tần Phong định hội nghĩ muốn,

“Ha hả, tốt, vậy người phải đi thử xem đi!”

Nhắc tới Nạp Lan đức duật Tần Phong sẽ khí,” Lại là tên hỗn đản này tên! Không nghĩ tới hấn trừ bỏ võ công cao, tâm tư cũng rất nhỏ,” Tạm dừng một chút còn nòà chủ, người cùng hấn so sánh với, không biết ai phần thắng cao một chút,”

“ Ta vừa mới cùng hấn so qua, hấn võ công cùng ta tương xứng,”

“ Vừa mới so qua? Vu đại ca, người vì cái gì không mượn cơ hội,,,” Lữ tứ nương cũng không nói gì đi xuống,

“ Ta cũng không biết, giao (ngoại ô) thủ thời điểm căn bản không này ý tưởng, chính là muốn cùng hấn luận bàn, đem khác đều đã quên,” Cho khiêu tuyên chính mình đều muốn làm không rõ vì cái gì đối Nạp Lan đức duật không có hận,

Hàn huyền sau một lúc, cho khiêu tuyên gặp mọi người cũng mệt mỏi, liền phái mọi người đi nghỉ ngơi,” Đã khuya, đi nghỉ ngơi đi, về phần như thế nào trà trộn vào sàn vật, chúng ta chậm rãi bàn bạc kỹ hơn,”

Nạp Lan đức duật cùng cho khiêu tuyên gặp nhau, là một cái ngoài ý muốn, cũng là một loại duyên phận, vài lần kết giao (ngoại ô), hấn đã muốn đem cho khiêu tuyên trở thành hiểu nhau nhiều năm thật là tốt hữu, đặc biệt ở hiện tại loại này cô độc tịch mịch, cần an ủi thời điểm, bằng hữu lại trọng yếu, Lúc sau một trận tử, Nạp Lan đức duật đều vội vàng, không có không đi tìm cho khiêu tuyên, thẳng đến chọn rể đại tái tiền một ngày, rốt cục rồi rãnh, vì thế liền đi trước phúc thăng khách điểm,

Đi ở trên đường, nhìn thấy có mấy người giờ một khối mộc bài, mặt trên viết” Giá cả thu mua chọn rể đại tái cánh cửa khoán”, một đường đi còn một đường hô,” Thu mua cánh cửa khoán lập, giá cả thu mua a!”

Cư nhiên cũng có dân chúng hỏi,” Như thế nào cái thu mua

“ Mười hai hé ra, vị này lão huynh, người có bao nhiêu dư sao?”

“ Ta cũng muốn nhìn, đều lộng không đến phiếu, na(vậy) còn có dư thừa cho người,”

Một bên lại có người ta nói:” Các người cũng đừng phí này sức lực, căn bản không có khả năng có bao nhiêu dư, này cánh cửa khoán nha, đều là cấp này có uy tín danh dự nhân, na(vậy) luân được đến chúng ta này đó bình thường dân chúng nha!”

“Sẽ không ngay cả hé ra đều không có đi?” Thu mua nhân hỏi,

“Cho dù có, người ta cũng sẽ không bán, Hiện tại thác nhân làm việc, đi cái phương pháp, dùng cánh cửa khoán, chuẩn thành!”

Thu mua nhân dường như còn không rất tin tưởng, nói:” Ta cũng không tin, hội không ai bán, lại đi nơi khác hỏi một chút,” Bọn họ một đường thét to đi rồi quá khứ,

Nạp Lan đức duật nhìn, thầm nghĩ:” Ta nghĩ ra dùng cánh cửa khoán đến hạn chế quan khán nhân số là vì tránh cho hỗn loạn, không nghĩ tới bọn họ cứ nhiên giữ cửa khoán làm như kiếm tiền phương pháp đến sao bán, một bọn họ nghĩ đến ra!” Hắn âm thầm lắc đầu thán khí về phía trước đi đến,

Đi vào khách điểm, trực tiếp đi chữ thiên số 2 phòng, hắn ở ngoài cửa xao cánh cửa,” Có người sao? Cho

Không ai lên tiếng trả lời,

Điểm tiểu nhị vừa lúc trải qua, Nạp Lan đức duật vội vàng kéo hỏi:” Tiểu nhị, nơi này khách nhân đâu?”

“Mới ra cánh cửa, cùng ngài chân trước sau lưng,”

“Có biết hay không hắn đi nơi nào?”

“Hắn cùng vài cái bằng hữu dường như hướng phía đông đi,”

Nạp Lan đức duật y điểm tiểu nhị nói, đi vào trên đường vừa đi vừa tìm, gặp đằng trước một người thân ảnh rất giống cho khiêu tuyến, vì thế vội vàng vượt qua tiến đến, lướt qua người này, đi vào một cái đồ sứ quầy hàng tiền, làm bộ cầm lấy một cái bình hoa xem xét, kỳ thật mắt lé nhìn nhìn người nọ, đúng là cho khiêu tuyến,

Nạp Lan đức duật đãi cho khiêu tuyến đi đến phụ cận, cô ý đem bình hoa thất thủ hạ xuống, cho khiêu tuyến nhanh tay lẹ mắt, một phen tiếp được, ngẩng đầu vừa thấy,” Có ý?”

“Cao thủ!” Nạp Lan đức duật cười cười,

“Vạn một ta không tiếp được đâu?” C

Nạp Lan đức duật dẫn theo điểm nghịch ngợm dạng,” Không thể nào, người không tiếp được còn có ta a!”

Cho khiêu tuyến bắt đắc dĩ địa chia chia hắn,

“Đi nơi nào uống một chén?” Nạp Lan đức duật hưng trí tốt lắm nói,

“Đi, người làm ông chủ!” Cho khiêu tuyến cũng không phản đối,” Đi vui sướng đình đi!”

Vui sướng đình bờ sông, hai người ngồi dưới đất uống xoàng, vài cái chỉ bao quán trên mặt đất, nội có một chút huân tố ăn sáng, ánh sáng mặt trời chiếu ở giữa sông, vàng óng một mảnh, bọn họ vừa uống vừa trò chuyện thiên,

“ Cho huynh, người như thế nào hội nghĩ đến tới nơi này?”

“ Ta thích này địa phương, hơn nữa, nàng cũng thích,” Cho khiêu tuyên trong miệng nàng tự nhiên là tâm di,

Nạp Lan đức duật cười cười,” Ha hả, xem ra chúng ta ánh mắt một trí,”

“ Ngày mai sẽ trận đấu, người có cái gì ý tưởng?” Cho khiêu tuyên hỏi,

Nạp Lan đức duật cười khỏ,” Ta không nghĩ thú khanh khách, ta nghĩ thú chính là lòng ta yêu nhân,”

“ Nhìn ra được người là cái chí tình chí nghĩa nhân, nghĩ đến người cũng là thân bất do kỷ đi!”

“ Nhân sống ở trên thế giới, rất nhiều chuyện đều là thân bất do kỷ,”

Cho khiêu tuyên vỗ vỗ Nạp Lan đức duật bả vai,” Ta tin tưởng hữu tình nhân sẽ thành thân thuộc,”

“ Người cũng tham gia, chúng ta mới có thể là đúng thủ nga!” Nạp Lan đức duật hỏi cho khiêu tuyên,” Người là nhiều ít hào?”

Cho khiêu tuyên từ đầu lý xuất ra dây số bài, mặt trên là 555 hào, Nạp Lan đức duật xem xét liếc mắt một cái, cười cười,” Ta là thệ ở một định phải, cho huynh, nếu như chúng ta đến cuối cùng gặp nhau, người có thể giơ cao đánh khế sao?”

“ Ta tham gia cũng là bất đắc dĩ cử chỉ, nhưng là, nếu chúng ta gặp nhau,,,” Cho khiêu tuyên mang theo một tia tiếc nuối nói,” Nếu ta và người một định phải quyết một thắng bại trong lời nói, chúng ta đây khẳng định là muốn đấu cái người chết ta sống,”

“ Về phần sao?” Nạp Lan đức duật lơ đễnh,” Người chết ta sống, không như vậy nghiêm trọng,” Có lẽ là vì dụ đi không khí, hấn dờ đi đề tài,” Không nói này, cho huynh, của người cái kia, cái kia đâu?”

“ Người chỉ tâm cô nương?”

Tâm cô nương này ba chữ đối Nạp Lan đức duật mà nói quá nhạy cảm, hấn ngăn ra,”Tâm cô nương?”

“ Là nha, ta chỉ biết nàng họ tâm, là cái quan gia tiểu thư,” Cho khiêu tuyên nói tới tâm di, không khỏi trong mắt tỏa ánh sáng, nhưng rất nhanh

thì tối sầm đi xuống,” Tuy vậy, ta là một giới bình dân a, cùng nàng chỉ sợ là không có kết quả,”

Nạp Lan đức duật nghe được cho khiêu tuyên nói đến tân cô nương, trong lòng liền đột nhiên nhảy dựng, nhắc tới quan gia tiểu thư, trong lòng thì đột nhiên nhảy dựng,” Đây là là trùng hợp, họ tân rất nhiều, quan gia tiểu thư cũng rất nhiều,” vì xác thực chứng này tân cô nương có phải hay không tâm di, hấn nghĩ muốn hỏi lại hỏi rõ,

Không đợi hấn hỏi, cho khiêu tuyên trước mở miệng,” Người ở kinh thành thực, có thể hay không giúp ta tìm hiểu một chút nàng nghỉ ngơi ở đâu? Nga, đúng rồi, bên người nàng còn có hai cái nha hoàn, hai cái gã sai vặt, hai cái hộ vệ,”

Thốt ra lời này hoàn, Nạp Lan đức duật tâm không phải nhảy dựng, mà là ở trong phút chốc trầm tới rồi để, hấn vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới chính mình dẫn là người tri kỷ cư nhiên là tình địch, trong lúc một thời, hấn nói cái gì đều nói không ngoài,

Cho khiêu tuyên nào biết đâu rằng này đó, còn tại một bên tiếp tục nói xong,” Ta cũng không cầu khác, thậm nghĩ trông thấy nàng, nhiều ngày không nàng, thật là có điểm

“ Nàng thích người sao?” Nạp Lan đức duật khô khốc địa từ cổ họng mắt bài trừ vài,

“ Ta không biết, của nàng tính cách rất đặc biệt, ta đoán không đến của nàng ý tưởng,”

“ Ta đã biết,” Nạp Lan đức duật có lỗi suy nghĩ đã muốn không thuộc loại chính mình, máy móc thức địa trả lời,” Ta sẽ nói cho người nàng là ai,”

Gặp Nạp Lan đức duật đáp ứng rồi, cho khiêu tuyên còn muốn nói cái gì nữa, đột nhiên nhìn thấy cách đó không xa lữ tứ nương cùng Tần Phong, vội đứng dậy,” Nạp Lan huynh, ta đột nhiên nhớ tới còn có một việc phải làm, đi trước một bước, chúng ta ngày mai tái tràng gặp,” Nói xong, cũng không chờ Nạp Lan đức duật nói tiếp, lập tức vội vàng rời đi,

Trên thực tế, Nạp Lan đức duật áp cái không có nghe đến cho khiêu tuyên sau lại trong lời nói, chính là chờ đợi địa ngò, đã lâu lúc sau, mới thanh tỉnh lại,” Ông trời, người rất hội hay nói giỡn đi, hấn cư nhiên cũng thích để bụng di, hấn cùng tâm di khi nào thì chạm qua mặt, ta như thế nào một chút cũng không biết,” Nạp Lan đức duật đột nhiên một chút tự tin đều không có,” Ta không sợ kỳ duệ phát dục, đối mặt bọn họ, ta có nắm chắc, chính là, nếu cuối cùng là cho huynh đâu?” Hấn vỗ ót,” Một cái là ta âu

yếm nhân, một cái là ta tốt một bằng hữu, này, này cũng quá hí kịch hóa đi! Xem ra thật sự phải người chết ta sống!”

Lung tung địa suy nghĩ nửa ngày, cũng không biết nên làm gì bây giờ, nhìn sắc trời dần dần tối sầm xuống dưới, hắn cũng tính toán về nhà, xem xét một chút trên mặt đất thặng đồ ăn tàn rượ, liền nhớ tới thân, bỗng nhiên gặp được hé ra dây số bài, mặt trên đúng là 555 hào,” Đây là cho huynh, không có dây số bài, hắn vào không được tái tràng, ta phải cho hắn đi

Cầm dây số bài đi rồi vài bước, thì dừng lại,” Ta vì cái gì cấp cho hắn đưa đi, hắn đi không được, không phải rất tốt! Chính là, làm như vậy, có phải hay không có điểm đề tiện a?” Hắn do dự một chút,” Thắng muốn thắng đắc quang minh chính đại một chút! Vẫn là cho hắn đưa đi đi!” Nghĩ lại thì tưởng tượng,” Không được, ta cũng không muốn cho hắn trở thành ngách phụ, hắn nếu là thắng, ta đây còn không bằng một đầu đâm chết,”

Rốt cuộc muốn hay không đem dây số bài trả lại cho cho khiêu tuyên đâu? Hắn nội tâm đấu tranh phi thường địa kịch liệt, trong lòng một thanh âm nói phải còn, khác một thanh âm nói không được còn, hai phương diện tranh đấu,

Màn đêm buông xuống, tối nay ánh trăng ảm đạm, vui sướng đình hà diện trên phiến phiến chỉ tiết tùy ba phiêu xuống phía dưới du, này không thể trách Nạp Lan đức duật, tâm di đối nàng mà nói so với cái gì đều trọng yếu, nếu không biết cho khiêu tuyên thích tâm di, hắn là một định sẽ đi còn, nhưng là hiện tại, hắn ích kỷ,

Hắn không nghĩ tới đã biết một ích kỷ, lại một lần nữa hóa giải tâm di nguy cơ,

Cho khiêu tuyên vẫn không có phát giác chính mình dây số bài rút, thắng đến ngày hôm sau sáng sớm, phải chuẩn bị đi tham gia trận đấu, mới phát hiện,

Thiên tờ mờ sáng, cho khiêu tuyên liền rời khỏi giường, thay đổi một thân bộ đồ mới, chuẩn bị xuất phát đi trước sân vật, Tần Phong cùng lữ tứ nương ở một bên vội vàng vì hắn chuẩn bị,” Đà chủ, người không thể so Nạp Lan đức duật kém, theo ta thấy, nếu người chân chính đi tham gia trận đấu, này ngách phụ chỉ sợ cũng chính là của người,”

“ Ta sẽ hiềm lạ cái kia cái gì ngách phụ sao?” Cho khiêu tuyên đem mái tóc súi đến sau đầu,” Các người sẽ chờ của ta tin tức tốt đi! Chỉ cần khanh khách đi đến ta trước mặt, khẳng định dễ như trở bàn tay,”

“Đà chủ, người yên tâm, chúng ta sẽ ở sàn vật ngoại tiếp ứng của người, chỉ cần người kèm hai bên khách, bất luận kẻ nào cũng không dám bắt người thế nào,” Tần Phong cấp cho khiếu tuyến bơm hơi,

“Hắn là yên tâm chính là người nhóm!” Cho khiếu tuyến rất có nắm chắc địa nói xong liền hướng ngoài cửa đi,

“Vân vân, đừng nóng vội, ngâm lại còn có cái gì đã quên không?” Lữ tứ nương nhắc nhở,” Dãy số bài đâu, cầm không a?”

“Đôi, người không đề cập tới ta thiếu chút nữa đã quên, dãy số bài,,,” Cho khiếu tuyến ở trên người vuốt, đột nhiên nhớ tới thay đổi quần áo, vội đi bị thay thế quần áo trên tìm, tìm lần tất cả quần áo đều không có, cái này, hấn sốt ruột,” Dãy số bài đâu?”

Lữ tứ nương vội an ủi,” Đừng nóng vội đừng nóng vội, hảo hảo ngâm lại, người để chỗ nào nhi,” Biên nói cũng biên ở chỗ khiếu tuyến trong quần áo tìm, Tần Phong cũng vội vàng ở phòng các nơi tìm kiếm,

Cho khiếu tuyến ngồi ở ghế trên, cẩn thận hồi tưởng chính mình đem dãy số bài để chỗ nào lý, suy nghĩ trong chốc lát, đột nhiên hô một tiếng,” Không xong!”

“Làm sao?” Lữ tứ nương cùng Tần Phong lập tức cùng nhau hỏi,

“Nạp Lan đức duật! Ta ngày hôm qua cùng hấn cùng một chỗ uống rượu, hấn hỏi ta là mấy hào, ta lấy ra nữa cho hấn xem qua,”

“Sau lại,, Sau lại ta xem thấy các người, sẽ trở lại,”

“Các người ở nơi nào uống rượu, nhanh đi tìm xem!” Lữ tứ nương thúc giục,

Không đợi nàng nói xong, cho khiếu tuyến đã muốn chạy ra cánh cửa đi, Tần Phong cùng lữ tứ nương chạy nhanh cũng đuổi theo xuất môn, Hai người bọn họ tốc độ sao có thể cùng cho khiếu tuyến so sánh với a, ước chừng kéo tiêu nửa canh giờ mới cảm thấy vui sướng đình, tới rồi nơi đó, chỉ thấy cho khiếu tuyến ngây ngốc địa đứng ở nơi đó, bằng tượng đất bàn không nhúc nhích,

Thấy hấn như vậy, Tần Phong cùng lữ tứ nương biết không diệu, vì thế nhẹ nhàng hoán một tiếng,” Đà chủ!”

Cho khiếu tuyến lấy lại tinh thần, lắc lắc đầu, nói một câu không có, liền trở về đi, Trở lại khách điểm, hấn lập tức liền đem trên người bộ đồ mới một thoát, hung hăng ngã ở trên giường,” Nạp Lan đức duật, ta và người không đề yên!”

=====

Đệ 62 chương: (sáu mươi nhị) phỏng

Đã không có dây số bài, tự nhiên liền vào không được sàn vật, bọn họ muốn làm mặt kèm hai bên tâm di kế hoạch tính rơi vào khoảng không,

Mà hiện tại sàn vật lý, đúng là đầu người toàn động, não nhiệt phi phạm, Nay thiên trời trong nắng ấm, tốt dương quang đảo qua mọi người trong lòng vẻ lo lắng, mọi người giống ăn tết đường như hưng phấn,

Đại tá tràng trên, chật như nêm cối địa chật ních nhân, có thể vào sàn vật người quan sát cũng chỉ có đứng phân, cứ việc như thế, mọi người vẫn hưng trí bùng bùng,

Một đạo cảnh giới thẳng đem mọi người thân phận cấp khác nhau mở,

Giữa sân, trung ương đại khán đài trên chính giữa có trưng cái bàn, bàn sau không hai cái chỗ ngồi, khán đài phía bên phải ấn cấp bậc ngồi hậu cung tần phi cấp chưa lấy chồng khanh khách nhóm, bên trái là các vị Vương gia đại ca cùng hoàng tôn nhóm, dài ầu có tự,

Đại khán đài hạ, bậc thang hai bên các hữu một loạt chỗ ngồi, văn võ bá quan nhóm ấn chức quan lớn nhỏ theo thứ tự an vị,

Phần đông dự thi tuyển thủ tinh thần chấn hưng, ấn dây số đối mặt đại khán đài sắp hàng thành chính tề phương trận,

Dân chúng nhóm có nghị luận vị ấy nương nương đẹp, có đôi dự thi tuyển thủ xoi mói, toàn bộ đại tá tràng nội một mảnh ồn ào thanh

“ Các người nói vị ấy nương nương đẹp,, Quá xa, thấy không rõ,, Hôm nay cũng không phải đến xem nương nương, các người cảm thấy được người nào tuyển thủ tối đẹp trai nha,, Cũng không sai,, ”

Tiết gia Tam tử muội đã ở trong đám người, các nàng nhìn xung quanh,

“Nạp đại ca ở nơi nào đâu?” Thu yên hỏi,

Sở cầm nhìn giữa sân,” Không biết nha, người nhiều như vậy, chỗ nào tìm nhìn thấy,”

Hồng dao nói tiếp nói:” Hẳn là hai mươi bảy hào, hẳn là xếp hạng phía trước,”

Các đại thần đã ở đàm luận, chỉ điểm,” Nhìn một cái, một đám đều như vậy có tinh khí thần, Phòng chính đại nhân, ngài cảm thấy được ai tối có hi vọng a?”

Trương đình ngọc vững chắc địa phương nói:” Này khó nói, ta biết các người đều hy vọng nhà mình binh sĩ thắng lợi, chính là ngạch phụ chỉ có một, không tới, đây cuối cùng thời điểm, ai cũng không biết kết quả,”

Một bên tiết ngôn đã ở cùng Nạp Lan hoành nói chuyện:” Người đừng khẩn trương nha, thả lỏng điểm, còn không có bắt đầu đâu!”

Nạp Lan hoành biên xem xét tràng bên trên trả lời,” Không người đưa con, người đương nhiên không khẩn trương lập! Nếu vòng thứ một đã bị đùa cợt, kia nhiều thật mất mặt!”

“ Khụ, sẽ không, người thật là có điểm buồn lo vô cớ, nói như thế nào, chất nhi đều đã cứu khanh khách, liền hướng này, làm sao vòng thứ một liền đùa cợt,”

Đang nói, đột nhiên, một tiếng la vang, tràng trên lập tức an tĩnh lại, Chỉ nghe đến lý đức toàn bộ lớn tiếng nói:” Vạn tuế gia giá lâm, tâm di khanh khách đến,”

Ở đây mọi người lập tức đều quỳ xuống tam hô vạn tuế, Lý đức toàn bộ giúp đỡ Khang Hi, tâm di một thân trang phục phụ nữ Mãn Thanh đi theo phía sau, đi lên đại khán đài an vị, Lý đức toàn bộ cùng mai cái giỏ trúc kết đứng ở bên họ phía sau,

“ Bình thân!” Khang Hi ngồi xuống sau nói:” Lần này đại tái căn cứ công khai công bình công chính đích xác nguyên tắc, là tâm di khanh khách chọn lựa một cái văn võ song toàn ngạch phụ, hy vọng các vị tuyển thủ phát huy ra bản thân lớn một tiềm năng, Hiện tại trẫm tuyên bố, chọn rê đại tái bắt đầu,”

Ngô phù tề gõ một chút la, lớn tiếng nói:” Vòng thứ một phỏng vấn, từ tâm di khanh khách tự mình khảo hạch, lưu lại giả mới có thể tham gia tiếp theo luân, các vị tuyển thủ ấn dấy số mười người một tổ lên sân khấu,”

Lúc sau, tuyển thủ nhóm lục tục rút ra tràng, tràng trên để lại mười tên tuyển thủ,

“ Cho mời tâm di khanh khách,” Ngô phù tề chuyển hướng

Tâm di từ khán đài khoản trên khoản xuống, đi vào tuyển thủ trước mặt, từ số 1 bắt đầu xem khởi, hai cái thái giám đi theo tâm di bên cạnh, trong đó một người lấy bản danh sách, chỉ cần tâm di ở một gã tuyển thủ tiền huy phát tay hoặc là lắc đầu, cầm danh sách liền đem người này tên vạch tới, một người đã đem người này thỉnh ra trường thi,

Tiết gia Tam tử muội nhìn đến tâm di, không khỏi kinh hãi,

Thu yến đầu tiên kinh hô:” Trời ạ! Ta là không phải hoa mắt!”

Sở cầm còn có điều ổn,” Không có, nàng chính là tân cô nương,”

Hồng dao cũng thở dài:” Nạp Lan đại ca yêu trên cư nhiên phải,, Ông trời phù hộ, Nạp Lan đại ca một định phải thắng,”

“ Ta vẫn cảm thấy được tâm cô nương có điểm thần bí khó lường, hiện tại rốt cục hiểu được,” Sở cầm giặt mình địa,

Hồng dao thấy Nạp Lan đức duật,” Các người xem, Nạp Lan đại ca thần sắc tự nhiên, nói vậy hẳn đã muốn đã biết,”

Sở cầm vội dặn dò thu yến:”Thu yến, việc này cũng không thể thống đi ra ngoài, bằng không, chúng ta đều khó giữ được,”

“ Sư tỷ, ta cũng không phải ngốc tử, biết này trong đó lợi hại!” Thu yến cũng biết việc này tuyệt đối không thể tiết lộ, bằng không hội liên lụy đến tiết ngôn,

Tuyển thủ một vòng một vòng trên mặt đất trắng, danh sách người trên danh cũng vạch tới một cái thì một cái,

Tâm di thì đứng ở một gã tuyển thủ trước mặt, người này rất cao, phồng chùng có một thước cườ như vậy, tâm di ngẩng cổ mới nhìn thấy hẳn mặt,”Oa, hảo cao a, rất cao, cũng không phải chọn lựa quán cái giỏ cao thủ,”

Tâm di huy phát tay, cao vóc dáng bị thỉnh đi ra ngoài, mà cao vóc bên cạnh một người cái đầu cư nhiên còn không có tâm di cao, tâm di lấy tay khoa tay múa chân một chút, người nọ mới đến tâm di ánh mắt, tâm di lắc đầu,

Qua mấy luân, tâm di ở một cái tóc trên nhiễm một dùm bạch mao tuyển thủ trước mặt trạm đình, tiêu tiêu đầu của hẳn phát, nói:” Người thực tiễn vệ thôi, cư nhiên cái đầu dài phát nhuộm thành màu trắng,”

Nhuộm tóc tuyển thủ nói:” Quay về khanh khách, tiểu nhân tóc không có nhiễm quá, từ nhỏ chính là như vậy,”

Tâm di cười hắc hắc,” Vậy người oán cha người nương đi!”

Thái giám đem này ử rữ địa nhân thỉnh đi ra ngoài, Đội ngũ phía cuối, một cái tuyển thủ gặp tâm di lại đây, vội tao thủ lộng tư hướng trên mặt lau điểm phấn, tâm di sờ sờ chính mình cánh tay, thì phe phẩy đầu thì xua tay,” Ta nổi da gà rớt một

Lại là một tổ, đề ý đi đến một gã tuyển thủ tiên, chỉ thấy tay hẳn chân càng không ngừng đầu, tâm di hỏi:” Người sinh bệnh sao, đầu đặc lợi hại như vậy?”

“ Quay về,,, Quay về cách,,, Cách, tiểu nhân,,, Không,,, Không bệnh, tiểu nhân,,, Hại,,, Sợ,”

Tâm di thở dài, lắc đầu,” Người sợ cái gì nha, ta thì không ba đầu sáu tay, chẳng lẽ còn hội ăn người phải không, lá gan nhỏ như vậy, về nhà

đi luyện lá gan đi!”

Thì xem qua mấy người, đến phiên phát dục, hấn tiêu sái phe phẩy cây quạt, hướng tới tâm di vái chào,” Khanh khách, phát dục có lẽ,”

Tâm di cố ý nói:” Người sẽ không sợ ta đem người đùa cợt?”

Phát dục cười mỉa:” Khanh khách, tốt xấu chúng ta cũng là trước lạ sau quen,”

Tâm di cười cười,” Tam quay về là cái gì?” Nói xong, từ trước mặt hấn đi qua, Phát dục đắc ý dào dạt địa nhìn nhìn bên cạnh tuyển thủ,

Rốt cục, xem xong rồi mọi người, mà đào thải không sai biệt lắm có một nửa,

Ngô phù tề lại gõ cửa một chút la:” Vòng thứ một phỏng vẫn chấm dứt, thỉnh nhập vậy tuyển thủ chuẩn bị tốt chính mình mã, tiếp theo luân là thuật cỡi ngựa tỷ thí,”

Đang chờ đợi khe hở, Khang Hi hỏi:” Tâm di, trầm nhìn có chút nhân cũng không tệ lắm, cái kia cao vóc dáng cũng là tướng bạo đường đường a!”

“Hoàng Thượng, hấn không có việc gì dài như vậy cán bộ cao cấp sao, cùng hấn nói chuyện, ta còn phải tìm trượng ghé đứng ở cấp trên mới được, nếu không hai ngày, của ta cổ sẽ chặt đứt,”

Dư phi nghe được, che miệng cười nói:” Hì hì,,, Nếu hấn biết là bởi vì bộ dạng rất cao bị đào thải, kia hấn một định hối hận không sớm một chút đem chân cứ đoán,”

“Kia còn có chút cái đâu?” Khang Hi lại hỏi,

“Rất ải cũng không được, ta chính mình sẽ không cao, sẽ tìm cái ải, bất lợi cho tiếp theo đại, nói sau, có người cũng quá ải, cùng hấn đi cùng một chỗ, người khác còn tưởng rằng ta mang theo đệ đệ đâu, Béo đâu, một cái đỉnh ta hai cái, rõ ràng chính là khuyết thiếu vận động, nên đi giảm giảm béo, gầy thì rất gầy, tiểu tể cánh tay tiểu tể chân, giống cái cây gậy trúc, gió thổi qua, ta thực hoài nghi hấn thắt lưng có thể hay không đoạn, toàn bộ nhi càng dục bất lương,” Tâm di thì thầm địa nói xong,

Bên cạnh nghe được mọi người cười ha hả,

Khang Hi cười chỉ tâm di nói:” Người nha đầu kia, của người này há mồm nha,,, Cáp,,,”

“Dù sao a, này xem không va mắt ta đều cấp đá ra đi,” Tâm di thoải mái mà nói,

Khang Hi tiến đến nàng bên tai, dùng chỉ có nàng có thể nghe được thanh âm nói:” Người xem ai thuận mắt? Nạp Lan đức duật tôi thuận mắt,”

Tâm di cũng tiến đến Khang Hi bên tai,” Hãn không vừa mắt sao?”

Dận 禔 không biết bọn họ ở nói thầm cái gì, theo tâm di lúc trước trong lời nói nói:”Hoàng a mã, khanh khách nói được cũng không phải không có lý, xem không vừa mắt thì như thế nào ở chung cả đời đâu?”

“ Hảo, trăm liền nhìn một cái này cái người xem đắc thuận mắt nhân như thế nào biểu hiện,”

Sàn vật biên tuyển thủ chờ khu, tuyển thủ nhóm có quen biết liền ở cùng nơi nói chuyện với nhau, cũng có một mình chải vuốt sợi tọa kỵ mao, còn có chút nhân nắm chính mình mã cho nhau khoe ra,

“ Ta này con ngựa là hóa đồ gốc mười hai bạc mua, ngày đi ngàn dặm,”

“ Này có cái gì ngạc nhiên, nhìn một cái ta này thất, hãn huyết BMWs, có nó, ta chuẩn có thể ra biên,”

Có người xen mồm nói:” Nào có nhiều như vậy BMWs, thiên lý mã, đều trên này mã buôn lậu đích đáng lập!” Mọi người thất chủ bất thiết??? địa nghị

Kỳ duệ, phát dục bọn họ tự nhiên nắm con ngựa cao to, mao mâu tỏa sáng, bốn vó hữu lực, vừa thấy liền biết là thật chính thật là tốt mã, cùng người chung quanh so sánh với, đặc biệt thấy được, Hai người bọn họ cho nhau nhìn, không nói lời nào, trong ánh mắt trừ bỏ tự cao tự đại đáng về bề vệ ngoại, càng nhiều chính là căm thù,

Bên trong thành trong quán trà, già trẻ đàn ông đem cái quán trà ngồi cái tràn đầy, mọi người biên uống trà biên nghị luận,”Ai, không biết trận đấu bắt đầu rồi không có? Thật muốn vào xem,”

“ Ta không này mệnh, có thể đi vào nhìn đều cũng có điểm giá trị con người, có điểm công danh,,, Đừng nóng vội, tìm hiểu nhân cũng sắp trở về báo tin,”

Cho khiêu tuyển đám người đã ở trong quán trà ngồi, nghe, một ngữ không phát, chính nghe bọn hãn nói xong, quán trà nội vào được tứ năm nhân,

“ Đến đây, đến đây, ai,,, Bên trong có cái gì tin tức?”

Trong đó một cái gây teo chính là thám tử, hãn chia chia cùng nhau vào vài người,”Nhạ, hỏi bọn hãn đi, đều là bị đào thải xuống dưới,”

Một bàn tử đại thở dài một hơi,” Ai, bằng nói ra, cũng không biết Douglas cách tiêu chuẩn gì, ta thôi, có thể là rất béo,” Hấn chia chia bên cạnh một người,” Hấn không mập không gầy, không cao không lùn, như thế nào tiêu đều là cái dễ nhìn đi, cũng cấp đưa cột xuống dưới, thì không thể hỏi là cái gì nguyên nhân, ai

Mọi người đem ánh mắt đầu hướng cái kia dễ nhìn, thấy hấn quả thật một biểu nhân tài, chính là dài quá vẻ mặt thanh xuân đậu,

“Úc, ta hiểu được, người trên mặt đậu đậu nhiều lắm,”

Dễ nhìn vẻ mặt cầu xin,” Này cũng coi như lý do?”

Mọi người đều lắc đầu thở dài,” Đáng tiếc, ai, thực đáng tiếc,,,”

Thám tử thì bổ sung nói:” Một vòng phỏng vấn còn kém không nhiều lắm đem một nửa nhân cấp đá ra đi, kế tiếp tỷ thí còn không biết sao đâu, nghĩ đến cũng sẽ không dễ dàng,”

“Kia tinh ranh hơn màu!” Có người càng phát ra địa mong đợi, vội đối thám tử nói:” Người cũng đừng ở chỗ này cò xát lạp, nhanh đi hỏi thăm đi!”

Sàn vật trên, mọi người chờ một đoạn thời gian, chỉ nghe ngô phù tề lại gõ cửa la,” Đợt thứ hai võ thí bắt đầu, cái thứ một hạng mục thuật cỡi ngựa, Hiện tại tuyên đọc trận đấu quy tắc, thứ một, lựa chọn thủ chỉ có thể ở chính mình đường băng trên kỵ mã, nếu tiến vào người khác đường băng, coi là phạm quy, đem hủy bỏ này hạng trận đấu tư cách; thứ hai, mỗi điều đường băng trên ấn giống nhau khoảng cách thiết có chướng ngại lan can, tuyển thủ phải kỵ mã vượt qua lan can, nếu đá ngã lẫn lan can mà không ngã địa giả khả tiếp tục, nếu bị lan can sảy trên mặt đất, tắc bị đào thải; đệ tam, tuyển thủ duyên sàn vật chạy hoàn năm vòng mới tính

Nghe xong trận đấu quy tắc, tuyển thủ nhóm giống tặc oa dường như nghị luận mở,

“Đây là cái gì quy củ, chưa từng nghe nói như vậy đua ngựa,”

“Sợ cái gì, tuy vậy là khóa vài cái lan can thôi!”

“Cái này mệt, chúng ta dùng nhiều tiền mua mã, vị tất hội vượt rào cản can a!”

Khán đài trên Khang Hi cũng pha ngoài ý muốn,” Tâm di, của người đa dạng thật nhiều,”

“Hoàng Thượng, đơn thuần đua ngựa có cái gì có thể sánh bằng, thắng cũng nhìn không ra bốn sự, bỏ thêm điều kiện, tuyển thủ liền một định phải cùng chính mình mã phối hợp với nhau mới có thể chạy hoàn toàn trình,”

“ Như vậy tử, chỉ sợ có thể thắng được nhân không nhiều lắm a!” Dận
禔 cũng nói,

“ Có thể có một phần ba nhân thắng được sẽ không sai lắm rồi,” Tâm
di đánh giá,

=====

Đệ chương: (sáu mươi tam) đua ngựa

Mọi người ánh mắt đều bị hấp dẫn đến đường băng lên rồi, đường
băng trên, năm tên tuyển thủ ngồi trên lưng ngựa, vận sức chờ phát động,
Bên cạnh thái giám giờ lá cờ vung lên hạ, ngũ con ngựa nhi bằng tiến bàn
lao ra, Năm nhân người truy ta đuổi, không chạy rất xa, còn có tuyển thủ
lệch khỏi quỹ đạo đường băng, chạy đến người khác trên đường đi,

Ở đường băng giữ giám sát thị vệ chạy nhanh giục ngựa đuổi theo,
một ném bộ mã tác, đem phạm quy nhân hòa mã cùng nhau ném ra đường
băng,

Tần phi nhóm rất là không đành lòng,”Oa, quá độc ác đi!”

“ Đây là không tuân thủ trò chơi quy tắc kết cục,” Tâm di nhìn bị rơi đi
không đứng dậy nhân hòa mã, mặt không chút thay đổi địa nói,

Phải vượt rào cản, có cái tuyển thủ mã chạy đến lan can tiền đình trú
không tiền, mặc cho tuyển thủ như thế nào quát lớn cũng không bước đi,
cuối cùng đơn giản quay lại phương hướng hướng quay về chạy, người
quan sát đều bị cười ha ha, mà còn lại con ngựa cũng bị lan can liên tiếp địa
sầy,

Thứ một tổ trận đấu chấm dứt, một cái tiểu thái giám bồn hướng khán
đài,”Bẩm Hoàng Thượng, khanh khách, thứ một tổ không người thắng
được,”

Khang Hi khoát tay áo, tiểu thái giám rút ra, Khang Hi thẳng lắc đầu,”
Này không phải đua ngựa

Phía dưới đều có nhân một lần nữa bãi phóng hảo lan can, thứ hai tổ
nhân mã lại bắt đầu trận đấu,

“ Không biết này tổ có thể hay không có người thắng được,” Khang Hi
tự nói,

“ Cũng không có,” Tâm di nói,

“ Mới bắt đầu, người chỉ biết đã không có,” Khang Hi kỳ quái nói,

“ Hoàng Thượng, bọn họ đều phạm đồng dạng tội xấu, dục tốc tắc bất
đạt,”

“ Khả đua ngựa chính là so với ai khác mau a!” Dận 禎 cũng không lý giải địa nói,

Tâm di xem hấn,” Vương gia như thế nào cũng đã quên này trung gian còn có rất nhiều lan can đâu!”

“ Kia như thế nào mới có thể thắng đâu?” Dận 禎 hỏi,

“ Loại này đua ngựa chú ý chính là cái ổn tự, thông minh hấn là ổn trung cầu thắng, hơn nữa, nhân hòa mã phối hợp tương đương trọng yếu, Theo ta được biết, rất nhiều người tọa kỵ đều là gần một mới mua, còn không có kỵ quá vài lần, như thế nào có thể làm đến nhân mã trong lúc đó lòng có thông minh sắc xảo? Chiếu bọn họ như vậy ngay cả một vòng đều chạy không xong, càng miễn bàn chạy hoàn toàn trình,”

Khang Hi phe phẩy đầu,” Quá khó khăn!”

“ Khó khăn mới càng có thể thể hiện ra thắng được giả năng lực,”

Lúc này, tiểu thái giám thì chạy đến khán đài hạ,”Bẩm Hoàng Thượng, khanh khách, thứ hai tổ không người thắng được,”

Tâm di cười cười,” Xem đệ tam tổ đi,”

“ Cho dù có một cái thắng được cũng tốt a!” Khang Hi yêu cầu thật không cao,

Hợp với hai tổ đều gặp hạn, sần vật lý vậy xem mọi người bắt đầu nghị luận đều,” Hợp với hai tổ đều không có nhân thắng được, này một tổ không biết hội thế nào,,, Ta xem quá, muốn làm không tốt lại là toàn quân bị diệt,,, Loại này quy tắc không phải ý định làm khó nhân thôi, ta xem là đừng hy vọng không ai có thể chạy hoàn toàn trình,,,”

Văn võ bá quan nhóm đã ở châu đầu ghé tai,

“Đại thanh hướng là ở trên lưng ngựa thành lập lên, hiện tại ngay cả mã cũng không hội cưỡi, thật sự là đâu tổ tông mặt,”

“ Cũng không có thể nói như vậy, khanh khách định quy tắc thắc cở quái,”

“ Hạ quan không như vậy cho rằng, quy tắc là tử, nhân là sống, sẽ không năng động động não, như thế nào mới có thể phóng qua lan can, Các người nhìn xem này đó tuyển thủ, chỉ biết là đi phía trước hùng hực hướng, tới rồi lan can tiền mới nghĩ đến còn có lan can, như thế nào có thể không ngã sấp xuống?”

Rất nhanh, đệ tam tổ cũng đã xong, tiểu thái giám thì chạy đến khán đài hạ,”Bẩm Hoàng Thượng, khanh khách, đệ tam tổ không người thắng được,”

Khang Hi ủ rũ địa nói:”Y trăm xem, rất khó không ai có thể chạy hoàn toàn trình, tâm di, người định quy tắc,,, Ai!”

“Hoàng Thượng, vấn đề ở nhân không ở quy tắc,”

Dận 禎 khuyên nhủ:”Hoàng a mã cũng không tất nổi giận, y nhi thân xem, tốt tuyển thủ ở phía sau đầu đầu!”

Thứ bốn tổ tuyển thủ chuẩn bị sắp xếp,

Nạp Lan đức duật là ở đạo thứ tư, hấn vượt ve chính mình tọa kỵ, cúi đầu tiến đến con ngựa cái lỗ tai giữ,” Lão huynh, chúng ta cùng một chỗ thật lâu đi, lần này khả toàn bộ kính nhờ người, không chịu thua kém điểm,”

Con ngựa mặc dù sẽ không nói, nhưng trong lòng hiểu được, nó vậy vậy cái lỗ tai,” Yên tâm, ta gì thời điểm cho người mất mặt?

Đạo thứ ba tuyển thủ nhìn thấy, giễu cợt nói:” Ta nói, người cùng mã nói cái gì nói nha, nó lại nghe không hiểu,”

“Người như thế nào biết nó nghe không hiểu, mã là có linh tính, người đối nó được không, nó biết, này con ngựa theo ta mau mười năm, chúng ta trong lúc đó có ăn ý,” Nạp Lan đức duật cầm một khối đường cấp tọa kỵ ăn,

Mọi người chuẩn bị sắp xếp, đài bên cạnh thái giám giờ lên lá cờ huy hạ sau, tuyển thủ nhóm cùng nhau lao ra hàng bắt đầu,

Biết Nạp Lan đức duật tại đây một tổ lý, tâm di liền phá lệ địa chú ý, giờ lên cao kính viễn vọng quan khán, Hiện tại, Nạp Lan đức duật chạy ở đệ tam, chạy ở thứ hai chính là số 3 nói tuyển thủ, chậm rãi, hấn mã chạy sai lệch, chạy tới Nạp Lan đức duật đường băng trên,

Con ngựa cùng con ngựa trong lúc đó cũng có đối thoại, Nạp Lan đức duật mã nói:”Ai,,, Như thế nào chạy, hiểu hay không quy củ, đây là của ta đường băng,”

Số 3 nói tuyển thủ mã nói:” Lão ca, ta cũng không có cách nào khác tử, chủ nhân của ta làm cho ta hướng bên này chạy,”

“Người còn không trở về, cẩn thận đem người vắng ra,” Nạp Lan đức duật mã nói,

Quả nhiên, giám sát thị vệ đem bộ mã tác bộ ở số 3 nói tuyển thủ cùng hấn mã, ném

Nạp Lan đức duật mã thở dài:” Không nghe lão mã ngôn, chịu thiệt ở trước mắt,” Mắt thấy tiếp cận lan can, Nạp Lan đức duật mã nhắc tới tình thần,” Ôi, phải khóa này biểu diễn, ngài tiêu được rồi, một phần tam, qua,”

Chạy ở cuối cùng tuyến thủ bị sẵn,
Tâm di nhìn xem thật cao hứng, vì thế đem kính viễn vọng đưa cho Khang Hi,

“ Trẫm không nên nhìn,”

“ Hoàng Thượng, xem thôi, cam đoan người xem lúc sau sẽ không nghĩ muốn buông,” Tâm di một định phải Khang Hi xem,

“ Trẫm không tin,”

“ Người liền xem một chút, liền xem một chút hạ thôi!”

Khang Hi tiếp nhận kính viễn vọng, nhìn về phía đường băng, đường băng trên, chỉ còn Nạp Lan đức duật cùng thứ một đường băng trên tuyến thủ còn tại giục ngựa trên đường, Nạp Lan đức duật tạm thời dẫn đầu, mà số 1 đường băng trên tuyến thủ đuổi sát không để, cách xa nhau càng ngày càng gần, dần dần địa hai người song song mà kỵ,

Nạp Lan đức duật mã còn nói nói:”Yêu a, của người cước trình rất nhanh

Số 1 tuyến thủ mã trả lời:” Người lão lạp, ta tuổi trẻ lực tráng, đương nhiên cước trình so với người mau,”

“ Tuổi trẻ mã, lấy việc kiềm chế điểm,” Nạp Lan đức duật mã không vội không chậm địa nói,

“ Ngài lão cũng chậm chậm kiềm chế đi, gặp lại sau, ngài ai!” Số 1 tuyến thủ mã siêu càng nó,

“ Nóng vội ăn không hết nhiệt đậu hủ!” Nạp Lan đức duật mã cũng nhanh hơn cước bộ,

Khang Hi đang nhìn xa kính lý thấy được, hưng phấn mà nói:” Đuổi theo đi, thật tốt quá,”

“ Hoàng Thượng, đừng quá cao hứng, lúc này mới chạy nhị vòng,” Tâm di biết Khang Hi cố ý cùng nàng dỗi,

Khang Hi vui sướng khi người gặp họa địa nói:”A,, Đã muốn kém một mảng lớn lạp, đuổi không kịp,”

Vây xem quần chúng giờ phút này cũng cảm xúc tăng vọt, dùng sức địa trầm trồ khen ngợi trợ uy:” Cố lên, Nạp Lan đức duật, cố lên, đuổi theo đi, mau a, mau đuổi theo a,,,”

Số 1 tuyến thủ đã muốn xa xa dẫn đầu, hần liền tiếp quay đầu lại xem mặt sau, không chú ý phía trước lan can, kết quả tới rồi lan can tiền mới vội vàng địa kéo dây cương, đã muốn chậm, con ngựa bị sẵn trên mặt đất,

“ Ai nha!” Tràng trên một mảnh tiếc hận thanh, ngay cả Khang Hi thờ dài,” Đáng tiếc, rất đáng tiếc,” Xoay mặt gặp tâm di trên mặt nhạc khai liễu hoa dường như, tức giận địa nói:” Không đối thủ cũng đại biểu hấn thắng,”

“ Hoàng Thượng, chẳng lẽ ngươi không hy vọng của ngươi ngự tiền thị vệ thống lĩnh cho ngươi lộ mặt mày rạng rỡ,”

Khang Hi trắng nàng liếc mắt một cái:” Cũng không biết cho ai mặt mày rạng rỡ,” Nói tới nói rút, càng làm ánh mắt đầu hướng đường băng,

Nạp Lan đức duật cười ngựa vững vàng địa vượt qua một cái thì một cái lan can, hiện tại nhanh đến cuối cùng một vòng cuối cùng một cái lan can, Ánh mắt mọi người đều bị hấp dẫn đến đường băng lên rồi, tâm cũng đều điều tới rồi cổ họng mất,

Tâm di cùng mai cái giỏ trúc kết đều thập phần khẩn trương, Khang Hi cảm kính viễn vọng hết sức chăm chú địa nhìn, Dận 禔 một bên nhìn đường băng, một bên còn vụng trộm địa xem xét tâm di,

Nạp Lan đức duật tiếp cận lan can, con ngựa nâng tiền chân phóng qua, chân sau câu đến lan can, không khỏi một cái lão đảo,” Ai nha, không tốt, lão mã thất đề,”

Chung quanh phát ra một trận tiếng kinh hô, Nạp Lan hoành lại khẩn trương địa nhắm lại

Nạp Lan đức duật số chết địa linh khởi dây cương,” Ngươi đừng cho ta thất bại trong gang tấc,” Con ngựa dùng sức nhảy, thì về phía trước chạy tới, Rốt cục, Nạp Lan đức duật thuận lợi địa chạy xong rồi toàn bộ hành trình,

Trong đám người bộc phát ra nhiệt liệt vỗ tay cùng tiếng hoan hô,

Tâm di tươi cười vô cùng sáng lạn, mai cái giỏ trúc kết lại nhin không được hoan hô nhảy nhót, cho nhau vỗ tay hoan nghênh,” Nga, hảo nga, thật tốt quá, thật tốt quá,” Lý đức toàn bộ cũng cười thẳng gật đầu,

Khang Hi quay đầu lại nhìn nhìn bọn họ,” Các ngươi vài cái cao hứng như vậy làm gì, hạt hăng say!”

Tiểu thái giám thì chạy đến khán đài hạ,”Bẩm Hoàng Thượng, khanh khách, thứ bốn tổ Nạp Lan đức duật ra biên,”

Nạp Lan hoành bên cạnh quan viên đều hướng hấn chúc mừng,” Nạp Lan đại nhân, chúc mừng a,,, Nạp Lan vác đốc, lệnh lang thật sự là còn trẻ Hữu Vi a,,,”

Nạp Lan hoành cao hứng địa liệt miệng cười, khiêm tốn địa nói:” Nào có cái gì hỉ a, trận đấu còn không có hoàn đầu!”

“ Người cũng đừng khiêm tốn lạ, lệnh lang đã muốn thuận lợi tiến vào đệ tam quan lạ!” Tiết ngôn cũng cười chúc mừng bạn tốt,

Có người còn không có gặp qua ý, hỏi:” Lời này như thế nào giảng?”

Tiết ngôn cũng không trả lời, hỏi ngược lại:” Người nói, võ thí đệ tam hạng là cái gì?”

“Song nhân đối bác,”

“ Đây không phải đúng rồi thôi, người vong lạ, Nạp Lan đức duật chính là đại nội đệ Trường Số 1 thủ nga!”

Nhiều nhân phản ứng lại đây,” Đúng vậy đúng vậy, Nạp Lan đại nhân, xem ra lệnh lang trở thành ngạch phụ cơ dẫn rất cao a!”

“ Về sau chúng ta còn muốn dựa vào Nạp Lan đại nhân nhiều hơn chiếu cố a!” Lập tức có người bắt đầu thấy người sang bắt quàng làm họ,

“ Làm sao làm sao, thắng trận này chính là may mắn, cường trung còn có cường trung thủ a!” Nạp Lan hoành cao hứng là cao hứng, nhưng còn lo lắng mặt sau tái sự,

Sàn vật biên, Nạp Lan đức duật vô tọa kỵ đầu,” Cảm ơn người, lão huynh,”

Con ngựa vậy vậy cái lỗ tai, ý tứ là:” Hồ then, thiếu chút nữa hồng rồi của người đại sự, người nếu thú không hơn người vợ, ta chính là thiên cổ tội mã nga!

Tiết gia Tam tử muội cũng đã chạy tới,

“ Nạp Lan đại ca, chúc mừng a!” Hồng dao cái thứ một mở miệng chúc mừng,

Thu yến vô ngực,” Vừa rồi khản trương tử ta, còn kém như vậy một chút, tuy vậy hoàn hảo hoàn hảo, rốt cục thắng,”

Sở cầm cũng cười nói:” Tốt lắm, hiện tại có thể thoáng phóng một chút tâm, chờ ngày mai văn thử,”

“ Còn có hai hạng đâu!” Nạp Lan đức duật cũng không dám lơ lửng,

Thu yến ha hả cười,” Người hồ đồ, luận đánh nhau ai đánh đắc quá người,”

Nạp Lan đức duật cười cười, nhìn phía chủ khán đài, Tam tử muội hồ thị liếc mắt một cái, bắt đầu giễu cợt hẩn,” Như vậy xa, cho dù người xem được đến nàng, nàng cũng nhìn không tới người nha!”

“ Chờ thêm ngày mai, có thể xem cả đời đâu!” Sở cầm chế nhạo,

Lúc này, Nạp Lan đức duật cũng chỉ có thể từ các nàng nói,” Rốt cục bị các người đẩy đến cơ hội giàu có

Ba nữ tử lại là khách một trận cười,

Trong quán trà, mọi người còn tại chờ thăm tử trở về báo cáo tin tức,

“Vu đại ca, không biết bên trong thế nào,” Lữ tứ nương thấp giọng địa nói xong,

Cho khiêu tuyên không hé răng, chính là uống trà,

Một bên thiết ván bài nhà cái còn tại tiếp tục thét to,” Mua lập, mua lập, cuối cùng cơ hội a, buổi trưa làm hạn định, nếu không mua sẽ không cơ hội lập!”

Cho khiêu tuyên xem xét xem xét hẳn,” Ta nói, người cũng đừng hãm lập, nên hạ chú sớm đều hạ,”

“Hiện tại sửa chủ ý còn kịp,” Nhà cái hỏi cho khiêu tuyên,” Người mua không?”

“Không có!”

“Kia chạy nhanh mua a!”

Một bên có người thâu lại đây,” Ta liền xem trọng kỳ duệ bồi lạc, người ta vẫn tài võ công mọi thứ đều xuất

Tên còn lại tỏ vẻ phản đối ý kiến,” Liền hẳn đi a, còn có hai cái đầu, xếp hạng thứ một chính là Nạp Lan đức duật,”

Lúc trước nói chuyện xích địa cười,” Nay người sẽ không đã hiểu đi, Nạp Lan đức duật là không tồi, khả hẳn không bồi cảnh nha, không giống kỳ duệ, người ta là bồi lạc gia, hòa thân vương tôn tử, phía sau còn có bát gia chỗ dựa, người nói, này ngạch phụ trừ bỏ hẳn còn có thể có ai?”

Cho khiêu tuyên nhin không được nói:” Không phải nói công bình cạnh tranh sao?”

“Đây đều là làm cấp dân chúng xem, người còn thật sao,”

“Kia còn có phát dực đâu?” Tần Phong cũng mở miệng,

“Hẳn tuy là dư phi nương nương đệ đệ, khả Hoàng Thượng không thích nha, cho các người thâu cái đề đi, Hoàng Thượng đã muốn điều động nội bộ kỳ duệ bồi lạc là ngạch phụ, các người hiện tại hẳn là mua kỳ duệ,”

Người chung quanh lập tức đều đều hỏi:” Thật vậy chẳng, tin tức có thể hay không dựa vào?”

“Đổi tin cậy, ta đây chính là bên trong tin tức,”

Lập tức có người chạy đến nhà cái trước mặt,” Ta mua, ta tié theo trăm hai đồ kỳ duệ bồi lặc thắng,, Ta cũng tiếp theo trăm hai,, Ta hạ năm trăm hai,, Ta hạ,,,”

Nói là có bên trong tin tức nhân hỏi cho khiêu tuyên,” Vị này huynh đệ, ngươi không mua?”

“ Ta mua, ta mua Nạp Lan đức duật,” Cho khiêu tuyên đồ khí, ném ra một trăm lượng bạc cấp nhà cái,

“ Không phải đâu, ngươi mua hấn! Đến lúc đó cũng đừng oán ta không nhắc nhở ngươi úc!”

Đang nói, thám tử chạy tiến quán trà, thở hồng hộc địa,” Thắng, thắng,”

“ Ai thắng, thắng cái gì?” Mọi người thẩu đi lên hỏi thăm,

Thám tử mang trà lên bát, một hơi uống hoàn, xoa xoa miệng,” Nạp Lan đức duật thắng thuật cỡi ngựa, hấn là cái thứ một chạy hoàn toàn trình,”

Cho khiêu tuyên nở nụ cười,” Ta không nhìn lầm người đi, Nạp Lan đức duật chính là lợi hại!” Hấn như vậy, thật làm cho Tần Phong cùng lũ tứ nương không biết nói cái gì cho phải, chỉ có thể nhìn bọn họ đà chủ,

“ Đừng như vậy xem ta!” Cho khiêu tuyên phát hiện bọn họ hai cái biểu tình,” Nếu vào không được, liền rõ ràng giải trí một chút, Nạp Lan đức duật thắng tổng sống khá giả người khác thắng, tuy rằng là cừu địch, nhưng như vậy cừu địch thường thường cùng bằng hữu kém không bao nhiêu,” Cho khiêu tuyên tâm tính không giống người th

Thắng trận này, Nạp Lan đức duật quả thật thoải mái hơn, biết chính mình đã muốn ổn tiến ngày mai văn thử, nàng cảm thấy được chính mình cùng tâm di khoảng cách vào từng bước, về phần mặt sau có bao nhiêu nhân chạy hoàn toàn trình, hấn căn bản không đi chú ý,

“ Cự nhiên chỉ có bảy người thắng được, cũng quá thảm đi!” Khang Hi rất không vừa lòng địa nói,

Tâm di cũng nhận thức đồng đạo:” So với ta dự tính ít nhiều lắm,”

Khang Hi thì chuyển hướng dư phi,”Dư phi, phát dục như thế nào cũng không thắng được a, ngươi không phải luôn luôn khen hấn văn võ song toàn sao?”

“ Hoàng Thượng, mã có thất đề, sau hai hạng một định không thành vấn đề, nói sau, kỳ bồi lặc cũng không bằng thượng vô danh sao?” Dư phi là chính mình đệ đệ biện giải nói,

Dận 禪 chú ý bát đại ca dân tự biểu tình, dân tự vẫn cau mày, sau đó, hấn tá đi ngoài đứng dậy rời đi,

Sàn vật biên góc, dân tự giáo huấn kỳ duệ,” Người như thế nào muốn làm? Bồn vương cố ý gọi người từ Tây Vực chọn thất hảo mã cho người, kết quả người vẫn là thua,”

“Vương gia, này cũng không có thể toàn bộ trách ta, ai cũng chưa nghĩ đến khanh khách hội định như vậy quy tắc,”

“Đừng tìm lý do, người ta Nạp Lan đức duật như thế nào không có thua?” Dân tự khiển trách,”Song nhân đôi bác không ai là hấn đối thủ, hấn tương đương đã muốn tiến vào đệ tam đóng, nếu người tài bắn cung trên tái thất bại, cũng chỉ có thể nhìn Nạp Lan đức duật làm ngạch phụ,”

Kỳ duệ cũng biết trong đó lợi hại, nghiêm mặt nói:” Là, ta sẽ không tái thất bại,”

Sàn vật nội, ngô phù tề thì xao vang la,” Người thứ hai hạng mục, tài bắn cung, Hiện tại tuyên bố trận đấu quy tắc, ly tuyên thủ trăm mét có hơn trên bàn sẽ có ba cái điệp cùng một chỗ cây táo, yêu cầu tuyên thủ đem tối mặt trên một cái bắn lạc, nhưng là không thể đánh rơi xuống phía dưới hai cái cây táo, nếu không tức là đào thải,”

Nghe xong này, dư phi thoải mái mà nói:” Này so với vừa rồi dễ dàng hơn,”

“Dễ dàng? Trẫm nhìn sợ là không dễ dàng,” Khang Hi biết tâm di tuyệt không sẽ làm tuyên thủ dễ dàng như vậy quá quan,

=====

Đệ 64 chương: (sáu mươi tứ) vương bận khảo đề

Trên bàn điệp ba cái cây táo, một gã tuyên thủ kéo cung nhắm mục tiêu, bắn tên, Tiến bắn đi ra ngoài, bắn trúng tối mặt trên cây táo, nhưng đồng thời phía dưới hai cái cây táo cũng lăn xuống cái bàn, tuyên thủ buồn nản địa đi ra nơi sân,

Thì một gã tuyên thủ kéo cung nhắm mục tiêu, bắn tên, Quả tua cây táo quá khứ, kết quả cũng là ba cái cây táo cùng nhau ngã nhào,

Khang Hi thẳng lắc đầu, xoay mặt nhìn xem tâm di, tâm di cư nhiên ở nhắm mắt dưỡng thần,

“Nha đầu, như thế nào không xem lạ?” Khang Hi hỏi,

Tâm di mở mắt ra,” Không có gì hay xem, ta còn muốn chờ chút tinh thần buổi tối ra đề mục đâu!”

Khang Hi lại hỏi:” Này hạng mục thẳng xác suất cao không cao?”

“ Không cao, nhưng đều không phải là làm không được, ta làm cho đại hồ, nhị hồ thí nghiệm quá,”

“Úc, nguyên lai người tiền một trận tử làm cho ngự phòng ăn đưa một đại khuông cây táo chính là là này nha? Quá lãng phí đi?”

“ Như thế nào hội lãng phí đâu? Đây cây táo chúng ta đều ăn,” Tâm di có thể không lãng phí sẽ không lãng phí,

Khang Hi không tin nói,” Người nơi đó mới bao nhiêu người a, ăn được

“ Mỗi người mỗi bữa cơm sau một cái cây táo, không có việc gì liền đem cây táo làm đồ ăn vặt ăn, cây táo còn có thể tổ thái, bít ti cây táo, cây táo sao thịt bò, cây táo tuyết lê sinh canh cá, cây táo bính, cây táo chúc, cây táo làm, cây táo trá nước làm nước uống, cây táo tương giáp mô, giáp bánh mì,,,”

Tiểu gây trúc sáp một câu miệng,” Hoàng Thượng, nô tài hiện tại nhìn đến ăn cây táo chỉ sợ,”

Khang Hi ha hả cười nói:” Các người khanh khách là tối tinh linh cổ quái, các người vài cái sợ là bị nàng gây sức ép khổ đi! Ha hả, y trầm xem, người không phải sợ ăn cây táo, mà là sợ các người khanh khách,”

Tâm di cũng cười,” Bọn họ mới không sợ ta đâu!” Sau đó tiếp tục nói,” Trừ bỏ ăn, còn đem cây táo cắt thành phiến, phơi ở trên mặt làm mặt màng, cây táo tác dụng khá, mỹ dung dưỡng nhan sắp xếp độc gầy thân, Hoàng Thượng, người tiền chúng ta di uyển nhân, mỗi người sắc mặt đều giống cây táo giống nhau hồng nhuận nhuận, còn không dài đậu đậu, so với đồ cái gì cao a sương a đều dùng được, trong suốt trong sáng, nộn đặc tượng lột xác trứng chim,”

Dư phi nghe được mỹ dung bảo dưỡng tối hăng say,” Thật vậy chăng, trở về ta cũng thử xem,”

“ Người vẫn là chú ý người đệ đệ đi!” Khang Hi gấp phát dục lên sân khấu, liền ý bảo nói,

Phát dục chính nhắm mục tiêu, sau đó rút ra cung, tiến sư địa bắn ra, tối mặt trên cây táo bắn rơi xuống, phía dưới hai không nhúc nhích, hấn hưng phấn mà huy giết mình nắm

Dư phi vui vẻ địa vỗ tay,” Hoàng Thượng, nô tì nói được đúng vậy đi, phát dục một định làm được,”

Khang Hi hơi hơi vuốt cằm,” Ngô, coi như không tồi, cuối cùng chưa cho người mất mặt,”

Dận 禔 liếc liếc mắt một cái dặn tự, chỉ thấy hấn kéo dài nghiêm mặt, nhìn không tới vẻ tươi cười,

Đến phiên kỳ duệ, hòa thân vương nâng chung trà lên nghĩ muốn uống trà, kết quả thì buông,

Kỳ duệ giờ cung, thủ có chút chiến, hấn buông cung, thâm hít sâu một hơi, lại cử cung, chậm rãi đem cung rút ra, nhắm, bắn tên, tới mặt trên cây táo rút xuống, phía dưới hơi hơi lung lay một chút, rút cục xuống dốc hạ, Kỳ duệ rất lớn thở dài nhẹ nhõm một hơi, xoa xoa mồ hôi trên trán,

Hòa thân vương nâng chung trà lên, rầm rầm đem trà uống hoàn, Dận tự khước miệng giờ lên, điềm khởi trên bàn chén đĩa lý một viên cây nho đưa vào miệng,

Rất nhanh, này một cái hạng mục cũng đã xong, Nạp Lan đức duật lại quá quan,

“Đệ tam hạng, song nhân vật lộn, Trận đấu trung, không chính xác sử dụng vũ khí, không chính xác sử dụng ám khí; hai người ở quy định trong vòng tỷ thí, ai trước ra vòng tức bị đào thải,” Vẫn là ngô phù tề xao vang l

Khang Hi đôi này cục hứng thú so với trên một ván càn tiêu,” Này cục sẽ không cái gì trì hoãn, tâm di a, trầm rất muốn biết ngày mai người xảy ra chút cái gì đề?”

“Hoàng Thượng, ta đôi xử bình đẳng, người cũng không có thể ngoại lệ, nếu muốn biết khảo đề, chờ ngày mai đi, dù sao, không có khoa kỳ thi trung làm rồi kỉ cương tình huống phát sinh,”

“Người Ngụ ý, trầm khoa kỳ thi thập phần hắc ám?”

“Hoàng Thượng, tự người đăng cơ tới nay, khoá trước khoa kỳ thi trung có mấy giới là không có làm rồi kỉ cương án, chỉ cần người đem khảo đề một viết xuống đến, dùng không được bao lâu, còn có nhân đã biết, cho nên tốt một giữ bí mật phương pháp chính là đem đề giấu ở chính mình trong óc, không đôi gạt Hoàng Thượng, này khảo đề, ta muốn cho tới hôm nay buổi tối mới ra, ta cũng không tin còn có người dám đến thâu đề,” Cuối cùng hai câu nói, tâm di nói được rất lớn thanh, giống như là ở dụ dỗ,

Dận tự một chút biểu tình đều không có, vừa ý lý ở hoạt động, cho dù tâm di không dụ dỗ, hấn cũng nổi lên này ý niệm trong đầu,

Làm mọi người sẽ đem ánh mắt nhìn về phía giữa sân, chỉ thấy trên mặt đất bức tranh rất nhiều vòng, từng cái trong vòng tuyển thủ hai hai tương đối,

Nạp Lan đức duật nhìn thấy chính mình đối thủ không khỏi sửng sốt, "Đại hủ!"

Đại hủ nhếch miệng cười, "Thống lĩnh, không nghĩ tới đi!"

Nạp Lan đức duật dở khóc dở cười, "Ngươi tới xem nào nhiệt gì?"

"Ta chính là đến vô giúp vui,"

"Các ngươi khanh khách rất sùng các ngươi, từ các ngươi tính tình hồ nháo," Nạp Lan đức duật biết bọn họ đều bị tâm di quán hồng rồi,

Đại hủ hắc hắc cười nói: "Không phải, ta cùng đệ đệ vẫn nghĩ muốn hướng thống lĩnh lãnh giáo, khả lão cũng không có cơ hội, lần này là muốn thử thời vận, rút thăm thời điểm chúng ta liền vẫn địa niệm Bồ Tát phù hộ, của ta vận khí không tồi, Bồ Tát phù hộ ta!"

Nạp Lan đức duật bất đắc dĩ địa cười cười, "Các ngươi hai cái a, bảo ta nói cái gì cho phải, bắt đầu đi!"

"Vân vân, chúng ta trước tiên là nói về hảo, đánh đâu, ta là một định đánh không lại ngươi, tuy vậy, nếu ta ở thủ hạ của ngươi có thể quá hoàn ba mươi chiêu trong lời nói, ngươi phải đáp ứng tương lai làm sư phụ ta," Lần này đại hủ cũng tỉnh,

"Ba mươi chiêu? Có thể quá một nửa sẽ không sai lạp!" Nạp Lan đức duật xem qua đại hủ thân thủ, biết hắn có mấy mấy lượng,

"Ta không tin, xem chiêu," Đại hủ dẫn đầu triển khai thế công, Nạp Lan đức duật nghiêng người né qua, hai người liền ở trong vòng ngươi tới ta đi địa tỷ thí đứng lên,

Khán đài trên, tâm di giờ kính viễn vọng, trong chốc lát, buông nói: "Đại hủ rốt cục được đền bù mong muốn,"

Tiểu cây mơ pha giác ngoài ý muốn, "Khanh khách, đại hủ đối thủ thật là,,?"

"Đúng vậy, quay đầu lại ta hỏi một chút hắn, là ở nhiều ít chiêu trong vòng thâm?" Tâm di thì giờ lên kính viễn vọng, vừa vặn nhìn thấy đại hủ đặt móng suất ở ngoài vòng tròn,

Nạp Lan đức duật thu tay lại kéo hắn, cười nói: "Mười ba chiêu, ta còn cho ngươi nhiều đi rồi một chiêu,"

Đại hủ đứng lên, còn không vong học võ công chuyện, "Thống lĩnh, ngươi chừng nào thì dạy ta mấy chiêu?"

"Nếu ta có thể lấy nhà ngươi khanh khách, sẽ dạy ngươi," Nạp Lan đức duật còn không có tất thắng nắm chắc, cho nên đành phải nói như vậy,

Võ thí liền như vậy trôi qua, đoàn người tán đi thời điểm còn tại nghị luận hôm nay trận đấu thú sự, nhưng càng nhiều chính là ở thảo luận ngày mai văn thí,

Trong quán trà, mọi người cũng thu được tin tức, lập tức nghị luận lên,” Vẫn là Nạp Lan đức duật phần thắng cao,”

“ Thông qua nhị hạng cùng thông qua tamó cái gì khác nhau a, mầu chốt đầu, vẫn là xem ngày mai, kỳ bồi lạc chuẩn có thể thắng,” Cái kia tự xưng có bên trong tin tức nhân vẫn là hướng về kỳ duệ,

Cho khiêu tuyên cùng người này góc trên sức lực,” Người thì như thế nào biết ngày mai kỳ duệ một định sẽ thắng? Khảo đề là tâm di khanh khách tự mình ra, nghe nói ngay cả Hoàng Thượng cũng không biết đâu!”

“ Người không tin của ta bên trong tin tức cho dù, ta mua kỳ duệ ba nghìn hai, kia chính là ta tất cả gia sản, nếu không phải có thập phần nắm chắc, ta dám sao?” Ha hả, người này như thế nào cùng hiện tại có chút mua xổ số không sai biệt lắm,

“ Ha hả, ta xem a, ngươi là muốn đem một nhà một làm đều bồi hết,” Cho khiêu bên suối nói biên đứng dậy rời đi quán trà,

Đi ra ngoài cửa, Tần Phong về mặt không nghĩ ra,” Đà chủ, người làm gì cùng cái loại này nhân tích cực đâu, bọn họ yêu mua ai liền mua ai đi! Thâu hết mới tốt đâu!”

“ Ta cũng mua, ta cũng không nghĩ muốn thâu!” Cho khiêu tuyên hiện tại cũng nổi lên hiếu thắng tâm, phi thường hy vọng Nạp Lan đức duật thắng, dường như Nạp Lan đức duật thua chính là hấn thua dường như,

Nói sau tâm di một hồi đến di uyển, liền đứng đứng kia vài cái tiểu tùy tùng, như thế như vậy địa dặn một phen, sau đó bọn họ liền ẩn tâm di nói đi bận việc,

Tâm di chính mình cùng tiểu quả cam đội thật dày cái bao tay, cầm kéo đi ngự hoa viên, tiến tiếp theo phiến phiến cây tiên nhân chương, chân giữ bồn lý đã muốn mau phóng đà

“ Quả cam, ngươi cẩn thận trát đến thứ,”

“ Không có việc gì, như vậy hậu cái bao tay, trát không, Khanh khách, người chiêu này rất tổn hại đi!”

“ Hắc hắc, muốn đánh nhau oai chủ ý, sẽ bọn họ thật là tốt xem,” Xem ra hôm nay buổi tối quả thật có trò hay xem nga!

Những người khác cũng không rảnh, Tiểu gây trúc ở tường vây hạ trên mặt đất xoát nhựa cao su, Tiểu rô ở cửa phòng khẩu lấy hăm hại, Đại hồ ở

nóc nhà @chút gì không hề, Tú nhi cùng tiểu cây mơ ở phía sau cửa sổ viết tự,

Tú nhi viết cái” Không” tự, sau đó hỏi tiểu cây mơ,”Mai tỷ tỷ, người xem này tự đủ lớn đi?”

Tiểu cây mơ sau rút lại mấy bước nhìn,” Không sai biệt lắm, phía dưới một chữ phải tiểu một chút,”

Đến ăn nghỉ cơm chiều sau, bọn họ lục tục địa báo lại cáo đều đã muốn hoàn thành công tác,

“ Thật tốt, chúng ta đây sẽ chờ vừa ra ra trò hay trình diễn đi!” Tâm di vừa lòng địa nói:” Đúng rồi, đi cùng di uyển lý mọi người đều lên tiếng kêu gọi, buổi tối mặc kệ nghe được cái gì tiếng vang cũng không phải đi ra xem,”

Tiểu gậy trúc không nín được hỏi:” Khanh khách, thật sự sẽ có người đến thâu khảo đề?”

Tâm di cười cười, không trả lời hẳn, tiếp đón tiểu rỏ cấp chính mình ma mặc, sau đó phô khai chỉ, cắn bút lông, trình tự hỏi trạng,

Người bên ngoài đều nghĩ đến tâm di phải ra khảo đề, nào biết nàng vác bút trên giấy vẽ cái rỏ, theo sau đem chỉ nhắc tới cấp tiểu gậy trúc,” Chờ nét mực phạm về sau cuộn cuộn nổi lên đến, làm trên ký hiệu đặt ở một bên, đây chính là khảo đề,”

Tiểu gậy trúc dùng hai cái đầu ngón tay mang theo, hỏi:” Đây là cái gì ý tứ?”

Tiểu cây mơ giễu cợt hẳn nói:” Nếu người cũng đoán được ra, người nọ mọi người đoán được ra lập!”

Tâm di thì ở một khác tờ giấy trên vẽ mấy cái gậy trúc,

Tiểu cây mơ tiếp nhận chỉ,”U, tiểu gậy trúc, người cũng trên khảo đề,”

“ Khanh khách là muốn đem chúng ta sáu cái đều làm khảo đề ra,” Tiểu rỏ đoán nói,

Tâm di cũng không phản ứng bọn họ, trên giấy thì vẽ một chích thước con chuột, sau đó hỏi mọi người:” Giống cái gì?”

“ Là con chuột sao? Hảo đáng yêu!” T

“ Này chích con chuột ở chúng ta nơi đó có thể có danh đầu, cùng nó cùng nhau còn có,,,” Tâm di nói một nửa,” Chờ ta bức tranh hoàn,” Không bao lâu, tâm di thì giơ lên hé ra chỉ, cấp trên có một chích đường lão áp,

“ Ta xem giống vị chết, này cũng là khảo đề?” Tiểu gậy trúc hồ nghi nói,

“ Còn có thiệt nhiều phim hoạt hoạ động vật, được xem đâu, ta thật lâu không vẽ, hôm nay bức tranh cái đã nghiền, dù sao mặc kệ ta bức tranh cái gì, người khác đều đã làm bảo đến thưởng, làm cho bọn họ sờ không được ý nghĩ, đoán đi!”

Không nói tâm di như thế nào bức tranh bức tranh, đến xem mặt khác một ít người đang làm gì,

Liêm vương phủ trong đại sảnh một mảnh bừa bãi, nơi nơi tất cả đều là thư, ngay cả đặt chân địa phương đều nhanh đã không có, Tứ năm sư gia, phụ tá đang ở lật xem các loại bộ sách, sau đó thỉnh thoảng lại trên giấy viết cái gì, Bát, cửu, mười, ba vị đại ca cùng với hòa thân vương, kỳ duệ tắc ngồi ở ghế uống trà,

“Kỳ duệ, ngươi hôm nay nguy hiểm thật a, thiếu chút nữa vào không được đệ tam quan,” Dận tự lòng còn sợ hãi địa nói,

Khả kỳ duệ cũng không nghĩ như vậy,” Vương gia, ngài yên tâm, nếu ta vào đệ tam quan, này ngạch phụ liền một định là của ta,”

“Duệ nhi, ngàn vạn lần không thể khinh thường Nạp Lan đức duật, hần hôm nay là ra chừng nổi,” Hòa thân vương nhắc nhở chính mình tôn tử,

“ Hòa thân vương, Nạp Lan đức duật sính chính là cái dũng của thất phu, luận tài trí, hần không kịp kỳ duệ, huống chi, nơi này còn có người ở là kỳ duệ bày mưu tính kế,” Mười đại ca cũng xem thường Nạp Lan đức duật,

“ Các người tam đại thần tượng đều vào đệ tam quan, ngày mai mọi người xem chính là các người ba người so đấu, người chân chính địch thủ không phải phát dục, mà là Nạp Lan đức duật,” Cửu đại ca dận 禳 không thấy trông nhầm,

Mười đại ca đã có điểm ngây thơ,” Không thể nào!”

Dận tự đồng ý nói:” Lão Cửu nói được đúng vậy, phát dục ngày thường lý chính là đùa giỡn điểm tiểu thông minh thôi, mà Nạp Lan đức duật hôm nay biểu hiện rất ngoài dự đoán mọi người, từ cái kia đưa ngựa liền đó có thể thấy được hần thực hội động não, trước kia như thế nào sẽ không phát hiện hần là như thế thông minh một người đâu, kỳ duệ, ngày mai người phải tránh nhanh hần, không thể làm cho hần có cơ hội,”

“ Không biết ngày mai xảy ra chút cái gì đề mục nha?” Hòa thân vương luôn luôn tại tự hỏi vấn đề này,

“ Cái kia quỷ nha đầu nghĩ ra được một định là ngạch nhiên cổ quái đề, hôm nay chương ngại đưa ngựa có thể lĩnh giáo,” Dận tự đối tâm di cũng hiểu biết vài phần,

“Thì phải là nói, càng cổ quái đề lại càng có thể kỳ thi,” Mươi đại ca hiểu ý, hấn chạy nhanh chỉ huy sư gia nhóm,”Ai,,, Ta nói, các ngươi tìm xem này quái đề, đề thi hiểm thấy, càng quái càng đột nhiên hấn lại muốn tới rồi cái gì, hỏi:” Có hay không sách dạy nấu ăn?”

Cửu đại ca kỳ quái,” Phải sách dạy nấu ăn làm gì? Nan phải không còn có thể kỳ thi như thế nào đốt đồ ăn?”

“Rất khó giảng, nói không chừng kia nha đầu tâm huyết dâng trào hỏi đâu? Bọn họ này đó cậu âm, ăn, lành nghề, làm,,,” Bát đại ca lắc đầu,

“Nếu có thể biết Douglas cách ra cái gì đề thì tốt rồi,” Hòa thân vương nói,

“Sợ là mỗi người đều nghĩ như vậy a!” Bát đại ca đã sớm suy nghĩ, chính là chính mình không nói,

Dận 禳 nhanh tiếp ca ca trong lời nói,” Vậy muốn chạy ở người khác đằng trước,”

Dận tự nhìn nhìn hấn, nén giận,” Ngươi lão ra sư chủ ý, lần trước cũng là, kết quả đâu, hoàng a mã thấy chúng ta liền nói thăm việc này, hoàn hảo ta ứng biến đặc mau,”

“Lần này không giống với, ngươi sẽ không trơ mắt địa nhìn người khác chiếm tiện nghi đi?” Dận 禳 nói,

Mười đại ca cực lực phụ họa,” Đồi, chuyện này nói cái gì cũng không có thể để cho người khác chiếm tiện cơ

“Hảo, ta đi chọn hai người,” Dận tự cũng muốn biết khảo đề,

Ha hả, động phá hư cân não!

Vương bận khảo đề không chỉ có là dận tự bọn họ, Khang Hi cũng nhớ thương rất, tuy vậy hấn cũng là một loại khác ý tưởng,” Trẫm thực do dự, có nên hay không phái người đi giám thị Nạp Lan đức duật,,, Còn có cái kia tiểu nha đầu, không phải trẫm không nên nhìn bọn hấn chăm chăm không để, thật sự là không thể làm cho người ta hạ xuống đầu đề câu chuyện,”

“Gia, khanh khách luôn luôn rất có đúng mực, đánh ngài biết bọn họ chuyện sau, sẽ không gặp qua Nạp Lan đức duật, ngay cả kia vài cái tiểu nô tài cũng không làm cho xuất môn,” Lý đức toàn bộ gặp Khang Hi cường đánh tinh thần, liền giúp đỡ hấn ngồi vào nhụyễn tháp trên,

“Trẫm tự nhiên biết tâm di làm việc thái độ làm người, khả tình tự, ai! Không ai có thể đào thoát, kia nha đầu tâm tâm niệm niệm là hy vọng Nạp Lan đức duật thắng, nhìn thấy hôm nay đưa ngựa sao, Nạp Lan đức duật

chạy hoàn sau, tiểu nha đầu trên mặt nhạc khai liễu hoa, người làm trăm không muốn giúp người thành đạt sao, trăm là sợ vạn một, vẫn là câu nói kia, không thể có thất công chính, chỉ cần bọn họ không lên tể, ngày mai trăm hội ý tưởng tử làm cho hữu tình nhân sẽ thành thân thuộc,”

=====

Đệ 65 chương: (sáu mươi ngũ) cơ quan thật mạnh ý đức toàn bộ cao hứng địa quỳ xuống thẳng đập đầu,” Vạn tuế gia, nô tài thay tâm di khách khách trước tạ ơn ngài lập, cũng thay Nạp Lan thống lĩnh tạ ơn chủ tử ân điển,”

“ Tiểu nha đầu cho người cái gì ưu đãi lập, người như vậy giúp đỡ bọn họ?” Khang Hi chỉ vào lý đức toàn bộ hỏi,

“ Chủ tử, này trong cung đầu sợ là không mấy người nói khách khách không tốt,”

“ Đương nhiên rồi, có trăm cấp nàng chỗ dựa thôi, còn lấy bạc thu mua lòng người,”

“ Gia, chân chính lòng người lấy bạc là mua không được, nô tài thấy, là khách khách lấy thiệt tình đổi thiệt tình,”

Khang Hi cảm thán nói:” Là, lấy thiệt tình đổi thiệt tình, biết trăm vì cái gì thích nàng sao? Trừ bỏ của nàng thông minh thông minh ở ngoài, nàng là này trên đời duy một không đem trăm làm hoàng đế xem nhân, nàng hướng trăm làm nũng, xấu lắm, đùa giỡn tính tình nóng nảy, phát giận tất cả đều là thật tình, hoàng đế cũng là nhân, nàng làm cho trăm cảm nhận được người bình thường gia tổ tôn tình, bình thường dân chúng thiên luân chi nhạc,”

“ Kia chủ tử liền bằng phái người đi lập!”

“ Làm cho trăm ngẫm lại,” Khang Hi do dự mà,

Tiếp nhận lý đức toàn bộ đưa qua trà, hét lên mấy khẩu, tự hỏi trong chốc lát,” Vẫn là không được, người đi đem trưng đình ngọc gọi

Trưng đình ngọc nhận được Khang Hi mệnh lệnh, rất là ngoài ý muốn, giám thị Nạp Lan đức duật cũng là thôi, khả giám thị tâm di cũng là vì sao? Trong lúc một thời, hắn còn không có cân nhắc đi ra, nhưng còn chưa đi đến ngự hoa viên, hắn đã nghĩ thông, tưởng tượng thông, không khỏi mồ hôi lạnh một thân, Trong lòng biết việc này quan trọng hơn vạn phần, tuyệt đối không thể phớt lờ, chạy nhanh an bài tối tin cậy thân tín phân công nhau đi giám thị hai người,

Tâm di cũng muốn tới rồi Khang Hi hội giám thị chính mình, nhưng quân tử bằng phẳng đáng, cũng không sợ cái gì, nàng trên giấy vẽ một cái thì một cái phim hoạt họa nhân vật, rốt cục, nàng đem bút một ném,” Nhảm chán!” Nhìn xem bên người kia vài cái đều nhanh ngủ gà ngủ gật, vội nhắc nhở,”Ai,,, Đừng ngủ!”

Tiểu gậy trúc còn buồn ngủ,” Khanh khách, không phải nói có người sẽ đến thăm đề sao, như thế nào không nhúc nhích tĩnh?”

“ Một định sẽ đến, người đem có liên quan thi từ thư lấy đến,” Tâm di dặn nói,

Tiểu gậy trúc từ giá sách trên bắt thư, đưa cho tâm di,

“ Tùy tiện chọn một quyển trở mình một tờ, người niệm, ta viết, Tiểu rõ, ma mặc,”

Tiểu gậy trúc mở ra thư, giống tiểu hòa thượng đọc kinh bàn nhớ kỹ:” Đồi rượu làm ca, nhân sinh bao nhiêu,,,” Trong lòng di giáo dục hạ, tiểu gậy trúc học vẫn cũng tiến bộ không ít, Hẩn nhớ kỹ, tâm di chậm rãi s

Giờ phút này, bọn họ nóc nhà trên đang có một đêm người đi đường miêu thất lung điếm mũi chân hành tẩu, không cẩn thận đạp vỡ một mảnh ngói, chỉ nghe răng rắc một tiếng, hẩn chạy nhanh ngồi xổm xuống,

Đêm dài nhân tĩnh, trong phòng mọi người nghe được, mọi người không hện mà cùng địa ngẩng đầu hướng về phía trước xem,

Tâm di các hạ bút, hướng bọn họ thở dài một chút, nhẹ giọng nói:” Đến đây, trò hay gạt hái, Nhị hồ, đem đồ vật này nọ văng ra,”

Nhị hồ từ góc sáng sửa đưa ra một chỉ bao tròn tròn gì đó, mở ra cửa sổ, đem chỉ bao dùng sức hướng nóc nhà trên một ném, sau đó lập tức đóng cửa cửa sổ, Có thể nghĩ, nhị hồ văng ra tuyệt không chính là cái gì thứ tốt,

“Ba!” Chỉ bao dừng ở nóc nhà trên sau tản ra, bao nội bay ra vô số chích ong mật,

Ong mật hướng dạ hành nhân chập đi, Dạ hành nhân cuống quýt chạy trốn, nóc nhà trên răng rắc răng rắc thanh không ngừng,

Tất cả mọi người nâng đầu nhìn trần nhà,” Xem ra, ngày mai phải gọi người đến tu nóc nhà,” Tâm di nhạc nói, Còn lại nhân cũng đều che miệng, không dám cười đắc quá lớn thanh,

“ Nhiều như vậy cơ quan trung, phải chúc phòng hảo hạng đỉnh nhân tối thăm,” Nhị hồ càng nghĩ càng cảm thấy được

Tiểu cây mơ không rõ hỏi:” Vì cái gì? Kia chỉ trong bao là cái gì vậy?”

Đại hồ thay đệ đệ trả lời nói:” Kia chỉ trong bao đầu là cái tổ ong,”

Nhị hồ tiếp theo nói:” Hơn nữa, nóc nhà trên còn đồ có mật,”

Tiểu gậy trúc nhin không được cười to,” A? Người kia chẳng phải là,,
Ha ha,,,”

“Hur!” Tâm di ý bảo mọi người im lặng,

Trong phòng an tĩnh lại, tâm di nghiêng tai cẩn thận nghe xong nghe, sau đó sỗ:” Một, nhị, tam,,,” Không đợi nàng sỗ hoàn mười, ngoài cửa sỗ truyền đến rầm một thanh âm vang lên,

Đêm đó người đi đường đặt mộng ngã ngồi dưới đất, đau đắc nhe răng trợn mắt, thì không dám hô lên thanh, Hấn dùng thủ một chống đỡ địa, đột nhiên nhảy lên, chỉ thấy hai cái bàn tay trên có vài cái cây tiên nhân cầu, mộng trên cũng đâm vài cái, hấn nghĩ muốn tháo xuống, khả một thời thì trích không xong, gấp đến độ dùng sức sủy bắt tay vào làm, Lúc này, ong mật thì hướng hấn bay tới, hấn rút cuộc bất chấp đau, chạy nhanh thoát được so với con thỏ còn nhanh,

Nghe không thanh âm, tâm di mở ra cửa sỗ, hướng ra ngoài nhìn nhìn, thì đóng cửa cửa sỗ,” Ta xem hấn này đó thứ có thể bạt đến ngày mai

Tiểu quả cam cười nói:” Khanh khách, ngài cũng thật tuyệt, nghĩ ra loại này biện pháp,”

“ Tuy vậy ta không biết đây là kia người qua đường,” Tâm di có điểm mất mác địa nói,

“ Chẳng lẽ còn có mấy lộ sao?” Đại hồ không rõ hỏi,

Tâm di đốt đầu,” Một đường là tới thâm, một đường là tới,, Là tới giám thị,”

“ Giám thị? Ai giám thị?” Tất cả mọi người ngoài ý muốn,

Tâm di xem xét bọn họ liếc mắt một cái,” Hoàng Thượng!”

Mọi người hai mặt nhìn nhau, cũng không lên tiếng, Đã lâu, tiểu quả cam mới nói:” Hoàng Thượng vẫn là không tin khanh khách, ai! Ngay cả khanh khách người cũng không tin tưởng, kia, kia Nạp Lan thống lĩnh nơi đó liên lại càng không tin,”

“ Đi đắc chính, làm được ổn, không có gì khả lo lắng, Ta sẽ không làm cho bất luận kẻ nào bắt lấy nhược điểm,”

Giờ phút này, Nạp Lan đức duật chính nhiều có hưng trí địa ở chính mình trong phòng đánh đàn, Nạp Lan hoành đẩy cửa tiến vào, thân thủ đè lại cầm huyền,

“A mã, còn chưa ngủ a?” Nạp Lan đức duật ngẩng đầu nhìn xem phụ thân nói,

“ Na(vậy) ngủ được, người như thế nào còn có tâm tình đánh đàn?”
Nạp Lan hoành khó hiểu địa nói,

“ Làm sao?”

“ Làm sao! Ngày mai là là tới trọng yếu một cửa, người nên đi thư phòng nhìn xem thư,”

Nạp Lan đức duật không cho là đúng địa nói:” Lâm thời nước tới trôn mới nhảy có ích lợi gì?”

“ Lâm thời nước tới trôn mới nhảy tổng so với không ôm thật là tốt, đến đến đến, theo ta đến thư phòng đi,” Thần tình không tình nguyện Nạp Lan đức duật bị Nạp Lan hoành lôi kéo xuất môn,

Thư phòng lý trên bàn, ghé tất cả đều là mở ra thư,

“A mã, người đang làm gì?” Nạp Lan đức duật hỏi,

“Duật nhi, a mã suy nghĩ thật lâu, cho người ra chút đề mục, người tới xem,” Nạp Lan hoành từ bàn học trên lấy một đập chỉ đưa cho đứa con, Nạp Lan hoành cũng không ngẫm lại, hấn là cái võ tướng, có thể nghĩ đến ra cái gì hảo đề mục đến,

Nạp Lan đức duật tiếp nhận, lật xem tám vé, lại nhét Nạp Lan hoành trong tay,”A mã, người cho là là kỳ thi Trạng Nguyên sao?”

“Ai, rất khó giảng ác! Vạn một đoán đúng rồi đâu?”

“ Không có vạn một, nằng ra đề, lão thiên gia cũng đoán không được, đừng nữa phí này cân não, sớm một chút trở về phòng ngủ đi,” Nạp Lan đức duật rất hiểu biết tâm di,

“ Chính là,,,”

“ Không được chính là lạp, cái kia quỷ nha đầu làm việc không án bài để ý ra bài,”

“Duật nhi, như thế nào có thể nói như vậy khanh khách,”

Nạp Lan đức duật lúc này mới phát hiện chính mình thiếu chút nữa nói nói lộ hết, vì thế chạy nhanh hồng phụ thân,” Được rồi, được rồi, tin tưởng người đưa con không có sai, trở về phòng ngủ đi thôi!” Nói xong, ngay cả thôi mang kéo đem phụ thân đưa trở về phòng,

Về phòng của mình trên đường, hấn mẫn tuệ-sâu sắc địa cảm thấy được tường viện ngoại trên cây cùng nóc nhà trên có người,” Hoàng Thượng vẫn là lo lắng ta,” Hấn âm thầm thở dài, đứng nghĩ nghĩ, về tới trong phòng,

Nạp Lan đức duật liêu đắc đúng vậy, tường viện ngoại đúng là trưng đình ngọc an bài nhân, bọn họ chỉ có một nhiệm vụ, nhìn Nạp Lan đức duật

hành động, trên thực tế, thật muốn lăm bừa, phương pháp vẫn là có rất nhiều, nhưng Nạp Lan đức duật sẽ không đi làm, cũng không tiết đi làm,

Trong hoàng cung, Khang Hi lệch qua nhuyển tháp thượng đẳng trưng đình ngọc hồi âm, dù sao tuổi lớn, chờ chờ liền ngủ trôi qua, trưng đình ngọc vào phòng, nhìn thấy đành phải đứng ở một bên hậu, may mắn Khang Hi chính là chớp mắt, rất nhanh liền tỉnh,”Hành thần, như thế nào, có cái gì trạng huống sao?”

“ Quay về Hoàng Thượng, thần hết thấy bố trí thỏa đáng, hơn nữa đã muốn có hồi báo,”

“ Nga, thế nào?” Khang Hi hỏi,

“ Nạp Lan phủ không chút động tĩnh, nhưng thật ra khanh khách nơi đó náo nhiệt thật sự,”

Khang Hi tinh thần tỉnh táo,” Nói nhanh lên, như thế nào cái náo nhiệt pháp?”

Trưng đình ngọc chịu đựng cười,” Có người trung khanh khách cơ quan, chậ vật vô cùng, thần đã kêu thái y cho hẩn trị liệu đi,”

Khang Hi nghe không hiểu,” Cơ quan? Thái y? Rốt cuộc làm sao?”

“ Hoàng Thượng, dung thần làm cần một chút, làm cho thần trước cười một cái,” Trưng đình ngọc vừa nói vừa nhin không được địa cười,

Khang Hi cái này là nghe không hiểu thêm xem không hiểu, nhìn chăm chăm vị này xưa nay trầm ổn thủ phụ đại thần, lý đức toàn bộ cũng mặc danh kỳ diệu địa nhìn trưng đình ngọc một mình cười cái không ngừng, Khang Hi cùng lý đức toàn bộ người nhìn sang ta, ta nhìn sang người, vẻ mặt mặc danh kỳ diệu,

Trưng đình ngọc rốt cục cười ngừng,” Hoàng Thượng, thứ thần thật sự nhin không được,”

Khang Hi vội la lên:” Rốt cuộc có cái gì buồn cười chuyện, người làm cho trầm cũng cười cười a!”

“ Là, thần chậm rãi nói tỉ mỉ cấp Hoàng Thượng nghe,”

Chúng ta mặc kệ bọn họ nói như thế nào, lại đến xem di uyển đích tình hình,

Trong phòng nhân có tựa vào ghế trên ngủ gà ngủ gật, có từ từ nhắm hai mắt ghé vào trên bàn, có đứng dựa ở góc tường nhắm mắt dưỡng thần,

Tâm di nằm ở lắc lắc ghế càng không ngừng nói thầm:” Đến a, mau tới thân a, nếu không đến ta sẽ đang ngủ,”

Tiểu cây mơ còn cường đánh tinh thần cùng tâm di, nghe xong sau nhìn không được cười nói.” Khanh khách, nào có ngài như vậy hy vọng tiểu thảo

“ Làm tốt cơ quan không ai đến ngoạn, nhiều không sức lực a! Độc Nhạc Nhạc không bằng chúng Nhạc Nhạc,” Tâm di hy vọng có người đến thảo, này không, đến đây! Hơn nữa đã muốn tới rồi ngoài cửa,

Hai người rón ra rón rén địa hướng tâm di trụ phòng đi đến, vừa đi vừa hết nhìn đông tới nhìn tây, bọn họ đi tới cửa, không nhìn thấy cửa trên mặt đất trải cực bạc mộc phiến, mộc phiến hai đầu huyền tế thẳng, dây thừng đầu trên là vài cái ống trúc,

Hai người một cước dẫm nát mộc phiến trên, mỏng manh mộc phiến sao có thể thừa nhận được hai cái đại nam nhân lực lượng,”Ba” địa một tiếng gãy,

Mộc phiến hạ là một cái đã sớm lấy tốt hãm hại, hai người chân rơi vào hãm hại lý,

Mộc phiến một vỡ ra, dây thừng lập tức đoạn điệu, cái thứ một ống trúc nghiêng, đồng nội thuốc màu ngã đi ra, Đồng thời, ống trúc vĩ bộ bắn lên, vĩ bộ dây thừng đem người thứ hai ống trúc trên nút lọ nhỏ, mười mấy ống trúc sinh ra hiệu quả tựa như Domino quân bài giống nhau, đồng lý thuốc màu càng không ngừng lâm ở hai người trên người,

Trong phòng nhân bị ào ào địa tiếng nước đánh thức,

Đại hồ hỏi:” Trời mưa sao?”

Tâm di đắc ý cười:” Đúng vậy, trời mưa, màu sắc rực rỡ v

Làm hai cái tiểu tặc toàn thân đủ mọi màu sắc địa đứng ở liêm vương phủ đại sảnh khi, tất cả mọi người xem sững sốt,

Dận tự cả giận nói:” Tiểu vương là cho các ngươi đi di uyển, không cho các ngươi đi phùng nhuộm, như thế nào muốn làm thành như vậy tử?”

“ Quay về Vương gia, khanh khách ở cửa thiết cơ quan,”

“ Bọn đã chết, các ngươi sẽ không cần thận diễm a!”

“ Là, tiểu nhân vô dụng, tiểu nhân lần tới một định sẽ không bị lừa,”

“ Lần tới chỉ sợ làm theo hội mắc mưu,” Dận tự ngẫm lại cũng không có thể toàn bộ trách bọn họ, bọn họ làm sao có thể cùng tâm di so với động cân não,

“ Thay đổi quần áo, lại đi một lần, dài chút đầu óc!” Dận tự gào thét, Hai người đáp ứng đi,

Bọn họ hai người lại đi tới di uyển, lúc này học thông minh, không có cùng nhau tiến, trong đó một người dọc theo tường đi vào di uyển ngoại, mọi nơi nhìn xung quanh một phen, thả người nhảy vào tường,

Hắn lặng yên không một tiếng động địa rơi xuống đất, tin tưởng không người phát hiện, vì thế nhắc chân tính toán hướng phía trước đi, nào biết t này nâng hữu nâng nâng không đứng dậy, hai chân như là bị dính ở, dùng sức dùng một chút lực, hài đề cùng hài mặt ra đi, cái này thành Kim Kê Độc Lập, Bởi vì rất dùng sức, hắn trọng tâm không xong, lắc lắc lắc lắc địa đứng không vững,

Vừa vịn bên cạnh dựng đứng mấy cái cọc gỗ, hắn cũng không ngã lại, này cọc gỗ như thế nào hội như vậy xảo địa dựng thẳng ở bên cạnh, khẳng định có vấn đề a, tuy vậy hiện tại hắn cũng không công phu suy nghĩ, quan trọng hơn đỡ lấy mới là, mới vừa đỡ lấy, đang định nghiên cứu trên mặt đất như thế nào hội niêm trụ giày đâu, đột nhiên thì buông lỏng tay ra, dùng tay trái gãi tay phải, Cái này thân thể thì bất bình hành, vì thế chạy nhanh tái đỡ lấy cọc gỗ,

Như thế tới tới rút rút vài lần, rốt cục không thể nhìn được nữa, hắn bay nhanh địa cởi quần áo phô trên mặt đất, xích chân dẫm nát quần áo trên, nhảy ra tường đi,

Người so với đằng trước vị kia phải vận khí tốt chút, hắn điem mũi chân đi tới cửa sổ linh hạ,

Mới vừa thân thủ nghĩ muốn thôi cửa sổ, gặp cửa sổ trên có cái rất lớn” Không” tự, vị này lão huynh thật là tốt quan tâm đến đây,” Nơi này như thế nào sẽ có tự, không cái gì?”

Hắn tò mò địa cúi đầu đi xuống xem, người thứ hai tự so với cái thứ một tự tiểu một chút, là một cái” Phải” tự,

Người thứ ba tự thì so với người thứ hai tự tiểu một chút, là cái” Hướng” tự, tái xuống phía dưới một chữ so với một chữ tiểu, ngay cả đứng lên là” Không được đi xuống xem, nếu không”,” Tắc” sau tự tiểu đắc đã muốn thấy không rõ

“ Nếu không thế nào, càng viết càng nhỏ,” Hắn thấp giọng nói thầm, xuất ra hỏa nếp may, tiến đến trên tường nhìn, Hắn một lòng muốn nhìn thanh trên tường tự, không chú ý đã muốn đem trên vách tường ngòi nổ cấp châm,

Tiếp được đi viết chính là” Người hội thực không hay ho”, này”Môi” tự viết đắc nhỏ một, hơn nữa đã muốn viết tới rồi chân tường cùng mặt đất

giao (ngoại ô) tiếp chỗ, Người nọ lúc này đã là quỳ rạp trên mặt đất nhìn, mái tóc tha trên mặt đất, miệng còn nhớ kỹ trên tường tự:”,,, Thực,,, Thật,,, Mối,,,”

Chờ hẩn niệm xong, ngòi nổ cũng đang hảo đốt hoàn, Chỉ nghe”
Thình thịch” địa một tiếng, trước mắt một đạo ánh sáng,

Nghe được tiếng vang, trong phòng mọi người tề đến phía trước cửa sổ, tâm di ở trong phòng khanh khách loạn cười, Tiêu cây mơ mở ra cửa sổ, mọi người xem đến một người bóng dáng, sau lưng còn có nhiều điểm đốm lửa, vì thế đều cười vang,

Tiêu cây mơ biên cười biên nói:” Sẽ không cháy sạch thực nghiêm trọng đi?”

“ Sẽ không, nhiều một thành bao công mất,”

“ Khanh khách, nếu hẩn không nhìn tới này tự, không phải không diễn sao?” Đại hồ đột nhiên nghĩ tới này,

“ Lòng người là rất kỳ quái, ta càng gọi hẩn không được đi xuống xem, hẩn liền thiên muốn đi

Tiêu quả cam Ngay sau đó nói:” Hơn nữa tự càng viết càng nhỏ, hẩn thật là tốt quan tâm liền càng lúc càng lớn,”

Nhị hồ thán phục nói:” Khanh khách đem lòng người đều sờ thấu,”

“ Chiêu này không phải của ta độc quyền, ta là hướng khổng minh tiên sinh học,” Tâm di đối tam quốc cũng đành có nghiên cứu thôi!

Này hai người tự nhiên trốn không thoát bị bát đại ca huấn,” Phế vật! Thùng cơm! Bồn vương nuôi không các người, ăn uống phiêu đồ mọi thứ lành nghề, gọi các người đi thâm cái đề thi liền khó như vậy sao? Di uyển cũng không phải đầm rồng hang hổ, như thế nào mỗi lần đều biến thành như vậy chặt vật?” Dận tự đem bọn họ một chút thoá mạ,

Bị mắng một cái một bên ai huấn, một bên càng không ngừng trào ngửa, Người thăm hại hơn, lông mi đốt hết, trên mặt tối như mực địa, mái tóc cũng tản ra, tóc cháy sạch thật dài ngắn ngắn,

“ Kia nha đầu luôn luôn quỷ kế đa đoan, cũng khó trách bọn hẩn hội trúng chiêu,” Dận 禳 khuyên dận tự,

“Y ta coi, đêm nay không chừng có bao nhiêu người đang đánh khảo đề chủ ý đâu! Này cái cơ quan không phải chỉ vì chúng ta thiết,” Hòa thân vương nói,

“ Kia người khác cũng chiếm không được hảo, có đau khổ mọi người cùng nhau ,” Mươi đại ca nói,

“ Của ta sức lực nhi cũng lên đây, không tin lộng không đến khảo đề, sẽ tìm hai người đi,” Dận tự không bỏ qua địa nói,

=====

Đệ 66 chương: (sáu mươi sáu) tái đề

Gây sức ép một trận, di uyển im lặng chút, khá vậy không im lặng bao lâu, Tiêu, cửa sổ chỉ bị thông một cái động, một con mắt ghé vào cái động khẩu hướng nội xem,

Trong phòng nhân giống như đã ngao không được buồn ngủ, ngã trái ngã phải, đại hồ trong tay bọn họ còn đang cầm mấy cuốn chỉ, Tâm di đã ở lắc lắc ghé đang ngủ,

Cửa sổ bị nhẹ nhàng đẩy ra, tối sầm y nhân nhảy tiến vào, hấn đi vào trước bàn lật xem, Tâm di căn bản là không ngủ, mở một con mắt nhắm một con mắt địa nhìn hấn hành động,

Chỉ thấy hấn đem trên bàn chỉ đều cuộn cuộn nổi lên đến nhét vào trong lòng, ngực, Có tờ giấy bị tiểu cây mơ ngăn chặn, hấn nghĩ muốn rút ra lại sợ bừng tỉnh tiểu cây mơ, do dự một chút, vẫn là buông tha cho, xoay người đến lớn hồ trước mặt nghĩ muốn lên mặt hồ trong lòng, ngực chỉ cuộn, mới vừa thân thủ, chợt thấy hoành lý cũng vươn một bàn tay, giành trước cầm đi mấy cuốn chỉ,

“ A! Người nào?” Đại hồ bị bừng tỉnh, Ngẩng đầu vừa thấy, là một cái người áo xanh,

Hắc y nhân cùng người áo xanh hồ thị liếc mắt một cái, lại cùng khi chém giết đại hồ ôm ấp chỉ cuốn,

“ Có kẻ trộm a!” Tâm di từ từ nhắm hai mắt kêu to,

Trong phòng mọi người tỉnh lại, mọi người thân mình bất động, miệng hữu khí vô lực địa hô:” Có kẻ trộm a, trảo kẻ trộm!”

Đại hồ cùng nhị hồ tắc cùng hai cái kẻ trộm đánh nhau đứng lên,

Lúc này, cửa sổ thì nhảy vào một người, bay nhanh địa đi kiểm đại hồ đặt ở một bên chỉ cuốn, Tiên tiến tới hai người gặp được, buông tha cho cùng đại hồ nhị hồ đánh nhau, quay lại đầu hướng người thứ ba công kích,

Sớm một vào nhà Hắc y nhân đánh đánh, chậm rãi rút hướng cửa, tiện đà rút ra cánh cửa chạy trốn đi ra ngoài, Mặt khác hai người cũng không tâm ham chiến, phân biệt từ cửa, cửa sổ đào tẩu,

“ Đứng lại, đừng nghĩ lưu,” Đại hồ nhị hồ hảm về hảm, thân mình không nhúc nhích,

“Được rồi, đừng hô, mọi người chạy,” Tâm di ý bảo diển có thể đã xong,

Tiểu gậy trúc hướng trên bàn vừa thấy,”Oa, hé ra cũng không thặng, toàn bộ cầm đi,”

“Cư nhiên ngay cả ta khai cấp tiểu phòng bếp thái đơn cũng muốn, không biết bọn họ có thể đoán ra cái gì, ha ha, nghĩ muốn phá bọn họ đầu,” Tâm di càng nghĩ càng buồn cười,

“Cái này có thể ngủ đi?” Tiểu gậy trúc đã muốn ngáp liên tục,

“Ngủ đi, đều ngủ đi, cũng không vài cái canh giờ có thể ngủ,”

Mọi người đánh ngáp ly khai phòng, tâm di cũng oai tới rồi trên giường, ngã đầu liền ngủ,

Liên vương phủ nội, ba vị đại ca cùng hòa thân vương, kỳ duệ hưng phấn mà nhìn này chỉ,

Kỳ duệ hoài nghi địa:” Đây là khảo đề sao? Bức tranh cái gì?”

“Như là một chích con chuột,” Hòa thân vương nói,

Một gã sư gia vội hỏi:” Kinh Thi lý có to lớn thử,”

“Này trương đầu? Bức tranh đầy gậy trúc,” Dân 禳 xem không hiểu,

“Có liên quan gậy trúc thì từ nhiều lắm,” Sư gia trả lời,

Dân tự trong tay là kia trương thái đơn,” Mười đệ, là người nói thi toàn quốc đốt đồ ăn đi, này trương kẻ trên nhiều đồ ăn danh, quái áp lưỡi, hấp quế ngư, sao tiểu Bạch Thái, đường phen đôn tổ yến,”

Mười đại ca vội chỉ huy,” Mau, nhanh đi đem đầu bếp tìm đến, làm cho bọn họ tường kể lại tể mà đem thực hiện viết xuống đến,”

Tất cả thâu đề thi mọi người đem này chỉ cuốn trở thành bảo bối, bận việc một túc,

Thiên tờ mờ sáng khi, tâm di đẩy ra cửa sổ, hút khẩu mới mẻ không khí, thân cái lại thất lưng,” Náo loạn cả đêm, làm hại ta giấc cũng chưa ngủ ngon, phải có hắc đôi mắt,”

Thứ một lũ ánh mặt trời chiếu vào nhà đến, tâm di ngồi vào trước bàn, phô khai chỉ, bắt đầu viết nổi lên đề thi,

Là tối trọng yếu một ngày tiến đến,

Sáng sớm, sán vật trên liên đầu người nhiều, Giữa sân, bọn thái giám đang ở làm chuẩn bị công tác, bọn họ đem hé ra trương cái bàn bãi phóng hảo, trên bàn văn phòng tứ bảo câu toàn bộ,

Nhập vây tuyển thủ lục tục đi vào, dựa theo kỳ thi tên cửa hiệu ngồi ngay ngắn ở bàn sau, bọn họ vẽ mặt khác nhau, có vẽ mặt bình tĩnh; có đặc ý dào dạt; có khăn trương đặc thẳng sát h

Rốt cục ngô phù tề xao vang la:” Chư vị tuyển thủ, hôm nay là cuối cùng một cửa, tài trí quan, Vòng thứ một tất đáp đề, tổng cộng mười đề, hạn một nén hương nội đáp hoàn, Trả lời lục đề đã ngoài giả lại vừa tham gia tiếp theo luân thường đáp đề, Hiện tại thỉnh tâm di khanh khách ra đề mục,”

Tâm di cầm trong tay dài chỉ cuốn giao (ngoại ô) cho dân 禳,”Ung Vương gia, ta nghĩ mời người làm cái giám thị quan,”

Dân 禳 tiếp nhận chỉ cuốn,” Tiểu vương vui công hiến sức lực,”

Thật to bài thi giắt tới rồi cột cò trên, giấy tự đại bằng đầu, tràng trên mỗi người đều mở to hai mắt xem, này mười đạo đề là như vậy:

1, Một tòa chỉ có thể thông hành một người kiêu trên, một cái người bán hàng rong phụ giúp xe vận tải từ nam hướng bắc mà đến, một cái đồn

củ nhân chịu trách nhiệm hai đăm sải từ bắc hướng nam mà đi, bọn họ như thế nào qua cầu?

2, Một cái lão niên người đang tiền kéo xe, một người tuổi còn trẻ người đang sau thôi, Bên cạnh có người hỏi người trẻ tuổi: phía trước người kéo xe là người phụ thân sao? Người trẻ tuổi trả lời đúng vậy, Vì thế người nọ lại hỏi phía trước lão già: mặt sau xe đẩy chính là không phải con của người? Lão nhân trả lời không phải, Như vậy hai người là cái gì quan hệ đâu?

3, Gà trống ngũ văn một chích, gà mái tam văn một chích, con gà con một văn tam chích, một trăm văn tiền mua một trăm chích kê, gà trống, gà mái cùng con gà con đều có, hiện tại yêu cầu ba trăm văn tiền mua ba lượt, mỗi lần gà trống, gà mái, con gà con số lượng giai bất đồng, xin hỏi như thế nào mua?

4, "Tuồng lý bàn đu dây ngoài tường nói, ngoài tường người đi đường, tuồng lý giai nhân cười" xuất từ người nào chi bút?

5, Một cái hà đông ngạn có sáu cái nhân chờ đưa đò, trong đó bốn đại nhân, hai tiểu hài tử, Giữa sông chỉ có một cái trống không thuyền nhỏ, nhiều một chỉ có thể tải một cái đại nhân hoặc hai tiểu hài tử, tiểu hài tử cùng đại nhân có đồng dạng chèo thuyền năng lực, xin hỏi này sáu người như thế nào đưa đò đến tây ngạn?

6, Một thêm một đẳng cho mấy?

7, Từ một thêm đến một trăm là nhiều ít?

8, Có cái lão nhân ở bán hạnh, giá cả là từng cái hạnh tam văn tiền, hơn nữa ba cái hạnh hạch có thể đổi một cái hạnh, Có tam huynh đệ bên người cùng sở hữu ba mươi văn tiền, khả thông minh bọn họ lại ăn tới rồi mười lăm người hạnh, bọn họ là làm như thế nào đến?

9, Hòm lý có hai mươi chích tất xen lẫn trong cùng nhau, mười chích hồng, mười chích bạch, nếu trong bóng đêm thủ tất, muốn lấy nhiều ít chích tất mới có thể cam đoan có một đôi là cùng dạng nhan sắc?

10, Triệu tiên tôn lý trần ngũ đối vợ chồng là hàng xóm, từng cái trượng phu dưỡng một cái kim ngư, từng cái thê tử dưỡng một chích miêu, Có một ngày, triệu thái thái miêu ăn mổ vị tiên sinh kim ngư, vị tiên sinh này cùng ăn Trần tiên sinh kim ngư miêu chủ nhân là vợ chồng; Triệu tiên sinh kim ngư là bị tiền thái thái miêu ăn luôn; Lý tiên sinh kim ngư là bị mổ vị thái thái miêu, mà vị này thái thái cùng bị tôn thái thái miêu ăn luôn kim ngư chủ nhân là vợ chồng, Xin hỏi, lý thái thái miêu ăn ai gia kim ngư?

Làm dân 禔 châm hương sau, ngô phù tề lại là một tiếng la:” Bắt đầu đáp đề,” Tràng trên tuyến thủ nhóm không nghĩ tới khảo đề là như vậy, có người giật mình, có người tức giận, có người bình tĩnh, có người mảy thâm khóa, có người không biết nên như thế nào viết, các loại biểu tình đều có,

Vây xem quần chúng đã ở đối khảo đề nghị luận,” Đường như rất khó ác!,,, Cũng có đơn giản, một thêm một,,, không,,, là tương đương nhị sao?,,, Khanh khách như thế nào xảy ra đơn giản như vậy đề? Dùng đầu óc ngẫm lại, một định là có khác thâm ý,,, Từ một thêm đến một trăm, quang này nói đề sẽ dùng đi một hơn phân nửa thời gian, còn lại đề mục một nén hương thời gian như thế nào đủ oa?,,, Còn có này miêu a, kim ngư a, nhìn xem ta thất điên bát đảo, đầu đều hôn mê,,, Cái kia qua sông, thay đổi là ta a, bùm nhảy đến trong sông, bơi tới bờ bên kia, nhiều dùng ít sức!” Bên cạnh nhân cười ha ha,

Đồng dạng, văn võ đại thần nhóm chỉ trở địa đã ở thảo luận,

“ Phòng chính, khanh khách ra này đó đề khả ở ngài đoán trước bên trong?” Một cái quan viên hỏi,

Trương đình ngọc phe phẩy đầu,” Kém chi ngàn dặm,”

“ Khanh khách thật sự là bí hiểm, hạ quan nguyên bản còn tưởng rằng cùng khoa cử cuộc thi không sai biệt lắm đâu!,,, Hạ quan cũng là như thế ý tưởng, trả lại cho ta kia chất cháu ngoại trai nghĩ chút đề thi, cái này hẳn cần phải oán tử ta,,, Nạp Lan vác đốc, lệnh công tử tối hôm qua cũng là ở lâm trận mới mài gươm

Nạp Lan hoành nhìn đến đề mục cũng sửng sốt, cùng hẳn nghĩ muốn hoàn toàn không chút liên hệ, tuy vậy cũng dẫn theo chút may mắn, may mắn đêm qua không hạt gây sức ép, nghe được người bên cạnh hỏi, vì thế hồi đáp:” Hẳn nói lâm thời nước tới trôn mới nhảy vô dụng, như thế nào cũng không chịu trở mình thư, ở trong phòng đánh đàn tự tiêu khiển, ta buộc hẳn nhìn thư hẳn cũng không chịu,”

“ Nạp Lan đại nhân, tối hôm qua ta đi ngang qua ngời phủ, nghe được tiếng đàn, còn tưởng rằng là ai ở đàn đâu, nguyên lai là lệnh lang,” Trương đình ngọc hôm nay là cố ý ngồi ở Nạp Lan hoành bên cạnh,

“ Phòng chính chê cười, Hoàn hảo hẳn không chịu nghe của ta nói, nếu không lâm trận mới mài gươm, ma cũng vô dụng, tiền này đề, cũng không biết có thể hay không trả lời lục đề đâu?” Nạp Lan hoành lo lắng nói,

“ Như thế nào, đối với ngời đưa con không tin tưởng?”

“ Nhìn này đó đề, tin tưởng đều chạy đến trao oa quốc đi,” Nạp Lan hoành quả thật trong lòng không đề,

Mười đại ca nhìn đề sau, thốt ra:” Như thế nào không giống với a? Không có đường phèn đôn tổ yến,”

“ Nhẹ giọng điem,” Cửu đại ca dân 禳 ý bảo,

Dân 禳 tuy rằng rất nhỏ thanh, còn l làm cho tâm di nghe thấy được, liếc bọn họ liếc mắt một cái, quay đầu lớn tiếng hỏi:”Tiểu cây mơ, người hôm nay có hay không phân phó tiểu phòng bếp chuẩn bị đường phèn đôn tổ yến?”

“ Khanh khách yên tâm, sớm phân phó đi xuống, chờ tỷ thí chấm dứt trở về, vừa vặn dùng,”

Nghe vậy, bát đại ca dân tự hướng tâm di nhìn lại, tâm di hướng dân tự ý vị thâm trường địa cười cười, Dân tự buồn bực địa không được,” Thì cấp nàng đùa giỡn,”

Khang Hi nhìn đề cũng nói:” Tâm di, trăm còn tưởng rằng người xảy ra chút thi từ ca phú hoặc là đúng đúng văn thơ đối ngẫu và vân vân,”

“ Hoàng Thượng, này cũng không phải kỳ thi Trạng Nguyên, hội viết chút văn vẻ có năng lực chứng minh cái gì, hướng chi thì không tiêu chuẩn đáp án,”

“ Trăm nhìn có chút đề chi bằng hảo hảo tính toán theo công thức một phen,”

“ Kỳ thật này đó đề không khó, tĩnh hạ tâm cẩn thận cân nhắc đều có thể trả lời cho ra,” Tâm di nói,

Dân 禳 trở lại khán đài trên, đối Khang Hi nói:”Hoàng a mã, nhi thần gặp dân chúng nhóm đối khảo đề nghị luận đều, đột nhiên nghĩ đến một cái chủ ý, không biết được không phủ?”

“ Nói đến nghe

“Nhi thần đề nghị, làm cho trảng trên tất cả mọi người tới tham gia đáp đề, Gần một, có thể sinh động một chút không khí, trường hợp không đến mức lạnh như vậy thanh, thứ hai, làm cho dân chúng nhóm có tham dự trong đó cảm giác,”

“ Không tồi, truyền trăm trong lời nói, trảng trên mọi người phàm trả lời tứ đề đã ngoài giả, trăm đều có phần thưởng,” Xoay mặt đối bên cạnh tàn phi nhóm,” Các người cũng động động não, trăm giống nhau có phần thưởng,” Thì đối phía sau lý đức toàn bộ nói:” Người, còn có các cung nữ cũng không phải ngốc đứng, cùng nơi nghĩ muốn,”

Hoàng lịch mở miệng hỏi:”Hoàng ông nội, tôn nhi hay không cũng khả đáp đề?”

“Đương nhiên,”

“Hoàng lịch, thứ năm đề ngươi có thể có đáp án?” Tâm di hỏi,

“Tâm di bác, thứ năm đề là đơn giản một, một thêm một đẳng cho nhị,” Hoàng lịch không cần (phải) nghĩ ngợi địa trả lời,

“Hoàng lịch, ngươi hảo hảo ngẫm lại, một thêm một đẳng cho nhị, thật sự đơn giản như vậy?” Cửu đại ca dận 襜 dẫn theo điểm châm chọc ý tứ hàm xúc,

Mười đại ca cũng đi theo nói:”Hoàng Thượng thường xuyên khen ngươi thông minh lanh lợi, ta xem cũng là thực bình thường

Tâm di cười lạnh một tiếng nói:”Cửu đại ca, mười đại ca, vậy ngươi nhóm cho rằng một thêm tất cả nên tương đương mấy đâu?”

Mười đại ca một thời trả lời không hơn,” Tương đương,,, Tương đương,,,”

Tâm di ép sát nói:”Rốt cuộc tương đương mấy a?”

“Dường như là tương đương nhị,” Mười đại ca không phải thực khẳng định địa nói,

Hoàng lịch đệ đệ hoàng ban ngày nãi thanh nãi khí địa nói:”Chính là tương đương nhị,”

“Có đôi khi rõ ràng là thực sự tình đơn giản, không nên suy nghĩ đặc như vậy phức tạp, một thêm từ lúc đến chính là tương đương nhị, đại nhân a, thường thường ngay cả tiểu hài tử cũng không bằng,”

Khang Hi nghe bọn họ rất đúng nói, nói:”Trẫm không rõ, nếu là như thế đơn giản đề mục, ngươi vì sao còn muốn ra đâu?”

Tâm di không trả lời, lại hỏi:”Hoàng lịch, ngươi nói cho ra sao?”

“Hoàng lịch cho rằng càng là đơn giản đề mục lại càng hội đáp sai, tâm di bác là cố ý mê hoặc tuyển thủ, dẫn nhân đèn đáp lại tạp địa phương nghĩ muốn, kết quả có thể càng nghĩ càng thái quá,”

Tâm di cười gật gật đầu:”Hoàng Thượng, ngươi tin không tin, giao (ngoại ô) đi lên bánh cuốn trên, này đề đáp án một định đủ loại,”

“Cáp,,, Trẫm đã muốn khăn cấp địa muốn nhìn một chút này một thêm một đều có thể cho ra cái gì kết luận đến,” Khang Hi nghĩ liền cảm thấy được buồn cười,

Không lâu sau, hoàng lịch đệ trên hé ra chỉ,”Hoàng ông nội, đây là tôn nhi đáp án,”

“ Trẫm không biết đáp án, hỏi người tâm di bác,”

Tâm di tiếp nhận chỉ, xem hoàn sau ở hoàng lịch trên mặt hôn một cái,” Hảo hoàng lịch, thật thông minh!”

“Hoàng lịch trả lời vài đạo đề?” Khang Hi hỏi,

“ Một phần ba năm thất cử, lục đạo,”

Khang Hi cao hứng địa nói:” Có tiền đồ, tràng hạ nhiều như vậy đại nhân cũng không bằng người,” Nói xong, cỡi xuống bên hông ngọc hoàn,” Phần thưởng người,”

“Tôn nhi tạ ơn hoàng ông nội phần thưởng, hoàng ông nội, nếu là tôn nhi đem dư đề đều trả lời, có phải hay không còn có phần thưởng a?” Tiểu gia hỏa này có điểm được một tác lại muốn tiến một bước

“ Có, tự nhiên có,”

Dận 禪 gặp đưa con lộ mặt, ngoài miệng mặc dù không ngôn ngữ, khả trên mặt tươi cười lại che dấu không được,

Trong quán trà, mọi người còn cùng ngày hôm qua giống nhau tụ tập, nghị luận, cho khiêu tuyến đám người đã ở trong đó nghe, Có người hỏi mọi người,” Các người đoán khanh khách xảy ra cái gì khảo đề?”

Có cái thư sinh bộ dáng địa nói:” Tương lai nhân theo chúng ta nơi này đọc thư hẩn là không sai biệt lắm, ra đề cũng chạy không thoát chư tử bách gia văn vẻ,”

“ Người thì biết, dường như người chính mắt nhìn thấy dường như,” Nói lời này chính là cái kia tự xưng có bên trong tin tức nhân,

“ Gặp là không, khả trừ lần đó ra còn có thể ra cái gì đề nha?” Thư sinh trả lời, Người bên ngoài cũng đều đều gật đầu đồng ý, Lúc này, thám tử đầu đây đổ mồ hôi địa chạy tiến, cầm trong tay hé ra chỉ,

Lập tức có người sốt ruột hỏi,” Mau, nói nhanh lên, cái gì đề?”

Thám tử đem chỉ đưa cho xúm lại đi lên nhân thủ trung,” Chính mình xem,” Sau đó đến một bên đi châm trà uống, Láy đến đề mục nhân tiếp nhận sau thoát nhìn, lúc trước nói chuyện thư sinh thúc giục,”Ai, không cần xem lâu như vậy đi!”

“ Lão huynh, người sai đến chân trời đi, cái gì chư tử bách gia văn vẻ, nhìn một cái khanh khách ra đề, người nghĩ muốn phá đầu đều muốn không đến,”

Cho khiêu tuyến hứng thú cũng đến đây, thò người ra đoạt lấy trang giấy nhìn đứng lên, Tàn Phong cùng lữ tứ nương cũng ghé vào bên cạnh xem,

Bên cạnh nhìn không thấy nhân đại thanh ồn ào:” Niệm đi ra a, rốt cuộc là cái gì?”

Cho khiêu tuyền nhìn mấy đi sau, cười ha ha:”Cao, thật sự là cao, tâm di khanh khách tâm tư thật sự là không giống người thường,” Nói xong đem chỉ đưa cho một bên có bên trong tin tức người nọ nhìn sau xấu hổ cực kỳ,” Đây, đây là cái gì đề a?”

“ Cái này, nhìn người kỳ duệ bồi lặc làm như thế nào Phò mã? Còn nói cái gì điều động nội bộ, này đáp án là tử, đến lúc đó giấy trắng mực đen viết xuống đến, đối chính là đối, sai chính là sai, không có cách nào khác giống làm văn như vậy có thể hỗn quá khứ,” Cho khiêu tuyền cười nói,

Người nọ không phục địa nói:”Kỳ bồi lặc một định có thể đáp ra,”

Một bên thám tử uống đủ liễu thủy mới nói nói,” Đây là tất đáp đề, phải trả lời lục đề đã ngoài mới có tư cách trả lời thưởng đáp đề,”

“ Ôi, lần này có thể đùa cợt điệu thiết nhiều nhân,” Thư sinh tiếc hận

“Ai, sản vật lý nhân trừ bỏ có mắt phúc, nói không chừng còn có thể được đến vạn tuế gia ban cho đâu, Hoàng Thượng có chỉ, sản vật nội nhân ai có thể trả lời tứ đề đã ngoài, có phần thưởng!” Thám tử dùng hàm mộ khẩu khí đối mọi người nói,

“Oa, thật sự a? Ai nha, chúng ta thực không cái kia phúc khí,,, Cho dù người có phúc khí đi vào, cũng không phúc khí trả lời,,, Hắc, đừng coi khinh nhân, người có thể trả lời vài đạo a?” Nhiều nhân tranh luận lên,

Cho khiêu tuyền cũng không biết làm sao tới như vậy nồng hậu hưng trí, lớn tiếng đối trong quán trà người ta nói:” Không bằng, chúng ta chính mình cũng muốn làm cái trận đấu đi, đang ngồi các vị, ai có thể đáp ra tứ đề, hôm nay tiền trà tính ở ta trưởng trên,”

Mọi người đều hưởng ứng: tốt,,, Tốt một,,,

=====

Đệ 67 chương: (sáu mươi bảy) thưởng đáp đề

Một nén hương rất nhanh nhiên hết,” Đã đến giờ!” Ngô phù tề xao vang la,

Tuyền thủ nhóm buông xuống bút, tiêu thái giám đem bánh cuốn một một thu nạp,

Khang Hi khản cấp địa nói:” Tâm di, công bố đi!”

Tâm di ở tiêu cây mơ trong tay đang cầm chỉ cuốn lý chọn một quyển đi ra, giao (ngoại ô) cho dân 禔,”Ung Vương gia, đây là đáp án, là kỳ công

chính, ta mời người cùng trương đình ngọc đại nhân cùng nhau thẩm tra đối chiếu bài thi,”

Đáp án cũng cao treo cao quải tới rồi cột cờ trên,

1, Hai người là bồi nói mà đi,

2, Hai người là phụ nữ quan hệ,

3, Lần đầu tiên: 4 chích gà trống, 18 chích gà mái, 78 chích con gà con;
lần thứ hai: 8 chích gà trống, 11 chích gà mái, 81 chích con gà con; lần thứ ba: 12 chích gà trống, 4 chích gà mái, 84 chích con gà con,

4, Xuất từ tô thức chi bút,

5, Trước từ hai cái tiểu hài tử chèo thuyền đến tây ngạn, sau đó trong đó một cái tiểu hài tử ở lại tây ngạn, người tiểu hài tử đem thuyền trở lại đông ngạn, tiếp theo, một cái đại nhân đem thuyền hoa đến tây ngạn, lưu lại, tái từ ở lại tây ngạn tiểu hài tử đem thuyền trở lại đông ngạn, Tiếp tục từ hai cái tiểu hài tử đem thuyền hoa đến tây ngạn, lặp lại đã ngoài quá trình, thẳng đến tất cả mọi người đưa đồ đến tây ngạn,

6, Tương đương

7, $(1+99)+(2+98)+(3+97)+\dots+(49+51)+50+100=50*100+50=5050$

8, Bọn nhỏ trước dùng ba mươi văn tiền mua 10 cái hạnh, ăn sử dụng sau này 9 cái hạnh hạch thay đổi 3 cái hạnh, sẽ đem ăn thẳng 3 cái hạnh hạch thay đổi một cái hạnh ăn luôn, lúc này bọn họ cộng ăn 14 cái hạnh, còn lại 2 cái hạnh hạch, Bọn họ thông minh chỗ ở chỗ hướng lão nhân mượn 1 cái hạnh, ăn xong sau đem 3 cái hạnh hạch trả lại cho lão nhân, cái này tương đương đem tá hạnh còn, Cho nên, lão nhân cũng chưa ăn một, mà tam huynh đệ ăn tới rồi mười lăm người hạnh,

9, Thủ tam chích tất,

10, Lý thái thái miêu ăn tiền tiên sinh ngư,

Thấy đáp án, mọi người thì nghị luận mở,” Một thêm một thật sự tương đương nhị!,,, Cái gì thật sự, nan phải không còn chờ cho tam sao?,,, Nguyên lai một thêm đến một trăm là như thế này tính,,, Ta vẫn nghĩ muốn hai người mặt đối mặt như thế nào qua cầu, chính là không nghĩ muốn bọn họ là bồi nói mà đi,,, Kỳ thật này đó đề cũng không là quá khó khăn,,, Đã biết đáp án đều nói không khó,”

Tiểu thái giám đang cầm bài thi đứng ở trương đình ngọc bên cạnh,

Trương đình ngọc lấy quá hế ra, thẩm tra đối chiếu, tiếp theo ở bánh cuốn trên viết trên đôi mấy đề, sau đó tái giao (ngoại ô) cho dân 禩,

Dận 禎 tắc lớn tiếng địa niệm:”Vương hiếu nghĩa, đối tứ đề,, Tô thẳng tới trời cao, đối ngũ đề,, Thượng quan châu phong, đối tứ đề,, Kỳ duệ, đối thất đề,,”

Kỳ duệ cao ngẩng cao đầu, vẻ mặt tự phụ đáng vẻ đắc ý, bát đại ca chờ cho nhau đốt đầu, nhìn ra được, bọn họ đều thực vừa lòng này thành tích,

Mười đại ca khen:”Kỳ duệ vẫn là đỉnh làm được, đúng rồi thất đề, không dễ dàng,”

“ Sớm biết rằng, tôi hôm qua trên sẽ không dùng như vậy hao tâm tốn sức, biến thành ta một tấc không ngủ,” Cửu đại ca dận 禎 nói,

Dận tự ý bảo bọn họ đừng đánh xoa:” Tiếp tục nghe đi xuống, kia hai cái còn không biết đâu!”

Dận 禎 tiếp tục nhớ kỹ:” Chu chí bằng, đối lục đề,, Đường minh lê, đối lục đề,, Lưu dài cái, đối tam đề,, Phát dục, đối thất đề,,”

Dư phi vui vẻ địa vỗ bàn tay,” Tốt, phát dục đúng rồi thất đề, có thể tiến tiếp theo luân,”

“ Chúc mừng nương nương!” Bên cạnh tiểu đường vội mở miệng chúc,

“Ai, đừng cứ thế cấp, chờ hấn lên làm ngạch phụ tái chúc mừng cũng không muộn nha!” Dư phi lòng tràn đầy vui mừng,

Bên cạnh phi tử không thể gặp của nàng cái loại này bừa bãi, liền châm chọc địa nói:” Cũng không biết có thể hay không làm đắc thành,, Chính là, cũng không phải hấn một người tiến tiếp theo luân,”

Dư phi trong lòng cao hứng, cũng không cùng các nàng cãi cọ, không cần địa nói:” Các ngươi là ghen tị ta có tốt đệ đệ, tuy vậy, ta sẽ không cùng các ngươi so đo,”

Dận 禎 còn tại niệm:”Hoàng gia nhạc, đối bát đề,, Nạp Lan đức duệ,,” Niệm đến nơi đây, hấn ngừng lại, Nạp Lan hoành mới vừa mang trà lên bát, nghe cập chính mình đưa con tên, lập tức đình chỉ bất động, khăn trương địa nghe câu dưới là cái gì,

Khang Hi tọa thẳng thân mình, tâm di nắm chặt rảnh tay trung khăn tử, phía sau mai kết hai người cho nhau cầm thủ,

Chỉ nghe dận 禎 nói:” Một đề,,” Nạp Lan hoành nhẹ buông tay, bát trà rơi trên mặt đất,, Sai, Đối cửu đề,,”

Khang Hi hu khẩu khí, tâm di từng khăn tử, thân mình hướng lưng ghé dựa trên một dựa vào,

Mai kết trúc cái giỏ nhảy nhót:”Da!” Lý đức toàn bộ cười thẳng gật đầu,

“Làm gì, nói chuyện đại thử,” Muội đại ca tức giận địa nói,
“Làm cho ta bạch cao hứng,” Dân 禳 cũng nén giận nói,
Dân tự lại không có gì biểu tình,” Đều tiến tiếp theo luân, trò hay ở
phía sau đầu a!”

Nạp Lan hoành vồ về ngực,” Ta muốn bị ung Vương gia dọa mắc lỗi,”
Lập tức lại có thái giám cho hấn ngâm vào nước trên trà,

Tiết ngôn nói:” Nạp Lan huynh hiện tại có thể bình tĩnh tâm tâm địa
uống trà,”

“Lại càng không thành thời, càng đến vậy khắc càng chặt trương,”

“Vác đốc là hận không thể thay đứa con đi đáp đề,” Trương đình ngọc
giễu cợt hấn,

Nạp Lan hoành liên tục xua tay,” Này không thể được, phải thay đổi
ta, sớm bị đào thải,”

“Nạp Lan huynh phóng khoáng tâm, đến hiện tại mới thôi, lệnh lang
nơi chôn bặt tiêm, còn không có nhân còn hơn hấn đâu!” Tiết ngôn an ủi
bạn tốt,

“Nói là nói như vậy, khả phía sau chuyện ai cũng không biết nha!”
Nạp Lan hoành trong lòng vẫn là bất ổn,

Làm phụ thân khản trương, kia ba giờ cô gái cũng khản trương, nghe
xong rồi kết quả liên tiếp địa nén giận dân 禳,” Có hấn như vậy niệm sao,
người khác đều là trực tiếp niệm đối mấy đề, tới rồi Nạp Lan đại ca nơi này
liền thay đổi niệm pháp, còn không đem nhân cấp hù chết a!” Thu yển thì
thầm,

“Chính là, ta nói đâu, Nạp Lan đại ca cũng sẽ không kém như vậy đi!”
Hồng dao bất mãn địa phe phẩy đầu,”Ung Vương gia là cố ý đi! Cố ý dọa
người!”

“Tốt lắm tốt lắm, các người khản trương, cấp trên sợ là có người càng
khản trương đâu! Chúng ta tiếp tục xem đi xuống là được,” Sở cầm vừa rồi
cũng bị hoảng sợ,

Trong quán trà, mọi người cũng làm xong rồi đề mục, lẳng lặng địa
chờ thám tử tiến đến, rất nhanh, thám tử thở phò phò tiến quán trà, lập
tức có người bung lên lạnh trà ngon, thám tử biên uống lấy ra chỉ đưa cho
mọi người,

Hiện tại cho khiêu tuyên so với ai khác đều hăng say, giành trước tiếp
nhận,” Trước đúng đúng đáp án,” Người chung quanh cũng phía sau tiếp
trước địa thâu đi lên,

Có bên trong tin tức người đang một bên bàng quan, lạnh lùng địa nói:”Hạt vô giúp vui, quan trọng hơn chính là ai ra biên?”

“ Nạp Lan đức duật đối cử đề,” Thám tử tiếp lời nói,

“ Không tôi, ta thực không tiều sai nhân,” Cho khiêu tuyên thực vừa lòng, hấn nhìn đáp án sau, cầm chính mình đáp đề nhìn nhìn, cũng là đúng rồi cử đề,

Lữ tứ nương cũng nhìn đáp án,” Vu đại ca, người cùng Nạp Lan đức duật thật sự là lực lượng ngang nhau a!”

“ Kia kỳ duệ đâu?” Tần Phong thay cái kia có bên trong tin tức nhân hỏi,

“ Hấn cùng phát dục giống nhau, đều đối thất đề,” Thám tử trả lời,

“ Còn kém hai đề đâu!” Tần Phong nói,

Có bên trong tin tức nhân về mặt đặc ý,” Có cái gì quan hệ, còn không phải giống nhau tiến tiếp theo luân?”

Lữ tứ nương ở bên khuyên,” Các người cũng đừng cãi, tranh cũng tranh không ngoài cái kết quả, làm cho sự thật mà nói nói đi,”

Cuối cùng kết quả đi ra, cùng sở hữu sáu gã tuyển thủ tiến vào cuối cùng trận chung kết, Đây sáu người là Nạp Lan đức duật, kỳ duệ, phát dục, chu chí bằng, đường minh lê, hoàng gia nhạc, Hiện tại bọn họ trước mặt trên bàn trừ bỏ văn phòng tứ bảo ngoại còn dùng cái giá treo một cái linh,

Phóng nhãn nhìn lại, sáu cái nhân đều là phong thái chỉ có, thì đưa tới những người đứng xem một phen nghị luận, mà bọn họ cũng cho nhau đánh giá lẫn nhau, đặc biệt kỳ duệ, phát dục, đều đem Nạp Lan đức duật cho rằng lớn một kinh

Vẫn là ngô phù tề tuyên đọc trận đấu quy tắc:” Đợt thứ hai, thưởng đáp đề, cộng mười đề, trả lời một đề đặc chia ra, đạt được cao một tiền ba vị tuyển thủ đem tiến hành cuối cùng cuộc đua,” Sau đó xoay người cung kính địa đối tâm di nói:” Thịnh khanh khách ra đề mục,”

Thứ một đề cao treo cao quả,” Một chích ếch từ thâm mười sáu trọng đáy giếng hướng về phía trước khiêu, mỗi ngày ban ngày khiêu trên 7 trọng, ban đêm thì trượt tứ trọng, hỏi cái này chích ếch vài ngày có thể nhảy ra tỉnh?”

Vài tên tuyển thủ lập tức bắt đầu tính toán theo công thức đứng lên,

“ Của người đề như thế nào đều là chút miêu a, con ếch a, ngư a?” Khang Hi hỏi,

Tâm di cười khanh khách nói:” Thông tục dễ hiểu nha!”

Rất nhanh, Nạp Lan đức duật dùng tiểu bổng xao vang linh,

“Nạp Lan đức duật, thỉnh trả lời,” Ngô phù tề hô,

“Bốn ngày,” Nạp Lan đức duật trả lời,

Ngô phù tề nhìn phía tâm di,

Tiểu cây mơ trong tay đang cầm một mâm tử, chén đĩa nội có mười đóa hoa hồng, tâm di cầm lấy một đóa cấp tiểu quả cam, tiểu quả cam cầm hoa đi xuống khán đài, hướng Nạp Lan đức duật mỉm cười, đem hoa đặt ở hân trên bàn,

Thứ hai đề thì đi ra, đại hồ cùng nhị hồ bàn ra một khối đại tâm ván gỗ, mặt trên là mấy cái mộc điều đáp thành một cái ngư đồ án,” Thỉnh di động hai cái mộc bổng, đem ngư đồ cái bơi lội phương hướng, ngư hình dạng không thay đổi,”

Nạp Lan đức duật thoáng suy tư một chút, thì xao vang linh,

“Nạp Lan đức duật, thỉnh trả lời!”

Nạp Lan đức duật đi đến tám ván gỗ tiền, di động hai cái mộc bổng,

Người quan sát lại bắt đầu lú rú,” A, thật sự thay đổi phương hướng,,, Oa, thật thông minh,,,”

Ngay sau đó là đệ tam đề, cũng là một khối đại tám ván gỗ,

□□□□□□□□

+□□□+□□□+□□□

□□□□□□□□

Thỉnh đem 1 tới 9 chín con số điền nhập mỗi tổ đồ nội, khiến cho trở thành một cái đẳng thức,

Tuyển thủ nhóm trên giấy tính toán,

Phát dục một bên tính, một bên tà suy nghĩ chú ý Nạp Lan đức duật một cử một động, gặp Nạp Lan đức duật thì đi lấy tiểu bổng, chạy nhanh ném bút, giành trước xao vang linh,

“Phát dục, thỉnh trả lời!” Ngô phù tề hảm,

Phát dục đi vào đề bản tiền, giờ bút do dự thật lâu cũng xuống dốc kế tiếp tự,

“Phát dục, ngươi rút cuộc đáp không đáp cho ra?” Khang Hi có điểm không kiên nhẫn nói,

Gặp như vậy tiêu hao dần cũng không phải biện pháp, phát dục đành phải nói:” Quay về Hoàng Thượng, nô tài có thể là nghĩ muốn sai lầm rồi,”

“Vậy ngươi thưởng cái cái gì sức lực a?” Mười đại ca cười nhạo,

Phát dục buồn nản địa trở lại giữa sân, kỳ duệ càng không ngừng hướng khán đài trên bát đại ca dân tự tế mi lộng nhãn, Dân tự thấy, hiểu ý địa khê gặt đầu, vấn tâm di:” Khanh khách, nếu phát dục đáp không ngoài, có không để cho người khác trả lời?”

Tâm di nghĩ nghĩ nói:” Có thể, ai trả lời cũng coi như chia ra,”

Kỳ duệ đã sớm chuẩn bị tốt, tâm di thanh âm chưa dứt, hần lập tức mãnh xao linh,

“Kỳ duệ, thỉnh trả lời!”

Kỳ duệ đến khảo đề tiền, lưu loát địa đem con số điền nhập phương cách trung, $367+128=495$, $735+129=864$, $234+657=891$,

Hòa thân vương tươi cười đôi đầy mặt, nếp nhăn đều tể ở tại cùng nơi, mười đại ca vỗ đùi:” Hảo, thông minh!” Kỳ duệ trên bàn cũng có một đóa hoa hồng,

Tiếp theo, tiểu gậy trúc cùng tiểu rỏ thì quả thượng liễu thứ bốn đề,” Ở cao 10 trượng trên lầu, một cái 3 cân thiết cầu cùng một đồng 3 cân bông đồng thời hạ xuống, người nào tới trước mặt đất?”

Kỳ duệ biên xao linh biên lớn tiếng nói:” Đồng thời đến,”

Gặp tâm di không nhúc nhích tĩnh, phát dục cũng xao linh nói:” Bông, úc, không đúng, là thiết cầu,”

Tâm di căm tức nói:” Rốt cuộc là cái gì? Nghĩ muốn tốt lắm tái trả lời,”

“Thiết cầu!” Phát dục nói,

Dân 禪 lên tiếng,”Phát dục, có người như vậy đoán sao? Liền hai cái đáp án, không phải bông, đương nhiên là thiết cầu,”

Lời này làm cho dư phi không vui ý, hướng tới dân 禪 nói:”Ung Vương gia, người quản hần là như thế nào đoán, đoán đối là được,”

“ Hừ, hoàn hảo chỉ có hai lựa chọn, nếu là con số, có phải hay không phải từ một số khởi a? Số nhỏ tự mọi người còn có kiên nhẫn chờ, mấy ngàn mấy vạn sớ là đến bầu trời tối đen cũng sớ không xong,” Dân 禪 lập tức đáp lễ nói,

“ Nói gì vậy, phát dục có như vậy bôn sao? Phải đúng như này, hần có thể đứng ở chỗ này sao?” Dư phi luôn luôn đầu này ít một đệ đệ,

“ Không được sảo! Dân 禪 nói được không phải không có đạo lý, quả thật không thể như vậy trả lời, lần này thôi,,,” Khang Hi nhìn xem tâm di, Tâm di phụng phịu từ bàn lý cầm lấy hoa,

Giữa sân, khác ba cái tuyến thủ đã ở châu đầu ghé tai không, kia hai cái là cổ ý,” Chu chí bằng nói,

Đường minh lê cũng nói:” Xấu lắm phương pháp ai không hội!”

“ Ta tình nguyện thành toàn Nạp Lan đức duật, cũng không nguyện khanh khách gả cho hần nhóm gì một cái,” Hoàng gia nhạc với kỳ duệ cùng phát dục không hài lòng,

“ Đồi, ít một Nạp Lan đức duật không bọn họ như vậy vô lại,” Chu chí bằng gật đầu đồng ý,

“ Chúng ta đây ba cái cùng bọn họ hai cái chơi một chút a!” Đường minh lê đề nghị,

Hoàng gia nhạc đáp ứng nói:” Hảo, nhiều một võ hai tán, mọi người không diễn xướng,”

Nạp Lan đức duật nghe được bọn họ trong lời nói, nói:” Đa tạ vài vị thật là tốt ý, khả như vậy thắng chỉ không võ, tại hạ hy vọng thắng được công bình,”

Đường minh lê xích địa cười,” Đừng choáng váng, Nạp Lan đức duật, người chính là nghĩ muốn công bình hai người bọn họ cũng sẽ không cho người công bình,”

“ Chờ coi, chúng ta cùng bọn họ ngoạn,” Hoàng gia nhạc tính toán mấy chuyện xấu,

Tiếp được đi thử đề một đạo tiếp một đạo, hoàng gia nhạc bọn họ thủy chung không có cơ hội, Mà giờ phút này, kỳ duệ trên bàn có tam đoá hoa hồng, phát dục trên bàn cũng có tam đoá hoa hồng, Nạp Lan đức duật trên bàn chỉ có nhị đoá hoa hồng,

“ Thứ chín đề,” Ngô phù tề thì hô,

Khảo đề cao cao quái khởi,” Mỗ sở trừ lấy 9 dư 8, trừ lấy 8 dư 7, trừ lấy 7 dư 6, trừ lấy 6 dư 5, này sở là nhiều ít?”

Cái này cơ hội tới, hoàng gia nhạc ba người đồng thời xao linh, kỳ duệ hung hăng địa trừng mắt nhìn bọn họ liếc mắt một cái,

“100!” Hoàng gia nhạc mở miệng tùy tiện nói cái con số,

Đường minh lê đi theo nói:”200!”

“300!” Chu chí bằng cũng hạt kê vừa thông suốt,

Phát dục hướng về phía bọn họ quát:” Các người đây là ở bán đấu giá a?”

Hoàng gia nhạc không để ý tới hần, tiếp tục hảm:”400!”

“ Như thế nào có thể như vậy đoán!” Dư phi bất mãn nói,

Dận 禎 đang lo không có cách nào khác giúp đỡ Nạp Lan đức duật, hiện tại cơ hội này vừa lúc, liền cố ý cùng dư phi tỉ thí nhi,” Hứa nhà các người phát dục đoán, sẽ không hứa bọn họ đoán sao?”

Dư phi cũng giận,” Kia mọi người cùng nhau đoán được rồi, phát dục, người cũng đoán,”

“Này vẫn là tỷ thí sao?” Dận tự cảm thấy được có điểm lộn xộn,

“Lão Bát, vừa rồi là người đề nghị ai đáp không ngoài, có thể từ người khác đáp,” Dận 禎 bỏ qua là muốn đem này nước ao cấp quấy dục,

“Vừa rồi kỳ duệ cũng không có đoán, đoán chính là phát dục,” Dận tự nói,

Gặp dận tự nói như vậy, dư phi lập tức đem đầu mâu chỉ hướng hắc,”Hắc, ta nói bát gia, vừa rồi nếu không phải phát dục đáp không hơn, kỳ duệ nào có cơ hội trả lời,”

Hòa thân vương che chở tôn tử,” Này cũng là lý do sao, huống chi kỳ duệ cũng còn một cái nhân tình cho các người phát dục lập!”

Dận 禎 thì chen vào nói:” Hòa thân vương, đây là tỷ thí, không phải buôn bán, người không biết là như vậy đối mặt khác tuyên thủ không công bình sao?”

Hòa thân vương trả lời đắc cũng mau:” Là không công bình, hoàng gia nhạc vãi cái như vậy đoán là không

Thấy bọn họ sảo thành một đoàn, Khang Hi cảm tức, mạnh mẽ vỗ cái bàn,” Nếu ai tái đoán một mạch, trăm liền hủy bỏ hắc trận đấu tư cách,” Gặp Khang Hi tức giận, tất cả mọi người không ra tiếng,” Tiếp tục tỷ thí,” Khang Hi nói,

Tiếng nói vừa dứt, tròng trên truyền đến thanh thúy tiếng chuông,

Gặp là Nạp Lan đức duật, Khang Hi cũng không khách khí, lạnh lùng nói:” Nạp Lan đức duật, trăm trong lời nói người nghe rõ rồi chứ?”

“Nghe rõ rồi chứ, này đề đáp án là năm trăm linh tam,” Nạp Lan đức duật lớn tiếng trả lời,

Khang Hi cầm bút toán tính, sau đó nói:” Tốt lắm! Còn có cuối cùng một đề, nếu người trả lời, người liền thắng, tỷ thí như vậy chấm dứt,” Khang Hi nghĩ muốn tốc chiến tốc thắng,

=====

Đệ 68 chương: (sáu mươi bát) câu đối

Khang Hi tại đây một lát là giúp đỡ Nạp Lan đức duật, khả dận tự mặc kệ,”Hoàng a mã, đâu có là thủ tiền ba vị tiến hành cuối cùng cuộc đua,”

Hắn này vừa nói, lệnh Khang Hi có điểm khó xử, định tốt quy tắc, chính mình đi đầu phá h nhìn tâm di,” Nha đầu, ngươi nói đâu?” Nếu tâm di đồng ý, hắn cũng bất cứ giá nào, dù sao Nạp Lan đức duật một đường thẳng đến hiện tại, cũng nói được quá khứ,

Không nghĩ tới tâm di không đồng ý,” Bát gia nói đúng, quy tắc là sớm định tốt, không nên tùy ý sửa đổi,” Tâm di mới không sợ bọn họ xấu lắm đâu!

Đệ thập đệ thì giắt đi ra, đây là một đạo mê,” Buổi sáng tứ chân, giữa trưa cặp đùi, buổi tối tam chân chính là cái gì?”

Chúng ta tự nhiên đều biết nói là cái gì, khả khi đó nhân lại không biết nói a, mọi người lại là một trận nghị luận,

“ Di, có loại này đồ vật này nọ sao?,, Đây chẳng phải là quái vật!,, Cho tới bây giờ chưa thấy qua!,, Đáp án là cái gì, nhanh lên trả lời nha!”

Cái này cũng không biện pháp đoán, tuyên thủ nhóm nhú mi suy tư về,

Khang Hi đề thấp thanh âm đối tâm di nói:” Ngươi vừa rồi vì cái gì không đồng ý trầm ý kiến, trầm là cho ngươi suy nghĩ,”

Tâm di cũng thấp giọng nói:” Tạ ơn Hoàng Thượng, hắn sẽ không thua,”

Nạp Lan đức duật trên giấy vẽ xấu, thâm nghĩ,” Đây rốt cuộc là cái gì a, trong vòng một ngày cư nhiên có ba loại biến hóa,” Hắn hô một hơi, hướng bốn phía nhìn nhìn, những người khác cũng đang ở trầm t

Trong đám người, vài cái quần áo ngăn nắp trên tuổi lão nhân lão rất, chống quái trượng đứng,

Nạp Lan đức duật nhìn chăm chăm quái trượng, đầu trung đột nhiên linh quang vừa hiện,” Tam chân,, Buổi sáng,, Giữa trưa,, Buổi tối,, Ta hiểu được,”

Thanh thúy tiếng chuông lại vang lên,

Khang Hi cũng không phải ngô phù tề báo cáo, vội hỏi:” Nạp Lan đức duật, đáp án là cái gì?”

“ Quay về Hoàng Thượng, đáp án là người,”

Mười đại ca cấp địa cười lên tiếng:” Nạp Lan đức duật, ngươi dài tứ chân a?” Lời này khiến cho rất nhiều người cười vang,

Tâm di hoành hắn liếc mắt một cái,” Mười đại ca, ngươi cũng từng từng có tứ chân, chính là chính ngươi không nhớ rõ,”

“Hoàng a mã, nhi thần từng có tứ chân sao?” Mười đại ca vẻ mặt nghi hoặc,

Khang Hi bạch liễu tha một nhãn, chúng tần phi che miệng thẳng

“ Nạp Lan đức duật, mời người giải thích cấp mười đại ca nghe, miễn cho hần còn tưởng rằng có người từng đem hần chân cấp cứ điệu quá,” Chúng đại ca trung, tâm di tối khinh thường chính là vị này,

Nạp Lan đức duật cười cười, nói:” Mười đại ca, này sớm trung văn kỳ thật đều không phải là chỉ một ngày, mà là chỉ người cả đời ba cái giai đoạn, buổi sáng là người trẻ con thời kì, trẻ con sẽ không đi, chỉ có thể tay chân cùng sử dụng đi, đây là tứ chân; giữa trưa đó là chỉ người trưởng thành, tự nhiên là cặp đùi đi đường; buổi tối tắc nhân đã cúi xuống lão cũng, tuổi già thể nhược, cần quả trọng chống đỡ, này quả trọng chính là đệ tam chân,”

Khang Hi liên tiếp gật đầu,

“ Khó trách tâm di hội đối Nạp Lan đức duật tình có chú ý,” Dận 禔 trong lòng với Nạp Lan đức duật tán thưởng không thôi,

Mười đạo đề thưởng đáp hoàn, Nạp Lan đức duật, kỳ duệ, phát dục tiến hành cuối cùng cuộc đua,

Chỉ thấy trên mặt đất phô một đại khối hồng thảm, thảm trung ương có một viên cực đại trân châu,

“ Cuối cùng một ván, một đề định thắng bại, Ba vị đều nhìn thấy kia khóa trân châu đi, khanh khách yêu cầu các người không chính xác dùng võ công, không chính xác dùng gì công cụ, cũng không chuẩn thả tiến thảm, ý tưởng từ đem trân châu lấy đến thủ, ai trước lấy đến trân châu ai liền thắng, Ba vị hiểu chưa?” Ngô phù tề nói được rất rõ ràng

Ba người đều gật đầu tỏ vẻ hiểu được,

“ Hảo, bắt đầu!” Ngô phù tề tiếng nói vừa dứt, cơ hồ là cùng khi, Nạp Lan đức duật cùng kỳ duệ đi đến thảm hai đầu, bắt đầu cuộn cuộn nổi lên thảm, mà phát dục tắc còn không có hiểu được, ngốc đứng ở tại chỗ,

Kỳ duệ nhìn nhìn Nạp Lan đức duật, đem thảm run lên, trân châu bị đầu đến giữa không trung, sau đó thả người nhảy lên, Nạp Lan đức duật khởi khăng lạc hậu, cũng thả người nhảy, hai người ở không trung người tới ta đi địa quá nổi lên chiêu,

Di, không phải nói không thể động võ thôi! Hai người đều trái với quy tắc, Trân châu rớt xuống dưới, Nạp Lan đức duật chia tay vô thuật, một cước thì đem nó đá đến không trung,

Tất cả mọi người ngưỡng cổ xem, Làm trân châu thì hạ xuống khi, kỳ duệ bắt nó thì đá lên rồi,

Võ công vốn không phải kỳ duệ cường hạng, Nạp Lan đức duật thì chút không chịu cùng làm cho, vài lần tam phiên, kỳ duệ chiêu thể liền có chút rối loạn, Làm trân châu lại hạ xuống khi, kỳ duệ bắt nó đá sai lệch, Trân châu tà hướng phát dục phương hướng mà đi, Nạp Lan đức duật ở không trung uốn éo thân, vội vả đi ngăn đón,

Chậm, trân châu hoàn toàn ngay tại phát dục trước mặt hạ xuống, tốt như vậy cơ hội phát dục như thế nào hội bỏ qua, đuổi ra thủ, vừa vận tiếp được

Phát dục nhìn trong tay trân châu, ngăn người, đột nhiên nhảy dựng lên, hô lớn:” Ta lấy đến trân châu,”

Nạp Lan đức duật ngây dại, kỳ duệ cũng sững sờ ở nơi đó,

Nạp Lan hoành lâm bẩm nói:” Tại sao có thể như vậy?”

“ Tại sao có thể như vậy?” Dân 禎, dân tự cũng choáng váng,

Dư phi trên mặt nhạc khai liễu hoa,” Ta đã nói thôi, nhà của chúng ta phát dục một định có thể đoạt giải một, Hoàng Thượng, ngài nên tuyên bố phát dục là ngạch phụ đi,”

“ Chờ một chút, Hoàng Thượng, thần không phục,” Nạp Lan đức duật khả nóng nảy,

Kỳ duệ cũng đi theo nói:”Thần cũng không phục, trân châu chính là đúng dịp rơi xuống phát dục trên tay thôi,”

“ Không phải nói ai cũng lấy đến trân châu ai liền thắng sao? Hiện tại trân châu ở ta trên tay, ta tự nhiên chính là người thắng,” Phát dục mặt mày hơn hờ địa nói,

Dân tự như thế nào cùng làm cho phát dục thành này chuyện tốt, cười lạnh nói:” Nếu trân châu đúng dịp rơi xuống một cái tiểu oa nhi trong tay, kia khanh khách có phải hay không phải g cái kia tiểu oa nhi nha?”

“ Chính là, phát dục là kiếm cái có sẵn tiện nghi,” Hòa thân vương cũng không vui,

Dân 禎 lại trực tiếp tỏ vẻ phản đối:”Hoàng a mã, nhi thần cũng cho rằng phát dục không thể tính người thắng, nếu phát dục trở thành ngạch phụ, tắc có vi lần này chọn rể ước nguyện ban đầu, dân chúng hội nghị luận, hội nhạo báng, Hoàng Thượng cũng không hy vọng khanh khách đó sai nhân đi!”

Dư phi một thời trở mặt,” Vương gia trong lời nói là có ý tứ gì? Khanh khách gả cho phát dục như thế nào là sai?”

“Tiểu vương ý tứ là phát dục không xứng làm ngạch phụ, nếu vừa rồi khanh khách đồng ý Hoàng Thượng đề nghị, Nạp Lan đức duật đã sớm là ngạch phụ, nguyên nhân chính là không nghĩ có không công bình, cho nên mới tiếp tục tỷ thí, vài vị đệ đệ, các người nói đúng sao?” Dân 禎 đến lúc này mượn sức bọn đệ đệ,

“Hoàng a mã, nhi thần đồng ý tứ ca ý kiến,” Đối chính mình có lợi, bát đại ca tự nhiên đồng ý,

Vài vị hoàng thất nhân viên ở khắc khẩu, trăng hạ nhân đã ở khắc khẩu, kỳ duệ vài bước sẽ đến phát dục trước mặt,” Dem trên châu giao (ngoại ô) ra đây, người không tư cách thú khanh khách, trên châu cũng không phải người bằng bốn sự lấy đến,”

“Dựa vào cái gì muốn ta giao (ngoại ô) ra đây, khanh khách chỉ nói ai trước lấy đến trên châu ai liền thắng, hiện tại ta lấy đến!”

“Người thực hội kiểm có sẵn tiện nghi,” Nạp Lan đức duật cũng không đầy đất nói xong,” Vừa rồi chúng ta động thủ lấy trên châu thời điểm người ở bên cạnh làm gì?”

“Nạp Lan đức duật, lấy chúng ta trong lúc đó giao (ngoại ô) tình, người còn không giúp ta điểm,” Phát dục ám chỉ,

“Ta và người có cái gì giao (ngoại ô) tình?” Nạp Lan đức duật biết rõ hẳn chỉ cái gì, lại cố ý làm bộ như không rõ,” Ta thật sự nghĩ không ra chúng ta khi nào thì từng có giao (ngoại ô) tình, hơn nữa, cho dù người ta trong lúc đó có giao (ngoại ô) tình, cũng so với tuy vậy này ngạch phụ lực hấp dẫn tới đại nha! Đúng hay không, kỳ bồi lạc?” Hẳn đem hỏa dẫn tới kỳ duệ trên người,

Phát dục trong lòng cái kia khí a, lại nói không nên lời, đành phải trừng mắt Nạp Lan đức duật, Nạp Lan đức duật hào không yếu thế địa cũng trừng mắt hẳn, cũng cố ý kích thích hẳn,” Nhà người lý có ai có thể so sánh được với tâm di khanh khách, không ngại lại đến thử một lần, ta ai đến cũng không - cự tuyệt!”

Lời này thiếu chút nữa không làm cho phát dục đương trường học máu, hiện tại hẳn mới hiểu được, Nạp Lan đức duật thật đúng là không phải tinh du đẳng,

Kỳ duệ không Nạp Lan đức duật tốt như vậy hàm dưỡng công phu, đã muốn lười cùng phát dục dài dòng, rõ ràng thân thủ đi đoạt kia khóa trên châu, phát dục tự nhiên không chịu, hai người từ thôi thôi táng táng dần dần

vung tay, bên cạnh không ai dám khuyên can, Nạp Lan đức duật vốn định khuyên can, nghĩ lại tưởng tượng, đâu có chuyện gì liên quan tới ta, ta gì chứ phải cố sức đi khuyên can, cho nên hấn liền đứng ở bên cạnh liếc nhìn,

Thấy kỳ duệ cùng phát dục cư nhiên đánh đứng lên, Khang Hi tức giận đến hận không thể tự mình kết cục đem kia hai cái tiểu tử một người đoán một cước,”Dư phi, nhìn xem của ngươi bảo bối đệ đệ, còn có không có một chút quân tử phong độ, giống bộ dáng gì nữa? Hòa thân vương, kỳ duệ tốt xấu cũng là thiên hoàng hậu duệ quý tộc, nhìn một cái hiện tại, còn thể thống gì?”

“ Là, cừu thần biết tội, kỳ duệ, dừng tay!”

Dư phi cũng hiểu được không quá ra dáng, vội gọi thái giám,” Mau, mau đưa bọn họ rút ra,”

“ Kéo cái gì kéo, làm cho bọn họ đánh, đánh chết đánh đổ,” Khang Hi thật sự tức giận,

Dận 禔 mới mặc kệ bọn họ đánh nhau đâu, chính là quan trọng hơn khuyên Khang Hi,”Hoàng a mã, kéo hay là muốn kéo, đừng làm cho dân chúng nhóm chê cười chúng ta hoàng gia không giáo dưỡng,”

“ Đây còn chưa đủ chê cười sao, muốn như thế nào mới tính chê cười?” Khang Hi mệnh lệnh nói:” Nạp Lan đức duật, đem bọn họ tách ra,”

Nạp Lan đức duật thâm nghĩ,” Phụng chỉ đánh nhau, tốt, lúc trước này trưởng liên hiện tại tính đi, đừng trách ta ra tay trọng!” Có thánh chỉ, hấn sẽ không khách khí, ba ba ba xuống tay không lưu tình chút nào, tần chọn ngoan chiêu hướng bọn họ đánh, không đến hai mươi chiêu, liền đem hai người suất ra thật xa,

Kỳ duệ từ trên mặt đất đứng lên, la hét:” Nạp Lan đức duật, ngươi cư nhiên dám suất ta?”

“ Thật có lỗi, tại hạ là phụng chỉ khuyên can, không cần điểm lực, hai vị không chịu dừng tay a!” Nạp Lan đức duật nghiêm trang địa trả lời, kỳ duệ không biết chính mình đã muốn tính vận khí, phát dục kia mới kêu thảm, hấn công phu so với kỳ duệ kém, Nạp Lan đức duật vừa hận hấn lúc trước như vậy địa hãm hại chính mình, xuống tay so với đối kỳ duệ còn trọng, nhưng ở mặt ngoài nhìn không ra, Trên thực tế đã muốn bị nội thương,

Hòa thân vương không hy vọng tôn tử tái nháo, vì thế nói:”Kỳ duệ, ngươi nháo đủ liễu không có, cùng này đầu đường vô lại so đo cái gì, đừng quên chính mình thân phận, hết thảy có Hoàng Thượng làm chủ,”

Dư phi nghe ra đang nói,” Hòa thân vương, người nói ai là vô lại?”

“ Ai thừa nhận ai chính là,”

Khang Hi trừng mắt dư phi,”Dư phi, người nếu còn dám nhiều lời một câu, trăm liền phé đi người,” Gặp Khang Hi trong mắt lửa giận thiêu đốt, dư phi sợ tới mức không dám nói nữa,

“ Tâm di, hiện tại nên như thế nào đây, có phải hay không người ra lại một đề a?” Khang Hi cảm thấy được như vậy không thể xong việc, đành phải hỏi lại tâm di,

Tâm di gặp huyên không sai biệt lắm, cũng nên chính mình đến xong việc, nói:” Một chốc ta cũng ngoài, như vậy đi, Hoàng Thượng, các người không phải thích kỳ thi chi, hồ, giả, dã, câu đối và vân vân, vậy từ Hoàng Thượng đi đầu chọn vài người ra về trên, làm cho bọn họ đối về dưới, chờ đối xong rồi, ta cũng kém không nhiều lắm nghĩ ra đề,”

“ Hảo! Tuy vậy, phát dục vừa rồi lấy đến trần châu là ngoài ý muốn, không phải chính mình nghĩ ra biện pháp, cho nên, hấn đã muốn bị đào thải,” Khang Hi vốn sẽ không thích phát dục, vừa lúc nương cơ hội đào thải hấn, cũng tốt làm cho Nạp Lan đức duật ít cái đối thủ,

Dư phi còn muốn nói cái gì nữa, nhớ tới Khang Hi trong lời nói, chỉ có thể về mặt ủy khuất không hé răng,

“ Nạp Lan đức duật, nghe trầm về trên, sơn sơn hải Hải Sơn hải quan, hùng quan chân sơn hải,” Khang Hi nghĩ Nạp Lan đức duật là học võ, có thể thi từ phương diện không được tốt lắm, vì thế ra cái có điều đơn giản về trên,

Nạp Lan đức duật lập tức trả lời:”Thần về dưới là, ngày nhật nguyệt nguyệt nhật nguyệt đàm, tú thủy ánh nhật nguyệt,”

Khang Hi gật gật đầu:” Không tồi, Dận 禎, người ra một cái,”

“ Phải nhi thần về trên là, cổ kim đến anh hùng hào kiệt, thánh đế hiền vương, thành tựu kinh thiên động địa công danh, đến lúc đó không có gì làm cửu trọng, hưởng thụ muôn phương ngọc và tơ lụa,” Dận 禎 là cố ý ra cái nan,

“Kỳ duệ, tới phiên người,” Khang Hi chia chia

Dận 禎 ra về trên có điểm khó khăn, kỳ duệ suy nghĩ nhiều thời điểm, mới nói:” Qua lại lão gia tướng công, phu nhân tiểu thư, bổ thí chút lãnh đồ ăn tàn canh chi ban cho, này đó là cứu người một mạng, thắng tạo thất cấp Phật,”

“Này, này cái gì loạn thất bát tao?” Khang Hi nghe được sừng sốt sừng sốt,

Hòa thân vương thì điều đầu thì thờ dài, tràng trên các đại thần mỗi người đều che miệng mà cười, trương đình ngọc mới vừa một miệng trà uống tiến miệng, vừa nghe này, xì một chút toàn bộ văng lên đi ra ngoài,

Tâm di cười đến cười run rẩy hết cả người,”Kỳ bối lặc, cảm tình ngươi trước kia đã làm tên khát cái, nếu không, chính là có làm tên khát cái bằng hữu, ngươi học xin cơm học được cũng thật tượng, tứ gia về trên khí thế bàng bạc, của ngươi về dưới giống ôi tao miêu một cái, Ôi, cười tử ta,”

“Kỳ duệ, hoàng gia mặt đều cho ngươi mất hết,” Dận 禔 cười lạnh nói,

Vì vẫn hồi mặt mũi, dận tự lập tức ngôn nói:” Ta ra một cái, hoa sen hành ngẫu đài sen khô, Nạp Lan đức duật, tiếp được liên đi!”

“Vế trên đều là tên là đầu, vế dưới bộ thủ cũng phải là giống nhau,” Có cái quan văn bình luận,

Nạp Lan hoành lo lắng địa nhìn đứa con,

Trương đình ngọc cười trấn an nói:” Nạp Lan đại nhân, thả lỏng điếm, lệnh lang mới học sâu!”

Nạp Lan đức duật lược một suy tư, trả lời nói:” Phù dung cây thực được nhị thơm,”

“Điều a, lấy hoa đối hoa, thả cao thấp liên tất cả đều là tên là đầu,” Dận 禔 như là ở làm kẻ lừa gạt dường như liên tục hảm điệu,

Cửu đại ca dận 禔 Ngay sau đó cũng ra vế trên,” Ngô đồng chi hoành dương liễu thụ, Kỳ duệ, ngươi tiếp được liên,”

“Phân hà lãng kích tứ châu than,” Lúc này kỳ duệ tiếp được rất nhanh,

“Thủy đối mộc, đối đắc hảo,” Cửu đại ca tán dương,

“Chung quy không thể so vừa rồi,” Dận 禔 tự nhiên là lực phủng Nạp Lan đức duật,

Mười đại ca cũng đến vô giúp vui,” Nghe ta, Phách phách bạch bạch ào ào lạp lạp rầm rầm ù ù vô cùng - não nhiệt nữ nữ nam nam già trẻ lớn bé mỗi người hoan vui mừng h

“Lão mười, này cũng là vế trên?” Dận 禔 đối này có điếm ngọc hồ hồ đệ đệ thật sự không có cách,

“Như thế nào không phải? Nạp Lan đức duật, đối không ngoài liền sớm một chút nói,”

Nạp Lan đức duật văn tài bắt đầu hiển lộ ra đến đây,” Xin nghe vế dưới, lờ lờ lợm lợm hồng hồng lục lục dương dương tự đắc đều trống

trơn rỗ ràng phổ phổ hạng hạng hộ hộ thôn thôn nơi chốn huy huy hoàng hoàng,”

“Lão mười, người có thanh âm, hẳn còn lấy nhan sắc, vừa đúng,” Dận 禔 đối Nạp Lan đức duật giống như này tốt văn tài cũng pha ngoài ý muốn,

Khang Hi cũng âm thầm thương thức,” Không dễ dàng!” Quay đầu đối trưng đình ngọc nói:” Vừa rồi là một cái đối một cái, hiện tại, hành thần, người ra một cái, xem bọn hắn ai đối đắc hảo,”

Trưng đình ngọc lược một suy tư, nói:” Vô khách vô hạc vô rượu vô ngư vô Xích Bích,”

“ Phòng chính về trên thực độc đáo a! Các người ai trước đối?” Dận 禔 hỏi,

“Kỳ bồi lạc, ngài trước hết mời

“ Cũng là người trước đi,” Kỳ duệ còn không có nghĩ muốn hảo,

“ Cũng không phải mời khách ăn cơm, người trước ta trước, ai trước hết nghĩ tốt lắm ai phải trả lời,” Dận 禔 nói,

=====

Đệ 69 chương: (sáu mươi cửu) đoạt giải một

Đúng vậy, loại sự tình này không gì khách khí,” Ta đây trước tiên là nói về, có giang có sơn có phong có nguyệt có đông sườn núi,” Nạp Lan đức duật nói xong, ý bảo kỳ duệ:”Kỳ bồi lạc, đến phiên ngài,”

Kỳ duệ nói quanh co nửa ngày cũng không chống lại,

“ Không giống, là đi!” Dận 禔 nhìn ra,

“ Dung hẳn còn muốn nghĩ muốn,” Hòa thân vương đạo,

Khang Hi lên tiếng,” Suy nghĩ thật lâu, trong bụng liền điểm ấy hóa, cũng không biết bình thường đọc chút cái gì thư, trưng đình ngọc về trên xuất từ tô thức Xích Bích phú, Nạp Lan đức duật về dưới vẫn là xuất từ tô thức Xích Bích phú, trầm cảm thấy được không so với này rất tốt về dưới,” Quay đầu nhìn thoáng quý đức toàn bộ,”Lý đức toàn bộ, người cũng ra một cái,”

“ Vạn tuế gia, nô tài thư niệm đắc không nhiều lắm, liền miễn đi!” Lý đức toàn bộ vội chối từ,

“Tục điểm cũng không quan hệ, nói đi,”

Lý đức toàn bộ bất đắc dĩ, nghĩ nghĩ, nói:” Là, nô tài về trên là, nam quân Bắc quan, bắc quân nam quan, một qua tay, tiếp qua thủ, nhận hết tứ Phương Bát mặt thương thương nhân cổ vật và đồ vật này nọ,”

“ Rất không sai a! Các người ai tiếp được liên?” Khang Hi hỏi,

Lần này, Nạp Lan đức duật không khiêm nhượng,” Lý công công, đắc tội, Về dưới ta đôi, tiền chương cửa sau, sau chương tiền cánh cửa, ngàn dập đầu, vạn dập đầu, hô vài tiếng vạn tuế ông nội nương nương đứng thẳng tả hữu,”

“Ha ha,,, Đôi đắc hảo!” Khang Hi cười nói,”Kỳ duệ, ngươi thì không chống lại,”

“Nô tài,,,”

“Đừng tìm lý do,” Khang Hi không muốn nghe hần lý do,

Hoàng gia nhạc đứng thẳng đi ra, hướng Khang Hi quỳ xuống, nói:” Hoàng Thượng, thảo dân cũng có một liên, không biết khả giảng

“Giảng!” Khang Hi này một chút hưng trí tốt lắm,

“Lạc tươi ngon mộng nước quy hai trình tường, âm đắc cử, dương đắc cử, cử cử tám mươi một số, số số quy về nói, nói xung thiên tôn trăm thần đứng đầu,”

“Phòng chính, này văn thơ đôi ngẫu sớ là không tốt đúng không?” Nạp Lan hoành đôi trưng đình ngọc nói,

“Về trên lý hàm chứa địa phương, động vật, con số, bát quái thậm chí thiên tôn, nan, nan đôi!” Trương đình ngọc chính mình cũng cân nhắc nên đôi như thế nào về dưới,

Có thể nghĩ ra như vậy về trên đến, hần là mới học không tồi,” Của ngươi mới học không tồi thôi! Khả kỳ thi quá khoa cử?” Quả nhiên, Khang Hi lập tức liền hỏi,

“Quay về Hoàng Thượng, kỳ thi quá,”

“Thi rót?” Khang Hi đoán,

“Đúng vậy,”

Như vậy mới học thi rót, làm cho Khang Hi có điểm kỳ quái,” Không nên đi!”

Hoàng gia nhạc trả lời nói:” Quay về Hoàng Thượng, thảo dân không phải tài sơ học thiên, mà là tài vi ngân ít, cho nên, kỳ thi ba lượt, đều bằng thượng vô danh,”

Khang Hi quay đầu nhìn sang tâm di,” Tâm di, xem ra, lần sau khoa kỳ thi phải ngươi đi làm chủ khảo quan,”

Tâm di đỉnh thượng thức hoàng gia nhạc, liền nói:” Hoàng Thượng, hần có thể đi vào đệ tam quan, rất không dễ dàng, là người tài,”

“Ngươi tên gì?” Khang Hi hỏi,

“Thảo dân hoàng gia nhạc,”

“ Hảo, trăm nhớ kỹ, trăm hội điều người ba lượt khoa kỳ thi bánh cuốn đến xem, Ngô, người ra này về trên pha nan, giữa sân ai có thể chống lại, trăm có phần thưởng!”

Mới vừa nói xong, Nạp Lan đức duật liền tiến lên từng bước,” Hoàng Thượng, thần bêu xấu, Kỳ sơn màu phượng song hiển thụ, hùng minh lục, thư minh lục, lục lục ba mươi sáu thanh, thanh thanh nghe thấy cho thiên, trời sinh hoàng đế vạn vật đề cương,”

Khang Hi mặt rồng đại duyệt,” Hảo! Đồi đặc thật tốt quá! Nạp Lan đức duật, người làm thị vệ thống lĩnh thật sự là ủy khuất, trăm nên phần thưởng người cái gì đâu? Làm cho trăm ngẫm lại,”

Hòa thân vương ở bên nói thầm,” Không nghĩ tới Nạp Lan đức duật cũng như vậy hội ninh h

“ Siêu cấp mã thí tinh,” Mười đại ca cũng không đầy đất nói,

“ Mã thí mỗi người đều đã phách, liền nhìn người nói như thế nào, Nạp Lan đức duật mã thí không hiện sơn sương sớm, phản làm cho người ta cảm thấy được hẳn mới học hơn người, nhà các người kỳ duệ như thế nào đã nghĩ không ngoài tốt như vậy về dưới?” Dân tự tích nói,

Dận 禔 cũng nói:” Này mã thí làm cho hoàng a mã uất ức thấu, cái kia ra về trên cũng là cái yêu thấy được, cố ý đến này thủ, quả nhiên bỗng nhiên nổi tiếng,”

Chính nhỏ giọng nghị luận, chợt nghe Khang Hi hô,” Nạp Lan hoành!”

Nạp Lan hoành không nghĩ tới Khang Hi hội hảm hẩn, cuống quít đứng dậy đi vào trước đài,”Thần ở!”

“ Đứa con phần thưởng lão tử lĩnh, trăm ban thưởng người một kiện hoàng mã quái,”

Áo khoác ngoài là thanh hương khi một loại phía chính phủ phục sức, là mãn thanh quan viên chế phục một loại, nhan sắc cùng dùng liêu giai cùng mặc giả giai cấp có liên quan, màu vàng là hoàng đế chuyên dụng màu, chỉ có hoàng đế gần người thị vệ, hoặc là lấy được hoàng đế đặc biệt ban cho giả mới có thể mặc, đặc phần thưởng giả có thể ở gì trường hợp mặc, khi tất yếu, thậm chí có thể gặp quan đại ba cấp, phương tiện làm việc, hơn nữa có một phần” Thân cận đón cố ý phúc” cảm, bởi vậy có thể được đến Hoàng Thượng ban thưởng mặc hoàng mã quái đại biểu cho được đến hoàng đế tin một bề, là một loại người vinh quang, bị cho rằng là vô thượng quang vi

Làm người nhiều như vậy đã bị ban cho, Nạp Lan hoành trên mặt phi kim,” Khẩu tạ Hoàng Thượng thiên ân,”

Nạp Lan hoành một quỳ xuống dập đầu, Nạp Lan đức duật cũng vội quỳ xuống,” Đa tạ Hoàng Thượng!”

“ Tâm di, của người đề nghị muốn tốt lắm không có?” Khang Hi giác không sai biệt lắm, vì thế vấn tâm di,

“ Sớm nghĩ muốn tốt lắm,” Tâm di nói:” Đề mục rất đơn giản, Nếu hiện tại các người giục ngựa trên đường, tiền phương đột nhiên xuất hiện một cái lão nhân, một cái tiểu hài tử, một cái cầu, các người lựa chọn chàng ai?” Tâm di đem kỳ thi người lái viên đề mục lấy ra nữa, là có khác mục đích,

“ Đây là cái gì đề mục, mỗi người đều đã đáp,” Mươi đại ca nói,

Kỳ duệ không cần suy nghĩ, giành trước nói:” Tự nhiên là chàng cầu,”

Khang Hi cũng đánh giá tâm di này vấn đề là có khác thâm ý, vì thế hỏi:” Nạp Lan đức duật, người cũng là đồng dạng đáp án sao?”

Nạp Lan đức duật biết tâm di đáp án sẽ không như vậy đơn giản, nhớ tới của nàng giúp nạn thiên tai bán đấu giá, liền nghiền ngẫm đến vài phần, vì thế nói:”Thần hội lạc cương xuống ngựa, Vừa rồi kỳ bối lạc lựa chọn chàng cầu, tự nhiên là ôm lão ngô lão cùng với nhân chi lão, ấu ngô ấu tâm tính, khả thần cho rằng nhân cùng vật cùng loại tồn cho thiên địa trong đó, đều cũng có sinh mệnh, chính là hình chất bất đồng, không thể bởi vì là ngoại tộc mà vọng thêm giết chóc, Phật viết, chúng sinh ngang hàng, nói chính là đạo lý này,”

Khang Hi vừa lòng địa điểm đầu,”Kỳ duệ, Nạp Lan đức duật trả lời cao người một bậc a, xem ra, thắng bại đã phân,” Hòa thân vương mắt thấy Khang Hi phải hạ quyết định ngữ, gấp hướng bát đại ca đầu đi cầu trợ ánh mắt, bát đại ca thì cấp kỳ duệ sử cái ánh mắt,

Kỳ duệ lĩnh hội,” Hoàng Thượng, này đề căn bản không phải khảo sát tài trí, thần vẫn là không phục,”

“Kỳ duệ, người không phục cái gì, Phật học cũng là mới học một loại, cao tăng biện kinh không phải là xem ai đối Phật học lĩnh ngộ càng sâu sao? Nói sau, từ ngay từ đầu đến hiện tại, vô luận là võ là văn, Nạp Lan đức duật nơi chốn thắng người, Võ thí tam hạng, chỉ có hãn một người tam hạng giai thắng, văn thí mọi người cũng hữu mục cộng đồ, tất đáp đề hãn đối cử đề, thường đáp đề đối đắc cũng so với người nhiều, còn có vừa rồi tiếp đối,

càng không cần phải nói, người còn có cái gì rất chịu phục?” Dân 禎 quả nhiên bắt đầu thiên hướng Nạp Lan đức duật,

“Ung Vương gia, tuy rằng Nạp Lan đức duật nơi chốn dẫn đầu, khả khó tránh khỏi có may mắn thành phần ở bên trong, kỳ duệ tài trí chưa toàn bộ phát huy, Hoàng Thượng, khanh khách, cự thần hy vọng có thể tái thêm thí một đề,” Hòa thân vương ở là tôn tử cực lực tranh thủ,

Mất thấy bọn họ một lần một lần địa xa lánh chính mình đưa con, Nạp Lan hoành thật sự nhịn không được,” Hòa thân vương, ngài lời này cũng quá gượng ép, tiểu nhi một đường quá quan, bằng tất cả đều là thực học, không có một chút ít may mắn,”

Dân tự bắt Nạp Lan hoành trong lời nói:” Nạp Lan hoành, nếu Nạp Lan đức duật bằng tất cả đều là thực học, kia tái thêm thí một đề lại có ngại gì, tin tưởng hần làm theo sẽ có kiệt xuất biểu hiện,”

“Hoàng Thượng, Nạp Lan đức duật tài trí làm cho người ta theo không kịp, không bằng làm cho chúng ta tái thưởng thức một lần hần thông minh, cũng tốt làm cho kỳ bồi lạc tâm phục khẩu phục,” Phát dục ở bên cạnh lửa cháy đổ thêm dầu,

“Phát dục, nơi này dường như đối với người chuyện gì,” Dân 禎 gặp phát dục cũng bắt đầu rục rịch, vội quát lớn,

“Tứ gia, phát dục chính là ăn ngay nói thật, Nạp Lan đức duật quan tiểu chức vi, hần nếu ngạch phụ, sợ là ủy khuất khanh khách,” Dư phi đầy mình không thoải mái,

Tâm di hoành dư phi liếc mắt một cái, lạnh như băng địa nói:” Ta chọn chính là trượng phu, không phải chức quan quyền thế, so với chính là tài trí, không phải chỗ dựa vững chắc hậu trường,”

Khang Hi nhìn ra tâm di cũng có cơn tức,”Dư phi, vừa rồi trầm nói cái gì tới, người làm trầm trong lời nói là gió thoảng bên tai sao?”

Tâm di là đã sớm cơn tức lớn, này bang nhân sảo tử nàng, cho nên hần phải ra đòn sát thủ, mọi người ở tranh luận, cũng chưa chú ý tới tâm di hướng về phía tiểu cây mơ thì thâm vài câu, sau đó ly khai khán đài,

“Hoàng a mã, Nạp Lan đức duật văn thao vũ lược đều trác tuyệt phi phạm, nhi thần cho rằng không cần phải,, ra lại đề, thuận túy làm điều thừa,ận 禎 tiếp tục nói,

“Hoàng Thượng, cự thần cho rằng có này tất yếu, đã có nhân đưa ra dị nghị, nên thử lại,” Hòa thân vương một chút cũng không chịu nhượng bộ,

“ Nếu thử lại sau có người vẫn là không phục đâu, chẳng lẽ không dứt sao? Hòa thân vương, có phải hay không kỳ duệ làm không hơn ngạch phụ, người liền vĩnh viễn không phục a?” Dận 禔 rõ ràng làm rõ nói,

“ Tứ ca, hòa thân vương khởi là cái loại này vô lại người,” Dận tự thay hòa thân vương giải vây,

“Kỳ duệ là hấn tôn tử, hấn như thế nào không che chở?”

Dận tự cũng không khách khí,” Kia tứ ca thì vì sao giúp đỡ Nạp Lan đức duật nói chuyện?”

Dận 禔 đúng lý hợp tình địa nói:” Ta giảng chính là một cái đề ý tự, Nạp Lan đức duật rõ ràng kỹ cao một bậc, có người lại tìm ra chứa nhiều lý do, càn quấy, mục đích chính là không hy vọng hấn trở thành ngạch phụ, bởi vì hấn thành ngạch phụ, có người tính toán liền toàn bộ thất bại,”

“ Tứ ca đây là nói ai đâu?”

“ Ta nói chính là đây mình tính toán cò con nhân,” Dận 禔 chính mình lúc đó chẳng phải đây mình đánh nhỏ nhất thôi!

Các đại thần đã ở châu đầu ghé tai,” Này vẫn là chọn rẽ sao, sảo một hồi thì một hồi,, Cũng không phải là, tứ gia cùng bát gia đều ở mượn đề tài để nói chuyện của mình,, Tứ gia như vậy giúp đỡ Nạp Lan gia là có ý tứ gì? Nạp Lan hoành không phải luôn luôn trung lập sao?,, Người còn không biết a, Nạp Lan gia đã sớm đầu hướng tứ gia,, Úc, khó trách a,, Minh bạch chưa, không chỉ có là Nạp Lan gia, nói không chừng còn thêm một cái tâm di khanh khách,, Ta xem a, đều một cái mục đích, di chiếu,”

Khang Hi rốt cục phát hỏa, lớn tiếng quát:” Các người sảo đủ liễu không có? Trong mắt còn có không có trẫm?”

“Nhi thần không dám,” Dận 禔, dận tự cùng kêu lên nói,

“ Đây là tâm di chung thân đại sự, từ chính cô ta quyết định,” Khang Hi vừa chuyển đầu,” Tâm di, di, người ni?”

“ Quay về Hoàng Thượng, khanh khách nói nàng đi một chút sẽ trở lại,” Tiểu cây mơ trả lời nói,

Đang nói, đám người một trận xôn xao,

Mọi người xem gặp sáu gã mặc thông một phục sức che mặt nữ tử nổi đuôi nhau mà vào, các nàng trang phục giống nhau, kiểu tóc giống nhau, trên mặt lụa mỏng cũng giống nhau, dáng người cũng kém không nhiều lắm, sáu người tiến vào giữa sân, đối mặt khán đài mà đứng,

“ Đây là,,,” Khang Hi nghi hoặc,

Vẫn là tiểu cây mơ đáp lời,” Hoàng Thượng, các vị Vương gia, khanh khách ngay tại này sáu người bên trong, Khanh khách nói, rốt cuộc muốn hay không ra lại đề từ ông trời quyết định, nếu kỳ bồi lạc có thể đoán ra vị ấy là khanh khách, như vậy khanh khách sẽ thấy ra một đề, nếu không này ngạch phụ chính là Nạp Lan thống lĩnh,”

Khang Hi trong lòng một nhạc,” Tiểu nha đầu chiêu này lợi hại, kỳ duệ buồn mệt ăn định lặp!”

Tiểu cây mơ lại hỏi:” Hoàng Thượng, người xem như vậy được?”

“Tốt lắm, hết thấy nghe theo thiên ý,” Khang Hi nói,

“Chư vị Vương gia có thể có ý kiến?”

Mọi người đều lắc đầu,

“Kỳ bồi lạc, ngài có ý gặp sao?”

“Không ý kiến,”

Hết thấy không ý kiến, cái này hảo, bây giờ còn không phát hiện đã muốn túi chữ nhật lao, chờ một chút nghĩ muốn đổi ý cũng không được

“Nếu cũng chưa ý kiến, vậy bắt đầu đi, kỳ bồi lạc, ngài chỉ có một lần cơ hội,”

Kỳ duệ đi vào sáu người trước mặt, cẩn thận địa một một coi, Sáu người đều không sai biệt lắm, như thế nào nhận đâu, đột nhiên, hấn nhãn châu - xoay động, lớn tiếng nói:” Ai nha, khanh khách, ngài trên mặt ô uest,”

Bồn, thực bồn, người nghĩ đến phương pháp, tâm di hội không thể tưởng được sao, sớm làm chuẩn bị, chỉ thấy bên trái năm tên nữ tử một tề hướng bên phải người đầu tiên nhìn lại,

Kỳ duệ đắc ý dào dạt địa đem này nữ tử lôi ra đội ngũ,” Hoàng Thượng, nàng là khanh khách,” Sau đó, khấn cấp địa bóc của nàng cái khăn che mặt, Cái khăn che mặt một vạch trần, kỳ duệ tươi cười động lại,

“Kỳ bồi lạc, ngài đã đoán sai,” Tiểu cây mơ nói,

“Hoàng a mã, Nạp Lan đức duật cũng nên đoán trên một đoán, kia mới công bình,” Dân tự thì tìm được cơ hội, nghĩ Nạp Lan đức duật cũng không tất đón được, chờ Nạp Lan đức duật đã đoán sai, hấn thì có thể lược thuật trọng điểm cầu,

Dân 禎 cũng liệu đến dân tự ý tưởng, sợ Nạp Lan đức duật đoán sai liền nguy rồi, vội nói:”Hoàng a mã, này, không thích hợp đi!”

“Có cái gì không thích hợp?” Bát đại ca hỏi,

“Khanh khách là làm cho kỳ duệ đoán, cũng không làm cho Nạp Lan đức duật đoán,” Dân 禎 nói,

“ Nếu Nạp Lan đức duật không đoán, há có thể làm cho người ta tâm phục?” Dận tự kiên trì,

“ Mỗi sự kiện đều phải sảo, các người có mệt hay không a?” Khang Hi thực chịu không nổi hấn này đó đứa con,” Nạp Lan đức duật, thử xem!”

Tâm di tại đây điểm trên hấn là cũng coi như lám bừa, nàng cùng Nạp Lan đức duật dù sao quen thuộc a, cho dù che mặt, Nạp Lan đức duật cũng có thể nhận được, vốn nàng không nghĩ dùng chiêu này, đây là dùng để để ngừa vạn một, không nghĩ tới kết quả vẫn là dùng tới rồi, này chỉ có thể quái bát đại ca bọn họ,

Nạp Lan đức duật từ các nàng trước mặt một một xem qua đi, sau đó thì một một xem trở về, theo sau ở một người đứng trước mặt định, thân thủ chậm rãi vạch trần của nàng cái khăn che mặt, tâm di hướng hấn thân nhiên cười,

Toàn trường vỗ tay như sấm,

Khang Hi cười to:” Thiên ý như thế, Nạp Lan đức duật văn võ gồm nhiều mặt, phù hợp tâm di khanh khách chọn rỏ tiêu chuẩn, Hiện tại trẫm tuyên bố đem tâm di khanh khách chỉ hôn cấp Nạp Lan đức duật, tùy ý thành hôn,”

Nạp Lan đức duật hưng phấn mà lập tức tạ ơn:” Nạp Lan đức duật khấu tạ Ngô hoàng vạn tuế, vạn tuế, tuyệt đối tuổi!”

“Thần khấu tạ Hoàng Thượng!” Nạp Lan hoành cũng khấu tạ nói,

“Kỳ duệ, người cũng không phải thất vọng, trẫm cũng chỉ cái khanh khách cho người,” Khang Hi hướng hữu nhìn lại, vài vị khuê nữ khanh khách ngồi nghiêm chỉnh,

Khang Hi ánh mắt dừng lại ở Uyển nhi trên mặt,” Trẫm đem Uyển nhi chỉ cho người, Uyển nhi là tất cả khanh khách trung tối xinh đẹp, người không ăn mệt,”

Kỳ duệ mãi không tỉnh nguyện thì vẻ mặt bất đắc dĩ địa quỳ xuống tạ ơn,” Tạ ơn Hoàng Thượng!”

Chọn rỏ đại tái đã xong, tự nhiên là có người cười vui có người nảo, hạ chú mua ai thắng ai thua lúc này cũng có rồi kết quả, cái kia có bên trong tin tức nhân tự nhiên bởi một nhà một làm,

Cho khiêu tuyên ở đã biết kết quả sau, lập tức cùng mọi người trở về hấn sơn trang, mưu đồ bí mật bước tiếp theo đối sách,

Nạp Lan đức duật đoạt giải một, di uyển lý một mảnh vui mừng, tất cả mọi người vui vẻ cực kỳ, mọi người xúm lại tâm di còn nói vừa cười, riu ra

ríu rít thanh làm cho tâm di chịu không nổi,

“Được rồi được rồi, gặp các người hưng phấn, dường như là các người muốn thành thân dường như,” Kỳ thật tâm di cao hứng sức lực nhi cũng che dấu không

“Chúc mừng khanh khách rất cực như nguyện lấy thường, chúng ta đều là khanh khách cao hứng a! Hữu tình nhân sẽ thành thân thuộc,” Tiểu quả cam cùng tiểu cây mơ đã muốn bắt đầu là tâm di cầu tứ thành thân chi tiết, thì lao lải nhải lải bải địa nói một đại thông,

“Không phải đâu, nơi này kết cái hôn có nhiều như vậy quy củ a!” Tâm di nghe đầu đầu lớn,” Bất hòa các người nói, ta đi trước Hoàng Thượng nơi đó một chút,”

Bên kia, trận đấu một chấm dứt, Khang Hi liền đem Nạp Lan phụ tử tìm đi,

“Nạp Lan hoành, biết trăm vì cái gì muốn gặp người sao?”

“Thần không biết,”

“Nạp Lan hoành, con của người, tốt, hảo thật sự a!” Khang Hi ngữ khí mang theo cổ quái, nhưng Nạp Lan hoành không có nghe được đến, còn trả lời:” Đa tạ Hoàng Thượng khích lệ!”

Hắn không có nghe đi ra, Nạp Lan đức duật khả nghe ra, hắn xem xét phụ thân liếc mắt một cái, âm thầm thẳng lắc đầu,” Lão nhân cao hứng đắc ngất đi,”

=====

Đệ 70 chương: (bảy mươi) ân sủng

Quả nhiên, Khang Hi tức giận địa nói:” Người cho là trăm là ở khen người sao?”

Nạp Lan hoành lúc này mới nghe ra chút - ý vị đến:” A? Ách, Hoàng Thượng, không biết Nạp Lan đức duật chuyện gì đắc tội Hoàng Thượng?”

“Người còn không biết?” Khang Hi nhưng thật ra thực ngoài ý muốn, hắn nhìn nhìn Nạp Lan đức duật,” Nạp Lan đức duật, người giấu diếm được ngay a!”

“Duật nhi, người rất cuộc làm sai cái gì?” Nạp Lan hoành hỏi đứa con,

“Trăm đến nói cho người, thuận lòng trời phủ giết người án biết chưa?”

“Thần có biết một phần,”

“Của người ân huệ tử cùng cái kia cái gì tân cô nương lén rút tới chặt chẽ, lưỡng tình tương duyệt,”

Vừa nghe lời này, Nạp Lan hoành trên đầu đỏ mồ hôi, vội quỳ xuống, "Thần đáng chết, thần dạy con vô phượng, còn thỉnh Hoàng Thượng thứ tội, Thần trở về một định nghiêm thêm quân giáo, sẽ không tái làm cho hần cùng tên kia nữ tử rút tới,"

Khang Hi âm thầm buồn cười, "Hừ, người hiện tại mới biết dạy con vô phượng, đã muộn

Phụ thân một quỳ xuống, Nạp Lan đức duật không thể đứng, vì thế cũng quỳ xuống:" Hoàng Thượng, ngài phải mắng liền mắng thần đi, việc này thần a mã hoàn toàn không biết gì cả,"

" Người còn cùng trăm cò kè mặc cả, y trăm xem, cả triều văn võ trung, hậu trường tối cứng rắn không phải kỳ duệ, lại càng không là phát dục, là người Nạp Lan đức duật," Khang Hi nói tới nói rút, khả trong giọng nói cũng không có không vui,

"Thần không dám," Nạp Lan đức duật nói,

"Người đã muốn dám,"

Nạp Lan hoành liên tục dập đầu," Hoàng Thượng bớt giận, Hoàng Thượng bớt giận,"

Khang Hi cũng không để ý đến hần," Nạp Lan đức duật, trăm khả nói cho người, người nếu dám làm cho tâm di chịu một đinh nửa điểm nhi ủy khuất, trăm tuyệt không tha cho người,"

Đang nói, tâm di khóa tiến vào," Hoàng Thượng, ta đến đây!"

"A, tới cũng thật đúng lúc!" Khang Hi nhìn đến tâm di, lập tức là mặt mày hớn hở,

Tâm di nghe được Khang Hi cuối cùng một câu, vì thế tiếp theo hần trong lời nói nói:" Hoàng Thượng yên tâm, chỉ có ta khi dễ hần phà hần nào dám cho ta ủy khuất chịu a!"

Khang Hi cười cười, gật đầu đồng ý,"Ai, cũng là, người không khi dễ người khác đã muốn cú hảo,"

Gặp Nạp Lan phụ tử còn quỳ, tâm di liền giật nhẹ Khang Hi ống tay áo, chia chia bọn họ phụ tử," Hoàng Thượng, còn quỳ rất!"

" Ai! Nữ sinh hướng ngoại, còn không có con gái đã xuất giá đâu, mà bắt đầu che chở hần, đứng lên đi!" Khang Hi đối với Nạp Lan hoành cảm thán:" Nạp Lan hoành a Nạp Lan hoành, trăm có điểm ghen tị người, như thế nào liền sinh cái tốt như vậy đưa con a!"

" Hoàng Thượng, người không cần ghen tị, ta tới che chở nhân là người nga!" Tâm di ở Khang Hi bên tai nhỏ giọng nói:" Không cho người

khó xử, không cho người mất mặt đi!”

“Người nha người nha!” Khang Hi hướng tâm di bất đắc dĩ địa phe phẩy đầu, theo sau thì xoay mặt đối Nạp Lan hoành nói:” Nạp Lan hoành, người quý an đi, trở về hảo hảo chuẩn bị hôn sự, Nạp Lan đức duật, người lưu lại,”

Nạp Lan hoành không biết Khang Hi đem Nạp Lan đức duật lưu lại làm gì, trong lòng không yên bất an, Về đến nhà lý, cũng vô tâm tình nghe hạ nhân chúc, chính là chờ đưa con trở về, khả vẫn đợi cho nếm qua com chiều cũng không gặp đưa con trở về, nghĩ Khang Hi một định giáo huấn đưa con tới, không khỏi lo lắng đứng lên, bất an địa qua lại bước đi thông thả bước,

Thì ước chừng qua một cái canh giờ, Nạp Lan đức duật rốt cục đã trở lại, một hồi gia phải biết phụ thân sốt ruột chờ, vội đi Nạp Lan hoành phòng, đẩy ra cửa phòng đã nói:”A mã, ngài tìm ta?”

Thấy đưa con trở về, Nạp Lan hoành một lòng rốt cục buông, chạy nhanh đón nhận đến hỏi:”Duật nhi, Hoàng Thượng không bắt người thế nào đi?”

“Không có!” Nạp Lan đức duật cấp chính mình ngã chén trà,

“Kia như thế nào như vậy vẫn a, Hoàng Thượng đều cùng người nói chút cái gì?”

“Cũng không có gì, cùng Hoàng Thượng dùng bữa tối, sau đó thôi, tâm sự việc nhà,”

Nạp Lan hoành mở to hai mắt nhìn, quả thực không tin chính mình cái lỗ tai, ngây ngốc địa nhìn đưa con, Nạp Lan đức duật cười,”A mã, người làm gì?”

“Không có gì, sớm đi còn không rất tin tưởng tâm di khanh khách là như thế nào được sủng ái, hôm nay rốt cục kiến thức tới rồi,” Nạp Lan hoành lấy lại tinh thần, đột nhiên lại nghĩ tới cái gì, chạy nhanh đối đưa con nói:”Duật nhi, a mã chưa nói sai đi, có thể lấy được tâm di khanh khách chính là không giống với, thật sự là liệt tổ liệt tông phù hộ, A, còn có, cái kia tân cô nương người tính toán làm sao bây giờ đâu? Hôm nay Hoàng Thượng không có truy cứu, tính người vận khí, nếu bị khanh khách biết, người liền thảm,”

Nạp Lan đức duật cố ý nói:”Tân cô nương? Đương nhiên là thú nàng vào cửa lập! Ta chỉ yêu nàng,”

“ Ta biết người yêu nàng, bằng không cũng sẽ không bị ung Vương gia cấp kéo qua đi, chính là cưới khanh khách, liền bằng nghĩ muốn ba vợ bốn nàng hầu, cho dù khanh khách khăng, Hoàng Thượng khăng sao? Cho dù bọn họ đều khăng, khanh khách có Hoàng Thượng chỗ dựa, người cái kia tân cô nương có thể cùng khanh khách tranh sao? Hội thiết thời lớn, đến lúc đó người nghĩ muốn che chở đều không được,” Nạp Lan hoành nghĩ đến đã ở để ý, hẳn là sợ đến lúc đó trong nhà hội cả ngày cãi nhau, chỗ tử ở bên trong thật muốn giáp biển,

“ Ta muốn là không cưới tân cô nương, cũng sẽ không thú khanh khách!” Nạp Lan đức duật còn tại thừa nước đục thả câu,

“ Người dài quá vài cái đầu, nghĩ muốn tức chết ta a?”

Nạp Lan đức duật gặp phụ thân thực sinh khí, không nghĩ tái đầu hẳn, vì thế nói:”A mã, người có biết tân cô nương là ai chẳng? Chính là tâm di khanh khách,”

Nạp Lan hoành chấn động,” A,,, Úc, ta hiện tại đã biết rõ, Hoàng Thượng trong lời nói là có ý tứ gì, cảm tình Hoàng Thượng sớm biết rằng các người chuyện,” Nạp Lan hoành thực sự điểm hậu tri hậu giác, nhưng hẳn lập tức nghĩ mà sợ,”Duật nhi, nhĩ hảo lớn mật a, dám câu dẫn khanh khách,”

“A mã, người nói như thế nào đặc khó như vậy nghe, ta là người đưa con nha, hơn nữa, ta không nên lớn như vậy lá gan, câu dẫn khanh khách, tội gì danh a, ta đam đặc sao? Trên thực tế, nàng đem của ta hồn câu đi rồi mới là thật,”

“,,, Ta nhớ ra rồi, ngày đó buổi tối, khanh khách có phải hay không ngay tại người trong phòng? Ha hả, trách không được người chết sống không cho ta trên giường, xem ra giường chân cũng là người cố ý lộng đoạn, tiểu tử người, màu đảm bao trời ạ!”

Nạp Lan đức duật biết phụ thân hiểu sai, lập tức giải thích,”A mã, ta không chạm qua nàng, ngày đó, nàng là trèo tường tiến vào xem ta, đối với chúng ta cái gì cũng chưa làm,”

“Tình đến ở chỗ sâu trong, cũng khó miễn thôi, huống chi khanh khách là đến từ tương lai, cùng chúng ta không giống với, a mã không phải lão cũ kỹ, có thể lý giải,” Nạp Lan hoành tư tưởng thật đỉnh khai sáng,

“A mã, theo như người nói, không có a!” Nạp Lan đức duật thực bội phục phụ thân sức tưởng tượng,” Người như thế nào không tin chính mình đưa con nha?”

“ Hào,,, Không có vốn không có, không cần đem ánh mắt trừng lớn như vậy,”

“ Ta ánh mắt đại, cũng không xuất từ người thôi, tuy vậy, của người không tin tưởng không truyền cho ta,”

“ Ta khi nào thì không tin tưởng?”

“ Người sẽ đối ta có tin tưởng, như thế nào đem chén trà suất lap?”
Nạp Lan đức duật nói rõ chỗ yếu nói,

“ Ta như thế nào biết ung Vương gia niệm đến người người này, hội đảo lại nói, trung gian còn tạm dừng như vậy trong chốc lát, ta chỉ khi hẩn niệm xong,”

“ Người cũng không ngẫm lại, người đưa con hội như vậy bỗng sao?”

“ Là, người thông minh đưa con, vậy người là sớm biết Douglas cách phải kỳ thi chút cái gì lap?”

“ Ta không biết, A mã, nếu tâm di đối ta có chút để lộ bí mật, ta nếu không làm phải không ngạch phụ, chỉ sợ còn có họa sát thân, Thích khách tiến cung ngày đó, Hoàng Thượng một biết ta cùng tâm di chuyện, còn có giết ta tâm, Đêm qua, Hoàng Thượng còn tại nhà chúng ta bốn phía phái nhân giám thị,”

“ Cái gì, việc này người như thế nào không nói cho ta biết?”

“ Ta nói cho người sẽ chỉ làm người càng lo lắng, làm gì đâu, ta một người chịu trách nhiệm là đến nơi,”

“ Đưa con,,,” Nạp Lan hoành cái mũi tính toán, cổ họng mắt tựa như đổ cái gì, hơn nửa ngày mới miễn cưỡng nói:”Duật nhi, a mã có người như vậy đưa con thấy đủ,”

“A mã!” Ngày đó buổi tối, Nạp Lan phụ tử đồng tháp mà miên, hai người nói liên miên cần nhần địa nói cả đêm trong lời nói,

Bọn họ phụ tử ở nhà đàm luận, trong hoàng cung, Khang Hi cùng tâm di đã ở trò chuyện,” Như thế nào lap, gì chứ còn bửu môi, trầm đã muốn cho người thỏa mãn vừa lòng,”

“ Còn nói đâu, người có hay không phái người giám thị ta?”

“ Trầm là vì công bình,” Khang Hi cũng không ph

“ Không công bình, người sợ ta để lộ bí mật cấp Nạp Lan đức duật, cũng, nhưng đừng nhân người sẽ không đề phòng, chạy tới cửa đến thâm đề, người cũng không giáo huấn bọn họ,” Tâm di một bộ thực ủy khuất bộ dáng,

Khang Hi ha ha cười,” Còn cần trầm đến giáo huấn sao? Người không phải thiết thật mạnh cơ quan chính người?”

“Hoàng Thượng, người phải đi nhân có hay không rơi vào cơ quan a?”
Tâm di kẻ trộm hề hề hỏi,

“Theo trăm biết, thái y cấp một cái ngu ngốc rút vài cái canh giờ thứ,”

Tâm di ghé vào án thư trên cười to,” Ta nguyên là nghĩ muốn suốt này cái dùng tới não cân nhân, nào biết,, Hấn như thế nào như vậy bốn a, gì chứ muốn lên nóc nhà a? Đây là ta tất cả cơ quan lý lợi hại một một chiêu ai!”

Khang Hi nhin không được vừa cười đứng lên, biên cười biên nói:” Trăm trong vườn cây tiên nhân chương có phải hay không đều bị người cấp,,,”

“Ôi, ôi, Hoàng Thượng, của ta bụng, bụng đều cười đau, ta phải tìm người cho ta nhu nhu ruột,” Tâm di ôm bụng một bên cười một bên rời đi,

Từ Nạp Lan đức duật đoạt giải một sau, đến chúc mừng quan viên nổi liền không dứt, Nạp Lan phụ tử xã giao (ngoại ô) đặc thập phần

Hôm nay, lại có nhân tới cửa, phụ tử lưỡng đành phải đã khởi tinh thần ứng phó, đang nói chuyện, ngoài cửa truyền đến tiếng la:”Ung Vương gia đến,” Theo đang nói, dân 禔 đã muốn ra hiện tại thính cửa,

“Vương gia, hạ quan không biết Vương gia giá lâm, không có từ xa tiếp đón, mong rằng thứ tội,” Nạp Lan hoành vội đón nhận,

“Tiểu vương là cố ý không được bọn họ thông báo,”

“Vương gia mời vào ốc nói chuyện,”

Dân 禔 tiến ốc, trong phòng lớn nhỏ quan viên đều tiến lên hành lễ, khả hấn con mắt cũng không tiều bọn họ, chính là đôi Nạp Lan phụ tử nói:” Nạp Lan phụ tử tiếp chỉ,”

Nạp Lan phụ tử cuống quít quỳ xuống:”Thần tiếp chỉ,”

“Hoàng Thượng khẫu dụ, Nạp Lan phụ tử miễn quỳ nghe chỉ,” Dân 禔 không cái khuôn mặt tươi cười địa nói,

Nạp Lan phụ tử tạ ơn đứng dậy, chờ đợi thánh chỉ,

“Hoàng Thượng nói, Nạp Lan gia tòa nhà quá nhỏ, khanh khách vào cửa nghỉ mà sợ là không thói quen, tây hoa ngoài cửa có một chỗ khoảng không trạch, hộ bộ bát bạc một lần nữa sửa chữa, như vậy ly hoàng cung cũng gần chút, phương tiện khanh khách tùy thời tiến cung,” Kỳ thật chính là bình thường truyền lời, nhưng đây là Khang Hi trong lời nói, nhấn dùm xuống dưới cũng là thánh chỉ,

Trở thành tâm di ngách phụ thật sự là tốt, ngay cả phòng ở đều có thể đổi đại, nhưng lại không cần chính mình ra tiền trang hoàng, điều này làm cho một bên lớn nhỏ quan viên hâm mộ không thôi,

Nhấn dùm xong rồi, dân 禔 mới có vẻ tươi cười,” Nạp Lan hoành, chúc mừng a!”

“Ít nhiều Vương gia ở đại tái ăn ảnh trợ, Nạp Lan hoành khắc sâu trong lòng ngũ tạng,” Nạp Lan hoành cũng không quên nhớ dân 禔 viện thủ,

“Tiểu vương giúp đỡ để ý không giúp đỡ thân,”

“Vương gia xin mời ngồi!” Nạp Lan hoành quan trọng hơn thỉnh dân 禔 ở giữa mà ngồi,

Mọi người vừa tòa nói chuyện, một cái hạ nhân tiến vào bẩm báo:”Đại nhân, tâm di khanh khách đến,”

Nạp Lan hoành lập tức thì đứng lên,” Mau, mau nghênh đón,” Vừa dứt lời, mọi người chột nghe đến tâm di kêu to thanh:” Nạp Lan đức duật!” Trong chốc lát, tâm di toát ra vào đến,” Nạp Lan đức duật, bọn họ nói người ở trong này,” Thoáng nhìn mắt thấy gặp rất nhiều người, vội hướng mọi người chào hỏi,” Mi người tốt!”

Trừ bỏ dân 禔 ngồi ngay ngắn bất động, còn lại mọi người lại đây chào,

“Miễn miễn!” Tâm di luôn luôn không thích này đó khuôn sáo cũ, thấy Nạp Lan hoành, vội giúp đỡ một phen,” Vác đốc đại nhân, về sau không cần nhiều như vậy lễ,” Tương lai công công hướng chính mình hành lễ, nàng cảm thấy được cả người không được tự nhiên,

“Khanh khách, quân thần chi lễ không thể phế,” Nạp Lan hoành cũng không dám đã quên quy củ,

Tâm di giương mắt nhìn đến dân 禔,” Di, Vương gia, người đã ở,”

“Bổn vương là tới tuyên chỉ,” Dân 禔 lúc này mới đứng dậy, đi đến tâm di trước mặt,

“Tuyên cái gì chỉ, ta như thế nào không biết?”

“Hoàng Thượng ở tây hoa ngoài cửa cấp Nạp Lan gia kiến phủ đệ chuyện a! Khanh khách không biết sao?”

“Úc, việc này a, ta biết, Lại đây, ta có lời hỏi ngươi,” Tâm di đem dân 禱 kéo đến một bên góc, đề thấp hỏi:” Ngày đó ngươi gì chứ vẫn giúp đỡ

“Bọn họ rất khi dễ ngươi, ta xem tuy vậy mắt, Khanh khách đặc này như ý lang quân, nên như thế nào tạ ơn tiểu vương?” Chuyện tốt không thể không công làm, dân 禱 bắt đầu phải tạ ơn,

“Được rồi, nhân tình này tạm thời ghi nhớ, về sau chậm rãi trả lại ngươi,” Tâm di biết chính mình có một tuyệt bút lạn trướng phải trả lại cho hắn, Nói xong, xoay người đến Nạp Lan đức duật trước mặt,” Uy, theo giúp ta đi ra ngoài ngoạn nhi a!”

“Ta không gọi uy,” Nạp Lan đức duật nghiêm túc địa nói,

Tâm di cũng nghiêm túc nói:” Là, ngươi họ nạp, kêu Lan Đức duật,”

Nghe nàng như vậy vừa nói, Nạp Lan đức duật nhớ tới tâm di ngày đầu tiên đã đến khi đích tình cảnh, nhìn không được thu thu của nàng bím tóc,

Tâm di cười,” Có đi hay không thôi, bên ngoài thái dương hảo vô cùng, buồn ở nhà, nhân hội mốc meo,”

“Là, khanh khách có mệnh, tại hạ không dám không tuân!”

“Đi mau a!” Tâm di lôi kéo hắn hướng ngoài cửa bước đi,

Hai người ra cửa, Nạp Lan hoành còn vượt qua vài bước phía sau đầu dẫn dò,”Duật nhi, rất bảo hộ khanh khách!”

“Vác đốc đây là làm điều thừa, hắn có thể sánh bằng bất luận kẻ nào đều khản trương khanh khách,” Dân 禱 trong lời nói mọi người cười to,

Vừa xong phủ ngoài cửa, vừa vặn gặp gỡ tiết gia Tam tử muội cũng tới rồi cửa,

“Tân tử tử!” Hồng dao đáng yêu một,

Sở cầm vôi sữa chữa,” Hắn là kêu khanh khách!”

Tâm di hướng các nàng cười cười,” Không sao cả bảo ta cái gì, yêu như thế nào kêu liền như thế nào kêu đi!”

Đang nói, nhìn thấy hoàng gia nhạc tiến đến bái thiếp, hắn hiện tại đội thủy tinh đỉnh mũ miện, triều phục trên tú bạch nhân, thấy tâm di cùng Nạp Lan đức duật, hắn vội khom người thi lễ,” Gặp qua khanh khách, ngách phụ!”

Nạp Lan đức duật cười đáp lễ,” Chúc mừng Hoàng huynh, vừa lên đến chính là ngũ phẩm!”

“ Cùng vui cùng vui, này vẫn là thác khanh khách hồng phúc!”

“ Là vàng một định hội sáng lên, bỏ làm sao thiếu?” Tâm di

“ Hạ quan hiện tại Hàn Lâm Viện!”

“ Theo ta nói chuyện đừng thượng quan hạ quan, Hàn Lâm Viện cũng rất tốt, kinh quan còn có thể lấy song bổng lộc!” Tâm di dừng một chút, lại nói:” Chính là đừng học này cô hủ tặc, làm cho người ta chịu không nổi!”

“ Là!” Hoàng gia nhạc cung kính địa trả lời,” Vốn hạ quan là tới bái phỏng Nạp Lan ngạch phụ, nếu khanh khách cùng ngạch phụ có việc, hạ quan sẽ không quấy rầy!”

“ Ân, dù sao về sau đồng hướng làm quan, có khi là cơ hội,” Hiện tại Nạp Lan đức duật thăm nghĩ cùng tâm di một mình đứng ở cùng nhau,

“ Kia hạ quan cáo từ!” Hoàng gia nhạc thức thời thật sự,

Tâm di xem xét xem xét tiết gia Tam tử muội,” Ta nói hoàng gia nhạc, người cũng đừng quan trọng hơn đi, người này có ba mỹ nữ, người bồi bồi các nàng đi!”

Hoàng gia nhạc mặt một chút liên đỏ, nhưng này là tâm di trong lời nói, hắn không dám không tuân thủ, đành phải đáp ứng rồi xuống dưới, Tâm di thấy thế, hướng Nạp Lan đức duật làm cái mặt quỷ, sau đó đổi tiết gia Tam tử muội giáo hoạt địa trát một chút mắt, lôi kéo Nạp Lan đức duật bước đi,

Nạp Lan đức duật như thế nào hội không rõ tâm di tâm tư, cảm thấy được hoàng gia nhạc nếu có thể thú đến Tam tử muội trung gì một cái đều là không tồi, gặp lại sau này tiểu người hầu cư nhiên còn đi theo, hắn cũng không chạy nhanh cũng đem bọn họ cấp đuổi rồi,

=====

-----oOo-----

Đệ 71 chương: (bảy mươi một) yêu cùng hận

Đi vào vui sướng đình bên hồ, bọn họ đi phụ cận tìm người mượn chiếc thuyền, đăng thuyền hồ trên, đi vào trong hồ ương, ném tương, làm cho tiểu thuyền theo gió phiêu lãng ở giữa hồ, nắm đôi phương thủ, vô hạn tình ý ở lẫn nhau trong mắt chảy xuôi,

“ Rốt cục có thể chính đại quang minh địa cùng người cùng một chỗ,”

“ Chúng ta khi nào thì không có chính đại quang minh quá? Chẳng qua khi đó người không biết ta là ai,” Tâm di dẫn theo vài phần nghịch ngợm

địa nói,

“Hoàn hảo không biết ngươi là ai, bằng không, ta một định ly ngươi rất xa,”

“Kia ngạch phụ liền vị tất là ngươi,”

“Không phải ta còn có thể

“Ta như thế nào biết?” Tâm di cố ý nói,

“Ngươi còn muốn khí ta, ngày đó ngay tại này bên hồ trên, ta tức giận đến thiếu chút nữa hộc máu,”

“Còn nói đâu, ngươi cũng không đánh ta, lớn như vậy, ta còn không bị người đánh quá đâu!” Tâm di đỏ nổi lên miệng, kia bộ dáng đáng yêu cực kỳ,

Nạp Lan đức duật vỗ về của nàng mặt,” Thực xin lỗi, ngươi có biết ta có nhiều hối hận, ở trong hoàng cung nhìn thấy của ngươi trong nháy mắt, ta mới hiểu được của ngươi lương khổ dụng tâm, mà ngươi đây tay là huyết, suy yếu tươi cười, ta đời này đều sẽ không quên,”

“Ta từng lo lắng quá ngươi là không phải hội lý giải ta làm như vậy, kỳ thật, lúc ấy ngươi nếu khẳng định đi dự thi, tới rồi tràng trên, vừa thấy ta, cũng không hiểu chưa, ai cho ngươi như vậy quật, không chịu đi, ta chỉ có thể sử dụng phép khích tướng lập!”

“Ta không chịu đi, còn không phải bởi vì ngươi,”

“Thật vậy chẳng, nên không phải sợ chính mình lạc tuyển đi?” Tâm di lại bắt đầu bướng bỉnh,

Nạp Lan đức duật một tay lấy nàng kéo đến chính mình bên người, thân thuyền loạng choạng, đặt ở đuôi thuyền trên tương rơi xuống trong hồ, phiêu

“Ai nha, thuyền tương rớt, ta sẽ không bơi lội a!”

“Sợ cái gì, có ta ở đây, ngươi còn sợ quá không được hà?”

“Là nha, đến cái chuồn chuồn lướt nước(hời hợt), lẳng không phi độ,”

“Nói đến lẳng không phi độ, ta lại nghĩ tới cái kia hạ tuyết thiên,”

Tâm di cũng muốn ngày đó đích tình cảnh, do dự một chút, nói:”Đức duật, ta phải hướng ngươi thẳng thắn một sự kiện, ở trong sơn động, ta nghĩ không phải ngươi, còn nhớ rõ ta nói cái kia chuyện xưa sao? Ngươi cùng tử kiện bộ dạng giống nhau như đức,”

“Bởi vì chúng ta bộ dạng giống nhau ngươi mới yêu ta?” Nạp Lan đức duật không hy vọng là vì vậy nguyên nhân,

“ Không phải, Tuy rằng các người bộ dạng giống nhau, khả các người là hai cái hoàn toàn bất đồng nhân, ta thừa nhận, ngay từ đầu ta quả thật đem người trở thành tử kiện, là ta cảm tình ký thác, sau lại ta có điểm mơ hồ, rốt cuộc người là tử kiện đâu vẫn là tử kiện chính là người, ngày đó ta tức giận người, chính mình trong lòng cũng đau muốn chết, rốt cục hiểu được tử kiện chính là ta quá khứ một bộ phận trải qua, hắn đã muốn mất, vĩnh viễn địa mất, hiện tại ta yêu chính là thanh hương Nạp Lan đức duật,”

“ Vì cái gì muốn nói cho ta, người có thể không

“ Trước kia người sở nhận thức ta chỉ là của ta một bộ phận, còn có rất nhiều người không biết, dù sao ta và người kém ba trăm năm, cho nên ta sẽ đem của ta quá khứ đều nói cho người, cho người hiểu biết của ta tư tưởng, của ta quan niệm, ý nghĩ của ta, như vậy chúng ta mới có thể càng yêu nhau, mới có thể cộng độ cả đời,”

Nạp Lan đức duật cảm động nói:” Tâm di, cảm ơn của người thắng thần,”

“ Người có thể hay không cảm thấy được ta là di tình đừng luyến a?”

“ Nhân không nên luôn sống ở thống khổ nhớ lại trung, quên quá khứ, mới có thể rất tốt đặc đối mặt hiện tại, ta nghĩ, lúc ấy hắn đem người thôi trên mặt đất, chính là hy vọng người hảo hảo mà còn sống, khoái hoạt địa còn sống, thay đổi là ta, cũng giống nhau phải làm như vậy, có thể làm cho chính mình sở yêu nhân khoái hoạt, nhìn đến người mỗi ngày đều là khai vui vẻ tâm, chính là của ta hạnh phúc,”

Tâm di mỉm cười, chỉ cảm thấy bị một loại hạnh phúc quang hoàn bao phủ, Đột nhiên, nàng nhãn châu - xoay động:” Nha, người phải so với ta đại ba trăm tuổi nha, này bối phận như thế nào tính a!”

“ Đúng vậy, nên như thế nào tính, ta chẳng phải là của người ông nội ông nội,,,”

“ Không được hơn nữa!” Tâm di che Nạp Lan đức duật miệng,” Tần chiếm ta tiện nghi!”

Nạp Lan đức duật cầm tâm di thủ,” Yêu có thể xuyên qua hết thủy, chính là thời không!”

“Đức duật, ta yêu người!”

Nạp Lan đức duật nắm cả tâm di thất lưng, tâm di cái đầu dài tựa vào vai hắn trên,

Mặt trời lặn vàng rực chiếu vào trên mặt hồ, chiếu vào bọn họ trên người, nhị tam chỉ không biết danh điều ở đây trời ánh nắng chiều trung bay

về phía chúng nó sào,

Bọn họ được đèn bù mong muốn, đắm chìm ở yêu sung sướng trung, nhưng thương tâm nhân lại chỉ có thể một mình thương tâm rơi lệ, Tự do tể đại tái trung, Khang Hi đem Uyển nhi gả cấp kỳ duệ sau, Uyển nhi vốn không có lộ quá tươi cười, mỗi ngày lý đều buồn ở trong phòng, khó được xuất môn,

Hôm nay, bị cỏ nhỏ khuyên ra cửa, ở trong vườn đánh đàn, tiếng đàn thống khổ, Một khúc kết thúc, ngẩng đầu, gặp tâm di liền đứng ở đình ngoại, Uyển nhi nhìn tâm di, dần dần địa rút xuống lệ đến,

“ Tâm di khanh khách, ngài còn tới làm gì, là tới khoe ra của người thành công khoái hoạt vẫn là đến xem chúng ta khanh khách thống khổ không như ý,” Cỏ nhỏ cừu thị địa nói,

Tâm di không để ý tới nàng, hỏi:” Uyển nhi, người là không phải hận chết ta?”

“ Tới rồi hiện tại, nói này đó còn có cái gì ý nghĩa đâu?” Uyển nhi thản nhiên địa nói,

“ Ta không phải cố ý cùng với người thương Nạp Lan đức duật, tình yêu là hai trái tim trong lúc đó không ngừng cho nhau theo đuổi cùng hấp dẫn quá trình, này quá trình chỉ tại ta cùng Nạp Lan đức duật trong lúc đó phát sinh, mà người cùng hấn không có,”

“ Hai trái tim trong lúc đó cho nhau theo đuổi cùng hấp dẫn,” Uyển nhi lặp lại, lặng im thật lâu mới nói:” Cho tới bây giờ đều là hấn hấp dẫn ta, ta lại chưa từng có làm cho hấn có chút tâm động quá, ngày đó đấu giá hội trên, cơ hồ mọi người đều bị của ta mỹ bạo hấp dẫn, duy có hấn nhìn như không thấy, hiện tại nghĩ đến, hấn không phải nhìn không tới ta, mà là trừ người ra ở ngoài, hấn trong mắt rốt cuộc nhìn không tới gì nữ nhân, buồn cười ta lại che ở cổ trung, còn cầu người,”

“ Chuyện này không phải ta cố ý phải gạt người, bởi vì ta biết lấy chúng ta thân phận là không cho phép một mình nói chuyện yêu đương, này là của chúng ta bị ai, cho nên, ta hy vọng người có thể lượng giải,”

“ Dưa hái xanh không ngọt, này ta đồng, hấn trong lòng không có ta, cho dù Hoàng Thượng đem ta chỉ cho hấn, ta cũng sẽ không hạnh phúc khoái hoạt,”

“ Người hiểu được là tốt rồi, Uyển nhi, ta không hy vọng bởi vì Nạp Lan đức duật nguyên nhân, bị thương chúng ta trong lúc đó hữu nghị,” Tâm di vẫn là muốn cùng Uyển nhi làm bằng hữu,

“ Ta không oán người, nhưng người thắng làm vua, người thua làm giặc, vương cùng khấu trong lúc đó là không có hữu nghị,”

“ Uyển nhi, chúng ta trong lúc đó cho tới bây giờ vốn không có quá chiến tranh a!” Tâm di thực sự điếm không nghĩ ra, đây là cái gì ăn khớp a!

“ Làm người thích trên Nạp Lan đức duật kia một khắc khởi, hết thấy đều một định,”

“ Người có thể hay không không được loại nghĩ gì này a?” Tâm di lại một lần nữa chịu không nổi cổ đại nữ nhân tư tưởng,

Uyển nhi hỏi ngược lại:” Thay đổi người, hội như thế nào nghĩ muốn đâu?”

“ Lòng ta lý cũng sẽ không thoải mái, nhưng ta còn là hội chúc phúc,” Tâm di thắng thần địa nói,

Uyển nhi thông khổ cười,” Tốt lắm, ta chúc phúc các người,” Nói xong, rung rung từ tâm di bên người đi qua,

Cỏ nhỏ ôm cầm đi vào tâm di trước mặt,” Lại muốn có Nạp Lan đức duật, lại muốn có chúng ta khanh khách, không nên tốt như vậy chuyện, tâm di khanh khách, về sau ngài cũng đừng đến chúng ta người này,” Cỏ nhỏ oán hận địa xem xét tâm di liếc mắt một cái, đi rồi,

Tâm di thất vọng địa tháo xuống một đóa hoa, nhu nát đóa hoa, đang lúc nàng ủ rũ địa nghĩ muốn trở về khi, đột nhiên một cái thanh âm ôn nhu ra hiện tại nàng phía sau,” Là của ta sai!”

“ Cùng người không quan hệ!” Tâm di nghe ra là Nạp Lan đức duật thanh âm, nàng xoay người, ôm Nạp Lan đức duật,” Ta chỉ là cảm thấy được thật đáng tiếc

“ Mau buông tay, có người nha!” Nạp Lan đức duật mặc dù không có nhìn đến nhân, nhưng đã muốn cảm giác được phía sau có người, nhưng lại không phải một cái,

Tâm di cuống quít buông ra, quả thực thấy hai người, dân 禪 cùng hoàng lịch, bọn họ tựa tiểu phi tiểu địa nhìn tâm di, tâm di một thời liền đỏ mặt, thấp giọng nói câu,” Ta đi về trước,”

“ Bác, ta đi người nơi đó tọa tọa!” Hoàng lịch thực hội lợi dụng sơ hở, nói xong hướng dân 禪 đánh thanh tiếp đón liền cùng tâm di rời đi, hẩn đi đi uyển, còn không phải là vì cùng tú nhi niệm cùng nơi,

Dân 禪 hướng Nạp Lan đức duật cười cười,” Hiện tại không hỏi hận đi dự thi đi!”

Nạp Lan đức duật cũng có chút ngượng ngùng,” Đa tạ Vương gia khi đó vác điếm!”

“Ha hả, quân tử giúp người thành đạt, tiểu vương là tôi xem không được hữu tình nhân không thể cùng một chỗ,” Hắc hắc, hắc hắc hiện tại nói lời này, lúc trước là ai nói Nạp Lan đức duật không xứng với tâm di?

“Vương gia đại ân, tại hạ sẽ không quên, Vương gia nếu có chuyện gì, thỉnh cứ việc phân phó,” Nạp Lan đức duật cũng biết chính mình là bị dận 禔 chế tr

Dận 禔 cũng không sốt ruột, dù sao Nạp Lan đức duật đã muốn đầu phục chính mình, ngày sau tổng hội hữu dụng đến hắc địa phương, cho nên cũng liền lạnh nhạt cười,” Nhìn ngươi, cái gì cấp nha, còn nhiều thời gian, hiện tại tiểu vương thậm nghĩ mau chóng địa uống của ngươi rượu mừng, Ha hả,,,” Hắc cười chậm rãi bước đi thông thả rời đi,

Uyển nhi một hồi đến phòng, liền ghé vào trên giường thất thanh khóc rống,

Cỏ nhỏ khuyên giải an ủi nói:” Khanh khách, ngài đừng như vậy a, kỳ duệ kỳ bối lạc làm sao liền so với Nạp Lan đức duật kém, tốt xấu người ta cũng là cái bối lạc gia,”

“Bối lạc gia thì thế nào a, ta không thích hắc a!”

“Khả Nạp Lan đức duật cũng không thích khanh khách ngài a, khanh khách, Hoàng Thượng ý chỉ là không thể vi phạm, ngài liền nhận mệnh đi!

“Ta không tiếp thu mệnh còn có thể như thế nào?” Uyển nhi ngẩng đầu, thoáng nhìn trên tường kia phúc” Yêu” tự, thẳng lẳng lẳng địa nhìn đã lâu, nói:” Đem kia phúc tự cho ta hái xuống,”

“Ngài phải kia phó tự làm gì đâu?” Cỏ nhỏ hỏi,

“Ngươi cũng đến quản ta, đi trích a!” Uyển nhi phát ra tính tình

Cỏ nhỏ bất đắc dĩ, đành phải đem tự hái được xuống dưới, Uyển nhi tiếp nhận, thật lâu địa dừng ở, nước mắt nhỏ đến, hóa mở nét mực, theo sau, nàng cầm tác phẩm thư pháp đi vào nền tiền, lấy ra ngọn nến,

“Khanh khách, ngài phải đốt nó?”

“Này yêu không phải cho ta, ta lưu nó gì dùng?” Nói xong liền đem ánh nến để sát vào tác phẩm thư pháp, một thời, tác phẩm thư pháp thiêu đốt lên,” Yêu” ở ánh lửa trung nhiên thành tro tàn, ánh lửa trung, cỏ nhỏ cắn răng,

Cùng ngày ban đêm, một cái bóng đen đi vào di uyển, nhẹ nhàng đẩy đầy cửa, cánh cửa chưa trên áp, nàng bán nghiêng người tử vào cửa, cần

thận địa nhìn xung quanh một phen, thẳng đến tiểu phòng bếp,

Bếp nấu trên còn chung đồ vật này nọ, nằng mở ra lòng hấp, vọng lý ngã điếm cái gì, Vừa định đi, miêu mẽ chạy tiến phòng bếp, kêu một tiếng, Bóng đen một dọa, thấp giọng mắng:” Chết tiệt miêu, lần trước chính là ngươi hồng rồi ta sự, hôm nay lại tới nữa,” Nằng nắm lên miêu mẽ, dùng một chút lực, vặn chặt đứt miêu cổ,

Miêu mẽ phát ra hét thảm một tiếng,

Tiếng kêu rơi vào tay mọi người trong tai,”Oa, miêu mẽ như thế nào kêu đặc thảm như vậy?” Tiểu quả cam rút một chút cổ,

Tiểu cây mơ cũng nói:” Đúng vậy, tằm đặc ta da đầu run lên, các ngươi ai đi

“ Mèo kêu cũng sợ hãi, thật sự là nhát gan, ta không đi,” Tiểu gậy trúc có thể lười biếng tắc lười biếng,

“ Ta cũng sợ!” Tú nhi cũng sợ hãi nói,

“ Quên đi, ta đi xem,” Vẫn là tiểu rô xung phong nhận việc,

Tiểu rô vừa ra khỏi cửa, vừa lúc cùng bóng đen đụng phải cái đôi diện, tiểu rô ngây người ngẩn ngơ, kia bóng đen bay nhanh địa lui hướng cửa, Tiểu rô lúc này mới phản ứng lại đây, kêu to:” Người nào, hồ ca, mau tới nha!”

Đại hồ nhị hồ nghe thấy tấn tới rồi,” Ra chuyện gì?” Những người khác cũng từ trong phòng đi ra,

“ Có người che mặt chạy ra đi,” Tiểu rô chỉ vào mở rộng ra cánh cửa,

“ Ta đi truy,” Đại hồ đuổi theo,

Tiểu gậy trúc trách cứ nói:” Ta nói tiểu rô, nhân chạy ngươi mới kêu,”

“ Ta na(vậy) dự đoán được hội đột nhiên toát ra cái người bịt mặt,”

“ Sẽ không là ngạch phụ đi!” Tiểu gậy trúc cũng không hội nghĩ đến, thật sự là bội phục hần!

“Ngạch phụ đến dùng đặc như vậy lén lút sao?” Tiểu quả cam bạch liễu tha một nhãn,

“ Nhìn qua là cái nữ,” Tiểu rô bổ sung nói,

“ Chúng ta chung quanh nhìn xem,” Nhị hồ lên tiếng nói,

Mọi người phân công nhau đi coi, tiểu cây mơ ở tiểu phòng bếp cửa thấy đã chết miêu mẽ, phát ra một tiếng hét chói tai, mọi người vội đuổi quá khứ,

Nhị hồ linh khởi miêu mẽ, nhìn nhìn nói:” Là bị người vặn gãy cổ, tuy vậy này nhân thủ trên không có gì khí lực, hần là là cái nữ,”

“ Vì cái gì sẽ đổi miếu mẽ xuống tay đâu?” Tiểu cây mơ về mặt không đành lòng,

Tiểu quả cam hướng tại trù phòng nhìn nhìn, sau đó đi rồi đi vào, trong chốc lát, bùng cái bát đi ra, cầm chén lý gì đó bát đến một cái chậu hoa lý, Một thời, Diệp Tử cháy khô, đóa hoa toàn bộ rớt,

“ Có độc!” Nhị hồ cả kinh nói,

Lúc này, đại hồ chạy về đến đây, nói:” Xuất môn ta còn nhìn thấy, một quái loan sẽ không ả

“ Như vậy quen thuộc đường, một định là trong cung nhân,” Nhị hồ phán đoán nói,

Tiểu cây mơ khẩn trương:” Khanh khách, chuyện này đặc nói cho Hoàng Thượng biết,”

Tâm di vẫn không nói chuyện, hiện tại mới mở miệng nói:” Không thể làm cho Hoàng Thượng biết, đừng bởi vì ta một người huyên toàn bộ hoàng cung cũng không thái bình,”

Tiểu quả cam suy tư về,” Là ai yếu hại khanh khách đâu? Khanh khách ở trong cung nhân duyên hảo thật sự a!”

“Uyển khanh khách!” Nhị hồ thốt ra,

Tiểu cây mơ vội che lại cái miệng của hắn,” Nhị hồ, đừng nói lung tung!”

“Dư phi nương nương sợ cũng ghi hận khanh khách!” Tú nhi lại nghĩ tới một người,

Tâm di chặn lại nói:” Đừng đoán, hôm nay chuyện này ai cũng đừng ra bên ngoài truyền, về sau mọi người cẩn thận điểm là được,” Nàng có thể đề phòng trong cung, khả phòng không được ngoài cung,

Này không, thiên địa hội tổng đà trong đại sảnh, đang ở thảo luận dùng như thế nào tâm di đổi bọn họ phó đà chủ

“ Chúng ta kế hoạch phải nhanh hơn tiến hành rồi, các người nói, nên như thế nào trao tâm di khanh khách?” Cho khiêu tuyền trưng cầu mọi người ý kiến,

“ Vấn đề là chúng ta không có gặp qua tâm di khanh khách, cũng không biết nàng bình thường hành tung, nếu nàng đứng lâu ở trong cung, chúng ta cũng không thể nê hà a!” Tần Phong một bộ hao tổn tâm trí bộ dáng,

“ Nếu không, chờ bọn hắn thành thân ngày đó?” Lữ tứ mẹ ôi chủ ý man nhiều,

“ Không thể chờ, nhiều chờ một ngày tây hào ở lao lý liền nhiều chịu một ngày khổ,” Cho khiêu tuyến không đồng ý,

“ Đúng vậy, cái kia cầu hoàng đế không biết như thế nào tra tấn Lâm đại ca đâu!” Tần Phong cũng đồng ý nói,

Cho khiêu tuyến suy nghĩ trong chốc lát, cười nói:” Muốn gặp tâm di khanh khách cũng không nan, lợi dụng một chút chúng ta thật là tốt bằng hữu a!”

“ Đà chủ là chỉ Nạp Lan đức duật sao?” Lữ tứ nương hỏi,

“ Không tồi, ta ngày mai đi tìm hắn, ta sẽ làm cho hắn giới thiệu ta nhận thức tâm di khanh khách!” Thật tốt, hiện tại hắn một lòng nghĩ muốn chính là bắt lấy tâm di đến đổi lấy tây hào, nhưng không biết cho khiêu tuyến biết tâm di khanh khách chính là hắn đảm chiêu niệm tân cô nương tình hình đặc biệt lúc ấy có cái gì ý tưởng, có thể hay không thay đổi chủ ý đâu

Ngày hôm sau, cho khiêu tuyến mang theo Tần Phong cùng lữ tứ nương phải đi kinh thành, bọn họ ở khách điểm dàn xếp xuống dưới sau, cho khiêu tuyến phải đi Nạp Lan gia, Không ngờ, lại là không người hầu nói Nạp Lan đức duật cùng khanh khách đi ra cánh cửa đi, phỏng chừng phải đi vui sướng đình,

Nghe được bọn họ hai cái cùng một chỗ, cho khiêu tuyến cảm thấy được cũng là bớt việc, không cần tái phí cái gì võ mồm đi thuyết phục Nạp Lan đức duật, chỉ cần nhìn đến khanh khách có thể nhớ kỹ của nàng diện mạo, đến lúc đó động thủ liền dễ dàng hơn,

Chọn rảnh tái tái sau một đoạn thời gian, là tâm di cùng Nạp Lan đức duật một thích ý thời gian, danh phận đã định, hôn sự đều có bởi vì bọn họ chuẩn bị, Nạp Lan hoành phải so với đứa con càng hăng say, thu xếp như vậy như vậy, đến tận trong nhà giám sát công nhân nhóm trang hoàng, đi ra định ra hôn lễ phải chuẩn bị gì đó, mua cái gì gia cụ dụng cụ đều phải cẩn thận cân nhắc, không sợ rất hao, chỉ sợ không tốt, cả ngày lý vội đặc là chân không chạm đất, mà Nạp Lan đức duật thật như là người ngoài cuộc giống nhau, chỉ đi tận tòa nhà xem xét quá vài lần, chỉ cần vừa được khoảng không, liền mang cho tâm di đi kinh thành các nơi du ngoạn, đương nhiên, là không cho phép người khác theo,

=====

Đệ 72 chương: (bảy mươi hai) người chết ta sống

Hôm nay, bọn họ như cũ phải đi vui sướng đình, cuối mùa xuân đầu hạ mùa, xanh um sum xuê, cành lá sum suê, muôn hoa đua thắm khoe hồng, đến thái dương mau hạ xuống đi thời điểm, không trung là một mảnh sáng ngời màu xanh nhạt, mặt trời vẽ loạn vài miếng rặng mây đỏ, thanh thúy điều kêu, xoay quanh bay múa con bướm nói cho mọi người đó là một tình yêu mùa,

“ Gần một đều là ta và người một mình đi ra, kia vài cái tiểu quý có thể có ý kiến đâu!” Tâm di nhớ tới tiểu gậy trúc không vui ý hình dáng là tốt rồi cười,

“ Ta đoạt đi rồi bọn họ khanh khách, đương nhiên hội mắng ta,”

“ Người chính là bọn họ thần tượng ngạch phụ nga!” Tâm di giễu cợt hân,

Hai người nói nói cười cười địa đi tới, xa xa địa, Nạp Lan đức duật thấy cho khiêu tuyên,” Phía trước là của ta một cái bằng hữu, ta cùng hân phi thường hợp ý, đi, ta giới thiệu người nhận thức,”

“ Tốt!” Tâm di còn không có thấy rõ đi tới nhân là ai,

Nạp Lan đức duật nắm tâm di thủ đi phía trước đi, đi chưa được mấy bước liền cùng cho khiêu tuyên huých mặt, tâm di thấy là cho khiêu tuyên không khỏi giật mình ở, đây là cùng Nạp Lan đức duật hợp ý người sao? Hân làm việc quý bí, rất có chính là phản quả niệm,

“ Nạp Lan huynh!” Cho khiêu tuyên cùng Nạp Lan đức duật đánh thanh tiếp đón sau, đảo mắt thấy tâm di, không chỉ có cũng ngây người,”Tân cô nương!” Cho khiêu tuyên trong lòng thùng thùng khiêu, hân đã muốn dự cảm đến trước mặt tân cô nương chính là tâm di khanh khách, nhưng vẫn là ôm một tia may mắn, hy vọng nàng không phải,

“ Vu đại ca! Biệt lai vô dạng!” Tâm di khôi phục thái độ bình thường, hướng cho khiêu tuyên đánh tiếp đón

Trong lúc một thời, cho khiêu tuyên không biết nên nói cái gì hảo, chính là hướng tâm di nhìn, do dự, này khuôn mặt là hân quen thuộc, là hân tưởng niệm, hân từng nghĩ tới rất nhiều nghĩ muốn đối nàng nói trong lời nói, hiện tại, những lời này, kia đành phải trầm trọng địa đặt ở hân trong lòng,

Cho khiêu tuyên chăm chú nhìn tâm di thần thái dừng ở Nạp Lan đức duật trong mắt, nhớ tới bọn họ phía trước nói qua trong lời nói, Nạp Lan đức duật trong lòng nhiều ít có điểm không thoải mái, vì thế hoán một tiếng,” Cho huynh!”

“ A, Nạp Lan huynh!” Cho khiêu tuyền phục hồi tinh thần lại,

Nạp Lan đức duật chia chia tâm di,” Ta vội tới người giới thiệu một chút, đây là vị hôn thê của ta, ta nghĩ người cũng có thể đoán được, tâm di khanh khách!”

Từ Nạp Lan đức duật trong miệng chứng thật nàng chính là tâm di khanh khách, cho khiêu tuyền cận tồn một chút may mắn tâm không còn sót lại chút gì, trong đầu trống rỗng, nhìn thấy Nạp Lan đức duật cùng tâm di tay trong tay, không có tới từ địa tâm đầu một trận đau, cố gắng khuôn mặt tươi cười, hướng tâm di bẽ một chút quyền,” Gặp qua khanh khách!”

“ Không cần khách khí như vậy, vẫn là bảo ta tâm cô nương nghe đi lên có điều thoải mái,” Tâm di mỉm cười nói, trong lòng lại ở trong tối ám thay Nạp Lan đức duật lo lắng, này cho tức thủy cùng Nạp Lan đức duật huynh đệ tương xứng, rốt cuộc có ý đồ gì,

“ Chúng ta gặp mặt nhiều lần, không nghĩ tới nguyên lai người chính là tâm di khanh khách, thật sự là thất lễ!” Cho khiêu tuyền thì hồi vừa đau, thủ đã muốn là lạnh như băng, nhưng trên mặt bình tĩnh thật sự, đối Nạp Lan đức duật cười:” Chúc mừng Nạp Lan huynh, ai, đáng tiếc ta đem dây số bài cấp muốn làm đã đánh mất, bằng không, này ngạch phụ vị tất là người nga!”

Nhắc tới dây số bài chuyện, Nạp Lan đức duật có điểm áy náy, biết là chính mình làm được không đủ sáng rọi, vì thế tránh, chính là hỏi:” Cho huynh, người là đi ngang qua nơi đây vẫn là có ý tiến đến?”

Hắn này vừa hỏi, cho khiêu toàn bộ nhớ tới chính mình nhiệm vụ, trong lòng lập tức có chủ ý,” Ta đi quá nhà người, bọn họ nói người ở trong này, cho nên có ý tiến đến, Nạp Lan huynh, ta có việc muốn mời người hỗ trợ, nếu người phương tiện trong lời nói, chúng ta ngày mai buổi tối tại kia cái tiểu tửu quán gặp mặt,”

“ Tốt!” Nạp Lan đức duật cảm thấy được thiếu cho khiêu tuyền một phần nhân tình, không cần suy nghĩ đáp ứng, tâm di nghĩ muốn ngăn cản đều không kịp,

“ Tốt lắm, ta còn có việc, đi về trước, chúng ta ngày mai gặp,”

“ Tốt!”

Cho khiêu tuyền lại hướng tâm di nhìn liếc mắt một cái, sau đó vội vàng rời đi,

Hắn vừa đi, tâm di lập tức hỏi Nạp Lan đức duật:” Người như thế nào nhận thức hắn?”

“ Ta cũng muốn hỏi ngươi, ngươi như thế nào nhận thức hấn?”

“ Ở hội chùa trên, của ta con bướm bội bị người đánh cắp, hấn thay ta bắt lấy, Nên ngươi nói,” Tâm di còn không có cảm thấy được Nạp Lan đức duật tâm tính,

“ Tiết nguyên tiêu, chúng ta đang say mê nhận thức,” Nạp Lan đức duật dừng một chút còn nói:” Nhĩ hảo tượng cùng hấn cũng rất quen thuộc,”

Cái này, tâm di nghe ra đến đây, Nạp Lan đức duật trong lời nói lý có toan vị, nhưng hiện tại nàng không công phu cùng hấn giải thích, chính là nói:” Ngươi hạt nghĩ muốn cái gì đâu, lòng ngươi còn không hiểu chưa? Đức duật, ta hỏi ngươi, ngươi đối hấn hiểu biết nhiều ít, hấn có hay không cùng ngươi đã nói hấn là làm gì, gia nghỉ ngơi ở đâu?”

“ Đây trọng yếu sao?”

Tâm di do dự một chút,” Ta cũng không biết có trọng yếu hay không, tổng cảm thấy được hấn có điểm thần bí, cảm giác trên cùng ngươi không phải đồng đạo,” Bởi vì đối với khiêu tuyên thân phận còn không có thể khẳng định, bởi vậy cũng không dám lập tức đã nói hấn là phản quả niệm, lời này cũng không thể tùy tiện nói, vừa ra khỏi miệng hậu quả phi thường nghiêm trọng, cho nên tâm di nghĩ muốn tái xác nhận một chút, sau đó tái nói cho Nạp Lan đức duật,

Nạp Lan đức duật cùng tâm di ý tưởng hoàn toàn tương phản, cứ việc đối với khiêu tuyên có điểm nhỏ nhỏ hạp dấm chua, nhưng hấn cũng không có làm thấp đi cho khiêu tuyên, này cũng biểu hiện hấn quân tử phong phạm,” Ta không biết là a, ta cảm thấy được hấn thái độ làm người không tồi, thực thẳng thắn thành khẩn, công phu cũng tốt lắm, là cái có thể thổ lộ tình cảm bằng hữu! Hấn nói hấn có cái trang viên, vừa vặn ra kinh thành quản hạt phạm vi, có cơ hội chúng ta đi nhìn xem!” Không cần chờ cơ hội, tâm di cũng sắp muốn

Hai người vừa nói vừa trở về đi tới,” Các ngươi ở nơi nào uống rượu?” Tâm di thuận miệng hỏi một câu, Nạp Lan đức duật nói cho nàng, cũng may mắn này vừa hỏi, ngày hôm sau tâm di mới có thể tìm được hấn,

Cho khiêu tuyên một hồi đến khách điểm, liền giữ yên lặng địa ngồi ở ghế trên, một câu cũng không nói, chỉ cảm thấy tường a, trần nhà a, mặt đất a, dường như đều ở đối hấn châm chọc địa cười, giống như đang nói:” Ngươi thực bốn a!”

Tần Phong cùng lữ tứ nương nhìn chăm chú hấn đã lâu, rốt cục nhìn không được hỏi:” Đà chủ, ngươi tìm hiểu tới rồi cái gì?”

“ Ta thỉnh Nạp Lan đức duật ngày mai đi ta cùng hấn uống rượu tiểu tửu quán lý chạm mặt,” Cho khiêu tuyến có khổ nói không nên lời, đành phải như vậy trả lời bọn họ,

Lữ tứ nương nghe ra đến đây,” Hảo kế sách! Thừa này chưa chuẩn bị, đánh lén cho hấn!”

“ Âm thầm đánh lén, có vi giang hồ đạo nghĩa, ta sợ sẽ bị thiên hạ anh hùng nhạo báng,” Cho khiêu tuyến có điểm lo lắng địa nói,

“ Đối hấn không cần giảng giang hồ quy củ, vì chúng ta nghiệp lớn, một định phải diệt trừ Nạp Lan đức duật,” Tần Phong kiên quyết địa nói,

Lữ tứ nương cũng nói:” Quân tử có cái nên làm, có việc không nên làm, người là vì thiên địa hội, thiên hạ anh hùng chỉ biết nói Vu đại ca người c đoán, không câu nệ tiểu tiết, cảm tác cảm vi,”

“ Đà chủ, hôm nay người buông tha hấn, tương lai hấn vị tất sẽ bỏ qua người, ngấm lại tây hào, ngấm lại hội lý huynh đệ là chết như thế nào đi!” Tần Phong tưởng tượng đến năm đó thảm sự trong đầu liền hận,

Hấn này vừa nói, cho khiêu dưới suối vàng quyết tâm:” Hảo, chúng ta kế hoạch một chút, gây ông đập lưng ông!”

Bọn họ ở chế định kế hoạch, tâm di đã ở suy nghĩ phải không nên ngăn cản Nạp Lan đức duật đi gặp cho khiêu tuyến, nếu không ngăn cản, nằng bất an, nếu ngăn cản, phải giảng ra một cái trạm được chân lý do, suy nghĩ một buổi tối cộng thêm một cái ban ngày, cũng không nghĩ ra tốt lý do, tới rồi ngày hôm sau buổi tối, tâm di càng ngày càng hoảng hốt, thật sự không nín được, kêu đại hồ nhị hồ tự ra cung,

Đuổi tới Nạp Lan gia, người hầu cáo chi bọn họ, Nạp Lan đức duật đã muốn xuất môn một hồi lâu nhi, tâm di vội cùng đại hồ nhị hồ thì chạy tới tiểu khách sạn,

Tiểu khách sạn nội, cho khiêu tuyến đám người đã muốn ở trong điểm hậu, Tần Phong vội vàng chạy vào điểm,” Đà chủ, Nạp Lan đức duật đã muốn từ trong nhà đi ra,”

Cho khiêu tuyến đứng lên,” Hảo, tần hương chủ, đánh ta hai chưởng,”

Tần Phong mặc kệ,” Đà chủ, người tìm người khác đánh,”

“ Không được lè mề, nhanh lên!” Cho khiêu tuyến mệnh lệnh, Tần Phong đành phải kiên trì giờ chưởng hướng cho khiêu tuyến làm hung một chưởng, cho khiêu tuyến căn bản không có gì cảm giác,” Không được, dùng toàn lực!”

Tần Phong khễ cần môi, sử xuất toàn lực, thì cho cho khiếu tuyền một chưởng, lần này tính có điểm hiệu quả, cho khiếu tuyền rút ra phía sau hai bước, khoe miệng chảy ra máu tươi,

“Đà chủ, người như thế nào không che chở điểm?”

“Nếu là khổ nhục kế, phải đến thật sự, đến, lại đến hai đao,”

Tần Phong không hạ thủ được, liên tục lắc đầu,” Tứ nương, người tới đi!”

“Vu đại ca, đắc tội,” Lữ tứ nương nói xong, hướng cho khiếu tuyền đâm mấy kiếm, lại dùng Tần Phong đao chém hai đao, máu tươi tích lặc trên mặt đất,

“Đủ liễu đủ liễu, nữ nhân ngoan đứng lên so với nam nhân lợi hại hơn,” Tần Phong cũng có mềm lòng thời điểm,

“Sẽ như vậy, đi, chúng ta theo kế hoạch làm việc,” Cho khiếu tuyền băng bó miệng vết thương đi trước nhân viên chạy hàng, còn lại mấy người đem cái bàn tạp cái loạn thất bát tao, sau đó mới ly khai tiêu khách sạn,

Không bao lâu, Nạp Lan đức duật đến đây, hấn đi vào tửu quán, chỉ thấy trong điểm một mảnh bừa

“Tại sao có thể như vậy?” Nạp Lan đức duật kỳ quái, cúi đầu kiến giải trên có điểm điểm vết máu, vì thế ngồi xổm xuống thân, chạm đến một chút, nghe nghe,” Hay là hấn ra chuyện gì?” Trong lòng lập tức khẩn trương đứng lên, dọc theo vết máu một đường theo đi xuống,

Theo tới rừng cây, còn không có tiến cánh rừng, chợt nghe tới rồi đao kiếm tiếng đánh, hấn lập tức tìm theo tiếng mà đi, chỉ thấy một đám người bịt mặt chính vây quanh cho khiếu tuyền công kích,

Nạp Lan đức duật lập tức xông lên đi thay cho khiếu tuyền giải vây, biên đánh biên hỏi:” Bọn họ là ai, người như thế nào sẽ làm bị thương thành như vậy?”

“Ta chờ một chút cùng người giải thích, việc này cùng người không quan hệ, người đừng trộn đều tiến vào,” Cho khiếu tuyền suy yếu địa trả lời,

“Lời nói nhảm, chúng ta là bằng hữu, người sang bên, để cho ta tới phái bọn họ,” Nạp Lan đức duật bàn tay trần cùng người bịt mặt đấu cùng một chỗ,

Cho khiếu tuyền rời khỏi vòng chiến, dựa ở một thân cây trên nhìn Nạp Lan đức duật,” Hảo thân thủ, đáng tiếc, như thế nào chính là của ta cừ địch đâu? Nếu hấn không phải, thật là có bao nhiêu hảo!”

Đánh một trận, người bị mặt bị thương vài cái, vì thế kêu to phong nhanh xả hồ, đều thoát đi, Nạp Lan đức duật muốn đuổi theo, cho khiêu tuyên vội ngăn cản,” Nạp Lan huynh, giặc cùng đường mặc truy!

Nạp Lan đức duật ngẫm lại cũng là, hướng chỉ ném cho khiêu tuyên một người tại đây, cũng không yên tâm, vì thế đi vào hấn trước mặt, nhìn một chút hấn miệng vết thương, nói:” Người bị thương rất nặng, đi, tìm một chỗ chữa thương,”

Giúp đỡ cho khiêu tuyên đi rồi một trận, tìm được một gian rách tung toé tiểu thổ địa miếu, này gian trong ngôi miếu đồ nát đã muốn đã không có phật tượng, chỉ còn lại có hé ra trống trơn phật thai, che kín tro bụi, góc trung mạng nhện dày đặc, ngoài miếu trên mặt đất cỏ dại một mảnh, Bọn họ cũng cố không hơn nhiều như vậy, chạy nhanh tìm khối coi như sạch sẽ địa, ngôi xếp bằng ngôi xuống, Nạp Lan đức duật bắt đầu là cho khiêu tuyên chữa thương,

Ước một cái canh giờ, hai người mở mắt,” Đa tạ Nạp Lan huynh, người cho ta hao tổn nhiều lắm nội lực, ta thật sự là bản khoản,” Cho khiêu tuyên xoay người nhìn đến Nạp Lan đức duật sắc mặt không phải tốt lắm,

“ Không có gì, ta điều tức một chút liền khôi phục,”

“ Ân, ta thay người thủ,”

Vì thế Nạp Lan đức duật phóng tâm mà nhắm mắt lại vận công điều tức, cho khiêu tuyên đứng ở hấn phía sau, chậm rãi giờ lên chuông,” Nạp Lan đức duật, người nhận mệnh đi!” Chuông đến hấn đỉnh đầu, bên tai lại nhớ tới vừa rồi Nạp Lan đức duật trong lời nói,” Chúng ta là bằng hữu,”

“ Hấn đem ta làm bằng hữu, ta này một chuông đi xuống, hấn hấn phải chết không thể nghi ngờ, chính là, ta thực xin lỗi bằng hữu,” Cho khiêu tuyên bàn tay chậm rãi buông, nhìn Nạp Lan đức duật, trong lòng thì mâu thu đứng lên,” Không, hấn không phải bằng hữu của người, hấn là của người cừ địch, thiên địa hội địch nhân, giết hấn!”

Cho khiêu tuyên thì giờ lên chuông, khả chậm chạp không có đánh hạ,” Là anh hùng nên mặt đối mặt địa một quyết thắng bại, sau lưng đánh lén, rất đê tiện!” Hấn thì buông chuông,” Cho khiêu tuyên, người thật vô dụng!” Qua lại đi rồi vài bước, vẫn là quyết định động thủ,” Qua thôn này, sẽ không này điểm, bỏ qua hiện tại, liền không còn có cơ hội,” Hấn lại giờ chuông, khả đến cuối cùng thì do dự,” Hấn vừa mới cứu người, người lại lấy oán trả ơn, cho khiêu tuyên, người là không phải người a?”

Thực chịu không nổi hấn ai, tới tới rút rút gây sức ép chính mình, ở nghiệp lớn cùng lương tâm trong lúc đó bồi hồi, cuối cùng, hấn vẫn là buông tha cho, đang từ Nạp Lan đức duật trên đầu dờn thủ, tâm di vừa vịn đi vào cửa, hấn này động tác vào tâm di mắt, nhưng cho khiếu tuyên cũng không biết, Hấn nhìn thấy tâm di hoảng sợ biểu tình, còn tưởng rằng nàng là vì Nạp Lan đức duật mà lo lắng,

Tâm di như thế nào sẽ đến, tự nhiên cũng là theo vết máu một đường lại đây, đến cửa miếu, vừa lúc thấy hấn hành động, sợ tới mức trái tim đều cơ hồ đình chỉ nhảy lên, muốn gọi hấn, lại không thanh âm, nghĩ muốn xông lên đi, hai chân vô lực, lúc này, đại hủ nhị hủ cũng theo sát lại đây,” A, ngách phụ!”

“ Các người ngách phụ đang ở điều tức, đừng kinh động hấn!” Cho khiếu tuyên đôi bọn họ nói,

Đang nói, Nạp Lan đức duật thu công, mở mắt ra, thấy tâm di bọn họ, vội hỏi:” Các người như thế nào sẽ đến?”

“ Khanh khách lo lắng, cho nên chúng ta tìm lại đây,” Nhị hủ trả lời

“ Ta không sao!” Nạp Lan đức duật đi hướng tâm di, chỉ thấy nàng sắc mặt tái nhợt, một bộ kinh sợ biểu tình, vội an ủi,” Tâm di, không cần sợ, ta hảo thật sự!”

“ Đưa ta trở về!” Tâm di suy yếu địa nói xong,

“ Hảo!” Nạp Lan đức duật quay đầu đối với khiếu tuyên nói:” Cho huynh, cùng nhau đi thôi!”

Cho khiếu tuyên gật gật đầu, giờ phút này hấn biết rõ tương lai Nạp Lan đức duật một định hội cùng chính mình là địch, nhưng hấn cũng không hối hận hôm nay hành vi,

Mấy người yên lặng địa đi tới, có lẽ là bởi vì là có Nạp Lan đức duật ở bên, tâm di chậm rãi bình tĩnh trở lại, nàng hướng cho khiếu tuyên nhìn liếc mắt một cái, đối Nạp Lan đức duật nói:”Đức duật, ta hỏi người, người như thế nào liền như vậy tin tưởng Vu đại ca, sẽ không sợ hấn thừa dịp người điều tức thời điểm, âm thầm cho người đến như vậy một chút,”

“ Người như thế nào hội nghĩ như vậy, cho huynh không phải cái loại này lấy oán trả ơn nhân, nếu không, ta cũng sẽ không đem hấn làm bằng hữu,”

Tâm di ánh mắt làm cho cho khiếu tuyên có điểm không được tự nhiên, hấn đảo mắt nhìn về phía Nạp Lan đức duật, Nạp Lan đức duật mâu trung tràn đầy thẳng thắn thành khẩn mà tín nhiệm, cho khiếu tuyên trong

lòng nổi lên một tia hổ thẹn, ở thái dương đi ra phía trước, hấn vẫn có được này phân đặc thù hữu

“ Vạn một chúng ta là đúng thủ đầu?” Cho khiêu tuyến khô khốc hỏi,

“ Người đừng nói cho ta biết, vừa rồi người muốn giết ta,” Nạp Lan đức duật chích cho là hay nói giỡn,

“ Nếu vừa rồi ta giết người, cũng liền mất đi ta tốt một bằng hữu,” Những lời này cho khiêu tuyến là đúng tâm di nói, sau khi nói xong, thì đối Nạp Lan đức duật ngôn nói:” Mặc kệ tương lai chúng ta có phải hay không hội hợp lại cái người chết ta sống, ở lòng ta lý, người vĩnh viễn là ta tốt một bằng hữu, Tốt lắm, người đưa khanh khách trở về đi, ta đi trước từng bước,” Cho khiêu tuyến không thể tái đối mặt hấn, xuống lần nữa đi, hấn không biết chính mình còn có thể phủ không chế cảm xúc,” Cảm ơn người hôm nay đã cứu ta, cáo từ!” Nói xong, xoay người bay nhanh địa ly khai,

“ Hợp lại cái người chết ta sống, vì cái gì?” Nạp Lan đức duật bị cho khiêu tuyến trong lời nói muốn làm hồ đồ, cảm thấy được lời hấn nói thực mạc danh kỳ diệu,

“ Bởi vì hấn là phản thanh hồi phục thị lực!” Hiện tại tâm di có thể hoàn toàn khẳng định điểm ấy,

=====

Đệ 73 chương: (bảy mươi tam) tâm di bị bắt

Tâm di câu này lời vừa ra khỏi miệng, bên cạnh vài người giật nảy mình, Nạp Lan đức duật một thời dừng lại cước bộ,” Tâm di, lời này ngàn vạn lần không thể nói l

“ Vậy người coi như ta chưa nói quá,” Tâm di cũng có chút hồi hận,

“ Người có biết chút cái gì?” Nạp Lan đức duật biết tâm di sẽ không tùy tiện nói, hấn trong lòng đột nhiên sợ hãi đứng lên, giống như này phản quả niệm nhân là hấn, hấn tư tưởng giống như gió xoáy bàn địa ở não lý vòng vo vài vòng, cũng không có suy nghĩ cẩn thận vì cái gì tâm di nói cho khiêu tuyến là phản thanh hồi phục thị lực,

Giờ phút này, tâm di trong đầu cũng có điều hỗn loạn, hiện tại nàng chỉ có thể khẳng định ý nghĩ của chính mình là chính xác, nhưng muốn nói ra cái một phần tam đến nàng cũng nói không nên lời, nàng dùng sức lắc lắc đầu,” Ta không biết, chính là có loại cảm giác này, ta cảm giác hấn không bình thường, này không bình thường là chỉ hấn một ít hành vi,”

“Ngạch phụ, khanh khách như vậy vừa nói, ta nhớ ra rồi, nguyên tiêu ngày đó, chúng ta thấy hấn,,,” Nhị hồ nói một nửa, gặp tâm di hướng hấn lắc lắc đầu, vì thế liền không hướng hạ nói,

Nạp Lan đức duật nghe ra đến đây, vì thế truy vấn:” Nói tiếp, thấy hấn cái gì?”

“ Thấy hấn ở khuôn vác một ít vật phẩm, dường như giống tang vật dường như,” Tâm di khinh miêu đàm tả - nhẹ nhàng băng quơ địa nói xong, nàng không nghĩ nói sau xuất phát từ khiêu tuyên từng hạn chế quá bọn họ vài cái hành động,” Có thể là ta nhiều lo lắng, tốt lắm, đừng nghĩ, mau trở về đi thôi!”

Nạp Lan đức duật cũng không hỏi lại, giao (ngoại ô) trái tim di đuổi về cung, chính mình cũng trở về nhà, vừa ý di trong lời nói thủy chung giống một đạo lái đi bóng ma, ở hấn trong đầu bốc lên,

Hấn chịu khổ sở, cho khiêu tuyên cũng không chịu nổi, trở lại tổng đà, gặp tất cả mọi người dùng chờ đợi ánh mắt nhìn hấn, hấn áy náy địa không nói lời nào,

Lữ yêu nương âm thầm thở dài,” Tốt cơ hội bỏ lỡ!”

Trầm mặc đã lâu, cho khiêu tuyên mới mở miệng:” Là của ta sai, ta không xứng làm này tổng đà chủ, các người khác tuyển người tài ba đi!”

“ Luận võ công, tư chất, năng lực không ai so với người càng thích hợp,” Tần Phong tuy là lão Đại thô, khá vậy hiểu được lí lẽ, nếu bởi vì việc này đổi đà chủ là rất lớn không ổn,

Lữ tứ nương cũng nói:” Vu đại ca trạch tâm nhân hậu, không hạ thủ được cũng là tình có thể nguyên, nếu giết không được Nạp Lan đức duật, kế tiếp, có phải hay không hấn là đối phó tâm di khanh khách?”

“ Ân, trở về trên đường ta đã muốn nghĩ muốn tốt lắm, chúng ta như vậy,,,” Cho khiêu tuyên cũng không dám,, , nửa giải đãi, không dám vì tư tình nhi nữ mà bị hủy cứu người đại sự,

Hai ngày sau trong hoàng cung, Nạp Lan đức duật vội vàng vội vội địa đi nhanh, hôm nay hấn không có việc gì, hẹn tâm di, tâm di nói chính mình đến hấn trong nhà đến, đợi cho ngày giữa ngo, cũng không gặp bóng người, chính lo lắng đâu, trong hoàng cung khoái mã đến truyền hấn tiến cung mặt thánh, hấn trong lòng liền cảm thấy được không ổn, dọc theo đường đi miên man suy nghĩ địa, tới rồi dưỡng tâm điện, gặp mọi người thần sắc đều phi thường bất an, Khang Hi xanh mặt; dân 禩 cũng chau mày; tiểu quả cam thần tình là hấn địa đứng, càng không ngừng giáo bắt tay vào làm khăn tử, liền ngay cả lý đức toàn bộ trên mặt cũng là một mảnh lo âu vể,

“ Khẩu kiến,,,”

“Miễn, miễn,” Khang Hi không đợi hắn nói xong, liền phát tay đánh gậy, từ án trên lấy quá một phong thư, đưa cho hắn:” Nhìn xem!”

Nạp Lan đức duật tiếp nhận tín bay nhanh địa quét một lần, trong lòng một thời kinh hoàng, vội hỏi:” Hoàng Thượng, tâm di như thế nào rơi xuống bọn họ trong tay?”

Khang Hi ý bảo tiểu quả cam:” Ngươi lặp lại lần nữa,”

“ Là, sự tình là như vậy, nô tỳ cùng khanh khách trên ngạch phụ trong nhà đi, nửa đường bị người hôn mê, nô tỳ bị ném tới kinh thành tây giao (ngoại ô), tỉnh lại sau liền phát hiện trong tay có phong thư, là cho Hoàng Thượng, chính là khanh khách lại không biết tung tích,,,” Tiểu quả cam đơn giản tình tường đem sự tình nói một lần,” Hoàng Thượng, khanh khách làm cho người ta bắt đi, nô tỳ có tội,” Tiểu quả cam hai mắt đầm lệ lưng tròn địa nói,

“ Bọn họ là có bị mà đến, khởi là người có thể phòng được?” Khang Hi cũng là xua đuổi khỏi ý nghĩ,

“ Là, cho dù tránh thoát lần này, bọn họ còn có thể khác nghĩ muốn khác biện pháp bắt người,” Nạp Lan đức duật không phải lần đầu tiên cùng thiên địa hội giao (ngoại ô) tiếp,

“ Cái làm sao bây giờ?” Khang Hi hỏi bọn hắn,

“Y nghi thần xem, bọn họ mục đích là muốn quay về cái kia thích khách, tạm thời sẽ không thương tổn khanh khách,”

“ Nạp Lan đức duật, cái kia thích khách rốt cuộc là ai?” Khang Hi đem thích khách giao (ngoại ô) cho Nạp Lan đức duật sau sẽ không tiếp qua hỏi, bởi vì sau lại chỉ lo nhìn chăm chăm Nạp Lan đức duật cùng tâm di, hiện tại thì nghĩ tới,

“ Quay về Hoàng Thượng, hắn thủy chung không chịu nói, tuy vậy, hiện tại bọn họ nếu trăm phương ngàn kế địa bắt đi tâm di, xem ra thích khách thân phận một định có điều cao,”

“ Các người chế định một cái kế hoạch, cần phải muốn đem tâm di bình an địa cứu trở về đến,” Khang Hi mệnh lệnh nói,

Nạp Lan đức duật lúc này mới đối Khang Hi bẩm báo:” Hoàng Thượng, cái kia thích khách, chịu hình tuy vậy, đã muốn đã chết,” Lời nói nhằm, có hắn như vậy thường xuyên đi điểm người ta huyết, bắt tử mới là lạ!

“ Đã chết? Kia lấy cái gì đi đổi khanh khách?” Dận 禎 hỏi,

“Vương gia, này cũng đơn giản, tìm cái giống nhau tử tù, thay mặt đổi đào, sau đó đem hấn lộng hôn, một chốc phát giác không được,” Nạp Lan đức duật một chút cũng không lo lắng này,

“Đầu tiên là ám sát sau thì bắt cóc, hai bút trưởng, đặc hảo hảo cùng bọn họ tính,” Khang Hi nào,

“Hai năm tiền không gặp gỡ cho khiêu tuyền, thậm là tiếc nuối, lần này, một định phải cùng hấn so với cái cao thấp,” Nạp Lan đức duật tự phụ võ công, đối với khiêu tuyền đại danh cũng nghe thấy đã lâu, đương nhiên muốn cùng hấn mặt đối mặt địa đánh giá một phen, Nhắc tới cho khiêu tuyền, Nạp Lan đức duật mạnh nhớ tới tâm di trong lời nói, một thời sắc mặt trắng bệch, môi hơi hơi run run,” Chẳng lẽ, cho huynh chính là,,,” Hấn không dám còn muốn đi xuống,

Lúc này, dân 禔 thì ra chủ ý,”Tiểu quả cam bị ném ở tây giao (ngoại ô), khanh khách không biết bị dấu ở nơi nào, hoàng a mã, dù sao còn có ba ngày thời gian, nhi thần đề nghị cùng lúc chuẩn bị thay đổi người kế hoạch, cùng lúc tìm tòi toàn thành,” Dân 禔 đề nghị căn bản là là lãng phí nhân lực, cho dù người đem giống nhau đồ vật này nọ giấu ở chính mình trong nhà, người khác tìm cái nửa ngày cũng không tất tìm được, huống chi lớn như vậy kinh thành, ẩn dấu một người có thể dễ dàng như vậy tìm được?

Nếu muốn tìm, vậy tìm bá, không hay ho còn không phải bình thường dân chúng, Nạp Lan đức duật điều động Nạp Lan hoành trong tay nhân mã, toàn thành lòng bắt, Cửa thành thiết trạm kiểm soát, bọn quan binh đổi ra vào thành nhân ai cái nghiêm thêm kiểm tra,

Khách điểm nội, bọn quan binh điều tra từng cái phòng,

“Quan gia, chúng ta nơi này đều là an phận thủ thường nhân a, không có gì thiên địa hội,” Chương quây sợ một chính là những người này, mình điều tra, âm thầm xảo trá,

“Bọn họ sẽ ở trên mặt viết ta là thiên địa hội sao?” Dẫn đầu đứng ở cửa, vẻ mặt không kiên nhẫn địa nói,

Chương quây lén lút đem một ít bạc nhét vào dẫn đầu trong tay:” Đây là hiếu kính ngài lão, cầm uống trà,”

Dẫn đầu đem bạc tắc trở về:” Ta thẳng thắn nói cho ngươi, nếu ở bình thường, cũng là đi qua, có lệ bên trên, nhưng này lần không giống với, tâm di khanh khách bị thiên địa hội bắt đi, Nạp Lan ngạch phụ con tức lớn đâu, ta còn nghĩ muốn bảo trụ này ăn cơm tên,”

Đang nói, vài tên quan binh từ trong lý đi ra, báo cáo nói:”Đầu nhĩ, không có gì khả nghi,”

“Đều đã điều tra xong lạp?”

“Đã điều tra xong,”

“Đi tiếp theo gia, Chưởng quầy, có thể nghi người, lập tức báo cáo,”
Dẫn đầu trước khi đi giao (ngoại ô) đải, cho,

“Phải,,

Chờ bọn hãn đều ly khai, một cái khách trọ nói:” Chưởng quầy, thái dương đánh phía tây đi ra lạp, bọn họ cư nhiên không được của người bạc,”

“Ta thật tình nguyện bọn họ thu bạc, hôm nay đã muốn tra xét tam trở về, như vậy đi xuống, ta còn làm như thế nào sinh ý nha!” Chưởng quầy kêu khổ thấu

Tiểu nhị cũng đi theo nói:” Cũng khó trách bọn hãn, tâm di khanh khách mất tích, Nạp Lan đức duật như thế nào hội không nóng nảy, hãn hận không thể lấy địa ba thước, đem toàn bộ thành Bắc Kinh cấp bay qua đến,”

“Hôm nay địa hội loạn gây sức ép cái gì nha, làm hại chúng ta không hay ho!” Một khác khách trọ nói,

“Chính là, bày đặt hảo hảo thái bình ngày tuy vậy, phục cái gì mình nha!” Tiểu nhị nói thầm nói,

Chưởng quầy là cái sợ phiền phức, vội ngăn cản tiểu nhị:”Hừ! Mạc đàm quốc sự, người chạy nhanh làm việc đi, ở trong này loạn nói huyền thuyên, cẩn thận đem người trở thành thiên địa hội nhân cấp đải đi vào,”

Nạp Lan đức duật là gấp đến độ thượng hoả, có người lại âm thầm cao hứng,

Tiêu, liên vương phủ nội thì khai tiểu hội,

“Ngày hai ngày, hoàng a mã tính tình dường như đặc biệt đại, gặp ai ai không thuận mắt,” Phỏng chừng mười đại ca này hai ngày chạm qua cái đỉnh,

Cửu đại ca dân 禿 cũng nói:”Ta vẫn muốn làm không hiểu, kia nha đầu rốt cuộc có cái gì ma lực, có thể tả hữu hoàng a mã hỉ giận, Ngày một chút, nàng nhân không thấy, hoàng a mã liền hướng chúng ta phát giận, dường như là chúng ta đem nàng đưa đi thiên địa hội

“Ta hy vọng nàng tốt một cũng chưa về, làm cho Nạp Lan đức duật khoảng không vui mừng một hồi,” Kỳ duệ là tối vui sướng khi người gặp họa địa,

Dận tự nói:” Ngươi cũng không dùng khí, nói như thế nào của ngươi Uyển nhi cũng là cái chính nhi bát kinh khanh khách, so với tâm di xinh đẹp hơn, tính tình thì hảo,”

Kỳ duệ hừ một tiếng:” Đây chính nhi bát kinh khanh khách so ra kém cái kia bầu trời rớt xuống khanh khách, xinh đẹp có ích lợi gì, xinh đẹp nhiều nữ nhân chính là, tính tình hảo là không chủ kiến, tâm di sẽ không giống nhau, nàng nói không nên lời đặc biệt, Đừng cho là ta không biết, Uyển nhi luôn luôn thích Nạp Lan đức duật, Hoàng Thượng cũng từng đề cập qua đem Uyển nhi cấp Nạp Lan đức duật, người ta không được, lúc này mới đưa cho ta,”

“ Ngươi làm Nạp Lan đức duật là gốc tử a, tính rất, trước kia như thế nào không thấy đi ra a!” Dận 禔 với Nạp Lan đức duật bất mãn,

Nghe xong bọn họ trong lời nói, kỳ duệ lại đến khí,” Các ngươi không thấy được, mấy ngày nay Nạp Lan đức duật có bao nhiêu kiêu ngạo,”

“ Buộc là hẩn lão bà, hẩn đương nhiên cấp lập,” Mươi đại ca thối thối trà bọt nói,

“ Hẩn cấp chính là sợ đã đánh mất ngạch phụ này danh hiệu, không có tâm di, hẩn thí cũng không phải” kỳ duệ trong lòng vừa chua xót vừa h

“ Ngươi là ăn không cây nho nói cây nho toan, có câu cách ngôn, lão bà là người khác thật là tốt,” Mươi đại ca giễu cợt hẩn,

“ Hoàng Thượng cũng bất công, giống nhau là ngạch phụ, Hoàng Thượng cho hẩn kiến phủ đệ, tự mình hỏi đến hôn sự, ta đâu, tốt xấu cũng là cái bồi lạc, khả Hoàng Thượng có hay không nhớ tới ta một tia nửa điểm a?” Kỳ duệ bức tức đầy bụng,

Dận tự tiếp theo hẩn trong lời nói:” Ngươi hiện tại nén giận không biết là chậm sao, sớm cùng ngươi nói, có tâm di, ngươi muốn cái gì có cái gì, thiên hạ này ngay tại chúng ta trong lòng bàn tay, sự tình đều là bị ngươi muốn làm tạp, hoàn hảo ý tứ nén giận,”

Kỳ duệ không ra tiếng, dận tự ngừng trong chốc lát còn nói:” Ai nha, cái kia nha đầu, nói nàng cái gì hảo đâu, nói nàng can thiệp triều chính đi, nàng cho tới bây giờ sẽ không cùng gì quan viên giao (ngoại ô) tiếp, nói nàng mọi sự mặc kệ đi, nàng nói ra đề nghị, nói ra đạo lý, cũng rất thật sự, cũng khó trách hoàng a mã đau nàng, vài lần, ta cùng nàng nói chuyện phiếm,,, Được lợi phi thiên,” Dận tự kỳ thật cũng là cái có chí lớn nhân, chính là vận mệnh chi thần không chiếu cố hẩn,

Dận 禔 có chút hâm mộ địa nói:” Ta như thế nào sẽ không cơ hội này,”

Bát đại ca cười cười:” Kia đặc xem nàng tâm tình được không,”

“ Hai người các người làm sao, có thể cùng nàng nói chuyện phiếm liền như vậy vui vẻ?” Mươi đại ca không rõ hai cái ca ca là

“ Cùng nàng nói chuyện phiếm quả thật rất có lạc thú, có chút vấn đề tới rồi nàng chỗ, liền trở nên rất đơn giản, ta sau khi trở về chiếu của nàng phương pháp đi thử, đỉnh hữu hiệu quả,” Dận tự đối tâm di cũng là đỉnh bội phục,” Quay đầu lại tái nhìn một cái chúng ta này sư gia, phụ tá, môn khách, đều phạm điểm cái gì? Hảo mưu kế không vài cái, sư chủ ý một động lớn, nuôi không bọn họ, còn không bằng một nữ hài tử,”

“ Người nên may mắn nàng là cái nữ hài tử, nếu cái nam đứa nhỏ còn rất cao!” Dận 禳 nói,

“Kỳ duệ nha kỳ duệ, người một khi bại bởi Nạp Lan đức duật, đời này người đều bại bởi hần,” Dận tự thì một lần cảm thán nói,

Kỳ duệ không phục địa nói:” Không cần thiết đi, nói như thế nào ta đều có hoàng thất huyết thống,”

Bát đại ca cười lạnh một tiếng:” Hoàng thất huyết thống thì như thế nào? Chúng ta huynh đệ ba đều là Hoàng Thượng thân sinh đứa con, để thân sinh đứa con thì như thế nào, hần có nhiều như vậy đứa con, trước kia đâu, trong mắt chỉ có thái tử, tên kia chính mình không không chịu thua kém, kết quả là lại liên lụy chúng ta,”

“ Đừng nói nữa, nói cũng vô dụng, lão nhân chứng mắt chúng ta,” Mươi đại ca không nghĩ đàm trước kia chuyện,

“ Chính là bởi vì hần chứng mắt, cho nên ta mới muốn cho hần để ý, của ta xuất thân không thể cùng các người so với, nhanh hơn không được lão Tứ cùng mười bốn đệ, ngạch mẹ ôi thân phận một định đứa con địa vị,” Dận tự ngạch nương là một cái tiện , căn bản không có danh phận, này cũng là hần vẫn canh cánh trong lòng,” Cho nên, ta càng cần nữa có người cho ta bày mưu tính kế, tâm di, nàng là cái bảo nha, thực không nên ngay từ đầu liền coi thường nàng,”

“ Nàng nếu nguyện ý cùng người nói chuyện phiếm, chứng minh nàng đối với người cũng không phản cảm,” Dận 禳 cảm thấy được còn có hy vọng,

Dận tự thở dài một hơi:” Trước kia hoặc là, hiện tại vị tất, người làm nàng không biết chúng ta phái người đi thâm đề thi a!”

“ Thì không phải chúng ta một nhà, còn có người khác đâu!”

“ Cái kia ám sát, vu oan chuyện nhi đâu, ai có thể cam đoan nàng không biết!”

Dận 禔 biết ca ca hối hận, vội khuyên:” Làm đều làm, không đã hối hận ăn, làm cho nhỏ dừng tay, sau đó chờ hấn trở lại sau còn muốn khác biện pháp cùng nàng lôi kéo làm quen đi!”

“ Cũng chỉ hảo như vậy, ngày mai bọn họ đi thay đổi người, cũng không biết đổi đắc trở về đổi không trở lại,”

Tới rồi thay đổi người ngày, sáng sớm, Nạp Lan đức duật cùng dân 禔 liền ấn thiên địa sẽ tin trên viết, áp giải xe chở tù đi diệu phong sơn trao đổi con tin,

Sơn đạo cùng dân 禔 kỵ mã ở phía trước mang đội, phía sau là đại nội thị vệ, tái phía sau là một chiếc xe chở tù, xe chở tù lý một cái phạm nhân buông xuống đầu, thấy không rõ mặt, tay chân trên đều đội xiềng xích, xe chở tù chung quanh là thật mạnh quan binh, xe chở tù sau lại là một đám thị vệ,

Tiến lên một trận, Nạp Lan đức duật cùng dân 禔 lạc ở dây cương, mặt sau đội ngũ cũng chậm rãi dừng lại,

Dân 禔 nhìn sang bốn phía, sơn thế thật không thể nào hiểm trở, không giống có thể mai phục trọng binh, cũng để lại tâm, hỏi Nạp Lan đức duật:” Bọn họ có thể hay không không đến?”

“ Là bọn hấn chỉ định phải ở diệu phong sơn thay đổi người,” Nạp Lan đức duật không có ngay mặt trả lời hấn, kỳ thật hấn trong lòng cũng không nắm chắc, tâm di ở thiên địa hội trong tay, hấn đã bị động,

Đội không bao lâu, tiền phương xuất hiện một đám người kỵ mã mà đến, ở bọn họ trước mặt dừng lại, Đi đầu đúng là cho khiêu tuyên, cho khiêu tuyên thấy Nạp Lan đức duật, hướng hấn liền ôm quyền:” Nạp Lan huynh, biệt lai vô dạng a!”

Nạp Lan đức duật trong lòng một thời một động,” Tâm di không đoán sai, người quả nhiên là thiên địa hội! Người hấn là không gọi cho túc thủy đi, tổng đà chủ!” Lúc này, Nạp Lan đức duật đã muốn khẳng định trước mặt nhân chính là cho khiêu tuyên,

“ Nạp Lan huynh thứ tội, tại hạ đúng là cho khiêu tuyên,

Cứ việc đã muốn đoán được, trong lòng cũng có tư tưởng chuẩn bị, nghe được hấn thừa nhận, Nạp Lan đức duật trong đầu vẫn là ông địa một thanh âm vang lên:” Hảo một cái phá núi thần chương, cho khiêu tuyên, nguyên lai ta và người nhận thức từ đầu tới đuôi đều là người có ý an bài,”

“ Không phải, là người chính mình nói cho ta biết người là Nạp Lan đức duật, tại đây phía trước ta quả thật không biết người là ai,” Cho khiêu

tuyền cũng là thắng thắng,

Nạp Lan đức duật cười lạnh một tiếng, châm chọc nói:” Ta là không phải còn muốn đa tạ người ngày đó không có giết ta?”

“ Ta đem người làm bằng hữu,”

“ Một người nói cho ra khẩu, bằng hữu! Người bắt cóc vị hôn thê của ta,”

“ Chúng ta các là này chủ,” Cho khiêu tuyến thân nhiên địa nói,

=====

Đệ 74 chương: (bảy mươi tứ) chân chân giả giả

Tần Phong nhìn thấy Nạp Lan đức duật mắt đều đỏ, hận không thể một đao giết hẳn, vì thế giọng căm hận nói:” Đà chủ, năm đó chính là hẳn lãnh binh diệt thanh liên sơn trang, Lâm đại ca chết thảm ở hẳn dưới tay,”

“ Tần Phong, mạng của người đỉnh cứng rắn, năm đó bị nặng như vậy tổn thương, cư nhiên không chết?” Sự cách nhiều năm, Nạp Lan đức duật vẫn đang nhớ rõ hẳn,

“ Lão tử chúc miếu, có cử cái mạng, hôm nay ta muốn chết thay đi các huynh đệ báo thù,” Tần Phong từ lập tức nhảy lên, huy đao hướng Nạp Lan đức duật công tới, Nạp Lan đức duật tay không tiếp chiêu, hai người đấu cùng một chỗ, ước chừng hai mươi đến chiêu sau, Nạp Lan đức duật một cước đem Tần Phong trong tay đao đá bay, Ngay sau đó một chuồng đưa hẳn từ giữa không trung đánh rơi,

Cho khiêu tuyến chạy nhanh được thân tiếp được Tần Phong,

Nạp Lan đức duật một cái xinh đẹp địa bay lên không xoay người, trở lại trên lưng ngựa,

Tần Phong lại không được, cũng xứng đáng hẳn không hay ho, Nạp Lan đức duật một bụng khí không địa phương ra, vừa lúc lấy hẳn xì,

Cho khiêu tuyến giúp đỡ Tần Phong ngồi dưới đất:”Tần hương chủ, người cảm thấy được thế nào?”

Tần Phong ói ra một búng máu:” Không chết được!”

Dân 禪 sợ thiên địa hội nhân từ giữa làm khó dễ, vội hỏi:” Nạp Lan, thay đổi người quan trọng hơn, cho khiêu tuyến, mau đưa khanh khách

“ Chúng ta phải người ni?” Cho khiêu tuyến tự nhiên không chịu không công thả người,

Nạp Lan đức duật về phía sau phát phát tay, bọn quan binh đem xe chở tù thôi tiến lên,

Tần Phong lớn tiếng hô:” Lâm nhị ca, Lâm nhị ca,”

Nghe được Tần Phong tiếng la, Nạp Lan đức duật trong lòng vừa động,” Lâm nhị ca, hay là thích khách là bọn hắc phó đà chủ lâm tây hào?”

Từ người trong xe không hề động tĩnh, Tần Phong nóng nảy, rống to:” Các người đem Lâm nhị ca thế nào?”

Dận 禔 mắt lạnh nhìn bọn họ sôi ruột, không thấy ra sơ hở, liền trả lời nói:” Yên tâm, hắc còn sống, khanh khách đâu?”

“ Mang nàng đi ra,” Cho khiêu tuyến ý bảo thiên địa hội huynh đệ giao (ngoại ô) trái tim đi mang đi ra, Mặt sau cùng một chiếc xe ngựa trên đi xuống tâm di, nàng nghĩ muốn chạy tới, bị lại nhân ngăn cản,

“ Tâm di, người có khỏe không?” Nạp Lan đức duật lo lắng địa lớn tiếng hỏi,

Tâm di không nói lời nào, chính là đột đầu,

Nạp Lan đức duật cảm tức cho khiêu tuyến,” Cho khiêu tuyến, người ở trên người nàng làm gì tay chân?”

“ Đừng khẩn trương, ta chỉ là điểm nàng á huyết, chờ một chút chính người thay nàng giải đi, hiện tại có thể thay đổi người đi?” Cho khiêu tuyến thầm nghĩ nhanh lên đem nhân đổi trở về,

“ Hảo, người trước phóng,” Nạp Lan đức duật nói,

“ Đà chủ, này giúp đỡ thanh cầu luôn luôn không tuân thủ tín dụng, làm cho bọn họ trước thả người,” Tần Phong không tin Nạp Lan đức duật,

Dận 禔 cũng không tin tưởng hắc nhóm:” Bảo chúng ta trước phóng, đến lúc đó các người không để, kia làm sao bây giờ?”

“ Vu mỗ tốt xấu cũng là một đà đứng đầu, sao lại lật lọng?”

“ Nếu lẫn nhau cũng không tín nhiệm, không bằng một phần tam đồng thời thả người,” Nạp Lan đức duật lòng tràn đầy thầm nghĩ giao (ngoại ô) trái tim đi chạy nhanh đổi lại đây, làm cho hắc hảo hảo nhìn xem có hay không chịu cái gì ủy khuất, nếu tâm di có cái gì thương tổn, hắc hôm nay sẽ đại khai sát giới,

Cho khiêu tuyến đồng ý nói:” Hảo, ta đến hãm, một, nhị, ta

Bọn quan binh đem xe chở tù đầy dời đi,

Cùng lúc đó, tâm di cũng nghiêng ngả lão đảo về phía tiền đi,

Nạp Lan đức duật nhìn không được xuống ngựa, đi tiếp tâm di, vừa thấy mặt liền đỡ lấy nàng, không cố là giải huyết, trước quan trọng hơn ân cần thăm hỏi, hắc đau lòng địa nói:” Tâm di, mấy ngày nay ủy khuất người, bọn họ có hay không khi dễ người?”

Tâm di lắc đầu, đột nhiên nâng thủ một chưởng mãnh lực đánh ở Nạp Lan đức duật ngực, Nạp Lan đức duật như thế nào hội nghĩ đến tâm di hội hướng hấn động thủ, một chút phòng bị cũng không có, băng bó ngực, rút rút năm sáu bước,

Dận 禪 không thấy rõ phát sinh chuyện gì, chỉ nhìn đến Nạp Lan đức duật rút rút, mà tâm di lại còn đứng ở tại chỗ bất động, hấn lập tức cảm giác xảy ra vấn đề, vội hỏi:” Nạp Lan, sao lại thế này?”

Nạp Lan đức duật văng lên một búng máu, sau đó nhanh chóng điểm chính mình mấy chỗ huyết đạo, lớn tiếng hỏi:” Người là ai?”

Mọi người trước mặt tâm di một trận cười khanh khách:” Nạp Lan đức duật, ta là lòng của người di khanh khách nha!”

Dận 禪 cũng nghe ra tiếng âm không đúng, giục ngựa tiến lên vài bước Người rút cuộc là ai?” Chỉ thấy nàng kéo xuống trên mặt mặt nạ, thanh lệ dung bạo làm cho vận 禪 nhãn tình sáng lên,

“ Nạp Lan đức duật, ta dùng thập phần công lực, nhâm người võ công dù cho, ít một cũng muốn ba năm thiên tài có thể khôi phục,” Lữ tứ nương biết chính mình đối Nạp Lan đức duật ám toán sẽ làm hấn hôm nay không thể phát huy bình thường công lực,

“ Thật sự khanh khách đâu, các người đem nàng thế nào?” Dận 禪 gặp Nạp Lan đức duật bị thương, biết hôm nay phải tao, rất có thể là tiền mất tật mang, trở về là không có cách nào khác cùng Khang Hi giao (ngoại ô) đãi, cho,

Lúc này, cho khiêu tuyên ở một khác giữ nói:” Tứ nương, chúng ta bị lừa, hấn không phải tây hào,”

“ Đê tiện!” Lữ tứ nương mắng một tiếng, thả người thì hướng Nạp Lan đức duật công tới,

Dận 禪 hoành lý ngăn lại ứng chiến, biên đánh biên nói:” Cũng vậy, người cũng không giả bạo khanh khách sao?”

“ Tứ nương, trước đừng đánh,” Cho khiêu tuyên ngăn cản nói,

“ Vì cái gì? Thừa Nạp Lan đức duật bị thương, trước hết giết này đó cầu tặc,” Thiên địa hội nhân kiêng kị chính là Nạp Lan đức duật,

“ương, tây hào còn tại bọn họ trong tay,” Cho khiêu tuyên cũng có bản khoản,

“ Sợ cái gì, chúng ta cũng có tâm di khanh khách,”

Vừa dứt lời, bên cạnh cây cối lý có cái thanh âm nói:”Lữ tứ nương, nhĩ hảo không biết xấu hổ, giả bạo ta không tính, còn trợn mắt nói nói dối,”

Nghe được thanh âm, tất cả mọi người không đánh, tìm theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy cây cối lý chui ra một người, vượt trên người bụi,

Dận 禪, cho khiêu tuyền đồng thời ra tiếng kêu lên:” Tâm di!”

Dận 禪 phản ứng cực nhanh, lập tức hô:” Bảo hộ khanh khách,”

Bọn thị vệ lập tức đem tâm di ngăn ở phía sau,

Tâm di cũng không để ý tới, ánh mắt tìm tòi một chút, gặp Nạp Lan đức duật ở bên ngòai trên chiếu, đang ở mình chữa thương, trong lòng đau tích không thôi, nàng đi vào Nạp Lan đức duật trước mặt, sắc giọng:” Đứa ngốc, cũng không nhìn xem rõ ràng,”

“ Ta lo lắng ngươi, một thời không phát hiện,” Gặp tâm di không việc gì, Nạp Lan đức duật trên người đau đớn cũng nhẹ vài phần,

Tâm di từ nhỏ đầu lý lấy ra cái tiểu bình sứ, thật ra một viên viên thuốc, uy tiến Nạp Lan đức duật

Dược tiến miệng, Nạp Lan đức duật lập tức biết là cái gì.” Thiên Sơn Tuyết Liên!”

“ Hữu dụng sao?”

“ Hữu dụng là có dùng, nhưng là cần thời gian,”

Tâm di hướng hân cười cười:” Yên tâm, cần quấy ta sở trường một,” Nói xong, xoay người đi vào đội ngũ tiền, nói:” Các người đều ngồi ở lập tức, ta cũng phải lên ngựa mới công bình,”

Tâm di nhân có điều thấp bé, đi không hơn Nạp Lan đức duật tọa kỵ, vì thế hướng mặt sau thị vệ hảm:” Ai tới giúp ta một chút?” Lập tức có người tiến đến giúp đỡ tâm di phù lên ngựa,

“ Như vậy còn kém không nhiều lắm!” Tâm di nói thầm, thấy ở khiêu tuyền buồn bức địa bộ dáng, bất giác có điểm buồn cười, nói:” Cho đà chủ, có phải hay không cảm thấy được thực ngoài ý muốn a? Có muốn biết hay không ta là như thế nào lại ở chỗ này xuất hiện?”

“ Đang muốn thỉnh giáo,” Cho khiêu tuyền quả thật rất muốn biết,

Tâm di lại hỏi vận 禪:”Ung Vương gia, ngươi có muốn biết hay không a?”

“ Ai nha, tâm di, ngươi sẽ không phải thừa nước đục thả câu lạc!”

“Ung Vương gia! Ngươi là vận 禪?” Lữ tứ nương thế mới biết trước mắt này gây trung niên nam nhân chính là vận 禪,

“ Đúng là bốn vương,”

“ Sớm biết rằng là ngươi, vừa rồi ta sẽ không nên thủ hạ lưu tình,”

Dận 禎 dẫn theo điểm trên đùa mồm nói:”Lữ tứ nương, rốt cuộc là ai thủ hạ lưu tình nha?”

Tâm di nhìn xem hai người, trong lòng nói thầm,” Truyền thuyết hai người bọn họ có, có,,, Sẽ không là thật đi, ta như thế nào cảm thấy được dận 禎 có điểm không thích hợp a!”

Cho khiêu tuyền gặp lữ tứ nương chuyển hướng đề tài, vội hỏi:” Tứ nương, người trước đừng đánh xóa, tâm di, người, người là như thế nào đào thoát?”

Nạp Lan đức duật nghe được cho khiêu tuyền đối tâm di như thế thân thiết xưng hô, mà mồm lại là thập phần quan tâm, không khỏi nhướn mày, ngẩng đầu nhìn hấn liếc mắt một cái,” Ta thiếu chút nữa đã quên, hấn cũng thích tâm di, hiện tại đối tâm di nói chuyện ngữ khí như thế thân thiết, nan phải không này ba ngày lý, bọn họ,,,” Miên man suy nghĩ, chữa thương sẽ suy

Bên kia, tâm di còn tại lải nhải,” Xem ở người thật sự rất muốn biết đến phân trên, ta liền nói cho người nghe, tuy vậy, chiêu này không phải vạn thí vạn linh, chỉ có thể ngẫu nhiên lâm vào, Cho đà chủ, ung Vương gia không biết tiền căn hậu quả, cho nên, ta phải từ đầu nói lên, có thể hội có điều dài dòng, chiếm dụng thời gian đâu, cũng có điều dài, mọi người kiên nhẫn một chút,” Tâm di thật là man dài dòng,

“ Vu đại ca, chúng ta không cần phải,,, ở trong này nghe nàng kể chuyện xưa,” Lữ tứ mẹ ôi kiên nhẫn không tốt lắm,

“ Người không thích nghe, các người tổng đà chủ yếu nghe, ta biết người vì cái gì không thích nghe, bởi vì người sợ ta đem người hoá trang làm lộ bí mật nói ra,”

“ Ta mới không sợ đâu!” Lữ tứ nương chịu không nổi phép khích tướng,

“ Người đã không sợ, vì cái gì không cho ta nói?” Tâm di hăm hại đắc không lớn không nhỏ, cấp lữ tứ nương khiêu chính chính hảo hảo,

Quả nhiên, lữ tứ nương nói:” Hảo, người yêu nói đã nói đi!”

“ Ta kể chuyện xưa so với thuyết thư tiên sinh còn lợi hại, cam đoan người hội nghe được mùi ngon,”

Tâm di bắt đầu kể chuyện xưa,

Ngày đó, nàng cùng Nạp Lan đức duật ước tốt lắm đi hấn gia, cũng không phải người bên ngoài đi theo, chỉ dẫn theo tiêu quả cam, Trên đường

vô cùng - náo nhiệt, người đi đường rút tới, tâm di cùng tiểu quả cam chậm rãi đi tới trò chuyện,

“ Khanh khách, để làm chi không gọi trên bọn họ vài cái?” Tiểu quả cam hỏi,

“ Vài cái gây sự quý, hiện tại càng ngày càng vô pháp vô thiên, có bọn họ ở, ta cũng không có thể hảo hảo mà cùng Nạp Lan đức duật nói trên nói,”

“ Kia còn không phải làm cho ngài cấp quán,”

Tâm di cười nói:” Ta là đã muốn quản giáo hấn không được nhóm lạp, chờ về sau làm cho Nạp Lan đức duật đi giáo huấn bọn họ đi!”

Nhanh đến Nạp Lan cửa nhà, gặp bên đường có một lão bà bà ở rao hàng hoa tươi,” Bán hoa,,, Bán hoa ai, cô nương, mua mấy đóa hoa đi, vị này đại tẩu, mua mấy đóa hoa mang về đi!”

Tâm di động trắc ẩn chi tâm:” Lớn như vậy tuổi còn ra tiền lời hoa, Tiểu quả cam, chúng ta đi mua mấy đóa,” Nàng lôi kéo tiểu quả cam hướng lão bà bà đi đến,

Lão bà bà gặp có khách hàng tới cửa, vội tiếp đón:” Hai vị cô nương, mua mấy đóa hoa đi, đều là buổi sáng mới vừa tiền, thì mới mẻ thì xinh đẹp,

“ Bà bà, ngài lớn như vậy tuổi, như thế nào còn ra tiền lời hoa a?” Tiểu quả cam tâm địa cũng tốt,

“ Đứng ở gia cũng không có việc gì, đi ra hoạt động hoạt động gân cốt, này hoa là nhà mình loại, trợ cấp chút gia dụng,” Này lý do không có gì khả nghi,

Tâm di cầm lấy hoa, nghe, chọn, tiểu quả cam cũng chọn lựa, còn không khi nghe mùi hoa,

“ Ngô, thơm quá a!” Tâm di cảm thấy được này mùi hoa thật tốt nghe thấy,

“ Có phải hay không, của ta hoa chính là hương đi?” Lão bà bà tươi cười sầm quẻ bí, Gặp lão bà bà vươn thủ không công nộn nộn, tâm di lập tức kinh giác không đúng:” Tay người,,,” Nàng xem như phản ứng mau, nhưng là đã muộn, chỉ cảm thấy đến một trận choáng váng đầu, vội nhắc nhở:”Tiểu quả cam, đừng nghe thấy kia hoa,”

“ Cửa ta đầu óc choáng váng,” Tiểu quả cam có chút đứng thẳng không xong,

Hai người lung lay sắp đổ, bên cạnh hai cái làm thiếp mua bán nhanh chóng đỡ lấy các nàng, mông mông lung lung trung tâm đi thấy lão bà bà lộ ra cổ quái tươi cười, Một chiếc xe ngựa trùng hợp trải qua bọn họ trước mặt, xe ngựa hơi làm dừng lại, tiếp theo liền ly khai, trên đường đã không thấy bọn họ này mấy người, Đây quá trình, tính đứng lên cũng tuy vậy hai ba phần chung như vậy, đi ngang qua người đi đường đều không có chú ý,

Tâm di bị đưa một cái nông trang, mê được còn không có quá khứ, nàng mê man, Không biết bao lâu thời gian, nàng đã tỉnh, chậm rãi mở mắt ra, gặp là một cái xa lạ địa phương, vì thế ngồi dậy đánh giá phòng, trong phòng có điều ấm, chích đốt một cây nho nhỏ ngọn nến, tâm di nhìn quét một chút, chỉ có cái bàn ghế dựa cùng giường, nàng xuống giường, đi vào cửa lòi kéo cánh cửa, bên ngoài có thể khóa, kéo không ra, chính gian phòng ở cũng không có cửa sổ,

Tâm di buồn bực địa ngồi trở lại trên giường,” Đáng chết! Nếu ở hiện đại ta còn có thể báo cái cảnh, nơi này,, Đừng làm cho ta biết là ai, nếu không,, Hừ!”

Một lát sau nê, cửa phòng mở ra, đi vào đến cho khiêu tuyên cùng lữ tứ nương,

“ Khanh khách tỉnh?” Cho khiêu tuyên nói,

Tâm di nhìn thấy cho khiêu tuyên cũng là chân động:” Là ngươi! Nơi này đúng vậy phương nào? Các ngươi rốt cuộc là ai?”

“ Bạo phạm khanh khách, tình thế nào cũng phải đã,”

“ Nhĩ hảo tượng hản là trước tự giới thiệu một chút,”

“ Tại hạ cho khiêu tuyên, thiên địa hội tổng đà chủ, vị này chính là lữ tứ nương,” Cho khiêu tuyên giới thiệu,

“ Thiên địa hội! Ta quả nhiên không đoán sai, ngươi là phản thanh hồi phục thị lực, Nạp Lan đức duật cư nhiên cùng thiên địa hội tổng đà chủ giao (ngoại ô) bằng hữu, rất hâm chọc, nếu hản biết ngươi là thiên địa hội tổng đà chủ, nhưng lại bắt cóc hản vị hôn thê, chỉ sợ bằng hữu muốn thành cừu địch,”

“ Tạo hóa trêu ngươi,” Cho khiêu tuyên bắt đắc dĩ địa nói,

Nếu đã biết bọn họ thân phận, tâm di liền trực tiếp hỏi:” Các ngươi chuẩn bị cùng Khang Hi đàm điều kiện gì?”

Cho khiêu tuyên cùng lữ tứ nương kinh ngạc địa liếc nhau,” Khanh khách thật sự là băng tuyết thông minh, khó trách Khang Hi đem ngươi trở thành bảo bối,” Cho khiêu tuyên bội phục nói,

“ Nếu ta không đoán sai, các người tính toán dùng ta đổi cái kia thích khách, hẳn ở thiên địa hội trung cũng là cái nhân vật trọng yếu đi, nếu không các người cũng không tất nhọc lòng địa an bài,”

Gặp tâm di đều đoán được, cho khiêu tuyên cũng không tất yếu giấu điểm nữa, nói thẳng bảo bảo:” Hẳn là thiên địa hội phó đà chủ lâm tây hào, nguyên bản chúng ta là tính toán ở của người chọn rể đại tái chạy về thủ đô thứ Khang Hi, khả hẳn tính tình quá mau, dẫn theo vài tên huynh đệ xâm nhập hoàng cung, kết quả thất thủ bị bắt, mà của ta đây số bài thì đã đánh mất, cho nên đành phải ra này hạ sách,”

“Lâm tây hào, tên này ở nơi nào nghe nói qua a!” Tâm di nghe được lâm tây hào tên này cảm giác phi thường quen tai, tưởng quy tưởng, miệng lại nói:” Cho dù giết Khang Hi thì như thế nào? Giết Khang Hi liền phủ định đại thanh, liền hoàn thành các người phản thanh hồi phục thị lực nghiệp lớn? Ngu xuẩn!” Tâm di không chút khách khí địa mắng,

“ Người nói ai ngu xuẩn?” Lữ tứ nương có điểm buồn bực hỏi,

“ Chẳng lẽ không đúng sao? Giết Khang Hi, lập tức sẽ có một cái tân hoàng đế, hoàng đế sau còn có hoàng đế, các người có thể đều giết sao?”

Cho khiêu tuyên không nghĩ các nàng tranh chấp đứng lên, nói:” Việc này chúng ta tạm không thảo luận, đã nhiều ngày liền ủy khuất khanh khách lúc này ở đất hạ, khanh khách khả ở nông trang lý tùy ý đi lại, tuy vậy, hội lý huynh đệ phần lớn làm việc lỗ mãng, sợ làm sợ khanh khách, cho nên tứ nương hội tùy thân bảo hộ người,”

Tâm di tức giận địa nói:” Giám thị liền giám thị, đừng nói đắc tốt như vậy nghe, Ta nói cho người, cho khiêu tuyên, người khẩu lưu ta hai trở về, ta sẽ báo thù,”

“ Ha hả!” Cho khiêu tuyên cười cười,” Ta nghĩ Nạp Lan đức duật cũng sẽ cho người xuất đầu,”

“ Không cần hẳn, ta liền đủ các người chịu được! Người nếu sợ hãi cũng đừng làm cho ta xuất môn, nếu không,,,” Tâm di luôn luôn thích trước lấy hảo bảo rập, đám người chính mình khiêu,

Quả nhiên, cho khiêu tuyên nhảy xuống đi,” Ta muốn là làm khó dễ người một cái thiếu nữ tử, cho khiêu tuyên này ba chữ một đời anh danh chẳng phải bị hủy!”

Cho khiêu tuyên a cho khiêu tuyên, người bắt cóc ai không đi a, bắt cóc chúng ta vị này Đại tiểu thư, không biết là người vận khí đâu cũng là người môi khí!

“ Hừ, ta không đem người này bi thành gà bay chó sủa, ta không gọi chung tâm di,” Ai! Tâm di có loại này ý niệm trong đầu, thiên địa hội nghị muốn không ngã môi cũng không được,

Là thiên địa hội ô hô ai tai!

=====

Đệ 75 chương: (bảy mươi ngũ) gây sự

Này gấp lại đằng, đã muốn là buổi tối, nên ăn cơm, cho khiêu tuyền toàn bộ cho là chiêu đãi khách nhân, cho nên còn đặc biệt thiết một bàn tiệc rượu, cùng lũ tứ nương cùng đi tâm di đi vào trong phòng,

Trong phòng đã sớm tụ tập phần đông nhân, đều muốn nhìn xem vị này đã sớm danh mãn kinh thành bầu trời rớt xuống khanh khách là cái gì dạng, Nhìn thấy bọn họ đi ra, ngồi ở ghế mọi người đứng lên, hướng cho khiêu tuyền ôm quyền:” Tổng đà chủ,”

Cho khiêu tuyền cũng đáp lễ nói:” Các vị huynh đệ, có lễ!”

Tâm di nhìn lướt qua bọn họ, xem bói, bán đồ ăn, chạy đường, phú hào thương nhân vân vân, các loại cách ăn mặc đều có,

Tần Phong cẩn thận đánh giá tâm di hỏi:” Đà chủ, này nha đầu chính là cái kia bầu trời đến rơi xuống khanh khách?”

“ Là, nàng chính là tâm di khanh khách,”

Tâm di thấy bọn họ xem cái không để yên, không khỏi trừng mắt nhìn trừng mắt, nói:” Xem xong rồi đi, ta thì không ba đầu sáu tay, không phải cùng các người giống nhau a!” Nói xong, cũng không để ý đến hấn nhóm, đi đến cái bàn chủ vị ngồi hạ,

“Ai, người làm nơi này là hoàng cung a, nói cho người, nơi này là thiên địa hội tổng đà, này vị trí không phải người tọa,” Tần Phong kêu,

Cho khiêu tuyền cũng là không sao cả:”Tần hương chủ, quên đi, nói như thế nào nàng cũng là của chúng ta khách nhân,”

Tâm di ngẩng ngẩng trên bàn thịt cá, bất mãn nói:” Cho đà chủ, đây là người chiêu đãi khách nhân đồ ăn?”

“ Khanh khách, này đã là chúng ta đãi khách cao một tiêu chuẩn,” Cho khiêu tuyền cảm thấy được này đó đồ ăn tốt lắm, hấn nào biết tâm di luôn luôn không thích này đó đại thức ăn mặn, ở trong cung nàng ăn thật sự nhẹ,

“ Ta không tin thiên địa hội cùng đặc ngay cả bạn một bàn tiệc rượu bạc đều không có,” Tâm di cố ý cùng hấn tranh cãi,

“ Có này đó cho người ăn đã muốn không tội, người còn muốn ăn bảo tham sí bụng a?” Tần Phong sắp một câu,

“ Mập mập, người ồn ào cái gì nha, các người tổng đà chủ cũng chưa ý kiến,” Tâm di gặp Tần Phong có điểm béo, liền để gọi gọi hấn mập m

“ Chúng ta tổng đà chủ hàm dưỡng hảo, ta là đại quê mùa,” Tần Phong làm sao bán tâm di trưởng a!

“ Cho nên người làm không hơn tổng đà chủ!” Tâm di lập tức trả lại cho hấn một câu,

Cùng tâm di đấu võ mồm, Tần Phong không phải đối thủ a! Tần Phong một thời một buồn, không phản đối, tâm di đắc ý cười, nói:” Cùng ta cãi nhau, người một định chịu thiệt, kỳ thật yêu cầu của ta cũng không cao, dùng tiên mắng thêm chân giò hun khói, phải Vân Nam chân giò hun khói, ngao cái thang tự thành, sau đó đi lục tất cư mua chút rau ngâm, úc, tái thêm một chén gạo kê chúc, chuẩn bị cho tốt lại đến bảo ta ăn cơm,” Nói xong, nàng đứng dậy bước đi,

“ Xứ nha đầu, người làm nơi này là tiệm cơm a, không ăn đánh đồ, đối chết xứng đáng,” Tần Phong nói được cũng không lớn thanh, nhưng tâm di hay là nghe tới rồi, nàng xoay người, chậm rãi nói:” Không sao cả nha, lâm đông hào đã muốn đã chết, người không nghĩ hấn huynh đệ cũng chết trong lời nói, sẽ không dùng đi, chúng ta vỗ hai tán,” Tâm di rút cục nhớ tới đến vừa rồi lệnh chính mình quen tai tên là từ đâu nhi nghe được, nói xong nói, nàng cũng không quay đầu lại địa đi ra đại sảnh,

“ Nàng như thế nào biết tây hào cùng đông hào là huynh đệ?” Cho khiêu tuyên buồn bực địa nói,

“ Hừ, biết cũng không ngạc nhiên, nàng nam nhân là Nạp Lan đức duật,” Tần Phong bởi vì đối Nạp Lan đức duật tương đương cừu thị, cho nên đối với tâm di cũng không hảo thái độ,

Cho khiêu tuyên phủ định nói:” Bọn họ còn không có lập gia đình, huống chi Nạp Lan đức duật không có khả năng hội nói cho nàng việc này, ai sẽ ở chính mình người trong lòng trước mặt nói chính mình từng huyết tẩy một cái trang viên,” Hấn không nghĩ tới này hoàn toàn là Nạp Lan đức duật chính mình nói đi ra,

“ Đà chủ, nàng không ăn chúng ta chính mình ăn, ta cũng không tin nàng chịu đựng được đói,” Tần Phong thái độ vẫn là như vậy,

“ Tứ nương, nàng phải gì đó, phái người đi cấp nàng lộng,” Cho khiêu tuyên hành động, một là xuất phát từ đối Nạp Lan đức duật một loại mâu thuẫn cảm tình, thứ hai tự nhiên là vì tâm di, hấn vẫn là thích nàng,

“ Đà chủ!” Tần Phong đương nhiên là không rõ cho khiêu tuyên tâm tư,

Cho khiêu tuyền xua tay chặn lại nói:” Không chỉ nói, gì sự cũng không cùng với nàng so đo, đại cục làm trọng,” Nếu tông đà chủ đều như thế, mọi người như thế nào có thể không nghe theo, cho nên, lúc sau tâm di ở nông trang lý tái như thế nào gây sức ép, mọi người cũng đều dễ dàng tha thứ,

Tâm di là thuộc loại yên vui phái, của nàng quan điểm là ký đến chi, tắc nháo chi, thư thư phục phục địa ngủ vừa cảm giác sau, tinh thần tốt, ném qua điểm tâm, phải đi trong vườn tản bộ, lữ tứ nương thủy chung ly nàng tam hai bước khoảng cách đi theo,

Nông trang không quá đại, tâm di rất nhanh liền cuống xong rồi, nhàm chán cực kỳ, nhìn thấy một mảnh bụi hoa, trong lòng vừa động, đi vào bụi hoa tiền:”Hoa khai đặc không tồi a! Lữ tứ nương, đây là cái gọi là người nhà mình loại hoa đi!”

Lữ tứ nương cười cười, nói:” Người như thế nào biết là

“ Người nào lão bà bà thủ có người như vậy trắng noãn? Thấy tay người ta mới cảm giác không đúng, về sau tái phần lão bà bà nhớ rõ bắt tay cũng hoá trang một chút, Ai, đáng tiếc của ta phản ứng vẫn là chậm điểm, cũng lạ ta rất có đồng tình tâm,

“ Nếu không phải lòng của người tràng hảo, chúng ta na(vậy) dễ dàng như vậy đặc thủ a!” Cho khiêu tuyền thông qua mây trắng xem trung tiểu thảo chuyện mà cho ra kết luận, tâm di thực thiện lương, cho nên bọn họ liền lợi dụng một chút của nàng thiện lương, quả nhiên hiệu quả,

“ Cho nên, người tốt làm không được, Hiện tại ta xem gặp này đó hoa sẽ khí,” Tâm di bước vào vườn hoa, hung hăng thổi này hoa,

Lữ tứ nương làm sao nghĩ đến tâm di đột nhiên tượng nổi điên dường như đi đập hư này hoa, nghĩ muốn ngăn cản cũng không kịp, đành phải kêu to:” Người làm gì?”

Tần Phong vừa lúc trải qua, gặp được cũng kêu to:” Người nổi điên a, này đó hoa là đà chủ thích một,”

“ Hấn thích, ta không thích,” Tâm di cũng rống to, rút ra lữ tứ mẹ ôi bội kiếm, hướng tới này hoa một trận chém lung tung, hoa tươi lá cây đều hạ xuống,

“ Dừng tay, người mau dừng tay,” Lữ tứ nương đau lòng đặc muốn chết,

Tương đương khiêu tuyền đuổi tới khi, vườn hoa nội đại bộ phận là trụi lủi chỉ làm, trên mặt đất tràn đầy tàn hoa lá héo úa, một mảnh bừa bãi

khieu tuyền chỉ vào tâm di nói không nên lời nói:” Ngươi,,,”

Tâm di thanh kiếm đưa tới trước mặt hắn:” Vải len sọc, ta là chém, nếu ngươi nên vì hoa báo thù, xin cứ tự nhiên,”

Cho khiêu tuyền trừng mắt nhìn tâm di hảo một trận tử, thật mạnh thở dài một tiếng, đi rồi,

“Ai,,, Đà chủ,,,” Tần Phong hô,

Tâm di thanh kiếm sau này một ném, kiếm thẳng tắp địa cắm vào thổ nương lý, Nàng xem xét xem xét lữ tứ nương cùng Tần Phong:” Cho dù ta đem nơi này sách bình, các người cũng nại ta không được,”

Ngơ ngác nhìn nàng nghênh ngang mà đi bóng dáng, lữ tứ nương thở dài một tiếng:” Chúng ta tìm cái Tiểu ma nữ trở về, thật không rõ Khang Hi vì cái gì như vậy thích nàng!”

Tần Phong cũng thẳng lắc đầu:” Ta xem là nhỏ tổ tông, đà chủ tính tình cũng thối tốt lắm, thay đổi là ta, hừ,,,”

“ Cho nên ngươi làm không hơn đà chủ,” Lữ tứ nương đột nhiên nhớ tới ngày hôm qua tâm di nói qua trong lời nói, cũng liền thốt ra, dẫn tới Tần Phong hướng nàng thẳng mắt tròn trắng,

Một ngày rất nhanh liền trôi qua, tâm di trừ bỏ đem hoa cấp chém, cũng là không có làm gì khác chuyện xấu, chính là đem nông trang lý kê giết chết một chích, lại có chính là rất không cẩn thận địa dùng cung bắn trúng Tần Phong cánh tay, cung là chính cô ta làm, còn mỹ kỳ danh viết luyện l ánh mắt, tức giận đến Tần Phong oa oa gọi bậy,

Ăn nghỉ cơm chiều, tâm di nói chính mình muốn ngủ, đuổi đi lữ tứ nương, sau đó một người lặng lẽ đi vào vườn hoa, nương ánh trăng, phù chính này bị nàng đập hư hoa, sau đó tinh tế địa bồi nhanh thổ, Làm xong này hết thảy, nàng thẳng đứng dậy, gõ có chút đau nhức thắt lưng, đột nhiên nghe được phía sau có người nói chuyện:” Nếu hận chết này hoa, vì cái gì còn muốn đến làm này đó?”

Tâm di hoảng sợ, xoay người, cho khiêu tuyền đứng ở vườn hoa ngoài,

“ Kính nhờ nói chuyện tiền trước lên tiếng kêu gọi, dọa chết người!” Tâm di vỗ ngực, này nhỏ bé động tác dưới ánh trăng thoát nhìn kiêu my vô cùng, cho khiêu tuyền không khỏi xem ngây người, nhưng hắn rất nhanh hãy thu liễm tâm thần, nói:” Ta còn nghĩ đến lá gan của ngươi rất lớn,”

“ Ta nói cho đà chủ, hiện tại là buổi tối, hắc nước sơn ma hồ đột nhiên toát ra cái thanh âm, lá gan tái đại cũng sẽ sợ,”

Cho khiêu tuyến không khỏi mỉm cười,
“Người tới đã bao lâu?” Tâm di bước ra vườn hoa hỏi,
“Có trong chốc lát,”
“Xem ta ở trong này hạt vôi hồ, thực hết giận, l
Cho khiêu tuyến lại là mỉm cười,
Tâm di vươn hai cái ngón tay,
“Muốn hay không đến cái tam cười?” Cho khiêu tuyến cư nhiên lý
giải tâm di ý tứ, còn hài hước một phen,
Tâm di nhin không được cười to,” Người cho là người là thu hương
a?”

Cho khiêu toàn bộ cũng cười đứng lên:” Ban ngày người cùng hiện tại
người hoàn toàn không giống với, ban ngày giống cái tiểu kẻ điên, hiện tại
giống cái tiểu đứá ngốc,”

“Ta như thế nào giống cái tiểu đứá ngốc?”

“Chỉ có đứá ngốc mới có thể nửa đêm chạy đến vườn hoa lý đến tu
sửa hoa,”

“Cũng vậy!” Tâm di chia chia cho khiêu tuyến trong tay hoa hạo,” Tốt
xấu cũng là một đầ đứng đầu, như thế nào thích đùa nghịch này đó hoa hoa
thảo thảo a!”

“Nhà của ta trước kia chính là lấy trồng hoa mà sống,” Cho khiêu
tuyến ném hoa hạo, nói:” Xem ra người còn không nghĩ muốn sớm như vậy
ngủ, ta làm cho người ta đi phao một hồ hảo trà, nói chuyện như thế nào

“Hảo!” Tâm di không có cự tuyệt,

Bọn họ đi vào một góc cây hòe dưới tàng cây, này cây, cành cây rất
nhiều, Diệp Tử chỉ chít xuống phía dưới thùy, như là một cái đại tán cái, gió
thổi qua, chỉ đầu hơi hơi lay động, một chuỗi xuyên bạch trung thấu hoàng
hòe hoa đều bay xuống, mang theo mùi thơm,

Hai người uống trà, lẳng lẳng địa ngồi, tĩnh đặc ngay cả diệp vào rừng
làm cướp động thanh âm cũng nghe nhìn thấy, ánh trăng đem cảnh vật chiếu
đắc tranh tối tranh sáng, bán rõ ràng bán mơ hồ, đó là một nhu hòa đêm
trăng,

Cho khiêu tuyến hơi hơi sườn mặt nhìn tâm di, tiêm mi, lông mi rất
dài, cái mũi nhỏ, giảo nhu môi thoảng khái khai, từ bên cạnh xem ra phi
thường quyến rũ, cảnh trên cùng tán biên có vài sợi tóc, cho khiêu tuyến
liền như vậy nhìn, trong ánh mắt có chột lóe mà qua đốm lửa, Tâm di giống

như cảm giác được, đảo mắt nhìn phía cho khiêu tuyến, ánh mắt của nàng
nhanh nhẹn mà thâm thúy, bằng thu thủy, bằng hàn tinh,

“ Có thể xưng hô người tâm di sao?” Cho khiếu tuyên nhẹ giọng hỏi,
“ Đương nhiên!”

“ Tâm di, biết không, người mỗi lần đều cho ta lưu lại thực đặc biệt ấn tượng,”

Tâm di cười cười,” Có thể là bởi vì ta không phải này niên đại nhân đi! Nơi này hết thấy ta chỉ ở TV trên nhìn đến quá!” Thấy ở khiếu tuyên nghe thế cái danh từ sau cho nên bộ dáng, có điểm buồn cười.” Ta không biết nên như thế nào miêu tả, bởi vì người đời này đó một chút khái niệm đều không có!” Nàng dùng đơn giản một ngôn ngữ nói một chút, làm cho cho khiếu tuyên cơ bản hiểu được TV là cái gì vậy,

Cho khiếu tuyên không khỏi đối tâm di cái kia niên đại bắt đầu hướng tới,” Thật sự có nhiều như vậy thứ tốt? Nếu có cơ hội đi nhìn xem thì tốt rồi!”

Tâm di hướng hần trắng liếc mắt một cái, thầm nghĩ:” Người cho là từ Bắc Kinh chạy đến Hà Bắc a, đây là muốn đi có thể đi sao? Phải như vậy đơn giản thì tốt rồi, ta sẽ không hội ở lại thanh hương,”

“ Vậy người là thích nơi này vẫn là thích người nơi đó?”

“ Vấn đề của người rất kỳ quái, này dường như rất khó có điều!” Tâm di nghĩ nghĩ,” Từ cuộc sống nhanh và tiện đi lên nói, khẳng định là ta nơi đó hảo, tuy vậy nơi này cũng không sai, ít một sinh thái hoàn cảnh tốt lắm!”

“ Nơi này còn có người yêu của người!” Cho khiếu tuyên bổ sung một câu,

Nghe thế câu, tâm di ngượng ngừng địa cười, trên mặt tràn đầy hạnh phúc, cho khiếu tuyên xem ở trong mắt, không khỏi một trận chua xót, hần dẫn theo bị thương cảm địa nói:” Ta thực ghen tị Nạp Lan đức duật, nếu ta cũng đi tham gia chọn rể, thắng liền vị tất là hần!

“ Người tham gia chọn rể là vì ám sát Khang Hi!” Tâm di nhắc nhở

Cho khiếu tuyên xấu hổ cười,” Nhìn đến người ta có lẽ hội trước tranh ngách phụ đi thêm thứ,” Trong lời nói vô tình địa lộ ra hần tư tưởng, tâm di còn không có hướng bên kia suy nghĩ, chính là cảm thấy được hần có chút quái dị,

Hai người thì chuyện phiếm một phen, tâm di có điểm chống đỡ không được, ban ngày gây sự đắc quá lợi hại, đánh ngáp nói:” Ta muốn đi ngủ, ngày mai buổi sáng đừng đến sáo ta, ta muốn ngủ thẳng tự nhiên tỉnh!”

Nhìn tâm di bóng dáng, một cổ không hiểu phiền muộn từ cho khiếu tuyên đáy lòng dâng lên, một lũ cô độc nổi lòng khiến cho hần đích tình

cắm lâm vào cơn sóng nhỏ, buồn khổ, u buồn, nếu có chút sở thất,,. Rất nhiều rất nhiều hỗn độn đích tình cảm trong lòng điền lý tràn ra,” Hết thấy đều là tạo hóa trêu người a,,,”

Ngủ ngủ thẳng tự nhiên tỉnh, dưỡng chừng tinh thần, tâm di mà bắt đầu tìm địa phương phát tiết của nàng sự dư thừa tinh lực, phải muốn làm chút cái gì phá hư đâu? Ở trang lý dạo qua một vòng sau chạy tới phòng bếp, lữ tứ nương cũng đi theo tiến vào,” Người thì đói bụng?”

Tâm di thuận miệng đáp:” Là nha, nghĩ muốn chính mình động thủ muốn làm điểm cái gì ha ha!”

“ Vậy người chính mình muốn làm đi!” Tứ nương ngại phòng bếp rất loạn quá, liền đứng ở ngoài cửa, không nhiều lắm công phu, tâm di tự ra đến đây, bung một chén bánh ga-tô,” Ăn sao?”

Tứ nương lắc đầu,” Ta không đói

“ Ta đây ăn a!” Tâm di không khách khí mà đem bánh ga-tô ăn cái tinh quang,” Không tồi! Ăn ngon!” Nàng là chính mình tán thưởng một chút, tứ nương buồn cười địa nhìn nàng,

Đãi tâm di lại từ phòng bếp đi ra, lữ tứ nương nói:” Ta muốn đi một chút nhà vệ sinh, người ngay tại nơi này đợi, đừng nơi nơi loạn đi,”

“ Yên tâm!” Tâm di khẫu trên đáp ứng đắc hảo hảo, chờ nhìn không thấy lữ tứ nương, nàng phiết một chút miệng,” Ta ngay cả Hoàng Thượng trong lời nói cũng không nghe, hội ngoan ngoan nghe lời người nói, mới là lạ!”

Nàng chậm rãi lắc lư, thoáng nhìn mắt, gặp một người chính bung chén đĩa lại đây, nàng vội đón nhận đi:” Đại ca, đây là cái gì?”

Bung trà người ta nói:” Đây là cấp tổng đà chủ chuẩn bị trà,”

“ Ta xem xem,” Tâm di vạch trần che nghe thấy nghe thấy,” Bình thường trà hương thôi, các người đà chủ thực tiết kiệm a!” Đột nhiên nàng chỉ vào người nọ phía sau:” Di, đó là cái gì?”

Bung trà nhân theo bản năng địa quay đầu lại xem, tâm di bay nhanh địa hướng trong trà ngã vài thứ đi vào, lấy tay chỉ giảo giảo,

“ Cái gì cũng không có a!” Người nọ quay lại đầu nói, hăn nào biết như vậy không lâu sau, trong trà đã bị nhân động tay động chân

“ Ta vừa rồi rõ ràng nhìn đến một chích giống con chuột giống nhau, thật lớn thật lớn gì đó chạy tới,” Tâm di nói dối mắt cũng không trát,

“ Phải không, ta như thế nào không thấy được?” Bung trà nhân nghi hoặc nói,

“ Nó chạy trốn mau thôi!”

“ Đại khái đi, ta phải bung trà trôi qua,” Bung trà nhân cũng không nghi có hấn, bung trà đi rồi,

Tâm di nghiêng người tránh ra, âm thầm buồn cười,” Thực bỗn, dễ dàng như vậy lừa,” Nói xong, đưa tay chỉ bỏ vào trong miệng, lập tức nhúu mảy,

Trong phòng, cho khiêu tuyến cùng các nhân đang ở thương nghị chuyện gì, bung trà nhân đem trà buông, cho khiêu tuyến thuận tay bung lên uống một ngụm, lập tức buông cái chén, lập tức lao ra đại sảnh,

Tần Phong hỏi bung trà nhân:” Sao lại thế này? Trong trà có cái gì?”

“ Ta không biết a!”

“ Tới được trên đường có việc phát sinh sao?” Tần Phong cũng coi như cân não xoay chuyển mau,

“ Không có nha, chính là gặp tâm di khanh khách, cùng nàng nói nói mấy câu,”

“ Một định là xú nha đầu ở trong trà hạ cái gì được,”

“ Đoán đúng rồi, ta ở trong trà thả độc, các người tổng đà chủ lập tức phải đi đời nhà ma,” Tâm di không biết khi nào thì ra hiện tại cửa, nàng dựa ở khung cửa trên nói xong,

=====

Đệ 76 chương: (bảy mươi lục) bằng hữu chi thê không thể diễn

Tần Phong cũng không nghĩ nhiều tưởng tượng, rút ra đao,” Ta muốn người đền mạng!” Những người khác cũng đao kiếm ra khỏi vỏ, nhắm ngay tâm di,

Lữ tứ nương vừa lúc tìm tâm di, khóa tiền đại sảnh, thấy vậy tình cảnh, vội ngăn cản:” Các người làm gì, mau đưa đao kiếm buông,”

“ Tứ nương, nàng hạ độc hại tổng đà chủ,”

“ Cái gì?” Lữ tứ nương không tin,

“ Đúng vậy, chạy nhanh giết ta, tể các người tổng đà chủ,” Tâm di không có chút sợ hãi, bởi vì nàng đã muốn miết tới rồi cho khiêu tuyến chính đi trở về đến,

“ Người nghĩ rằng ta không dám a!” Tần Phong gào thét,

“ Không thể, tần hương chủ, chúng ta còn muốn dựa vào nàng đòi Lâm đại ca,” Lữ tứ nương có điều bình tĩnh,

“ Ta đây trước phế đi nàng một bàn tay,” Tần Phong cử đao liên hướng tâm di mà đi, tâm di cuống quít hô to:” Vu đại ca, tần hương chủ muốn giết

ta!” Biên hảm biên chạy trốn tới cho khiêu tuyến sau lưng,

“ Dừng tay!” Cho khiêu tuyến ngăn lại Tần Phong,”Tần hương chủ, người làm việc không được như vậy xúc động, được không a?” Quay đầu vấn tâm di:” Không làm bị thương người đi?”

Tâm di ra vẻ vạn phần ủy khuất bộ dáng,” Làm bị thương liền không còn kịp rồi, các người thiên địa hội nhân thực thích khảm nhân cánh tay a, lần trước là lâm tây hào, hôm nay lại là hấn, cho khiêu tuyến, người sớm làm cho ta đến cái thống khoái, đừng làm cho ta thiếu cánh tay ít chân địa đi gặp diêm vương,” Nói xong, không có tới từ địa đôi mắt đỏ lên,

Cho khiêu tuyến không khỏi đau lòng,” Chính là một hồi hiểu lầm!” Gặp thủ hạ chính là nhân cư nhiên còn cầm đao kiếm, vội trách cứ nói:” Các người còn không bả đao kiếm thu hồi đến, Nhiều như vậy đại nam nhân cầm đao kiếm đối với một cái Tiểu cô nương, không biết xấu hổ sao?”

“ Đà chủ, ta nghĩ đến người,,,” Tần Phong ngược ngung địa thu hồi đao,

“ Nghĩ đến cái gì? Đã cho ta trúng độc?” Cho khiêu tuyến tức giận địa nói,

“ Khả người vừa rồi biểu tình rất thống khổ nha!”

“ Người đi uống uống xem, ta cam đoan người hội cùng ta giống nhau,”

“Tần hương chủ, ngàn vạn lần đừng uống,” Tâm di gặp Tần Phong không tin bộ dáng, cố ý nói,

“ Thì uống bất tử, sợ cái gì?” Tần Phong chạy tiến đại sảnh, mang trà lên, uống một ngụm, trên mặt lập tức xuất hiện cổ quái biểu tình, lập tức một ngụm phun tới, vài bước lao ra đại sảnh,

Tâm di lắc đầu:” Ai, đều gọi người không được hét lên, Không nghe, thật sự là kỳ quái, nói với ta lời nói dối tin tưởng vô cùng, hiện tại nói thật ra thì không tin,”

Cho khiêu tuyến dùng một loại thực phức tạp ánh mắt nhìn tâm di, tâm di còn tại là chính mình kiệt tác đặc ý, không phát hiện kia trong ánh mắt có đặc biệt ý tứ, còn hướng về phía hấn làm cái mặt quỷ, toát ra chạy ra,

Mọi người thì vào đại sảnh, trong chốc lát, Tần Phong tiến vào sau thẳng lắc đầu,

Cho khiêu tuyến buồn cười hỏi:” Thế nào a, t

“ Ta nghĩ đời này không bao giờ,,, nữa hội uống đến so với này càng khó uống trà,”

“Tần hương chủ, trong trà rót cuộc thả cái gì nha?” Lữ tứ nương rất ngạc nhiên,

Tần Phong cũng muốn làm cho lữ tứ nương ném thử, chút, liền nói:” Chính người ném thử, chút sẽ biết,”

“ Ta mới không hơn này làm đâu!” Lữ tứ nương mới mặc kệ đâu!

Cho khiêu tuyên thay Tần Phong trả lời:” Nha đầu kia ở trong trà thả rất nhiều diêm, đường, còn có cây ớt phân, các người có thể tưởng tượng này trà hương vị sao?”

Mọi người không khỏi cười ha ha,

“ Đà chủ, người như thế nào một chút cũng không tức giận?” Tần Phong kỳ quái nói,

“ Vì cái gì phải tức giận, ta thật cảm thấy được nàng đỉnh đáng yêu,” Được nghe lời này, lữ tứ nương cảm giác được cái gì, kinh ngạc địa xem xét xem xét cho khiêu tuyên,

“ Đáng yêu? Nàng mới đến người này hai ngày, chúng ta na(vậy) một ngày thanh tĩnh quá, tái như vậy đi xuống, một đám phi thành kẻ điên không thể, chạy nhanh đi, ta thật hy vọng hiện tại lập tức phải đi cùng cầu hoàng đế thay đổi người, chạy nhanh đem tiến bước, làm cho nàng quay về hoàng cung đi làm âm ỉ đi!” Tần Phong đã muốn chịu không nổi,

“ Đây điểm quan trọng(giọt) trước hết chính là người nghĩ muốn nói ra,”

“ Ta nghĩ đến trong hoàng cung khanh khách đều là nũng nịu, yếu đuối, như thế nào sẽ biết nàng cư nhiên là cái tiểu gây sự, Tiểu ma nữ, tiểu tổ tông,” Nghĩ ra này điểm quan trọng(giọt), Tần Phong thật sự là thông minh hơn người,

Tiểu gây sự này một chút đang làm gì đâu, vẫn là ở gây sự, tuy vậy lần này bốn ý là tốt, nàng nhìn thấy đồng ruộng lý có rất nhiều cây cỏ, vì thế tâm huyết dâng trào địa nghĩ muốn hỗ trợ bạt cây cỏ, chờ nàng rất có cảm giác thành tựu địa rút một tảng lớn sau, đột nhiên bị người kêu đình, vừa thấy, cho khiêu tuyên cùng lữ tứ nương chính nhìn chăm chăm nàng,

“ Gì chứ a, xem ta thật tốt, nghĩa vụ giúp các người làm việc, địa lý dài quá nhiều như vậy cây cỏ cũng không ai bạt,” Tâm di khoe khoang,

“ Ta nói tâm di khanh khách, người thật đúng là cái khanh khách!” Lữ tứ nương cũng không biết nói cái gì cho phải,

Tâm di xem xét xem xét lữ tứ nương, thì xem xét xem xét cho khiêu tuyên, lẩm bẩm nói:” Làm sao thôi, giúp các người làm việc cũng có sai a!”

“ Khanh khách, người chưa thấy qua rau hẹ sao?” Cho khiếu tuyên nghi ngờ nói,

Tâm di xấu hổ địa giờ lên trong tay cây cỏ nhìn kỹ xem, nói:” Này không phải cỏ dại a, ta vụng!”

Cho khiếu tuyên cười khỏ nói:” Cỏ dại cùng rau hẹ dường như có rất dại khác nhau a!”

“ Thực xin lỗi nga, ta xem không ngoài chúng nó có cái gì khác nhau?” Cũng khó trách tâm di nhìn không ra, từ nhỏ liền sinh trưởng ở thành thị trung, không có đi quá nông thôn, thì cũng không đưa ra thị trường trảng mua đồ ăn, tới rồi thanh hương, quá cũng là cơm đến há mồm ngày, huống chi sao thực rau hẹ cùng sinh trưởng ở địa lý rau hẹ vẫn là có trình độ một định trên bất đồng, nàng không biết cũng căn do khả nguyên, Nàng ngượng ngùng địa thề lưỡi:” Vậy phiền toái hai vị thu thập một chút, buổi tối sao đến ăn luôn,” Nói xong, nhanh như chớp địa bỏ chạy,

Này cục diện rối rắm tự nhiên là bởi vì khiếu tuyên tới thu thập, vốn lữ tứ nương muốn hỗ trợ, cho khiếu tuyên cự tuyệt, chậm rãi thu thập, chờ hẩn thu thập hoàn, mới quay về chính mình phòng,

Đi tới cửa, liền nhìn thấy tâm di ở hẩn trong phòng, lật xem giá sách trên thư,” Tốt lắm xem sao?” Cho khiếu bên suối đi vào phòng biên hỏi,

Tâm di chính để mắt sức lực, đột nhiên nghe được có người hỏi, một dọa, thư rơi trên mặt đất, cho khiếu tuyên giành trước từng bước nhặt lên,

“ Kính nhờ, nhân dọa người hội hủ chết nhân, người như thế nào mỗi lần đều như vậy, khi nào thì tiến phòng a, đi đường như thế nào không thanh âm, làm ta sợ nhảy dựng,” Rõ ràng là tâm di xâm nhập người khác phòng, còn nói đắc như vậy đúng lý hợp tình, dường như vẫn là người khác lỗi,

“ Nơi này là của ta phòng, tứ nùng người đã nói sao?”

“ Nói qua,”

“ Nói qua người còn tiến vào?” Cho khiếu tuyên cũng không có không vui,

“ Nàng cùng ta nói đây là đà chủ phòng, cũng không nói phòng của người là cấm địa, không thể vào,” Tâm di già mồm át lẽ phải,

“ Vậy người hiện tại đã biết?”

“ Ta đi ra ngoài chính là,” Nói xong, tâm di từ cho khiếu tuyên trong tay đoạt quá thư,” Này ta tá nhìn,”

Đoạt thư khi, tâm di thủ va chạm vào cho khiếu tuyến thủ, tâm di thật không biết là cái gì, này thực bình thường, khả cho khiếu tuyến sẽ không đồng, xúc tua mềm mại, hơn nữa tâm di trải qua hấn bên người khi truyền đến một trận mùi thơm, càng làm cho hấn tâm thần rung động, hấn thốt ra:” Tâm di!”

“ Có gì phân phó a?” Tâm di xoay người hỏi,

“ Người là khanh khách, ta cũng không dám phân phó người,”

“ Hiện tại là ở địa bàn của người trên, cho đà chủ,”

Cho khiếu tuyến ôn nhu nói:” Trừ bỏ Nạp Lan đức duật, còn có không ai nói cho quá người, người thực đáng yêu thực hấp dẫn nhân, làm cho người ta rất khó vong?”

Tâm di nhìn cho khiếu tuyến chậm rãi hướng chính mình đến gần, không có tới từ địa một trận khấn trương, không khỏi địa hướng rút về phía sau,” Hấn muốn làm gì, nếu hấn khỏi cái gì ngạt niệm, ta khả đánh không lại hấn, Đức duật, người giao (ngoại ô) cái gì bằng hữu a?”

“ Tâm di, người không cần sợ, ta sẽ không thương tổn người,”

“ Người rốt cuộc muốn nói cái gì?” Tâm di khô khốc hỏi han,

“ Ta,,,” Cho khiếu tuyến ở nổi lên nói như thế nào có điều hảo,

“ Nếu không phản đối, ta đi rồi,” Tâm di bước nhanh đi hướng cửa đi mở cửa,

Cho khiếu tuyến không nghĩ làm cho nàng như thế nào mau liền rời đi, xúc động địa tiến lên một phen giữ chặt nàng, tâm di kinh ngạc địa nhìn lại hấn, cho khiếu tuyến thật sâu địa, thật sâu địa dừng ở nàng,

Tâm di trong mắt hấn thấy được cùng ở Nạp Lan đức duật trong mắt đồng dạng ánh mắt, trong lòng một trận hoảng sợ,” Không tốt, không tốt, chỉ mong của ta cảm giác là sai, đặc cho hấn xao xao cảnh báo,” Vì thế cường ôn tâm thần, lạnh lùng địa nói:” Cho khiếu tuyến, Nạp Lan đức duật cùng người coi như là bằng hữu, bằng hữu chi thể không thể diễn,”

Những lời này b thể hồ nghi thức xối nước lên đầu, cho khiếu tuyến mạnh thanh tỉnh, một chút buông lỏng tay ra:” Thực xin lỗi, ta,,,”

“ Đà chủ suy nghĩ nhiều lắm, nên hảo hảo nghỉ ngơi một chút,” Tâm di coi như là cho hấn bậc thang hạ, nói xong, đi ra ngoài phản thủ mang cho cánh cửa,

Cho khiếu tuyến hối hận không ngừng, gõ xao chính mình đầu:” Vừa rồi ta đều làm gì?”

Ban đêm, cho khiêu tuyền ngủ không được, đứng ở viên trung, chấp tay sau đít nhìn lên không trung, Không trung Nguyệt Nhi loan loan, một mảnh vân dần dần địa che khuất ánh trăng, liền giống như chính mình trong lòng bịt kín một tầng vẻ lo lắng, nhìn trong chốc lát, cúi đầu tùy ý đi tới, bất tri bất giác trung đi vào tâm di phòng ngoại, do dự một chút, nhắc tay nghĩ muốn gõ cửa, thì buông, suy nghĩ luôn mãi, vẫn là bồi vòng vo thân tính toán rồi đi, vừa mới chuyển thân, cánh cửa chỉ nha một tiếng mở ra,

Cho khiêu tuyền lập tức quay đầu lại, tâm di mở ra cánh cửa nhìn thấy cho khiêu tuyền đứng ở cửa, cũng là ngần ra,

“ Còn chưa ngủ nha?” Cho khiêu tuyền hỏi,

“ Đà chủ cũng không không có ngủ sao, như thế nào, sợ ta chạy trốn a?”

“ Không,, Không phải, ta tùy tiện đi một chút!” Kế tiếp, cho khiêu tuyền cũng không biết nên nói cái gì cho phải, tâm di cũng không nói cùng hần nói, hai người liền này xấu hổ địa tương đối,

âm thầm thở dài một hơi, nghĩ,” Sao lại thế này a, ta thì không trêu chọc ngươi, như thế nào liền không duyên cớ vô cớ địa gặp phải cảm tình trái đến đây đâu! Ta cũng không nghĩ muốn gây trên thân, cấp chính mình tìm phiền toái!” Nghĩ đến đây, nàng nói:” Đà chủ, ngươi yên tâm, ta sẽ không đào tẩu, nếu ngươi thật sự lo lắng, có thể ở trên cửa thêm đem khóa, không cần tự mình đến xem ta,” Nói xong, quay người vào phòng, dấu tới cửa,

Cho khiêu tuyền nghe xong tâm di trong lời nói, trong lòng một trận khó chịu,” Ta là sợ ngươi chạy trốn, ngươi sớm hay muộn là muốn chạy trốn, cho dù ở trên cửa bỏ thêm khóa thì thế nào, ta có thể vẫn lưu trữ ngươi sao?”

Dù cho vô công, tâm thần một loạn, sẽ đánh mất phòng ngự tâm, này không, hần sẽ không phát hiện Lữ tứ nương không biết khi nào thì chậm rãi đến gần hần, thẳng đến hoán hần một tiếng Vu đại ca, hần mới phản ứng lại đây,

“Úc, là tứ nương a, còn chưa ngủ?”

“ Vu đại ca, ngươi không phải cũng không có ngủ sao?” Lữ tứ nương nói xong, hướng tâm di cửa phòng nhìn liếc mắt một cái,

“ Có việc sao, chúng ta sang bên kia nói chuyện,” Cho khiêu tuyền không nghĩ làm cho Lữ tứ nương hiểu lầm cái gì, chạy nhanh từ tâm di trước cửa tránh ra,

Lữ tứ nương cũng không hé răng, đi theo cho khiêu tuyến đi, Nhìn ly tâm đi phòng có một khoảng cách, nghĩ tâm đi một định là nghe không được, lữ tứ nương mới nói.” Vu đại ca, ta cảm thấy được muốn xem nhanh nàng một chút, qua ngày mai, Lâm đại ca có thể đã trở lại,”

“ Đúng vậy, còn có một ngày, Người nói rất đúng, ngày buổi tối, liền làm một lần tiểu nhân đi, ở nàng trên cửa thêm đem khóa,”

Lữ tứ nương do dự một chút, vẫn là nói:” Vu đại ca, người là không phải không nghĩ làm cho nàng đi?”

Cho khiêu tuyến cũng không phủ nhận, tuy vậy hấn lý do là:” Ta là có này ý tưởng, nàng đến từ tương lai, đối chúng ta này niên đại sắp sửa phát sinh chuyện rất rõ ràng, nếu nàng khẳng lưu lại giúp chúng ta, có của nàng chỉ điểm, như vậy phản thanh hồi phục thị lực còn có hy vọng,”

“ Nàng chính là cái khanh khách,” Lữ tứ nương lời này có hai tầng hàm nghĩa, cho khiêu toàn bộ chỉ nghe ra một tầng, trả lời nói:” Kia chính là Khang Hi phong cấp của nàng, nàng thì không có hoàng thất huyết thống,”

“ Vu đại ca, người không nên có này ý niệm trong đầu,” Lữ tứ nương vẫn là có điều hàm súc địa nói xong,

“ Ta là vì thiên địa hội suy nghĩ,” Cho khiêu tuyến lý do phi thường đường hoàng, kỳ thật, này làm sao không phải một loại lừa mình dối người a!

“ Thật vậy chẳng, thật sự tất cả đều là vì thiên địa hội?”

Cho khiêu tuyến rốt cục cũng nghe đi ra, hỏi:” Tứ nương, người muốn nói cái gì?”

“ Nàng không chỉ có là cái khanh khách, hơn nữa đã muốn danh hoa có chủ, người kia còn là của chúng ta đối thủ một mất một còn,” Lữ tứ nương rõ ràng làm rõ nói:” Vu đại ca, người không nên thích

Cho khiêu tuyến không nghĩ tới lữ tứ nương nhanh như vậy liền nhìn ra tâm sự của mình, không khỏi mặt đỏ lên, hoàn hảo ở trong đêm đen, lữ tứ nương nhìn không thấy, buồn trong chốc lát, hấn rốt cục thừa nhận:” Đối với người đã muốn thích trên nàng,”

Lữ tứ nương ảm đạm cười:” Từ người ban ngày phản ứng, ta liền đã nhìn ra,”

Cho khiêu tuyến ngửa mặt lên trời thở dài một tiếng nói:”Phản thanh hồi phục thị lực là thiên địa hội mục đích, cũng là người của ta sinh mục đích, thân là tổng đà chủ, ta biết chính mình trên người đè nặng gánh nặng,

biết không có thể bởi vì tư tình nhi nữ, một là là nàng mà bị hủy thiên địa hội, ta càng biết nàng cùng Nạp Lan đức duật quan hệ, nhưng cảm tình chuyện không chịu chính mình khống chế, vừa rồi, ta thậm chí suy nghĩ, trừ bỏ phản thanh hồi phục thị lực, ta là không phải còn có thể quá mặt khác một loại cuộc sống,

“ Một loại khác cuộc sống là cái gì?”

“ Đây ý niệm trong đầu,,, Quá điên cuồng, ta nghĩ đem nàng vẫn giữ ở bên người, muốn cùng nàng quá người thường cuộc sống, không hề giao (ngoại ô) thiệp với giang hồ, không hề để ý tới quốc sự phân tranh,”

Làm thiên địa hội tổng đà chủ, cho khiêu tuyến là hy vọng của con người nhờ vả, mà này một thác, tự thành hấn trên người một cái không thể đỡ xuống gánh nặng, hấn cũng tự nhiên mà vậy mà đem này gánh nặng coi là nhiệm vụ của mình, thiên địa hội trung vốn là nam nhiều nữ ít, cho nên nhiều như vậy năm qua, hấn đã không có chính mình, đã không có khoái hoạt, càng không nghĩ tới quá tình yêu nam nữ, hết thấy đều vì thiên địa hội, hết thấy đều vì phản thanh hồi phục thị lực, khả hấn cũng là nhân, là người cũng không nghĩ tới đầu đao phệ huyết ngày, là người liên hy vọng chính mình có thể hưởng tự một chút nam canh nữ chức thiên luân chi nhạc, tâm di xuất hiện, kích hoạt rồi cho khiêu tuyến kia khóa nặng nề đã lâu tâm, hấn cảm thụ được trên người nàng sức sống, cái loại này sức sống làm cho hấn khoái hoạt, cũng là chính mình trên người cái loại này vì diệu đích tình cảm biến hóa mà lo sợ bất an, một là đã biết của nàng chân thật thân phận, đã biết nàng là Nạp Lan đức duật vị hôn thê sau, hấn càng thêm không biết chính mình nên như thế nào,

Này hai ngày, hấn cùng tâm di sớm chiều ở chung, tuy rằng tâm di thỉnh thoảng ở nghịch ngợm gây sự, khả ở hấn xem ra, của nàng nghịch ngợm là đáng yêu, của nàng gây sự là hoạt bát, hấn thích nghe được nàng ở trong sơn trang hô to gọi nhỏ, thích nhìn đến nàng chạy đông chạy tây thân ảnh, này coi như là ở thất vọng trung một chút an ủi đi!

Cho khiêu tuyến trong lời nói lệnh lữ tứ nương kinh ngạc,” Mới hai ngày thời gian, nàng đã muốn ảnh hưởng đến của người tư tưởng, của người cuộc sống, nếu thời gian lâu một ít, người chẳng phải là hội hoàn toàn là nàng thay đổi?” Tứ nương không biết cho khiêu tuyến phía trước đã sớm thích trên tâm di,

“ Thích một người cùng thời gian dài ngắn không có vấn đề gì, yêu một người, hoặc là nói yêu trên nàng, rất đau, cũng thực ngọt,”

Lữ tứ nương ngẩn người, đột nhiên nghĩ tới chính mình, chính mình tuổi cũng không nhỏ, lại không ai có thể lệnh chính mình tâm động, nàng lắc lắc đầu, nói:” Vu đại ca, như vậy được không, chúng ta đem nàng giấu đứng lên, đến lúc đó ta phản thành nàng đi đổi Lâm đại ca,”

Cho khiêu tuyến lập tức phản đối:” Không được, rất nguy hiểm, Nạp Lan đức duật một định sẽ đến, nếu bị xuyên qua, chẳng những đổi không trở về tây hào, còn muốn bồi trên người,”

“ Nàng lNạp Lan đức duật cùng nàng tiếp xúc hữu hạn, không dễ dàng như vậy bị xuyên qua, nếu muốn lưu lại nàng, chỉ có biện pháp này,” Lữ tứ nương này phán đoán không ra, cũng khó trách, nàng như thế nào sẽ biết tâm di cùng Nạp Lan đức duật trong lúc đó chuyện đâu!

“ Vẫn là không ổn!” Cho khiêu tuyến đã muốn không có cái gì tâm tư, hấn cảm thấy được mệt chết đi, ngẩng đầu nhìn một cái sắc trời, nói:” Ngày mai tái thương lượng đi, đã muốn đã khuya, trở về ngủ đi, ta cũng mệt mỏi,”

=====

Đệ 77 chương: (bảy mươi bảy) đào thoát

Ban đêm rất nhanh liền trôi qua, đây là tâm di ở sơn trang cuối cùng một ngày, nàng cũng sẽ không làm cho thiên địa hội nhân an An Ổn ổn địa quá, nhìn xem, có người vừa muốn không hay ho,

Tần Phong cùng thiên địa hội chúng nhân một đường cười nói đi tới, bọn họ không chú ý tới tiền phương trên mặt đất có một cây rất nhỏ tuyến, Tần Phong đi tuốt đằng trước đầu, hơn nữa đi được cũng mau, cái thứ một bị sảy, mặt sau nhân sát không được cước bộ, liên tiếp theo sát nằm úp sấp tới rồi Tần Phong trên người, Trong lúc một thời oa nha thanh một mảnh, Tần Phong ở tối phía dưới, bị ép tới tối thẳm,

Cho khiêu tuyến, lữ tứ nương nghe thấy tấn tới rồi khi, những người khác đều không sai biệt lắm đã muốn bò lên thân, chỉ có Tần Phong còn không có đứng lên, vì thế chạy nhanh đưa hấn nâng dậy,”Tần hương chủ, sao lại thế này nha, êm đẹp tiêu sái lộ cũng sẽ ngã sấp xuống?” Lữ tứ nương buồn cười địa nói,

Tần Phong đã muốn được là có đồ vật này nọ sảy hấn, vì thế cẩn thận hướng trên mặt đất xem, nhìn đến trên mặt đất tuyến, giận dữ,” Là ai đem tuyến cột vào nơi này?”

Mọi người chung quanh nhìn xung quanh,

Tần Phong vừa nhấc đầu, gập mái hiên ngoại có hai chân ở lác lư, Hân nhảy đến trong vườn ngẩng đầu vừa thấy, liền lớn tiếng nói:” Ta chỉ biết một định là người đảo quỳ,”

Tâm di hì hì cười nói:”Tần hương chủ, chồng người được không ngoạn?”

“Đừng đùa, mau xuống dưới,” Lữ tứ nương hô,

“Người tìm hé ra cây thang đến,”

“Người là như thế nào đi lên?” Lữ tứ nương kỳ quái nói,

“Từ núi giả đi đến trên cây, tái từ trên cây đi đến nóc nhà trên, đối với người dường như sượng mặt, người đi lên mang ta!” Tâm di đối lữ tứ nương nói,

Lữ tứ nương nói:” Ta không này bốn sự! Làm cho đà chủ mang người xuống dưới,” Kỳ thật lữ tứ nương là có thể làm được, nàng nghĩ muốn đem cơ hội này tặng cho cho khiêu tuyến,

Cho khiêu tuyến vừa buồn cười vừa tức giận, thầm than một tiếng, xoay trên người đỉnh, nói:” Ta mang người đi xuống,”

“Nam nữ thụ thụ bất thân,” Cho khiêu tuyến muốn dẫn tâm di dưới, một định là muốn hai người ôm, tâm di mặc kệ,

Cho khiêu tuyến cũng không miễn cưỡng, thả người dưới, nói:” Ai đi tìm cây thang?”

Có người lên tiếng trả lời đi, chỉ chốc lát sau, cây thang đến đây, Tâm di theo cây thang đi xuống đi, không cẩn thận dưới chân vừa trượt, ngay cả nhân mang thê cùng nhau sau này ngã xuống, cho khiêu tuyến ngay tại một bên, không dám lấy tay tiếp nàng, chỉ có thể lấy bối là điểm, tâm di đem hân áp quỳ rạp trên mặt đất,

“Di, như thế nào không đau!” Tâm di còn tại kỳ quái đâu!

Cho khiêu tuyến ở dưới mặt nói:” Có ta cho người làm đệm lưng, người đương nhiên không đau,”

Nghe được thanh âm, tâm di chạy nhanh đứng lên:” Xin lỗi, cho đà chủ, hoàn hảo ta không quá trọng,” Cho khiêu tuyến bò lên phía sau, không nói được một lời địa nhìn chăm chăm nàng,

“Từ ánh mắt của người lý ta xem ra người thực tức giận, có phải hay không chuẩn bị tấu ta một chút?”

“Nếu không phải xem ở ta cùng Nạp Lan đức duật từng là bằng hữu phân trên, ta quả thật nghĩ muốn tấu người một chút, người cho ta nghe, tốt một đừng nữa gây chuyện sinh sự, từ hiện tại bắt đầu khởi, người phải ở của

ta tầm mắt trong vòng, nếu không, ta liền điểm của người huyết đạo, đem người nhốt tại trong phòng,”

“Hiện tại mới giống cái một đà đứng đầu,” Tâm di căn bản không sợ cho khiêu tuyền đe dọa,” Đi, xem ở người cùng Nạp Lan đức duật từng là bằng hữu phân trên, ta cam đoan sẽ không lại cho người tìm phiền toái,” Trên thực tế, tâm di cũng ngoạn cú liễu, muốn đánh tính khai lưu,

Mọi người đi đến lớn đại sảnh ngồi nói chuyện phiếm,

Lữ tứ nương nhìn xem buồn thanh không cổ họng tâm di, nói:” Ta nói tâm di khanh khách, người như bây giờ tử mới tính có điểm khanh khách hình dáng,”

“Khanh khách nên cái dạng gì nhi? Cười dấu điểm xỉ, khóc không nghe thấy thanh, nói chuyện nhỏ giọng tế khí, đi đường mại tiểu toái bước, như vậy còn sống, có cái gì thú nhi?”

“Tâm di khanh khách, Vu mỗ có một chuyện thỉnh giáo?”

“Thỉnh giáo không dám nhận, muốn hỏi cái gì liền hỏi đi!” Tâm di nhiều ít cũng đoán được hấn muốn hỏi cái gì,

“Phản thanh hồi phục thị lực khi nào có thể thành công?”

Tâm di thở dài một tiếng, nói:” Cho đà chủ, vấn đề này người ghen thật lâu đi, đứng ở các người lập trường trên, ta lý giải các người làm, nhưng là, trên thực tế, nó không có khả năng thành

“Thúi lắm, ta không tin,” Tàn Phong quả thật đỉnh thô lỗ,

Tâm di cũng không cùng hấn so đo:”Tàn hương chủ, chúng ta có thể hay không tâm bình khí hòa địa trò chuyện, giống bằng hữu, qua đêm nay gặp lại, chúng ta chính là địch nhân rồi,” Tâm di cũng hiểu được thực bất đắc dĩ, tuy rằng đối Tàn Phong không có gì hay ấn tượng, nhưng nàng cũng không muốn cùng bọn họ trở thành địch nhân, khả rất nhiều sự không phải nàng có thể quyết định,

“Tâm di khanh khách, người nếu biết tương lai sẽ phát sinh chuyện gì, tự nhiên là có thể phòng hoạn cho chưa xảy ra, vậy người có thể hay không chỉ điểm một chút, chúng ta nên làm như thế nào mới có thể thành công đâu?” Lữ tứ nương chưa từ bỏ ý định hỏi,

Tâm di mỉm cười:”Lữ tứ nương, người không có nghe rõ ràng của ta nói sao, các người sẽ không thành công, thanh hướng chung có một ngày hội diệt vong, nhưng không phải bị thiên địa hội sở diệt,”

“Khanh khách là không muốn chỉ điểm?” Cho khiêu tuyền nói,

“Cho đà chủ, thuận theo thiên mệnh người nên đồng đi!”

Cho khiêu tuyến lông mi nhướng lên:” Người là nói Vu mỗ nghịch thiên mà đi?”

“ Nghịch thiên mà đi chưa nói tới, nhưng trứng chim bính tảng đá là sự

“ Ta hiểu được, người là luyện tiếu buông khanh khách thân phận, phao không ra kia phân vinh hoa phú quý,” Cho khiêu tuyến châm chọc nói,

“ Người sẽ không đồng, Ta là cái cô nhi, từ nhỏ liền đặc biệt khát vọng thân tình, mặc dù có rất nhiều người đối ta đều thực quan tâm, ta cũng thực cảm kích bọn họ, khả thủy chung không phải ta nghĩ phải, Không nghĩ tới tới rồi thanh hướng, ở Khang Hi trên người, ta cư nhiên chiếm được, Hắc làm sáu mươi năm hoàng đế, có được hết thấy, cô đơn không có thân tình, hắc cũng là nhân a, hắc có thể không khát vọng sao? Hai cái khát vọng thân tình nhân gặp gỡ, có thể không hợp ý sao? Người nói ta phao không ra vinh hoa phú quý, kỳ thật, ta lưu luyện chính là kia phân tổ tôn loại tình cảm, về phần này khanh khách thân phận, ta quả thật không thể buông, ít một hiện tại không thể buông, có nó, ta mới có thể mạng sống, có nó, mới có thể làm cho ta yêu một Nạp Lan đức duật cả nhà bình an,” Cho khiêu tuyến quả thật không hiểu tâm di trong lời nói, nhưng hắc từ tâm di trong ánh mắt nhìn ra tâm di đối Nạp Lan đức duật thân thiết, không khỏi trong lòng đau xót, rốt cuộc nói không ra lời,

Lại đã ban đêm, tâm di đang ngủ, cánh cửa lạng lẽ bị đẩy ra, có người đi đến, đi vào trước giường, vẫn không nhúc nhích địa nhìn ngủ ngon tâm di, hắc ở trước giường, đứng thẳng thật lâu, đã lâu lúc sau, hắc khẽ thở dài một tiếng, thì đi rồi đi ra ngoài, Ở trên cửa bỏ thêm một phen khóa, bồi xoay người, nhìn tối như mực đêm, đôi mắt trung là vạn phần bất đắc dĩ cùng đau đớn,

Trong phòng, tâm di chậm rãi mở mắt ra, cũng than nhẹ một tiếng,” Loại này chỉ có điện ảnh và truyền hình kịch trung mới có chuyện tình như thế nào sẽ phát sinh ở ta trên người, của ta trải qua đã muốn đủ Thiên Phương đêm đêm, còn muốn tái mặt một bút hí kịch sắc thái,”

Nàng lạng lẽ đứng dậy, mặc quần áo, từ nhỏ đầu lý lấy ra đồng hồ nhìn nhìn, rạng sáng một chút nhiều,” Còn sớm, tái nằm một lát,” Tâm di cùng y nằm quay về ở Nạp Lan đức duật,” Đức duật, như vậy ngày ta không nghĩ qua, chờ Ung Chính vào chỗ sau, chúng ta tìm một chỗ đi ẩn cư đi, ta chỉ muốn cùng người quá bình thường bình thường ngày, chúng ta có thể làm tiểu sinh ý, sinh nhi dục nữ, làm cha làm nương, không thể quay về hiện đại, chúng ta ngay tại thanh hướng tương thân tương ái quá cả đời, Nếu

mấy trăm năm sau, có người nào khảo cổ đội phát hiện chúng ta mộ khi, một định hội thực kinh ngạc, vì cái gì mộ lý sẽ có di động tín dụng tạp, ha ha! Đánh vỡ bọn họ đầu cũng muốn không thông!” Tâm di thực hội ý nghĩ kỳ lạ a!

Nghĩ đến khảo cổ, nàng lại nghĩ tới ngàn phàm,” Ngàn phàm, người hiện tại thế nào đâu, có hay không cùng tiền khảo cổ tiếp tục phát triển a, còn có, tử kiện ba mẹ cũng không biết thế nào, ai!”

Thất nghĩ muốn bát nghĩ muốn địa suy nghĩ rất nhiều, làm nàng lại xem biểu khi, đã rạng sáng tứ điểm hơn, xuyên thấu qua cánh cửa phòng, có thể mơ hồ thấy bên ngoài bắt đầu sáng, nhưng lại có thể nghe được ngẫu nhiên truyền đến gà gáy thanh, lúc này, là người ngủ đắc tối thực thời điểm,

“ Không sai biệt lắm,” Tâm di từ nhỏ đầu lý xuất ra Thụy Sĩ mã tấu, bắt đầu ở ván cửa trên cắt, Đây cũng lạ cho khiêu tuyến, giao (ngoại ô) trái tim di quan tới rồi cách bọn họ giác viển phòng, nàng cắt cửa phòng khi phát ra thanh âm bọn họ nghe không được, nếu hẳn giao (ngoại ô) trái tim di nhốt tại chính mình phòng cách vách, tâm di khẳng định không dám dùng này biện pháp,

Chính tông Thụy Sĩ mã tấu là ranh giới giữa vùng không khí lạnh và vùng không khí ấm lợi, hướng chi ván cửa cũng không hậu, tâm di không phí nhiều ít lực, liền giữ cửa bản cấp hoa mở, sau đó nàng dùng sức một đoán cánh cửa, Cánh cửa bị đá ngã xuống đất, phát ra thực vang 咣 làm một tiếng, như thế đồng thời, tâm di nhanh chóng chui vào giường để,

Lớn như vậy tiếng vang khẳng định kinh động nhân, mọi người đều chạy ra phòng, lữ tử nương cái thứ một vọt vào đến, cho khiêu tuyến đám người cũng theo sau theo vào đến, gặp trên giường không có một bóng người, lữ tử nương phản ứng đầu tiên chính là:” Nàng chạy,”

Cho khiêu tuyến đến trước giường sờ sờ chặn, có điểm buồn bực,” Nàng là làm như thế nào tay chân, chặn vẫn là âm áp?”

Tần Phong vội hỏi:” Đừng động nhiều như vậy, chạy nhanh đuổi theo đi!”

“ Hảo, mọi người phân công nhau đuổi theo, nhớ kỹ, đừng thương tổn nàng,” Cho khiêu tuyến dặn dò nói, vì thế mọi người đều xuất môn truy tìm,

Chờ không có động tĩnh, tâm di từ dưới sàng chui ra đến, vỗ vỗ trên người bụi,” A! Nguy hiểm một địa phương thường thường chính là tối địa phương an toàn, những lời này là ai nói, rất có đạo lý! Ta không thể tái đứng ở nơi này, đối với người cũng không có thể rời đi nơi này, hội cùng

bọn họ gặp phải, đặc đổi cái địa phương trốn, vẫn là lão biện pháp, nguy hiểm một địa phương thường thường chính là tối địa phương an toàn, tổng đà chủ phòng an toàn một,”

Truy nhân tổng yếu thời gian, gần một một hồi, liền trì hoãn hai ba giờ khi, đãi mọi người lục tục trở lại sơn trang sau, đã muốn là buổi sáng bảy giờ như vậy lúc,

Tần Phong vẻ mặt lo lắng,” Đà chủ, chúng ta đuổi theo ra đi hảo xa, cũng không gì phát hiện,”

“ Phương hướng cũng chưa của nàng tung tích, nàng rốt cuộc là như thế nào chạy?” Cho khiêu tuyên thật sự không nghĩ ra,

“ Đà chủ, hiện tại làm sao bây giờ, lập tức sẽ đi thay đổi người nha!” Tần Phong tối sốt ruột địa vẫn là việc này,

Cho khiêu tuyên nhìn phía lữ tứ nương, Lữ tứ nương hiểu ý địa điểm gạt đầu, đi rồi đi ra ngoài, trong chốc lát, tâm di đi đến,

Tần Phong ngăn người:” Nàng,,?”

“ Là tứ nương giả trang,” Cho khiêu tuyên giải thích,

Tần Phong tán thưởng nói:” Tứ mẹ ôi hoá trang thuật càng ngày càng tốt, tuy vậy, vừa nói nói sẽ mặc giúp đỡ,”

“ Vậy không chỉ nói nói, coi như bị điểm á huyết, đi thôi, chỉ mong có thể hết thảy thuận lợi,” Cho khiêu tuyên đã muốn không có thời gian đi tự hỏi, tâm di đúng là lợi dụng bọn họ nóng lòng đổi lòng người,

Chờ tất cả mọi người ly khai nông trang, tâm di ra hiện tại trong phòng,” Tốt lắm, đều đi rồi, ta cũng nên đi, tuy vậy, ta còn muốn nhìn xem có cái gì thứ tốt có thể cho ta mang đi,” Nàng thì bôn quay về cho khiêu tuyên phòng, trong phòng rất đơn giản, hé ra giường, hé ra cái bàn, tấm vé ghế, trên tường lộ vẻ mấy bức họa, góc tường một loạt giá sách, cái trên có thư,

Tâm di đứng ở cửa đánh giá một phen:” Vừa rồi ta không dám động, hiện tại sẽ không khách khí, Theo ta sở xem qua điện ảnh và truyền hình kịch lý thủ lãnh nhân vật trong phòng đều có cơ quan, hơn nữa đều tại đây địa phương, bức tranh sau vách tường lý,” Nói xong, nàng xích xích vài cái đem bức tranh kéo điệu,” Không có, vậy ở giá sách lý, ngày hôm qua nhìn đến ta xem thư, hần liền khăn trương,” Vừa nói vừa đem cái giá trên thư hết thảy 撻 đến trên mặt đất, sau đó gõ giá sách,” Cũng không có,”

Vì thế nàng đem ánh mắt đầu hướng giường,” Sớm biết rằng trước hết trở mình giường lập!” Nàng đem đệm chăn ném tới trên mặt đất, sau đó có

sức địa trở mình rời giường cái,” Di, như thế nào cũng không có?”

Tâm di chưa từ bỏ ý định mà đem vách tường, trên mặt đất chuyên gõ cái đủ, cũng không phát hiện cái gì, vì thế khí hồ hồ địa ngồi vào ghế trên, đột nhiên thì đứng lên, đem ghế hé ra trưng địa bay qua đến xem, cuối cùng thì ngồi trở lại ghế trên:” Không có khả năng, như thế nào hội không có thôi!” Nàng thuận tay lấy quả khay trà lý cái chén, lại đi lấy hồ, hồ vác không đứng dậy, nàng một thời hai mắt tỏa ánh sáng,” Aha, ở trong này,” Chạy nhanh đem chén trà đều lấy ra, sau đó đem hồ quẹo trái quẹo phải, rốt cục đem hồ tính cả khay, mâm cùng nhau nhắc lên,

Cái bàn trung ương có một nhọt nhọt động, trong động có bản sách nhỏ tử,

Tâm di lật xem sách nhỏ tử,”Oa! Thứ tốt!” Chạy nhanh đem tập bỏ vào tiểu đầu lý, sau đó liền nghĩ muốn rời đi, đi tới cửa nàng thì dừng lại, quay đầu lại nghĩ nghĩ, đi ra cửa, Lúc sau liền thấy tâm di vội vàng ôm rom rạ, bàn sải đóng, đem toàn bộ nông trang phô được đến chỗ đều là, sau đó thì đem một đám vò rượu xao toái, rượu cũng sải được đến chỗ đều là,

Làm xong này đó sau, nàng lại nhớ tới cho khiêu tuyền phòng, lấy ra cái bật lửa châm này thư cùng bức tranh, ngọn lửa một chút chạy trốn đứng lên, ánh lửa trung, tâm di trên mặt có áy náy,” Thực xin lỗi, Vu đại ca, ta chỉ có thể đứng ở cùng người đối lập lập trường,” Theo sau nàng đem ngựa bằng lý mã đều cấp thả, chính mình chọn thất ít một giục ngựa đuổi hướng hoàng cung, chạy đến nửa đường, thấy hai đội nhân mã, chạy nhanh nhảy xuống, lén lút chạy tới, vừa lúc thấy lữ tứ nương giả bạo chính mình,

Tâm di la lý bát tô địa nói xong chuyện xưa, thì đối với khiêu tuyền nói:” Cho đà chủ, kỳ thật của ta phương pháp là thực bạo hiểm, nếu người có bao nhiêu một chút thời gian lo lắng, rất nhanh có thể xuyên qua, chuyện xưa nói xong,” Theo sau nàng thì đối chính mình nói,” Có một số việc ta chưa nói, người, đức duật, dân 禎 không thể biết, bằng không hội gặp rắc rối,” Nguyên lai nàng ở kể rõ trong quá trình giấu diếm hạ một ít thực quan trọng hơn gì đó,

Cho khiêu tuyền tiếp theo tâm di trong lời nói nói:” Cho nên người liền chọn ở hôm nay rạng sáng, khắp chuẩn thời gian làm cho chúng ta không rảnh lo lắng, chờ chúng ta đều đi rồi, người liền thông dong thoát vây,

Tâm di gật gật đầu còn nói:” Vu đại ca, ta còn có vài câu lời tâm huyết nghĩ muốn đối với người nói, không biết người là phủ nguyện ý nghe?”

“Vu mỗ chăm chú lắng nghe,”

“Xin hỏi cho đả chủ, hiện nay dân chúng cuộc sống cùng tiền minh so sánh với, là hảo đầu vẫn là tệ hơn?”

“Này,,,” Cho khiếu tuyền một thời không biết nên như thế nào trả lời, Muốn nói không tốt đầu, không phải sự thật, muốn nói hảo đầu, hấn thì không muốn là Khang Hi ca công tụng đức,

“Ngươi đáp không được, đúng hay không? Bởi vì ngươi không nghĩ phủ nhận hiện tại dân chúng cuộc sống phải so với trước kia

Cho khiếu tuyền đành phải thừa nhận,” Quả thật có điều cải thiện,”

“Vậy ngươi nhóm vì cái gì còn muốn phản thanh hồi phục thị lực? Thanh hướng hoàng đế thật sự không bằng Minh triều hoàng đế sao? Nhìn xem các ngươi sở tôn sùng Minh triều đi, chu hậu chiếu trọng dụng hoạn quan lưu can, khiến lưu can ở năm năm nội luy kế tài phú so với toàn bộ quốc khố ngân lượng còn nhiều, quốc gia chỉ có thể không ngừng mà nghiêm thêm thuế má, cuối cùng kích khởi khởi nghĩa nông dân; chu hậu thông tại vị trong lúc thế nhưng có hơn hai mươi năm không hơn hướng, tạo thành nghiêm tung chuyên quyền đạt mười bảy,, nhiều năm; chu từ giáo tắc bồi dưỡng một cái ngụy trung hiền; cuối cùng Sùng Trinh yếu đuối đa nghi, nếu hấn không giết viên sùng hoán, nói không chừng sáng nay thanh binh còn tại sơn hải quan ngoại,”

“Lời ấy sai rồi, dân thanh binh nhập quan chính là ngô tam quế cái kia quân bán nước,” Tàn Phong phản đối địa nói,

“Chỉ biết ngươi hội nói như vậy, ta đây hỏi ngươi, ngô tam quế vì cái gì dân thanh binh nhập quan?”

“Bởi vì Lý Tự Thành đoạt trần tròn tròn,” Tàn Phong đáp thật sự dễ gọi,

“Lý Tự Thành là như thế nào cướp được trần tròn tròn?” Tâm di lại hỏi,

“Hắn tự xưng sấm vương, khởi binh tạo phản, công vào kinh thành, bức tử Sùng Trinh,” Cùng tâm di nói chuyện tuyệt đối phải cẩn thận, Tàn Phong còn không có ý thức được hấn đã muốn bị tâm di trong lời nói cấp bộ

“Hấn thì vì cái gì phải khởi binh tạo phản?” Tâm di tiếp tục hỏi,

“Bởi vì,,,” Bởi vì,,,” Cái này, Tàn Phong nói không nên lời cái nói nói tới,

=====

Đệ 78 chương: (bảy mươi bát) dận 禔 cùng lữ tứ nương

Nạp Lan đức duật nghe được âm thầm buồn cười,” Người nói đắc đa nghị di mới là lạ!”

“ Bởi vì sao? Người có thể đem thanh binh nhập quan lý do đồ lên ngô tam quế trên người, như vậy Lý Tự Thành đâu? Lý Tự Thành ở tự xưng sấm vương phía trước, chẳng qua là một cái phổ bình thường thông nông dân, hấn vì sao phải tạo phản? Bởi vì dân chúng lầm than, bởi vì quan bức dân phản, ngẫm lại Minh triều khai quốc hoàng đế Chu Nguyên Chương đi, lúc trước hấn cùng Lý Tự Thành giống nhau, cũng là bởi vì là nguyên hướng làm cho hấn quá không nổi nữa, mới khởi binh, nếu dân chúng có thể có một cái che phong đụt mưa gia, không cần lang bạc kỳ hồ, nếu nhà bọn họ trung có lương, trên người có y, nếu bọn họ có thể tam cơm ẩm no, có thể an An Ổn ổn địa sống, bọn họ là sẽ không đi tạo phản, Minh triều diệt vong không ở cho ngô tam quế, không ở cho Lý Tự Thành, ở chỗ Minh triều hoàng đế, Minh triều chế độ, mà cái gọi là kẻ thù bên ngoài xâm lấn, chính là nhanh hơn Minh triều diệt vong tốc độ,”

“ Người là mẫn quái niệm khanh khách, tự nhiên vì bọn họ nói chuyện,” Tần Phong lâm bả,

“ Ta đến từ ba trăm năm sau, ở ta này tương lai nhân trong mắt, minh thanh đều là xã hội phong kiến, đều tồn tại bóc lột cùng áp bách, rất nhiều chế độ đều là không hợp để ý, đều hấn là phủ định, nhưng là, lấy việc có thể lẫn nhau có điều, người vì cái gì không chịu thừa nhận có rất nhiều chuyện thanh hướng phải so với Minh triều làm tốt lắm, vì cái gì bày đặt hảo hảo ngày tuy vậy, tâm tâm niệm niệm địa phải phản thanh hồi phục thị lực?”

“ Bọn họ là thất tử, chúng ta Hán nhân vì cái gì phải chịu thất tử thống trị? Hán nhân chuyện hấn là từ chúng ta Hán nhân đến làm chủ,” Tần Phong thì tìm được lý do,

“ Không tồi, toàn bộ Trung Quốc, Hán nhân chiếm đại đa số, mẫn nhân chính là dân tộc thiểu số, nhưng là bọn họ cũng là người Trung Quốc, cũng là Viêm Hoàng con cháu, các người không thể bởi vì bọn họ cuộc sống tập tục, văn hóa lễ giáo bất đồng cho dân tộc Hán mà xem thường bọn họ, đưa bọn họ coi là man di, bài xích bên ngoài, mẫn hấn quay về che, năm mươi sáu cái dân tộc đều là người một nhà, người cần gì phải câu nệ vì thế ai làm hoàng đế, chỉ cần hấn có thể làm cho dân chúng ăn đắc ăn no, ăn mặc ấm, hấn chính là một cái hảo hoàng đế, Ta rút từng bước mà nói, cho dù các người phản thanh hồi phục thị lực thành công, người có thể cam đoan các người đề cử đi ra hoàng đế hội làm được so với Khang Hi hảo? Tĩnh tĩnh đi! Chặt đứt phản thanh hồi phục thị lực ý niệm trong đầu, lịch sử chỉ biết đi

tới, sẽ không rút rút!” Tâm di thì chuyển hướng cho khiêu tuyến:” Cho đà chủ, người nếu khăng giải tán thiên địa hội, ta cam đoan với người, Khang Hi sẽ không tái truy cứu,”

“ Khanh khách, nếu ta giải tán thiên địa hội, chẳng khác nào hướng triều đình quỳ gối đầu hàng, người làm cho ta như thế nào không làm,,, thất vọng bao năm qua đến hy sinh thiên địa hội huynh đệ, người làm cho ta có cái gì mất đi đổi mất thiên hạ anh hùng?” Cho khiêu tuyến một ngụm cự tuyệt,

“ Cho đà chủ,,,” Tâm di còn muốn nói

Cho khiêu tuyến ngắt lời nói:” Khanh khách không cần nói sau, Vu mỗ thứ nan tòng mệnh!”

“ Đà chủ, đừng nữa cùng này Tiểu ma nữ lời nói nhảm, chạy nhanh đem nàng lấy trụ, buộc hẳn nhóm thả người,” Tần Phong ở bên nói,

“ Muốn bắt ta, người nằm mơ đi! Lần trước là ta không cẩn thận các người nói, người cho là còn có thể có lần thứ hai cơ hội sao?” Nếu đạo lý nói không thông, tâm di cũng sẽ không nghĩ muốn hơn nữa, chia chia bọn họ phía sau,” Quay đầu đi, nhìn xem các người phía sau,”

Thiên địa hội chúng nhân quay đầu lại nhìn, xa xa cuộn cuộn khói đen thẳng trên tận trời, loáng thoáng còn có thể nhìn thấy ánh lửa,

“ Thấy rõ ràng, các người tổng đà đã muốn bị ta đốt,” Tâm di lạnh lùng địa nói,

Dân 禪 ngửa mặt lên trời cười to:” Khanh khách thật sự là rất giỏi,”

Mặt sau bọn quan binh cũng từng đợt hô to:” Khanh khách rất giỏi,,,”

Cho khiêu tuyến thương tâm nói:” Tâm di, ta tự nhận chưa từng sai đối đãi người, người vì sao như thế tuyệt tình?”

Tâm di ơ địa nói:” Cho đà chủ, ngày hôm qua ta nói rồi, qua tối hôm qua, chúng ta gặp lại chính là địch nhân, nói sau, người cái kia tổng đà, ta ở ba ngày, đã muốn so với chính mình gia còn quen thuộc, người còn dám phóng tâm mà đem nơi đó trở thành tổng đà sao? Ta giúp người hiểu rõ buồn phiền ở nhà,”

“ Khanh khách tâm tư tinh mẫn, Vu mỗ không kịp,” Cho khiêu tuyến hiện tại đã muốn nản lòng thoái chí, hẳn bị tâm di tổn thương thấu tâm,

Tần Phong cả giận nói:” Đà chủ, thừa dịp Nạp Lan đức duật bị thương, trước bắt lấy bọn họ nói sau,”

“ Tần Phong, người này tử mập mập, ngoan cố không hóa tên, ta tận tình khuyên bảo một phen hảo ý, chính là hy vọng ít chút giết chóc, người

cho là Nạp Lan đức duật bị thương còn có cơ hội sao? Người cũng không ngấm lại ta vì cái gì phải la lý dài dòng nói lâu như vậy, là chính là làm cho hấn có khi gian chữa thương, hiện tại cũng liệu đắc không sai biệt lắm,”

Dận 禔 mở miệng nói:” Khanh khách không được tái cùng bọn họ lãng phí lời lẽ, kế tiếp chuyện liền giao (ngoại ô) cho bốn vương đi!” Hấn chỉ huy mặt sau quan binh,” Đến nha, đem này liên can phản tặc hết thầy bắt,”

Bọn quan binh một ừng mà lên, cùng thiên địa hội chúng nhân giao (ngoại ô) chiến đứng lên, lữ tứ nương gặp dân 禔 che chở tâm di, vì thế huy kiếm thẳng đến dân 禔 mà đi, đến lúc này tâm di liền lạc đàn, lẻ loi một mình ngồi trên lưng ngựa, cho khiêu tuyến thấy thế, vội vàng đuổi rồi một cái quan binh, hướng tâm di lao đi,

“ Khanh khách, Vu mỗ đắc tội,” Ngay tại hấn sắp sửa bắt lấy tâm di khi, hoành lý có người ôm tâm di bay nhanh địa ược khai,

Cho khiêu tuyến sừng sốt:” Nạp Lan đức duật!”

Nạp Lan đức duật cười lạnh một tiếng:” Cho khiêu tuyến, một người vẫn là một đà đứng đầu, đâm sau lưng đả thương người trước đây, giậu đồ bìm leo ở phía sau, còn muốn khi dễ một cái nhược chất nữ lưu, người tính cái gì anh hùng hảo hán?”

“ Cùng lòng của người di so sánh với, ta là gặp sư phụ,” Cho khiêu tuyến hiện tại là một bụng hờn dỗi,

Nạp Lan đức duật không để ý tới hấn, ôn nhu đối tâm di nói:” Hấn dám khi dễ người, xem ta như thế nào giáo huấn hấn,”

“ Hừ, Nạp Lan đức duật, ta thật muốn nhìn người như thế nào giáo huấn ta?”

“ Đừng cho là ta đã trúng lữ tứ nương một chưởng, người có thể thắng ta, kia một chưởng không tính cái gì,”

“ Hảo, ta đây sẽ thấy đến lĩnh giáo lĩnh giáo người này đại nội đệ Trường Số 1 thủ lợi hại,”

“ Ta sẽ thấy cùng người nhiều lần, nhìn xem người này Thiếu Lâm tục gia đệ tử thân chưởng hay không thật có thể phá núi?”

Bọn họ người một câu ta một câu nói được hăng say, chính là không động thủ, tâm di ở bên tkhán hữu khán, thấy bọn họ nói cái không để yên, vì thế nói thầm:” Đánh liền đánh bái, không nên nhiều như vậy lời nói nhảm!”

“ Nhĩ hảo tượng thực thích xem nhân đánh nhau,” Nạp Lan đức duật hiện tại mới phát giác hấn tương lai thê tử là như vậy một cái chỉ e thiên hạ

bất loạn nhân,

Tâm di hì hì cười:” Hai đại cao thủ quyết chiến, so với xem võ hiệp phiến phần kích hơn, nói sau người cũng sẽ không đau,”

“ Như vậy khẳng định?” Nạp Lan đức duật thực vui vẻ hỏi,

“ Kia đương nhiên, nhiều một hấn cùng người đánh cái ngang tay,”

Còn có cái gì so với được đến chính mình người trong lòng khẳng định trong lời nói thay đổi nghe đâu! Nạp Lan đức duật vui vẻ rất nhiều, cũng không xem hiện tại là cái gì trường hợp, được một tác lại muốn tiến một thước nói:” Lại cho điểm động lực,” Tâm di ở Nạp Lan đức duật trên mặt khẽ hôn một cái,

Cho khiêu tuyến ở bên nhìn, trong lòng là vừa chua xót vừa đau:” Các người thân thiết đủ liễu không có?”

“ Người ghen tị a?” Nạp Lan đức duật cố ý nói,

“ Ít nói nhảm, tiếp chiêu,” Cho khiêu tuyến không bao giờ,, nữa khách khí, giờ chuông liền hướng Nạp Lan đức duật công tới, Nạp Lan đức duật đẩy ra tâm di, ngênh diện tiếp chiêu, hai người triển đấu

Bên kia, dân 禪 cùng lữ tứ nương cũng chiến ở một chỗ,” Tứ nương, người gì chứ như vậy liều mạng nha?” Dân 禪 biên đánh biên nói,

“ Đừng kêu đắc như vậy thân thiết,”

“ Thân thiết chút không tốt sao? Cô nương gia đừng như vậy hung, cần thận đó không ngoài đi, ai,, Xuống tay đừng như vậy ngoan, hội yếu mệnh,”

“ Ta chính là muốn mạng của người,”

“ Hảo oa, có bản lĩnh người mượn đi, tiểu vương không một câu oán hận,” Dân 禪 đùa với lữ tứ nương, lữ tứ nương ngân nga ám cần, phát liễu ngoan địa hướng dân 禪 liên tục công kích,

Nạp Lan đức duật cùng cho khiêu tuyến cũng càng đấu thập phần kịch liệt,” Phá núi thần chuông quả nhiên danh bất hư truyền, chuông trên công phu thật sự rất lợi hại, xem ra lần trước cùng hấn tỷ thí, hấn là có điều giữ lại,” Nạp Lan đức duật tưởng quy tưởng, trong miệng lại nói:” Cho khiêu tuyến, của người thần chuông chỉ thường thôi,”

Cho khiêu tuyến cũng là trong lòng bội phục,” Nạp Lan đức duật không hổ là đại nội đệ Trường Số 1 thủ, vừa rồi rõ ràng còn tại học máu, hiện tại lại giống không có việc gì giống nhau, hấn rốt cuộc sâu đậm hậu nội lực?” Khả ngoài miệng cũng không tha nhân,” Nạp Lan đức duật, của người nội thương cũng không phục hồi như cũ, đừng cứng rắn chống đỡ,”

“ Ta không phục hồi như cũ, như thế nào có thể tiếp của người thần chương?” Nạp Lan đức duật không chịu chịu thiệt,

“ Người cứng rắn dẫn theo một ngum chân khí, chỉ biết tăng thêm thương thế, ta xem người có thể chống đỡ được bao lâu,” Nói xong, cho khiêu tuyến chương lực bài sơn đảo hải bàn hướng Nạp Lan đức duật mà phát,

Nạp Lan đức duật cũng đem công lực vận đến cao một, toàn lực đối kháng,

“ Tái tiếp ta một chiêu phá núi cứu mẹ,”

“Cứu cha cũng vô dụng,”

Này một chiêu, hai người song chương đánh nhau, song song bị đẩy rút vài chục bước sau mới dừng lại, hai người nhìn đối phương, cũng không nghĩ muốn tái đánh,

“ Nạp Lan đức duật, vì cái gì người là người của triều đình?”

“ Vì cái gì người là thiên địa hội?”

Lúc này, Tần Phong ở bên hô to:” Đà chủ, các huynh đệ ngăn cản không được,”

Cho khiêu tuyến phóng nhãn nhìn lại, thiên địa hội nhân chết quá bán, vì thế la lớn:” Triệt!”

“ Như thế nào, phải đi lạp, người không phải muốn lấy mạng của ta sao?” Dân 禔 gặp lũ tứ nương muốn triệt chiêu, đầu chịu a, gắt gao cuốn lấy không đề,

“ Trước nhớ kỹ, ngày sau lại đến tìm người tính toán sổ sách,” Lũ tứ nương cắn ngân nha nói,

“ Tốt một, tuy vậy người đặc cho ta lưu cái tín vật,” Nói xong, thủ từ lũ tứ nương mặt giữ phát quá, gở xuống một chích vòng tai,

Lũ tứ nương thối nói:” Không biết xấu hổ!”

Tâm di ở bên cạnh nhìn xem âm thầm thẳng lắc đầu, thở dài:” Oan nghiệt!”

Cho khiêu tuyến đón nhận dân 禔,” Tứ nương, đừng tìm hấn dây dưa, đi mau!” Lũ tứ nương rồi rãnh mà đi, Cho khiêu tuyến cùng dân 禔 qua mấy chiêu sau, hư hoảng một chiêu, cũng thả người mà đi, trước khi đi nói:” Nạp Lan đức duật, Vu mỗi ngày sau lại đến lĩnh giáo,”

Dân 禔 cũng không đuổi theo, dài hu một hơi:” Cuối cùng có thể hướng Hoàng thượng công đạo, Nạp Lan,

“Phá núi thần chưởng không có lãng đắc hư danh, thật là lợi hại!” Nạp Lan đức duật nói xong, phun ra một búng máu,

Tâm di kinh hãi:”Đức duật, làm sao?”

Nạp Lan đức duật lau quệt khóe miệng biên vết máu,” Không có việc gì,”

“Không có việc gì như thế nào hội học máu?”

“Ta bị hấn chưởng phong tảo đến, không quan hệ, trở về điều tức một chút thì tốt rồi,” Nạp Lan đức duật không nghĩ làm cho tâm di lo lắng,

Tâm di lo lắng địa nói:” Khả mặt của người mẫu thật không tốt a, tái ăn một viên Thiên Sơn Tuyết Liên đi!”

“Không cần, yên tâm đi, thật sự không có việc gì,”

Dận 禔 ở bên nói:” Các người lạng lẽ nói lưu trữ trở về về sau chậm rãi nói sau, hiện tại nên trở về đi phục mệnh lạc!”

“Vương gia đỏ mắt?”

“Tiểu vương đỏ mắt cái gì?”

“Vương gia gia có núi vàng núi bạc, vì cái gì cổ tình nhìn trúng một chích bình thường vòng tai?” Tâm di trào kỷ kỷ địa nói,

Dận 禔 bị tâm di nói toạc, đành phải hàm hồ địa nói:” Tiểu vương không biết người đang nói cái gì?”

“Người ta sẽ đến phải về,”

Dận 禔 trừng mắt nhìn tâm di liếc mắt một cái, xoay người lên ngựa,

Nạp Lan đức duật cũng giúp đỡ tâm di lên ngựa, hai người ngồi chung một con chậm rãi mà đi,

Trở lại hoàng cung, đem tiền căn hậu quả vừa nói, Khang Hi cao hứng cực kỳ,” Hảo,,, Tâm di, người xem như cho trầm ra một hơi, vài thập niên, thiên địa hội từ trước đến nay triều đình đối nghịch, khả triều đình lại thủy chung không làm gì được bọn họ, hôm nay, người cư nhiên hỏa thiêu thiên địa hội tổng đà, thực làm cho trầm vui vẻ a! Lần này các người làm được tốt lắm,”

“Hoàng a mã khích lệ,”

“Dận 禔, người, trầm sẽ không thưởng cho, về phần Nạp Lan đức duật, trầm phải hảo hảo thưởng cho, Nạp Lan đức duật giải cứu khanh khách, bình loạn có công, ban thưởng hoàng mã quái, tấn làm một chờ hầu,” Khang Hi Trường Số 1 hứng thú, liền cho lớn như vậy

“Khẩu tạ Hoàng Thượng thiên ân,” Nạp Lan đức duật quỳ xuống tạ ơn,

“ Nạp Lan đức duật, cho tới bây giờ không ai giống người thắng đắc nhanh như vậy,” Dận 禔 cười ở bên nói,

Tâm di cũng cười khanh khách địa nhìn Nạp Lan đức duật, Nạp Lan đức duật chút không cười dung, tương phản, đứng dậy sau vẻ mặt thống khổ trạng,

“Đức duật, ngươi làm sao vậy?” Tâm di nhìn ra không thích hợp,

Nạp Lan đức duật rút cuộc áp không được, phun ra một ngụm tiên huyết, nhân chậm rãi rồi ngã xuống, tâm di tiến lên nâng dậy hắn, thì xuất ra một viên Thiên Sơn Tuyết Liên nhét vào miệng hắn lý,

“ Người tới, mau truyền thái y,” Dận 禔 vội gọi người,

“ Sao lại thế này?” Khang Hi hỏi,

“Hoàng a mã, hắn đầu tiên là bị người ám toán, sau lại thì cùng cho khiêu tuyến đối chưởng, cứng rắn chống được hiện tại,”

“ Như thế nào không nói sớm, mau tìm một chỗ làm cho hắn chữa thương, thái y đâu, như thế nào còn chưa tới?” Khang Hi yêu ố cặc, cũng lo lắng đứng lên, đã quên thái y căn bản trì không được Nạp Lan đức duật,

Rất nhanh, còn có thị vệ đến nâng Nạp Lan đức duật, tốt một chữa thương địa, đương nhiên là di uyển, đại hỷ hỷ mặc dù công lực không đông đảo, nhưng là nổi lên chút tác dụng, bọn họ bại bởi Nạp Lan đức duật nội lực đủ để cho hắn tỉnh táo lại, lúc sau, Nạp Lan đức duật liền khoanh chân ngồi ở trên giường vận công chữa thương,

Tâm di, dận 禔 cùng di uyển lý vài cái đều lo lắng địa nhìn hắn, cũng không biết bao lâu, rốt cục, Nạp Lan đức duật chậm rãi mở mắt,

“Đức duật, ngươi cảm thấy được thế nào?” Tâm di vội hỏi,

“ Đừng lo lắng, đã muốn không ý kiến,”

“ Thật vậy chăng? Ngươi đừng gạt ta, vừa rồi ngươi cũng nói không có việc gì,”

“ Kia chiêu phá núi cứu mẹ phải dùng toàn bộ nội lực mới có thể đối phó, lữ tứ nương ám toán trước đây, của ta công lực đánh điểm chiết khấu,”

“ Người không có việc gì là tốt rồi, ta đi hồi phục Hoàng Thượng,” Dận 禔 hướng một bên mấy người sử cái ánh mắt, mọi người thức thời địa rời khỏi phòng ở,

Không ai, tâm di giao đem khăn mặt, ôn nhu địa thay Nạp Lan đức duật lau trán hắn,

Nạp Lan đức duật cầm tay nàng ở bên môi hôn hôn,” Ta thật sự bắt lấy hạnh phúc sao, nó đã muốn ở trong tay ta, sẽ không tái đào tẩu, phải

không?”

Tâm di tiên sát hấn trong lòng, ngực,” Đúng vậy, chúng ta bắt lấy hạnh phúc, nó hội vĩnh viễn ở chúng ta chung quanh, ta cảm kích ông trời đem ta đưa thanh hướng, đem ta đưa cạnh người,”

“ Đúng vậy, ta cũng cảm kích nó, cảm kích nó thành toàn một đoạn vượt qua ba trăm năm nhân duyên,” Nạp Lan đức duật cũng ôm chặt tâm di, Giờ phút này, không có gì lực lượng có thể tách ra bọn họ,

Rất nhanh, thành thân ngày tới rồi, bạn việc vui là người mọi người vui vẻ, toàn bộ Hầu gia phủ giăng đèn kết hoa, trong vườn treo đầy đèn lồng màu đỏ, Trong phủ tiếng hoan hô truyện cười, bọn hạ nhân mặc dù vội bận rộn碌, nhưng đều vẻ mặt không khí vui mừng,

Hỉ nội đường, trên tường dán cực đại hỉ tự, hai bên nền đỏ sốt cao, Nội đường tiếng người ồn ào, chúng tân khách đều hướng Nạp Lan hoành chúc, Nạp Lan hoành một thân bộ đồ mới, thần tình không khí vui mừng, tiếp đón khách nhóm, vội đặc bất diệc nhạc hồ,

“ Phòng chính đại nhân đến!” Ngoài cửa ôm khách danh hào,

Trương đình ngọc khóa tiến thỉnh cánh cửa,” Nạp Lan đại nhân, chúc mừng,

“ Đa tạ phòng chính, hôm nay một định phải uống nhiều mấy chén a!”

“ Một định, một định, hôm nay không say không về,”

“Ung Vương gia đến!” Theo tiếng người, dân 禔 khóa vào cửa,” Nạp Lan hoành, bốn vương cũng đến thảo một ly rượu mừng uống,”

“ Vương gia đại giá quang lâm, hạ quan vạn phần vinh hạnh, Vương gia thỉnh!”

Vừa tòa, có người bên tiền vào bẩm báo:” Lão gia, hoàng thượng tới,”

=====

Đệ 79 chương: (bảy mươi cửu) thành thân

Nạp Lan hoành lập tức đứng lên:” Cái gì? Người không làm đi? Hoàng Thượng như thế nào sẽ đến?”

“ Không làm, lý đức toàn bộ lý công công cùng cùng nhau tới, đã muốn vào vườn,”

“ Mau, mau, mau tiếp thánh giá,” Nạp Lan hoành luống cuống thần,

“ Trẫm đã muốn đến đây,” Khi nói chuyện, Khang Hi từ lý đức toàn bộ giúp đỡ vào cửa,

Đoàn người phân phạt toàn bộ quỳ xuống:” Cung thỉnh Hoàng Thượng thánh an!”

“ Bình thân!”

“ Hoàng Thượng giá lâm hàn xá, vì thần không thể xa nghênh, mong rằng Hoàng Thượng thứ tội!” Nạp Lan hoành kinh sợ địa nói,

“ Có cái gì tội a, trẫm cũng muốn đến thấu vô giúp vui, nháo nháo động phòng, ngày thường lý bị cái kia nha đầu huyên đau đầu, hôm nay rốt cục đãi cơ hội nháo nháo nàng,” Khang Hi hôm nay tâm tình đặc biệt hảo,

Mọi người cười ha ha,

“ Trẫm sẽ không bạch uống người này rượu mừng, lý đức toàn bộ, đem trẫm hạ lễ lấy đến,”

Lý đức toàn bộ đem một trục chỉ cuốn đưa cho Nạp Lan hoành, hai người trước mặt mọi người triển khai, cuốn trên bốn chữ” Thiên ban thưởng kỳ duyên”, dưới là Khang Hi bảo lưu dấu gốc của ấn triện,

Đây là Khang Hi tự tay viết sớ thư, không vài cái thần tử có thể có này thù quang vinh, Nạp Lan hoành kích động không thôi, liên tục dập đầu:” Hoàng Thượng long ân, thần cảm động đến rơi nước mắt

“ Đứng lên, người hôm nay cưới vợ, đừng biến thành một phen nước mũi một phen nước mắt, thành bộ dáng gì nữa, Ai, con người mới đâu, còn không có tới sao?”

“ Hoàng Thượng xin mời ngồi, cũng sắp tới rồi,”

Tâm di cùng với Nạp Lan đức duật thành thân, tin tức này truyền khắp kinh thành, tự nhiên cũng rơi vào tay thiên địa hội, Thiên địa hội tổng đà tuy rằng bị đốt, nhưng còn có khác phân đà,

Làm lữ tứ nương đem tin tức này nói cho cho khiêu tuyên thời điểm, hần đang ở hoa viên lý bồi thêm đất tái hoa, nghe được tin tức này sau, một chút biểu tình đều không có, cũng không nói nói, chính là yên lặng địa tiếp tục làm bắt tay vào làm lý sống, Tứ nương cũng không biết nên khuyên như thế nào an ủi, âm thầm thở dài ly khai,

Cho khiêu tuyên này đó hoa vẫn tái đến bầu trời tối đen cũng không có tái hoàn, trên tay bị cây hoa hồng thứ đâm vào máu tươi đầm đìa, khả hần một chút cũng chưa tri giác, trong lòng tích huyết hơn xa cho trên tay,

Rốt cục, hần đem hoa toàn bộ cấp tài xong rồi, chậm rãi về tới phòng, đơn giản bắt tay bằng bó một chút, ngồi ở ghế trên nghĩ tâm sự, nghĩ đến tâm di, nghĩ đến Nạp Lan đức duật, trong lòng một trận đau giống như một trận,” Vì cái gì, vì cái gì ta cùng Nạp Lan đức duật rõ ràng là cừ địch lại hội trở thành tri kỷ, vì cái gì ta cùng Nạp Lan đức duật hội yêu trên cùng người, tâm di, vì cái gì người sẽ ở ta trúng mục tiêu xuất hiện, vì cái gì

người là khanh khách, vì cái gì người không chịu cho ta chỉ điểm bến mê, vì cái gì người đối ta như thế tuyệt tình

Hắn liền nghĩ như vậy một buổi tối, thẳng đến hừng đông sau Tần Phong đến xao hắn cánh cửa, thấy hắn như vậy suy sút như vậy uể oải như vậy mất mát, phi thường giật mình, Tần Phong như thế nào đều muốn không đến bọn họ tổng đà chủ vì tình sở khổn,

Một buổi tối nghĩ muốn xuống dưới, vẫn là cái gì đều không có nghĩ thông suốt, nhưng có một chút hắn là quyết định, không cho Nạp Lan đức duật như vậy thuận thuận lợi lợi địa làm chủ rể, thế nào cũng phải cùng hắn đi gây sự một chút, chuyện này trên, cho khiếu tuyên có vẻ có điểm lòng dạ hẹp hòi, tuy vậy cũng không trách hắn, mặc cho ai gặp được tình huống như vậy, chỉ sợ cũng không hội khai vui vẻ tâm, chính là không ai có thể rất nhanh xua đuổi khỏi ý nghĩ, có người hết hy vọng mất thôi,

Vì thế, hắn cùng thiên địa hội chúng nhân thương lượng như thế nào đi muốn làm một chút phá hư, này đề nghị chiếm được mọi người mãnh liệt duy trì, đều cảm thấy được không thể như vậy tiện nghi Nạp Lan đức duật, đặc biệt Tần Phong, hắn còn ra cái mưu chủ ý,” Đà chủ, không bằng chúng ta giao (ngoại ô) trái tim đi khanh khách tái thưởng đến, cho ngài làm vợ,”

Lữ tứ nương trắng Tần Phong liếc mắt một cái,” Một người nghĩ đến ra, người đem thiên địa hội trở thành sơn trại, Vu đại ca cũng không phải trại chủ!”

“ Tứ nương nói đúng, thiên địa hội không phải sơn trại, chúng ta cũng không phải thổ phỉ, lần này, chúng ta chủ yếu là đi quấy rối, chúng ta có thể thiết kế hai cái bước(đi), tần hương chủ, người dẫn người đi đón dâu đội ngũ tất kinh trên đường, thời cơ hướng loạn bọn họ đội ngũ, nếu người có bản lĩnh giao (ngoại ô) trái tim đi khanh khách lại bắt đến, ta cũng không phản đối!”

“ Tốt!” Tần Phong đã muốn hưng phấn mà xoa tay, hận không thể lập tức phải đi,

“ Ta cùng tứ nương đi Nạp Lan gia ân cần thăm hỏi một chút bọn họ, bạn tốt thành thân, chúng ta dù sao cũng phải tỏ vẻ một chút,”

Kế hoạch an bài tốt lắm, mà bắt đầu chấp hành, Thám thính con người mới hành tẩu lộ tuyến vẫn là có điều chuyện đơn giản, nhưng là, bọn họ không gặp được đội ngũ, vì cái gì? Bởi vì tâm di lâm thời cải biến lộ tuyến,

Đón dâu đội ngũ từ hoàng cung đi ra sau, ẩn trước lộ tuyến hướng Hầu gia phủ mà đi, Mới đi trong chốc lát, tâm di liền từ bên trong kiệu tiếp đón

bồi ở kiệu giữ tiểu quả cam, đôi nàng nói nói mấy câu, theo sau tiểu quả cam liền nhấn dùm cho đại hồ nhị hồ, đội ngũ lập tức cải biến phương hướng,

Nạp Lan đức duật ngay từ đầu còn có điểm không vui ý, bày đặt đường lớn không đi, đi ngõ tắt nhỏ, này tính cái gì nha! Gì chứ khiến cho lén lút, sau lại tưởng tượng, cảm thấy được tâm di lo lắng cũng có đạo lý, vì thế kêu chiêng trống kèn Xô-na(vậy) dừng lại, nhiều lộ mà đi, chờ nhanh đến Hầu gia phủ, chiêng trống tái xao đứng lên, kèn Xô-na(vậy) tái thổi bay đến,

Tần Phong mang theo nhân đội thật lâu đều không có đợi cho, không khỏi cảm thấy kỳ quái, phái người đi hỏi thăm mới biết được tâm di khanh khách đã sớm tới rồi Hầu gia phủ, này một chút sợ là đều nhanh vào động phòng, nghĩ dù sao còn có cho khiêu tuyền sẽ đi trêu chọc cô dâu chú rể, hẳn cũng liền phần nộ nhiên thu binh chạy lấy người,

Kèn Xô-na(vậy) thanh, chiêng trống thanh từ vườn xa gần đây đến Hầu gia phủ ngoại, Tất cả mọi người nghe được, vội tiếp đón đều ngồi xuống, chờ con người mới tiến vào

Không nhiều trong chốc lát, tiểu quả cam, tiểu cây mơ sam tâm di vào cửa, tâm di ở cửa bị cánh cửa bán một chút, tiểu cây mơ vội đỡ lấy:” Khanh khách, cẩn thận,”

Tâm di liêu khởi hồng khăn trùm đầu:”Đức duật, người ngày mai gọi người giữ cửa hạm cứ điệu, nếu không, ta mỗi ngày đều đã bị sảy,” Nàng đến làm sao đều phải trước cứ cánh cửa, này thói quen cũng thực đặc biệt,

“ Biết lập, cai đầu dài khăn buông,” Nạp Lan đức duật chạy nhanh dặn,

“ Có cái gì quan hệ, cũng không phải chưa từng thấy,”

Tiểu cây mơ giúp đỡ buông khăn trùm đầu,” Khanh khách, đây là quy củ,”

Tâm di lẩm bẩm:” Ghét một bị này đó quy củ,”

Tiểu quả cam đột nhiên phát hiện một cái thực nghiêm trọng vấn đề,” A, khanh khách, cây táo đâu?”

“ Cái gì cây táo?” Tâm di thì liêu ngẩng đầu lên khăn,

“ Lên kiệu tiên không phải cho khanh khách hai cái cây táo sao? Sẽ không là rớt đi?” T

“Úc, không điệu,” Tâm di trả lời đặc cực nhanh,

“ Kia cây táo đâu, có phải hay không quên ở bên trong kiệu?” Tiểu quả cam còn nói,

Tâm di cười hắc hắc,” Không ở bên trong kiệu, ở ta trong bụng,”

Vừa nghe lời này, mọi người cười vang,

Nạp Lan đức duật cũng hiểu được buồn cười:” Cái gì, bị người ăn luôn?”

“ Đúng vậy, ta đói thôi, cả ngày gây sức ép đến gây sức ép đi, cái gì cũng chưa nếm qua, kia hai cái cây táo thì hồng thì đại, ta nhìn không được liền ăn luôn,” Tâm di nghiêm trang địa nói,

Khang Hi cười đến nước mắt đều đi ra:” Nha đầu, cây táo là cát tường bình an ý tứ,”

“ Ta biết a, chỉ có ăn vào bụng mới là tối cát tường bình an!”

Đang lúc mọi người cười thành một mảnh khi, đột nhiên từ tường viện ngoại truyện đến một thanh âm,” Nạp Lan đức duật, như thế ngày tốt, không nên đã quên lã

Một thời, phòng trong một mảnh yên tĩnh,

Này thanh âm đối với Nạp Lan đức duật cùng tâm di mà nói, tái quen thuộc tuy vậy, bọn họ một thời thu liễm tươi cười, hồ thị liếc mắt một cái, đang ra phòng ở, Bất thành linh thanh âm cũng làm cho trong phủ bọn thị vệ một tề xuất động, gương cung bạt kiếm, vốn trong phủ là không có nhiều như vậy thị vệ, nhưng bởi vì Khang Hi đến đây, cho nên dân 禩 chạy nhanh phải người đi triệu tập rất nhiều thị vệ tiến đến,

Nạp Lan đức duật cùng tâm di đi vào trong viện, chỉ thấy cho khiêu tuyến đứng thẳng ở đầu tường,

“ Cho khiêu tuyến, người là đến uống rượu mừng vẫn là đến quấy rối?” Nạp Lan đức duật một chút cũng chưa nghĩ đến cho khiêu tuyến sẽ xuất hiện,

“ Ta đến uống rượu mừng nhưng là là tới quấy rối, hôm nay là người mừng rõ ngày, trước đưa một phần lễ mọn, có đảm lượng người liền tiếp theo!” Nói xong, đem một vật hướng Nạp Lan đức duật ném đi,

Nạp Lan đức duật nhận được trong tay, nguyên lai là một bó buộc hoa tươi,

“ Vu mỗ nghèo khó, đưa không dậy nổi quý trọng vật, hưởng chi, người đã muốn có được trên đời này duy một vật báu vô giá, cho nên chỉ có hoa tươi một bó buộc, lược biểu tâm ý,”

“ Đa tạ cho đa chú ý tốt, người đã là đến uống rượu mừng, vì cái gì còn đứng ở đầu tường?” Tâm di hỏi,

“ Người nghĩ rằng ta không dám xuống dưới sao? Cũng không tránh khỏi quá coi thường ta cho khiêu tuyến!” Nói xong, hấn không chút nào sợ hãi địa nhảy xuống tường, đi vào Nạp Lan đức duật cùng tâm di trước mặt,

“ Thật can đảm lượng!” Nạp Lan đức duật tán thưởng một tiếng,” Người tới, mang rượu tới!”

Lập tức có người bung lên rượu, Nạp Lan đức duật là cố ý phải ở trước mặt mọi người bộc lộ tài năng, cũng không trực tiếp lấy tay đi lấy bầu rượu, mà là tay trái lược nâng, mọi người xem gặp bầu rượu tự động bay lên, nghiêng, ở hai chén rượu lý đảo mẫn rượu, sau đó thì vững vàng địa về tới chỗ cũ,

Trong lúc một thời, sợ hãi than thanh một mảnh, ngay cả cho khiêu tuyến cũng âm thầm bội phục, cảm giác chính mình dường như còn chưa tới như vậy nội lực, hấn không biết, đó là bởi vì hai khóa Thiên Sơn Tuyết Liên gia tăng rồi Nạp Lan đức duật công lực,

Tiếp theo, Nạp Lan đức duật tay phải nâng lên, dùng đồng dạng phương pháp đem một chén rượu thôi đưa đến cho khiêu tuyến trước mặt, mọi người xem chén rượu dừng lại ở giữa không trung bất động, lại là liên tục tán thưởng,

Cho khiêu tuyến vững vàng tiếp nhận:” Cúng kính không bằng tuân mệnh, ta uống!” Một ngum ảm hạ, đem dùng đồng dạng phương pháp đem chén rượu đạn quay về, cùng lúc đó, Nạp Lan đức duật cũng uống hạ rượu, cầm trong tay chén rượu bắn ra, hai cái chén ở nửa đường trung gặp nhau, dừng lại ở, mọi người chỉ nhìn đến chén rượu ở giữa không trung tới tới rút rút địa di động tới, nhưng di động khoảng cách cũng không phải rất lớn, tả hữu tuy vậy là năm sáu cm như vậy, mọi người trừ bỏ nhìn đến chén rượu ở đi ngoại, còn nhìn đến hai người y bào đều về phía sau phiêu động, nhưng giờ phút này cũng không có gió to thổi qua, thực rõ ràng này hai người là nương chén rượu ở so đấu nội lực,

Tâm di ly Nạp Lan đức duật gần một, bị hấn trên người khí cấp đẩy dòi đi vài bước, nhưng lúc này cho dù tái lo lắng cũng không ai dám tiến lên đã quấy rầy, bởi vì căn bản là gần không được thân, cũng không biết bao lâu, phanh địa một tiếng, hai chén rượu vỡ thành phiến phiến, cho khiêu tuyến về phía sau rút từng bước, mà Nạp Lan đức duật vẫn tì chưa động, ai thua ai thắng liền phân ra đến đây,

Thấy ở khiêu tuyến bị vây nhược thế, ghé vào đầu tường lữ tứ nương nhin không được nhảy vào tường viện, đi vào cho khiêu tuyến bên người,”

Vu đại ca, người không sao chứ!”

“Ta không sao, không phải gọi người không được xuống dưới thôi!”

“Người một người, bọn họ người nhiều như vậy, ta như thế nào có thể không xuống dưới,”

Nhìn thấy lữ tứ nương, dân 禔 mỉm cười, muốn cùng nàng trêu đùa vài câu, nhưng e ngại Khang Hi cùng nhiều như vậy đại thần ở bên, liền nhẫn hạ,

“Người là ai?” Một bên, Khang Hi dùng uy nghiêm thanh âm hỏi,

Cho khiêu tuyên hướng thanh âm nơi phát ra nhìn lại, liếc mắt một cái liền thấy thân long bào Khang Hi, nhiều ít lần, hắn từng tưởng tượng quá này hoàng đế bộ dáng, hiện tại cuối cùng chính mắt gặp được, Khang Hi hình thể gầy yếu, trên mặt có thật sâu nếp nhăn, sáng ngời hữu thần ánh mắt mặt trên thù tan tằm bạch lông mi, lõm xuống hai má, Hồ Tu cũng đã trắng, nếu không phải bởi vì hắn một thân long bào, cùng bình thường chấp tới lão nhân không có gì khác nhau, nhưng nhìn kỹ, hắn trên người phát tán đi ra uy nghiêm cùng tôn quý khí thế cho dù không có long bào cũng hiển lộ không thể nghi ngờ, loại khí chất này đây là vài thập niên tới đế vương cuộc sống tầm dân đi ra,

“Nguyên lai người chính là Khang Hi, ta là thiên địa hội tổng đà chủ cho khiêu tuyên,”

“Hảo, thật can đảm mầu, có người như vậy tổng đà chủ, khó trách những năm gần đây các người thiên địa hội càng nháo càng lớn,” Khang Hi cười lạnh một tiếng,” Tuy vậy, người lại bại bởi một tiểu nha đầu, nàng một người liền đem người nhóm tổng đà cấp đốt,”

Đây là cho khiêu tuyên trong lòng chi đau, bị Khang Hi nhắc tới, hắn liền hướng tâm di đầu đi đứng thâm ý ánh mắt,” Người là thiên hạ tối đặc biệt cô gái, có thể lấy được người, phải tu mấy đời mới tu tới? Nạp Lan đức duật dữ dội hạnh cũng!” Trong giọng nói chua xót ý rất rõ ràng, rất nhiều người đều nghe ra đến đây,

Ở loại tình huống này hạ, tâm di đành phải tái thương tổn hắn một lần,” Đây là ông trời quyết định, ta đến thanh hướng chính là vì tìm kiếm yêu, Nạp Lan đức duật là ta kiếp này kiếp sở yêu, không có bất luận kẻ nào có thể thay thế!”

Thường thường thần nhiên ngữ điệu, làm cho người ta cảm giác cũng là bất đồng, Nạp Lan đức duật vốn bị cho khiêu tuyên nói được trong lòng rất không thoải mái, nhưng tâm di trong lời nói làm cho hắn đảo qua trong

lòng không vui, hấn thâm tình nhìn chăm chú vào này sắp trở thành chính mình thê tử tiểu nữ nhân, Đồng dạng, cho khiêu tuyến cũng nhìn chăm chú vào tâm di, chính là thâm tình trong ánh mắt dần theo càng nhiều đau,

đương nhiên cũng nghe đi ra, không khỏi cảm thấy phi thường kinh ngạc,” Trầm còn không có đựng tới quá như vậy kỳ quái chuyện, Nạp Lan đức duật cùng này cho khiêu tuyến đều yêu trên tâm di, cảm tình chuyện thật sự rất ảo diệu, tuy vậy, trầm cũng không thể làm cho cho khiêu tuyến giáo hôm nay thành thân, cũng là Nạp Lan đức duật tuyệt hậu hoạn,” Nghĩ đến đây, hấn lạnh lùng địa nói:” Cho khiêu tuyến, ngươi thật sự không đủ thông minh, chọn hôm nay đến nháo sự, nếu đến đây liền lưu lại đi! Bắn tên!”

Vừa dứt lời, chợt nghe đến Nạp Lan đức duật cùng tâm di đồng thanh hô:” Không được!”

Cho khiêu tuyến căn bản là không tính toán còn sống trở về, nghe được Khang Hi hạ lệnh bắn tên, hấn cư nhiên không có gì đặc biệt động tác, y hấn công lực muốn chạy trốn chạy cũng là không khó, nhưng hấn không có, chính là đẩy lữ tứ nương một phen, ý bảo nàng chạy nhanh rời đi, đột nhiên nghe được Nạp Lan đức duật cùng tâm di cùng kêu lên ngăn cản, phi thường ngạc nhiên, Hấn ngạc nhiên, Khang Hi cũng không hiểu được, nhìn này đối con người mới,

“Hoàng Thượng, hôm nay là mừng rỡ ngày, nếu có chút huyết tinh, thật sự điềm xấu!” Nạp Lan đức duật nghĩ không ra khác lấy cớ, đành phải nói như vậy,

“Hoàng Thượng, hấn hôm nay là một người tới, nếu hôm nay giết hấn, người trong thiên hạ sẽ nói Hoàng Thượng sợ hãi thiên địa hội,” Tâm di lấy cớ cũng không như thế nào hảo,

Quan trọng hơn thời điểm, dân 禎 mở miệng, hấn cũng nhìn ra Nạp Lan đức duật cùng tâm di cũng không nghĩ muốn cho khiêu tuyến tử, kỳ thật ở hấn mà nói, cho khiêu tuyến có chết hay không cùng hấn không có vấn đề gì, nhưng hấn không nghĩ lữ tứ nương chôn cùng, cho nên cũng khuyên Khang Hi:”Hoàng a mã, khanh khách nói được có đạo lý, chúng ta nơi này nhiều như vậy thị vệ, mà bọn họ chỉ có hai người, giết bọn hấn liền như ngắt tử một con kiến, khả tổng đà chủ đã chết, thiên địa hội cũng không có diệt vong, hôm nay thả bọn họ thì như thế nào, nhi thần cũng không tin, tương lai diệt trừ không được thiên địa hội, Huống chi hôm nay là khanh

khách thành thân mừng rỡ ngày, ô uest nơi này sợ là sẽ cho con người mới mang đến xui, hoàng a mã tam tư a!”

Khang Hi suy nghĩ một chút, hỏi cho khiêu tuyên,” Ngươi khả nguyện quy thuận triều đình?”

“ Ngươi muốn giết cứ giết, Vu mỗ tuyệt không hội quỳ gối đầu hàng,” Cho khiêu tuyên căn bản không cần lo lắng phải trả lời,

“ Trẫm cũng liệu đến, tính ngươi gặp may mắn, hôm nay gặp được tâm di thành thân, trẫm liền tha cho ngươi rời đi, nhưng về sau, cũng không bực này chuyện tốt!”

Cho khiêu tuyên mỉm cười,” Ta sẽ không tạ ơn của ngươi!” Ngược lại thì đối Nạp Lan đức duật nói:” Về sau chiến trường gặp lại, ta sẽ không đối với ngươi khách khí,”

“ Nạp Lan đức duật tùy thời phụng bồi!”

“ Sau này còn gặp lại!” Cho khiêu tuyên thân ảnh nhoáng lên một cái, lôi kéo lữ tứ nương nhảy ra tường viện, biến mất ở trong bóng đêm,

Một cái tiểu nhạc đệm cũng không có nhiều lắm địa ảnh hưởng đại gia đích tình tự, thành thân vui không khí ở con người mới bái đường nghi thức hạ thì dần dần bốc lên, mọi người cười nói ăn uống nháo,

=====

Đệ 80 chương: (tám mươi) cái gì đều so với tuy vậy yêu này đồ vật này nợ

Thật vất vả đợi cho khách nhân tán đi, Nạp Lan đức duật trở lại tân phòng, chỉ thấy tâm di lẳng lẳng địa ngồi ở mép giường trên, tiểu cây mơ cùng tiểu quả cam bồi ở hai sườn, Gặp Nạp Lan đức duật tiến vào, hai người trước cấp ngạch phụ chúc, theo sau thì ần tục lệ đem hết thủy trình tự tiến hành xong, lúc này mới ly khai tân phòng,

Nạp Lan đức duật cùng tâm di song song ngồi, cường chế trong lòng hưng phấn, nhẹ nhàng yết tân nương khăn trùm đầu, ánh sáng - nền hạ, tâm di xinh đẹp đặc hoa mắt, hấn nhìn nàng, không tha đặc đòi ánh mắt,” Khó được gặp ngươi như vậy ngoan,” Nạp Lan đức duật đối hấn tiểu tân nương ôn nhu nói xong,

“ Ta bình thường không ngoan sao?”

“ Đường như không thể nào ngoan, ta đã thấy nữ hài tử lý liền chúc ngươi tối nghịch ngợm,”

“ Ngươi từng có nhiều ít cái nữ hài tử a?” Tâm di lại bắt đầu mấy chuyện xấu,

Nạp Lan đức duật tự phụ địa nói:” Nạp Lan đức duật trong mắt chưa từng từng có người khác?”

“ Uyển nhi đâu? Nếu không có ta, người mới có thể là thú nàng làm v

“ Nàng liền tượng một chích cực mỹ bình hoa, rất hoàn mỹ khả thì rất dễ dàng toái,”

“ Ta vừa thấy đến ánh mắt của nàng còn có đoạt nhân sở yêu cảm giác,”

“ Ta không có yêu nàng, chưa bao giờ, người không cần ghen,”

“ Ta chưa ăn đám chua, bởi vì ta biết, người chích yêu ta một cái,”
Điểm ấy tin tưởng tâm di như thế nào hội không có đâu!

Nạp Lan đức duật đem nàng lâu nhập trong lòng, ngực,” Thành thân, cũng đừng tượng trước kia như vậy làm âm ỉ,”

“ Ta trước kia cũng không như thế nào làm âm ỉ, tuy vậy, về sau ta sẽ ngoan một chút,” Tâm di giống chích con mèo nhỏ giống nhau ôn nhu địa trả lời, Vừa rồi này rượu không có làm cho Nạp Lan đức duật túy, hiện tại tâm di ôn nhu lời nói nhỏ nhẹ làm cho hắn say, ở nàng trên trán hôn hôn, sau đó thì cúi đầu hôn môi của nàng môi đỏ mọng, ngay tại đôi môi cùng bính khi, Nạp Lan đức duật một tay lấy tâm di kéo ly bên giường,

Nạp Lan đức duật hành động quá đột nhiên, giao (ngoại ô) trái tim di khiến cho không hiểu ra sao, không rõ cho nên địa nhìn hắn, Nạp Lan đức duật thân ngón trở che lại của nàng miệng, ánh mắt chuyển hướng giường để, lạnh lùng nói:” Đi ra!”

Tâm di kinh ngạc địa nhìn giường

“ Còn không ra, bị ta trảo đi ra, khả tất nhiên không thể đâu có nói,”
Nạp Lan đức duật thì quát,

Lập tức, dưới sàng chui ra hai cái đầu,

“Đại hổ, nhị hổ!” Tâm di ngạc nhiên,

Hai người đi ra sau cột nhà địa nói:” Cấp khanh khách, ngạch phụ chúc!”

“ Có các người như vậy chúc sao?” Tâm di vẻ mặt chịu không nổi biểu tình,

Nhị hổ hướng ca ca một nháy mắt,” Kia đôi một loại phương thức được rồi,” Đang nói còn chưa lạc, hai người bạt quyền liền hướng Nạp Lan đức duật công tới,

“ Các người làm gì?” Tâm di không rõ,

Đại hồ cũng không để ý tới, chỉ hỏi Nạp Lan đức duật:”Ngạch phụ đáp ứng quá cái gì, đã quên sao?”

Nạp Lan đức duật một thời thật đúng là nghĩ không ra đáp ứng rồi bọn họ cái gì, đành phải một bên chống đỡ một bên hỏi:” Cái gì?”

“Ngạch phụ nói cười sau, dạy ta nhóm võ công,”

“ Ta là đáp ứng quá, nhưng người sẽ không là muốn ta hiện tại sẽ dạy các người đi?” Nạp Lan đức duật âm thầm kêu khổ,

“ Hiện tại là học võ thật là tốt canh giờ,” Này hai vị này là cố ý không nghĩ làm cho Nạp Lan đức duật động phòng hoa chúc, hợp lực đem hấn bức ra ngoài cửa, kỳ thật, thật muốn đánh, vài cái đại hồ nhị hồ cũng không phải Nạp Lan đức duật đối thủ,

“ Hai người các người không để yên, có phải hay không?” Phải ở bình thường bọn họ nháo cũng liền não loạn, khả hiện tại Nạp Lan đức duật thật sự không có gì kiên nhẫn cùng bọn họ ngoạn,

“Ngạch phụ, xuân tiêu một khắc thiên kim, hôm nay người nếu không dạy ta nhóm, cũng đừng nghĩ muốn vào động phòng,” Nhị hồ đắc ý nói,

Nghe hấn như vậy vừa nói, Nạp Lan đức duật thu thủ,” Uy hiếp ta?”

“ Tính đi, ngạch phụ thỉnh trông cửa khẩu,” Nhị hồ chia chia động phòng cánh cửa,

Cửa phòng càng thêm một phen khóa, tiểu gậy trúc, tiểu rỗ đem ở cánh cửa, tâm di mở cửa không ra, đành phải mở ra cửa sổ chính ra bên ngoài xem,

“ Thật sự là huynh đệ đồng lòng a! Gần mặc giả hắc, theo tâm di, các người cũng là một bụng mưu ma chước quỷ,” Nạp Lan đức duật cũng lấy bọn họ

Tâm di cũng không phạm, nói:” Ý của người là ta giáo phối liễu bọn họ?”

“ Bọn họ đều là người của người, không phải người dạy dỗ, còn ai vào đây?”

“ Ta cũng không dạy hấn nhóm, là người chính mình đáp ứng dạy hấn nhóm võ công,”

Xem ra không giáo là không được,” Sợ các người, trước tiên là nói về hảo, ta chỉ giáo một lần, xem cẩn thận,” Nói xong, Nạp Lan đức duật ở trong viện thi triển một bộ quyền cước, biên thi triển biên nhớ kỹ quyền phổ,

Đại hủ, nhị hủ biên dụng tâm nhớ kỹ biên đi theo khoa tay múa chân, này bộ quyền pháp cũng không tính rất khó, chỉ có mười tám chiêu, rất nhanh liền đánh xong, thu công sau, Nạp Lan đức duật nói:” Chính mình lĩnh ngộ nhiều ít tính nhiều ít,”

“ Ta cũng chưa nhớ toàn bộ,” Vừa muốn nhớ quyền phổ vừa muốn nhớ chiêu thức, đại hủ nào qua liền theo không kịp, may mắn còn có nhị hủ, hắc quyền phổ không có toàn bộ nhớ kỹ, nhưng chiêu thức cơ bản nhớ kỹ, hiện tại chính không ngừng lặp lại vừa rồi mười tám chiêu,

Xem nhị hủ như vậy có ngộ tính, Nạp Lan đức duật gật gật đầu, thâm nghĩ:” Xem ra nhị hủ là đáng làm chi tài, có khi gian hảo hảo dạy hắc!” Hắc cũng không đãi nhị hủ thi triển hoàn, liền đối đại hủ nói:” Người đệ đệ so với người thông minh, hỏi hắc đi, ngày mai ta kỳ thi các người,”

Đại hủ kêu to:”gày mai liền kỳ thi? Đêm nay không cần ngủ,”

“Giáo của ta động phòng hoa chúc còn muốn ngủ, đây là cho các người một cái nho nhỏ giáo huấn,” Nạp Lan đức duật cũng tra tấn bọn họ một hồi, vừa nói vừa đi trở lại cửa, đối tiểu gây trúc, tiểu rỗ nói:” Mở cửa,”

“Ngạch phụ, người dạy bọn họ võ công, cũng nên phần thưởng hai chúng ta cái gì đi?” Tiểu gây trúc cọt nhả địa vươn tay,

Nạp Lan đức duật ở hắc trong lòng bàn tay đánh một chút, nói:”Thảo phần thưởng? Ta xem các người là thảo đánh, ta cũng không giống các người khanh khách tốt như vậy nói chuyện, Khóa cánh cửa, đừng cho là ta sẽ không triệt? Hừ!” Hắc tiểu rỗ cửa sổ, nói:” Ta không từ cánh cửa tiến,”

Vì thế, mọi người liền nhìn đến vị này đáng thương chú rỗ từ cửa sổ nhảy mà vào, sau đó quay đầu, trừng mắt nhìn bọn họ liếc mắt một cái, đóng lại cửa sổ,

“ Trừ bỏ ta ở ngoài, chỉ sợ không người nào chú rỗ là đi cửa sổ nhập động phòng,” Nạp Lan đức duật vẻ mặt ủy khuất hình dáng, tâm di cũng là cười khanh khách cái không ngừng,

“ Người còn cười,” Nạp Lan đức duật ôm cổ nàng,

Tâm di ôi ở hắc trong lòng, ngực, nói:” Ở di uyển lý, không có chủ tử nô tài chi phân, bọn họ cùng ta tùy tiện quán, tới rồi người này, sợ là một thời sửa tuy vậy đến, có đôi khi đã quên đúng mực, không lớn không nhỏ, người còn nhiều tha thứ

Nạp Lan đức duật hôn môi của nàng hai má cái lỗ tai cô, nói:” Ta hiểu được, tuy vậy, quy củ hay là muốn có,”

“ Ngô, kia hiện tại là ai hạnh kiểm xấu nha?”

“ Ta hạnh kiểm xấu, được rồi đi!” Nạp Lan đức duật vung tay lên, đem trong phòng ánh sáng - nền đều diệt, trong bóng đêm chỉ nghe đến tâm di thanh âm,” Chán ghét a, nhìn không thấy,,,”

“ Vậy không nên nhìn!” Nạp Lan đức duật ôm tâm di tới rồi la tiêu trong - trường,

Phong hơi hơi địa thối, liễu sao nhi nhẹ nhàng đong đưa, bầu trời mây đóa đậm vân phiêu động, Nguyệt Nha Nhi trong treo mà ôn nhu, Nguyệt Nhi phía dưới, liễu sao mặt trên, mấy khóa sao mỉm cười nháy mắt, có lẽ là cảm nhận được trong phòng con người mới ân ái, Nguyệt Nhi cũng nghịch ngợm, ở đám mây lý chui tới chui rút, chạy, khiêu, giống như là ở vì bọn họ chúc mừng,

Bên này là ở ôn nhu hương trung say mê, bên kia là buồn khổ thất ý,,

Lạnh lùng trên đường không có người qua đường, chỉ có lữ tứ nương bạn cho khiêu tuyền yên lặng đi tới,

“ Vu đại ca, thiên nhai nơi nào vô phương cây cỏ, nàng cùng người là hai cái hoàn toàn bất đồng giai cấp nhân, hướng chi, nàng trong lòng chỉ có Nạp Lan đức duật,” Lữ tứ nương khuyên

Cho khiêu tuyền giữ yên lặng địa hướng phía trước đi, thống khổ khẳng hấn tâm, hấn có thể tưởng tượng này khách, yến hội, cười vui, nghi thức cùng với hết thấy, giống như hấn ngay tại bên cạnh xem lễ đường như, mà hiện tại, hiện tại nàng hấn là nằm ở Nạp Lan đức duật trong ngực, Nghĩ đến đây, hấn cảm thấy được trong cổ họng có cái đồ vật này nọ ngăn chặn, hấn cảm chặt chính mình thủ, ý đồ giảm bớt chút thống khổ, nhưng điểm này tác dụng cũng không khởi,

“ Vu đại ca,,,” Tứ nương thấy hấn như vậy, nghĩ muốn khuyên giải vài phần,

“ Tứ nương, người đi về trước đi, ta nghĩ một người tùy tiện đi một chút,” Lúc này, cho khiêu tuyền cái gì cũng không muốn nghe, lữ tứ nương đành phải nhìn hấn tịch mịch bóng dáng dần dần biến mất ở hạng khẩu,

Đi vào lúc trước cái kia tiểu khách sạn, cho khiêu tuyền kê rượu một mình uống, chuyện cũ rõ ràng ở mạc, quá khứ nhiều điểm tích tích thực hấn tâm, rượu nhập khổ tâm sâu càng sâu, hấn một ly tiếp theo một ly địa uống, cũng không biết hết lên nhiều ít, men say tiệt sinh:” Nạp Lan đức duật, đến, làm! Ta chúc các người bạch đầu giai lão, tái một ly chúc các người phu thê tình thâm, đệ tam chén, chúc, chúc các người thiên trường địa cửu, vĩnh kết đồng tâm,” Hấn quăng chén rượu, trực tiếp nâng cốc hồ lý rượu

thật tiến miệng, uống hoàn, thì ôm lấy vò rượu, nâng cốc từ đầu kiêu hạ, trên mặt đã phân không ngoài là rượu vẫn là lệ,” Ký sinh du, gì sinh lượng? Đã có Nạp Lan đức duật, vì cái gì còn muốn có ta cho khiêu tuyên? Nạp Lan đức duật, người là ta kiếp này tốt một bằng hữu, cũng là ta địch nhân lớn một, ta và người không để yên,,, Cho khiêu tuyên a cho khiêu tuyên, người người nào không tốt yêu, cố tình yêu trên bằng hữu, không, cừu địch lão bà,,, Tâm di, thay đổi người khác, ta một định hội đem người đoạt lấy đến, tâm di,,, Vì cái gì người là Nạp Lan đức duật nữ nhân,” Hãn nâng cốc đàn hung hăng địa ném tới trên mặt đất,

Đồng dạng ban đêm, tâm tình, tâm di cùng Nạp Lan đức duật là hạnh phúc khoái hoạt, cho khiêu tuyên là lòng chua xót thống khổ, như vậy lũ tứ nương đâu?

Lũ tứ nương lung tung ở trên đường đi tới, đi mệt, liền ở tiểu quán trên tùy tiện ăn vài thứ, sau đó vẫn là tiếp tục hạt cuống, nghĩ đến cho khiêu tuyên như vậy, trong lòng không khỏi có chút buồn bã, đi rồi một trận, xa xa trông thấy một tòa phủ trạch, Đến gần, mới phát giác là ung vương phủ, lũ tứ nương theo bản năng địa sờ soạng một chút cái lỗ tai,

Từ diệp phong sơn từ biệt, này nam nhân giọng nói và dáng điệu nụ cười thường thường địa ở trước mắt chớp lên, lũ tứ nương ngơ ngác địa đứng lặng một hồi lâu nhi, sau đó nhiều đến sau tường không ai chỗ, được thân vào tường viện,

Uống hoàn rượu mừng, tặng Khang Hi quay về hoàng cung, dân 禔 trở về chính mình phủ đệ, cũng không có hứng thú đi đâu cái phúc tấn trong phòng, chỉ tại chính mình trong phòng ngồi yên miên man suy nghĩ,

Nghĩ Khang Hi tuổi tác đã cao, này ngôi vị hoàng đế đến bây giờ còn là cái không biết bao nhiêu, hiểu rõ nói nhân thì không chịu nói, chính mình hao hết tâm tư lấy lòng nàng, mọi chuyện làm được làm cho nàng thỏa mãn, đến cùng đi tới cũng không biết có thể hay không làm cho nàng đến giúp đỡ chính mình một phen, lại muốn ngày thường lý nàng đối chính mình thái độ, so sánh với vài cái đệ đệ, xem như nhiệt tình, như vậy xem ra, chính mình vẫn là có hi vọng, chính là, nàng cùng dân tự cũng từng trắng đêm dài nói qua, nói qua lúc sau một đoạn thời gian nội, dân tự làm việc nơi chốn được đến Khang Hi tán thưởng, không cần hỏi, là nàng giáo, nàng rốt cuộc là giúp đỡ ai a?

Dân 禔 nghĩ đến đầu đều đau, thoáng nhìn mắt thấy đến trước mặt trên bàn bãi một chích vòng tai, từ vòng tai lại muốn tới rồi nó chủ nhân, lũ tứ

mẹ ôi khuôn mặt thì ra hiện tại hấn

Lúc này, cửa phòng bị mở ra lại bị đóng cửa,

Nghe được động tĩnh, dân 禔 ngẩng đầu, trước mắt thật thật thực thực địa là lữ tứ nương, hấn trong lòng mừng như điên, nhưng trên mặt gần là thần nhiên địa mỉm cười,” Người là tới bắt vòng tai vẫn là tới bắt mạng của ta?”

“Hoặc là hai dạng, khác biệt đều lấy,” Lữ tứ nương cũng không biết chính mình vì cái gì hội tiến vào,

Dân 禔 chia chia vòng tai:” Cầm đi, mệnh đã ở nơi này, tự nhiên muốn làm gì cũng được,”

Lữ tứ nương gấp trên bàn vòng tai, không khỏi ngẩn ngơ, đã lâu, mới nói:” Người thích liền giữ đi!”

“Ta đây mệnh có phải hay không cũng lưu trữ đâu?” Dân 禔 đứng dậy đi đến nàng bên cạnh, nhẹ giọng hỏi,

Tứ nương căn bản không dám ngẩng đầu nhìn hấn, quay mặt đi, sắc giọng:” Một người vẫn là Vương gia, như vậy không đứng đắn,”

“Tứ nương!” Dân 禔 thở nhẹ

“Đừng kêu đặc như vậy thân thiết!”

“Ta thích như vậy kêu,” Dân 禔 khinh lăm lữ tứ nương mẹ ôi vai, lữ tứ nương hơi hơi từ chối một chút, không có giẫy, cũng sẽ không động,

Nghe lữ tứ nương búi tóc trên mùi thơm, dân 禔 tâm thần rung động,” Tứ nương, hôm nay buổi tối chúng ta cũng không thể được tạm thời dứt bỏ lẫn nhau thân phận, ta không lo người là thiên địa hội nhân, người cũng không muốn đem ta xem thành Vương gia, chúng ta hảo hảo tâm sự như thế nào?”

Lữ tứ nương bị dân 禔 nắm ở, chỉ cảm thấy mềm cả người, không còn có khí lực nói cái gì, chỉ có thể hơi hơi vuốt cằm,

“Tứ nương, diệu phong sơn vừa thấy đến người, ta sẽ thấy cũng không thể quên được người, hôn khiên mộng nhiều, vừa rồi ta đang suy nghĩ người, người tự ra hiện, đây là không phải lên trời an bài duyên phận?”

“Hong ai đâu, người trong phủ thê thiếp còn chưa đủ nhiều a, còn có không tưởng ta?”

“Thật sự, thâm nghĩ người!” Dân 禔 từ lăm kiên đến đem lữ tứ nương cả người cấp hoàn trụ, tứ nương bản năng nghĩ muốn phản kháng, liền vịn vẹo thân hình muốn giẫy, của nàng động tác khơi dậy dân 禔 lớn hơn nữa dục vọng, thần ở của nàng trên mặt nhẹ nhàng vuốt ve, lữ tứ nương chưa

từng bị một người n nhân như vậy thân cận quá, không khỏi hơi hơi thở gấp đứng lên, dận 禔 nhẫn nại không được, một tay lấy nàng ôm tới rồi trên giường,

Tứ nương lúc này mới kinh giác không ổn, nhưng cả người bị dận 禔 đặt ở dưới thân, không thể động đây, đành phải mềm giọng bẩm báo:” Ngươi, ngươi đừng như vậy, nếu bị người biết, khả như thế nào được!”

“ Tứ nương, ta không phải khinh bạc ngươi, ta là thật sự thích ngươi!”

“ Không thể, chúng ta, chúng ta là đúng lập!” Tứ nương đối dận 禔 cũng có tình yêu, bằng không đã sớm rút đao cùng hướng về phía, làm sao dung hãn như vậy, khả tưởng tượng đến lẫn nhau thân phận lập trường, liền nhắc nhở chính mình tuyệt đối không thể ủy thân cho trước mặt này nhân, hãn chính là đại thanh quốc tứ đại ca, bọn họ vĩnh viễn không có kết quả,

“ Vậy ngươi giết ta, cho dù ngươi giết ta, ta cũng vậy yêu của ngươi,” Dận 禔 tuyệt đối là tình trường cao thủ a! Biết rõ lẽ tứ nương không hạ thủ được, còn nói như vậy,

Quả nhiên, tứ nương không có ngôn ngữ, một hàng thanh lệ từ khóe mắt chảy ra, dận 禔 trong lòng thương tiếc, hôn phạm của nàng nước mắt, tiện đà lập tức chiếm lấy của nàng môi anh đào, tứ nương trong đầu trống rỗng, tùy ý dận 禔 giải khai của nàng quần áo,

Ai! Duyên phận thật là thiên một định, mặc kệ hai người kia trong lúc đó có cỡ nào đại quốc thù gia hận rồi một định thời điểm, cái gì đều so với tuy vậy yêu này đồ vật này nọ,

Thời gian nhoáng lên một cái liền trôi qua, rất nhanh đi ra Khang Hi sáu mươi một năm mùa đông,

Hôm nay, tâm di đứng ở cửa sổ, nhìn thiên, không trung là màu xám,

Nạp Lan đức duật vào cửa nhìn thấy, vội đóng cửa sổ:” Đừng đứng ở cửa sổ, cẩn thận cảm lạnh!” Nói xong, cấp nàng phủ thêm kia kiện chồn tía áo khoác,

“ Hoàn hảo, ta coi thiên âm thật sự, sợ là phải tuyết rơi,”

Nạp Lan đức duật giúp đỡ nàng ngồi xuống, thành thân đã hơn một năm, tâm di mới có có bầu, biết tâm di mang thai kia một khắc, đem Nạp Lan đức duật cấp mừng rỡ không biết phương hướng, khởi chỉ là hãn, cả nhà cao thấp đều cao hứng, Nạp Lan hoành lại đối trong phủ cao thấp mỗi người đều ngàn dặn dò vạn dặn, định rồi một đống lớn quy củ, bọn họ khản trương, tâm di nhưng thật ra không thể nào để ý, như trước chạy đông chạy tây, xuất môn không cho, ở nhà đi bộ tổng không thành vấn đề đi, cho nên

Nạp Lan đức duật mỗi lần về nhà cũng không sẽ ở trong phòng nhìn đến nàng, tổng yếu nơi nơi tìm, sau đó hống lừa nàng trở về phòng gian góc, tâm di chịu không nổi hấn lại nhai, tái thêm thân tử cũng ngày càng trầm trọng đứng lên, đành phải ngoan ngoãn nghe lời,

=====

Đệ 81 chương: (tám mươi một) tổ tôn nói lời t

Nạp Lan đức duật hống tâm di,” Năm nay hạ tuyết, ngươi là mơ tưởng tái ném tuyết! Nhiều một ta cho ngươi đôi cái người tuyết,”

“ Nga!” Tâm di đưa tay vói vào Nạp Lan đức duật trong lòng, ngực, nơi đó hảo ấm áp,” Chỉ có đôi người tuyết sao, không có khác?”

“ Nếu ngươi ngoan, ta liền cùng ngươi đi bên ngoài xem cảnh tuyết,” Đây trong nhà, tâm di lớn một, tất cả mọi người không có can đảm tử cùng nàng cò kè mặc cả, ngay cả Nạp Lan hoành cũng không ngoại lệ, duy độc có thể cùng nàng nói điều kiện chỉ có Nạp Lan đức duật,

“ Ân, còn nhớ rõ năm ấy ở trong sơn động sao, cũng là hạ tuyết thiên,”

“ Nhớ rõ, như thế nào hội vong?”

Tâm di nhớ lại:” Khi đó vừa vặn Hoàng Thượng bị bệnh, ung Vương gia phái lý đức toàn bộ tới tìm ta, tiểu cô nương bọn họ cầu lý đức toàn bộ biên lời nói dối hống ung Vương gia, hoàn hảo sau lại ta đi trở về, nếu ta thật sự mất tích, cũng không biết nói sao dạng đâu!”

“ Ngươi là phúc tinh a! Như thế nào sẽ có sự?” Hai người vô cùng thân thiết địa rúc vào cùng nhau, Nạp Lan đức duật hiện tại là có thể mọi sự chừng,

“Khanh khách!” Tiểu rỏ đột nhiên

Nạp Lan đức duật sắc mặt trầm xuống:”Tiểu rỏ, sẽ không gõ cửa sao? Kinh hách khanh khách làm sao bây giờ?”

“Ngạch phụ thứ tội,”

Tâm di gặp tiểu rỏ một bộ lo lắng bộ dáng, vội hỏi:” Ngươi xưa nay không phải như vậy lỗ mãng thất thất, ra chuyện gì?”

“ Quay về khanh khách, ngạch phụ, lý đức toàn bộ lý công công có việc gấp cầu kiến khanh khách, là y phục hàng ngày tới,”

Vợ chồng lưỡng lự nhau một chút, lý đức toàn bộ y phục hàng ngày tiền tới làm gì? Điều này làm cho nhân có chút kỳ quái, tâm di trong lúc một thời cũng muốn không ra là cái gì nguyên nhân, liền đối với tiểu rỏ nói:” Ngươi đi đáp lời, nói ta lập tức sẽ!”

“ Là!” Tiểu rỏ rút đi ra ngoài, đến trong phòng bấm báo sau, Nạp Lan hoành liền khuyên giải an ủi:” Công công an tâm một chút chớ táo, uống trước chén trà nóng ấm áp thân mình,”

“ Hiện tại chính là quỳnh tương ngọc lộ, chúng ta cũng uống không dưới,” Lý đức toàn bộ nào có nhân tình uống trà a!

Chính sốt ruột, gặp tâm di cùng Nạp Lan đức duật sóng vai đi vào, hai người đi vào trước tiếp đón Nạp Lan hoành:”A mã!

“ Tâm di a, lý công công tìm ngươi!” Nạp Lan hoành vội vàng đứng dậy nói,

Theo lý đâu, Nạp Lan hoành là trưởng bối, cùng tâm di nói chuyện không cần đứng, nhưng lấy quân thần lễ tiết mà nói, tâm di là quân, Nạp Lan hoành là thần, vốn nên tâm di mỗi ngày lý thần hôn định tỉnh, hiện tại cũng ngã lại đây, hôn sau ngày đầu tiên buổi sáng, tâm di mở cửa sau cư nhiên thấy Nạp Lan hoành ở cửa hậu, cấp nàng thỉnh an, đem nàng sợ tới mức chạy nhanh giữ cửa đóng cửa, chạy nhanh làm cho Nạp Lan đức duật đi làm Nạp Lan hoành tư tưởng công tác, Bắt đầu Nạp Lan hoành còn không chịu, như cũ mỗi ngày tiến đến, tâm di đành phải càng không ngừng càng không ngừng ở Nạp Lan đức duật bên tai nói thầm, kỳ thật Nạp Lan đức duật đã sớm thường tới rồi làm như tâm di ngạch phụ thật là tốt chỗ,

Thanh hương công chúa khanh khách xuất giá sau, cùng trượng phu bất đồng trụ, nếu vợ chồng muốn gặp mặt, nhu chinh đắc tùy thân mẹ đồng ý, nói cách khác phải hỏi lộ một chút, lại vừa vợ chồng đoàn tụ, nếu hỏi lộ thiếu, liền mơ tưởng, mẹ nhóm còn có thể nói này khanh khách không trang trọng vân vân lời nói, mà tâm di vị này bất chính thống khanh khách cũng là

ngoại lệ, nàng không có gì mẹ đối nàng quản đầu quản chân, cho dù có, chỉ sợ cũng đã sớm bị nàng cấp một cước đá ra đi, cho nên Nạp Lan đức duật mới có thể mỗi ngày cùng tâm di đồng thực đồng túc, Nếu hấn thú chính là Uyển nhi, còn không bắt hấn cho ghen tử a!

Không được quân thần chi lễ, đại khái cũng chỉ có tâm di này khanh khách phải làm như vậy, của nàng lúc còn nhỏ mình để ý làm cho Nạp Lan đức duật thật sâu cảm động, ở hấn luôn mãi khuyên bảo hạ, Nạp Lan hoành mới không mỗi ngày đến thỉnh an, nhưng Nạp Lan hoành dù sao có phi thường truyền thống quân thần quan niệm, thấy tâm di hay là muốn đứng dậy nói chuyện,

Nạp Lan đức duật giúp đỡ tâm di ngồi xuống sau, tâm di mới mở miệng hỏi:”Lý công công, chuyện gì như vậy cấp?” Lý đức toàn bộ kia lo lắng vạn phần địa tâm di cũng khẩn trương đi lên,

“Khanh khách, ngài mau quay trở lại đi, vạn tuế gia, vạn tuế gia bệnh thật sự trọng,” Nguyên lai lý đức tất cả đều là đến thảo cứu binh,

“Hoàng Thượng thì bị bệnh sao?” Tâm di có điềm ngoài ý muốn,” Ta trước đó vài ngày nhìn hấn còn hảo hảo,”

“Sơ bát ngày ấy Hoàng Thượng có chút phong hàn, thái y mở dược, ăn hai tề cũng là chuyển biến tốt, nào biết hôm nay rồi lại trầm trọng đứng lên, vài vị Vương gia chạy nhanh nô tài đến thỉnh khanh khách,” Lý đức toàn bộ một nói đến,

“Sơ bát sinh bệnh, hôm nay mấy hào?” Tâm di ngày rất sống khá giả, cũng không nhớ rõ ngày,

“Hôm nay mười một,” Lý đức toàn bộ trả lời,

Tâm di một thời sắc mặt đại biến, cộ địa một chút đứng lên, lay động một chút thân mình thì ngồi trở lại tới rồi ghé trên, Nạp Lan đức duật chưa từng gặp qua tâm di như vậy không biết làm sao quá, cuống quít hỏi:”Tâm di, làm sao?”

Tâm di ôn ôn tâm thần, nói:”Tiểu rô, gọi bọn hấn đều đi ra ngoài, người cũng đi ra ngoài,” Tiểu rô dẫn bọn hạ nhân rời khỏi,

“Đức duật, đề phòng tai vách mạch rừng,”

Nạp Lan đức duật gặp tâm di như thế thận trọng, biết sự tình quan trọng yếu, nói:”Ta đi xem một chút,” Không bao lâu, hấn đã trở lại, đóng cửa lại nói:”Yên tâm, ta coi qua, bốn phía không ai,” Kỳ thật, lấy hấn công lực nếu ngoài cửa có người, hấn lập tức có thể cảm thấy được, đi ra ngoài đi bộ một chút cũng là vì càng yên tâm,

Đại sảnh im ắng, tất cả mọi người chờ tâm di nói chuyện, nhưng tâm di vẫn là do dự mà, nàng không biết nên nói như thế nào mới có thể làm cho trước mặt này vài người không ăn kinh,

Lý đức toàn bộ không chịu nổi.” Khanh khách, ngài,,,”

Tâm di xua tay ngăn lại hẳn, dùng rất nhẹ thanh âm nói:” Chuyện tới hiện giờ, ta không thể không nói, Hoàng Thượng đại nạn đã đến,”

Vừa nghe lời này, lý đức toàn bộ bùm quỳ xuống, không ngừng dập đầu:” Khanh khách, khanh khách ngài cứu cứu vạn tuế gia đi, nô tài cho ngài dập đầu,”

Tâm di ý bảo Nạp Lan đức duật kéo hẳn, gặp lý đức toàn bộ thương tâm bộ dáng, trong lòng cũng không chịu nổi, nhưng nàng chỉ có thể trước an ủi một chút,”Lý công công, đừng như vậy, ta không phải thần tiên, không có khởi tử hồi sinh thuật,”

“ Tâm di, thật sự không có cách nào sao?” Nạp Lan hoành cũng hỏi,

“A mã, Hoàng Thượng bệnh nếu ở ta cái kia thời đại, không đáng kể chút nào, hẳn sống thêm cái mười năm, chẳng sợ hai mươi năm cũng không thành vấn đề, khả hiện tại, một thất nhị hai năm, ngay cả trị liệu bệnh đậu mùa bệnh đậu mùa còn không có phát minh, ta có thể làm sao bây giờ? Ba trăm năm, kém ba trăm năm, ta bất lực nha,” Cái gọi là xảo người vợ làm khó không bột đổ gột nên hồ người đàn bà khéo cũng khó có thể thổi cơm khi không có gạo, chính là đạo lý này, hiện tại cái gì thiết bị, dược vật đều không có, tâm di không có một thân y thuật, nhưng không cách nào cứu người,

Nạp Lan đức duật coi như bình tĩnh, vội hỏi:” Tâm di, hiện tại không phải thương tâm thời điểm, vô luận như thế nào, ngươi cũng nên đi một lần, nếu không lòng người hoảng sợ, sẽ khiến cho cung biến,”

“ Ngươi nói đối với!” Tâm di gật gật đầu, quay đầu hỏi Nạp Lan hoành:”A mã, thủ hạ của ngươi tướng sĩ đều là người tâm phúc?”

Nạp Lan hoành khó hiểu nói:” Tâm di, ngươi vì sao đột nhiên hỏi cái này?”

“ Đây chờ một chút ta trở về tái giải thích, a mã, hiện tại ngươi đi trước đem ngươi tới có thể tin nhân an bài đến tới quan trọng hơn chức vị trên,”

Nạp Lan hoành một trận khản trương,” Tâm di, có phải hay không phải ra đại sự, có phải hay không thật sự hội cung biến?”

“A mã, ngươi đi trước làm, ta trở về tái tường kể lại tể địa nói,”

“ Ta đồng ngươi cùng đi,” Nạp Lan đức duật nói,

“ Ta trước cùng lý công công đi, người đâu, tựa như thường rút tới giống nhau đi vào,” Nói xong, tâm di tiếp đón lý đức toàn bộ đi ra cánh cửa, hai người đi đến thính khấu, Nạp Lan đức duật gọi lại lý đức toàn bộ,” Lý công công,”

“Ngạch phụ,” Lý đức toàn bộ quay lại thân,

“Lý công công, ở các vị Vương gia trước mặt, người khả ngàn vạn lần không thể lộ ra chút nửa điểm,” Nạp Lan đức duật sợ lý đức toàn bộ thương tâm mà lộ ra sơ hở, khiến cho mọi người hoài nghi,

“ Nô tài hiểu rõ,” Lý đức toàn bộ tự nhiên biết việc này nặng nhẹ, tái khổ sở cũng không dám lộ ra nửa điểm,

Sương xuân bên trong vườn, Khang Hi ở trên giường nằm, sắc mặt u ám, đặn 禔 cùng mặt khác vài vị Vương gia đại ca, còn có trương đình ngọc chờ đại thần thủ hầu ở bên,

Tâm di nhỏ giọng vào nhà, mọi người thấy nàng đã đến, đều thở dài nhẹ nhõm một hơi, làm cho ra một cái nói tới, tâm di đi vào Khang Hi bên giường, mỉm cười nói:” Hoàng Thượng, ta mới vài ngày không có tới, người như thế nào thì bị bệnh?”

“ Chỉ có trầm bị bệnh, người mới có thể đến, trầm sẽ chờ người tới cho trầm xem bệnh,” Khang Hi thanh âm đã muốn thực hư nhược rồi,

Tâm di cường chế bi thương, cười nói:” Yên tâm lạ, ta là tiểu thần tiên thôi! Có ta ở đây, người rất nhanh sẽ tốt,”

Khang Hi cũng cười nói:” Tốt, tiểu thần tiên, cho trầm một viên linh đan diệu dược,” Sau đó quay đầu thì đối mọi người nói:” Các người đều đi ra ngoài, trầm cùng tâm di nói một lát nói, Trương đình ngọc, người canh giữ ở cửa, không trầm ý chỉ, ai cũng không chuẩn tiến vào,”

Mọi người lục tục rời khỏi sau, Khang Hi thở hắt hắt mấy hơi thở, vươn một bàn tay,” Nha đầu, phù trầm đứng lên,”

“ Hoàng Thượng, vẫn là nằm đi,” Tâm di khuyên nhủ,

Khang Hi lắc đầu, tâm di chỉ có thể nâng dậy Khang Hi, ở hân dưới thân điểm cái cái đệm,

Ngồi dậy sau, Khang Hi đoan trang tâm di, đã lâu mới nói:” Nha đầu, người thì ở diễn trò cho bọn hân nhìn, có phải hay không?”

“ Hoàng Thượng, ta không có,”

“ Người giấu điểm đặc quá bọn họ không thể gạt được trầm, trầm trong lòng rõ ràng thật sự, trầm không được, đi mau, ngay tại này hai ngày, là đi?”

“ Hoàng Thượng!” Tâm di nước mắt ở hốc mắt lý đảo quanh,

“ Ngoan, không khóc, khóc sẽ làm bị thương thân mình!” Khang Hi nhìn nhìn tâm di hờ ra bụng,” Trẫm là nhìn không tới hài tử của ngươi, tiếc nuôi a! Trẫm đoán đứa nhỏ này hội cùng ngươi giống nhau thông minh, trẫm ngay cả tên đều muốn tốt lắm, nếu là nam hài đã kêu bác văn, nếu là cô gái, đã kêu thanh thanh!”

“ Tạ ơn Hoàng Thượng ban thưởng danh!” Tâm di nước mắt rớt cục không nín được địa rớt xuống dưới,

Khang Hi thay nàng sát,” Ngươi chừng nào thì cùng trẫm khách khí như vậy? Mọi người là muốn tử, không có gì, Nhớ rõ cũng là ngươi từ bầu trời đến rơi xuống ngày đó, trẫm nhìn đến quá của ngươi nước mắt, lúc sau trẫm chỉ nhìn đến ngươi cười, ngay cả bị thích khách chém cũng chưa đã khóc,”

“ Tâm di cũng có đã khóc vài lần, chính là Hoàng Thượng nhìn đến đều là tâm di vui vẻ thời điểm,”

“ Đây hai năm đến, ngươi làm cho trẫm hưởng thụ tới rồi tâm thường dân chúng gia thiên luân chi nhạc, trẫm rất khoái nhạc, trẫm hảo luyện tiệc đi a!” Khang Hi toát ra vô hạn không muốn xa rời địa thần sắc,

“ Tâm di cũng tốt luyện tiệc Hoàng Thượng, trong lòng di trong lòng, Hoàng Thượng tựa như của ta thân nhân, của ta ông nội, Hoàng Thượng làm cho tâm di cảm nhận được chưa bao giờ từng có thân tình, Hoàng Thượng, tâm di vô dụng, trì không được bệnh của ngươi,”

“ Ba trăm năm trong lúc đó chênh lệch, trẫm hiểu được, nha đầu, trẫm còn có cuối cùng một cái nguyện vọng,”

“ Hoàng Thượng, ngươi nói, chỉ cần ta làm được

“ Bảo ta một tiếng ông nội,”

“ Ông nội!” Tâm di khóc ngã vào Khang Hi trong lòng, ngực,

Khang Hi lão lệ tung hoành,” Ngoan, ngoan cháu gái,,,” Đã lâu, một già một trẻ mới dừng nước mắt, Khang Hi đầu đầu Tác Tác từ cằm hạ lấy ra một cái hộp nhỏ:” Cầm,” Tâm di rung rung tiếp nhận,

“ Ngoan, làm ông nội không có gì lưu cho ngươi, để lại cho ngươi đứa nhỏ, chỉ có này, thu tốt lắm,”

Tâm di nhìn xem hộp nhỏ, thì nhìn xem Khang Hi:” Tâm di hiểu được,”

Khang Hi vuốt ve tâm di mái tóc, chậm rãi nói:” Hẳn đăng cơ lúc sau, ngươi có thể giúp đỡ hần liên giúp đỡ điểm, trẫm biết chính mình đứa con, chính là đừng làm cho bọn họ tay chân cùng tàn,”

“Hoàng Thượng, hắn sẽ không đem mười bốn gia thế nào, dù sao cũng là một mẫu đồng bào, khả giường chi giường khởi dung người khác ngủ say, người khác có lòng muông dạ thú, hắn dù sao cũng phải tự bảo vệ mình a!”

“Đúng vậy, này vị trí không tốt tọa a, ai, trăm cũng quản không được nhiều như vậy, trăm mệt mỏi, muốn ngủ,” Tâm di giúp đỡ Khang Hi nằm xuống, không trong chốc lát, Khang Hi liền ngủ say trôi qua, tâm di ở hắn bên người thì ngồi đã lâu, thay ngủ say Khang Hi dịch dịch chân, nước mắt thì tích lặc xuống dưới, một viên khóa địa dừng ở trong tay hộp nhỏ trên,

Đãi tâm tình bình tĩnh trở lại, đến chậu rửa mặt lý lau một chút mặt, mới đi ra cửa, nàng vừa ra khỏi cửa, tất cả mọi người xúm lại đi lên, tâm di không đợi bọn họ mở miệng, liền cười nói:” Hoàng Thượng ngủ hạ, các người đi vào đừng sáo hấn, Hoàng Thượng lần này bệnh so với lần trước bất đồng, đặc đã nhiều ngày mới có thể khôi phục, mọi người không nên gấp gáp,”

Tâm di vừa nói, mọi người An Tâm không ít, không giống lúc trước như vậy khẩn trương, chích cho là tâm di thì diệu thủ hồi xuân trị Khang Hi,

Về đến nhà lý, tâm di đem hộp nhỏ mở ra, nhìn đến bên trong gì đó, thật mạnh thở dài một tiếng, nước mắt nhi thì xoạch xoạch địa rớt xuống dưới,

Ném qua cơm chiều, không đợi thu thập, Nạp Lan hoành liên nhin không được, đuổi đi hầu hạ nhân, quan trọng hơn vẫn tâm di:” Tâm di, Hoàng Thượng rốt cuộc truyền ngôi cho ai?”

Tâm di cũng không nói nói, xiêm áo tứ cái chiếc đũa, Nạp Lan phụ tử vừa thấy, cũng không lên tiếng, trong lòng âm thầm may mắn,

“Hoàng Thượng là bảo đại thanh tam đại thịnh thế, cũng là một phen khổ tâm, A mã, người của người thủ đều an bài tốt lắm sao?” Tâm di hỏi,

“Không sai biệt lắm, chỉ có bước quân doanh lý nhiều người là bát gia,”

“Mặc kệ là kỵ binh dũng mãnh doanh vẫn là bước quân doanh, chỉ cả bát gia đẳng nhân một định phải đổi điệu,”

“Bọn họ chức vụ cũng không nhỏ, đổi chức phải thánh chỉ,” Nạp Lan hoành lấy những người này cũng không có biện pháp,

“Hiện tại chỗ nào còn có thánh chỉ, chiếu chỉ giả mạo đi, thật sự không được, giết một người răn trăm người,” Tâm di cũng thật lợi hại!

Nạp Lan hoành cũng không tâm di lớn như vậy lá gan.” Chiếu chỉ giả bạo? Đây là khi quân tội lớn,”

“A mã, không cần lo lắng, đều này phần trên, ai còn sẽ đến truy cứu, lão sẽ không, tâm lại càng không hội,” Tâm di rất có nắm chắc địa nói, sau đó lại hỏi:”Tiết đại nhân nơi đó, đã biết sao?”

“ Ta không dám cùng hấn nói,”

“ Muốn nói, hấn là Hán nhân, nhưng lại là Binh Bộ Thị Lang! Ta trước tiên là nói về rõ ràng, đến ngày đó, trường hợp là thực khẩn trương, nhưng mặc kệ như thế nào, các người cứ việc buông tay đi làm!” Tâm di chia chia tứ cái chiếc đĩa,” Chỉ cần có nhân trước đối hấn quỳ xuống xưng thần là đến nơi,”

“ Tâm di, Hoàng Thượng không phải có di chiếu sao, chẳng lẽ bọn họ dám không phụng chiếu?” Nạp Lan hoành vẫn là không tin kia vài vị đại ca có lớn như vậy lá gan,

Tâm di cười cười,” Ta hiện tại đối với các người nói thật đi, lịch sử trên đời này phân di chiếu có rất nhiều nghi vấn, đối với hấn vào chỗ cũng có rất, nhưng mặc kệ thế nào, hoàng đế chính là hấn làm!”

“Đầu nhiều như vậy năm, cuối cùng thời điểm thua, những người khác như thế nào khẳng nuốt xuống này khẩu khí, ngoan ngoãn địa cúi đầu xưng thần?” Nạp Lan đức duật dự cảm đến ngày đó như thế nào một hồi một tàn khốc chiến tranh,

“A mã, trở về vội về chịu tang cái kia vô luận như thế nào cũng không có thể làm cho hấn vào thành, điểm ấy là khó khăn một, khi tất yếu, vẫn là câu nói kia, đối thủ hạ của hấn, giết một người răn trăm người,”

“ Tâm di, ta này trái tim hiện tại đã muốn bắt đầu ở loạn nhảy!” Nạp Lan hoành không nghĩ tới sự tình hội như vậy phức tạp,

“ Cho nên mới phải liên hợp tiết ngôn a!” Tâm di quay đầu hỏi Nạp Lan đức duật,”Đức duật, sướng xuân trong vườn tất cả thị vệ đều là người của người sao?”

“ Không được đầy đủ là, tuy vậy vừa lúc nên thay quân, ngày mai ta sẽ an bài thỏa đáng,”

“ Ai! Lại là vừa ra chủ đậu nhiên cảnh đậu,” Nạp Lan hoành thở dài, hàn huyền trong chốc lát, an bài tốt lắm hết thấy, đều tự trở về phòng nghỉ ngơi,

Trở lại trong phòng, tâm di cởi áo khoác, cũng không trên giường, lại đối Nạp Lan đức duật nói:” Cho ta một bộ y phục dạ hành, đức duật, người

cũng thay, chúng ta đi ra ngoài một lần,”

“ Thế nào cũng phải như vậy đi ra ngoài

“ Người làm vài cái đại ca là đứa ngốc a, bọn họ hội nhìn không ra lão gia tử mau không được sao, ta chỉ hống được bọn họ một thời nửa khắc, thái y một bắt mạch sẽ biết, Lúc này, phủ ngoài cửa không biết có bao nhiêu ánh mắt nhìn chằm chằm đâu, ta chỉ phải vừa ra khỏi cửa, một định bị theo dõi,”

“ Hiện tại biết có một hội võ nghệ cao cường lão công là cỡ nào trọng yếu đi!”

“ Là là là, tiểu nữ tử đa tạ đại hiệp rút dao tương trợ,” Lúc này, tâm di cư nhiên còn có tâm tư trêu chọc,

Thay đổi quần áo, Nạp Lan đức duật cười nói:” Lại là như vậy đi ung vương phủ, ha ha!” Tâm di biết hẳn chỉ cái gì, thần nhiên cười,” Nạp Lan Hầu gia, ngạch phụ đại nhân, người ta dường như còn khiếm hẳn một cái nhân tình, hiện tại nên còn lúc,”

-----oOo-----

Đệ 82 chương: (tám mươi nhị) vào chỗ

Ý vào Nạp Lan đức duật khinh công, thực dễ dàng liền trên nóc nhà, nương bóng đêm, không ai phát hiện mục tiêu đã muốn ở bọn họ mí mắt dưới lưu

Lúc này dân 禔 cũng tâm loạn như ma, từ dưới hỏi qua thái y, thái y đều nói Khang Hi đích tình huống không tốt lắm, kỳ thật ai đều đó có thể thấy được, chính là ai cũng không dám nói,

Dân 禔 ngồi ở ghế, suy tư về, thỉnh thoảng chuyển động bắt tay vào làm trên ban chỉ, Cánh cửa đột nhiên bị mở ra, tiến vào hai cái che mặt Hắc y nhân, dân 禔 mạnh đứng lên, há mồm vừa định hảm, không đợi đến hẳn hô lên thanh, trong đó tối sầm y nhân nhanh chóng đi vào dân 禔 bên người, điểm trúng hẳn huyết đạo,

Người kéo hạ che mặt khăn:” Vương gia, là ta,”

Điểm huyết tự nhiên là Nạp Lan đức duật, hẳn cũng kéo hạ che mặt khăn:” Đắc tội, Vương gia,” Nói xong, giải khai dân 禔 huyết đạo,

“ Hai người các người làm gì, đều khi nào thì, còn có tâm tư ngoạn,”

“ Vương gia, các người mấy huynh đệ ở nhà của chúng ta ngoài cửa đều bố trí cơ sở ngầm, chúng ta chỉ có thể như vậy tới gặp người,”

Dân 禔 nghe ra đang nói, vội hỏi:” Tâm di, người là không phải có việc muốn nói, có phải hay không có liên quan Hoàng Thượng?”

“ Có liên quan Hoàng Thượng, cũng có quan người, mười một nguyệt mười ba, Hoàng Thượng băng hà,”

Dận 禔 tuy có tư tưởng chuẩn bị, nhưng là cả kinh rút rút từng bước, lấy lại bình tĩnh, hỏi:” Kia, kia,,,” Hắn tối muốn biết trong lúc một thời lại hỏi không ra đến đây,

Tâm di thấy hắn như thế, liền nói:” Còn dùng hỏi sao, bằng không người nghĩ rằng ta vì cái gì đến?”

“ Người,,,” Dận 禔 một chút liền hiểu được, nhưng còn không chịu định hỏi:” Ta?”

Tâm di gật gật đầu,

Dận 禔 trong lòng mừng như điên, liền tục hỏi:” Thật vậy chăng? Không phải lão Bát, cũng không phải mười bốn đệ?”

“ Thiên chân vạn xác, tuy vậy, người mười bốn đệ ở bên ngoài, tạm thời ngại không được người, hiện tại chỉ có bát đại ca bọn họ cần đối phó,”

“ Người nói đối với, bọn họ tuyệt không khăng ngoan ngoan địa phụng chiếu, tâm di, người có cái gì ý kiến hay?” Lúc này dận 禔 bị này đột nhiên tới tin vui cấp mê đi, trong lúc một thời không có chủ ý, hiện tại hắn càng cảm thấy đặc phía trước đầu tư không có bạch phế, tâm di một định hội giúp đỡ chính mình,

“ Vương gia, ta hôm nay giúp người, ngày khác người có thể hay không qua sông đoạn cầu?”

“Dận 禔 thề với trời, ngày sau ta nếu lấy oán trả ơn, một định không chết tử tế được,”

“ Của người thái độ làm người ta còn không rõ ràng lắm sao, loại này lời thề ta sẽ không tin tưởng,” Tâm di thầm nghĩ,” Nhưng hiện tại, ta cũng chỉ có thể giúp người!”

Gặp tâm di không nói lời nào, dận 禔 còn nói:” Tâm di, ngày đó người từng nói qua, chỉ cần ta không truy vấn di chiếu nội dung, ngày sau ta gặp được nan đề, người sẽ thay ta giải quyết,”

Tâm di đốt đầu:” Là, ta nói rồi, bởi vì ta biết sẽ có hôm nay, huống chi ta cùng Nạp Lan có thể kết làm vợ chồng người cũng ra quá lực, mặc kệ người là không phải thiết tình, nhân tình này ta sẽ còn, người chỉ để ý yên tâm làm của người Ung Chính hoàng đế đi!”

Công nguyên một thất nhị hai năm mười một nguyệt mười ba, Trung Quốc lịch sử trên tại vị dài một hoàng đế yêu tân giác la · huyền điệp ở sướng xuân viên băng hà,

Khang Hi nhắm mắt nằm ở trên giường, trong phòng một mảnh ai tiếng khóc,

Long khoa nhiều đang cầm một cái tráp vào nhà, trương điếu đức toàn bộ theo sát Sau đó,

“ Mọi người trước đừng quan trọng hơn khóc, quốc không thể một ngày vô quân, hiện tại tuyên đọc đại sự hoàng đế di chiếu,” Trương đình ngọc dù sao cũng là đương triều phòng chính, hẳn trong lời nói vẫn là có một định uy lực,

Mọi người một thời ngừng tiếng khóc, cùng nhau quỳ xuống nghe long khoa nhiều tuyên đọc di chiếu,

Long khoa nhiều mở ra tráp, lấy ra di chiếu, bắt đầu tuyên đọc:”Hoàng tứ tử dân 禔, nhân phẩm quý trọng, thâm tiểu trầm cung, truyền ngôi vị hoàng đế cho tứ đại ca dân 禔, Khâm thủ!”

“Nhi thần tiếp chỉ,” Dân 禔 tiếp nhận di chiếu, sau đó đánh về phía Khang Hi, khóc nói:”Hoàng a mã, người đem này ngàn cân gánh nặng giao (ngoại ô) cho đứa con, đứa con không đảm đương nổi nha, hoàng a mã,,,” Hẳn trong lòng lại là bi thương lại là cao hứng lại là lo lắng, Bi thương là bình thường hiện tượng, chính mình phụ thân qua đời, làm đứa con, khẳng định là thương tâm; cao hứng tự nhiên là bởi vì này ngôi vị hoàng đế quả thật là truyền cho hẳn, hẳn phán nhiều như vậy năm, rốt cục có thể hoàng bào thêm thân; lo lắng còn lại là không dám khẳng định tâm di đối hẳn sở làm hứa hẹn hay không có thể thực hiện, mặc dù có di chiếu, nhưng còn chưa bị mọi người thừa nhận,

Hẳn trong lòng bất ổn, có mấy người là một bụng bất mãn, bát, cửu, mười đại ca nghe xong di chiếu, lập tức cho nhau liếc nhau, mặc dù không nói lời nào, tâm ý lại tương thông, không thể làm cho bọn họ tứ ca xung đột,

Mười đại ca là hướng đầu, cái thứ một lên tiếng,”Hoàng a mã như thế nào hội truyền ngôi tứ ca, hẳn là là mười bốn đệ đi!”

“Long khoa nhiều, người nên sẽ không ở di chiếu trên động cái gì tay chân đi!” Cửu đại ca dân 禔 cũng bắt đầu rồi,

“ Hai vị đại ca, đại sự hoàng đế di chiếu trên viết đặc thanh thanh Sở Sở, là truyền ngôi cho tứ đại ca dân 禔, Long khoa nhiều chính là có gan lớn như trời tử, cũng không dám bóp méo di chiếu,”

“ Cửu đệ, mười đệ chính là muốn hỏi cái hiểu được, hoàng a mã vẫn đối mười bốn đệ thừa nhận có thêm, ký thác kỳ vọng cao, như thế nào đột

nhiên truyền ngôi cấp tứ ca đầu?” Dận tự không nói chính mình, đem mười bốn đại ca đẩy ra,

“Vài vị đệ đệ, chẳng lẽ các người hoài nghi này di chiếu là giả phải không?” Dận 禔 nói,

“Việc này quan hệ đến đại thanh hướng tương lai, chúng ta dù sao cũng phải lòng cái hiểu được,” Mười đại ca nói,

Dận 禔 biết bọn họ ý đồ, nhưng di chiếu nơi tay, hấn cũng có lo lắng, vì thế khế cắn môi hỏi: “Các người tính toán như thế nào lòng hiểu được đâu?”

“Không bằng chờ mười bốn đệ quay về kinh tái nghị,” Dận tự dùng là kéo dài chiến

Mặc kệ bọn họ dùng là cái gì chiến thuật, hết thấy đều trong lòng di đoán trước trung, quả nhiên, Nạp Lan đức duật lên tiếng: “Quốc không thể một ngày vô quân, nếu di chiếu chiếu sáng truyền ngôi cho tứ đại ca dận 禔, vậy nên phụng di chiếu thỉnh tân quân sớm ngày đăng cơ,”

“Nạp Lan đức duật, nơi này đối với người nói chuyện phân,” Dận 禔 hướng về phía Nạp Lan đức duật nói,

“Nạp Lan đức duật chức trách là bảo hộ Hoàng Thượng, cứu đại ca nếu không nghĩ phụng di chiếu, đừng trách ta phải tội,” Tới rồi hiện tại nông nổi, so với chính là ai hoành,

“Nạp Lan đức duật, người muốn tạo phản sao?” Kỳ duệ đã sớm không quen nhìn Nạp Lan đức duật, nghĩ đây là yêu tân giác La gia nội vụ, người là ngoại nhân, hạt trộn đều cái gì nha!

“Rốt cuộc là ai muốn tạo phản a?” Nạp Lan đức duật hiện tại phong hào là một đẳng hầu, phải so với kỳ duệ này bồi lặc cao,

Kỳ duệ áp cái không đem Nạp Lan đức duật để vào mắt,” Người hoành cái gì, trước kia là ý vào cái kia xú nha đầu chỗ dựa, hiện tại ta xem người còn ý vào người nào thế?”

Vừa dứt lời, Nạp Lan đức duật chộp liền cho kỳ duệ một cái tát, hấn có thể dễ dàng tha thứ kỳ duệ đối chính mình vô lễ, nhưng tuyệt không cho phép đối tâm di có chút không tôn trọng,

Kỳ duệ bùm mặt: “Người, người dám đánh ta?”

“Ta vì cái gì không thể đánh người, người tới!” Theo tiếng la, đại hồ, nhị hồ dẫn bọn thị vệ vọt vào trong phòng,” Bất kỳ bồi lặc,” Nạp Lan đức duật mệnh lệnh nói,

“Ai dám, người dựa vào cái gì lấy ta?” Kỳ duệ gặp Nạp Lan đức duật động thực cách, cũng là có chút sợ hãi,

Hiện tại chỉ cần đem di chiếu lấy ra nữa áp là đến nơi,” Chỉ bằng người không phụng chiếu,”

“Làm tốt lắm, giết gà dọa khỉ,” Dận 禔 âm thầm trầm trồ khen ngợi,

“Nạp Lan đức duật, nếu này di chiếu không thành vấn đề, chúng ta đương nhiên phụng chiếu, chính là hiện tại hàng đầu vấn đề là muốn đem di chiếu muốn làm rõ ràng,” Kỳ duệ bị đánh, hòa thân vương như thế nào còn có thể trầm mặc, nhưng hắn không nhằm vào Nạp Lan đức duật, hắn cảm thấy được Nạp Lan đức duật chính là dận 禔 binh sĩ, cùng binh sĩ không gì hảo giảng, mục đích của hắn là không cho dận 禔 vào chỗ, không cho dận 禔 vào chỗ chính là đôi chất nghi di chiếu đích thực nguy,

“Hòa thân vương, di chiếu đã muốn rất rõ ràng, người còn muốn làm gì, hiện tại ta hoài nghi người bụng dạ khó lường, cố ý phản đối tứ đại ca vào chỗ!” Nạp Lan đức duật cấp hòa thân vương khẩu mũi cũng không nhỏ,

Hòa thân vương vừa nghe lời này, tức giận đến thủ đều run lên,” Nạp Lan đức duật, người có ý tứ gì? Lão phu như thế nào bụng dạ khó lường?”

“Nếu hòa thân vương người không có dị tâm, vì sao không phụng chiếu?” Nạp Lan đức duật lập tức bắt lấy hòa thân vương trong lời nói lỗ hổng,

Hòa thân vương một chút buồn điệu, dận tự thấy thế vội giải vây, không nhuyển không cứng rắn địa nói.” Nạp Lan đức duật, ai đều biết nói người là tứ ca nhân, người giúp đỡ hắn cũng đương nhiên, tuy vậy, hôm nay là chúng ta yêu tân giác la việc nhà, người tốt một dừng nhúng tay,”

“Liêm Vương gia, này không đơn giản là các người việc nhà, mà là toàn bộ bát kỳ, toàn bộ đại thanh quốc chuyện, nếu đại sự hoàng đế truyền ngôi cấp tứ đại ca, như vậy tứ đại ca chính là Hoàng Thượng, ta hôm nay một định là cần vương hộ giá, nếu ai không phụng chiếu, trong tay ta kiếm cũng không dài ánh mắt,” Nạp Lan đức duật cũng không yếu thế,

“Nạp Lan đức duật, phải cần vương hộ giá, của người này ngự tiền thị vệ dường như còn chưa đủ phân lượng, muốn hay không ta phái người đến giúp người nha!” Dận 禔 bọn họ không phải không có chuẩn bị, bọn họ với chính mình tâm phúc nhóm giao (ngoại ô) đãi, cho quá khi tất yếu đều mang binh tiến đến sường xuân viên, nhưng bọn hắn không dự đoán được tâm di lá gan lớn như vậy, cư nhiên sai sử Nạp Lan phụ tử chiếu chỉ giả mạo, bọn họ nhân hoặc là bị giết hoặc là bị đóng đứng lên, căn bản trông cậy vào không đến,

Dận 禔 nói như vậy, vốn định là đem Nạp Lan đức duật cấp dọa trụ, không ngờ Nạp Lan đức duật chút không có cụ mầu, ngược lại cười lạnh một tiếng, nói:” Không nhọc cử đại ca lo lắng, bước quân doanh, kỵ binh dũng mãnh doanh cùng cử cánh cửa tướng sĩ đều đã muốn ở sường xuân viên ngoại hậu,”

Nghe đến đó, dân 禔 khòe miệng hơi hơi giơ lên, trong lòng tảng đá lớn buông, mà những người khác trong lòng lạnh một mảnh, Nạp Lan đức duật đem cử cánh cửa binh mã đều điều động đến sường xuân viên, bọn họ lại hoàn toàn không biết, này chứng minh bọn họ mọi người bị cáo chế, phải không chế cử cánh cửa tất cả tướng sĩ, năng lực này ngay cả bát đại ca bọn họ đều tự nhận ở trong khoảng thời gian ngắn là làm không được, Nạp Lan phụ tử dám làm như thế, hơn nữa xuống tay như vậy ngoan nhanh như vậy, tái bốn mọi người hiểu được, tâm di là phía sau màn quân sự,

Dận tự chỉ cảm thấy một trận hung buồn, xem xét xem xét Nạp Lan đức duật, Nạp Lan đức duật chính theo dõi hắn, dân tự trong lòng thâm than,” Chúng ta không phải bại bởi lão Tứ, mà là bại bởi cái kia nha đầu! Ông trời rất không công bình!”

Trương đình ngọc gặp như vậy đi xuống, sợ là muốn ồn ào ra đại loạn đến, vội hỏi:” Mọi người không được sảo, không có ai nói không phụng chiếu, thần khẩu kiến Ngô hoàng vạn tuế,” Nói xong, dẫn đầu hướng dân 禔 khẩu phía dưới đi,

Mọi người gặp phòng chính đại nhân đi đầu, liền đều đi theo quỳ xuống, hướng dân 禔 đi quân thần đại lễ,”Thần chờ khẩu kiến Ngô hoàng vạn tuế, vạn tuế, tuyệt đối tuổi!”

Việc đã đến nước này, dân tự cứ việc nếu không vui, cũng không nài,” Hôm nay là chiếm không được tốt lắm, chỉ có thể chờ mười bốn đệ quay về kinh sau sẽ tìm cơ hội,” Nghĩ đến đây, hắn nhắc tới y bào, hướng hắn tứ ca quỳ xuống, cử, mười đại ca thấy thế, cũng chỉ có thể quỳ xuống dập đầu thăm viếng tânận 禔 vui vẻ bị mọi người lễ,

Ngay tại sường xuân viên giương cung bạt kiếm thời điểm, tâm di một thân đồ trắng, ở di uyển lý(trong) đứng lặng, hồi tưởng khởi cùng Khang Hi ở chung khi một màn mạc tình cảnh, nước mắt tuôn rơi xuống,” Hoàng Thượng ông nội, tâm di chưa bao giờ cho ngài quỳ xuống quá, cũng chưa bao giờ cho ngài khải quá,,, hiện tại tâm di cho ngài dập đầu tiên đưa,” Nàng hướng tới sường xuân viên phương hướng quỳ xuống, cung kính địa dập đầu lay ba cái,

Mai cái giỏ trúc kết đi theo cùng nhau dập đầu,

Bông tuyết giống sợi bông bàn bay lá tả địa bay lá tả xuống dưới, toàn bộ Tử Cẩm thành bị đầy trời đại tuyết bao phủ,

Là hoàng đế bạn tang sự quy củ đặc biệt nhiều, sau khi cùng ngày kêu tiểu liễm, tự hoàng đế, chính là còn không có đi đăng cơ điện lễ tân hoàng đế cùng với hoàng tử hoàng tôn, đều phải mặc tang phục phục, trích điệu mũ trên hồng anh, tiến đi một lữ tóc, Trong cung nữ tử tự hoàng hậu dưới, đều phải trích điệu vòng tai, xóa hết thủy đồ trang sức,

Tiểu liễm lúc sau ngày hôm sau liễm,

Thanh đại quy định, bất luận hoàng đế tử ở địa phương nào, đều phải đem đại sự hoàng đế nâng nhập tử mộc chế tác quan tài tử cung, sau đó đem hân tử cung vận quay về Tử Cẩm thành, tử cung đứng ở Càn Thanh cung chính điện, thiết đại sự hoàng đế linh đường, cung nhân tế điện, bình thường không vượt qua 27 thiên, Đại sự hoàng đế tử cung từ ngoài cung vận quay về Tử Cẩm thành, tự hoàng đế phải lạy nghênh, ở Càn Thanh cung thiết đại sự hoàng đế linh đường đồng thời, còn muốn ban phát đại sự hoàng đế di chiếu khắp thiên hạ, tuyên bố cả nước trí ai, 27 thiên nội không được diễn trò mua v

Liễm khi, chư vương, bồi lạc, bồi tử, văn võ đại thần chờ đều phải tiến vào kiến thanh cánh cửa, chiêm ngưỡng đại sự hoàng đế dung nhan người chết, Tự hoàng đế, hoàng tử, công chúa đều phải đứng ở Càn Thanh cung đàn bệ trên, đi liễm lễ,

Tâm di không phải hoàng gia nhân, theo lý là không cần đi, nhưng nàng vẫn là đi, ở tự hoàng đế, hoàng tử, công chúa nhóm đi xong rồi lễ sau, nàng xuất hiện, áo trắng quần áo trắng, ở phong tuyết trung có vẻ là như vậy địa nhỏ yếu, ánh mắt mọi người đều tập trung tới rồi trên người nàng, nàng đi bước một địa đi vào Càn Thanh cung, mỗi một bước đều khóa đặc như vậy trầm trọng, đi vào linh tiền, chậm rãi quỳ xuống,” Hoàng Thượng, ta đến đây, chính là, ngài rút cuộc nghe không thấy ta cho ngài nói chê cười, ta cũng nhìn không tới ngài tươi cười!” Hai câu nói mới lỏ ra, nước mắt đã muốn thẳng xuống dưới,

“ Nhớ ngày đó, ta lẻ loi hiu quạnh địa đi vào thanh hương, là ngài thu lưu ta, ngài đau ta, yêu ta, đem đồ tốt một đều cho ta, còn sợ nhân đối ta chiếu cố đặc không chu toàn đến, cái cộc cái cộc kiện kiện đều tự mình hỏi đến, ta đem tối tri tâm trong lời nói cùng ngài nói, ngài cũng giao (ngoại ô) trái tim lý(trong) khổ sở hướng ta thật, mặc kệ ta như thế nào hồ nháo như

thế nào bướng bỉnh, ngài đều có thể bao dung lượng giải, ta nhớ rõ, ta kia thân rách tung toé quần áo cho ngài chê cười, sau đó cho ta làm thiệt nhiều thiệt nhiều quần áo mới; ta nhớ rõ, ngài hưng trí dạt dào địa cùng ta cùng nhau làm giải phẫu, đem một bên thái giám cung nữ đều cấp dọa chạy; ta nhớ rõ, chúng ta hàn đêm khêu đèn say mê ngoạn, ta cuối cùng là đoán không ra, ngài ở ta trên mặt thiếp hé ra thì hé ra viết bốn tờ giấy, cùng ngài cùng một chỗ mỗi sự kiện ta đều nhớ rõ thanh thanh Sở Sở, quên không được, ở bán đấu giá đại hội trên, ngài vội tới ta cổ động; quên không được, ngài cho ta có thể có tốt vị hôn phu nhọc lòng; quên không được, ta bị cứu trở về đến sau ngài như trút được gánh nặng biểu tình; quên không được, ngài cho ta chủ hôn chúc phúc; quên không được, ngài cho ta chưa xuất thế đứa nhỏ gọi là,, Hoàng Thượng, hiện giờ ngài buông tay nhân gian, mặc cho ta ngàn hô vạn gọi cũng gọi không trở về ngài, ngài này vừa đi, ta thì giống cô yếm một chích, không có cư trú âm sào, mưa gió phiêu bạt, nhâm nhân khi dễ,,”

Nàng một phen nói, nói được thê thê thảm thảm, bi bi thiết thiết, ở đây đừng nói là nữ quyến nhóm khóc cái hí lý rằm, ngay cả này thất thước nam nhi cũng đều đỏ hốc mắt, âm thầm rơi lệ, tâm di chính mình lại khóc đặc thiếu chút nữa tiếp không hơn khí, đem một bên Nạp Lan đức duật gấp đến độ yêu, hận không thể tiến lên ngăn cản, nhưng hiện tại này trường hợp tái sót ruột cũng không có thể có điều động tác, chỉ có thể ở bên cạnh lo lắng địa nhìn,

Dận 禔 cũng bị tâm di trong lời nói gây xích mích trong lòng thương cảm đích tình tự, ở bên khóc một trận, gương mặt gặp Nạp Lan đức duật sót ruột lo lắng bộ dáng, lại nghe đến tâm di cuối cùng hai câu nói, liền tiến lên vài bước, tự mình nâng dậy tâm di,” Tâm di, mau đừng khóc, người hiện tại có có bầu, kinh không được đại bi, hoàng a mã nếu là biết người như vậy, hẳn ở dưới mặt cũng không An Tâm, người yên tâm, hoàng a mã mặc dù đi rồi, còn có trăm, trước kia hoàng a mã như thế nào đối đãi người, trăm cũng như thế nào đối đãi người, người sẽ không nhâm nhân khi dễ,” Nói xong, vội gọi người nâng tâm di đi nghỉ ngơi,

Ung Chính đăng cơ, đăng cơ sau cùng lúc phải xử lý quốc gia đại sự, cùng lúc tới rồi điểm sẽ đi linh đường lễ bái, bận tới mảy tới mắt, vì thế rất nhiều sự liên đều giao (ngoại ô) cho Nạp Lan đức duật nơi đi để ý, Nạp Lan đức duật hiện giờ chức quan là lĩnh thị vệ nội đại thần, nhập vào chủ nội các, quan bái chính một phẩm,

Nội các là chính một phẩm nha môn, vị ở lục bộ phía trên, này chức vụ là thảo luận chính sự, tuyên bố hoàng đế chiếu lệnh, Đến lúc này, đều biết nói Nạp Lan đức duật là đương kim tân quý, mọi chuyện hướng hần xin chỉ thị, cũng bắt hần cho vội đặc là chân không chạm đất, ban đêm liền đáp cái cửa hàng ngủ, đã muốn đã lâu không về nhà,

=====

Đệ 83 chương: (tám mươi tam) sinh cùng tử

Khang Hi băng hà, kia hậu cung tần phi sẽ tiến hành xử lý, Ung Chính thân sinh mẫu thân đức phi ô nhã thị tự nhiên chính là hoàng thái hậu, nghĩ hào là nhân thọ hoàng thái hậu, Giảng đến phi tử, sẽ vác dư phi, lấy Ung Chính tính cách như thế nào sẽ làm dư phi tốt như vậy quá, này nữ nhân cùng hần minh lý(trong) ngầm địa tranh quá, cho nên chỉ có đường chết một cái, nhưng lại không thể lấy tuần táng danh nghĩa,

Thanh sơ vẫn đang chỉ dùng để người sống tuần táng, thái tổ nỗ người cấp xích sau khi, hoàng hậu kia kéo thị cùng nhị vị phi tử a tể cái, đại nhân trát tuần táng, Thanh hướng nhập quan sau đệ một đảm nhận hoàng đế Thuận Trị sau khi, tuần tử phi tần có 30 nhiều người, các nàng quan cữu đi theo ở Thuận Trị để quan cữu mặt sau đang đưa tang, trường hợp có thể đồ sộ,

Tới rồi Khang Hi thời kì, bởi vì Khang Hi để đối với người sống tuần táng căm thù đến tận xương tủy, hạ lệnh cấm, cho nên Ung Chính không có cách nào khác lấy tuần táng danh nghĩa làm cho dư phi tử, Lo nghĩ, đột nhiên nhớ tới một sự kiện, vì thế đem Nạp Lan đức duật tuyên đến, hỏi:” Nạp Lan, người còn nhớ rõ người thiếu chút nữa chết ở ai trong tay sao?”

Không đề cập tới việc này cũng là thôi, nhắc tới việc này, Nạp Lan đức duật một thời tức giận trong lòng,” Đời này cũng không hội vong!”

Ung Chính cười hắc hắc,” Trẫm cho người một cơ hội hết giận!” Nói xong, vác ngự bút viết một đạo thánh chỉ giao (ngoại ô) cho Nạp Lan đức duật,” Đi tuyên cấp dư phi

Nạp Lan đức duật tiếp nhận vừa thấy, lập tức đi trước dư phi trong cung, dư phi trong lòng chính lo lắng rất, biết chính mình trước kia cùng Ung Chính từng có nhiều lắm liên quan, hiện tại hần đăng cơ, không biết hội như thế nào xử trí nàng, Nhìn thấy Nạp Lan đức duật cầm thánh chỉ tiến đến, hơn nữa mặt sau còn đi theo thái giám, thái giám trong tay đang cầm một đạo bạch lăng, trong lòng liền luống cuống,

“ Nạp Lan,,,”

“Dư phi tiếp chỉ!” Nạp Lan đức duật một chút biểu tình đều không có, Dư phi nôm nớp lo sợ địa quỳ xuống sau, Nạp Lan đức duật bắt đầu tuyên đọc:”Nạp còi thị không tuân thủ nữ tắc, tiên đế tại vị trong lúc thường một mình ra cung, cùng người cầu kết, đặc biệt ban thưởng nạp còi thị bạch lăng, lấy chính hậu cung kỷ cương, Khâm thủ!” Niệm xong, đem thánh chỉ hướng dư phi trước mặt một đệ,” Nương nương, tạ ơn đi!”

Thánh chỉ nghe xong, dư phi trong lòng một mảnh lạnh lẽo, một chút than ngồi dưới đất, Nạp Lan đức duật ý bảo một chút thái giám, thái giám đem bạch lăng trình đến dư phi trước mặt,” Nương nương thỉnh!”

Thỉnh là nói cho cùng nghe, cho người chính mình động thủ, nếu người không muốn, kia thái giám tự nhiên sẽ thay người giải quyết, cho nên dư phi rung rung dùng run rẩy thủ tiếp nhận bạch lăng,” Nạp Lan, ở ta chết phía trước, ta nghĩ một mình cùng người nói nói mấy câu,”

“ Có thể!” Đãi mọi người đều rút ra ngoài sau, Nạp Lan đức duật đối dư phi nói:” Hiện tại không ai, người có thể nói, tuy vậy, nếu người muốn ta thả người, vậy miễn khai tôn khâu đi!”

“ Người nói cho ta biết, này thánh chỉ là người hướng Ung Chính cầu vẫn là Ung Chính chính mình đưa cho người?”

“ Ta sẽ không đi hướng Hoàng thượng cầu đạo thánh chỉ này!”

Dư phi gật gật đầu,” Nạp Lan, bằng lương tâm nói, phía trước chuyện ta một chút cũng không hối hận, hậu cung lý(trong) nữ nhân đều là tịch mịch, tiên nước chảy linh một cái tuổi thanh xuân nữ tử đem tốt thanh xuân thì giờ chôn vùi ở trong cung, hồng nhan tiêm lão đầu bạc sinh, Hoàng Thượng còn sống là một loại tra tấn, đã chết cũng là tra tấn, muốn ta giống này đầu bạc cung nữ như vậy ngồi giảng tiền triều chuyện cũ, còn không bằng ban thưởng ta chết, người trở về nói cho hần, ta đa tạ hần thành toàn ta!”

“ Ta sẽ chuyển cáo, người còn có cái gì nói sao?”

Dư phi nghĩ nghĩ, lại hỏi:” Hần hội như thế nào xử trí nhà của ta lý(trong) nhân?”

“ Này ta còn không biết, Hoàng Thượng cũng không có nhắc tới,”

“ Ai! Nghĩ đến cũng sẽ không bỏ qua bọn họ!” Dư phi thán khí,” Nạp Lan, nghe nói lần này Ung Chính có thể vào chỗ, người ra rất nhiều lực, nhưng ta cho người cái lời khuyên, Ung Chính hiệp ả đa nghi, người tốt một sớm cho kịp bút ra, bằng không tương lai một định bị hần làm hại!” Nói xong, dư phi hướng Nạp Lan đức duật hơi hơi thi lễ,” Thỉnh cho phép ta thay quần áo!”

Nạp Lan đức duật mặc dù hận nàng lúc ấy h chính mình, nhưng hiện giờ nhân chi đem tử, này ngôn cũng thiện, biết nàng cũng là chính mình hảo, không khỏi diệt hết oán hận chi tâm, rời khỏi ngoài cửa,

Dư phi đổi kính giả dạng, tỉ mỉ tân trang, giống như phải xuất giá nữ tử, nàng muốn dẫn xinh đẹp một dung nhan rời đi trần thế, chờ Nạp Lan đức duật lại vào cửa khi, dư phi đã muốn một đạo bạch lăng phó hoàng tuyên,

Hướng Ung Chính phục mệnh sau, Ung Chính cư nhiên còn có sai phái, làm cho hấn đi kê biên tài sản phát dục gia, hiện tại Ung Chính có điều cùng, quốc khó hư không, vừa lúc lấy phát dục gia tài sản đến dùng dùng một chút, hấn đem lúc trước Nạp Lan đức duật cho hấn khế đất chờ thì trả lại cho Nạp Lan đức duật,” Này trả lại cho ngươi, ngươi hiện tại trong nhà chi tiêu cũng lớn, dùng đấy,”

Nạp Lan đức duật cũng không khách khí,” Tạ ơn Hoàng Thượng!”

Xét nhà loại sự tình này là lớn một nước lược, nhưng là là tối không thú vị, nói trong lòng nói, Nạp Lan đức duật cũng không muốn đi làm loại này sống, nhưng thánh chỉ hạ, cũng chỉ hảo đi,

Phát dục trong nhà nhân còn không biết dư phi đã muốn đã chết, phát dục cũng thật lâu không có đi trong cung, bởi vì phát dục bệnh cũng không nhẹ, đã muốn nằm trên giường không dậy nổi, hiện tại trong nhà chủ nhà là nguyên thai, Phát dục bệnh là cho Nạp Lan đức duật đánh ra tới nội thương, từ ở chọn rể đại hội trên bị đánh sau, lúc trước còn không có cảm thấy được cái gì, nhưng vài ngày sau mà bắt đầu phát tác, ngực bụng bộ luôn ần ần làm đau, tìm thầy thuốc, mở dược ăn, thầy thuốc chiếu cố cần hảo hảo nghỉ ngơi, ngay từ đầu phát dục còn nghe lời, ngoan ngoãn ở nhà tĩnh dưỡng, khả hấn là cái mê nhân, có bằng hữu tìm đến hấn ăn cơm uống rượu đi phong nguyệt nơi, hấn phải đi, ngoạn mệt mỏi, bệnh liền tái phát, sau đó tái uống thuốc, như vậy phản lặp lại phục, bệnh liền vẫn không hảo, tới rồi sau lại lại không được, bệnh tình trầm trọng, chỉ có thể nằm ở

Nguyên thai nghe được người hầu đến bẩm báo, nói Nạp Lan đức duật mang theo quan binh tiến đến, không biết là vì cái gì, hấn trong lòng một thời lo sợ bất an, vì thế cuống quýt đi ra nghênh đón,

Nạp Lan đức duật ở trong đình viện chờ, thấy nguyên thai, không đợi hấn thỉnh an, Nạp Lan đức duật liền lên tiếng:”Phát dục đâu?”

“ Quay về Nạp Lan đại nhân trong lời nói, hấn bệnh thật sự trọng, nằm trên giường không dậy nổi,”

“ Nặng đi ra!” Nặng Lan đức duật ngay cả thương lượng đường sống đều không có, gặp nguyên thai chần chờ, liền nói:” Như thế nào, chẳng lẽ muốn ta tự mình đến hấn trước giường đi tuyên chỉ sao?”

Nghe được Nặng Lan đức duật là dẫn theo thánh chỉ tiến đến, nguyên thai biết không diệu, chạy nhanh người đi đem phát dục nặng ra toà trong viện, Thấy phát dục quả nhiên là bệnh thật sự trọng, Nặng Lan đức duật trước không vội mà tuyên đọc thánh chỉ, mà là chần một chút hấn mạch, phát hiện bệnh căn chính là chính mình lúc trước cấp kia mấy chương, bất giác cảm thấy kỳ quái, kia mấy chương quả thật là bị thương phát dục, nhưng cũng không hội trí mạng, chỉ cần hảo hảo điều dưỡng một trận sẽ không sự, mà hiện tại hấn đã muốn nghiêm trọng đến mệnh không lâu hĩ!

Nặng Lan đức duật cũng không công phu đi nghiên cứu đây là có chuyện gì, xuất ra thánh chỉ tuyên đọc, đại khái ý tứ chính là bởi vì dư phi nguyên nhân, liên lụy cả nhà, cho nên gia sản tịch thu, người nhà là nô, Đọc xong sau, lập tức làm cho bọn thị vệ kiểm kê trong nhà dân cư, sau đó niêm phong tất cả trưởng mắt,

Phát dục cùng nguyên thai thế mới biết dư phi đã muốn đã chết, một thời gào khóc đứng lên, bọn họ này vừa khóc, những người khác cũng đi theo khóc, trong lúc một thời, tiếng khóc điếc tai, Nặng Lan đức duật cũng không quản bọn họ, yêu khóc liền khóc đi, làm cho bọn thị vệ coi chừng những người này, đừng chạy là được,

Xét nhà cũng không phải một ngày hai ngày có thể hoàn thành, dù sao cũng phải có như vậy vài ngày thời gian, mỗi ngày niêm phong nhiều ít đều phải đăng ký có trong hồ sơ, nói như vậy, làm này tòi có thể ở bị kê biên tài sản người ta trung lấy đến rất nhiều ưu đãi, chỉ cần hấn nhìn trúng đều có thể không đăng ký đi lên, nhưng Nặng Lan đức duật không này ý niệm trong đầu, chính là lẳng lặng địa nhìn, Càng xem càng cảm thấy được thế sự vô thường, từng cỡ nào phong cảnh hoàng thân quốc thích, lúc trước là như vậy chỉ cao khí ngang, mà hiện tại đâu, bọn họ luân vì tù nhân, bị bọn họ khinh thị nhân lại ở một bên giám sát trông giữ kê biên tài sản bọn họ gia sản, này châm chọc quá lớn!

Đang nghĩ ngợi, tới, có thị vệ tiến đến bẩm báo, nói là nguyên thai vội vả muốn gặp hấn, Nặng Lan đức duật đoán là phát dục không tốt lắm, quả nhiên, quá khứ vừa thấy, phát dục là hết giận nhiều, tiến khí ít, Nặng Lan đức duật cảm thấy không đành lòng, điểm hấn mấy chỗ huyết vị, chuyển vận chút chân khí cho hấn, mới làm cho hấn hoãn lại đây,

“ Vì cái gì còn muốn cứu ta? Người hần là ở bên cạnh chế giễu mới đúng!” Phát dục suy yếu hỏi,

“ Ta đối với người như vậy nhần tâm, ta làm không được bỏ đá xuống giếng,”

“ Ta, tỷ tỷ của ta trước khi chết người có ở nhà hay không, có biết hay không nàng nói chút cái gì?”

“ Ta ở, nàng bị chết thực bình tĩnh, nàng nói nàng tạ ơn Hoàng Thượng thành toàn nàng,”

Phát dục vừa nghe thì ô nức nở nuốt địa khóc lên, Nạp Lan đức duật thực chịu không nổi, vì thế nói:” Người hần là dự đoán được kết quả này, quá khứ tranh đắc lợi hại như vậy, vô luận người nào làm hoàng đế, đều đã như vậy đối những người khác, phải oán liền các người chính mình đi!”

“ Người hiện tại có thể nói nói mát, người tuyển đối người!”

Nạp Lan đức duật lắc đầu,” Cửa ta lựa chọn không phải ta quyết định của chính mình, mà là yêu quyết định, bởi vì yêu, cho nên ta tuyển đúng rồi!” Gặp phát dục một bộ khó hiểu bộ dáng, lại nói:” Người sẽ không hiểu được, Bệnh của người còn có thể trị, ta chờ một chút đi làm cho người ta cho người khai mấy thiệp được, nhưng người chậm trễ thời gian lâu lắm, bệnh căn phải đi không được, về sau phùng mùa biến hóa vẫn là hội tái phát,” Này cũng là Nạp Lan đức duật tâm địa hảo, thay đổi người khác, phát dục đã sớm đi đời nhà ma,

Kê biên tài sản xong rồi phát dục gia, Nạp Lan đức duật trở về phục mệnh, cũng không biết Ung Chính na(vậy) cái kinh đáp sai lầm rồi, đột nhiên nhớ tới Nạp Lan đức duật thật lâu không trở về qua, nghĩ nếu hần nếu không về nhà, có thể có người muốn tìm tới cửa tới hỏi chính mình yêu nhân, chạy nhanh phái hần về nhà,

Nạp Lan đức duật vương bận tâm di, một hồi gia trước hết nhìn lão bà, đẩy cửa vào nhà, mang theo một thân bông tuyết, Tâm di đón nhận, vuốt hần trên người bông tuyết.” Như thế nào đã trở lại, trong cung không có việc gì sao?”

Tiểu cây mơ, tiểu quả cam chạy nhanh vắn nhiệt khăn mặt, thật trà nóng,

“ Ta đã muốn hơn nửa tháng không đã trở lại, Hoàng Thượng ân chuẩn ta trở về bồi cùng người,” Nạp Lan đức duật sát nhiệt khăn mặt nói,

“ Khó được hần còn có này phân tâm, ta như thế nào tiểu người giống từ lao lý(trong) trốn tới dường như, ai quy định hiếu kỳ không thể thế đầu,

cạo râu a?” Tâm di gặp Nạp Lan đức duật râu kéo cặn bã địa, đỉnh đầu phía trước cũng có tiểu tóc,

Tiểu cây mơ, tiểu quả cam thấy cũng mân miệng cười,

“ Các người còn cười, nhanh đi gọi người chuẩn bị nước ấm, làm cho hẩn tắm rửa, trên người cái gì chút - ý vị,” Tâm di quở trách, Tiểu cây mơ, tiểu quả cam chạy nhanh đi ra cửa phân phó hạ nhân,

“ Gặp qua a mã không?” Tâm di lại hỏi,

“ Còn không có, người là quân, đặc trước tới gặp người nha!” Nạp Lan đức duật nhìn thấy tâm di nên cái gì mệt nhọc đều không có,

“ Ít đến, biết ta không nói cứu này! Nghe nói, dư phi ban thưởng tử, phát dục gia cũng bị sao?”

Nạp Lan đức duật gật gật đầu, tâm di lại lắc lắc đầu,” Ai, hẩn xuống tay cũng quá ngoan! ì về phần tử a, còn nói cái gì cùng người cầu kết, loạn khẩu tội danh,” Gặp Nạp Lan đức duật về mặt quái dị, lại hỏi:” Như thế nào, chẳng lẽ là thật sự?”

“ Ta cũng không biết nên nói như thế nào, nàng, ta,,,” Nạp Lan đức duật không hiểu địa đồ hồng mặt,

Tâm di rất tốt kỳ,” Người gì chứ mặt đỏ, đừng nói cho ta, người tận mắt gặp,”

“ Nàng, nàng về nhà thăm viếng khi, cho ta hạ dục,,,” Mới nghe đến đó, tâm di một thời sắc mặt trắng bệch, thân mình lay động một chút, sợ tới mức Nạp Lan đức duật chạy nhanh đỡ lấy nàng, vội vàng giải thích,” Ta cùng nàng không có, ta đào tẩu, sau lại là cho khiêu tuyến thay ta giải độc,”

“ Người làm ta sợ muốn chết!”

“ Thực xin lỗi!” Nạp Lan đức duật ủng trụ tâm di,” Như vậy mất mặt chuyện, ta na(vậy) không biết xấu hổ nói!”

“ Ha hả!” Tâm di đột nhiên cười cười,

Nạp Lan đức duật biết nàng cười một định là có cái gì oai cân não, vì thế nói:” Người lại muốn đến cái gì? Không chính xác loạn nghĩ muốn,”

“ Ta không loạn nghĩ muốn, ai, dư phi đáng người được không?” Tâm di nửa câu sau đến đây cái đại quẹo vào,

Nạp Lan đức duật không dự đoán được tâm di hội đột nhiên hỏi cái này, thuận miệng phải trả lời không tôi, nói lời ra, chỉ thấy tâm di mân nói thẳng nhạc, đem hẩn xấu hổ đến nâng không dậy nổi đầu, nhân thể dán tại tâm di mặt giữ,” Có người hỏi như vậy sao?”

“ Các người nam nhân a!” Tâm di phụ giúp Nạp Lan đức duật xuất môn,” Đi tắm rửa, không rửa hôm nay sẽ không chuẩn trên giường ngủ,” Phái hấn đi rồi, tâm di nghĩ hấn vừa rồi nói, lại là sau một lúc sợ, trong giây lát bụng đau xót, nhin không được ôi một tiếng, thầm nghĩ:” Còn có một tháng mới đến dự tính ngày sinh đâu, sẽ không là trước thời gian đi!”

Chậm rãi giúp đỡ tường đi đến ghế dựa giữ, mới vừa ngồi xuống lại là đau xót, Ngay sau đó, nàng cảm giác nước ôi dường như phá,” Không phải đâu, như thế nào nhanh như vậy? Không phải đều nói thứ một thai rất chậm sao?” Điều chỉnh một chút hô hấp, vừa định hãm nhân, tiểu gậy trúc vào được,” Khanh khách, phòng bếp hỏi hôm nay buổi tối ngài muốn ăn cái gì?”

Tâm di khoát tay áo,” Gậy trúc, ta muốn sinh, đi hãm người đến,”

Tiểu gậy trúc vừa nghe, cuống quýt chạy đi ra ngoài, một bên chạy một bên hô,”Mai tử tử, kết tử tử, nhanh lên, khanh khách nói nàng phải sinh!” Hấn trong lời nói đem trong phủ từ trên xuống dưới đều kinh động, tiểu cây mơ cùng tiểu quả cam quan trọng hơn phòng nghỉ gian chạy đi,

Bởi vì ai cũng chưa dự đoán được đứa nhỏ hội trước tiên xuất thế, cho nên chưa kịp kêu bà mụ, nghe được tiểu gậy trúc báo cáo, Nạp Lan hoành lúc này mới làm cho người ta chạy nhanh đi trong cung hội báo, trong hoàng cung có chuyên môn là phanh phi nhóm đỡ đẻ bà mụ

Ung Chính nhận được tin tức, lập tức phái tới có kinh nghiệm bà mụ, còn có chuyên xem phụ khoa thái y chạy tới Nạp Lan gia,

Nạp Lan đức duật chính tẩy tắm, tiểu rồ thì không gõ cửa bỏ chạy tiến vào,”Ngạch phụ!”

“Tiểu rồ, người thì không gõ cửa, khi nào thì dưỡng thành này thói quen?”

“ Không kịp xao nha, ngạch phụ, khanh khách phải sinh,”

Vừa nghe lời này, Nạp Lan đức duật đằng địa từ tắm đứng đứng lên, cầm khăn mặt lung tung địa lau một chút, quan trọng hơn mặc quần áo, một bên mặc biên hỏi:” Như thế nào đột nhiên sinh đâu, là nam hay là nữ?”

“Ngạch phụ, còn không có sinh, khanh khách là đau bụng, sắp sinh!”

Nguyên lai Nạp Lan đức duật căng thẳng trương, không có nghe rõ ràng, còn tưởng rằng tâm di đã muốn sinh, hấn cũng không ngấm lại, hấn mới giặt sạch bao lâu tắm, Vội vàng vội vội địa đi vào phòng ngoại, đã nghĩ tiến phóng, bị cửa tiểu gậy trúc ngăn lại,”Ngạch phụ, ngài không thể vào đi!”

“Ta như thế nào không thể vào đi?”

“Duật nhi, không thể vào, đây là quy củ!” Nạp Lan hoành đã ở bên cạnh cản lại,

“A mã, ta lo lắng a! Tâm di ở bên trong không biết thế nào đâu!”

“Kiên nhẫn điểm, qua thực tự nhiên để lạc! Người ngạch nương lúc trước sinh của người thời điểm, ta cũng chỉ có thể đứng bên ngoài đầu lo lắng suốt,”

Nạp Lan đức duật bắt đắc dĩ địa đọa một chút chân, đành phải đứng ở cửa chờ, Tâm di ở trong phòng chỉ cảm thấy đau bụng sinh khoảng cách thời gian càng ngày càng đoạn, tuy rằng nàng là học y, khả chuyên nghiệp không phải phụ khoa, sinh nở tri thức tuy rằng biết, nhưng gần đến giờ chính mình trên người, đau đớn đã muốn làm cho nàng đem này tri thức vong đắc không còn một mảnh,

Bà mụ còn chưa tới, thì lo lắng trong nhà lão mụ tử, cho nên trong phòng chỉ có tiểu cây mơ, tiểu quả cam cùng tú nhi, nhưng các nàng đều là không xuất giá cô nương, một chút đều giúp không được gì, tâm di chỉ có thể chính mình cắn răng kiên trì, may mắn của nàng cung khẩu khai thật sự mau, chờ bà mụ đuổi tới khi, đứa nhỏ đầu đã muốn đi ra, ở bà mụ dưới sự trợ giúp, đứa nhỏ oa oa địa khóc buông xuống,

Nghe được trong phòng tiếng khóc, Nạp Lan đức duật một trận kích động, trong mắt nổi lên một mảnh hơi nước, khi hắn ôm chính mình nữ nhân khi, nhìn không được rút xuống nước mắt, hắn nhìn xem nữ nhân, thì nhìn mỗi một không chịu nổi thê tử, giao (ngoại ô) trái tim đi cùng nữ nhân đều ôm vào trong lòng, ngực,

Đứa nhỏ giáng sinh, cả nhà đều cao hứng vạn phần, thái y cấp tâm di chẩn mạch, cáo một trong thiết đều hảo, mở mấy thiệp hậu sản bổ khí dưỡng huyết dược, dặn dò một phen, Nạp Lan hoành cấp bà mụ cùng thái y tiền li xì tự nhiên là thật to, toàn bộ quý phủ hạ nhân nhân cũng đều có

Ung Chính ở biết tâm di phải sinh thời điểm, mà bắt đầu chuẩn bị tặng lễ, ngày hôm sau, lý đức toàn bộ liền mang theo dày lễ vật tới cửa, Hoàng đế một tặng lễ, kia mặt sau còn không đi theo một tảng lớn a, rốt cục ai đến sang tháng tử, y Nạp Lan hoành ý tứ làm trắng tròn rượu, hắc hắc, thì thu một hồi lễ, thanh thanh này tiểu nha đầu mới ra thế tự thành tiểu phú bà,

=====

Đệ 84 chương: (tám mươi tứ) gặp rắc rối

Trăng tròn sau ngày hôm sau, tâm di sửa sang lại mọi người đưa tới lễ, đột nhiên phát hiện trong đó có một chịch đầu gối đích xác tráp, tâm di bất giác có điểm kỳ quái, người khác tặng lễ đều là đóng gói tinh mỹ, này tráp thật sự rất bình thường, hơn nữa tất cả danh mục quà tặng trên cũng không có này vật phẩm,” Không có ký tên, chính là ai đưa tới?” Chậm rãi đem tráp mở ra, bên trong là một đóa chế tác hoàn mỹ phần hồng màu ngọc trâm hoa, tâm di suy nghĩ một trận, trong lòng vừa động, đem trâm hoa xuất ra, quả nhiên tráp hạ có cách tầng, bên trong có tờ giấy, mặt trên đơn giản vài” Sinh con gái chi hỉ, tán gẫu biểu tâm ý, Cho khiêu tuyền,”

“ Chẳng lẽ hẳn ngày hôm qua đã tới? Đến đây lúc nào?” Tâm di bị hủy tờ giấy, hô tú nhi, tú nhi vội vào cửa,” Người còn nhớ rõ ngày hôm qua là ai đưa này tráp?” Lễ vật tất cả đều là tú nhi lấy vào phòng tới,

Tú nhi tiếp nhận nhìn nhìn, phe phẩy đầu,” Không có a, ta không nhớ rõ có thu quá này,”

“ Người

“ Ân!” Tú nhi do dự một chút, còn nói,” Tuy vậy, ta rời đi cho làm con thừa tự gian!”

Tâm di hít một tiếng,” Lại là hoàng tử trước tìm người?”

Tú nhi mặt đỏ lên, thùy đầu, nhẹ giọng nói:” Khanh khách, hẳn là đại ca, ta cự tuyệt không được,”

“Tú nhi, việc này ta đã sớm nghĩ muốn nói ra, hiện tại không ai, người theo ta nói trong lòng nói, người là không phải tính toán đi theo hẳn?”

“ Khanh khách, ngài cũng không thể được nói cho ta biết, hẳn, hẳn đáng giá ta dựa vào sao?”

Tâm di không biết nên như thế nào trả lời tú nhi, nhìn ra được, tú nhi là muốn đi theo hoàng lịch, nhưng lại sợ tương lai hoàng lịch bỏ quên nàng, dù sao, nàng phải so với hoàng lịch lớn lục bảy tuổi, nghĩ nghĩ trả lời nói:” Nếu đàm thái độ làm người, hẳn là không tồi, nhưng là, làm đương kim hoàng đế đưa con, tương lai khẳng định là ba vợ bốn nàng hầu, hơn nữa, chính phúc tấn không tới phiên người, người nếu muốn rõ ràng, người cùng với rất nhiều nữ nhân cùng nhau chia xẻ này trượng phu, người có nguyện ý hay không? Trước đừng trả lời ta, hảo hảo ngẫm lại nói sau,”

Ung Chính đăng cơ, còn có một loạt tân chính, bởi vì Khang Hi lưu cho hẳn thật lớn một cái lỗ thủng, hẳn chỉ có thể lấy nghiêm trì thiên hạ, cũng đem chính hẳn cấp một phẩm, ngẫm lại một chết một sống địa lên làm hoàng đế, nhưng này cái hoàng đế thực không tốt làm, ngoại là triều chính

hỗn loạn, nội có huynh đệ quấy rối, hoàng thái hậu còn ngờ trách, mấy chỗ giáp công, muốn làm chính là sút đầu mẽ trán,

Hôm nay, nhớ tới tâm di, vội gọi người đi thỉnh nàng đến,

Tâm di ở trong cung hành tẩu, một đường đụng tới cung nữ, thái giám, thị vệ đều hướng nàng hành lễ, Nàng chuyển quá một cái hành lang gấp khúc, một cái cung nữ từ bên người nàng sát bên người mà qua,

Tâm di bắt đầu cũng lơ đãng, đột nhiên cảm thấy được có điểm không thích hợp, vội xoay người hăm:” Đứng lại!” Cung nữ dừng lại cước bộ, tâm di trở lại đi đến nàng trước mặt, nói:” Ngẩng đầu lên,”

Cung nữ chậm rãi ngẩng đầu, Một đôi mắt, tâm di mới biết được không đứng chỗ nào sức lực, trước mặt nhân là lữ tứ nương!

Lữ tứ nương gặp tâm di nhận ra chính mình, cũng không kích động, nói:” Khanh khách, ta có thể đi rồi sao?”

Tâm di nhìn sang bốn phía, không ai chú ý, quay đầu hỏi:” Rõ ràng thiên, ngươi muốn làm gì?”

Lữ tứ nương không đáp,

“ Ngươi là tìm đến hắc!” Tâm di đột nhiên tỉnh ngộ lại đây:” Tứ nương, ngươi có biết hay không ngươi đang làm gì? Hắc hiện tại quý là thiên tử,”

“ Ta biết!” Lữ tứ nương cũng không phủ

“ Biết ngươi còn, ta bội phục đảm lượng của ngươi!” Tâm di thở dài một tiếng,” Ngươi đi đi, chính mình cẩn thận một chút, đừng nữa làm cho người ta đánh lên, đến lúc đó cho hắc trêu chọc phiền toái,” Nói xong, cũng không để ý tới nàng, thẳng đi rồi,

Tâm di khóa tiến Càn Thanh cung, gặp Ung Chính tựa vào tháp trên ngai, cũng không đánh thức hắc, đuổi rồi mọi người đi xuống, chỉ tại bên cạnh ghế trên ngai chờ, Tinh tế đoan trang Ung Chính, một chút ngày không thấy, hơn gầy,” Đáng thương Ung Chính, lịch sử trên phần lớn chỉ nhớ rõ phụ thân ngươi cùng ngươi đưa con, cố tình nhắc tới ngươi, liền không có gì hay nói, nếu không có ngươi này mười ba năm lao khổ, hoàng lịch này hoàng đế sao có thể làm đắc như vậy thuận a!”

Tiểu sau nửa canh giờ, Ung Chính nghiêng người, trên người thăm diệu trên mặt đất hạ, tâm di nhặt lên, cho hắc cái trên, Ung Chính tựa hồ cảm giác được, theo bản năng địa thân thủ bắt lấy tâm di thủ, hô,” Tứ nương!”

Tâm di hoảng sợ, chạy nhanh quay đầu lại nhìn xem, hoàn hảo không có cung nữ thái giám ở trong phòng, nàng cuống quýt giãy, cố tình Ung Chính còn cầm chặt không để,” Tứ nương!” Hắn thở nhẹ mở mắt ra, gặp bất lấy chính là tâm di, vội vàng buông ra thủ, đứng dậy nói:” Người tới lập, đến thật lâu sao, như thế nào không cho bọn họ đánh thức trẫm?”

“ Mỗi ngày như vậy làm lưng vất vả, cũng nên hảo hảo nghỉ ngơi một chút, ta chờ chờ cũng không phương,” Tâm di cho rằng cái gì cũng chưa phát sinh, châm trà đoan cho hắn,

Ung Chính tiếp trà, gặp tâm di trên cổ tay một đạo hồng dấu, giương mắt dục giải thích:” Vừa rồi

“ Ta biết, người không cần giải thích!” Tâm di đánh gậy hắn,” Ta tới thời điểm gặp tứ nương,” Gặp Ung Chính có điểm xấu hổ, còn nói:” Người từ trước đến nay nàng rút tới cũng liền thôi, khả nên nói cho nàng trong cung quy củ, vừa rồi may mắn là gặp ta, bằng không phải cho người chính mình tìm phiền toái sao?”

“ Về sau trẫm hội nói cho nàng,”

“ Người cùng nàng có thể có nhiều ít cái về sau a!” Tâm di thâm than, không có cách nào khác tử, cảm tình chuyện cho dù là hoàng đế cũng trốn không thoát,” Đúng rồi, người tìm ta chuyện gì?”

“ Cũng không có gì sự, người sinh đứa nhỏ sau còn không có tiền vào quá, muốn tìm người tâm sự thiên,”

“ Người thực khoảng không sao, nhiều như vậy quốc gia đại sự chờ người xử lý đâu!” Tâm di còn tưởng rằng Ung Chính tìm chính mình có cái gì chuyện trọng yếu đâu!

Ung Chính đứng dậy sống giật mình nói:” Đến, bồi trẫm dùng chút trà bánh, trẫm mệt mỏi quá, thậm chí có chút tâm lực lao lực quá độ,”

“ Người mới làm vài ngày hoàng đế nha, liền cảm thấy được tâm lực lao lực quá độ, vậy người hoàng a mã này sáu mươi một năm là như thế nào tới được, người không phải tâm tâm niệm niệm địa nghĩ này trương long ý sao, hiện tại người ngồi trên, ngược lại oán giận đứng lên,”

“ Đây trương long ý không tốt tọa a, ngồi ở mặt trên gặp thời khắc chung quanh như hổ rình mồi nhân không ít, một cái bất lưu thần sẽ bị người khác kéo xuống dưới,”

“ Vốn chính là dự kiến trung chuyện, người nên có này tư tưởng chuẩn bị, bọn họ hội không ngừng mà cho người tìm phiền toái,”

“ Những lời này trăm cũng chỉ có thể cùng người nói, trừ người ra, không ai hiểu được trăm tâm sự, ai! Hoàng đế chân chính chính là người cô đơn, ngay cả cái nói tri tâm nói mọi người không có, hiện tại trăm mới hiểu được, hoàng a mã vì cái gì như vậy thích người, hẳn có nhiều lắm tâm sự không có cách nào khác nói, nhiều lắm mật vàng không chỗ phun a!” Ung Chính cũng là lời tâm huyết,

“ Hoàng đế là không thể có bằng hữu, làm hoàng đế phải chịu được cô độc tịch mịch, sẽ buông tha cho thường nhân đích tình cảm, đặc biệt tình yêu,” Tâm di nhớ tới lữ tứ nương,

“ Trong thiên hạ, hay là vương thổ, dẫn thổ chi tâm, hay là vương thần, Trăm có được thiên hạ, nhưng không cách nào có được chính mình âu yếm nữ nhân,” Ung Chính đối lữ tứ nương coi như là động chân tình,

Tâm di cảm thán nói:” Đường đường đại thanh hướng hoàng đế yêu trên một cái tiền minh bạn đảng, vốn nên thế bất lưỡng lập nhân, lại lẫn nhau yêu nhau, vận mệnh an bài chính là như thế vi diệu!”

“ Trăm cũng là nhân, trăm cũng có cảm tình,”

“ Người tính toán thế nào? Dem nàng thu vào của người hậu cung?” Tâm di thuận miệng

“ Có thể chứ?” Ung Chính hỏi lại,

“ Không thể,”

Ung Chính cười khổ mà nói:” Trăm cũng biết không thể, ai làm cho trăm là hoàng đế đâu? Hoàng đế cũng không phải mọi chuyện có thể tùy tâm sở dục, Ai! Tốt lắm, không nói chuyện nàng, tâm di, lần này khai ân khoa, người đi làm giám thị quan như thế nào?”

“Khai cái gì vui đùa!”

“ Trăm là còn thật sự, có người ở, không ai dám lăm bừa, trăm nghĩ muốn chọn một ít có thực học bởi vì quốc hiệu lực,”

Tâm di cự tuyệt nói:” Ta mặc kệ, triều đình lý(trong) mà khi giám thị quan nhân nhiều lắm, nói sau, các người có tổ huân, hậu cung tàn phi không được tham gia vào chính sự,”

“ Người cũng không phải hậu cung tàn phi, huống chi người đã muốn tham gia vào chính sự,”

“ Ta từ một nơi bí mật gần đó, người khác biết không đến nhược điểm, bọn họ là bắt không được người bím tóc khổ, người khen ngược, đưa lên cánh cửa đi,” Tâm di cảm thấy được Ung Chính tại đây sự kiện trên như thế nào có điểm linh không rõ,

“ Không đi sẽ không đi! Đến, gần một còn có chút sự, người tới giúp đỡ trầm ngâm lại, nên xử tr như thế nào,”

“ Hảo!” Chỉ cần không phải mình ra mặt, tâm di là vui vì hấn làm điếm sự, nằng cùng Ung Chính ở trong này trao đổi, trong nhà đã có nhân thống ra rắc rối,

Hôm nay vừa lúc nhị hồ nghỉ ngơi, hấn cùng đại hồ hai người là thay phiên đi theo Nạp Lan đức duật đi làm kém, tâm di ra cửa không bao lâu, nhị hồ cũng bán ra đại môn, tiểu gậy trúc từ sau đuôi theo, hô:” Nhị hồ ca, đi chỗ nào?”

“ Không có gì sự, trên đường phố đi bộ một vòng, thuận tiện cấp cây mơ mua vài cái đa dạng trở về,”

“ Cùng đi đi!” Tiểu gậy trúc quán quít lấy,

“ Phải không, nếu như bị ngạch phụ biết ta một mình mang người ra phủ, người là không có gì, ta sẽ bị hấn mắng, hấn là ta người lãnh đạo trực tiếp, lại là sự phụ ta,”

“ Không ý kiến sự, cùng lắm thì đến lúc đó đem khanh khách đưa đến làm cứu binh, Ai nha, đi thôi, cuống một vòng sẽ trở lại, ngạch phụ sẽ không biết,” Xem ra, vào Nạp Lan gia sau, tiểu gậy trúc bọn họ không trước kia như vậy tự do, Nhị hồ không lay chuyển được hấn triền, đành phải mang theo tiểu gậy trúc đi ra đi,

Trên đường một mảnh phồn hoa,

Tiểu gậy trúc giống lấy ra khỏi lồng hấp chim nhỏ,” Nhị hồ ca, khanh khách xuất giá sau, chúng ta sẽ không trên quá vài lần phố, ngạch phụ mỗi ngày quán quít lấy khanh khách, tiền tiền xuất xuất địa cũng không mang theo chúng ta”

“ Bọn họ tân hôn yên người, chúng ta đi theo phía sau giống cái gì,”

Tiểu gậy trúc tiếp tục nói xong:” Sau lại khanh khách có có bầu, càng không thể xuất môn, hiện tại có tiểu khanh khách, liền càng không thời gian đi ra ngoài chơi,”

“ Ta nói tiểu gậy trúc, người như thế nào dài không lớn, cả ngày còn chỉ biết là ngoan,” Nhị hồ dù sao phải so với tiểu gậy trúc lớn tuổi,

“ Nếu không nên như thế nào, ta thì không giống các người, người cùng đại hồ ca hiện tại đều đã muốn là chính tứ phẩm, về sau lộng cái ngoại nhâm, thăng đặc nhanh hơn,”

“ Ta không nghĩ phóng ngoại nhâm, như bây giờ cũng rất hảo, đi theo khanh khách này vài năm, đối quan trường cũng nhìn thấu, quan văn yêu tiền, võ tướng sợ chết, nói sau, chúng ta cũng sẽ không cũng không tiết nịnh

not a dua nịnh hót, ta ca tính tình so với ta càng tao, lại càng không hội sát ngôn quan sắc, lần trước làm cho hấn đi bộ binh đập cái thủ, đắc tội bao nhiêu người, nếu không có khanh khách chống đỡ, đã sớm bị người chinh đã chết, hiện tại này tứ phẩm, đã muốn rất đúng được rất tốt tổ tông,” Nhị hỏ đi theo tâm di quả thật tiến bộ không ít,

“ Nói được cũng là, hoàn hảo có khanh khách cái chuôi này ô dù, ít nhiều ít tâm sự,”

“ Ta cảm thấy được khanh khách cái chuôi này ô dù, chống đỡ không được bao lâu, đương kim không giống thánh tổ gia,” Không thể không bội phục nhị hỏ ánh mắt, trừ bỏ tâm di, hấn là mọi người trung tối có nguy cơ cảm một cái

Tiểu gậy trúc nào biết trong đó lợi hại, nói:” Loạn giảng, người không gặp Hoàng Thượng có bao nhiêu coi trọng khanh khách a!”

“ Tiểu hài tử biết cái gì!” Nhị hỏ lười cùng hấn giải thích,

Tiểu gậy trúc không phục địa nói:” Hừ, ta không hiểu, ta chỉ nhìn đến người hướng mai tử tử xum xoe, Hi hi, bị ta nói trung đi, ai, cùng khanh khách nói một tiếng không phải được, chạy nhanh thành thân đi!”

“ Ân, ta là nghĩ muốn, khả tổng nói không nên lời,”

Hai người nói nói cười cười địa đi dạo một vòng, mua đồ vật này nọ, trở về đi, Chợt thấy xa xa có một đám người chính lôi kéo một cái bát cửu tuổi tiểu cô nương hướng cảm xuân viện cửa đi, phía sau còn đuôi theo một cái tóc trắng xoá bà cố nội,

“Quyên nhi, quyên nhi,,,” Bà cố nội la lên,

Cái kia kêu quyên nhi tiểu cô nương cũng liên tiếp quay đầu lại hô:” Nãi nãi, bà nội,,,”

Tiểu gậy trúc tinh thần trọng nghĩa đến đây,” Rõ như ban ngày, muốn làm gì? Nhị hỏ, đi nhìn một cái!”

Nhị hỏ giữ chặt hấn:”Tiểu gậy trúc, đừng gậy

“ Sợ cái gì a, cùng ngạch phụ học nhiều như vậy võ công, lúc này nên phải tác dụng, hành hiệp trượng nghĩa thôi, người còn sợ đánh không lại bọn họ?”

“ Những người đó chẳng qua hội điểm hoa màu võ thuật, đối phó bọn họ dư dả,” Nhị hỏ tuy rằng theo Nạp Lan đức duật không lâu sau, nhưng tiến bộ thần tốc, chích tiểu liếc mắt một cái liền nhìn ra những người đó căn bản không khỏi đánh,

“VẬY NGƯỜI CÒN DO DỰ CÁI GÌ, LÚC TRƯỚC NHỎ NHỎ PHẨM THỜI ĐIỂM, ĐỀU ĐÁM CÙNG NHÂN ĐÁNH NHAU, HIỆN TẠI LÀ TƯ PHẨM QUAN, THẬT KHÔNG NÀY LÁ GAN,”
Tiểu gậy trúc bắt mẫn địa nói,

“ĐÚNG LÀ BỞI VÌ CÓ CHỨC QUAN TRONG NGƯỜI, KHÔNG THỂ LOẠN ĐÁNH NHAU,”

“NGƯỜI KHÔNG ĐI, TA ĐI, TA CŨNG KHÔNG CHỨC QUAN,” Tiểu gậy trúc nói xong, liền tiến lên đối với đám kia nhân nhượng: “Các người làm gì, rõ như ban ngày, cường thường dân nữ, đem người thả,”

“Quan tiểu tử người đánh rắm, cút ngay!”

“NHA A, CƯỚP NGƯỜI CÒN NHƯ VẬY HOÀNH, NGƯỜI LÀ AI GIA?”

“NHÀ AI, NÓI RA HÙ CHẾT NGƯỜI,”

“TA TA CHÍNH LÀ DỌA ĐẠI,” Tiểu gậy trúc cũng hoà

“VẬY NGƯỜI CHỢT NGHE TỐT LẮM,,,”

Bên cạnh một người nói: “Đại ca, đừng tìm tiểu tử này lời nói nhảm, hấn biết cái gì,”

Lúc này, bà cô nội đuổi theo, ôm lấy cháu gái: “Quyên nhi,,,”

“NÃI NÃI, BÀ NỘI,,,” Tổ tôn lưỡng ôm đầu khóc rống,

“KHÓC KHÓC KHÓC, KHÓC CÁI GÌ?”

“TA LIỀN NHƯ VẬY CÁI CHÁU GÁI, CỪU GIA, NGÀI XIN THƯƠNG XÓT, THẢ NÀNG, TA ĐẾN GÁN NỢ ĐI!”

“NGƯỜI GÁN NỢ? NGƯỜI ĐỀU LÀ MAU VÀO DIÊM VƯƠNG ĐIỆN, TA MUỐN NGƯỜI CÁI GÌ DỪNG A! CÒN PHẢI CẤP LẠI QUAN TÀI TIỀN, NÀNG SẼ KHÔNG ĐỒNG, TIỂU MỸ NHÂN BẠI HOẠI, TA CÙNG CẢM XUÂN VIỆN MỤ MỤ ĐÂU CÓ, NĂM TRĂM LƯỢNG BẠC, ĐỂ SẠCH NỢ SAU, CÒN THẶNG HƠN HAI MƯƠI HAI, CỪU GIA CŨNG HÀO PHÓNG MỘT CHÚT, CHO NGƯỜI MUA KHẨU TỐT MỘT QUAN TÀI, THAY NGƯỜI LÀM THÂN ÁO LIỆM, THẾ NÀO A?” Cái kia được xưng là cừu gia nói,

“NGƯỜI, NGƯỜI NHƯ THẾ NÀO CÓ THỂ NHƯ VẬY CHỈ TIỆN NHÂN?” Bà cô nội tức giận đến thẳng đầu,

“THIỆU NỢ THÌ TRẢ TIỀN, THIÊN KINH ĐỊA NGHĨA!” Họ cừu trở mình xem th

“CHÚNG TA CHỈ THIẾU NGƯỜI BA MƯƠI HAI, NĂM TRƯỚC ĐỀU CÒN TRÊN A!”

“HẢI! NGƯỜI NHƯ THẾ NÀO KHÔNG TÍNH LỢI TỨC?”

Tiểu gậy trúc nhin không được nói: “Đây là cái gì lợi tức nha, ba mươi hai biến thành năm trăm hai!”

“XU TIỂU TỬ, CỒN XA MỘT CHÚT, ĐỪNG TÌM ĐÁNH!”

“MÙ CỦA NGƯỜI CẦU MẮT, NGƯỜI CÓ BIẾT TA LÀ AI SAO, NGƯỜI DÁM ĐÁNH TA?” Từ theo tâm di, tiểu gậy trúc na(vậy) chịu quá khí a, cũng khai mắng,

“TA KHÔNG DÁM?” Nói xong, một quyền đánh vào tiểu gậy trúc trên mặt,

“ A, ta thao người tổ tông, người cư nhiên dám đánh ta, nhị hủ, người là người chết a, ta bị người đánh, người còn không giúp ta đánh còn,” Tiểu gậy trúc cũng bất chấp tất cả,

“Tiểu gậy trúc, ta gọi là người không được gây chuyện, người không nghe,” Nhị hủ còn không nghĩ muốn gây chuyện,

“ Chúng ta có phải hay không huynh đệ, có phải hay không anh em, huynh đệ bị người khi dễ, người liền như vậy khoanh tay đứng nhìn? Đánh ta, chính là đánh người, chính là đánh khanh khách, đánh ngạch phụ,” Tiểu gậy trúc tức giận đến muốn

“ Người nào khanh khách, người nào ngạch phụ?” Họ cừu cũng nhìn ra bọn họ không phải người thường gia đi ra,

“ Hiện tại nghĩ hỏi, nói cho người, tâm di khanh khách, Nạp Lan ngạch phụ,” Tiểu gậy trúc nguyên tưởng rằng cái này có thể đem bọn họ trấn trụ, nào biết người ta căn bản không cần,” Ôi, ta tưởng là ai đâu, nguyên lai là Hầu gia phủ người khác không biết, chúng ta còn không rõ ràng sao, Nạp Lan đức duật là cái gì vậy a, dựa vào cặp váy quan hệ, ỷ vào lão bà đắc thế, hần mới có hôm nay, cũng không biết các người cái kia khanh khách có phải hay không cùng hai cái hoàng đế đều có một chân, mới có thể như vậy muốn gió được gió, muốn mưa được mưa, này Hầu gia, sợ là dùng nón xanh (cắm sừng!) đòi lấy đi!”

Đám kia nhân cười ha ha,

Nhị hủ nhẫn được khác, nhẫn hần không được nhóm nhục nhã tâm di cùng Nạp Lan đức duật, không nói hai lời, mạnh mẽ hướng họ cừu đích đáng mặt một quyền, lần này ra tay phi thường trọng, đem hần đánh cho miệng đầy là huyết, hần oa địa phun ra một búng máu, huyết trung có thất bát cái răng,

Còn lại nhân thấy thế, một ửng mà lên, vây công nhị hủ, Bọn họ na(vậy) kinh nhị hủ đánh, tam hạ hai hạ liền toàn bộ nằm úp sấp hạ, nhị hủ một cước đạp trụ họ cừu mặt.” Thu hồi người vừa rồi nói trong lời nói,”

Họ cừu không có răng nanh, hàm hàm hồ hồ địa nói:” Là là là, ta, ta thu hồi, vừa rồi là ta nói hư nói vượn,”

“ Nói cho người, về sau lại bị ta nghe được người nói chúng ta khanh khách ngạch phụ nói bậy, ta liền đem người tất cả răng nhh đều đánh rớt,” Nhị hủ cảnh cáo bọn họ,

“ Không dám,”

“ Còn!”

Bọn họ đứng lên liền lưu,
“ Là gọi các người côn,” Nhị hổ bỏ sung nói,
Những người đó chỉ có thể té địa chạt vật chạy trốn,

Đệ 85 chương: (tám mươi lăm) gia pháp xử trí

Nhị hổ đem kia bang nhân đánh đi rồi, tiểu gậy trúc mừng rỡ thẳng vỗ tay,” Ha ha, nhị hổ ca, đáng đánh, rất thống khoái!”

Bà cố nội mang theo cháu gái lại đây cấp nhị hổ dập đầu:” Cảm ơn ân nhân,”

“ Tạ ơn sẽ không dùng, các người vẫn là chạy nhanh đi thôi,” Nhị hổ nâng dậy bà cố nội,

“ Chúng ta có thể làm sao đâu, hôm nay bọn họ đi rồi, ngày mai còn có thể tìm tới cánh cửa, Ân nhân, ta lão liễu, cũng không để ý cái gì, cầu người thu lưu này đứa nhỏ, đừng làm cho nàng cấp đưa vào hố lửa,” Bà cố nội khẩn cầu nói,

“ Yên tâm, có chúng ta khanh khách cái lòng, ai dám?” Tiểu gậy trúc đảm nhiệm nhiều việc,

Nhị hổ quát lớn nói:”Tiểu gậy trúc, người trêu chọc đắc phiền toái còn chưa đủ nhiều sao?”

“ Làm sao, vốn chính là bọn họ đuổi lý a!”

“ Ta xem người chờ một chút như thế nào cùng khanh khách giải thích,”

Tiểu gậy trúc không cần địa nói:” Ăn ngay nói thật bá, nói không chừng, khanh khách còn có thể khoa ta đâu! Bà cố nội, người theo chúng ta cùng nhau đi thôi! Tới rồi Hầu gia phủ, nên cái gì cũng không dùng sợ,”

Đang nói, thuận lòng trời phủ doãn mang theo bọn nha dịch chạy tới,

“ Có phải hay không bọn họ?” Phủ doãn hỏi,

Cái kia bị đánh rớt răng nanh tên mồm miệng không rõ địa nói:” Chính là bọn họ!”

“ Bắt!” Thuận lòng trời phủ doãn ra lệnh

“ Người dựa vào cái gì bắt ta nhóm?” Nhị hổ chất vấn,

Thuận lòng trời phủ doãn chia chia đám kia nhân, nói:”Hiện có khổ chủ lúc này, cáo các người hành hung đả thương người,”

“ Ta còn cáo bọn họ cường thường dân nữ, bức lương là xướng đâu!” Tiểu gậy trúc phản bác nói,

“ Người có oan cũng có thể cáo thôi, bản phủ giống nhau hội thụ lí, hiện tại trước theo chúng ta quay về nha,” Phủ doãn bất hòa tiểu gây trúc Đa La sách,

“ Chúng ta nếu không đi đâu?” Nhị hổ biết hôm nay chuyện không dễ yên,

“ Kia bản phủ phải tội,” Vung tay lên, bọn nha dịch tiến lên bắt người, còn lại nhân thì chém giết tiểu cô nương,

Tiểu gây trúc che chở tiểu cô nương, nhưng một người nan địch bốn tay, bị bọn họ đánh cho mũi coi trọng thùng, nhị hổ thấy, vội phân thân lại đây hỗ trợ,

Tiểu gây trúc thấy tình thế không ổn, vội đối nhị hổ nói:” Nhị hổ, người mang theo bọn họ về trước phủ, sau đó kêu khanh khách tới cứu ta,”

“ Không được!” Tuy nói ngày thường lý(trong) cùng tiểu gây trúc thường thường tranh cãi âm ỉ, nhưng mấy năm nay ở chung xuống dưới, mọi người c đã muốn phi thường thâm hậu, nhị hổ đâu chịu làm cho tiểu gây trúc làm cho người ta bắt đi,

“ Đừng choáng váng, bọn họ người đông thế mạnh, che chở bà cố nội cùng Tiểu cô nương, các nàng là người chứng,” Tại đây điểm trên, tiểu gây trúc nhưng thật ra ý nghĩ thanh tỉnh,

Nhị hổ gặp chính mình quả thật không có cách nào khác hộ được ba người, đành phải y tiểu gây trúc:” Tốt lắm, trước hết ủy khuất người,” Nói xong, bồi khởi bà cố nội, thì đối tiểu cô nương nói:” Ôm của ta cổ,”

Tiểu cô nương lập tức ôm chặt lấy nhị hổ cổ, nhị hổ mang theo tổ tôn lưỡng đào tẩu, liên can nhân đuổi không kịp, đành phải trước mang đi tiểu gây trúc,,

Nhị hổ chạy về trong phủ, vừa hỏi, tâm di còn không có trở về, sợ tiểu gây trúc ở thuận lòng trời phủ chịu tội, đành phải trước làm cho tiểu cô nương các nàng an trí bà cố nội tổ tôn lưỡng, chính mình bay nhanh địa đi trong cung tìm Nạp Lan đức duật,

Nạp Lan đức duật đã muốn trước kia từng bước đã biết, nguyên lai thuận lòng trời phủ một lấy đến tiểu gây trúc, liền phái người đi cấp Nạp Lan đức duật truyền tin, Lúc ấy hấn đang cùng trương đình ngọc đám người ở thương nghị sự,

Thái giám tiến vào bẩm báo:”Hậu gia, thuận lòng trời phủ phái người đến, nói có quan trọng hơn chuyện cùng ngài nói,”

“ Làm cho hấn trước chờ, ta cùng vài vị đại nhân nghị xong việc tái

Thái giám đi ra ngoài, rất nhanh thì tiến vào nói:”Hậu gia, người tới nói sự tình quan mạng người!”

Cái này, Nạp Lan đức duật có điểm buồn bực, trương đình ngọc ở bên nói:” Vẫn là trước kêu tiến vào hỏi một chút đi!”

Trong chốc lát, người đến, cấp vài vị đại nhân thấy lễ sau, đối Nạp Lan đức duật nói:”Hậu gia, ngài quý phủ một người tên là tiểu gây trúc nô tài ở trên đường hành hung đã thương người, hiện tại bị chúng ta đại nhân cấp cầm, chúng ta đại nhân kêu nô tài cho người đưa cái tín nhi, người xem nên như thế nào xử trí?” Nói thật sự khách khí, nhưng về mặt thái độ là thực ngạo,

Nếu nói những người khác ở bên ngoài hành hung đã thương người, Nạp Lan đức duật có lẽ còn có thể tín, nhưng muốn nói tiểu gây trúc hành hung, kia hẳn là tuyệt đối sẽ không tin tưởng, tiểu gây trúc nhiều một chính là nghịch ngợm kẻ dối trá chút,

Đối mặt người tới đặc ý vênh váo, Nạp Lan đức duật chích cho một câu:” Cho các người phủ doãn ấn luật bạn đi!” Người tới không dự đoán được Nạp Lan đức duật một chút cũng không để ý, đành phải xám xịt địa đi trở về,

Nhị hồ tới thời điểm, Nạp Lan đức duật cũng thấy, gặp nhị hồ ở ngoài cửa tham đầu tham não, cũng không để ý tới, thẳng đến đàm xong rồi công sự mới xuất môn,

Nhị hồ vừa thấy hẳn đi ra, vội hỏi:”Ngạch phụ, tiểu gây trúc hẳn

“ Ta đã muốn đã biết,” Nạp Lan đức duật phụng phịu đánh gậy nhị hồ trong lời nói:” Không có việc gì người dẫn hẳn ra đi làm gì, đi ra ngoài thì gặp rắc rối, xông họa thì tìm ta tới thu thập cục diện rồi rắm,”

“Ngạch phụ, việc này không oán tiểu gây trúc, hết thảy đều là của ta sai, ngài trước hết đi đem tiểu gây trúc lỏng trở về đi, bằng không khanh khách đã trở lại, sợ là không tốt công đạo,”

Nạp Lan đức duật trừng mắt nhìn nhị hồ liếc mắt một cái,” Người lấy nàng đến áp ta, có phải hay không?”

“ Không dám không dám, van cầu ngài, ngạch phụ, ngài phải đi đi!” Nhị hồ càng không ngừng ma, đại hồ đã ở giữ cầu xin,

Kỳ thật Nạp Lan đức duật cũng là nói nói mà thôi, ngẫm lại tiểu gây trúc đi theo tâm di mấy năm nay, tâm di quả thật đỉnh chiếu cô cũng đỉnh đau tiểu gây trúc, nếu thật sự không đi đem tiểu gây trúc làm ra đến, tâm di

sợ là hội không vui, hấn cũng không nghĩ muốn bởi vì tiểu gậy trúc chuyện cùng tâm di huyền không thoải mái,

“Hạo, ta đi, dù sao các người chuyện luôn ta khiêng, người đi về trước đi, đại hồ cùng ta đi một chuyến,”

Nạp Lan đức duật mang theo đại hồ đi thuận lòng trời phủ, phủ doãn khách khách khí khí mà đem hấn đón đi vào,” Hạo gia thỉnh! Không biết Hạo gia đến ta này thuận lòng trời phủ có gì chỉ giáo a?”

“nói vừa rồi ta trong phủ một cái nô tài phạm vào sự, cho người cấp cầm?” Nạp Lan đức duật không muốn cùng hấn nói nhảm nhiều, thẳng đến chủ đề,

“Là, hấn nói là ngài quý phủ nhân,”

“Phạm vào chuyện gì?”

“Bên đường ẩu đả, hành hung đả thương người!” Thuận lòng trời phủ doãn cấp tiểu gậy trúc đeo đỉnh chụp mũ,

“Hấn chính là cái tiểu thái giám, mới mười sáu tuổi, cũng sẽ không võ, như thế nào hội hành hung đả thương người?”

“Sự thật như thế, hạ quan nơi này có nhiều khỗ chủ, đều bị hấn đánh cho đầu rơi máu chảy, ai chẳng biết Hạo gia võ công không người có thể địch, ngài điều dạy dỗ tự nhiên là cao thủ a!” Phủ doãn không âm không dương địa nói xong,

Nạp Lan đức duật không muốn cùng hấn tranh luận cái gì, hỏi:” Vậy người tính toán làm sao bây giờ đâu?”

“Hạo gia không phải mới vừa nói, làm cho hạ quan theo lẽ công bằng công việc thôi!”

Nạp Lan đức duật một chút hung buồn, lời này là hấn vừa rồi nói, hiện tại được, người ta liền nắm những lời này, nhưng tiểu gậy trúc không cứu là không được, nghĩ đến đây, Nạp Lan đức duật đối thuận lòng trời phủ doãn chấp tay,” Phủ doãn đại nhân, xem tại kia cái tiểu nô tài vẫn là cái đứa nhỏ phân trên, giờ cao đánh khẽ, làm cho ta đem hấn mang về nghiêm thêm xử trí, về phần người bị thương, nên b nhiều ít tiền thuốc men ta ra chính là,”

“Này không tốt đi, thiên tử phạm pháp, cùng thứ dân đồng tội, hạ quan như thế nào có thể làm việc thiên tử đâu!”

Gặp thuận lòng trời phủ doãn đánh giọng quan, Nạp Lan đức duật biết việc này không dễ làm, người đang hấn trong tay, thì không thể cưỡng bức hấn thả người, chuyện tới hiện giờ, đành phải ủy khuất chính mình, vì thế đả khởi khuôn mặt tươi cười lại đối thuận lòng trời phủ doãn chấp tay nói:”

Đại nhân, tiểu hài tử không hiểu chuyện, người cần gì phải cùng hấn so đo đâu, là ta quản giáo bất lực, mong rằng đại nhân nhiều hơn thông cảm!”

Nạp Lan đức duật này phiên hành động làm cho thuận lòng trời phủ doãn trong lòng thoải mái vô cùng, vốn định tái đáp dần bài, làm khó một chút Nạp Lan đức duật, thì tưởng tượng, lấy việc có chừng có mực, quá mức đâu, thực chộc giận vị này gia, còn có vị này gia phía sau cái kia ai đều không thể trêu vào khanh khách, chính mình phản phải chịu không nổi, vì thế liền mỉm cười nói:” Nếu Hầu gia nói như vậy, hạ quan liền xem ở Hầu gia mặt mũi trên, cố mà làm, dần xếp một chút đi!”

“ Đa tạ!”

“ Tuy vậy đâu, Hầu gia về sau cần phải hảo hảo quản giáo nô tài, tượng hôm nay loại sự tình này, hạ quan cũng không nguyện ý lại nhìn tới rồi, lại có lần sau, cũng đừng quai hạ quan không để cho Hầu gia ngai mặt mũi,”

“ Đại nhân nói chính là,”

Thuận lòng trời phủ doãn cảm thấy được là lúc, sai người đem tiểu gậy trúc từ lao lý(trong) nói ra, giao (ngoại ô) cho Nạp Lan đức duật,

Nạp Lan đức duật dẫn tiểu gậy trúc về nhà, dọc theo đường đi hồ nghiêm mặt không nói được một lời, tiểu gậy trúc biết chính mình xông họa, một tiếng cũng không dám cổ họng,

Một hồi về đến nhà trung, Nạp Lan đức duật lập tức triệu tập toàn bộ phủ nhân, nghe hấn phát biểu,

Hiện giờ này gia là Nạp Lan đức duật đương gia tác chủ, Nạp Lan hoành ở Ung Chính đẳng cơ sau liền từ quan mặc kệ, ở nhà bảo dưỡng tuổi thọ, hiện tại cả ngày liền vây quanh cháu gái chuyển,

Hôm nay gặp đưa con từ bên ngoài trở về, nổi giận đùng đùng địa triệu tập cả nhà nhân, không biết là vì chuyện gì, vội vàng cũng theo quá khứ,”Duật nhi, làm sao?”

Nạp Lan đức duật đem chuyện vừa rồi nói một lần, Nạp Lan hoành vội khuyên:” Người đừng nổi giận, giao (ngoại ô) cho tâm di nơi đi trí là được,”

“ Nàng chỉ biết sủng bọn họ, tiểu gậy trúc chính là bị nàng làm hư! A mã, ngài đừng động, tâm di nếu có cái gì không vui làm cho nàng hướng ta phát giận được rồi!”

Nạp Lan hoành bất đắc dĩ đành phải ngồi ở một bên xem, nghĩ thầm, rằng cái này phải không xong, chờ tâm di một hồi đến này tiểu vợ chồng lưỡng còn không nháo ngất trời,

Đãi trong phủ tất cả mọi người đến đông đủ, Nạp Lan đức duật bắt đầu phát biểu:” Xem ra ta ngày thường lý(trong) là rất đâu có nói, một đám không có việc gì liên cho ta thêm phiền, hôm nay rất tốt, có người cư nhiên bị thuận lòng trời phủ cấp đãi đi vào, có bản lĩnh thể hiện, cũng đừng làm cho ta ở phía sau biên cho các người chùi đất, có người tự cho là đúng đi theo khanh khách tới được, liền vô pháp vô thiên, nếu vào Nạp Lan phủ, phải thủ Nạp Lan gia quy củ, tiểu gây trúc!”

Tiểu gây trúc sợ tới mức chạy nhanh đứng ra:” Nô tài ở!”

“ Chính mình nói, làm sai sao?”

“ Là, nô tài không nên thể hiện, không nên cấp ngạch phụ thêm phiền toái!”

“ Biết là tốt rồi, quốc hữu quốc pháp, gia hữu gia quy, người hai người giai phạm vào, người tới, gia pháp hầu hạ!” Lập tức còn có gia đình đưa đến ghế, lấy đến trúc trượng,

Tiểu gây trúc gặp này cật thế, sợ tới mức ngay cả nói đều nói không ngoài,

Nhị hồ vội đi ra nói:”Ngạch phụ, việc này không trách tiểu gây trúc, những người đó là ta đánh đập, tiểu gây trúc là thay ta đỉnh tội, ta đến thay tiểu gây trúc ai cờ-lê!”

“ Người nghĩ rằng ta hội lậu người sao?” Nạp Lan đức duật càng đến tức giận, chỉ vào nhị hồ nói:” Người cũng giống nhau trốn không thoát gia pháp!”

“Ngạch phụ,,,” Đại hồ thấy thế, muốn vì đệ đệ nói chuyện, một chút đã bị Nạp Lan đức duật đỉnh trở về,” Cầm miệng, đối với người chuyện

Tiểu quả cam lạng lẽ thông thông bên người tú nhi, tú nhi hiểu ý, lược lược rút về phía sau từng bước, gặp Nạp Lan đức duật không chú ý chính mình, vì thế chậm rãi về phía sau na(vậy), thối rút đến cuối cùng, nhanh như chớp địa tự ra phủ, vốn định đi trong cung, lại sợ cùng tâm di bỏ lỡ, đành phải ở cửa chờ,

Nạp Lan đức duật nói một trận, một mắt lé vẫn là phát hiện tú nhi không thấy, vì thế xem xét tiểu quả cam,”Tú nhi đâu, viện binh đi?”

Tiểu quả cam vội quỳ xuống nói:”Ngạch phụ, nhị hồ cùng tiểu gây trúc quả thật có sai, là nên đánh nên phạt, nhưng cầu ngạch phụ xem ở bọn họ mấy năm nay trung tâm hầu hạ khanh khách phân trên, tạm tha bọn họ lần này đi!”

Tiểu cây mơ, tiểu rỏ cùng đại hổ cũng quỳ xuống,” Cầu ngạch phụ tha bọn họ đi!”

Tiểu quả cam bọn họ nhân duyên rất tốt, như vậy một cầu, những người khác cũng đều quỳ xuống cầu tình, Nào biết, bởi vậy, Nạp Lan đức duật hỏa lớn hơn nữa,” Ai cầu tình cũng chưa dùng, thích quỳ liền đều quỳ đi, động gia pháp!”

Gia đình không dám cãi lời, đem hai người cái đến ghế trên, trúc trượng hạt mưa bàn địa dừng ở nhị hổ cùng tiểu gây trúc mông trên, tiểu gây trúc đau đến oa oa khóc lớn, Nhị hổ không dám dùng nội lực hộ, sợ Nạp Lan đức duật nhìn ra đến, đành phải cắn răng chịu đựng, Tiểu cây mơ ở bên nhìn xem nước mắt đều nhanh xuống dưới, nàng đau lòng nhị hổ,

Nói sau tâm di, tâm tình rất tốt địa từ trong cung đi ra, Về đến nhà, mới vừa hạ kiệu, tú nhi liền chào đón:” Khanh khách, ngài

Thấy nàng sắc mặt không đúng, tâm di nói:” Làm sao, ta mới đi trong cung như vậy trong chốc lát, nên không phải tự ra chuyện gì nhi đi? Là thanh thanh sao?” Nữ nhân là mẹ ôi ư, tâm di trước hết nghĩ đến chính là thanh thanh,

“ Không phải, tiểu khanh khách tốt lắm, là nhỏ gây trúc cùng nhị hổ gặp rắc rối, đem ngạch phụ tức giận đến, đang ở động gia pháp đâu!”

“ Như vậy nghiêm trọng, sao lại thế này? Vừa đi vừa nói chuyện!” Tú nhi cùng tâm di một đường đi vào đi, đơn giản nói tóm tắt mà đem sự tình nói một lần,

Gần một đến thính khẩu, chỉ thấy đại sảnh quỳ một tảng lớn nhân, Nạp Lan đức duật xanh mặt, tiểu gây trúc cùng nhị hổ chính ghé vào ghế trên ở đánh đòn,

“ Dừng tay!” Tâm di hô,

Động gia pháp nhân lập tức dừng lại thủ, Tiểu gây trúc nhìn thấy tâm di tựa như nhìn thấy cứu mạng Bồ Tát, khóc hảm:” Khanh khách, khanh khách,,,”

Nạp Lan hoành gặp tâm di vào nhà, vội đứng lên:” Tâm di, sự tình là như vậy,”

“A mã, ta đến cùng nàng giải thích,” Nạp Lan đức duật ngăn ở phía trước,

Tâm di là tuyệt đối miếu một người, biết lúc này nếu đối Nạp Lan đức duật ra vẻ ta đây cách cái giá, nếu không giải quyết không được sự, ngược lại có thể càng làm cho Nạp Lan đức duật căm tức, biến thành không tốt, vợ

chồng sẽ không hòa thuận, thông minh nữ nhân mới sẽ không cấp trọng phu sượng mặt thai, nam nhân thôi, ở trước cổng chúng hạ là tối sẽ diện, vì thế cười tiến lên trước thay Nạp Lan đức duật lau mồ hôi, nói:” Ta nghe tiểu cây mơ nói cái đại khái, tội gì đâu, phát lớn như vậy hỏa, tiểu, cân đều bạo đi lên,” Theo sau ngã chén trà cho hắn:” Uống một ngụm trà, hàng hàng hỏa!”

Gặp tâm di như thế, cũng là pha làm cho Nạp Lan đức duật ngoài ý muốn, một bụng hỏa một chút liên tiêu không ít, tiếp nhận trà uống một ngụm nói:” Người nói bọn họ ai không dễ chọc, đi trêu chọc hòa thân vương phủ nhân, Hiện tại thuận lòng trời phủ doãn là bọn hắn gia bao con nhộng nô tài, ta chỉ có thể bồi khuôn mặt tươi cười đi cho hắn thở dài, hắn cư nhiên còn bãi khởi quan cái giáo huấn ta, sau đó mới bằng lòng thả tiểu gậy trúc, Người nhìn đi, ngày mai bọn họ một định hội trên sổ con buộc tội ta trì gia không nghiêm, dung túng nô tài hành hung,”

“ Hành hung? Đây hai chữ từ đâu nói lên, nhị hủ, đem sự tình một tia không lậu địa lập lại lần nữa, những người khác đều đứng lên đi!”

“ Là, khanh khách,”

Nhị hủ từ đầu tới đuôi đem sự tình tỉ mỉ địa nói một lần, sau đó còn nói:” Khanh khách, ngạch phụ, ta vốn là không muốn cùng bọn họ khởi xung đột, khả bọn họ nói được thật sự quá khó khăn nghe, ta khí tuy vậy,”

Nghe được kia một đoạn nhục nhã lời của nàng, tâm di giảo bắt tay vào làm khăn tử, mãnh dùng một chút lực, khăn tay tử xé rách, mà Nạp Lan đức duật bắt tay lý(trong) chén trà cấp bóp nát, vừa định phát hỏa, lúc này, bà cố nội tổ tôn vọt vào đại sảnh,

Bà cố nội lôi kéo cháu gái thẳng đập đầu:” Khanh khách, ngạch phụ, đều là chúng ta nương lưỡng không phải, không liên quan hai vị ân công chuyện, cầu khanh khách, ngạch phụ tha bọn họ đi!”

“ Cây mơ, đem lão nhân gia nâng dậy đến,” Tâm di dặn nói,

Tiểu cây mơ nâng dậy các nàng,” Lão nhân gia, người trước đứng lên, chúng ta khanh khách là tốt một nói chuyện,”

“ Nhị hủ, biết đó là chút người nào sao?” Tâm di lại hỏi,

“ Là hòa thân vương nhị quân gia cô em vợ tiểu thúc,” Nạp Lan đức duật bổ sung,

“ Hừ, hiện tại ngay cả loại này chó má không bằng gì đó cũng như vậy kiêu ngạo, việc này trước các một bên!” Quay đầu mềm giọng muốn nhờ,”Đức duật, người đánh cũng đánh, bọn họ cũng biết sai lầm rồi, xem ở

của ta phân trên, tạm tha bọn họ lần này đi,” Tới rồi lúc này, tâm di mới hướng Nạp Lan đức duật cầu tình,

Nạp Lan hoành cũng hiểu được tâm di đã muốn thực cấp đưa con mặt mũi, nếu tái kiên trì, thực sẽ làm tâm di không vui, vì thế cũng nói:” Đúng vậy, duật nhi, người xem tiểu gậy trúc vốn đã bị nhân đánh cho mặt mũi bầm dập, thì đã trúng cờ-lê, cũng đủ hấn chịu được, coi như hết!”

Đệ 86 chương: (tám mươi sáu) báo thù cơ hội

Nạp Lan đức duật đối tâm di luôn luôn là ngoan ngoãn phục tùng, hôm nay việc này cũng là bởi vì vì hấn rất sinh khí, nói cách khác cũng sẽ không động gia pháp, hiện tại gặp phụ thân cũng mở miệng, lại càng không hảo tái kiên trì, liền chia chia tiểu gậy trúc cùng nhị hủ nói:” Các người hai cái, lần tới tái gây chuyện sinh sự, ta mới mặc kệ các người chết sống đâu! Đại hủ, đem của ta kim lập được cầm cho bọn hấn phụ,”

Tâm di tiếp theo nói:”Đại hủ, rõ, dìu hấn nhóm trở về phòng, cho bọn hấn trên được, hảo hảo nghỉ ngơi, cây mơ, người đi phòng bếp cho bọn hấn lộng chút dinh dưỡng bổ bổ, không có việc gì đều rút ra đi, lão nhân gia các người tổ tôn lưu một chút,”

Trong chốc lát, đại sảnh chỉ còn lại có Nạp Lan phụ tử, tâm di, tiểu quả cam cùng tú nhi còn có kia tổ tôn lưỡng,

“A mã, đức duật, các người xem như thế nào an trí các nàng?” Tại đây cái trong nhà, tâm di là sẽ không chuyên quyền độc đoán,

Nạp Lan đức duật nói:” Không phải ta sợ sự, các nàng không thích hợp ở lại trong phủ,”

“Kia nên làm thế nào cho phải?” Nạp Lan hoành cũng phạm sầu, nghĩ nghĩ nói:” Kế tiếp nên Hoàng Thượng tuyển tú nữ, thật có thể đưa vào cung đi,”

“Các người là mãi người sao

“Đúng vậy!”

Tâm di kéo qua quỳên nhi,” Đến, làm cho ta coi tiểu, hảo một cái tiểu mỹ nhân nhi! Nhiều?”

“Quay về khanh khách, cửu tuổi,” Quỳên nhi thanh âm nũng nịu, nghe làm cho người ta đau lòng,

“A mã, nàng tuổi quá nhỏ, Ai! Vẫn là ta kháng đi, trước lưu lại, cấp tú nhi làm bạn!”

Quỳên nhi cực thông minh, vội quỳ xuống dập đầu:” Tạ ơn khanh khách!”

Tâm di quay đầu đối tú nhi nói:”Tú nhi, người đấng đem trong cung quy củ giáo hội cấp nàng, về sau, người cùng nàng liên tỹ muội tương xứng,” Lúc này, tâm di tòn đem này một đôi tỹ muội lưu cho hoàng lịch tâm, tương lai tại kia hậu cung trung, cho nhau có cái dựa vào luôn tốt, tâm di bắt đầu là bên người nàng vài người tính toán tương lai,

Nạp Lan đức duật hiện tại còn không biết tâm di vì cái gì như vậy an bài, nhưng hẳn thật sự không muốn tái phí cân não suy nghĩ, hôm nay chuyện đã muốn đủ làm cho hẳn đau đầu,

Ban đêm, tất cả tặc sự đều xử lý đấng không sai biệt lắm, trở lại trong phòng, Nạp Lan đức duật gặp tâm di có chút rầu rĩ không vui, liền tiến lên hỏi:” Người là không phải trách ta đánh tiểu gậy trúc

“ Ta biết người trong lòng có khí, không địa phương ra, này tin đồn, ta sớm nghe nói, Người cười ta, tự nhiên là có người đồ kỵ,” Tâm di cũng không quái trượng phu,

“ Khởi chỉ là đồ kỵ, quả thực là đem ta hận thấu, tuyên đọc di chiếu ngày đó, bát gia bọn họ cũng không phụng chiếu, ta lấy kỳ duệ khai đao, đem bọn họ đấng tội về đến nhà,” Nạp Lan đức duật cũng biết chính mình đấng tội không ít người,

“ Khó trách, dĩ vãng bọn họ là không gốc rễ có thể tìm ra, hôm nay có hai cái lăng đầu thanh vừa lúc đánh vào huyệt trên, còn không nhân cơ hội,”

“ Người nghĩ muốn như thế nào ra này khẩu khí, dùng cái chiêu gì?” Nạp Lan đức duật hỏi hẳn tiểu thê tử,

“ Cái chiêu gì cũng không dùng,” Tâm di miễn cưỡng địa trả lời,

“ Biết thê chi bằng phu, tính tình của người ta còn không biết? Khăn tay tử đều xé rách, có thể thấy được có bao nhiêu khí!”

Tâm di ôm lấy phu quân cổ, lại ở hẳn trên người,” Người cũng không giống nhau, chén trà đều bị người bóp nát!”

Nạp Lan đức duật gặt gao ôm nàng, tâm di hậu sản khôi phục đấng không tồi, nhưng là so với hôn tiền lược béo chút, tuy vậy như vậy càng có vẻ đầy đặn chút,” Mọi người đều nói nhĩ hảo tính tình, tâm địa nhuần, kỳ thật nha, phải động thật, người so với ai khác đều ngoan đấng quyết tâm, Lúc trước đem ta nhốt tại ngoại, mặc cho ta ở vũ lý(trong) lâm, cũng không mở cửa,” Nạp Lan đức duật thật đúng là hiểu biết tâm di,

Tâm di tựa vào hẳn trên vai nói:” Kia cũng là không có cách nào khác tử chuyện, người nghĩ rằng ta không đau lòng sao? Nói còn nói trở về, xưa đâu bằng nay, quá khứ ta làm gì cũng không dùng lo lắng hậu quả, dù sao

có Khang Hi thay ta chỗ dựa, hiện tại ta còn phải thay Ung Chính lo lắng, không thể cho hắn thêm phiền toái, cho nên, khiến cho bọn họ kiêu ngạo một trận tử đi, báo thù cơ hội cũng sắp đến đây,”

“Như thế nào đâu?”

“Cùng lúc trước giống nhau, lấy người chết đến làm văn!” Tâm di cũng không nói phả, giờ phút này là Ung Chính nguyên niên tháng tư, nàng biết tháng sau hoàng thái hậu phải một,

Nàng không nói, Nạp Lan đức duật cũng không hỏi, tâm di như vậy dán hắn, làm cho hắn có điểm chịu không nổi, đem tâm di chặn ngang một ôm, liền hướng bên giường đi,

“Ai, phóng ta xuống dưới!”

“Lập tức để lại người xuống dưới!” Nạp Lan đức duật đem tâm di phóng tới trên giường, liền đi máy cắt mạn,

Tâm di vội ngăn cản,” Vân vân a, nên đi cấp thanh thanh uy nãi!” Thanh thanh bốn nguyệt, còn không có cai sữa, tình hình chung hạ, nhà giàu người ta sinh đứa nhỏ đều đã tìm vú em, mà mẫu thân không uy nãi, nhưng tâm di quan niệm là hiện đại, cho rằng có vú có lợi cho mẫu thân, còn có thể gia tăng cùng đứa nhỏ trong lúc đó thân mật cảm tình, huống chi nàng cũng không yên tâm người khác nuôi nấng nữ nhân, kiên quyết không chịu tìm vú em

“Ai! Nữ nhân thứ một!” Nạp Lan đức duật cố ý làm ra vẻ mặt đau khổ bộ dáng,” Nàng cùng ta thưởng người!”

“Ha hả!” Tâm di xích xích địa cười,” Ta đi uy thanh thanh, người đi nhìn xem tiểu gậy trúc đi, bị người đánh thảm,”

“Không cần xem nhị hồ sao?” Nạp Lan đức duật còn không chịu buông tay, ôm tâm di nói,

“Hắn có cây mơ, ai, của người cò-lê thật thành toàn bọn họ, ta xem gặp cây mơ ở nhị hồ chỗ khóc đặc ánh mắt đều sưng lên,”

Nạp Lan đức duật gật gật đầu nói,” Chọn tốt ngày làm cho bọn họ đều thành thân đi!”

“Tốt!” Hai người cùng đi xem nữ nhân, vừa xong thanh quả niệm cửa phòng khẩu, chợt nghe đến tiếng khóc, đẩy cửa ra, gặp tiểu quả cam chính ôm nàng hồng rất!

“Khanh khách, nàng vừa rồi còn ngoan ngoãn, vừa nghe đến của người tiếng bước chân liền khóc!” Tiểu quả cam đem thanh thanh giao (ngoại ô) cho tâm di,

“ Quỳ nha đầu một cái, cùng của nàng ngạch nương giống nhau!” Nạp Lan đức duật ở nữ nhân khuôn mặt nhỏ nhắn trên hôn một cái,

Tiểu quả cam cười nói:” Giống khanh khách mới tốt a, tương lai sẽ không bị người khi dễ

“ Ha hả, không biết ai tương lai sẽ bị nàng khi dễ, này con dâu ta cũng muốn thiết vài cái cuộc thi kỳ thi,” Nạp Lan đức duật nghĩ đến thực xa a!

Tâm di bạch liễu tha một nhãn, biên uy nữ nhân biên nói:” Có làm hay không a, kia ít một cũng phải hai mươi năm sau, người cũng quá hội suy nghĩ đi!”

Tiểu quả cam nhin không được xì bật cười, Nạp Lan đức duật chia chia nàng,” Đừng cười, người cũng sẽ có ngày nào đó, tiểu cây mơ cùng nhị hồ cũng sắp thành thân, người đâu?”

“ Bọn họ mau thành thân? Khi nào thì a, tiểu cây mơ như thế nào không cùng ta nói?”

“ Chính bọn nó còn không biết, ta mới vừa cùng các người khanh khách thương lượng hảo, cho bọn hấn chọn tốt ngày,” Nạp Lan đức duật ở một bên nhìn nữ nhân cái miệng nhỏ nhắn không ngừng mút vào tâm di sữa tươi, hấn cảm thấy được giờ phút này là tối hạnh phúc, nếu làm cho hấn trong lòng di, nữ nhân cùng gia quan tiến tước hai người trong lúc đó tuyển, hấn tình nguyện tuyển thiên luân chi nhạc,

Đang lúc hấn ngây ngốc địa nhìn thời điểm, tâm di lên tiếng,”Ai, người như thế nào còn ở nơi này, còn không nhìn tiểu gậy trúc,”

“ Nga!” Nạp Lan đức duật ở nữ nhân trên mặt thì hôn một cái, lúc này mới rời đi nhìn vọng tiểu gậy trúc,

Này đốn đánh cũng quả thật đỉnh lợi hại, tiểu gậy trúc từ sau khi trở về liền ghé v trên giường, ô ô địa khóc đến hiện tại,” Người nha, sính cái gì anh hùng, xem, mộng tao ương đi!” Tiểu rỏ một bên thay hấn lau thuốc trị thương, một bên quở trách,

“Tiểu gậy trúc!” Nạp Lan đức duật cùng tâm di cùng đi xem nữ nhân, nhìn thanh thanh, đẩy cửa tiến vào,

Tiểu rồ vội đứng lên:”Ngạch phụ,” Tiểu gậy trúc cũng chống phải đứng lên,

“ Thôi, ngươi vẫn là nằm úp sấp đi, như thế nào còn tại khóc?” Nạp Lan đức duật gặp tiểu gậy trúc trên mặt còn có nước mắt,

Tiểu gậy trúc nước mắt thì ở hốc mắt lý(trong) đảo quanh,” Mông đầu quá a!”

“ Biết hôm nay vì cái gì muốn đánh các ngươi hai cái sao?”

“ Biết, chúng ta làm cho khanh khách, ngạch phụ mất mặt,” Tiểu gậy trúc đã muốn nghe đại hồ nói Nạp Lan đức duật vì hắn ở thuận lòng trời phủ bị khí,

“ Theo các ngươi khanh khách phía sau một hồi bị đánh đi?” Nạp Lan đức duật tiểu tiểu tiểu gậy trúc tổn thương, không cái mười thiên tám ngày đừng nghĩ hảo được,

Tiểu gậy trúc cũng là không oán Nạp Lan đức duật, nói:” Điều là cái kia đáng giận nhị quân gia cô em vợ tiểu thúc làm hại, quân tử báo thù mười năm không muộn, này bút trưởng ta sớm hay muộn chỉ điểm bọn họ ngay cả bản mang lợi đòi lại đến,

“ Thật sự là cái dạng gì chủ tử sẽ dạy ra cái dạng gì nô tài,” Nạp Lan đức duật lắc đầu thở dài,

“ Ai ở sau lưng tiếng người nói bậy?” Tâm di đang cầm một cái chén lớn tiến vào,

Nạp Lan đức duật lập tức lại trưởng,” Không có a, có sao?”

“ Bất hòa ngươi so đo, Đến, tiểu gậy trúc, đem thang hét lên,”

“ Ta không phân sao?” Nạp Lan đức duật hỏi,

Tâm di bạch liễu tha một nhãn:” Ngươi đánh hắn còn muốn ăn canh?”

“ Cho ta cũng đi lộng một chén, nếu không ta sẽ ghen,” Nạp Lan đức duật mở ra vui đùa,

“ Đã không có, này thang là nhỏ cây mơ mặt khác vụng trộm ngao cấp nhị hồ uống, ta tiên hạ thủ vi cường, ngã một chén, gậy trúc, chạy nhanh thừa dịp nhiệt uống,”

Tiểu gậy trúc uống thang, nước mắt lại xoạch xoạch đi xuống điệu,

“ Ác nhân ta làm, người tốt người làm,” Nạp Lan đức duật ý ở khung cửa trên

Tiểu gậy trúc vội hỏi:”Ngạch phụ đối chúng ta cũng tốt lắm, hôm nay là nhỏ gậy trúc lỗi,”

“ Được rồi, lớn như vậy người còn khóc cái mũi, chạy nhanh dưỡng hảo tổn thương, ngươi có nghĩ là đi nháo tiểu cây mơ cùng nhị hồ động

phòng? Chờ bọn hắn thành thân sau, chúng ta ra kinh thành đi chơi một lần,” Tâm di đem tiểu gậy trúc làm đệ đệ giống nhau hống,

“Thật vậy chẳng, thật tốt quá, ta không nên hảo hảo mà nháo nháo nhị hồ ca không thể, ha ha, còn có thể ra kinh thành!” Tiểu gậy trúc hưng phấn, phải biết rằng, thanh hướng quy củ, thái giám là không thể tùy tiện ra kinh,

Nạp Lan đức duật cười hắc hắc:” Di, nghe được ngoạn tinh thần lại tới nữa, so với cái gì linh đan diệu dược đều hảo,”

Chỉ chớp mắt, tháng năm, tâm di là tiểu cây mơ chọn tốt ngày, phong phong cảnh quang địa là nàng cùng nhị hồ làm việc vui, của hồi môn vật phẩm đều là tâm di là nàng chuẩn bị, vốn định vì bọn họ ở bên ngoài trí phòng, khả bọn họ như thế nào cũng không chịu bàn đi ra ngoài trụ, một định phải ở lại trong phủ, tâm di bất đắc dĩ, đành phải y bọn họ,

Thành thân ngày đó, nhị hồ không thiếu được lại bị tiểu gậy trúc bọn họ cấp trên cột một phen, nhưng làm chú rể cũng chỉ hảo nhận thức,

Mới thành thân không vài ngày, tâm di cái gọi là báo thù cơ hội tới, Ung Chính nguyên niên tháng năm hai mươi ba ngày, Ung Chính tự mình mẫu thân nhân thọ hoàng thái hậu bệnh

Khang Hi trên đời khi, tâm di cũng luôn luôn không cùng hậu cung tần phi nhóm rút tới, cùng đức phi cũng chỉ là gặp qua vài lần mặt, không có gì rất sâu cảm tình, nhưng biết yêu tâm giác La gia đều là con người chí hiếu, sợ Ung Chính thương tâm quá độ, tiến vào khuyên giải an ủi,

“Nén bi thương đi, người hiện tại phải làm chuyện rất nhiều, là tối trọng yếu là đề phòng lão Bát bọn họ nương là hoàng thái hậu giữ đạo hiếu danh nghĩa sinh ra sự tình đến,”

“Trẫm cũng lo lắng này,” Ung Chính khóc đắc hai ánh mắt hồng hồng,” Trẫm quyết định làm cho bọn họ đều ở trong cung giữ đạo hiếu, như vậy phương tiện giám thị,”

Đang nói, Nạp Lan đức duật vào được,” Hoàng Thượng, mui thuyền trưởng đều đã muốn đáp tốt lắm!”

Ung Chính gật gật đầu,” Người hiện tại chuyên tâm làm một chuyện, khác không cần để ý tới, thay trẫm coi chừng lão Bát đám người, bọn họ đều đã ở trong cung giữ đạo hiếu, người tu thời khắc chú ý bọn họ động tĩnh, không được làm cho mấy người bọn họ âm thầm cho nhau thông đồng, trên chộc xảy ra chuyện gì bùng tới,”

“Tuân chỉ!”

Ung Chính ở trong hoàng cung dựng lâm thời nơi, cùng loại hiện tại lều trại, làm cho mọi người túc trực bên linh cữu, từng cái lều trại đều có nhân trông coi, ăn uống đều có nhân đưa lên, mà Nạp Lan đức duật tắc làm cho đại hồ nhị hồ mang theo nhân nơi nơi tuần tra, có cái gì dị thường lập tức bá

Ngày này, tâm di mới từ Càn Thanh cung đi ra, chính đi đến góc chỗ, liền cùng Nạp Lan đức duật đụng phải,

“Ngươi như thế nào vào được?” Nạp Lan đức duật hỏi,

“Hôm nay là hoàng thái hậu đầu thất, nói như thế nào đều nên tiến vào một chuyến đi! Ngươi vội, ta đi trở về,” Tâm di một bộ mỗi một bộ dáng,

Đang nói, gặp kỳ duệ mang theo một cái tiểu thái giám vội vàng hướng bên này đi tới,

Nạp Lan đức duật hăm trụ hẳn:”Kỳ bồi lặc!”

Kỳ duệ vội dừng lại, khom người thi lễ nói:” Gặp qua hậu gia, gặp qua tâm di khanh khách!”

Nạp Lan đức duật chỉ vào tiểu thái giám trong tay hai cái gánh nặng, hỏi:” Trong bao quần áo là cái gì?”

“Một ít tắm rửa quần áo,”

“Lê đi kiểm tra, mong rằng ngươi lượng giải!”

Kỳ duệ đáp ứng thật sự sáng khoái,” Đây là tự nhiên, kỳ duệ nên phối

Vì thế, đại hồ nhị hồ tiến lên xem xét, trở mình một chút, không phát hiện cái gì dị thường,”Ngạch phụ, quả thật là chút tắm rửa quần áo,” Đại hồ nói,

“Còn có hơn mười chích trứng chim,” Nhị hồ tiếp theo nói,

Nạp Lan đức duật nghi hoặc,” Trứng chim? Ngự phòng ăn không có trứng chim sao? Phải ngươi nóng lòng từ trong nhà mang tiến cung?”

“Hậu gia có điều không biết, này không phải bình thường trứng chim, sinh này đàn gà mái ăn thức ăn gia súc Ri-ga nhân sâm, đương quy chờ quý báu dược liệu, ông nội của ta có choáng váng đầu tật xấu, đặc thường ăn loại này đàn,”

“Chuyện ma quỷ hết bài này đến bài khác!” Tâm di vừa nghe chỉ biết kỳ duệ ở nói dối, một thời đôi này đó trứng chim sinh ra hoài nghi,

Nạp Lan đức duật cũng không tin tưởng, hồ nghi địa nhìn nhìn kỳ duệ, hẳn thần sắc tự nhiên, vì thế liền từng cái nhि lật xem trứng chim, trứng chim đều hoàn hảo không tổn hao gì, cầm lấy một chích đàn đối với thái dương chiếu chiếu, cũng không thấy ra cái gì, thì buông,

“Đi thôi!” Nạp Lan đức duật phát tay cho đi,

“Vân vân!” Tâm di thì ngăn c

Kỳ duệ trong lòng thẳng bồn chồn, ngàn vạn lần dừng cho vị này cô nãi nãi nhìn ra đến, thì tưởng tượng, chính mình làm được là thiên y vô phùng, cũng không tin tâm di có thể nhìn ra cái gì đến,

“Kỳ bồi lạc, người đem này đàn nói được tốt như vậy, làm cho ta ném một cái đi, vừa lúc ta cũng có chút đói bụng, ít một cái, không quan trọng,” Nói xong, tâm di liền cầm một cái, ở trên tường gõ xao, lột xác, cắn một ngụm,

“Không có gì bất đồng a!” Một cái đàn ăn xong, tâm di nói,

Kỳ duệ nhẹ nhàng thở ra, cười nói:” Kia, ta có thể đi vào đi?”

“Đương nhiên, Đức duật, ta về nhà đi,” Tâm di nói là đúng Nạp Lan đức duật nói, mặt lại hướng tới tiểu gậy trúc, đối tiểu gậy trúc sử cái ánh mắt,

Tiểu gậy trúc nhiều thông minh nha, đã sớm nhìn ra tâm di đối trướng chim có hoài nghi, lại muốn đến phía trước hòa thân vương gia nhân hại chính mình đã trướng đánh, này trướng còn không có tính đâu, hôm nay khả dĩ đến cơ hội, vì thế nói:” Khanh khách, nô tài muốn đi nước tiểu nước tiểu, không nín được!” Hắn giả bộ một bộ ghen nóng nảy bộ dáng, về phía trước chạy đi, rất không cẩn thận địa đánh vào kỳ duệ mang đến tiểu thái giám trên người,

Tiểu thái giám không phòng bị, bị tiểu gậy trúc đụng phải cái chông vó, một đầu trướng chim toàn bộ rơi trên mặt đất,

“ A,, thực xin lỗi, ta giúp người kiểm,” Tiểu gậy trúc mình nếu kiểm trướng chim, âm thầm xem xét trướng chim, Đột nhiên, hắn lớn tiếng hăm đứng lên:” Khanh khách, đàn trên có chữ viết!”

Kỳ duệ sắc mặt bá địa thay đổi, đại hủ nhị hủ lập tức coi chừng kỳ duệ, Nạp Lan đức duật tiếp nhận tiểu gậy trúc đệ trên trướng chim, thoát phá đàn xác chỗ lộ ra một cái” Ngày” tự,

Tâm di mỉm cười, đối kỳ duệ nói:” Ở ta trước mặt phá rồi, người còn kém xa lắm đâu!”

=====

Đệ 87 chương: (tám mươi thất) nhân ngôn đáng sợ

Hòa thân vương, kỳ duệ lập tức bị đưa Ung Chính nơi đó, Ung Chính làm cho người ta đem tất cả trướng chim một đám đều lột xác, kết quả phát

hiện có vài cái trứng chim mặt trên đều có tự, ngay cả đứng lên chính là” Hôm nay đêm khuya động thủ”,

Nhìn này vài cái trứng chim, Ung Chính trong ánh mắt lóe hàn quang, hướng quỳ trên mặt đất hòa thân vương, kỳ duệ lạnh lùng địa nhìn chăm chú vào, một ngữ không phát, càng là không nói lời nào càng làm cho người ta cảm thấy được trong lòng sợ hãi, một bên thái giám ngay cả đại khí cũng không dám suyễn,

Hảo một trận tử sau, Ung Chính mới chuyển hướng tâm di,” Tâm di, trứng chim trên tự là như thế nào viết đi lên? Vì sao đàn xác trên không có dấu vết?” Hần man không nghĩ ra,

Vấn đề này đối với hiện đại học quá hóa học người đến nói, đều không là vấn đề,

“ Rất đơn giản, dùng a-xít a-xê-tíc ở đàn xác trên viết tự, chờ a-xít a-xê-tíc phạm về sau tái chữ trứng chim, tự thông qua lòng trắng trứng hấp thu, khắc ở đàn trên, mà đàn xác trên sẽ không lưu lại gì dấu vết, Kỳ bối lạc, ta nói đúng không?”

Kỳ duệ đầu tiên là ngơ ngác địa nhìn tâm di, lập tức cuống tiểu đứng lên.” Trên đời này như thế nào sẽ có người như vậy đáng sợ nữ nhân, người, người vì cái gì phải xuất hiện?”

“ Trăm may mắn có của nàng xuất hiện, hòa thân vương, người còn có cái gì muốn nói?”

“ Được làm vua thua làm giặc, chúng ta không lời nào để nói, Ung Chính, người cũng không dùng rất cao hứng, nếu chúng ta phải làm chuyện không thể gạt được nàng, vậy người phải làm chuyện giống nhau cũng không thể gạt được nàng, có người như vậy ở bên cạnh người, người có thể An Tâm sao?” Hòa thân vương xem như một ngữ trung,

Kỳ duệ cũng nói:” Nạp Lan đức duật, người hôm nay thì lập công lớn, có năng lực gia quan tấn tước lập, chính là người phải cẩn thận, người đối Ung Chính trung tâm đối lấy vị tất là hần tín nhiệm, chờ người tái vô giới trị lợi dụng thời điểm, hần sẽ trở mặt vô tình,”

Ung Chính vỗ cái bàn,” Cầm mồm, Nạp Lan đức duật trung thành và tận tâm, trăm chỉ biết trọng dụng cho hần, người không cần ở trong này châm ngòi chúng ta quân thân quan hệ, Người tới, đem hòa thân vương, kỳ duệ tước tịch giao (ngoại ô) cho hần làm tông nhân phủ, trong nhà mọi người phát hướng trừ cổ tháp là n Nghe Ung Chính như thế phán quyết, tâm

đi một giạt mình, lập tức nghĩ tới Uyển nhi, dãi tả hữu không có nhân, liền đối Ung Chính nói:” Người đặc xá một người, được không?”

Ung Chính nhìn nhìn tâm di, nói:” Người muốn ta đặc xá Uyển nhi?”

Tâm di gật gật đầu,

“ Tâm di, trầm đến bây giờ còn là không quá hiểu biết người, có khi người đỉnh ngoan, có khi thì tâm địa như vậy nhuễn,”

“ Người là hoàng đế, người nói tính, Ta mệt mỏi, phải đi về,” Tâm di cũng không muốn cùng Ung Chính nhiều lời, nàng thật sự không nài tình thần,

Ung Chính nhìn tâm di bóng dáng, kỳ quái địa cười cười, sau đó đối Nạp Lan đức duật nói:” Trẫm viết một đạo chỉ, người đi tuyên,”

Loại sự tình này, vĩnh viễn là Nạp Lan đức duật đi làm, Nạp Lan đức duật cũng chỉ hảo kiên trì lĩnh chỉ, ra cửa, đi rồi không rất xa, chỉ thấy đến tâm di tay vịn hành lang trụ, một bộ mảnh mai vô lực bộ dáng, vội bước nhanh quá khứ, hỏi:” Tâm di, làm sao?”

“ Không có gì, có điểm choáng váng đầu,”

“ Mặt của người màu thật không tốt, tiểu gậy trúc, đi gọi

“ Không cần, không phải cái gì đại sự, ta trở về nghỉ ngơi một chút là tốt rồi,” Tâm di nhìn thấy Nạp Lan đức duật trong tay thánh chỉ, còn nói:” Như thế nào, thì cho người làm loại sự tình này?”

“ Người sẽ không để ý đi?”

“ Ta muốn là để ý, cũng sẽ không hội cùng hần nói ra, đi thôi, sớm một chút trở về,”

“ Người thật sự không có việc gì?” Nạp Lan đức duật lo lắng địa lại hỏi một câu,

Tâm di cúi đầu cười, tiến đến Nạp Lan đức duật bên tai, nói:” Chúc mừng người, vừa muốn làm phụ thân,”

Nạp Lan đức duật thiếu chút nữa không nhảy dựng lên, cưỡng chế trong lòng vui sướng, nói:” Ta tuyên hoàn chỉ trở về gia,” Chạy vài bước, thì lộn trở lại đến dặn dò tiểu gậy trúc:” Làm cho kiêu phu nâng đắc chậm một chút, ổn một chút, đừng điên,”

Hòa thân vương tổ tôn phản nghịch tin tức đã muốn rơi vào tay trong phủ, sớm đã có quan binh gác chỉ cho tiến, không chính xác ra, sẽ chờ thánh chỉ, gặp Nạp Lan đức duật cầm thánh chỉ tiến đến, liền biết lại là hần tổng phụ trách kiểm kê trong phủ nhân, vật chi sổ, Cảm tình vị này đã muốn thành người bên ngoài trong mắt xét nhà thủ tuyển nhân vật,

Trong phủ các phòng phúc tấn, bồi lặc, bồi tử, quản gia, nô bộc, sai sử nha đầu vân vân liên can nhân chờ đã sớm bị tập trung ở đại viện tử chờ, Nạp Lan đức duật quét một vòng, gặp Uyển nhi đã ở trong đám người, âm thầm là nàng đáng tiếc,

Niệm xong thánh chỉ, chúng quan binh lập tức bắt đầu bắt tay vào làm kiểm kê vật phẩm, Nạp Lan đức duật giao (ngoại ô) đãi, cho rảnh tay hạ một sự tình sau, tính toán tức khắc về nhà, mới đi đến phủ cửa, chợt nghe phía sau một trận xôn xao, nhìn lại, nữ quyến đôi lý(trong) phát ra tiếng kêu sợ hãi, Nạp Lan đức duật lập tức chạy tới, hỏi:” Ra chuyện gì?”

Mọi người lập tức tránh ra một cái thông đạo, Nạp Lan đức duật vừa thấy, Uyển nhi sắc mặt tái nhợt địa ôm bụng, ngã ngòì dưới đất, cỏ nhỏ nhìn đến Nạp Lan đức duật vội hỏi:”Hậu gia, cầu ngài kêu cái thầy thuốc đến đây đi, khanh khách nàng, nàng có thể nhỏ sản,”

“ Nhanh đi thỉnh thái y!” Nạp Lan đức duật đối người bên cạnh nói,

“ Vương gia, các nàng đều là khâm phạm a!” Một cái tên lính nói,

Nạp Lan đức duật trừng mắt nhìn hấn liếc mắt một cái, lạnh lùng nói:” Ta nói đi thỉnh thái y, người muốn ta nói vài lần a! Nàng là Hoàng Thượng đặc xá, không phải khâm phạm,” Sau đó lại hỏi trong phủ gia quyến nhóm,” Các người ai đem nàng nâng vào phòng đi?”

Ngay cả hỏi vài lần, cũng chưa nhân lên tiếng trả lời, Nạp Lan đức duật không khỏi cảm thán nhân tình bạc như tờ giấy,

Gặp cỏ nhỏ ai ai thẳng khóc, Nạp Lan đức duật giao (ngoại ô) trái tim một hoành, đi lên tiền, nói:” Cỏ nhỏ, người dẫn đường,” Theo sau, ôm lấy Uyển nhi

Thái y rất nhanh đã tới rồi, chẩn đoán bệnh sau lắc lắc đầu,” Khanh khách thân thể vốn liền nhược, chịu này một kích thích, đưa nhỏ không có,” Uyển nhi sau khi nghe được, cũng không nói nói, chính là yên lặng địa rơi lệ,

Thái y đi ra ngoài khai căn, cỏ nhỏ đi theo thái y đi rồi, khai hoàn phương nàng muốn đi bốc thuốc, Nạp Lan đức duật gặp không có việc gì, tự nhiên cũng hướng ra ngoài đi, nhưng Uyển nhi suy yếu địa tiếng la làm cho hấn dừng bước,” Nạp Lan!” Hấn xoay người,” Người cần cái gì, ta gọi là người đi làm,”

Uyển nhi khẽ lắc đầu,” Nạp Lan, người có thể theo giúp ta trong chốc lát sao?”

Yêu cầu này làm cho Nạp Lan đức duật có điểm khó xử, đáp ứng đi, trong phòng chỉ có bọn họ hai người, hấn lưu lại tính cái gì, cự tuyệt đi, Uyển nhi kia điềm đạm đáng yêu bộ dáng thì làm cho hấn nói không nên lời cự tuyệt trong lời nói,

“ Nạp Lan, ta một người gốc sợ hãi, người lưu trong chốc lát, chờ cỏ nhỏ trở về người lại đi, được không?” Uyển nhi yêu cầu cũng quả thật không cao, Nạp Lan đức duật nghĩ, cỏ nhỏ hấn là rất nhanh trở về, vì thế gật đầu đáp ứng rồi, đi vào bên cạnh bàn ngồi xuống,

Uyển nhi thấy hấn lưu lại, lộ ra một tia vui mừng tươi cười, cũng không thềm nói (nhắc) lại, chính là nằm ở trên giường nhìn Nạp Lan đức duật, Ấn Nạp Lan đức duật ý tưởng, cỏ nhỏ hấn là rất nhanh sẽ trở lại, nhưng ước chừng đợi mau hai cái giờ, cỏ nhỏ mới bung được tiến vào, gặp Nạp Lan đức duật còn chưa đi, trong lòng lại có ý tưởng,

ỏ nhỏ cầm chén thuốc đoan đến Uyển nhi trước mặt, cũng không uy nàng, trong miệng lại nói:” Khanh khách, ngài liền uống đi, trong lòng nếu không vui vẻ, thân thể hay là muốn bảo trọng,”

Uyển nhi một chút bị của nàng hành động cấp muốn làm hồ đồ, nhưng rất nhanh liền hiểu được, khả thì khó mà nói cái gì, tùy ý cỏ nhỏ tự do phát huy, Cỏ nhỏ nói vài câu sau, đem bát buồng, đi vào Nạp Lan đức duật trước mặt, bùm liền quỳ xuống:”Hậu gia, nô tỳ cầu ngài, cầu ngài đi khuyên nhủ chúng ta khang khách đi, được dù sao cũng phải ăn nha!”

Bởi vì cỏ nhỏ là đưa lưng về phía Nạp Lan đức duật, Nạp Lan đức duật nhìn không tới cỏ nhỏ hành động, thật đúng là làm Uyển nhi không chịu uống thuốc, Cỏ nhỏ như vậy vừa nói, Nạp Lan đức duật đương nhiên là tin, cần phải hấn đi khuyên, hấn thì cảm thấy được có điểm xấu hổ, Hấn do dự mà, cỏ nhỏ sẽ không đứng dậy, không ngừng mà khẩn cầu,

Nghĩ quá khứ Uyển nhi đối chính mình một phen tình ý, Nạp Lan đức duật nhuyển tâm địa, đứng dậy đi vào bên giường ngồi xuống, bung lên bát uy Uyển nhi uống thuốc,

Có một tất có nhị, lúc sau ngày nội, Nạp Lan đức duật mỗi ngày đều nhìn vọng Uyển nhi, cùng nàng, trấn an nàng, rất nhanh, nhàn ngôn toái ngữ liền truyền ra đi, nói Nạp Lan đức duật kê biên tài sản người ta gia sản, kết quả tra được người ta lão bà trên người đi, còn nói cái gì Nạp Lan đức duật dụ dàng nhi vốn còn có quan hệ, Uyển nhi gả cho kỳ duệ là bất đắc dĩ, hiện tại bọn họ vừa lúc có thể tục tiền duyên, dù sao cái gì khó nghe trong lời nói đều có,

Lời này rơi vào tay tiết ngôn trong tai thời điểm, tiết ngôn ngồi không yên, lập tức đi Nạp Lan gia, trên đường hần đã nghĩ tốt lắm như thế nào cùng Nạp Lan hoành nói, Cứ việc hần nói được thực uyển chuyển, nhưng Nạp Lan hoành sau khi nghe được vẫn là tức giận đến giận sôi lên, đem đứa con măng to một chút, Tiết ngôn vội khuyên:” Nạp Lan huynh, người đừng vội, đây là là đồn đãi, vị tất là thật,

“ Khoảng không huyết không đến phong! Hần xét nhà sao đến uyển khanh khách trong phòng đi làm gì, vừa đi còn cả buổi không được, tiểu tử này, ta xem hần là ở ngất đi!”

Bọn họ nói chuyện làm cho tiểu cây mơ đều nghe được, chạy nhanh chạy tới đổi tâm di nói, tâm di nghe được chính là thân nhiên địa nói một câu đã biết,

“ Khanh khách, ngài liền một chút cũng không để ý? Ngài sẽ không sợ ngạch phụ hần dụ dàng khanh khách,,,” Tiểu cây mơ không dám nói thêm gì đi nữa,

“ Hần nếu thực làm như vậy, ta liền mang theo thanh thanh đi, không bao giờ,, , nữa thấy hần, không bao giờ,, , nữa trở về, nhưng ta tin tưởng hần sẽ không, vợ chồng gian tối thiểu chính là muốn tín nhiệm, đối Nạp Lan đức duật, ta có trăm phần trăm tín nhiệm,”

Tin tức này cũng rơi vào tay Ung Chính cái lỗ tai lý(trong), Ung Chính ha hả cười, hỏi bên cạnh lý đức toàn bộ:” Người nói, việc này là thật là giả?”

Lý đức toàn bộ suy nghĩ nửa ngày, cũng đoán không ra, đành phải hàm hồ địa trả lời:”Y nô tài xem, việc này vị tất là thật, nhưng Nạp Lan hậu gia dụ dàng khanh khách trong lúc đó vốn dường như cũng là có như vậy một chút tình, lần này,, , Rất khó nói,”

Ung Chính tâm nói, người bực này cho cái gì cũng chưa giảng, lại hỏi:” Hần hiện tại người ni?”

“ Phỏng chừng vẫn là ở vương phủ nơi đó,

Lý đức toàn bộ nói đúng, Nạp Lan đức duật quả thật còn tại Uyển nhi nơi đó, hiện tại hần gặp một cái vấn đề lớn, xét nhà sau khi kết thúc như thế nào an trí Uyển nhi, cỡ nhỏ ai ai khẩn cầu Nạp Lan đức duật thu lưu các nàng,

Nạp Lan đức duật thập phần địa khó xử, hần không phải không nghĩ thu lưu các nàng, khả bên ngoài nhân hội nghĩ như thế nào nói như thế nào, đặc biệt tâm di đã biết hội nghĩ như thế nào, bên ngoài này lời đồn hần cũng

đã muốn có điều nghe thấy, hẳn không hy vọng tâm di đối này có cái gì hiểu lắm, nhưng là không thể như vậy trực tiếp địa cự tuyệt, đành phải uyển chuyển địa nói chỉ điểm Ung Chính xin chỉ thị,

Ung Chính là bỏ qua phải cố ý làm khó Nạp Lan đức duật, cho nên cũng không cho hẳn mình xác trả lời thuyết phục, đem nan đề thì đã đi trở về, từ hẳn toàn quyền xử lý, Nhìn Nạp Lan đức duật một bộ tổn thương thấu căn não bộ đáng, Ung Chính âm thầm buồn cười,

“ Nạp Lan, người nếu thật muốn thu Uyển nhi vào phòng, trăm ra mặt đi cùng tâm di giải thích, trăm mặt mũi nàng là sẽ không không để cho,” Điểm này trên, Ung Chính đánh giá cao chính mình, chuyện này, tâm di ai mặt mũi cũng không sẽ cho,

Nạp Lan đức duật lắc đầu,” Hoàng Thượng, ngài hiểu lắm, thần ý tứ là từ ngài cấp uyển khanh khách an bài một cái nơi đi, như vậy có điều thích hợp,”

“ Người đã không có ý tứ này, kia chuyện này trăm mặc kệ, chính người nhìn bạn! Không có việc gì quỳ an đi!” Ung Chính buông tay mặc kệ,

Nạp Lan đức duật cũng biết Ung Chính là cố ý, không c cách nào khác tử, đành phải về trước gia, một hồi về đến nhà, đã bị Nạp Lan hoành cấp bắt được,”Duật nhi, ta hỏi người, người dụ dàng khanh khách là chuyện gì xảy ra?”

“ Cái gì sao lại thế này?”

“ Người nha, người mấy ngày nay mỗi ngày đi hòa thân vương phủ, không phải sao?”

“ Ta phụ trách kiểm kê nhà bọn họ sản a!” Nạp Lan đức duật nói cũng là lời nói thật,

“ Đừng tìm lấy cớ, kiểm kê gia sản, người lão hướng uyển khanh khách trong phòng chạy gì chứ! Người có biết hay không bên ngoài trong lời nói nói được có bao nhiêu khó nghe, ta khả nói cho người, đừng tưởng rằng người hiện tại là một phẩm quan to là có thể xằng bậy, người nếu làm ra cái gì không bị kiểm chế chuyện đến, ta cũng có gia pháp,”

“A mã, người nghĩ muốn đi nơi nào! Kính nhờ người không được thất nghĩ muốn bát nghĩ muốn,” Nạp Lan đức duật bị phụ thân bò lên, đầu đều lớn,

Nạp Lan hoành tử nhìn chăm chăm không để,” Ta thất nghĩ muốn bát nghĩ muốn? Vậy người cùng ta giải thích người dụ dàng khanh khách trong phòng làm gì?”

“Nàng bị bệnh, ta đi vấn an nàng!”

“Chính người nói người này giải thích có thể làm cho người ta tin tưởng sao?”

“A mã, vì cái gì người sẽ không có thể tin tưởng chính người đưa con đâu? Ta bắt hòa người nói, người khác tin hay không cũng chưa quan hệ, chỉ cần tâm di tín là có thể,”

“Tốt, người xem nàng có thể hay không tín, người có thể hồ lộng ta, khả hống không được nàng! Ta đi thấy rõ thanh,” Nạp Lan hoành thử hồng học địa phỉ xoay người, đi rồi vài bước thì quay lại đến,” Người tốt một dừng tức giận nàng, nàng hiện tại lại có có bầu,”

Nạp Lan đức duật lấy hấn lão cha cũng không có cách nào khác tử, trở lại trong phòng, gặp tâm di miễn cưỡng địa lệch qua trên giường, trở mình sách giải trí, Nạp Lan đức duật cũng ngồi xuống mép giường trên, nghĩ nên như thế nào mở miệng cùng tâm di giải thích, tâm di giương mắt nhìn nhìn hấn, trước tiên là nói về nói:” Có phải hay không nghĩ muốn nói với ta điểm cái gì?”

“Vừa rồi, a mã đem ta huấn một chút, Hiện tại, tính toán đến cho người huấn,”

Tâm di cố ý phụng phịu,” Nga, nói như vậy, là xác thực?”

“Không có! Tuyệt đối không có!” Nạp Lan đức duật trong lòng kêu khổ liên tục, tâm di khẳng định hiểu lầm, cái này phải phiền toái, cho nên chạy nhanh giải thích,” Tâm di, người hãy nghe ta nói, ta,,,”

Nhìn hấn sốt ruột bộ dáng, tâm di cười, che lại Nạp Lan đức duật miệng, lắc lắc đầu, nói:” Không cần giải thích, ta sẽ không loạn nghĩ muốn, nếu đối với người ngay cả điểm ấy tín nhiệm cũng không có, ta còn đáng giá người yêu

Lời này rất ra ngoài Nạp Lan đức duật dự kiến, gây người ngẩn ngơ, một chút giao (ngoại ô) trái tim di kéo vào trong lòng, ngực, một câu đều nói không ngoài, Đã lâu, mới nói:” Có thể như thế, phụ phục gì cầu, ta muốn là lại có cái gì khác ý tưởng, như thế nào đối được người!”

Tâm di xấu xa địa cười,” Nói như vậy, người đã muốn có khác cái gì ý tưởng?”

Xem tâm di biểu tình, Nạp Lan đức duật chỉ biết lại bị tâm di bắt được nói, cho nên rõ ràng đã nói,” Đúng rồi, ta có ý tưởng!” Còn chưa chờ tâm di phản ứng lại đây, Nạp Lan đức duật đã hôn ở cửa nàng thân,

Triền miên sau một lúc, tâm di chính sắc hỏi:” Hiện tại ngươi nên, rốt cuộc tính toán như thế nào an trí Uyển nhi?”

“ Ta nghe lời ngươi,” Nạp Lan đức duật đem nan đề vớt cho tâm di,

“ Ta biết ngươi trong lòng là muốn cho bọn hắc an bài chỗ ở, nhưng lại sợ người khác nghị luận, có phải hay không?”

Nạp Lan đức duật ngượng ngùng địa điểm gật đầu,” Ta chủ yếu là sợ người trong lòng có ý tưởng,”

Tâm di nghĩ nghĩ, nói một câu thì làm cho Nạp Lan đức duật trợn mắt há hốc mồm trong lời nói,” Ngày mai ta và ngươi cùng đi tiếp Uyển nhi!”

“ Tâm di,,,” Nạp Lan đức duật bị tâm di rộng thùng thình trí tuệ thật sâu thuyết phục,

“ Ta ra mặt tổng so với ngươi ra mặt tới hảo, bởi vậy, này nhàn ngôn toái ngữ cũng sẽ không có, ta khả từ tục tĩu nói ở phía trước, chính là kẻ đó trụ mà thôi, không phải cho ngươi có không an phận chi nghĩ muốn,”

Nạp Lan đức duật làm cái mặt quỷ,” Tiểu nhân không dám!”

Ngày thứ hai, tâm di ở ngoài cung chờ Nạp Lan đức duật hạ hướng, sau đó hai người cộng đồng đi trước hòa thân vương phủ, thực hiện nhiên, tất cả mọi người không có dự đoán được tâm di hội chủ động đem Uyển nhi tiếp đi trong nhà,

Uyển nhi thấy tâm di tiến đến, trong lòng cái gì tư vị đều có, nàng cũng là người thông minh, hiểu được vì cái gì tâm di lại thân tự tiến đến, cho nên tùy ý tâm di nắm tay nàng, lên xe ngựa,

=====

Đệ 88 chương: (tám mươi bát) tiểu gây trúc chết

Nạp Lan hoành đãi tâm di thực hiện rất muốn không thông, ở Nạp Lan đức duật đi dàn xếp Uyển nhi thời điểm liền vấn tâm di,” Tâm di, ngươi nên sẽ không thật muốn làm cho duật nhi thu uyển khanh khách

“A mã, ngài nghĩ đến người nào vậy, Uyển nhi chính là ở nơi này, gần là trụ mà thôi,” Tâm di giúp đỡ Nạp Lan hoành ngồi xuống,” Uyển nhi hiện tại không nhà để về, chúng ta không thu lưu nàng ai còn có thể thu lưu nàng, đức duật tính tình ngài cũng biết, nếu ta dám không cho hắc đi quản, hắc vẫn là hội vụng trộm địa quản, nói vậy, bên ngoài trong lời nói hội càng khó nghe xong, không bằng cứ như vậy thoải mái mà đem Uyển nhi kẻ đó cùng ở, hôm nay tất cả mọi người thấy được, là ta đi tiếp, còn có thể nói cái gì nữa!”

Nạp Lan hoành ngấm lại cũng có đạo lý, thở dài một tiếng,” Tâm di, làm khó người nghĩ đến như vậy chu đáo, chúng ta duật nhi có thể lấy được người thật sự là hần may mắn a!”

“A mã, ngài đừng nói như vậy, ta có thể gả cho đức duật cũng là của ta phúc khí,”

“Ai! Hy vọng duật nhi có thể quý trọng người, tiểu tử này, ta xem hần gần một có điểm ý nghĩ ngất đi, ta phải hảo hảo cho hần xao xao cảnh báo, hảo cho hần biết chính mình đang làm gì,”

Quả nhiên, tới rồi ăn cơm chiều thời điểm, Nạp Lan hoành một chút cũng không nể tình, làm trò tâm di, Uyển nhi cùng tiểu quả cam tiểu gậy trúc cỏ nhỏ đám người mặt giáo huấn đứa con,”Duật nhi, hôm nay uyển khanh khách đến trụ, ta không phản đối, nhưng là, ta muốn cho người nói rõ, người không được có gì khác ý tưởng, đừng cho chúng ta Nạp Lan gia mất mặt,”

“A mã yên tâm, đứa con biết cái gì nên làm, cái gì không nên làm, tâm di này phiền khổ tâm ta thực hiểu được, ta sẽ không phụ nàng!”

“ Ân, hiểu được là tốt rồi, nhớ kỹ người hôm nay ni trong lời nói, Ăn cơm!” Có Nạp Lan hoành này lời nói, này bữa cơm ăn đặc luôn không quá thích, mọi người nói cái gì đều không có, chính là yên lặng địa ăn,

Sau khi ăn xong, đều tự trở về phòng, một hồi đến phòng, Nạp Lan đức duật một câu đều không có, ngã đầu liền hướng trên giường một nằm, tâm di lần lượt hần nằm xuống,”A mã trong lời nói cho người không vui?”

“ Hần gì chứ như vậy lo lắng ta a, nếu là người lo lắng cũng là nói được quá khứ, hần như vậy khăn trương làm gì?”

“ Người đừng quái a mã, hần cũng là cho chúng ta suy nghĩ, có thể hần là sợ ta không vui đi, cho nên mới như vậy nói, người nên đồng tâm tư của hần,”

Nạp Lan đức duật ôm tâm di,” Tâm di, ta có người đã muốn cũng đủ vậy là đủ rồi, thiên hạ nhiều nữ nhân đặc là, khả người là duy một đáng giá ta yêu,” Cúi đầu hôn môi một chút tâm di,” Ta sẽ làm cho a mã yên tâm, ta đã muốn phá nhà hoàn quá khứ hầu hạ, về sau, ta không đi hậu viện là được,”

“ Người làm chủ là đến nơi, không cần cùng ta nói,” Tâm di thỏa mãn địa ôi ở trượng phu trong lòng, ngực,

Nạp Lan hoành trong lời nói làm cho đứa con bất mãn, cũng làm cho cỏ nhỏ bất mãn, trở lại phòng, cỏ nhỏ liền hướng Uyển nhi lải nhải:” Khanh

khách, này tính cái gì nha, lão gia tử trong lời nói mình nếu giáo huấn đứa con, ngầm là cảnh cáo ngài không được cùng hậu gia có cái gì dây dưa!”

“Cỏ nhỏ, chúng ta hiện tại là ăn nhờ ở đậu, tâm di có thể dung chúng ta vào phủ đã muốn rất lớn độ, người còn so đo cái gì đâu?” Kỳ thật, Uyển nhi làm sao nghe không ngoài Nạp Lan hoành ý tứ, chính là nàng so với cỏ nhỏ phải hiểu được thấy đủ hiểu được cảm ơn, hướng chi tâm di cũng không có sai đãi nàng, nơi này hết thấy chi phí đều ẩn nàng trước kia, Ở tình cảm phương diện, cứ việc đối Nạp Lan đức duật tình ti chưa đoạn, nhưng nàng cũng hiểu được chính mình là người khác thê tử, của nàng quan niệm vẫn là có điều truyền thống, hảo nữ không lấy chồng nhị phu,

Khả cỏ nhỏ không nghĩ như vậy, từ Nạp Lan đức duật động đồng tình tâm sau, nàng đã nghĩ lợi dụng cơ hội này, đem Uyển nhi cùng Nạp Lan đức duật kéo cùng một chỗ, sau đó tìm cơ hội giao (ngoại ô) trái tim di cấp diệt trừ, Khả hiện tại nhìn Uyển nhi thái độ, như là không hề muốn cùng Nạp Lan đức duật có cái gì liên quan, vì thế nàng quyết định không hề lợi dụng của nàng chủ tử, nàng phải chính mình trên, chỉ cần diệt trừ tâm di, Nạp Lan đức duật tự nhiên mà vậy sẽ khuynh hướng Uyển nhi,

Ở trong phủ là không cơ hội, phải xuống tay chỉ có ở phủ ngoại, trải qua vài ngày quan sát, nàng phát hiện tâm di mỗi ngày ở giờ Ty đều đã đi phụ cận một mảnh rừng cây nhỏ tản bộ, tuy vậy, luôn luôn đại hồ hoặc nhị hồ còn có tiểu quả cam cùng, phải xuống tay, trừ phi là tâm di lẻ loi một mình, này thì dường như có điểm khó khăn, suy nghĩ nhiều ngày, quyết định diệu hồ ly sơn,

Ngày đó, đại hồ ở nhà, nhị hồ đi theo Nạp Lan đức duật đi làm kém, cỏ nhỏ chuẩn bị hành động, nàng là cố ý chọn đại hồ ở nhà ngày, bởi vì đại hồ không nhị hồ khôn khéo,

Nàng sớm vài ngày liền xúi giục Uyển nhi đi ra cửa giải sầu, nói là vĩnh tường tự Bồ Tát thực linh, đi cầu Bồ Tát phù hộ một chút kỳ duệ, hy vọng hắc có thể thoát tội, Uyển nhi đem lời này nghe lọt được, cho nên cũng liền từ cỏ nhỏ an bài,

Cỏ nhỏ dụ dàng nhi ra cửa, tới rồi vĩnh tường tự, Uyển nhi toàn tâm toàn ý địa ở cầu thần bái phật, cỏ nhỏ thừa dịp nàng không chú ý, lén lút chạy ra tự, chạy tới rừng cây nhỏ, quả nhiên, gặp được tâm di ở bên cạnh là đại hồ cùng tiểu cây mơ, tiểu gậy trúc, Vì thế, nàng cố ý trang làm hoang mang rối loạn trương trương địa bộ dáng chạy quá khứ,” Khanh khách,,,”

Tâm di gặp cỏ nhỏ thân sắc bối rồi, vội hỏi xảy ra chuyện gì, cỏ nhỏ ần đã sớm biên tốt từ nói:” Khanh khách, chúng ta khanh khách đi thiêu hương, đột nhiên liền hôn mê bất tỉnh, ta chỉ hảo trở về tìm ngài hỗ trợ,”

“Người ni?” Tâm di một chút cũng chưa hoài nghi,

“ Ngay tại tự lý(trong), mới vừa ở phương trượng gọi người đem nạng cấp phù vào phòng đi, ta không biết nạng hiện tại thế nào, khanh khách, ngài về nhà phái người cùng ta cùng đi đem chúng ta khanh khách cấp tiếp trở về đi!” Lý do không tính tốt lắm, nhưng hợp lý,

“Đại hồ, người phải đi một lần đi, xem nghiêm trọng không nghiêm trọng, nghiêm trọng trong lời nói lập tức kêu thầy thuốc!” Tâm di dặn,

“ Khanh khách, làm cho mai tử tử cũng cùng đi, đại hồ ca là nam nhân,” Cỏ nhỏ đem tiểu cây mơ cũng tạo nên,

Tâm di ngẫm lại với, vì thế đại hồ, tiểu cây mơ liền đi theo cỏ nhỏ đi, chạy một nửa, cỏ nhỏ đột nhiên ôi một tiếng, dường như uy chân bộ dáng, tiểu cây mơ chạy nhanh đến nâng,

Cỏ nhỏ khoát tay,”Mai tử tử, ta không sao, người cùng đại hồ ca đi trước, ta theo sau liền cùng lại đây,”

“ Tốt lắm, người đi được chậm một chút, đừng qu sót ruột, có ta cùng đại hồ đâu!” Tiểu cây mơ cũng là hảo tâm tràng một cái,

Đội bọn hần đi được nhìn không thấy, cỏ nhỏ lập tức quay đầu liền hướng rừng cây nhỏ đi, đi vào rừng cây nhỏ, gặp tiểu gậy trúc chính cùng tâm di chậm rãi trở về đi,

“ Cỏ nhỏ, người như thế nào thì đã trở lại?” Tâm di kỳ quái hỏi,

“ Ta lừa gạt người, chúng ta khanh khách hảo thật sự, căn bản không có té xỉu,”

“ Người cô ý đem đại hồ cùng tiểu cây mơ lừa đi, là có nói nghĩ muốn ta nói?” Tâm di loáng thoáng cảm thấy cỏ nhỏ có điểm không thích hợp, nhưng nạng không nghĩ tới cỏ nhỏ đã muốn động sát khí,

“ Tâm di khanh khách, ta lời nói thật đối với người nói đi, ta là muốn giết người, từ người tới lúc sau, chúng ta khanh khách sẽ thấy cũng không ngày lạnh quá, cho nên, ta hận người,” Nói xong, cỏ nhỏ rút ra chủy thủ liền hướng tâm di đâm tới,

Tâm di lập tức hướng giữ né tránh, Cỏ nhỏ một đao đâm vào không khí, phản thủ thì hướng tâm di mà đi, tiểu gậy trúc tiến lên một phen cầm cỏ nhỏ cổ tay, Hai người giằng co,

“Ngươi nổi điên a, chúng ta khanh khách làm sao đắc tội ngươi, ngươi muốn giết nàng,” Tiểu gậy trúc rống to,

“Nàng làm hại chúng ta khanh khách còn chưa đủ thảm sao? Đầu tiên là làm cho chúng ta khanh khách ở thánh tổ gia trước mặt thất sủng, sau đó thì cướp đi Nạp Lan đức duật, bây giờ còn làm hại nàng cửa nát nhà tan, vô y vô dựa vào,”

“Chúng ta khanh khách thu lưu các ngươi, ngươi cứ nhiên lấy oán trả oán!”

“Không có nàng, chúng ta khanh khách đã sớm gả cho Nạp Lan đức duật,”

“Cỏ nhỏ, chẳng lẽ giết ta, này hết thấy sẽ không sẽ phát sinh sao?” Tâm di còn ý đồ khuyên tỉnh cỏ nhỏ,

“Giết ngươi, chúng ta khanh khách còn có thể cùng Nạp Lan đức duật cùng một chỗ, ngươi tồn tại, chúng ta khanh khách vĩnh viễn không cơ hội!” Cỏ nhỏ giọng căm hận nói,

“Cỏ nhỏ, ngươi bình tĩnh một chút, trước bả đao buông!” Tâm di chạy tới, chém giết đoạt cỏ nhỏ trong tay chủ thủ,

Cỏ nhỏ gặp tâm di đến đoạt chủ thủ, như thế nào khẳng định làm cho nàng đoạt đi, khả thủ bị tiểu gậy trúc bắt được, mắt thấy chủ thủ sẽ bị đoạt được, vì thế ngoan nhẫn tâm, nâng lên một cước, đặt trong lòng di bụng trên,

Tâm di rút rút vài bước, ngã trên mặt đất,

Tiểu gậy trúc vội tưng rảnh tay, chạy tới hỏi:”Khanh khách, khanh khách ngài không có việc gì đi?”

Tâm di ôm bụng, trên đầu toát ra hãn đến, cỏ nhỏ theo sát lại đây lại là một đao, tâm di ngay tại chỗ một cái lăn lộn, né tránh,

Cỏ nhỏ thì hướng tâm di đánh tới, tiểu gậy trúc nhảy lên, một chút đem cỏ nhỏ đánh đổ trên mặt đất,

“Buông tay, đối với ngươi chuyện gì,” Cỏ nhỏ dùng sức sủy tiểu gậy trúc,

“Cái gì kêu không ta chuyện gì, ta sẽ không cho ngươi thương tổn chúng ta khanh khách,” Tiểu gậy trúc số chết địa ôm lấy nàng không để,

Cỏ nhỏ cùng tiểu gậy trúc lập xả, quay cuồng, bọn họ lăn xuống cây cỏ sườn núi, cút đáy dốc khi, cỏ nhỏ trong tay chủ thủ vừa lúc một đao cắm vào tiểu gậy trúc ngực, Cỏ nhỏ một chút dọa ngây người, ngã ngối ở bên, vẫn không nhúc nhích,

Tâm di ôm bụng nghiêng ngả lão đảo địa cũng cùng xuống dưới, Nhìn thấy này phiên tình cảnh, cũng ngây dại, thân mình một oai, thì té ngã trên mặt đất, cắn răng đi đến tiểu gây trúc bên người, đem tiểu gây trúc ôm vào trong ngực, kêu gọi:” Gây trúc, tiểu gây trúc,,,”

Tiểu gây trúc hơi thở mỏng manh địa nói:” Khanh khách, tiểu gây trúc mau không được, về sau, sợ là không bao giờ,, nữa có thể hầu hạ khanh khách ngài,”

Tâm di thương tâm địa khóc,

“ Khanh khách, ngài là thế giới này trên đời ta tốt một tốt một nhân, nếu có kiếp sau, tiểu gây trúc lễ tạ thần ý hầu hạ ngài

“ Nếu có kiếp sau, ta không được người hầu hạ ta, ta muốn người làm đệ đệ của ta,” Tâm di ghen ngào nói,

“Tiểu gây trúc sợ là không này phúc khí,”

“ Có có, không cần chờ kiếp sau, hiện tại, hiện tại liền làm đệ đệ của ta, được không? Gọi ta tỷ tỷ!” Tâm di gấp tiểu gây trúc đồng tử chậm rãi phóng đại, biết tiểu gây trúc không được,

“ Tỷ tỷ,,,” Tiểu gây trúc cười trung rung rung địa hô một tiếng,

“ Hảo đệ đệ!”

“ Tỷ tỷ, ta đi rồi, người,, Bảo,, Trọng,,,”

Tâm di ôm tiểu gây trúc khóc rống,

Lúc này, Nạp Lan đức duật, đại hồ, nhị hồ bọn họ đuổi tới, Bọn họ như thế nào sẽ đến?

Vĩnh tường tự ly Nạp Lan phủ cũng không xa, Uyển nhi ở trong chùa bái xong rồi Bồ Tát, quay đầu lại phát hiện cỏ nhỏ không thấy, liền theo lai lịch tìm trở về, nghênh diện vừa lúc gặp được đại hồ cùng tiểu cây mơ,

Thấy Uyển nhi, đại hồ cùng tiểu cây mơ cảm thấy được kỳ quái,” Khanh khách, ngài không phải té xỉu sao, như thế nào một mình chạy đến?”

“ Cái gì ta té xỉu, các người nghe ai nói?” Uyển nhi mặc danh kỳ diệu,

Đại hồ cùng tiểu cây mơ liếc nhau, đột nhiên hô lớn một tiếng,” Không tốt!” Nói xong, đại hồ liền hướng lai lịch chạy vội trở về, vừa chạy vừa lớn tiếng nói:”Tiểu cây mơ, người về nhà thông tri ngạch phụ!”

Uyển nhi chạy nhanh giữ chặt tiểu cây mơ,” Làm sao?”

“ Cỏ nhỏ đời chúng ta nói ngài té xỉu, mà nửa đường trên nàng còn nói nàng chân uy, làm cho chúng ta trước tìm đến ngài, khanh khách, không phải ta nói cái gì, cỏ nhỏ làm như vậy, khẳng định có khác mục đích,”

“ Không thể nào! Nàng vì cái gì?”

“ Ta như thế nào biết! Ai nha, đi nhanh đi, chúng ta về trước gia!” Chờ các nàng Về đến nhà, mới biết được Nạp Lan đức duật cùng nhị hủ đã muốn đi rừng cây nhỏ,

Nguyên lai Nạp Lan đức duật Về đến nhà trung, không thấy tâm di, chỉ biết nàng thì đi tản bộ, bởi vì này lần tâm di mang thai có thai phản ứng rất lớn, cho nên Nạp Lan đức duật rất không yên tâm, vì thế đi trước rừng cây nhỏ, nhị hủ cũng đi theo cùng đi, bọn họ cơ hồ cùng đại hủ đồng thời tới,

Đi vào rừng cây nhỏ, nhìn đến trước mắt này phó tình cảnh, Nạp Lan đức duật bọn họ đều sợ ngây người, Nạp Lan đức duật vài bước tiến lên ôm lấy tâm di,”Tiểu gậy trúc làm sao?”

Tâm di rung rung lắc đầu, nhị hủ cũng chạy quá khứ, nhìn kỹ tiểu gậy trúc, liền biết hắn đã muốn tắt thở,

Rất nhanh, Uyển nhi, tiểu quả cam tiểu cây mơ cũng chạy đến, nhìn thấy trường hợp như vậy cũng đồng dạng giật mình vạn phần,

“ Cỏ nhỏ, sao lại thế này?” Uyển nhi hỏi, cỏ nhỏ không trả lời,

“ Tâm di, ngươi nói cho ta biết, tại sao có thể như vậy?” Uyển nhi lại hỏi,

Tâm di cũng không trả lời, chính là đôi cỏ nhỏ nói:” Cỏ nhỏ, ngươi liền như vậy hận ta sao, các ngươi khanh khách cũng không tắt như vậy hận ta,”

“ Là, ta là hận ngươi,”

“ Vì cái gì?” Tâm di hỏi,

Uyển nhi cũng hỏi:” Cỏ nhỏ, ngươi vì cái gì phải làm

Cỏ nhỏ lâm bảm nói:” Vì cái gì, vì cái gì, ta chính mình cũng không rõ ràng,”

“ Ta đến thay ngươi trả lời,” Tâm di nói:” Không phải bởi vì ta làm cho Uyển nhi ở Khang Hi trước mặt thất sủng, không phải bởi vì ta đoạt đi rồi Nạp Lan đức duật, lại càng không là bởi vì cho ta đem kỳ duệ đưa vào đại lao, mà là bởi vì ngươi không cam lòng, ngươi ghen tị, ngươi tâm tính thất hành, ta là một cái không biết từ chỗ nào toát ra tới dã nha đầu, không có cao quý chính là hoàng tộc huyết thống, không có xinh đẹp dung mạo, không có có thể khoe ra tài hoa, cố tình là ngươi chủ tử, cố tình lệnh tất cả mọi người vây quanh ta chuyển,”

“ Là, ngươi dựa vào cái gì, dựa vào cái gì có thể?” Cỏ nhỏ kêu,

“ Ta ở trên đường gặp chuyện, di uyển lý(trong) kê đơn đều là người làm?” Tâm di cũng rút cục hiểu được,

Uyển nhi giật mình địa nhìn cỏ nhỏ,

Cỏ nhỏ cũng không phủ nhận,” Người thực mạng lớn, mỗi lần đều có nhân cứu người, ngay cả miêu đều đã giúp người,”

Tâm di nhìn xem trên mặt đất tiểu gậy trúc, nước mắt thì xuống dưới:” Người mặc dù không có hại chết ta, khả người hại chết tiểu gậy trúc, tiểu gậy trúc gì cô?”

“ Là việc chính tử tận trung là hán bốn phận,” Cỏ nhỏ không hề vẻ xấu hổ

“ Người sai lầm rồi, tiểu gậy trúc ở lòng ta lý(trong), là bằng hữu, là đệ đệ,”

“ Tâm di, đừng nữa nói chuyện, người là không phải bị thương, sắc mặt như vậy khó coi,” Nạp Lan đức duật nhìn ra tâm di không thích hợp,

Tâm di vấy trên một mảnh đồ sẫm,

“Cáp,,” Cỏ nhỏ cuồng tiểu,” Báo ứng, không nghĩ tới vừa rồi ta kia một cước, cũng cho người không có đứa nhỏ,”

Nạp Lan đức duật giận dữ:” Ta muốn người cấp hài tử của ta đền mạng,”

Đại hủ hủ cũng là vừa sợ vừa giận, lập tức bả đao kiếm đặt tại cỏ nhỏ trên cổ,

Tâm di giữ chặt Nạp Lan đức duật,”Đức duật, oan oan tương báo khi nào, cho dù người giết nàng, đứa nhỏ cũng không có, tiểu gậy trúc cũng không sống được, chúng ta trở về đi!”

“ Tâm di, người liền như vậy buông tha nàng,” Nạp Lan đức duật lòng có không cam lòng,

“ Nàng vô trí, chẳng lẽ chúng ta cũng cùng nàng giống nhau ngu xuẩn sao?” Tâm di chỉ cảm thấy tâm lực lao lực quá độ, vô lực địa

“ Hảo, chúng ta trở về,” Nạp Lan đức duật ôm lấy tâm di,

Nhị hủ ôm lấy tiểu gậy trúc thì thể, rung rung nói:”Tiểu gậy trúc, chúng ta về nhà,” Bọn họ ly khai,

Chùa miếu nội truyền ra phạm nhạc thanh, cỏ nhỏ ngơ ngác địa ngồi thật lâu, sau đó lấy ra độc dược bình,

=====

Đệ 89 chương: (tám mươi cửu) trùng ác

Bởi vì cỡ nhỏ duyên cớ, Uyển nhi cảm thấy được rất đúng không dậy nổi tâm di, biết được tâm di đưa nhỏ quả thật không có, nàng thực tự trách, nghĩ đến tâm di trước mặt đi thỉnh tội, nhưng còn chưa tới tâm di sở trụ sân cửa đã bị nhân ngăn cản,

“Uyển khanh khách, ngài hãy bỏ qua chúng ta khanh khách đi, của nàng đưa nhỏ không có, tiểu gây trúc cũng đã chết, nàng rút cuộc kinh không dậy nổi cái gì đã kích, ngài vẫn là mời trở về đi!”

“Tiểu rồ, ta là hướng nàng thỉnh tội, người làm cho ta vào đi thôi!”

“Nô tài hội chuyển cáo, khanh khách ngài vẫn là trở về đi!” Vài lần tam phiên lúc sau, Uyển nhi cũng sẽ không lại đi, Đột nhiên có một ngày, nàng đem Nạp Lan đức duật thỉnh

“Ta nghĩ gặp Hoàng Thượng một lần, người có thể hay không thay ta nói một tiếng,”

Nạp Lan đức duật mặc dù không biết Uyển nhi muốn làm gì, nhưng yêu cầu này không quá phận, cho nên đáp ứng, hướng Ung Chính bẩm báo sau, Ung Chính cũng đồng ý, Không ai biết Uyển nhi cùng Ung Chính nói chút cái gì, lúc sau không vài ngày, Ung Chính đem Uyển nhi tiếp tiến cung đi,

Hôm nay, tâm di ôm nữ nhân, hống nàng ngũ trưa,

Tiểu quả cam vào nhà, nhỏ giọng nói:” Khanh khách, để cho ta tới đi!”

“Đã muốn đang ngủ,”

Tiểu quả cam ngừng trong chốc lát nói:” Khanh khách, uyển khanh khách nàng, nàng cắt tóc là ni,”

Tâm di không có làm thanh, đã lâu mới hỏi:” Quả cam, ta là không phải thật sự dẫn sói vào nhà?”

“Lòng người cách cái bụng, ai cũng chưa nhìn ra cỡ nhỏ là người như vậy, ngài đúng vậy, uyển khanh khách cũng đúng vậy, sai chính là cỡ nhỏ,”

“Là của ta sai, là ta hại chết tiểu gây trúc, vốn, ta nghĩ thay các người một đám đều an bài tốt lắm mới đi,,,” Tâm di trong lời nói bị tiểu quả cam đánh gãy,” Khanh khách, ngài muốn đi đâu?”

“Chân trời góc biển, làm sao đều có thể đi!”

“Khanh khách ngài đi nơi nào, ta cũng đi làm sao!”

“Đừng choáng váng, đi theo ta, không có hảo kết quả!” Tâm di hít thở dài,” Ta còn có vài món tâm sự chưa xong, chờ này hết thấy đều xong xuôi, cũng chính là ta nên đi lúc!”

Tiểu quả cam biết tâm di tính cách, nàng nếu tồn phải đi ý niệm trong đầu, ai cũng lưu không được, tiểu quả cam cũng là cái hết hy vọng mất nhân, ngẫm hạ quyết tâm, tâm di đến làm sao chính mình liền theo tới làm sao, tuyệt không rời đi,

Chuyện này lúc sau, tâm di giống như thay đổi một người, mấy tháng qua suốt ngày chích cùng nữ nhân, ngay cả cánh cửa cũng không rất ra, tĩnh tuân lệnh nhân lo lắng, Nạp Lan đức duật lại lo lắng địa nguy, một chỗ để ý hoàn công vụ, trở về gia đến nàng, trăm phương nghìn kế địa dẫn nàng vui vẻ, nhưng tâm di luôn vác không dậy nổi tinh thần đến, thẳng đến Nạp Lan đức duật đưa ra cùng đi ra đi du ngoạn, tâm di mới có điểm hứng thú,

Nạp Lan đức duật hướng Ung Chính tố cáo giả, chọn cái trời trong nắng ấm ngày, cùng tâm di ra kinh thành, nhưng là không dám đi được quá xa, chỉ tại quanh thân một đường du ngoạn,

Ra kinh thành, tâm di mới tốt tượng đã quên này không thoải mái, dần dần địa cũng hữu thuyết hữu tiểu,

Ngày hôm đó, bọn họ đi tới thông huyền, Đoàn người ci ngựa ở trên chậm rãi mà đi, bọn họ xuất hiện nhường đường nhân liên tiếp ghé mắt, Tâm di cùng Nạp Lan đức duật ngồi chung một con, nàng tựa vào Nạp Lan trước ngực, hai người ân ái bộ dáng lại hấp dẫn rất nhiều người chú ý,

Được rồi một trận, đi vào một cổng lớn ngoại, gặp dân chúng nhóm tụ ở cửa xem náo nhiệt,

Tâm di bọn họ đã ở đám người bên ngoài nghỉ chân quan vọng,

“Bọn họ đang nhìn cái gì a?” Tiểu rõ hỏi,

“Không biết, người nhiều như vậy, một định có việc phát sinh,” Nhị hổ trả lời,

Trong chốc lát, đỉnh đầu cổ kiêu nâng lại đây, một cái mặc Huyện lệnh quan phục nhân từ trong kiêu đi ra, Cổng lớn khẩu vốn đã đứng nhiều nhân, gặp Huyện thái gia đến đây, trong đó có hai người nghênh liêu thượng khứ,

“Chu Huyện lệnh!” Hai người tiếp đón,

Chu Huyện lệnh cũng khách khí địa đáp lễ nói:”Tiền gia một môn hai tiến sĩ, thật sự là thật đáng mừng nha! Bản huyện cũng không có gì hạ lễ, chỉ có câu đối một bức,”

“Đa tạ chu đại nhân!” Nói chuyện chính là lớn tuổi chính là, hẳn là là phụ thân, liền xưng hẳn là lão tiền đi

Hai gã nha dịch đem câu đối dán tại trên cửa,

Lão tiền thì thăm:”Phụ tiến sĩ, tử tiến sĩ, phụ tử tiến sĩ,”

Đứa con tiền trình tiếp theo niệm:”Bà phu nhân, tức phu nhân, bà tức phu nhân,”

Trong đám người có người nhỏ giọng nghị luận,” Ông trời không lâu mất, người như thế như thế nào cũng có thể trung bảg?,,, Lão ca, nhà bọn họ có tiền thôi, chỉ cần trở ra khỏi tiền, này đề thi chẳng phải sẽ biết thôi!,,, Bọn họ tiền không nên, cho vay nặng lãi, khai hiệu cầm đồ,,, Hừ, nhẹ giọng điếm, bị bọn họ nghe được, đánh cho người chết khiếp, Người cũng không phải chưa thấy qua cái kia tiền trình công phu, một chuởng xuống dưới, có thể đánh gãy người hai cái xương sườn,”

Nghe xong bọn họ nghị luận, tâm di ở trên ngựa nhú nhú mày đầu, nhẹ giọng nói:” Đáng giận!”

Nạp Lan đức duật cúi đầu nhỏ giọng ở nàng bên tai nói:” Lại muốn trừng ác trừ gian?”

Tâm di ngẩng mắt kia phúc câu đối, nhãn châu - xoay động nói:”Tiêu rỏ, đi tá một chút văn chương,”

Nạp Lan đức duật biên giúp đỡ tâm di xuống ngựa biên hỏi:” Phải văn chương làm gì?”

“Viết tự nha!”

Trong chốc lát, tiêu rỏ hướng bên cạnh cửa hàng mượn văn chương lại đây,

Tâm di ý bảo tiêu rỏ nói:” Đi theo ta,”

Nàng bài trừ đám người, đi vào tiền gia phụ tử trước mặt, cười hì hì nói:” Hai vị tiền sĩ lão gia, tiểu nữ tử đi ngang qua nơi đây, gặp hai vị trung học, cũng muốn viết vài, lược biểu chúc mừng,”

Gặp tâm di quần áo hoa lệ, lão tiền cũng liền khách khí địa nói:” Hảo,,, Thỉnh lưu bản vẽ đẹp,”

Tâm di từ nhỏ rỏ cầm trong tay quá bút, liếm mặc, đem”Sĩ” tự dưới một ngang ngược dài, ở” Phu nhân” hai chữ trên thì bỏ thêm vài nét bút,

Đại hồ thì thăm:”Phụ tiến thổ, tử tiến thổ, phụ tử tiến thổ,”

Nhị hồ tiếp theo niệm:”Bà thất phu, tức thất phu, bà tức thất phu,”

Tâm di đem bút sau này ném đi, ngòi bút vừa lúc xẹt qua chu Huyện lệnh mặt trung ương, từ cái trán khi đến ba để lại một đạo nét mực,

Vây xem quần chúng rớt cuộc nhìn không được, cười ha hả,

Tâm di vỗ vỗ tay, chẳng hề để ý địa quay đầu bước đi,

Lão tiền đề nặng hỏa, nói:” Đứng lại, cũng không công đạo một tiếng đã nghĩ như vậy đi rồi?”

“ Ngươi là ai, ta làm việc chỉ điểm ngươi công đạo sao?” Tâm di tà suy nghĩ nói,

“ Làm càn, dám can đảm trêu đùa hai vị tiền sĩ lão gia, quả thực không biết sống chết, người tới, cho ta bắt nàng,” Chu Huyền lệnh hạ lệnh nói,

Đại hủ nhị hủ vội xông lên đi hộ trong lòng di phía trước:”Hỗn trưởng đồ vật này nọ, ngươi có biết hay không nàng là ai?”

“ Bất kể nàng là ai, đem bọn họ vài cái hết thảy bắt,” Vừa thấy liền biết, ngày thường lý(trong) này chu Huyền lệnh cũng là cái không nói để ý,

Chúng nha dịch cùng đại hủ nhị hủ hỗn chiến ở một chỗ, Rất nhanh, bọn nha dịch thất linh bát lạc địa nằm té trên mặt đất,

Đại hủ nhị hủ cho nhau một kích chưởng:”U! Da!

Đại hủ đối Nạp Lan đức duật nói:” Sư phụ, chúng ta đánh cho như thế nào?”

“ Các ngươi nếu là ngay cả bọn họ đều đánh không lại, trở về thì nên ta đánh các ngươi mông,”

Tiền trình cũng là hội võ, đi lên tiền nói:” Tại hạ lĩnh giáo hai vị biện pháp hay,” Nói xong, liền hướng hai người ra chiêu,

Đại hủ nhị hủ vội vàng ứng chiến,

Một trận quyền cước lúc sau, tiền trình nhảy ra vòng chiến, nói:” Hai vị hảo công phu, tại hạ bội phục,”

Nhị hủ đắc ý nói:” Biết lợi hại đi, chúng ta đi,”

Hai người quay người lại, tiền trình âm thầm liền hướng bọn họ sau lưng bắn ra hai quả châm, châm chọc lóe lam sâu kín quang,

Đại hủ nhị hủ không biết, nhưng không thể gạt được Nạp Lan đức duật ánh mắt,” Đề tiện!” Hắn tức giận mắng một tiếng, vung tay lên, độc châm nghịch hướng mà đi, bắn vào bà tức hai người trên vai,

Bà tức hai người đau hô một tiếng, té trên mặt đất,

Lão tiền lập tức đánh về phía lão phu nhân:” Phu nhân!”

“ Nhĩ hảo độc ác, hai người bọn họ cùng ngươi có gì thù hận, ngươi cứ nhiên muốn đẩy nhân vào chỗ chết,” Nạp Lan đức duật chỉ vào tiền trình nói,

Tiền trình quay đầu lại nhìn xem mẫu thân cùng thê tử, bà tức lưỡng thống khổ vạn phần, Tiền trình quát:” Ta và ngươi liều mạng!” Hắn gọi rầm rĩ hướng Nạp Lan đức duật điên cuồng mà đánh đi,

Nạp Lan đức duật không chút hoang mang địa ứng đối,

“ Người này nhân tò mò quái nga, người nương cùng lão bà người trúng độc, người không đi giải cứu, còn ở nơi này đánh nhau,” Tâm di không nghĩ ra địa nói,

“ Này độc không giải được, dù sao các nàng cũng không cứu, ta muốn giết các người là các nàng báo thù,” Tiền trinh đỏ mắt liều mạng địa hướng Nạp Lan đức duật thi triển muốn chết chiêu thế,

Nạp Lan đức duật thấy hấn xuống tay chiêu chiêu ngoan độc, không khỏi cả giận nói:” Người nương cùng lão bà người mệnh là mệnh, người khác mệnh sẽ không là mệnh? Bọn họ cùng người tổ không nhận thức, người đều có thể hạ độc thủ như vậy, xem ra, ngày thường lý(trong) người là kiêu ngạo ương ngạnh quán, hôm nay, ta thay này bị người khi dễ hương lân thảo cái công đạo,”

“ Đánh hấn, đánh hấn, đáng đánh!” Chung quanh dân chúng có thể là bị khinh bỉ nhận được giờ phút này gặp có người thay bọn họ hết giận, không khỏi tiếng la một mảnh,

Nạp Lan đức duật chiêu chiêu không lưu tình, không vại cái, tiền trinh đã bị đánh cho quỳ rạp trên mặt đất,

Lão tiền ở bên kêu:” Người xui khiến dưới tay ấu đả nha dịch, thì ngay cả sát hai người, còn đả thương con ta, người sẽ không sợ vương pháp sao?”

Nạp Lan đức duật lạnh lùng nói:” Hiện tại người nghĩ đến vương pháp, người ức hiếp hương lân thời điểm có thật không ngờ vương pháp, người cho vay nặng lãi thời điểm có thật không ngờ vương pháp, người đưa con đâm sau lưng đả thương người thời điểm có thật không ngờ vương pháp, các nàng bà tức trung chính là người đưa con phóng độc châm, cái này gọi là thiên lý báo ứng,”

Chu Huyện lệnh lạnh lùng địa nói:” Bản quan chỉ nhìn đến người như vậy lấy tay vung lên, các nàng bà tức gục hạ, rõ ràng là người xuống tay giết người,”

“ Chu Huyện lệnh, người đổi trắng thay đen, bẻ cong sự thật, mở to mắt nói nói dối, nói vậy cùng tiền gia có cái gì quan hệ đi!” Tâm di liếc mắt một cái liền nhìn ra bọn họ một định có cái gì liên quan,

Trong đám người có người đối tâm di nói:” Vị này phu nhân, người nói đúng rồi, chu Huyện lệnh từ tiền gia đắc thật là tốt chỗ không biết có bao nhiêu đầu, bọn họ nghiệp quan cấu kết, cấu kết với nhau làm việc xấu,”

Chu Huyện lệnh nghe được, hướng về phía người nọ rống:”Vương đại ngưu, người chán sống, phải

Vương đại ngưu không cần địa nói:” Ta sợ cái gì, dù sao của ta đất vườn gia sản đều bị tiền gia cấp chiếm, đã muốn hai bàn tay trắng, chỉ có này mệnh, người phải mượn đi tốt lắm,”

“ Chu Huyện lệnh, thiên tử dưới chân, người cư nhiên dám như thế cả gan làm loạn,” Nạp Lan đức duật chia chia chu Huyện lệnh, sau đó nói:”Đại hủ nhĩ hủ, đi chu Huyện lệnh mũ miện,”

“ Là!” Đại hủ, nhĩ hủ đã sớm xem họ Chu không vừa mắt,

“ Dựa vào cái gì, ta là mệnh quan triều đình, các người dám, phản phải không?” Chu Huyện lệnh cũng thật là trì độn, đến bây giờ còn không thấy đi ra nhân khí thế bất đồng thường nhân,

“ Bắt người này nho nhỏ thất phẩm quan tép riu, chúng ta đã muốn đại tài tiểu dụng, người nên cảm thấy vinh hạnh mới là,” Nhị hủ trêu chọc hần,

“ Người, các người là,,,” Chu Huyện lệnh vừa mới có chút phản ứng lại đây,

Đại hủ xuất ra thất lưng bài, thân đến chu Huyện lệnh trước mặt, thất lưng bài trên có khắc có một”Ngự” tự,

“ Ngự tiền thị vệ, chính tứ phẩm, có phải hay không so với người đại a?” Đại hủ chậm rãi hỏi,

Chu Huyện lệnh gặp đại hủ cùng nhĩ hủ đều là tứ phẩm, còn nghe theo cho khác hai vị, như vậy xem ra kia hai vị lại nguy, nghĩ đến đây, hần run rẩy hỏi:” Kia, kia bọn họ phải,,,”

“ Người sớm nên hỏi,” Đại hủ cảm thấy được chính mình đã muốn không tính thông minh, không nghĩ tới còn có người so với chính mình càng bần,

Nhị hủ cợt nhả địa nói:” Ta nói chu Huyện lệnh, lòng của người bản được không, có hay không cao huyết áp, không cần chờ ta nói cho người lúc sau, người huyết áp lên cao, tim đập nhanh hơn, lập tức kiêu,”

“ Nghe rõ rồi chứ, vị này chính là một đẳng hầu, lĩnh thị vệ nội đại thần đương triều một phẩm Nạp Lan đức duật,” Đại hủ đem Nạp Lan đức duật chức vị hạng một hạng một địa báo cấp chu Huyện lệnh nghe,

Chu Huyện lệnh một thời hai chân mềm nhũn, bùm quỳ trên mặt đất,

Nhị hủ nói tiếp:” Hần bên cạnh, người tái bần cũng nên đoán được, tâm di khanh khách,”

Chu Huyện lệnh hai mắt vừa lật, ngất đi,

“ Di, sẽ không thật sự lão rớt đi?”

Đại hủ ở chu Huyện lệnh mũi tiếp theo tham, hướng đệ đệ huy phát tay nói:” Không có việc gì, dọa ngất,”

Nhị hủ quay đầu hỏi Nạp Lan đức duật:”Ngạch phụ, xử lý như thế nào hần?”

“ Trước đem hần quan tiến đại lao, chờ quay về kinh báo cáo Hoàng Thượng lúc sau đi thêm xử lý,”

Vương đại ngư nghe được vừa mừng vừa sợ, không nghĩ tới gặp cứu tinh, vội hỏi:” Ngươi, ngươi chính là bầu trời đến rơi xuống khanh khách?”

Tâm di hướng hần cười cười, nói:” Đừng đem ta làm yêu quái hoặc thần tiên, ta và các ngươi là giống nhau nhân,”

“ Tiểu nhân khấu kiến khanh khách ngạch phụ, còn cầu khanh khách ngạch phụ cho chúng ta làm chủ a!” Vương đại ngư liều mạng hướng tâm di dập đầu,

Vây xem dân chúng phần phạt toàn bộ quỳ xuống:” Cầu khanh khách ngạch phụ cho chúng ta làm chủ a!”

“ Đứng lên, đều đứng lên, có chuyện chậm rãi nói,” Nạp Lan đức duật biết tâm di sợ một nhân đối nàng dập đầu,

Tiền gia phụ tử cũng quỳ xuống,” Khanh khách ngạch phụ thứ tội, chúng ta biết sai rồi,”

Lão tiền liên tục dập đầu,” Khanh khách, ngài là thần tiên hạ phàm, cầu ngài cứu cứu các nàng bà tức

“ Ta không phải thần tiên, huống chi ngươi đưa con chính mình đều nói không có thuốc nào cứu được,” Tâm di một ngụm cự tuyệt,

“ Trừ phi là Thiên Sơn Tuyết Liên,” Tiền trinh nói thầm,

“Ai, này ta có,” Tâm di nghĩ tới,

“ Khanh khách, không được cứu các nàng,” Vương đại ngư giọng căm hận nói,

Mặt khác dân chúng nhóm cũng đều la hét:” Không được cứu các nàng,,, Nhà bọn họ chết hết mới tốt,,, Đồi, làm cho bọn họ đoạn tử tuyệt tôn,,,”

Tiền trinh cầu xin nói:” Khanh khách, là nô tài lỗi, cùng các nàng bà tức không quan hệ, cầu khanh khách ban thuốc,”

“Đại ngư, các nàng bà tức ngày thường có thể có ác đi?” Nạp Lan đức duật cảm thấy được nếu kia bà tức lưỡng nếu cũng là làm nhiều việc ác, sẽ không tất yếu cứu,

Vương đại ngu lắc đầu nói:” Không có, các nàng cùng tiền gia phụ tử hoàn toàn tương phản, có khi còn vụng trộm tiếp tế người nghèo,”

“Vậy người còn không cho ta cứu các nàng!”

Vương đại ngu có điểm ngưng ngưng địa nói:”Đại ngu nghĩ các nàng là tiền gia nhân, cho nên,, Cho nên một thời,, Đại ngu không nên để ý như vậy mất,”

“Được chỉ có một viên, như thế nào cứu hai người a!” Tâm di tiểu đầu nội đồ vật này nọ nhiều lắm, nàng đào đã lâu mới lấy ra một viên viên thuốc, ném cho tiền trinh,” Chính người nhìn bạn đi,”

=====

Đệ 90 chương: (chín mươi) ruột thừa giải phẫu

Tiền trinh tiếp được viên thuốc, chạy đến mẫu thân trước mặt, đem được nhét vào miệng nàng lý(trong),

“Hắn thật đỉnh có hiếu tâm,” Nạp Lan đức duật đỉnh ngoài ý muốn,

“Trăm thiện hiếu là trước, xem ra hắn còn không phải cái tội ác tà trời nhân, còn có cứu, cho hắn một cơ hội, xem có thể hay không sửa đổi đi,” Tâm di đối Nạp Lan đức duật nói,

“Nương, ngài cảm thấy được như thế nào?” Tiền trinh hỏi mẫu thân,

Tiền mẫu vẫn là thập phần thông khổ bộ dáng, nói không ra

Tiền trinh sốt ruột hỏi:” Khanh khách, vì sao không dậy nổi dùng được?”

“Khuyết thiếu thang,” Tâm di nói,

“Khanh khách, cần cái gì thang?”

“Người chiếm lấy người khác nhiều ít đất vườn gia sản, thả nhiều ít vay nặng lãi a?”

Tiền trinh cực linh đặc thanh, vội nói:” Cha, mau đưa biên lai mượn đồ khế đất đều lấy ra nữa, trả lại cho hương lân,”

“Hảo,, Quản gia, còn không mau đi,” Lão tiền vội không ngừng địa đáp ứng,

Không bao lâu, quản gia đem một đạp biên lai mượn đồ khế đất giao (ngoại ô) cho tiền trinh, tiền trinh vội cung kính địa đưa cho tâm di:” Khanh khách, tất cả người này,”

Tâm di thì chuyển giao (ngoại ô) cấp vương đại ngu,” Người đi trả lại cho chúng hương lân đi!”

“Khanh khách, kia, thang đâu?” Tiền trinh còn vương bận thang,

Tâm di cười khúc khích:” Nào có cái gì thang a! Xem người còn có chút hiếu tâm, có năng lực ăn năn, ta liền cho người thật sự được đi!” Nói xong, lấy ra cái tiểu bình sứ, thật ra hai khóa viên thuốc:” Cầm đi!”

Tiền trinh tiếp nhận được, lại hỏi:” Kia vừa rồi?”

“ Vừa rồi chính là ô kê bạch phượng hoàn,” Tâm di trêu cợt nhân bọn sự một lưu,

Nạp Lan đức duật buồn cười địa nói:” Ta lần đầu tiên nhìn thấy có người dùng ô kê bạch phượng hoàn giải độc,”

Một lát sau nhi, tiền gia phụ tử, bà tức cùng nhau đi vào tâm di cùng Nạp Lan đức duật trước mặt khấu tạ,” Đa tạ khanh khách, ngạch phụ ân cứu mạng,”

“ Quay đầu lại là bờ, hy vọng các người thật sự có thể hồi cải để làm người mới, bằng không, kia phúc câu đối chính là các người kết cục,” Nạp Lan đức duật cảm thấy được kia phó câu đối bị tâm di sửa đặc thật tốt quá,

“ Là, cần tuân ngạch phụ dạy bảo,”

Sự tình giải quyết, tâm di ý bảo mọi người lên ngựa:” Được rồi, chúng ta cũng nên đi,”

Nạp Lan đức duật giúp đỡ tâm di vừa muốn lên ngựa, đột nhiên, trong đám người lao ra một phụ nhân, ngăn ở tâm di trước ngựa liên tục dập đầu:” Khanh khách cứu mạng,,,”

“ Như thế nào vừa muốn cứu mạng, ta thật sự mau thành thần tiên,” Tâm di liên tục xua tay, trốn được Nạp Lan đức duật phía sau,

“ Đại tẩu, người sẽ không cũng là trúng độc đi?” Tiểu rỏ thay tâm di hỏi,

Vương đại ngư lại nói:”Biểu tẩu, ra chuyện gì?”

“ Huynh đệ, người ca hần đau bụng, trên mặt đất thẳng lẫn lộn,”

“ Tìm đại phu sao?”

“ Tìm, thầy thuốc đều nhìn không ra là gì bệnh, ta chính không biết nên động bạn đâu, vừa rồi nghe người ta nói tâm di khanh khách đến đây, liền vội vàng chạy tới, cầu khanh khách cứu cứu ta gia tướng công,” Vương đại ngư biểu tẩu cũng thực sẽ tìm nhân,

Vương đại ngư cũng cầu tâm di:” Khanh khách, ngài cứu người cứu được để đi,”

“ Đừng dập đầu, ta sợ một nhân đối ta dập đầu thở dài, ta đi nhìn xem là được, nhưng không thể cam đoan một định có thể cứu,” Tâm di cũng không biết người bệnh đặc chính là bệnh gì, làm sao dám cấp cam đoan,

Đoàn người từ vương đại ngu mang theo đi vào hấn biểu ca

“Biểu ca, biểu ca!” Vương đại ngu vọt vào ốc kê, phát hiện trên mặt đất nằm một người, quan trọng hơn nâng dậy:” Biểu ca, tỉnh tỉnh, người tỉnh tỉnh,”

Tâm di đám người cũng đi theo vào nhà, Nạp Lan đức duật tiến lên, điểm hấn vài cái huyết đạo, hấn mới từ từ tỉnh lại, vừa tỉnh đến, liền ôm bụng thẳng hảm đau,

“Làm cho hấn bình nằm trên mặt đất,” Tâm di chỉ huy,

Đại ngu đem biểu ca bình đặt ở trên mặt đất, nói:” Biểu ca, người nhần nhần, có tâm di khanh khách ở, không có việc gì,” Người bệnh cố nén đau đón, trên đầu ứa ra mồ hôi lạnh,

Tâm di ngồi xổm xuống, sờ sờ người bệnh cái trán:” Thực năng, có phát sốt,” Sau đó lại hỏi:” Làm sao đau?”

Người bệnh chia chia hữu hạ phúc, vô lực địa trả lời:” Nơi này,”

“Có hay không ghê tởm, nôn mửa?” Tâm di lại hỏi,

“Có a!” Vương đại ngu biểu tẩu thay trượng phu trả lời,

“Đau đã bao lâu?”

“Ăn buổi trưa cơm bắt đầu đau, nhưng hấn dường như còn có thể nhần, sau lại là càng phát ra đặc lợi hại,” Vẫn là vương đại ngu biểu tẩu nói xong,

Tâm di lấy tay chậm rãi tìm người bệnh bụng, sau đó đột nhiên buông tay, người bệnh nhin không được đau hô một tiếng, Tâm di lại một lần nữa tìm hấn hữu hạ phúc, cũng nói:”Đức duật, đem hấn đùi phải duỗi thẳng nâng lên,”

Nạp Lan đức duật theo lời nghe theo, người bệnh lại là một tiếng đau hô, tâm di cau mày đứng lên,

Vương đại ngu vừa định mở miệng, nhị hỏ trừng mắt nhìn hấn liếc mắt một cái, hướng hấn lắc lắc thủ,

“Là cái gì bệnh, người có thể hay không tri?” Nạp Lan đức duật đối chữa bệnh cũng không lành nghề,

“Lấy của ta y học tri thức đến xem, hấn là cấp tính viêm ruột thừa,”

Cấp tính viêm ruột thừa này danh từ, ở thanh hướng dường như còn không có, Nạp Lan đức duật cũng là lần đầu tiên nghe được, nhưng vẫn là nói:”Biết là bệnh gì, liền đúng bệnh hốt thuốc đi!”

Tâm di lại lắc đầu:”Ta không có cách nào khác tử,”

“ Khanh khách, không có cách nào khác tử đâu, tốt xấu khai cái phương thuốc đi,” Vương đại ngu nói,

“ Ta học chính là Tây y,”

Vương đại ngu cũng là biết Tây y cùng trung y là không đồng dạng như vậy, đã nói:”Biểu tẩu, chạy nhanh lại đi tìm trung y mở ra phương thuốc a, biết là bệnh gì,”

Tâm di lắc đầu nói:” Trung y trị không được, nếu không phải điều kiện không đủ, ta liền động thủ,”

“ Phải điều kiện gì?” Nạp Lan đức duật hỏi,

“ Hẳn bệnh ở ta vị trí niên kỉ đại chỉ cần động cái tay nhỏ bé thuật tựu thành, khả ở trong này, không có giải phẫu đao, không có cầm máu kiềm, không có thuốc mê, thậm chí ngay cả cồn đều không có, xảo người vợ làm khó không bột đổ gột nên hồ người đàn bà khéo cũng khó có thể thổi com khi không có gạo, người làm cho ta như thế nào trị?” Tâm di nói được cũng là lời nói thật,

“ Sẽ không có thể ngấm lại biện pháp sao? Người là thầy thuốc nha, trị bệnh cứu người là người chức trách, cho hẳn động cái kia cái gì giải phẫu đi!” Nạp Lan đức duật nghĩ đến mổ thực dễ dàng,

“Đức duật, người có biết phải làm như thế nào sao?”

Nạp Lan đức duật lắc đầu:” Ta cũng không phải thầy thuốc,”

“ Rất đơn giản, đem hẳn đã muốn nhiễm trùng ruột thừa cắt bỏ điếu,” Tâm di thoải mái mà nói,

Tiểu rỏ thuận miệng đã nói:” Vậy thiết thôi!”

Tâm di nhiều điểm hẳn bụng:” Ruột thừa sinh trưởng ở nơi này đây,”

Tiểu rỏ sau này thật rút lại mấy bước, nhìn chính mình bụng:” A, chẳng lẽ muốn đem bụng xé ra?”

“ Đây, đây là chữa bệnh sao? Xé ra bụng còn có thể sống a!” Nạp Lan đức duật cũng hoảng sợ,

“ Không,, Không thể phẫu bụng, đại ngu, ta vẫn là tìm trung y đi!” Vương đại ngu biểu tẩu liên tục xua tay,

Tâm di cũng không miễn cưỡng, nói:” Ta biết các người không thể nhận, dù sao chúng ta có ba trăm năm chênh lệch, của ta quan điểm tư tưởng tri thức không phải các người một sớm một chiều có thể nhận, Đức duật, thay hẳn chỉ chỉ đau đi!”

Nạp Lan đức duật điềm người bệnh huyết vị, người bệnh tạm thời an tĩnh lại,

“Đại ngu, ta thực thật có lỗi, thay người biểu ca chuẩn bị hậu sự đi!” Tâm di biết cấp tính viêm ruột thừa không cắt bỏ, phát triển đi xuống, chỉ có đường chết

“Khanh khách, thật sự chỉ có thể xé ra bụng mới có thể trì sao?” Vương đại ngu hỏi,

“Đúng vậy,” Tâm di thực rõ ràng địa nói,

“Khanh khách, chỉ cần có thể trị hảo ta biểu ca, cho dù là xé ra bụng cũng đúng,” Vương đại ngu làm cho mọi người đều giật mình, chính là tâm di ở bên trong,

“Phải không, phải không,” Hấn biểu tẩu cái thứ một phản đối,

“Biểu tẩu, không có khác biện pháp, chúng ta tổng không thể nhìn biểu ca tươi sống đau tử, người sẽ chết mã làm ngựa sống y đi!” Vương đại ngu cũng là bị buộc đến không có biện pháp,

“Này,,, Ai, ta một cái nữ tắc người ta, chột nghe của người đi!”

“Các người nghĩ muốn tốt lắm, người này không có ứng với có chữa bệnh thiết bị, giải phẫu sẽ có một định phiêu lưu,” Tâm di trong lời nói liên tượng hiện tại ở thủ thuật tiền phải người nhà ký tên giống nhau,

“Tiểu dân tin tưởng khanh khách, cho dù có cái gì, cũng không một câu oán hận,” Vương đại ngu kiên định địa nói,

Tâm di cảm động địa nói:” Cảm ơn người, đại ngu, cảm ơn của người tín nhiệm, ta sẽ đem hết toàn lực, hiện tại ta cần mọi người trợ giúp,”

“Khanh khách, ngài muốn chúng ta làm gì, cứ việc phân phó,” Vương đại ngu đầu tiên nói,

“Trước điểm trên đăng, trời đã tối rồi,”

Vương đại ngu biểu tẩu chạy nhanh đi điểm ngọn nến,

Tâm di nhìn xem phòng ở, phe phẩy đầu:”Thứ nhất vấn đề, ánh sáng không đủ lượng,”

“Biểu tẩu, nhanh đi hướng hàng xóm tá ngọn nến,” Vương đại ngu thúc giục,

Tâm di ngăn cản nói:” Vô dụng, có ai gia phòng ở sáng sửa một chút?”

“Này phụ cận đều là loại này phòng ở, trừ phi là tiền gia,” Vương đại ngu có điểm khó xử địa nói,

Tâm di lập tức nói:” Nâng trên người biểu ca, chúng ta đi tiền gia,” Vì thế mọi người giữ cửa bản sách xuống dưới, nâng lên người bệnh đi tiền gia,

Tiền gia không dám chậm trễ, tiền trình nói:” Khanh khách có gì phân phó, nô tài một định làm theo,”

“ Đem người tất cả ngọn nến đều lấy đến người này điểm đứng lên,” Tâm di phân phó nói,

Tiền phủ người nhà vội vàng đem ngọn nến một một thấp sáng,

Trong phòng đèn đuốc sáng trưng,

“ Hảo lượng a!” Nạp Lan đức duật cảm thấy được đã muốn đủ lượng,

“ Còn chưa đủ,” Tâm di vẫn là không hài lòng,

Nạp Lan đức duật nghĩ nghĩ:” Gương, phải cái loại này thủy tinh đại gương,”

Tâm di thường thức địa nhìn Nạp Lan đức duật liếc mắt một cái, nói:” Dễ làm pháp!”

“ Người lão công ta không ngu ngốc, chẳng qua ở người trước mặt vô ích vô nơi,” Nạp Lan đức duật cười nói,

“ Thực xin lỗi úc! Ủy khuất người,”

Nạp Lan đức duật nhu liệu nhu của nàng đầu:” Đứa ngốc, chúng ta là vợ chồng a, có cái gì ủy khuất!”

Tâm di đột nhiên thì lắc đầu nói:” Trong cung có, người này sợ là không c loại này gương!”

“ Có có, nô tài gia vừa lúc có!” Tiền trình nói:” Nô tài nhận thức một cái Tây Dương bằng hữu, hắn từng từ đại Anh Quốc mang đến một mặt như vậy gương, tạm thời để lại ở nô tài gia bảo quản,”

“ Còn không mau đi bàn,”

Gương đưa đến, đặt ở ngọn nến sau, đại sảnh một chút lượng bằng ban ngày,

Tâm di bắt đầu an bài công tác:”Tiểu rỏ đi mua bông, băng gạc cùng ruột dê tuyến, tiểu cây mơ tiểu quả cam phụ trách phòng bếp đi thiêu nước sôi, chờ một chút đem bọn họ mua tới đồ vật này nọ cùng tú hoa châm, kim may cùng nhau đặt ở sạch sẽ trong nồi chữ, nga, còn có này,” Nàng xuất ra Thụy Sĩ mã tấu, lôi ra tiểu đao tử, tiểu cây kéo chờ, nói:” Cùng nơi chữ, nhiều chữ một lát, tái chữ hai cái chén đĩa, dùng để trang đồ vật này nọ,”

Nạp Lan đức duật tắc chỉ huy đại hồ nhị hồ đem hai trương bàn vuông hợp lại khởi, tiền gia người hầu đem người bệnh nâng trên cái bàn,

“ Ta nói tiền trình, nhà các người có rượu đế sao?” Tâm di xoay quá,, lại hỏi,

“ Có,,,” Tiền trinh chỉ huy hạ nhân,” Ta nói ai, người, còn có người, đi bàn vài hũ rượu để đến, nhanh đi!”

Tâm di vẫn nổi lên tay áo, tỉ mỉ địa tẩy bắt tay vào làm, Chúng hương lân cùng tiền gia mọi người tụ lại ở thính ngoại viện tử lý(trong), nghĩ muốn tiêu cái đến tốt cùng

Rất nhanh, hết thấy chuẩn bị sắp xếp,

Tâm di đối Nạp Lan đức duật:” Người phải lưu lại giúp ta,”

“ Này tự nhiên, người không nói ta cũng muốn lưu lại,”

“Đại ngu, tiểu rõ, tiểu quả cam cũng lưu lại,” Tâm di an bài nhân thủ,”Đại hổ nhị hổ, đến, dùng rượu cho ta hùng hực thủ, Lưu lại vài cái, đi trước trở lại đường ngay, sau đó cũng dùng rượu hùng hực,”

Rượu để ào ào địa súc mấy người thủ,

“Đại hổ nhị hổ, đóng cửa, các người thủ cửa, đừng làm cho bất luận kẻ nào tiến vào,” Tâm di mang theo nhân vào phòng,

Trong phòng yên tĩnh không tiếng động, mấy người hổ thị liếc mắt một cái, tất cả mọi người có chút khẩn trương,

“ Chờ một chút mặc kệ ta làm gì, các người đều đừng ngạc nhiên, bụng xé ra một định hội đồ máu, tiểu rõ người dùng bông lập tức đem huyết lau, tiểu quả cam thay ta sát hãn là đến nơi, đức duật, nhiệm vụ của người là không thể làm cho hãn đau tỉnh, không thể làm cho hãn nhúc nhích, không có thuốc mê, chỉ có thể dựa vào của người điểm huyết,” Tâm di đem nghĩ đến đều trước tiên là nói về

“ Ta đâu?” Vương đại ngu gặp không hãn chuyện gì, vội hỏi,

Tâm di cười cười nói:” Có một việc chỉ có thể người tới làm, thấy kia đem cạo râu đao đi, người,,,” Nàng ghé vào vương đại người cầm đầu biên đích nói vài câu:” Đã biết đi?”

Vương đại ngu liên tục gật đầu xưng phải

“Tiểu quả cam, xoay người,” Hai nữ sinh bối vòng vo thân,

Tiểu quả cam không rõ hỏi:” Khanh khách, người làm cho hãn làm gì, chúng ta vì cái gì không thể nhìn?”

Tâm di thần bí hề hề địa nói:” Trở về tái nói cho người,”

Trong chốc lát, chỉ nghe vương đại ngu nói:” Khanh khách, tốt lắm,”

Tâm di quay đầu, đem đã muốn đã đánh mất thật lâu tri thức thì ở trong óc qua một lần, sau đó nói:” Hảo, chúng ta bắt đầu!” Nàng nắm đao, ở người bệnh bụng trên hoa hạ,

Trong viện, đại hủ nhĩ hủ thủ thính cánh cửa, tiểu cây mơ đứng ở bên cạnh, vương đại ngư biểu tẩu lo lắng địa ở trong viện đi tới đi rút, chúng hương lân cũng đều vội vàng chờ đợi, tiền lão phu nhân càng không ngừng chuyển động trên tay phật châu, nhớ kỹ A di đà phật,

Làm thế tử luôn lo lắng trượng phu, kia đại tẩu rốt cục không chịu nổi, xông lên bậc thang,” Làm cho ta đi vào nhìn một cái đi!”

“Đại tẩu a, người sẽ thấy kiên nhẫn chờ một lát nhĩ, cũng sắp tốt lắm,” Tiểu cây mơ làm sao dám làm cho nàng đi vào, nếu ra chuyện gì, khả như thế nào được nga!

“Này, này rốt cuộc có thể hay không thành a, ai cũng chưa như vậy trì quá bệnh a! Nếu vạn một có cái cái gì, ta, ta khả làm sao bây giờ ưc!”

Tiểu cây mơ trấn an nói:”Đại tẩu, người phóng khoáng tâm, chúng ta khanh khách y thuật cao minh thật sự, phi người bình thường có thể sánh bằng, sẽ không làm lỗi,”

Giải phẫu tiến hành, Nạp Lan đức duật ấn người bệnh mạch đập, lấy này phán đoán người bệnh thể năng hay không bình thường,

Tiểu quả cam thỉnh thoảng lau tâm di trên đầu mồ hôi, mặc dù đang, ở thanh hướng nhiều như vậy năm, tâm di y thuật không có đâu, rất nhanh, chén đĩa lý(trong) hơn một khối máu chảy đầm đìa gì đó,

Tâm di thở phào nhẹ nhõm:”Đem châm tuyền cho ta,”

Người ở bên trong còn không cảm thấy được, bên ngoài nhân giống như chờ đợi một ngày một đêm bàn, kỳ thật tính đứng lên, cũng tuy vậy là một cái bán

=====

Đệ 91 chương: (chín mươi mốt) tiêu diệt thiên địa hội

Thính cánh cửa rốt cục mở ra, vương đại ngư cái thứ một đi ra,

Đại tẩu vội đón nhận tiền:”Đại ngư, thế nào a?”

“Tốt lắm, tốt lắm, ta tính mở nhãn giới,”

Đại tẩu cũng đành phải vậy, một đầu vọt vào ốc đi, vương đại ngư tắc bị hương lân nhóm vây quanh, hỏi han,

Trong phòng, đại tẩu lo lắng hỏi trượng phu:”Tướng công, người cảm thấy được thế nào a?”

“Nương tử, đau vẫn là có điểm đau, chính là không vừa rồi như vậy phải chết muốn sống,”

Tâm di ở chậu rửa mặt lý(trong) tẩy bắt tay vào làm, nói:”Người hiện tại đau chính là miệng vết thương đau, trong bụng đồ tòi đã muốn cát rút,

quá mấy ngày nay tử hết thảy như thường, việc tốn sức cũng làm theo có khả năng,”

“Thật vậy chẳng? Sẽ không gây trở ngại dục nữ đi?” Hắc, hắc tối quan tâm cư nhiên là việc này,

“Tuyệt đối sẽ không, Nhớ kỹ, miệng vết thương của ngươi tái đau, cũng không có thể lớn tiếng kêu to, để tránh nuốt vào không khí khiến cho phúc trưởng, còn có, mười hai cái canh giờ trong vòng không chính xác ăn cái gì, đợi cho hậu môn sắp xếp khí sau mới có thể tiến một ít thức ăn lỏng thực vật, uống điểm nước canh, thước chúc linh tinh, ngàn vạn lần không thể ăn đậu loại gì đó,” Tâm di dặn dò,

Vương đại ngu đi vào đến, vừa lúc nghe được, hỏi:” Hậu môn sắp xếp khí, có phải hay không chính là thúi lăm nha?”

Tâm di cười gật gật đầu, mọi người ở bên cũng cười đứng lên,

Vương đại ngu ngượng ngùng địa nhức đầu,” Ta không đọc quá vài năm thư, nói chuyện thô tục điểm,”

Tâm di thì ngã một ít tiểu viên thuốc cho hắc,” Đây là giảm nhiệt dược, một ngày ba lượt, mỗi lần một, ôn thủy nuốt phục, về phần cắt chỉ,, Đức duật, chúng ta ở trong này nhiều ở vài ngày đi, đặc cho hắc hủy đi tuyến mới có thể đi,”

Nạp Lan đức duật không có ý kiến,” Hảo, ngươi là thầy thuốc, nghe lời người,”

Rốt cục tới rồi chia tay ngày đó, vương đại ngu cùng hắc biểu ca biểu tẩu cùng với tiền gia phụ tử, còn có chúng hương lân lưu luyện không rời địa đưa tâm di một hàng,

“Đều trở về đừng tặng,” Tâm di khuyên,

“Khanh khách, ngạch phụ bảo trọng!”

Nạp Lan đức duật tắc tắc vé ngân phiếu cho hắc,”Đại ngu, hảo hảo cho người biểu ca điều trị một chút thân mình,”

Đại hồ nhị hồ cũng đưa cho hắc một cái cầm túi,”Đại ngu, đây là chúng ta huynh thứ nhất chút tâm ý,”

Vương đại ngu vội chối từ:” Không,, Ngạch phụ, ngài cùng khanh khách đã muốn đổi chúng ta có tái sinh chi ân, này tiền, không thể tái thu,”

Nhị hồ khuyên nhủ:” Nhận lấy đi, ấn khanh khách cách nói, gặp nhau tức là hữu duyên,”

Vương đại ngu quỳ xuống bang bang bang địa dập đầu,” Đa tạ khanh khách ngạch phụ ân cứu mạng,”

Hắn biểu tâu cũng quỳ xuống thẳng dập đầu” Khanh khách, ngài là cứu khổ cứu nạn Bồ Tát hạ phàm, dân phụ trở về cho ngài cung trường sinh bài vị, ngày ngày thắp hương, phù hộ ngài cùng ngạch phụ dài mệnh trăm tuổi, trăm tử ngàn tôn,”

Loại này chưa từng có quá chuyện tình tự nhiên một truyền mười, mười truyền trăm, rất nhanh liền rơi vào tay Ung Chính trong tai,

“ Cứu khổ cứu nạn Bồ Tát hạ phàm!” Ung Chính

Long khoa nhiều ở bên nói:” Hoàng Thượng, dân chúng nhóm đều đem Khanh khách xem thành Bồ Tát hạ phàm, ngài nghĩ muốn a, có người nào thầy thuốc dám xé ra bụng chữa bệnh, bụng xé ra, người này còn không đã chết, ai, khả năng chính là như vậy đem nhân cấp trị,”

“ Của nàng năng lực trăm không phải ngày đầu tiên kiến thức, nàng đồng tri thức, chúng ta theo không kịp,” Ung Chính đổi tâm di đứng rồi giải,

“ Khanh khách chuyện gì đều biết nói, chuyện gì đều có thể thay ngài giải quyết, Hoàng Thượng, chỉ cần có nàng ở, ngài mọi sự không lo lắng!”

“ Mọi sự không lo!” Ung Chính thầm nghĩ:” Trăm ưu chính là nàng chuyện gì đều biết nói, làm cho trăm rất an a!”

Lúc này, một gã tiểu thái giám tiến vào:”Khải tấu Hoàng Thượng, Sơn Đông Sơn Tây kịch liệt công văn,”

Long khoa nhiều tiếp nhận trình lên, Ung Chính mở ra nhìn đứng lên,

“ Hoàng Thượng, Sơn Đông Sơn Tây ra chuyện gì?” Long khoa hỏi nhiều,

Ung Chính buông tấu chương, nói:” Thiên địa sẽ ở hai địa huyện rất lợi hại, thực làm cho người ta đau đầu a, xem ra, thì đặc tìm tâm di hỗ trợ lập!”

“ Hoàng Thượng muốn khanh khách đi tiêu diệt thiên địa hội?”

“ Nàng không phải vô sự không thể sao? Năm đó nàng có thể hỏa thiêu thiên địa hội tổng đà, hôm nay giống nhau có thể, nói sau, nàng còn có cái võ công Cao Cường trượng phu, Người tới, tuyên Nạp Lan đức duật tới gặp thăm,”

Buổi tối, Nạp Lan đức duật thực ân cần địa là tâm di làm làm kia, sắp sửa tiền, ngã chén trà cấp tâm di.” Uống trà, người có mệt hay không, giúp người mát xa một chút,” Nói xong, lôi kéo tâm di đến trên giường, thay nàng mát xa,

Tâm di từ từ nhắm hai mắt, hưởng thụ nói:” Vô sự hiến ân cần, phi gian tức đạo!”

Nạp Lan đức duật thề thốt phủ nhận:” Không có a, đau lòng người, săn sóc người đều không được sao?”

Tâm di bay qua thân, nhiều điểm hấn ngực:” Khẩu thị tâm phi, người bình thường cũng sẽ cho ta làm điểm cái gì, khả hôm nay không giống với, đặc biệt ra sức, thành thật công đạo, có cái gì mục đích, có phải hay không coi trọng mặt khác nữ hài tử?”

“ Không có a!” Nạp Lan đức duật kêu to,

“ Đừng nói cho ta người nghĩ muốn tái thú một cái trở về, ta sẽ không đáp ứng,”

Nạp Lan đức duật ôm nàng,” Ta dám sao, có người đã muốn vậy là đủ

“ Thì phải là nghĩ muốn, muốn con trai, phải không?” Từ lần đó không có đứa nhỏ sau, tâm di không còn có hoài trên,

“ Được không a?”

“ Đây không phải ta một người vấn đề, cùng nhau nỗ lực lên!”

“ Tốt, cố gắng!” Nạp Lan đức duật nhân cơ hội giao (ngoại ô) trái tim di kéo vào ổ chăn, ân ái triền miên lúc sau, hai người nằm nói chuyện, nói

chuyện phiếm một trận tử, tâm di hỏi:” Ngươi rút cuộc muốn cùng ta nói chuyện gì?”

“ Ngươi đọc quá binh thư không có?”

Cái này đến phiên tâm di không rõ:” Như thế nào đột nhiên nhớ tới đọc binh thư?”

“ Ta muốn đi đánh giặc,”

“ Biên giới có tình hình chiến đấu sao, như thế nào không có nghe nói?” Tâm di kỳ quái nói,

“ Thiên địa hội nha!”

“ Cái gì, Ung Chính cho ngươi đi tiêu diệt thiên địa hội?” Tâm di một chút liên hiểu

Nạp Lan đức duật gật gật đầu,” Đúng vậy, thiên địa sẽ ở Sơn Đông Sơn Tây huyền rất lợi hại,”

“ Thiên địa hội nhân đại bộ phận là chút đại què mùa, không cần dùng cái gì cái gì kể,”

Nạp Lan đức duật cũng không nghĩ như vậy,” Phải, không được xem cho khiêu tuyên, mau giúp ta ngấm lại, từ trước, lấy ít thắng nhiều đều dùng cái gì phương pháp?”

“ Quân sự phương diện ta không hiểu, lý luận sông cang vô dụng a!” Tâm di đột nhiên cảm giác được cái gì,” Ai, ngươi nói lấy ít thắng nhiều, Ung Chính cho ngươi bao nhiêu nhân mã?”

“ Ba trăm, nhân từ ta chọn,”

Tâm di một chút tọa thẳng thân mình,” Hay nói giỡn, ba trăm người đi tiêu diệt thiên địa hội, ngươi vì cái gì không nhiều lắm phải những người này?”

“ Hắn nói năm đó ngươi một người đều có thể hỏa thiêu thiên địa hội tổng đà, ta mang ba trăm nhân vậy là đủ rồi,” Nạp Lan đức duật lúc này mới nói thật,

“ Hắn là ở cô ý làm khó dễ ngươi,”

Nạp Lan đức duật như thế nào hội không rõ,” Ta biết, khả hắn là quân, ta là thần, quân có mệnh, thần há có thể không tu

“ Ngươi có biết thiên địa hội tránh ở làm sao sao, ngươi ở ngoài sáng, bọn họ ở trong tối, nếu cùng các ngươi đánh du kích chiến, một đều một chết các ngươi,” Tâm di bắt đầu là Nạp Lan đức duật lo lắng,

“ Nghe lời ngươi khẩu khí, nhĩ hảo tượng biết bọn họ ở nơi nào nga?” Nạp Lan đức duật cảm giác ra,

“ Ta không biết,”

“ Lão bà của ta không phải không gì không biết, không gì làm không được sao? Còn thỉnh nương tử, phu nhân, vui lòng chỉ giáo, vì phu ở trong này đa tạ,” Nạp Lan đức duật vui đùa lại,

“ Ung Chính kiêng kị chính là của ta không gì không biết,” Tâm di cảm giác được Ung Chính phải bắt đầu trù kiêu bản,

“ Lão bà đại nhân, có gì diệu kế cầm nang?” Nạp Lan đức duật gặp tâm di không hé răng, nghĩ đến nàng suy nghĩ chủ ý,

“ Diệu kế cầm nang là không có, có giống nhau đồ vật này nọ không biết còn có vô ích, người vân vân, ta đi lấy,” Tâm di phủ thêm quần áo, nhảy xuống giường, mở ra thụ cánh cửa, nhảy ra kia bản sách nhỏ tử, đưa cho Nạp Lan đức duật,

“ Đây là cái gì?” Nạp Lan đức duật tiếp nhận, hỏi,

“ Thiên địa nổi danh sách

Nạp Lan đức duật vội mở ra, lật xem đứng lên:” Người là như thế nào làm ra?”

“ Thâu tới, tổng không cần thiết là cho khiêu tuyên tặng cho ta đi!”

“ Hẳn nên là năm đó đem người bắt đi rồi sau đó hỏi,” Nạp Lan đức duật cầm sách nhỏ tử nói,

“ Ta lấy đi danh sách thời điểm thật là hy vọng vĩnh viễn cũng không muốn dùng đến nó, không nghĩ tới trận này giết chóc vẫn là tránh cho không được, ta hảo tàn nhẫn, có phải hay không?”

“ Nên tới sớm hay muộn sẽ đến, bọn họ là bạn đảng, triều đình tiêu diệt bọn họ là theo lý thường phải làm, người không cần áy náy,” Ở cùng thiên địa hội rất đúng địch trên, Nạp Lan đức duật cũng không mềm lòng,

“ Người là người của triều đình, ta không phải, đức duật, tìm chỗ khoan dung mà độ lượng, mời người thủ hạ lưu tình, được không? Mời người không được đuổi tận giết tuyệt, được không? Người cũng từng cùng cho khiêu tuyên là bằng hữu, mặc kệ thế nào, kia ba ngày, bọn họ đối đãi không tồi, không Hữu Vi nan ta, nhưng hôm nay, ta lại muốn đem bọn họ đưa lên đoạn đầu đài, của ta lương tâm đã muốn bắt đầu bất an,”

Nạp Lan đức duật lo lắng cũng không lo lắng, một ngụm từ chối:” Thực xin lỗi, ta làm không được, người đứng ở cửa ta lập trường cho ta ngầm lại, nếu ta thủ hạ lưu tình, chính là thả hổ về rừng, nếu ta không đuổi tận giết tuyệt, bọn họ còn có thể ngóc đầu trở lại, cho khiêu tuyên, ta cùng hẳn đã sớm không phải bằng hữu, ta là bát lá cờ đệ, phải là Hoàng Thượng

tận trung, là triều đình hiệu lực, đừng quên, người cũng đại thanh hương con dân,”

“ Ta không phải, ta không phải! Ta chưa từng có cho rằng chính mình là thanh hương con dân, ta đi vào thanh hương là thân bất do kỷ,” Tâm di la hét,

“ Chính là người đã đến rồi, người nếu không đã muốn là thanh hương con dân, nhưng lại là đại thanh hương khanh khách, ta Nạp Lan đức duật thê tử, người không có cách nào khác phủ nhận người hiện tại thân phận,”

Tâm di ngã ngồi ở trên giường, suy nghĩ hỗn loạn,” Trời ạ, Ung Chính nghi kỵ, thiên địa hội cừu thị, đây là ta gặp phải lớn một hai vấn đề, khi nào thì mới có thể giải quyết a, không giải quyết ta đi đến làm sao đều không thể an thân, nhưng này hai cái nan đề ta chỉ có thể chính mình đến giải quyết,”

Gặp tâm di khổ sở bộ dáng, Nạp Lan đức duật không đành lòng, ôm lấy nàng,” Tâm di, thực xin lỗi, ta nói chuyện quá nặng,”

“ Người nói đối với, ta thường xuyên quên chính mình là sinh hoạt tại mười tám thế kỷ thanh hương, có một số việc là không thể dùng ta cái kia niên đại tư tưởng đến lo lắng,”

Nạp Lan đức duật đem tâm di gắt gao ôm vào trong ngực,” Thực xin lỗi, thực xin lỗi, ta biết người không nghĩ nhìn đến huyết tinh, nếu không năm đó người sẽ không hội như vậy tận tình khuyên bảo địa khuyên bảo bọn họ,”

“ Kỳ thật ta biết nói cũng nói vô ích, chính là nghĩ muốn tận một phần lực mà thôi

“ Ta hiểu được, đừng nữa miên man suy nghĩ,” Nạp Lan đức duật an ủi, đột nhiên còn nói:” A, ta đột nhiên nghĩ đến một vấn đề, sự cách nhiều năm, bọn họ địa chỉ có thể hay không thay đổi?”

“ Danh sách là ở cho khiêu tuyền trong phòng tìm được, nó giấu ở một cái cơ quan lý(trong), ta sở dĩ phóng hỏa đốt tổng đà, chính là nghĩ muốn hủy diệt chứng cứ, không cho bọn họ phát hiện ta cầm đi danh sách, Ta phỏng chừng biến hóa sẽ có, nhưng sẽ không rất lớn đi! Muốn đem này đó hết tẩy bỏ, cũng đỉnh khó khăn, người thử xem đi, tổng so với cái gì manh mối cũng chưa thật là tốt!” Tâm di cũng không quá lớn nắm chắc địa nói,

“ Chỉ mong người này sách còn có dùng,” Nạp Lan đức duật ôm hy vọng,

Vài ngày sau, Nạp Lan đức duật đi ra ngoài tiêu diệt bạn đảng, tâm di ở nhà càng nghĩ càng giận, rốt cục không chịu nổi, đi hoàng cung,

Ở Càn Thanh cung ngoại, tâm di bị một cái tiểu thái giám ngăn lại,

“Hoàng Thượng nói không thấy bất luận kẻ nào, vị này phu nhân, ngài mời trở về đi!” Tiểu thái giám không biết tâm di,

“Mặt của người thực sinh, mới tới?” Tâm di hỏi,

“Nô tài đến đây có một nguyệt, trong cung quy củ nô tài đều đồ

Tâm di cười lạnh một tiếng:” Là nha, cái gì quy củ đều đồng, thu cánh cửa bao loại này quy củ học được nhanh một,”

“Ngài hiểu được tốt một,”

Tâm di khí không đánh một chỗ đến:” Tốt, đánh ta vào hoàng cung, còn không có người dám thân thủ hỏi ta đòi tiền, ta cho người,” Nâng thủ liền cho hắn một cái tát,” Đây là ta đưa cho người cánh cửa bao, mắt bị mù nô tài, đem người nhóm đầu nhi cho ta gọi tới, ta thật muốn hỏi hỏi hắn, là như thế nào dạy người?”

Hoàng lịch vừa lúc bước ra cánh cửa, thấy này một màn, bước lên phía trước nói:” Bác, không đáng cùng nô tài tức giận, đừng tức giận hồng rồi chính mình thân mình,”

Tiểu thái giám vội cấp hoàng lịch chào:” Thỉnh tứ đại ca an!”

Hoàng lịch kê từng cái lạc:” Thu cánh cửa bao cũng nhìn xem nhân, tâm di khanh khách cánh cửa bao người cũng dám thu, xứng đáng bị đánh,”

Tâm di cho hoàng lịch một cái xem thường:” Ta hiện tại na(vậy) so với lúc trước a, ngay cả này tiểu nô tài đều dám thân thủ hỏi ta đòi tiền, khó trách này cái quản gia cái gì cô em vợ nha chú em đều có thể khi dễ người của ta,”

Hoàng lịch nhìn ra hôm nay tâm di là ghen chấy tới, nghĩ đến cũng là vì Nạp Lan đức duật, không nghĩ cấp chính mình tìm ai mắng, cười nói:” Bác, ngài còn nhớ chuyện này nha, gia đều sao, ngài còn không hết giận a!”

Tâm di lắc lắc đầu,” Thôi!” Giương mắt đánh giá một chút hoàng lịch, đột nhiên phát hiện, hắn đã muốn cùng chính mình giống nhau cao, trên mặt non nớt đã thoát, một bộ ông cụ non bộ dáng, cũng khó trách, hiện tại hoàng lịch đã muốn 12 tuổi, không phải tiểu hài tử,

“Bác, tú nhi được không?”

“Người liền nhớ thương nàng!” Tâm di cho hắn một cái xem thường, Hoàng lịch cười cười,” Quay đầu lại ta đi nhà người,”

Đang nói, ngô phù tề thí điền thí điền địa chạy tới:” Cấp tứ đại ca thỉnh an,”

“ Cấp không để cho ta thỉnh an đừng lo, nhìn một cái thủ hạ của ngươi nhân đắc tội ai?” Hoàng lịch chia chia tâm di,

Ngô phù tề giương mắt vừa thấy, vội thân thiết địa nói:” Ôi, là tâm di khanh khách nha, nô tài cho ngài dập đầu, hồi lâu không gặp khanh khách, có thể tưởng tượng nô tài chết bầm, khanh khách thân mình được, tiểu khanh khách được?”

“Ngô phù tề, ngươi thì thắng, chờ lý đức toàn bộ cáo lão hồi hương, ngươi chính là một tay,”

“ Khanh khách, này không phải ngài cấp phúc khí thôi!” Ngô phù tề chính là nói ngọt

“ Ngươi chính là càng ngày càng có thể nói, đem ngươi này bộ bốn sự cũng giáo giáo này tiểu nô tài, đừng lão nhớ thân thủ phải cánh cửa bao,”

Ngô phù tề cho tiểu thái giám một chân, khiển trách:” Ngươi ánh mắt dài mộng trên, tâm di khanh khách là hai hướng nguyên lão, ta chính là bởi vì đem khanh khách hầu hạ đắc hảo mới có hôm nay, quay đầu lại ta sẽ dạy huấn ngươi,”

“ Nguyên lão, ta có như vậy lão sao?”

“ Khanh khách như thế nào hội lão thôi! Ngài là thần tiên hạ phàm, vĩnh viễn tuổi trẻ bạo mỹ,” Ngô phù tề mã thí công phu thật đúng là rất cao, nghe được hoàng lịch ở bên cười không ngừng,

Tâm di cũng không cảm nhạc nói:”Sách,,, Ngươi vượt mộng ngựa công phu là càng ngày càng cao, thôi thôi, ta một bụng khí đều cho ngươi phách không có, Hôm nay ta là thật sự không mang ngân lượng, hoàng lịch, tá điểm bạc cho ta,”

“ Bác, ngươi ta còn dùng nói tá sao?” Hoàng lịch lấy ra ngân phiếu, rút hé ra cấp ngô phù tề,” Cầm, là khanh khách phần thưởng các ngươi,”

“ Tạ ơn khanh khách phần thưởng, khanh khách, quý phủ thiếu cái gì ngài cứ việc mở miệng, nô tài mặc dù không ở nội vụ phủ, khả ở bên trong nói chuyện vẫn là dùng được,”

“ Khó được ngươi còn có này phân tâm, ta lúc này còn có việc, không rảnh cùng ngươi dài d

“ Phải,, Nô tài cáo rút,”

Ngô phù tề đi rồi lúc sau, hoàng lịch hỏi:” Bác, ngài tìm hoàng a mã?”

“ Ta là tới tìm ngươi hoàng a mã xui,” Tâm di cùng hoàng lịch luôn luôn có cái gì nói cái gì,

Hoàng lịch cười cười không nói, hần tổng không thể nói, tốt, người đi tìm đi, cũng không có thể nói, người không được đi tìm, nói cũng vô dụng, hần đối này bác là thì kính vừa sợ còn lớp vài phần tò mò,

“Đi thôi, muốn đi xem tú nhi phải đi đi! Ai, ta khả nói cho người, xem liền xem, đừng với nàng động thủ động cước,”

“Bác, ngài nói cái gì đâu? Ta nào có! Ta cùng tú nhi chẳng qua trò chuyện thôi!” Hoàng lịch mặt đều đỏ,

“Mặt đỏ cái gì, người từ nhỏ chính là cái phong lưu mằm mọng, bắt hòa người nói, ta muốn đi cùng người hoàng a mã cãi nhau,”

Hoàng lịch đối với tâm di bóng dáng lảo bẫm:” Bác, người là ta thấy đến tối không giống người thường nữ nhân, cũng chỉ có người dám cùng ta hoàng a mã cãi nhau,”

=====

Đệ 92 chương: (chín mươi nhị) thảm bại

Tâm di một khóa vào cửa, đối với Ung Chính liền ồn ào:” Ta có lời cùng người nói,”

“Tâm di, người không cần lớn tiếng như vậy, trăm nghe được đến,”

“Người nghe được đến? Ta ở cửa bị người ngăn lại, người như thế nào nghe không được?” Tâm di cảm tức địa nói,

“Ai dám lớn như vậy đảm?” Ung Chính hỏi,

Tâm di đối bên cạnh tiểu thái giám nói:” Người trước đi ra ngoài,” Đột nhiên cảm giác không đúng, thì hướng hần nhìn thoáng qua,

Ung Chính ý bảo nói:” Người đi trước đi!” Tiểu thái giám cúi đầu, đi ra ngoài,

Tâm di nhìn theo hần đi ra ngoài, xoay mặt đối Ung Chính liền rống mở:” Này tính cái gì, người làm cho Nạp Lan đức duật đi tiêu diệt thiên địa hội, chính mình lại lưu một cái thiên địa hội người đang bên người,”

“Trẫm cùng tứ mẹ ôi sự người không cần phải xen vào,” Ung Chính biết nàng đã

“Ta mới lười quản đâu, ta hỏi người, vì cái gì chích cấp Nạp Lan đức duật ba trăm người, này không phải làm khó người sao?” Tâm di chính là làm cho này sự tới,

“Có người này quân sư, hần một định hội chiến thắng trở về mà về,”

“Phải không?” Tâm di kéo dài quá âm điệu nói:” Ta như thế nào cảm giác người nghĩ muốn qua sông đoạn cầu a?”

“ Tâm di, ngươi đây là nói chỗ nào nói, trẫm sẽ không lấy oán trả ơn,” Ung Chính tự nhiên không chịu thừa nhận,

“ Ngươi yên tâm, tới rồi thích hợp thời điểm, không cần ngươi sách kiêu, ta chính mình hội đi,”

“ Ngươi phải đi đi nơi nào, trẫm dựa vào của ngươi địa phương còn rất hiếm có là đâu!” Ung Chính bây giờ còn không muốn cùng tâm di nháo cương,

Tâm di cũng không nghĩ muốn cấp Ung Chính nan kham, vì thế thở dài một hơi,” Ta gần một tâm tình không tốt, ngươi đừng trách móc!”

“ Trẫm biết, việc này cũng oán trẫm, lúc trước nếu trẫm cấp Uyển nhi an bài một cái nơi đi cũng sẽ không sẽ có sau lại chuyện, Ngày đó, Uyển nhi tiến cung đến cùng trẫm nói rất nhiều, nàng nói, nàng đối với người thực áy náy, là nàng dùng sai nhân, không xuyên qua cỏ nhỏ, cô phụ của người một mảnh tâm, cho nên, nàng chỉ có thanh đăng hoàng cuốn, ăn chay niệm phật địa chuộc tội!”

“ Đừng nói nữa!” Tâm di thanh âm rất thấp,” Ta không trách quá nàng, tới thủy tới chung ta đều đem nàng trở thành hảo tử muội, chính là, thiên bất toại nhân nguyện, vận mệnh đem chúng ta đều cấp trêu cợt,”

“ Ngươi nếu không mau chân đến xem nàng?”

Tâm di lắc đầu, lại nhớ tới ban đầu vấn đề trên,” Ta hỏi ngươi, nếu thiên địa hội tiêu diệt bất diệt, ngươi hội hàng tội gì cấp Nạp Lan đức duật?” Tâm di tới muốn biết chính là này, nàng như thế nào khẳng định làm cho Nạp Lan đức duật chịu thiệt,

“ Trẫm sẽ không giáng tội cho hần, thiên địa hội tồn tại cũng không phải một năm hai năm, trẫm vẫn không muốn cùng bọn họ quá mức so đo, hiện tại trẫm vẫn đề là ở triều đình, lần này thậm nghĩ làm cho Nạp Lan đức duật đi sát sát thiên địa hội đáng về bề bề, bọn họ ở Sơn Đông Sơn Tây huyên rất không giống nói,”

“ Thật vậy chăng?” Tâm di có điểm không quá tin tưởng,

“ Trẫm chưa từng đã lừa gạt ngươi? Hiện tại nguôi giận đi!” Ung Chính tiến thêm một bước lung lạc nói:” Chờ hần trở về, trẫm phong của ngươi thanh thanh là cùng to lớn công chúa, còn có, chúng ta làm thân gia như thế nào? Trẫm đem hoàng lịch chính phúc tấn vị trí lưu cho thanh thanh!”

Tâm di lập tức cự tuyệt:”Miễn, nhà của chúng ta thanh thanh không phải làm hoàng hậu mệnh, phải nàng cùng nhiều như vậy nữ nhân cùng

chung một cái trượng phu, ta mặc kệ!

“Tâm di!” Ung Chính chau mày đầu,

“Người tổng cộng mới ba cái đứa con, trừ bỏ hấn, người còn có thể truyền cho ai nha?” Tâm di cũng không kiêng kị địa nói,

“Lời này người cùng trăm nói cũng liền thôi, ngàn vạn lần không thể rơi vào tay người bên ngoài trong tai,” Ung Chính chĩa chĩa trên đầu chính đại quang minh biển,” Trăm mấy ngày hôm trước vừa mới viết hảo,”

Tâm di xem cũng không ngẩng đầu nhìn, chỉ nói:” Ta biết, ta muốn là thích nói lung tung, đã sớm mất mạng,” Nhìn nhìn Ung Chính, thì bổ sung nói:” Kỳ thật, người hoàng a mã rất cuộc có hay không đem di chiếu đặt ở này cấp trên, ta không phải rất rõ ràng!”

“Cái gì, người khi đó là che?” Ung Chính nghĩ nghĩ,” Không đúng, nếu người là che, hoàng a mã không có lớn như vậy phản ứng!”

“Hấn có lớn như vậy phản ứng đã nói lên, khi đó hấn trong lòng đã muốn tính toán đem ngôi vị hoàng đế truyền cho người, người nghĩ muốn nha, kia vài năm tể thiên đều là người đi, hấn vì cái gì không phái nhân? Sau lại hấn hỏi ta, hấn có hay không lập sai nhân, có thể thấy được, khi đó, hấn hấn là đã muốn viết hảo di chiếu, tuy vậy, lịch sử trên quan điểm cho rằng hấn là ở trước khi chết viết,”

“Hoàng a mã làm việc luôn luôn không ai có thể nghiền ngẫm đến hấn đích thực thực ý tưởng, trăm kém đến quá xa,”

Bọn họ ở trong n nói chuyện phiếm, Nạp Lan đức duật lại ở bên ngoài gian khỗ chiến đấu hăng hái, tuy vậy, trong tay có kia bản sách nhỏ tử, nhìn trời địa hội càn quét thể như chẻ tre, từ thẳng dài đến Sơn Đông, Sơn Tây, một đường quá khứ, sở đến chỗ, từng cái cứ điểm đều bị hấn một một phá hư, may mắn thoát khỏi người có thể đếm được trên đầu ngón tay,

Bởi vì thế tới rất mãnh quá nhanh, thiên địa hội muốn dời đi đều không kịp, thường thường là trên một cái cứ điểm vừa mới bị hủy, tin tức rơi vào tay sau cứ điểm, mọi người còn tại thương nghị nên xử trí như thế nào, Nạp Lan đức duật đã muốn theo sau đi tới, tự nhiên lại là một hồi giết chóc,

Thiên địa sẽ bị đánh cho trở tay không kịp, các phân đà liên tục báo nguy,

Hôm nay, Nạp Lan đức duật thì gặp gỡ Tần Phong, một hồi trận đánh ác liệt lúc sau, Tần Phong mang thương mà chạy, Nạp Lan đức duật dẫn binh ở phía sau đuổi theo, đi vào bờ sông một tòa nông trại phụ cận,

Tần Phong cả người là tổn thương, nghiêng ngả lão đảo địa vào phòng, tiến phòng liền hảm:” Tổng đà chủ!”

Cho khiêu tuyên vội vàng đỡ lấy hảm:”Tần hương chủ, như thế nào người cũng như thế chặt vật?”

“ Tổng đà chủ, ta nhận được tin tức, thắng đài Sơn Đông Sơn Tây Hà Bắc Hà Nam cơ hồ tất cả phân đà đều bị hủy, các huynh đệ toàn bộ gặp nạn,” Tần Phong đối với cho khiêu tuyên khóc lóc kể lể,

“ Ung Chính so với Khang Hi còn ngoan, triều đình lần này phái ai lãnh binh?” Cho khiêu tuyên đau lòng cực kỳ,

Tần Phong cắn răng, hung tợn địa nói:” Chúng ta đối thủ một mất một còn, Nạp Lan đức duật,”

“ Lại là hảm!” Cho khiêu con suối trung bạo hiểm hỏa,

Tần Phong còn nói:” Tổng đà chủ, ta hoài nghi chúng ta thiên địa hội trung có phản đồ, bằng không, Nạp Lan đức duật không có khả năng đối chúng ta cứ điểm biết được một thanh nhị sở,”

“ Phản đồ, chính là ai?” Cho khiêu tuyên nhìn lướt qua mọi người,

“ Đắc chạy nhanh tra ra người này, bằng không, thiên địa hội sớm hay muộn phải hủy ở hảm trong tay,” Tần Phong mệt mỏi nói, Lập tức có người phụ họa,” Đối, tra ra hảm sau thiên đao vạn quả, là chết đi huynh đệ báo thù!”

“ Tổng đà chủ, bọn quan binh hướng bên này lại đây,” Một gã thiên địa hội thành viên hoang mang rối loạn trương trương địa vào nhà báo cáo nói,

Cho khiêu tuyên đối mọi người nói:” Các người chạy nhanh đi, đi thuyền quá giang, bọn quan binh phần lớn là vịt lên cạn, chỉ cần tới rồi thủy trên, bọn họ liền không thể nề hà,”

“ Tổng đà chủ, vậy còn người?” Tần Phong hỏi,

“ Ta cản phía sau,”

“ Không được, phải đi cùng nhau đi,” Tần Phong không đồng ý, hảm mặc dù có chút ngoan cố, nhưng là cái phi thường giáo trình tức giận nhân,

“ Đừng cùng nhau chịu chết,” Cho khiêu tuyên biết Tần Phong không chịu làm cho chính mình một người bạo hiểm,

“ Tốt lắm, các huynh đệ đi trước, ta cùng tổng đà chủ cản phía sau,”

Mọi người ai cũng không chịu đi trước, nói:” Chúng ta cũng không đi, cùng bọn họ liều mạng,”

Bọn họ còn tại cho nhau tranh chấp, Nạp Lan đức duật đã muốn dẫn dắt nhân mã đi tới nông trại ngoại, bọn quan binh cử tiến nhắm nông trại,

Nạp Lan đức duật ngồi trên lưng ngựa, ở mũi tên trên châm hỏa, kéo cung đem hỏa tiễn bắn trên nòng trại nóc nhà,

Hỏa một chút chạy trốn đứng lên, mãnh liệt ngọn lửa bị gió thổi cuộn cuộn nổi lên, ở nóc nhà trên, cửa lý(trong) phun ra đáng sợ ngọn lửa, rất nhanh, một bên phòng ốc nghiêng,” Lao ra đi!” Gặp phòng ốc bắt đầu sập, Tần Phong dẫn đầu liền xông ra ngoài, mọi người cũng đi theo liền xông ra ngoài,

Gặp có người chạy ra phòng, Nạp Lan đức duật hạ lệnh,” Bắn tên!” Tên như mưa bàn hướng lên trời địa hội nhân bay vút quá khứ, mọi người huy đao kiếm cách chắn,

Tần Phong rống giận:” Nạp Lan đức duật, ngươi chỉ biết tránh ở chỗ tối bắn tên, có loại, chúng ta đơn đả độc

“ Tần Phong, ngươi không tư cách này,” Nạp Lan đức duật mới lười cùng hắn đánh đầu!

“ Ta có vô tư cách này?” Cho khiêu tuyên cao giọng hỏi,

“ Tới hảo, lần trước ta thủ hạ lưu tình, lần này sẽ không bỏ qua ngươi,” Nạp Lan đức duật nhìn thấy cho khiêu tuyên có một loại thực đặc biệt cảm giác,

Cho khiêu tuyên đối Tần Phong nói:” Ta quán quít lấy hắn, ngươi mang theo các huynh đệ đi,”

“ Còn muốn chạy? Hôm nay các ngươi một cái đều chạy không được, tiếp chiêu!” Nói xong, Nạp Lan đức duật từ lập tức nhảy lên, thẳng đến cho khiêu tuyên, hai người cũng không Đa La sách, lập tức động khởi thủ đến,

Bọn quan binh cũng cùng thiên địa hội chúng nhân chiến đấu kịch liệt cùng một chỗ, trận này hỗn chiến, quỷ khóc thần hào, song phương đều không lưu tình chút nào, chém lung tung giết lung tung, đao chưa đánh chết, lợi kiếm tái thứ, Tần Phong giống cái hán tử say, gặp được quan binh liền sát, ánh đao lóng lánh người trong đầu phi cồn,

Nạp Lan đức duật cùng cho khiêu tuyên từ trên bờ đánh tới giang trên, thì từ giang trên đánh tới bờ bên kia,” Nạp Lan đức duật, ta thực hối hận ở trong ngôi miếu đồ nát không nên nghĩ sai thì hỏng hết, lưu tính mệnh của ngươi,” Cho khiêu bên suối đánh biên nói,

“ Ta mới hối hận đâu, sớm biết rằng ngươi là cho khiêu tuyên, ta căn bản sẽ không cùng ngươi làm bằng hữu,”

Đánh một trận, hai người đột nhiên đồng thời dừng tay không đánh,

“ Ngươi đi đi!” Nạp Lan đức duật nói,

“ Vì cái gì thả ta đi?”

“ Trong ngôi miếu đồ nát người không có giết ta, tính ta khiếm người một cái nhân tình,”

Cho khiêu tuyền buồn bực địa nói:” Không cần người còn, thiên địa hội huynh đệ đều chết ở người trên tay, ta độc tồn trên đời còn có cái gì ý tứ!”

Nạp Lan đức duật không sao cả địa nói:” Nếu người nghĩ muốn tự sát, ta sẽ không ngăn người, nhảy xuống đi a!”

“ Mơ tưởng!” Cho khiêu tuyền mới không như vậy ngốc đâu, chính mình hướng trong nước khiêu,” Nạp Lan đức duật, nếu người cảm thấy được khiếm ta một cái nhân tình, nói cho ta biết, ai là thiên địa hội phản đồ?”

“ Cái gì phản đồ?” Nạp Lan đức duật thật bị hấn hỏi đắc sừng sốt,

“ Nếu không có phản đồ, người như thế nào sẽ biết chúng ta này đó phân đà?” Cho khiêu tuyền cân não còn không có chuyển quá loan đến,

“ Ta sẽ không nói cho của người,” Nạp Lan đức duật lúc này mới hiểu được, khả hấn như thế nào sẽ nói là tâm di thâm của người danh sách, cho nên ta sẽ biết, đưa ngốc mới có thể nói ra,

“ Người đã muốn thắng ta, còn giữ cái kia bội bạc tên làm gì?”

“ Cho khiêu tuyền, người thực bỗng, không phải bình thường bỗng!” Nạp Lan đức duật không nghĩ tái cùng hấn nhiều lời, cuối cùng, chỉ nói:” Ta đi rồi, tốt một không được lại cho ta nhìn thấy người, nếu không, ta sẽ không tái thủ hạ lưu tình,”

“ Người nghĩ rằng ta nguyện ý nhìn đến người a, lần sau, không phải người chết chính là ta mất mạng,” Hai người các hừ một tiếng, đồng thời lại nhớ tới chiến trường, phóng nhãn nhìn lại, khắp cả thi thể, bị thương cũng đều là thiếu cánh tay ít chân,

Bọn họ đều là chính mình một phương nhân đau lòng không thôi,” Cho khiêu tuyền, người xem xem, đây là các người thiên địa hội muốn kết quả,”

“ Là người mang binh tới, hiện tại thật quái tới rồi của ta trên đầu,”

“ Đối với người ở Sơn Đông Sơn Tây quấy rồi, ta sẽ dẫn binh tới sao?”

“ Người như thế nào không nghĩ nghĩ muốn ta vì cái gì quấy rồi

Nạp Lan đức duật thật sự không có hứng thú tái cùng cho khiêu tuyền đấu võ mồm, tiếp đón còn thừa chính là thủ hạ,” Kiểm tra một chút nhân số,

chúng ta quay về kinh!” Mang đi ra ba trăm người, quay về kinh chỉ có một nửa cũng không tới rồi,

Cho khiêu tuyến so với hấn thảm hại hơn, kinh Nạp Lan đức duật như vậy gập lại đặng, toàn bộ thiên địa hội phương bắc bộ phận trên cơ bản đã muốn không tồn tại, nhiều như vậy xuất sinh nhập tử huynh đệ đều đã chết, ngay cả Tần Phong đều đã chết, điều này sao không cho hấn thương tâm, thương tâm rất nhiều lại đổi cái kia phản đồ hận thấu xương, hạ quyết định quyết tâm muốn đem người này tra tìm đi ra,

Trở lại kinh thành, Nạp Lan đức duật hướng Ung Chính hội báo lần này chiến dịch, Ung Chính thực vừa lòng,” Người làm được tốt lắm, trẫm đã muốn hạ chỉ phong người nữ nhân Nạp Lan thanh thanh là cùng to lớn công chúa, tấn phong người là đức thân vương,”

Nạp Lan gia cánh cửa biển thì thay đổi, Nạp Lan hoành ngồi ở trong phòng, che dấu không được nội tâm vui vẻ, nói:”Duật nhi, Hoàng Thượng thật sự là long ân mệnh mông cuồn cuộn, thanh thanh che cùng to lớn công chúa, người thì tấn là đức thân vương, phải biết rằng, thân vương là sẽ không phong cấp hoàng tộc bên ngoài nhân, Hoàng Thượng đối với người thật sự là vài phần kính trọng a, chúng ta phải hảo hảo ăn mừng một phen,”

“Lần này ít nhiều tâm di từng ở thiên địa hội tổng đà lấy được danh sách một phần, đưa con mới có thể thuận lợi bình địa định thiên địa hội,” Nạp Lan đức duật nhìn tâm di nói,

“Tổ tông tích đức, tâm di là chúng ta gia phúc tinh a!” Nạp Lan hoành đối này con dâu là vừa lòng vô cùng, từ tâm di vào cửa, đưa con liền một đường thẳng chúc, tuy rằng sau lưng cũng có người nói, nhưng ở hấn xem ra, kia đều là hâm mộ cùng đổ kỵ, Huống chi tâm di mình để ý, hiền hoà, thì tôn trọng hấn, hấn còn có cái gì không hài lòng, nếu một định phải nói không hề vừa lòng, thì phải là đến hiện tại mới thôi, chỉ có một cháu gái,

Mà tâm di lại mảy thâm khóa, trẫm mặc không nói, Nạp Lan đức duật hỏi:”Làm sao, tâm di, người không vui sao?”

“Ta một chút cũng không vui vẻ, đi đắc càng cao ngã đắc càng nặng, hôm nay hấn có thể cho người nhiều như vậy vinh quang, ngày khác cũng có thể hết thấy thu hồi, hấn đối với người phong thưởng càng cao, trong lòng đối của ta nghi kỵ lại càng thâm,”

“Tâm di, người nhiều lo lắng, người cùng duật nhi là Hoàng Thượng làm nhiều chuyện như vậy, có công làm phiền mới có phong thưởng thôi,” Nạp Lan hoành không cho là đúng địa nói,

“A mã, công cao cái chủ nha! Có bao nhiêu đại công lao cũng còn có nhiều tội, thân là hoàng đế, là sẽ không cho phép người nào nhân uy danh cái quá hấn, hàn tín, Nhạc Phi, viên sùng hoán, càng là trung, kết cục lại càng thảm, Ung Chính thái độ làm người ta rất rõ ràng, hấn sở dĩ cấp đức duật liên tục gia phong, là chính là làm cho ta tin tưởng hấn sẽ không qua sông đoạn cầu, làm cho ta tiếp tục giúp hấn, bởi vì hấn long ý còn không có tọa ổn, chờ hấn đem dị kỷ bài trừ, tọa ổn giang sơn, cũng chính là nên sách ta chỗ ngồi này kiêu lúc,”

Nạp Lan đức duật cũng lo lắng đứng lên:” Người nếu hiểu được tâm tư của hấn, vì sao còn muốn giúp hấn?”

“ Nhìn đến hấn, ta sẽ nhớ tới Khang Hi lâm chung di ngôn, cho nên hấn mỗi lần muốn nhờ cho ta, ta cũng không nhẫn cự tuyệt, ta càng giúp hấn, hấn lại càng không thể dễ dàng tha thứ của ta tồn tại, hấn là hoàng đế, như thế nào có thể bị một cái tiểu nữ tử nắm trong tay?” Tâm di đối Ung Chính hiểu biết thật sự thấu triệt, cho nên ở Nạp Lan hoành là đưa con từng bước thăng chức thời điểm, nàng đã muốn ở lo lắng đường rút,

Đang nói, chúc mừng người đến, tiết ngôn mang theo kia Tam tử muội, mặt sau còn đi theo kia hoàng gia nhạc, nhìn hấn cùng hồng dao hôn nhẹ nhiệt nhiệt bộ dáng chỉ biết bọn họ hai người chuyện tốt mau gần,

Tam tử muội gần một, trước hết cấp Nạp Lan đức duật chúc,”Đức thân vương!”

Nạp Lan đức duật vội xua tay,” Đừng, ngàn vạn lần đừng! Ta nhìn thấy các người ba cái sợ!”

“ Người sợ cái gì nha? Chúng ta chính là tiểu nữ tử, người hiện tại là thân vương, triều đình lý(trong) trừ bỏ trượng đình ngọc kia vài cái cự thần, ai còn có thể cùng người so với?” Thu yến vẫn là như vậy tùy tiện, nói chuyện không chỗ nào cố kỵ,

“ Cũng đừng lại cho ta lời tăng bốc, ta đã muốn mau bị áp nằm úp sấp hạ,” Thấy hồng dao núp ở phía sau mặt, liền giều cột hoàng gia nhạc,”Hoàng lão đệ, nhĩ hảo thật tinh mắt, đem tốt một cái kia cấp lừa tới rồi,”

Nạp Lan đức duật chúc quan so với hoàng gia nhạc lớn hơn, cho nên hoàng gia nhạc không dám phản bác, cũng ngượng ngừng phản bác, đồ mặt ở một bên không hé răng, tâm di nhìn đến hấn như vậy, vội thay hấn giải vây, đem đề tài chuyển dời đến nơi khác đi,

Bọn họ đến lúc này, Nạp Lan hoành tự nhiên là phải thiết yển khoản đãi, Nạp Lan đức duật uống hơn, đứng dậy đánh cái tiếp đón cỡi thủ, khi trở về, nghe được núi giả mặt sau tựa hồ có người thanh, trong lòng cảm thấy được kỳ quái, liền lên lút đi qua đi coi,

=====

Đệ 93 chương: (chín mươi tam) nhận thức muội

Vừa thấy, đem Nạp Lan đức duật náo loạn cái đồ thẩm mặt, tú nhi cùng hoằng lịch chính ôm ở một chỗ, cũng không biết hoằng lịch là đến đây lúc nào, hẩn nghiêng đi thân nhẹ nhàng ho khan một tiếng, hai người lúc này mới phát hiện Nạp Lan đức duật, tú nhi xấu hổ đến nhanh như chớp địa chạy, hoằng lịch cũng có chút ngưng ngưng, tiến đến Nạp Lan đức duật trước mặt, ngưng ngưng địa nói:” Người đừng nói cho ta biết hoằng a mã a!”

“ Đại ca, ngài đến đây lúc nào, đến đây như thế nào cũng không làm cho người ta cáo một trong thanh?”

“ Không cần, tiết ngôn bọn họ đều ở, nói ta đến đây các ngươi thì hưng sư động chúng, nhiều phiền toái!”

Nạp Lan đức duật xem hẩn,” Ta nói tứ đại ca, người khỏe ngạt cũng là cái đại ca, vừa rồi như vậy nếu bị người bên ngoài gặp được, hội gặp phải nhiều phiền toái đến!”

“ Nạp Lan, người đem tú nhi cho ta được, ta cũng không nghĩ muốn ba ngày hai đầu địa hướng nhà ngươi chạy,” Nếu bị Nạp Lan đức duật thấy, hoằng lịch rõ ràng cùng hẩn làm rõ bạch,

“ Việc này ta không làm chủ được, người đi cùng tâm di

“ Ta không dám a!” Trừ bỏ Ung Chính, hoằng lịch cũng liền thấy tâm di có điểm nhút nhát,” Nạp Lan, kính nhờ, người đi cùng bác nói nói!”

Nạp Lan đức duật rời đi cũng có rất nhiều thời gian, tâm di cảm thấy được kỳ quái, trước WC cũng không dùng lâu như vậy a, vì thế cũng ly tịch đi tìm, nghe được núi giả sau có người nói chuyện, đi rồi quá khứ, thấy hoằng lịch, cũng hiểu được kỳ quái,”Hoằng lịch, người đến đây lúc nào?”

“ Vừa tới!”

“Đức duật, các ngươi tránh ở núi giả sau làm gì, có cái gì nói đến trong phòng đi nói a!”

“ Bác, các ngươi ở mời khách, ta sẽ không đi!”

“ Người đi ta phòng đi! Ta gọi là nhân mặt khác làm cho ngươi!” Tâm di biết hẩn không nghĩ đi gặp tiết ngôn những người đó,

Hoàng lịch lúc này mới đi theo tâm di đi, Nạp Lan đức duật vẫn đang đi phía trước người tiếp khách nhân, Tới rồi tâm di trong phòng, đã nghe đến một cỗ đặc biệt mùi, hoàng lịch dùng sức địa hút hấp,” Hương! Dễ người!”

“Hoàng lịch, người gần một tới nhà của ta tới rất thường xuyên, như vậy không tốt,”

“ Không ai biết, bác, người không thấy ta đều là người tới thôi, cũng chưa dẫn người,”

“ Chính là bởi vì này dạng ta mới lo lắng, này trên đường nếu có cái sơ xuất, kia như thế nào được!” Tâm di cũng là vì hấn suy nghĩ,

Hoàng lịch đứng dậy, nhiều đến tâm di bên người lần lượt nàng ngồi xuống,” Bác, người hiểu rõ một ta, là đi!”

Hấn này vừa nói, tâm di chỉ biết hấn không chuyện tốt, khẳng định có cái gì yêu cầu hướng chính mình vác, trừ bỏ tú nhi dường như không có cái gì khác, vì thế cười cười nói:” Người chính là ý vào ta thương người mới như vậy được một tác lại muốn tiến một thước đi!”

Quả nhiên, hoàng lịch cọt nhả địa đối tâm di nói:” Hắc hắc, bác, người, người đem tú nhi cho ta, biết không?”

Tâm di xem xét hấn liếc mắt một cái, thầm nghĩ,” Tiểu tử này, còn lại trên!” Nghĩ nghĩ, hỏi:” Đem nàng cho người cũng không là vấn đề, vấn đề là người tính toán như thế nào an trí nàng đâu?”

“ Ta thú nàng!” Hoàng lịch trả lời đặc cũng thực mau,

Tâm di lắc đầu,”Tú nhi là cái gì thân phận, người là cái gì thân phận, người hoàng a mã cùng giải quyết ý sao? Coi hấn hiện tại thân phận, đừng nói sườn phúc tấn, ngay cả tam phúc tấn tứ phúc tấn cũng không tất đến phiên nàng,”

Hoàng lịch nảo qua xoay chuyển cũng mau,” Người đi cùng ta hoàng a mã nói, hấn khẳng định

“ Người rất cao đánh giá của ta năng lực, việc này không thể so mặt khác, người là hoàng tử, người hấn là so với ta rõ ràng hơn của người hôn sự là thế nào,”

“ Ta biết, cho nên mới phải bác người đi cùng ta hoàng a mã nói a, của người mặt mũi so với ai khác đều đại,” Hoàng lịch triền nhân công phu cũng rất lợi hại, không ngừng mà ma tâm di, Kỳ thật, tâm di không phải không nghĩ thành toàn bọn họ, nhưng nàng biết liền như vậy đi cùng Ung

Chính nói hoàng lịch thích tú nhi, muốn kết hôn về nhà, này dám chắc được không thông,

Suy nghĩ đã lâu, mới đứng hoàng lịch nói:”Hoàng lịch, người đừng náo loạn, ta đáp ứng người đi nói, nhưng không phải hiện tại, hiện tại người hoàng a mã bận rộn, không thích hợp đi giảng này, chờ tiếp qua một năm hai năm, được không?”

“ Còn muốn chờ một năm hai năm!” Hoàng lịch tiết khí,

“ Qua năm người mới 13 tuổi, vác hôn sự thật sự quá sớm điem,”

Hoàng lịch bắt đầu dĩ,” Vậy được rồi, bác, nói chuyện với người giữ lời, đáp ứng rồi đi nói liền một định phải đi nói,”

“ Ta bao lâu nói chuyện không giữ lời!” Tâm di hồng hấn,” Được rồi, ta làm cho tú nhi đến người,” Nghe thế câu, hoàng lịch mới cao hứng,

Buổi tối, Nạp Lan đức duật cùng tâm di nói đến ban ngày sự, Nạp Lan đức duật vẫn tâm di tính toán như thế nào an trí tú nhi, tâm di nghĩ của chính mình cùng hấn nói, Nạp Lan đức duật nghe xong buổi chiều không nói gì, Hấn cùng tâm di ý tưởng giống nhau, kia hai người cách xa quá lớn, chỉ sợ Ung Chính là không sẽ đồng ý, nhưng việc này mặc kệ thì không được,

“ Vậy người nghĩ đến cái gì hảo biện pháp không có?”

“ Biện pháp có một, không biết người có chịu hay không?” Tâm di nhìn Nạp Lan đức duật,” Ta nghĩ cho người nhận thức nàng là muối muối, như vậy, tú nhi còn miễn cưỡng có thể xứng đôi hoàng lịch, không đến mức về sau bị người xem thường,”

“ Hảo, ta không ý kiến!”

“ Việc này phải long trọng, phải phô trương, người cùng với a mã đi thương lượng một chút, còn muốn cùng tú nhi cha mẹ đi thương lượng, phải đem của nàng bao con nhộng thân phận cấp đi,”

“ Nàng là bát gia gia, bát gia khẳng sao?” Nạp Lan đức duật lo lắng,

“ Hấn khẳng, Người hấn là đã nhìn ra, Ung Chính đối hấn thế nào?”

Nạp Lan đức duật gật gật đầu,” Hoàng Thượng đem bát gia bên người mọi người điều đi phân phát, có cô lập ý tứ của hấn, hơn nữa nhiều lần ở trong lời nói nói chớ đạo kết đảng tạt, đây là xao sơn chán hổ! Không chỉ như vậy, liền này mấy tháng lý(trong), ngay cả hấn bản thân cũng nhiều lần bị phạt!”

“ Người nói đặc một chút cũng chưa sai, cho nên, ở tú nhi việc này trên, hấn hấn là sẽ không phản đối

Ngay tại tâm di vợ chồng lưỡng nói liên miên cần nhằn địa nói xong như thế nào là tú nhi đề cao thân phận thời điểm, tú nhi đã ở là chính mình tương lai phạm sâu, Tâm di từng hỏi qua nàng hay không nguyện ý cùng nữ nhân khác chia xẻ trượng phu, điểm này, nàng đã muốn nhận thức, nàng lo lắng chính là về sau hoàng lịch bên người nữ nhân một nhiều, hội vắng vẻ nàng, hưởng chi chính mình thân phận hèn mọn, Hoàng Thượng cùng hoàng hậu có thể hay không đồng ý, cho dù đồng ý, chỉ sợ cũng sẽ không coi trọng chính mình, khi đó, chính mình ngay cả cái khóc lóc kẻ lẻ chỗ dựa mọi người không có, bởi vì tâm di đối nàng nói qua, một khi nàng theo hoàng lịch, về sau lộ sẽ chính mình đi rồi, tâm di sẽ không xen vào nữa, chính là không đi theo hoàng lịch, nàng có năng lực với ai đâu? Hoàng lịch hiện tại đã muốn không phải tiểu hài tử, giờ tay nhắc chân gian rõ ràng là nam nhi khí khái, càng ngày càng hấp dẫn nàng,

Nàng không ngủ được, đem quyên nhi cũng gây sức ép đặc không thể ngủ,” Tả, ngươi suy nghĩ cái gì đâu?”

“ Không có a!”

“ Gạt người, ta biết ngươi suy nghĩ cái gì, ngươi suy nghĩ của ngươi tình lang,”

“ Nha đầu chết tiệt kia, còn tuổi nhỏ liền đồng này!”

Quyên nhi cười khúc khích,” Tả, nói cho ta biết, người nọ là ai vậy?”

“ Không nói cho ngươi!”

“ Không nói đừng nói, ngày khác ta đi ai tử tử,” Quyên nhi nghịch ngợm địa nói,” Ta sớm hay muộn sẽ biết Hấn là ai vậy,”

Tú nhi vô tâm tư cùng quyên nhi đầu võ mồm,” Ai, quyên nhi, ngươi đừng náo loạn, ta cùng hấn có thể hay không cùng một chỗ cũng không biết đâu!”

“ Hấn không thích ngươi sao?”

“ Thích!”

“ Hấn thích ngươi, ngươi thích hấn, này không phải được rồi, hai cái thích bởi vì cái gì không thể cùng một chỗ?” Quyên nhi dù sao tuổi còn nhỏ,

“ Muội tử, tả thích nhân không phải bình thường nhân, hấn thân phận rất cao, tử tử không xứng với, tử tử là bao con nhộng thân phận,”

“ Ta cũng vậy a! Ta là phú sát gia,” Phú sát thị là thanh hương danh môn vọng tộc, hoàng lịch tương lai hoàng hậu chính là sát cấp người tổng quản, đại học sĩ lý quang vinh bảo nữ nhân,

“VẬY người gia như thế nào hội cùng hòa thân vương nhắc lên?” Tú nhi không rõ,

“Ta cũng không rõ ràng, khi đó ta a mã bị bệnh,” Dân tộc Mãn nhân, bất luận giá cả thế nào, đều xưng cha mẹ là a mã ngạch nương,” Cũng từng hướng chủ tử vay tiền, cũng không y hảo, sau lại cũng ngượng ngùng mở lại khẩu, ta cũng không biết cái kia cái gì cừu gia như thế nào hội nhận thức ta a mã, liền chủ động cho ta mượn nhóm ngân lượng, còn giới thiệu thầy thuốc cho chúng ta, kia thầy thuốc đỉnh có bản lĩnh, ta a mã dần dần hảo đi lên, khả ngày đó hẩn hết lên mấy khẩu nước lạnh, tình đột nhiên liền tăng thêm, không bao lâu phải đi, sau lại, kia cừu gia liền vẫn đến đòi nợ, tái sau lại chuyện, các người đều biết nói,” Quyên nhi nói xong nói xong liền khóc,

Tú nhi đem quyên nhi kéo vào trong lòng, ngực,” Đừng khóc, chúng ta coi như may mắn, may mắn gặp khanh khách, bằng không, ta cũng đã sớm đã chết!”

“Tả, khanh khách muốn ta gọi người là tả, vì cái gì?”

Tú nhi lắc đầu,” Ta không biết, tuy vậy, khanh khách một định là cho chúng ta suy nghĩ, nàng đi vào nơi này, cải biến bao nhiêu người vận mệnh, chúng ta chính là trong đó hai cái, Quyên nhi, ngủ đi, cái gì đều đừng nghĩ, hết thảy có khanh khách cho chúng ta làm chủ,”

Ngày hôm sau, tâm di đi liêm vương phủ, được nghe tâm di tới cửa, dân tự vừa sợ vừa lo, vị này cô nải nải nếu không có việc gì là sẽ không đến dâng chính mình cánh cửa, chạy nhanh khách khách khí khí mà đem tâm di nghênh tiến,

Tâm di đánh giá dân tự, ban đầu dân tự mặc dù không phải anh tuấn bức người, nhưng ở mấy huynh đệ trung coi như là oai hùng cường tráng, phong độ chỉ có, đỉnh có nam nhân vị, nhưng hôm nay, hẩn hình dung tiêu tụy, thần thái u buồn, trong ánh mắt có bệnh trạng, trên mặt nếp nhăn rõ ràng tăng nhiều không ít, đó là tinh thần trên một nhọc cùng tâm lý trên trọng áp đề cao,

Nghĩ Ung Chính đối hẩn không công bình thái độ, tâm di trong lòng cũng buồn bã, đây là hoàng gia tay chân, đây là chính trị đấu tranh tàn khốc, nhưng nàng không có năng lực đi ngăn cản mặt sau chuyện đã xảy ra, nghĩ đến đây, nàng ôn hòa địa đối dân tự mở miệng,”Liêm vương, ta là vô sự không dâng tam bảo điện, hôm nay là tới cầu người một sự kiện

Dân tự cười,” Khanh khách là trước mặt hoàng thượng người tâm phúc, hẩn đối với người phải so với đối chúng ta vài cái huynh đệ hảo nhiều

lắm, người còn có thể có chuyện gì đến cầu ta,”

“Liêm vương, ta biết người đối ta có chút oán hận, nhưng này chút sự không thể toàn bộ trách ta, người tứ ca đẳng cơ, là lịch sử tất nhiên, ai đều thay đổi không được, hòa thân vương phản nghịch, ta cũng vậy trùng hợp, có thể thấy được, hần này hoàng đế không phải các người nghĩ muốn động có thể động được, Bát gia, ta thừa nhận, trước kia ta là thiên hướng hần, giúp đỡ hần, đối với người không giúp hần giúp ai, đã biết tương lai cũng là một kiện rất thống khổ chuyện,”

“Vậy người nói cho ta biết, hần còn có thể đối ta làm chút cái gì?”

Tâm di dùng đồng tình ánh mắt nhìn hần,” Bát gia, người làm cho ta nói như thế nào a, này một năm đến, hần như thế nào đối với người, người hần là rất rõ ràng, người sẽ không có thể theo hần chút sao?”

Dận tự không ra tiếng, sau một lúc lâu, mới thở dài một tiếng,”Dận tự mệnh như thế, hần muốn thế nào được cái đó đi, ta xem hần tương lai tới rồi ngằm, như thế nào đi cùng hoàng a mã giao (ngoại ô) đài, cho hần tức chết ngạch nương, giết hại tay chân chuyện,” Dùng một chút vấn tâm di:” Người hôm nay đi vào để gây nên chuyện gì?”

“Ta là tú nhi đến, bát gia, tú nhi là các người gia bao con nhộng nô tài, ta nghĩ thỉnh bát gia còn nằng tự do thân,”

Tâm di yêu cầu này làm cho dyn tự có điểm kỳ quái, nhưng hần cũng biết tâm di sẽ không vô duyên vô cớ địa vá nghĩ, vẫn là khó hiểu, vì thế hỏi:” Vì cái gì?”

“Tú nhi phải sửa họ Nạp Lan, hy vọng bát gia có thể thành toàn,”

Dận tự hiểu sai, còn tưởng rằng Nạp Lan đức duật phải thu tú nhi vào phòng, liền nói:” Này không cần ta thành toàn, tú nhi gả cho Nạp Lan sau tự nhiên vào Nạp Lan gia nguyên quán, cỡi bao con nhộng thân phận,” Tiện đà thì giễu cợt tâm di,” Người chừng nào thì trở nên hào phóng như vậy, khẳng làm cho hần nạp thiệp?”

Tâm di hoành hần liếc mắt một cái,”Tú nhi phải gả nhân không phải Nạp Lan, nằng là nhận thức Nạp Lan là ca ca!”

Dận tự một cân nhắc liền hiểu được,” Người là ở là tú nhi đề cao thân phận, nói như thế đến, tú nhi phải gả không phải người thường, người đem nằng hứa cho ai?”

“Bát gia, cần gì phải hỏi đâu, người đã nói người đáp ứng không đáp ứng đi!”

“Ngươi phải việc làm ta có thể có ý kiến sao?” Dận tự tự giễu,” Tâm di, ngươi là của ta khắc tinh,”

“Bát gia, lời này từ đâu nói lên, cũng không phải ta nghĩ tới nơi này, không có ta, các ngươi còn không phải giống nhau kết cục, Đa tạ bát gia có thể thành toàn, ta nghĩ, hấn hội cảm kích của ngươi,” Quả thật, Ung Chính bốn năm, dận tự bị từ bỏ vương tước, nhốt cho tường cao trong vòng, cũng bị cải danh là”A này kia”, mà hoàng lịch đăng cơ sau, ở Càn long bốn mươi ba năm chính thức tuyên bố, đưa hấn bát thúc, cửu thúc khôi phục nguyên danh, cùng với con cháu một tịnh đưa về tôn thất tịch trung, còn đang hoàng thất gia phả 《ngọc điệp》 trên tái lục kỳ danh cho Khang Hi hoàng đế vị hạ, xem như là dận tự khôi phục danh dự, Đương nhiên, cái đó và tú nhi chuyện không có vấn đề gì,

Dận tự gật đầu, tú nhi bao con nhộng thân phận xem như giải quyết, kế tiếp chính là muốn cùng phụ mẫu nàng thương lượng sửa họ chuyện, Việc này cũng muốn tú nhi chính mình nguyện ý, Cho nên, tâm di trước cùng tú nhi chứng minh, nghe được tâm di như vậy dụng tâm lương khổ an bài, tú nhi khóc đắc nước mắt liên liên, trừ bỏ cảm kích, nàng nói cái gì đều nói không ngoài,

Nữ nhân là chính mình nuôi lớn, về sau muốn hét người khác là a mã, luôn không tốt lắm chịu, tú nhi cha mẹ mặc dù trong lòng không tha, nhưng nghĩ nữ nhân từ nay về sau không hề là nô tài thân phận, có thể đó nhập hoàng gia, cũng coi như bay lên cao chi, cân nhắc lợi hại dưới, rung rung đáp ứng,

Hết thấy đều thu phục, sau đó tâm di đi cùng Ung Chính nói tú nhi phải sửa tông đưa về đến Nạp Lan gia, Ung Chính cũng hiểu được kỳ quái,” Tâm di, ngươi đang làm gì?”

“Đức duật nghĩ muốn nhận thức cái muội muội nha!”

“Tú nhi ở ngươi nơi này không phải một ngày hai ngày, như thế nào hiện tại đột nhiên muốn nhận thức muội muội?”

“Hấn nghĩ muốn nhận thức ta không lý do phản đối a!”

“Hảo,,, Nhận thức đi!”

“Ta muốn muốn làm cái nghi thức, ngươi cấp điểm mặt mũi, đưa phân hạ lễ đến!” Cư nhiên mình phải Ung Chính tặng lễ, đại khái cũng chỉ có nàng dám làm như thế,

Ung Chính dở khóc dở cười,”Này dường như cùng trẫm không quan hệ đi, cũng muốn trẫm đến vô giúp vui?”

Tâm di trầm nghĩ,” Như thế nào không quan hệ, nếu không cùng hoàng lịch có liên quan, ta mới chẳng phải hưng sư động chúng đâu, về sau người sẽ biết!”

“ Chính là ý tứ một chút, người cấp cái cái gì ngọc nha bội nha là đến nơi, không phá phí người nhiều ít,”

“ Đi, trầm đưa!” Lễ không thể loạn đưa, Ung Chính lúc này lại bị tâm di bộ ở,

Này nhận thức muội nghi thức trong lòng di thao túng hạ, tự nhiên là khiến cho vô cùng - náo nhiệt, ù ù thật mạnh, mọi người đều biết, Ung Chính cũng tặng cái thanh ngọc con bướm cùng một đôi ngọc chén,

Hiện tại tứ nhi chính thức cải danh kêu Nạp Lan ngọc tú, trong nhà mọi người lấy tiểu thư xưng chỉ,

Ngày đó, hoàng lịch tự nhiên cũng đến đây, tâm di đem hắc gọi trụ,”Hoàng lịch, ta hôm nay vì cái gì làm người hắc là minh bạch chưa!”

“ Hiểu được!” Hoàng lịch từ trong tâm cảm kích tâm di,” Bác, đa tạ

“ Người không cần cảm tạ ta, nếu liên vương không chịu còn tứ nhi tự do thân, việc này là muốn làm phải không, phải tạ ơn, người cảm tạ hắc đi! Còn có, về sau người tận lực ít tới nhà của ta, nói như thế nào, hiện tại tứ nhi đều là Nạp Lan gia tiểu thư, không thể so dĩ vãng có thể như vậy cùng người xen lẫn trong cùng nhau, qua năm, ta sẽ đi cùng người hoàng a mã vác chuyện này, người thả kiên nhẫn một chút, còn nhiều thời gian,”

“ Ta nghe bác,”

=====

Đệ 94 chương: (chín mươi tứ) sợ ném chuột vỡ đồ

Tâm di nói chuyện ở Ung Chính trước mặt quả thật có điểm phân lượng, năm sau, thừa dịp Ung Chính cao hứng, nàng nói ra tứ nhi cùng hoàng lịch chuyện, Ung Chính thế mới biết tâm di vì cái gì muốn đem nhận thức muội chuyện khiến cho như thế phô trương, còn muốn làm cho chính mình tặng lễ,

“ Trầm mỗi lần đều đã chui cửa người bấy!”

“ Đây là giúp người thành đạt, hoàng lịch cũng lớn, trong phòng cũng nên có người, sao không sẽ thanh toán bọn họ!”

“ Không trước thú đích phúc tấn trước thú sùng phúc tấn, đây là cái gì quy củ!” Nói tới nói rút, nhưng cũng không có tỏ vẻ phản đối,” Trầm là xem ở cửa người mặt mũi trên, bằng không, nghĩ muốn đều đừng nghĩ! Người tới, truyền Nạp Lan ngọc tú tiến cung tới gặp trầm

Tú nhi nghe được Ung Chính muốn gặp hần, hoảng đắc không biết nên như thế nào là tốt lắm, Nạp Lan hoành cùng Nạp Lan đức duật vội trấn an, nói là Hoàng Thượng nếu khăng gặp ngươi, nói vậy cũng là đồng ý, huống chi còn có tâm di ở Hoàng Thượng trước mặt nói chuyện,

Nom nớp lo sợ địa vào cung, đi vào Ung Chính trước mặt, quỳ xuống, sợ hãi địa mở miệng:” Nô tỳ Nạp Lan ngọc tú gặp qua Hoàng Thượng, thỉnh Hoàng Thượng an!”

“ Ngẩng đầu!”

Ung Chính không phải không biết tú nhi, biết nàng xinh đẹp, nếu không lúc trước cũng sẽ không bị dư phi ghen tị, lúc này, tú nhi thì so với trước kia trưởng thành không ít, không hề là cái kia ngây ngô tiểu nha đầu, Ung Chính cẩn thận đánh giá nàng, nàng búi tóc sơ thật sự đoan trang, một thân xiêm y phụ trợ ra nàng hoàn mỹ đáng người, vén ở tất trên đầu thủ thon dài trắng nõn, trong mắt có e lệ vẻ mặt, màu da hồng nhuận, mắt bằng thu ba, mỹ mạo năng bằng bức tranh, tư thái trung biểu hiện ra sở đặc biệt có văn nhã cùng thông minh,

Ung Chính âm thầm gật đầu,”Hoàng lịch ánh mắt thật không sai! Cũng thế!” Hần quay đầu đối lý đức toàn bộ vươn tay, lý đức toàn bộ phủng trên một cái sấn tơ lụa khay, mâm, Ung Chính lấy quá một đôi nam vàng vòng ngọc, ý bảo tâm di cấp tú nhi đội,” Đây chính là đường đại gì đó, còn có này bạch ngọc long phượng văn trâm gài tóc là Minh triều!” Ung Chính đỉnh hào phóng, cấp đều là thứ tốt, tú nhi vội khấu tạ,

“ Trở về chờ ý chỉ đi!” Ung Chính cũng không nói nhiều, phát tay làm cho tú nhi đi trở về, Mặc dù không nói cái gì, nhưng này con dâu cuối cùng là thừa nhận, mọi người một lòng tính buông xuống, Con dâu là thừa nhận, nhưng hoàng lịch không thể thiếu lại bị Ung Chính giáo huấn một chút, lúc này hoàng lịch bị huấn trong lòng cũng là vui vẻ rốt cục thủ đắc vân khai gặp nguyệt sáng tỏ,

Quả nhiên, mấy ngày sau, Ung Chính truyền xuống thánh chỉ” Nạp Lan đức duật chi muội Nạp Lan ngọc tú chỉ xứng hoàng tử hoàng lịch là sùng phúc tấn”, ở tam bái cửu khấu tạ quá hoàng ân lúc sau, trạch ngày tốt ngày tốt thành hôn, thành hôn tiền một ngày, gương chờ vật tự nhiên là từ tâm di đại biểu nhà mẹ đẻ nhân đưa đến hoàng lịch nơi đi,

Ban đêm, tâm di đem tú nhi cùng quyền nhi đều kê đến, lôi kéo các nàng thủ nhìn thì xem,”Tú nhi, ngày mai ngươi sẽ đó trôi qua, ta hảo luyện tiếc,”

“ Khanh khách, tú nhi cũng luyến tiếc ngài!”

“ Thiên hạ đều bị tán yển hội, có gặp nhau luôn luôn chia tay thời điểm, đó quá khứ sẽ thủ hoàng gia quy củ, này quy củ so với người trước kia phải càng nhiều lớn hơn nữa, người là người thông minh, hẳn là biết làm như thế nào,”

“ Ta biết, ta sẽ an phận thủ thường, sẽ không cùng nhân tranh và vân vân,”

“ Tuy vậy người cũng coi như may mắn, tương lai đích phúc tấn là tốt nói chuyện, sẽ không khi dễ nhân,” Tâm di chuyển hướng quyền nhi,” Người ngày mai cùng người tả cùng đi đi! Các người tử muội tương lai cũng tốt có thể chiếu ứng lẫn nhau, ta đưa các người mười sáu chữ, an thủ bốn phận, chớ tạt chớ đổ, hiền lành thái độ làm người, phúc trạch lâu dài,”

Tú nhi nghe hiểu tâm di ý tứ,” Khanh khách, ngài đối tú nhi giống như tái sinh, tú nhi đời này đều sẽ không quên

“ Trở về đi! Ngày mai muốn lên kiệu hoa, đêm nay hảo hảo ngủ!”

“ Khanh khách, khiến cho tú nhi tái hầu hạ ngài một đêm đi!” Mãn đêm buông xuống, tú nhi cùng tâm di đồng giường mà miên, hai người cùng một chỗ nói rất nhiều tri tâm trong lời nói,

Đem bên cạnh nhân một đám đều an trí tốt lắm, tâm di mới có thể lo lắng chính mình,” Người kia như thế nào còn chưa, chẳng lẽ hẳn còn không có nhớ tới ta đến? Ai!” Biên nhìn thanh thanh lắc lắc lắc lắc địa đi tới, nàng vừa nghĩ tâm sự,

Tiểu quả cam ở bên cạnh cùng,” Khanh khách, người xem tiểu khanh khách đều đã đi đường, lúc này gian cũng quá đặc thực mau!”

“Tiểu quả cam, người có tính toán gì không?”

“ Ta đi theo khanh khách!”

“ Người như thế nào liền như vậy hết hy vọng mất đâu!” Tâm di đối nàng khuyên không biết nhiều ít lần, khả không có tác dụng gì, Đang nói, thanh thanh bùm quăng ngã một giao (ngoại ô), tiểu quả cam vội đi nâng, bị tâm di giữ chặt,” Làm cho chính cô ta đứng lên!”

Thanh thanh đứa nhỏ này cũng có hứng thú, ngã xuống đi cũng không khóc, hai tròn tròn ánh mắt nhìn xem chính mình mẫu thân, thấy nàng không có để ý chính mình, cũng liền lăn lông lốc đi lên, thì tự cố tự mại chân hướng phía trước chạy

Tâm di mỉm cười, đối tiểu quả cam nói:” Nhìn đến không ai để ý nàng, nàng cũng chỉ có thể chính mình đứng lên,”

“ Hảo nhẩn tâm nương!”

“ Không phải ta nhẩn tâm, mà là muốn cho nàng từ nhỏ chỉ biết, chuyện gì đều đặt dựa vào chính mình, nàng này cùng to lớn công chúa chính là cái hư danh thôi,”

Tiểu quả cam gật gật đầu,” Khanh khách nghĩ đến thực xa,”

“ Ta không thể không nghĩ muốn, ai cũng không biết tiếp theo phút sẽ phát sinh chuyện gì, ngươi mang nàng đi hiết một lát đi, ta cũng đi hiết một lát, mệt thật sự!”

Trở lại trong phòng, tâm di ngồi vào trang điểm trước đài, chải vuốt sợi thật dài mái tóc,” Gương lý(trong) nhân hòa vài năm tiền so sánh với, bất đồng,” Tâm di đối chính mình nói,

Đột nhiên, gương lý(trong) hơn hé ra mặt, đó là cho khiêu tuyến mặt,

“ Ngươi rốt cục nghĩ đến ta!” Tâm di đối với gương lý(trong) người ta nói,

“ Ngươi là ta thấy đến kỳ lạ một nữ tử, đôi của ta xuất hiện cư nhiên một chút cũng không ngoài ý muốn, không sợ hãi,

Tâm di chậm rãi xoay người, nói:” Ta đã muốn chờ ngươi thật lâu, ở của ngươi trong mắt, ta hai tay dính đầy thiên địa hội các huynh đệ máu tươi, là ta đem bọn họ đưa xuống suối vàng, ngươi tới thủ táng mạng của ta thay bọn họ báo thù là hẳn là,”

“ Nếu hiểu được, sẽ không dùng ta nhiều lời, chịu chết đi!” Cho khiêu tuyến huy kiếm chỉ hướng tâm di ngực,

Tâm di nhìn kiếm, mỉm cười, này tươi cười lý(trong) có hạnh phúc, cũng có thâm lương,” Biết không? Ta từ bầu trời đến rơi xuống thời điểm, gặp gỡ chuyện thứ một chính là Nạp Lan đức duật xử dụng kiếm chia vào người của ta, tựa như ngươi như bây giờ, không nghĩ tới ta ở thanh hướng cuối cùng một sự kiện cư nhiên cũng là bị người dùng kiếm chỉ, chẳng qua thay đổi người,”

Cho khiêu tuyến trong lòng run lên, không khỏi nói:” Ngươi,,,” Tâm di đem hắc cùng Nạp Lan đức duật đánh đồng, không thể nghi ngờ là chạm được hắc trong lòng chỉ tổn thương, hắc này một kiếm rốt cuộc thứ không nổi nữa,

“ Vu đại ca, ngươi có biết ngươi phạm vào rất nhiều sai lầm sao? Ngươi rất lòng dạ đàn bà, lần đầu tiên bắt cóc của ta thời điểm nên giết ta, như vậy về sau chuyện cũng không sẽ phát sinh, lần thứ hai bắt cóc ta, nên điểm của ta huyết đạo sư của ta thân, không cho ta nơi nơi chạy loạn, sử ta

có cơ khả thừa, nếu không chính mình đào tẩu còn đót của người tổng đà; người biết rõ ta có lòng dạ tâm cơ, vì cái gì mấy năm qua không có thay đổi quá một chỗ phân đà địa chỉ, thế cho nên thiên địa hội thảm bại ở Nạp Lan đức duật chính là thủ hạ, đây là của người trọng đại sai lầm; người rất nữ nhân tình dài, làm đoạn không ngừng, một cái người lãnh đạo lâm vào cảm tình toàn qua, sẽ ảnh hưởng hẳn sức phán đoán, theo lý thuyết thiên địa hội thất bại lúc sau, người nên nghĩ đến là ta cầm đi danh sách, khả người lại lâu như vậy mới đến tìm ta, này trong lúc người đang làm gì, tìm các người hội trung gian tế sao; người thì quá mức nhân từ nương tay, trong ngôi miếu đồ nát rành có cơ hội giết Nạp Lan đức duật, khả người lại buông tha hẳn, này một phóng, hại chính người, vừa rồi vừa vào cửa, người căn bản là không nên cùng ta nói chuyện, một kiếm kết quả ta, thật tốt! Khả hiện tại đây, người hãy nghe ta nói lâu như vậy trong lời nói còn không có động thủ,” Những lời này một châm kiến huyết, toàn bộ điểm ra cho khiêu tuyền vết thương trí mệnh, những lời này từng giọt từng giọt địa hóa mở cho khiêu tuyền tự cho là đã muốn đóng băng tâm, trong tay hắn kiếm không tự chủ được địa hơi hơi run run,

“ Tay người không nên đầu, lấy người như vậy Cao Cường võ công, đã sớm nên gặp, thấy biến không sợ hãi, không nên bởi vì ta trong lời nói mà rối loạn tâm thần, Vu đại ca, người không hạ thủ được, người ngoan không được tâm, phải không? Không được phủ nhận, người gạt được người khác, không lừa được chính người tâm, ở người trong lòng, người căn bản là không muốn giết ta, không đành lòng giết ta, bởi vì người yêu ta!”

Kiếm địa phương rơi xuống đất,” Trời ạ, người rút cuộc là cái cái dạng gì nữ nhân a, người xem thấu ta, người đem ta cả người nhìn xem thanh thanh Sở Sở, ở người trước mặt, ta căn bản là là trắng trợn, Vốn, ta là nghĩ đến thiên địa hội trung có phản đồ, khả càng nghĩ đều không có đáp án, thẳng đến trước đó vài ngày, Nạp Lan đức duật nhận thức muội, rồi sau đó thì gả cho hoàng lịch, ta mới nghĩ đến vấn đề ra ở người trên người, không hề nghi ngờ, là người cầm đi danh sách, nếu không, Nạp Lan đức duật như thế nào có thể một tá một cái chuẩn, Người có biết hay không, ta tìm rất nhiều lý do, hạ nhiều quyết tâm muốn giết người, khả người chỉ dùng một cái lý do, liền đem ta này quyết tâm này lý do toàn bộ đánh ngã, cũng đem ta đánh ngã! Tâm di, nhĩ hảo ngoan!” Cho khiêu tuyền không thể không thừa nhận tâm di trong lời nói,” Người nói đối với, ta phạm vào nhiều lắm sai lầm, trong ngôi miếu đồ nát không có giết Nạp Lan đức duật, không quá quyết là một sai, yêu trên địch nhân thê tử, xử trí theo cảm tính là nhị sai,

không thay đổi biến phân đà địa chỉ, mù quáng tự tin là tam sai, ta không thích hợp làm tổng đà chủ, ta thực xin lỗi thiên địa hội các huynh đệ, ta không còn có bộ mặt sống trên thế giới này,” Nói xong, cho khiêu tuyền xoay người phải đi thập trên mặt đất kiếm, tâm di sớm đoán được hắc có tử ý, không đợi hắc loan hạ thất lung, một cước liền thanh kiếm đá đến một bên,

“Vu đại ca, cũng không là ta nhẫn tâm, ta chỗ ở thời đại này nà địa phương, chỉ có thể làm như vậy, tâm di là đúng không dậy nổi người, khả người cũng không nên vì này mà tự tuyệt a! Người như vậy, là muốn làm cho ta này cả đời cũng không An Tâm, đều áy náy sao?”

“Tâm di!” Cho khiêu tuyền rút cuộc không chế không được, đem tâm di ôm vào trong lòng, ngực,

Tâm di biết đây là chính mình khiếm hấn, cho nên cũng nhậm chức từ hấn ôm,” Vu đại ca, đừng nữa làm gì tổng đà chủ, đến một cái ai cũng không biết của người địa phương một lần nữa cuộc sống, nói không chừng người hội cảm thấy được cái loại này bình thản ngày so với trước kia đã đã sát sát phải nhanh nhẹn nhiều” tâm di cười ra cho khiêu tuyền trong lòng kết,” Hiện tại bước đi, lập tức bước đi! Không được xen vào nữa thiên địa hội, không được lại đi nghĩ muốn phản thanh hồi phục thị lực, vĩnh viễn ảm tích giang hồ,” Đối với cho khiêu tuyền mà nói, đây là tốt một quy túc,

Cho khiêu tuyền đến nay vẫn là không thể quên, thật lâu nhìn chăm chú vào tâm di, sau đó hỏi:” Tâm di, nếu ta so với Nạp Lan đức duật sớm gặp người,,,”

Tâm di lắc đầu, nhẹ nhàng đẩy hắc ra,” Không có nếu, ở đối thời gian, gặp đối nhân, là một loại hạnh phúc; ở đối thời gian, gặp sai nhân, là một loại bi thương; ở sai thời gian, gặp đối nhân, là một tiếng thở dài tức; ở sai thời gian, gặp sai nhân, là một loại bất đắc dĩ,”

Cho khiêu tuyền thương thức tâm di trong lời nói, lúc sau cười khô một tiếng, nói:” Ta đã hiểu,”

“Ta tin tưởng, người sẽ ở đối thời gian gặp gỡ đối nhân,” Tâm di biết hắc có thể buông trong lòng gánh nặng, chính là, cần thời gian

Cho khiêu tuyền gật gật đầu,” Ta đi rồi!” Mới vừa đi tới cửa, chợt nghe đến bên ngoài tiếng la,” Vương gia hồi phủ,,,” Tiếng la từng đợt truyền gần,

Tâm di biến sắc,” Người đi không được,”

“ Trong phủ thị vệ ngăn không được ta,” Cho khiếu tuyền ngạo nghễ nói,

“ Hơn nữa Nạp Lan đức duật đâu?”

“ Cùng lắm thì vừa chết!” Cho khiếu tuyền không sao cả địa nói,

“ Lại tới nữa không phải, có thể sống vì cái gì phải chết?” Tâm di từ trên mặt đất nhặt lên kiếm, đưa cho hắn,” Sợ ném chuột vỡ đồ, tổng nên đồng đi?”

“ Tâm di!” Cho khiếu tuyền thật không biết nên nói cái gì,

Tâm di lạnh nhạt cười,” Ta không thích khiếm trái,”

Nạp Lan đức duật về nhà chuyện thứ một một định là tới trước trong phòng xem tâm di,” Tâm,,,” Hắn đẩy cửa tiến vào, mới vừa hô cái tâm tự liền ngậy ngậy cả người, cho khiếu tuyền kiếm đặt tại tâm di trên cổ

“ Thả nòng!” Nạp Lan đức duật lạnh lùng địa nói,

“ Rút ra phía sau!” Cho khiếu tuyền mệnh lệnh nói,

Nạp Lan đức duật không lùi mà tiến tới từng bước,

Cho khiếu tuyền lại nói:” Ngươi tốt một vẫn là ngoan ngoãn địa nghe ta trong lời nói, nếu không, kiếm của ta không dài ánh mắt,” Nạp Lan đức duật cùng hắn giằng co trong chốc lát, chậm rãi sau này rút, biên rút biên nói:” Cho khiếu tuyền, thiên địa chính là ta lãnh binh tiêu diệt, không quan tâm di chuyện gì, muốn báo thù hướng ta đến,”

Sợ ném chuột vỡ đồ quả thật dùng được, tâm di bị cưỡng ép, trong phủ quả nhiên không ai dám hành động thiếu suy nghĩ, cho khiếu tuyền kèm hai bên tâm di đi vào đại viện nội, nhưng theo sau tới rồi thị vệ cũng càng ngày càng nhiều,

“ Thả khanh khách!” Đại hủ nhị hủ cũng đến đây, nhưng tâm di ở chỗ khiếu tuyền trong tay, cho nên cũng không dám vọng động,

Trong phủ thị vệ mỗi người gương cung bạt kiếm, chỉ chờ Nạp Lan đức duật ra lệnh một tiếng, nhưng Nạp Lan đức duật làm sao dám hạ lệnh, tuy rằng biết cho khiếu tuyền sẽ không chân chính địa thương tổn tâm di, nhưng này hiểm hắn không dám bạo,

Cho khiếu tuyền thối rút đến tường viện biên, nói:” Nạp Lan đức duật, ta thực hâm mộ ngươi, không phải hâm mộ của ngươi quan to lộc hậu, mà là hâm mộ ngươi như vậy một cái không giống người thường thế tử,”

“ Ngươi rốt cuộc nghĩ muốn muốn thế nào?” Nạp Lan đức duật nại tính tỉnh hỏi,

Tới rồi lúc này, cho khiếu tuyền cư nhiên có tâm tình cùng Nạp Lan đức duật hay nói giỡn,” Ta nghĩ đem nàng mang đi!”

Nạp Lan đức duật biến sắc, liêu lĩnh địa liền vọt đi lên, nhưng chỉ tiến lên vài bước liền trạm ngừng, cho khiếu tuyền mũi kiếm cùng tâm di cổ chỉ kém mấy tí tạo,” Chỉ cần thả nàng, điều kiện gì ta đều đáp ứng ngươi,”

Cho khiếu tuyền cố ý nghĩ muốn trêu cợt Nạp Lan đức duật, vì thế nói:” Thật sự, ngươi điều kiện gì đều đáp ứng?”

“ Là, ngươi nói, ngươi muốn ta làm gì?”

“ Ta cái gì cũng không phải, sẽ nàng! Ngươi cấp không để cho?”

“ Chỉ cần ta có một hơi ở, ngươi mơ tưởng mang đi nàng!”

“ Ha ha, Nạp Lan đức duật, ngươi là cái nam nhân, yên tâm đi, từ nay về sau, trên giang hồ không còn có cho khiếu tuyền này người,” Nói xong, đem tâm di hướng Nạp Lan đức duật bên người đẩy, thả người phóng qua tường vây,

“ Truy!” Đại hủ nhĩ hủ ý bảo trong phủ bọn thị vệ đuổi theo ra đi,

Tâm di cản lại nói:” Đừng đuổi theo, làm cho hấn đi đi!” Đại hủ nhĩ hủ nhìn xem Nạp Lan đức duật, thấy hấn không có phản ứng, cũng liền chỉ huy bọn thị vệ tan, tâm di quay đầu cùng Nạp Lan đức duật ánh mắt huých cái đối với, Nạp Lan đức duật xanh mét hé ra mặt, một câu cũng không nói, quay đầu bước đi,

Tiểu quả cam buồn bực địa xem xét xem xét tâm di, tâm di lắc lắc đầu, ý bảo không có việc gì, trong lòng hiểu được của nàng phu quân không vui, quả nhiên, thẳng đến ban đêm, Nạp Lan đức duật cũng chưa giảng quá một câu,

=====

Đệ 95 chương: (chín mươi lăm) rồi đi

Đêm đã khuya, tâm di đối kính tháo trang sức,

Nạp Lan đức duật ngồi ở bên giường, nhìn tâm di bóng dáng, vãi ra một câu:” Ngươi hiện tại có thể cho ta một lời giải thích đi?”

“ Giải thích cái gì?” Tâm di biết rõ cổ,

“ Cho khiếu tuyền,” Nạp Lan đức duật từ hàm răng lý(trong) phun ra ba chữ,

“ Hấn là tới giết ta,” Tâm di rất đơn giản cũng thực nhẹ nhàng địa

Nạp Lan đức duật cười lạnh một tiếng, nói:” Giết ngươi? Nếu trên đời này chỉ có hai nam nhân sẽ không giết của ngươi nói, như vậy trừ bỏ ta, người chính là hấn! Hấn cùng ta giống nhau yêu ngươi!”

“ Ta biết, ở bọn họ tổng đà thời điểm ta sẽ biết,”

“ Người có biết hấn yêu người, cho nên người liền cố ý thả hấn đi! Thật tốt! Nếu ta hôm nay vẫn trở về, người có thể hay không cùng hấn cùng nhau đi?” Nạp Lan đức duật đã muốn bị lòng đố kỵ cháy sạch không có lý trí,” Năm đó, người ở thiên địa hội tổng đà ngày người ba ngày, người cùng hấn có cái gì?”

Nghe hấn như vậy vừa nói, tâm di cũng có chút cảm tức, vì thế đem hái xuống cây trầm hương trên đài một ném, nói:” Nạp Lan đức duật, ta khả chưa từng có hoài nghi quá người cái gì, người lại nghĩ như vậy ta, người nghĩ rằng ta cùng hấn có cái gì?”

“ Này muốn hỏi người, ta như thế nào biết!” Nạp Lan đức duật hồ nghiêm mặt nói,

“ Người đối ta tối thiểu tín nhiệm đều không có sao? Ta chính là thanh trong sạch bạch gả cho người,” Đây là sự thật, Nạp Lan đức duật không có cách nào khác phủ nhận, cũng phát hiện vừa rồi chính mình trong lời nói nói được quá phạm, đành phải nói:” Hấn vì người đều chạy đến nhà của chúng ta đến đây, ta đương nhiên sẽ có ý tưởng,”

“ Hấn rốt cục nghĩ tới, người vì cái gì hội đánh thắng hấn, bởi vì kia vốn tên là sách là ta lấy, cho nên hấn nên vì thiên địa hội các huynh đệ

“ Khả kết quả hạ không được này thủ!” Nạp Lan đức duật đối với khiêu tuyền cũng coi như hiểu biết,

“ Đối, vốn hấn đã muốn phải đi, vừa lúc người đã trở lại, cho nên,,,”

“ Cho nên người liền cố ý làm cho hấn cưỡng ép, thả hấn đi!”

Tâm di đối Nạp Lan đức duật như vậy không tín nhiệm chính mình, thập phần tức giận, nhưng vẫn là nại tính tình nói:” Người cùng hấn trong lúc đó quan hệ rất vi diệu, giai cấp chính trị nhân tố đã muốn đem một đôi bằng hữu biến thành đối lập, ta không nghĩ bởi vì ta nguyên nhân cho các người trở mặt thành thù! Đối với người không nghĩ tới chúng ta những mưa gió địa đi tới, hơn nữa vợ chồng vài năm, người cư nhiên còn có thể hiểu sai!”

Nạp Lan đức duật đối chính mình khẩu không trách ngôn đã muốn có điểm hối hận, nhưng không chịu thừa nhận,” Ta cùng hấn không phải bằng hữu! Hừ, hấn là của ta khắc tinh!”

“ Người làm sao thường không phải hấn khắc tinh, kỳ thật, ở các người hai cái đáy lòng ở chỗ sâu trong, đều đem đối phương trở thành bằng hữu, nếu không, hấn sẽ không ở trong ngôi miếu đồ nát không hạ thủ được, diệu

phong trên núi muốn giết ngươi cũng dễ dàng, hấn chỉ cần ở lữ tứ nương lúc sau bỏ ngươi một chương,”

Nạp Lan đức duật mang theo ghen tuông nói:” Ngươi đối hấn thực hiểu biết a!”

“ Đối với ngươi ta càng hiểu biết, thành thân ngày đó, ngươi vì cái gì không cho Khang Hi giết hấn, hấn căn bản trốn không thoát, tấn công thiên địa hội, ngươi giết những người khác, duy độc buông tha hấn,”

Nạp Lan đức duật hết chỗ nói rồi,

Tâm di khí hấn chết sĩ diện, cố ý tiếp theo nói:” Hôm nay đâu, ngươi vì cái gì thì buông tha hấn? Ta muốn là ngươi, biết rõ hấn sẽ không thương tổn ta, một định không để hấn chạy, loạn tiến bắt chết hấn, mà ta là hấn trong lời nói, liền bức ngươi tự sát,”

“ Ta cùng hấn đều làm không ngoài như vậy tuyệt chuyện,” Nạp Lan đức duật nói,

“ Ta làm được ra, ta phóng hỏa đốt hấn tổng đà, ta đem danh sách giao (ngoại ô) cho ngươi, cho ngươi dễ dàng địa đoạn rút hấn oa,”

Nghe tâm di như vậy vừa nói, Nạp Lan đức duật rốt cuộc không nói đâu có, một lát sau khi gặp tâm di cũng không để ý đến hấn, tự cô tự sơ tóc, trong lòng liền hối hận đặc không được, vì thế đến gần nói:” Tóc rất được, không cần sơ,”

Tâm di âm thầm buồn cười, vẫn không để ý tới hấn,

Nạp Lan đức duật cảm thấy được thực xuống dốc tràng thế, đành phải hậu trừu kiểm bì đi vào tâm di phía sau, đoạt quá lược, nói:” Ta đến giúp ngươi sơ,”

Tâm di một phen thì đoạt lại, ném tới trang điểm trên đài, sau đó đi vào bên giường, sự cây,

Nạp Lan đức duật đơn giản vô lại, dù sao cũng chỉ có bọn họ hai người, từ phía sau một chút ôm lấy tâm di, tâm di không phòng bị, một thời bị hấn đặt ở dưới thân,

“ Buông ra a, bị ngươi áp đã chết,”

“ Rốt cục để ý ta,”

“ Ngươi thực vô lại a!”

“ Không tức giận, a!” Nói xong, thừa cơ hôn trộm một chút, lại nói:” Ngươi, ngươi thật sự một chút cũng chưa thích quá hấn?”

“ Ngươi nói đâu?”

“ Hấn, không thể so ta kém a!”

“ Ai nói nữ nhân luyện ái thời điểm chỉ số thông minh là linh, ta xem nam nhân ghen thời điểm chỉ số thông minh mới là linh, nếu ta đối hẩn hữu tình, hội làm được như vậy tuyệt sao? Hôm nay ta là cố ý làm cho hẩn hiệp tri, thả hẩn đi, đó là bởi vì ta áy náy, thiên địa hội nhiều như vậy điều mạng người a, ta mặc dù không giết bá nhân, bá nhân lại nhân ta mà chết, ta không hy vọng thêm nữa tội nghiệt, Đức duật, người có thể hoài nghi gì sự, cô đơn không thể hoài nghi ta đối với người cảm tình! Nếu người vẫn là không tin ta, ta cũng không thể nói gì hơn,”

“ Thực xin lỗi, ta đã sớm biết hẩn yêu người, hẩn nhìn người ánh mắt của người giống nhau, lòng ta lý(trong) có thể thoải mái sao? Hôm nay, người cùng hẩn cố ý diễn như vậy vừa ra diễn, ta, lòng ta lý(trong) đương nhiên hội thất nghĩ muốn bát nghĩ muốn,”

“ Cho nên người liền ăn bảy dấm chua, tóc bay rối tính tình,” Tâm di dùng sức muốn tránh thoát hẩn, nhưng giấy không xong,

“ Ta ghen là bởi vì cho ta để ý người, ta yêu người, hẩn nói đúng, ta cười một cái không giống người thường, độc một vô nhị thể tử,”

Tâm di ôi ở Nạp Lan đức duật trong lòng, ngực, tinh bột quyền dùng sức chủ hẩn.” Người tức chết ta,”

“ Ngẫu nhiên nói nhao nhao cái, hội làm sâu sắc vợ chồng cảm tình,” Nạp Lan đức duật cột nhà địa nói,

“ Ngụy biện mười tám điều, sẽ tìm lấy có,” Đây cái cho dù sảo xong rồi, không ảnh hưởng toàn cục,

Nạp Lan đức duật cảm thán nói:” Cùng hẩn so sánh với, ta cảm thấy được ta thực hạnh phúc, mà hẩn nơi chốn không như ý, thiên địa hội nguyên khí đại thương, ta cùng hẩn thể như nước với lửa, người thì đối hẩn như vậy tuyệt, khó trách hẩn nói từ nay về sau trên giang hồ không có cho khiêu tuyến này người, mặc kệ làm bằng hữu vẫn là cừ địch, ta đều vì hẩn khổ sở,”

“ Rồi đi đao quang kiếm ảnh quá phổ bình thường thông cuộc sống, không tốt sao?”

“ Đúng vậy, nói không chừng hẩn sẽ có một cái hoàn toàn mới bắt đầu,” Dù sao từng là bằng hữu a!

“ Chúng ta đây đâu, chúng ta cũng nên có cái hoàn toàn mới bắt đầu, đức duật, ta nghĩ đi rồi,” Tâm di rút cục phải đi,

Nạp Lan đức duật cả kinh,” Cái gì kêu còn muốn chạy, người phải đi đi nơi nào?”

“ Ta nghĩ rời đi kinh thành, người nguyện ý buông tha cho hiện tại quan to lộc hậu, buông tha cho này Vương gia danh hiệu, buông tha cho người trong tay quyền lực cùng ta cùng nhau đi sao?” Tâm di hỏi,

“ Có ý tứ gì, nói rõ đi,” Nạp Lan đức duật lập tức còn không có hiểu được,

“ Ta biết quyền lực thực hấp dẫn nhân, thị vệ thống lĩnh cùng đức thân vương không thể đánh đồng, đừng nói người, liền ngay cả ta, từng có một đoạn ngày cũng thực say mê cho quyền lực, nhiều uy phong a, làm có người đi theo người phía sau nịnh bợ người, nịnh hót người, đối với người ân cần gấp trăm lần, đối với người điều vĩ a dua, này trong lòng sẽ có một loại đồ vật này nọ đang không ngừng địa phát sinh mở rộng, cho nên, từ xưa đến nay vĩnh viễn sẽ có một đoạn đoạn cốt nhục tay chân cùng tàn bị kịch phát sinh, bao nhiêu người thành quyền lực vật hi sinh, may mắn, ta còn thanh tỉnh, không có hãm sâu trong đó, Khang Hi băng hà sau, ta còn có phải rời khỏi ý niệm trong đầu, có thể có vài món sự vẫn kiềm chế ta, làm cho ta ở vào loạn trong giấc ngoài trung, họa ngoại xâm đã muốn giải quyết, thiên địa có thể hay không lại đến tìm ta phiền toái, nội ưu còn lại là Ung Chính, trước kia hấn long ý không tọa ổn, nơi chốn làm cho ta ba phần, mà hiện tại, ta thành hấn tâm phúc họa lớn, thân là hoàng đế là không thể để cho người khác biết tâm tư của hấn, ta phạm vào hấn lớn một kiêng kị, Kỳ thật, từ ta bước trên đại thanh hướng thổ địa, mà bắt đầu một hồi sinh tử trò chơi, nguyên bản chỉ là vì bảo mệnh, chính là sau lại, ta lại nghĩ muốn tại đây trảng trò chơi trung thắng, vì muốn thắng, ta học xong đùa bốn tâm cơ; học xong người lừa ta gạt; học xong lục đục với nhau, ta đem ở hiện đại sở học đến hết thấy đều dùng ở tại này trò chơi trung, bằng của ta chỉ s thông minh, một đường lại đây, thuận thuận lợi lợi, người bên ngoài trong mắt, ta là Khang Hi trước mặt người tâm phúc, Ung Chính sau lưng quân sư, một người dưới, vạn nhân phía trên, phong cảnh vô hạn, ta cũng đã cho ta thắng rất nhiều, nhưng là, ta thật sự thắng sao? Ta rất cao đánh giá chính mình, ta quên một cái là tối trọng yếu trò chơi quy tắc, trên thực tế, trừ bỏ thắng được của người yêu, ta cái gì cũng không thắng đến, cũng không có thể sẽ thắng, Tại đây cái lòng người dễ thay đổi xã hội lý(trong), nơi nơi là bóc lột, áp bách, lừa gạt; nơi nơi đều tràn ngập huyết tinh, hơi tiền cùng tội ác, đối mặt này hắc ám mà thì bát nháo triều đình, của ta tư tưởng quan niệm người bên ngoài không thể nhận, lực lượng của ta là như thế địa nhỏ bé, ta có thể trừng phạt một cái chu Huyện lệnh, đối với người không thể trừng phạt thiên hạ tất cả tham quan ô lại, ta có thể giúp đỡ một cái vương đại

ngươi lấy lại công đạo, nhưng ta không giúp được mặt khác mở lớn ngươi, lý đại ngươi, ở thiên địa hội những người đó trước mặt, ta có thể đúng lý hợp tình địa là Khang Hi biện hộ, khả đối mặt này sinh hoạt tại nước sôi lửa bỏng lý(trong) cùng khổ dân chúng, đối mặt bởi vì một câu, một thủ thi mà lâm vào văn tự ngục thư sinh tài tử, ta căn bản không nói gì mà chống đỡ, Đây trò chơi nên đã xong, tuy rằng ta quay về không đến tương lai thế giới, nhưng có thể trở lại nguyên lai ta, tuy rằng tìm không thấy chân chính ý nghĩa trên thế ngoại đào nguyên, nhưng có thể noi theo đào công xây nhà mà cư, quá một loại thanh tịnh, tự tại cuộc sống, đức duật, ngươi nguyện ý sao?” Tâm di đem những năm gần đây cảm thụ cùng với hiện tại khổ trung hết thảy phun ra,

Nạp Lan đức duật kỳ thật cũng làm quan nơi mệt, vì thế thực lý giải địa nói:” Ta cùng a mã cũng không là ham thích quyền lực nhân, tuy nói quân phụ thần tử, thái độ làm người thần, nên trung với quân, nhưng ta cũng nghe quá tiêu bỏng chịu, đại bỏng trốn chuyện xưa, hiện tại có đại bỏng, thậm chí là đại đao phải huy đến, chẳng lẽ ta còn ngây ngốc địa ngồi chờ chết sao?”

“Ngươi thật sự có thể bỏ xuống này đó công danh phú quý? Không hối hận?”

“Công danh phú quý bằng mây bay, trên thế giới có so với quyền lực là trọng yếu hơn đồ vật này nọ, tái đại quyền lực, tái nhiều phú quý cũng không đổi được tình yêu hòa thân tình,”

“Đức duật, ta, ta không có nhìn làm ngươi, ta thực may mắn ta không có đó sai nhân,” Tâm di kích động địa ôm Nạp Lan đức duật, hai người gắt gao ôm nhau,

Phải đi cũng không được dễ dàng như vậy, trong nhà nhiều như vậy nhân phải an trí, tuy nói rất nhiều đồ vật này nọ cũng không phải, nhưng dù sao lớn như vậy một cái gia, cho dù chỉ mang vàng bạc đồ tế nhuyễn cũng có rất nhiều đồ vật này nọ muốn thu thập, nếu không kinh động Ung Chính là có điểm khó khăn, May mắn Nạp Lan hoành có tốt bằng hữu tiết ngôn, tiết ngôn giúp đỡ đem bọn họ muốn dẫn đi gì đó đều trước phóng tới chính mình trong nhà, sau đó đang nói định trong cuộc sống thay bọn họ vận chuyển ra khỏi thành, sau đó lại đi thay bọn họ giải tán trong nhà phò dong, mà tâm di cùng Nạp Lan đức duật ở đi phía trước, viết tín làm cho hoàng lịch giao (ngoại ô) cho Ung Chính,

Ung Chính nhìn tín sau, đem tín hướng trên bàn một ném,” Tâm di, người quá thông minh, thông minh đặc ta không có cách nào khác tái lưu người,” Nói xong, giận tái mặt đến,” Người cho là người đi được sao?”

Ngoài thành, Nạp Lan một nhà cùng tiết ngôn cấp tiết gia Tam tử muội lưu luyện chia tay sau, đại hồ nhị hồ phân biệt người lái hai chiếc xe ngựa to, Nạp Lan đức duật cưỡi ngựa hộ ở bên cạnh, hướng tới phương xa trên đường,

Được rồi một lúc lâu sau, tâm di đẩy ra màn, nói:”Đức duật, đình một chút được không?” Xe ngựa chậm rãi dừng lại,

“Làm sao?” Nạp Lan đức duật nghĩ đến các nàng phải giải cái thủ và vân vân,

Nào biết tâm di nói:”Ch một người đến tiền đưa,”

“Ai nha?” Nạp Lan đức duật nghĩ không ra ai sẽ đến tiền đưa,

“Ung Chính,”

“Hắn sẽ đến tiền đưa? Hắn đến đưa ma đi!” Nạp Lan đức duật cũng đình hải hước,

“Người cùng hắn quân thần một hội, ta cùng hắn cũng coi như bằng hữu, chúng ta không có lý do gì đi không từ giã, hơn nữa, chúng ta là chuyên nhà, không phải chạy nạn,”

“Chúng ta không phải lưu tín cho hắn sao?”

“Hắn cũng có thể mau tới, chúng ta hướng hắn giáp mặt chào từ biệt, như vậy tất cả mọi người có thể yên tâm,” Nói xong, nhảy xuống xe ngựa, đến ven đường thả nổi lên hoa, Trong chốc lát, ôm một đại đám hoa tươi hỏi Nạp Lan đức duật:”Xinh đẹp sao?”

Nạp Lan đức duật chỉ vào xa xa bay lên lên bụi đất, nói:”Người như thế nào không hỏi xem hắn?”

Mọi người theo Nạp Lan đức duật chỉ nhìn lại, xa xa, giục ngựa cấp trì mà đến một đám người mã, rất nhanh, bọn họ đi tới xe ngựa tiền, đầu lĩnh đúng là Ung Chính, mặt sau gần mười nhân thủ trung đều mang theo một đám tròn tròn gì đó,

Tâm di đem hoa đặt ở tiểu cây mơ trong tay, đánh tiếp đón:”Người như thế nào như vậy vẫn a, ta chờ người đã lâu,”

“Tâm di, trầm thật sự là bội phục người, cư nhiên còn dám ở chỗ này chờ trầm,” Ung Chính rất ngoài ý muốn,

“Từ người nhận thức ta bắt đầu, có từng gặp qua ta có chuyện gì không dám sao?”

“ Ngươi có biết trăm vì sao mà đến?”

“ Ngươi không phải biết ta là cái gì đều biết nói thôi, ta thì như thế nào hội không biết ngươi là vì sao mà đến? Vì vĩnh tuyệt hậu hoạn thôi!” Như thế nào giống nhiều khẩu lệnh a!

“ Biết trăm vì sao không thể lưu ngươi sao?” Ung Chính lại hỏi,

“ Bởi vì ta rất biết, Ngươi là hoàng đế, phải bảo trì thần bí cảm giác, không thể để cho người khác đoán được tâm tư của ngươi, chỉ có như vậy, thần dân mới có thể đối với ngươi thần phục, mới có thể đối với ngươi sợ hãi, cái gọi là quân tâm khó dò thôi, như vậy, ngươi mới có làm hoàng đế uy nghiêm, mà ta cũng hiểu được của ngươi hết thảy,” Tới rồi lúc này, tâm di cũng không nhu giấu diếm cái gì, thần nhiên địa nói,

“ Kỳ thật, trăm phi thường thưởng thức ngươi, đáng tiếc, ngươi rất đã biết, ngươi ở, trăm bằng đứng ngồi không yên, cho nên ngươi phải tử,” Nếu tâm di như vậy thẳng thắn, Ung Chính cần gì phải tái cổ làm ra vẻ đâu!

Tâm di cười cười nói:” Nếu ta sợ ngươi giết ta, sẽ không lại ở chỗ này ch ở chỗ này chờ ngươi, sẽ không sợ ngươi giết ta,”

Ung Chính cũng cười cười nói:” Ngươi cho là Nạp Lan đức duật có thể cứu được ngươi sao? Hắn cũng là tự thân khó bảo toàn, biết trăm phía sau này đó thị vệ trong tay lấy chính là cái gì sao?”

“ Biết, huyết tích tử,”

Ung Chính thở dài:” Trăm như vậy bí mật nghiên cứu chế tạo gì đó, ngươi cứ nhiên biết, ngươi nói trăm còn có thể tha cho ngươi sao?”

Tâm di cười khúc khích:” Ngươi vốn liền dung không dưới ta,”

“ Nếu biết đây là huyết tích tử, nên hiểu được Nạp Lan đức duật võ công dù cho, cũng trốn tuy vậy,”

“ Ta không tin, ta muốn lĩnh giáo một chút huyết tích tử lợi hại,” Nạp Lan đức duật thượng không biết huyết tích tử vì sao vật,

Tâm di cũng biết, vội ngăn lại nói:”Đức duật, không được thí, Huyết tích tử ở trăm bước ở ngoài thủ nhân thủ cấp bằng trong túi tham vật, của ngươi võ công có thể lẫn mất quá một cái hai, nhưng tuyệt tránh không khỏi này gần mười,”

“ Ta không thể làm cho bị giết ngươi,”

“ Bị giết không được ta, bảo hộ của ta có khác một thân không địa nói,

“ Trăm không tin trên đời không ai có thể địch nổi huyết tích tử,”

=====

Đệ 96 chương: kết thúc

Lúc này, nghe được bên đường trên cây có người nói chuyện:” Ta cũng không tin huyết tích tử có bao nhiêu lợi hại,”

Nạp Lan đức duật vừa nghe chột nghe đi ra, ngừng đầu nói:” Cho khiêu tuyền, như thế nào lại là người?”

Cho khiêu tuyền nhảy xuống cây, nói:” Nạp Lan đức duật, chúng ta liên thủ một lần như thế nào?”

“Người đến đây lúc nào?” Tâm di kỳ quái nói,

“Ta muốn đi xa du tứ hải, vốn muốn đi các người quý phủ nói cá biệt, ai ngờ phác cái khoảng không, vì thế liền chạy tới, vừa xong, vừa lúc nghe được các người nói chuyện gì huyết tích tử,”

Ung Chính ha ha một tiếng, nói:” Thiên địa hội tổng đà chủ, tốt lắm, Nạp Lan đức duật, người cầu kết bạn đảng, cái này trảm giết các người chính là danh chính ngôn

“Chúng ta cùng bạn đảng cầu kết, đáng chết, người cùng bạn đảng khanh khanh ta ta, như keo như sơn, nên luận tội gì a?” Tâm di trong tay bài cũng không ít,

“Câm mồm!” Ung Chính cao giọng quát,

“Không! Ta muốn nói cho người trong thiên hạ, đường đường đại thanh hướng hoàng đế đang định gia nhập thiên địa hội,” Tâm di cố ý lớn tiếng la hét,

“Ta không có nghe sai đi?” Cho khiêu tuyền kinh ngạc nói,

“Đương nhiên không có, ta nói, các người thiên địa hội thu không thu hấn a?”

Cho khiêu tuyền nghiêm trang địa nói:” Thu, như thế nào không thu, vừa lúc tổng đà chủ vị trí ghế trống, hấn gia nhập, liền cho hấn tọa, tuy vậy, ta có điểm hồ đồ, thiên địa chính là phản thanh hồi phục thị lực, hấn chính là thanh hướng hoàng đế, hấn phải phản chính hấn sao?”

Tâm di hướng cho khiêu tuyền thân thân ngón tay cái, đắc ý hướng Ung Chính cười,

“Trảm bắt hòa các người võ mồm chi tranh, đến a, giết bọn họ!” Ung Chính kiên nhẫn đến cùng,

Bọn thị vệ quơ huyết tích tử xông lên tiến đến, Nạp Lan đức duật cùng cho khiêu tuyền lập tức ngưng thần liên thủ ngh chiến, Thực rõ ràng, hai người bọn họ đánh không lại huyết tích tử, chích trong chốc lát, liền cực kỳ nguy hiểm,

Đại hồ nhị hồ muốn hỗ trợ, khả căn bản sắp không được thủ,

“Dừng tay, dừng tay, Ung Chính, người làm cho bọn họ dừng tay!”
Tâm di rống to,

“Người nói trăm hội nghe lời người sao?” Ung Chính nắm chắc thắng lợi nắm, ngạo nghễ hồi đáp,

“Người có thể không nghe của ta, khả người đắc nghe người hoàng a mã, Nhìn một cái này!” Tâm di trong tay giờ một khối kim bài, kim bài trên bằng trăm đích thân tới bốn chữ,

Ung Chính ngẩn ngơ, vội hăm:”Dừng tay!”

Song phương ngưng chiến,

Tâm di thì đối Ung Chính quát:” Quỳ xuống!”

“Cái gì, người phải trăm quỳ xuống?” Ung Chính thực hoài nghi chính mình nghe lầm,

Người bên ngoài cũng là sững sốt, phải làm nay hoàng đế quỳ xuống, chỉ có hai người mới làm được đến, mà hai người kia đều đã muốn mất, Mọi người nhìn tâm di, muốn biết nàng trong hồ lô rốt cuộc bán cái gì

Chỉ nghe tâm di nói:” Ung Chính, quỳ xuống tiếp chỉ,”

“Tiếp ai chỉ?” Ung Chính nghĩ muốn, hiện tại chỉ có ta viết chỉ phải người khác tiếp, nào có ai còn có thể cho ta ý chỉ,

“Tự nhiên là người hoàng a mã,”

“Hoàng, hoàng a mã có khác di chiếu?”,

“Người rốt cuộc có nghĩ là tiếp chỉ?”

Ung Chính bắt đắc dĩ, quỳ xuống nói:”Dận 禔 tiếp chỉ,”

Tâm di từ nhỏ quả cam trong tay ôm quá thanh thanh, cởi của nàng áo khoác, đem lót bên trong áo hay chần đẩy ra, từ bên trong xuất ra một cái khăn lụa, ở Ung Chính trước mặt triển khai,” Khang Hi năm mươi chín năm, trời giáng kỳ nữ, trăm nhận lời hộ thứ một sinh, hiện trăm dư ngày không nhiều lắm, ngày sau bé gái mồ côi vô y, khủng tạo người khác khi dễ, cố lưu kim bài một khối, mật chỉ một đạo, gập bài bằng gập trăm, tiếp chỉ giả cực kỳ người kế nhiệm lịch đại hoàng đế tu hoàn thành trăm không thể hoàn thành việc, bảo hộ tâm di cùng với đứa con người nhà nhiều thế hệ bình an, Khâm thử! Khang Hi sáu mươi một năm mười một đầu tháng cửu,”

Niệm xong, tâm di đem khăn lụa xoay ngược lại cấp Ung Chính xem,” Thấy rõ ràng, chính là người hoàng a mã bút tích?

Đối với Khang Hi bút tích, Ung Chính tái quen thuộc tuy vậy, đành phải nói:” Là, dận 禔 lĩnh chỉ,”

Tâm di thu hồi khăn tử,” Từ ta nói ra biết di chiếu bí mật sau, liền chọc một thân phiền toái, lớn một phiền toái chính là người, người hoàng mã rất rõ ràng của người thái độ làm người, cho nên hẳn đáp ứng bảo hộ ta cả đời,”

Ung Chính thở dài, nói:” Trẫm luôn bại bởi người,”

“Người không có bại, ta cũng không có thắng,”

“Lưu lại đi!” Ung Chính giữ lại,

“Ta ở bên cạnh người, người yên tâm sao? Ta đi rồi, người là có thể an An Tâm tâm địa làm của người Ung Chính hoàng đế, ta cũng có thể khoái khoái lạc lạc địa quá ta nghĩ quá ngày,” Tâm di đã muốn bắt lưu luyện trước kia cái loại này ngày, nói xong, lấy quả hoa đưa cho Ung Chính,” Tặng cho người,”

Ung Chính nhìn xem hoa, tiếp nhận nói:” Trẫm hội nhớ kỹ của người,”

“Ta cũng sẽ, Hoàng Thượng!”

“Lần đầu tiên nha, người mở miệng kêu trẫm Hoàng Thượng,”

Tâm di cười nói:” Hoàng Thượng bảo trọng!”

Ung Chính gật gù đầu, xoay người lên ngựa, lại hỏi:” Chúng ta còn có thể gặp lại sao?”

“Vĩnh viễn sẽ không,”

Gặp Ung Chính mang theo nhân mã rời đi, mọi người mới thở phào nhẹ nhõm,

Tiểu rỏ nói:” Khanh khách, ngài có Khang Hi gia mật chỉ, sớm một chút nói thôi, vừa rồi chúng ta đều khăn trương đã chết,”

“Đừng nữa bảo ta khanh khách, ta hiện tại không phải, Nói còn nói trở về, nếu ta sớm nói, các người có thể nhìn thấy đương kim hai đại cao thủ liên thủ dũng chiến huyết tích tử sao?”

“Người lấy hai chúng ta mệnh hay nói giỡn,” Nạp Lan đức duật chả trách,

“Đã sớm nói cho người huyết tích tử rất lợi hại lập, ai cho người không nghe lão bà trong lời nói! Các người này đó đại nam nhân, chính là yêu sính anh hùng,” Đúng rồi, tâm di đã sớm nói qua, là người chính mình không nghe, quái ai nha!

“Này bút trưởng trước nhớ kỹ, quay đầu lại tái

Cho khiêu tuyên ha ha cười nói:” Nạp Lan đức duật, ta xem đời này người cũng chưa cơ hội phạt nàng,”

“ Vui sướng khi người gặp họa!” Nạp Lan đức duật trừng mắt nhìn hấn liếc mắt một cái,

“ Chư vị, ta cũng nên đi, các người một đường trân trọng!” Cho khiêu tuyên gặp không có việc gì, cũng tính toán rời đi,

Nạp Lan đức duật nói:” Người cũng trân trọng!”

“ Hai người các người không nắm một chút thủ sao?” Tâm di xem xét hai người nói,

Nạp Lan đức duật, cho khiêu tuyên đồng thời nói:” Không nắm!” Sau khi nói xong, hai người hồ thị, theo sau ôm, cho nhau vỗ đôi phương bối,

“ Bạn tốt?” Nạp Lan đức duật hỏi,

“ Bạn tốt!” Cho khiêu tuyên trả lời,

Tâm di nhìn bọn họ như thế, biết bọn họ đã muốn hoàn toàn thoát khỏi quá khứ bóng ma, đều đã một lần nữa bắt đầu tân cuộc sống, Cho khiêu tuyên đối mọi người bế ôm quyền, đi nhanh

“ Chúng ta cũng đi thôi!” Nạp Lan đức duật nói,

“ Tự do, ta muốn nhìn đại mạc cô yên thẳng, ta muốn đi khoa người thăm thảo nguyên kỳ mã,,,” Tâm di lớn tiếng hô, giờ phút này, nàng cảm thấy vô cùng tự do,

Thượng bộ hoàn

Tâm di có không trở lại hiện đại, Nạp Lan đức duật cùng cho khiêu tuyên sau lại còn có thể sẽ không gặp mặt mặt, bọn họ đưa con sau khi lớn lên còn có thể gặp được chuyện gì, thỉnh xem 《 thiên ban thưởng kỳ duyên —— hạ bộ (hiện đại thiên) 》

=====

-----oOo-----